

Giới thiệu Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn

Trì Hoan trong truyện Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn trong đêm trước ngày kết hôn lại bị chính vị hôn phu của mình phản bội, thế nào lại cô lại lên giường cùng vị vệ sĩ cận thân kia.

Câu chuyện ngôn tình sắc trở nên li kỳ hơn khi vị vệ sĩ kia bỗng nhiên trở mình biến thành nhân vật quyền lực thần bí nhất Lan thành.

Đứng trước chiếc giường king size, Trì Hoan đồng dạ hùng hồn tuyên bố chuộc lấy tình yêu: "Chọn đi, trở thành người đàn ông của tôi hay tự tiện."

Hắn ta liền dồn cô vào góc tường, cúi đầu nói: "Được, tôi có thể thỏa mãn được em mà.". Cùng đón đọc truyện hay này từ tác giả Thập Điểm Thánh Phong nhé.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Là Khó Chịu Hay Đau Lòng

Trì Hoan yêu Mặc Tây Cốc, ai ai cũng biết, từ năm mười bảy đến năm hai mươi. Cuối cùng cũng được như nguyện, vào tháng trước Trì Hoan lấy thân phận thiên kim tiểu thư thị trường định ngày kết hôn cùng thiếu gia Mặc Thị.

Tối nay, Trì Hoan bỏ ra một khoản lớn, cô quyết định đem gạo nấu thành cơm, triệt để hạ gục anh trên giường.

Bar Ôn Hải là quán bar xa hoa đắt đỏ nhất Đế Đô, được xây dựng hoàn toàn dưới biển. Lúc này trong phòng tổng thống, Mặc Tây Cốc vừa đẩy cửa bước vào, ngực nhất thời va chạm chấn động, Trì Hoan bắt ngờ nhào tới.

Anh đưa tay đỡ lấy theo bản năng, cau mày thấp giọng trách mắng "Trì Hoan, em làm cái gì?"

Đôi tay cô luồn qua cổ anh, nhón chân muốn hôn lên môi anh, nũng nịu kêu "Tây Cốc..."

Mặc Tây Cốc nghiêng đầu tránh né, nụ môi liền rơi trên má anh, anh đưa tay muốn đẩy tay cô ra nhưng không ngờ lại bị quán quýt chặt hơn.

"Tây Cốc, em thật khó chịu... Anh tới giúp em đi"

Mặc Tây Cốc bị ôm lấy, cảm thụ nhiệt độ nóng bỏng trên người cô, khuôn mặt nhỏ nhắn cỡ bàn tay hồng lên bất thường, khiến cô vốn dĩ thanh thuần ngây thơ nay lại mang phong vị quyến rũ mị hoặc.

Yết hầu Mặc Tây Cốc lên xuống vài lần, anh nhíu mi trầm giọng hỏi "Em bị bỏ thuốc?"

Trì Hoan dựa vào muốn hôn, đem các kỹ xảo khiêu khích đàn ông học được trên mạng cố gắng phát huy. Một tay lần mò đi xuống giặt phẳng thắt lưng đang gây trở ngại, tay kia kéo xuống khoá quần. Thần sắc Mặc Tây Cốc đột nhiên biến đổi, giữ chặt tay cô khiển trách "Trì Hoan, em chớ hồ đồ".

Khuôn mặt quyến rũ ngược lên nhìn anh bằng đôi mắt ngập nước, tràn đầy uỷ khuất nói "Không phải chúng ta sắp kết hôn rồi à... Sao lại không được?"

Mặc Tây Cốc ánh mắt híp lại, bên trong một mảnh âm u, đúng là chẳng bao lâu nữa anh sẽ cùng người phụ nữ này kết hôn, chuyện này sớm muộn gì cũng tới thôi.

Trì Hoan nhìn thấu sự do dự cùng dao động của anh, lại tiếp tục khiêu khích "Nếu như trước khi cưới không thử một lần, em làm sao biết anh có được hay không? Chẳng may anh không lên được, vậy em sẽ thua thiệt à"

Khiêu khích cùng kích thích mức này đàn ông nào cũng không chịu nổi. Mặc Tây Cốc nhìn đôi môi đỏ mọng khép khép mở mở không ngừng liền thô bạo muốn hôn lên.

Đột nhiên chuông điện thoại vang lên, đúng lúc môi anh chỉ cách cô một tấc, tiếng chuông trong đêm an tĩnh lãng mạn này có vẻ đặc biệt chói tai. Đây lòng Trì Hoan dâng lên dự cảm bất an mãnh liệt, thêm thuốc trên người phát tác, cô siết tay anh mềm giọng ní non "Tây Cốc, không cần nhận... em khó chịu quá"

Mặc Tây Cốc đã tỉnh táo lại, nhìn điện thoại lại nhìn cô có chút do dự. Cuối cùng vẫn vươn tay nhận điện thoại, màn hình nhấp nháy ẩn hiện hai chữ Nhã Băng.

Trì Hoan đưa tay cướp lấy điện thoại của anh "Không cho anh nghe."

Cô yêu Mặc Tây Cốc đã mấy năm, sao có thể không biết người kia là ai. Tô Nhã Băng, cô ta ba năm trước là bạn gái cũ của Tây Cốc, bởi vì xuất thân

bàn hàn mà bị Mạc gia ép buộc tách ra, sau đó liền xuất ngoại lấy chồng là một thương nhân. Nhưng đúng lúc hôn lễ của cô cùng Mạc Tây Cố đã xác định được ngày thì cô ta lại về nước.

Mạc Tây Cố liếc cô một cái, ngón tay trượt lên màn hình nhận điện thoại thấp giọng trả lời “Nhã Băng”

“Tây Cố, cứu em... nhanh cứu em, anh ta muốn giết em, anh ta đánh chết em mất... Tây Cố, mau tới cứu em...”

Sắc mặt người đàn ông biến đổi vội hỏi “Em ở đâu, anh lập tức tới”

Tri Hoan cắn môi, rõ ràng người cô nóng ran nhưng nơi nào đó đang dần dần nguội lạnh. Trong một giây hốt hoảng, cô không nghe rõ bên kia Tô Nhã Băng nói những gì, chỉ thấy Mạc Tây Cố cúp máy, lạnh giọng nói với cô “Tri Hoan, tôi phải đi.”

Cô luống cuống, anh vì người đàn bà khác rời đi vậy còn cô thì phải làm sao bây giờ?

Tri Hoan dùng sức nắm chặt tay anh “Không được, anh bây giờ không thể đi, anh đi vậy còn em?”

Mạc Tây Cố bình tĩnh nói: “Em gọi xe tới bệnh viện hoặc gọi vệ sĩ của em tới đưa đi.”

Mắt Tri Hoan đỏ lên “Mạc Tây Cố, em vì anh uống thuốc kích thích, anh lại vì người đàn bà khác bỏ rơi em! Em mới là vợ sắp cưới của anh?”

Mạc Tây Cố vẫn dứt khoát gỡ tay cô ra “Chồng của Nhã Băng là một kẻ điên cuồng bạo lực, tôi không đi cô ấy có thể sẽ chết.”

“Chúng ta có thể gọi cảnh sát tới giúp cô ấy.”

Mạc Tây Cố liếc cô, một lần nữa thoát khỏi tay cô, không quay đầu rời đi.

Tiếng đóng cửa vang lên, cả căn phòng rộng lớn chỉ còn sót lại một mình cô.

Toàn thân càng ngày càng nóng bỏng, cảm giác hư không càng thêm rõ rệt, mảnh liệt trống rỗng khiến cô càng khó chịu, nhưng lúc này cô cũng không phân rõ đây là cơ thể khó chịu hay là nỗi đau trong lòng.

Tri Hoan xoay người, lao đảo đi tới bàn trà, cả người cô vô lực mềm nhũn ngã rạp xuống thảm trải sàn.

Từ trong túi xách lục được điện thoại, vội vàng tìm một dây số, nước mắt lộp bộp rơi lên màn hình, cô ấn gọi đi.

Chỉ sau một tiếng tút vang lên đầu kia đã bắt máy, cô nghe thấy giọng nam lạnh lạnh trầm thấp khiến lòng người ta vững vàng “Đại tiểu thư”.

“Anh... mau tới đây, tới phòng tôi đã đặt”.

Sau một giây yên lặng, đầu kia vang lên tiếng đáp “Được”, tiếp sau đó điện thoại liền ngắt kết nối.

Mặc Thời Khiêm, cận vệ do cha cô trả lương cao đặc biệt mời về, cũng là người cô ghét nhất nhưng lại tin tưởng nhất trên đời. Cô không thích anh vì tính tình người này vừa cứng vừa thối. Nhưng anh lại luôn luôn bên cô, không gì không làm được khiến cô tin tưởng anh tuyệt đối.

Chưa đầy ba phút sau, bóng dáng đàn ông thon dài cao ngất đẩy cửa đi vào, anh vận một bộ đồ đen đơn giản, khí chất trầm ổn nội liễm có cảm giác như gần như xa.

Anh bước tới chỗ cô gái đang co người trên mặt đất rồi ngồi xuống, đôi mày kiếm chau lại “Đại tiểu thư, Mạc thiếu đâu?”

Tri Hoan căn bản không nghe thấy anh nói gì, cô chỉ biết có hơi thở nam tính vẩn vút gần kề, dẫn dụ tất cả các giác quan của cô men theo mùi vị mê người này.

Mặc Thời Khiêm vừa định đưa tay kiểm tra tình trạng của cô, đột nhiên hương vị thiếu nữ thoang thoảng xông vào mũi, một giây kế tiếp liền bị thân thể mềm mại nóng bỏng của người nào đó nhào vào trong ngực. Biến cố bất ngờ khiến anh cứng lại, cả người siết chặt, các bắp thịt gồng lên.

Chỉ vài phút ngắn ra, đôi môi đã bị tập kích, Tri Hoan đem đôi môi đỏ mọng hôn lên môi anh.

Thần trí Tri Hoan đã hoàn toàn không duy trì nổi, vốn dĩ chỉ cần một viên thuốc đã đủ liều lượng, nhưng cô sợ không đủ nên dùng một lúc hai viên, hiện tại tác dụng bộc phát khiến mỗi dây thần kinh trong cô đều khao khát kêu gào đòi thỏa mãn. Mà người đàn ông này tràn ngập hơi thở nam tính, mùi vị mát lạnh không chút lẫn lộn khiến cô say mê.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Bộ Dáng Anh Đẹp Mắt Như Vậy, Tới Để Cho Tôi Hôn

Cô giống như con mèo một mực nhào tới, hôn lên môi, cắn, mặt người đàn ông, cặp mắt mờ mịt, lẩm bẩm kêu ” Tây Cố, anh đã trở lại... Em biết anh sẽ không để mặc em ở lại”.

Mặc Thời Khiêm đem cô từ trên người mình kéo ra, xách qua một bên, giọng nói lạnh lạnh trầm ổn “Đại tiểu thư, tôi không phải là Mặc thiếu.”

Trì Hoan vào lúc này đâu còn nghe được vào tai những gì anh nói.

Cô chỉ cảm thấy nóng, rất nóng, chỉ có dựa vào gần thân thể của đàn ông mới có cảm giác hơi hóa giải một chút.

Thần trí không tỉnh táo, cô lại nhào tới ôm lấy anh, mang theo tiếng nước nở nói “Đừng đi, anh không được đi... Tây Cố, em không cho phép”.

Mặc Thời Khiêm né tránh nụ hôn của cô, nhưng cô chỉ một mực lao đến, luôn tìm mọi cách mọi chỗ để hôn, nên có vài lần vẫn bị hôn trúng.

Một tay kìm giữ cô không để cho cô làm bậy trên người mình, một tay khác ung dung lấy điện thoại di động ra bấm số gọi “Nếu bị trúng thuốc mà không cùng đàn ông phát sinh quan hệ thì giải quyết như thế nào?”

“À?”

“Nói.”

“Đưa đi bệnh viện?”

Bên kia cười hắc hắc thô bỉ “Anh Mặc, anh không phải là kẻ có tà tâm không có can đảm đi, thuốc đã uống còn quản cái gì, tiến lên!”

“...”

“Chẳng lẽ con nhóc quá xấu, anh không xuống tay được? Tất đèn đều giống nhau, anh làm luôn đi haha”.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn cô gái nhỏ trong ngực anh không ngừng làm loạn, một khuôn mặt nhỏ nhắn, ánh mắt mông lung ngập nước, môi đỏ mọng mềm mại hôn ở trên mặt, trên cằm của anh.

Còn không ngừng muốn hôn miệng của anh.

Yết hầu anh chuyển động lên xuống, nhũ mào lại, âm trầm nói ” Cậu còn dám nói nhảm?”

“... Ai, đi bệnh viện không được, nếu như thật sự là không xuống tay được thì để cho cô ấy ở trong bồn tắm nước lạnh, cũng tương đối khó chịu, chờ hiệu quả của thuốc đi qua là được”.

Cạch một tiếng, điện thoại cắt đứt, tiện tay ném điện thoại di động lên thảm.

Mặc Thời Khiêm đem Trì Hoan từ dưới đất ôm ngang, sải bước đi về phía phòng tắm.

Trì Hoan mở cặp mắt yêu kiều vòng hai tay qua cổ anh, ghé đầu vào bên tai hôn lên một chút, vẫn không quên hướng tai của anh thổi một hơi, thanh thuần mỉa mai “Ôm người ta kiểu công chúa, khí lực của anh thật lớn, tôi thích, ở trên giường chắc dừng mãnh vô cùng”

Mặc Thời Khiêm “...”

Anh nhắm hai mắt, yết hầu chuyển động mấy cái, mạnh mẽ đè xuống cảm giác nóng rực đang chậm rãi dâng lên.

Anh không nói một lời đem cô bỏ vào bồn tắm sau đó buông tay, nhưng Trì Hoan ôm cổ anh không chịu buông, thấy anh sẽ mạnh mẽ đem cô đẩy ra, không vui nói: ” Muốn ôm một cái.”

Mặc Thời Khiêm không còn cách nào chỉ có thể với tay vịn vò nước.

Chờ cho nước lạnh trong bồn tắm xả đầy, áo sơ mi đen của anh cũng bị kéo ra, lộ xương quai xanh đã bị in mấy dấu hôn đỏ tươi.

Anh cúi đầu nhìn cô gái đang vui đùa hôn, dấu son môi mềm mại ở trên lồng ngực của anh, đầu lưỡi ướt át thỉnh thoảng phớt qua, mang đến liên tiếp luồng điện.

Đôi mắt u ám, hít thở như có phần rối loạn. Nhưng trên khuôn mặt tuấn mỹ lạnh lùng một chút do dự cũng không có, trực tiếp đem cô từ trên người mình đẩy ra, ném vào trong bồn tắm nước lạnh.

“A...”

Nước lạnh giá thấu xương, Trì Hoan bật thét lên. Hiện tại mặc dù không phải ngày đông giá rét, nhưng đã là cuối mùa thu, hơn nửa quán rượu này dưới

đáy biển, nhiệt độ vốn so với trên đất liền thấp hơn rất nhiều, còn là buổi tối. Cô vốn được nâng niu từ bé, thân thể mảnh khảnh lập tức liền run lẩy bẩy đứng lên.

Tri Hoan ý thức hỗn độn, chỉ cảm thấy rất lạnh, muốn bò ra ngoài.

Tay mới vịn đến bên cạnh bồn tắm, liền bị người đàn ông chặn lại nhấn xuống.

Như thế lặp lại vài lần, cô mỗi lần lộ ra thân thể nghĩ muốn bò ra ngoài, sẽ bị một bàn tay không chút lưu tình đè xuống, chỉ chừa một cái đầu ở mặt nước.

Hai tầng nóng lạnh thay phiên nhau, đây là cảm giác của cô lúc này.

Trong cơ thể liên tục không ngừng nóng ran trống rỗng, đồng thời lại cảm thấy ngấm mình trong nước lạnh giá đến tuyệt vọng, còn có bàn tay kia bất cứ thời khắc nào cũng ở đây, mỗi một lần cô muốn rời khỏi lại đem cô ấn trở về.

Trừ bỏ trong chuyện yêu thích Mạc Tây Cố, cô cả đời này chưa từng bị giày vò như vậy lại bất lực không thể làm gì.

Cô là Tri Hoan, sinh ra liền được kêu là Đại tiểu thư thiên chi kiều nữ.

Ba là Thị trưởng thành phố, mẹ là nữ cường nhân nổi tiếng ở nước ngoài.

Mười bốn tuổi xuất đạo, mười bảy tuổi thành danh, mười chín tuổi cầm giải người mới nổi tiếng nhất, bây giờ ở trong vòng giải trí có danh tiếng là tiểu hoa đán.

Nếu nói diễn xuất tốt như cô thì lại không xinh đẹp bằng cô, ngoại hình có thể so với cô thì diễn xuất lại không sánh bằng, người vừa có khả năng diễn xuất lại vừa xinh đẹp thì sau lưng không có bối cảnh...

.....

Cho tới một hai giờ khuya, ý thức của cô mới thanh tỉnh một chút, có thể thấy rõ ràng người đàn ông ở bên cạnh là cận vệ của mình.

Cô nằm ghé vào bên cạnh bồn tắm, uể oải nói: “Mặc Thời Khiêm.”

Người đàn ông quỳ một chân trên sàn phòng tắm, quần tây màu đen đã bị ướt một nửa.

Thái độ anh kính cẩn mà xa cách: “Đại tiểu thư.”

“Lạnh quá, ôm tôi ra ngoài.”

Mặc Thời Khiêm nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn ướt sũng của cô, nhàn nhạt hỏi: “Tiểu thư không sao chứ?”

Tri Hoan bất mãn thúc giục “Nhanh lên một chút ôm tôi ra ngoài.”

”Được.”

Người đàn ông đứng dậy, sau đó mới cúi người không để ý cô một thân quần áo ướt đầm ôm cô từ trong bồn tắm lên, chuẩn bị xoay người đi ra ngoài.

Khuôn mặt cô tiến tới trước mặt anh, con mắt mở lớn “Mặc Thời Khiêm.”

“Chờ lát nữa tôi phải người đưa tôi cho tiểu thư một bộ quần áo khác?” Lông mi dài trên đều dính nước, không có cao ngạo quyền rũ như bình thường, ngược lại lộ ra cô gái điềm đạm đáng yêu “Anh tới nhà chúng tôi bao lâu rồi?”

Người đàn ông đơn giản trả lời “Ba năm.”

Cô nghiêng đầu “Anh cảm thấy, tôi xinh đẹp sao?”

Anh nhìn mặt cô, lát sau đáp “Xinh đẹp.”

Tay cô từ từ đưa lên gương mặt tuấn tú, góc cạnh rõ ràng của anh, một bên nháy mắt nói: “Ba năm à, tôi như thế nào chưa từng có phát hiện qua, thì ra bộ dáng anh đẹp mắt như vậy... So với những người trong vòng giải trí còn đẹp mắt hơn, thậm chí... so với Tây Cố cũng không kém”

Người đàn ông này tuấn mỹ, không phải là Mạc Tây Cố ôn hòa anh tuấn, mà là một loại yên lặng kiên quyết có khí chất ngang ngạnh của đàn ông.

Khí tức hóc-môn vô cùng nồng đậm.

Mặc Thời Khiêm không tiếng động nhìn cô.

Tri Hoan mê mải môi đỏ mọng, lẩm bẩm nói: “Bộ dáng anh đẹp mắt như vậy, tôi để cho tôi hôn.”

“Phù phù” một tiếng.

Cô lần nữa bị ném trở lại trong nước.

.....

Bốn giờ sáng, ở trong nước lạnh suốt tám tiếng, hiệu quả của thuốc Trì Hoan uống rốt cuộc đã đi qua toàn bộ, đầu óc cũng khôi phục tất cả thanh tỉnh.

Cô quần khăn tắm ngồi ở trên giường, mặc cho người đàn ông ở bên giường an tĩnh lạnh nhạt không nói một lời thay cô lau tóc dài ướt đầm.

Cẩn mõi, Trì Hoan lạnh lùng nói: “Mặc Thôi Khiêm, anh thật to gan, ai cho phép anh đem tôi ngâm mình trong nước lạnh?”

Người đàn ông vẻ mặt không biến đổi, tiết tấu lau tóc cũng không thay đổi, trầm thấp nhẹ nhàng quay lại “Tôi cho là so với việc thất thân với một người họ vệ, đại tiểu thư càng muốn ngâm mình trong nước lạnh hơn.”

Trì Hoan cắn răng, trong lúc nhất thời lại không tìm được lời phản bác nào.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Nếu Như Bà Đây Ngủ Với Anh Ta Thì Sao?

Nghĩ bình thường cô nói cái gì chính là cái đó, lại uống việc cô ăn nói khép nép cầu xin, anh lại kiên quyết lãnh đạm, lại từng lần một ép cô, cô liền không nói ra được một bụng nóng giận nghẹn khuất.

Cô nhớ rất rõ ràng.

Cô cầu xin anh rất lâu, anh không chỉ không có dao động một chút gì, hơn nữa từ đầu tới cuối đều hé ra khuôn mặt lạnh, một tia đau lòng cũng không có. Cô còn thân thiết với anh, thậm chí... còn tưởng đây là chuyện vui...

Trì Hoan thậm chí không biết mình là đang buồn giận hay sao nữa, hay là...

Cô không đẹp sao, vóc người cô không tốt sao?

Đàn ông muốn theo đuổi cô nhiều như Cá diếc sang sông, chẳng lẽ cô ở trước mặt của anh không có một chút sức hấp dẫn gì hay sao? Bà đây phải chẳng không nữ tính?

Mạc Tây Cố vì một người phụ nữ đã lập gia đình không để ý cô bị trúng thuốc.

Còn người này ở cùng cô một đêm khi cô trúng thuốc, cũng không có ý định động chạm gì sao?

Trì Hoan có chút ám ức cùng cô đơn, ngón tay nắm chặt thành quyền, lạnh lùng nói: “Chuyện tối hôm nay, không cho phép nói ra một chữ.”

Mặc Thôi Khiêm lạnh nhạt nói: “Tôi đã rõ, đại tiểu thư yên tâm.”

Lại an tĩnh trong chốc lát, Mặc Thôi Khiêm ném khăn lông, đi ra tìm máy sấy tóc cho cô.

Âm thanh máy sấy tóc rất yên lặng, Trì Hoan đột nhiên có một cái ý nghĩ rất hoang đường.

Tối nay cô giống như cảm thấy người đàn ông này đặc biệt nhìn rất được, thấy anh thật đẹp mắt, hay là cô uống thuốc đầu óc bị mê muội?

Xoay người nghĩ đi xem một lần nữa cho rõ ràng, kết quả mắt tối sầm lại ——

“Đại tiểu thư.”

Trì Hoan ngất đi.

Trước khi mất đi hoàn toàn ý thức, Trì Hoan cảm giác được cánh tay có lực ôm lấy cô.

Thực sự là... Bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu cũng có thể dễ như trở bàn tay tiếp lấy Trì Hoan giống như xách con mèo nhỏ.

.....

Tri Hoan sốt, sốt cao 39° 2.

Chờ cô tỉnh lại, đã là chạng vạng tối.

Vẫn chưa hoàn toàn mở mắt ra, nhờ vào nắng chiều mờ mờ, trông thấy ở mép giường có thân hình đàn ông cao to.

Cô theo bản năng cho rằng là vệ sĩ của cô “Mặc Thời Khiêm, tôi khát.”

Mặc Tây Cổ nghe thấy cô tỉnh lại liền kêu Mặc Thời Khiêm, lại đột nhiên nghĩ tới lúc mình nhận được tin tức liền chạy tới phòng bệnh, người đàn ông kia mặc dù một dạng bình bình đạm đạm như bình thường, kêu một tiếng Mặc thiếu, nhưng đáy mắt rõ ràng lại xẹt qua tia lạnh lẽo.

Mặc Tây Cổ nhú mồm lại, vẫn xoay người đi rót một ly nước.

Chờ Tri Hoan được đỡ ngồi dậy, mới nhìn rõ ràng người trước mắt không phải là Mặc Thời Khiêm, mà là người đàn ông tối hôm qua để lại mình cô ở quán rượu rồi rời đi.

Cô không có nhận nước, cũng không nói chuyện, liền như vậy nhìn anh ta.

Mặc Tây Cổ đưa ly nước đến tay Tri Hoan, nhưng cô không nhận, anh ta vẫn duy trì động tác này, trầm giọng mở miệng “Tri Hoan, tối hôm qua thật xin lỗi.”

“Nếu như tối qua em cùng đàn ông khác ngủ với nhau thì sao?”

Ngón tay anh ta căng thẳng, nhú mồm một cái, mới nói: “Tôi biết vệ sĩ của em một mực theo em, sẽ không để cho em xảy ra chuyện gì.”

Tri Hoan nghiêng đầu, cô xưa nay thanh thuần nhưng cũng quyến rũ, truyền thông đánh giá cô yêu mị chứ không kiêu diễm ướat át tục khí.

Đột nhiên cô cười hỏi: “Vậy nếu như em ngủ với anh ấy thì sao?”

Mặc Tây Cổ vẻ mặt thực bình thản “Anh ta nhìn qua sẽ không phạm sai lầm cơ bản như vậy.”

Tri Hoan cúi đầu, nhìn trong phòng bệnh ga trải giường màu trắng.

Âm thanh của Mặc Tây Cổ vang trên đỉnh đầu “Tri Hoan, em trước tiên uống nước đi.”

Yên tĩnh trong chốc lát, cô vẫn đưa tay ra nhận lấy ly nước, uống vài ngụm. Để ly xuống, cô mới ngẩng đầu lên, nhìn gương mặt khô ngô trước mắt, người cô luôn yêu thích lại theo đuổi nhiều năm, kéo khỏe mồm, cười nói: “Cô ta lấy không được người tốt anh định làm sao? Hủy bỏ hôn ước của chúng ta, phụ trách hạnh phúc của cô ta à?” Mặc Tây Cổ một tay để trong túi quần tây, lông mày đẹp hơi nhíu.

Tri Hoan ngửa mặt lên, khinh thường kéo dài giọng nói: “Bốn năm trước cô ta là một cô bé lọ lem nghèo khổ, nhà các anh coi thường cô ta, bây giờ cô ta là một người đã kết hôn, nếu như bây giờ anh muốn cùng cô ta quay trở lại... Mẹ anh đoán chừng sẽ nhảy lầu?”

Yên tĩnh một lúc lâu.

Mặc Tây Cổ nhàn nhạt chậm rãi mở miệng “Hôn ước không hủy bỏ, tôi sẽ lấy em, chuyện của cô ấy... trước hôn lễ tôi sẽ giải quyết gọn gàng.”

Mặc Tây Cổ vẻ mặt hơi lạnh đạm, cơ hồ nhìn không ra bất kỳ cảm tình nào.

Trong lòng Tri Hoan một trận đau nhói.

Nhưng trên mặt cô vẫn mỉm cười “Được, em tin anh”

Nói xong vén chăn lên muốn đứng dậy “Đói quá mời em ăn cơm đi, coi như xin lỗi chuyện tối ngày hôm qua.”

Mặc Tây Cổ đưa tay đè nhẹ trên bả vai của cô, trầm giọng nói “Em còn đang sốt, muốn ăn cái gì, tôi cho người mua tới cho em.”

Cô cong môi đỏ mọng làm nũng nói: “Em khỏe rồi, ghét nhất nằm ở trên giường bệnh, nhàm chán chết đi.”

“Thật sự khỏe?”

Cô nặng nề gật đầu.

“Tốt lắm, nào thì đi ăn cơm.”

Tri Hoan thay quần áo khác, sau đó gọi điện thoại cho Mặc Thời Khiêm thản nhiên nói “Tôi cùng Tây Cổ đi ăn cơm, anh thay tôi làm xong thủ tục xuất viện, cũng không cần tiếp tục đi theo tôi, Tây Cổ sẽ đưa tôi về nhà.”

Người kia yên tĩnh mấy giây, sau đó trả lời chỉ một chữ đơn giản “Được.”

Cuối ngày mùa thu, Trì Hoan mặc áo lông vàng nhạt cổ áo hình chữ V làm nền tảng, bên ngoài là cái áo khoác mỏng màu đỏ, tóc dài xoắn như rong biển rũ xuống bên hông, trong tay là túi xách hàng hiệu số lượng giới hạn.

Ngũ quan xinh xắn, da thịt trắng nõn, đáng yêu mà xinh đẹp.

Cửa phòng bệnh vừa mở, Trì Hoan còn chưa bước ra, liền thấy người phụ nữ đứng ở cửa.

Trì Hoan ngẩn ra, trên mặt vốn tràn đầy nụ cười rất nhanh phai nhạt đi.

Tô Nhã Băng

Cô ta mặc quần áo bệnh nhân trắng xanh đan xen, tóc đen dài cũng không giấu được vết thương tím bầm trên mặt, cúi đầu đứng ở nơi đó, mười ngón tay xoắn chung một chỗ, tựa hồ rất lo lắng bất an.

Thấy Mạc Tây Cố, cô ta rõ ràng sùng sốt một chút.

Trì Hoan nhàn nhạt lên tiếng “Tô tiểu thư.”

Tô Nhã Băng lúc này mới phục hồi lại tinh thần, một bộ áy náy nhìn Trì Hoan “Thật xin lỗi Trì tiểu thư... Tôi... Nghe Tây Cố nói cô lên con sốt nằm viện, vì ở gần đây cho nên muốn đến xem một chút.”

Vừa nói xong cô ta nghĩ tới cái gì, đột nhiên lui về phía sau hai bước “Hai người muốn đi ra ngoài sao? Tôi đây không quấy rầy.”

Dứt lời liền xoay người, một dạng chạy trời chết phải đi.

Trì Hoan lần nữa gọi cô ta lại “Tô tiểu thư.”

Tô Nhã Băng dừng chân lại, xoay người nhìn Trì Hoan, miễn cưỡng cười, hỏi nhỏ “Trì tiểu thư còn có việc sao?”

Nếu như nói Trì Hoan là kèm theo hào quang xinh đẹp, như vậy Tô Nhã Băng chính là dạng phụ nữ có bộ dạng nhu nhược yếu đuối.

Mạc Tây Cố đưa tay kéo cánh tay của Trì Hoan lại, nhũn mảy thản nhiên nói “Không phải đói sao, đi thôi, đi ăn cơm.”

Mạc Tây Cố dùng một lực lớn trên cánh tay của cô làm cho cô bị đau.

Trì Hoan cúi đầu nhìn ngón tay đàn ông khớp xương rõ ràng, ngực cứng lại.

Anh ta chẳng lẽ cho là, cô định làm khó dễ người phụ nữ này sao?

Cô quay đầu, nghiêng đầu nhìn về phía Tô Nhã Băng “Nghe Tây Cố nói chồng cô có khuynh hướng bạo lực gia đình, thường xuyên đánh người, tôi nhớ không lầm, ở nước Mỹ bạo lực gia đình có thể báo cảnh sát.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Thích Anh, Cho Nên Thích Nhìn Anh

Lực đạo trên cổ tay bỗng nhiên tăng thêm, Trì Hoan thiếu chút nữa đau đến kêu thành tiếng.

Mạc Tây Cố ở một bên lạnh lùng hỏi: “Trì Hoan, em có ý gì?”

Cô nhắm hai mắt, chịu đựng mới không có lên tiếng, ngửa mặt lên vẫn mỉm cười, mở to đôi mắt vô tội ủy khuất nói: “Em là nhắc nhở Tô tiểu thư, nếu như chồng cô áy lắn sau lại đánh, thì nhớ báo cảnh sát, chẳng lẽ cứ để cho anh ta hành động như vậy hoài sao?”

Mạc Tây Cố cau mày nhìn Trì Hoan, ánh mắt phức tạp.

Tay của Tô Nhã Băng lại xoắn chung một chỗ, rũ đôi mắt, nhẹ nhàng nói ” Trì tiểu thư nói đúng, là tôi vô dụng... Bởi vì anh ta đã từng giúp đỡ ba tôi chữa bệnh, tôi trước sau không có cách nào báo cảnh sát để bắt anh ta.”

Trì Hoan nhìn chằm chằm “Vậy cô định làm như thế nào, một mực tiếp tục như thế, mặc cho anh ta đánh, không có ý nghĩ ly hôn?”

“Tôi...” cô ta ngẩng đầu lên, rất nhanh liếc nhìn Mạc Tây Cố, trên mặt khổ sở cười “Gần đây dự định trở về nước, cũng đang suy nghĩ ly hôn.”

Tri Hoan kéo dài đến giọng thật dài ồ một tiếng.

Tại sao cô nhận thấy một loại ám chỉ, giống như là vì Mạc Tây Cố, cô ta mới cân nhắc ly hôn, mà còn muốn trở về nước đây?

Tri Hoan trên mặt không lộ ra cái gì, chẳng qua là cười nhạt “Nếu như Tô tiểu thư ly hôn có nhu cầu tìm luật sư, có thể tìm tôi, ở Lan thành tôi biết không ít nhân tài ở phương diện này, tuyệt đối có thể giúp cô tranh thủ được lợi ích lớn nhất.”

Tô Nhã Băng hướng Tri Hoan lộ ra mỉm cười “Được, cảm ơn Tri tiểu thư.”

Tri Hoan lúc này mới cùng Mạc Tây Cố kê vai rời đi.

Tô Nhã Băng đứng tại chỗ nhìn bóng lưng xứng đôi của họ, trên mặt là bi thương hiu quạnh, nước mắt bất tri bất giác liền rớt xuống.

... ..

Mạc Tây Cố mang cô đi nhà hàng com Tây.

Bởi vì cô là đại minh tinh, cho nên Mạc Tây Cố cố ý chọn một chỗ khuất yên tĩnh.

Tri Hoan gọi thức ăn xong đem Menu đóng lại đưa cho nhân viên phục vụ, liền nâng má, mắt không hề nháy nhìn Mạc Tây Cố ở đối diện.

Mạc Tây Cố so với Tri Hoan chậm hơn, gọi xong mới phát hiện cô vẫn nhìn chăm chăm vào mình, bật cười nói: “Thế nào nhìn tôi như vậy, có chuyện?”

Tri Hoan chỉ mới hai mươi tuổi, mặt đầy vẻ non nớt đúng số tuổi, môi đỏ răng trắng, mắt không hề nháy nhìn Tây Cố, cười khúc khích nói: “Thích anh, nên thích nhìn anh nha.”

Nụ cười của cô rất thuần khiết, không có vẻ lo lắng gì.

Kết hôn gia tộc, anh lựa chọn Tri Hoan, ngoại trừ gia thế của cô, cô còn yêu thích anh, cũng bởi vì đi cùng với cô cảm giác rất nhẹ nhàng.

Nhưng lúc này nghĩ tới một Trương Đồng tuổi còn trẻ mà gương mặt lại khô héo, ngực anh đè xuống không được buồn bực đau đớn.

Từng có thời gian, cô ấy cũng giống như Tri Hoan, vô câu vô thức cười.

Nhưng bây giờ, từng ôn nhu có trí tuệ như Tô Nhã Băng, giống như chết yểu.

Tri Hoan kinh ngạc nhìn ánh mắt Mạc Tây Cố đang nhìn mình chăm chăm đến xuất thần.

Phụ nữ chỉ cần không lừa mình dối người, thật ra thì rất nhạy bén.

Chẳng hạn như giờ phút này, Tri Hoan cũng nhận ra được anh mặc dù nhìn cô, nhưng suy nghĩ cũng không phải về cô.

Cô bung ly rượu lên, nhắm mắt lại chậm rãi uống.

Cho đến cái mùi hương thuần khiết của rượu ngấm dần trong khoan miệng, mới để ly xuống, nụ cười ngọt ngào trên mặt lần nữa cười “Tây Cố, các bạn của em một mực kêu gào muốn gặp anh, tối nay anh có rảnh không, buổi tối đi theo em họp mặt với bọn họ được không?”

Mạc Tây Cố cũng bung ly rượu lên uống.

Một lát sau, anh thần nhiên nói “Lần sau đi, buổi tối đã có hẹn.”

Tri Hoan mặt tràn đầy mong đợi liền xụ xuống.

Mạc Tây Cố nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn ảm ức của cô, mi tâm hơi hơi nheo lên, nhưng vẫn không có mở miệng nói gì.

Sau khi com nước xong Mạc Tây Cố đi lấy xe.

Tri Hoan đứng ở cửa, trong chốc lát điện thoại di động trong túi xách liền vang lên.

“Hoan nhi, tất cả mọi người đều tại 1999, nhanh tới.”

“1999” là quán bar có chế độ hội viên ở Lan thành, cũng là sào huyệt của đám yêu quái bọn họ, cơ bản có gì tụ họp, hoạt động, đều tới chỗ ấy tụ tập.

Tri Hoan lười biếng hỏi: “Có chuyện gì vui sao?”

“Chơi thôi, cậu đã lâu không tới, thế nào, đang tập trước làm người phụ nữ có gia đình à?”

Ngón tay Trì Hoan cuốn tóc mình, nhếch môi đỏ mọng lên cười đắc ý “Minh đây thật vất vả ôm mỹ nam về, nào có thời gian để ý đến mấy cậu a.”

“Phi, chúc hạnh, rốt cuộc là không tới?”

“Được rồi, các cậu nếu nghĩ như vậy, mình liền không làm khó các cậu, hạ mình đi qua, chờ a.”

Bên kia lại cười nắc nẻ đôi câu mới cúp điện thoại, Trì Hoan đem điện thoại bỏ vào trong túi, ngẩng đầu đã nhìn thấy xe của Mạc Tây Cố, cô nhấc chân bước nhanh tới, bất quá cô không có mở cửa xe phía ghế phụ, mà gõ cửa sổ xe bên người lái.

Cửa kính màu đen chậm rãi hạ xuống, lộ ra khuôn mặt đàn ông khôi ngô ôn hòa.

“Bạn của em mới vừa hẹn em tụ tập, em đón xe tới được rồi. “?

“Hẹn ở đâu?”

“1999.”

“Lên xe đi.”

Trì Hoan không có cự tuyệt, mặt cong cong lên cười ngọt ngào “Cảm ơn a.”

Vòng qua đầu xe, mở cửa xe chỗ ghế phụ, khom người lên xe.

Xe chạy đến một ngã tư đường, vừa vặn gặp phải đèn đỏ, xe ngừng lại trong dòng xe cộ.

Điện thoại di động của Mạc Tây Cố liền vang dội.

Anh tự tay cầm lên, nhận điện thoại, nhàn nhạt hỏi: “Chuyện gì?”

“Mạc thiếu... Có người đàn ông tự xưng là chồng Tô tiểu thư, bây giờ đang ở bệnh viện náo loạn, nhất định phải đem Tô tiểu thư đi.”

Mạc Tây Cố cau mày, âm thanh cũng nghiêm túc “Để cho bảo vệ đuổi anh ta đi, không cho phép tới gần phòng bệnh nữa. “

“Nhưng... Nhưng là, vị tiên sinh kia la hét nói nếu như chúng ta ngăn cản anh ta, liền đem chuyện này âm ỉ ra ngoài... Nói... Nói...”

Mạc Tây Cố không nhìn được, giọng nói trở nên lạnh lùng “Nói cái gì?”

“Nói vị hôn phu của Trì tiểu thư cùng phụ nữ có chồng cấu kết...”

Mạc Tây Cố theo bản năng, nghiêng đầu nhìn Trì Hoan ngồi kế bên.

Trì Hoan là đại minh tinh có danh tiếng lớn, nếu cùng cô liên quan đến một chút bất quá gì, đều có thể dẫn đến đám chó săn truyền thông truy đuổi, huống chi nếu như lộ ra vị hôn phu của cô cùng phụ nữ khác quan hệ...

Hội Fan của cô một người một ngum nước bọt sẽ chìm chết Nhã Băng.

“Kéo dài thời gian, tôi sẽ đến.”

Trì Hoan nghe vậy, ngẩn ra.

Cô tự nhiên nghe được cú điện thoại này có liên quan đến Tô Nhã Băng.

Mạc Tây Cố cúp điện thoại, đem điện thoại để xuống.

Chốc lát, âm thanh của anh đè ép mở miệng “Xin lỗi, tôi có việc gấp muốn đi xử lý, lần này em tự đón xe đi đi.”

Trì Hoan nhìn anh, nhếch môi đỏ mọng “Có phải là trong cuộc sống sau này, nếu như cô ấy có chuyện, anh đều sẽ giống như tối hôm qua cũng như bây giờ, đem em ném đi?”

“Tôi ở phòng bệnh cũng đã nói, trước hôn lễ tôi sẽ đem chuyện này xử lý gọn gàng.”

Mạc Tây Cố bình tĩnh, nhưng đề tài câu chuyện có chút xoay chuyển, nhàn nhạt nói: “Nhưng mà Trì Hoan, em cũng không nên quên, thời điểm tôi đáp ứng cưới em còn nói cái gì.”

Thời điểm đáp ứng cưới cô, còn nói cái gì.

Trì Hoan đứng ở ven đường, xe tới xe đi, tay cô nắm chặt túi xách, khí lực càng ngày càng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Nói Đến Xã Hội Thượng Lưu Của Lan Thành Thì Xưa Nay Bắc Có Sở Tích, Nam Thì Có Trì Hoan

Hắn nói, Trì Hoan, tôi có thể cưới em, nhưng nhớ kỹ, tôi sẽ không yêu em.

... ..

Đã lâu, cho đến lúc sắc trời đã tối, ven đường đèn từng cái từng cái sáng lên, cô không cảm giác từ trong túi xách cầm kính râm màu trà, che kín hơn nửa bên gương mặt, sau đó đưa tay gọi taxi.

1999 bởi vì là hội viên tạo ra cho nên không có vẻ huyền ảo nhiều người.

Cô vừa đi vào đại sảnh, đối diện liền một bóng người đứng tới.

Người kia trực tiếp té lăn trên đất, Trì Hoan cũng bị đứng lui về sau hai bước.

Chân mày của nàng nhíu lên, cúi đầu nhìn nữ nhân chật vật mới bị ngã xuống

Tuổi rất trẻ, rất đẹp, hơn nữa rất có khí chất.

Trì Hoan xưa nay vừa cao ngạo, ánh mắt cũng cao, cực ít có cùng người phái có thể vào được mắt của cô, chớ nói chi là có thể làm cho nàng xưng được một câu đẹp để có khí chất.

Đây là... Sở Tích?

Trong xã hội thượng lưu của Lan Thành, xưa nay Bắc có Sở Tích, Nam có Trì Hoan.

Đều là thân phận thiên kim tiểu thư hiển hách, tuổi tác tương phản, lại đều là siêu quần mỹ nhân.

Trì gia cùng Sở gia vừa vắn tọa lạc tại Lan thành nhất Nam nhất Bắc.

Chỉ bất quá Trì Hoan là đáng yêu quyến rũ, trong vòng giải trí là nữ vương cao ngạo, Sở Tích thì khiêm tốn thần bí lãnh ngạo mỹ nhân.

Hai người mặc dù bị đơn độc nói ra, nguyên nhân trực tiếp nhất là bởi vì hai người này ——

Đẹp dễ, cùng với nổi danh theo đuổi khó khăn.

Chẳng qua hiện nay hai ngọn núi lớn này đã sụp đổ.

Bởi vì Trì Hoan cùng Mạc Tây Cổ đính hôn, độc thân kết thúc, Sở gia đoạn thời gian trước chán nản, Sở Tích không hiển hách nữa

Ngày thu đã vào lâu như vậy, Sở Tích chỉ mặc một cái váy đơn bạc đã bị ướt, trên người bay mùi rượu nhàn nhạt... Hắn là bị rượu bát ướt, hiện ra nửa trạng thái trong suốt, mơ hồ có thể thấy bên trong bra, rất chật vật.

Sở Tích bò dậy, vội vội vàng vàng liền nói ”thật xin lỗi...”

Chờ nàng ngẩng đầu lên, mới nhìn rõ mặt của Trì Hoan, hơi ngẩn ra lảng, giọng nói lạnh tanh lặp lại một lần ”xin lỗi, Trì tiểu thư.”

Các cô trước cũng không nhận ra, mặc dù nghe qua tên của nhau, biết tương mạo nhau, nhưng chưa từng có xuất hiện cùng nhau

Trì Hoan không có lấy kính râm.

Còn chưa lên tiếng, mấy cái công tử cùng hộ vệ của bọn hắn đã đuổi tới nơi.

Cúi đầu liếc nhìn bên người, trên mặt Sở Tích hơi hơi trắng bệch, chân mày vắn lợi hại.

Trì Hoan còn chưa lên tiếng, một cái công tử liền lưu lý lưu khí lên tiếng ”a, đây là bằng hữu của Sở đại mỹ nhân? Cũng là một mỹ nhân, buổi tối đeo kính râm lớn như vậy làm cái gì, đến đến, vừa vắn Sở mỹ nhân một cái không đủ, tới một cái nữa vừa vắn.”

Vừa mới nói mấy câu, tay tên công tử liền muốn đặt lên bả vai của Trì Hoan.

Chân mày Sở Tích càng nhíu chặt mày, lạnh lùng nói ” dừng tay.”

Công tử lang thang cười đến phóng đảng ” gấp cái gì, vừa mới còn là một bộ trình tiết liệt phụ, thế nào hiện tại có những nữ nhân khác, ngươi liền mất hứng?”

Trì Hoan thối phù một tiếng cười như chuông bạc.

Cho dù cách kính râm màu trà, trên mặt này vẫn xuyên thấu tia kiêu căng khinh miệt đi ra.

Môi cô đỏ mọng hơi hơi nhếch lên, móc ra chính là nụ cười hình cung, mà nói những lời lạnh ” thử đem tay bẩn thỉu của ngươi đụng vào ta một chút xem thử???”

Khi cô thốt ra những lời này, sự chú ý người công tử kia lập tức chuyển tới trên người của cô.

Không biết phải trái hần đã từng thấy, loại từ trong xương lộ ra liêu lĩnh cao ngạo, thật đúng là không thường gặp. Cười lạnh một tiếng, tay hần trực tiếp hướng cầm Trì Hoan với tới.

Trì Hoan nhíu đôi mi thanh tú lại, đang định tháo kính mắt xuống, mới vừa giơ tay lên, một cái tay thon dài có lực, có khớp xương rõ ràng từ trên trời hạ xuống, lưu loát mà nhanh chóng giữ lại cổ tay.

Sau đó, thanh âm rõ ràng vang lên.

Công tử đau đến sắc mặt biến đổi lớn, giọng tê khàn liền kêu đau lên tiếng.

Theo sát cái cổ tay bị bề gãy bị dùng sức kéo một cái, người đi phía trước lao đảo hai bước, ngay sau đó bị đánh trúng phải bụng, người vội vàng hướng lui về phía sau mấy bước, sau đó đứng không vững, hung hãn ngã rầm trên mặt đất.

Trì Hoan đã lấy xuống chiếc kính râm, nghiêng đầu nhìn nam nhân đang đứng ở bên người mình.

Hần vẫn là mặc quần đen áo đen động giản, thon dài cao ngất, chẳng qua là tính táo lạnh nhạt đứng ở đấy liền rõ ràng ra đường ranh lạnh lùng, không lộ vẻ gì.

Trì Hoan lần này “Thuận tiện ” thấy rõ.

Có thể là hần tới Trì gia thời gian quá dài, lại thêm nữa hần mười năm như một ngày có biểu tình lạnh lùng, thế cho nên để cho cô có thói quen không để mắt đến người đàn ông này thật ra rất khó, hần có gương mặt tuấn mỹ điển đảo chứng sinh.

Khó trách, hần theo cô trong mấy năm này, chỉ có cái thân phận hộ vệ chộc cho không ít thiếu nữ hay ngôi sao định câu dẫn hần, thậm chí còn có nhiều chút các danh viện gia thế đuổi ngược hần.

Trì Hoan mất liếc trên đất nhìn tên công tử, đem kính râm đẩy lên tóc, đem áo khoác màu đỏ trên người cởi ra, thuận tay khoác lên trên bả vai Sở Tích.

“Như vậy đi ra ngoài chỉ sợ là không được, khoác che đi.”

Sở Tích nhìn cô một chút, lại cúi đầu liếc nhìn áo khoác ngoài màu đỏ trên người, giọng nói trong suốt mềm mại ” cảm ơn, quần áo tôi rửa sạch sẽ sẽ đưa cho cô.”

“Một bộ quần áo mà thôi, không liên quan.”

Sở Tích khẽ mỉm cười ” nhưng là bộ quần áo này quá đắt rồi.”

Rốt cuộc là thẩm nhuần giàu lớn lên trong danh viện thiên kim, một cái là có thể phán đoán chuẩn xác.

Trì Hoan nhíu nhíu mày, vẫy vẫy môi đỏ mọng ” vậy tùy cô, nghĩ muốn trả thì gửi cho ông chủ 1999, tôi thường xuyên tới.”

Sở Tích nhìn ánh mắt của cô ” cảm ơn, nhân tình này tôi ghi nhớ nhớ.”

Dứt lời, Trì Hoan khoác trên người áo khoác ngoài, sau đó lạnh lùng liếc nhìn đám người kia, xoay người rời đi.

Trì Hoan đem kính râm gỡ xuống, cầm ở trên tay vuốt vuốt, tự tiểu phi tiểu nhìn bọn họ ” còn không đi, chờ bị đòn à? “?

Từ lúc cô tháo kính mắt xuống, bọn họ tự nhiên nhận ra cô là ai.

Dù sao gương mặt này của Trì Hoan không nhận biết ra không có mấy người.

Công tử kia bị đỡ đứng lên, sắc mặt dữ tợn liếc nhìn không nói lời nào với nam nhân có khí chất lạnh lùng, lại hướng Trì Hoan cười lạnh ” người tốt nhất bảo đảm Thị trưởng ba người không tán gia bại sản đi, bằng không đợi ngày nào người cùng Sở Tích một dạng không phải là đại tiểu thư, lão tử bảo đảm người so với cô ta thâm hại hơn.”

Trì Hoan không những không giận mà còn cười ” một đám người khi dễ một nữ nhân rồi thế còn rất đặc ý? Các người phía dưới là không món đồ dài kia chứ?”

” Con mẹ nó, Trì Hoan, đừng tưởng rằng người là thiên kim Thị trưởng thành phố chúng ta cũng không dám động tới người, con mẹ nó người mắng nửa câu thử xem một chút!”

Trì Hoan cười, lười biếng lại tùy ý ” không phục ta là thiên kim Thị trưởng thành phố? Được a, như vậy, các người cùng tiến lên, có thể đánh ngã hộ vệ của ta, ta đêm nay cùng các người chơi đùa, không hạ nổi —— sau này đừng đề cho ta ở 1999 nhìn thấy các người!”

Mặc Thị Khiêm mày kiếm không tiếng động nhú lại.

Cài nút cổ tay của cô, chân dài quay bước muốn đi.

Trì Hoan sững sờ, muốn giãy giụa, nhưng không thể thoát khỏi khí lực đàn ông” Mặc Thị Khiêm, người làm gì?”

Cô có chút giận, nam nhân này thật là to gan, còn dám không vâng lời của cô.

Cô một mực giãy giụa, Mặc Thị Khiêm ngược lại như ý nguyện của cô dừng lại bước chân

Hắn nửa nghiêng người sang, tầm mắt là rơi trên đám người công tử kia, mà nói cũng là nói với bọn hắn, môi mỏng như gót, hơi hơi dương lên, giọng nói lãnh đạm ” các người muốn cùng ta đánh sao?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Tôi Muốn Hỏi, Hắn Có Bạn Gái Sao?

Bàn về tướng mạo, bàn về thân hình, thậm chí là khí tràng quanh thân phảng phất kèm theo ung dung lãnh đạm.

Hắn cùng công tử quần là áo lụa đối diện giằng co, hoàn toàn không giống thân là bảo vệ thấp kém, càng giống như người có địa vị cao nhàn nhạt nhìn người bằng nửa con mắt, huông chỉ trong lúc vui vẻ, rõ ràng ẩn tàng giọng nói trầm mặc mĩa mai.

Trì Hoan một mực quen thuộc nhìn hắn, giờ phút này lại đột nhiên cảm thấy lòng hơi rung động với nam nhân xa lạ.

Đám người kia trong đó bị chọc giận liền trực tiếp muốn đi lên, nhưng lập tức bị những người bên cạnh kéo lại.

Mặc dù thấp giọng, nhưng Trì Hoan vẫn là nghe rõ ràng.

“Hứa thiếu đừng xung động, động thủ với hắn chúng ta không có chỗ tốt.”

“Nam nhân này lẫn lộn qua quân đội còn lẫn lộn qua hắc đạo, nghe nói một người có thể đánh ngã mấy chục người.”

“Đi thôi, tội gì cùng thứ người như vậy động thủ, điều gì.”

“...”

Cuối cùng, cái gã công tử bị Mặc Thị Khiêm véo bả xương hung tợn nhỏ ngum nước hét” Trì Hoan, người tốt nhất không nên có ngày rơi vào tay lão tử”

Trì Hoan môi đỏ mọng kéo ra nụ cười đẹp lạnh lùng nói” cho dù có ngày hôm đó, người cũng vẫn là cái thứ hèn nhát chỉ có thể khi dễ đàn bà a.”

Cố kỵ Mặc Thị Khiêm, bọn họ rút cuộc vẫn là đi nha.

Sau khi chờ bọn họ đi, Trì Hoan mới cúi đầu xuống, nhìn ngón tay mình bị cổ tay Trì Khiêm nắm lấy.

Đang chuẩn bị nói, Mặc Thị Khiêm đã lỏng ra, cũng thu hồi tay của mình.

Giọng nói nhàn nhạt thật thấp ở đỉnh đầu cô vang lên ” mạo phạm, đại tiểu thư.”

Trì Hoan lui về phía sau hai bước, với hắn kéo ra khoảng cách.

Áo khoác ngoài cho Sở Tích, trên người cô cũng chỉ còn sót lại một cái áo lông mong mỏng vàng nhạt cổ áo hình chữ V.

Nam nhân cao lớn cao ngất nổi bật cúi xuống.

Cô ngẩng đầu, hồ nghi nhìn hắn ” người tại sao lại ở chỗ này? Chẳng lẽ người theo dõi ta?”

Cô nói để cho hắn trễ giờ tới đón nàng, chẳng lẽ sớm như vậy hắn đã tới rồi?

Trì Hoan nhìn gương mặt đẹp trai trước mắt, lại không đúng lúc nhớ lại chuyện tối ngày hôm qua, lập tức không được tự nhiên, suy nghĩ cũng không bị không chế nhẹ nhàng bay xa.

Nam nhân này là thực sự làm việc hết sức trách nhiệm, lo lắng cô xảy ra chuyện, cho nên lại tới rất sớm, vẫn là...

Mỹ nhân có chút không được tự nhiên, lại có chút kiêu ngạo nghĩ, hắn sẽ không phải là... Yêu thích cô chứ?

Suy nghĩ kỹ một chút, hắn tới Trì gia mười năm, chỉ là ở bên người cô liền đợi hai ba năm, cô cho tới bây giờ chưa thấy qua bên cạnh hắn từng có nữ nhân nào, cũng không thấy hắn cùng nữ nhân khác thân mật qua.

Cơ bản... Luôn tại bên cạnh cô.

Ừ, giống như cô có cấp bậc đại mỹ nhân, hắn cả ngày theo cô yêu thích cô cũng không kỳ quái nha...(beta: mợ má này ảo tưởng ko kém=)))

Nhưng hắn yêu thích cô phải làm gì đây...

Mặc dù cô không ngại xuất thân của hắn, nhưng cô đã có Tây Cốc, cho nên là giả bộ làm không biết, vẫn là từ chối thật tốt để hắn hết hi vọng?

Mặc Thi Khiêm hơi cúi đầu, một chút cũng không nhận ra được trong mấy giây ngắn ngủi, nội tâm của cô biến đổi như thế nào, chẳng qua là trước sau như một ung dung lãnh đạm trả lời ” ta qua xử lý một ít chuyện, vừa vặn thấy ngài.”

Trì Hoan nhìn hắn, thật dài ồ một tiếng.

Nam nhân tư thái kính cẩn, lại lạnh nhạt xa cách ” ta xử lý chuyện của ta, ngài đi tìm hẹn bạn thân, lúc tan cuộc thì điện thoại cho ta, ta tới đón ngài.”

Cô đang chuẩn bị gạt đầu một cái, đột nhiên cảm giác được có chút lạnh.

Cô đem y phục của mình cho Sở Tích, dĩ nhiên là sẽ lạnh.

Trì Hoan cau mày một cái, ôm một cái bả vai ” Mặc Thi Khiêm, ta có chút hơi lạnh.”

Mặc Thi Khiêm liếc nhìn trên người cô chỉ đơn bạc chiếc áo lông, yên tĩnh chốc lát, nói ” ta để cho ông chủ đem lò sưởi vận mức độ cao hơn một chút.”

Trì Hoan “...”

Bây giờ còn chưa bắt đầu mùa đông, vẫn là mùa thu, lò sưởi mở cái gì mà mở.

Cô mất hứng nói ” vậy người khác sẽ nóng.”

Mặc Thi Khiêm nhàu mày kiếm

Một lát sau, hắn đạo ” tôi gọi điện thoại phái người đưa bộ quần áo tới.”

“Nhưng hiện tại ta lạnh.”

Mặc Thi Khiêm rút cuộc chú ý tới, nửa tầm mắt của cô, là rơi vào trên người của hắn.

Hắn liếc nhìn nơi khác, vẫn là giơ tay lên, đem áo khoác mỏng màu đen trên người cởi ra, lại thay cô mặc bên ngoài.

Trì Hoan mặc cho hắn khoác áo cho mình, thời điểm ngẩng mặt lên trong lúc vô tình thấy độ cong kiên nghị của cằm hắn, ánh mắt lộ ra rất lãnh đạm, lại lộ ra chuyên chú.

Chỉ là như vậy lộ ra mập mờ nhưng lại tự nhiên, có thể là quá gần, cô hô hấp hơi có chút khó khăn, lại rất nhanh thu hồi tầm mắt.

“Ta mặc y phục của người, người sẽ lạnh không?”

Giọng nói đàn ông trước sau như một trầm thấp cùng lãnh đạm ” ta không quan tâm.”

” Ừ, nếu người lạnh liền đi phụ cận tùy tiện mua một cái đi.”

Cô thật ra thì cũng chính là ý tứ hỏi một chút.

Mặc Thi Khiêm không lên tiếng trả lời, thay cô mặc tốt áo khoác ngoài liền thu tay về, nhàn nhạt nói ” ta đi làm việc trước.”

Dứt lời, lui về sau một bước, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Bóng lưng cao ngất mà lạnh lẽo cùng cô đơn.

Tri Hoan nhìn thân ảnh của hần bữu môi một cái, đi theo cô cũng có hai ba năm, thật là một chút cảm giác thân cận cũng không có.

Cô cúi đầu, ngửi một cái quần áo trên người, là một cỗ hơi thở nam nhân rất mát lạnh.

Cùng một dạng trong trí nhớ cô... nhớ kỹ mùi vị của đàn ông này.

... ..

Đưa tay đẩy ra cửa của phòng bao, Tri Hoan một tay vuốt vuốt kính râm, thân thể dựa trên khung cửa, bày ra lối đứng diêm dúa lờ lợt, môi đỏ mọng phác hoạ ra độ cong lười biếng, giọng nói cũng là lười nhè ” đại tiểu thư đến.”

Trong phòng bao đại khái bảy tám người.

“Chắc chắc, Tri đại tiểu thư từ sau khi yêu, thật là trăm kêu ngàn gọi mới thỉnh thoảng giá lâm một lần.”

“A, hôm nay cậu đây là hình dáng y phục này sẽ không quá lớn một chút? Vẫn là hôm nay giới thời trang đã thay đổi từng ngày đến ngay cả tóc đều không tới?”

“Cái này là y phục của nam nhân a, Tri Hoan, cậu sẽ không phát điên đến đem y phục Mặc Tây Cổ mặc tới đẹp để để ngược chó chứ?”

Tri Hoan nhắc chân đi vào, thuận tay khép cửa lại.

“Loại chuyện này người khác không làm được, hồ đại mỹ nhân cũng không có gì không làm được, bất quá Hoan Hoan, tình yêu đẹp để rất dễ tan vỡ, cậu coi chừng một chút.”

Tri Hoan liếc người nói chuyện một cái, tìm một chỗ trống tự động ngồi xuống, đưa tay bung ly rượu, ngửa đầu, uống một hơi cạn sạch, sau đó mới đem ly thủy tinh trống rỗng đặt trở về trên bàn trà.

Cuối cùng, cô mới hơi hột mở miệng ” mới vừa ở phía dưới thấy mấy cái cận bã khi dễ nữ nhân, tạt người ta một thân rượu, mình thương hương tiếc ngọc, liền đem quần áo nhường cho cô ấy mặc, mình tạm mặc quần áo của họ vệ. ”

Cô mới vừa nói, một cái giọng nữ rụt rè mềm mại liền vang lên ” Tri tiểu thư.”

Tri Hoan ngẩng đầu nhìn qua ” Ủ?”

Nói chuyện là một cô gái cùng nàng tuổi tác không sai biệt lắm, cùng nàng không thân thiết lắm, là bằng hữu của bằng hữu cô, nhìn là biết một thiên kim nhà giàu, nếu như nàng nhớ không lầm, gọi là Quý Vũ.

Quý Vũ ngượng ngùng nhìn cô, gò má có đỏ ửng ” người nói bảo vệ... Gọi là Mặc Thi Khiêm sao?”

Tri Hoan nhú nhú mày ” là Mặc Thi Khiêm, cậu biết?”

“Có chào qua mấy lần... Mình muốn hỏi, hần có bạn gái sao?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7

Lúc trước, Tri Hoan cũng biết có rất nhiều nữ nhân yêu thích Mặc Thi Khiêm, thậm chí còn có cả một nữ minh tinh là nữ hoàng điện ảnh hưởng hần lấy lòng, hơn nữa còn nguyện ý công khai.

Đương nhiên, cô cũng tận mắt thấy hần mặt này bình tĩnh, không có chút rung động nào mà cự tuyệt. Cho dù minh tinh đó không chỉ là nữ hoàng điện ảnh, còn là vu vật trời sinh được vô số kẻ giàu có tranh nhau theo đuổi.

Hắn ở trước mặt nữ nhân vô cùng khiêm tốn, vĩnh viễn duy trì khoảng cách lạnh nhạt, có thể nói, đối với nữ nhân đến gần không có chút dục vọng, vô cùng tỉnh táo...

Khó mà hiểu được, càng khó đến gần.

Quý Vũ tuy bộ dạng cùng gia thế tuy không bằng cô bây giờ hay Sở Tích ngày xưa, nhưng cũng là thiên kim nhà giàu có, nam nhân theo đuổi cô ấy người trước ngã xuống người sau tiến lên.

Trì Hoan cười hỏi: “cô yêu thích hắn?”

Quý Vũ đỏ mặt, nhưng vẫn kiên định gật đầu: “Hắn... trong lúc vô tình đã cứu tôi một lần”.

Trì Hoan nhận nhạt nói: “Hắn mặc dù là hộ vệ của tôi, nhưng cuộc sống riêng tư của hắn từ trước giờ tôi không có hỏi tới, nên cũng không biết hắn có bạn gái hay chưa... Nhưng, tôi có nghe cha nói qua, hắn từ nhỏ đã định ra vị hôn thê, cụ thể tôi cũng không biết.

Đối với Mặc Thi Khiêm, cho dù hắn là hộ vệ của cô, nhưng trừ tên cùng tướng mạo, những thứ khác — cô không biết gì cả.

Quý Vũ mong đợi nhìn: “Trì tiểu thư... Cô có thể cho tôi số điện thoại của hắn không?”

Trì Hoan chống đỡ, không nói một lời, không nói được, không nói cũng không được.

Ninh Du Nhiên cùng cô quan hệ tốt nhất khề đụng vai: “hắn là bảo vệ người chứ không phải người yêu, có thì cho đi, Tiểu Vũ là cô nương tốt, hộ vệ kia mình nhìn cũng đáng tin.

Trì Hoan nhìn Quý Vũ, cuối cùng không nói gì, đem số viết lên tay Quý Vũ.

Bởi vì Tô Nhã Băng đột ngột xuất hiện, tâm tình Trì Hoan không tốt, dù không biểu hiện trên mặt, nhưng cô không nói chuyện phiếm với Ninh Du Nhiên, cũng không cùng mọi người chơi game. Một mình ngồi trong góc uống rượu.

Ninh Du Nhiên xa xa nhìn thấy, đi tới ngồi cạnh hỏi: “Hoan nhi, sao nhìn buồn buồn vậy? Trì Hoan liếc một cái, xoay người ôm lấy, cầm tựa lên vai, lầm bầm cười: “vui về a, sắp kết hôn rồi, nam nhân mình theo đuổi bốn năm, rất nhanh hoàn toàn thuộc về mình”.

Mặc dù là làm nũng cùng quyến rũ, lời nói vẫn không che dấu nỗi sự tiếc nuối sâu thẳm.

Ninh Du Nhiên nói: “là ai nói, lúc nữ nhân vui vẻ sẽ không uống rượu, nữ nhân uống rượu chỉ có thể nói rõ, cậu khổ sở?”

“Nói vậy.”

” cùng Mặc Tây Cổ cãi nhau? ”

Trì Hoan lắc đầu, dùng giọng mũi nói: “không có.”

Tối hôm qua bị Mặc Thi Khiêm ngâm ở trong nước lạnh một đêm, mặc dù đã tốt lên rất nhiều, nhưng cảm mạo là bệnh nhỏ, không phải thoáng cái là khỏi ngay được.

Tính cách Trì Hoan, bình thường mà hứng thú chơi đùa, thì tất nhiên đứng nhất trong đám. Mà cô lúc không hứng thú, liền ngồi im lặng một chỗ, cũng không có ai cứng rắn lôi kéo.

Ninh Du Nhiên nhìn một hồi, vuốt ve tóc cô, khề thờ dài: “ vậy được, uống ít rượu một chút, về sớm ngủ một giấc.”

Uống hết nửa chai rượu chát, cô dựa cả người vào tay vịn ghế salon, liếc mắt nằm úp lên trên. Bên tai ồn ào, nhưng trong lòng lại quá yên tĩnh.

Cảm thấy người tịch mịch, muốn tìm một nơi yên tĩnh không người, ở một mình. hoặc vào nơi náo động bên trong, nơi ồn ào cũng có thể mang cho người ta cảm giác an toàn.

Bởi vì có trở về cũng chỉ có một mình, mà giờ này còn rất sớm.

....

Uống một chút rượu mà nhắm mắt ngủ một hồi, lúc tỉnh lại, cô nâng cổ tay liếc nhìn chiếc đồng hồ màu vàng nhạt, ngáp nhỏ một cái, đã hơn chín giờ. Từ trong túi sách móc điện thoại ra, trực tiếp gọi cho Mặc Thi Khiêm.

Gọi lần đầu, hắn không nhận.

Trì Hoan nhú lông mày, hắn lại không nhận điện thoại của cô?

Hắn ở bên người cô lâu như vậy, loại tình huống này chưa từng xảy ra. Cô lại gọi thêm một lần, lần này rất nhanh điện thoại được nối.

Đầu bên kia giọng nam trước sau như một trầm thấp lạnh nhạt:” đại tiểu thư”.

Tri Hoan ngơ ngẩn, không biết có phải ảo giác không, cô cảm nhận được một hàn ý lạnh thấu xương. Cô không để ý, thản nhiên nói:” tôi không thoải mái, muốn về sớm ngủ, anh tới đón tôi đi. ”

Yên tĩnh chốc lát, nam nhân bên kia trả lời:” chuyện bên này chưa có làm xong, tôi cho người tới thay tôi đưa ngài về được không? ”

Tri Hoan vốn không để ý, đang định đáp ứng, đột nhiên nghĩ tới cái gì, đổi ý trả lời:” không cần, tôi gọi điện thoại cho Tây Cố, để hắn tới đón”.

” xin lỗi, đại tiểu thư, sáng mai tôi sẽ đi đón ngài. ”

Tri Hoan là một ngôi sao, nhưng vẫn là học sinh, lúc không chụp diễn cô liền đi học, vì kế hoạch hôn lễ với Mạc Tây Cố, thời gian nửa năm này đều vô ích.

“Được. ”

Cúp điện thoại, Tri Hoan quay lại gọi cho Mạc Tây Cố.

Điện thoại di động reo rất lâu mới được thông máy, thanh âm của nam nhân tỏ ra rõ ràng mệt mỏi:” Tri Hoan, có chuyện gì sao? ”

“Em ở 1999,Mạc Tri Khiêm có chuyện tạm thời không thể đưa em trở về, Tây Cố, anh có thể đến đón em không?

Yên tĩnh chốc lát, bên kia mới trả lời:” được, tôi nửa giờ sau đến.”

Tri Hoan mặt mày lập tức hớn hở:” được, em chờ anh.”

Cúp điện thoại, liếc nhìn thời gian trên điện thoại, cô lại mở trò chơi ra chơi logo.

Có hơn 20 phút sau cô đứng lên, tay vuốt tóc lười biếng cười:”hai ngày nay tôi bị cảm còn chưa khoẻ hẳn, nay về sớm một chút ngủ.”

Tri Hoan thảnh thơi cũng sẽ về trước, nên không người nào cảm thấy kì quái.

Ninh Du Nhiên không an tâm nói:” Hoan nhi, có cần chúng ta tìm người đưa về hay không?

Tri Hoan ngọt ngào cười một tiếng:” không cần á... Tây Cố tới đón.”

Đang đánh bài,bằng hữu trêu qua:” muốn bạn trai thì nói muốn bạn trai, có gì không thể nói, còn phải nguyên rửa mình cảm mạo.”

Tri Hoan cũng không giải thích thêm cái gì.

Mới uống chút rượu, cộng thêm cảm mạo chưa lành, cả người có chút choáng váng, đi đường cứ thấy phôi phôi. Cho đến khi ra 1999, một cơn gió lạnh thổi tới, khiến cô giật mình, lúc này mới thanh tỉnh được chút ít.

Áo khoác rộng lớn trên người, cúi đầu là có thể ngửi thấy mùi đàn ông mát lạnh mà trước giờ nàng quen thuộc đến an tâm.

Mạc Thi Khiêm rất ít khi không ở bên cạnh nàng, trong lúc nhất thời lại cảm thấy không quen.

Đèn xe xa xa chiếu lại, Tri Hoan ngẩng đầu đã nhìn thấy một chiếc lamborghini xám bạc đi về hướng này.

Đó là xe của Mạc Tây Cố, Tri Hoan tung tăng, bước nhanh hơn đi tới.

Không kịp chờ đợi kéo ra cửa xe cạnh chỗ ngồi tài xế:” Tây Cố...”

Giọng nói tràn ngập vui sướng trong phút chốc bỗng im bật, chỗ tài xế nam nhân cũng không phải là Tây Cố.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiểu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

” Xin hỏi là Tri tiểu thư sao? ”

Nụ cười lúm đồng tiền trên mặt Trì Hoan nhạt dần ” là tôi”.

Chỗ tài xế là một người đàn ông ngoài 30, dáng dấp khá đẹp mắt, nhưng có vẻ nói chuyện không quá lưu loát, ”Mạc tiên sinh... Bảo tôi tới đưa ngài về nhà.”

Cô nhú đôi mi thanh tú ” hấn ở đâu? ”

Tài xế nhìn cô chằm chằm, có chút do dự, nhưng vẫn trả lời ” Mạc tiên sinh... Còn đang ở bệnh viện.”

Ở bệnh viện... hấn đến bây giờ còn đang ở cạnh Tô Nhã Băng sao?

Mặt Trì Hoan lạnh xuống ” không trở về nhà, trực tiếp đưa tôi đi bệnh viện”.

Dứt lời cô dùng sức đóng cánh cửa xe cạnh chỗ ngồi tài xế lại, kéo ra cánh cửa chỗ ngồi phía sau, khom người ngồi lên.

Tài xế khổ sở nói ” nhưng Trì tiểu thư, Mạc tiên sinh dặn tôi đưa ngài về nhà.”

”Nếu như hấn hỏi anh, anh cứ nói tôi không thoải mái, nên đi bệnh viện khám.”

”VẬY... ĐƯỢC RỒI”

Trì Hoan bởi choáng váng mà cúi đầu, bởi vậy không chú ý tới đằng trước tài xế đang nhìn chòng chọc cô qua kính chiếu hậu, trên mặt là nụ cười lạnh lẽo.

Màu đen rumble phát động, dần biến mất trong dòng xe cộ.

Gần chỗ chiếc rumble mới đậu, có một chiếc xe con màu đen, sang trọng hơn, càng ít phô trương hơn.

Thân hình cao gầy của nam nhân trẻ tuổi lười biếng dựa lên thân xe, tay kẹp điếu thuốc lá, gương mặt đẹp trai trong làn khói thuốc có chút mơ hồ, lại lộ ra ngả trớn tà khí.

Mắt hấn híp lại nhìn chiếc rumble rồi đi, ngón tay búng tàn thuốc lá ”ban nãy cô gái nhỏ kia, hình như là đại tiểu thư của Thi Khiêm? Bên cạnh một nam nhân gât đầu ” là Trì Hoan Trì đại tiểu thư không sai.”

Nam nhân hít một hơi khói dài ”kêu hai người đuổi theo xe kia.”

“À?” thủ hạ có chút khó tin nhìn hấn ” thất ca, ngài như vậy không tốt đâu, Trì Hoan đẹp thì đẹp thật, nhưng cô ta bây giờ thuê Ngũ ca, tính tình ngũ ca ngài không phải là không biết, ai đụng người của hấn người đó chết, đầu năm nay bất cóc nhà nào cũng không dám động tới Trì đại tiểu thư đâu.”

Nam nhân hút thuốc lá không nói một lời, lạnh lùng nhìn hấn.

Thủ hạ toát mồ hôi lạnh, tận tình khuyên nhủ ”bằng không ngài chờ một chút, chờ cho Trì Hoan cùng Mạc Tây Cố kết hôn, Ngũ ca liền rời đi Trì gia, khi đó ngài mới hành động, cũng sẽ không tổn thương tình cảm huynh đệ.”

Nam nhân nhả ra một vòng khói, phun ra ba chữ ” còn không đi”.

Thủ hạ về mặt đưa đám ”Thất ca, động vào đàn bà có chồng... Cũng tốt hơn động vào người thuê Ngũ ca.”

Nam nhân dập tắt đầu điếu thuốc, ” đại tiểu thư của Ngũ ca gặp chuyện rắc rối gì, ngại tự đi nói với hấn, là ngại làm trễ nãi thời gian.”

“Cái... Cái gì chứ”

Nam nhân liếc hấn một cái, đứng thẳng người, thản nhiên nói ”chính là, tài xế kia có vấn đề”

....

Ở trong xe hơn mười phút, xe đột nhiên tròng trành xuống.

Trì Hoan vốn nhắm mắt nghỉ ngơi, bỗng mở mắt, đỡ cái trán, mắt bỗng vô tình liếc ra ngoài cửa xe.

“Đây là đường đi bệnh viện?”

Tài xế liếc nhìn kính chiếu hậu, một lúc sau mới trả lời ” đúng, Trì tiểu thư.”

Trì Hoan nhướng mày, lạnh lùng nói ” anh đem dẫn đường mở ra.””Tôi biết đường, không cần dẫn đường”.

Này dĩ nhiên không phải thái độ nên có của một tài xế riêng.”

Trì Hoan bỗng nghĩ đến, lúc lên xe, hai lần đều là cô mở cửa xe, nhà giàu mời tài xế, không chỉ muốn tài xế vượt qua kiểm tra, cũng phải am hiểu lễ nghi

cần thiết.

Cô không lên tiếng, tay nhanh chóng mò vào túi xách lấy điện thoại di động. Thuận thực mở khoá, nhanh chóng gọi cho Mặc Thi Khiêm.

Điện thoại mới kịp kêu lên nửa tiếng, xe đột nhiên thắng gấp. Trì Hoan không kịp chuẩn bị, theo quán tính ngã về phía trước, mặc dù có dây an toàn ổn định cơ thể, nhưng điện thoại từ trong tay rơi xuống đất.

Từ lần bị bắt cóc năm mười bảy tuổi, ba ba liền cho cận vệ đi theo cô. Mặc Thi Khiêm ở bên cô mấy năm nay, không có bất cứ nguy hiểm gì, cho nên hẳn là đã rất lâu rồi chưa từng sợ hãi.

Giờ phút này, cô rõ ràng luống cuống.

Còn chưa kịp ngẩng đầu lên, mũi dao lạnh như băng đã kề sát cổ cô. Tay Trì Hoan rũ xuống nắm chặt, bắt buộc bản thân giữ tỉnh táo, cũng bắt buộc mình ngẩng đầu lên “đại ca, nếu người muốn bắt cóc, tổng tiền có thể nào không cần phải giết người?”

Xe đậu ở ven đường, tuy không phải khu vực nội thành, có xe cộ qua lại, nhưng vẫn rất vắng vẻ.

Tài xế đã xoay người, cầm trong tay con dao ngắn, để ngay động mạch chủ trên cổ của cô.

Khuôn mặt đẹp kia, lộ ra biểu tình không bình thường. Hô hấp hỗn loạn, giống như không thể khống chế tâm tình ” cô là Trì Hoan?”

Vấn đề này, không phải hẳn đã xác nhận qua rồi sao?

Nhưng Thừa hoan không nói dư thừa, đơn giản trả lời “vâng. ”

“Mạc Tây Cổ là vị hôn phu cũ người?”

Trì Hoan ngẩn ra, sau đó mím môi “Vâng. ”

Sắc mặt người đàn ông đột nhiên dữ tợn, hướng nàng hét “cô tại sao không coi trọng người đàn ông của mình.”

Đột nhiên bị rống, Trì Hoan bị dọa sợ đến đầu óc bị ngốc hết mấy giây.

Điện thoại rơi trên thảm trải sàn đột nhiên chấn động, phá vỡ sự tĩnh lặng.

Trì Hoan theo bản năng cúi đầu, điện thoại lộ lên một cái tên, Mặc Thi Khiêm.

Dao còn ở trên cổ, cô dĩ nhiên không dám cúi người nhặt điện thoại. Người đàn ông lạnh lùng, gân cổ chất vấn “người gọi điện thoại cho cô là ai?”

Trì Hoan không biết phải trả lời thế nào, qua mấy giây đều không lên tiếng.

Hắn bất thành lời lại hỏi ” có phải hay không cô ở bên ngoài có đàn ông khác. ”

Hắn bộ dạng hung ác lạnh lẽo, ánh mắt như muốn ăn thịt người, hùng hổ dọa người ” có phải là bởi vì cô ở bên ngoài có đàn ông khác, cho nên Mạc Tây Cổ mới có thể câu tam đáp tứ, mới có thể cấu kết với vợ của tôi. ”

Mặc dù đã suy đoán ngay từ đầu, nhưng nghe những lời này, Trì Hoan mới xác định người cuồng loạn trước mắt là ai. Hẳn là người chồng bạo lực của Tô Nhã Băng.

Sửa sang lại ý nghĩ, Thừa Hoan cố gắng dùng ân thanh bình tĩnh trả lời “người gọi điện thoại cho tôi là bảo vệ, tôi không có nuôi đàn ông, Mạc Tây Cổ cũng không có câu tam đáp tứ, hoặc là cấu kết với vợ của anh, có thể có chút hiểu lầm.

Cô không biết Mạc Tây Cổ cùng cô gái kia thật có cái gì hay không, cô chỉ biết là hiện giờ không thể kích thích gã đàn ông trước mắt. Nếu không bị thương hoặc chết, chỉ có thể là chính mình.

” Hiểu lầm? Hẳn không cho phép tôi mang vợ của tôi đi, còn cho hộ vệ của hẳn trông chừng phòng bệnh của vợ tôi, không cho tôi thấy cô ấy, hẳn từ chàng vạng tối tới bây giờ đều ở trong bệnh viện ở cùng vợ tôi chung một chỗ, thậm chí để vợ tôi li hôn với tôi, cô bảo, đây chỉ là hiểu lầm? ”

Từ chàng vạng tối đến bây giờ đều ở chung một chỗ?

Rõ ràng đã đáp ứng tới đón cô, lại để tình địch hẳn trối cô?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Trì Tiểu Thư Thật Giống Như Chịu Kích Thích Không Nhỏ, Không Cho Phép Bất Luận Kẻ Nào Đến

Ngón tay của Trì Hoan từ từ khắc chế không nổi, run rẩy, đầu óc cũng ngẩn ngơ trống không.

Cho dù bình tĩnh hơn nữa, cô cũng chỉ là một tiểu nữ nhân hai mươi tuổi.

“Nếu như là bởi vì chuyện này, vậy anh thả tôi, tôi cam đoan với anh, vị hôn phu của tôi tuyệt đối sẽ không lại làm phiền vợ chồng anh ”

Cô cơ hồ là ngừng thở, nói ” hơn nữa anh nên rõ ràng, chỉ có tôi mới có thể làm cho Mạc Tây Cố không có cách nào xuất hiện bên cạnh vợ của anh.”

Có thể hay không, thật ra thì cô không biết.

Nhưng trước mắt cô chỉ có thể nói như vậy.

Có thể nam nhân không nghe cô nói, ngược lại trên mặt lại lộ ra nụ cười quý dật” cô là một xử nữ sao?”

Trì Hoan sững sờ, mặt bắt đầu trắng bệch, lông mi uốn cong tinh tế cũng bắt đầu run rẩy liên tục.

“Thời điểm vợ của tôi gả cho tôi, liền đã không phải là một xử nữ, tôi biết, cô ấy cùng Mạc Tây Cố có yêu đương qua... Mạc Tây Cố hẳn đã ngủ vợ của tôi!”

Tay nàng chỉ dùng sức móc vào lòng bàn tay, cất cao giọng nói ” tôi không phải là xử nữ, tối hôm qua tôi đã cùng Mạc Tây Cố ngủ qua... “?

“Ba ” một tiếng thanh thúy vang lên.

Trên mặt Trì Hoan bị tát một bạt tai thật vang dội.

“Thật là một nữ nhân buông thả, tại sao không biết tự ái? Không kết hôn tại sao lại cho nam nhân ngủ?”

Hắn vừa nói vừa tự nói, cả người đắm chìm trong một loại điên cuồng, khi tức giận, lại một bạt tai tát trên mặt của Trì Hoan, đánh cô nửa bên mặt đều tê cứng.

Dao trong tay hắn đột nhiên ném qua một bên, Trì Hoan còn chưa kịp phản ứng, trong tầm nhìn liền xông vào một gương mặt thô bỉ thật lớn, tay đã đưa về phía y phục của cô, dùng sức lôi xé.

Đầu óc của cô trong phút chốc căng thẳng đến nóng lòng đến khỏi bệnh, không bị khống chế rít gào ” ngươi làm gì?”

“Mạc Tây Cố ngủ với vợ của tôi, tôi cũng phải đem nữ nhân của hắn cười ” áo khoác của Trì Hoan rất nhanh bị hắn kéo xuống dưới, duy nhất còn dư lại áo lót cũng bị lôi xé biến hình ” giả trang cái gì... Các ngươi đều là loại nữ nhân phóng đảng hạ tiện.”

Nam nhân, xa lạ, gương mặt dữ tợn xa lạ.

Thời điểm tay hắn đem Trì Hoan từ đằng sau kéo lên, cúi đầu hôn trên mặt cô, cái va chạm da thịt làm mỗi dây thần kinh trên người Trì Hoan toàn bộ căng cứng, cũng tìm không được một chút lý trí.

Cô rít gào ” cút —— ”

Trong lòng sợ hãi là bản năng của loài người.

Khi lòng người sợ hãi sâu đến trình độ nhất định, sẽ mất khống chế đến không cách nào ức chế, ngược lại biến thành sinh lý sợ hãi, tục xưng làm bệnh tâm lý.

Trì Hoan bài xích gấp gờ cường ép xâm phạm, cô cơ hồ cũng điên rồi.

Thanh tĩnh, sợ hãi, trên người nàng làm nàng chán ghét nam nhân, trong trí nhớ bản thù tận cùng nhớ lại, cùng nhau đan vào gào thét tới như thủy triều bao phủ tất cả ý thức cô.

“A...”

... ..?

Nửa giờ sau, cục cảnh sát.

Không có cách nào một cái cảnh sát khều một người khác rồi trở mặt nhìn nhau, nhìn về phía trên ghế, có một nữ nhân cúi đầu, cả người run không ngừng.

Mười phút trước, Trì Hoan báo án bị hai nam nhân đưa tới, kể cả một phạm nhân cường gian không thành công.

Năm phút trước, cục trưởng hỏa tốc tự mình xử lý chuyện này.

Nguyên bản Cục trưởng nghe nói Trì Hoan được người đi đường “Đi ngang qua ” kịp thời cứu rỗi ràng thở phào nhẹ nhõm, nhưng hần mới vừa đến gần cô, nghĩ muốn nói hai câu, tay còn không có đưa tới, liền bị cô cực kỳ mất khống chế bài xích.

Ngay sau đó cũng không dám lại kích thích cô.

Trì Hoan được đưa đến cục cảnh sát đến bây giờ, cô không cho phép bắt luận kẻ nào đến gần.

Vô luận nam nữ.

Có nữ cảnh sát muốn đưa cho nàng ly nước, đều bị cô đập bễ ly.

Ai nấy đều thấy được, tâm tình Trì Hoan vô cùng không ổn định.

Tuy nói cô chẳng qua là bị quăng mấy bạt tai, quần áo cũng bị lôi kéo, xé lộ ra rất nhiều nơi nhưng vị trí kín đáo vẫn bị nàng gắt gao phòng vệ, cũng không có bị cái gì tính là xâm phạm.

Có thể phản ứng của cô so với nữ nhân chân chính bị xâm phạm qua là không vượt qua. Mạc Tây Cổ nhận được tin tức liền hỏa tốc chạy tới.

Nhưng hần không là một người tới, đi theo phía sau liền ngay cả đồng phục bệnh nhân đều không đổi, chỉ ở bên ngoài che phủ cái áo khoác ngoài thật dày rệt Tô Nhã Băng.

Hần vừa tiến đến liền thấy trên ghế có một nữ nhân cuộn thành một khúc.

Ngay sau đó hần liền ngây ngẩn, bởi vì hần từ trước tới nay chưa từng gặp qua cái bộ dáng này của Trì Hoan.

Ở trong ấn tượng của hần, Trì Hoan là điển hình thiên chi kiều nữ, đại tiểu thư kiều mỹ, xinh đẹp, chủ động, không buồn không lo.

Hần cho tới bây giờ chưa từng thấy qua, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, thân thể nhỏ thảo không ngừng run của Trì Hoan.

Mạc Tây Cổ trong lòng cứng lại, bước nhanh hơn đi tới, cúi người, tay muốn ngòai bả vai của Trì Hoan.

“Cút.”

Trì Hoan không động, một chữ từ trong môi nhạt nhẽo không chút huyết sắc phun ra, lặp đi lặp lại vô số lần mấy chữ ” đừng đụng tôi”

Đồng mắt Mạc Tây Cổ co rút lại, tay cứng lại ở giữa bên trong không trung.

Từ lúc hần bắt đầu nhận biết cô ấy, Hần cho tới bây giờ chưa từng thấy qua, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, thân thể nhỏ thó không ngừng run của Trì Hoan.

Mạc Tây Cổ trong lòng cứng lại, bước tới nhanh hơn, cúi người, tay muốn đặt lên bả vai của cô ấy.

“Cút.”

Trì Hoan không động, một chữ từ trong môi nhạt nhẽo không chút huyết sắc phun ra, lặp đi lặp lại vô số lần mấy chữ ” đừng đụng tôi”

Đồng mắt Mạc Tây Cổ co rút lại, tay cứng lại ở giữa bên trong không trung.

Từ lúc hần bắt đầu nhận biết nàng, Trì Hoan gần như đối với toàn thế giới, tất cả mọi người đều cao ngạo ngang ngược, nhưng nàng ở trước mặt hần, cho tới bây giờ đều là cười tươi như hoa, chớ nói chi là để cho hần cút.

Chỉ có thời điểm lúc ban đầu dây dưa với hần, hần tăng không nhịn được nói qua cái chữ này.

Hần vẫn cho rằng chính mình vậy là đủ, có thể giờ phút này loại xác nhận, đột nhiên có một dấu vết kẻ hồ đồ để lại.

Cảnh sát trực đi tới nhỏ giọng nói ” Mạc thiếu, Trì tiểu thư thật giống như chịu kích thích không nhỏ, không cho phép bắt luận kẻ nào đến gần ”

Vốn cho là bạn trai nàng tới rồi sẽ khác nhau, không nghĩ tới vẫn là cái bộ dáng này.

Xa xa, mỹ nam tuấn tú xem cuộc vui một dạng không liên quan đến mình, tầm mắt rơi vào đáng đứng cô đơn của Mạc Tây Cổ cùng trên người Tô Nhã Băng, môi mông kéo ra độ cong châm chọc.

Cuối cùng, hần cúi đầu liếc nhìn thuộc hạn đang đứng một bên ” tiểu Nữ Nhi thật không có bị cái gì chứ?”

“Khẳng định không, chúng ta đi qua là lúc tên cận bã kia vừa mới bắt đầu cời y phục của nàng, bắt quả bộ dạng nữ nhân bị cưỡng gian thật hù dọa người, tựa như không muốn sống.”

Nam nhân không nói thêm gì nữa, nheo mắt lại, như có điều suy nghĩ.

Động tĩnh nhỏ nhẹ vang lên, cửa lại đi tới một người đàn ông.

Mặc Thì Khiêm vẫn là một thân quân áo màu đậm, lạnh lùng cao ngất, mặt tuấn mỹ lạnh âm trầm có thể chảy nước, cả người đều lộ ra một cỗ làm người ta sinh sợ lệ khí.

Hắn nhìn nữ nhân bị vây quanh, giống như mèo bị hoảng sợ, co lại thành một cục, đôi mắt tối sầm lại, môi mím thành một đường thẳng, chân dài bước ra, đi thẳng đi qua.

Người đàn ông này từ khi bắt đầu xuất hiện, liền tản ra một loại không tiếng động lại có khí tức cường đại.

Thời điểm hắn đi qua, không biết vô tình hay là cố ý, động đến bả vai Mặc Tây Cốc, đem người hắn (Mặc Tây Cốc) lùi về sau nửa bước.

Sau đó, hắn làm một cái động tác giống Mặc Tây Cốc ——

Tay đưa về phía bả vai Trì Hoan.

“Đừng đụng tôi.”

Trì Hoan ánh mắt động cũng không động, vẫn là lạnh lùng nói ra ba chữ.

Mặc Tây Cốc nhìn người tuấn tú lạnh lùng, rõ ràng chỉ là một bảo vệ lại không coi ai ra gì, lại nghe được Trì Hoan cũng nói ra ba chữ kia, thần kinh căng thẳng lại hơi hơi buông lỏng một chút.

Mặc Thì Khiêm nhìn như yên lặng nhún nhường, nhưng trừ người thuê hắn cùng với Trì Hoan thì hắn khá lịch sự, những người khác hắn chưa bao giờ coi ra gì.

Hắn cũng không thương Trì Hoan, nhưng hắn cũng theo bản năng không thể tiếp nhận trong lòng hắn, có nam nhân so với hắn càng đặc biệt.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Thái Độ Lạnh Lùng Kiêu Ngạo Khinh Cuồng Bảo Vệ Như Vậy... Thật Là Sống Lâu Mới Thấy Được

“Đại tiểu thư.”

Mặc Thì Khiêm đỡ bả vai của Trì Hoan lên, sau đó thay cô sửa sang lại áo khoác trên người cô.

Đương nhiên, cái y phục kia là của hắn.

Động tác tỉ mỉ mà chuyên chú, cho dù Trì Hoan lạnh giọng lặp lại ba chữ “đừng đụng vào tôi”, hắn giống như là không nghe được, động tác trên tay vẫn tiếp tục.

Thực ra Trì Hoan đối với tiếp xúc gần của anh ta cũng không kịch liệt bài xích.

Nói chính xác, Trì Hoan không có phản ứng chút nào, không nói một lời, động cũng không động một cái, mặc cho hắn giúp cô sửa sang lại bên ngoài, cho dù chỉ là dùng một cái áo khoác ngoài xốc xếch bọc lại, lại thuận tay đem tóc trên trán vén đến sau tai.

Mới vừa có một nữ cảnh sát cũng định đụng chạm nàng, kết quả thiếu chút nữa làm cho tâm tình Trì Hoan mất khống chế.

Nam nhân lạnh lùng cao lớn ở trước mặt Trì Hoan ngồi xuống, ngón tay rơi vào trên đầu gối của nàng, giọng nói trầm thấp mà yên tĩnh “Tôi đưa cô trở về trước nhé ”

Là hỏi, nhưng là ý hỏi thăm rất nhạt.

Trì Hoan vẫn không nói chuyện, nhưng thân thể tinh tế run rẩy của cô bình phục rất nhiều.

Hắn nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang tái nhợt một cách chăm chú, giọng tiếp tục thật thấp nhàn nhạt hỏi ” là trở về Trì gia biệt thự, vẫn là ở nhà trọ của tiểu thư?”

Trì Hoan vẫn không có ý lên tiếng.

Vì vậy Mặc Thi Khiêm cũng không tiếp tục hỏi, trực tiếp cúi người ôm chặt hông của cô, đem cả người từ trên ghế bế lên.

Mặc Tây Cố thần sắc lạnh lẽo, đưa tay muốn ngăn cản.

Lông mi Trì Hoan được về tinh xảo không tiếng động nhú lại.

Đồng thời, nam nhân cao ngất lạnh lùng lạnh nhạt nhìn hắn, thanh âm trầm thấp càng lộ ra lạnh lùng ” Mặc thiếu, đại tiểu thư nói anh sẽ đi đón cô ấy, tại sao xuất hiện ở đây là một tên phạm nhân thô bỉ?”

Anh ta ôm Trì Hoan, dễ dàng giống như là ôm một con mèo mềm mại, nhu thuận lại chặt vật, liếc nhìn về mặt phẳng phát lo sợ bất an của Tô Nhã Băng, anh ta hít mắt xuống, mặt mày dần dần tỏa ra tia mát lạnh châm chọc ” nếu để cho thái thái biết chuyện xảy ra, bà thế nào cũng sẽ giận cá chém thớt cùng trách tội với Dương thái thái.”

Mặc Tây Cố sắc mặt hơi đỏ một chút, người này đang uy hiếp hắn.

Hắn liếc nhìn người con gái đang nằm ở trong ngực Mặc Thi Khiêm, nhắm mắt lại yên lặng không tiếng động, lạnh lùng nói ” Mặc Thi Khiêm, người chẳng qua là cánh vệ của Trì Hoan, phụ trách bảo vệ an toàn nhân thân của cô ấy, sự tình giữa cô ấy và tôi, không tới phiên anh hỏi tới.”

Trên môi Mặc Thi Khiêm chứa đựng độ cong mỏng lạnh, tựa như cười mà không phải cười ” cho nên, Mặc thiếu, tại sao chồng hiện tại của bạn gái cũ biết lái xe của ngài đi đón đại tiểu thư, hơn nữa còn có ý đồ xâm phạm cô ấy?”

Mặc Tây Cố nhú mày, sắc mặt trầm xuống, giọng cũng không tự nhiên ” chuyện này, ta tự nhiên sẽ tra.”

“Yêu cầu phải tra?”

Mặc Tây Cố nhanh tinh táo, chống lại đáy mắt lạnh cùng nồng đậm đùa cợt của Mặc Thi Khiêm, trong lòng cũng bốc ra lửa giận.

Trên khuôn mặt tuấn mỹ của Mặc Thi Khiêm nở ra nụ cười lạnh như băng, thần nhiên nói ” cho nên vẫn là không nhọc công Mặc thiếu phí tâm, để tránh để cho mọi người sinh ra một chút ý tưởng cùng suy diễn không tốt lắm.”

Tô Nhã Băng rút cuộc đi về phía trước hai bước, vội vàng nói ” chuyện này không có liên quan gì với Tây Cố, chồng của tôi. .hắn đã. .”

Nam nhân lãnh đạm mất hướng năng.

Rõ ràng chỉ là một ánh mắt nhạt như không có gì, Tô Nhã Băng nhìn thấy tim không khỏi run lên.

Nhưng tầm mắt của Mặc Thi Khiêm chẳng qua là xẹt qua người của cô ta xẹt, cuối cùng lưu lại một câu nói hơi hợt ”ngay cả không có cách nào bảo đảm an toàn cho vị hôn thê cho tốt, Mặc thiếu cũng không cần quản nhiều việc vớ vẩn.”

Dứt lời, ôm nữ nhân trong ngực trực tiếp sai bước ra bên ngoài, không nhìn bất luận kẻ nào.

Một bên cục trưởng, nữ cảnh sát cùng các cảnh sát viên khác nhìn sắc mặt lãnh trầm Mặc Tây Cố, trở mắt nhìn nhau.

Phách lối nửa những người có tiền bọn họ đều gặp.

Thái độ lạnh lùng kiêu ngạo khinh cuồng như vậy của một bảo vệ. . . Thật là sống lâu mới thấy.

Cho nên rốt cuộc ai là vị hôn phu?

.

Bên ngoài Cục cảnh sát, Mặc Thi Khiêm không nói một lời, yên lặng không nói ôm nữ nhân lên ghế kế bên người lái.

Mới vừa đóng cửa xe, quay người lại liền thấy đứng cách đó nửa thước là một chàng trai thân cao tuấn mỹ. Người đàn ông kia nhìn hắn cười ” mặc dù nói anh làm bảo vệ không được bao lâu, nhưng trước mặt nhiều người như vậy ôm vị hôn thê của người ta đi, anh có phải hơi quá phận không?”

Hơi lạnh mùa thu lướt qua bọn họ.Mặc Thi Khiêm không thêm đề ý nhàn nhạt nói ” phải không?”

“Anh có phải hay không yêu thích cô gái nhỏ này?”

Mặc Thi Khiêm nhếch môi ” ta thích người là vị hôn thê của người khác?”

“Nhưng cũng có thể làm vị hôn thê của anh.”

Mặc Thị Khiêm không đáp hần mà nói ” còn có việc?”

Ngon tay nam nhân búng một cái tro thuốc lá ” đầu gì tôi cứu đại tiểu thư của anh mà một câu cảm ơn cũng ko có?”

“Trước tiên người đem cảm ơn mà người thiếu ta trả hết nợ.”

Dứt lời nhìn cũng lười nhìn liếc hần một cái, liền từ bên người hần đi qua, vòng qua trên ghế lái của đầu xe Ferrari trắng.

Mặc Thị Khiêm áo khoác ngoài cho Trì Hoan, trên người chỉ có một cái áo lông màu đậm mỏng không nhìn ra phẩm chất, nhưng mặc trên anh ta hần thành quý công tử tuấn tú lạnh lùng.

Hần cúi người đến gần kề bên người lái, khớp xương ngón tay thon dài rõ ràng, thay nữ nhân đang ngồi nịt chặt dây an toàn.

Hơi thở của đàn ông không chút tạp chất mà lạnh tanh, bên trong xe không tiếng động yên tĩnh.

Hần nhìn chằm chằm trông mắt của Trì Hoan nói ” tối hôm nay, thật xin lỗi.”

Trì Hoan nhắm hai mắt ” đưa tôi trở về nhà trọ, tôi không đến Trì gia.”

Yên tĩnh chốc lát, hần nhàn nhạt hỏi ” xử trí tên đàn ông kia như thế nào?”

Nàng ômy phục của nam nhân trên người, đầu tựa vào cái ghế dựa lưng bên trên, nhắm mắt nghỉ ngơi, lẩm bẩm nói ” tùy anh.”

Mặc Thị Khiêm hí mắt ” tốt.”

Ferrari màu trắng rất nhanh rời khỏi cục cảnh sát.

Mỗi bên hai con đường đều có đèn đường đứng thẳng, chiếu sáng tới lui dòng xe chạy.

Mặc Thị Khiêm vừa lái xe mang tai nghe thông điện thoại, giọng nói thanh tuyến lãnh đạm ” Tôn cục trưởng.”

Cục trưởng hiển nhiên nghe được thanh âm của hần, thái độ tương đối khách khí ” Trì tiểu thư có thấy khá hơn chút nào không?”

“Sáng mai đem cái tên thô bỉ từ trại tạm giam thả ra ngoài.”

“À? ” cục trưởng bất ngờ hỏi ” là... Ý của Trì tiểu thư?”

Mặc Thị Khiêm thân nhiên nói “theo lời nói của ta làm mới không có phiền toái, cục trưởng.”

“Nhưng... Có thể ý của Mặc thiếu là... Đem hần nhốt ở trong sở, để cho những phạm nhân khác giáo huấn hần.”

“Còn có việc phải dùng đến hần, cho nên thả ra.”

“Chuyện này...”

Cục trưởng có chút hơi khó cùng do dự, dù sao Mặc Tây Cố đã chào hỏi, nhưng Mặc Thị Khiêm nơi này, lại là Trì Hoan... Trì Hoan sau lưng Thị trưởng.

Mặc Thị Khiêm cười một cái ” Tôn cục trưởng chắc không hy vọng chuyện này sẽ kinh động Thị trưởng.”

“Hào hào hảo, ta hiểu được, sáng mai liền thả hần ngay.”

Treo cú điện thoại này, hần lại bấm mã số dài gọi đi ra ngoài.

Mặc Thị Khiêm tay vịn tay lái, cặp mắt thâm thúy tinh táo nhìn thẳng phía trước ” thay ta làm một chuyện.”

Đầu bên kia điện thoại di động là giọng nam lười biếng hấp dẫn ” Ừ?”

“Không thể chết được, tạm thời không thể tàn, thay ta xử lý một chút rác rưởi, hần sáng mai sẽ được thả ra.”

“Thả ra ngoài làm gì?”

Mặc Thị Khiêm thân nhiên nói ” vô duyên vô cớ hần làm sao biết mở xe của Mặc Tây Cố, làm sao biết Trì Hoan ở nơi nào.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 11: Cái Nhìn Của Mặc Thì Khiêm

Yên tĩnh trong chốc lát, cô cười khề một tiếng ” đi thôi, em biết rồi.”

Mặc Thì Khiêm” ừ ”một tiếng, sau đó liền cúp điện thoại, tiện tay đặt chiếc điện thoại di động ở trước mặt.

Tri Hoan một mình trên xe, chiếc Ferrari màu trắng dừng lại dưới lầu căn hộ cao cấp. Cô gái bên ghế phụ lúc này mới mở rộng tầm mắt ” Đến rồi à?”

Mặc Thì Khiêm thắng xe, chậm rãi đi xuống giúp cô mở cửa xe.

Thấy cô động tác chậm chạp, anh liền cúi người, không nói một lời đưa tay thay cô mở đai an toàn.

“Mặc Thì Khiêm”

Giọng nói của nàng hoàn toàn không bình thường, nhẹ nhàng hơn hẳn mọi khi, lại có chút vắng lặng, lại có chút khàn khàn.

“Ừ?”

“Em không thoải mái, không có khí lực.”

Anh không lên tiếng, trực tiếp nhắc bóng rồi ôm choàng ôm ra xe, đầu gối qua đỉnh đầu, đóng cửa xe.

Trán cô đặt trên vai anh, mái tóc dài nhẹ nhàng hạ xuống, bị gió thổi nâng lên.

Cô lại thấp giọng gọi tên anh.

” Mặc Thì Khiêm”

“Ừm.”

“Chuyện ngày hôm nay anh xử lý rất tốt, thực sự em không muốn nghe truyền thông sẽ nhìn ra chuyện này bị liên quan tới chuyện Bát Quái.”

“Sẽ xử lý tốt.”

Mặc Thì Khiêm ôm cô từ bãi đỗ xe đi vào trong căn hộ, gió mát phát phơ, an tĩnh thấm vào ruột gan.

Tri Hoan ngửi đến mùi vị mát lạnh quen thuộc trên người anh, cảm thấy chính mình đột nhiên mềm yếu tột đỉnh

” Tội nay anh bận gì sao?”

Thanh âm của nàng từ đầu đến cuối rất thấp, một câu nói như tiêu tan ở trong gió.

Một lát sau, anh thanh đạm trả lời” thay vị hôn thê của anh giải quyết vài chuyện phiền toái.”

Nàng lẩm bẩm nói ” anh đối với vị hôn thê của anh thật tốt...”

Thang máy mở ra trong nháy mắt, Tri Hoan nghe được anh dùng giọng nói vô cùng nhạt nhẽo nói một câu nói ” đại tiểu thư, thật ra thì em xứng đáng được tốt hơn.”

....

Nhà trọ cửa vừa mở ra, hai chân Tri Hoan vừa chạm đất, liền cởi áo khoác bên ngoài, thuận tay đưa cho người đàn ông bên cạnh ” ta đi tắm”

Dứt lời cô liền thẳng đi vào phòng tắm

Mặc Thì Khiêm nhìn bóng lưng của cô biến mất ở trong tầm mắt, cũng thuận tay đem áo khoác đặt ở trên ghế sa lon, liền xoay người đi ra ngoài ngồi.

Vặn ra vòi hoa sen, nước ấm áp từ đỉnh đầu truyền đến ngón chân của cô.

Hòa hợp trong hơi nước, mặt cô tinh xảo không chút kiêu mị, sắc mặt lạnh như băng.

Tri Hoan choáng váng đầu lại buồn ngủ, chưa tắm bao lâu, rất nhanh thì tắt vòi hoa sen, kéo khăn lông qua rất tùy ý xoa xoa tóc cùng nước trên người,

nghĩ muốn cầm quần áo liền phát hiện mình cái gì đều không cầm vào, vì vậy kéo khăn tắm choàng lấy thân thể đi ra.

Cô giẫm lên thảm vài rồi tùy ý lau tóc, cả nhà trọ an tĩnh đến gần tĩnh mịch.

Trải qua chuyện đêm nay, Trì Hoan rất bài xích sự yên tĩnh này.

Cô mím môi, hướng ngoài cửa hô ” Mặc Thi Khiêm ”

“Mặc Thi Khiêm...”

Liên tiếp kêu mấy tiếng, đáp lại cô cũng chỉ có tiếng vang của chính mình, cùng với an tĩnh sâu hơn.

Đi rồi sao?

Cô cau mày, người đàn ông này đi cũng không nói với cô một tiếng sao?

Trì Hoan nguyên bản là uất ức, giờ lại xảy ra chuyện này tâm tình càng sa sút, không nói rõ ràng giờ này, cô phá lệ hy vọng hắn ở lại bên cô, dù là không nói lời nào, thậm chí không đợi tại một căn phòng.

Cô tuy về phòng ngủ, nhưng hắn ở bên ngoài phòng khách, cũng rất tốt mà.

Cô không có kiên nhẫn gì để lau tóc, tiện tay đem khăn lông ném vào trên giường, sau đó thuận tay từ trong ngăn kéo quần áo lấy cái quần ngủ ra.

Liếc nhìn cánh cửa, một ý nghĩ xuất hiện trong đầu cô.

Trong nhà của chính mình, cửa phòng ngủ đóng không liên quan không khác nhau, rèm cửa sổ kéo xuống liền có thể.

Đem khăn tắm kéo xuống mặc cho nó trượt đến trên thảm, Trì Hoan nhấc chân đi về phía trước một bước, chuẩn bị đi đến chỗ quần ngủ được cô đặt ở cuối giường.

Cửa đột nhiên vang lên tiếng vang nhỏ xíu.

Trì Hoan đột nhiên ý thức được cái gì, tay cứng đờ, vẫn là phản xạ có điều kiện nghiêng đầu.

Mặc Thi Khiêm tuân thủ cao ngất liền đứng lặng tại cửa, cặp mắt tỉnh táo, thâm thúy hơi hơi co rút, ánh nhìn rơi ở trên người của cô, cả người trong lúc nhất thời cũng cứng ngắc tại chỗ, không làm ra chút phản ứng nào.

Trì Hoan ngờ ngác nhìn hắn, ước chừng nhìn nhau ba giây.

Bỗng dưng, thần kinh nàng thoáng cái bị lửa đốt liền phản ứng lại, hai tay che ngực ngăn cản ở trước mặt, hốt hoảng luống cuống hướng hắn rống ” người... Anh đứng ở nơi đó làm gì? Anh không phải... Đi rồi ư?”

Nàng tái nhợt cả một buổi tối, mặt không có chút máu trong vài giây, phảng phất toàn thân máu đều vọt lên tới đầu, mặt nhất thời đỏ bừng.

Mặc Thi Khiêm đưa mắt nhìn thân thể trần quyền rũ của cô gái trước mặt, cứng ngắc không giảm bớt, đôi môi mỏng khẽ nhếch, giọng nói thật thấp ” Anh... Xuống lầu mua ít thuốc.”

Lúc nói những lời này, ánh mắt của hắn bị quỷ thần xui khiến nhìn chằm chằm nàng.

Trì Hoan ngậy người mấy giây, mới thờ hồn hể về phía anh hét to ” vậy mà còn nhìn? ra ngoài!”

“Phanh” một tiếng, cửa bị một lực thật lớn đóng lại.

Hắn lui về phía sau một bước, từ bên ngoài đóng cửa lại.

Trì Hoan bị thanh âm này rung một cái, ngu như vậy đứng tại chỗ.

Nàng đang ở trạng thái “trần như nhộng”, ngay cả quần lót cũng không mặc, ngoại trừ mái tóc dài, đứng trước mặt của hắn không có bất kỳ vật che đậy.

Ngoài cửa.

Mặc Thi Khiêm đứng cúi thấp đầu, hô hấp dồn dập rối loạn, dùng sức nắm chốt cửa, khớp xương tay phải trắng bệch.

Hắn nhắm mắt lại, trong đầu trong phút chốc liền xuất hiện rõ ràng một màn mới vừa nhìn thấy kia.

Trì Hoan rất thon nhỏ, ôm vào trong ngực càng là một dạng nhỏ. Trước mặt truyền thông cùng người ngoài đồng thời có cả khí chất thiếu nữ cùng nữ vương, được truyền thông phong làm nữ vương vui vẻ.

So với hán bất luận kẻ nào ngắm nhìn nàng cũng đều là người xấu.

Da thịt trắng như tuyết, chân nhỏ dài, trước ngực mềm mại không coi là quá to tròn, nhưng... Hình dáng rất đẹp mắt, hán thậm chí ngẩn ngùi tưởng tượng đưa một cái tay chạm tới để cảm nhận.

Tóc dài ướt nhẹ như rong biển rủ xuống tận bên hông, xõa trên bờ vai.

Sắc đẹp của nàng như một yêu nữ quyến rũ hán, bộ phận nam tính nào đó đã sớm có phản ứng như một con thú rục rịch sẵn mồi.

Nơi nào đó đã cứng đến mức bóng rât, hán mới cúi thấp đầu nhìn xuống đũng quần.... Một vật nhô ra thô cứng... Thật là!

Nhắm hai mắt, yết hầu ở cổ họng trên dưới lẫn mấy cái, mới từ sâu bên trong tràn ra một tiếng rên, mồ hôi lạnh cũng từ cái trán thấm ra, theo sóng mũi anh tuấn, từ độ cong hấp dẫn cảm nhỏ xuống.

Mười năm phút sau.

Tri Hoan mặc chỉnh tề, vẫn là lựa chọn mở ra cửa phòng ngủ đi ra.

Nàng mặc lấy quần dài màu trắng, áo long màu xám tro, trang nhã phối hợp, tóc dài màu đen vẫn ướt nhẹ.

Cửa vừa mở ra cô liền thấy ai đó đang đứng trước cửa sổ sát đất, ngoài cửa sổ là bóng đêm tràn ngập, hán không biết là nhìn, vẫn là thương thức cảnh đêm.

Cấn môi, Tri Hoan chính đang muốn mở miệng, có thể nghe được động tĩnh, người đàn ông vừa vặn quay người sang.

Tầm mắt yên tĩnh rơi trên người cô.

Bốn mắt nhìn nhau, Tri Hoan chống lại ánh mắt của hán, ban nãy tổ chức cùng chuẩn bị xong nội dung một chút lại biến thành trống không.

Mặc Thi Khiêm nhìn cô, sau đó cúi đầu, đôi chần trăn của cô vẫn trắng nõn, hán dài lên kí ức ban nãy của hán...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Lợi Ích To Lớn

Beta: Chi Moe

Giọng nói trở nên trầm thấp, có chút khó phân biệt, hơi chút mất tiếng ”thế nào, không mang giày?”

Tri Hoan tính tình lười biếng, ý trong nhà trải thảm, ở nhà rất ít khi mang giày, mặc dù bây giờ là mùa thu, có chút mát mẻ.

Cô bị hán nhìn —— dù là ánh mắt vô cùng bình thường cũng không khác gì nhau cả... Ít nhất, cô không nhìn ra cái gì khác nhau.

Nhưng cô vẫn đứng đó, vẫn có loại cảm giác không biết rõ nên làm sao để thả lỏng được chút.

Cô cắn môi ”Anh tại sao còn chưa đi?”

Mặc Thi Khiêm mới vừa từ trong KHOA KIỀM CHẾ đi ra, mặt mày tuấn tú vừa thâm trầm vừa lãnh đạm không thể suy đoán, hán thân nhiên nói ”chuyện mới vừa rồi, xin lỗi.”

Tri Hoan vốn không muốn nói đến chuyện này, muốn đưa nó trở thành chuyện ngoài ý muốn.

Dù sao cô tự nhận là mình hiểu người đàn ông này làm người như thế nào, trách nhiệm quy ra chủ yếu cũng bởi ở chỗ cô thay quần áo quá vô ý, không đóng cửa phòng.

Nhưng khi nghe hán nhắc lại, cô không nhịn nổi mà giận dữ hét to ”Anh vào phòng ngủ của em tại sao không gõ cửa?”

Mặc Thi Khiêm nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lại đỏ lên, tĩnh lặng đáp ”Anh chuẩn bị gõ cửa.”

Khi tiến vào phòng người khác... Nhất là phòng ngủ của nữ, gần như không hề đóng cánh cửa cũng phải gõ vang hai tiếng tỏ vẻ hỏi, hán đã biết tất cả đều là làm như vậy.

Trì Hoan nhìn gương mặt anh tuấn giờ đang nguội lạnh, bỗng nghiêng mặt, dùng tốc độ rất nhanh nói ” chuyện mới vừa rồi chỉ là một chuyện ngoài ý muốn, em sẽ quên, anh cũng quên hết đi nhé”

Mấy giây sau, ai đó tỉnh lặng đáp ”Ừ”

Thần kinh Trì Hoan lúc này còn rất căng thẳng giờ được thả lỏng đôi chút, nhưng vẫn rất giận, cũng không dám nhìn tới hấn, chỉ nhắm hai mắt nói lầm bầm ” được rồi, anh về trước đi, em ngủ.”

Mặc Thì Khiêm nhìn mái tóc dài được thả xuống gương mặt của cô” đại tiểu thư, em nhớ uống thuốc cảm.”

Cô véo lông mi ” Anh đi đi em sẽ tự uống.”

“Em không biết.”

Trì Hoan “...”

Thật sự thói quen từ trước đến giờ của cô là không tự giác uống thuốc.

Người đàn ông này...

” Sáng hôm nay anh đến bệnh viện xem qua một chút rồi, không cần uống thuốc, thuốc cảm mạo uống nhiều đối với thân thể cũng không tốt, cứ chăm sóc bồi bổ cơ thể, sau hai ngày sẽ ổn thôi ”

Giọng hấn thâm tình, nhàn nhạt đều đều nhưng rất rõ ràng ” Em ngày mai có kiểm tra, giờ đang cảm, tinh thần lại không tốt. Nếu em thấy quá khó chịu thì dùng thuốc một ít cũng không sao ”

Trì Hoan nặng nề cắn môi, không thèm để ý nói ” Khó chịu thì sau này lại thì lại là được, em thường xuyên như vậy mà, anh cũng không phải không biết.”

Mặc Thì Khiêm lại nhàn nhạt nhắc nhở cô ” các giáo sư của em đều biết em ghét đám cưới, nếu như em có thời gian cũng kiếm cơ không đi... Trực tiếp coi như em rớt,thì có thể học lại.”

Trì Hoan “...”

Cô thường xuyên chụp hình, không có cách nào đi học đều đặn, trường học ngại vì cô là đại minh tinh, càng ngại vì nàng có một người cha là Thị trưởng, phần lớn đều nề nang mà nết nhảm nhảm.

Nhưng cô gần đây không chụp hình, tất cả truyền thông đều biết sự tình.

Cô chỉ cần nhìn cái tư thế hấn đứng ở nơi đó liền hiểu ý, hấn không nhìn tận mắt cô uống thuốc sẽ không đi, người đàn ông này đi theo cô mấy năm, tính cách của hấn nàng ít nhiều mà rõ được.

Từng có người nói với cô Mặc Thì Khiêm ngoại trừ cô cùng cha của nàng, đối với người khác mặc dù chưa nói tới thái độ mạo phạm, nhưng không biểu hiện ngoài mặt sự bảo vệ như thế. Ai cũng không biết, người đàn ông này cho dù là sau hay trước mặt nàng, cũng phơi bày tất cả hành động bảo hộ như thế!

Có bảo vệ nhà nào dám buộc chủ nhân uống thuốc?

Lúc đầu cô đối với nam nhân mà cha phái tới giám thị này, thái độ của cô vô cùng kháng cự, cái gì cũng đều chống đối, kết quả ăn đủ giáo huấn mới học ngoan ngoãn, may là mấy năm sau cũng coi sống chung bình an vô sự.

Cô bữu môi một cái, đi tới bàn uống trà nhỏ trước mặt cầm viên thuốc cảm lên, rót ly nước lớn, sau đó uống vào.

Cô để ly xuống bàn ” Xong rồi ”Mặc Thì Khiêm khẽ nâng cầm lên ” tóc cũng phải thổi khô.”

Trì Hoan “...”

Hấn vẫn nhàn nhạt đều đều vào đây ” sẽ tăng thêm cảm mạo.”

Trì Hoan đứng không nhúc nhích.

Mặc Thì Khiêm đứng trong chốc lát, đại khái đã quen vị trí của đồ vật trong nhà, liền đem máy sấy vừa tìm được cắm vào ổ cắm điện đưa cho cô.

Trì Hoan vẫn đứng yên, không đưa tay nhận, cũng không có ý muốn nhận.

Qua mười giây đồng hồ, cô thuận thế ngồi xuống ghế, đầu nằm ở trên tay vịn ghế sa lon, nói ” anh nhất định bắt em phải sấy khô tóc, vậy anh sấy cho em là được rồi.”

Mặc Thì Khiêm nhìn cô nằm, đột nhiên cũng liên tưởng tới bây giờ đang thịnh hành nuôi mèo, mà mèo cũng yêu thích nằm trên ghế sa lon chờ người vuốt

lông cho nó.

Một lát sau, thanh âm của gió thổi trong máy sấy tóc vang lên.

Gió thổi ẩm áp qua da đầu của Trì Hoan, ghế sa lon mềm mại, gió ẩm thoải mái, Trì Hoan vốn cũng không thích mệt mỏi, hơn nữa thuốc cảm mạo có hiệu quả an thần, thôi không mấy phút cô liền buồn ngủ.

Chờ tóc hoàn toàn khô, ai đó tắt máy sấy, cô đã ngủ.

Thanh âm của gió dừng lại, trong không khí cũng chỉ còn lại hô hấp đều đều của cô.

Mặc Thi Khiêm cúi đầu nhìn dáng vẻ nằm lẳng lẳng, nhẹ nhàng thờ dài, cúi người chuẩn bị đem cô ôm trở về giường.

Tầm mắt trong lúc vô tình lại rơi xuống đôi chân màu trắng dưới làn váy của nàng.

Đồng mắt đen ngòm từ từ co lên, hai cái chân rất nhỏ, rất trắng, thời điểm ngón chân cũng co ro, hô hấp hơi trầm xuống, hần đột nhiên đưa tay, trong bàn tay lớn nắm giữ một cái chân.

Chân của cô rất lạnh, nhất là khi bàn tay ẩm áp của hần vừa chạm đến.

Có lẽ là nhiệt độ này làm cho Trì Hoan đang ngủ cảm thấy thoải mái, cô thờ một tiếng”ừ...”

Hần rất nhanh thu tay về, nhìn đôi mi thanh tú bị tóc dài che giấu, mặt nhú lại, mấy giây sau, vẫn nhanh chóng đem cô ôm ngang.

Trì Hoan ngủ không sâu, nhưng cũng không có thức giấc.

Cô mơ mơ màng màng kêu”Mặc Thi Khiêm”

“Ôm em trở về trên giường nghỉ ngơi.”

Trong lúc nửa ngủ nửa tỉnh, cô thấp giọng tố cáo nói”Em rất mệt”

Mặc Thi Khiêm không lên tiếng.

Cô lại mơ mơ màng màng nói”Anh nhìn thấy hết rồi! Đúng là quá lợi cho anh”

Mặc Thi Khiêm“...”

... ..

Sáng ngày thứ hai, Trì Hoan là bị ánh mặt trời chói mắt đánh thức.

Cô nhẹ nhàng khẽ hừ một tiếng, sau đó hắt chần, trên giường lớn mềm mại không chút kiêng kỵ vịn eo bẻ cổ.

Qua mấy giây, nàng đột nhiên ý thức được có cái gì không đúng, trở mình một cái ngồi dậy, cúi đầu nhìn trên người chính mình.

Áo lông, quần dài, cô mặc cái này ngủ sao?

Trong lúc suy nghĩ, kí ức trở về trong vài giây, tối hôm qua ... chờ Trì Hoan kịp phản ứng, cô vội vén chăn lên bước gấp đi ra ngoài, cửa phòng ngủ vừa mở ra, cô liền thấy hần đang đứng lặng trước cửa sổ sát đất.

Hần đứng ngược chiều sáng, màu vàng nhạt của ánh nắng mặt trời sáng sớm phảng phất lên thân hình của hần, dát lên một tầng ánh sáng.

Khí chất thanh tuyền, tuấn mĩ làm người ta phải hoảng hốt.

Cảm giác được động tĩnh của nàng, người đàn ông đang nói chuyện điện thoại kết thúc cuộc nói chuyện, nghiêng thân hình thật cao nhìn nàng, giọng nói trầm thấp”Thức rồi?”

“Anh là tới sớm, hay là... Tối hôm qua ở đây...?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Người Tội Ngày Hôm Qua, Đi Cùng Với Hẳn?

Mặc Thì Khiêm liếc nhìn cô một cái, thần nhiên nói: "Không phải là cô để cho tôi lưu lại, buổi tối theo cô qua đêm sao?"

Tri Hoan tròn to mắt: "Không thể nào!"

"Một mực ôm tay của tôi không để cho tôi đi, nói một người buổi tối sẽ ngủ không được."

Cô không chút nghĩ ngợi nói: "Anh nói bậy bạ gì đấy, không phải tối nào tôi cũng ngủ một mình sao? Làm sao có thể không ngủ được."

Người đàn ông dùng đôi mắt thâm trầm đen như mực, nhìn nàng: "Thật sao?"

Sự đụng chạm với ánh mắt của hắn, làm ngón tay Tri Hoan rũ xuống ở bên người liền vô ý thức siết chặt một chút.

Một lúc sau, cô nói: "Tôi buổi sáng muốn uống sữa đậu nành, đi xuống tiệm ăn sáng dưới lầu mua cho tôi một lồng bánh bao hấp đi."

Mặt không cảm xúc ném xuống những lời này, Tri Hoan liền xoay người trở lại phòng ngủ, hơn nữa thuận tay dùng lực thật lớn đóng cửa lại.

Bên trong phòng ngủ, Tri Hoan cúi đầu đứng ở cửa, trên đôi môi lạnh lùng chế giễu mở ra một độ cong.

Không phải là đi theo bên người cô thời gian hơi lâu một chút, thật sự coi chính mình hiểu rõ cô sao?

Nửa giờ sau.

Tri Hoan rửa mặt, thay quần áo xong, đơn giản chọn lấy đồ trang sức trang nhã liền đi ra ngoài.

Sữa đậu nành cùng bánh bao hấp đều đã đặt ở trên bàn, vừa ấm áp vừa thơm.

Cô ăn bánh bao hấp, người kia còn mua cho mình một chén cháo, cô lặng lẽ ngồi uống.

Hai người đều không lên tiếng, trên bàn rất an tĩnh.

Tri Hoan nhìn chén cháo nhạt nhẽo, bấu môi một cái, gấp cái bánh bao hấp đặt ở trong bát của hắn.

Nhưng mà ở giây tiếp theo cô liền nhìn thấy ——

Nguyên bản lông mi lãnh đạm của hắn liền nhíu lại.

Về mặt này mặc dù không tính là rõ ràng, nhưng rất dễ dàng giải thích, chính là rất thẳng thắn chê, giống như cô cho hắn một cái bánh bao hấp, làm ô nhiễm cả chén cháo của hắn.

Nam nhân này nhìn qua đầu chỉ không muốn ăn cái bánh bao hấp của nàng, quả thực là ngay cả chén cháo của chính mình cũng không muốn ăn.

Tri Hoan nhìn hắn cái bộ dáng này, vốn là có chút mất hứng.

Hắn như thế này mà chê cô, ngay cả Mặc Tây Cố đều không như vậy chê cô, cô nhệ cán môi, vẫn là chịu đựng không lên tiếng.

Mấy giây sau, hắn đem cái muỗng buông xuống, nhàn nhạt nói: "Thời gian không còn sớm, cô vẫn là ăn nhanh một chút, tránh cho tới trễ buổi kiểm tra."

Tri Hoan lần này không nhịn được, đem đũa ném đi, lạnh lùng nói: "Anh mua bánh bao hấp ở đâu, khó ăn chết, không ăn!"

Hắn lại chê bánh bao hấp của cô bẩn?

Cô lại chưa từng ăn qua, chẳng qua là đụng phải đũa mà thôi, hắn liền cả chén cháo đều không ăn!

Dứt lời cô liền đứng lên, cái ghế kéo về phía sau, làm ra âm thanh rất lớn.

Dù là ai cũng có thể nhìn ra được đại tiểu thư đang khó chịu.

Tri Hoan cầm túi xách tại thư phòng, thu thập đơn giản một chút, chuẩn bị đồ dùng cần cho kiểm tra, khuôn mặt xinh đẹp không có chút biểu tình lại có chút lạnh lùng, từ thư phòng đi ra liền hướng ngoài cửa mà đi, nhìn cũng chưa từng nhìn đến Mặc Thì Khiêm trong phòng một cái.

Kéo cửa ra, cô giận đùng đùng đang chuẩn bị muốn bước đi, lại ở giây tiếp theo nhìn thấy bóng người đang đứng ở cửa.

Bước chân cứ như vậy lập tức dừng lại.

Đứng ở trước mặt cô là Mặc Tây Cố.

Trì Hoan nhìn mặt hần ôn nhu tuấn mỹ, bàn tay cầm túi xách lại tăng thêm lực.

Mạc Tây Cốc cúi đầu nhìn cô, tóc dài bị cột gọn lại sau đầu tạo cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái, cô hiếm khi thấy hần chọn một thân trang phục trang nhã màu sắc cùng kiểu, so với bình thường ít thêm vài phần đáng yêu, thêm mấy phần khí chất học sinh.

Duy chỉ có trên mặt không chút biểu tình gì, càng không như bình thường anh ta thấy cô sẽ nâng lên cười.

Sau đó, anh ta mới nhìn sau lưng Trì Hoan, người đàn ông cao hơn nàng ước chừng một cái đầu bước ra.

Mạc Tây Cốc im lặng, vốn chuẩn bị tốt lời kịch liền quên mất, trầm trầm hỏi: "Cô tối ngày hôm qua, đi cùng với hần?"

Trong thanh âm này, trang nghiêm cũng có lại thêm vài phần chất vấn.

"Hình như là vậy."

Mạc Tây Cốc chân mày nhíu chặt hơn: "Cái gì gọi là hình như là?"

Trì Hoan thần nhiên nói: "Bởi vì trước khi tôi ngủ hần vẫn còn ở đây, lúc tôi tỉnh lại hần cũng ở đây."

Mạc Tây Cốc ngược mắt liếc nhìn người đàn ông tuấn tú lãnh đạm đi phía sau nàng, ánh mắt từ từ trở nên phức tạp.

Hồi lâu, hần mới trầm giọng nói: "Trì Hoan, hần mặc dù là hộ vệ của cô, nhưng cô lại đối với một người đàn ông như vậy không đề phòng, có phải là không tốt hay không?"

"Có cái gì không tốt sao?"

Trì Hoan lờ như vậy không thèm để ý vừa nói, nhưng trong đầu bỗng nhiên nhớ lại một màn lung tung tối qua, đáy mắt xẹt qua tia mắt tự nhiên, bất quá chỉ là lóe lên một cái rồi biến mất.

Mạc Tây Cốc bởi vì để ý đến thái độ của nàng mà có chút lo âu không nói ra được, chỉ là muốn nghĩ đến chuyện tối ngày hôm qua, hần vẫn đem suy nghĩ này cưỡng ép ép xuống: "Trì Hoan, hần là đàn ông."

Yên tĩnh chốc lát, Trì Hoan ngoẹo đầu cười: "Tôi bị uống xuân dược, anh an tâm để cho tôi cùng anh ta đợi tại một chỗ nha, hiện tại tại sao lại đột nhiên để ý việc anh ấy là nam nhân rồi hả?"

Đề ý?

Hần không cho cái này gọi là đề ý, hần chẳng qua là...

Trước mắt hần không tính kết thúc cùng cô, dù sao tối hôm qua bởi vì hần để cho cô bị thương tổn, càng bởi vì Mặc Thời Khiêm để cho hần thân là đàn ông lại bị khiêu khích.

Lại yên tĩnh trong chốc lát, thanh âm của Mạc Tây Cốc thấp xuống: "Đi trường học?"

"Ừ, có kiểm tra."

Mạc Tây Cốc liếc nhìn người phía sau nàng từ đầu đến cuối đều an tĩnh, khàn khàn nói: "Tôi đưa cô đi."

Trì Hoan nhìn hần, sau một lúc lâu cô cười nói: "Tôi cho là anh tìm đến tôi, là muốn giải thích chuyện tối ngày hôm qua."

"Chuyện tối ngày hôm qua, Trì Hoan, thật xin lỗi."

"Tôi muốn không phải là xin lỗi" Trì Hoan có một cặp mắt hắc bạch phân minh, thời điểm trong đôi mắt ấy không mang theo nụ cười, sẽ cho người ta không nhớ nổi bộ dạng cô cười tươi như hoa là có bộ dạng gì? Tây Cốc, anh nên hiểu từ trước đến nay con người của tôi đều là có thù tất báo, người để cho tôi thua thiệt, rất ít có kết quả gì tốt."

Kì thật giống như hiện tại Trì Hoan lạnh lạnh cười, cũng để cho hần không nhớ nổi tối hôm qua bộ dạng cô như chim sợ nà là như thế nào.

Thanh âm của hần có so với tối hôm qua càng dày đặc một môi, nhàn nhạt giải thích: "Tối hôm qua vốn là dự định tự mình đi đón cô, nhưng tôi còn không rời bệnh viện, thì có người tới, cho nên tôi để cho tài xế của tôi đi đón cô."

Dừng lại, hần mới thấp giọng nói: "Cục cảnh sát gọi điện thoại cho tôi tôi mới biết được, tài xế tại hầm đậu xe bị chồng Nhã Băng đánh ngã xỉu, sau đó giả mạo đi đón cô."

Trì Hoan khẽ mỉm cười, hỏi: "Nhưng là hần làm sao sẽ biết anh để cho tài xế đi đón tôi, liền ngay cả địa chỉ đều biết?"

Mạc Tây Cốc nhíu mày lại, nói: "Tài xế nói chồng Nhã Băng cầm dao găm uy hiếp hần, cho nên hần cho địa chỉ của cô. Hần đại khái nhận biết tài xế của

tôi, cho nên tại bên ngoài bệnh viện thời điểm thấy hắn liền đuổi theo tài xế.”

Tri Hoan tròn mắt, đứng tại chỗ không động.

Một lát sau, Mạc Tây Cố lại lặp lại một lần “Tri Hoan, tôi đưa cô đi trường học.”

Cô rút cuộc ngẩng đầu lên:” Đi thôi.”

Ném xuống hai chữ này, cô liền dẫn đầu đi đến trước.

Sau lưng, hai người đàn ông tương đối nhìn nhau mấy giây, Mạc Tây Cố xoay người đi theo bước chân của Tri Hoan.

Màu đen của xe Lamborghini dừng ở bãi đậu xe của nhà trọ.

Tri Hoan nhìn chiếc xe kia, đột nhiên dừng lại bước chân, nhắm hai mắt:”Tây Cố.”

“Ừ?”

“Lái xe của tôi đi, tôi tan lớp có thể tự mình lái xe trở về.”

Mạc Tây Cố nghiêng đầu, thật sâu nhìn cô một hồi, nói:”Đem chìa khóa xe của cô đưa cho tôi.”

Sau khi xe Ferrari màu trắng phát động, ngoại trừ âm thanh động cơ xe, trên xe rất an tĩnh, Mạc Tây Cố nghiêng đầu trước sau như một liếc nhìn nữ nhân đang an tĩnh khác thường:”Cô chừng nào thì thi xong, tôi đi qua đón cô.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Đậu Ở Chỗ Chiếc Xe Rolls-Royce Guts Màu Đen Đỏ

Tri Hoan nghiêng đầu liếc hắn một cái, đơn giản trả lời:”Mười một giờ ba mươi phút trưa, buổi chiều còn có một bài kiểm tra, bốn giờ kết thúc, anh tới đón trễ rồi chúng ta đi ăn cơm tối.”

”Ừ, tốt.”

Bên trong xe rất nhanh đã yên tĩnh lại.

Im lặng một hồi, Mạc Tây Cố đề thấp đến âm thanh thân nhiên nói:”Tri Hoan.”

“Thế nào?”

Giọng nói hắn có chút căng thẳng:”Cùng Mạc Thời Khiêm giữ một khoảng cách.”

“Tôi không quá rõ, hắn là cận vệ của tôi, tôi phải làm thế nào để cùng hắn giữ khoảng cách?”

Huống chi, nếu như cô nhớ không lầm, đợi cô sau khi kết hôn, Mạc Thời Khiêm cùng quan hệ với Tri gia cũng sẽ kết thúc.

“Ít nhất, tôi không muốn cô cùng hắn cô nam quả nữ sống chung một phòng.”

“Anh nói tôi hôm qua sao? Tôi hôm qua chỉ là một ngoại lệ”. Tri Hoan nhàn nhạt trả lời, một lát sau lại nhẹ nhàng cười một tiếng:”Huống chi nếu như anh tới hôm qua tới tìm tôi, thì tôi cũng sẽ không cùng hắn ở một đêm.”

Mạc Tây Cố sắc mặt lại hơi trầm xuống, mấy giây sau hắn thuận miệng một dạng, nói:”Thời điểm tôi hôm qua đi qua thấy đèn phòng ngủ của cô đã tắt, liền cho rằng cô đã ngủ.”

Xe một mực lái vào T lớn, tại vị trí kiểm tra giáo học hồi lâu mới dừng lại.

Hắn thay cô mở cửa xe, sờ đầu của cô một cái:”Kiểm tra thật tốt, buổi tối tôi tới đón cô.”

Tri Hoan đang đứng trên bậc thang của phòng dạy học, nhìn chiếc Ferrari màu trắng biến mất ở trong tầm mắt.

Tối ngày hôm qua, hắn đến tìm cô rồi sao?

... ..

Chưa tới chặng vạng tối, buổi trưa Trì Hoan liền nhận được điện thoại của Mạc Tây Cố, cô chưa kịp lên tiếng, liền lạnh nhạt mở miệng: "Trì Hoan."

Cô đang ở phòng ăn bên cạnh trường học cùng Ninh Du Nhiên cùng nhau ăn cơm.

Nghe thanh âm của hắn, cô liền nhú lên lông mi: "Thế nào?"

Hắn lạnh như băng hỏi: "Tôi hỏi cô, có phải là cô để cho cục cảnh sát đem Dương Hạo thả ra hay không?"

"Dương Hạo... Là chồng của Tô Nhã Băng?"

Hắn không lên tiếng, yên lặng thì đồng nghĩa với ngầm thừa nhận.

Trì Hoan có thể rõ ràng nghe âm thanh của người đầu bên kia điện thoại thờ hào hển, đại biểu hắn xuất hiện một ít tức giận.

Trì Hoan vừa định chối, đột nhiên nhớ tới tối hôm qua lúc trở về, ở trên xe Mạc Thời Khiêm hỏi thăm cô, sau đó hắn thật giống như gọi điện thoại cho ai, cô không chú ý nghe, cũng không biết hắn gọi điện thoại cho ai lại nói cái gì.

"Tôi không biết, có thể là Mạc Thời Khiêm để cho bọn họ thả người."

Mạc Tây Cố lạnh lùng chế giễu cười: "Mạc Thời Khiêm để cho bọn họ thả? Trì Hoan, không có chủ ý của cô hắn sẽ làm như vậy sao? Không phải cô đem thân phận của ba cô ra, Tôn cục trưởng sẽ nghe một hộ vệ sai khiến sao?"

Trì Hoan cầm khăn giấy xoa xoa môi của mình, tĩnh lặng nói: "Anh đã cảm thấy mọi việc đều là do tôi làm, vậy chính là tôi làm đi, ngược lại Mạc Thời Khiêm là người của ta, hắn làm hay tôi làm cũng không khác nhau gì cả."

"Trì Hoan."

Hai chữ này bị hắn đọc lên, là cắn răng nghiêng lợi mà đọc: "Cô tại sao phải đem hắn thả ra?"

Cô thật ra thì cũng không biết, tại sao Mạc Thời Khiêm muốn cục cảnh sát thả người.

Cô mím môi, nhàn nhạt hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì? Hắn bị thả ra ngoài, lại đánh Tô Nhã Băng sao?"

Mạc Tây Cố ở đầu kia lạnh giọng trả lời: "Trì Hoan, cô cũng bởi vì nhìn Nhã Băng không vừa mắt, cho nên mới mượn đao giết người phải không? Cô không sợ hắn được thả ra lại đi tìm cô cường bạo sao? Tối hôm qua nếu như không có bạn của Mạc Thời Khiêm cứu cơ, cô cho rằng hôm nay cô còn có thể có mặt ở trường học sao? Loại người như vậy cô cũng dám thả ra?"

Sắc mặt của Trì Hoan chuyển thành màu trắng nhợt.

Cố gắng quên đi sự tình sẽ càng làm cho bản thân cảm thấy không thoải mái, là Trì Hoan đã trong mấy năm nay hình thành bản năng đấy.

Ninh Du Nhiên ngồi ở phía đối diện, lo lắng nhìn bàn tay tinh tế của cô đang ở trên mặt bàn, run rẩy chỉ Trì Hoan cười một cái: "Anh hỏi tôi chồng của Tô Nhã Băng có phải hay không do tôi thả ra, tôi có thể không phủ nhận, nhưng là mượn đao giết người chuyện này... anh biết tôi lâu như vậy, lúc nào thấy qua Trì Hoan tôi giết người không phải mình cầm đao không, sao còn cần mượn tay của người khác?"

Mạc Tây Cố ở đầu bên không có âm thanh, chẳng qua là hô hấp chậm hơn nữa.

Một lúc lâu không âm thanh.

Trì Hoan nhắm mắt lại nói: "Anh đáp ứng buổi tối tôi đón tôi, Tây Cố, nếu như anh lại bởi vì cô gái kia thả chim bồ câu ta. Tôi không bảo đảm mẹ của anh lại không biết —— bởi vì đó là sự tồn tại ảnh hưởng tới tình cảm giữa chúng ta."

Đáp lại là âm thanh điện thoại di động bị cắt đứt.

Trì Hoan dùng sức cầm điện thoại di động, hàm răng dùng sức cắn đôi môi đỏ mọng, cho đến khi cắn ra một dấu răng thật sâu.

Ninh Du Nhiên nhìn sắc mặt của cô, thận trọng hỏi: "Hoan nhi?"

Cô gác lại điện thoại di động, cúi đầu lần nữa cầm dao nĩa lên: "Không việc gì, ăn cơm đi."

"Mạc Tây Cố... có nữ nhân bên ngoài?"

"Tô Nhã Băng trở lại."

"Ai là Tô Nhã Băng?"

“Bạn gái trước của hấn.”

“Chính là người... Bởi vì gia thế mộc mạc cho nên bị mẹ của Mạc Tây Cốc chia rẽ sau đó xuất ngoại?”

“Ừm.”

“Hoan nhi, các cậu liền muốn kết hôn rồi. Cậu thật xác định lấy thái độ hiện tại của hấn, cậu gả cho hấn sẽ hạnh phúc sao?”

Trì Hoan tay cầm dao lại cứng đờ, ngay sau đó để xuống, giờ tay lên bưng ly rượu vang nhấp một miếng.

Cô dùng ánh mắt lạnh lẽo, nói: “Bốn năm qua mình qua bao nhiêu khó khăn, đối thủ như thế nào không có thấy qua, hôn lễ sắp tới, mình chẳng lẽ sẽ thua bởi bạn gái trước kia đã kết hôn rồi của hấn sao?”

... ..

Bốn giờ chiều, kiểm tra kết thúc, Trì Hoan cầm túi xách từ trong tòa nhà dạy học ra, dùng tầm mắt tìm kiếm chiếc xe quen thuộc Ferrari của nàng hoặc là Lamborghini của Mạc Tây Cốc.

Cô muốn tìm nhưng không tìm được, ngược lại phát hiện dừng ở phía dưới là một chiếc xe sang trọng làm cho không ít nữ xinh chung quanh nhìn chăm chú lại còn xôn xao bàn tán—— Trì Hoan học hệ biểu diễn, học sinh hệ biểu diễn không thiếu được các đại lão gia có tiền bao nuôi, trước cửa lớn trường học cũng chưa bao giờ thiếu siêu xe sang trọng.

Nhưng xe sang trọng cũng phân cấp bậc.

Tỷ như chiếc Rolls-Royce Guts màu đen kia, là xe thương vụ cao cấp, vừa sang trọng vừa khiêm tốn, trầm ổn.

Thanh âm ôn hòa bên người Trì Hoan vang lên.

“Xe này chưa thấy qua, lần đầu tiên tới đi, vị mỹ nữ nào trong hệ chúng ta lại thất thủ.”

“Lộ liễu như vậy, là muốn cùng Trì đại tiểu thư cướp danh tiếng sao?”

“Người ít nói lời châm chọc, cô ta bây giờ là hậu viện lửa cháy, nào còn có tâm tình quản những thứ này.”

“Người nhỏ tiếng một chút, cẩn thận bị cô ấy nghe được, cuộc thi hôm nay cô có tới.”

Trì Hoan hướng lên trời liếc mắt.

Có thể là hôm nay cô mặc đồ thanh nhã, mấy nữ nhân chỉ lo bắt quái lại không phát hiện ra cô.

Cô nhú mào từ trong túi xách lấy ra điện thoại di động, trực tiếp gọi cho Mạc Tây Cốc.

Lần đầu tiên bị cúp.

Cô vẫn chưa từ bỏ ý định, lại gọi đến lần thứ hai, cho đến lúc sắp tự động cắt đứt mới được thông.

Giọng nói của cô nhẹ nhàng tự nhiên: “Tôi đã tan lớp, anh đã tới chỗ nào?”

Thanh âm của Mạc Tây Cốc so với buổi trưa còn lạnh hơn: “Trì Hoan, loại thủ đoạn ngây thơ hạ cấp chơi nhiều rồi, cô thật không sợ không những không chiếm được hiệu quả cô muốn, lại còn để cho tôi càng ghét cô nhiều hơn?”

Trì Hoan yên tĩnh năm giây, mới hỏi: “Thủ đoạn gì?”

Cô cả ngày hôm nay đều làm kiểm tra, tranh thủ lúc rảnh rỗi sử dụng thủ đoạn hạ cấp gì?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tôi Chỉ Có Vị Hôn Thê, Không Có Mối Tình Đầu

“Trì Hoan, tôi cho cô một cơ hội cuối cùng”

Thanh âm của Mạc Tây Cốc ung dung dị thường lại càng lãnh đạm: “Khi Nhã Băng cùng chồng chưa hoàn toàn thoát khỏi quan hệ, tôi sẽ không để mặc

kệ cô ấy, nếu như cô bất mãn, có thể hướng về phía tôi, nhưng nếu như cô lại tiếp tục ở trước mặt truyền thông bởi nhọ cô ấy, hoặc là lợi dụng mẹ tôi giúp cô đối phó cô ấy, tôi cũng không quan tâm là phải hủy bỏ hôn ước với cô đâu.”

Đứt lời, không đợi Trì Hoan có phản ứng, điện thoại di động lần nữa bỗng nhiên bị cắt đứt.

Ở trước mặt truyền thông bởi nhọ cô, lợi dụng mẹ hấn đối phó cô?

Trì Hoan đứng trên bậc thang ước chừng một phút, mới dùng sức điều chỉnh hô hấp, ngược lại gọi cho Mặc Thời Khiêm.

Điện thoại di động cơ hồ chỉ vang lên nửa tiếng đường giây liền được nói.

“Tôi trường học đón tôi.”

Một lát sau, giọng nói nam nhân trầm thấp bên tai cô vang lên: “Đã đến”

“Đến? Ở đâu?”

“Hướng mười giờ, nhìn thấy không?”

Hướng mười giờ?

Trì Hoan men theo phương hướng hấn nói nhìn sang, tầm mắt rơi vào chiếc xe Guts đậu bên đó, tựa như là đáp lại cô, một bên cửa sổ xe vừa vặn hạ xuống.

Mặc Thời Khiêm?

Trì Hoan có chút u mê ôm túi của mình đi tới, người đàn ông cao ngất lạnh lùng đã từ chỗ ngồi tài xế đi xuống, vòng qua đầu xe thay cô kéo ra cửa xe chỗ ngồi cạnh tài xế.

Trì Hoan thừa nhận, người đàn ông tên Mặc Thời Khiêm này bản thân rất đẹp, so với Rolls-Royce Guts thì càng đáng chú ý một chút, người khác đều nói xe hơn người, hấn đây là người hơn xe.

Đương nhiên, xe nổi tiếng với mỹ nam, quay đầu tỷ số 100% không áp lực, hơn nữa đại minh tinh Trì Hoan, hiệu quả không cần nói cũng biết.

Cơ hồ là đang lúc mọi người thần phục, ghen tị, hâm mộ và ánh mắt nghi hoặc, cô đi tới trước mặt hấn, ngửa mặt lên nhìn hấn: “Anh, đây là xe của ai?”

Người kia nhàn nhạt nói: “Xe của ngài tại chỗ Mặc thiếu. ...”

“Cho nên?”

Mặc Thời Khiêm yên tĩnh mấy giây, mặt không đổi sắc nói: “Tôi mượn xe của bạn tới.”

“Ồ... Vậy bạn anh không nghèo khó sao?”

“Hấn là anh em tốt của tôi.”

Trì Hoan suy nghĩ một chút, cũng phải, mượn xe, chuyện này quan hệ bình thường cũng không tiện mở miệng.

“Người có tiền đều là một kho xe sang trọng, bạn anh sẽ không khác chứ. Có thể cho tôi thấy được không?”

Cô cùng mọi người đều biết Mặc Thời Khiêm là hộ vệ của nàng, nhưng cũng không có nghĩa là mỗi một người đi đường đều biết, huống chi đi Guts mà tới, Mặc Thời Khiêm đã hoàn toàn không có hơi thở của một vệ sĩ.

Cô đoán là chiếc xe Ferrari màu trắng cũng bị truyền thông săn lùng rất nhiều.

Hiện tại lấy điện thoại di động chụp cô liền không phải là một hay hai cái.

Phòng chừng ngày mai Bát Quái báo lại sẽ viết: “Trì Hoan – vui mừng được xe sang trọng mới đưa đón.”

Cánh tay của Mặc Thời Khiêm tùy ý khoác lên trên cửa xe, cúi đầu nhàn nhạt nói: “Thật giống như là có, bên cạnh là Pagani cùng Bugatti cũng chạy siêu nhanh, những thứ khác thì tôi không chú ý, nhưng chiếc này nhìn qua vai trò thấp nhất.”

Trì Hoan: “...”

Cô không nói gì, khom người lên xe.

Đợi hấn trở lại chỗ tài xế, khởi động động cơ, Trì Hoan mới đột nhiên hỏi: “Anh làm sao biết đề sớm tới? Mặc Tây Cổ gọi anh tới đón tôi?”

Cô hơi chút dâng lên tâm tình vui vẻ lại bị người kia nhàn nhạt nhả ra hai chữ dập tắt đi: “Không phải.”

“Vậy sao anh lại đến?”

“Tôi đoán Mạc thiếu sẽ không qua đón, cô biết gọi điện thoại gọi tôi tới, vừa vặn tôi lại ở gần đây làm việc, liền thuận tiện tới.”

“Anh ... cũng có thể đoán được?”

An tĩnh tới mười giây đồng hồ, người trước sau như một không có chút rung động nào giọng nói trần thuật: “Tôi ở hộp đêm, nghe tiểu thư nơi đó đang nghị luận scandal Mạc thiếu cùng Tô Nhã Băng, bọn họ gần đây lui tới với nhau bị phóng viên báo tra ra, cho nên tôi nghĩ, hẳn đại khái sẽ cho là cô kêu phóng viên làm như thế.”

“Scandal?”

Anh dùng ánh mắt nhìn thẳng phía trước, chuyên chú lái xe: “Ừ.”

Trì Hoan lúc này mới nhớ tới lời nói của Mạc Tây Cổ, lấy điện thoại di động tìm tin tức, chữ mầu chốt chính là —— Trì Hoan.

Nhảy ra đều là tin tức mới nhất, nóng nhất, quét mắt qua một cái là vô cùng nhiều, vị hôn phu Trì Hoan quá trốn, tiểu tam Tô Nhã Băng.....

Ngoại trừ tên của Tô Nhã Băng cùng thân phận bị lộ ra, liền ngay cả hình của cô đều bị lộ ra.

Liên quan tới chuyện này Micro Blog toàn bộ đều là Fan của cô tức giận mắng Tô Nhã Băng là tiểu tam, và dĩ nhiên, Mạc Tây Cổ cũng không thể thoát khỏi. Mặc dù không có truyền thông nhà nào dám chỉ đích danh nói Mạc thị thiếu đông gia quá trốn. Nhưng Fan cô cũng mặc kệ, tấm ảnh mắng không có lầm.

Trì Hoan mặt không cảm giác xem đại khái: “Mạc Tây Cổ cảm thấy những thứ này đều là tôi tiết lộ cho truyền thông, lại khiến cho bọn hắn viết như vậy?”

Mạc Thị Khiêm thản nhiên nói: “Dĩ nhiên, dù sao loại chuyện này, CÔ cũng không phải chưa làm qua.”

Trì Hoan: “...”

Cô nổi nóng: “Chẳng lẽ anh cũng cảm thấy là tôi làm?”

“Dĩ nhiên không.”

Nghe hắn nói như vậy, Trì Hoan trong lòng có chút thư thái, nhưng nam nhân liền nghiêng đầu liếc nhìn nàng một cái, thanh âm lãnh đạm nói: “Cô không để cho tôi liên lạc với bên truyền thông.”

Trì Hoan: “...”

Cô lại bị một trận phiền muộn: “Anh nếu liệu sự như thần cái gì cũng biết, vậy anh nói là ai làm?”

Mạc Thời Khiêm híp mắt một cái: “Là ai có trọng yếu không, truyền thông nói những thứ kia cũng tám chín phần đúng.”

Cô mím môi, âm ức nói: “Hắn hiện tại cảm thấy tôi lấy chuyện đó làm tổn thương bạn gái trước của hắn.”

Nam nhân yên tĩnh chùng mấy giây, giọng trầm thấp từ bên trong xe lộ ra phá lệ lương bạc: “Có quan hệ gì? Cô cùng Tô Nhã Băng đấu, hẳn chắc chắn không chọn cô, hắn như vậy, chẳng qua là không thích cô mà thôi.”

Trì Hoan: “...”

Một hơi thờ giấu ở trước ngực của cô thật lâu đều không lời phản bác, lời nói của nam nhân này cay nghiệt như vậy, cô lại không tìm được lời phản bác?

Cuối cùng, cô cắn răng nói: “Im miệng, anh nói nhiều quá.”

Thời điểm đèn đỏ sáng, xe tại ngã tư đường dừng lại.

Mạc Thời Khiêm trong lúc vô tình quay đầu mắt liếc người đang co đầu rút cổ tại ghế lái phụ, cô ôm chiếc túi xách vàng nhạt lớn nhìn phía trước ngăn người, thân thể nhỏ, vành mắt hồng hồng.

Đèn xanh tới, hắn thu hồi tầm mắt, lần nữa cho xe chạy, chậm rãi thản nhiên nói: “Đại tiểu thư, nếu như cô muốn đem người tiết lộ bắt tới, tôi có thể tìm người bên truyền thông tra, bọn họ đều sẽ tiết lộ người dành trước, truy tìm nguồn gốc không khó tìm ra.”

Hắn vừa mới bắt đầu liền không lý giải được nữ nhân này đối với Mạc Tây Cổ quá cố chấp, có lẽ là hắn chưa bao giờ có sự cố chấp tương tự.

“Mạc Thời Khiêm.”

“Ừ?”

“Vị hôn thê của anh là mối tình đầu của anh sao? Nếu như có một ngày mối tình đầu thê thảm xuất hiện ở trước mặt của anh, anh cũng sẽ không để ý cảm nhận của vị hôn thê của anh, dùng mọi cách giúp mối tình đầu sao?”

Trì Hoan nhìn đường nét trên khuôn mặt hoàn mỹ, lại không nhìn thấy chút nào tâm tình phức tạp.

Thật lâu, nam nhân cúi đầu liếc nhìn cô một cái, lạnh lùng đáp: “Tôi chỉ có vị hôn thê, không có mối tình đầu.”

Trì Hoan: “...”

Nhưng mà Mặc Thời Khiêm lại không để ý cô đang kinh ngạc, thả chậm tốc độ xe hỏi: “Trực tiếp trở về nhà trọ hay là đi tìm Mặc thiếu?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Mặc Tây Cố Ánh Mắt Định Trụ Trên Người Trì Hoan

Trì Hoan còn chưa kịp đáp lời, điện thoại trong túi đã rung lên. Vừa lấy điện thoại ra cô liền sững sờ, màn hình nhấp nháy tên người gọi “mẹ Tây Cố”

Trì Hoan nghe điện thoại không chút do dự, vui vẻ đáp: “Di Cố”

“Hoan Hoan, buổi tối con có rảnh không?”

“Có chuyện gì sao a dĩ?”

“Cũng không có gì, chỉ là đột nhiên nổi hứng xuống bếp, nếu con không bận thì tối đây cùng a dĩ ăn cơm”

Tuy Hoan Hoan chưa đến mức hiểu mẹ của Tây Cố nhưng cũng biết bà thoát nhìn ôn nhu nhưng cũng là nữ nhân có thủ đoạn, lúc này lại gọi cô tới hơn phân nửa là có liên quan tới chuyện của Tô Nhã Băng.

Trì Hoan mím môi cười đồng ý: “Con hiện không có công chuyện gì nên qua liền”

Bên này cô vừa cúp máy, bên kia Mặc Thời Khiêm đã đánh tay lái đổi hướng qua nhà họ Mặc.

Trì Hoan vừa cất đi động vừa nhắc: “Chờ lát nữa ghé qua siêu thị, tôi cần mua chút lễ vật mang qua”

Xe dừng trước cửa Mặc gia, biệt thự trắng bạc dưới ánh tịch dương lộ ra vẻ xinh đẹp tuyệt vời. Trì Hoan bước vào phòng khách đã trông thấy Mặc Tây Cố ở nhà, ngoài ý muốn thấy Tô Nhã Băng cũng đang ở đây.

Tiết trời cuối thu, cô ta chỉ vận chiếc áo lông tím nhạt, tóc dài đen mượt xoa trên vai, tuy cúi đầu nhưng vẫn thấy được băng gạc màu trắng, ngón tay vận vớ bông chồn, bất an.

Mặc Tây Cố thấy cô xuất hiện, chân mày lập tức cau lại: “Sao cô lại tới đây?”

Trì Hoan trên tay cầm lễ vật, thu lại tầm mắt từ trên người Tô Nhã Băng, hỏi hốt trả lời: “Di Cố gọi tôi tới dùng cơm” Nghe được âm thanh của cô, Tô Nhã Băng mới bừng tỉnh, ngẩng đầu nhìn về phía Trì Hoan, nhẹ nhàng kêu: “Trì tiểu thư”.

Vừa nhìn Trì Hoan liền sợ hết hồn. Lần trước gặp Tô Nhã Băng, tuy trên mặt có vết bầm nhưng không tính là nghiêm trọng, lại càng khiến cô ta phá lệ thông khổ đáng thương, mà hiện tại khoé mắt ửng đỏ, vết thương trải khắp trên gương mặt.

Trì Hoan không kìm được nhủ thầm, dù là cô còn thấy bàng hoàng, chớ nói chi tới Mặc Tây Cố, hẳn là vô cùng không đành lòng. Tô Nhã Băng một bộ đau khổ áy náy: “Chuyện tối qua thật xin lỗi, Trì tiểu thư”

Trì Hoan đem lễ vật đặt lên bàn trà, thân nhiên đáp: “Cô là cô, chồng cô là chồng cô, trừ khi là cô xúi giục chồng mình làm như vậy, nếu không chuyện tối qua không có can hệ gì tới cô cả, cô không cần phải xin lỗi”

Tô Nhã Băng nhìn Trì Hoan, tựa hồ muốn nói lại thôi, lần nữa cúi đầu.

Mặc Tây Cố yên lặng ngồi trên ghế salon, ánh mắt vẫn gắt gao nhìn cô chằm chằm.

Trì Hoan tùy ý ngồi xuống, đón tách trà từ tay người giúp việc, cô cúi đầu nhẹ thổi, vẫn cảm thấy nóng liền đặt lại bàn, thân thể lui về phía sau, cô hơi ngả

người, bấy giờ mới ngược mắt nhìn người đàn ông ngồi đối diện lộ ra nụ cười châm chọc: "Nhìn tôi như vậy làm gì, cho là tôi bảo mẹ anh kêu Tô tiểu thư tới sao?"

Mạc Tây Cốc nhìn Trì Hoan khuôn mặt tinh xảo biểu tình vui vẻ, trên gương mặt tuấn mỹ lạnh băng đầy vẻ mỉa mai: "Cô là muốn nói không phải do cô?"

"Không phải tôi, bởi vì tôi không nghĩ chuyện nghiêm trọng đến độ khiến cho dì Cố phải ra mặt, nhân tiện, scandal giữa anh và Tô tiểu thư đây cũng chẳng can hệ gì tới tôi hết"

Dừng một chút, Trì Hoan ngược đôi mắt hắc bạch phân minh bình thản chống lại ánh mắt của Mạc Tây Cốc: "Tôi thừa nhận tôi từng làm ra chuyện như vậy, anh hoài nghi cũng đúng lý hợp tình, nhưng mọi chuyện vẫn cần có chứng cứ, không thể chỉ vì tôi có liên can mà chắc chắn do tôi làm, anh không thấy như vậy rất oan cho tôi sao?"

Nghe vậy biểu tình trên mặt Mạc Tây Cốc có chút giãn ra, ánh mắt trở nên phức tạp, trầm giọng hỏi: "Không phải cô lên tiết lộ cho truyền thông?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Cô Mới Là Người Ngoài Cuộc

Tô Nhã Băng ngẩng đầu đối diện với tầm mắt Cố phu nhân, rõ ràng là gương mặt tươi cười ôn hoà nhưng ánh mắt tựa như hàng ngàn cây kim. Cô sao không nghe ra ý cảnh cáo, cắn cắn môi qua một lúc lâu mới nói: "Hôn lễ của Tây Cốc thứ lỗi cháu không tham gia được"

Mạc phu nhân hơi hốt ồ một tiếng, lại chuyển đề tài hướng về Trì Hoan: "Áo cưới Tây Cốc đi Pháp đặt đã xong, ngày mai nếu rảnh để Tây Cốc đưa con đi thử, nếu không vừa liền sửa, thế nào?"

Trì Hoan nhìn Mạc Tây Cốc: "Chỉ cần Tây Cốc sắp xếp được thời gian, còn liền sao cũng được"

Mạc Tây Cốc ngẩng đầu, thật sâu nhìn cô chầm mươi giây lại cúi đầu ăn không đáp ứng, cũng không cự tuyệt.

Tô Nhã Băng cúi đầu nhìn từng hạt cơm trong chén, cố nén ý định bỏ của chạy lấy người, loại khó chịu này không phải là lần đầu cô chịu đựng qua. Chẳng qua khi đó cô là vai chính, có người bên cạnh che chở cho mình. Bây giờ tình cảnh vẫn thế, cô lại chỉ là người ngoài chẳng thể nói được một câu.

Sau khi ăn xong, Mạc Tây Cốc lấy chìa khoá trên bàn trà thuận miệng nói: "Tôi đưa hai người về!"

Không đợi Trì Hoan mở miệng, Mạc phu nhân nhàn nhạt liếc nhìn Tô Nhã Băng, lập tức cô liền đứng lên khoát tay giọng gao còi, nói: "Không cần, tôi tự mình trở về, Tây Cốc anh đưa Trì tiểu thư về đi"

Mạc Tây Cốc ngón tay treo chìa khoá, nhẹ giọng, nói: "Ồ đây rất khó bắt xe". Lan thành là khu biệt thự giới nhà giàu nổi danh, nhà ai cũng có không chỉ một chiếc xe riêng.

Tô Nhã Băng vẫn là cự tuyệt: "Không cần phiền phức như vậy, đi một đoạn liền có trạm xe bus, tôi đi xe bus về cũng rất tiện"

Trì Hoan nhìn họ một cái cười, nói: "Không phiền, đều thuận đường cả, đi thôi"

Tô Nhã Băng nhìn Trì Hoan, cuối cùng khẽ gật đầu: "Vây, làm phiền!"

Ra khỏi biệt thự, Tô Nhã Băng nói với Mạc Tây Cốc: "Tây Cốc, cho em về nhà trọ"

Mạc Tây Cốc cau mày trầm giọng: "Đi bệnh viện, bác sĩ nói em còn cần ở lại bệnh viện một thời gian nữa"

"Em không muốn về bệnh viện"

Khuôn mặt đàn ông lập tức trầm xuống: "Nhã Băng, đừng tùy ý nữa!" Phía sau một lúc lâu không có thanh âm, im lặng cả phút đồng hồ, Tô Nhã Băng mới cất tiếng: "Nếu anh không đưa em về nhà trọ thì tới giao lộ phía trước cho em xuống đi"

Mạc Tây Cốc nhìn qua kính chiếu hậu thấy gương mặt cô thê lương, tay lái bỗng nhiên tăng thêm lực, môi mím thành một đường thẳng, không nói một lời đạp ga tăng nhanh tốc độ xe, vẫn hướng bệnh viện lái đi.

"Dừng xe!"

"Dừng xe! Dừng xe! Mạc Tây Cốc dừng xe!"

Vô luận Tô Nhã Băng ở ghế sau âm ỉ thế nào, Mạc Tây Cốc cũng không có nửa điểm dao động.

Xe tại cửa bệnh viện dừng lại, Tô Nhã Băng liền lập tức đẩy cửa xuống xe, Mạc Tây Cố ánh mắt lạnh lẽo không chút nghĩ ngợi giật ra dây an toàn đuổi theo.

Tri Hoan ngồi ở ghế phụ, xuyên thấu qua cửa kính ô tô nhìn người đàn ông gương mặt lạnh lùng giận dữ đang vượt qua dòng xe, móng tay cô thật sâu bấm vào lòng bàn tay. Cô biết Mạc Tây Cố không yêu cô, nhưng cho tới bây giờ cô mới biết hẳn thờ ơ tới mức này. Chưa từng thấy qua Mạc Tây Cố yêu ai, cô chưa từng thấy đau đớn như thế này.

Lời Ninh Du Nhiên nói lại vang lên bên tai:”Hoan nhi, hai người sắp kết hôn. Cậu thực xác định với thái độ hiện tại, cậu gả cho hắn sẽ hạnh phúc sao?”

Tâm mắt đột nhiên mờ hồ.

Ngoài xe bỗng trở nên ồn ào náo động, cô nghiêng đầu nhìn ra lúc này mới phát hiện bãi đậu xe chật kín người, ai nấy thi nhau ném đồ trong tay về phía Tô Nhã Băng.

Cô ngăn ra muốn đưa tay mở cửa xe, một chân vừa chạm đất giữa trán đã trúng ngay một quả trứng gà, trời đã tối, bãi đậu xe ở bệnh viện ánh sáng lại càng ảm đạm, Tri Hoan bị trứng gà đập trúng liền đau tới gập người lại vì vậy không ai thấy rõ diện mạo của cô. Đột nhiên xông tới đều là mấy cô bé trẻ tuổi, có vẻ như đã ngồi ở đây chờ một hồi lâu.

“Đồ tiểu tam không biết xấu hổ”

“Đánh á”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18

“Đi đâu vậy, xe của chúng ta không ở chỗ đó”

Người đàn ông coi như không nghe thấy, trực tiếp hướng bên kia đi tới.

Tri Hoan không biết bị thứ gì lần nữa đập trúng, trên trán chảy ra chất lỏng ấm áp, cô ngăn người, bất tri bất giác mới kịp phản ứng. Là máu.

Một giây hoang đường trôi qua để lại trong đầu một ý nghĩ duy nhất. Mặt của cô không thể bị thương, cô là dựa vào khuôn mặt kiếm cơm a.

Tiếng kêu đến cổ họng lại nén xuống, cô cho tới bây giờ cũng chưa từng chạm vật như vậy. Càng là không ở trước mặt người khác chạm vật như vậy.

Ồn ào náo động phảng phất hỗn loạn trong đầu khiến Tri Hoan không biết phải làm thế nào để đối mặt, cô thậm chí hy vọng mình cứ như vậy biến mất cũng không muốn để bất luận kẻ nào bắt gặp cô nhếch nhác, khổ sở cùng khó chịu.

Lại có vật gì đập tới, cô theo bản năng giơ tay lên cản, trước mặt đột nhiên tối sầm, khí tức mát lạnh quen thuộc bao quanh thân thể, bao phủ cả khứu giác của cô.

Giọng đàn ông trầm thấp vang lên trên đỉnh đầu:”Ngây ngốc đứng đây làm gì, không sợ bẩn, không sợ đau?”

Mặc Thời Khiêm vô cùng cao lớn, Tri Hoan bị trang phục của anh bao lại nhỏ nhắn, không để ý liền không thể thấy cô đứng sau anh.

Anh tới liền khiến người chú ý, anh cúi đầu, mày kiếm nhíu lại nhìn vết bầm cùng máu trên trán cô, hơi nghiêng đầu liếc thấy Mạc Tây Cố cùng Tô Nhã Băng, mặt mày âm trầm xuống. Tri Hoan kéo ống tay áo anh, nhỏ giọng kêu lên:”Mặc Thời Khiêm”

Anh ừ một tiếng, thấp giọng nói câu mạo phạm liền giơ tay đem cô bế ngang lên:”Cô bị thương rồi, tôi đưa cô đi tìm bác sĩ để xử lý vết thương”

Một động tác này liền khiến nhiều người nhìn lại, xì xào bàn tán. Tri Hoan trực tiếp đem mặt vùi vào trong ngực anh, hận không thể giấu cả người mình vào.

Mặc Thời Khiêm xoay người, ánh mắt lạnh lùng quét qua hai người kia, trong lúc vô tình bắt gặp tầm mắt Mạc Tây Cố nhìn về phía bọn họ, bực môi mòng hơi nhếch lên kéo ra mấy phần châm chọc khiến tâm

Mạc Tây Cố vô cớ trùng xuống, trong lòng dâng lên tư vị khó nói. Dường như muốn đưa tay bắt lại thứ gì nhưng chưa kịp nắm lấy đã biến mất.

Tri Hoan rũ mắt, lấy áo khoác ngoài lau trán mình nhưng lại đụng phải vết thương, đau đến cô hít khí, nước mắt đảo quanh tròn.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu, thấp trọng trách nặng: “Chớ đụng lung tung”

“Tôi không đi bệnh viện, anh đưa tôi về”

“Vết thương của cô cần xử lý”

“Những vết thương này không coi vào đâu”

Mặc Thời Khiêm lần này nhìn cũng không thèm nhìn cô, dưới chân không ngừng, phương hướng càng không có thay đổi.

Trì Hoan lên giọng: “Tôi nói đưa tôi về, anh có nghe thấy không?”

Anh thản nhiên nói: “Cô ban nãy cũng rống như vậy một câu đã không bị ai đập”

“Mặc Thời Khiêm!”

Anh nhẩn nại nói qua: “Cha cô nói qua, bất cứ thứ gì liên quan tới vấn đề an toàn và thân thể của cô, không thể tùy theo cô tự tung tự tác”

Trì Hoan nhìn theo độ cong kiên nghị dưới cằm anh, chỉ cảm thấy chính mình cho tới giờ cũng chưa từng uy khuất như vậy.

Vị hôn phu trong tâm thì trong mắt chỉ chứa một người phụ nữ đã có chồng.

Không biết ngu ngốc thế nào mới có thể bị người hâm mộ mình ngộ thương.

Nuôi cái kẻ hộ vệ lại căn bản không nghe lời mình.

Càng nghĩ càng uy khuất, nước mắt nhẹ nhàng rơi xuống, từng giọt từng giọt cho tới khi không cảm được mảnh liệt mà rơi, nằm trên vai anh khóc thút thít. Cô nhân nói nước mắt tứ hoành lưu, Mặc Thời Khiêm dừng chân lại, cúi đầu nhìn áo khoác ngoài loang lổ, trên người chỉ còn mỗi chiếc áo len mỏng cũng chịu chung số phận.

Trì Hoan khóc lên căn bản không đẹp như trong phim, nước mắt nước mũi đều cọ lên y phục của anh.

Mặc Thời Khiêm nặng nề nhắm mắt, huyết thái dương hai bên nhảy thành thạch, nhin rồi lại nhin mới không đem cô ném xuống.

Chê cười, cái gì mà nữ thần vui vẻ, như vậy thất thố lại còn bản thủ.

Giọng đàn ông trầm thấp lại cứng ngắc vang lên: “Đừng khóc!”

“Tôi muốn về, tôi không muốn đi bệnh viện”

Mặc Thời Khiêm nhìn cửa bệnh viện ngay trước mặt, lại nhìn mặt cô trong lòng, chân thon dài lưỡng lự vài lần.

Ánh sáng bạc lướt qua, người đàn ông tuấn mỹ dựa trên xe thể thao, nhìn họ tới gần chân mày nhíu lên: “Ồ, Đại tiểu thư”

Mặc Thời Khiêm mặt không biểu tình: “Lái xe”

Lông mày người kia lại vênh cao hơn: “Tôi là tài xế của cậu chắc”

Miệng nói vậy người lại đứng thẳng lên, với tay mở cửa ghế sau, sờ sờ cầm tựa tiểu phi tiểu “Đại mỹ nhân đây là bị người hâm mộ mình vây công?”

Mặc Thời Khiêm không để ý tới hân, ôm Trì Hoan lên xe, lãnh đạm liếc mắt vẫn đứng bên ngoài lăm lăm: “Nhiều lời như vậy, cậu là đàn bà sao?”

“...”

“Không phải là quần áo bị đàn bà cọ nước mũi sao, lại còn giận cá chém thớt tôi làm gì?”

Nói đoạn phóng xe đi.

Người đàn ông lái xe liếc nhìn kính chiếu hậu, thuận tay đưa mấy tờ khăn giấy ra phía sau, Mặc Thời Khiêm tự nhiên nhận lấy.

Vốn Trì Hoan muốn cầm, nhưng người bên cạnh trước khi cô đưa tay ra đã lấy, cô những tưởng anh đưa cô lau mặt. Trên mặt cô vừa trúng vừa máu, còn có cả nước mắt trộn lẫn vào nhau dính dính rất khó chịu. Cô thậm chí còn nhắm mắt lại theo bản năng.

Nhưng là đợi thật lâu, thật lâu cũng không đợi được khăn giấy lau, vì vậy cô liền mở mắt, nghiêng đầu nhìn sang thấy anh đang nhứ chặt mày, mặt không biểu cảm lau chùi bả vai ướt nhẹp. Cô đương nhiên biết thứ kia là nước mắt nước mũi của mình a.

Chợt nhớ lại buổi sáng cô gấp bánh bao cho anh, anh liền gác thìa bỏ luôn bát cháo đang ăn dở.

Cô có đến mức đáng ghê như vậy sao?

Cảm giác tức giận xông lên đầu, cắn cắn môi bực mình nhưng vẫn là không nói gì, nước mắt rơi càng lợi hại hơn, chẳng qua là không khóc ra tiếng.

Mặc Thời Khiêm bận làm sạch y phục của mình, không chú ý tâm tình người kia, ngược lại người ngồi trước cong môi có chút buồn cười.

Làm huynh đệ nhiều năm anh đương nhiên biết Mặc Thời Khiêm người này dù lăn lộn từ tầng chót, trà trộn trong hắc đạo, cũng từng trải qua huấn luyện quân đội lại không hiểu được nuông chiều ở đâu ra cái bệnh sạch sẽ của các quý công tử nhà giàu.

Hắn tự tay chuyển cả hộp khăn giấy ra sau, giọng nói từ tính gợi cảm:“Trì tiểu thư”

Trì Hoan có chút ngượng ngùng, nhưng vẫn đưa tay đón lấy.

Miệng chưa kịp nói cảm ơn lại có bàn tay khớp xương rõ ràng mang khăn giấy đi mất.

Trì Hoan cảm thấy tức đau cả gan, đang muốn nổi bão, cảm đột nhiên bị nâng lên đối diện gương mặt anh

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Mùi Hương Dụ Hoặc, Tâm Tình Rung Động

Khoảng cách có chút gần, hô hấp của anh phả lên da thịt cô ngưa ngưa, Trì Hoan theo bản năng muốn lui về sau lại phát hiện cầm bị tay anh giữ không có cách nào nhúc nhích.

“Đừng động!”

Mặc Thời Khiêm đặt hộp khăn giấy giữa hai người, một tay nâng cằm Trì Hoan, tay kia tỉ mỉ giúp cô lau mặt. Trì Hoan ngồi im không động, mặc cho anh lau. Trong xe Pagani xa hoa đắt tiền, khăn giấy tự nhiên cũng là loại hảo hạng, vừa mềm vừa thơm, thực ra có thơm hay không cô cũng không nghĩ thấy vì khứu giác giờ phút này bị bao trùm bởi hương vị của người đàn ông trước mặt. Không biết là mùi sữa tắm, dầu gội hay kem cạo râu. Đơn thuần là mùi của anh, nhẹ nhàng, khoan khoái rất dễ chịu.

Dùng khăn giấy lau khó có thể sạch được, Mặc Thời Khiêm cau mày hỏi “Có khăn ướt không?”

Trì Hoan mở túi lật tìm lấy khăn ướt đưa cho anh, Mặc Thời Khiêm lại lau thêm hai lần nữa, lau tới khi cả gương mặt cô trắng nõn trở lại, trừ vết thương trên trán thì không còn chút lấm lem. Đem chỗ khăn bẩn vứt đi, lúc này anh mới nhìn cô trầm giọng chất vấn:“Đại tiểu thư của tôi, cô hiện tại có thể cho tôi biết lí do tại sao cô ngây ngốc đứng đó để mặc fan làm bị thương?”

Bên cạnh bảo vệ cho cô vài năm, anh thực ra hiểu được cô vài phần, vì vậy lúc ấy anh không nói gì, trực tiếp ôm cô rồi đi. Trì Hoan nhìn có vẻ hào phóng kiêu ngạo, nhiều lúc cũng chỉ là vẻ ngoài thôi.

Cô mím môi mắt nhắm nói:“Fan của tôi, chỉ vì ánh sáng có chút mờ ảo, vậy mà không một ai nhận ra tôi”

Một hồi cô đột nhiên ngẩng đầu nhìn người đàn ông tuấn tú lãnh đạm trước mặt:“Anh, cách xa như vậy sao có thể nhận ra?”

Mặc Thời Khiêm nhàn nhạt liếc cô, nâng mắt lên:“Bọn họ đương nhiên không nhận ra cô, dù sao trong ấn tượng của họ cô cao trên 1m65, hôm nay cô lại không mang giày cao gót nên không ai liên tưởng cây nấm lùn trong góc kia là nữ thần của họ”.

Trì Hoan:“...”

Ngươi cao ngươi liền rất oai, hừ!

Mang tâm tình sa sút, Trì Hoan tựa trên cửa sổ xe nhìn cảnh đêm bên ngoài không ngừng biến hóa. Lan thành rất đẹp, mà giờ này hết thấy những phồn hoa xinh đẹp ấy chẳng liên quan gì tới cô. Nhớ tới chuyện vừa rồi, cô lặng lẽ nhắm nghiền mắt, môi bị cắn đến trắng bệch.

Chiếc Pagani dừng trước cửa căn hộ cao cấp, Mặc Thời Khiêm xuống xe thay cô mở cửa, Trì Hoan mang trang phục bị cô cọ bẩn ôm trong tay:“Tôi tự mình lên được, anh cùng bạn anh cũng nên trở về đi thôi”. Nói đoạn bấu môi mắt hững hờ sung một câu:“Trang phục của anh tôi sẽ để người giặt sạch rồi trả lại, hoặc đền cho anh một cái giống y như thế!”

Mặc Thời Khiêm không có tâm tư quản Trì Hoan chằm chọc, một tay cắm vào túi quần, mắt vẫn nhিম chăm chăm vết thương trên trán cô, nhàn nhạt hỏi:“Cô chắc chắn sẽ tự thoa thuốc?”

Trì Hoan không thèm để ý nói:“Vết thương nhẹ thôi!”

Anh liếc cô một cái, đi tới trước cửa kính ô tô giờ tay ra hiệu: “Cậu đi về trước”

Người đàn ông trên ghế lái cột nhà: “Thế nào? Chuẩn bị qua đêm với đại tiểu thư?”

“Trần cô ấy bị thương, cần xử lý”

Người đàn ông trong xe lắc đầu cười, gương mặt yêu nghiệt nhuốm màu ngoan tuyệt: “Bên người phụ nữ của tôi tồn tại nam nhân như vậy, tôi liền làm thịt hẳn”

“Nếu như cậu có thể có nữ nhân, tôi đây liền thay cậu làm thịt”

Nói xong, Thôi Khiêm không thèm để ý Trương Tuấn đỡ mặt phía sau, xoay người hướng phía Trì Hoan đi tới. Anh nhất định phải đưa cô về, Trì Hoan cũng không cự tuyệt, đứng tại chỗ gương mặt nhìn xe lao vút trong đêm, lại nhìn người đàn ông cao ngất lạnh lùng đang bước tới. Mặc Thôi Khiêm, tôi có thể hỏi anh một chuyện không?

Anh lãnh đạm ừ một tiếng “Chiếc Ghosts anh lái đi đón tôi hôm ở trường cũng là mượn của người kia?”

“Ừ”

“Ồ”, cô hơi hơi kéo dài giọng: “Anh ta không chỉ rất có tiền, dáng dấp cũng thực đẹp”

Mặc Thôi Khiêm hiển nhiên đối với vấn đề này không có hứng thú bàn luận, qua loa ừ một tiếng.

“Anh cùng anh ta thật sự là anh em sao?”

“Không thì sao?”

“Anh đây không phải là bị anh ta bao nuôi chứ?”

“...”

Anh cúi đầu nhìn cô một cái, ung dung nhếch môi đáp trả: “Trì đại tiểu thư không bằng cân nhắc Mạc Thiếu có đang bao nuôi Tô Nhã Băng không thì hơn”

Trì Hoan cứng đờ, sau đó liền không lên tiếng. Cô không nói một lời đi ở phía trước, Mặc Thôi Khiêm không nhanh không chậm theo phía sau.

Về tới phòng, Trì Hoan ghét bỏ quần áo bẩn thỉu, nhất định phải tắm xong đổi quần áo mới chịu đi ngủ. Mặc Thôi Khiêm mặc dù nhũn mảy nhưng cuối cùng cũng không nói gì, an tĩnh chờ cô ở ngoài phòng khách.

Cô ở bên trong rất lâu sau mới mặc áo choàng tắm từ trong phòng đi ra, anh liếc mắt liền phát hiện vành mắt cô đỏ hơn nhiều so với lúc ở trên xe, hẳn là vừa rồi đã khóc. Ánh mắt tịch mịch lại có chút lạnh nhạt chế giễu. Ngay từ đầu đã biết trước Mạc Tây Cốc không yêu cô, giờ còn khóc gì chứ.

Trì Hoan không có chú ý ánh mắt chẳng che giấu tâm tình của anh, khoác áo ngồi xếp bằng trên ghế, bó gối mặc anh thoa thuốc quần bông. Trì Hoan vừa tắm xong, Mặc Thôi Khiêm mới dựa vào cô hơi gần liền ngửi được hương vị thiếu nữ thoang thoảng. Bất giác trong đầu hiện lên hình ảnh tối qua cô không mặc gì. Lê ra anh phải vội vã chuyển mắt, nhưng lúc ấy thần trí mê muội khiến anh nhìn cô chòng chọc tới mười mấy giây đồng hồ, thế cho nên từng đường cong lá lốt trên cơ thể cô anh đều khắc sâu trong tâm trí.

Thôi thiếu niên mười bảy mười tám anh từng bị bạn bè cười nhạo rằng người ta lộ chút da thịt cũng quay đầu, đến ngực phụ nữ hình dạng thế nào cũng không biết. Yết hầu trượt lên trượt xuống, đáy mắt phát ra nóng bỏng cùng thâm sâu, hết lần này tới lần khác cô gái này lại tín nhiệm anh như thế, bị anh thấy hết còn không chút nào phòng bị.

Mặc cho trong đầu toàn hình ảnh xấu xa, Mặc Thôi Khiêm vẫn giữ biểu cảm lãnh đạm không chút dao động, Trì Hoan càng không nhận thấy điều bất thường.

Tối qua nhìn cô không mảnh vải, hiện tại lại dựa gần như vậy, anh thấy càng rõ da thịt cô tinh tế nhắn mịn toả ra mùi hương mê người dụ hoặc anh dao động.

“Mặc Thôi Khiêm”

Cô đột nhiên mở miệng gọi anh, đôi mắt trắng đen rõ ràng nhìn khiến đồng tử anh co rút, âm thanh trầm khàn nhẹ hỏi: “Làm đau cô?”

Cô nhìn anh mím môi hỏi: “Mẹ của Mạc Tây Cốc muốn anh ta ngày mai đưa tôi đi thử áo cưới”

Sau một khoảng tĩnh lặng, anh khôi phục giọng nói thanh tuyến lãnh đạm: “Cho nên?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 20: Tôi Nói Cho Cha Anh Phi Lễ Tôi

Cô co ro trên salon, cầm tựa lên đầu gối, lẩm bầm nói:“Từ lúc bắt đầu thích anh ấy, tôi cũng biết anh ấy không thích tôi, tôi cho rằng không sao hết. Có một thời gian tôi theo đuổi anh ấy làm anh anh ấy rất ghét tôi, mặc dù có chút khổ sở nhưng tôi chưa từng dao động. Sau này anh ấy đáp ứng kết hôn cùng tôi đã nói qua sẽ không yêu tôi, trong lòng tuy tiếc nuối nhưng có thể được ở bên người mình yêu thì cũng không nhằm nhò gì”.

Cô nghiêng đầu nhìn Mạc Thời Khiêm:“Nếu không có gì thay đổi, ngày mai tôi sẽ đi thử áo cưới, Mạc gia tuyệt đối xử lý gọn gàng Tô Nhã băng, tôi vẫn là vợ sắp cưới của anh ấy, nhưng là....”

Cô kéo dài giọng, rữ mắt, lông mi dài che đi tia sắc bén.

Mạc Thời Khiêm không lên tiếng, nhàn nhạt lẳng lẳng nhìn cô. Trì Hoan ngả người ra phía sau, ánh mắt lãnh đạm khẽ mở miệng:“Ngày mai tôi không có tâm tình đi thử áo cưới”. “Không có tâm tình” nói ra bốn chữ thực là hời hợt. Nhưng Trì Hoan đối với Mạc Tây Cốc chưa từng có loại thái độ hời hợt này. Cô đưa tay vuốt lông mày, cười nhẹ, giọng nói tiêu điều:“Tôi không hiểu, tại sao nhiều năm như vậy đều nhìn được, chỉ còn một tháng lại không thể nhìn tiếp”. Trì Hoan cô cho tới giờ đều hiểu rõ bản thân muốn gì mà không ngừng tiến tới, bất luận giữa đường phải bỏ ra bao nhiêu đều không lùi bước.

Mạc Thời Khiêm môi mỏng nhẹ cong không tiếng động cười nhạt:“Bởi vì Mạc Tây Cốc lúc trước, mặc dù không thích cô nhưng anh ta cũng không có đàn bà khác, nhưng bây giờ mỗi tình đầu cùng chấp niệm của anh ta trở lại, mà cô lại đánh giá bản thân quá cao, cô không dễ dàng tha thứ cho sự phản bội của anh ta.”

Trì Hoan gương mặt tỉnh xảo hơi cứng lại, ngồi trên ghế salon không lên tiếng. Căn phòng an tĩnh chỉ có tiếng hít thở. Trên trán cô chỉ là vết thương nhỏ, bôi thuốc chỉ tốn mấy phút đồng hồ. Mạc Thời Khiêm xong việc liền đứng lên, thuận tay đóng nắp hộp thuốc, thản nhiên nói:“Không còn chuyện gì khác, tôi đây về trước”

Trì Hoan nhắm mắt, mặt đầy lãnh ý:“Cho người trông chừng Tô Nhã băng”

Anh nhàn nhạt nói được.

“Sáng mai mang đồ ăn sáng tới cho tôi”

Nhiều thời điểm Mạc Thời Khiêm có chút không rõ Trì Hoan cô gái này tốt cùng là kiên cường hay yếu đuối, khôn khéo hay thực ngu xuẩn. Anh đương nhiên sẽ không qua đêm ở đây, cài cửa lại rời đi.

Trì Hoan trở về phòng rửa mặt rồi lên giường tắt đèn đi ngủ.

Sáng ngày thứ hai, khi Mạc Thời Khiêm tới vừa lúc Trì Hoan chạy bộ về, cô đi tắm thay quần áo khác sau lại an vị trên bàn ăn điểm tâm, ngoại trừ vết thương trên trán đã không còn chút bộ dáng uể oải hôm qua. Vừa ra hiệu anh mức canh vừa lướt Weibo xem tin tức, cô nâng môi, nói:“Chuyện tối hôm qua cùng scandal trước đây của Tô Nhã Băng đều bị đè xuống?”

“Ừ, Mạc Tây Cốc đè xuống”

Mạc Tây Cốc là Mạc thị thiếu đông gia, trừ phi anh ta mặc kệ nếu không việc này với anh ta chẳng coi vào mắt.

“Tối qua bọn họ khi nào thì tách ra?”

“Sau khi chúng ta rời khỏi, Mạc thiếu điều động bảo an giải tán đám đông, bắt giam những fan quá khích, ở trong phòng bệnh Tô tiểu thư đợi nửa giờ”

Trì Hoan không lên tiếng, một lúc sau thoát Weibo, đặt điện thoại sang một bên chuyên tâm ăn điểm tâm rồi về phòng thay trang phục. Bận một bộ đồ thể thao màu trắng nhàn nhã lộ ra tươi đẹp thanh xuân, ném chìa khóa cho người kia ra lệnh:“Hôm nay đi leo núi”

Mạc Thời Khiêm nhìn gò má trắng nõn kia nhẹ hỏi:“Không đi thử váy cưới?”

Cô thản nhiên:“Không phải đã nói rồi sao, không có tâm tình”

Những tin tức kia đã bị Mạc thị xóa bỏ, lại vì Trì Hoan Weibo một lần nữa sôi sục lên top tìm kiếm, dù điều động cả phòng quan hệ xã hội Mạc thị cũng không kịp xóa bình luận.

Bên này Trì Hoan lái Ferrari ra khỏi tiểu khu, điện thoại một bên không ngừng rung báo tin mới. Cô coi như không thấy, nhắm mắt lại hưởng thụ xe mui trần chạy trong gió.Sáng sớm hôm nay khi kiểm tra di động liền thấy có mấy cuộc gọi nhờ của Mạc Tây Cốc, suy tính thời gian cảm thấy đại khái là anh ta đã giải quyết xong chuyện kia, đưa Tô Nhã Băng đi bác sĩ xử lý thương thế, lại mãi sau mới nhớ tới gọi điện thoại cho cô. Trì Hoan cô có thể bỏ qua anh ta không yêu thích nhưng không thể tha thứ anh ta bỏ qua cô như vậy.

Mãi tới giữa trưa Trì Hoan leo núi về, ghé nhà hàng phụ cận ăn trưa, điện thoại di động của Mặc Thời Khiêm vang lên, anh liếc nhìn màn hình lại nâng mắt nhìn cô gái đối diện nhàn nhạt nói:“Là cha cô”

Dao nĩa trong tay Trì Hoan ngưng lại một hồi lạnh lùng nói:“Không cho phép anh nghe!”

Nhưng anh ở giây tiếp theo lại ấn nút trả lời:“Trì tiên sinh”

Trì Hoan tức giận trừng anh, người này sao lúc nào cũng trái lời cô

“Trì Hoan đi cùng với cậu?”

“Vâng”

“Lập tức mang con bé về Trì gia”

Mặc Thời Khiêm thân nhiên:“Tôi đoán Đại tiểu thư sẽ không trở về”,sau đó yên lặng lại bỏ sung:“Yêu cầu trời trở về sao?”

Trì Hoan:“...”

Tên hỗn đản này.

Cô trực tiếp đứng dậy đem di động trong tay anh đoạt lấy, dùng lực ném ra ngoài, lại mò tay vào túi mang di động của mình ném luôn. Nhà hàng này trên đỉnh núi, nói cách khác di động của hai người đều bị vứt xuống núi.

Cô giận giữ uy hiếp:“Anh dám trời tôi về tôi liền nói cho cha rằng anh thêm thường nhân sắc của bản tiểu thư, vô lễ tôi”

Người đàn ông chỉ nhàn nhạt nhìn cô:“Cô có thể thử một chút xem Trì tiên sinh có tin không?”

“Anh.....” cô cắn môi đột nhiên nghĩ tới điều gì, đặc ý nhếch môi:“Tôi liền nói cho vị hôn thê của anh, nói anh mưu đồ bất chính định gây rối tôi, nhìn hết thân thể tôi, cha tôi tin anh nhưng anh thử nói xem vị kia có thể tin anh hay không?”

Trì Hoan liếc anh, hừ lạnh:“Đừng cho là tôi không biết vị hôn thê của anh là ai, tùy tiện tìm người tra một chút liền biết”

Mặc Thời Khiêm cau mày nhìn. Thấy anh không nói, cô lúc này mới tiếp tục vừa lòng cắt bít tết, hừ, cho anh không nghe lời.

Cơm nước thanh toán xong Trì Hoan nghe nhân viên vô tình nhắc tới gần đây có địa điểm ngắm mặt trời lặn rất đẹp, rất nhiều người nghe danh mà đến, cô liền nháo lên muốn đi xem. Mặc Thời Khiêm không thể làm gì khác, cũng lười nói cô liền lái xe dò đường đưa cô đi. Kết quả đến nơi mặt trời lặn đâu không thấy, trên đường về gặp bão, gió cuốn mây đen, cơn mưa như trút nước cứ như vậy ập xuống.

Trì Hoan ngồi bên ghế phụ lăm bằm biết vậy đã mặc thêm nhiều đồ. Xe đột nhiên tắt máy, cô quay đầu mờ mịt nhìn người kia:“Mưa lớn như vậy anh dừng xe làm gì?”. Mặc Thời Khiêm không biểu cảm nhìn cô phun ra hai chữ:“Thả neo”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Đi Ra Sau, Tôi Muốn Cởi Quần

Chết máy sao?

“Xe của tôi cho tới bây giờ chưa từng chết máy”

Anh thân nhiên đáp “Bây giờ đã bị chết máy!”

“Vậy liền gọi cứu hộ tới kéo xe đi”

Mặc Thời Khiêm yên tĩnh nhìn cô, Trì Hoan cúi thấp đầu, điện thoại của cả hai người đều bị cô ném xuống núi rồi a.

Bởi vì là ban đêm, nhiệt độ trên núi vốn đã thấp, lại bởi vì mưa bão, đã lạnh lại càng lạnh, Trì Hoan bị lạnh đến mức co rút cơ thể lại bộ dáng vô cùng đáng thương ,cô nhìn khuôn mặt lạnh lùng của người kia hỏi “Bây giờ phải làm sao đây?”

Trời đã tối thời tiết lại xấu khiến con đường vắng bóng xe cộ lại càng thêm vắng vẻ. Mặc Thời Khiêm nhìn cô co lại một góc không nói một lời nào,cởi áo khoác ngoài trên người mình phủ lên cho cô, vị đại tiểu thư này gần đây cũng gieo họa cho không ít quần áo của anh đấy.

Tri Hoan xem như anh lịch sự, vừa kéo áo khoác ngang đầu lên nhìn thấy anh đang tháo dây an toàn đẩy cửa bước xuống.

Cô kinh ngạc hỏi “Anh muốn làm gì”

“Mưa rất lớn, ở trên xe đợi tôi”

Bên ngoài trời mưa rất lớn, chẳng khác nào bên trên có người mang nước ào ào trút xuống, cần rẽ nước trên kính xe vẫn đang gạt đi gạt lại liên tục, trong朦胧 lung có một bóng dáng cao lớn đang mở nắp capo.

Tri Hoan xoắn tay áo lên, ra phía sau tìm cây dù, mở cửa xuống xe, gió thổi mạnh làm nước mưa lạnh băng tạt lên người cô làm cô run lấy bầy. Vóc dáng Tri Hoan đã xem như hoàn mỹ nhưng đứng cạnh anh lại kém hơn cả cái đầu, người đàn ông cao 1m87, cho dù là khom lưng cô đều không che cho anh được.

Mặc Thời Khiêm thấy cô xuống xe lông mày nhíu chặt lại, đoạt lấy dù che chắn cho cô “Cô xuống đây làm gì”

Tri Hoan lau nước mưa trên mặt vô tội nhìn anh “Che cho anh nha”

Anh liếc nhìn cây dù hoa hòe loè loẹt, nhỏ đến đáng thương, dù là một mình cô che còn không đủ liền nói “Trở về trên xe đi”

“Trên xe của tôi có đèn pin, tôi giúp anh chiếu sáng, có thể sửa xong sớm chút lad có thể trở về”, cô vừa nói vừa rút từ trong túi ra chiếc đèn pin nhỏ, chiếu lên gương mặt anh. Mưa lớn khiến mọi thứ trở mơ hồ, ngay cả thanh âm cũng có chút mờ lung.

Mặc Thời Khiêm xuyên qua làn mưa rơi, từ đỉnh dù nhìn xuống cô gái đang cật lực trụ vững phía dưới, chợt cảm thấy cô tinh tế yếu ớt tuy thời sẽ bị gió cuốn đi. Ngón tay giật giật nhẹ cài nút cổ tay cho cô, đi vài bước mở cửa xe đem cô nhét trở lại, vươn tay đoạt đèn pin và cây dù

Mười phút sau anh lần nữa leo lên xe, Tri Hoan vội vàng hỏi anh “Có thể sửa xong sao?”

“Có thể”

“Thật?”

“Ừ, nếu như có công cụ”

Tri Hoan “...”

Mặc Thời Khiêm dĩ nhiên sẽ sửa xe, anh biết vấn đề ở đâu, cũng biết phải sửa như thế nào, nhưng không bột đố gột nên hồ, không có đồ phụ trợ anh cũng không có cách nào tháo lắp.

Bên trong xe mở đèn, Tri Hoan nhìn người đàn ông như vớt từ trong nước ra, quần áo trên người mỗi chỗ đều vắt được ra nước, nước mưa theo mái tóc đen ẩm ướt không ngừng nhỏ giọt, dọc theo sống mũi anh tuấn, men theo đường cong khuôn mặt xuống cằm hấp dẫn rơi xuống.

Tri Hoan đột nhiên nhớ ra “Trong cốp sau hình như có quần áo, trong đó có một quần áo cho nam, anh lấy tới thay đi, chưa biết bao giờ mới có thể về”

Mặc Thời Khiêm nhìn cô, thần nhiên đáp “Tôi không sao, không cần” “Cái đó là lần trước hẹn Mặc Tây Cố ở quán rượu... tôi chuẩn bị”

Tri Hoan không quá tình nguyện nhắc lại chuyện đêm đó, nhíu mày hạ giọng “Mới mua từ siêu thị, còn chưa có ai mặc qua, anh có cần hay không”

Đêm đó cô chuẩn bị đầy đủ, ngay cả đồ sáng hôm sau thay cũng đã chuẩn bị xong.

Mặc Thời Khiêm tĩnh lặng, trầm giọng nhàn nhạt nói “Lát nữa nếu có xe chạy ngang tôi còn phải xuống ngăn lại, đổi rồi lại ướt thôi”

Tri Hoan cắn môi, cô có ý tốt lại lần lượt bị anh lạnh lùng cự tuyệt, trong lòng có cảm

giác khó chịu không nói lên lời. Hướng chỉ Tri Hoan cảm thấy bọn họ quen biết vài năm, thậm chí ở chung một chỗ lâu như vậy, trừ những lúc công việc bắt buộc, cô có thể thấy anh giữ khoảng cách với cô ngăn dậm, xa cách mà lãnh đạm.

Không phải chỉ là một bộ đồ sao, dù là quan hệ bạn bè bình thường nhất, hay là quan hệ giữa chủ nhân và vệ sĩ thì dưới tình huống này cũng đâu có vấn đề gì, hơn nữa cô đã nói đồ đều mới tinh, chẳng lẽ còn có thể chết người.

Tri Hoan lạnh mặt đem áo khoác cời ra dùng sức ném trả lại người kia, quay đầu sang một bên nhìn chăm chăm màn đêm đen đặc ngoài cửa kính. Tức chết cô, chưa thấy qua người nào không biết phải trái như vậy.

Bên trong xe an tĩnh chỉ còn lại tiếng mưa rơi.

Qua một lúc lâu, Mặc Thời Khiêm mang áo khoác lại lên vai Tri Hoan, cầm dù mở cửa xuống xe, lát sau trở lại lần nữa, trên tay xách theo túi đựng quần áo, anh nhìn cô gái nhỏ cổ chấp ngơ ngẩn mặt ra cửa không nhúc nhích thấp giọng nói “Tôi cần thay đồ, cô ra phía sau đi”

Lúc này Tri Hoan mới nghiêng đầu, liếc nhìn túi đồ không nóng không lạnh mở miệng “Không phải là không chịu mặc sao, tội gì lại đổi ý, dù gì quần áo

cũng đã ướt, anh liền đứng ở ngoài chờ xe đi ngang được rồi”

Đôi mắt Mặc Thời Khiêm đen thẳm yên tĩnh nhìn cô, Trì Hoan cũng không yếu thế lạnh lùng nhìn mắt anh. Một phút sau anh đột nhiên động tay, khớp xương rõ ràng bình tĩnh tháo từng nút áo sơ mi ướt đẫm, chỉ một lát lồng ngực trơn nhẵn liền lộ ra cả mảng.

“Anh làm gì??”

Người kia nhàn nhạt đáp “Thay quần áo”

Mấy câu qua đi áo sơ mi trên người chỉ còn hai nút chưa mở. Trì Hoan không nghĩ tới anh còn có chiêu này liền lấp bắp “Anh...anh... ai cho anh thay quần áo rồi hả? Anh lưu manh, ai cho anh ở trước mặt tôi cời đồ?”

“Vừa rồi tôi nói không cần cô liền lên con”

“Hiện tại cô nói không được”

Mặc Thời Khiêm liếc nhìn cô “Không kịp nữa, tôi đã đổi ý rồi” nói xong đem áo sơ mi lột xuống, nửa người trên thoáng cái liền trần trụi.

“Cô đi ra sau, tôi muốn thay quần”

Trì Hoan “...”

Cô cố làm ra vẻ bình tĩnh, cười lạnh “Có bản lĩnh liền cời, anh nghĩ tôi không dám nhìn”

Mặc Thời Khiêm nhìn cô thần sắc không đổi thâm sâu một chút đáp “Cô muốn nhìn cũng được, xem như hoà nhau, lần trước tôi không cẩn thận đem cô nhìn sạch”

Anh vừa nói tay tự nhiên luồn xuống dây nịt, mớ chót, kế tiếp đem khoá quần kéo xuống.

Trì Hoan thét lên một tiếng, vẫn là không nén được lập tức từ ghế phụ bên trên trèo ra sau, vốn dĩ đã chật hẹp, thêm tâm trạng cô hốt hoảng liền từ trèo thành lăn một vòng lộn qua, vội vàng trùm áo khoác của anh lên đầu. Cô thể mà tưởng anh ta thuần khiết không màng nữ sắc, kết quả ngay trước mặt phụ nữ nói cời liền cời.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 22: Khí Tức Nguy Hiểm

Trì Hoan giấu mình trong áo khoác, khuôn mặt đỏ muồn bốc hơi. Nghĩ tới người kia vừa thoải mái tự nhiên kéo khoá xuống đã thấy anh lưu manh không chịu nổi.

Hoặc là chuyện này căn bản không có gì, anh chỉ đơn thuần muốn thay quần thôi, là những năm này cô đã quá quen với Mặc Thời Khiêm áo mũ chỉnh tề không gần nữ sắc, đột nhiên xảy ra việc này thật sự rất tương phản khiến cô luống cuống.

Hơn nữa... vóc người kia là tiêu chuẩn trong tiêu chuẩn mẫu đàn ông hoàn mỹ a. Vai rộng eo thon, làn da không trắng cũng không đen, là màu lúa mạch rất mạnh mẽ nam tính, cơ bụng sáu múi lộ ra săn chắc, thừa một chút liền đồ sộ, mà thiếu một phần lại thành suy kiệt. Kia đường nhân ngư kéo dài xuống quá thất lung, chắc, nam sắc bức này thực khiến người ta thèm thuồng.

Đột nhiên nhận ra chính mình đang suy nghĩ cái gì, Trì Hoan gấp gấp thu hồi hết suy nghĩ vẫn vợ, Trì Hoan a Trì Hoan, không bắt được Mặc Tây Cố bây giờ còn mơ ước đến cả vệ sĩ bên cạnh sao.

Mặc Thời Khiêm xoay nửa người, nhắm mắt nhìn người kia co rúc đằng sau, đem áo khoác của mình trùm kín đầu, bờ môi vô ý thức cong lên.

Tiếng sột soạt đã ngừng, Trì Hoan khẽ hỏi “Thay xong rồi?”

“Được rồi”

Cô lúc này mới đem áo đang trùm trên đầu bỏ xuống. Mặc Thời Khiêm xưa nay vẫn luôn một thân tây trang màu đen đơn giản đến không thể đơn giản hơn, mà quần áo cô chọn cho Mặc Tây Cố lại phong tư nho nhã, áo sơ mi trắng phối với quần âu tối màu, kết hợp cơ bản mà kinh điển.

Trì Hoan thuận tay đưa khăn lông cho anh “Khăn dùng một lần, chưa có ai dùng qua”

Người kia liếc cô một cái, đưa tay nhận lấy tự lau khô tóc, xong xuôi lại mang khăn giấy cùng khăn lông xử lý nước đọng trong xe.

Đội chừng nửa giờ sau, Tri Hoan đang mơ màng muốn ngủ, rột cục có ánh đèn mờ lung. Mặc Thời Khiêm vẫn lẳng lặng ngồi trên ghế lái bấy giờ mới cảm lấy đủ chuẩn bị xuống xe. Cô gái phía sau đột nhiên gọi anh lại “Mặc Thời Khiêm”

Anh quay đầu ừ một tiếng, Tri Hoan cởi áo khoác đưa cho anh “Anh mặc vào đi, dù quá nhỏ anh sẽ bị ướt”

Mặc Thời Khiêm nhìn cô chăm chăm mấy giây mới vươn tay nhận lấy áo, khoác lên người.

Tri Hoan thấy anh đi rồi lại nhào người lên ghế phụ lái, muốn nhìn một chút tình huống trước mặt, dù sao mưa bão trong đêm khó tránh khỏi có chút dọa người, cô hơi sợ gặp phải chuyện không may.

Sau đó, ừm...

Giữa đồi núi không trăng không sao, chỉ có mưa như thác lũ cùng với sấm chớp rền vang, chuyện xấu quả thực dễ cho cô gặp được, chẳng qua mà nói...

Là chiếc xe kia gặp phải người xấu Mặc Thời Khiêm.

Bọn họ cũng là một đôi tình nhân nhỏ tự lái xe đi du ngoạn, từ xa đã nhìn thấy có xe dừng lại rọi đèn, dù sao mưa lớn đường núi cũng không an toàn vì vậy liền thả chậm tốc độ xe. Đoán rằng xe này chết máy, đường cũng bị ngăn lại, họ cũng thuận theo dừng xe.

Mặc Thời Khiêm gõ gõ cửa kính ô tô, trong tiếng mưa ầm ầm giọng anh lộ ra trầm thấp rõ ràng “Xe chúng tôi bị chết máy, làm phiền hai vị có thể đưa chúng tôi xuống núi hoặc cho chúng tôi mượn di động dùng một chút được không?”

Tri Hoan đã quen với anh thì không thấy gì, nhưng đối với người khác lại không đơn giản như vậy. Nhất là tại giữa đêm mưa to như trút nước, người đàn ông anh tuấn cao ngất, áo trên người bị mưa làm ướt hơn phân nửa phảng phất hoà làm một thể với bóng đêm, trên người toát ra khí tức nguy hiểm khiến người ta tim đập chân run.

Đôi tình nhân nhỏ liếc nhau do dự trong chốc lát vừa đưa điện thoại cho anh vừa nói “Tôi cho anh mượn di động nhưng là nơi này tín hiệu vốn không tốt, trời lại sấm vang chớp giật, có khả năng là không có sóng”.

Mặc Thời Khiêm một tay che dù, tay kia nhận lấy điện thoại, quả thật không có tín hiệu. Lần đầu không gọi được, lần thứ hai thì tín hiệu quá yếu, đầu bên kia căn bản không nghe rõ anh nói gì. Anh nhìn điện thoại trong tay không nói gì, cũng không đem trả lại mà lần nữa lặp lại hỏi “Có thể thuận đường đưa chúng tôi xuống núi không, chỉ cần tới nơi có người dân địa phương là được” hơi ngừng chút anh bổ sung “Xuống tới nơi chúng tôi sẽ cảm tạ hai vị”

Thật ra trong tình huống bình thường thì thuận tiện đưa hai người đi cùng cũng không có vấn đề gì, khổ nỗi tháng trước cũng tại nơi này xảy ra một vụ án giết người. Một cô gái thành phần trí thức leo núi đi xem mặt trời lặn tốt bụng dẫn người xuống núi kết cục lại bị tiền dân hậu sát, tử trạng vô cùng thảm. Chuyện này hai người nghe được lúc ăn tối nên đối với Mặc Thời Khiêm thật cao cảnh giác. Dù sao đối phương cao lớn rắn rỏi khiến người khác cảm thấy vô lực bị áp bách.

Người đàn ông do dự chốc lát khổ sở nói “Phía sau xe của chúng tôi chất quá nhiều đồ đã không còn chỗ ngồi, hay là như vậy, chờ chúng tôi xuống núi sẽ giúp hai vị gọi xe cứu hộ, hoặc hai người cho chúng tôi số điện thoại của bạn bè, chờ có tín hiệu tôi liền lập tức giúp anh liên lạc”

Mặc Thời Khiêm thần nhiên nói “Nhưng ở đây sấm sét quá lớn, rất nguy hiểm, trên xe còn một cô gái, cô ấy sợ”

Trong xe không có tiếng đáp lại nhưng là dễ dàng nhận ra họ không có ý muốn giúp.

Mặc Thời Khiêm híp mắt không tiếng động trả lại điện thoại, người kia lẳng lẽ thở phào đưa tay ra nhận. Xuyên qua tiếng sấm chớp cùng tiếng mưa rơi Tri Hoan vẫn còn nghe rõ mồn một người đàn ông đau đớn gào thét. Ngực nhói lên nhưng ngay lập tức cô nhận ra điểm không đúng, nhớ lại có một lần cô mở hộp báo bị phát sinh hỗn loạn, Mặc Thời Khiêm lúc ấy vì bảo vệ cô mà bị thương, nhưng không giống người khác kêu rên anh vẫn một mực bảo trì im lặng, kết quả tay cô vừa đụng tới liền thấy tất cả đều là máu.

Bên kia trên xe, Mặc Thời Khiêm một tay dễ dàng vịn tay người đàn ông, tựa hồ chỉ dùng sức liền có thể mang tay hấn bẻ gãy, đau đến mức mặt hấn vằn vẹo, người phụ nữ đi cùng càng bị dọa sợ phát khóc.

Anh thần nhiên nói “Tín tưởng tôi, nếu anh không chịu phối hợp, cái tay này của anh sẽ huỷ tại đây, không tìm được người bồi thường, ngay cả báo cảnh sát cũng không lần ra”

“Tôi tin, tôi tin... đại ca này, anh nhẹ tay chút, nhẹ một chút...”

Người phụ nữ kia khóc nói “Chúng tôi đáp ứng anh, anh mau buông tay”

Mặc Thời Khiêm ngược mắt nhìn cô, mỗi khẽ nhấp máy “Trong xe Ferrari đằng trước có một cô gái, cô mang dù qua đón cô ấy”

Cô gái kia vừa khóc vừa đáp ứng, tay chân luống cuống tìm dù sau đó vội vàng vàng xuống xe. Xuyên qua tiếng mưa rơi tí tách, có giọng đàn ông rõ ràng lọt vào tai “Đem dù che cho cô ấy, không được để cô ấy bị ướt”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 23: Cả Ngày Hôm Nay Cô Đều Cùng Anh Ta Ở Chung Một Chỗ

Trì Hoan thấy có người tới, cho là người ta nguyện ý dẫn họ xuống núi, lập tức mở cửa xe. Kết quả nhìn thấy gương mặt trẻ tuổi đầm nước mắt, thút tha thút thít :“Bạn trai cô để tôi qua đón cô”.

Bạn trai???

Trì Hoan đại minh tinh cô đây như thế nào ai cũng không nhận ra rồi.

Nhưng thực ra mưa quá lớn khiến mọi thứ mơ hồ, lại thêm sợ hãi khiến cô gái trẻ không quá chú ý tới tướng mạo của Trì Hoan, huống chi người bình thường ai lại nghĩ có thể vô tình gặp được đại minh tinh ở đây.

Trì Hoan không hiểu lắm tại sao cô gái này lại khóc nhưng vẫn không có hỏi ra miệng, xuống xe đi tới chiếc ô, cô gái kia lập tức hướng ô sang che hết cho cô sợ cô bị ướt.

Cái ô này rất lớn, nhìn liền biết là ô tình nhân, Trì Hoan nói :“Tôi không sao, chính cô đừng để mình bị ướt”.

Đối phương liếc cô một cái không lên tiếng nhưng ô vẫn là hướng bên cô che chắn.

Trì Hoan hoàn toàn mê mẩn rồi.

Ghế lái xe đã bị Mặc Thời Khiêm chiếm cứ, đuổi chủ xe ra ghế sau, đợi hai người tới gần anh liền mở cửa ghế lái phụ cho Trì Hoan ngồi vào, cô gái kia thuận thế ra sau ngồi.

Xe nổ máy hướng chân núi đi xuống.

Ai ngờ cơn mưa này tới nhanh đi cũng nhanh, họ vừa xuống núi thì mưa cơn hồ cũng tạnh.

Trì Hoan mím môi nhìn người kia, lại chỉ thấy đường một nửa gương mặt anh lãnh đạm không có ý giải thích, người ta không nhận ra cô, cô cũng không muốn bại lộ thân phận liền không lên tiếng.

Kết quả xuống tới quán rượu dưới chân núi, xe mới vừa tắt máy đã bị ngay một đám cảnh sát bao vây. Trì Hoan còn chưa kịp định hình thì hai người phía sau không chờ xe dừng hẳn đã lăn một vòng ra khỏi xe, chạy tới phía cảnh sát chỉ vào Mặc Thời Khiêm tố cáo :“Chính là hắn ta, cướp xe của tôi còn đã thương người”.

Trì Hoan :“...”

.....

Cục cảnh sát.

Mặc dù Trì Hoan giải thích đây chỉ là hiểu lầm nhưng có báo án thì vẫn phải tới cục cảnh sát kê khai, huống chi Mặc Thời Khiêm đúng là động thủ, dù không gây thương tổn.

Nửa tiếng sau, Trì Hoan hất hơi một cái cầm túi xách lên :“Chúng tôi có thể đi được chưa?”.

Cảnh sát liên tục nói :“Có thể có thể, Trì Tiểu thư đợi ghi chép hoàn tất chúng tôi liền đưa xe của cô trở về”.

Cô khẽ mỉm cười cảm ơn. Dứt lời hướng cửa rời đi.

Khi đi ngang qua đôi tình nhân kia, Trì Hoan dừng chân lại, gật đầu mím môi nói :“Thật ngỡ ngàng, vốn chỉ muốn hai người đưa chúng tôi xuống núi, ai biết vệ sĩ của tôi lại xuống tay không biết nặng nhẹ như vậy, thực xin lỗi”.

Trì Hoan vẻ ngoài xinh đẹp, cười rộ lên càng khiến người ta xem mà vui vẻ, hơi chút hạ thấp tư thái khiến người không còn sức miễn dịch, nhất là người đàn ông kia, xấu hổ ngại ngùng nói :“Chỉ là hiểu lầm thôi, nếu chúng tôi đáp ứng ngay từ đầu thì cũng không xảy ra chuyện”.

Trì Hoan đưa tay vào túi xách tìm được món trang sức mới tinh đưa cho cô gái trẻ :“Đồ trang sức này là tháng trước tôi đi Milan định mua tặng bạn, nếu tiểu thư không chê tôi xin tặng cô làm quà cảm ơn”. Đồ trang sức nhìn qua thực sự rất đẹp, bản thân giá trị cũng không rẻ, cô gái kia tự nhiên cảm thấy nếu nhận cũng không hay :“Không cần, chúng tôi cũng không giúp gì lại còn âm ỉ tới cục cảnh sát, cô tặng tôi vậy còn bạn cô thì sao?”

“Cô ấy không sao, dù sao cô ấy cũng là người có mối nối cũ, đưa cho cô ấy cũng chỉ phí hoài món đồ này thôi”.

Thấy Trì Hoan một mực đưa tay, cô gái cuối cùng vẫn là nhận lấy nói cảm ơn.

Mặc Thời Khiêm nhìn cô gương mặt tinh xảo tươi cười cũng không có lên tiếng, yên lặng đi theo bên người.

Ngoài cửa có một thân hình cao lớn đứng đó. Mặc Tây Cố một thân tây trang ướt đẫm nước mưa, đầu hơi cúi nhìn Trì Hoan chằm chằm, có vẻ như đã đứng đó rất lâu rồi. Trì Hoan thấy anh tới, đầu tiên là ngẩn ra, ngay sau đó bật cười nói: “Tin tức của Mặc thiếu quả nhiên linh thông”. Thế mà lại tới tận đây tìm cô.

“Trì Hoan”

Anh ta gọi tên cô, phảng phất tâm tình đang giằng xé, lại không biết giằng xé vì điều gì: “Nếu như không phải âm ỉ tới cục cảnh sát, cô định chơi trò mất tích đến khi nào?”

Trì Hoan nhìn anh ta cười: “Tôi chỉ không muốn tiếp điện thoại của anh, thế nào lại thành chơi trò mất tích?”

Anh lạnh lùng nói: “Bao gồm cả điện thoại của cha cô sao?”

Cô rũ mắt cười cười: “Tôi đây thường xuyên không nhận điện thoại của ông ấy, dù sao quan hệ cha con của chúng tôi vốn cũng không tốt lắm”.

Thái độ này dừng trong mắt Mặc Tây Cố thực sự là hơi hợt tuý tiện, không chỉ là với cha cô, mà còn là đối với anh. Đồng tử anh co lại, nhướng mày nhìn về phía người đàn ông bên cạnh cô. Mặc Thời Khiêm nhìn thẳng anh ta, ánh mắt lương bạc. Nhìn qua rõ ràng là không biểu tình gì nhưng Mặc Tây Cố vẫn tự nhiên cảm nhận sâu sắc ánh nhìn mỉa mai cùng châm chọc. Yết hầu trượt xuống, Mặc Tây Cố nhìn họ đứng sóng vai nhau, đột nhiên cảm thấy nhức mắt chưa từng có.

Có lẽ bởi vì người phụ nữ này đột nhiên biến mất cả ngày, có lẽ là vì Mặc Thời Khiêm thay đổi quần áo không giống phong cách mọi khi, cũng có thể là do nguyên nhân nào khác anh không muốn nghĩ tới.

“Hôm nay cô ở cùng hẳn cả ngày?”

Trì Hoan hơi nghiêng đầu: “Lời này của anh thực kì quái, ngày nào tôi với anh ấy chẳng ở chung một chỗ, lúc trước không phải anh còn cảm thấy có anh ấy bên người tôi rất nhiều chuyện không cần phiền toái tới anh, anh ấy đều có thể giải quyết hay sao?”

Mặc Tây Cố nhìn cô gương mặt tinh xảo vẫn đang nở nụ cười, môi mím thành một đường thẳng, có chút lãnh đạm, cho đến khi tầm mắt rơi vào trên trán cô, bỗng nhiên bao u buồn cùng nóng nảy cả ngày nay đều tan biến hết.

“Trì Hoan, chúng ta nói chuyện riêng đi”.

Lúc trước có người nói với anh, Trì Hoan là đại tiểu thư tính khí kiêu ngạo, tự do phóng khoáng, ai khiến cô không vui, cô liền cay nghiệt khiến người khó chịu, ai lấy cô, thuần phục được thì cô liền là cô gái nhỏ thú vị đáng yêu, không thuần được cô... cô chính là ngửa hoang mất cương.

Anh vẫn cho rằng hình dung như vậy có chút làm quá, giờ phút này đột nhiên anh lại cảm thấy đúng như vậy.

Trì Hoan thu lại tầm mắt từ trên người anh, nhìn về phía đường núi nơi họ vừa đi xuống: “Không cần, anh muốn nói gì tôi đều biết hết, anh chỉ cần nghe tôi nói là được”

Vì mục đích leo núi, mái tóc dài được cô búi lên, càng hiện ra vẻ bẽn lẽn, nhưng giọng nói lại hoàn toàn không còn tư thái nũng nịu, ngược lại nhàn nhạt bình tĩnh: “Tin tức lúc trước không liên quan tới tôi, nhưng Weibo sáng nay là tôi post, tôi sẽ không làm sáng tỏ, hơn nữa...”

Cô nhìn thẳng vào ánh mắt anh, nhíu mày cười: “Tôi đây, một không bịa đặt, hai không phóng đại sự thật, lúc trước tôi không nói gì, làm gì là vì tôi cho anh thời gian xử lý chuyện cũ, điều chỉnh lại cảm xúc chứ không phải tôi bao dung tha thứ cho vị hôn phu cùng bạn gái cũ cứ gặp nhau không rõ ràng”.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Thật Giống Như Cô Cố Ý Quán Quyết Anh

Trì Hoan vừa dứt lời liền cúi mặt, nhắm chuẩn bên cạnh anh mà lách qua, nhưng vừa lướt tới vai anh lại bị cánh tay đàn ông giữ lại.

Mặc Tây Cố nắm cổ tay cô, ngón tay căng chặt, cúi đầu nhìn chăm chú gương mặt trắng trẻo, giọng nói theo cổ họng thoát ra: “Cô hãy mở hộp báo hoặc đăng bài thanh minh trên Weibo, tôi tìm luật sư giúp Nhà Bểng lý hôn xong sau này sẽ cùng cô ấy giữ khoảng cách”.

Trì Hoan tĩnh lặng, qua một lúc lâu sau mới nói: “Giữ khoảng cách, cụ thể là như thế nào đây?”

Người kia buông lỏng tay thản nhiên nói: “Sẽ không đơn độc gặp mặt nữa, cho dù thật xảy ra chuyện cũng sẽ báo lại cho vị hôn thê là cô, như thế cô đã hài lòng chưa?”

Trì Hoan cảm thấy bất ngờ, bởi vì cô rõ ràng Mạc Tây Cố đang hạ thấp tư thái hoà hiệp với cô.

Cô mân môi khẽ cười: “Sao, đột nhiên thông suốt?”

Mạc Tây Cố nhìn vào mắt cô: “Tôi từ khi đáp ứng cùng cô kết hôn cũng chưa từng nghĩ sẽ có ngày huỷ bỏ hôn ước, cho tới giờ vẫn luôn như vậy, về phần Nhã Băng...”

Ánh mắt anh hơi trùng xuống, giọng nói nhàn nhạt: “Cô ấy hiện tại không tốt, mà nguyên nhân cũng bởi vì tôi, bởi vì mẹ tôi ép cô ấy tha hương, hốt hoảng liền gả cho người ta, kết quả lại gặp phải kẻ điên như vậy!”

Trì Hoan nghe ra tiếc nuối cùng oán trách dành cho Mạc phu nhân, cô cũng tin anh nói thật, nhưng là một màn tối qua trước cửa bệnh viện liền hiện lên trước mắt. Anh ta hết sức bảo vệ cùng ánh mắt tràn đầy tình yêu của Tô Nhã Băng khiến lòng cô cứng lại. Trì Hoan dùng sức điều chỉnh hô hấp, sau đó mới ngẩng mặt lên đối với anh kéo ra nụ cười vui vẻ: “Vậy thì ngày mai tôi lại đặt phòng tại 1999, anh hẹn Tô tiểu thư cùng chồng cô ấy, gọi cả luật sư tới, chúng ta cùng giải quyết cho xong”.

Mạc Tây Cố nhìn cô một lúc lâu, đáp được, lần nữa kéo tay cô hỏi: “Đã ăn tối chưa?”

Trì Hoan lắc đầu.

“Tôi dẫn cô đi ăn tối rồi về nhà nghỉ ngơi”

Cô không cự tuyệt, xoay người nhìn Mạc Thời Khiêm: “Xe của tôi không lấy được, ở đây khó bắt xe, anh đi cùng chúng tôi đến thành phố lại đón xe về nhà”

Mạc Tây Cố không tiếng động nhìn Trì Hoan, mấy năm nay Mạc Thời Khiêm cùng cô như hình với bóng, anh nhớ không lầm lúc đầu cô đối với người đàn ông này rất không thích, sau đó giống như thói quen dần trở nên có chút ý lại. Nhưng bây giờ giữa họ có thêm một loại ăn ý tự nhiên, thậm chí là thân cận, gần bó không ai có thể chen vào được.

Mạc Thời Khiêm nhàn nhạt liếc cô một cái, lãnh đạm nói: “Tôi đã gọi bạn rồi, bây giờ hẳn cũng tới, Đại tiểu thư, cô cùng Mạc thiếu cứ đi đi”.

Dứt lời anh khẽ vuốt cằm, nhắc chân cô ý đi trước.

Trì Hoan không nói gì, theo Mạc Tây Cố quay lại nội thành, đi ăn xong đến cửa hàng phụ cận mua điện thoại mới, nghĩ một chút điện thoại của Mạc Thời Khiêm đã bị cô ném đi vì vậy liền thuận tiện cũng chọn cho anh một cái.

Lamborghini dừng trước cửa tiểu khu, Mạc Tây Cố cúi đầu tháo dây an toàn, bên kia cô liền nhích lại gần, tựa đầu lên vai anh, xoạt một tiếng chụp một tấm hình. Anh cau mày giương mắt liếc màn ảnh, mặc dù chụp chung nhưng không thấy rõ mặt anh, chỉ có gương mặt cô tựa trên vai cùng một chút bối cảnh trong xe.

Chụp xong cô trở về vị trí của mình: “Đã xong, ngày mai anh tới đón tôi, thuận tiện đi thử áo cưới”.

Anh nhìn cô chậm rãi ừ một tiếng, dặn cô nghỉ sớm rồi lao vút đi trong đêm.

Trì Hoan trở về tắm rửa thay một bộ đồ khác, trở ra liền thấy điện thoại có cuộc gọi nhỡ, thuận tay ấn gọi lại, sau mấy tiếng vang là giọng đàn ông trầm thấp lạnh nhạt: “Đại tiểu thư”.

Cô cười một tiếng vừa lau tóc vừa hỏi: “Làm sao anh biết điện thoại của tôi gọi được rồi hả?”

Cô mua di động xong liền thuận tiện bỏ vào sim số cũ, dù đã qua giờ hành chính nhưng chút chuyện nhỏ này không làm khó được Mạc Tây Cố.

“Ngày mai có cần tôi qua không?”

“Không cần, đặt giúp tôi phòng riêng tại 1999, Tây Cố sẽ tới đón tôi qua”

Anh đơn giản đồng ý, cô liền hỏi: “Anh mua di động mới chưa?”

“Còn không có”

“Lúc này tôi có thuận tiện mua luôn cho anh một cái, đền cho cái ban ngày tôi ném của anh”.

“Đã biết”

“Tôi sấy khô tóc rồi đi ngủ đây, ngủ ngon!”

“Ừ, gặp sau”

Cúp điện thoại, Trì Hoan bĩu môi một cái, nói chuyện có nhất thiết phải kiếm lời như vậy hay không, làm như cô quán lấy anh, rốt cuộc ai mới là chủ ai là người làm thuê đây.

May cho anh ta cô đây tính khí tốt, là người khác mà anh đối thái độ bất kính thế này liền sa thải cũng không phải không thể.

Sáng ngày thứ 2, Trì Hoan vừa xuống lầu đã thấy xe của Mạc Tây Cổ, nhưng khi tới gần thấy bóng dáng phụ nữ ngồi vị trí kế bên tài xế, thần sắc trên mặt phai nhạt đi nhiều, tuy nhiên cô không biểu lộ gì nhiều nên giày cao gót đi qua. Mạc Tây Cổ xuống xe thay cô mở cửa ghế sau, ánh mắt không rời khỏi ngũ quan tinh tế mở vô thức giải thích: “Bệnh viện ở gần đây nên tôi tiện đường qua đón Nhã Băng, trên mặt cô ấy có thương tích ra ngoài không tiện”.

Tâm tình của Trì Hoan trước giờ không khó suy đoán, bởi vì tính cách tự do phóng khoáng đã lâu nên không có ý ẩn giấu tâm tình, hết thảy đều hiện ra trong mắt, viết lên trên mặt. Như hiện giờ cô có chút nhàn nhạt không vui, ý cười không tới đáy mắt còn chứa gai nhọn. Cô không ngại anh đi đón Tô Nhã Băng nhưng cô là để ý anh để cô ta ngồi vị trí kế bên người lái, cái vị trí ấy đại biểu cho cái gì, càng ở tầng lớp cao càng hiểu rõ cùng kiêng kỵ những điều này.

Trì Hoan khom người lên xe, môi đỏ mọng kéo ra độ cong: “Nhắc tới Tô tiểu thư mới nhớ dù gì cũng bị thương do fan của tôi, quả thực có chút ngượng ngùng, nhưng là họ cũng bị tạm giam một đêm, nếu như Tô tiểu thư đây bớt giận, không biết có thể hay không tha họ ra?”

Tô Nhã Băng vội vàng xoay đầu: “Xin lỗi Trì tiểu thư!”

Câu nói còn chưa dứt liền đối mặt với ánh mắt của Trì Hoan, không khỏi ngẩn ra, sau đó mới miễn cưỡng cười nói: “Tôi hôm qua tôi có nói với Tây Cổ, nhưng anh ấy còn đang bực bội, tôi khuyên mãi không được, chờ lát nữa tôi liền để anh ấy gọi đến cục cảnh sát rút đơn kiện”

Nhìn vết thương trên trán Trì Hoan, cô thận trọng hỏi: “Trì tiểu thư, vết thương của cô không sao chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Muốn Chết Liền Chết, Chết Sạch Sẽ Chút

Vừa dứt lời, Mạc Tây Cổ đã quay trở lại.

Trì Hoan nhàn nhạt nói: “Thương thế nhẹ thôi, sống trên đời khó tránh khỏi một lần bị ngộ thương”

Tô Nhã Băng lúng túng đứng ngồi không yên, nguyên bản khí chất nhu nhược thống khổ giờ lại càng thêm thương tích trên mặt lộ ra vẻ điềm đạm đáng yêu. Nghe cô nói như vậy tựa hồ không biết nói sao cho phải, vì vậy cúi đầu xoay người không nhúc nhích.

Đi được nửa đường Tô Nhã Băng nhẹ nhàng mở miệng: “Tây Cổ, em hẹn hán tới nhưng chưa chắc hán ta đã xuất hiện, hán ta chắc chắn biết em gọi anh ta tới để li dị”

Không đợi Mạc Tây Cổ đáp lời, Trì Hoan một bên nghịch móng tay một bên lơ đãng nói: “Yên tâm đi, hán sẽ tới”

Tô Nhã Băng ngẩn ra gương gao cười khổ: “Có thật không? Hôm qua lúc tôi gọi, còn bị hán ta mắng, hán ta nói có chết cũng không ly dị”

Trì Hoan cười lạnh một tiếng: “Trừ phi anh ta là thật sự muốn chết, nếu không, không muốn cũng phải ly hôn”

Trong phòng 1999.

Trì Hoan đi trước, Tô Nhã Băng đi sau lưng cô, Mạc Tây Cổ cài cửa theo cuối cùng. Mạc Thời Khiêm đã đến, ngồi một mình trước cửa sổ sát đất, bện đồ đen như thường lệ, toàn thân toát ra một cỗ khí thế.

Nghe thấy tiếng động liền mở mắt đứng dậy, ánh mắt rơi lên người Trì Hoan, cúi đầu nói: “Đại tiểu thư, tôi đã đưa người tới”

Luật sư ly hôn do Mạc Tây Cổ lựa chọn, anh chỉ “người” đó dĩ nhiên chính là chồng của Tô Nhã Băng: Dương Hạo.

Trì Hoan vừa thấy hán liền nhớ lại chuyện lần trước, không nhịn được cau chặt mày, không muốn ghé mắt lần thứ hai, trực tiếp đến bên cạnh Mạc Thời Khiêm ngồi xuống.

Cô mở túi lấy ra hộp điện thoại mới tinh đưa cho anh: “Đây, của anh”.

Mặc Thời Khiêm liếc cô một cái liền nhận lấy, lạnh nhạt nói cảm ơn. Xong xuôi lùi ra hướng cửa sổ sát đất, cúi đầu xem điện thoại mới, nhìn cũng không thèm nhìn người khác, nói cho cùng người đáng để anh để mắt cũng chỉ có Trì Hoan.

Dương Hạo nhìn qua rất bình thường, nhưng hần tựa hồ đứng cũng không đứng nổi, lần trước có ý định xâm hại Trì Hoan thiếu chút nữa bị đánh đến tàn phế, nhưng là không có bị đánh vào mặt. Hôm nay hần không định tới mà là bị thủ hạ của Mặc Thời Khiêm dùng bạo lực áp giải tới.

Tô Nhã Băng nhận đơn ly hôn luật sư đưa, đem tới đặt trước mặt Dương Hạo nhẹ nhàng nói:“Tôi cùng anh ngay từ lúc bắt đầu đã là sai lầm, đây đưa tiếp cũng không còn ý nghĩa, đây là đơn ly hôn, anh ký tên đi”

Dương Hạo từ lúc bắt đầu ánh mắt vẫn luôn đặt trên người cô, như muốn dùng ánh mắt giam cô lại, vừa vội vàng vừa tức giận xen lẫn nỗi thống khổ.

Cô cúi đầu tiếp tục nói:“Anh yên tâm, mấy năm nay tôi không làm ra tiền nên tất cả nhà ở, xe cùng tiền gửi ngân hàng đều là của anh, tôi cái gì cũng không cần, sau khi li dị anh liền quay lại Mỹ sống thoải mái đi”

“Tôi sẽ không ly dị”

Một tiếng gầm thét làm cho ngay cả Mặc Thời Khiêm đang ở một bên nghiên cứu điện thoại di động mới cũng bị giật mình. Mặc Tây Cốc cau mày, gương mặt đầy hàn ý lạnh băng, luật sư đại khái tình huống như vậy đã thấy nhiều nên đứng một bên nhìn không có phản ứng gì đặc biệt. Trì Hoan nhú mày như có điều suy nghĩ.

Chỉ có Mặc Thời Khiêm cúi thấp đầu thiết lập điện thoại, liếc cũng không thèm liếc qua bên đây, bình yên lãnh đạm.

Dương Hạo cuồng loạn kích động:“Tô Nhã Băng, cô đẹp ý định này đi, vô luận thế nào tôi cũng không ly hôn, trừ phi là tôi chết”

Tô Nhã Băng liền rơi nước mắt:“Anh chết? Chẳng lẽ anh muốn bức từ tôi sao? Anh có biết hay không nếu chúng ta tiếp tục tôi mới là người tình nguyện đi chết?”

“Tôi đây cùng cô chết”

Trì Hoan nâng trán, dù biết người này thần kinh có vấn đề, bây giờ nhìn thấy lại nghĩ sao không ai tổng hần vào viện tâm thần giùm đi.

Mặc Tây Cốc híp mắt, đi tới kéo Tô Nhã Băng ra chính mình đối diện hần ngồi xuống. Khuôn mặt anh tuấn lạnh lùng, ngón tay nhip lên bàn uống trà lãnh đạm nói :“Dương tiên sinh, là anh cứu cha của Nhã Băng nên bây giờ mới có thể êm đẹp ngồi chỗ này, anh bây giờ hoặc là ngoan ngoãn kí giấy ly hôn, muốn tiền tôi có thể cho anh, hoặc là...”

Một chữ cuối cùng âm cuối bị kéo dài ra, mang theo âm trầm lãnh liệt :“Ngục giam cùng viện tâm thần tùy anh lựa chọn”

“Mặc Tây Cốc, cô ta là vợ tôi”

Mặc Tây Cốc cười lạnh:“Rất nhanh liền không phải”

Dương Hạo nhìn chằm chằm Tô Nhã Băng, thờ gấp sau lộ ra nụ cười dữ tợn :“Tôi không ly hôn liền vĩnh viễn cũng không ly hôn, bà xã, cô nếu như yêu người đàn ông này đến vậy tôi đây liền chết đi thành toàn cho cô, tất nhiên là nếu lương tâm cô không gấp trở ngại mà thôi”

Tô Nhã Băng cắn môi sắc mặt bị dọa đến trắng bệch.

May là Mặc Tây Cốc, đối mặt là một kẻ cuồng loạn mở miệng cùng ngậm miệng đều là chết như thế này dù hận không thể đâm vào mặt hần thì cũng chỉ kim nén ý nghĩ mà siết chặt nắm đấm.

Vua cũng thua thằng liều, cho dù giết hần anh cũng không sợ, chẳng qua nghĩ tới Nhã Băng... không thể vì vậy mà ly hôn, đồ khốn kia hần cũng nắm chắc điểm này.

Chợt có tiếng cười thanh thúy vang lên trong vất như chuông bạc phá vỡ không khí căng co đình trệ này.

Trì Hoan đưa tay mở cửa sổ sát đất hỏi hột nói :“Muốn chết đúng không ? Được rồi, cửa sổ ở chỗ này, tôi đảm bảo không ai ngăn cản anh, một người đàn ông chỉ biết lấy mạng ra níu giữ đàn bà, sống hèn mọn như vậy chỉ bằng chết đi, nhớ chết sạch sẽ chút”

Cánh cửa thủy tinh mở ra, gió lạnh cứ như vậy ủa vào, thổi tung mái tóc dài của cô bay tán loạn, lộ ra gương mặt cười cợt như nữ yêu :“Tối nhảy a, nói không chừng Tô tiểu thư nê tình vợ chồng liền không ly hôn nữa”

Cô đứng đó, khí tức khinh cuồng nồng đậm phiêu tán, nụ cười lạnh lẽo khinh miệt :“Nhắc tới tự sát, phải nói chiều này quả thực hữu dụng, nhớ năm đó ngày thân sinh ra tôi đây mỗi lần muốn cưới mẹ kế tôi liền đem chiều này ra đuổi người”

Mặc Tây Cốc nhìn thân ảnh phiêu vũ tùy ý nói cười đằng kia, ngực đột nhiên chấn động, tâm tình phức tạp dâng đầy đầy mắt.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 26: Người Rơi Nước Mắt Không Phải Là Người Đáng Thương Nhất

Mạc Tây Cổ những tưởng Tri Hoan là thiên kim tiểu thư không rành thế sự, cho dù gia nhập giới giải trí cũng nhờ có bối cảnh tốt mà thuận buồm xuôi gió. Anh thậm chí chưa từng nghĩ trong cuộc đời cô có khái niệm thất bại.

Bên này, Tri Hoan thấy Dương Hạo ngây ngẩn cả người, lặng im không nhúc nhích, mà thực tế với tình trạng bây giờ, anh ta dù muốn từ trên ghế lao ra cửa sổ cũng nừa bước khó đi.

Ném bọc tài liệu lên mặt bàn, cô dời bước chân hướng bàn trà đi tới, lọn tóc quăn dài rủ xuống bên hông, Tri Hoan từ trên cao nhìn xuống thanh lãnh cười gằn: “Luong tâm? Sao phải bắt anh? Trên đời này mấy kẻ bạo lực gia đình bị vợ phản kháng một bữa đập nhừ từ không biết có đến bao nhiêu, huống chi là một kẻ đề tiện chết đi còn muốn dẫn vật người sống như anh?”

Bên cửa sổ sát đất, Mặc Thời Khiêm đã thiết lập xong điện thoại, tiện tay thu vào túi áo lại mang vỏ hộp bỏ vào thùng rác, sau cùng mới nâng mắt lên trầm tĩnh nhìn bóng lưng cô.

Dương Hạo biểu tình rất đáng sợ, gân xanh trên trán thỉnh thoảng nổi lên, cặp mắt đỏ bừng đầy tơ máu, hô hấp kịch liệt dường như có thể nổi điên bất cứ lúc nào.

Mạc Tây Cổ nhú mày theo bản năng đưa tay kéo Tri Hoan bảo hộ sau lưng.

“Tôi không muốn để cô ta sống yên? Còn cô ta, đã có lúc nào cho tôi được yên?”

Dương Hạo tuy rống giận nhưng trong mắt đáng lên vô tận thống khổ cùng tự giễu, ngược lại nhìn về phía Tô Nhã Băng: “Tôi đối với cô còn gì chưa tận? Cha cô bị bệnh, tôi bỏ tiền mời bác sĩ xem bệnh cho ông ấy, cô nói cô muốn tiếp tục đi học, tôi tạo điều kiện cho cô tới trường, cô có biết ngày đó cô đồng ý gả cho tôi khiến tôi cao hứng biết bao nhiêu. Việc gì tôi cũng đều không nỡ để cho cô làm, cô thích gì tôi đều mua cho cô, đến cả chuyện vợ chồng, cô không muốn tôi đều không dám đụng, càng không có miễn cưỡng cô. Nếu không phải vì cô, là cô luôn nhớ tới người đàn ông này, muốn quay về nước với hắn thì tôi có thể ra tay với cô sao?”

Lời vừa nói ra, Tri Hoan ngây ngẩn cả người. Mà Mạc Tây Cổ, vốn vì đề phòng Dương Hạo mà nắm chặt cổ tay Tri Hoan, bởi vì quá kinh hãi mà đồng tử mở lớn, cái tay kia cũng chậm rãi buông lỏng.

Ngay cả luật sư đã xử lý qua vô số vụ kiện tụng ly hôn cũng lộ ra vẻ mặt ngoài ý muốn.

Tô Nhã Băng ngồi sụp xuống bên bàn trà bụm mặt khóc không thành tiếng.

Chỉ có Mạc Thời Khiêm, tay rút túi quần một bộ việc không có liên can gì tới mình, môi hơi nhếch lên đầy lãnh đạm, ánh mắt càng là lương bạc đến tận cùng.

Vài cái nháy mắt trôi qua Tri Hoan cảm thấy thực hoang đường.

Bên cạnh cô, Mạc Tây Cổ giọng nói đè nén sự khiếp sợ: “Các người từ ngày kết hôn tới giờ chưa từng xảy ra quan hệ?”

Dương Hạo nhìn Mạc Tây Cổ đầy thù hận cùng ghen tị, âm thanh khàn khàn khó nghe: “Cô ta nói không muốn, tôi vẫn luôn đợi, nhưng đợi tới đợi lui vẫn không đợi nhận được sự nguyện ý, mà từ đầu tới cuối cô ta chỉ nhớ tới anh, ngày ngày lên mạng tìm kiếm tên anh, đêm đêm viết nhật kí nói cô ta có bao nhiêu nhớ anh. Tôi uống say, nói không muốn chờ đợi thêm nữa, cô ta vẫn luôn kêu tên anh, kêu anh cứu cô ta”

“Nếu không phải là cô ta muốn trở về sao tôi lại đánh cô ta chứ, tôi coi cô ta như bảo bối, tôi làm sao lại nỡ xuống tay...”

Tri Hoan nhìn người đàn ông từ cuồng loạn chuyển sang lầm bầm tự hỏi, trong lòng chợt dâng lên trăm mối cảm xúc ngổn ngang, cuối cùng hoá thành nụ cười.

Quả là... tình yêu băng thanh ngọc khiết đáng trân quý.

Tô Nhã Băng hai tay bưng lấy mặt, cả người như nằm rạp xuống sàn nhà, chỉ có tiếng khóc: “Thật xin lỗi... Thật xin lỗi, tôi đã nỗ lực, tôi đã từng muốn cố gắng yêu thương anh nhưng là tôi không làm được...”

Dương Hạo nhìn cô cất tiếng nói: “Nhưng anh ta sắp kết hôn rồi, chưa đầy một tháng nữa anh ta liền cùng Tri Hoan đám cưới. Nhã Băng, em theo anh về có được không? Chỉ cần em không rời bỏ anh, anh hứa sẽ không bao giờ động thủ với em nữa”

Tri Hoan liếc mắt nhìn anh ta, lại nhìn tới người đàn bà đang thống khổ kia, môi đỏ khẽ nhếch lên, xoay người đi tới cửa sổ sát đất.

Mùa thu gió không lớn nhưng vẫn làm bay bay mái tóc dài, Mặc Thời Khiêm đứng cách cô nửa thước. Giọng cô phảng phất phiêu tán theo làn gió, mát lạnh lại xa xăm “Anh đi mời Dương tiên sinh kí tên đi, đau dài không bằng đau ngắn”

“Được”

Mặc Thời Khiêm bước chân đều đều trầm ổn hướng bàn trà đi tới, Tô Nhã Băng ngẩng đầu lên sững sờ nhìn anh: “Anh muốn làm gì?”

Mặc Thời Khiêm không trả lời cô, thực ra mà nói, đến cái liếc mắt cũng lười cho.

Trong nháy mắt anh bắt lấy cổ tay Dương Hạo, gương mặt vốn lác đác tang thương đột nhiên vụn vỡ dữ dội, cổ họng không nhin được hét lên đau đớn, ngay cả luật sư đứng bên cũng không khỏi lộ ra ánh mắt đồng tình.

Mặc Thời Khiêm mặt không đổi sắc, tựa hồ trên tay chỉ xuất ra một hai phần khí lực, nhưng Dương Hạo đã đau đến toát mồ hôi lạnh.

Mặc Tây Cổ mày nhíu chặt, ánh mắt phức tạp lạnh lùng nhìn người đàn ông kia, môi mím thành một đường.

Tô Nhã Băng đứng dậy, tay vịn lên bàn trà: “Dừng tay! Anh đừng làm thế!”

Mặc Thời Khiêm đương nhiên không để ý tới cô ta. Trong phòng này, có thể để anh nghe lời chỉ có Tri Hoan.

Mà cô lúc này, đang đứng tựa lưng vào cửa sổ, đưa tay nhẹ vuốt tóc: “Dương tiên sinh, tôi đáp ứng Tô tiểu thư hôm nay nhất định giúp cô ấy ly hôn thành công, vệ sĩ của tôi lại là người không hiểu rõ nặng nhẹ cho lắm, vợ không còn có thể tiếp tục tìm, chỉ là tay này phết đi thật giống như cả đời không thể lấy lại”

Trên trán Dương Hạo mồ hôi đầm đìa, từng hạt từng hạt to như hạt đậu, nhưng hắn vẫn cắn chặt răng không có nửa phân ý tứ khuất phục.

Tiếng khớp xương bị vặn trật vang lên rõ ràng. Dương Hạo thể này mới rít ra từ kẽ răng: “Tôi sẽ không ly hôn”

Tô Nhã Băng hoảng loạn mất dạng vội la lên: “Đủ rồi! Đủ rồi! Dừng tay! Dừng tay!”

“Mặc Thời Khiêm”

Chờ tới khi thanh âm của Tri Hoan vang lên, anh mới buông lỏng tay, một lần nữa đứng thẳng người, ánh mắt lãnh đạm như không. Dương Hạo đổ người xuống salon thờ hồn hên, Tô Nhã Băng đã tựa trên bàn trà khóc đến không thở nổi.

Mặc Thời Khiêm thời điểm bước qua bên người cô ta, cười nhạt nhòa, giọng anh lạnh lẽo cắt lên: “Tô tiểu thư, tiện nghi cô đều chiếm hết, có đôi khi kẻ rơi nước mắt lại không phải là kẻ đáng thương nhất!”

Tô Nhã Băng đại khái không ngờ tới người đàn ông này lại đột nhiên nói chuyện, nhất thời ngẩn ngơ.

“Cho dù hôn nhân không có tình yêu mà nói, cô hiến thân cho anh ta coi như đôi bên cùng thoả mãn nhu cầu, loại người như cô chỉ có qua mà không có lại, ăn cháo đá bát, dấn vật chơi đùa người đàn ông ngu ngốc kia suốt mấy năm trời, cô cho rằng cô thủ thân như ngọc thì cô liền vĩ đại cao quý?”

Anh cười lạnh lùng, giữa hai hàng chân mày cao ngạo lại tỏ vẻ nghiền ngẫm: “Giữ mình trong sạch sao? Chính cô không trả nổi, thế nào lại không nhờ Mặc thiếu đây giúp cô trả nợ?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Ánh Mắt Định Trên Người Cô Giống Như Đêm Đổ Vô Tình Thấy Cô Không Khoát Y Phục

Lời này cho dù là Tri Hoan nghe vào đều cảm thấy nghiêm khắc cùng lạnh lẽo, chớ nói chi tới Tô Nhã Băng. Quả nhiên nghe xong gương mặt cô ta liền tái đi, đôi môi trắng bệch không còn huyết sắc, cả thân người kịch liệt run rẩy.

Mặc Tây Cổ nhíu mày nổi giận, lạnh lùng nói: “Mặc Thời Khiêm, anh cầm mồm”

Mặc Thời Khiêm trái lại không thèm để ý đến con giận của anh ta, tầm mắt vẫn đặt trên thân hình nhỏ bé bên cửa sổ, chỉ trầm tĩnh nhìn cô dường như không có ý gì khác.

Mặc Tây Cổ cũng nhìn Tri Hoan, có thể do ngược sáng, thần sắc trên gương mặt cô chột sáng chột tối không cách nào thấy rõ.

Tri Hoan nhìn lại, nâng môi cười: “Áo cưới, đi thử nữa hay thôi?”

Cô đứng đó, môi đỏ mọng mím lại cười nhạt, như truy vấn mà cũng như chờ đợi, lại phảng phất như có như không.

Mạc Tây Cổ cổ họng giật giật không thốt nên lời.

Hai người đối mặt, một lúc lâu đều không lên tiếng.

Cuối cùng, là Tô Nhã Băng cất giọng phá vỡ cục diện: “Tây Cổ, anh cùng Tri tiểu thư đi đi thôi”, thanh âm nhẹ nhẹ, cô nhắm mắt lại nước mắt ướt đầm gương mặt: “Chuyện của em, anh đừng nhúng tay nữa, em tự có tính toán của mình”

Mạc Tây Cổ chân mày càng nhíu lại. Muốn anh mặc kệ chuyện của cô, anh không có cách nào làm được, trong lòng sẽ bất an. Lại thêm Dương Hạo vừa rồi biểu đạt tâm ý khiến anh càng hỗn loạn.

Tri Hoan sao lại không nhìn ra, lẳng lặng cầm lấy túi xách, một tay đeo túi một tay khê hất tóc, cô trầm thấp cười: “Tôi đoán Mạc thiếu lúc này hẳn là không có tâm tình, vậy trước hết anh cùng Tô tiểu thư xử lý cho xong, tôi tự mình đi thử áo cưới. Có điều, tôi thấy, Tô tiểu thư đây thực giỏi, khiến một người đàn ông trở nên vừa đáng thương, đáng trách lại đồng thời làm rung động một người đàn ông khác”

Tô Nhã Băng cắn môi sắc mặt trắng bệch bật thốt: “Tri tiểu thư...”

“Tri Hoan, cô đủ rồi”

Tri Hoan hơi ngừng, sau lại cười nhạt: “Tôi có nói sai sao?”

Mạc Tây Cổ mặt mày âm trầm, môi mím chặt, nhìn cô hồi lâu vẫn không nói gì.

“Hôn kỳ cận kề, hai người tự giải quyết cho tốt, tôi đây tự mình đi xem. Nếu như anh muốn hủy hôn, tôi cũng không có cách nào. Có điều, tôi là người của công chúng, trước hôn lễ lại bị thoái hôn, tôi tuyệt đối không cho phép bản thân có nửa phần tổn thất”

Ánh mắt lạnh lạnh xẹt qua người Tô Nhã Băng, cô nhàn nhạt tiếp tục: “Nếu anh cuối cùng vẫn kết hôn cùng tôi, như vậy, Tri Hoan tôi cũng không phải chồng Tô tiểu thư đây đâu óc có bệnh, đã thua thiệt một số tiền lớn còn bị vợ cấm sùng”

Dứt lời, cô nghiêng người đi ra cửa, biểu tình lãnh đạm: “Chúng ta đi!”

Ra khỏi phòng 1999, ánh mặt trời dịu nhẹ, gió nhẹ nhàng làm người ta khoan khoái.

Xe Ferrari màu trắng lẳng lặng nằm trong bãi đỗ xe. Tri Hoan liếc nhìn người đàn ông đang thay cô mở cửa ghế sau: “Anh cho người mang xe qua đây từ lúc nào?”

Anh nhàn nhạt đáp: “Trước khi tới”

Cô khom người lên xe, vừa thả túi xách xuống bên cạnh vừa nói: “Tôi tiệm áo cưới, hôm nay tôi muốn đi thử”

Mạc Thời Khiêm đánh xe đi, từ gương chiếu hậu nhìn cô gái phía sau: “Không đợi Mạc thiếu cùng đi với cô à?”

Cô rũ mắt lười biếng đáp: “Hôn lễ có mặt là được, lần đầu mặc áo cưới lại chỉ có anh nhìn, tiện nghi cho anh nha”

Tri Hoan nói xong tự thấy có điểm không đúng. Cái chữ “lại” này... hình như đang nói tới sự việc lần trước, lúc anh nhìn cô sạch sành sanh.

Rõ thực là vạch áo cho người xem lưng, Tri Hoan ảo não nhìn ra ngoài cửa xe.

Tới tiệm áo cưới bạc nhất Lan thành, Tri Hoan vừa bước vào liền có nhân viên tiếp đón: “Tri tiểu thư”. Khuôn mặt hướng nàng cười lấy lòng sau đó nhìn về người đàn ông yên lặng đi sau lưng, mắt sáng lên như fan cuồng gặp được thần tượng, giọng nói khách khí mang theo nét ngượng ngùng: “Mạc thiếu, áo cưới đặt riêng cho Tri tiểu thư đã hoàn thành xong từ hai ngày trước”

Tri Hoan “...”

Cô thừa nhận Mạc Thời Khiêm anh tuấn mê người, nhưng là đã đạt tới trình độ khiến người ta đui mù từ khi nào rồi a.

Tiệm này chỉ kinh doanh những mặt hàng xa xỉ, mà nhân viên trong cửa hàng lại càng là những kẻ lão luyện tinh ranh, đã sớm luyện thành hoá nhãn kim tinh, chỉ cần nhìn qua cử chỉ cùng trang phục là có thể đoán ra thân phận người tới.

Mạc Thời Khiêm thân nhiên nói: “Cô hiểu lầm, tôi không phải vị hôn phu của Tri tiểu thư, tôi chỉ là vệ sĩ của cô ấy”

“A...”

Mấy người trở mặt nhìn nhau có chút lúng túng, sau đó liền hướng Tri Hoan xin lỗi: “Tri tiểu thư, thật ngại quá!”

Tri Hoan ngược lại không quá để ý: “Đem áo cưới ra đi, thử xem tôi còn có việc”

“A, dạ được”

Áo cưới của cô là do Mạc Tây Cổ mời nhà thiết kế nổi tiếng Milan đặc biệt làm riêng, tuy anh đối cô không có tình yêu nhưng những điều anh làm đều không để cô thua thiệt, huống chi cô còn có danh phận thiên kim thị trưởng.

Tri Hoan chưa từng mặc qua áo cưới, kể cả trong phim. Bộ váy này thiết kế vô cùng hoa lệ, đuôi váy trải rộng kéo dài, phải một nhóm nhân viên cùng làm mới có thể giúp cô mặc lên, toàn bộ quá trình, Mạc Thời Khiêm an vị ở bên ngoài, ngồi trên salon chờ đợi.

Anh trầm tĩnh ngồi ở đó, cả người lộ ra vẻ anh tuấn lạnh lùng, tay khẽ lật vài trang tạp chí, chỉ đáng về này thôi cũng đủ để người ta mặt đỏ tim đập nhanh.

Mấy cô gái trẻ tuổi cách đó không xa đang nghị luận.

“Quá đẹp trai, quá cực phẩm rồi, Tri Hoan sao lại tốt số vậy chứ, gả cho Mạc thiếu không nói, đến vệ sĩ tùy thân cũng khiến người búng nổ thế kia”

“Tôi muốn tới làm quen, các cô nghĩ anh ấy có để ý tôi hay không?”

“Thôi bỏ đi, dẫu sao cũng chỉ là vệ sĩ, đáng đáp có đẹp cách mấy cũng không thể nhìn ra com áo gạo tiền không phải sao?”

“Có thể a, nếu như ngày ngày có thể ngắm nhìn gương mặt ấy, tôi đây tình nguyện ăn ít đi một bữa cơm”

“...”

Tuy là nói như vậy, cuối cùng vẫn không có ai tiến tới. Người đàn ông này mặc dù không nói một lời, cũng có thể vì anh không nói chuyện nên khiến người có cảm giác lạnh lùng xa cách, khó tiếp cận.

Cho tới khi rèm bên phòng thử đồ được kéo lên, nghe được động tĩnh Mạc Thời Khiêm theo bản năng nâng mắt. Có lẽ là mấy năm nay luôn bảo vệ bên người cô đã tạo cho anh thói quen thời thời khắc khắc đều phải để mắt, thế nên đối với cô gái này chỉ một động tĩnh nhỏ không quan trọng cũng khiến anh phản xạ có điều kiện. Một bộ váy cưới trắng tinh cứ như vậy bất ngờ in vào đôi mắt, phụ nữ mặc váy cưới luôn là thời khắc họ đẹp nhất, huống chi cô vốn dĩ đã chói lọi động lòng người.

Kiểu cách không tính là phức tạp nhưng phần ngực cúp vừa khéo ôm trọn bầu ngực mơ hồ để lộ đường cong gợi cảm, bờ vai trần hương diễm hút mắt cùng xương quai xanh quyến rũ, hoàn toàn khiến người ta quên đi vóc dáng thon nhỏ cùng khí chất sắc bén thường ngày.

Tri Hoan từ chối làm tóc, làn tóc dài đen mượt tự nhiên buông thả, tán lạn trên vai rồi rủ xuống eo thon, cả người yên lặng đứng đó.

Mạc Thời Khiêm đáy mắt không gọn sóng, chẳng qua là chăm chú nhìn cô. Đôi đồng tử cố định lại chẳng thể rời giống như đêm đó, trong lúc vô tình bắt gặp cô không mặc quần áo.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Không Vui Thì Đừng Lấy

Tri Hoan nhìn anh, đối với vẻ mặt không biểu cảm này tuy cảm thấy thực bất mãn, nhưng trong lòng thế mà lại có chút thấp thỏm. Chẳng lẽ khó coi?

“Rất xấu sao?”

“Không” Mạc Thời Khiêm ánh mắt giật giật, cũng coi như là có phản ứng, thấp giọng hơi mắt tự nhiên khen: “Rất đẹp!”

Tri Hoan lại cảm thấy anh qua loa lấy lệ, bĩu môi một cái: “Đẹp sao? Nếu khó coi anh cứ nói thẳng, tôi cũng đâu có làm gì anh”

Người đàn ông gác cuốn tạp chí sang một bên, từ từ đứng lên, giọng nói vẫn vậy đơn giản nói ra hai từ: “Rất đẹp!”

Anh hướng cô đi tới, nhân viên bên cạnh vô ý thức lùi lại, tay anh đặt lên bả vai cô xoay cả người cô lại đối diện với gương lớn sát đất. Tri Hoan từ trong gương ngắm nhìn chính mình, trong lòng cảm thấy hoá ra anh không có lừa, cô thực sự rất đẹp mắt.

Nhìn người xinh đẹp trong gương đáy lòng Tri Hoan có chút tiểu nhân đắc ý, cảm giác kiêu ngạo giống như mỗi đêm tắm rửa trong làn hơi nước mờ lung bắt gặp thân hình nóng bỏng của mình mị hoặc như yêu tình bắt lên mặt kính.

Nhưng tôi cũng thì xinh đẹp gọi cảm đến đâu cũng có ích gì. Đã không thích, dù đẹp nghiêng nước nghiêng thành đi nữa cũng vẫn là không thích. Tóc trên cô được vén lên, Trì Hoan ngẩn ra, lúc này mới ngẩng đầu nhìn người đàn ông đứng sau lưng đang luồn từng ngón tay vào tóc cho cô, anh thản nhiên nói: “Nên búi cao lên như vậy”.

Cô có chút cà lăm hỏi: “Tại sao?”.

Anh thả tay, tóc dài lần nữa buông xuống, lúc này mới thuận miệng đáp: “Cổ của cô rất đẹp, nên để lộ ra”

Nhân viên đứng một bên vội cười đồng ý: “Đúng vậy thưa cô, cổ của cô thon dài lại trắng, để lộ ra sẽ xinh đẹp vô cùng, đến lúc làm tóc tôi sẽ dặn nhân viên búi tóc lên”

Trì Hoan nhìn người trong gương, lại nhìn người đàn ông phía sau, nét mặt buồn phiền tự giấu.

Bên tai bỗng vang lên giọng nói trầm thấp lãnh đạm “Không vui không cần gả”

“Anh cảm thấy tôi không nên gả sao?”

Anh nhìn cô cách mình chỉ vài centimet, cô lại nhìn theo bóng anh thấp thoáng trong gương.

“Xét về điều kiện, Mặc thiếu trong giới phú hào đích xác là lựa chọn tốt nhất, nhưng anh ta không yêu cô, trên đời không thiếu nhất là đàn ông, luôn có người so với anh ta đáng giá hơn”

Trì Hoan bật cười: “Đàn ông nhiều như vậy nhưng tôi còn chưa thấy qua mấy ai đáng giá gả”

Vừa nói vừa quay lại hướng phòng thử đồ: “Tôi thử xong rồi, rất đẹp, rất vừa người, không có vấn đề gì”

“À” nhân viên tiệm có chút ngoài ý muốn, vẫn cẩn thận hỏi lại: “Tiểu thư không có ý kiến gì sao, còn tới một tháng nếu cô muốn sửa chỗ nào vẫn kịp thời gian”

Trì Hoan đầu cũng không ngoái lại: “Không có, không cần”

Đổi lại trang phục, cô nhận lấy túi xách nhân viên đưa tới, mang lại giày cao gót đi ra cửa: “Nhiệm vụ hoàn thành, giờ về nhà thôi!”

Vào trong xe Mặc Thời Khiêm cất giọng hỏi: “Về phòng luôn sao?”

“Vậy thì đi ăn trưa rồi về ngủ, ăn đồ ăn nhanh nhiều quá, chán rồi”

Anh ngược mắt nhìn lại: “Buổi chiều cùng buổi tối cô không ra ngoài sao?”

“Không, có chuyện tôi sẽ gọi, sau khi đưa tôi về anh có thể nghỉ, có thể ở cùng vị hôn thê của anh, nhưng mà anh thực sự có vị hôn thê sao?”

“Ừm”

“Sao tới giờ tôi chưa từng thấy qua, mà anh như vậy, có lúc nào bồi cô ấy sao?”

Chẳng phải thời gian của anh hầu hết đều theo bên người cô hay sao.

Mặc Thời Khiêm thản nhiên trả lời: “Cô ấy ở sát vách nhà tôi, khi còn bé đã cứu tôi một mạng, lớn lên tự nhiên trở thành vị hôn thê của tôi thôi, chờ cô ấy tốt nghiệp tôi liền cầu hôn” Tự nhiên sao? Đúng vậy a, thanh mai trúc mã đẹp như thế.

“Cô ấy học đại học?”

“Năm tư”

“Ồ! Cô ấy rất đẹp sao?”

Mặc Thời Khiêm một lúc lâu sau mới lên tiếng: “Cũng được”

Ánh mắt cô chuyển một vòng: “Chỉ thường thường, mà anh nhưng là vì cô ấy có thể cự tuyệt rất nhiều người”

“Bởi vì tôi đối với mấy người đó không có hứng thú”

Trì Hoan: “...”

Buổi tối Trì Hoan ở nhà một mình. Cô ngồi trên thảm trong phòng ngủ, dựa lưng vào mép giường, đầu cúi xuống lật lật sách, căn phòng chìm trong yên tĩnh chỉ có tiếng hô hấp cùng tiếng trang giấy chuyển động. Ipad bên cạnh đột nhiên vang lên âm thanh thông báo, cô đưa tay mở lên kiểm tra, chờ thấy rõ ràng nội dung email, mắt nhắm lại không chút do dự gọi cho Mặc Thời Khiêm “Là anh gửi?”

“Ừ”

“Tôi đón tôi”

“Được”

Nửa tiếng sau, xe đưa Trì Hoan dừng trước tầng một tiểu khu cao cấp.

“Anh chắc chắn cô ta ở đây?”

“Gửi email rồi thuận tiện tra một chút”

Trì Hoan nhìn phía ngoài cửa xe lạnh giọng nói: “Cô ta cùng Dương Hạo kết hôn xong cũng không có đi làm, tự xưng xuất thân bản hàn, thế nào có thể thuê được căn hộ đắt tiền như vậy”

Yên tĩnh ngắn ngủi trong chốc lát, giọng nam mới trầm tĩnh trả lời: “Là căn hộ đăng kí dưới tên Mạc thiếu”

Trì Hoan cắn chặt môi, miệng cười nhưng nét cười không đạt tới đáy mắt: “Nhanh chóng tiến tới như vậy mà còn chưa có mở miệng nói là hủy hôn với tôi đây”.

Cô cũng từng nghĩ qua, nếu như sau sự kiện ly hôn hôm nay Mạc Tây Cố quyết định cùng cô hủy bỏ hôn ước, cùng Tô Nhã Băng quay lại vui vui vẻ vẻ ở bên nhau, thì Trì Hoan cô quả thực vẫn không có cách nào đối mặt.

Mạc Thời Khiêm nhìn gương mặt nửa sáng nửa tối đằng sau qua kính chiếu hậu, nhàn nhạt hỏi: “Còn muốn lên không?”

“Không đi, về nhà” ánh mắt trở nên lạnh mạc, cô lạnh giọng mĩa mai: “Cô ta không phải ước gì được xuất hiện công khai, không tiếc bị công chúng mắng chửi là tiểu tam cũng muốn bôi đen Trì Hoan tôi cho Mạc Tây Cố thấy hay sao, tôi thành toàn cho cô ta”

Thân là thiên kim thị trưởng, cô đương nhiên quen biết không ít nhân vật trong giới chính trị, mà họ tự nhiên cũng vui vẻ giúp cô làm vài chuyện nhỏ.

Mà đại minh tinh như cô có giao hảo với vài phóng viên cũng là chuyện thường tình.

Mạc Thời Khiêm thản nhiên nói: “Công khai quan hệ của Mạc thiếu cùng Tô Nhã Băng, đại tiểu thư, cô đây là không cần đám cưới nữa hay sao?”

Trì Hoan hơi ngần ra, sau lại từ từ lắng đọng lại. Qua rất lâu cô mới hỏi lại một câu: “Chuyện lần trước Dương Hạo giả mạo tài xế tới đón tôi anh đã điều tra ra chưa?”

“Mạc thiếu đại khái là không liên can, anh ta không biết gì hết”

“Cho nên thực sự là do tôi xui xẻo hay sao?”

Mạc Thời Khiêm lại trầm mặc mấy giây mới nói: “Tôi điều tra theo dõi, đêm đó sau khi cô gọi điện thoại, Mạc Tây Cố đúng là ra khỏi phòng bệnh của Tô Nhã Băng chuẩn bị đi đón cô, sau đó Dương Hạo thừa dịp bảo an đi gọi y tá lên vào phòng bệnh gây tranh chấp, Mạc thiếu thế này mới vội vàng quay lại”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Hôn Kỳ Tổ Chức Sớm Đi

Trì Hoan mím môi nhìn chằm chằm đôi mắt trong gương chiếu hậu: “Anh còn không có nói ra kết luận?”

Mạc Thời Khiêm thản nhiên: “Dương Hạo rời phòng bệnh lập tức đi tới bãi đỗ xe. Thực sự là hắn có đậu xe ở trong bãi cho nên không có cách nào khẳng định Tô Nhã Băng đã tiết lộ tin tức của cô, sau đó thì như Mạc thiếu đã nói, hắn vừa vận dụng phải tài xế”

Trì Hoan tròn mắt, thật lâu mới hỏi: “Vậy anh cảm thấy chuyện này thế nào?”

Người kia kéo khoé miệng tạo thành độ cong vô cùng nhỏ: “Tôi xưa nay chưa từng tin những chuyện quá trùng hợp”

Ban đêm gió mát phát phơ thổi tung lá khô bên đường.

Trì Hoan ngồi trong xe nhìn nhìn một hồi mới nói: “Chúng ta trở về”

Không có chuyện gì đặc biệt Mặc Thời Khiêm sẽ không theo cô lên phòng. Dừng bên cạnh xe anh vẫn lãnh đạm khách khí: “Nếu đại tiểu thư không có việc gì nữa tôi đi về trước”

Tri Hoan nhìn vào đôi mắt lạnh lùng thâm sâu của anh khẽ gọi: “Mặc Thời Khiêm”

Anh không trả lời chỉ ngược mắt lên nhìn cô, ánh mắt trầm tĩnh.

“Tôi vẫn biết anh ta đối với Tô Nhã Băng chỉ tồn tại sự thương hại cùng không cam lòng, nhưng giờ tôi mới ngộ ra là anh ta mãi cũng không thể thoát khỏi thứ tình cảm ấy”

Giọng cô lắng lặng phiêu tán trong gió, vẻ mặt có chút mê mang.

Mặc Thời Khiêm đã gặp qua nhiều đáng vẻ của cô, duy chỉ có vẻ mê mang này là hiếm khi thấy, bởi cô luôn biết mình muốn gì.

“Dựa vào đâu mà cô nghĩ vậy?”

Tri Hoan liếc anh, sau đó thu hồi tầm mắt nhìn ra phía xa xa, gió thổi bay mái tóc của cô, vài sợi bướng bỉnh rơi trên khuôn mặt, trên gò má trắng nõn.

Cô cúi đầu: “Tôi về ngủ đây”

Mặc Thời Khiêm thu lại biểu tình, không hỏi nhiều, giọng nói vẫn như thường đáp: “Được, tạm biệt”

Tri Hoan xoay người lên lầu, cô đi rất chậm, trong tay cầm túi xách, tóc dài theo gió tung bay. Mặc Thời Khiêm đứng lặng tại chỗ, chỉ có ánh mắt tĩnh mịch đuổi theo bóng lưng đã đi xa, môi mỏng khẽ nhếch. Cô đây là không muốn để người khác biết trong lòng mình có tâm sự sao.

Ba ngày liền Tri Hoan đều ở lì trong nhà không ra ngoài. Cô cho Mặc Thời Khiêm nghỉ ngơi cũng không đi tìm Mặc Tây Cố, thậm chí cũng không gọi điện cho anh. Dĩ nhiên, Mặc Tây Cố cũng không tìm cô.

Cô vốn không phải là người trầm tĩnh, thế nhưng lần này lại chỉ ở nhà đọc sách, thuận tiện đem kịch bản được quản lý gửi đến cũng đọc qua một lần. Đến giờ cơm thì liền gọi giao hàng, đến khi chán thì trực tiếp gọi cho đầu bếp Trì gia làm cơm mang tới. Thời gian trôi qua cũng coi như nhàn nhã thoải mái.

Cho tới chạng vạng tối ngày thứ ba, chuông cửa đột nhiên vang lên, cô nghĩ là người giúp việc đem cơm tối liền cầm sách trong tay đi ra mở cửa: “Sao hôm nay tối sớm như vậy, không phải tôi nói 6 giờ...”

Âm thanh im bất đi, bởi vì trước mặt cô bây giờ không phải người giúp việc như mọi ngày mà là Mặc Tây Cố. Biểu tình trên mặt Tri Hoan lạnh lẽo đi vài phần, sau đó lại cười cười: “Không gọi báo trước đã tới, xem ra anh đã ra quyết định”

Mặc Tây Cố nhìn cô giọng có chút khàn: “Không mời tôi vào nhà sao?”

“A, đương nhiên, mời vào”

Vừa nói Tri Hoan vừa nhường ra một bên cho anh đi vào. Mặc Tây Cố tới trước ngưỡng cửa đôi giày, tầm mắt liếc thấy đôi dép nam hơi khựng lại, bên này Tri Hoan đã mở tủ giày cầm ra một đôi mới đưa tới “Dùng đôi này đi, còn mới nguyên”

Trên kệ giày có hai đôi của nữ, chỉ có một đôi của nam. Mặc Tây Cố vừa đôi giày vừa nhàn nhạt hỏi: “Đôi này của Mặc Thời Khiêm sao?”

“Ừm” “Anh ta thường ra vào nhà cô à?”

“Cũng coi như thường xuyên”

Rõ ràng là câu trả lời trong dự liệu, thậm chí sự tình quá rõ ràng không cần suy nghĩ, nhưng Mặc Tây Cố vẫn không nhịn được hỏi nhiều một câu, chờ anh thay xong giày ngồi ở ghế salon, Tri Hoan đã pha trà ngon bụng tới.

“Anh thích uống trà, đây là tôi cố ý lên lấy từ chỗ cha tôi, hẳn là lá trà thượng hạng đi”

Mặc Tây Cố nhìn cô ngữ quan tình xảo, bởi vì ở nhà mà không dính chút phần son, không trang điểm khiến gương mặt cô nhìn qua đáng yêu như một cô bé, tóc dài buộc lỏng trông có vài phần tùy ý mà duy mỹ.

Nhà cô bày trí đơn giản sạch sẽ ngoài sức tưởng tượng của anh, không phải toàn màu hồng như anh nghĩ, càng không có chuyện quần áo vứt lung tung cùng rác rưởi, chén đĩa bẩn. Tri Hoan một tay chống đầu nhìn anh quan sát xung quanh cười nói: “Hàng ngày đều có giúp việc theo giờ qua quét dọn, tôi cũng không thích nơi ở quá lộn xộn”

Mặc Tây Cố ánh mắt cuối cùng đặt lên người cô: “Tri Hoan”

Cô một thân đồ ở nhà nhàn nhã, váy len mỏng mùa thu đơn giản, khoác áo lông ngồi đối diện với anh tạo cho người ta cảm giác lười biếng nhàn nhã.

Thanh âm trở nên khàn khàn nhưng rõ ràng: “Chúng ta đổi hôn kỳ lên trước thời hạn đi”

Tri Hoan ngáy ngẩn cả người: “Trước thời hạn? Tại sao?”

Người đàn ông nhìn ánh mắt cô giọng nói phảng phất như dụ như hoan: “Cô không muốn gả cho tôi sao?”

Tri Hoan chậm rãi gật đầu: “Gả”

“Như vậy tôi lập tức cho người an bài hôn lễ”

“Tại sao phải nhanh như vậy?”

Mạc Tây Cố lại nhìn cô một lúc lâu mới thản nhiên nói: “Cô không phải từng nói thời gian tùy tôi cân nhắc sao, tôi đã nghĩ kỹ, chúng ta kết hôn sau đó cùng đi châu Âu du lịch”

Dừng một chút anh lại bổ sung: “Mấy năm nay chúng ta chưa từng cố gắng chung đụng, thừa cơ hội này bồi dưỡng tình cảm”

Cô hơi nhúm mày: “Còn Tô Nhã Băng?”

Anh rũ mắt che đi tia sắc bén vừa loé lên, giọng điệu lãnh đạm: “Cô ấy sẽ quay về Mỹ, tôi để người bên kia giúp cô ấy tìm việc, cũng thay cô ấy liên hệ luật sư chuyên nghiệp giải quyết việc ly hôn”

Tri Hoan cười một tiếng: “Tôi cho là anh biết cô ta vì anh thù hận như ngọc nhiều năm như vậy, thế nào cũng sẽ cùng tôi hủy bỏ hôn ước đến nỗi tình xưa, dù cho có khó khăn đến mấy cũng vượt qua”

Mạc Tây Cố nhìn cô, miệng cười nhưng mắt lạnh đến thấu xương: “Tri Hoan, cô không nên hiểu lầm”

Nghe vậy ánh mắt cô liền trở nên chuyên chú, cũng không liên tiếng, chẳng qua là nghiêng đầu nhìn anh.

“Nhã Băng là mối tình đầu của tôi, cũng là người phụ nữ duy nhất tôi yêu”

Thanh âm của anh nghe vào rất thanh lãnh vô cùng: “Chẳng qua quả thực giống như cô đã nói, nếu ở bên cô ấy cái giá phải bỏ ra quá lớn, mẹ tôi tuyệt đối không cho phép, toàn bộ Mạc gia cũng không cho phép, cả tình thế cùng thực tế đều không cho phép, huống chi tôi bây giờ không phải thiếu niên mới biết yêu, có thể vì một người phụ nữ liền buông tha hết thấy quyền thế địa vị”

“Cho nên anh buông tha cho cô ta?”

Mạc Tây Cố nhìn cô giễu cợt: “Chẳng lẽ cô rất chờ mong tôi vì cô ta mà hủy bỏ hôn ước?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Không Giống Nụ Hôn Trong Mơ

Tri Hoan lắc đầu một cái, cười khê: “Tôi cho rằng dù thế nào anh cũng từng thống khổ khi cô ấy ra đi”

Khi cô vừa bắt đầu theo đuổi anh cũng là lúc anh cùng Tô Nhã Băng bị Mạc phu nhân chia rẽ, cô thấy rõ rằng suốt một thời gian dài anh đắm chìm trong men rượu, trở nên nóng nảy tồi tệ.

Mạc Tây Cố bình thản nói: “Tôi đồng ý với cô sau khi kết hôn sẽ không qua lại với cô ấy nữa, cũng không nuôi đàn bà khác bên ngoài, tôi nói được làm được, chuyện này cô không cần phải lo lắng”

“Nhưng anh đến cùng vẫn không cho tôi lý do, rốt cuộc tại sao hôn kỳ lại phải tổ chức sớm?”

Mạc Tây Cố dung một đôi mắt hắc bạch phân minh nhìn cô hồi lâu mới giật giật cổ họng: “Kết hôn rồi sẽ không thay đổi được gì nữa”

Không thay đổi được gì là ý tứ như thế nào?

Tri Hoan nhìn gương mặt anh tuấn lãnh đạm trước mắt, chẳng phải là vì sợ, sợ rằng bản thân sẽ dao động hay sao.

Cô gật đầu một cái: “Lý do này tôi chấp nhận, dù thế nào cũng không thể trao cơ hội cướp chồng cho người phụ nữ khác có đúng hay không?”, nói đoạn cô hơi ngừng, mỉm môi cười: “Như vậy, cô Tô có phải cũng nên dọn khỏi căn hộ đăng ký dưới tên anh hay không? Chẳng may bị phát hiện, tất cả mọi người đều khó coi”

Mạc Tây Cố mặt mày lập tức trầm xuống, khí tức u ám âm lãnh lan tràn khiến căn phòng trở nên ngột ngạt, trong nháy mắt cơ hồ Tri Hoan đã nghĩ anh ta

sẽ nổi giận, nhưng không.

Mạc Tây Cốc thanh âm kiềm nén: “Nơi đó tuy là nhà của tôi nhưng đã bỏ không rất lâu rồi, Nhã Băng cô ấy không có nơi ở, tạm thời để cô ấy ở đó đi”, ánh mắt lại sâu thêm một tầng, anh nói tiếp: “Tôi chưa từng qua đêm ở đó, cũng không cùng cô ấy phát sinh quan hệ”

Tri Hoan cong môi cười: “Tôi tin anh”

Mạc Tây Cốc khẽ động mắt, cười nhẹ hỏi cô: “Thật sự tin tưởng?”

“Tôi lựa chọn tin tưởng anh”

Lựa chọn tin tưởng, bốn từ này sao anh không nghe ra thâm ý vi diệu trong đó.

Ánh chiều tà xuyên qua rèm cửa sổ phủ lên người cô quang sáng màu cam nhạt nhoà, phảng phất như là viễn cảnh trong phim, đẹp đẽ mà duy mỹ.

Mạc Tây Cốc nhìn cô, bỗng thấy động lòng, anh đứng dậy đi về phía cô đang ngồi, hai tay chống lên sofa, từ trên cao nhìn xuống, âm thanh thật trầm: “Ngày đó ở bar Ôn Hải, là em muốn đem chính mình giao cho tôi sao?”

Tri Hoan không nghĩ tới anh đột nhiên nhắc lại chuyện này, vô thức đưa tay bó gối, cúi đầu mơ hồ nói: “Ừ, ngày đó tôi có chút say”

“Em bị bỏ thuốc?”

Tri Hoan chợt dạ lại có mấy phần hốt hoảng: “Lúc ngâm suối nước nóng, có lẽ là bụng nhầm ly, Mạc Thời Khiêm đã thay tôi giáo huấn kẻ đó rồi”

Ánh mắt cô chớp động, vừa nhìn liền nhận ra cô đang nói dối. Nhưng Mạc Tây Cốc cũng không tiếp tục truy vấn, anh cho là cô vốn định bỏ thuốc anh, chẳng ngờ chính mình lại uống nhầm, hơn nữa người như Mạc Thời Khiêm sao có thể để cô xảy ra chuyện như vậy.

Mạc Tây Cốc đột nhiên đưa tay nâng cằm cô lên, hô hấp ấm áp nhàn nhạt phả xuống: “Cho nên em nguyện ý đem chính mình giao cho tôi thật sao?”

Tri Hoan nhìn gương mặt tuấn tú mị hoặc gần trong gang tấc, đầu óc trở nên trống rỗng, cơ hồ là cắn răng nói: “Dĩ nhiên! Chúng ta sắp kết hôn rồi”

Người đàn ông nâng cao cằm của cô sau đó cúi đầu, muốn hôn lên.

Tri Hoan không tránh né cũng không ngượng ngừng nhắm mắt, cả người cứng ngắc như lâm vào đại địch, tay siết chặt ghế salon.

“Keng”

Tiếng chuông cửa thanh thúy vang lên, cô đột nhiên dùng sức đẩy Mạc Tây Cốc trên người, chờ anh kịp phản ứng thân mình người kia đã tới trước cửa: “Người giúp việc mang cơm tới rồi, tôi đi mở cửa”

Mạc Tây Cốc nhìn cô chạy trốn chết, ánh mắt thâm trầm, trong lòng không nói ra được là cảm giác gì, phảng phất có chút mất mát.

Cô phí hết tâm tư muốn giao mình cho anh, thế nhưng tới khi anh thực sự muốn hôn cô, cô lại không cảm giác vui mừng cùng mong chờ như trong tưởng tượng, thậm chí có chút không thích ứng cùng sợ hãi.

Người giúp việc tới đưa cơm nhìn cô sắc mặt trắng bệch quan tâm hỏi: “Đại tiểu thư, người có chỗ nào không thoải mái sao?”

“Không có gì, Tây Cốc đang ở đây, ông về trước đi”

Tri Hoan không để cho người giúp việc đi vào, nhận lấy hộp giữ nhiệt liền đóng cửa lại quay về ghế salon, đặt hộp thức ăn lên bàn trà hỏi anh: “Tây Cốc, anh ăn tối chưa?”

Anh nhìn cô tỉnh rụi trả lời: “Chưa”

Tay cô mở hộp giữ ấm vừa nói: “Tôi không biết anh tới nên chỉ chuẩn bị một phần”

Mạc Tây Cốc ngắt lời cô: “Đã mấy ngày không ra ngoài rồi?”

“Ừ”

“Có thể cùng tôi ra ngoài ăn bữa cơm không?”

Tri Hoan mở miệng muốn đáp ứng nhưng thế nào cũng không nói ra lời, cổ họng như bị chặn lại. Qua một lúc lâu cô buông mắt: “Tôi hôm nay không muốn ra ngoài, anh đi đi”

Lạt mềm buộc chặt sao, Mạc Tây Cốc nhìn cô nhàn nhạt suy tư. Mấy ngày rồi cô không tìm anh, điện thoại không gọi một cuộc, tin nhắn cũng không gửi một cái, cho dù là bây giờ anh chủ động tới tìm cô cũng không có nhiệt tình như trong dĩ vãng, thậm chí bữa cơm cũng từ chối cùng anh. Nhìn cô hơi nghi ngờ anh liền chất vấn: “Cô lại phát cáu gì vậy Tri Hoan?”

Cô ngẩng đầu nhìn anh: “Ngày mai tôi sẽ tới tìm anh”

Anh lại nhìn cô chăm chăm một hồi: “Được, tôi về đây, không chậm trễ cô ăn cơm”

Tri Hoan buồn lòng, gương mặt lộ ra nụ cười anh quen thuộc: “Tôi tiễn anh”

Mạc Tây Cố ừ một tiếng, hai người một trước một sau đi ra ngoài cửa. Xuống lầu, bên ngoài mặt trời đã khuất núi, đêm tối bao phủ, Tri Hoan nhìn anh lên xe mới giờ tay tạm biệt: “Đi đường cẩn thận, mai gặp”

Cô đang muốn lui về sau ai ngờ người đang ngồi trên xe lại vòng vo đi xuống, kéo tay cô cúi đầu muốn hôn. Tri Hoan ngăn ra, theo bản năng nghiêng mặt tránh né, cánh môi anh rơi xuống má cô.

Mạc Tây Cố giờ tay vuốt tóc cô: “Ngày mai gặp”

Tri Hoan gượng cười: “Được, hẹn gặp sau”

Anh trở lại xe, nổ máy sau đó rời đi, cuối cùng biến mất trong tầm mắt.

Ý cười trên mặt đã tắt, cô giờ tay chậm rãi vuốt chỗ tóc kia, sau đó từ từ ngồi thụp xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 31: Cần Tôi Ôm Cô Không?

Beta: Stuki^^

Cô ngồi mãi tới khi máu toàn thân như ngừng lại, cả người tê dại, lúc này mới chậm rãi ngẩng đầu. Có bóng người cao lớn phủ lên người cô, đôi chân thon dài thẳng tắp, nhìn lên thêm một chút là gương mặt tuấn mỹ lạnh lùng.

Mặc Thời Khiêm một tay dứt túi quần, từ trên cao nhàn nhạt nhìn xuống khiến Tri Hoan cảm thấy bản thân rất chật vật, không biết giấu mình vào đâu. Cô luống cuống muốn đứng lên, nhưng không ngờ vì mình đã ngồi lâu tới mức đôi chân bị tê liệt, đứng không vững liền lao đảo muốn ngã. Đúng lúc này, một đôi tay vững vàng đỡ lấy hông cô, giọng nói từ tính vang lên bên tai: “Cần tôi ôm cô đi lên không?”

Mấy năm nay, Mặc Thời Khiêm đã ôm cô không ít lần. Tri Hoan bám lấy tay hắn, vừa lê bước chậm chạp vừa nói: “Anh dìu tôi qua băng ghế bên kia ngồi một lúc là được rồi”.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn động tác của cô, cuối cùng vẫn là đưa tay ôm ngang cô lên, sai bước đi về phía băng ghế, chỉ để lại cho Tri Hoan nửa bên gương mặt tuấn mỹ lạnh lùng.

Cô nhìn hắn, trầm nghĩ, cho dù là cận vệ thì ôm ấp kiểu này có phải quá thân cận rồi không, cô chỉ là tê chân chứ đâu phải bị thương nặng đến nỗi không đi nổi.

Hắn không biết suy nghĩ trong đầu Tri Hoan, đặt cô lên ghế, lại nhìn cô gái nhỏ đang cúi đầu bóp chân. Vừa xoa nắn vừa ngẩng đầu hỏi: “Anh tới muộn thế này là có chuyện gì muốn nói?”.

Băng ghế dài yên vị dưới gốc cổ thụ đã trăm năm tuổi, ánh đèn đường xuyên qua tầng tầng tán lá trở nên âm đạm, le lói rơi trên thân mình hai người từng vệt sáng.

Mặc Thời Khiêm nhớ tới vừa nãy có chiếc Lamborghini vụt qua, ánh mắt híp lại: “Hai người đã quyết định chưa?”.

Tri Hoan lần nữa cúi đầu ấn ấn lên chân mình, nhẹ giọng đáp: “Đã xong, anh ấy đến tìm tôi nói muốn sớm một chút cử hành hôn lễ”.

Không khí trở nên ngưng đọng, giọng hắn phảng phất như không có gì bất ngờ, trầm thấp mà lạnh nhạt hỏi: “Tổ chức hôn kỳ trước dự định sao?”.

“Tôi đồng ý”

Hắn ừ một tiếng, ý cười thật đậm đặc: “Xem ra tôi có thể kết thúc công tác trước thời hạn rồi”.

Ngay từ lúc cô cùng Mạc Tây Cố định ra hôn kỳ, hắn trong lúc vô tình nghe được đã nói với cô sẽ kết thúc hợp đồng sau khi cô kết hôn. Giờ nghĩ lại, cô hơi nhú mồm nhưng cũng không có biểu hiện gì.

Tri Hoan lại hỏi hần: “Anh tới tìm tôi có chuyện gì không?”

“Không quan trọng nữa!”

Không phải là không có chuyện mà đã là chuyện đó cũng không cần thiết nữa rồi.

“Tây Cốc nói Tô Nhã Băng đã dọn ra khỏi căn hộ kia, là thật sao?”.

“Tôi cho là Mạc thiếu nói gì cô cũng đều tin”.

Cô cau mày đáp: “Anh tới nên tôi thuận miệng hỏi thôi”.

“Ừ, đã dọn ra rồi, anh ta không lừa cô.”.

Tri Hoan gật đầu một cái, chân cũng gần như khôi phục lại cảm giác, cô muốn đứng dậy về nhà, nói với hần: “Tôi về ăn cơm, anh nếu không còn chuyện gì thì cũng về đi thôi”.

Nói xong cô liền vòng qua hần muốn đi.

“Đại tiểu thư!”.

Cô quay đầu lại: “Còn có chuyện gì?”

Ánh mắt người đàn ông thâm thúy mà bình lặng, cất giọng vô cảm: “Ngày cô kết hôn tôi sẽ không tới, nên nếu có cần tôi chuẩn bị thuốc cho đêm động phòng thì nói trước một tiếng”.

Gió đêm thổi tới đưa những tán cây xào xạc.

Ánh mắt Tri Hoan cứ như vậy rơi trên người hần. Mặc Thời Khiêm hơi cúi đầu, giọng không đờ: “Nếu cần thì gọi cho tôi, không còn chuyện gì nữa, tôi về đây”.

Sáng sớm ngày hôm sau, Tri Hoan còn chưa ra cửa Mạc Tây Cốc đã tới. Cô trang điểm đơn giản rồi cùng anh ra ngoài. Xuống dưới lầu, Mạc Tây Cốc thân sĩ kéo cửa xe giúp cô, cô mỉm cười: “Không phải đã dặn để em qua chỗ anh sao?”.

Người đàn ông nở nụ cười nhu hoà: “Đó là em nói, tôi cũng chưa từng đồng ý để em đi”.

Cô cúi đầu thắt dây an toàn, lại nghiêng đầu nhìn anh: “Chuẩn bị đưa em đi đâu đây, anh đã sắp xếp xong rồi sao?”.

Mạc Tây Cốc lái xe đi, thuận miệng đáp: “Đi xem phòng tân hôn”.

Cô ngẩn ra: “Phòng tân hôn?”.

Người kia liếc cô cười cười: “Sau khi kết hôn em không muốn chúng ta sống riêng sao?”.

“Ồ... dĩ nhiên là có” – Cô đưa tay vuốt ấn đường: “Chẳng qua là anh chưa từng đề cập tới, nên có hơi bất ngờ”.

Mạc Tây Cốc vịn vô lăng, mắt tập trung lái xe: “Vậy có phải vì chúng ta chưa từng thân mật nên hôm qua em không quen?”.

Tri Hoan bất giác nắm chặt tay, ánh mắt cũng buông xuống: “Có chút chút”.

Phòng tân hôn là ở căn biệt thự của Mạc Tây Cốc, vị trí cùng cảnh sắc đều rất tốt, tuy không lớn nhưng hai người ở vừa đủ, lại thêm phần ấm cúng.

Tri Hoan đứng tại khuôn viên, chấp tay đầy mơ ước nói: “Em muốn nuôi một con chó, lại thêm một con mèo, Tây Cốc, anh có thích thú cung không?”.

Mạc Tây Cốc một thân tây trang màu xám, ưu nhã lịch thiệp, anh nhàn nhạt nhìn gương mặt tràn đầy nụ cười của cô, thân nhiên đáp: “Không ghét, em thích thì cứ nuôi đi”.

Cô bởi lời này hướng anh nở nụ cười: “ Là anh nói đó nha, đợi đi châu Âu về chúng ta liền qua cửa hàng chọn”.

Mạc Tây Cốc ngấm nụ cười xinh đẹp kia, yết hầu lên xuống hồi lâu, nói: “Được”.

Giờ phút này trong lòng anh thấy cùng một người phụ nữ như vậy chung đụng cả đời cũng không hần là việc quá khó khăn.

Trên đời này biết bao người công thành danh toại cuối cùng đánh mất cả tình cảm chân thành.

Cách hôn lễ chỉ còn một tuần nữa...

Mạc Tây Cốc đối với Tri Hoan biểu hiện vô cùng kiên nhẫn, thậm chí còn tặng cô một bó hoa hồng đỏ thắm vào ngày hai người đi chọn nhẫn cưới.

Tri Hoan ôm hoa, gương mặt trắng nõn tinh xảo dường như lây nhiễm sắc hoa mà trở nên nhàn nhạt ửng đỏ, cô mân môi cười: “Cảm ơn”.

Mạc Tây Cố thực ra hiếm khi nào thấy được đáng vẻ nhu nhược nhỏ bé này, trong lòng chợt động liền cúi đầu hỏi cô: “Không có thưởng sao?”.

Cô ngẩn ra rồi ôm hoa, nhón chân hôn nhẹ lên má anh một cái, sau đó liền lui về phía sau hai bước ngửa mặt lên cười: “Đợi em chút, em mang hoa lên cắm vào bình sau đó có thể đi rồi”. Nói đoạn thật nhanh rồi đi.

Mạc Tây Cố nhìn bóng lưng kia, khoe miệng khê kéo lên một đường cong nhỏ.

Tri Hoan tìm được một cái lọ, cẩn thận đem hoa cắm vào, đúng lúc này di động của Mạc Tây Cố liền vang lên, anh nhúm mày, đi ra ban công nhận điện thoại: “Chuyện gì?”.

Đầu bên kia, thanh âm trợ lý có chút vội vàng: “Chúng tôi vừa nhận được tin tức của Tô tiểu thư... Là Dương Hạo gọi tới, hẳn ta nói... Tô tiểu thư tự sát, bảo anh tới cứu cô ấy...”

Tự sát...

Mạc Tây Cố ánh mắt lạnh lẽo, thanh âm càng trở nên dọa người: “Tự sát? Mẹ tôi không phải đã đảm bảo chỉ cần tôi kết hôn sẽ không động đến Nhã Băng nữa hay sao?”.

Trợ lý có chút khó trả lời: “Hình như là... Phu nhân cố ý lừa Tô tiểu thư cùng Dương Hạo ở chung một chỗ, còn hạ thuốc bọn họ, ý muốn... nhưng không ngờ Tô tiểu thư phản ứng kịch liệt, dùng dao gọt trái cây cắt cổ tay tự tử.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Làm Gì Mà Hưng Phấn Như Cấn Phải Thuốc Vậ?

Cắt cổ tay...

Mạc Tây Cố siết chặt tay như muốn bóp nát điện thoại, âm thanh lãnh trầm tới mức tận cùng: “Anh đánh xe qua đưa cô ấy tới bệnh viện, tôi lập tức tới”. “Anh chó vội, tôi đã gọi xe cứu thương rồi, hẳn là rất nhanh sẽ tới” Mạc Tây Cố bẻ gãy điện thoại, bước dài trở lại phòng khách. Bên kia Tri Hoan đã cắm xong hoa, vừa ngừng đầu đã bắt gặp gương mặt anh âm u chưa tan, cô ngây ra đó nhìn anh nói lòng cả vạt, nhẹ giọng hỏi: “Xảy ra chuyện?”.

Người đàn ông mi tâm đầy lệ khí đang cố gắng kiềm chế bản thân, thanh âm trầm khàn: “Công ty có việc gấp. Anh phải qua xử lý”. Anh nhắm mắt lại thở dài: “Hôm nay không đi chọn nhẫn cùng em được rồi”.

Tri Hoan dài giọng ồ một tiếng: “Không sao đâu, việc công ty quan trọng hơn, anh đi đi”.

Mạc Tây Cố qua loa lấy lệ từ một tiếng liền nhanh chóng xoay người rồi đi.

Cấn hộ trở nên trống trải, chỉ còn cô một mình một người, không gian yên tĩnh đè nén, Tri Hoan đưa tay lên mặt, ngón tay dầm nước mắt, hoa hồng trong lọ vẫn tươi đẹp đỏ au.

....

Tới chạng vạng tối, Tri Hoan gọi điện cho Mạc Tây Cố nhưng gọi hai lần đều không ai bắt máy. Cô ngồi trên sân thượng nhìn trời chiều như có điều suy nghĩ. Mãi tới khi tia sáng cuối cùng cũng tắt, cô mới cầm điện thoại đi động lên gọi một phần đồ ăn nhanh, sau đó đứng dậy vào phòng.

Sáng hôm sau Tri Hoan nhận được một cuộc gọi từ số lạ, cô vừa nhấp trà vừa hỏi: “Ai vậy?”.

-“Tri Hoan phải không?”.

Là giọng phụ nữ vô cùng cao ngạo.

-“Không biết rõ thì cô gọi cho tôi làm gì?”

Người bên kia tựa hồ rất không hài lòng thái độ của cô, dừng một chút mới nói: “Tôi là bạn Tây Cố, bây giờ đang ở quán cà phê cạnh nhà cô, cô xuống đây đi”.

Tri Hoan kéo kéo khoe môi: “Tôi chưa gặp cô bao giờ, cũng không quen biết cô, cô nói cô là bạn của Tây Cố thì tôi phải tin cô hay sao?”.

Người bên kia khẽ cười lạnh một tiếng: "Tôi là Thẩm Tiểu, cô chưa từng nghe qua cái tên này sao?".

Thẩm Tiểu.

Trì Hoan biết cô ta, là bạn chung của Mạc Tây Cố và Tô Nhã Băng, sau khi Tô Nhã Băng xuất ngoại, cô ta cũng đi Ireland du học.

"Tiệc cà phê phải không? Chờ tôi".

....

Mười lăm phút sau, Trì Hoan tới, cô bình tĩnh gọi đồ uống sau đó mới ngẩng đầu nhìn người phụ nữ đối diện: "Tìm tôi có chuyện gì?".

Tuổi tác của Thẩm Tiểu cùng Mạc Tây Cố tương đương, cô ta lớn hơn cô mấy tuổi, ăn vận trang điểm thành thực hơn cô rất nhiều, đặc biệt là hôm nay tô môi đỏ thắm, quả là một mỹ nhân bốc lửa.

Trì Hoan ở nhà luôn tùy tiện, không giống như khi lên hình, trang điểm cùng y phục thanh thuần đơn giản, trước khí thế mạnh mẽ của đối phương cô vẫn lãnh đạm như cười như không.

Thẩm Tiểu nhìn cô chăm chăm: "Tôi hôm nay tới đây là hy vọng Trì tiểu thư có thể chủ động hủy bỏ hôn ước cùng Tây Cố".

Trì Hoan nâng lên mí mắt: "Cô hy vọng?".

"Trì tiểu thư chắc cũng hiểu rõ, trong lòng Tây Cố chỉ có Nhã Băng".

Cô hơi hơi cau mày: "Cưới tôi là chính anh ấy quyết định. Không phải tôi dí súng vào đầu ép buộc anh ta".

Thẩm Tiểu nhìn cô gái trẻ tuổi trước mặt. Đột nhiên nhận ra mình không nhìn thấu suy nghĩ trong lòng đối phương.

Cô nhìn chăm chăm Trì Hoan hỏi: "Cô biết tại sao Tây Cố muốn đẩy nhanh hôn kỳ không?".

Tay Trì Hoan đang nhịp nhịp trên bàn trà thoáng ngừng lại.

"Bởi vì mẹ của Tây Cố đem Nhã Băng giam lỏng, uy hiếp cậu ấy, nếu cậu ấy không kết hôn cùng cô thì Mạc phu nhân sẽ khiến Nhã Băng vĩnh viễn biến khỏi tầm mắt của cậu ấy".

Trì Hoan không lên tiếng, gương mặt tinh xảo không biểu tình.

- "Ngày hôm qua cô hẳn là không liên lạc được với Tây Cố có đúng không?".

Trì Hoan vẫn im lặng.

"Bởi vì Nhã Băng cắt cổ tay tự sát, cho nên Tây Cố cả ngày đều túc trực bên cô ấy. Mạc phu nhân vì hoàn toàn chặn đứt ý niệm của cậu ấy, không tiếc đem Nhã Băng cùng người đàn ông rác rưởi kia giam chung một chỗ, còn bỏ thuốc kích tình khiến bọn họ phát sinh quan hệ".

Thẩm Tiểu còn chưa kịp dứt lời đã bị tiếng cười của Trì Hoan cắt ngang. Cô gái đối diện tựa như đang nghe được chuyện gì buồn cười nhất thiên hạ.

- "Trì Hoan, cô có ý gì?".

Trì Hoan nhẹ phát tay: "Không có ý gì cả! Chính là cảm thấy đầu năm nay xảy ra chuyện lạ. Có người lấy cái chết ra để bảo toàn trong sạch, đối tượng thế mà lại chính là người chồng cô ta nguyện ý kết hôn. Cô nói tôi có nên giúp Tô tiểu thư lập một cái đền thờ trinh tiết hay không đây?".

Châm biếm giễu cợt rõ ràng như vậy khiến mặt Thẩm Tiểu biến sắc: "Trì Hoan, cô...".

"Thẩm tiểu thư hình như đi học tiến sĩ mới về. Tiến sĩ nước ngoài yêu cầu sao lại thấp như vậy chứ? Cứ cho là tình yêu chân thành tha thiết của bọn họ bị chia cắt, nhưng là tôi chia rẽ hai người họ sao? Là Mạc phu nhân, là mâu thuẫn giàu nghèo chênh lệch giai cấp, cũng là vì chính bản thân Mạc Tây Cố đưa ra lựa chọn giữa tình yêu và sự nghiệp... Không có một Trì Hoan thì cũng sẽ có một Thẩm Hoan."

Từng ngón tay đẹp đẽ của cô nhẹ vuốt vòng cổ: "Cũng có thể là Thẩm tiểu thư đây thực hi vọng Tô Nhã Băng đánh bại tôi, cô lại thay thế tôi hát văng cô bé lọ lem, ngồi làm ngư ông đắc lợi. Dù sao với gia thế của Thẩm tiểu thư... chắc, thế mà tôi lại nghe nói năm đó tranh giành tình nhân với ai kia, cô cũng là kẻ thất bại".

Sắc mặt của Thẩm Tiểu vô cùng đặc sắc.

Trong ấn tượng của cô cùng những lời nhận xét của bạn Tây Cố, Trì Hoan chính là thiên kim tiểu thư đơn thuần ngây thơ. Cô chưa từng nghĩ tới đối phương thế mà lại là một cái đinh sắc nhọn.

Trì Hoan khẽ mỉm cười: "Xem ra Thẩm tiểu thư cũng không còn tâm tình cùng tôi uống cà phê. Chúng ta tạm biệt được rồi!".

Dứt lời, cô rút tiền đặt lên mặt bàn sau đó đứng dậy rời đi.

Bóng đêm đã buông xuống, Trì Hoan lặng lẽ bước trên hè phố, nhìn khung cảnh người xe nhộn nhịp xung quanh. Trong lòng cô không biết nên vui mừng vì anh vẫn chính là người trọng tình như vậy hay nên thay chính mình khổ sở khi anh muốn sớm kết hôn lại là vì an nguy của người con gái khác.

Thuận tay đón một chiếc taxi, cô cúi người lên xe báo điểm đến: “Đi 1999”.

Yên vị trên xe cô lưu loát ấn một dãy số: “Rảnh không? Đi uống rượu với tôi!”

-“Sao vậy? Tâm tình không tốt?”

-“Ừ, rất tệ!”.

-“Được! Gặp ở chỗ cũ!”.

Cắt điện thoại di động, cô hít một hơi thật sâu rồi thở chậm. Cuối cùng mới hơi cau cau mày sờ bụng, chợt nhớ ra là mình vẫn chưa ăn tối.

Sau khi tới 1999 cô loáng thoáng nhận ra nơi này náo nhiệt hơn rất nhiều so với những lần trước, nhưng cô cũng không hề để tâm, đi thẳng tới phòng bao riêng đã đặt trước. Lúc sắp tới cửa thang máy lại bị người quen Ninh Du Nhiên tình mắt nhận ra chạy tới kéo tay:

“Hoan Hoan”.

Trì Hoan nhìn thấy cô kích động đến đỏ bừng cả mặt liền hỏi: “Thế nào mà hưng phấn như cắn thuốc vậy?”.

-“Cậu biết hôm nay ai tới đây không?”.

-“Ai?”.

-“Đường Việt Trạch đó”.

Đường Việt Trạch...

Trì Hoan đưa tay nhéo nhéo mặt cô nàng đang điên cuồng: “Cậu có thể yêu một người đàn ông không biết giữ mình hay sao?”.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Vị Hôn Thê Của Mặc Thời Khiêm

Ninh Du Nhiên chu môi một cái: “Đối với tớ mà nói, người ấy như ánh sao trên trời, xa không thể với tới, chỉ có thể từ dưới ngược nhìn lên. Nam thần nếu không thể lấy làm chồng thì không giữ mình trong sạch lại có can hệ gì? Đẹp trai được rồi, dù sao cũng chỉ có thể nhìn, dùng không nổi a”.

Trì Hoan “...”

Ninh gia thật ra thì cũng không tệ lắm. Cha mẹ Ninh đều làm ăn, chỉ là công ty quy mô nhỏ không thể so cùng Mặc Gia hay Đường gia.

Đường Việt Trạch là người đàn ông sáng giá nhất Lan thành, không ai bì kịp.

Gia cảnh cùng Mặc Tây Cố tương đương nhưng anh ta lại cao hơn Tây Cố rất nhiều ở khoản phong lưu, đàn bà xung quanh anh ta hết một người lại đổi một đôi, người trước ngã xuống người sau tiến lên. Bởi vì người đàn ông này ngậm thìa vàng mà lớn lên, bởi vì anh ta anh tuấn tiêu sái, không chỉ giàu sang tuấn mỹ, anh ta còn tốt nghiệp song hệ Harvard, đối với các loại nhạc cụ tương đối tinh thông, có thể thưởng rượu có thể chơi xe.

Nói tóm lại đây là một kẻ chịu chơi không gì không thể.

Mà người người lưu truyền thứ khiến anh ta nổi tiếng nhất, đó là chỉ có anh ta chinh phục đàn bà, không có người phụ nữ nào khiến anh ta khuất phục.

Trì Hoan hoàn toàn không biết Ninh Du Nhiên cùng Đường Việt Trạch chạm mặt khi nào, yêu thích anh ta bao lâu, hỏi cô ấy cũng chỉ mơ hồ không rõ, có thể ngay từ lần đầu gặp, vì vẻ đẹp trai kia khiến cô mê say. Nhưng là cho dù luôn chạy đến nơi anh góp mặt nhưng cô chưa từng có ý định tiếp cận hay thật phát sinh quan hệ gì cùng anh.

Trì Hoan coi như cô đang mù quáng đơn phương, đợi khi cô ấy tìm được chân ái của đời mình sẽ quên ngay thôi.

Bị cô gái này làm cho buồn cười, Trì Hoan chòng ghẹo: “Đây là theo tớ uống rượu giải sầu hay vì đi ngắm nam thần hả”.

Ninh Du Nhiên ôm lấy cô: “Đương nhiên là vì Trì Hoan nhà chúng ta rồi”.

Vừa nói cô vừa đưa tay ấn thang máy.

Trì Hoan đang muốn đưa chân bước vào, sau lưng đột nhiên vang lên giọng nói vô cùng quen thuộc.

Thanh âm mát lạnh, trầm thấp từ tính lộ ra vẻ ung dung tự tại khiến ai kia luôn có bộ dạng cao cao tại thượng, nhìn người bằng nửa con mắt.

-“Đường thiếu”.

Giọng nam nhàn nhạt thật chậm rãi.

-“Tháng trước thiếu anh một triệu, về nhà tôi sẽ chuyển khoản cho anh, sau này cô ấy liền không nợ anh cái gì nữa”.

Đó là...

Trì Hoan dừng bước chân lại, quay đầu nhìn sang.

Đường Việt Trạch đối mặt với cô, dù cách thật xa cô vẫn nhìn rõ gò má anh tuấn cùng khí chất hào sảng.

Anh đứng cách một cái bàn, đối diện với một cặp nam nữ. Người đàn ông khoác áo màu xanh, bóng lưng cao ngất mà cô quen thuộc tới không thể quen thuộc hơn, nhưng loại quen thuộc này hôm nay lại nhiều thêm một phần xa lạ.

-“Hoan Hoan!”. Ninh Du Nhiên nhẹ đẩy đẩy cô: “Hoan Hoan!”.

Đột nhiên Trì Hoan giống như cảm giác được điều gì, ngẩng đầu nhìn lên trên lầu. Quả nhiên, người đàn ông yêu nghiệt bên miệng ngậm điếu thuốc đang đứng ở đó, bạc môi khẽ nhếch lên. Nhìn từ trên cao, khói thuốc vẩn vút tản mạn không che được gương mặt kia – là bạn của Mặc Thời Khiêm – chủ của hai chiếc siêu xe Ghosts cùng Pagani.

Trì Hoan vẫn luôn cảm thấy người này là một đại nhân vật nhưng không biết tên anh.

-“Thật rảnh rồi, Đường Việt Trạch sao lại đến đây?”.

-“Tôi vừa tới đã thấy cậu nên không qua xem. Nhưng mà nghe nói gần đây anh ta theo đuổi một bông hoa đã có chủ, ở chỗ này chắc cũng vì người kia... Anh ta có vẻ thực sự thích cô gái này, theo đuổi đã mấy tháng, cha người ta nhập viện anh ta lập tức an bài cùng thanh toán toàn bộ chi phí giải phẫu.”

-“Sau đó thì sao?”. Ninh Du Nhiên bĩu môi: “Sau đó liền nhân cơ hội quán quýt cô gái kia chứ sao?. Nhưng là bây giờ bạn trai chính thức của người ta tới rồi, bắt quá...”.

Cô nhìn bóng lưng cao ngất đằng xa cười một tiếng: “Dám cùng Đường Việt Trạch trắng trợn cướp đàn bà... Còn thực sự thành công, chắc cũng là kẻ có tiền. Đúng là hồng nhan hoạ thủy mà!”.

Trì Hoan liếc cô một cái: “Thế nào? Muốn qua xem sao?”.

-“Cậu không phải trước giờ đều không hứng thú với mấy chuyện qua đường Giáp Ất à?”.

-“Thi thoảng cũng có ngoại lệ chứ... Lại nói mình cũng muốn nhìn một chút xem nam thần cùng vệ sĩ nhà mình tranh giành cái dạng phụ nữ tầm cỡ bậc nào”.

Ninh Du Nhiên trừng lớn mắt: “Vệ sĩ của cậu?”.

-“Cậu không nhìn ra đó là Mặc Thời Khiêm à?”

Ninh Du Nhiên: “...”.

Lúc hai người đi tới, Mặc Thời Khiêm vừa khéo kéo cô gái bên cạnh quay người sang, sau đó tầm mắt hai người cứ như vậy đụng nhau.

Trì Hoan nhìn thấy anh, lại chuyển ánh mắt sang người con gái bên cạnh.

Thực không giống trong tưởng tượng của cô, ít nhất là không kham nổi bốn chữ hồng nhan hoạ thủy. Tuy không tính là đại mỹ nhân nhưng khuôn mặt cũng xinh xắn đáng yêu. Tóc tác chắc là hơn cô một hai, tóc đen dài thẳng, gương mặt sạch sẽ không trang điểm lộ ra vẻ nữ sinh thanh thuần.

A, khó trách Đường thiếu nghiệm qua bao nhiêu đàn bà cũng phải quý. Đầu năm nay xinh đẹp thịnh hành nhiều lắm, nhưng thanh thuần bậc này quả là hiếm thấy.

Đây chắc là vị hôn thê thanh mai trúc mã của Mặc Thời Khiêm rồi.

Mặc Thời Khiêm liếc mắt liền thấy Trì Hoan, mi tâm cứ thế nhũn chặt lại.

-“Lương Mãn Nguyệt”

Thanh âm thật thấp từ trong cổ họng Đường Việt Trạch phát ra, mang theo mùi vị cắn răng nghiền lợi. Anh ta bước tới phía họ, trong giọng nói lộ ra giễu cợt: “Em chắc chắn lựa chọn rồi đi cùng anh ta? Em chắc chắn vì em yêu anh ta chứ không phải vì anh ta là vị hôn phu của em?”.

Mặc Thời Khiêm cùng Lương Mãn Nguyệt đều đứng im không nhúc nhích. Người trước cau mày nhìn chăm chăm Trì Hoan, người sau cúi đầu cắn chặt môi không nói chuyện.

-“Em chắc chắn trong lòng em không yêu tôi? Thời gian em vui vẻ bên tôi chẳng lẽ là giả? Có phải em lo sợ ở bên tôi sẽ mang danh tham lam phú quý?”.

Bà vai Lương Mãn Nguyệt hơi co rút, càng dùng sức cắn chặt môi.

Giọng đàn ông căng thẳng lộ ra vệt vàng: “Em hãy nghĩ cho rõ đi! Tôi yêu em hơn anh ta. Nhưng nếu hôm nay em quyết định cùng anh ta rồi đi... Đường Việt Trạch tôi đảm bảo thành toàn em, không cùng em dây dưa chút nào nữa”.

Trì Hoan nhìn ra được, người nào sáng suốt đều nhìn ra được cô đang động dung.

Mặc Thời Khiêm hơi nghiêng người, mắt đen như giếng cổ âm u, môi mỏng nhạt nhẽo vén lên một nụ cười, khí tràng toát lên áp lực cường đại vô hình: “Đường thiếu, thua chính là thua, đừng vì mình thua mà đánh mất mặt mũi họ Đường các người”.

Lương Mãn Nguyệt cuối cùng quyết tâm, thấp giọng nhả ra từng chữ: “Tôi rất nhanh sẽ kết hôn cùng anh ấy rồi... Đường thiếu, hy vọng anh... Nói được làm được!”.

Đường Việt Trạch nhìn chòng chọc bóng lưng cô bước đi không quay đầu lại, cười lạnh nói: “Được! Như các người mong muốn!”.

Dứt lời nhìn lướt qua bên cạnh, thuận tay lôi một người phụ nữ vào ngực rồi cúi đầu hôn lên.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Vệ Sĩ Nhà Cô Thật Không Đơn Giản

Trì Hoan vốn chuẩn bị rời đi, dù sao chuyện của Mặc Thời Khiêm cô không tiện hỏi tới. Nhưng là cô vừa định kéo tay Du Nhiên lại phát hiện bên cạnh trống không, Trì Hoan sững sờ ngẩn đầu. Thế mà lại thấy người vừa ở bên cạnh đã bị Đường Việt Trạch giam trong ngực cường hôn.

Muốn tránh cũng không được.

Mặc Thời Khiêm thấy rõ ràng Trì Hoan giận tái mặt. Cô là người bao che ra sao anh rất rõ ràng, không nói Ninh Du Nhiên người này là bằng hữu tốt nhất của Trì Hoan, dù cho là người lạ cô cũng đều có thể gặp chuyện bất bình chẳng tha.

Đường Việt Trạch tay hơi buông lỏng một chút, còn chưa kịp nhìn rõ mặt người con gái trong lòng, lồng ngực đã trống rỗng, tiếp đó là một cái tát vang dội.

Trì Hoan thật sự tức giận: “Đường Việt Trạch! Cái đồ thần kinh nhà anh! Gặp người liền hôn. Anh cho rằng anh là hôn cá hay sao? Du Nhiên nhà tôi là người mà cái thứ đàn ông năm ngoặt bảy rẽ như anh có thể đụng vào à?”.

Đường Việt Trạch bị đánh một mị cả người, chưa kịp phản ứng đã lại bị mắng tới cầu huyết lâm đầu.

Vệ sĩ đi theo nhìn không nổi liền tiến lên muốn động thủ với Trì Hoan, nhưng là một sợi tóc còn chưa kịp động vào, cổ tay đã bị người bẻ gấp, giọng đàn ông lạnh lẽo đầy nguy hiểm vang lên: “Muốn động cô ấy, hửm?”

Lương Mãn Nguyệt đứng ở một bên kinh ngạc nhìn Mặc Thời Khiêm đột nhiên ra tay, trong nháy mắt khí tức toàn thân đột biến, lệ khí tràn đầy, mắt thật sâu trầm xuống.

Đường Việt Trạch sờ sờ chỗ bị đánh. Mặt trầm xuống nhìn Ninh Du Nhiên, sau đó gắt gao nhìn chăm chăm cô gái này giờ đứng bên cạnh cùng người đàn ông đang xuất thủ tương trợ.

Anh ta kéo kéo môi cười thành tiếng: “Mặc Thời Khiêm! Tôi đây thấy anh đối với vị hôn thê cũng không ra sức bằng vị tiểu thư này đâu. Nếu không làm sao ngay cả cha vợ tương lai nhập viện anh cũng không biết!”.

Lời này hiển nhiên là nhát dao đâm vào lòng Lương Mãn Nguyệt, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch.

Muốn khích bác ly gián sao?

Tri Hoan nguyên bản còn chưa nguôi giận, cô căn bản không muốn dây dưa với cái loại mặt hàng này, huống chi nội tâm đương nhiên nghiêng về phía Mặc Thời Khiêm – người một nhà. Mặc dù cô đối với Lương Mãn Nguyệt tràn đầy bất mãn, vì cô ta mà Mặc Thời Khiêm đã cự tuyệt không biết bao nhiêu người, chỉ bằng Đường Việt Trạch cũng xứng cho cô ta thay lòng”.

Nhưng nói thế nào cũng không thể tro mắt nhìn vị hôn thê của Mặc Thời Khiêm bị người ta cướp đi, Tri Hoan bỗng dưng cười lạnh lên tiếng: “Đường Việt Trạch! Anh lừa cô gái nhỏ trẻ người non dạ không hiểu sự đời thế này mà không thấy chột dạ sao?”.

Mặc Thời Khiêm nghe lời này liếc mắt nhìn cô.

“Cô gái nhỏ” là chỉ ai đây, tiểu thư cô còn nhỏ hơn người ta hai tuổi đấy.

Đường Việt Trạch giễu cợt: “Tôi lừa cô ấy?”.

-“Người ta đã có hôn ước. Đường thiếu! Cường ép chen một chân vào người ta đã gọi là tiểu tam, anh hiểu không? Hay anh cho rằng anh là đàn ông thì không thể kêu tiểu tam? Lại nói anh giả bộ lừa gạt người ta cũng thật cảm động. Anh yêu cô ấy như vậy! Nhưng là anh thực sự sẽ cưới người ta sao? Đường gia chọn con dâu, điều kiện xét tuyển có kẻ cũng không hết, tạm không nói tới anh có quyền quyết định hôn nhân của mình hay không, nhưng mà anh qua lại với nhiều đàn bà như vậy, anh chắc chắn anh đối với Lương tiểu thư đây là tình cảm chân thành hay vẫn chỉ là cảm giác mới mẻ thêm ham muốn chinh phục?”.

Đường Việt Trạch tuấn nham cứng nhắc, trong lúc nhất thời cũng nói không ra lời phản bác, anh nhìn cô gái quyết liệt trước mặt cười lạnh một tiếng:”Tri Hoan, cô cho là đàn ông ai cũng giống Mặc Tây Cố sao, đến hôn nhân của bản thân cũng không thể làm chủ, cuối cùng chỉ có thể chấp nhận kết hôn với một người mình không yêu?”

Tươi cười trên mặt Tri Hoan phai nhạt đi: “Kề thất bại lại có tư cách gì đi quyết định hôn nhân?”. Cô lạnh lùng cười nói: “Xem thường Mặc Tây Cố cưới người không yêu? Vậy thì thế nào, so ra ít nhất tôi cũng thích anh ấy, còn anh cam nguyện làm tiểu tam cũng không cưới được người ta”.

Ninh Du Nhiên nhẹ nhàng lời kéo Tri Hoan tỏ ý cô không cần phải như vậy. Tri Hoan ban đầu là vì che chở cho cô mới bị Đường Việt Trạch đâm chọt vào nỗi đau.

-“Đủ rồi!”.

Hai chữ đột nhiên vang lên, lại là từ người này giờ vẫn không lên tiếng Lương Mãn Nguyệt.

Nói xong câu đó cô liền nhấc chân chạy ra ngoài.

Đường Việt Trạch thần sắc chợt động muốn đuổi theo nhưng bị Tri Hoan trực tiếp ngăn lại.

Anh giật gật chân mày kiểm chế nói: “Tri Hoan! Cô tránh ra cho tôi!”.

-“Nói xin lỗi bạn tôi trước, tôi liền để anh đi!”.

Ninh Du Nhiên “...”

Mặc Thời Khiêm nhìn Tri Hoan cản trước mặt Đường Việt Trạch, anh làm sao không hiểu ý cô, hơi nhếch môi cười cười ngay sau đó ngược mắt nhìn về người nào đó đang đứng trên lầu xem cuộc vui này giờ. Ánh mắt ý tứ rõ ràng nhắc nhở người kia để mắt Tri Hoan, một sợi tóc cũng không thể thiếu.

Người đàn ông trên lầu nhả một vòng khói khoát khoát tay, không nhịn được nghĩ thầm: “Người đàn bà phiền phức chọc bao nhiêu rắc rối như vậy có cái gì tốt mà đuổi theo, lo lắng đầu mình còn chưa đủ xanh?”.

Đường Việt Trạch lạnh lùng nhìn Tri Hoan, liếc sang Ninh Du Nhiên càng là âm trầm.

Ninh Du Nhiên giờ tay lên dùng tay áo lau lau miệng, động tác này càng khiến huyết thái dương người đàn ông này lên kịch liệt, tròng mắt híp lại lạnh lẽo nói: “Cô dám nói cô không ái mộ tôi?”.

Tay của Ninh Du Nhiên khẽ ngừng, trên mặt nóng bỏng đứng ngẩn ra. Tri Hoan càng tức giận hơn. Tựa tay bắt lấy người ta còn cường hôn, biết rõ Du Nhiên thích anh ta lại càng ức hiếp cô, quá vô sỉ. Chân cô dùng dằng bước lên lại bị Du Nhiên cản lại.

Ninh Du Nhiên ngẩng đầu nhìn người đàn ông đối diện, nghiêm túc nói: “Đường thiếu, tôi nghĩ anh nên đuổi theo Lương tiểu thư, cô thấy quả thực giận anh nên mới bỏ chạy”.

Đường Việt Trạch nghe lời này hơi sững sốt, tầm mắt rơi lên người cô mấy giây sau đó trực tiếp lách người đi qua.

Tri Hoan nhìn bóng lưng của anh ta mà phát cáu: “Du Nhiên!”.

Ninh Du Nhiên kéo cổ tay cô bắt đắ đĩ. “Chẳng lẽ cậu còn muốn đánh anh ta? Mặc Thời Khiêm không có ở đây. Nhờ đâu người của anh ta ra tay thì biết làm sao bây giờ?”.

Tri Hoan mím môi tức giận: “Nhìn mà tức”.

Ninh Du Nhiên kéo cô đi về phía thang máy: “Được rồi! được rồi! Cậu ngay trước mặt mọi người cho anh ta một cái tát đã khiến anh ta đủ mất mặt lắm rồi!”.

Tri Hoan nhìn cô chăm chăm: “Cậu không phải đau lòng thay anh ta đấy chứ?”.

Du Nhiên trừng mắt nhìn cô: “Chẳng qua chưa thấy anh ta nghiêm túc với ai như vậy thôi”.

-“Nghiêm túc thì cũng chỉ là cái đồ tiểu tam!”.

Ninh Du Nhiên “...”

-“Nhưng mà Tri Hoan, vệ sĩ của cậu có vẻ cũng không phải là người đơn giản đâu”.

Không cần cô nói thì Tri Hoan cũng nhận ra được, mà thực ra cô cũng đã sớm nhận ra từ lâu, người với người nếu như chênh lệch quá nhiều sẽ rất khó trở thành bằng hữu. Nhìn bạn bè của anh mà xem.

-“Anh ta ở bên cậu nhiều năm như vậy, cậu không biết sao?”.

Tri Hoan nhấp nhấp môi nhàn nhạt: “Không biết. Không rõ lắm!”.

-“Nhưng mà ban nãy cậu rất thiên vị anh ta đó nha! Ngăn Đường Việt Trạch đuổi theo Lương Mãn Nguyệt chẳng phải vì sợ anh ta bị bỏ rơi à!”.

-“Tớ trước giờ vẫn luôn nghĩa khí có được không? Huống chi tên kia còn là kẻ thứ ba mặt dày!”.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Chưa Từng Chân Chính Có Được, Nhưng Đã Sắp Mất Đi

Ninh Du Nhiên hiểu rõ tính tình cô bạn thân này, trọng nghĩa quả thực là tác phong của Tri Hoan, thế này mới không nói gì thêm.

Náo loạn một hồi làm tâm tình uống rượu phai nhạt đi rất nhiều. Mới nãy hai người cũng uống vài ly rượu vang, Tri Hoan nhớ ra mình còn chưa ăn tối liền cảm thấy đói nên lôi kéo Ninh Du Nhiên đi nhà hàng gần đây ăn cơm. Vừa ăn cơm vừa nói chuyện phiếm lại qua vài chén rượu, chẳng mấy chốc đã hai tiếng trôi qua, khi Ninh Du Nhiên thanh toán xong thì Tri Hoan cũng say đến không đứng vững.

Ninh Du Nhiên cố hết sức đỡ cô: “Hoan Hoan! Hay là để bạn trai cậu tới đón đi! Không thì gọi Mặc Thời Khiêm cũng được!”.

Tri Hoan ôm cánh tay bạn, đầu cũng tựa lên vai cô: “Ừ!... Tất nhiên là phải gọi bạn trai tới rồi!”.

-“Vậy cậu đem điện thoại đây để tớ gọi cho anh ấy!”.

Tri Hoan không biết có nghe được hay không, mắt nhắm nghiền cọ tới cọ lui trên bả vai Du Nhiên, không đáp lời cũng không đưa điện thoại ra.

Ninh Du Nhiên quả thực hết cách rồi, dù có lấy được di động cô cũng không biết mật mã a... Mà bây giờ cái người này đã say thành như vậy, chắc cũng không cách nào mở khoá.

Đưa tay vào túi xách tìm tòi lấy ra điện thoại của mình, tìm một lúc lâu mới thấy số của Mặc Thời Khiêm. Thời điểm Tri Hoan cho cô dãy số này đã nói nếu như có chuyện không tìm được cô ấy thì hãy gọi cho vệ sĩ của cô.

Điện thoại nhanh chóng được bắt máy.

-“Mặc Thời Khiêm phải không? Tôi là bạn của Tri Hoan, vừa nãy đã gặp qua ở 1999, bây giờ anh có rảnh không?”.

Yên tĩnh chốc lát, bên kia truyền tới thanh âm trầm thấp lạnh lùng: “Cô ấy sao rồi?”.

Hỏi ai thì không cần nói cũng biết.

-“A là như vậy! Hoan Hoan uống say, tôi lại không có số điện thoại bạn trai cô ấy, anh có thể tới đón cô ấy về nhà được không?”

Lại im lặng mấy giây mới có tiếng đáp: “Ninh tiểu thư! Tôi cho cô số Mạc thiếu, cô gọi anh ta tới đi!”.

Ninh Du Nhiên nhú mày có chút bất mãn “không phải anh ta là vệ sĩ của Trì Hoan sao, đưa đón cô chủ là nhiệm vụ của anh ta có được không, huống hồ vừa này Trì Hoan bảo vệ anh ta như vậy, thế mà anh ta thái độ kiêu gì đây?”

Đại khái là đoán được ý nghĩ của cô, Mạc Thời Khiêm nhàn nhạt giải thích: “Đại tiểu thư uống say, đại khái là vì cãi nhau với Mạc thiếu”.

Ninh Du Nhiên cũng không phải kẻ ngốc, tự nhiên là minh bạch ý tứ của anh, Hoan Hoan cùng Mạc Tây Cố cãi vã, thế này cũng xem như một cơ hội.

-“Vậy được! Anh gửi số cho tôi!”.

Chưa tới mười giây đồng hồ cô liền nhận được tin nhắn, Ninh Du Nhiên trực tiếp bấm gọi.

Ở trong phòng bệnh nào đó, Mạc Tây Cố đang tâm phiền ý loạn nhìn người con gái nằm trên giường bệnh. Di động vừa rung, anh lập tức cầm lên. Liếc thấy số lại không vui, sợ đánh thức Tô Nhã Băng đang mơ màng ngủ, anh như rồng mây trời một cái từ chối. Nhưng cái tay còn chưa kịp cất điện thoại liền có cuộc gọi tới, chân mày càng nhíu chặt. Anh đưa tay chuẩn bị tắt lại phát hiện là Mạc Thời Khiêm gọi tới. Ánh mắt chợt ngừng lại rồi tối tăm, sảo sảo bước ra ngoài, khép cửa lại mới ấn nút trả lời. Lạnh lùng mà hơi hột hai chữ: “Mạc thiếu!”.

Mạc Tây Cố đứng ở hành lang bệnh viện, chỉ có màu trắng trải dài cùng mùi thuốc sát trùng nồng đậm: “Tìm tôi có chuyện?”.

Mạc Thời Khiêm bên kia thân nhiên nói: “Đại tiểu thư uống say”.

“Trì Hoan say sao?”, bạc môi mím thật chặt, tâm tình càng phiền chán, nhắm nghiền mắt, âm trầm đáp: “Đã biết!”.

-“Mạc Thiếu! Tôi thành thật khuyên anh một câu!”.

Đầu bên kia truyền tới giọng đàn ông lạnh lạnh lãnh đạm:

-“Trì Hoan không có nông cạn như anh tưởng tượng! Tô Nhã Băng tâm tư còn sâu hơn anh nghĩ. Còn nữa! Đừng quá vô đoán cùng lạnh bạc người phụ nữ luôn yêu anh. Anh chưa bao giờ chân chính có được cô ấy, nhưng đã sắp đánh mất đi rồi!”.

Mạc Tây Cố sững sờ, còn chưa kịp nói lời nào người kia đã cúp máy. Bên tai vẫn còn vang vọng thanh âm lạnh lùng giễu cợt:

-“Anh chưa từng chân chính có được nhưng đã sắp mất đi rồi!”.

Khi Ninh Du Nhiên gọi tới lần thứ 2, anh nhìn chằm chằm dãy số một lúc lâu cuối cùng nhận cuộc gọi.

“Là Mạc Tây Cố sao? Tôi là bạn của Trì Hoan”

“Các cô đang ở đâu?” “A..”

“Tôi qua đón hai người, cho tôi địa chỉ”

Ninh Du Nhiên không khỏi bất ngờ, cô còn chưa có nói là chuyện gì mà, nhưng cũng không nghĩ nhiều trực tiếp báo địa chỉ “chúng tôi ở 1999 tại quán cơm đối diện, anh biết chỗ này không?”

“Biết, tôi tới ngay”

Còn không chờ Ninh Du Nhiên đáp lại, điện thoại đã vang lên tiếng tút tút.

Mạc Tây Cố thu lại di động trở về phòng bệnh, lại phát hiện người đáng ra phải đang nằm ngủ trên giường bệnh bây giờ đã tỉnh, sắc mặt tái nhợt không chút huyết sắc, cả người đơn bạc tiêu tụy, mong manh như giấy”

“Xin lỗi, có phải đánh thức em rồi không”

Tô Nhã Băng nhẹ nhàng lắc đầu “Tây Cố”

“Bác sĩ nói em cần nghỉ ngơi, ngủ đi”

Ánh mắt người kia chợt dâng lên đầy bi thương “mẹ anh nói, hai ngày nữa... anh liền cùng cô ấy kết hôn rồi...”

Mạc Tây Cố nhìn cô trầm mặc mấy giây mới đáp “phải”

Cô có chút chật vật hỏi lại “là... bởi vì em sao?”

“Không có, anh vốn là dự định cưới cô ấy”

“VẬY... TÂY CỔ, ANH YÊU CÔ ẤY KHÔNG?”

Yêu?

Trước mắt anh đột nhiên hiện ra hình ảnh anh tặng hoa cho cô, thời điểm cô ôm lấy bó hồng đỏ nở nụ cười khiến cổ họng anh như nghẹn lại, không cách nào thừa nhận cũng không nói ra lời phủ nhận.

Tô Nhã Băng lặp lại mà hỏi “anh yêu cô ấy sao?”

Một lời chưa dứt nước mắt cũng đã trào ra, khóc đến bị thương cùng tuyệt vọng.

Cô cúi đầu mặc cho nước mắt thi nhau rơi lên chăn đệm, hết lần này tới lần khác lại cười lớn “trong lòng anh thật ra là đang trách em có đúng không... chia tay chưa lâu đã lập gia đình rồi”

Mạc Tây Cổ chỉ nhìn cô không nói.

Thật ra Tô Nhã Băng đoán đúng, thật sự là anh oán trách cô, khi anh còn đau đớn không thể thoát ra được thì cô đã tận hưởng ngọt ngào.

Tô Nhã Băng ngẩng đầu lên, nước mắt ướt đầm gương mặt, thê lương cầu khẩn “nếu anh không yêu cô ấy... có thể hay không đừng cùng cô ấy kết hôn?”

Cô dùng sức cắn môi “em vốn chỉ muốn quay lại xem người phụ nữ sắp kết hôn với anh là người như thế nào. Nhưng là em phát hiện, em vô pháp đối mặt với việc anh sắp lấy người khác...”

Người con gái yếu đuối ngồi trên giường bệnh, khóc không thành tiếng, bà vai run rẩy kịch liệt tựa như có thể gục xuống bất cứ lúc nào.

Mạc Tây Cổ nhìn mái tóc đen dài tán loạn tung phất trên chăn đệm màu trắng, trong lòng không kiềm được mềm nhũn ra, đã từng có một thời gian dài anh cho rằng mình sẽ yêu cô cả đời, kết quả lại dồn cô đến bước phải cắt tay để bảo toàn trinh tiết.

Khẽ thở dài cuối cùng Mạc Tây Cổ vẫn nhấc chân bước qua, cúi người ôm lấy đầu vai của cô.

Hai mươi phút sau, Ninh Du Nhiên nhìn người đang gục xuống bàn lại liếc đồng hồ. Mãi tới khi một người đàn ông chừng 40 tuổi khách khí đi tới lễ phép hỏi “xin hỏi có phải hai cô là Trĩ tiểu thư cùng Ninh tiểu thư không?”

Ninh Du Nhiên nhíu chặt mày hỏi lại “đúng vậy, anh là ai?”

“Tôi là tài xế của Mạc thiếu, ngài ấy gọi cho tôi tới đưa Trĩ tiểu thư về nhà”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Mạc Thời Khiêm, Anh Thật Máu Lạnh

“Mạc Tây Cổ không phải nói anh ta sẽ tới sao? Bây giờ thế nào lại bảo lái xe tới thay?”.

Tài xế có chút lúng túng: “Cái này... Chuyện riêng của Mạc thiếu tôi cũng không biết, tôi chỉ nghe ngài ấy phân phó thôi”.

Ninh Du Nhiên đối với Mạc Tây Cổ tràn đầy bất mãn. Trĩ Hoan rất ít khi tâm sự chuyện tình cảm riêng tư với cô, nhưng hôm nay Trĩ Hoan vừa báo cho cô họ sẽ kết hôn sớm hơn dự định, giờ thái độ không mấy dễ dàng của người này là như thế nào đây.

Dù không hài lòng đến đâu cô cũng biết nói với tài xế chẳng có tác dụng gì, Ninh Du Nhiên không thể làm gì khác đành đứng dậy đỡ Trĩ Hoan: “Hoan Hoan! Chúng ta về nào!”.

Trĩ Hoan lần này rất nghe lời, muốn đứng lên nhưng lại lao đảo suýt ngã. Ninh Du Nhiên vội vàng đỡ lấy, tài xế bên kia thấy vậy cũng muốn giúp một tay. Vậy mà cái người nhìn như say đến không biết trời đất gì tựa như đột nhiên thanh tỉnh dùng lực hất tay ông ra.

Ninh Du Nhiên thầm kêu một tiếng không tốt, cô cùng Trĩ Hoan học suốt mấy năm cao trung, lên đại học tuy khác khoa nhưng vẫn cùng trường, có vài điều cô tương đối biết rõ. Người này đối với việc tiếp xúc gần gũi kỳ lạ kỳ quái, nếu là người quen thì còn đỡ, nhưng người lạ, đặc biệt là đàn ông thì cô cực lực bài xích.

Ninh Du Nhiên khí lực có hạn, căn bản là không có cách nào dìu được Trĩ Hoan, con sâu rượu này vừa dùng dằng một cái cả hai người liền lao đảo tách

ra, sau đó cả người vừa vận động vào thân ảnh quen thuộc, khí tức lạnh lạnh tan mát đem cô bao trùm, lập tức cả người được ôm ngang lên.

Mặc Thời Khiêm ôm cô, liếc mắt nhìn Ninh Du Nhiên đậm giọng nói: “Làm phiền Ninh tiểu thư cầm giúp túi xách của cô ấy”.

Ninh Du Nhiên hậu tri hậu giác kịp phản ứng, vừa vội vàng lấy túi xách của Trì Hoan vừa nói với tài xế: “Ông về trước đi! Vệ sĩ của Hoan Hoan tới rồi”.

Tài xế ánh mắt đuổi theo bóng lưng cao ngất đằng kia lẩm bẩm mơ hồ: – “Vệ sĩ sao?”.

Ninh Du Nhiên chạy chậm mới đuổi kịp bước chân dài của người kia, cô hiếu kỳ hỏi anh: “Không phải anh nói để Mặc Tây Cổ qua đón Hoan Hoan sao?”.

Mặc Thời Khiêm thân nhiên trả lời: “Anh ta không tới. Trì Hoan lại không thích bị người lạ đụng chạm”

Cho dù là Mặc Tây Cổ có tới thật, anh ta cũng chưa từng tiếp xúc thân mật với Trì Hoan, người này say bất tỉnh nhân sự như thế này chưa chắc đã để cho anh ta động vào, huống chi chỉ là một tài xế.

– “Làm sao anh biết Mặc Tây Cổ không tới?”

Hơn nữa anh ta sao lại biết cô cùng Hoan Hoan ở chỗ này, ban nãy cô cũng không nói địa chỉ cho anh mà. Mặc Tây Cổ đã đáp ứng tới thì chắc hẳn cũng không nói với Mặc Thời Khiêm.

Người đàn ông cẩn thận đặt Trì Hoan lên ghế lái phụ, tay vẫn để trên cửa, cúi đầu nhìn Ninh Du Nhiên: “Ninh tiểu thư định tự đón xe về hay là để tôi thuận tiện đưa cô về?”

Ninh Du Nhiên “...”

Xét ra thì quan hệ của cô cùng Hoan Hoan thân cận hơn anh ta có được không?

Cái gì mà thuận tiện đưa về, nghe thử chút xem có chút thành ý nào không?

Ninh Du Nhiên đưa túi của Trì Hoan cho anh: “Tôi... tự đón xe được rồi.”

Anh ừ một tiếng rồi nhận lấy túi xách để ra ghế sau. Xong liền đóng cửa xe, nhàn nhạt gật đầu tạm biệt rồi vòng qua ghế lái. Mãi tới khi xe nhanh chóng dời đi Ninh Du Nhiên mới kịp định thần lại. Nghĩ thế nào anh ta lại thuận tay như vậy, giống như xe của mình chứ không phải của Hoan Hoan ấy.

Trên xe, cô gái nhỏ uống say cũng không có nao loạn, chỉ nằm yên ngủ thật ngoan. Mặc Thời Khiêm nghiêng đầu nhìn cô. Chân mang giày đế bằng, y phục đơn giản, thoải mái, chỉ thuần một màu, tóc dài tự nhiên buông thả không kiểu cách... Không tí mĩ chăm chút ổn thoả khi ra ngoài như thế này không phải là phong cách của Trì Hoan.

Xe dừng trước cửa tiểu khu mà Trì Hoan vẫn còn ngủ, Mặc Thời Khiêm chỉ có thể ôm cô lên.

Trì Hoan không biết đã tỉnh lại từ lúc nào, cô tựa đầu lên vai anh, mở mắt ra vẫn hơi mông lung mơ hồ: “Mặc Thời Khiêm...”

Anh cúi đầu nhìn cô: “Uống rượu vào không thoải mái vẫn là mình, cần gì phải tự làm khổ bản thân như thế?”

Gió đêm thổi qua có chút lạnh khiến Trì Hoan tỉnh táo hơn, tầm mắt trở nên rõ ràng, cô có thể nhìn thấy đường cong nghiêm nghị dưới cằm anh.

– “Vị hôn thê của anh... đoạt về thành công không?”

– “Ừm!”

Cô ngoẹo đầu, biểu tình nghi hoặc, lúc nói chuyện phả ra hơi rượu: “Cô ấy cùng Đường Việt Trạch dây dưa mập mờ... anh không tức giận?”

Người kia biểu tình không đổi giọng nói vững vàng: “Đã giải quyết!”

Trì Hoan vẫn hỏi lại lần nữa: “Không tức giận?”

– “Tức giận? Giống như cô tự chuốc say chính mình sau đó đứng cũng không nổi, hôm sau tỉnh dậy đầu thật đau hay sao?”

Trì Hoan nhin, lại nhin nhưng rốt cuộc vẫn là không nhin được: “Nhưng tôi thấy rõ ràng vị hôn thê của anh với Đường Việt Trạch không phải là không có tình cảm đâu... Tên kia là thứ cận bã trong cận bã nhưng lại rất được lòng phụ nữ, ngay cả Du Nhiên cũng thích anh ta.”

Mặc Thời Khiêm híp mắt không lên tiếng, tâm tình cũng không có gì thay đổi.

Anh không giống như Trì Hoan có tình cảm dư thừa nên anh không hiểu được cảm giác của cô, tựa như say hay ghen tuông chỉ khiến anh không thoải mái về mặt sinh lý, ngoài ra không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Cái anh để tâm chỉ có kết quả thực tế.

Mặc Thời Khiêm ôm cô vào phòng, đặt người trong lòng lên giường lớn xong liền muốn đứng dậy, nhưng người vốn đã nhắm mắt đột nhiên lại đưa tay túm lấy vạt áo trước ngực anh.

Mặc Thời Khiêm không còn cách nào đành chống tay xuống giường, nếu không hẳn là đã ngã lên người cô rồi. Tư thế này khiến anh nhú nhú mi, người phía dưới thì hay rồi, vẫn hồn nhiên như không có gì.

Anh nhìn cô mái tóc đen dài bung xoã, từng lọn tóc rơi trên đệm, khuôn mặt bởi vì say mà nhàn nhạt đỏ ửng, đôi mắt nhắm tắp nhìn anh không biết là vẫn say hay đã tỉnh, hô hấp mang theo hơi men phả trên mặt anh.

“Mặc Thời Khiêm! Tôi mới phát hiện anh giống như quái vật máu lạnh không có tình cảm.”

Anh khẽ lên tiếng ánh mắt thâm trầm lạnh nhạt.

“Phải không?”

Ánh mắt cô trong trẻo trắng đen rõ ràng nhìn thật sâu vào đôi mắt anh như muốn nhìn thấu người đàn ông này, đầu ngón tay vô thức chạm lên gò má người đối diện lầm bầm nói “trong ánh mắt của anh không có chút khổ sở nào...”

Anh cười nhạt nhòa “tôi thắng, tại sao phải khổ sở?”

“Cho dù là cô ấy yêu người đàn ông khác?”

“Con người ta khi còn sống, ai sẽ thật lòng yêu thích một người cả đời đây?”

Nói đoạn anh hơi nheo mắt tựa như chợt nhớ ra điều gì vì vậy sửa lời, thanh âm trầm thấp “kể cả là có đi chăng nữa... thì cũng chỉ uống phí mà thôi, cuối cùng cái gì cũng không chiếm được. Cho nên chỉ cần không quá giới hạn, có lúc rung động cũng là phản ứng bình thường. Chỉ cần cuối cùng kết quả không có gì thay đổi thì cũng chẳng sao”

Cô lắc đầu một cái “Không phải như vậy”

“Vậy cô tại sao phải gả cho Mặc Tây Cố, biết rõ anh ta không thích cô, bên người lại có đàn bà khác”

Cô ngẩn ra, ánh mắt dần tan rã, tay cũng chậm rãi buông lỏng.

“Anh về đi, tôi muốn ngủ”

Mặc Thời Khiêm lúc này mới đứng thẳng người, nhàn nhạt tạm biệt rồi xoay người rời đi.

Tri Hoan lăn qua lăn lại trên giường một hồi mới nhắm mắt lại.

Khi ra khỏi cửa Mặc Thời Khiêm thuận tiện chốt cửa giúp cô, trước khi khe hở cuối cùng khép lại anh chợt hữu ý vô tình ngừng tay, ngược mắt nhìn về phía cô gái đang im lặng trên giường.

“Mặc Thời Khiêm, tôi mới phát hiện anh giống như quái vật máu lạnh không có tình cảm”

“Nhân duyên trời định, thật không biết nên nói Lương Mãn Nguyệt gặp phúc hay là họa khi được trời ban cho người đàn ông như anh”

“Tôi biết anh đối với tôi rất tốt, tôi cũng biết rõ anh sẽ không phát sinh quan hệ với bất kì phụ nữ nào, nhưng mà Thời Khiêm, phụ nữ ngoại trừ muốn một người đàn ông tốt, còn muốn được quan tâm... tôi đã có lúc phân vân rất nhiều, Mặc Thời Khiêm nói cho tôi biết anh yêu tôi phải không?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Nhẫn Kim Cương Chín Carat

Chỉ ngừng lại chừng vài giây, Mặc Thời Khiêm liền hoàn toàn khép cửa lại, xoay người rời đi.

Khi đi ngang qua phòng khách, anh nhìn thấy túi xách ban nãy tiện tay ném trên sofa. Anh bước tới lấy di động ra chuyển sang chế độ yên lặng, sau đó đặt lên bàn trà rồi mới rời khỏi.

Cả căn hộ liền chìm vào an tĩnh.

Tri Hoan lật người ôm lấy chiếc chăn mềm mại, cô mở mắt ra rồi nhắm mắt, cứ như vậy chìm vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau trời nhiều mây âm u, mưa rơi rả rích. Tri Hoan đỡ trán đứng lên, có chút nhức đầu, trên người bốc mùi chua cô mới nhớ ra hôm qua chưa tắm giặt gì đã đi ngủ.

Cô nhanh chóng đứng dậy, đi tắm thật thoải mái sạch sẽ rồi chọn lấy một bộ đồ mặc lên người. Vừa lau tóc vừa tìm điện thoại, trong đầu cô suy nghĩ xem nên gọi đồ ăn nhanh hay tự mình đi ăn.

Tay vừa chạm tới di động, chuông cửa đã vang lên, không còn cách nào cô liền bỏ khăn lông xuống rồi đi ra mở cửa.

Là Mạc Tây Cổ đến. Anh cau mày, tinh thần có vẻ không tập trung. Anh mắt vừa nhìn liền bắt gặp hình ảnh cô vừa tắm xong, tóc còn hơi ướt, yểu hằm lên xuống khăn khăn gọi: “Tri Hoan.”

Tối hôm qua anh để cho tài xế tới đón cô, kết quả tài xế nói với anh vệ sĩ của cô đã đem cô đi rồi. Sau cùng còn bồi thêm một câu: “Tuy nói là vệ sĩ nhưng anh ta cùng Tri tiểu thư có phải hay không có chút quá thân cận. Người không biết còn tưởng họ là tình nhân!”

Tình nhân, hai chữ này như khúc xương cá mắc ở cổ họng anh. Anh gọi cho cô cũng không ai bắt máy, liên tục mấy lần cô đều không nghe. Tâm phiền ý loạn khiến anh bực bội cáu gắt, không kiềm chế được liền gọi cho Mạc Thời Khiêm. Người kia lại thờ ơ nói với anh: “Cô ấy uống say, hẳn là ngủ thiếp đi nên không nghe máy.”

Tri Hoan lui về sau một bước để cho anh đi vào, giọng vẫn ngai ngái men rượu: “Tây Cổ, sao anh lại tới đây?”

Mạc Tây Cổ nhìn cô chằm chằm, dường như cô vẫn thế nhưng chỗ nào đó lại có cảm giác bất đồng.

Tĩnh tĩnh Tri Hoan anh thực ra không rõ ràng lắm.

-“Chuyện tối hôm qua, thật xin lỗi!”

-“Tối hôm qua có chuyện gì?”

Cô căn bản không nhớ rõ hôm qua là như thế nào. Mơ hồ nhớ được cô đi bar 1999 vô tình gặp Mạc Thời Khiêm cùng vị hôn thê của anh, còn có Đường Việt Trạch, sau đó cùng Du Nhiên đi ăn cơm, về sau nữa thì cô say rồi... kí ức cuối cùng là Mạc Thời Khiêm ôm cô trở về.

Mạc Tây Cổ ngẩn ra, mãi mới kịp phản ứng, tối qua cô uống say, điện thoại cũng là do bạn cô cùng Mạc Thời Khiêm gọi tới thông báo, rất có thể cái gì cô ấy cũng không biết, vì vậy anh liền sửa lời: “Em ăn sáng chưa?”

-“Vẫn chưa. Vừa mới tắm xong!”

Anh thấp giọng hỏi: “Muốn ăn cái gì để anh đi mua cho em.”

Tri Hoan lấy khăn lông lau sơ tóc: “Không cần phiền toái như vậy, em có thể tự gọi người giao tới.”

Anh kiên trì nói: “Em sấy tóc đi. Anh xuống lầu mua.”

-“VẬY CŨNG ĐƯỢC. TỐI QUA EM UỐNG NHIỀU, BÂY GIỜ KHÔNG CÓ KHẨU VỊ GÌ, ANH MUA CHÁO LÀ ĐƯỢC.”

-“Đã biết”

Tri Hoan nhìn người kia đi ra khỏi cửa, mím môi chậm rãi đóng cửa lại.

Tối hôm qua rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Cô trở lại ghế salon cầm điện thoại di động lên, trên màn hình là ba bốn cuộc gọi nhỡ, trong đó có một cuộc gọi lúc sáng sớm hôm nay. Cô như có điều suy nghĩ nhìn mốc thời gian, chậm rãi ấn nút gọi lại.

Giọng của Du Nhiên mơ mơ màng màng: “Alo...”

-“Du Nhiên! Tối hôm qua xảy ra chuyện gì?”

-“Không có ! Sao thế?”

-“Ban nãy Tây Cổ tới tìm mình, tối qua anh ấy gọi tới mấy cuộc điện thoại mình đều không nghe.”

-“Anh ta ấy à?”

Nhìn Du Nhiên bấu môi một cái, bởi vì vừa tỉnh giấc vẫn còn nửa tỉnh nửa mê nên lời nói ra cũng không kịp nghĩ ngợi: “Hôm qua cậu uống say nên mình liền gọi điện kêu anh ta qua đón, anh ta bảo lập tức tới ngay. Kết quả thì sao chứ, chúng ta chờ thật lâu cũng chỉ đợi được tài xế của anh ta mà thôi. Cuối cùng vẫn là vệ sĩ của cậu đáng tin hơn, đột nhiên xuất hiện đưa cậu về.”

Tri Hoan mím môi thật lâu không lên tiếng.

Ninh Du Nhiên lúc này mới có điểm thanh tỉnh: “Hoan Hoan!”

-“Không sao, cậu ngủ tiếp đi.”

-“Vậy được rồi.”

Cúp điện thoại, Tri Hoan ngồi im không nhúc nhích, vài phút sau mới cất đi động đậy tìm máy sấy hong khô tóc.

Mạc Tây Cố mua cháo lên rồi ngồi nhìn cô ăn, Tri Hoan dùng muỗng múc cháo chậm rãi đưa lên miệng, thuận tiện hỏi anh: “Tây Cố! Anh tìm em có chuyện sao?”

Người đàn ông thẳng tắp nhìn cô, khàn giọng hỏi: “Lần trước hẹn em đi xem nhẫn cưới mà đột nhiên có công chuyện...”

Tri Hoan cong môi cười: “Hôm nay đi được không?”

Ngày kia là ngày cưới rồi, mà tới giờ nhẫn cưới còn chưa chuẩn bị xong.

Mạc Tây Cố nhìn nụ cười của cô, từ trong lòng lấy ra một chiếc hộp gấm, thấp giọng nói: “Tôi vừa chọn được một chiếc. Em xem có thích hay không? Nếu không vừa ý chúng ta lại đi chọn lại!”

Tri Hoan liếc anh một cái, môi đỏ mọng tùm tùm cười, đưa đôi tay trắng nõn nhận lấy hộp gấm đỏ.

Ồ, là một chiếc nhẫn kim cương thật lớn, cỡ chừng chín carat. Tuy Tri Hoan từ nhỏ giàu sang, đối với châu báu cùng đồ trang sức quý giá không mấy xa lạ, thế nhưng cũng không kiềm được yêu thích.

Keo kiệt tiêu tốn thời gian ở bên cô vậy mà lúc tiêu tiền cho cô lại không keo kiệt chút nào nhỉ, bỏ vốn lớn như vậy.

Mạc Tây Cố thấy cô ngẩn ngơ nhìn nhẫn kim cương, mi tâm hơi nhíu lại ầm giọng hỏi: “Em không vừa ý sao?”

Tri Hoan lúc này mới ngẩng đầu hướng anh nhoen miệng cười: “Nào có người phụ nữ nào không thích kim cương? Huống hồ là viên lớn như thế này! cảm ơn anh, em rất thích!”

Lời nói thoả đáng nhưng nghe vào cũng không khiến uất khí trong lòng anh tiêu tán bớt.

Có lẽ là vì nụ cười hôm nay không giống với khi cô nhận bó hoa hồng, lúc ấy mắt cô sáng lên cảm động cùng kinh hi, sau đó khoé môi không tự chủ liền kéo lên thành một độ cong.

Tri Hoan không để ý tâm tình người kia, trên mặt vẫn tươi cười, đôi mắt hắc bạch phân minh nhìn anh: “Vậy hôm nay anh định thực hiện ước hẹn đưa em ra ngoài sao?”

Mạc Tây Cố nhìn cô có vài giây ngẩn ngui xuất thần sau đó lắc đầu dậm giọng nói “sắp tới hôn lễ rồi, hai ngày này tôi phải tranh thủ giải quyết việc công ty cùng chút chuyện trong đám cưới nên tạm thời không có thời gian.”

Ngừng một chút anh mới đưa tay vuốt đầu cô: “Đợi đến khi du lịch châu Âu tôi sẽ đưa em đi chơi.”

Hai người lại nói chuyện một hồi sau, Mạc Tây Cố mới đứng dậy rời đi.

Tri Hoan tiễn anh xuống dưới nhìn anh ly khai.

Khi quay lại phòng chợt thấy lọ hoa hồng vẫn còn đó, cô đưa tay chạm nhẹcánh hoa đã héo hon.

Thật ra cô vẫn luôn biết, hoa nở chóng tàn.

Ở nhà nghỉ ngơi nửa ngày, tới gần trưa cô mới hẹn Du Nhiên ra ngoài ăn cơm dạo phố.

-“Ai nha cậu cũng sắp làm cô dâu rồi thế nào lại rảnh rỗi như vậy?”

-“Không phải là đang đi mua đồ sao, nào có rảnh chứ, sau khi kết hôn liền đi châu Âu, sau đó thì phải dọn về nhà mới rồi, mình đây là mua trước quần áo cùng nội thất đó.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Trước Hôn Lễ (Một)

-“Minh đây là đang nói đến hôn lễ ấy, an bài lễ cưới mà cậu không quan sao? Minh nghe nói cô dâu đều rất bận rộn cơ mà!”

-“Đã có công ty chuyên nghiệp lo liệu rồi, hơn nữa mẹ của Tây Cổ cùng anh ấy đều rất dễ tâm, cô dâu như mình chỉ cần phụ trách ăn ngon mặc đẹp thôi không được à?”

Ninh Du Nhiên “...”

Cô nhìn Trì Hoan nghiêm túc chống má, thờ dài một hơi uyển chuyển nói: “Hoan Hoan! Cậu vẫn còn trẻ mà, cứ như thế này gả đi... cậu thực xác định chính mình sẽ không hối hận à?”

Trì Hoan đang ngắm nghía một chiếc đồng hồ nam, nghe vậy động tác hơi ngừng rồi cười khê: “Có hối hận hay không ai mà nói trước được.”

-“Vậy cậu còn gả!”

Trì Hoan nghiêng đầu nhìn cô: “Ai có thể bảo đảm gả cho người đàn ông như thế nào mới không hối hận về sau đây?”

Ninh Du Nhiên sững sờ đứng một bên nhìn cô so sánh chọn lựa đồng hồ đeo tay.

Hai người đi dạo hết cả chiều hôm đó, cùng nhau ăn tối bên ngoài xong, Trì Hoan mới gọi Mặc Thời Khiêm tới đón.

Trời đã tối nên Ninh Du Nhiên bắt taxi về trước, Trì Hoan ở lại trung tâm thương mại chờ một lúc đã thấy bóng dáng anh tuần tiêu sai quen thuộc đi về hướng này, khi anh tới gần chỉ còn cách vài mét cô liền nhận ra điểm không thích hợp.

Đội anh đón lấy đồ từ tay cô xoay người đặt vào trong cốp sau, lại thay cô mở cửa ghế lái phụ, Trì Hoan mới liếc anh hỏi một câu: “Anh sao vậy? Tâm tình không tốt?”

Anh không trả lời nhưng môi mím chặt khiến người ta có cảm giác sắc bén lạnh lẽo.

Trì Hoan thấy mất mặt, bủn rủn môi khom người lên xe. Mặc Thời Khiêm thấy thế mới đóng cửa xe lại vòng về ghế lái.

Về tới cửa tiểu khu, anh tự nhiên muốn giúp cô mang đồ lên, Trì Hoan vội ngăn lại: “Không cần! Những thứ này đều là để mang sang nhà mới bên kia. Cứ để đây đi!”

Anh liếc cô một cái mới đóng cốp sau lại, nhàn nhạt nói: “Không còn chuyện gì nữa, tôi về trước đây.”

-“Anh không vui là vì cãi nhau với bạn gái sao?”

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn cô, yết hầu lên xuống mấy lần cuối cùng vẫn không thốt lên lời.

Thời tiết không tốt, không gian càng trở nên u ám. Trì Hoan thờ dài, biết rõ anh sẽ không tâm sự chuyện riêng, dù sao mấy năm nay đều như vậy.

Cô xách túi của mình lui về sau hai bước nhún vai nói: “Nếu quả thật hai người cãi nhau thì ngày mai anh không cần tới đón tôi đâu, ở bên cô ấy nhiều chút. Tình địch đã giết tới cửa rồi còn bình tĩnh như vậy, tôi đi đây. Bye bye!”

Dứt lời cô liền xoay người bước đi. Ánh sáng âm đạm, từng đợt gió thu ào ạt thổi qua, Mặc Thời Khiêm đứng yên tại chỗ, ánh mắt nhìn theo thân ảnh nhỏ nhoi đằng kia. Mãi lâu sau anh mới nhấc chân rời đi.

Vào trong thang máy Trì Hoan mới sực nhớ cô còn chưa kịp tặng anh đồ, nghĩ nghĩ liền thôi vậy, lần sau gặp anh sẽ đưa.

Ngày hôm sau, Trì Hoan dự định chuyển đồ hôm qua đã mua sang nhà mới nhưng mưa vẫn rơi đến xế chiều mới ngớt một chút. Vốn là muốn gọi Mặc Thời Khiêm tới nhưng khi bấm số cho anh rồi lại thôi. Hết hôm nay anh sẽ không còn là vệ sĩ của cô nữa, hai ngày này anh lại đang xích mích với vị hôn thê mà đồ cũng không có thứ gì quá nặng nên cô tự lấy chìa khoá lái xe đi.

Sắc trời cực kì tối, Trì Hoan ngoài việc đem đồ qua bày trí còn có một nguyên nhân khác. Ngày mai là hôn lễ rồi vậy đêm mai chính là đêm động phòng, nhớ kinh nghiệm thất bại lần trước ở Ôn Hải, lại nghĩ tới chuyện sắp xảy ra khiến nhịp tim cô không khỏi gia tốc, tay ướt nhẹp mồ hôi.

Cô qua đây là để sớm quen thuộc hoàn cảnh một chút.

Khi Trì Hoan tới cổng khu biệt thự, từ xa đã thấy phía trước có một chiếc Rumble quen thuộc màu đen từ lối khác rẽ ngang, cướp đường phía trước xe cô rồi phóng đi với vận tốc cực nhanh.

Cô ngừng ra, cần gạt nước chuyển động để cho cô nhìn rõ biển số xe. Mưa bụi càng về chiều càng có xu hướng nặng hạt.

Xe kia tới trước nhà mới của cô liền dừng lại, Trì Hoan thấy ngay được bóng dáng phụ nữ tinh tế đứng dưới mưa, nhìn chòng chọc vào căn biệt thự họ sắp chuyển tới. Mà cái người đang cuống cuống từ trên xe bước xuống kia không ai khác chính là Mạc Tây Cố.

Vừa xuống xe anh liền đưa tay kéo lấy cổ tay sưng nước mưa của người phụ nữ kia, mạnh mẽ trực tiếp ôm người vào trong xe, gương mặt anh tuần ôn hoà là vẻ tức giận chưa từng thấy: “Em điên rồi sao Nhã Băng? Em không ở bệnh viện lại chạy tới đây dầm mưa?”

Anh gào to để cho Trì Hoan cách màn mưa vẫn nghe rõ từng chữ.

Tô Nhã Băng bị anh lôi kéo lại dùng sức hất tay anh ra: “Buông tay! Đừng động vào tôi! Mạc Tây Cố anh buông tay!”

Cô ta gần như cũng rít gào, tiếng hét chói tai xen lẫn tiếng khóc nức nở.

Hiển nhiên cô ta đứng đây đã từ rất lâu rồi, từ tóc tới y phục tất cả đều ướt, run rẩy trong gió rét: “Là tôi điên rồi hay là anh khinh người quá đáng? Mạc Tây Cố ! Anh muốn cùng ai kết hôn liền cưới đi, nhưng Mạc gia các anh nhiều bất động sản như vậy tại sao cứ phải lấy toà nhà này làm nhà tân hôn?”

Tô Nhã Băng tâm tình muốn hồng mắt, sức lực đột nhiên lớn vô cùng, ngay cả người đàn ông trưởng thành cũng không khống chế nổi.

Mạc Tây Cố không nói lời nào chỉ muốn mang cô lên xe.

Trời cuối thu đã trở lạnh, mưa rơi càng nặng hạt.

Tô Nhã Băng dùng sức tránh thoát, ngay cả Trì Hoan đều không thể tưởng tượng được người phụ nữ nhìn nhu nhược thế kia mà lại có sức lực bực này.

-“Anh buông tôi ra! Mạc Tây Cố! Anh nhất định phải triệt để huỷ bỏ sạch sẽ hết kỉ niệm giữa chúng ta mới vừa lòng phải không?”

Mạc Tây Cố rút cuộc buông lỏng tay, vịn lấy bả vai cô ta, nhẫn nại dỗ dành: “Em thương thế còn chưa lành, nghe lời, theo anh trở về bệnh viện có được không?”

Tô Nhã Băng không ngừng lắc đầu, cả người tựa như hư thoát trở nên mềm nhũn: “Tôi lẽ ra không nên quay về... Tôi không nên trở về, Mạc Tây Cố! Tôi hận anh...”

Trời tối như thế này, cô lái một chiếc xe bất mắt đến vậy, Trì Hoan không hiểu sao hai người kia tới giờ vẫn không nhận ra cô ở đây, mà cô từ xa thế nhưng thấy rõ Mạc Tây Cố biểu tình bất đắc dĩ, cả người căng thẳng cùng cực lực nhẫn nại.

Sau đó anh ta cuối cùng cũng ôm người bé lên đưa vào trong biệt thự.

Nửa phút sau cửa mở ra, Mạc Tây Cố mang người vào trong. Là lò sưởi chưa kịp khởi động hay là vì nhiệt độ hôm nay hạ thấp mà bỗng dưng anh cảm thấy rét lạnh.

Trì Hoan dõi theo bọn họ cho tới khi bóng dáng hai người biến mất trong tầm mắt cô. Cô nghĩ muốn đi vào theo, đem những chuyện dù có thể phát sinh hay sắp phát sinh đều ngăn lại.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Trước Hôn Lễ (Hai)

Trì Hoan theo đuổi Mạc Tây Cố những bốn năm trời, gặp qua đủ dạng tình địch, nhưng thường khi đối thủ còn chưa ra chiều cô đã đem ý niệm của người ta bóp chết từ trong trứng nước.

Tô Nhã Băng xem như là đối thủ lớn nhất của cô, nhưng thế thì đã sao, cuối cùng cũng sẽ trở thành một trong số những người kia mà thôi.

Chỉ cần ngay lúc này cô đi vào, cô rất rõ ràng giữa mình cùng Tô Nhã Băng thì Mạc Tây Cố nhất định sẽ chọn cô.

Nhưng là cho dù lí trí muốn cô đi theo vào, cô vẫn ngồi yên không nhúc nhích, nhìn cần gạt nước không ngừng chuyển động, mãi tới khi trời càng ngày càng tối.

Thế giới bên ngoài xe phảng phất chỉ có gió mưa. Trì Hoan ngẩng đầu nhìn ánh đèn màu cam ấm áp trong biệt thự dưới đêm giông lộ ra vẻ đẹp nhu hoà mà duy mỹ.

Bóng đêm hoàn toàn buông xuống.

Trì Hoan đưa tay lấy điện thoại di động ra ấn nhẹ, màn hình sáng lên hiện rõ thời gian 18h13p. Như vậy là một tiếng đã trôi qua. Cô đẩy cửa xuống xe,

gió thổi gào cùng nước mưa lạnh băng bủa vây lấy cô trong nháy mắt.

Tới trước cửa biệt thự, khi cô đưa tay muốn ấn mặt mũi mới chợt nhớ ra lần trước Mạc Tây Cố đưa cô tới đây cũng không có nói cho cô biết mật khẩu, giờ đây cô cũng không có cách nào đi vào.

Thu tay lại cô lấy di động ra, nhẹ điểm hai chữ Tây Cố trên màn hình ấn nút gọi đi.

Bên ngoài biệt thự gió táp mưa rơi, nhưng thế giới bên trong lại sáng ngời ấm áp.

Tại phòng khách, Tô Nhã Băng đã thay quần áo ướt sũng ra, ngay cả tóc cũng đều đã sấy khô, trên bàn trà la liệt vỏ chai rượu, bản thân cô cũng đang cầm một ly trên tay.

Mạc Tây Cố ban đầu vốn còn ngăn cản, nhưng Tô Nhã Băng lại cầm ly rượu hướng anh cười cười giễu cợt: “Anh muốn ngày mai tôi xuất hiện tại buổi lễ kết hôn để nhìn xem cô dâu của anh xinh đẹp bức nào sao?”

Anh cau mày trầm giọng nói: “Nhã Băng...”

-“Ngày mai tôi không đi, hôm nay, ly này... xem như là rượu mừng”. Nói đoạn cô liền uống cạn, tròng mắt trở nên mê ly, ném ly rượu xuống sàn cười thê lương: “Tôi cạn rồi, anh tùy ý!”

Mạc Tây Cố ánh mắt rơi lên gò má nhợt nhạt của cô, hồi lâu không nói gì rồi vươn tay rót một ly rượu, ngửa đầu uống cạn: “Thật xin lỗi! Chuyện của chúng ta anh thực có lỗi với em.”

Người phụ nữ này là bởi vì anh nên mới phải tha hương, lấy chồng nhưng vẫn luôn một lòng như vậy, thậm chí khi bị bỏ thuốc cũng thà chết chứ không uỷ thân cho Dương Hạo. Nhưng là anh, ngày mai anh liền ở bên người đàn bà khác.

Tô Nhã Băng nhìn anh cười nhạt nhòa rồi lại rót rượu, một ly lại một ly.

Khi điện thoại di động trên bàn rung lên, vừa lúc hai chai rượu đã thấy đáy. Tô Nhã Băng liếc mắt thấy được cái tên đang nhấp nháy trên màn hình, hai chữ Trì Hoan thoáng cái liền đâm vào mắt cô đau nhói.

Mạc Tây Cố cũng nhìn thấy. mấy giây sau anh vẫn đưa tay tiếp nhận cuộc gọi, ép giọng xuống thật thấp “Trì Hoan”

Bên kia giọng nữ không có gì khác thường vang lên: “Tây Cố! Anh đang ở đâu?”

Mạc Tây Cố tĩnh lặng liếc nhìn người con gái nhợt nhạt đang cười cười nhìn anh, hai mắt nhắm lại mãi sau mới trả lời: “Ở công ty, có chuyện gì sao?”

Nhưng là người bên kia thật lâu cũng không lên tiếng. Anh lại hỏi cô lần nữa: “Trì Hoan, có chuyện gì thế?”

“Có chút chuyện, anh tới tìm em đi, em chờ anh!”

Anh nhíu mày trầm giọng hỏi: “Em nói xem là chuyện gì?”

-“Chuyện trọng yếu”- “Được! Anh biết rồi”

-“Vậy em chờ anh!”

Mạc Tây Cố ừ một tiếng cúp điện thoại, xoay người muốn lấy chìa khoá xe, chỉ là ngón tay còn chưa động cả người đã bị thân thể phụ nữ mềm mại ôm lấy, từng đợt từng đợt hôn vội vàng rơi lên môi anh, mang theo luồng cuồng run rẩy cùng điên cuồng.

Tô Nhã Băng nửa quỳ trên thảm trải sàn ngửa đầu nhìn tuấn nhan của người yêu, mặt đầm nước mắt: “Không muốn... đi... Tây Cố, em yêu anh, từng ngày từng ngày em đều nhớ đến anh...”

Cô nấc lên thành tiếng: “Mẹ anh ép em uống thuốc kia... Nhưng là trong đầu em chỉ toàn hình bóng của anh, thế nhưng anh sao có thể mang chỗ này đi làm nhà tân hôn với người đàn bà khác... Tại sao?”

Giọng nói đứt quãng vừa đứt, cả người liền nhào vào lồng ngực người đàn ông đối diện, tay như rắn nước vòng qua cổ anh lần nữa liếc nhìn hôn lên.

Bên ngoài cửa biệt thự, Trì Hoan cúi đầu nhìn màn hình điện thoại đã ướt sũng nước mưa, 18h50p, đã nửa giờ kể từ khi cô ngắt máy.

Tại quán bar 1999, trong phòng bao riêng.

Người đàn ông tuấn mỹ yêu nghiệt ngậm điếu thuốc trên tức kẻ mặt lạnh đang không biểu tình uống rượu ngồi đối diện.

-“Thế nào? Bị đá rồi hả?”

Mạc Thời Khiêm sắc mặt lạnh lùng, mí mắt cũng không thèm nâng lên. Chính vì cái cúi đầu này nên anh không thấy được gương mặt tà khí ẩn hiện sau làn khói xám loé lên chút tính toán.

Uống tới chén rượu thứ hai lòng mảy Mạc Thời Khiêm đột nhiên nhúu chặt lại, lúc này mới ngẩng đầu nhìn người kia chất vấn: “Cậu bỏ thứ gì vào rượu của tôi?”

Thịnh Đường vút điều thuốc đang cháy dở cười đến gọi đòn: “Chính là thuốc lần trước cậu đưa cho Trì Hoan a!”

Mạc Thời Khiêm trầm mặt: “Cậu điên rồi!”

Nếu trên đời có người nào khiến Mạc Thời Khiêm anh hoàn toàn buông lỏng cảnh giác, thì đó chỉ có thể là Thịnh Đường trước mặt anh đây. Ai mà nghĩ tới cái người này lên con thần kinh lại bỏ thuốc kích tình cho anh chứ.

Cái kẻ đáng bị ăn đòn kia thế nhưng còn cọt nhả cười nói “phòng số 6437, con mẹ nó, nếu cậu còn là đàn ông thì mau xử lí Lương Mãn Nguyệt trên giường đi, chẳng lẽ còn chờ người ta úp lên đầu cả mảnh thảo nguyên xanh, hửm?”

Mạc Thời Khiêm ngược lại vẫn lạnh lùng không nhúc nhích. Thịnh Đường đập cho anh một cước cười nhạo không chút lưu tình: “Tôi nói không phải cậu khiếm khuyết chỗ nào đó chứ? Ông đây mà sớm có vị hôn thê như vậy nhện được tới đủ 18 tuổi đã là hết tình hết nghĩa. Cậu thì hay rồi, định đợi tới lúc kết hôn sao, đây là muốn chơi trò yêu đương trong sáng? Cậu có tin hay không nếu cậu còn không động thì sẽ bị cái tên Đường Việt Trạch kia ăn trước.”

Mạc Thời Khiêm khẽ nâng mí mắt liếc anh ta một cái, không mặn không nhạt châm chọc: “Cậu hạ thủ so với người khác nhanh hơn chắc? Người phụ nữ kia khi mười tám tuổi cậu đã ăn qua chưa? Chính mình chạy vào quân ngũ lĩnh đủ một đủ khổ đến cuối cùng lại thế nào? Người bên cạnh cô ta bây giờ là cậu sao?”

Thịnh Đường mặt tái mét, có chút nóng nảy cùng cái giận, ánh mắt trở nên ác liệt. Mạc Thời Khiêm mặc kệ cậu ta, tay nắm ly rượu tỏ vẻ bình tĩnh nhưng bụng dưới căng trướng, máu nóng trong người bắt đầu sục sôi. Cuối cùng anh cau mày đặt ly lên bàn trả rồi đứng dậy, tuấn nhan vẫn điềm nhiên không nhìn ra chút sóng gió dao động, bước chân vững vàng, tinh thần tỉnh táo.

Khi nắm tay lên mở cửa mới lạnh lùng hỏi: “6437?”

–“Lăn.”

Mạc Thời Khiêm liền cười cọt bước ra ngoài.

Anh đương nhiên biết Thịnh Đường sẽ cài mật mã phòng là gì, nhẹ bấm mở khoá cánh cửa đây một cái liền mở ra. Bước vào bên trong anh đã thấy thân ảnh phụ nữ có chút luống cuống đứng ngồi không yên, quả thực là Tô Mãn Nguyệt. Thấy anh xuất hiện cô thoáng đứng bật dậy từ trên ghế salon, trên mặt là tức giận cùng khiếp sợ: “Là anh sao? Là anh cho người bắt tôi tới?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Điên Cuồng Chiếm Giữ

Mạc Thời Khiêm nhúu mày lại, đương nhiên là Thịnh Đường đưa cô tới nhưng anh không biện minh chỉ qua quýt ừ một tiếng, xoay người chốt cửa.

Lương Mãn Nguyệt khẩn trương nhìn anh: “Anh... anh muốn làm gì?”

Người đàn ông tuấn mỹ trên người toát ra nồng đậm nguy hiểm, chân dài chậm rãi bước tới, giọng nói vẫn man mác lạnh lùng: “Mãn Nguyệt”.

Lương Mãn Nguyệt nhìn bộ dạng này của anh không khỏi khẩn trương hơn: “Thời Khiêm... “

Anh đột nhiên thay đổi trở nên gọi cảm, nhẹ nhàng như dụ như hoan “Em sắp già cho tôi, phải không?”.

Ánh mắt người đàn ông thâm thúy sâu thẳm, phẳng phất như có thể nhìn thấu tâm tư người khác. Lương Mãn Nguyệt không dám đối mặt với anh, cô nhắm chặt mắt lại cắn răng nói: “Đương nhiên... chuyện này không phải... đã sớm quyết định rồi sao?” “Tốt!” Bạc môi khẽ nhả ra một chữ, anh nhìn cô chăm chú, giọng nói thật trầm: “Như vậy tôi nay, có thể giao chính mình cho tôi, hửm?”.

Yêu cầu đương nhiên như vậy khiến cô giật mình, khó tin hỏi lại: “Tại sao?”.

Mạc Thời Khiêm thần nhiên nói: “Trì Hoan ngày mai kết hôn rồi, hôm nay tôi đã kết thúc công việc, sẽ có nhiều thời gian ở bên em”. Ngừng một lát anh mới tiếp tục nói: “Tôi sẽ cùng em bồi đắp tình cảm, không khiến em thấy tôi với Đường Việt Trạch có quá nhiều chênh lệch”.

Anh nói lời này vốn không có ý tứ gì khác, Đường Việt Trạch người này có bao nhiêu mị lực đối với phụ nữ anh có nghe qua, huống hồ đường đường là một thiếu gia hào phú cao cao tại thượng lại hạ mình đối với cô mảnh liệt tấn công, cô thấy động tâm cũng là lẽ thường tình.

Nhưng Lương Mãn Nguyệt nghe vào tai chỉ cảm thấy anh đang làm nhục cô. Loại vũ nhục này không phải lần đầu cô cảm nhận được.

Khi cô còn học đại học, Mặc Thời Khiêm đều đưa cô tới trường, thay cô chuyển hành lý cùng mua sắm đồ đạc, anh quan tâm cùng phóng khoáng khiến cô kiêu ngạo, không giấu ai chuyện hai người là thanh mai trúc mã đã đính ước.

Quan trọng nhất là anh đẹp trai, khiến người vừa gặp liền không thể quên, thế nên suốt bốn năm đại học mọi người đều biết cô đã có vị hôn phu.

Thời điểm Đường Việt Trạch xuất hiện, xen vào cuộc sống của cô thì có nhiều người nhớ tới rồi đem chuyện của cô ra nói lại, hơn nữa còn bàn luận trắng trợn rằng vị hôn phu của cô bây giờ đang làm vệ sĩ cho đại minh tinh Tri Hoan.

Đường Việt Trạch là người cao ngạo phách lối, theo đuổi cô một cách công khai, lúc ấy đã có người nói với cô: “Vài tháng nữa Đường Việt Trạch sẽ chính thức thừa kế Đường gia, giàu có không ai sánh kịp, vị hôn phu kia của cậu dù đẹp cũng chỉ là vệ sĩ thôi”.

“Đúng vậy, cậu còn không bỏ quách đi, ở bên Đường thiếu, dù sau không làm được Đường thiếu phu nhân thì phí chia tay cũng đủ cho cậu sống dư giả một đời”.

Tất cả mọi người đều cảm thấy nếu cô đến với Đường Việt Trạch thì chính là kẻ khinh bần yêu phú, vì tiền bạc vứt bỏ tình cảm thanh mai trúc mã hơn mười năm qua.

Cô căn bản cũng không quan tâm những chuyện này, cho dù thực sự yêu Đường Việt Trạch cũng không phải vì tiền. Nhưng những lời người đàn ông trước mặt cô bây giờ vừa mới nói ra khiến cô như bị đâm phải đầu liền trở nên kích động: “Anh có ý gì? Anh cũng hoài nghi em sao?”.

Mặc Thời Khiêm vô thức cau mày, được tính bắt đầu phát tác, anh cực lực nhẫn nại mới có thể duy trì hô hấp bình thường, đè thấp giọng nói: “Em không thể phủ nhận mình có hảo cảm với anh ta, nhưng là Mãn Nguyệt, Tri Hoan nói đúng, anh ta có thực lòng yêu em không cũng chưa chắc chắn, cho dù là thực yêu em thì anh ta có thể cưới em sao? Mặc Tây Cố năm đó cũng từng chân chân thực thực yêu Tô Nhã Băng, dù chia tay mấy năm sau vẫn đều không qua lại với người phụ nữ khác, bây giờ còn không phải vẫn kết hôn với Tri Hoan à?”.

Giọng anh lãnh đạm lương bạc, như đang bàn luận một chuyện không liên quan, từ trên cao nhìn xuống khiến cô cảm thấy đầy châm chọc. Lương Mãn Nguyệt nặng nề cắn môi, tay nắm chặt thành quả đấm hoang mang rối loạn nói: “Em cùng anh ta thực sự không có gì, hôm qua em nói chia tay với anh không phải bởi vì Đường thiếu, là vì em thấy anh không yêu em...”.

– “Phải không?”. Cô ngẩng đầu lên nhìn anh, ánh mắt người kia lạnh lùng sắc bén. Anh cười nhạt: “Nếu tôi nhớ không lầm, khi em còn học năm nhất đã từng bị bạn bè dao động mà ám chỉ chuyện kia, thế nhưng bây giờ lại nói không muốn... Em đây là muốn giữ gìn đợi tới ngày kết hôn hay là bởi vì... em không muốn Đường Việt Trạch biết mình đã cùng người đàn ông khác phát sinh quan hệ?”.

Lương Mãn Nguyệt vừa nhìn anh vừa lui về sau mấy bước: “Trong lòng anh em là người như vậy?”.

Anh hỏi lại cô: “Chẳng lẽ không đúng?”.

Lương Mãn Nguyệt xoay người muốn bỏ đi, nhưng còn chưa đi được mấy bước cổ tay đã bị giữ chặt. Trong lòng hoảng hốt cô, trở tay liền lấy con dao giấu trong tay áo đâm về phía anh. Mặc Thời Khiêm không có phòng bị, cứ như vậy mu bàn tay bị vạch ra một đường máu.

Lương Mãn Nguyệt tựa hồ không nghĩ đến làm anh bị thương, bị dọa sợ tới run lên: “Thật xin lỗi... Thời Khiêm, em xin lỗi, em không có ý...”.

Cô lúc trước vì bị hai người đàn ông lạ mặt cưỡng ép đưa đi, không biết là do anh sai người tới nên đã nhanh tay giấu kỹ con dao. Hồi nãy do quá kích động cô liền không không chế được mà xuống tay.

Mặc Thời Khiêm bên này thần trí có chút bị ảnh hưởng bởi thuốc, một đao đâm xuống thế nhưng lại giúp anh lấy lại tỉnh táo, nhìn người phụ nữ trước mặt rơi lệ đến thương tâm, anh thần nhiên nói: — “Em đi đi”.

– “Nhưng mà...”.

Tuần nhan trở nên dị thường lãnh khốc: “Hoặc là em đi ngay bây giờ, hoặc là lập tức cởi quần áo!”.

Lương Mãn Nguyệt cứng đờ vội vàng thu tay lại.

– “Em đưa anh tới bệnh viện”.

Người đàn ông khẽ khép lại tròng mắt: “Nếu em còn không đi, Mãn Nguyệt – Tôi liền làm em!”. Giọng anh lộ ra sắc lạnh: “Em nên biết tôi luôn nói được làm được!”.

Lương Mãn Nguyệt lui về sau hai bước, Mặc Thời Khiêm ngẩng đầu lên hơi đưa tay ra, cô cả kinh cuối cùng xoay người bỏ chạy.

Trong phòng bây giờ chỉ còn mình anh, Mặc Thời Khiêm chậm rãi cúi người xuống, hô hấp dồn dập khó có thể khống chế, mồ hôi thấm ra trên trán, gân xanh giật giật. Anh cố gắng đứng lên đi về phía phòng tắm xối nước lạnh.

Chờ anh ý thức được mình đang nghĩ gì thì trước mắt liền hiện ra hình ảnh mái tóc dài xõa bồng bềnh cùng cơ thể trơn bóng. Tầm mắt anh trở nên hoảng

hốt. Muốn nhắm lại nhưng lại càng làm hình ảnh trong đầu trở nên rõ ràng hơn.

Có phải vì cô là người phụ nữ đầu tiên trần trụi trước mặt anh cho nên anh hiện tại... chỉ có một tham vọng muốn chiếm lấy cô, điên cuồng muốn cô.

Mặc Thời Khiêm ngâm nước lạnh chừng một tiếng, cảm giác nóng bỏng đã rút bớt đi, cùng lúc đó tiếng chuông điện thoại vang lên.

Anh khom người với tay lấy di động, màn hình hiển thị hai chữ Trì Hoan.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiệu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Mua Quà Cho Anh

Beta: Stuki^^

Lương Mãn Nguyệt từ trong phòng đi ra, tay dùng sức khóa chặt cửa lại mới nhẹ nhàng thở ra một hơi. Vừa quay người liền nhìn thấy có người ở phía đối diện mình, người đàn ông lười biếng dựa mình trên lan can.

“Lương tiểu thư.”

Giọng nói của người đàn ông này rất êm tai, giống như dáng vẻ bề ngoài của anh ta, trời sinh đã mang theo vẻ dịu dàng nho nhã.

Ai ai cũng đều nói Đường Việt Trạch là một tiểu tam, cô cảm thấy chuyện đó lan rộng là bởi vì người đàn ông trước mặt này muốn nhiều người biết.

Thời gian trôi qua, những ngón tay của anh ta vẫn luôn kẹp điều thuốc, khuôn mặt tựa điêu khắc, lông mày rậm, đôi mắt vẻ mơ màng, mãi mãi cũng không thể biết được anh ta đang nghĩ gì.

Lương Mãn Nguyệt không dám nhìn thẳng vào mắt của Thịnh Đường, ánh mắt anh ta lạnh lẽo đến sắc bén. Thịnh Đường cười mà cứ như không cười làm người khác phải rung mình: “Tay của Thời Khiêm bị thương, cô nhớ băng bó cho cậu ấy.”

Ngón tay Thịnh Đường búng vào điều thuốc một cái, mỉm cười: “Vị hôn phu của cô bị trúng thuốc kích dục, cô không muốn hiến thân sao?”

Lương Mãn Nguyệt sửng sốt, hèn gì lúc này phản ứng của Thời Khiêm khác thường như vậy. Sau một lúc lâu cô mới mở miệng: “Anh ấy ở trong phòng Tôi phải đi đây!”

“Nếu cô rời đi nơi này, tôi liền tìm một cô gái mang vào cho cậu ấy.”

Lương Mãn Nguyệt nhú mày: “Thời Khiêm sẽ không cần, anh ấy chưa bao giờ ngủ với bất kì cô gái nào.”

Thịnh Đường hí mắt giễu cợt: “Cô không muốn cậu ấy ngủ với bất kì cô gái nào, cũng không muốn bỏ lỡ Đường Việt Trạch. Như vậy cho dù Thời Khiêm và Đường Việt Trạch biết được mọi chuyện, thì Đường Việt Trạch hoặc Thời Khiêm vẫn ở bên cô, kế hoạch rất hoàn mỹ, có đúng hay không?”

“Thịnh Đường, anh đừng tưởng anh là bạn tốt của Thời Khiêm, thì có thể nói bậy bạ!”

Khuôn mặt hoàn mỹ thơ ờ của Thịnh Đường bỗng nhiên thay đổi, trong nháy mắt lạnh xuống: “Tôi đã nói thì sẽ làm, nếu bây giờ cô dám rời khỏi đây, tôi nhất định sẽ tìm một cô gái khác cho cậu ấy.”

“Đàn ông các anh trong đầu chỉ có những chuyện bẩn thỉu này thôi sao?”

Thịnh Đường cười lạnh một tiếng: “Chúng tôi là đàn ông xấu xa, còn cô rất tốt đẹp sao? Chuyện cô và tên họ Đường đã làm cũng không khác chúng tôi là mấy, tại hầm đậu xe của rạp chiếu phim làm cái chuyện xấu hổ đó, cô tưởng người khác không biết sao?”

Giọng nói của Lương Mãn Nguyệt liền có một chút chột dạ: “Anh cho người theo dõi tôi?”

Thịnh Đường hít vào một luồng khí thật dài, lại phun ra, lạnh lùng mỉm cười: “Trong cái thành phố này, mỗi một xó xỉnh góc ngách đều có tai mắt của tôi, nếu muốn tôi không biết thì đừng làm những chuyện chướng mắt này.”

Gương mặt Lương Mãn Nguyệt hết đỏ rồi trắng, lần lượt thay đổi, gần đến phát run: “Là Đường Việt Trạch ép tôi.”

Vừa dứt lời, một người đàn ông trẻ tuổi mặc đồ phục vụ gấp gấp chạy đến: “Cái đó... Thịnh ca, Đường thiếu tới tìm anh.”

Ngón tay thon dài của Thịnh Đường kẹp điều thuốc, từ từ cười lạnh: “Lương tiểu thư, cô có thể lựa chọn hoặc là trở lại phòng, hoặc là đi cùng Đường thiếu. Nhưng mà tôi nhắc nhở cô, nếu Thời Khiêm có thật sự ngủ với cô gái nào, mà cô gái kia lại bám theo bắt cậu ấy phải chịu trách nhiệm... Thì sau

này chuyện gì cũng sẽ không liên quan đến cô nữa.”

... ..

Căn hộ của Trì Hoan.

Cô từ biệt thự trở về, tắm giặt sạch sẽ, thay quần áo, lau khô tóc, sau đó đến tủ rượu trong thư phòng lấy một chai và ly, một mình ngồi trên ghế sa lon uống.

Uống xong một chai, cô phát hiện đã hết rượu, vì vậy lại nhắc người lên đi vào thư phòng lấy.

Lúc đi ngang qua bàn đọc sách, ánh mắt cô vô tình liếc thấy chiếc hộp đặt ở trên mặt bàn, cô sờ mi tâm một cái, đi qua cầm lên nhìn một chút. Một chai rượu không thể khiến cho cô say bí tỷ, nhưng cũng đã làm cô thần trí mơ hồ.

Cô cầm nó trở lại phòng khách, bỏ trên đùi mình, một tay sờ, tay kia mò lấy điện thoại gọi cho số của Mặc Thời Khiêm.

Tiếng chuông reo lên rất lâu, bên kia mới đột nhiên bắt máy.

Đầu dây bên kia không lên tiếng.

“Mặc Thời Khiêm?”

“Có chuyện gì sao?” Giọng nói của Mặc Thời Khiêm trầm thấp, có chút khàn cực kì khó nghe, nhưng độ cồn trong rượu làm cho Trì Hoan không để ý đến sự khác thường này, cô nói: “Anh mau đến căn hộ của tôi nhanh lên.”

Mặc Thời Khiêm lại lặp lại ba chữ đơn giản kia một lần nữa: “Có chuyện gì sao?”

”Ừ... Anh thay tôi đi đến nơi đó đem hai bình rượu về đây, mang loại mà bình thường tôi hay uống ấy.”

Trong điện thoại yên tĩnh trong chốc lát: ”Tôi không khỏe, để người khác mang đến cho cô được không?”

Trì Hoan nhú mày: ”Không được!”

Mặc Thời Khiêm lại nói: “Hiện tại tôi không có xe.”

”Không có xe? Anh ở cùng cô gái nào sao? Chuẩn bị làm chuyện ân ái?”

“Ừ, để tôi cho người mang qua cho cô.”

Thoáng cái cô giống như là nổi giận: “Không được! Không được,! Tôi muốn anh tới! Mặc Thời Khiêm, tôi còn chưa kết hôn, hiện giờ anh vẫn còn là vệ sĩ của tôi. Bây giờ anh có qua chỗ tôi hay không?”

Mặc Thời Khiêm lại trầm mặc mấy giây, cuối cùng hần khàn khàn nói: ”Được, tôi tới.”

”Ừ, nhanh lên một chút, tôi chuẩn bị đi ngủ.”

”Được.”

Cúp điện thoại, Trì Hoan đặt điện thoại di động ở trên bàn trà, ngồi trên ghế sa lon, không lâu cảm thấy có chút đau đầu, thuận tay ôm gối ôm dựa đầu nằm xuống.

Cho đến nửa sau sau, tiếng chuông cửa vang lên, đánh thức cô.

Cô đứng dậy đi mở cửa, người đàn ông cao lớn đứng im tại cửa, quần áo màu tối đơn giản, cầm trong tay hai bình rượu, đôi mắt so với bình thường đen hơn mấy phần, không lên tiếng.

Trì Hoan không để ý: ”Vào đi!”

Trì Hoan xoay người đi vào bên trong. Mặc Thời Khiêm nhìn thấy cô xõa tóc dài, đôi mắt mơ màng, do dự một giây, căn bản muốn đem tới cửa rồi đi, nhưng mà ma xui quỷ khiến thế nào hần lại đi vào theo.

Mặc Thời Khiêm đem hai bình rượu đặt ở lên bàn, không nhẹ không nặng.

Trì Hoan uống rượu, khuôn mặt trắng nõn phủ lên một màu đỏ hồng mê người, cô ngẩng đầu nhìn Mặc Thời Khiêm, nhéo mi nói: “Anh đứng đó làm gì, anh cao như vậy, nói chuyện một lăm”

Mặc Thời Khiêm ngồi xuống bên cạnh cô.

Ở gần, hẳn có thể ngửi được rõ ràng mùi thơm sữa tắm của cô lại thoang thoảng mùi rượu, thơm đến say lòng người, cùng với thân thể mềm mại quyến rũ vô cùng.

Tri Hoan đem chiếc hộp màu xanh lam cầm lên để ở ghế sa lon, đưa cho Mặc Thời Khiêm” Quà cho anh.”

Mặc Thời Khiêm nhìn thấy từng ngón tay trắng nõn, rồi tới gương mặt ửng hồng mê hoặc, đôi môi đỏ lúc mở lúc đóng, đã không nghe rõ là cô đang nói gì, chỉ cảm thấy miệng lưỡi khô rát, hẳn cho rằng nước có thể dập tắt dục vọng của mình, nhưng một lần nữa dục vọng lại nổi lên, thiêu đốt cổ họng của hắn.

Giọng nói khàn khàn thốt lên chữ cuối cùng:” Quà?”

Rượu khiến cho gương mặt của cô đỏ ửng, hình ảnh đó đều được thu vào trong đáy mắt của Mặc Thời Khiêm, hẳn cảm thấy cô giống như là đang thẹn thùng. Tri Hoan là không nhận ra được sự khác thường của Mặc Thời Khiêm.” Ngày mai không phải anh đã không còn là vệ sĩ của tôi sao, hôm qua lúc tôi đi mua đồ tôi cố ý mua quà cho anh... Coi như là cảm ơn mấy năm nay anh đã bảo vệ tôi... A”

Thật ra thì cô còn muốn hỏi một câu, nếu như ngày mai cô không kết hôn, Mặc Thời Khiêm có đồng ý tiếp tục làm vệ sĩ cho cô hay không.

Nhưng những lời này cô lại không có cơ hội để nói ra, bởi vì Mặc Thời Khiêm đột nhiên xích lại gần, cúi đầu tiến gần đến môi của cô, hung hăng hôn cô.

Tri Hoan đầu tiên là ngơ ngẩn, hộp quà trong tay rơi xuống đất, chờ đến lúc cô nhận ra Mặc Thời Khiêm đang làm gì, đầu cô nổ tung.

Mấy giây sau cô mới giãy giụa, nhưng vào lúc tay cô muốn đẩy Mặc Thời Khiêm ra, cô đã bị cánh tay của Mặc Thời Khiêm vòng qua kiềm chế, hẳn trực tiếp ôm cô lên người, sau đó giữ chặt lấy chóp đầu cô hôn sâu xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Mặc Thời Khiêm, Anh Điên Rồi Đúng Không?

Editor: Cu Rin đẹp trai~

Beta: Stuki^^

H của các nàng đây~

Mặc Thời Khiêm đang hôn cô, Mặc Thời lại đang hôn cô, Mặc Thời Khiêm lại dám hôn cô.

Tri Hoan muốn phát điên rồi.

Người cô vô cùng nhỏ nhắn, thế cho nên Mặc Thời Khiêm có thể dễ như trở bàn tay ôm trọn cô vào ngực, cánh tay và lồng ngực đều giống như bức tường sắt, mặc cho cô dẩy giụa bao nhiêu đều không hề xê dịch một chút.

Mặc Thời Khiêm hôn môi cô, hẳn quả thật không có kỹ xảo gì, trong lòng nổi lên dục vọng chỉ làm theo bản năng bản sinh của một người đàn ông, hẳn không thể ăn sạch sành sanh đôi môi mềm mại ngọt ngào kia.

Tay cũng chui vào trong quần áo của cô, lúc tìm thấy thứ mềm mại kia Mặc Thời Khiêm liền không kìm được cầm nắm.

Cô so với hắn tương trọng còn mềm mại hơn nhiều, mềm đến giống như là không xương như vậy.

Nếu như nói hắn hôn cô chẳng qua là do nhất thời hồ đồ, thì sau khi hôn cô, hẳn đã hoàn toàn bị chìm đắm trong đó. Bên trong thân thể cô, thứ mềm mại bị tay Mặc Thời Khiêm hung hăng xoa bóp. (Ngại quá men ///)

Tri Hoan ở trong tay Mặc Thời Khiêm chỉ có mặc cho mình bị ăn thịt rút xương, cô không ngờ sức lực của nam và nữ lại có sự chênh lệch lớn đến vậy.

Mặc Thời Khiêm ngậm bờ môi cô, đầu lưỡi như miêu tả hình dạng môi cô, hôn như vậy trong chốc lát lại cạy hàm răng của cô ra, thô bạo thăm dò vào, thành công chiếm giữ.

Tri Hoan liều mạng đánh Mặc Thời Khiêm, nhưng mà vẫn chẳng có tác dụng gì. Cô thậm chí không biết rằng tại sao người đàn ông này lại đột nhiên biến thành như vậy, Mặc Thời Khiêm ép bức quần quýt nút đầu lưỡi cô, đem mỗi một góc ngách xó xi trong miệng cô đều chiếm lấy.

Chưa bao giờ cảnh hôn thân mật và sự tức giận trộn lẫn vào một chỗ lại đặc biệt mê hoặc như vậy, khiến cô run rẩy, trong não đều trở nên trống rỗng.

Cho đến khi cô bị hôn đến mức sắp thở không nổi, đôi môi bị hân hôn đến sưng đỏ tê dại, Mặc Thời Khiêm rút cuộc mới buông tha mà rời đi đôi môi cô, hôn dọc theo chiếc cằm trắng nõn đi xuống.

Tri Hoan thở hổn hển, một bên đẩy Mặc Thời Khiêm ra, một bên la hét: "Mặc Thời Khiêm, anh điên rồi đúng không?"

Cô vừa nói ra, trời đất quay cuồng một trận. Người cô bị Mặc Thời Khiêm ép vào trên ghế sa lon mềm mại, ghé sát đầu vào gần cô.

Tri Hoan rút cuộc cũng thấy rõ gương mặt của Mặc Thời Khiêm.

Khuôn mặt hoàn mỹ chăm chú nhìn cô, bên trong con ngươi đen thẳm là ngọn lửa bùng cháy, nhìn chăm chăm cô, giống như thú hoang nhìn chăm chăm con mồi của mình, trên trán đã lấm tấm mồ hôi, lại càng thêm quyến rũ.

Cô thậm chí còn không biết rằng, quần áo trên người mình căn bản đã bị cởi hết.

Ngực cô kịch liệt phập phồng tức giận, tim lại đập rộn lên, giọng nói run rẩy: "Anh làm sao vậy?"

Cho đến giờ phút này Tri Hoan cũng không thể tin được. Rút cuộc là thế nào? Người này là Mặc Thời Khiêm sao?

Mặc Thời Khiêm giam cầm cô, đôi mắt đen nóng bỏng không kiêng kỵ nhìn chăm chăm cô, đôi môi mỏng khê nhếch lên, giọng nói khàn khàn: "Tri Hoan!". Mặc Thời Khiêm gọi tên của cô, giọng trầm thấp cổ họng phun ra một cái: "Tôi muốn làm tình với em."

Tri Hoan không thể tin nổi nhìn Mặc Thời Khiêm, đầu nổ tung một tiếng.

Trông mắt cô tròn to, đột nhiên hồi sức dồn hết sức lực cố gắng đẩy Mặc Thời Khiêm một cái. Thấy Mặc Thời Khiêm ngã trên mặt đất, trong nháy mắt cô trở nên nhảy bén từ trên ghế sa lon lăn xuống, đầu óc đã trống không, chỉ muốn dùng cả tay lẫn chân chạy trốn.

Mặc Thời Khiêm chỉ cần dùng một tay, liền lần nữa bắt cô trở lại, đè ở trên ghế sa lon.

Cô bị hù dọa đến khóc:"Mặc Thời Khiêm, Mặc Thời Khiêm... Không muốn..."

Mặc Thời Khiêm ôm cô mang đến ghế. Đỡ gối ôm sau lưng cô, lại cúi người xuống hôn lần nữa, từ môi đến quai hàm, cuối cùng, Mặc Thời Khiêm ngậm vành tai của cô.

Con ngươi của Tri Hoan mở to hết cỡ, run rẩy liên tục.

"Em ngoan chút! "Hơi thở của Mặc Thời Khiêm phun vào cổ cô, giọng nói lại dễ dàng."Nếu không lại khiến em bị thương, huh?"

Những lời này, rõ ràng là đang thông báo cho cô biết, cô không có quyền lựa chọn, cô cũng biết là không thể chạy trốn được. Tri Hoan một bên vừa khóc sụt sùi vừa dùng lực lắc đầu: "Không muốn... Không được, Mặc Thời Khiêm, anh không thể đối xử với tôi như vậy, anh không thể đối xử với tôi như vậy..."

Đôi môi mỏng của Mặc Thời Khiêm dính chặt lấy tai cô, giọng nói sâu thẳm tuyên bố:"Tôi có thể, hơn nữa, nhất định sẽ được."

Mặc Thời Khiêm nhìn bộ dạng khóc nức nở của cô gái bên dưới, trong lòng trở nên mềm mại. Nhưng dáng vẻ của cô lại càng khiến hắn muốn chiếm đoạt cô nhiều hơn. Mặc Thời Khiêm cúi đầu hôn lên từng giọt nước mắt của cô, giọng khàn khàn: "Đừng khóc, em càng khóc càng khơi lên dục vọng của tôi, cũng sẽ bị thương."

Tri Hoan ngay lập tức nín khóc.

Cô không dám tin đây là lời nói của người đã ở bên cạnh cô ba năm- Mặc Thời Khiêm.

Cuối cùng, cô giống như là đã tuyệt vọng, nhắm mắt lại khóc thút thít, không giấy dựa nữa, chẳng qua là run rẩy dữ dội hơn.

Áo quần đã bị cởi sạch, chỉ còn lại mái tóc dài màu đen làm nổi bật lên làn da trắng như tuyết của cô. Bờ vai đang run rẩy cũng rất dục người.

Mặc Thời Khiêm chưa bao giờ nổi lên dục vọng của đàn ông, nhưng giờ phút này cổ họng khô khốc chỉ còn lại khát khao mãnh liệt, nhất là, đây lại là cô gái hắn hết sức bảo vệ trong ba năm qua.

Ngược lại với Mặc Thời Khiêm, Tri Hoan ngoại trừ việc không ngừng khóc nức nở, cả người đều trở nên căng thẳng.

Mặc Thời Khiêm bóp nhẹ cằm của cô, khiến cho cô mở miệng cùng anh hôn môi, không ngừng hôn sâu triền miên, ngay lúc cô bị hôn đến chóiang vàng Mặc Thời Khiêm dùng đầu gối ép buộc cô tách chân ra, tiến sâu vào cơ thể cô. (°//°)

"A..." Tri Hoan lần nữa kêu thành tiếng, cô đau đến sắc mặt trắng bệch, vốn là được nuông chiều từ nhỏ không chịu được nổi đau thân thể, đột nhiên bị như vậy, cô chỉ cảm thấy mình sắp chết đến nơi."Tôi giết anh... Mặc Thời Khiêm, anh là đồ cặn bã, cầm thú..."

Giờ khắc này cô hận Mặc Thời Khiêm đến nghiêng răng nghiêng lợi, nhất là người đàn ông cường bức cô lại là Mặc Thời Khiêm.

Mặc Thời Khiêm là vệ sĩ mà cô tin cậy nhất đột nhiên biến thành người cường bức cô.

Cơ thể cô đã bị phơi bày, nhưng trên người Mặc Thời Khiêm vẫn mặc quần áo chỉnh tề. Trì Hoan hận đến mức cắn lên vai Mặc Thời Khiêm, hận không thể cắn nát thịt anh ta, nhưng bỗng nhiên nhận được khoái cảm của trận kích tình mà Mặc Thời Khiêm mang đến khiến cô dừng lại khẽ rên một tiếng.

Sau đó, hoàn toàn tiến sâu vào người cô.

Lập tức Trì Hoan đau đến buồn lòng rằng, vừa nện ngào bên khóc thút thít, ngón tay siết thật chặt áo của Mặc Thời Khiêm” Đau... Đau quá, Mặc Thời Khiêm... Anh mau ra ngoài... Tôi cầu xin anh... mau ra ngoài.”

Cô thật là đau, muốn chết.

Cô khó chịu, thật ra Mặc Thời Khiêm cũng không tốt hơn được bao nhiêu, thân thể quá căng thẳng, mồ hôi tích lại chảy xuống, hô hấp rối loạn, dồn dập, theo bản năng hấn cúi đầu hôn khuôn mặt của cô, giọng nói khác xa với cơ thể cường tráng, vỗ về dỗ dành:” Không đi ra được, cố một chút, được không?”

Trì Hoan khóc tới thở không nổi.

Làm Mặc Thời Khiêm ở trên không khống chế được bắt đầu chậm rãi tiến vào, Trì Hoan cảm thấy đau hơn, lí trí hoàn toàn không có ý nghĩ muốn đẩy Mặc Thời Khiêm ra, tránh khỏi cái cảm giác đau đớn này.

Mặc Thời Khiêm nhủ lòng này, đem đôi tay không an phận của cô giữ chặt trên đầu, giọng nói lạnh lẽo uy hiếp:”” Trì Hoan, em thử gây náo loạn tiếp đi.”

Nước mắt cô lại chảy ra ngoài lần nữa.

Không biết là đau, là uất ức, hay là hận, cô ở dưới thân Mặc Thời Khiêm uốn éo không ngừng, loại cảm giác này căn bản khiến Mặc Thời Khiêm liên mất đi sự cảnh giác.

Trì Hoan mở mắt ra, chỉ cảm thấy con đau ở chỗ đó đã tiêu tán rất nhiều.

Sau đó cô ngây thơ cho rằng trận kích tình này cuối cùng cũng kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Hấn Từ Trước Tối Nay Chưa Từng Thấy Trì Hoan Đau Khổ Như Vậy

Beta: Stuki^^

Trì Hoan cố nín nhịn khóc nức nở dùng sức muốn đẩy hấn ra nhưng căn bản không thể làm người kia nhúc nhích dù chỉ một chút, cô cả giận hét lên:”Anh mau ra!”

Mặc Thời Khiêm thế nhưng nghe lời cô ngồi dậy, tránh cho mình đè nặng khiến cô khó chịu, cũng y như cô muốn mà lui ra ngoài.

Trì Hoan chặt vật ngồi dậy muốn với tay lấy đồ mặc lên người, nhưng ngón tay còn chưa kịp động cả người đã bị nhấc bổng lên.

Trì Hoan sững sờ đến quên cả phản kháng. Cô kéo kéo áo hấn trừng mắt hỏi:”Anh còn muốn làm gì?”

Mặc Thời Khiêm ôm cô vào phòng ngủ, bạc môi mím chặt tỏ rõ hấn đang không vui. Cái bộ dạng này là sao đây, làm cô vừa hận vừa sợ. Đã cường bạo người ta thì có tư cách gì mà tỏ ra mất hứng.

“Mặc Thời Khiêm! Anh thả tôi xuống, buông ra có nghe không?”

Người kia một cước đạp bay cửa phòng ngủ, động tác này làm thân hình nhỏ bé trong ngực run lên. Rốt cục cô cũng nhận ra là hấn muốn tiếp tục.

Mặc Thời Khiêm đặt cô lên giường, cả người cũng áp lên, một lời không nói đã cúi xuống hôn lấy gương mặt mềm mại, bắt gặp cái tay cô không an phận, hấn dùng một tay ghì hai tay cô lên đỉnh đầu, môi hôn lướt xuống bả vai cùng xương quai xanh quyến rũ.

Thân thể Trì Hoan trở nên nhạy cảm đến run rẩy, mê luyến theo từng nụ hôn của hắn.

“Mặc Thời Khiêm! Anh mau buông ra!”

“Tôi sẽ giết anh, anh có bản lĩnh liền giết tôi nếu không ngày mai tôi nhất định khiến anh phải chết.”

Cô muốn giật tay ra khỏi trói buộc, muốn dùng chân đạp bay người đang làm loạn trên người cô, nhưng là cô không làm được. cô chỉ có thể nói ra lời uy hiếp. Mà hiển nhiên người kia còn không có để mấy câu hù dọa này vào mắt, ngược lại còn kích thích hắn mạnh mẽ hơn.

“Không...không muốn...”

Cô càng giãy giụa càng bị hắn siết chặt sít sao.

“Mặc Thời Khiêm... xin anh... không muốn...”

Tiếng khóc nức nở cầu hắn như tiếng mèo kêu, nghe qua thật đáng thương. Nhưng giờ này lại càng giống như cào vào lòng hắn, ngứa ngáy khó nhịn. Hắn buông lỏng tay cô nhưng không để cô kịp động đậy đã lật sấp cô xuống giường, nụ hôn dày đặc như mưa rơi lên bà vai cùng tấm lưng trần, lại lần nữa lướt lên cảm cùng môi, đẩy đưa quần quít.

Mặc Thời Khiêm tiến công mãnh liệt khiến cho Trì Hoan khó có thể chịu đựng, trong đầu trở nên trống rỗng, hận không thể co mình lại như con tôm. ...

Đêm dài đằng đẵng, bóng tối phủ xuống...

Cả đêm bên tai Trì Hoan chỉ có tiếng đàn ông trầm thấp thờ dục hoà cùng tiếng mưa rơi, cùng với... tiếng kêu mất khống chế của chính cô.

Tất cả giác quan đều bị hắn bao phủ, chìm chìm nổi nổi theo tiết tấu của hắn.

...

Hôm sau khi sắc trời vẫn còn tờ mờ sáng Trì Hoan đã tỉnh. Đập vào mắt là khung cửa sổ thủy tinh chưa kéo hết rèm, cô có cảm giác như sống sót sau tai nạn, nhẹ thở ra một hơi dài rồi đưa tay che mắt, suy nghĩ bản thân sao lại mơ thấy giấc mộng hoang đường như vậy.

Đầu ngón tay vừa khéo đụng phải thứ gì đó, đây không phải quần áo của cô. Con người trướng lớn, đầu ằm ằm nổi tung, kí ức hôm qua tràn về khiến cô bật dậy. Người đàn ông bên cạnh còn phản ứng nhanh hơn cô đã ngồi dậy trước một bước. Một giây nhìn rõ hắn, huyết dịch toàn thân cô như ngừng lại.

Người kia tóc ngắn lộn xộn cúi đầu, đôi mắt nhìn cô, giọng trầm khàn cất tiếng: “Thật xin lỗi!”

Ba chữ kia khiến cho Trì Hoan dây thần kinh đang căng cứng đột nhiên đứt phụt. Không chút do dự nâng tay cho hắn một bạt tai.

“Ba”

Mặc Thời Khiêm không tránh né chỉ chịu đựng một cái tát này rơi xuống.

Biểu hiện này của hắn càng khiến Trì Hoan thờ dục kịch liệt, hô hấp dồn dập. Cô khó nén phần nộ túm lấy gối đập lên người hắn.

Cô liều mạng đập mấy cái nhưng không làm gì được hắn, ngược lại chính mình không khống chế được rơi lệ.

“Mặc Thời Khiêm, anh...” cô cắn răng nghiến lợi, tức đến mắng cũng không ra hơi, chỉ có thể nấc lên khóc thút thít, bà vai run rẩy càng tỏ thêm thân hình thon nhỏ gầy yếu, cả người toát lên vẻ tuyệt vọng cùng luống cuống.

Mặc Thời Khiêm yết hầu lên xuống mấy lần, giọng nói càng trầm: “Xin lỗi em!”

Trì Hoan chôn đầu xuống, co gối lên, mái tóc như tảo biển tán loạn che đi gương mặt đầy nước mắt, không biết là không thêm mắng hay mắng không nổi, chỉ là không hiểu vì sao lại xảy ra chuyện như vậy.

Sáng sớm đặc biệt yên tĩnh, chỉ có tiếng khóc sụt sùi của Trì Hoan. Mặc Thời Khiêm nhìn chăm chăm đỉnh đầu của cô hồi lâu mới vén chăn xuống giường, nhặt quần lên mặc vào. Tìm không thấy áo mới phát hiện ra vẫn ở trên người cô. Từ trước tới nay hắn chưa từng thấy qua bộ dạng cô thương tâm đến vậy.

Hắn biết không phải vì cô bị thất thân, cũng không phải vì hôn lễ bị người phản bội mà bởi vì hắn.

Ngay từ đầu khi tiếp xúc với cô hắn liền biết được, người khiến cô tin tưởng trên thế giới này ít đến thảm thương, thiếu nữ mười mấy tuổi cha mẹ cũng không dám tin tưởng, một mình lặn lội kiếm tiền tự lập.

Mấy năm nay hai người họ thoạt nhìn không có quan hệ gì nhưng cô đối với hắn lại không chút nào đề phòng, càng không nghĩ tới hắn sẽ tổn thương cô.

Trì Hoan không biết mình đã khóc bao lâu chỉ một mực khóc tới hệt hơi mới dần dần dừng lại.

Trong phòng ngoại trừ tiếng mặc quần áo cũng không phát ra thanh âm nào khác. Nhưng cô biết hắn vẫn chưa rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Xa Lạ

Beta: Stuki^^

Cho đến khi cô có thể lấy lại được thanh âm của mình, cô mới nghe được giọng nói trầm trầm của hắn: "Tôi sẽ tự thú!", thanh âm của hắn thật thấp: "Em có thể kiện tôi."

Tự thú?

Tri Hoan nâng mắt lên, mắt nhìn hắn.

Trước khi hắn nói ra hai chữ này, cô chưa bao giờ nghĩ tới chuyện muốn kiện hắn. Dĩ nhiên, cô cũng không có khả năng bởi vì hắn nói như vậy, cô sẽ buông tha hắn.

Hắn quỳ một chân trên thảm phía cuối giường, trên gương mặt mặt tuấn mỹ nhìn không ra bất kỳ cảm xúc nào. Một chút cũng không có chút cảm giác chột vật, giọng nói khàn khàn, lạnh lùng, ung dung tĩnh táo.

Tri Hoan nhìn hắn một lúc lâu.

Trong quá trình này, hắn vừa không nói lời nào cũng không đứng dậy, giống như là chờ cô xét xử, tựa hồ cũng không có muốn ý giải thích, yên lặng mà trầm mặc.

Tri Hoan từ trong chăn chui ra, chân trần giẫm đạp ở trên thảm trải sàn, đi tới cuối giường, ngồi xuống ở trước mặt hắn.

Tóc dài mà xốc xếch, mặc áo của hắn, lông mi bị nước mắt làm ướt, thanh âm bởi vì kêu khóc rít gào cầu xin tha thứ mà khàn khàn, không một biểu hiện nào không tố cáo hôm qua bị dày xéo đến thê thảm.

Tri Hoan dùng sức điều chỉnh hô hấp, sau đó bình tĩnh mở miệng: "Anh nói, tại sao?"

Hắn vẫn cúi đầu: "Xin lỗi!"

"Xin lỗi? Anh nói xin lỗi sẽ có ích sao? Nói xin lỗi thì có thể làm cho sự việc đêm qua không xảy ra sao? Có thể làm cho tôi vẫn là một xử nữ sao? Xem là tôi không có bị anh cưỡng bạo sao?"

Hắn yên lặng mấy giây, nhàn nhạt nói: "Tôi không có cách nào bồi thường được cho em, cho nên, em kiện tôi đi."

Không cách nào bồi thường, chỉ có thể trừng phạt.

Tri Hoan lạnh lùng nhìn hắn: "Em hỏi anh tại sao!"

Hắn ngẩng đầu nhìn cô: "Có quan trọng không?"

"Có câu nói chết không nhắm mắt, chính là muốn biết vì sao mình chết, nếu không sẽ không nhắm mắt được."

Qua mấy giây, hắn nhàn nhạt mở miệng: "Tôi hôm qua tôi uống rượu có thuốc thúc tỉnh, ý thức không rõ."

Nàng lạnh giọng châm chọc: "Anh có chướng ngại không cứng nổi?"

Ánh mắt Mặc Thời Khiêm tối sầm lại, nhìn cô: "Em nhất định phải cùng tôi thảo luận cái vấn đề này sao?"

Khuôn mặt xinh đẹp lại mỉm cười lạnh lùng: "Người bình thường chẳng lẽ cần phải uống loại thuốc này? Nha, tôi nhớ ra rồi, anh không phải là không thể cứng rắn? Hay là cứng rắn không được bao lâu, cho nên mới phải uống thuốc, đúng không? Dù sao chỉ có mấy phút, khó trách vị hôn thê của anh muốn cùng Đường Việt Trạch bỏ trốn."

Tri Hoan không phải là không biết những lời này nói ra giết địch một ngàn nhưng tự thương tổn tám trăm (ý đau người cũng đau mình), nhưng cô nhìn bộ dạng của hắn, cho dù quỳ dưới đất cũng không nhìn ra được bất kỳ sự thành tâm hối hận nào, ngược lại thì một dáng bình tĩnh tuyệt đối, ung dung không có việc gì, cô không cách nào hạ giọng được.

Hai bên huyết thái dương nhảy thình thịch, mấy giây sau hần trầm giọng: ” Mặc dù thật xin lỗi, nhưng nếu tôi đã đè em xuống làm mấy lần thì cũng là một tội cường bạo. Nếu như em thật đã quên tối hôm qua em khóc cầu tôi kết thúc như thế nào, tôi cũng không thèm để ý làm nhiều hơn một lần nữa. Để cho em trong lúc thanh tỉnh có thể cảm nhận được đến cùng có phải hay không chỉ có mấy phút.”

Trì Hoan cắn môi nhìn hần quỳ một chân trước mặt cô, ngón tay siết chặt, giận giữ hét lớn:” Fuck! Anh uống thuốc liền uống thuốc. Anh uống thuốc xong không đi tìm vị hôn thê của anh, tại sao phải chạy tới tìm tôi?”

Hần thân nhiên nói: “Cô ấy không chịu! Tôi ở trong bồn tắm ngâm một giờ, cho là không sao. Vừa vặn em gọi điện thoại cho tôi, không phải là bảo tôi tới sao?.”

Hần đã đáp ứng đến, một là đánh giá cao sức nhẫn nại của chính mình, cho là không sao, hai là bởi vì Trì Hoan ở trong điện thoại nổi giận, lại lấy thân phận uy hiếp hần. Dĩ nhiên, hần không loại trừ những hình ảnh mị hoặc khi uống rượu của cô làm ảnh hưởng tâm trí hần.

Trì Hoan tự nhiên cũng nhớ tới, tối hôm qua khi cô gọi điện thoại cho hần, hần nói với mình hần không thoải mái, muốn tìm người thay hần tới.

Nhưng lúc đó, Trì Hoan suy nghĩ sau này có thể không có cơ hội gặp mặt, muốn đem lễ vật tự mình tặng cho hần, cộng thêm uống rượu làm tâm phiền ý loạn, khó tránh khỏi có chút càn quấy.

” Cô ta không chịu chẳng lẽ tôi chịu? Cô ta mới là vị hôn thê của anh, anh không đem cô ta làm, ngược lại anh lại chạy tới cường bạo tôi? ”

Gương mặt tuần mỹ của hần vô cùng bình tĩnh, trông mắt đen như đầm sâu không đáy: ” Đại khái là bởi vì lần trước vô tình thấy em thay quần áo, thì đã từng nghĩ tới sau này sẽ làm như vậy.”

Trì Hoan ngây người, á khẩu nhìn hần.

Chờ khi cô phản ứng lại, gờ tay lên, một bạt tai đập trúng trên mặt của hần.

Cô lạnh lùng nói: ” Mặc Thời Khiêm! Anh ý vào việc tôi không dám để cho người của toàn thế giới biết rõ tôi bị cường bạo, cho nên anh mới không có sợ hãi?”

Hần thân nhiên nói: ” Lấy bạo lực, uy hiếp hoặc là dùng thủ đoạn khác cường bạo một người phụ nữ, phạt từ ba năm đến mười năm. Nếu như em vẫn muốn rạng rỡ lập gia đình, tôi có thể đem chuyện này đè xuống, không cho Mạc Tây Cố hay bất kỳ truyền thông nào biết. Nhưng thù lao là, thời hạn thi hành án giảm phân nửa.”

Trì Hoan cơ hồ là không tưởng tượng nổi từng hần.

Hần lại có thể vào lúc này, tinh táo, có trật tự logic trước sau cùng mình thảo luận thời hạn thi hành án?

“Anh dám chỉ tôi phải kiện anh? Mặc Thời Khiêm, nếu như tôi cái gì cũng không quan tâm, cha tôi có thể để cho anh ở bên trong tù đợi mười năm.”

Hần cười nhẹ, thân nhiên nói: ” Cái tội cường bạo này nếu như tôi không thừa nhận, ai thắng ai thua rất khó nói. Đại tiểu thư! Camera ở hành lang sẽ chụp là em mở cửa cho tôi, ghi chép của điện thoại di động sẽ chứng minh là em gọi điện thoại cho tôi. Tối hôm qua là tôi cường bức em không sai, nhưng nếu như tôi tại tòa án nói ngược lại, bảo em tối hôm trước hôn lễ theo tôi ngủ, cũng không phải không có người tin tưởng tôi.”

Trì Hoan nhìn hần, thật lâu không nói ra lời.

Trì Hoan bị lời nói này làm tức giận đến ngực cũng đau, nhưng vẫn biết hần nói đều có lý.

Nếu như hần không nhận, hần hoàn toàn có thể trả ngược lại cô. Cho dù ba ba của cô là Thị trưởng thành phố có thể lực lớn, một khi làm lớn chuyện, cho dù có thắng kiện, danh dự của cô cũng sẽ chịu ảnh hưởng, rớt xuống ngàn trượng.

Trì Hoan cơ hồ là không thể tin tưởng: ” Anh nguyện ý để cho chuyện này từ nay chôn xuống bụi đất, tôi tiếp tục cử hành hôn lễ rạng rỡ của tôi, mà anh ở trong ngục nghĩ ngơi một năm rưỡi?”

Nam nhân vững vàng trả lời: ” Khi Thị trưởng tới tìm tôi, tôi đã đáp ứng ông ấy sẽ chiều cổ em, bảo vệ an nguy của em, không cho bất kỳ tổn thương nào. Tôi đã tổn thương em, không cách nào văn hồi, chỉ có thể đem thương hại ép đến mức thấp nhất. Huống chi, phạm sai lầm thì phải gánh vác..”

Chuyện này, chỉ cần hần tự thú, không cho chuyện tối ngày hôm qua tiết lộ nửa chữ, mới có thể đem tổn thương đè thấp đến nhỏ nhất.

Một khi kiện ra tòa án, bị truyền thông biết, hôn nhân của cô, tiền đồ của cô, hết thảy tất cả của cô, cho dù cô là người bị hại, cũng sẽ phải chịu tổn thương cực lớn.

Trì Hoan nhìn hần, lại xa lạ giống như là lần đầu tiên biết hần.

Tiết trời âm u, ngoài cửa sổ trời lại bắt đầu mưa, giọt mưa bị gió thổi lên cửa sổ thủy tinh, phát ra âm thanh bộp bộp.

Đầu Trì Hoan ngoảnh nhìn ra phía ngoài.

Không cùng Mạc Tây Cốc kết hôn—— cái ý niệm này cho tới bây giờ không có xuất hiện rõ ràng trong đầu cô như vậy, nhưng nó từ lâu đã một mực xuất hiện quanh quẩn ở đâu đó, rồi đột nhiên chui ra từ lớp sương mù dày đặc.

Từ khi thấy Mạc Thời Khiêm nằm ở bên người cô, Trì Hoan cũng biết cô không thể nào cùng Mạc Tây Cốc kết hôn rồi.

Chẳng qua là, bây giờ, Trì Hoan lại không cảm thấy thương tâm, chỉ cảm thấy như trút được gánh nặng,

Giống như chuyện kết hôn này, không biết từ khi nào thì bắt đầu trở thành gánh nặng mà không phải là mong đợi của cô nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 45: Anh Là Người Của Em

Beta: Stuki^^

Im lặng hồi lâu, Trì Hoan đột nhiên mở miệng hỏi: ” Vị hôn thê của anh thì sao? Anh định làm như thế nào?”

Vấn đề này thì Mạc Thời Khiêm không chút do dự, nhàn nhạt trả lời: ” Hủy bỏ hôn ước.”

Trì Hoan lần nữa quay đầu, nhìn chằm chằm hắn: ” Nếu như em nói không cần anh phải vì chuyện này mà hủy hôn ước thì sao?”

Đối với những lời này của cô, hắn yên tĩnh ba giây: ” Anh vẫn sẽ hủy bỏ! ”

Hôn ước chưa đầy một tháng nhất định sẽ bị hủy bỏ.

Trì Hoan nhìn hắn. Mái tóc ngắn màu đen rũ xuống, gương mặt tuấn mỹ, trầm tĩnh lạnh lùng, nửa người trên để trần ... Lồng ngực đầy vết cào còn mới, bả vai đầy dấu răng – đều là kiệt tác của cô.

Nhớ lại tối hôm qua, đôi môi đỏ tươi khẽ mỉm cười...

Bàn chân trắng nõn xinh xắn dẫm lên thảm xám từ từ bước đến bên Mạc Thời Khiêm. Đến gần chân hắn, cuối cùng, giẫm ở trên đầu gối của hắn.

Mạc Thời Khiêm nhìn động tác của cô, không nhúc nhích, từ từ hít thở lại.

Cách một tầng vải vóc, chân mềm mại của cô di chuyển trên bắp đùi của hắn, hắn không có ngăn cản, cũng không có nói gì, duy chỉ có hô hấp càng lúc càng nặng nề.

Trì Hoan từ trên cao nhìn xuống, giống như hành động cọ sát chân của hắn rất thú vị, nhìn hắn từ từ nổi lên phản ứng ——

“Em còn tưởng rằng, câu dẫn anh rất khó khăn đấy.”

Mạc Thời Khiêm nhìn chằm chằm cái chân kia. Chân của cô rất nhỏ, trắng nõn lại thon thả, tận lực cọ sát hắn, có một chút thoải mái và dày vò.

Giọng nói hắn khàn khàn: ” Anh đi tự thú, em cũng nên chuẩn bị một chút, chờ lát nữa sẽ có người đón em đi trang điểm, đổi áo cưới...”

Chưa kịp nói câu cuối, đôi môi hắn chợt mấp máy rồi im lặng. Vốn chuẩn bị đứng dậy cũng dừng lại, bởi vì cái chân kia rơi vào đáy quần của hắn, hô hấp của hắn bỗng nhiên trầm xuống, ngẩng đầu nhìn nữ nhân đang đứng kia.

Trên người cô mặc áo sơ mi của hắn, màu đen, rất rộng, làm nổi bật thân thể đặc biệt nhỏ nhắn lại tinh tế, đặc biệt kiều mỹ.

Khi háng dừng lại không quần lấy cô nữa, cô rất mệt mỏi lại mơ hồ, nhưng lại một mực muốn mặc quần áo rồi ngủ. Quần áo của cô đều bị hắn cởi ở phòng khách, vì vậy thuận tay lấy áo sơ mi dưới giường trùm lên thân.

Cô mặc áo xong, mệt mỏi rồi thiếp đi...

“Tự thú?” Trì Hoan rũ đôi mắt, đôi môi lười biếng nhếch lên, chân nhỏ như có như không thoáng chút cọ sát đáy quần của hắn, “vật kia” đã hiện lên phản ứng.

” Em không cần anh tự thú hay ngồi tù. Em cho anh hai lựa chọn, thứ nhất, anh tự cắt nó đi, trả lại trong sạch cho em. Thứ hai, anh sẽ là nam nhân của em—— chịu trách nhiệm về việc làm tối hôm qua.”

Hắn ngược mắt nhìn cô, phòng ngủ yên tĩnh một lúc lâu, mới vang lên thanh âm nhàn nhạt: ”Người bình thường đều sẽ chọn thứ hai.”

“Vậy còn anh?”

“Anh đương nhiên bình thường.”

Tri Hoan thu hồi chân của mình, tầm mắt cô không nhìn hắn, mà nhìn về những hạt mưa rơi ngoài cửa sổ:” Dĩ nhiên, em so với vị hôn thê của anh, vừa trẻ tuổi lại xinh đẹp giàu có, như từ trên trời rơi xuống một cái bánh, chỉ có quý nhất gan mới không ăn.”

Mặc Thời Khiêm im lặng một chút, hắn đứng dậy.

Chờ Tri Hoan nhận ra được hơi thở của đàn ông tiến gần ngay sau lưng liền quay đầu lại, khuôn mặt tuấn mỹ đã gần trong gang tấc:

”Tôi có thể làm người của em, so với Mặc Tây Cổ càng phù hợp yêu cầu của em hơn. Nhưng mà...”

Thanh âm hần nhàn nhạt chậm rãi, cánh tay ôm cô, đem cô vào trong ngực của mình: ”Tôi có hai điều kiện.”

“Điều kiện?” Tri Hoan cơ hồ hoài nghi mình nghe lầm: ”Anh còn dám đề cập điều kiện với em?”

“Mặc dù người quyết định là em, nhưng quy củ vẫn phải tuân thủ. Tôi đối với phụ nữ yêu cầu rất đơn giản, thứ nhất, trong lúc sống chung với tôi, em với bất kỳ người đàn ông nào đều phải giữ khoảng cách.”

Tri Hoan nghe cảm thấy không có gì lạ lắm, bỗng nhiên hắn im lặng, sắp tới nửa phút sau, cô lên tiếng: ”Vậy còn điều thứ hai?”

“Thứ hai, anh là đàn ông!”. Tri Hoan suy nghĩ một lát, cô bỗng hiểu ra gì đó.

Ánh mắt của cô tròn to một chút, cánh môi cơ hồ bị giận đến phát run: ”Mặc Thời Khiêm, anh...”

Hắn lại còn dám yêu cầu cô cùng hắn lên giường?

Mặc Thời Khiêm ngoắc ngoắc môi, cười nhạt: ”Em muốn tôi, chẳng phải bởi vì tối hôm qua, tôi để cho em tận hưởng cao trào của tình yêu đó sao, mà em vẫn cho rằng mình là một người lãnh cảm?”

Con người Tri Hoan mở rộng, sau đó liền không chút nghĩ ngợi giơ tay lên muốn tát hắn.

Nhưng lần này, cổ tay của cô bị hắn chặn ở giữa không trung, thanh âm lạnh lùng gọi cảm: ”Bạt tai thứ nhất, em đánh tôi vì tôi cưỡng hiếp em. Cái thứ 2, đánh tôi vì tôi đối với em từng có ý đồ không an phận. Nhưng cái này... Bởi vì tôi nói thật, để cho em thẹn quá thành giận?”

Mặt cô đỏ trắng lần lượt thay đổi.

Hắn lại cười nhạt: “Huống chi, nếu như có phụ nữ lại không thể đụng, giống như làm nô lệ, tôi còn không bằng đi ngồi tù, đúng không?”

Cô cắn môi, cổ tay bị hắn nắm ở trong bàn tay.

“Anh buông tay cho em!”

Mặc Thời Khiêm nhìn gương mặt của cô một lát, buông lỏng tay.

Tri Hoan cúi đầu vuốt cổ tay của mình, mặc dù hắn thật ra không làm đau cô thật, trông mắt lạnh lùng nói: “Muốn em ngủ với anh? Có thể? Nhưng em cho anh thân thể của em, vậy anh cho em cái gì?”

“Chỉ cần em muốn, chỉ cần anh có? Chỉ cần em suy nghĩ ra, anh đều có thể.” Tri Hoan im lặng một giây, mới ngẩng đầu lên nhìn hắn.

Ánh mắt của hắn trước sau như một, thâm thúy, lãnh đạm, trầm tĩnh.

Tầm mắt chống lại trong nháy mắt, rơi vào đệm giường, ngón tay hơi hơi cuộn tròn.

”Được.”

Tri Hoan nghe hắn nói xong, liền đưa tay đẩy hắn một cái, không cho hắn dựa vào chính mình gần như vậy, ngay cả hô hấp đều bị mùi trên người hắn bao phủ.

Sờ lên mặt: ”Em đói, anh đi mua bữa ăn sáng cho em”

Mặc Thời Khiêm lên giọng hỏi: ”Muốn ăn cái gì?”

Cô tiện miệng nói:” Bánh bao hấp, cháo đậu đỏ, sủi cảo chiên, xá xíu, mì sợi, Sushi, bánh mì nướng, Pizza, trứng tráng, Sandwich, sữa bò, sữa đậu nành...”

Hắn nghe Tri Hoan nói xong: ”Đều mua hết?”

“Tôi hôm qua chưa ăn bữa ăn tối, hiện tại cái gì cũng muốn ăn, em đều muốn.”

Hắn gật đầu, hơi hột nói: ”Đi, nhưng tôi không nhớ được, lặp lại lần nữa.”

Tri Hoan nhất thời nổi nóng, cô vốn là đều là tùy tiện nói, làm sao có thể nhớ được: ”Em nói bữa, em từng nói không nói lần thứ hai, anh tự làm”

Hắn cũng không nói gì.

“Được, tôi đi mua!” hắn cúi đầu, ánh mắt nhìn người Tri Hoan, giọng khàn khàn: ”Có thể cởi áo ra cho tôi không?”

Tri Hoan “...”

Hiện tại cô mới cảm thấy không được tự nhiên. Toàn thân cao thấp trong ngoài chỉ mặc một món, bên trong toàn bộ thả rông, quần áo sát người cũng không có, đều bị tên đàn ông lột xuống ném trong phòng khách.

Tri Hoan đứng dậy, đi tới trước tủ quần áo cầm đồ lót cùng quần áo mặc ở nhà đi ra —— phần lớn quần áo khác đều tại phòng giữ quần áo. Ôm quần áo vào phòng tắm, dĩ nhiên, không quên đóng cửa lại.

Mấy phút sau, Mặc Thời Khiêm đến gõ cửa, thấp giọng hỏi: ”Đem quần áo đưa cho tôi!”

Bên trong rất nhanh vang lên giọng của cô: ”Xin lỗi, em không cẩn thận làm ướt rồi”.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Không Nhìn Ra Anh Cũng Có Mặt Biển Thái Như Vây

Beta: Stuki^^

Mặc Thời Khiêm đứng ở cửa: ”Uớt bao nhiêu?”

“Toàn bộ đều ướt, không thể mặc.”

Hắn không vạch trần phương thức trả thù ngây thơ của Tri Hoan, ngược lại trên môi nở nụ cười nhẹ, giọng nói không thay đổi: ”Được! Em tắm, anh đi chuẩn bị bữa ăn sáng”

Tri Hoan không lên tiếng, trong phòng tắm vang lên tiếng nước chảy của vòi sen.

Mặc Thời Khiêm xoay người đi tới phòng khách, tìm được đi động hôm qua rơi ở trên ghế sa lon, nhặt lên, gọi một cú điện thoại, rồi nhàn nhạt nói: ”Giúp tôi cầm một bộ quần áo đưa tới, địa chỉ số mười, 709.”

“... Đây chẳng phải là chỗ ở của Tri Hoan sao?”

“Bánh bao hấp, cháo đậu đỏ, sủi cào chiên, xá xíu, mì thịt bò, Sushi, bánh mì nướng, Pizza, trứng tráng, Sandwich, sữa bò, sữa đậu nành, trong vòng nửa canh giờ đều đưa tới.”

Thịnh Đường: “... Chú tôi hôm qua đột nhiên biến mất, là chạy tới ngủ với Tri Hoan?”

Điện thoại rơi vào trầm mặc, chỉ còn lại âm thanh tút tút.

Bên này, Mặc Thời Khiêm đem điện thoại di động tiện tay đặt trên bàn trà, trong lúc vô tình thấy một cái hộp, trông mắt hơi híu híu.

[Ngày mai không phải là anh sẽ không làm hộ vệ cho tôi nữa sao, ngày hôm qua đi mua đồ, tôi cố ý mua cho anh một món quà...]

Giấy màu xanh da trời đóng gói hộp, vô cùng tinh xảo, hắn nhìn tấm nhãn hiệu toàn bộ là tiếng Đức, là đồng hồ đeo tay dành cho đàn ông.

Khớp xương ngón tay thon dài rõ ràng lưu loát mở hộp ra, nằm bên trong là một cái đồng hồ đeo tay màu bạc, đơn giản đến không có thiết kế cái gì, là phong cách của Jane.

20 phút sau, chuông cửa vang lên.

Mặc Thời Khiêm đứng dậy mở cửa.

“Oa... ” Hai cái tay đều xách theo bữa ăn sáng, đàn em đứng ở cửa thấy Mặc Thời Khiêm lả thẽ nửa người trên, kinh sợ hét lớn: ” Ngũ ca... Không nhìn ra... Anh cũng có mặt biến thái như vậy.”

Trong ấn tượng của cậu ta, từ lần đầu tiên nhìn thấy Ngũ ca, cậu ta đã có ấn tượng rằng Ngũ ca là một người luôn muốn giữ gìn sự trong sạch của mình đến mức gần như cấm dục. Tuy nói là Ngũ ca đã có một vị hôn thê nhưng đều chỉ là vẻ ngoài mà thôi. Điều đó làm cho cậu ta hoàn toàn tin tưởng Ngũ ca trước sau như một tín đồ của Plato (một nhà triết học người Hy Lạp) coi yêu trên tinh thần mới là tình yêu thật sự.

Thịnh Đường trong tay xách theo túi giấy chứa quần áo, mí mắt hấn trực nhảy lên khi nhìn thấy nửa thân trần của Mặc Thời Khiêm có một vết cào trái rộng mập mờ, gương mặt lập tức nhăn nhó:

“Con mẹ nó! Chú... Thật đúng là ngủ với Trì Hoan?”

Mặc Thời Khiêm đem quần áo mà anh ta cầm tới, mắt liếc một bên: ” Đem bữa ăn sáng đặt vào phòng ăn đi, giày cời bên ngoài.”

Đàn em “...”

Thịnh Đường nheo mắt lại, móc điều thuốc ra hút an ủi: ” Thật đúng là không nhìn ra, chú còn có một ngày như thế.”

Anh ta còn tưởng rằng đời này hấn đối với Lương Mãn Nguyệt kia quyết một lòng.

Mặc Thời Khiêm thân nhiên nói: ” Không có việc gì, chú có thể đi rồi.”

” Hôm nay không phải là Trì Hoan muốn kết hôn sao?”

“Hủy.”

“Cho nên chú với cô ấy đây coi như là... tự nguyện với nhau?”

Mặc Thời Khiêm cau mày: ” Là tôi cưỡng bạo Trì Hoan.”

“Cô ấy lại không báo cảnh sát bắt chú ngồi tù?”

Mặc Thời Khiêm nhàn nhạt liếc nhìn anh ta một cái: ” Phụ trách làm người đàn ông của cô ấy.”

Thịnh Đường thiếu chút nữa bị sặc khói, gương mặt tuấn mỹ không biết nên làm biểu tình như thế nào.

Hồi lâu, Thịnh Đường liếc nhìn hấn: “Cho nên chú rút cuộc cũng quyết định bỏ Lương Mãn Nguyệt kia?”

Mặc Thời Khiêm thái độ rất nhạt: ” Tôi đã gọi điện thoại cho cha mẹ tôi cùng cha mẹ của cô ta, cũng gọi tin nhắn cho cô ta.”

“Cho nên chú thật muốn ở chung cùng với Trì Hoan?”

“Ừm.”

“Chú chỉ cần phụ nữ nên tùy ý chọn sao?”

“Không, cẩn thận chọn!..”

“...”

Thịnh Đường ngậm thuốc lá, cặp mắt đào hoa nheo lại: “Chú yêu Trì Hoan?”

“Không ghét, có thể tiếp nhận đi cùng với cô ấy. Hơn nữa, tôi đối với cô ấy có dục vọng”

“...”

Yên lặng, không một tiếng nào liên ngử với vị hôn thê của Mặc thiếu, Trì Hoan có thể đem hấn đưa vào ngực không nói, nhưng cô ấy lại hoàn toàn không có ý này.

Đưa xong bữa ăn sáng, đàn em từ bên trong đi ra, xoa xoa tay thận trọng hỏi: ” Ngũ ca... là đôi chị dâu rồi hả?”

Mặc Thời Khiêm đuổi hấn với Thịnh Đường đi ra ngoài, đóng cửa lại.

“...”

Mặc Thời Khiêm ở trong phòng khách thay quần áo xong, quần áo đã dơ xếp thả lại trong túi giấy. Sau đó cầm đặt ở trên bàn trà, liền thấy đồng hồ đeo tay, ngón tay co một cái, cuối cùng cũng đeo lên cổ tay.

Trì Hoan trong trong ngoài ngoài ở phòng tắm rửa sạch sẽ 40 phút, mới mặc áo ngủ dày mềm mại từ bên trong đi ra, mới vừa vào phòng ăn liền thấy trên bàn ăn hình chữ nhật bày chỉnh tề các loại bữa ăn sáng.

Mặc Thời Khiêm ngồi ở chỗ đó, sống lưng thẳng tắp, ưu nhã lạnh lùng, đã đổi một bộ quần áo chỉnh tề.

Giọng hần tự nhiên: “Tối ăn điểm tâm, nhanh kéo lạnh.”

Trì Hoan liếc hần một cái, đi tới ngồi xuống, tùy ý nhìn sang, kén chọn nói: “Uống cháo loãng.”

“Bối vì em tắm 40p”

“Em chỉ muốn ăn mì.”

Mặc Thời Khiêm nhìn cô vừa tắm xong, gương mặt trắng nõn, nhàn nhạt nói: “Nếu như em chắc chắn em muốn ăn mì, anh có thể nấu cho em một chén.”

”Được, em muốn ăn.”

Tâm tư nhỏ bé kia của Trì Hoan làm sao Mặc Thời Khiêm lại không nhìn thấu, hần ngoắc ngoắc môi: “Đi, đem những món này vứt đi, anh đi nấu mì.”

Trì Hoan “...”

“Nếu anh nấu không thể ăn thì làm sao bây giờ?”

Nụ cười hần nhàn nhạt: “Lo lắng anh nấu ăn không ngon, em không phải ăn mấy cái này là được rồi sao?”

Trì Hoan nhìn hần, lại nhìn bữa ăn sáng trên bàn. . .

Bánh bao hấp nhìn ăn thật ngon, mình thích nhất là nhà kia làm.

Trì Hoan còn đang quán quýt, một cái tay cũng đã đem bánh bao hấp đẩy tới, giọng nói trầm thấp: “Ăn mấy cái bánh bao hấp, uống nửa bát cháo, có trứng trắng mà em yêu thích, uống nửa ly sữa đậu nành.”

Trì Hoan quá đói, tối hôm qua cô cái gì cũng không ăn, lại bị Mặc Thời Khiêm lấn qua lấn lại hơn nửa buổi tối, thể lực tiêu hao rất nghiêm trọng. Những mùi thơm này bay vào mũi, cô bủi mỗi một cái, cô quyết định tạm thời buông tha việc trả thù này, gấp lên một cái bánh bao nhỏ liền nuốt vào trong miệng.

Mặc Thời Khiêm cầm phần Sandwich, chậm rãi ăn.

Ăn được một nửa, Trì Hoan đang ăn bánh bao hấp cùng cháo, thấy trứng trắng thật sự rất ngon miệng, đem cái chén lấy tới dùng nữa xiên một khối, cô trong lúc vô tình thấy Mặc Thời Khiêm ngồi ở đối diện đang ưu nhã ăn Sandwich.

Cô đột nhiên nghĩ tới lần trước hần chê mình dùng đĩa kẹp bánh bao hấp.

Đôi mắt cô kè lên, cầm đĩa lên đem trứng trắng còn lại, đặt ở trên Sandwich của hần: “Trứng trắng ăn ngon, anh ăn đi.”

Mặc Thời Khiêm nhìn cái trứng trắng kia, lại ngẩng đầu nhìn cô.

Không có trang điểm, ngũ quan tinh xảo mà thanh thuần, cô đang hơi hơi nhú mày nhìn hần.

Hần không nói một lời, cúi đầu liền đem nửa trứng trắng đó ăn, ngay cả chân mỳ đều không hề nhú một lần, nhàn nhạt nói: “Tay nghề không tệ, nhưng trứng gà không tốt lắm.”

Trì Hoan “...”

Loại phản ứng này để cho Trì Hoan cảm thấy thật mất mặt, vì vậy cúi đầu tiếp tục ăn bánh bao hấp cùng cháo.

Đợi cô ăn no, từ từ uống sữa đậu nành, Mặc Thời Khiêm nhìn cô cúi thấp xuống, đôi mắt nồng đậm cùng lông mi nhỏ dài giống như là một cây quạt nhỏ: “Tại sao không cùng anh ta kết hôn?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Tình Nhân Không Lộ Ra Ánh Sáng, Hiểu Không?

Beta: Stuki^^

Trì Hoan uống sữa đậu nành một hồi, ngay sau đó ngẩng đầu lên: ” Không phải bởi vì anh cường bạo em sao?”

Mặc Thời Khiêm nhàn nhạt khẳng định: ” Không phải.”

“...”

Cô cúi đầu tiếp tục uống sữa đậu nành, Mặc Thời Khiêm cũng không tiếp tục truy vấn cô.

Mơ hồ nghe được điện thoại phòng khách đang reo, Trì Hoan hơi hơi nâng cằm, liếc mắt nhìn người đối diện: ” Đem điện thoại di động tới cho em ”

Người đối diện liếc nhìn cô một cái, không nói một lời đứng dậy.

Trên màn hình điện thoại di động hiện lên hai chữ ” Chị Diệu “, cũng chính là —— người đại diện của Trì Hoan.

Trì Hoan trượt nút trả lời: ” Chị từ Úc Châu đã về rồi?”

Khi bên cô vui vẻ, bên kia quả thực là kêu la như sấm ” Chị cho em biết, Trì Hoan. Chị lúc đầu đầu lười nói đến đứt ra khuyên em không nên kết hôn sớm như vậy, em không nghe đòi nhất định phải kết hôn. Hôm nay toàn bộ truyền thông đều thông báo chuyện kết hôn của em, em dám nói cho chị biết tạm thời không cưới, chị sẽ làm thịt em!”

Nghệ sĩ giống Trì Hoan – sự nghiệp đang đứng trên đỉnh cao, nhưng tuổi tác còn nhỏ vẫn muốn kết hôn có rất nhiều, người đại diện là người thứ nhất đứng ra phản đối, nêu ra vô số lý do để phản đối.

Nhưng hết cách rồi, ai cũng không ngăn được Trì đại tiểu thư tự do phóng khoáng.

Trì Hoan tuyên bố nghỉ ngơi nửa năm, Diệu tỷ dù tức giận cũng hết cách rồi. Bất quá cô cũng muốn nghỉ phép, vì vậy mua vé máy bay đi du lịch khắp nơi trên thế giới, thẳng đến tối hôm qua mới bay trở về, chuẩn bị tham gia hôn lễ hôm nay.

Trì Hoan hơi hơi nghiêng đầu, đem sữa đậu nành buông xuống: ” Diệu tỷ, làm sao chị biết em không kết hôn?”

“Em chẳng lẽ còn không biết?”

“Không biết cái gì?”

“Chị nghe bạn thân chị làm phóng viên nói Mạc Tây Cố tạm thời cử hành buổi họp báo, mời toàn bộ chủ lưu truyền thông, chuyện này, em chẳng lẽ không biết?”

Trì Hoan mím môi, không lên tiếng.

Diệu tỷ ở bên kia không nhận được câu trả lời của cô., giọng cao âm thanh: ” Em bị bỏ rơi rồi hả? Ngày hôn lễ hôm nay?”

Trên môi gương lên độ cong như có như không, Trì Hoan thần nhiên nói: ” Trước khi kết hôn bị bỏ, dù sao cũng hơn sau khi kết hôn bị ly hôn, tốt hơn là biến thành rõ ràng cạp lai, đúng không.”

Diệu tỷ: “...”

“Mạc Tây Cố đơn phương hủy bỏ hôn lễ, không có nói cho em?”

“Diệu tỷ, chị thay em hỏi thăm một chút xem buổi họp báo cử hành ở nơi nào đi.”

“Hoan nhi!” Diệu tỷ thanh âm trầm xuống, lập tức quả quyết nói: ” Em đừng xúc động, chị lập tức tìm đoàn đội giao tiếp thương lượng đối sách.”

“Không cần, em biết rõ làm sao để giải quyết. Chị đem địa chỉ nói cho em biết là được. Chị không giúp em... Em tìm người khác á.”

“Trì Hoan...”

“Bái bai, chờ tin tức của chị.”

Đứt lời cũng không đợi bên kia đáp lại, cô liền cúp điện thoại.

Ngước mắt, cô liền chống lại đôi mắt thâm thúy lãnh đạm của Mặc Thời Khiêm: “Chuẩn bị một chút, chờ lát nữa đưa em đi tới buổi họp báo.”

Nam nhân nhìn chăm chú cô mấy giây: ”Được.”

Trì Hoan trở về phòng thay quần áo, Mặc Thời Khiêm ở phòng khách đợi cô.

Không đến mấy phút chuông cửa lại vang lên.

Đàn em bị đuổi ra ngoài lúc trước đã trở lại, cầm trong tay cái túi nhỏ: ” Cái đó... Thắt ca hỏi anh có muốn hay không?”

Mặc Thời Khiêm liếc mắt một cái, ngay sau đó khẽ cau mày, nhưng vẫn đưa tay đón lấy, mím môi thản nhiên nói: ” Cho người đi hỏi thăm Mặc Tây Cỗ chuẩn bị buổi họp báo ở nơi nào, nhìn chăm chăm Tô Nhã Băng cùng Dương Hạo.”

“Tốt, Ngũ ca, còn có phân phó khác sao?”

“Không có, đi làm việc đi.”

Trì Hoan tại phòng quần áo chọn một bộ quần áo, sau đó dùng hơn một tiếng để trang điểm.

Thân hình hần cao lớn dựa ở trên khung cửa, ánh mắt đen nhánh sâu tĩnh nhìn chăm chăm Trì Hoan khi cô hướng về phía gương soi, cuối cùng lấy cái áo khoác ngoài màu đỏ phủ thêm, lại thuận tay chọn cái khăn quàng.

Hôm nay nhiệt độ chọt hạ xuống, đã vào đông.

Trì Hoan đem áo khoác ngoài của chính mình mặc vào, khăn quàng đưa cho hần: ” Anh cao như vậy thì quàng khăn cho em.”

Hần ừ một tiếng, liền nhận lấy thay cô đem khăn quàng quấn quanh lên cổ, đem tóc dài lồng vào bên trong, cơ hồ che mất nửa cằm.

Trì Hoan ngửa mặt lên nhìn độ cong hoàn mỹ của cằm hần: ” Ngày hôm nay nhìn em có đẹp không?”

“Ừm.”

Cô nhẹ nhàng đập hần một cước, bất mãn nói: ” Anh ừm cái gì, nhìn cũng chưa từng nhìn em một cái.”

Bởi vì giúp cô vây khăn quàng, cho nên hần cúi đầu, hô hấp như có như không phun nhẹ tại lỗ tai và cổ của cô, giọng nói cũng là nhàn nhạt mất tiếng: ” Anh đứng rất lâu rồi.”

Trì Hoan mím môi không nói nữa, đứng tại chỗ chờ hần chuẩn bị xong.

Cô lấy túi xách tay, sau đó về thư phòng thu thập ít đồ, chuẩn bị đổi giày. Lúc ra cửa thấy hần ngồi ở trước khay trà trên ghế sa lon, trông mắt đen nhìn cô, thấp giọng nói ” Uống cái này rồi lại đi.”

Trì Hoan xách túi đi qua, cúi đầu nhìn lấy trên bàn trà bày đồ vật.

Một ly nước, cùng với viên thuốc màu trắng.

Trì Hoan liêu môi giễu cợt hần: ” Anh còn rất có kinh nghiệm!”

Yên tĩnh chốc lát, nam nhân nói ” Bình thường thôi.”

“Nếu như em không uống thì sao?”

Hần nhàn nhạt trả lời: ” Có thể, nhưng nếu như mang thai, cũng chỉ có thể sống, không thể phá.”

“Anh nuôi?”

“Đương nhiên là anh nuôi.”

Trì Hoan nhìn gương mặt tuấn mỹ thâm thúy, trong lúc nhất thời cũng không biết người đàn ông này rốt cuộc đang suy nghĩ gì.

Hần thật giống như ý thức trách nhiệm cực kỳ mạnh, cùng mình lên giường liền có thể nói với mình, có con là có thể sinh ra được, phỏng chừng mình nói muốn kết hôn cũng là không có vấn đề, loại cảm giác này để cho cô rất không thoải mái.

Bởi vì hiển nhiên, bất kể mình là Trì Hoan hay là ai khác, hần đều là thái độ này.

Thậm chí có thể đối với vị hôn thê thanh mai trúc mã cũng là thái độ này.

Trì Hoan cũng không biết mình nên nói với hần những lời vô ích gì, hần nguyện ý nuôi, mà mình còn không muốn có đấy, làm gì có chuyện ngon ăn như

thế cho hắn.

Buồng túi xách xuống, cúi người cầm lên thuốc cùng nước, dứt khoát nuốt xuống.

Sau khi uống xong, ly nặng nề đặt ở trên bàn trà, phát ra tiếng vang rất lớn.

Mặc Thời Khiêm nheo mắt lại nhìn lấy bóng lưng cô gác lại ly liền mặt không biểu tình đi ra ngoài.

Cô ấy đây là đang... mắt hững?

... ..

Địa chỉ Diêu tỷ đã gửi cho Trì Hoan, giống nơi bọn cô chọn để cử hành hôn lễ, ở giáo đường.

Trì Hoan từ khi bắt đầu lên xe, gương mặt xinh đẹp liền nghiêng về ngoài cửa xe, mắt không hề nháy một cái nhìn khung cảnh đường phố đang thay đổi, cả người rất an tĩnh, không nhìn ra thương tâm, cũng không nhìn ra tức giận.

Thậm chí thật ra thì nhìn không ra bất kỳ cảm xúc nào.

Mặc Tây Cổ cử hành buổi họp báo tạm thời tại nơi tổ chức hôn lễ là một giờ trước, phóng viên đã sớm nghe tin tới, không chỉ có như thế, vốn chuẩn bị tham gia hôn lễ tân khách cũng đều đến hơn phân nửa.

Một mực an tĩnh lái xe, người đàn ông đột nhiên cười nhẹ: "Em chuẩn bị đem anh mạng tới trước mặt Mặc Tây Cổ chọc tức anh ta?"

Trì Hoan bỗng nhiên quay đầu, lông mày tinh xảo được nâng cằm chút về phía lại: "Em quên nói, chờ lát nữa người khác hỏi tới, anh chính là vệ sĩ của em, không cho phép cùng người khác nói anh là người của em."

Mặc Thời Khiêm hơi hơi nhíu mày: "Cái gì?"

"Không cho phép nói với bất kỳ người nào quan hệ của anh và em. Trước mặt người khác anh chính là hộ vệ của em, là tình nhân không lộ ra ánh sáng, hiểu không?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48

Beta: Stuki^^

Mặc Thời Khiêm mặt không đổi sắc, môi mỏng phun ra hai chữ: "Lý do?"

"Bởi vì em là một ngôi sao. Anh và đại minh tinh đang ở cùng một chỗ, tình huống này, còn cần lý do khác sao? Hơn nữa em vừa huỷ bỏ hôn lễ với Mặc Tây Cổ, đã có bạn trai, hơn nữa còn là anh... người ta sẽ nhìn em như thế nào?" Chắc chắn là giống như cô cùng vệ sĩ tư tình đã lâu.

Huống chi... Mặc Thời Khiêm đẹp trai như vậy, nói cô cùng hắn tư thông, rất có sức thuyết phục.

Hắn cười nhạt nhẽo: "Nghe giống như anh phải hi sinh không nhỏ."

Trì Hoan nhìn nam nhân tuấn mỹ bên cạnh: "Anh có ý gì?"

"Em không cho anh danh phận, chỉ có thể lén lút lút lút. Thân là đàn ông, anh cảm thấy rất uỷ khuất."

Nếu nói người đàn ông này đang uỷ khuất, thì ánh mắt cùng gương mặt kia lại chẳng chút nào xao động, khí tức vẫn trầm ổn đậm đặc, giống như chỉ đang thấp giọng cùng cô nói chuyện không đầu.

"Sáng nay là ai nói chỉ cần em muốn, nếu đủ khả năng anh liền đáp ứng."

"Anh có thể lấy thân phận vệ sĩ của em để xuất hiện."

Trì Hoan có chút tức giận hỏi: "Anh lại muốn đặt điều kiện gì?"

Giọng nói của người đàn ông rất thấp, nhưng đủ để gõ vào lòng của cô: "Mỗi tuần một đêm, em phải nghe lời khi ở trên giường của anh."

Hắn nói bình thường, mà khuôn mặt trắng noãn của Trì Hoan bỗng đỏ bừng. Không biết là do thẹn thùng hay tức giận, nếu không phải do hắn đang lái xe, thì theo tính khí của Trì Hoan đã cho hắn một cái tát.

Cô buồn bực nói: “Mặc Thời Khiêm, em biết đàn ông suy nghĩ bằng nửa thân dưới, nhưng anh có thể che dấu một chút suy nghĩ xấu xa của mình hay không?”

Nữ nhân nổi nóng, Mặc Thời Khiêm vẫn bình tĩnh, cười nhạt: “Trước mặt người khác, em là nữ vương mà anh bảo vệ, lại là đại tiểu thư được nuông chiều từ bé, anh phải phục vụ em. Nhưng chẳng lẽ ở trên giường em còn muốn cười lên người anh?” Hắn nghiêng đầu nhìn cô chăm chăm, ánh mắt sâu thẳm: “Anh thấy, như vậy làm đàn ông rất uy khuất.”

Trì Hoan: “...”

Cô lúc trước làm sao mà thấy người đàn ông này rất thanh tâm quả dục?

Cố gắng bình phục hô hấp, nhưng nóng bỏng trên mặt từ đầu đến cuối không cách nào bớt đi: “Em tạm thời đáp ứng điều kiện của anh, anh còn có thể biến thái hơn nữa hay không?”

“Tạm thời không có.”

Ánh mắt của cô tròn to: “Anh còn muốn nói em nghe cái gì nữa?”

Người đàn ông nhếch môi, vẫn cười nhẹ nhàng, giống như đang nói chuyện gì đứng đắn lắm chứ không phải là những lời hạ lưu: “Anh sẽ không làm em đau, cũng đảm bảo em sẽ thoải mái, ừ?”

Trì Hoan “...”

Cô cắn chặt môi, ngực phập phồng tức giận.

Cô xoay mặt ra cửa xe, không nói tiếp, nhưng Mặc Thời Khiêm biết rõ là cô tạm thời thoả hiệp.

Lúc đến nơi, vì Trì Hoan thay quần áo trang điểm mất khá nhiều thời gian, cách buổi họp báo chỉ còn khoảng mười phút.

Đề chiếc Ferrari dừng ở bãi đỗ xe ngoài giáo đường, Mặc Thời Khiêm mở cửa xe cho cô xuống, sắc mặt cô đã không còn giống như lúc trên xe, khuôn mặt đẹp bình tĩnh, lạnh lùng.

“Em không đi phía trước, anh đưa em đi vào từ phía sau.”

Cô cũng không hỏi Mặc Thời Khiêm có biết đường hay không, nhưng hắn nói như vậy, cô liền chỉ nói: “Được.”

Một đường đi, thậm chí có an ninh để tránh cho sự xuất hiện của cô bị cánh phóng viên hoặc người ngoài phát hiện, trót lọt vào bên trong.

Mặc Tây Cổ trong đám người như hạc trong bầy gà, vô cùng nổi bật. Phát hiện Trì Hoan đầu tiên là thư kí bên cạnh anh ta, thấy Trì Hoan liền ngăn ra, sau đó bồi rối kéo tay áo người đàn ông.

Mặc Tây Cổ mặc tây trang màu đen, cắt may vừa người, tự phụ ưu nhã. Anh ta cup mắt, như có điều suy nghĩ, khuôn mặt anh tuần u buồn có chút mệt mỏi, thậm chí có chút tâm phiền ý loạn.

Thư kí nói cùng anh ta một câu, anh ta liền ngẩng đầu nhìn qua bên này.

Trì Hoan theo đuôi anh ta bốn năm, hình dáng cô thế nào anh ta nhắm mắt cũng có thể tưởng tượng được. Nhưng lần này nhìn sang, vẫn không khỏi cảm thấy kinh diễm, thậm chí là kinh sợ.

Cô mặc bộ đồ có áo khoác màu đỏ dài quá gối, mái tóc dài đen mượt, cổ quấn khăn choàng màu đen, phía dưới là đôi dày cao gót cùng màu.

Cô trước sau như một, hình tượng trước mặt truyền thông, tinh xảo xinh đẹp, quý phái, cao cao tại thượng.

Phía sau cô vẫn là người đàn ông cao ngất tuấn mĩ đứng đó.

Trì Hoan đi tới trước mặt anh ta, ngẩng lên khuôn mặt tinh xảo, nở nụ cười nhạt nhẽo hiếm thấy.

Mặc Tây Cổ cúi đầu nhìn cô, cổ họng bỗng nhúc nhích một cái, mở miệng: “Trì Hoan, xin lỗi.”

Cô đến không nằm trong kế hoạch của anh ta, nhưng cũng không ngoài dự liệu.

“Tạm thời huỷ bỏ hôn lễ, phải không?”

Anh ta nhìn cô, ánh mắt phức tạp, nhưng vẫn gật đầu: “Anh sẽ nói với tất cả mọi người, huỷ bỏ hôn lễ là do lỗi của anh.”

Cô khẽ cười, hỏi rõ: “Bởi vì anh và Tô Nhã Băng đã lên giường?”

Những người nghe được lời này không nhiều, Mặc Thời Khiêm đứng sau lưng Trì Hoan, thư kí bên người Mặc Tây Cố, người trước mặt không biểu tình, người sau hơi kinh hãi, nhưng đều không nói gì.

Mặc Tây Cố nhìn chằm chằm cô tùy ý cười nhẹ, lúc đầu hơi chấn động một chút, rồi cau mày, cuối cùng sắc mặt lạnh xuống: “Trì Hoan!”

Thanh âm tỉnh táo lạnh lùng: “Chuyện này là lỗi của anh, là anh có lỗi với em... Em muốn trách anh hận anh đều được, cùng cô ấy không liên quan, em đừng làm khó cô ấy...”

Câu nói trầm thấp mà lãnh khốc: “Cũng không cần trước mặt truyền thông nói bất cứ câu nào về cô ấy.”

Cô chờ hắn nói xong, hơi hột cười: “Dựa vào cái gì chứ?”

Mặc Tây Cố sầm mặt lại, giờ tay lên muốn cài lại nút áo trên vai cô.

Nhưng ngón tay còn chưa đụng tới lớp vải, đã bị cản lại, một giọng nói nhàn nhạt từ phía sau cô vang lên: “Mặc thiếu!”

Hắn chỉ nói hai chữ, nhưng ý không cần nói cũng biết.

Trì Hoan nhàn nhạt nhìn anh ta một cái, đi lên chỗ nữ nhân viên đang muốn đưa cho Mặc Tây Cố vô tuyến microphone, quay đầu về phía anh ta, môi đỏ mọng khẽ lên: “Cười, là do em muốn cười. Cho nên phải hủy bỏ cũng không tới phiên anh.”

Dứt lời xoay người trực tiếp đi về phía giáo đường, mấy nhân viên trở mắt nhìn nhau. Không có mệnh lệnh của Mặc Tây Cố, bọn họ cũng không dám tự tiện ngăn cản Trì Hoan, dù sao cô cũng không phải nhân vật dễ chọc.

Mặc Tây Cố sắc mặt khó coi muốn đuổi theo, bị người đàn ông kia kéo lại, lãnh đạm nói: “Mặc thiếu, chuyện anh lo lắng sẽ không xảy ra, anh cũng không cần khiến nó xảy ra.”

Anh ta quay đầu về phía người nói chuyện, thấy hắn mặt mày lãnh đạm xen lẫn một chút đùa cợt.

Trì Hoan cảm ông nói, đi đến chỗ thập tự giá vốn để đọc lời thề, cất giọng cao lên: “Tôi chỉ tuyên bố một chuyện! Không trả lời bất cứ vấn đề gì, nên các vị phóng viên có thể nghe.”

Phía dưới lập tức rối loạn, từng bùng nghị luận.

Cô trang điểm tinh xảo, quần áo đỏ xinh đẹp, môi đỏ mọng cười xã giao: “Như mọi người biết, tôi theo đuổi Mặc tiên sinh bốn năm, tháng trước anh ta chấp nhận tôi, nhưng một tháng này chúng tôi chung đụng không vui, tôi cho rằng chúng tôi không thích hợp làm vợ chồng, quyết định dừng lại, hủy bỏ hôn lễ.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

Beta: Stuki^^

Mặc dù các phóng viên đã đoán trước nội dung của buổi họp báo, hơn phân nửa là hủy bỏ hôn lễ, nhưng nghe Trì Hoan chính miệng nói ra, phía dưới vẫn nổ tung.

“Trì tiểu thư, thời gian trước lộ ra tin đồn Mặc thiếu có người thứ ba, xin hỏi có phải vì vậy nên cô mới hủy bỏ hôn lễ?”

“Trì tiểu thư, cô có thể nói thêm hay không?”

” Trì tiểu thư...”

“...”

Âm thanh truy hỏi ồn ào, nhưng Trì Hoan đã rời đi không quay đầu lại, có phóng viên muốn vượt lên trước, đều bị an ninh ngăn lại.

Mặc Tây Cố nhìn Trì Hoan đi về phía thập tự giá, nhìn cô nói hết lời, nhìn cô lại hướng bên này trở về, nhưng cô đi thẳng qua anh ta, cũng không thèm nhìn anh ta lấy một cái.

Khuôn mặt trang điểm tinh xảo, lộ ra thần sắc lãnh đạm, không hề lộ ra chút cảm xúc nào khác.

Giống như là đường thẳng...

Chỉ có lúc đi ngang qua bên người Mặc Thời Khiêm, cô mới lười biếng nói nhỏ: “Về nhà.” Nam nhân “ừ” một tiếng, cùng đi theo cô.

Mặc Tây Cố nhìn bóng lưng cô dẫm lên giày cao gót rồi đi, đến khi nó hoàn toàn biến mất trong tầm mắt, anh ta vẫn không nhin được, bước vội đuổi theo.

Anh ta không biết mình đuổi theo rồi nói gì, thật ra cũng không còn gì để nói, cô ở trước mặt phóng viên nói như vậy, đồng nghĩa với việc lấy phương thức hoà bình chia tay, đem thiệt hại đối với tất cả mọi người hạ xuống mức thấp nhất.

Có lẽ bởi từng có suy nghĩ ác ý về cô, cho nên giờ phút này anh ta cảm thấy áy náy.

Bởi vì cô đột nhiên long trọng xuất hiện, lại dùng điệu bộ hời hợt, như đang cười nhạo, hung hăng tát lên mặt của anh ta, sau đó khinh miệt lưu loát rời đi.

Khi đến bậc thang ở cửa ra vào, anh ta mới đuổi kịp cô, kéo lấy cổ tay cô, thấp giọng kêu: “Trì Hoan”.

Trì hoan dừng lại, ngửa đầu nhìn anh ta: “Còn có việc gì sao?”

Mặc Tây Cố nhìn khuôn mặt bình thản kia, môi mông nhấp nháy, há miệng nói: “Thật xin lỗi!” Thanh âm rất nhỏ, “Còn nữa, cảm ơn em đã nói như vậy.”

“Thật tình mà nói, em cảm thấy anh đúng là phải xin lỗi em, nhưng điều này hiển nhiên không có ích gì!” Trì Hoan nhìn mặt anh ta bộc lộ sự nghiêm trọng, môi đỏ mọng cười một tiếng: “Đến nói cảm ơn, vậy thì không cần. Bởi vì em cũng không phải là giữ mặt mũi cho anh, hay là không nở nhin Tô Nhã Băng bị vạ người phi nhữ mới nói như vậy, em không có hảo tâm như thế.”

Mặc Tây Cố nhìn cô, cổ họng động đậy, âm thanh càng thấp hơn: “Phải không?!”

Đuổi theo Trì Hoan đi ra không chỉ có mỗi Mặc Tây Cố, còn có cha Trì Hoan tới tham gia hôn lễ cùng quản lý Điều lo lắng chạy tới.

Từ cửa bên này xuống xe, cách mười bậc còn có một người chừng bốn mươi tuổi, một thân quần áo khéo léo tinh xảo, tóc được chải tỉ mỉ, tiếng giày cao gót chói tai chậm rãi hướng bọn họ đi tới.

Nhưng Trì Hoan đưa lưng về phía này, cho nên không thấy.

Cô ngoẹo đầu, khuôn mặt đáng yêu cười nhẹ: “Biết tại sao em muốn cùng anh kết hôn không?”

Mặc Tây Cố ngẩn ra, cúi đầu nhìn cô, lồng ngực phức tạp nói không rõ được mùi vị.

“Lúc anh cùng Tô Nhã Băng ở chung, em biết anh, lúc đó em còn học trung học cấp hai. Có lần em thông thả đi dạo, trong lúc vô tình tại phòng dương cầm gặp phải lúc có người tỏ tình với anh...”

Mặc Tây Cố kinh ngạc nhìn cô, thấp giọng nói: “Em nói...khi đó...”

Trì Hoan gật đầu một cái: “Đúng! Thiên kim Trình gia vì tiếp cận anh không tiếc che giấu thân phận làm bạn cùng Tô Nhã Băng, mọi mặt đều ưu tú hơn bạn gái anh, vừa lớn mật lại nóng bỏng, thân phận hiển hách, không ngừng câu dẫn anh, ngay cả thân thể đều đem ra hết vẫn bị thất bại ê chề.”

Mặc Tây Cố nhìn mặt cô thanh đạm, hoảng hốt cười: “Khi đó, anh còn chưa có biết em”

Sau khi Tô Nhã Băng xuất ngoại thì Trì Hoan mới xuất hiện trong cuộc sống của anh ta. “Dĩ nhiên, anh lúc đó có bạn gái, lại rất yêu cô ta, em đương nhiên sẽ không lộ mặt, chẳng qua là cảm thấy nam nhân chống lại được cảm dỗ rất đáng quý, bởi vì em gặp qua...” Khoé môi cô phảng phất cong lên thành một độ cong hoàn mỹ, nhưng nụ cười lại lạnh đi rõ ràng: “Hư hỏng lại bại hoại...Tìm kiểu nam nhân hư hỏng không được, nhất định phải tìm người tri kỉ bên gối, không sợ người chưa chết đã chán ghét.”

Tại chỗ có người đã biến đổi sắc mặt.

Mặc Tây Cố nhìn cô: “Là... Bởi vì như vậy?”

“Cõi đời này cảm tình càng nồng đậm, càng dễ biến thành lưỡi dao nhọn, đâm ngược vào trái tim của mình, vì vậy em muốn tìm một người đàn ông sẽ không vì cảm dỗ mà tùy tiện phản bội em”

Màu sắc xung quanh cô như nhạt dần, âm thanh xen lẫn vào cơn gió: “Sau này em mới biết, từ lúc bắt đầu là em đã sai lầm rồi, anh cự tuyệt, không phải do anh chống lại được cảm dỗ. Chỉ là bởi vì trong mắt em cô gái kia hơn bạn gái anh về mọi thứ, nhưng trong mắt anh không tạo thành cảm dỗ, đại khái là do Tô Nhã Băng mới là cảm dỗ mà anh muốn ngừng mà không thể ngừng được.”

Trì Hoan rút tay mình từ trong tay anh ta ra, thần nhiên nói: “Anh có thể yêu cô ấy, nhưng không nên gạt em, em đối với anh rất thất vọng”

Em đối với anh rất thất vọng.

Những lời này rất nhẹ nhàng, nhưng Mạc Tây Cổ thấy cô rất bình thản như vậy, lồng ngực cuộn lên sóng gió kinh hoàng, giống như Trì Hoan đã nói với anh ta những lời rất nặng nề.

Quản lý Diêu che miệng, thấp giọng kinh ngạc nói: “Trì Hoan, tình cảm của em quá lý trí.”

Trì Hoan nhìn lại, nhếch miệng cười: “Có thể là vậy, cho nên mới thành ra như thế này.”

Lúc thu hồi tầm mắt, vô tình lướt qua người đàn ông trung niên đứng không xa phía sau lưng Diêu tị, không hề dừng lại, nhưng cô lại nhìn thấy cách mấy bậc cầu thang có một phụ nhân tầm trung niên đang nhìn cô.

Sóng lưng thẳng tắp, tóc không có lấy một chút loạn, bảo dưỡng vô cùng tốt, khí chất thiên lãnh, mang theo bộ dạng khí thế của nữ nhân cường hãn.

Bốn mắt nhìn nhau, gió lạnh mùa đông rét lạnh thổi ngang qua.

Sắc mặt Trì Hoan lạnh lùng, nhiệt độ giảm xuống nhất trong ngày, không nhìn nữa: “Chúng ta đi.”

Dứt lời, giày cao gót dẫm lên từng bậc từng bậc đi xuống, mắt nhìn thẳng, khí lạnh tỏa ra xung quanh.

Mặc Thời Khiêm thay cô kéo ra cửa xe chỗ ngồi cạnh tài xế, mắt nhìn chăm chăm cô, không nói lời nào.

Trì Hoan khom người lên xe, không nhìn bất kì ai.

Màu trắng Ferrari đưa người bên trong đi khỏi tầm mắt, mỗi một người đều mang một nỗi phức tạp khó nói.

Trì Hoan cúi đầu, co rúc ngồi kế bên vị trí tài xế.

Nam nhân lái xe, yên tĩnh, không nói một chữ. Cho đến khi điện thoại trong túi xách chấn động.

Cô lấy ra, tùy tiện nhìn một cái rồi trả lời: “Diêu tỷ.”

“Hoan nhi, bây giờ tạm thời đừng về nhà, phóng viên đều chặn ở nhà em, hiện tại càng nhiều người chạy qua.”

Trì Hoan nhú lông mi: “Được, em biết rồi.”

“Em có tính toán gì, có muốn tới nhà chị tạm tránh một chút không?”

“Không cần, em có chỗ đi.”

“Có chuyện gì gọi điện thoại cho chị.”

“Cám ơn chị Diêu.”

Cúp điện thoại, Trì Hoan nghiêng đầu, nhìn sang người bên cạnh: “Không thể trở về nhà.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Ai Nói Phải Ngủ Giường Của Anh?

Editor: Thu Huyền

Beta: Stukí^^

Người đàn ông đang lái xe, mắt vẫn nhìn về phía trước: “Trở về Trì gia?”

Trì Hoan cau mày, không chút nghĩ ngợi nói: “Không muốn về.”

“Vậy em muốn đi đâu?”

Cô mím môi, đi đâu?.

Cô còn có thể đi đâu?

Mấy năm nay cô không phải là toàn biểu diễn ở quán bar sao, luôn chỉ có một mình ở nhà trọ số 10. Trì gia, từ năm cô mười tám tuổi đã chuyển ra ngoài sống một mình, ngay cả đêm ba mươi cô cũng ngủ lại đây.

Thật lâu cô vẫn chưa cho câu trả lời, người đàn ông đang lái xe nhàn nhạt nói: “Đến nhà anh đi?” Anh dùng chính là câu hỏi, nhưng giọng mới hoàn toàn là ý quyết định.

“Tôi quán bar đi.”

Lái xe đến giao lộ, Mặc Thời Khiêm đánh xe chuyển hướng, lần này câu hỏi đều không thêm dùng liền quyết định: “Tôi nhà anh.”

Trì Hoan tròn mắt nhìn: “Em nói là tôi quán bar, ai nói là muốn tới nhà của anh.”

Người đàn ông này có phải hay không muốn làm phản?

Anh nhẩn nại nói: “Nhà anh tốt hơn so với quán bar, hơn nữa sẽ không bị phóng viên nhìn thấy.”

“Em đây cũng không ở nhà của đàn ông độc thân.”

Mặc Thời Khiêm yên tĩnh chốc lát: “Anh không phải là đàn ông độc thân.”

Trì Hoan: “...”

Anh nghiêng đầu nhìn xương quai xanh xinh đẹp của cô, nụ cười nhàn nhạt: “Đưa em đến nhà anh không phải vì anh lái xe nên anh có quyền lợi, mà là bởi vì em không có chỗ khác có thể đi. Em ở nhà anh hay là ở quán bar, cũng không có gì khác nhau.”

Trì Hoan không lên tiếng.

Đến thì đến, dù gì cũng chỉ là tạm thời. Lại nói, anh không uống thuốc chẳng lẽ thật sự dám dè cô xuống sao?

Một đường lái xe.

Trì Hoan chỉ cảm thấy bụng của mình mơ hồ đau, hơn nữa càng ngày càng đau dữ dội, bàn tay cô ấn xuống bụng của mình, vô lực nói: “Mặc Thời Khiêm, có phải anh hạ độc trong thức ăn không?”

Mặc Thời Khiêm quay đầu sang, mới phát hiện khuôn mặt trắng bệch của cô, ngũ quan nhăn nhú lại, hần sầm mặt lại: “Không thoải mái?”

“Bụng thật là đau.”

Anh nhíu mày trầm giọng: “Đi bệnh viện.”

“Không đi bệnh viện.”

“Không được xem nhẹ thân thể của mình, ừ?”

“Mặc Thời Khiêm, em nói là không đi bệnh viện.”

Đáp lại cô là hai chữ trầm thấp kiên định: “Không được.”

“Có thể là... Thuốc tránh thai có vấn đề.”

Thuốc tránh thai?

Mặc Thời Khiêm sắc mặt lại càng lạnh lùng: “Vậy thì càng phải đi.”

Trì Hoan buồn bực nói: “Đi cái gì mà đi?! Toàn bộ thế giới này đều biết hôm nay em cùng Mặc Tây Cồ hủy bỏ hôn lễ, giống như dáng vẻ đi dạ tiệc hôm qua sao? Anh làm gian phu, vẫn là muốn em bị mọi người mắng một tiếng dâm phụ?”

Anh liếc nhìn cô một cái, yên lặng xuống xe, xe cũng không biến chuyển phương hướng.

Hắn cầm điện thoại di động lên trước mặt, bấm số, gọi đi, sau khi có người tiếp thông lập tức lạnh lùng nói: “Giúp tôi gọi bác sĩ đến Tây Sơn Quán, đem thuốc dị ứng qua.” Dứt lời không đợi bên kia đáp lời, anh cũng đã cúp điện thoại, đem điện thoại di động ném đi vào xe. Xe tăng tốc.

Trì Hoan càng ngày càng đau, thời điểm dừng xe lại, cô đã đau đến ý thức mơ hồ. Mặc Thời Khiêm tự nhiên chỉ có thể ôm cô xuống xe, lên lầu.

Cô siết chặt cổ áo của anh: “Em đau sắp chết rồi, đều là bởi vì tên hỗn đản nhà anh.”

Anh ôm cô không nói một lời.

Nguyên bản có úy khuất, một khi bị mở ra một chút, liền giống như dòng nước mãnh liệt tràn ra, đối với Trì Hoan mà nói, cửa bị mở chính là câu nói vừa rồi.

“Đều là tại anh... Em đang ở nhà thật tốt đẹp biết bao... Anh lại chạy tới cường bạo em”

“Đầu óc đều chứa những thứ bẩn thỉu này sao, tại sao không nhớ đeo bao?”

“Anh mà đeo bao em còn sẽ gặp loại chuyện này sao?”

Cô ưỡ oái, lời nói không có mạch lạc, trong đôi mắt đều ngân nước, người yếu ớt không chịu được, dọc theo đường đi một mực không ngừng trách móc anh.

Mặc Thời Khiêm từ đầu đến cuối không lên tiếng, chẳng qua là môi mím từ từ mím thành một đường thẳng tắp.

Vào cửa, anh trực tiếp đem cô vào phòng ngủ, đang chuẩn bị đem cô đặt lên giường, Trì Hoan phát ra tính khí hỏi: “Đây là giường của anh? Ai nói em sẽ ngủ ở giường của anh?”

“Ở đây không có giường khác.”

Cô không tin: “Làm sao có thể không có phòng cho khách?”

Mặc Thời Khiêm thản nhiên nói: “Nhà trọ của em cũng không có phòng cho khách.”

Trì Hoan: “...”

Trong ánh mắt cô bốc lên một tầng hơi nước, không biết là tức giận hay là ủy khuất, dĩ nhiên cũng không chỉ là vì một việc này.

Mặc Thời Khiêm nhìn thấy, có chút đau lòng, thấp giọng dụ dỗ: “Anh đem ga trải giường và đệm giường đều đổi, được không?”

Cô nhìn anh, lại quét mắt phòng của anh, cuối cùng hít vào một cái: “Như vậy đi, nhìn cũng sạch sẽ, thả em xuống, để cho em nằm”

Bụng cô giống như là bị thứ gì vặn xéo, cả người không có khí lực, bị ôm như vậy cũng không thoải mái.

Anh “ừ” một tiếng, đem cô đặt lên giường, thấp giọng ôn hòa nói: “Bác sĩ sắp đến rồi, ráng nhịn chút nữa.”

Con gái thật kỳ quái, càng ủy khuất càng không thể đỡ, bởi vì càng đỡ càng thương tâm.

Mặc Thời Khiêm năm xưa bảo vệ cô, tuy nói cung kính, nhưng xưa nay xa cách, chưa bao giờ có thái độ ôn hòa như vậy, giống như là dịu dàng ôn nhu.

Trì Hoan quả thực là đau đến không còn khí lực để nói cùng anh, nếu không lại sẽ bộc phát tính khí. Buổi sáng, mặc dù nói không cho anh đi tự thú ngồi tù, thậm chí biết anh không phải cố ý, cũng biết một phần do cô bảo hấn tới. Nhưng làm sao có thể không oán đây, mất đi sự trong trắng không nói, bây giờ còn đau thành như vậy. Cho nên bây giờ nhìn thấy gương mặt này, cũng là nổi nóng, trách cứ, chỉ nhớ để cho cô uống thuốc, làm sao không nhớ mình mang bao?

Mặc Thời Khiêm chưa dỗ dành con gái bao giờ, càng không biết làm như thế để dỗ. Nhìn cái bộ dáng này của cô, chân mày hấn vẫn nhũn lại không có thả lỏng. Thậm chí có cảm giác vô lực chưa từng có, từ trước tới nay, có rất ít thời khắc mà làm cho hấn cảm giác này.

Đứng dậy đi rót một ly nước ấm, cẩn thận lại kiên nhẫn cho cô uống nửa chén, khom gối quỳ xuống bên người của cô, nhẹ tay xoa xoa cái bụng quặn đau của cô. Có thể vẫn có hiệu quả, bởi vì Trì Hoan không mắng nữa chỉ nhắm mắt, lại yên lặng chảy nước mắt. Cũng may đại khái chỉ qua mười phút bác sĩ đã đến, tốc độ còn nhanh hơn so với gió.

Làm kiểm tra đơn giản, xác định là bị dị ứng thuốc, bởi vì lúc trước Mặc Thời Khiêm nói qua, cho nên bác sĩ mới mang theo thuốc tới, nhanh chóng mà thuần thực truyền cho Trì Hoan.

“Truyền hết từng này hần là cũng sẽ không đau đớn như vậy, nhưng sau có thể sẽ tương đối suy yếu. Bất quá ở nhà nghỉ ngơi một hai ngày là có thể khôi phục như cũ, nhớ bổ sung dinh dưỡng, không có gì đáng ngại.”

Mặc Thời Khiêm từ đầu đến cuối, sắc mặt đen thui nghe những lời này mới khôi phục không ít.

Trì Hoan truyền từng chút không bao lâu liền ngủ mất.

Khép cửa lại, hai người đến phòng khách.

Bộp một tiếng, Thịnh Đường nhấn bật lửa, đốt một điếu thuốc lá, liếc mắt nhìn thầy thuốc còn trẻ, từ từ nói: “Biết tôi có ý tìm cậu, là bởi vì cái gì sao?”

Thầy thuốc trẻ tuổi vuốt ve mắt kính, ho khan một tiếng: “Hai người yên tâm, tôi chỉ phụ trách xem bệnh, sẽ không có bất kỳ tin tức gì từ miệng của tôi truyền đi.”

Bùng nổ!!! Đại minh tinh Trì Hoan bởi vì uống thuốc tránh thai bị dị ứng. Nhưng cô uống thuốc nguyên nhân không phải vì vị hôn phu kia. Có tin tức hot như vậy cậu lại không thể truyền đi, cậu ta cũng không dám bắt quái chuyện của Mặc Thời Khiêm. Hơn nữa, nhìn qua hần còn khấn trương hơn nữ nhân kia.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Nam Nhân Đầu Là Những Người Hạ Lưu

Editor: Thu Huyền

Beta: stuki

Cái thành phố này hiếm có người biết thân phận của hai người này, nhưng bất hạnh là cậu ta là một người trong số rất hiếm đó.

Trên khuôn mặt tuấn mỹ của Mặc Thời Khiêm phủ một tầng u buồn nhàn nhạt, đôi mắt hơi rừ: “Có chuyện gì tôi sẽ gọi cho cậu, bác sĩ Phuong, hôm nay đã làm phiền cậu rồi.”

“Không có gì! Thân thể của Trì tiểu thư nghỉ ngơi hai ngày thì không có gì đáng ngại cả, anh đừng quá lo lắng.” Dứt lời, cậu ta đứng dậy chào tạm biệt.

Biệt thự lớn như vậy, lại quá mức sạch sẽ giống như là không có nhân khí. Mặc Thời Khiêm ngược mắt, liếc mắt tới người đàn ông bên cạnh, nhàn nhạt nói: “Cậu cũng có thể đi.”

Thịnh Đường đang đốt thuốc lá: “Nếu tôi nhớ không lầm, dựa theo lịch trình lần trước định ra, buổi trưa hôm nay chú muốn cùng Thôi lão tổng bàn chuyện hợp tác làm ăn.”

“Cậu không phải là quá nhàn rồi đi.”

Thịnh Đường nheo đôi mắt đào hoa lại, cười lạnh: “Chú coi lão tử là người làm của chú?”

“Vậy cậu đi đi, tôi không rảnh.”

Tàn thuốc chỉ vào cửa phòng ngủ: “Đừng có nói với tôi là có nữ nhân ở bên trong.”

Mặc Thời Khiêm nhìn anh ta, không có chút rung động nào: “Tôi còn chưa hỏi cậu mua thuốc đều đâu.”

Thịnh Đường: “...”

Anh ta một tay búng một cái tàn thuốc lá, một tay bóp mí mắt: “Tìm một người giúp việc tới là được, không phải chú muốn tự mình chăm sóc đấy chứ? Không phải là lên giường, lại không phải thật cô gái chú thích, như vậy cứ xem như bảo bối?”

Mặc Thời Khiêm trắng lán khói thuốc. Hần rất ít hút thuốc, nhưng giờ phút này cũng có chút phiền muộn, thuận tay lấy bao thuốc để trên bàn lấy ra một điếu, lại nhận lấy bật lửa ở phía đối diện, thuận thực châm lửa. Hút một hơi mới mở miệng, ngữ điệu rất lãnh đạm: “Tôi qua tôi hơi mất khống chế, không biết trong nội tâm cô ấy có nhiều ủy khuất, uống cái thuốc đó lại hại cô ấy bị đau một trận, bây giờ cô ấy đối với tôi vừa oán vừa hận.”

Thịnh Đường khẽ nguyên rửa một tiếng.

Mãi mới chờ đến lúc đến Trì Hoan kết hôn rồi thì hần không cần làm cái chức hộ vệ chó má cái gì đó, khôi phục lại tự do. Kết quả mấy giờ đồng hồ sau từ vệ vệ thăng cấp thành người đàn ông của cô. Người đàn ông thì là người đàn ông đi, anh ta ngược lại nhìn Lương Mãn Nguyệt không vừa mắt rất lâu.

Nhưng là... Anh ta nheo mắt lại: “Tôi nói chú, có phải đối đãi có chút khác nhau không?”

Mặc Thời Khiêm nhấc mí mắt lên, làn khói lượn lơ xung quanh, không thấy rõ nét mặt hần làm giảm bớt đi vẻ lạnh lùng, ngược lại còn tăng thêm chút thâm trầm gợi cảm: “Khác nhau cái gì?”

Thịnh Đường cười khê: “Trì Hoan cùng Lương Mãn Nguyệt, trước kia chú vì người kia làm công việc vệ sĩ, lạnh nhạt với Lương Mãn Nguyệt, chú là người yêu công việc, bây giờ chú vì Trì Hoan bỏ qua việc gặp đối tác không nói, đây không phải là khác nhau thì là cái gì?”

Mặc Thời Khiêm thần sắc không thay đổi, thần nhiên nói: “Bởi vì tôi một ngày không để ý đến Trì Hoan, cô ấy lúc nào cũng có thể xảy ra chuyện, vụ hợp tác này không thành, tôi cũng không tiếc chút tiền này.”

Thịnh Đường: “...”

Mặc Thời Khiêm liếc nhìn bộ dáng ảm ức của hắn, vô vị nói: “Tiền này cũng không phải cậu mất, ngược lại cậu cả ngày cũng nhàn rồi.”

“Bây giờ chú cũng thật là hiểu rõ đàn bà?”

“Cậu cũng có thể đi kiểm một người, cậu có thể?”

Thịnh Đường tức giận đập hấn một cước, rồi đi.

Tri Hoan bị bệnh.

Tối hôm qua, ở trước cổng biệt thự, cô đã đứng dưới mưa một giờ. Mặc dù trời lại tắm gội đầu đổi quần áo, nhưng đã bị nhiễm lạnh, lại bị Mặc Thời Khiêm cầm thủ giằng co hơn nửa buổi tối không có nghỉ ngơi tốt, buổi sáng lại gặp tai nạn thuốc dị ứng. Bệnh đến như núi đỏ, cô cũng không cách nào từ trên giường bò dậy, cả người đều là hỗn hỗn động động. Không đói bụng ăn cơm, cũng không muốn động đậy, kết quả bị anh cưỡng chế tưng táo.

Tri Hoan tức giận lại ủy khuất, hướng về phía anh liền nói: “Em đã nói rồi em không muốn ăn, không muốn ăn, không muốn ăn.”

Mặc Thời Khiêm còn chưa lên tiếng, nước mắt của cô đã rơi xuống.

Hắn thật thản nhiên thấp giọng nói: “Bác sĩ nói thân thể em suy yếu, phải bổ sung dinh dưỡng.”

“Không ăn được không?”

“Em ăn cháo, đặc biệt khai vị, uống một chén nhỏ.”

“Không thích húp cháo?”

“Em muốn ăn cái gì?”

“Em không muốn ăn cái gì cả.”

Anh múc một muỗng cháo đút vào miệng cô, âm thanh rất thấp, thật giống như rất ôn nhu, nhưng không lại rất cứng rắn kiên định: “Mở miệng.”

“Em không uống.”

Cô ôm ngực nôn một thờ, không biết là do Mặc Tây Cố, hay vẫn là nam nhân trước mắt, hoặc là chính cô, cũng hoặc là cô không muốn thấy những người đó, để cho cô ứ đọng trong lòng, thân thể không thoải mái.

Mặc Thời Khiêm tay nâng cái muỗng, cùng với cô giằng co một lúc, qua một phút mới ôn hòa nhã nhặn nói: “Nếu em không chịu uống, anh không thể làm gì khác hơn là lựa chọn bón cho em ăn, hoặc là chính anh ... Em thích loại nào?”

Bệnh đánh sụp Tri Hoan hoàn toàn, đối mặt với Mặc Tây Cố, chuyện này là phòng tuyến cuối cùng trong lòng cô. Cô cả người đều rất yếu đuối, muốn hấn giọng nói nhỏ nhẹ dỗ an ủi. Nhưng là người đàn ông này đến ăn cháo cũng dùng thái độ cứng rắn.

Ngừ điệu cô thút thít: “Em thật sự không ăn nổi.”

Anh nhìn chăm chăm nước mắt mông lung, cô tức giận oán trách lại ủy khuất, nhàn nhạt nói: “Không uống nổi cũng phải uống.”

Tri Hoan liền làm bộ nằm xuống, kết quả bị nam nhân cầm một cái chế trụ eo. Một giây kế tiếp, môi mỏng dính vào. Đôi mắt cô bỗng nhiên tròn to, muốn đẩy hấn lại mềm nhũn vô lực, thậm chí thiếu chút nữa trảm luân ở trong ngực của hắn. Sau đó cô bị hôn đến đất trời xoay chuyển. Hôn đến khi cô cảm thấy khó thở, anh mới rời khỏi môi của cô.

Tri Hoan hai gò má ửng hồng, giận không kềm được, thiếu chút nữa lại không một bạt tai phất đi, chẳng qua là quả thực không còn khí lực giờ tay lên. Cô bắt đầu cảm thấy người đàn ông này không hề giống trong sự tưởng tượng của cô. Cô chưa từng nghĩ anh sẽ nghe theo lời nói của cô, dĩ nhiên, muốn thật sự là hoàn toàn nói gì nghe nấy. Nữ nhân nói mà nam nhân không nghe, cô cũng không nhìn quá giận, nhưng không có nghĩa là cô cho phép anh muốn làm gì cô thì làm.

Tri Hoan ngực phập phồng lên xuống, giận đến đau, muốn mắng lại cảm thấy có mắng cái gì anh cũng sẽ không nháy mắt một chút, cuối cùng cô chỉ có thể ngậm thở lau miệng, tỏ vẻ yếu ớt kháng nghị.

Mặc Thời Khiêm nắm cầm của cô, khẽ nâng lên, khí tức lạnh lạnh phun lên môi cô, bắt đầu đi thờ dài, môi mỏng hôn lên ánh mắt của cô, như lông chim phất qua, liếm đi nước mắt của cô.

Không biết có phải hay không là bàn tay ôn nhu xoa nhẹ lưng cô, cho nên cả người hắn bây giờ lộ vẻ ôn nhu.

Tri Hoan hoa mắt chóng váng đầu, tai vừa nghe hắn nhỏ giọng thờ dài, trong lòng đột nhiên mềm nhũn, lòng rung động.

Nhưng là...

Mặc Thời Khiêm hôn lên nước mắt của cô, môi mọng dán lên lỗ tai của cô, thật thấp trầm trầm gọi: “Trì Hoan” Anh gọi tên của cô, không còn là đại tiểu thư, thanh âm gọi cảm: “Đừng nói là em ăn không nổi nữa, hay để anh dùng miệng bón cho em ăn, anh cũng làm được, tối hôm qua em và anh đều chưa ăn cái gì cả, huống chi tối qua anh chưa hề thỏa mãn?”

Thật ra thì anh không dùng từ lộ liễu gì, nhưng là câu kia hơi hột. . .

Tối hôm qua anh cũng chưa hề thỏa mãn. . .

Đàn ông đều là những kẻ hạ lưu.

Trì Hoan nhìn hấn lại lần nữa mức cháo, trông mắt đen nhìn chăm chăm cô, ý rõ ràng. Trong lòng cô không phục há miệng ra, yên lặng nhai kỹ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Mặc Thời Khiêm, Anh Đang Chê Em?

Editor: Thu Huyền

Beta: Stuki^^

A..

Mùi vị thật không tệ, ăn rất ngon.

Nam nhân cao lớn nâng chén cháo mùi vị không tệ, đặt trước mặt cô. Lần này Trì Hoan không có lại gây náo, ngoan ngoãn ăn xong một chén cháo.

Mặc Thời Khiêm lại rót một ly nước cho cô, sau đó liền thay cô trải chăn ra, an tĩnh rời khỏi phòng ngủ.

Trì Hoan buồn ngủ lại không thoải mái, rất nhanh thì mơ mơ màng màng ngủ.

Trong phòng khách, túi xách của Trì Hoan đặt ở trên ghế sofa không ngừng truyền tới tiếng điện thoại di động.

Hắn đều không để ý.

Cho đến khi điện thoại di động của hắn đặt trên bàn uống trà cũng bắt đầu chấn động.

Hắn đi tới, cầm lên, mắt liếc tên phía trên, môi mọng mở ra độ cong nhàn nhạt, ngón tay trượt nghe.

Bên kia quả thực là Mặc Tây Cốc, anh ta đề thấp giọng: “Mặc Thời Khiêm.”

“Mặc thiếu có chuyện?”

“Trì Hoan bây giờ đang ở nơi nào?”

Mặc Thời Khiêm chân dài đi tới trước cửa sổ sát đất, một tay cầm vào túi quần, nhìn xuống cảnh tượng ngoài cửa sổ: “Tìm cô ấy có chuyện sao?”

Mặc Tây Cốc yên tĩnh nửa giây, anh ta có thể cảm giác được, người đàn ông này thái độ có biến hóa vi diệu, sờ dĩ vi diệu, là bởi vì biến hóa này không ai cảm thấy được, nhưng lại chỉ đủ để anh ta phát hiện.

“Cô ấy không có trả lời điện thoại của tôi, cũng không trở về Trì gia, người đại diện của cô ấy và bạn bè đều không liên lạc được.” Dừng một chút, anh ta trầm giọng nói: “Là anh lái xe mang cô ấy đi, chắc chắn anh biết bây giờ cô ấy đang ở đâu.”

Ở nơi nào?

Ở trên giường của hắn.

Mặc Thời Khiêm nháy nháy mí mắt: “Tối qua cô ấy dầm mưa, khả năng bị cảm, bây giờ không thoải mái.”

Dầm mưa. . .

Tối hôm qua đúng là có mưa.

Mạc Tây Cỏ ngồi ở thư phòng nhà mình, ngón tay cầm điện thoại di động hơi hơi căng thẳng, bên tai đột nhiên vang lên câu nói của Trì Hoan [anh có thể yêu cô ta, nhưng anh không nên gạt em Tây Cỏ, em đối với anh rất thất vọng.]

Cô quả nhiên... Biết chuyện tối ngày hôm qua.

Cổ họng căng lên, âm thanh biến hóa trầm khàn: “Bây giờ cô ấy đang ở đâu?”

Mạc Thời Khiêm cười nhạt: “Mạc thiếu, anh dường như luôn là quan tâm người không nên quan tâm.”

Trong lời này có ý đùa cợt, dùng từ phổ thông, nhưng tiểu ý đậm đặc, gương mặt đẹp trai của Mạc Tây Cỏ trầm xuống: “Mạc Thời Khiêm.”

“Mạc thiếu, anh tốn thời gian quan tâm Trì Hoan không bằng đi giải quyết hôn nhân của Tô Nhã Băng cùng Dương Hạo, còn mẹ anh cùng bạn gái anh mâu thuẫn, đó mới là nữ nhân do anh chọn lựa đấy.”

Mạc Tây Cỏ không lên tiếng, nhưng có thể nghe được hơi thờ hờ hể hể.

Mạc Thời Khiêm cau lên môi mỏng, giọng nói dè dặt nửa độ, đều đều vào đấy nói nhỏ: “Coi như là hối hận, anh cũng chỉ có thể đem hối hận của anh thu hồi. Trì Hoan thích anh, nhưng cô ấy chỉ là ưa thích anh, sở dĩ cố chấp muốn gả cho anh, chỉ là bởi vì lúc trước cô ấy cho rằng anh là người có sẽ không bị cám dỗ, sẽ không lừa dối cô ấy...”

Giọng nói kia trong quanh quẩn gọi chút cười nhẹ, giống như là không đếm xỉa tới, đùa cợt: “Bây giờ, anh đã không phải người cô ấy muốn, cô ấy sẽ không lại tiếp tục muốn anh, cho nên... Anh tốt nhất cũng không cần cố gắng vãn hồi.”

Điện thoại bị cắt đứt.

Mạc Thời Khiêm đứng lặng ở trước cửa sổ sát đất, nhìn những hạt mưa rơi tí tách tí tách.

Hắn còn chưa quay đầu, lại một cú điện thoại gọi tới.

“Trì tiên sinh.”

“Trì Hoan đi cùng với cậu?”

”Ừ.”

“Bây giờ nó như thế nào?”

“Bị bệnh, không quá thoải mái, đang buồn ngủ.”

“Các người bây giờ đang ở nơi đó?”(nhà của Trì Hoan)

Anh ngước mắt, ngữ điệu không đổi: “Ở nhà của tôi.”

Trì Yên yên lặng mấy giây sau mới lên tiếng: “Cậu có ý gì?”

“Chính là ngại biết như vậy.” “Chuyện khi nào?”

“Sáng nay.”

Lại trầm mặc mấy giây, Trì Yên chậm rãi nói: “Tôi nhớ là khi cậu vừa mới từ nước Mỹ trở về, tôi đã nói cho cậu biết, tôi xem trọng cậu, hỏi cậu có nguyện ý theo đuổi con gái tôi hay không, nhưng cậu nói cậu đã có vị hôn thê rồi.”

“Xưa không bằng nay.”

“Được, Thời Khiêm, nếu có cậu bảo vệ nó thì tôi yên tâm rồi, tôi cũng yên lòng đem nó giao cho cậu, cậu đừng để cho tôi thất vọng.”

“Tôi sẽ chăm sóc cho cô ấy thật tốt.”

... ..

Trì Hoan hốt hốt động động ở bên trong ngủ một ngày một đêm.

Đến lúc ăn cơm uống thuốc đều bị hắn bắt ngồi dậy, cho ăn cơm uống thuốc.

Lúc mới đầu cô còn cáu kỉnh với hắn, nhưng náo loạn hai lần đều vô dụng. Cô cũng biết nếu cứ rần rần với hắn thì chỉ có cô là chịu thiệt, náo loạn gây gổ với hắn thì người chịu thiệt vẫn là cô.

Cho nên cho dù mỗi lần bị khơi lên một bụng oán khí, cô cũng chỉ có thể ngoan ngoãn uống thuốc, ngoan ngoãn ăn cơm.

Ngày thứ hai bác sĩ Phuong lại truyền cho cô một chai nước nữa, đến chạng vạng tối khẩu vị của cô cũng tốt hơn nhiều.

Nhưng để cho cô tức giận là Mặc Thời Khiêm không cho phép cô ở phòng ngủ ăn cơm, phải đem cô đến được phòng ăn.

Trên mặt cô vẫn là hơi trắng: “Em mệt quá, hơn nữa không có sức lực.”

Hắn vén chăn lên, đưa cánh tay về phía cô: “Anh bế em.”

Trì Hoan bất động: “Trên giường thoải mái, hơn nữa rất ấm áp.”

Hôm nay đích thực là lạnh, nhưng toàn bộ căn nhà đều có đầy đủ hệ thống sưởi ấm, coi như mặc đồ ngủ cũng sẽ không cảm thấy lạnh.

Hắn thân nhiên nói: “Ăn ở phòng ngủ, sẽ có mùi khói dầu.”

Trì Hoan “...”

Cô đổ nhào lên giường, quần chăn bọc vội quay đầu: “Em không ăn, ngược lại em cũng không ăn được, đều là anh ép em ăn.”

Mặc Thời Khiêm không nói một lời vén chăn lên ném qua một bên, đem người trên giường trực tiếp ôm vào trong ngực, ôm ngang lên liền đi ra ngoài: “Cơm nước xong tắm gội đầu.”

“Em không có quần áo để mặc.”

Anh thân nhiên: “Còn không còn tắm rửa nữa thì người muốn mốc rồi.”

“Mặc Thời Khiêm, anh đang chê em sao?”

Trì Hoan cảm thấy dù sao cô cũng là con gái, hơn nữa còn vẫn là một cô gái nhỏ, hắn có thể buộc cô ăn cơm uống thuốc, bởi vì cô dù gây náo loạn cũng biết rõ hắn vẫn là vì tốt cho thân thể của cô.

Nhưng là chê... Cô nổi giận!

Hắn không có chút rung động nào: “Tóc cũng mùi.”

Trì Hoan càng tức giận rồi, cô bị ướt đêm đó liền gội sạch mái tóc, cũng chỉ tới hôm qua chưa gội mà thôi, làm sao có thể có mùi?

Nghĩ là nghĩ như vậy, nhưng vẫn là không nhịn được đưa tay sờ tóc của mình.

Mặc Thời Khiêm rũ mắt nhìn động tác vô ý thức của cô, u mê mà mơ hồ, đáng yêu khả ái, độ cong trên môi không nhịn được lan ra.

Trì Hoan quặm mặt lại: “Đầu em rất sạch sẽ.”

Hắn đặt cô xuống ghế: “Ăn cơm.”

Cô hừ một tiếng, cầm đũa lên bắt đầu ăn cơm.

Hai ngày này mặc dù bị Mặc Thời Khiêm buộc ăn, nhưng đều chỉ ăn có chút ít, có thể do thân thể khá hơn một chút khẩu vị cũng theo trở lại. Hơn nữa bữa ăn này thức ăn trên bàn không chỉ phong phú, còn đủ màu sắc, mang theo mùi thơm làm người ta cảm thấy thêm khát.

Gắp một miếng cá nếm nếm, mùi ngon, cô không nhịn được hỏi: “Cơm anh mua ở đâu vậy, ăn ngon quá.”

Ngày hôm qua ăn mỗi chén cháo cũng ngon vô cùng.

So với đồ ăn bên ngoài cô hay ăn thì cái này ngon hơn nhiều.

Mặc Thời Khiêm múc canh, nghe vậy ngừng đầu liếc nhìn cô một cái, nhàn nhạt nói: “Giống đồ đi mua lắm sao?”

Trì Hoan ngậm đũa, ánh mắt tròn to: “Không phải là mua, chẳng lẽ là... Anh tự mình làm?”

Bởi vì cô chưa xuống bếp bao giờ, ở nhà không phải là gọi đồ bên ngoài chính là để cho người giúp việc của Trì gia làm, cho nên cô căn bản chưa từng nghĩ những thứ này là Mặc Thời Khiêm làm.

Lần này hắn không liếc về phía cô nữa: “Ăn cơm.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 53

Beta: Stukí^^

Trì Hoan nhìn người đàn ông tuần mỷ ở đối diện, môi từ từ mấp máy.

Hai ngày nay Mặc Thời Khiêm luôn chăm sóc cho cô, mặc dù có lúc cô muốn nổi cáu nào loạn với hắn, nhưng trong lòng vẫn cố gắng nhẫn nại vì biết như vậy sẽ tốt cho cô.

Cúi đầu ăn cơm, hít một hơi ăn hết hai chén.

Mặc dù thân thể đã khỏe hơn rất nhiều nhưng không làm sao có thể hồi phục như cũ, cho nên cô ăn xong liền muốn trở về phòng ngủ.

Mặc Thời Khiêm giục cô đi tắm: “Tắm rồi ngủ.”

“Không có quần áo để thay.”

“Vậy thì không cần phải thay quần áo.”

“Bản chết.”

Mặc Thời Khiêm nhú mày: “Có thể bản hơn so với chuyện em không thay quần áo?”

“...”

Trì Hoan cắn môi: “Em không ở đây nữa, em sẽ đến quán bar.”

Mặc Thời Khiêm nhìn cô chăm chăm, 10 giây sau khi Trì Hoan ảo não xoay người cầm lấy túi xách, ở phía sau Mặc Thời Khiêm lại hơi hột nói: “Anh sẽ nói cho đám chó săn biết chỗ của em”

Trì Hoan “...”

Mặc Thời Khiêm hướng cô đi tới, nhìn cô phồng má, mặt xụ xuống: “Em tắm xong rồi mặc quần áo của anh, sau đó đem quần áo cũ giặt sạch rồi dùng máy sấy khô, ngày mai đi shop mua mấy bộ quần áo khác, sẵn tiện mua ít đồ dùng hàng ngày? Hửm?”

Trì Hoan đứng ở một bên, mím môi, không khuất phục lâu bầu nói: “Em cũng không thể không mặc đồ lót.”

Mặc Thời Khiêm “...”

Mặc Thời Khiêm mím môi, có chút bất đắc dĩ, trầm giọng nói: “Vậy em đem đồ lót của em giặt sạch, anh giúp em sấy khô?” (phục anh =^=)

Trì Hoan: “...”

Đề một người đàn ông sấy khô đồ lót cho cô... tưởng tượng một chút Mặc Thời Khiêm cầm đồ lót của cô trong tay, đã đủ khó xử rồi.

“Em sẽ tự giặt!”

Mặc Thời Khiêm nâng cằm lên, đi về phía phòng ngủ: “Đi thôi.”

Đã đến nước này, Trì hoan nhìn khuôn mặt tuần mỷ của Mặc Thời Khiêm, dậm chân một cái, bất đắc dĩ vẫn phải đi.

Mặc Thời Khiêm đưa áo sơ mi cho cô... quần áo của hắn cô cũng chỉ mặc được cái này, Mặc Thời Khiêm cao, cô thấp, vạt áo của hắn gần như chạm đến đầu gối cô.

Cô cầm lấy, mắt húng oán giận nói: “Em bị bệnh sạch sẽ, tại sao anh lại không nghĩ đến chuyện mua cho em quần áo và đồ dùng hàng ngày? Bây giờ em ngay cả khăn lau mặt cũng không có, mặt nạ dưỡng da cũng không có, không có một cái gì, mỗi ngày em đều muốn tắm bằng sữa.”

Vừa nãy ngay cả tắm và giặt đồ cũng không muốn, bây giờ cô liền muốn ngâm mình trong sữa rồi.

Mặc Thời Khiêm nhàn nhạt nhìn cô: “Mua sau, tạm một ngày, được không?”

Về mặt cô miễn cưỡng đồng ý.

Tri Hoan đi về phía trước hai bước, đột nhiên dừng lại, quay đầu nhìn Mặc Thời Khiêm: “Nhà này là anh mua, hay là anh thuê?”

Căn nhà của Mặc Thời Khiêm lớn gấp đôi của cô, hơn nữa... trang trí cực kì sang trọng, có thể nhìn ra là rất xa xỉ, chắc chắn cũng không phải là đồ vật mà ai đều có thể tùy tiện mua.

Mặc Thời Khiêm tùy tiện trả lời: “Là của anh.”

Tri Hoan nhìn Mặc Thời Khiêm mấy giây, ồ một tiếng, không có tiếp tục hỏi nhiều.

Cô vào phòng tắm, trước hết cởi đồ lót ra giặt sạch, dùng bột giặt chà xát mấy lần, còn chưa xong, lại lấy một chút sữa tắm giặt lại.

Chà xát cho đến mức tay cô đều đỏ bầm, cô mới hài lòng một chút, nhìn đồ đã sạch sẽ, không nhịn được lại cúi đầu ngửi một cái...

Ngay sau đó lại cảm thấy xấu hổ, cô làm vậy giống như một kẻ biến thái.

Ừm... Sạch sẽ rồi.

Đem cửa mở ra một chút, vươn tay ra, cất cao giọng nói: “Mặc Thời Khiêm, Mặc Thời Khiêm...”

Thời điểm cô muốn mở miệng chuẩn bị kêu lần thứ ba, giọng nói trầm thấp Mặc Thời Khiêm vang lên, đem đồ trong tay cô cầm đi.

Tri Hoan suy nghĩ một chút đã cảm thấy da mặt nóng lên: “Mặc Thời Khiêm, anh sấy khô cho em, tắm xong phải mặc.”

“Được”

Đợi cô tắm giặt xong, đồ lót cư nhiên đã được sấy khô. Tri Hoan dùng khăn lông trùm mái tóc dài lại, Mặc Thời Khiêm mặc áo sơ mi trắng từ bên trong đi ra.

Không có dép, cho nên Mặc Thời Khiêm cũng phải đi chân trần.

Tri Hoan mang quần áo của mình bỏ vào trong máy giặt xong đi lấy thêm bột giặt, sau khi trở lại để Mặc Thời Khiêm sấy tóc cho cô.

Âm thanh vì vu của tiếng máy sấy vang lên, giọng Mặc Thời Khiêm trầm thấp ở phía trên: “Tâm trạng khá hơn chút nào không?”

Tri Hoan sững sốt một chút: “Cái gì?”

Tâm trạng cô không tốt sao, cô chỉ là thân thể có chút không thoải mái mà thôi, ai bảo cơ thể lười biếng còn có chút vui vui mừng mừng.

Mặc Thời Khiêm cười hòa nhã lại.

Nhưng cô gái như cô, thân thể không khỏe, lại lười biếng.

Đồng thời cảm giác khó chịu trong lòng theo bản năng mệt mỏi, chán trường cũng tăng lên, ngược lại lại khiến người như bọn họ trở nên khó chịu, hô hấp trở nên khó khăn hơn.

Cho nên từ trước đến giờ đối với những cô gái, chỉ muốn ngủ, không muốn ăn cơm không muốn tắm, cử động một chút cũng không muốn, tâm trạng khó chịu nhưng lại khiến cho người khác dễ dàng yêu thích.

Tri Hoan ngẩng mặt lên, khuôn mặt nhỏ bé rất nghiêm túc: “Mặc Thời Khiêm.”

Mặc Thời Khiêm ngồi ở trên ghế sa lon đối diện, bưng ly trà trên bàn uống: “Sao?” Cô giả vờ ho hai tiếng, mặc dù đã rất kìm nén, nhưng vẫn mở miệng: “Em cho anh biết... thân thể em còn chưa thoải mái. Mặc dù mấy ngày này ở lại đây... nhưng em sẽ không... sẽ không...”

Hắn có chút buồn cười nhìn cô: ” Sẽ không cái gì?”

“Thân thể em không thoải mái, sẽ không làm loại chuyện đó.”

Hắn nhìn qua giống như là không quá để ý, chỉ thuận miệng hỏi một câu:” Thân thể khỏe mạnh là có thể làm?”

” Chờ thân thể của em khỏe rồi lại nói.”

” Ừ, tốt.”

“Còn có!”

Hắn nhướn mày, chờ đợi cô nói.

Cô nâng cằm: ” Em sẽ không cùng với anh ngủ chung một giường.”

Mặc Thời Khiêm một lúc lâu không có lên tiếng.

“Anh hẳn biết, coi như là phát triển bình thường, tình nhân cũng sẽ không nhanh như vậy liền cùng giường chung gối. Hơn nữa chúng ta là bởi vì sai sót mới ở chung với nhau.”

Nam nhân nhàn nhạt: ” Anh đây nhà cũng chỉ có một cái giường.”

Tri Hoan sống lưng thẳng tắp:” Anh ngủ trên sàn nhà.”

Mặc Thời Khiêm không có nổi giận, chẳng qua là không có chút cảm xúc nào nhìn chăm chăm cô nhìn một lúc lâu, sau đó hơi híp mắt lại cười nhạt: ” Muốn anh ngủ trên sàn nhà?”

Không phải là ghế sa lon, không phải là thư phòng, không phải là lại đi mua giường tạm thời mà là, sàn nhà.

Hơn nữa hai chữ này, cô đặc biệt nhấn mạnh.

Cô ngồi trên ghế sa lon, chân lười biếng gác lên bàn: ” Bắt anh ngủ trên sàn nhà đã là may cho anh, anh vốn nên là nằm trong nhà giam!.”

Bị thua thiệt lớn như vậy, tuy nói không để cho hắn đi tự thú, nhưng để cô không có chút nào so đo mà cho qua như vậy, cô thật sự là không làm được.

Hơn nữa cô mấy ngày nay cùng người đàn ông này ở chung một chỗ, mỗi lần khó chịu sẽ là cô..

Hắn mãi mãi vẫn là bộ dáng ung dung nhàn nhã. Mặc Thời Khiêm nhìn cô: ” Anh ngủ trên sàn nhà, em rất vừa lòng?”

Thân thể khỏe mạnh, chuyện hôn lễ đã xong, rốt cuộc bắt đầu đem mũi dùi chỉ hướng hắn?

Hắn xem thấu tâm tư của cô, Tri Hoan cũng không phải che giấu nữa.” Đúng vậy! Anh không thể không nhận một chút trừng phạt nào. “ Dừng một chút, cô lại đặc ý bổ sung: ” Hơn nữa, được ở chung với em là phúc của anh.”

Nam nhân vẫn thờ ơ như cũ, nhưng mơ hồ có thể cảm giác được hắn đang vui vẻ.

Tri Hoan nắm chặt tay, từ trên ghế salon đứng lên: ” Cứ như vậy! Em đi ngủ, ngày mai đi mua đồ. Chờ em lúc nào cảm thấy anh biểu hiện tốt, anh sẽ không phải ngủ trên sàn nhà nữa.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54

Beta: Stukir° Tri Hoan dùng khăn che lại nửa gương mặt, cô không đeo kính râm mà chọn một chiếc kính đen không tròng, tóc xoa bên vai. Quản lý nhanh chóng xuất hiện. Lăn lộn ở giới hàng hiệu này chỉ cần có chút kinh nghiệm thì đều biết nhìn người, hướng chỉ nhìn cô gái kia từ đầu tới chân một thân quần áo đều là đồ hiệu, khí chất càng là không tầm thường.

Từ trong miệng người khác hiểu đại khái sự việc, người đàn ông chừng 40 tuổi trên mặt mang theo tươi cười nhả nhặn: “Thưa hai vị, thật ngại quá, cô Tôn là nhân viên mới nên vẫn chưa hiểu chuyện, tôi thay mặt cô ấy xin lỗi tiểu thư cùng tiên sinh, sau này nhất định sẽ xử lý nghiêm khắc nhân viên này, hai vị cần gì chúng tôi lập tức giải quyết”. Dứt lời ngay ở trước mặt mọi người khiển trách nhân viên họ Tôn kia. Tri Hoan thả đôi tay được chăm sóc tỉ mỉ cẩn thận lên mặt kính, hơi hột nói: “Được rồi, để cô ấy giải quyết tôi vừa dặn lại coi như xong”. Tôn Nhu nhìn điệu bộ này của Tri Hoan lại càng tức đến hộc máu. Đã bị mắng rồi còn coi như xong gì chứ!

Quản lý thấy Tri Hoan chịu dàn xếp ổn thỏa, đang thở phào nhẹ nhõm, kết quả vừa quay đầu lại đã thấy Tôn Nhu hung hăng trừng mắt nhìn đối phương như muốn phun ra lửa. Quản lý hoảng hồn vội giải vây quát lớn: “Còn không đi! Cô còn cần công việc này nữa không hả?” Tôn Nhu mới chỉ là sinh viên năm tư, chưa tốt nghiệp, da mặt mỏng lại sĩ diện đương nhiên không nhịn được cũng cá giận nói: “Không làm thì không làm!”. Cuối cùng lại nhìn sang Tri Hoan đột nhiên đưa tay kéo khăn che mặt của cô cười nhạt nói: “Có thể làm cho đàn ông buông tha cho vị hôn thê thanh mai trúc mã gần chục năm, hẳn mặt mũi cũng đẹp đề mà không dám cho người ta nhìn hay sao?

Che che đây đây làm cái gì?” Tri Hoan không có phòng bị kinh ngạc đến ngây người. Hai ngày nay dù không lên mạng nhưng cô tự biết mình đang ở trên đầu sóng gió, nếu hiện giờ lại xảy ra chuyện... Nhưng mà Tôn Nhu còn chưa có kịp động tay lên khăn quàng thì cổ tay đã nhanh chóng bị giữ chặt lại. Mặc Thời Khiêm chế trụ bàn tay cô ta đồng thời đem Tri Hoan ôm vào ngực.

Mặt mày lạnh lẽo khí thế trở nên âm trầm nói: ”Tôn tiểu thư, coi như Mãn Nguyệt quyết định quay lại với tôi mà từ bỏ Đường Việt Trạch thì anh ta cũng coi thường qua lại với cô, cô cần gì uống công làm tiểu nhân còn mất việc”. Anh mắt Tôn Nhu bỗng trừng to, cánh môi run rẩy: “Anh nói cái gì?”. Mặc

Thời Khiêm nói xong đã không thèm để ý tới cô ta nữa mà nâng mắt nhìn sang quản lý, mặt không biểu cảm nhìn 19 thời son đọc tên ra hết rồi nói: “Nếu nhân viên không có quy củ như vậy người quản lý như ông hãy tự tay gói đồ đi!”.

Quản lý kia nhất thời không phản ứng kịp, vô cùng lúng túng nói: “Dạ được, nhưng ngài có thể nói lại lần nữa được không?”. Mặc Thời Khiêm nhăn chặt mày vô cùng không vui nhưng cũng không tỏ thái độ gì chỉ lặp lại lần nữa. Trì Hoan tròn mắt há mồm: “Là màu em muốn à?”. Vừa rồi cô muốn màu nào, ngoại trừ vài thời son mà cô đặc biệt yêu thích còn lại chính cô cũng không nhớ là cái nào với cái nào đâu.

Hơn nữa... khi cô mãi mê chọn son hẳn thực sự theo bên cạnh chú ý cô như vậy sao? Mặc Thời Khiêm hạ mắt nhìn cô: “Không phải sao?”. Cô vẫn kinh ngạc muốn rút cằm lắc đầu đáp: “Không có, trí nhớ anh tốt quá.” Lại nhớ một buổi sáng nào đó cô dặn lung tung các loại điểm tâm mà mình muốn ăn... bởi vì chính mình cũng không nhớ nên không để ý hẳn có mua đúng như thế hay không. Bây giờ nghĩ lại hình như đều đúng hết rồi.

Trời ơi cái người này không phải giống như trong truyền thuyết đã gặp là sẽ không quên đấy chứ. Mặc Thời Khiêm liếc nhìn cô một cái: “Ngạc nhiên?”. Trì Hoan bĩu môi, cô mới không hiểm lạ, chỉ là khó hiểu IQ hẳn cao như vậy không làm gì lại đi làm vệ sĩ cho cô. Bên kia quản lý đã đem đồ cô muốn gói kê hai tay nâng lên: “Tiểu thư, hoan nghênh lần sau trở lại, tôi đảm bảo chuyện lần này sẽ không xảy ra nữa”.

Hai người này dù là ai cũng giống đại nhân vật không dễ chọc, khí độ này sợ là người có bối cảnh hùng hậu vững chắc nên mới dễ dàn xếp, nếu là cái đám con nhà giàu mới nổi thì nào có đơn giản êm xuôi như vậy. Trì Hoan nhận lấy xong Mặc Thời Khiêm lại rút thẻ thanh toán, lúc cất thẻ mới nhân nhậ hỏi: “Còn cần gì nữa không?”. Trì Hoan nghĩ ngợi một lúc mới trả lời: “Đi mua quần áo đi”. “Ừm”. Quần áo cô mua đều đơn giản nhẹ nhàng, bởi vì hầu hết mấy bộ đồ này đều có ở tủ đồ nhà cô rồi, cô cũng không muốn mua một mẫu mấy bộ liền đâu. Trì Hoan vừa xem quần áo vừa lơ đãng hỏi: “Cô gái vừa rồi có quan hệ gì với anh à?”. “Bạn cùng phòng của Mãn Nguyệt”.

“Ồ...” ngữ điệu cô giống như thuận miệng hỏi tiếp: “Anh với bạn gái cũ chia tay khi nào vậy?”. “Buổi sáng hôm đó, khi em đang tắm”. Tay đang xách đồ của cô siết chặt lại ngửa mặt nhìn anh: “Em là tiểu tam thật sao?”. “Không phải”. “Nếu như buổi sáng hôm đó em kiện anh cho anh đi tù chứ không phải giữ anh lại ở chung vậy...”. “Dù thế nào đi nữa anh cũng đã cùng cô ấy chia tay rồi”. Yên lặng chốc lát Trì Hoan lại hỏi: “Nếu đêm đó...”.

Đôi mắt Mặc Thời Khiêm thâm sâu chăm chú nhìn cô nói nhỏ: “Không có nếu như, chuyện đêm đó không phải lỗi của em, anh chia tay với Mãn Nguyệt là vì cô ấy không yêu anh, anh cũng vậy, có lẽ cứ ở chung thì cũng vẫn qua ngày nhưng quan hệ của bọn anh sẽ không chịu nổi biến số, không ai có lỗi trong chuyện này hết”. Trì Hoan nhìn gương mặt anh tuần kia lại hỏi: “Như thế không phải anh sẽ cảm thấy có lỗi với cô ấy sao?”. Hắn trả lời không chút do dự: “Không có” “...”.

” Trì Hoan mua sắm không có điểm dừng, vốn chỉ định mua hai ba bộ dùng tạm thời nhưng lại nhin không nổi, Mặc Thời Khiêm một bên càng không lên tiếng thúc giục tùy ý cô mua. Loại chuyện lật vặt này khi hắn còn làm vệ sĩ cho cô cũng quen rồi. Đi đến giữa trưa vị đại tiểu thư nào đó mới cảm thấy đói bụng. Quẹt môi lâm bầm: “Thật là đói bụng, đi ăn cơm thôi”. “Muốn ăn gì?”.

“Lầu 7 có nhà hàng hải sản, lúc trước em cùng Du Nhiên vẫn thường tới, chúng ta lên đó ăn đi”. Mặc Thời Khiêm không có ý kiến gì đáp được. Vừa xoay người sau lưng liền vang lên tiếng phụ nữ gọi: “Thời Khiêm”. Trì Hoan dừng bước quay đầu liếc mắt liền thấy được hai người đang sóng vai nhau mà đứng, mà người vừa lên tiếng không ai khác chính là Lương Mãn Nguyệt. Đối với cô gái này ấn tượng của Trì Hoan cũng không quá sâu, chỉ gặp qua một lần ở 1999, hình như cũng khá ưa nhìn, có điểm thuần khiết. “Chúng ta có thể nói chuyện một chút không?”.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55

ương Mãn Nguyệt nhìn Mặc Thời Khiêm không chớp mắt, không liếc nhìn Trì Hoan chút nào. Mặc Thời Khiêm thần sắc tự nhiên nhân nhậ nói: “Cô ấy đói, tôi phải đưa cô ấy đi ăn”. Đôi mắt Lương Mãn Nguyệt tròn to lên, sắc mặt có chút khó chịu, đại khái cho rằng hắn sẽ không trực tiếp cự tuyệt cô như vậy.

Tuy từ nhỏ hắn vẫn luôn lãnh đạm nhưng xưa nay chưa từng xa cách cô như vậy. Không đợi Lương Mãn Nguyệt mở miệng, người đi cùng cô ta đã soi mói khinh bỉ nhìn Trì Hoan: “Chính cô đã khiêu nại Tôn Nhu hại cô ấy bị thôi việc đi?”. Trì Hoan nhìn cô ta một cái bật cười, cái này càng khiến đối phương giận tím mặt: “Con mẹ nó cô cười cái gì?”.

Đầu năm nay tiểu tam đặc biệt lớn lối, muốn lên trời luôn rồi. Trì Hoan thật ra thì không có ý tứ gì khác, cô cười vì một màn này giống như có chút quen thuộc, Du Nhiên là một cô gái ngoan ngoãn, không thể so với người này một chút uỷ khuất đều không chịu được, từng có thời gian cô luôn giúp cô ấy xả giận. Trì Hoan gạt đầu một cái, ánh mắt vẫn cong cong: ”A, thì sao?. Đối phương nghe vậy lập tức liền muốn tiến lên nhưng bị Lương Mãn Nguyệt nhanh tay kéo lại: ”Tuýt Vĩ cậu đừng xúc động”.

“Cậu nhìn một chút, cái loại này là thiếu giáo huấn”. Lương Mãn Nguyệt kéo tay cô ta lại vừa ngẩng đầu liền bắt gặp ánh mắt đậm bạc của Mặc Thời Khiêm, sau đó hắn xoay người dặt tay cô gái kia nói: “Đi ăn cơm”. Cả người ngây ngẩn sững sờ nhìn bọn họ bước đi, cô nhớ lại tin nhắn chia tay hắn gửi sáng hôm ấy, cô còn tưởng vì tối hôm trước cô không chịu cho anh nên anh mới tức giận muốn chia tay.

Bạn cùng phòng với cô khuyên đàn ông đều thế cả, chỉ có chiều này uy hiếp đòi hỏi, tuyệt đối đừng dễ dàng thoả hiệp, cứ lạnh nhạt thờ ơ là được rồi. Không tới mười phút sau mẹ cô gọi điện tới vô cùng vui mừng hỏi có phải cô cùng Đường Việt Trạch đến với nhau rồi hay không. Cô gạt mình nói mẹ

cô chớ nói những nói cuội lại bị bà cười oán trách: “Còn lừa mẹ, nếu không phải hai đứa ở chung một chỗ thì sao Thời Khiêm đột nhiên nói chia tay, muốn từ hôn?”. Lúc ấy cô mới kinh hoàng, thật lâu không lên tiếng.

“Đứa nhỏ ngốc, Thời Khiêm mặc dù không tệ nhưng sao có thể so được với Đường thiếu, nghe lời mẹ được không?”. Mấy ngày nay tâm tình cô vô cùng khổ sở cùng phức tạp, cảm tình nhiều năm đầu thế cắt đứt ngay, cô còn nghĩ cố gắng thì vẫn có thể tiếp tục, nào ngờ Tôn Nhu lại gọi tới nói cho cô biết hẳn đưa tiêu tam đi mua sắm. Thật ra thì trước khi tới cô vốn không tin. Thậm chí khi đã nhìn tận mắt cô vẫn không thể tin được. Sao có thể như vậy chứ, hẳn đã cự tuyệt bao nhiêu phụ nữ suốt mấy năm qua, vậy mà giờ đột nhiên có bạn gái mới, ở trước mặt cô dặt tay người ta đi ăn. Thấy hai người kia đã sắp sửa lên thang máy Lương Mãn Nguyệt mới kéo tay Trì Hoan đi sau một bước: “Tiểu thư, tôi không có ý gì khác... tôi chỉ muốn thay bạn tôi xin lỗi cô, là cô ấy hiểu lầm cho nên...”.

Thang máy đã tới cô thuận thế theo lên trên, Trì Hoan quay đầu hỏi: “Hiểu lầm?”. Đôi mắt kia trắng đen rõ ràng phảng phất hứng thú đảo dạt lại có chút lương bạc mỉa mai. Lương Mãn Nguyệt ngẩng ngẩng một lúc lâu mới thấp giọng nói: “Đúng vậy, là tôi sau khi chia tay với Thời Khiêm tâm tình sa sút, cũng chưa kịp giải thích nguyên nhân khiến cô ấy hiểu lầm, lại vừa vụng vụng gặp hai người nên mới...”. Thấy Trì Hoan chỉ nhìn mà không lên tiếng, cô nên xuống cảm giác khác thường cô miễn cưỡng nói tiếp: “Tất nhiên là sau khi chia tay anh ấy có thể tìm bạn gái mới nhưng mà vì quá nhanh... cho nên bạn tôi mới nghĩ cô là người phá ngang”. Trì Hoan nhàn nhạt đáp: “Cũng không hẳn là hiểu lầm”.

Lương Mãn Nguyệt cau mày: “Có ý gì?”. “Cô không nói cho bạn mình biết sự tình nhưng cô ta cái gì cũng chưa rõ ràng đã suy đoán lung tung mắng chửi người, ai cũng sẽ vì sự ngu xuẩn của mình mà trả giá thật lớn... nếu không nhân viên nào cũng như cô ta thì tổn thất danh dự mấy trăm năm của cửa hàng ai tới chịu trách nhiệm đây?”. Thang máy đã đến tầng 7, giương mắt thấy được nhà hàng hải sản bên kia. Nhưng hai người họ đi vào, Lương Mãn Nguyệt cùng cô gái kia cũng theo sau, theo tới tận chỗ ngồi họ đã đặt trước. Mặc Thời Khiêm dừng chân quay đầu thản nhiên nói: “Mãn Nguyệt, chú ý chừng mực”. “Chừng mực?”. Giống như nghe phải chuyện cười cô đáp trả: “Anh là nói tôi đang quá đáng sao?”.

Người kia mặt mày lạnh tanh không chút dao động: “Cô quấy rầy chúng tôi ăn cơm”. Lương Mãn Nguyệt hít một hơi thật dài kìm nén nói: “Thời Khiêm, chúng ta nhận thức từ nhỏ chẳng lẽ mấy chục năm giao tình anh không chừa cho em chút mũi trước mặt bạn bè hay sao?”. Hắn thản nhiên trả lời: “Nên nói tôi đều nói rồi”. Cô nhìn hắn một lúc lâu cuối cùng cắn răng hỏi: “Chẳng lẽ anh nhất định muốn em đi gặp cha mẹ anh sao?”. Mặc Thời Khiêm nâng mắt: “Mãn Nguyệt”. “Thời Khiêm nếu như anh trách em đêm đó rồi đi, được, nhưng...”.

Cô nhìn Trì Hoan từ trên xuống dưới lại nhìn cánh tay hắn đang xách đủ loại túi lớn túi bé vô cùng đau lòng. “Cha mẹ anh biết anh quen người mới là cái dạng gì sao? Bọn họ biết anh nhọc nhằn khổ sở kiếm tiền lại phung phí như vậy không?”. Hắn có biết cô ta cũng không thể tiếp nhận chuyện hắn có bạn gái mới không? Càng khó tiếp nhận hơn là người kia xinh đẹp như vậy, trẻ tuổi kiêu căng lại tiêu tiền như nước, loại con gái này ở trường cô ta thấy quá nhiều, hẳn sao lại trở nên nồng nặc như thế? Hay đàn ông trên đời này đều giống nhau? Cô ta đáy lòng cảm thấy khinh thường cùng không cam tâm. Tôn Nhu đã nói hẳn gần như vết sạch gia sản chiều chuộng cô gái kia.

Xa xa nhìn thấy bọn họ, Tuyết Vi đã chỉ cho cô ta riêng cái túi cô gái kia đang xách cũng trăm ngàn chưa nói tới các loại áo quần giày dép khác. Cô ta tự nhận mình chưa bao giờ tham tiền của hắn nhưng một câu: “Anh ta sắm sửa cho Mãn Nguyệt mấy năm nay còn không bằng một ngày tiêu cho tình mới”, giống như khúc xương mắc ngang cổ khiến cô ta không thoải mái. Nhất là khi tận mắt thấy, cái loại không thoải mái này càng rõ ràng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56

Beta: Stuki^{oo} Lương Mãn Nguyệt nhìn Mặc Thời Khiêm không chớp mắt, không liếc nhìn Trì Hoan chút nào. Mặc Thời Khiêm thản sắc tự nhiên nhàn nhạt nói: “Cô ấy đói, tôi phải đưa cô ấy đi ăn”. Đôi mắt Lương Mãn Nguyệt tròn to lên, sắc mặt có chút khó chịu, đại khái cho rằng hẳn sẽ không trực tiếp cự tuyệt cô như vậy.

Tuy từ nhỏ hẳn vẫn luôn lãnh đạm nhưng xưa nay chưa từng xa cách cô như vậy. Không đợi Lương Mãn Nguyệt mở miệng, người đi cùng cô ta đã soi mói khinh bỉ nhìn Trì Hoan: “Chính cô đã khiêu nại Tôn Nhu hại cô ấy bị thôi việc đi?”. Trì Hoan nhìn cô ta một cái bật cười, cái này càng khiến đối phương giận tím mặt: “Con mẹ nó cô cười cái gì?”. Đầu năm nay tiêu tam đặc biệt lớn lối, muốn lên trời luôn rồi.

Trì Hoan thật ra thì không có ý gì khác, cô cười vì một màn này giống như có chút quen thuộc, Du Nhiên là một cô gái ngoan ngoãn, không thể so với người này một chút uy khuất đều không chịu được, từng có thời gian cô luôn giúp cô ấy xả giận. Trì Hoan gật đầu một cái, ánh mắt vẫn cong cong: “A, thì sao?. Đối phương nghe vậy lập tức liền muốn tiến lên nhưng bị Lương Mãn Nguyệt nhanh tay kéo lại: “Tuyết Vi cậu đừng xúc động”. “Cậu nhìn một chút, cái loại này là thiếu giáo huấn”. Lương Mãn Nguyệt kéo tay cô ta lại vừa ngẩng đầu liền bắt gặp ánh mắt đậm bạc của Mặc Thời Khiêm, sau đó hắn xoay người dặt tay cho gái kia nói: “Đi ăn cơm”.

Cả người ngẩng ngẩng sững sờ nhìn bọn họ bước đi, cô nhớ lại tin nhắn chia tay hắn gửi sáng hôm ấy, cô còn tưởng vì tối hôm trước cô không chịu cho anh nên anh mới tức giận muốn chia tay. Bọn cùng phòng với cô khuyên đàn ông đều thế cả, chỉ có chiều này uy hiếp đòi hỏi, tuyệt đối đừng dễ dàng thỏa hiệp, cứ lạnh nhạt thờ ơ là được rồi. Không tới mười phút sau mẹ cô gọi điện tới vô cùng vui mừng hỏi có phải cô cùng Đường Việt Trạch đến với nhau rồi hay không.

Cô giật mình nói mẹ cô chớ nói những nói cuội lại bị bà cười oán trách: “Còn lừa mẹ, nếu không phải hai đứa ở chung một chỗ thì sao Thời Khiêm đột nhiên nói chia tay, muốn từ hôn?”. Lúc ấy cô mới kinh hoàng, thật lâu không lên tiếng. “Đứa nhỏ ngốc, Thời Khiêm mặc dù không tệ nhưng sao có thể so

được với Đường thiếu, nghe lời mẹ được không?”.

Mấy ngày nay tâm tình cô vô cùng khổ sở cùng phức tạp, cảm tình nhiều năm đầu thể cắt đứt ngay, cô còn nghĩ cố gắng thì vẫn có thể tiếp tục, nào ngờ Tôn Nhu lại gọi tới nói cho cô biết hẳn đưa tiểu tam đi mua sắm. Thật ra thì trước khi tới cô vốn không tin. Thậm chí khi đã nhìn tận mắt cô vẫn không thể tin được. Sao có thể như vậy chứ, hẳn đã cự tuyệt bao nhiêu phụ nữ suốt mấy năm qua, vậy mà giờ đột nhiên có bạn gái mới, ở trước mặt cô dắt tay người ta đi ăn. Thấy hai người kia đã sắp sửa lên thang máy Lương Mãn Nguyệt mới kéo tay Trì Hoan đi sau một bước: “Tiểu thư, tôi không có ý gì khác... tôi chỉ muốn thay bạn tôi xin lỗi cô, là cô ấy hiểu lầm cho nên...”.

Thang máy đã tới cô thuận thể theo lên trên, Trì Hoan quay đầu hỏi: “Hiểu lầm?”. Đôi mắt kia trắng đen rõ ràng phảng phất hứng thú đảo dạt lại có chút lương bạc mỉa mai. Lương Mãn Nguyệt ngẩng ngẩng một lúc lâu mới thấp giọng nói: “Đúng vậy, là tôi sau khi chia tay với Thôi Khiêm tâm tình sa sút, cũng chưa kịp giải thích nguyên nhân khiến cô ấy hiểu lầm, lại vừa vặn gặp hai người nên mới...”.

Thấy Trì Hoan chỉ nhìn mà không lên tiếng, cổ nén xuống cảm giác khác thường cô miễn cưỡng nói tiếp: “Tất nhiên là sau khi chia tay anh ấy có thể tìm bạn gái mới nhưng mà vì quá nhanh... cho nên bạn tôi mới nghĩ cô là người phá ngang”. Trì Hoan nhàn nhạt đáp: “Cũng không hẳn là hiểu lầm”. Lương Mãn Nguyệt cau mày: “Có ý gì?”.

“Cô không nói cho bạn mình biết sự tình nhưng cô ta cái gì cũng chưa rõ ràng đã suy đoán lung tung mắng chửi người, ai cũng sẽ vì sự ngu xuẩn của mình mà trả giá thật lớn... nếu không nhân viên nào cũng như cô ta thì tồn thất danh dự mấy trăm năm của cửa hàng ai tới chịu trách nhiệm đây?”. Thang máy đã đến tầng 7, giương mắt thấy được nhà hàng hải sản bên kia.

Nhưng hai người họ đi vào, Lương Mãn Nguyệt cùng cô gái kia cũng theo sau, theo tới tận chỗ ngồi họ đã đặt trước. Mặc Thôi Khiêm dừng chân quay đầu thần nhiên nói: “Mãn Nguyệt, chú ý chừng mực”. “Chừng mực?”. Giống như nghe phải chuyện cười cô đáp trả: “Anh là nói tôi đang quá đáng sao?”. Người kia mặt mày lạnh tanh không chút dao động: “Cô quấy rầy chúng tôi ăn cơm”. Lương Mãn Nguyệt hít một hơi thật dài kìm nén nói: “Thôi Khiêm, chúng ta nhận thức từ nhỏ chẳng lẽ mấy chục năm giao tình anh không chờ cho em chút mặt mũi trước mặt bạn bè hay sao?”.

Hắn thần nhiên trả lời: “Nên nói tôi đều nói rõ”. Cô nhìn hắn một lúc lâu cuối cùng cắn răng hỏi: “Chẳng lẽ anh nhất định muốn em đi gặp cha mẹ anh sao?”. Mặc Thôi Khiêm nâng mắt: “Mãn Nguyệt”. “Thôi Khiêm nếu như anh trách em đêm đó rồi đi, được, nhưng...”.

Cô nhìn Trì Hoan từ trên xuống dưới lại nhìn cánh tay hắn đang xách đủ loại túi lớn túi bé vô cùng đau lòng. “Cha mẹ anh biết anh quen người mới là cái dạng gì sao? Bọn họ biết anh nhọc nhằn khổ sở kiếm tiền lại phung phí như vậy không?”. Hắn có biết cô ta cũng không thể tiếp nhận chuyện hắn có bạn gái mới không?

Càng khó tiếp nhận hơn là người kia xinh đẹp như vậy, trẻ tuổi kiêu căng lại tiêu tiền như nước, loại con gái này ở trường cô ta thấy quá nhiều, hẳn sao lại trở nên nông cạn như thế?. Hay đàn ông trên đời này đều giống nhau? Cô ta đáy lòng cảm thấy khinh thường cũng không cam tâm. Tôn Nhu đã nói hẳn gần như vết sạch gia sản chiều chuộng cô gái kia.

Xa xa nhìn thấy bọn họ, Tuyết Vi đã chỉ cho cô ta riêng cái túi cô gái kia đang xách cũng trăm ngàn chưa nói tới các loại áo quần giày dép khác. Cô ta tự nhận mình chưa bao giờ tham tiền của hắn nhưng một câu: “Anh ta sắm sửa cho Mãn Nguyệt mấy năm nay còn không bằng một ngày tiêu cho tình mới”, giống như khúc xương mắc ngang cổ khiến cô ta không thoải mái. Nhất là khi tận mắt thấy, cái loại không thoải mái này càng rõ ràng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 57: Tôi Hi Vọng Cô Tự Động Rời Xa Thôi Khiêm

Beta: Stuki°°

Mặc Thôi Khiêm biểu tình không đổi, nhàn nhạt hỏi: “Nói xong rồi?”

Lương Mãn Nguyệt ngược mặt nhìn hắn, trông rất thương tâm, nước mắt dường như muốn rơi xuống, nhưng cổ nén không rơi ra: “Thôi Khiêm, anh thực sự hận em như vậy sao?”

Hắn vẫn lạnh lùng trả lời: “Không hận, chúng tôi muốn đi ăn cơm.”

Lương Mãn Nguyệt nhìn sắc mặt hắn thâm trầm lãnh đạm, nhìn thật lâu cũng không nhìn ra được chút thân tình nào, tâm tình phức tạp cùng thất vọng dâng lên, cô ta lại đưa mắt nhìn về phía người phụ nữ đi cạnh hắn.

Cô ấy khoác một chiếc áo choàng đồ quá gói, chân mang boots cổ thấp, khiến thân hình vốn thon nhỏ lại vô cùng khí chất, tóc búi gọn gàng trẻ trung, một vài lọn tóc rơi tự nhiên xuống. Nhưng đáng tiếc gương mặt lại bị che khuất bởi kính cùng khăn quàng, nên cô không có cách nào thấy rõ tướng mạo.

Nhưng nhìn qua có thể chắc chắn là một người phụ nữ rất đẹp. Kết quả này khiến cô ta không cam tâm cùng khinh thường.

Lương Mãn Nguyệt bình tĩnh nhìn Trì Hoan sau đó nói: “Vị tiểu thư này, có thể cùng tôi nói chuyện riêng một chút được không?”

Trì Hoan nghiêng đầu: “Sao, cô muốn nói gì với tôi?”

Lương Mãn Nguyệt nói: “Cô không muốn biết tôi cùng anh ấy tình cảm mười mấy năm vì sao đột nhiên chia tay à? Hoặc lý do anh ấy đến với cô? Còn cả việc cô với anh ấy không hề có tình yêu, mà chỉ vì tiền thôi không phải sao?”

Trì Hoan ngẩng đầu lên, ngón tay khẽ chỉnh gọng kính, giống như là bắt đắc dĩ nói: “Không nói cho xong thì chúng tôi cũng không thể ăn cơm phải không?”

Lương Mãn Nguyệt nhìn cô không lên tiếng nhưng đôi mắt kiên định tỏ rõ ý kiến.

“Vậy cũng tốt!” Trì Hoan ngược mắt nhìn người đàn ông này giờ đứng bên cạnh nói: “Em muốn uống cà phê, vừa rồi dưới lầu thấy một tiệm, anh giúp em đi mua một ly được không?”

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn cô: “Không có gì hay để nói chuyện.”

“Em biết!”

Cô bấu môi một cái: “Cũng không thể để họ cứ theo đuôi chúng ta?”

“Em nhất định phải nói chuyện với cô ta?”

Trì Hoan gật gật đầu.

Mặc Thời Khiêm liếc cô một cái sau đó đặt đồ lên ghế, trước khi đi vuốt nhẹ đầu cô tự nhiên dặn dò: “Gọi đồ trước đi”

“Oh”

Hắn thu tay về, đi thẳng ra ngoài, khoé mắt cũng không thèm nhìn ai khác.

Mặc Thời Khiêm không lo cô chịu thiệt bởi hắn rõ ràng nhất Trì Hoan là người như thế nào, cong cong queo queo trong giới giải trí mấy năm trời hiếm có người nào chiếm được chút thiện nghi từ cô, nói chi Lương Mãn Nguyệt.

Trong phòng bao, Trì Hoan dẫn đầu ngồi xuống, Lương Mãn Nguyệt cùng bạn cô ta cũng ngồi đối diện.

Trì Hoan nâng tay tự rót trà, rũ mắt nhìn nước trà sóng sánh trong chén nhàn nhạt hỏi: “Lương tiểu thư muốn nói gì với tôi?”

Lương Mãn Nguyệt nhìn cô, sống lưng không tự chủ thẳng tắp, mắt nhìn hết túi to túi nhỏ bên cạnh lòng đầy căm tức. Tuy cô ta không giàu có như Tuyết Vi nhưng ít nhiều cũng biết một chút, hơn nữa có thể khiến Tuyết Vi oán thán thì cô ta càng hiểu giá trị những món đồ kia đắt tới mức nào.

“Tôi hi vọng cô rời xa Thời Khiêm”

Trì Hoan nâng mắt lên cười khê: “Cô, hi vọng?” Lương Mãn Nguyệt nhìn thẳng ánh mắt người đối diện: “Cô yêu anh ấy sao?”

Yêu?

Cô dĩ nhiên không nói ra từ này, ngay từ đầu chưa từng có, cũng đâu phải vì ngủ với nhau một lần liền yêu.

Trì Hoan không nói gì, Lương Mãn Nguyệt tự động hiểu thành cô phủ nhận.

“Tiểu thư, phụ nữ giống như cô tôi đã thấy nhiều rồi...”

Lương Mãn Nguyệt vừa nói đã thấy Trì Hoan nhú mày liền cười nhạt nói: “Tôi không xem thường cô, tôi chỉ muốn nói, nếu cô muốn tìm đàn ông có tiền thì cô hoàn toàn có thể tìm một người khác càng có tiền, Mặc Thời Khiêm anh ấy... chỉ là một vệ sĩ mà thôi, thu nhập coi như cao nhưng mà không đến mức đủ cho cô phung phí như vậy. Cô còn trẻ lại xinh đẹp, coi như cô buông tha cho anh ấy đi!”

Trì Hoan lẳng lặng nghe cô ta nói xong, cười nói: “Tôi vốn tưởng Lương tiểu thư tới tìm tôi xin lỗi thay bạn thân, hoá ra vẫn là vì Thời Khiêm.”

“Anh ấy đi cùng với cô, chỉ là vì trách nhiệm... anh ấy từ nhỏ đã có ý thức trách nhiệm cao.”

Dùng một lát Lương Mãn Nguyệt nói tiếp: “Nếu tôi đoán không sai, thì hai người đến với nhau thế này chắc vì mấy ngày trước đã lên giường?”

Lần này đổi thành Trì Hoan nhìn cô ta chăm chăm.

Hồi lâu cô mới đột nhiên cười cười: “Cho nên cô cũng không vì anh ấy lên giường với người khác mà khổ sở, ngược lại bất bình cùng tổn thương vì thấy tôi tiêu tiền của anh ta sao?”

Lương Mãn Nguyệt nhìn cô thản nhiên nói: “Cô không yêu anh ấy, anh ấy cũng không phải thực sự yêu cô, mặc dù tôi cùng anh ấy không thể làm vợ

chồng, nhưng giao tình mười mấy năm vẫn còn đó. Thử cho tôi nói thẳng, trong lòng tôi anh ấy xứng đáng với người phụ nữ tốt hơn mà không phải cô, người chỉ vì tiền mà tới.”

Trì Hoan một tay chống cằm miệng cười nhạt: “Tôi tình anh nguyên là được rồi, cô quản chúng tôi vì tiền hay vì tình làm gì?”

Lương Mãn Nguyệt cũng đoán được cô sẽ không đồng ý, loại phụ nữ này không vất kiệt đàn ông thì sẽ không nhả ra.

Nghĩ vậy sắc mặt cũng lạnh đi vài phần: “Cô tốt nhất tự mình chủ động cách xa anh ấy, mấy ngày nay cô hẳn đã lấy không ít tiền, tính đến hôm nay không mấy chục ngàn cũng tới mấy trăm, thấy đủ biết dừng, nếu không tôi buộc phải nói với cha mẹ anh ấy, hoặc là... chắc cô cũng không muốn quá khứ cùng lai lịch của mình bị đào bới hết ra đi?”

Câu cuối cùng, từng chữ từng chữ cơ hồ là dùng sức nhấn mạnh thêm vài phần.

Trì Hoan cười không để ý tới: “Cô đang uy hiếp tôi?”

Thấy vậy rốt cuộc cô gái đi cùng Lương Mãn Nguyệt cũng không thể nhịn được tức giận: “Mãn Nguyệt, cậu nói nhiều thế làm gì, loại đàn bà này không biết phải trái đúng sai, đợi lát nữa Việt Trạch cũng tới, để anh ấy xử lí đi, hẳn là làm nhiều quen tay rồi”

Đường Việt Trạch?

Trì Hoan nghiêng đầu cười lạnh.

Lương Mãn Nguyệt cau mày: “Anh ấy? Cậu nói với anh ấy à?”

Người kia ngượng ngùng cười một tiếng: “Tớ không phải vì chuyện của Nhu Nhu à, Nhu Nhu là bạn của cậu, anh ấy nhất định sẽ giúp, chỉ là một câu nói mà thôi. Tớ nhắn tin cho anh ấy thế mà anh ấy lại tới thật”

Đang nói cửa phòng bao đã bị đẩy ra. Một người đàn ông cao lớn tuổi mỹ bước vào, Trì Hoan ngược mắt nhìn sang, ngón tay nhẹ vuốt ly trà.

Đường Việt Trạch cất giọng trầm trầm vô cùng từ tính: “Đây là chuẩn bị mời tôi ăn cơm sao?”

Lương Mãn Nguyệt còn chưa trả lời, Tuyết Vi lập tức đứng lên cười nói: “Mời cơm chứ.. Mãn Nguyệt còn phải nhờ anh giúp đây!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Tình Mới Của Mặc Thời Khiêm Lại Là Trì Hoan

Beta: Stuki°°

“Giúp đỡ?”

Đường Việt Trạch nhướn mày, ánh mắt rơi vào bóng người mặc áo đỏ, mở miệng có chút khinh thường: “Cô ta khi dễ hai người?”

“Không có!” Lương Mãn Nguyệt cũng đứng lên, có chút lúng túng đi tới cạnh anh ta nhẹ giọng nói: “Là Nhu Nhu, công việc có chút vấn đề, ...”

Cô ta còn chưa nói hết Tuyết Vi đã xen vào: “Ai nha, để mình nói!”

Thấy Lương Mãn Nguyệt ngại mở miệng cô ta liền trách móc: “Người phụ nữ này là tình nhân mới của Mặc Thời Khiêm, chính cô ta hại Nhu Nhu mất việc... Mãn Nguyệt từ nhỏ lớn lên cùng Thời Khiêm, dù không thành vợ chồng nhưng cũng không nỡ nhìn anh ta bị lừa cho nên muốn khuyên bảo cô ta.”

Nói xong liếc Trì Hoan một cái: “Cô ta da mặt thật dày, bọn em thật không có biện pháp.”

Đường Việt Trạch nhìn người kia ngồi yên lặng một chỗ, bạc môi khẽ nhếch tựa tiểu phi tiêu: “Tình nhân mới... Mặc Thời Khiêm?”

“Đúng thế.”

Tuyết Vi lạnh lạnh châm chọc: “Người ta tiêu tiền như rác không biết bòn rút từ Mặc Thời Khiêm bao nhiêu rồi, còn lấy dạ tiểu nhân so lòng quân tử, một mảnh ý tốt lại bị coi là lòng lang dạ thú muốn đuổi bọn em đi.”

Đường Việt Trạch thu hồi tầm mắt thản nhiên nói: “Tiền của anh ta, thích cho ai là quyền của anh ta.”

Lương Mãn Nguyệt cau mày rõ ràng không đồng ý: “Thời Khiêm không giống anh, anh là Đường thiếu bối cảnh lớn, gia tài trải rộng, anh ấy chỉ có một

mình, anh ấy không chơi nổi.”

“Tôi cũng đã sớm nói với em vị hôn phu trước của em không có đơn giản như vậy, huống chi...”

Đường Việt Trạch nheo nheo mắt cười như không: “Cùng Trì đại tiểu thư một chỗ, ai tham tiền còn chưa biết chắc được”

Trì đại tiểu thư?

Lương Mãn Nguyệt sững sờ, ánh mắt khiếp sợ quay đầu nhìn người này giờ vẫn không nói một lời bên kia.

Ngón tay Trì Hoan đem khăn quàng kéo xuống lộ ra khuôn cằm đầy đặn, kính mắt cũng gỡ ra: “Đường thiếu không hổ đã duyệt qua vô số phụ nữ, ánh mắt chẳng khác nào tia laser.”

Khuôn mặt tinh xảo trắng nõn cứ như vậy lộ ra, so với người ta tưởng tượng thì còn kiều diễm hơn nhiều lắm.

Trì Hoan!

Bạn gái mới của Mặc Thời Khiêm lại là Trì Hoan!

Lương Mãn Nguyệt hơi hơi há miệng, vừa cảm thấy hoang đường lại vừa cảm thấy sớm nên như vậy.

Anh ấy là vệ sĩ của cô ta, bọn họ mỗi ngày ở chung một chỗ, phát sinh quan hệ thì có gì lạ chứ?

Nhưng Trì Hoan người này cao cao tại thượng kim tiểu thư sao lại hạ thấp mình ở bên Mặc Thời Khiêm?

Có đẹp trai đến mấy cũng chỉ là một vệ sĩ không phải sao?

Không phải chỉ mình cô ta khiếp sợ, bạn của cô ta càng không thể tin nổi.

Trì Hoan là ai, cô ấy là đương kim đại minh tinh nổi tiếng nhất. Không chỉ có một người cha làm thị trưởng mà còn có người mẹ tồn tại như truyền thuyết với vô số khối tài sản. Mà bản thân cô dù không dựa dẫm gia đình cũng tự thân lẫn lộn quay phim kiếm tiền, tự lập từ sớm.

Giống như Đường Việt Trạch nói, hai người này ở bên nhau, ai tham tiền còn chưa biết đâu.

Lương Mãn Nguyệt kinh ngạc há miệng, chật vật một lúc lâu mới nghẹn ngào từ cổ họng nói ra: “Hai người... đến với nhau?”

Trì Hoan nhẹ nhấp một ngụm trà khẽ mỉm cười: “Cô bây giờ không cần lo tôi vì tiền mới ở cùng anh ấy nữa nhé”

“Hai người... từ lúc nào?”

Có phải đã sớm cùng nhau rồi?

Trì Hoan ánh mắt trắng đen rõ ràng nhìn thẳng vào mắt cô ta: “Cô không biết sao? Mới vừa rồi chính cô cũng nói rồi đấy”

“Là vì đêm hôm đó...”

“Chính cô biết rồi!”

Trì Hoan cắt ngang lời cô ta, “Tôi lúc nào đi cùng anh ấy, tại sao lại đi chung, chính cô biết rõ nhất không phải sao?”

Cô ta đương nhiên biết nhưng... cô ta không hề biết người đó là Trì Hoan.

Lương Mãn Nguyệt không lên tiếng, cô ta không biết nói gì cũng không có lập trường phát biểu ý kiến.

Trì Hoan hát cảm: “Nếu không còn chuyện gì nữa, ba vị có phải nên tìm chỗ ăn cơm? Xin lỗi, tôi muốn gọi đồ ăn rồi!”

Lương Mãn Nguyệt miễn cưỡng cười, nói: “Xin lỗi, hôm nay quấy rầy cô rồi.”

Nói xong liền xoay người chuẩn bị rời đi, kết quả vừa ngoảnh đầu đã bắt gặp ngay bóng dáng người đàn ông đứng lặng ở cửa.

Mặc Thời Khiêm cũng không có nhìn cô ta, chỉ cau mày nhìn kẻ không mời mà tới Đường Việt Trạch, ánh mắt không tiếng động tán ra nồng đậm khí tức áp bách, giọng điệu lạnh lạnh: “Đường thiếu muốn làm gì?”

Lương Mãn Nguyệt cảm thấy chưa từng nhìn thấu tâm tư người đàn ông này, thế nhưng giờ phút này lại hiểu được anh ấy đang vì Trì Hoan.

Bảo vệ người ta như thế, cho dù đang ở trước mặt cô ta, cũng không cho cô ta chút mặt mũi.

Đường Việt Trạch không chút để ý cười cười hơi hột nói: “Mãn Nguyệt hẹn tôi ăn cơm, tôi đến tìm cô ấy.”

Ánh mắt híp lại cười: “Nếu đã gặp không bằng ăn chung bữa cơm?”

Tầm mắt của Mặc Thời Khiêm thu lại, đi tới đặt cà phê lên trước mặt Trì Hoan nói: “Tranh thủ còn nóng uống luôn đi!”

“A, anh cho sữa vào rồi sao?”

“Ừm”

“Em còn chưa có gọi đồ đâu, anh gọi đi, thật là đói.”

Trì Hoan mở nắp hộp, mùi cà phê tràn ra toả khắp phòng.

Đường Việt Trạch thấp giọng cười: “Thanh mai trúc mã, không làm người yêu vẫn có thể thành bạn, cần gì khiến họ cả đời không qua lại với nhau nữa... cô nói có đúng không Trì tiểu thư?”

Trì Hoan nhấp môi trả lời: “Mấy người ăn riêng với nhau chẳng phải ai nấy đều vui vẻ à?”

Đường Việt Trạch hạ mắt nhìn Lương Mãn Nguyệt, sắc mặt trầm lặng dị thường, cười nhạt: “Tôi cùng Mãn Nguyệt mời cơm anh được không? Mặc Thời Khiêm?”

Mặc Thời Khiêm ngược mắt nhìn họ, môi mỏng kéo ra một độ cong nhỏ: “Có thể!”

Ai nấy ngồi xuống chỗ của mình, không khí trở nên quý dị vô cùng.

Nhiều người cũng có chỗ tốt, bởi người phục vụ sẽ không biết mối quan hệ giữa Mặc Thời Khiêm cùng Trì Hoan. So sánh ra người ta càng dễ tin rằng Trì Hoan với Đường Việt Trạch mới là một cặp vì trong bữa ăn cũng chỉ có hai người câu được câu chăng. Mặc Thời Khiêm vốn ít nói, Lương Mãn Nguyệt yên tĩnh lạ thường còn Tuyết Vi thì thoảng quan sát bọn họ nhưng không nói lời nào.

Gọi thức ăn cũng là Trì Hoan và Đường Việt Trạch, Tuyết Vi cũng gọi vài món, mãi tới khi Trì Hoan đem menu cho nhân viên phục vụ, Lương Mãn Nguyệt mới nhẹ nhàng nói: “Trì tiểu thư, Thời Khiêm dị ứng với hành tây cô không biết sao?”

Cả căn phòng lại chìm vào yên tĩnh. Cánh tay đang cầm thực đơn của Trì Hoan cứng đờ, khoé mắt liếc thấy gương mặt âm u của Đường Việt Trạch.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Em Hi Vọng Anh Yêu Em?

Beta: Stuki°°

Mấy giây sau Trì Hoan thu tay lại, quay sang nhìn Thời Khiêm hỏi: “Anh bị dị ứng thật à?”

Mặc Thời Khiêm đối với cô biết hết mọi thứ, nhưng cô lại chẳng biết gì về hắn. Thậm chí hắn ở bên cô những ba năm mà cô không hề hay biết hắn ở tại khu Tây Sơn. Đây là nơi lúc đầu cô vừa ý nhất nhưng khi ấy mới vào nghề, tiền không có đủ nên đành mua khu khác.

Hắn ừ một tiếng nhàn nhạt nói: “Không ăn là được, thành phần phụ mà thôi.”

Cô ồ một tiếng, lại hỏi: “Trừ hành tây anh có dị ứng với cái gì khác không?”

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn Trì Hoan, cô ngược mắt lên nhìn hắn chờ câu trả lời.

Yết hầu hắn lặn một vòng mới đáp: “Rau họ, tỏi, cá thịt dê nữa, đều khó ngửi.”

Trì Hoan gật gật tỏ ý đã nhớ, không quên đánh giá một câu: “Thật khó hầu hạ mà.”

Mặc Thời Khiêm liếc liếc cô, lại nghe cô hỏi:

“Vậy anh có đặc biệt thích ăn gì không?”

“Không kén ăn”

“A...để nuôi như vậy?”

Cô lại nhìn về phía phục vụ nghiêm túc nói: “Những thứ vừa rồi nếu có thể không cho thì đừng cho, nếu ảnh hưởng tới mùi vị thì cho ít một chút”

“Đã được thưa tiểu thư!”

Người phục vụ cầm menu đi ra ngoài, Trì Hoan lại cúi đầu bưng cà phê.

Lương Mãn Nguyệt nhìn cô lúc lâu mới mở miệng hỏi: “Trì tiểu thư, cô bởi vì Mặc Thời Khiêm mới hủy bỏ hôn ước sao?”

Vấn đề này hỏi ra không chỉ đường đột mà có ý như che dấu châm chọc sắc bén. Cơ bản là đang chất vấn cô bỏ rơi Mặc Tây Cố, bội tình bạc nghĩa.

Trì Hoan không buồn chớp mắt trả lời dứt khoát: “Không phải!”

“Thế tức là chuyện với Mặc Tây Cố không thành, nên sau đó cô đến với Mặc Thời Khiêm hả?”

Trì Hoan đặt ly cà phê xuống, nhìn thẳng mắt Lương Mãn Nguyệt nói: “Lương tiểu thư”

Lương Mãn Nguyệt nhìn cô, hơi cúi đầu: “Xin lỗi, là tôi không phải, tôi chỉ là... không biết sao hai người lại...”

Trì Hoan mở miệng mang theo ý cười hỏi: “Thấy bên cạnh anh ấy có người khác, cô hỏi hân sao?”

Cái vấn đề này vô cùng thâm sâu, cô vốn không thêm làm khó cô ta, bạn gái cũ của người đàn ông của cô, cô không nghĩ sẽ đi truy hỏi càng không nghĩ sẽ châm chọc khiêu khích gì hết.

Dù gì họ cũng là thanh mai trúc mã.

Nhưng cô ta cùng Đường Việt Trạch dây dưa, mà người đàn ông này lại muốn cô ta thấy rõ ràng Mặc Thời Khiêm đã ở bên người khác, mà cô cùng hân bất kể vì lý do gì nhưng sự thực là hai người đã ở bên nhau.

Cô cũng muốn Lương Mãn Nguyệt thấy rõ ràng, nếu đã quyết định buông tha người đàn ông này để đến với người đàn ông khác, thì cũng nên chấm dứt một cách triệt để.

Lương Mãn Nguyệt mím chặt môi, tay siết lại, một lát sau mới nói: “Tôi chỉ là... ngoài tôi ra Thời Khiêm không có lui tới với người khác, Trì tiểu thư vừa nổi tiếng vừa có gia thế, tôi sợ hai người quá chênh lệch sẽ khiến anh ấy tổn thương.”

Không có qua lại với người đàn bà khác thì như thế nào? Cô còn không phải chỉ có mình Mặc Tây Cố hay sao, không phải nói khoác chứ hôn còn chưa từng hôn đây.

Cô bị Mặc Tây Cố bỏ rơi cũng chỉ cáo bệnh có hai ba ngày.

Hân bị thanh mai trúc mã mười mấy năm vứt bỏ mà còn chẳng thấy làm sao kia.

Cái ý niệm này vừa xuất hiện đột nhiên lạnh cả sống lưng, cô phát hiện ở bên hân chỉ có hân vì cô, nhân nhượng cô, khiến cô luôn thấy được hân là người đàn ông tốt vạn năm khó gặp.

Huống chi Lương Mãn Nguyệt cũng không biết hân ở Tây Sơn – khu xa hoa đắt đỏ nhất để đô, lại còn là một căn hộ diện tích rộng nhất bảy trí tỉ mỷ, nếu không cũng không cho rằng hân chỉ là một vệ sĩ thấp kém.

Người này ẩn giấu bao sâu mới có thể giấu cả thanh mai trúc mã cũng không biết.

Hân thực sự có cảm tình sao? Có thể tổn thương vì phụ nữ sao?

Cô bỗng thấy chính mình không tương tượng ra.

Cuối cùng, Trì Hoan kéo kéo môi nói: “Cảm tình chính là anh tình tôi nguyện, đã dám theo thì phải biết chấp nhận thua cuộc, ai biết đời này ai cô phụ ai, yêu liền yêu, sợ tới sợ đi có ý nghĩa gì”

.....

Gần tối, khu Tây Sơn.

Trì Hoan nhìn người đàn ông đang ngồi bóp chân cho cô, từng ngón tay hân thon dài, khớp xương rõ ràng nhẹ nhàng ấn ấn, gương mặt anh tuấn chuyên chú như đang làm việc hệ trọng.

Công việc đơn giản mà ở hân lại toát ra vẻ cấm dục gợi cảm.

Lúc về nhà cô tháo giày cao gót nằm dài trên ghế sofa làm nũng nói mình đi dạo cả ngày chân như nhũn ra, vậy mà hân không nói một lời liền giúp cô xoa bóp.

Tri Hoan nhìn chăm chăm gò má hần hỏi: “Vì đã chiếm đoạt em nên anh mới đối tốt với em như vậy sao?”

“Không phải?”

Tri Hoan có chút ngoài ý muốn mắt chớp chớp: “Ừm... cái đó... là bởi vì anh yêu em sao?”

Mặc Thời Khiêm ngẩng đầu lên: “Em hi vọng anh yêu em?”

Cô mân môi lập tức phủ nhận: “Không phải... em chỉ là hiếu kì!”

Người đàn ông nhàn nhạt đáp: “Bởi vì bây giờ em là người phụ nữ của anh.”

“Vậy ngày trước anh cũng tốt với Lương Mãn Nguyệt như vậy sao?”

“Không có!”

Hần liếc nhìn cô một cái nói: “Cô ấy so với em rất dễ dặt, chưa bao giờ cần anh xoa bóp, tháo tất thoi cũng ngượng ngùng.”

Tri Hoan: “.....”

Cô mắt húng nói: “Anh đây là đang chê bai em không rụt rè?”

“Không có!”

Hần yên lặng mấy giây mới nở nụ cười: “Nếu em cũng dễ dặt như thế anh cũng sẽ đối em giống như đối với cô ấy”

Tri Hoan ngây ngẩn nhìn hần một bộ lãnh đạm thờ ơ. Cô kéo dài giọng ồ một tiếng: “Em biết rồi, anh sẽ không chủ động, nếu đòi hỏi anh sẽ đáp ứng, mà Lương tiểu thư quá dễ dặt nên chẳng bao giờ yêu cầu anh làm gì.”

Nói ví dụ như trưa hôm nay, cô vẫn luôn đòi hần gấp cái này bóc cái kia. Mà so ra thì Đường Việt Trạch lại hoàn toàn ngược lại, luôn hỏi Lương Mãn Nguyệt thích ăn gì, gấp cái này cái kia cho cô ta.

Không thể nói ai đúng ai sai, dễ dặt cũng tốt mà chủ động cũng được, chỉ là hợp tính mà thôi.

Hần nhàn nhạt ừ một tiếng.

Tri Hoan nhìn chăm chăm gương mặt tuấn mĩ kia hỏi: “Hôm nay em tiêu của anh nhiều tiền như vậy, chẳng lẽ hỏi trước Lương tiểu thư không nói nên anh cũng không đưa cô ấy đi mua đồ?”

Người kia hỏi hột hỏi ngược lại: “Rất nhiều sao?”

Cô bữu bữu môi nói: “Bọn họ đều nói em tham tiền của anh, còn nói anh đối với bạn gái cũ thực keo kiệt.”

Mặc Thời Khiêm liếc cô: “Hôm nay em tiêu tiền là để bày tỏ?”

Tri Hoan: “.....”

Cái đồng hồ màu bạc đang đeo trên tay trái của hần quả thực rất thích hợp. Ừ, cô đương nhiên là người phụ nữ rất có phẩm vị.

Tri Hoan có chút tự đắc nói: “Xem ra anh cũng rất biết xem hàng.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60

Beta: Bạch Mạn Y Beta: Stuki^{oo} ————— Cô đã tốn số tiền lớn để mua mấy thứ này vậy mà hần lại không mặn không nhạt đánh giá là không có chút quan niệm tiền tài gì hết.

Tri Hoan không có quan niệm tiền tài từ hai, ba năm trước hần đã phát hiện, mặc dù kiếm được nhiều tiền lắm, nhưng mua nhà mua xe, mua quần áo mua túi xách, lại tốn không ít tiền. Hơn nữa tất cả tiền của cô đều gửi trong ngân hàng, cô không biết đầu tư và cũng không biết quản lý tài sản của mình một chút nào. Bất quá hần chỉ là một vệ sĩ, vốn không có tư cách gì để quản cô nên hần chưa bao giờ nói nhiều. Tri Hoan: “...” Cô thấp giọng ho khan một

cái: “Có phải anh đang tiếc số tiền bị em xài nhiều như vậy hay không?”.

Mặc Thời Khiêm nhắc lên mí mắt nhìn cô: “Anh không giống như em”. Tri Hoan cho là hán nói hán và cô tiêu xài không giống nhau, cô cũng biết rõ mình tiêu tiền rất nhiều, lại ho khan một tiếng: “Em đùa với anh thôi, hôm nay mua đồ em chỉ mượn tiền của anh thôi, sau khi về nhà em lại cầm thẻ liên chuyển tiền trả lại cho anh.” Mặc Thời Khiêm hỏi hột nói: “Anh xài nhiều đi nữa cũng là do anh có tiền, còn em tùy tiện mua một cái đồng hồ đến mấy trăm ngàn đưa cho người không quan trọng đó gọi là không có đầu óc!”. Lượng tin tức quá lớn, phải mất một lúc lâu Tri Hoan mới kịp phản ứng lại, cô nhướn mày: “Người không quan trọng? Anh có ý gì?”.

Cô cũng không biết tại sao hán lại nói cô nghèo lại ngu xuẩn, khiến cho cô rất tức giận. Mặc Thời Khiêm bình thần nhìn cô: “Nếu như đêm đó chúng ta không xảy ra chuyện kia, thì anh với em đến bây giờ cũng chỉ là như người dung nước lửa. Anh đã làm vệ sĩ cho em suốt ba năm, lại không có quan hệ thân mật gì, đối với chuyện em tuyên bố nghỉ ngơi nửa năm, suốt một đoạn thời gian không có thu nhập kinh tế mà nói, cái đồng hồ này hiển nhiên quá quý trọng, huống chi là đưa cho anh.” Cái gì gọi là... Huống chi là đưa cho anh? Quan hệ thân mật thế nào cũng không có...

Tri Hoan cố gắng đè xuống sự tức giận: “Anh đang nói cho em biết, mặc dù anh làm vệ sĩ cho em ba năm, nhưng một khi anh nghỉ việc, em đối với anh mà nói chỉ là một người không quan trọng. Với quan hệ giữa chúng ta ngay cả một món quà hơi đắt tiền đều không đáng, xài nhiều tiền như vậy còn có ý đem anh đến nhà em thật ra là em tự mình đa tình, có đúng hay không?”. Mặc dù cô chưa từng nghĩ nếu như Mặc Thời Khiêm không còn là vệ sĩ của cô thì giữa bọn họ sẽ còn có quan hệ gì, nhưng trong lòng cô luôn cảm ơn hán mấy năm này ở bên cạnh cô, chiếu cố cô, bảo vệ cô, cho nên mới rất trân trọng mua món quà này. Cô cũng không cần hán cảm kích nhiều, nhưng là hán lại cảm thấy cô không có đầu óc!

Cô giận đến đau cả tim. Mặc Thời Khiêm không lên tiếng nhìn cô, cô nhìn hán chăm chăm. Đôi mắt lóe lên hai ngọn lửa nhỏ tức giận đùng đùng. Hán thì lại đang biết cô đang tức giận cái gì. Tri Hoan thấy hán khẽ nhủi mày, cũng không nói chuyện, tức giận đem chân mình rút trở lại: “Không cần anh xoa.” Nói xong cô liền đứng dậy chuẩn bị cầm đồ đạc của cô trở về phòng, chuẩn bị đem quần áo giặt sạch hơn khô. Nhưng thất lưng còn không có thắng lên, liền bị một cánh tay có kéo lại, sau đó người cô liền bị kéo về.

Mặc Thời Khiêm trực tiếp đem người cô đặt trên bắp đùi của mình, ôm chặt eo của cô đưa cô ôm vào trong ngực, giọng nói trầm thấp truyền đến: “Tức giận à?”. Bất ngờ tiếp xúc thân cận, bị hơi thở của hán phả vào mặt, trái tim Tri Hoan bỗng nhiên đập liên hồi. Cô lấy tay của hán ra khỏi người, cố gắng đứng dậy nhưng tay hán vẫn không nhúc nhích, cô tức giận, quay đầu nhìn hán buồn bực nói: “Buông em ra! Ai cho phép anh ôm em.” Hán ở bên tai cô cười nói: “Em muốn mỗi lần anh ôm em đều phải được em cho phép mới được ôm sao?”. “...”

Ai nói với hán ta cái này, không nhìn thấy cô bây giờ đang rất tức giận sao? Hán không buông ra, cô ôm chặt lấy tay, không để ý đến hán. Mặc Thời Khiêm vòng tay qua hông của cô, khuôn mặt đẹp trai khẽ sát lại gần một chút, môi mỏng gần như muốn dán vào trên gương mặt của cô, hơi thở ấm áp: “Em mua đồng hồ, anh rất thích.” Bây giờ mới biết nói tốt. Hừ, trễ rồi!! Cô vẫn không để ý tới hán, hán nói tiếp, trong giọng nói của hán lại có chút mập mờ: “Em không nói chuyện nữa, anh sẽ hôn em đấy, hửm?”. Hừ còn uy hiếp cô nữa chứ.

Tri Hoan làm sao có thể bởi vì bị hán uy hiếp mà ngoan ngoãn nghe lời, đang chuẩn bị lý luận với hán, kết quả mới vừa quay đầu lại vừa vịn bị hán cúi đầu hôn lên. Hôn đôi với cô mà nói, là hành vi vô cùng thân mật, gần như có thể khiêu chiến năng lực chịu đựng của cô. Cô cứ như vậy mấy giây sau, liền phản xạ có điều kiện giơ tay lên đẩy hán ra, muốn thoát khỏi lồng ngực hán. Hán vẫn không nhúc nhích, ngược lại càng hôn càng sâu. Miệng lưỡi quấn quýt lấy nhau, mỗi một chỗ trên da đầu cô đều tê dại, cô cảm thấy vô lực, cuối cùng bởi vì hô hấp không được mà dần dần xụi lơ nằm nhũn ở trong ngực của hán, ngón tay vô ý siết lấy áo của Mặc Thời Khiêm.

Thời điểm ý thức của cô hỗn loạn, một bàn tay của Mặc Thời Khiêm đã luồn vào trong quần áo của cô, đầu ngón tay mơn trớn da thịt của cô, Tri Hoan rút cuộc giật mình một cái, tỉnh táo lại, dùng sức đẩy hán ra. Đang đắm chìm cùng nhau, không giống như từ đầu có đề phòng, Mặc Thời Khiêm thật bị cô đẩy ra. Tri Hoan mở mắt ra, thờ hờn hờn mới phát hiện mình lại bị hán đè xuống ghé sa lon rồi, hơn nữa quần áo đã xốc xếch.

Thân thể cô trắng nõn lộ ra khuôn mặt như trứng ngỗng đỏ ửng có thể nhỏ máu, không biết là giận hán hay là giận chính mình, không lựa lời liền cả giận nói: “Hôn thì hôn chứ sao anh lại...” Càng hôn càng sắc tình, Mặc Thời Khiêm còn thừa dịp cô chưa chuẩn bị cởi quần áo của cô. Đầu cô có chút loạn, mặt càng hồng, nổi nóng cũng là bộ dạng nữ nhân yêu điệu, Mặc Thời Khiêm mới vừa hôn cô liền có vài phản động tình, hơn nữa nhìn trong hai tròng mắt cô, chỗ bụng dưới càng căng cứng, hán đột nhiên căng thẳng lên.

Con giận của Tri Hoan còn chưa tan liền phát hiện ánh mắt hán vừa thâm sâu vừa tối sầm, phảng phất như có một ngọn lửa đang tùy thời có thể bốc cháy nhìn chăm chăm cô, cô có cảm giác mình bị cắn nuốt rồi, hơn nữa còn là một thân lửa thể không mặc quần áo. Trong lòng cô bỗng rung động dữ dội, sợ hãi, giống như người đàn ông này đã không phải là người không nói một lời theo cô đi dạo phố, trả tiền cho cô, thay cô bóc cua, giúp cô bóp chân, không phải là Mặc Thời Khiêm rồi!!! Trái tim cô doang doang nhảy loạn lên, lại hoảng hốt cực kì đứng dậy muốn chạy trốn.

Mặc Thời Khiêm nào để cô đi được. Hán đưa cánh tay đè cô lại, lần nữa đem cô đẩy vào trên chiếc ghế sa lon mềm mại, cúi đầu hôn lên lần nữa. Hán không kéo dài như vừa rồi, hôn mỗi một hồi liền hôn xuống cằm của cô và quai hàm, hôn đến vành tai của cô, hơi thở ấm áp phả vào trong lỗ tai của cô. Thanh âm của Mặc Thời Khiêm khàn khàn, dán trên da thịt của cô thấp giọng nói: “Lần này hôn rất tốt.”

Tri Hoan ở dưới người hán co rúm lại, thân thể vô cùng căng thẳng, vành tai cô vốn là chỗ nhạy cảm, huống chi thân thể, thần kinh của Tri Hoan từ trước đến giờ so với mọi người nhạy cảm hơn nhiều, lỗ tai càng là chỗ nhạy cảm, cô siết lấy quần áo hán liều mạng né tránh.” Mặc Thời Khiêm... “. Hô hấp của cô không yên, cho tới khi mang theo tiếng khóc nức nở ‘

“Đừng... Đừng.... hôn chỗ đó.” Mặc Thời Khiêm hơi nhướn mày, hán biết cô nhạy cảm, cũng thật không ngờ cô sẽ nhạy cảm như vậy, thật thấp tiếng cười theo trong cổ của hán tràn ra: “Anh hôn vành tai của em, em lại bày ra vẻ mặt gì đây hả?”. Bị Mặc Thời Khiêm trêu chọc như thế, Tri Hoan nghiêng đầu qua càng muốn né tránh có thể trốn tới trốn lui vừa có thể tránh đi nơi nào. Mặc Thời Khiêm lại cúi xuống: “Không hôn chỗ này, vậy em muốn anh hôn chỗ nào hả?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 61

Editor: Bé Xúc Xích

Beta: Bạch Mạn Y

Dứt lời, còn không đợi Trì Hoan kịp phản ứng, hắn đã cắn lên vành tai trắng nõn của cô đầu lưỡi ướt át bao trùm khê liếm liếm. Trong phút chốc, Trì Hoan cảm thấy thần kinh của cô đều nổ tung, đầu óc trở nên trống rỗng.

“Mặc Thời Khiêm...”.

Ngoại trừ kêu tên của hắn, cô không biết còn có thể làm gì khác. Mặc Thời Khiêm cố ý thổi vào lỗ tai của cô một hơi, thanh âm trầm thấp nói:

” Trì Hoan, chúng ta lại làm thử chuyện đêm đó một lần nữa có được không? Hửm?”.

Ba chữ có được không mang theo 3 phần háp dẫn đầu độc, 3 phần ôn nhu cường thế, cùng với bốn phần dục vọng nguyên thủy. Trì Hoan không thể nào tỉnh táo suy nghĩ, cũng không thể nói ra một câu hoàn chỉnh nào, thậm chí còn thuận theo lời nói của hắn suy nghĩ... Chuyện đêm hôm đó.

“Em cũng rất thoải mái mà đúng không? Chúng ta thử một lần nữa đi...”.

Thật ra cô không có nghĩ gì, ý chí rất cứng rắn theo bản năng cự tuyệt:

“Không được... Không được, Mặc Thời Khiêm! Em không chịu.” Cự tuyệt mang theo dấu vết mềm nhũn, đối với nam nhân mà nói vô cùng không có lực uy hiếp. Hắn đặt xuống một nụ hôn nóng bỏng từ cổ dọc xuống xương quai xanh của cô, từ từ xuống dưới. Đôi gò hồng mềm mại trắng nõn bị nắm lấy bóp nắn khiến Trì Hoan có chút hoảng hốt, trong lúc nhất thời cũng không biết làm thế nào ngăn cản hắn, cho đến khi chân của cô xuyên thấu quần chạm vào vật cứng cứng, một tiếng nổ trong đầu cô vang lên làm cô giật mình tỉnh lại. Chỉ mới có mấy phút, cô đã bị Mặc Thời Khiêm hôn khắp cơ thể mà không thể phản kháng.

Vừa có ý niệm này, Trì Hoan lập tức liều lĩnh muốn trốn tránh, kết quả ngã về một bên trực tiếp lăn xuống ghé sa lon. Bà vai và đầu cô đụng phải bàn trà, con đầu bắt ngờ đánh tới, đau đến tê dại, bất chấp vừa rồi thiếu chút nữa bị Mặc Thời Khiêm chiếm tiện nghi, không nhịn được ứa nước mắt, dục vọng đang dâng trào bỗng chốc tan biến, chỉ còn lại cô gái chật vật ngồi dưới đất hai tay ôm đầu gối khóc thút thít. Biến cố tới quá nhanh, phải mất mấy giây Mặc Thời Khiêm mới phản ứng được, lập tức đưa tay ra muốn đưa cô từ trên thảm ôm lên.

Lúc này Trì Hoan vừa tức giận lại ủy khuất, làm sao chịu để cho hắn ôm, nước mắt còn đọng trên mặt cứ như vậy nhìn hắn chằm chằm. Mặc Thời Khiêm vẫn cố cường chế đưa cô ôm lên thả lại trên ghế sa lon, âm thanh trầm thấp lại căng thẳng, nhìn chằm chằm cô đang khóc:

“Đụng trúng chỗ nào hả?”.

Ghế sa lon của hắn đến cái gối ôm cũng không có, cô nghĩ muốn lấy đồ đập hắn cũng không tìm thấy cái gì có thể đập được, vừa khóc thút thít vừa mắng:

“Anh đừng tới đây, anh chính là kẻ bụng dạ khó lường lại bại hoại.”

Cô phát cáu, giận hắn, cũng tức giận chính mình. Mặc Thời Khiêm nhú mày chặt hơn thanh âm đã có chút thâm trầm:

“Anh hỏi em bị đụng trúng chỗ nào rồi?”

Mặc dù hắn rất đẹp trai tuấn mỹ, nhưng khuôn mặt hắn rất lạnh. Nếu người không quen hắn đều sẽ không tự chủ sinh ra mấy phần sợ hãi, lúc này hắn lại nghiêm túc càng khiến người ta sợ hãi. Trì Hoan cảm thấy hắn đang hung hăng với mình, vốn là ủy khuất, khi dễ cô xong lại hại cô đụng vào bàn trà, không những không an ủi còn bày ra bộ mặt hung hăng như vậy, sự ủy khuất liền nhanh chóng vỡ ra, nước mắt tuông ra nhiều hơn không còn khóc thút thít nữa. Thật ra thì rất khó tưởng tượng, loại tính cách này của Trì Hoan khi khóc lại không chút nào mang theo sự ảm nẫn của nữ nhân, khóc lên không mang theo thanh âm.

Cô roi nước mắt không lên tiếng lúc này vô cùng điềm đạm đáng yêu. Cô cúi đầu sửa sang lại quần áo của mình, nước mắt tiếp tục rơi ướt thành một vòng nước đọng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Bình Thường Mà Nói Anh Chấp Nhận

Editor: Bé Xúc Xích

Beta: Bạch Mạn Y

Dù sao cô cũng chưa đáp ứng.Mặc Thời Khiêm đem hộp thuốc đập lại, lúc này hắn mới giương mắt nhìn cô:

“Không phải.”

“Em vừa chia tay với Mạc Tây Cố, em cần thời gian để thích ứng.”

“Anh biết”.

Hắn mỉm cười giơ tay lên sờ sờ đầu cô, ánh mắt tinh tường hiểu rõ thân nhiên nói:

“Khiến em bị thương là lỗi của anh, anh cũng không thích.”

Nếu như lần trước hắn bị bỏ thuốc mà cưỡng bức cô là ngoài ý muốn thì lần này cũng coi nhẹ vậy đi.Nhưng một người đàn ông luôn để cho người phụ nữ của mình bị thương, dù là ngoài ý muốn đi nữa cũng là vô năng. Hắn nói bình thản như vậy làm Trì Hoan ngẩn ra, trong lòng có chút mềm mại thêm vài phần, nhưng gương mặt vẫn là khó coi:

“Vậy anh đi nấu cơm cho em đi, em đói rồi, anh có tài nấu nướng giỏi như vậy em liền tha thứ cho anh một lần.”

“Ừm.”

Cô liếc hắn một cái, lại làm bộ nói:

“Lần sau anh lại khi dễ em em cũng sẽ không dễ dãi như hôm nay đâu.”

Mặc Thời Khiêm cơ hồ mỉm cười, nhưng nụ cười quá nhạt, lãnh đạm như không có. Mặc Thời Khiêm đi vào phòng bếp, Trì Hoan chỉnh lại quần áo của mình xong lại đem quần áo đi giặt. Lúc cô đem quần áo giặt xong lại hơi khô, ánh nắng chiều đều đã tiêu tán.Cô thấy bữa ăn tối còn chưa xong, liền đi lòng vòng trong nhà một hồi.

Nhà rất lớn, nhìn về phía xa có thể thấy nhiều khung cảnh, trên cầu đèn đã sáng lên, trên đường có không ít người tản bộ. Xe cộ đông đúc, ánh đèn muôn màu muôn vẻ, cô đi vào thư phòng.

Oa... Trì Hoan đứng ở cửa, ngẩn ngơ chừng mấy giây. Không có mở đèn, lúc này rất tối, nhưng vẫn là có thể nhìn thấy được.

Thư phòng rất lớn nhưng không có gì đặc biệt, tất cả đều là sách, chỉ có ở giữa bày một cái bàn đọc sách phía trên có một chiếc đèn bàn.Có lẽ là rất tối, khiến toàn bộ thư phòng phả lệ tĩnh lặng, giống như là một cái thế giới khác.Cô mở đèn lên, chuẩn bị đi vào cảm thụ một chút.

Tùy tiện nhìn mấy cuốn sách kia một chút ... Đều là sách cao cấp cô chưa nghe nói qua, còn rất nhiều sách gốc tiếng Anh, thậm chí xen lẫn mấy ngôn ngữ Bender.

Dù thế nào cô cũng từng học trong học viện điện ảnh chính quy, lúc này lại có loại cảm giác giống như không có học thức...

Cô bấu môi một cái, oán thăm, hắn

Đều xem qua hết sao, sắp xếp những thứ này trật tự như vậy.Khóe mắt vô ý liếc về bức tranh treo trên tường...A, khá quen..

Cô đi tới, chống cằm cẩn thận nhìn.Nhìn chăm chăm con dấu tới năm phút, cô mới miễn cưỡng nhận ra... Đại Thiên cư sĩ. Tranh của Trương Đại Thiên?.Bất quá bức tranh này treo ở chỗ này, cô sờ mặt mình một cái, là bản chép lại hay là... Bản chính?.Đang nhìn, cửa đột nhiên vang lên thanh âm của Mặc Thời Khiêm

“Ăn cơm thôi.”

“Oh” Trì Hoan nghiêng đầu nhìn hắn:

“Tranh này... Là thật hay là chép lại vậy?”.

Mặc Thời Khiêm liếc nhìn bức tranh trên tường một cái, thản nhiên nói:

“Một một trường bối đưa.”

“Em nhớ... Tranh của Trương Đại Thiên, rất đắt.”

”Ừ, rất đắt.”

“Chẳng lẽ vị hôn thê trước kia của anh chưa từng tới chỗ này?”

“Cô ấy ở nhà trọ của trường, hơn nữa mấy năm này anh đều không rảnh.”

Cô thật ồ một tiếng thật dài, sau đó đi tới hỏi: “Anh vẫn chưa trả lời em câu hỏi kia, tại sao vị hôn thê trước đây của anh cho rằng anh... tiền lương của anh rất ít.”

Ở khu biệt thự Tây Sơn, sách tiếng anh trong căn phòng này cũng không rẻ, ngay cả cà phê ở phòng khách cũng không phải người bình thường mua được, trong thư phòng còn treo bức tranh giá trị mấy triệu.

Hơn nữa... Còn có người anh em khó lường như thế... Mặc Thời Khiêm cúi đầu xuống nhìn cô, trên môi nở nụ cười nhàn nhạt:

“Anh vốn không làm cho cô ta có cảm giác anh thiếu tiền, nhưng cô ta cũng không hỏi, cho nên anh cũng không có nói.”

“Anh có tiền như vậy, cô ấy lại là vị hôn thê của anh, anh hẳn phải có trách nhiệm với cô ấy chứ... Chẳng lẽ cô ấy không có xài tiền của anh sao?”

Mặc Thời Khiêm dứt một tay vào túi quần, thân hình đặc biệt cao ngất, thản nhiên nói:

“Tiền học đại học, tiền mua qua một cây đàn dương cầm, trước khi chia tay anh đều chu cấp tiền sinh hoạt hàng tháng cho gia đình cô ta, bất quá đều là đưa cho cha mẹ của cô ta so với em cô ta để nuôi hơn rất nhiều.”

Trì Hoan “...”

Cô có chút cứng lưỡi:

“Anh cho tiền cô ấy trả học phí... Anh lại cho ba mẹ cô ấy phí sinh hoạt?”

“Sau khi chia tay liền ngừng.”

“Chuyện này... Ba mẹ cô ấy có đồng ý cho cô ấy chia tay với anh không?”

Mặc Thời Khiêm nhếch môi, giọng nói mang theo sự mỉa mai:

“Vì cha mẹ của cô ấy cho là, Đường công tử so với anh có tiền hơn.”

Cha mẹ của cô ta... Cho là? Cô gật đầu một cái:

“Ừ... Đường Việt Trạch đích thực là người đàn ông độc thân hoàng kim số một số hai ở Lan thành này.”

Thần sắc Mặc Thời Khiêm không có gì biến hóa xoay người nói:

“Ăn cơm thôi, đóng cửa lại.”

“Ồ ” Trì Hoan cùng đi ở phía sau hắn:

” Anh có muốn em trả lại số tiền hôm qua em mượn anh không?”

“Bình thường mà nói anh chấp nhận.”

.....

Sau khi ăn xong, Trì Hoan đứng trên ban công hóng gió, nhìn cảnh sắc ban đêm. Điện thoại di động reo vang, cô thỉnh thoảng mới liếc mắt nhìn, nhưng đều là mặt không biểu tình. Đang muốn nhấn tin cho Diệu ty mới mở ra điện thoại di động ra, liền thấy một cái tin nhắn lạ.

[Trì tiểu thư, điện thoại di động của cô vẫn reo, chẳng qua là không tiếp nhận điện thoại của người nào, không liêm lạc với người nào, nhưng tôi nghĩ cô cũng biết là rất nhiều người quan tâm cô, những ngày qua cô không có tin tức, Tây Cố cũng rất quan tâm cô, nếu như tâm tình của cô khôi phục, có thể bỏ ra chút thời gian nghe tôi nói một chút hay không? Tô Nhã Băng]

Tô Nhã Băng? Trì Hoan mặt không cảm xúc đem tin nhắn xóa bỏ. Ba ngày trước cô bị bệnh liệt giường, cũng không đụng tới điện thoại di động, sau khi khỏe lại mới mở ra xem, cô cũng không có trở về chỗ cũ, ba cô chỉ gửi một tin nhắn bảo cô nghỉ ngơi cho khỏe. Dĩ nhiên, cô cũng nhìn thấy ghi chép rất

nhiều cuộc gọi của Mạc Tây Cốc. Hắn không gửi tin nhắn, chỉ gọi điện thoại cho cô, tần số không cao lắm, nhưng mỗi ngày đều có mấy lần như vậy. Cô cảm thấy có chút buồn cười, hắn dường như rất nóng lòng sau chuyện này gọi cho cô bao nhiêu lần, lần một lần hai, ba lần bốn lần đều là như thế.

Cô không biết hắn muốn tìm cô làm gì, giữa bọn họ đã không thể nói gì nữa. Bất quá... Cô biết Tô Nhã Băng tìm cô, là muốn làm gì rồi. Cô có chút nghiến ngấm, nhưng cũng không tính để ý tới. Cô gọi cho Diêu tỷ chỉ mất ba giây điện thoại liền được tiếp:

”Tri Hoan!”.

“Diêu tỷ.”

“Biến mất suốt ba ngày, Tri Hoan, em có còn coi chị ra gì hay không?”.

“Cú điện thoại đầu tiên liền gọi cho chị, chị còn muốn em đem chị coi ra gì nữa à?”.

“Lão nương tìm em ba ngày, gọi cho em không sai biệt lắm ba trăm cuộc điện thoại, một cái em đều không tiếp, cái này là đem chị coi ra gì hả?”.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Thói Quen Thật Là Đáng Sợ

Editor: Bé Xúc Xích

Beta: Bạch Mạn Y

Tri Hoan bĩu môi một cái:

“Ba trăm cuộc? Diêu tỷ, chị cũng quá khoa trương đi, ba mươi cuộc còn tạm được.”

“Ý em là, ba mươi cuộc còn thiếu?”.

Tri Hoan nhẹ ho khan một tiếng, bắt đầu than thở:

“VẬY chị cũng biết, hôn lễ ngày đó em bị quăng rồi, lại bị bệnh cảm mạo, thể xác và tinh thần đều bị thương nặng nề, nghĩ muốn trốn để điều trị vết thương, Diêu tỷ, đều là phụ nữ chị có thể hiểu được chứ.”

“Em bị bệnh?”.

”Cảm mạo bình thường thêm tâm lý yếu ớt, bất quá bây giờ đã không có việc gì rồi.”

Thanh âm của cô rất nhẹ nhàng, nhưng Diêu tỷ ở bên kia lại cau mày. Tri Hoan cơ hồ là do cô một tay mang ra ngoài, từ lúc bắt đầu xuất đạo, tâm tình của cô ấy

gần như vĩnh viễn hợp với mặt ngoài, có thể không muốn làm mọi người biết, cô ấy cũng toàn bộ khép kín.

Diêu tỷ thở dài, có chút bất đắc dĩ:

“Thật không sao à?”.

“Ừ chị có thể an bài thông báo cho em kế hoạch nhận kịch bản, gả nhà giàu bị lỡ, lại không làm việc, chả nhẽ lại muốn em biến thành người nghèo.”

Diêu tỷ “...”

“Cô nương, nhà các người cũng là nhà giàu có đấy.”

Tri Hoan gả cho Mạc Tây Cốc, là tiêu chuẩn môn đăng hộ đối, căn bản chưa nói tới đó là gả cho nhà giàu có. Cô bĩu môi một cái, thản nhiên nói:

“Đó là nhà của họ, không phải là nhà em.”

Diêu tỷ thở dài, Tri Hoan cùng cha mẹ của cô ấy có đánh chết cũng không giải được nút thắt trong lòng, thậm chí không ai có thể đụng vào. Mấy năm nay Tri Hoan tựa như rặng rờ vô lượng, mặc dù đích thực là mượn ánh sáng từ ba của cô, nhưng vòng giải trí phía sau có hậu đài cũng không ít, tuổi còn trẻ

đã có thể làm được như Trì Hoan bước này, cũng không có người thứ hai.

“Kịch bản mới chị đã gửi vào hòm thư của em, có đạo diễn muốn chuẩn bị tác phẩm mới chị cũng sẽ giúp em nhìn chăm chăm, bắt quá... Em mới vừa thất tình mà trở lại làm việc, thật OK không đó?”.

“Không phải người ta thường nói dù thất bại trong tình cảm cũng không thể thất bại trong công việc hay sao.”

Diêu tỷ trầm mặc mấy giây, có chút thận trọng hỏi:

“Em và Mạc Tây Cố... Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”.

Tay của Trì Hoan đặt trên lan can ở sân thượng, đôi mắt rũ xuống:

“Anh ta một mực không thích em, là do em tự mình đa tình thôi.”

“Có phải mối tình đầu của anh ta dở trò không?”.

“Nam nhân không đáng tin cậy chính là không đáng tin cậy, dù không có mối tình đầu, về sau nói không chừng cũng sẽ toát ra cái chân ái, không có thanh thuần làm người hải lòng như tiểu Bạch hoa, cũng sẽ có diêm dúa lòe loẹt quyến rũ hoa hồng đỏ, em không nghĩ phải suốt ngày sinh hoạt lo diệt tiểu tam”

Một lúc lâu Diêu tỷ mới lẩm bẩm:

“... Còn nhỏ tuổi mà đã nghĩ được rất xa.”

Trì Hoan rất tự đắc:

“Dĩ nhiên.”

“Nói là nói như vậy:

” Diêu tỷ thờ dài, lại cười lạnh:

“Đầu năm nay muốn tìm một người đàn ông tốt thì heo mệ leo cây hết rồi.”

“Diêu tỷ, soa chị lại đem cuộc sống nói thành tàn khốc tuyệt vọng như vậy, em mới chừng hai mươi đấy.”

“Em xem cái tình cảm vụn vẹo kia... Tim so với chị còn già hơn.”

Cô thật sự không quên được ngày Trì Hoan ở bên ngoài giáo đường nói với Mạc Tây Cố những lời đó. Tất cả mọi người đều cho là cô tuổi còn trẻ, ngồi sao như mặt trời ban trưa lại chọn gả cho Mạc Tây Cố tự do phóng khoáng là bởi vì yêu hấn, thẳng đến lúc đó cô mới biết..... Trì Hoan căn bản không tin tưởng tình yêu, cô gả cho Mạc Tây Cố, chẳng qua là cảm thấy người đàn ông đó trung thành với hôn nhân. Nhưng là hiển nhiên, Mạc Tây Cố đã phá hủy cái nhận thức này của cô. Cô rốt cuộc cũng rõ ràng, tại sao thường cảm thấy Trì Hoan là một người tồn tại vô cùng mâu thuẫn, một số thời khắc cô ấy giống như là một thiếu nữ mười bảy tuổi, tràn đầy trẻ tuổi thậm chí là tính cách trẻ con.

Có thể một số thời khắc, cô ấy so với phụ nữ ba mươi tuổi còn thanh tình, tinh táo hơn. Trì Hoan khịch mũi một cái:

” Diêu tỷ, em đều như vậy, chị còn nhẫn tâm nói thế với em”

“Em ít giả bộ cho chị”.

Diêu tỷ ở đó cười mắng một tiếng:

“Chị nhớ ra rồi, hai ngày nữa có một tiệc rượu, nghe nói chương đạo sẽ đi, em có cần tới gặp mặt hay không, lưu ấn tượng tốt cho người ta?”.

“Chị nói là Chương đạo diễn?”.

“Nếu không còn có Chương đạo nào khác?”.

“Em biết rồi “.

Trì Hoan nhướn mày nói:

“Cửa nhà em còn có phóng viên trông coi sao?”.

“Không có, nhưng còn một số còn chưa hết hi vọng... Nhắc tới mới nhớ Trì Hoan, em mấy ngày nay nghỉ ngơi ở đâu?”.

Cô sờ lông mày của mình một cái:

“Khách sạn.”

Điều tỷ cũng không suy nghĩ nhiều, cô ấy không chịu trở về Trì gia, ngoại trừ ở khách sạn cũng không có chỗ nào khác có thể ở rồi. Lại nói mấy câu, Trì Hoan với Điều tỷ nói chuyện thông thả, hai người trò chuyện không sai biệt lắm mất nửa giờ, sau khi cúp điện thoại, cô trở về phòng chuẩn bị tắm. Cô mới vừa cầm điện thoại di động đi vào, lại thấy Mặc Thời Khiêm đang đem áo khoác mặc lên trên người, cô sững sờ, hỏi:

” Anh muốn đi ra ngoài sao?”.

Hắn ừ một tiếng, nhắc chân đi tới trước mặt cô, giọng ôn tồn nhàn nhạt nói:

“Em tắm xong sớm nghỉ ngơi một chút, thư phòng có máy vi tính xách tay cùng Ipad, không ngủ được có thể đi lấy chơi, có thể anh sẽ về trễ”.

Trì Hoan cảm thấy mình không nên hỏi, nhưng cô vẫn là không nhịn được hỏi một câu:

“Trễ như vậy anh còn đi đâu?”.

“Đi sân bay đón một người bạn, hẳn sẽ có mở tiệc.”

“Oh.”

“Có chuyện thì gọi điện thoại cho anh.”

Cô cúi đầu xuống:

“Biết.”

Mặc Thời Khiêm đưa tay sờ đầu của cô một cái, thấp giọng cười nhạt:

“Rất ngoan.”

Hắn cầm chìa khóa xe ra ngoài, nhà trọ lớn như vậy giống như đột nhiên trống không ánh đèn sáng tỏ, nhưng lại giống như tản ra lạnh lẽo, an tĩnh quá đáng. A, ôm lấy đầu gối ngồi ở trên ghế sa lon, mở ti vi, đây chính là nguyên nhân tại sao cô lại chọn căn hộ nhỏ, nhà ở quá lớn chỉ có một người đợi, trong lòng cũng sẽ phát hoảng.

Trì Hoan nằm ở trên ghế sa lon xem ti vi trong buồn chán xem tiết mục văn nghệ, lại có cái cảm giác không biết phải nói thế nào.....Rõ ràng đã ở cạnh mình hơn hai năm, bắt quá cùng người đàn ông này ở cùng nhau mới ba ngày, lại đột nhiên không có thói quen? Thói quen thật là đáng sợ.

.....

Trì Hoan ở phòng khách nhìn xem tiết mục nghệ thuật thời điểm buồn ngủ, Ninh Du Nhiên cùng Quý Vũ đồng thời tham gia party sinh nhật của một người bằng hữu, ở trong thang máy của 1999 vô tình gặp được Mặc Thời Khiêm anh tuần lạnh lùng.

Hắn vẫn mặc một thân đơn giản là áo gió màu đen, lạnh lùng lãnh đạm thờ ơ, lộ ra thái độ xa cách, khiến người chớ lại gần.

May là Ninh Du Nhiên coi như biết hắn như vậy... Đều không dám chào hỏi qua hắn.

Luôn cảm thấy người đàn ông này... Ở trước mặt Trì Hoan hẳn cũng đã để cho người ta cảm thấy không dễ chung sống, Trì Hoan không có ở đây, làm cho cô cũng mất dũng khí chào hỏi. Dĩ nhiên, không dám chào hỏi hẳn còn có một cái nguyên nhân khác.....Hắn đứng bên người một nữ nhân.

Đã là cuối mùa thu ngày đầu mùa đông, cô còn mặc một cái váy ngắn qua hông, trên chân là đôi giày cao gấm lên đất, bên ngoài khoác một cái áo, tóc dài buông xõa. Làm Ninh Du Nhiên hâm mộ cũng không thể bắt chước khí chất vô cùng thành thực kia. Quý Vũ vì vô tình gặp được người mình yêu mà nhịp tim không ngừng tăng, bỗng nhiên nghe cô gái kia cười khẽ một tiếng:

“Thời Khiêm, nghe nói anh đã chia tay với vị hôn thê, là thật sao?”.

Mặc Thời Khiêm mặt mày không nhúc nhích, nhàn nhạt nói:

“Đã chia tay.”

Quý Vũ sững sờ, tim đập loạn không ngừng, anh ấy với vị hôn thê đã chia tay?

Đang không kềm chế được tung tăng hướng nhìn anh ấy, lại thấy nữ nhân trang điểm, da mặt tinh xảo đột nhiên nghiêng thân đến gần anh, nhón chân lên có ý hướng tới Mặc Thời Khiêm thối một hơi

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Em Thích Anh

Editor: Bé Xúc Xích

Beta: Bạch Mạn Y

“Em mới vừa trở về nước anh liền chia tay, anh là sợ em đối phó với cô ta, hay là...” nữ nhân nói đến đây, ngón tay đặt cổ áo khoác của anh, thật thấp cười:

“Vì... em?..”

Vừa nói chuyện, cô ta giống như muốn hôn lên cằm Mặc Thời Khiêm.Ninh Du Nhiên từ trước đến giờ bị Trì Hoan mắng nhiều lần, nhưng thỉnh thoảng cô cũng sẽ đi theo người khác phía sau cái mõng. Quý Vũ chính là điển hình cô gái ngoan ngoãn, nơi công chúng biết người tán tỉnh người mình yêu, là người trong lòng của mình, cô ta giận đến mặt đỏ bừng.”Keng” một tiếng, cửa thang máy mở ra.trước lúc mỗi nữ nhân kia muốn hôn lên cằm của Mặc Thời Khiêm một giây, đôi chân thon dài của anh đã cất bước đi ra thang máy, toàn bộ quá trình làm liền một mạch không nhanh không chậm, giống như anh cần bản không nghe được lời nói của cô ta, không nhìn thấy động tác của cô ta.

“Đến.”

Chờ anh và nữ nhân kia đi ra, Ninh Du Nhiên và Quý Vũ mới theo ra.Quý Vũ nhìn đến bóng lưng của bọn họ, một dáng vẻ muốn khóc:

“Quan hệ của bọn họ là thế nào?..”

Ninh Du Nhiên an ủi:

“Đại khái là người theo đuổi cùng người bị theo đuổi đi, Mặc Thời Khiêm không phải là không để cho cô ta hôn sao?”

Quý Vũ ai oán nhìn:

“Du Nhiên, sao cô không nói cho tôi biết anh ấy đã chia tay với vị hôn thê”.

Trước kia Quý Vũ muốn theo đuổi Mặc Thời Khiêm, sau đó Ninh Du Nhiên nói cho cô biết ở 1999 nhìn thấy vị hôn thê của anh, cô mặc dù thất vọng, nhưng cũng không có cách nào khác, cô cũng không thể làm tiểu tam, huống chi người ta lại là thanh mai trúc mã.Ninh Du Nhiên sờ lỗ mũi một cái, ngượng ngùng nói:

”Hoan Hoan không có nói cho tôi... Cô ấy gần đây cùng với vị hôn phu của mình cũng huyền não không vui, phòng chừng cũng không có tâm tư quan tâm vấn đề tình cảm của vệ sĩ.”

Mới vừa rồi trong điện thoại, Trì Hoan nửa chữ cũng không có nhắc tới Mặc Thời Khiêm.Quý Vũ nhìn bóng lưng của bọn họ cho đến khi biến mất, cuối cùng dậm chân, cắn răng nói:

“Tôi đi xem bọn họ một chút ,xem xem họ đến nơi nào.”

“À? Cô định làm gì vậy.”

“Tôi... Tôi muốn tỏ tình với anh ấy.”

Ninh Du Nhiên vốn định gửi tin nhắn nói chuyện này với Trì Hoan, dù sao Mặc Thời Khiêm cũng đã đi theo cô ấy ba năm, nhưng quay đầu suy nghĩ một chút, lại cảm thấy Hoan Hoan vừa mới cùng Mặc Tây Cổ cãi cọ, mặc dù cô mở miệng cũng không nói việc gì, nhưng tình yêu nào có dễ dàng như vậy chấm dứt, Ninh Du Nhiên cảm thấy mang những chuyện này nói với cô ấy cũng không tiện, vì vậy buông tha cái ý nghĩ này.Hai người ở Party sinh nhật lộ ra cái mặt, sau đó Ninh Du Nhiên liền bị Quý Vũ kéo đến bên ngoài phòng của Mặc Thời Khiêm đứng đợi.Ninh Du Nhiên để cho cô ta gọi điện thoại, cô ta nhất định phải ở hành lang chờ đợi.Không nghĩ tới cô ta lại chờ được.....

Mặc Thời Khiêm không có mặc áo khoác đen bên ngoài, chỉ một cái áo lót dệt len màu xám đậm cổ áo hình chữ V, cảm giác anh tuần lạnh lùng ác liệt, lộ ra sự nho nhã lại gọi cảm, liếc mắt nhìn cũng làm người ta tim đập thành thịch.Khuôn mặt anh đẹp trai lãnh đạm lại rất thờ ơ, đứng ở hành lang mặt không cảm xúc nhìn phía dưới phòng khách, thuần thực móc ra một chiếc thuốc, dùng bật lửa đốt lên.Khói mù lượn lờ, bộc phát lộ ra vẻ gọi cảm lại nguy hiểm.

Còn không chờ Quý Vũ lấy dừng khí đi tới, cửa phòng lần nữa mở ra, một người nam nhân khác cũng thật tuần mỹ đi ra, hai người thấp giọng nói chuyện với nhau cái gì đó, người đàn ông kia cũng rút ra một chiếc thuốc, tiến tới, mụn lửa đốt, kẹp ở môi mõng.Thịnh hành nhẹ nâng trông mặt đen nhìn anh:

“Làm sao bây giờ?”.

“Cái gì làm sao bây giờ?..”

“Bạch vân kia thích cậu đấy, cũng không phải là một lúc hai lúc, một năm hai năm.”

Mặc Thời Khiêm không có chút rung động nào nói:

“Đó là chuyện của cô ta.”

“Không công khai chuyện cậu và Trì Hoan sao?”.

“Ừm.”

“Bạch lão thì sao?”.

Mặc Thời Khiêm phun ra một vòng khói, lạnh giọng giễu cợt:

“Tôi không muốn nữ nhân, ai có thể kín đáo đưa cho tôi đây?”.

Thịnh hành thật thấp còi, có chút hăng hái: “Chuyện kia Trì Hoan đúng là nhật được tiện nghi đi? Nếu như đêm đó Bạch Vân từ nước Mỹ trở lại, người lên giường với cậu chính là cô ta, hôm nay anh cũng sẽ coi cô ta như bảo bối giống Trì Hoan sao?”.

Mặc Thời Khiêm búng tro thuốc lá một cái, hạ mí mắt nhìn xuống phía dưới, trên môi nở nụ cười bạc bẽo:

“Tôi chưa chắc sẽ lên giường với cô ta, hơn nữa ai nói với cậu, tôi nhất định sẽ chịu trách nhiệm?”.

Thịnh hành “...”

Hắn ta hơi nghiêng đầu, dư quang của khóe mắt bắt gặp hai cô gái trẻ đứng cách đó không xa, trông mắt hơi híp lại, hướng các cô nhìn sang. Mấy giây sau, hắn ta thu tầm mắt lại, giễu cợt:

“Có người tìm cậu.”

Mặc Thời Khiêm nhìn hắn, sau đó thuận theo tầm mắt của hắn nhìn theo liền thấy được Ninh Du Nhiên cùng Quý Vũ. Anh lãnh đạm thu tầm mắt lại:

“Cậu đi vào trước đi.”

Thịnh hành không có nói thêm cái gì, phun một vòng khói, liền ngậm thuốc lá xoay người về phòng hai cô gái kia thấy vậy bước chân chậm chậm từ từ đến bên cạnh Mặc Thời Khiêm. Quý Vũ nguyên bản là ngưng ngửng, nhìn người nam nhân lạnh lùng lại càng khản trương đến hoàn toàn không biết mở miệng thế nào, Ninh Du Nhiên ở một bên nhỏ giọng thúc giục.

Cuối cùng, Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn bọn họ một cái:

“Nếu như tìm tôi có việc thì nói đi.”

Quý Vũ đỏ mặt, dập đầu dập đầu suy nghĩ thật lâu mới thốt được một câu:

“Em... Em là Quý Vũ... Anh lần trước, đã cứu Em... Em... Em thích anh... Anh có thể... Có thể...”.

“Không thể.”

Âm thanh lạnh nhạt vô cùng dứt khoát, lộ ra sự quả quyết. Quý Vũ thật vất vả và khua lên dừng khí dùng một cái liền bị đâm bẽ nát, cô ngơ ngác nhìn người đàn ông tuấn mỹ lạnh lùng, thật lâu không nói ra lời, trong lúc bầu không khí lúng túng làm cho người khác tan nát cõi lòng, một giọng nữ có mang theo chút ý cười đột nhiên vang lên.

“Thời Khiêm, anh đi ra ngoài lâu như vậy làm gì chứ, còn không mau đi vào đi.”

Ninh Du Nhiên nghe được âm thanh liền phản xạ có điều kiện nhìn sang, lại ở giây tiếp theo bất ngờ không kịp đề phòng đối với ánh mắt của nữ nhân lạnh như băng đâm vào người, bị dọa sợ đến sống lưng cô ta run lên. Mặc Thời Khiêm ừ một tiếng, đem thuốc lá dụi tắt vút vào sọt rác, xoay người đi vào trong phòng. Anh chưa từng nhìn kẻ nào một cái, bao gồm Ninh Du Nhiên cùng Quý Vũ, cũng bao gồm nữ nhân đứng ở cửa yêu kiều cười. Chẳng qua là gặp thoáng qua trong nháy mắt, anh ném câu tiếp theo chỉ đủ hai người nghe được mà nói:

“Đừng ở sau lưng tôi làm chút chuyện nhảm chán, Bạch Vân.”

Nụ cười trên mặt Bạch Vân cứng đờ, nhưng cũng chỉ chột lóe lên thôi ánh mắt nhìn về phía Ninh Du Nhiên và Quý Vũ càng thấu xương, môi mòng đỏ mọng tràn ngập cười lạnh. Ninh Du Nhiên vô thức rung mình một cái nhũn nhũn. Trong phòng, Trì Hoan ôm lấy gối mà ngủ, trên bàn uống trà, điện thoại di động đột ngột chấn động, thoáng cái đưa cô từ trong giấc ngủ giật mình tỉnh lại. Cô đỡ cái trán, một lúc lâu mới phản ứng được mình ở đâu, mơ mơ màng

màng đưa tay cầm lên điện thoại di động, nghe điện thoại:

” Du Nhiên, tìm tôi có việc à.”

“Hoan Hoan, cô biết Mặc Thời Khiêm với bạn gái sau khi chia tay, anh ta lại quen với nữ nhân khác là ai không?”.

Cô giật mình, thanh tỉnh không ít:

“Sao?”.

“Hôm nay tôi và Quý Vũ tham gia party sinh nhật sau đó ở 1999 nhìn thấy Mặc Thời Khiêm”

“Ừ?”.

“Hắn đi cùng một cô gái, sau đó vừa vặn chúng tôi nghe...”

Trì Hoan đột nhiên cắt đứt:

“Cái gì?”.

Ninh Du Nhiên không biết tại sao Trì Hoan đột nhiên có phản ứng này, mờ mịt nói:

“Chính là Quý Vũ hôm nay thấy Mặc Thời Khiêm ở chung một chỗ với một cô gái, bị kích thích, cho nên tỏ tình với anh ấy...”.

“Cái gì?!”.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Vệ Sĩ Của Cô Có Phải Thích Đàn Ông Hay Không?

Editor: Bé Xúc Xích

Beta: Bạch Mạn Y

Sự buồn ngủ của Trì Hoan đã biến mất không thấy gì nữa, hoàn toàn tỉnh táo lại, nhưng lại cảm giác hốt hoảng giống như mình đang nằm mơ. Cái gì Mặc Thời Khiêm cùng một cô gái ở chung một chỗ, ai lại tỏ tình với anh... Ninh Du Nhiên không hiểu tại sao cô lại phản ứng như vậy, u mê hỏi:

” Hoan Hoan, cô đã ngủ chưa?”.

Trì Hoan hít sâu một hơi, dùng sức chà xát mặt mình, mới tỉnh táo nói:

“Cô nói, cô gặp Mặc Thời Khiêm cùng một cô gái ở chung một chỗ?”.

“Đúng vậy a.”

“Kiểu nữ nhân gì, bọn họ đang làm gì?”.

Chẳng lẽ... Anh lừa cô?

“À? Một cô gái hai mươi tuổi, so với cô lớn hơn vài tuổi, thật xinh đẹp thật hấp dẫn... Thật giống như mới từ nước Mỹ trở lại, làm gì không biết... Có thể là mở tiệc liên hoan gì đấy, ở trong phòng.”

Mới từ nước Mỹ trở lại... Đi sân bay đón bạn mở tiệc ... Ừ, anh nói khả năng mở tiệc.

“Quý Vũ lại là ai?”.

Hoa đào của Mặc Thời Khiêm thế nào lại nhiều như vậy, so với cô còn nhiều hơn.

Ninh Du Nhiên đáp:

“... Lần trước ở 1999 các cô đã gặp rồi, cô còn cho cô ấy số điện thoại di động của Mặc Thời Khiêm, cô ấy vẫn một mực thăm mền Mặc Thời Khiêm.”

Trì Hoan không vui, nhưng vẫn là nhin xuống, ung dung thản nhiên hỏi:

“Cô ấy tỏ tình?”.

“Đúng vậy nha.”

“Kết quả thế nào?.

“Bị cự tuyệt vô tình”.

Ninh Du Nhiên ở bên kia liếc mắt:

“Vệ sĩ kia của cô thật sự là... Anh ta có phải gay hay không? thích đàn ông à? Tôi thấy anh ta không mang theo con mắt nhìn nữ nhân.”

Trì Hoan “... A, hẳn không phải đâu.”

“Cũng đúng, dù sao trước kia anh ta cũng có vị hôn thê.”

“Vậy cô gọi điện thoại cho tôi là?”.

“Oh, tôi là muốn hỏi cô có biết cô gái kia là ai hay không, hôm nay lúc Quý Vũ tỏ tình giống như bị cô ta nghe được... Tôi có chút sợ cô ta là lừa một cái:

“Tôi luôn cảm giác cô ta muốn trừng trị chúng tôi vậy.”

Trì Hoan cau mày:

“Có nhầm không vậy?”.

Còn trừng trị?Mặc Thời Khiêm bây giờ là người đàn ông của cô, người khác tỏ tình với anh cô còn không có tức giận đây... Đương nhiên cũng là vì anh đã cự tuyệt.

“Anh mất cô ta thật là đáng sợ đấy.”

“Vậy cô nhớ về nhà sớm, có chuyện thì gọi điện thoại cho tôi.”

“Được được, tôi đây về nhà trước.”

“Về đến nhà gửi tin nhắn cho tôi đi.”

”Được.”

Ninh Du Nhiên một bên gọi điện thoại một bên từ trong thang máy đi ra, cô đã đến bãi đậu xe.....hôm nay cô mở cửa xe cùng xe của mẹ cô một dạng đang chuẩn bị cúp điện thoại, trước mắt một bóng ma xuất hiện.Trì Hoan ở bên kia cũng là đang chuẩn bị cúp điện thoại, đột nhiên nghe một tiếng thét chói tai truyền tới....

“Các người là ai, muốn làm gì?”.

Trì Hoan nhú mày lại, lập tức nói ”Du Nhiên? Du Nhiên, cô làm sao vậy?”.

Cô chưa kịp nghe được thanh âm của Ninh Du Nhiên, điện thoại đột nhiên bị cắt đứt.Trì Hoan nghe trong điện thoại di động truyền đến riêng tút tút thoảng cái cô khẩn trương lên, lại liền vội vàng gọi lại, nhưng không có người nghe.Cô từ trên ghế salon đứng lên, cầm điện thoại di động trong lúc nhất thời không biết làm sao, suy nghĩ lập tức mất đi, nhưng từ nơi này đến 1999, nếu quả như thật đã xảy ra chuyện gì, đợi cô tới cũng không kịp.

Bỗng dưng, quảng sáng chợt lóe trong đầu cô, cô gọi điện thoại cho Mặc Thời Khiêm.

Tút tút tút, lập đi lập lại không lâu sau đó vang lên một giọng nữ không cảm tình:

“Xin chào, số điện thoại quý khách vừa gọi hiện không có người nghe, xin quý khách gọi lại sau...”.

Trì Hoan cắn môi, còn bảo nàng có chuyện thì gọi điện thoại cho mình, gọi điện thoại cho anh anh lại không nhận!? Vợ vàng đem áo khoác ngoài cùng khăn quàng mặc vào lại tìm chìa khóa xe trong túi xách của mình, cô ở cửa đổi giày liền chạy ra ngoài.Một bên chạy như gió lốc một bên gọi cho bạn của Du Nhiên, muốn hỏi bây giờ ai còn ở 1999.

.....

1999 hằm đổ xe.Ninh Du Nhiên liếc nhìn điện thoại di động của mình rơi trên mặt đất, màn hình vỡ tan tành, cần môi nhìn mấy gã sắc mặt khó coi mặc áo đen trước mặt, âm thanh run rẩy:

“Các người là ai?”.

Vài người nhìn nhau, cũng không nói chuyện, hai người đi lên trước liền một phải một trái túm lấy cánh tay của cô, cường chế tính đem cô kéo đi.Ninh Du Nhiên kia nhìn qua sự tình, nhất thời sợ phát run:

“Buông tôi ra! Buông ra...”

Mấy gã nam nhân kia bịt tai không nghe, cũng không nói chuyện, chẳng qua là kéo cô tới trước cái xe màu đen cách đó không xa.Không nghi ngờ chút nào, bọn họ chính là muốn đem cô kéo lên xe.

Ninh Du Nhiên dùng sức giãy giụa, nhưng giãy giụa cũng vô dụng, cô bắt đầu hô cứu mạng, càng kêu càng khàn cả giọng:

“Cứu mạng... Có ai không, mau cứu tôi...”.

Ngay tại thời điểm cô tuyệt vọng, ánh mắt tối sầm lại, đèn xe đột nhiên rọi lại, lại vừa vắn rơi vào trên người của cô.Cô trong lòng hiện ra hy vọng, liền khóc kêu:

“Cứu mạng... Van cầu anh, mau cứu tôi... Giúp tôi báo cảnh sát...”.

Hy vọng thật ra thì rất yếu ớt, bây giờ vốn là thời điểm nóng lạnh, hướng chỉ bên này có mấy gã nam nhân trưởng thành, dưới tình huống này, nguyên ý những tay vốn là không nhiều, cô chỉ hy vọng đối phương có thể giúp cô báo cảnh sát.Cửa ghế lái của chiếc xe Maybach màu đen lại đột nhiên bị đẩy ra, một cái quần tây dài màu đen bao quanh chân đặt trên mặt đất, ngay sau đó thân hình người đàn ông cao lớn liền từ trên xe bước xuống, trở tay đóng cửa xe lại.Hắn đang hút thuốc lá, giữa ngón tay còn mang theo điều thuốc lá đã hút một nửa.Ninh Du Nhiên sửng sò, hai mắt đầm lệ mông lung, cô gần như không thể tin được tự nhìn đến lại là Đường Việt Trạch.Đường Việt Trạch...

Bờ môi hắn chứa đựng ý cười, thờ ơ:

”Lan thành gần đây an ninh trật tự... Xem ra là rất kém cỏi rồi.”

Cô há mồm, nước mắt lại toát ra, nhỏ giọng nói “Mau cứu tôi...”.

Đường Việt Trạch đứng ở nơi đó, cũng không có ý tứ đi qua, neho mắt lại, không nhanh không chậm nhớ tới:

”Lan Thành DP 262 1, Ninh tiểu thư, tôi có thể thay cô đem cái bảng số xe này nói cho người bạn thân thiện kim thị trưởng kia của cô biết...”.

Khi hắn thốt ra lời này, mấy gã nam nhân mặt như Setan gần như thay đổi tức thì.

Vài người lại lần nữa nhìn nhau, chỉ có một người nam nhân nhìn Ninh Du Nhiên, những người khác đều nhìn hướng Đường Việt Trạch.Ninh Du Nhiên thấy vậy, gấp gấp giậm chân:

”Đường Việt Trạch, anh còn không chạy mau?”.

Hắn đứng ở nơi đó không nhúc nhích, vẫn không quên hít một hơi thuốc lá thật dài, nụ cười khinh miệt liếc nhìn cô ta một cái....Cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra, lại mang theo cỗ khí thế mùi vị bất thiện, tận mấy đôi ánh mắt hướng phía cửa nhìn sang.Cô gái tuổi còn rất trẻ, mặc áo khoác ngoài màu đen quá gối, giày ống cao đem đôi chân dài nhỏ của cô bọc lại, mái tóc dài của Trì Hoan cũng đã được hơ khô, lúc này có vẻ hơi rối bù, nhưng lại là loại lười biếng xinh đẹp.

Sau khi tắm xong mặt của cô là không thoa phấn trang điểm, da thịt không chút tạp chất trắng nõn, lại không có gì khác nhau lớn vô cùng thanh thuần “U” tại chỗ đã có người đứng lên, lên tiếng trêu đùa:

“Đây không phải là đại minh tinh Trì Hoan sao, là đi nhầm phòng rồi, hay là đặc biệt tới tìm ai à?”.

Trì Hoan là nữ nhân nổi danh ở Lan thành không người nào dám khinh nhờn, lại vừa là nhất đẳng mỹ nhân.Thịnh hành ngược mắt vô tình nhìn lướt qua, lại khi nhìn rõ mặt mũi người kia lúc hơi nhấc cao chân mày, sau đó không thèm để ý những người khác ngồi xung quanh mà nhấc chân trực tiếp đạp người nam nhân ngồi trên ghế salon một đạp.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Một Trong Những Nhân Vật Thần Bí Nhất Lan Thành

Beta: Stukí^^

Mặc Thời Khiêm cau mày, mắt mở ra, không vui nhìn anh ta.

Thịnh Đường càng chê cười liếc hắt hủ một cái, sau đó hất cằm lên, chỉ về hướng cửa, nói với giọng một bộ xem kịch vui: ”Nữ nhân của chú có vẻ mặt sát khí, giống như là muốn gây chuyện.”

Mặc Thời Khiêm ngẩng đầu, tự nhiên thấy được người đang đi tới, hắt mặt mày nghiêm chỉnh, đứng lên.

Quý Vũ đi sau lưng Tri Hoan, bị không khí như chiến trận trong phòng bao làm sợ đến cả vai cũng run rẩy, chỉ kém không có kéo vạt áo của Tri Hoan.

Tri Hoan cúi đầu, mặt không cảm giác hỏi: ” Là nơi này?”

“Đừng thế!”

“Từ từ nói cô gái kia là ai?”

Tri Hoan trực tiếp đi tìm người tổ chức sinh nhật trong phòng bao, sau đó không có rời đi mà dẫn Quý Vũ ra, để cho cô ấy dẫn đường.

Thật ra thì không cần Quý Vũ nói, cô nhìn một cái liền biết là người nào.

Tại chỗ này người con gái “Thật xinh đẹp thật hấp dẫn ” so với cô lớn hơn mấy tuổi cũng chỉ có một người.

Tri Hoan nhìn thẳng sang, khuôn mặt đẹp không có biểu tình, liền đi thẳng về phía cô gái kia.

Tính tình của Tri Hoan vốn là không có xem người nào vào mắt, xông vào phòng khách của người khác, bất kỳ người nào cô đều không thèm liếc mắt nhìn, cho dù cô từ đầu đến cuối không phát một lời, cũng lộ ra khí chất cao ngạo tận trong xương tủy.

Một gã thêm thường sắc đẹp của cô, lại bị ánh mắt không đặt người nào vào mắt của Tri Hoan kích thích lòng chinh phục của đàn ông, đưa tay muốn đặt lên cả vai của cô.

Quý Vũ bị dọa sợ đến lùi lại phía sau, khiếp sợ nhìn người đàn ông đang đi tới.

Cái tay kia còn không có đụng đến quần áo Tri Hoan, cổ tay liền bị giữ lại, thậm chí một hồi đau nhức không thể áp chế truyền tới, mặt gã kia đều vẫn vẹo, còn không chờ hắt hủ thành tiếng, liền bị người quăng một cách không thương tiếc qua một bên.

Ngay trước mặt mọi người bị như vậy, tên đàn ông kia khó chịu muốn nổi giận, liền liếc thấy con mắt lạnh lùng của Mặc Thời Khiêm làm tên kia cảm giác như đang bị đâm một cách lâm liệt, nhưng lại chỉ có thể cúi đầu xuống chịu đựng.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang hiển nhiên biểu lộ vẻ mặt mất hứng thậm chí mang theo sát khí, lông mày nhăn lại, nói nhỏ: ” Tôi có chuyện gì sao?”

Tri Hoan không để ý tới hân.

Đối với hân chuyện không nhận điện thoại của cô làm cô vẫn còn có chút tính toán xét nét, nhất là bây giờ đang ở nơi khẩn cấp như thế này.

Mặc Thời Khiêm có chút bất đắc dĩ nhìn chăm chú khuôn mặt của cô gái đang tức giận.

Bạch Vân nhìn Mặc Thời Khiêm đang nhìn chăm chăm cô gái đột nhiên xông vào này.

Tri Hoan mặt không cảm giác nhìn trên ghế sa long, ánh mắt trắng sáng nhìn Bạch Vân, lên tiếng hỏi: ” Vị tiểu thư này, có thể hay không nói cho tôi biết, bạn của tôi xảy ra chuyện, với cô có quan hệ hay không?”

Bạch Vân lúc này mới đem tầm nhìn chuyển hướng tới Tri Hoan, trên dưới quan sát một phen sau đó mới bùng chén rượu lên cười: ” Bạn của cô? Tri tiểu thư, cô cũng phải nói cho tôi biết trước bạn của cô là vị nào chứ.”

“Ninh Du Nhiên.”

“Ninh Du Nhiên, nha, không nhận biết.”

Tri Hoan đang muốn phát tác, cả vai đột nhiên bị một cái tay cường chế đè lại, Mặc Thời Khiêm trầm giọng hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

Cô ngửa mặt lên nhìn gương mặt tuấn tú của hân, cảm thấy được tin cậy liền nói ra, nhưng giọng nói lại có chút oán trách: ” Xảy ra chuyện rồi! Cô ấy gọi

điện thoại cho em, vừa mới nói được một nửa đột nhiên hết chổi tai, em gọi lại thì điện thoại di động của cô ấy liên không nghe.”

Mặc Thời Khiêm trông mắt hơi híp, lạnh nhạt nhìn về hướng Bạch Vân đang ngồi, ánh mắt lạnh lại sắc bén, quay đầu nhìn về phía Thịnh Đường cho anh ta một ánh mắt thâm ý, sau đó liền kéo Trì Hoan đi ra khỏi ghế riêng.

Quý Vũ liền vội vàng theo ở phía sau.

Thịnh Đường đem thuốc lá dụi vào trong cái gạt tàn thuốc, cũng đứng dậy đi ra ngoài, bước qua người Bạch Vân liền dừng bước chân lại, anh ta cúi đầu liếc nhìn khuôn mặt đang vô cùng khó coi kia, không đếm xỉa tới cười nói: ”Chú ấy bên Stanford, cô cũng đi theo Stanford, chỉ số thông minh cô còn chưa đủ theo người, cô thế nào đợi vài năm một chút tiến bộ cũng không có?”

Mặt Bạch Vân biến đổi, lạnh lùng nhìn anh ta:” Anh cảm miệng cho tôi, Thịnh Đường, chuyện của tôi còn chưa tới phiên anh quơ tay múa chân.”

Thịnh Đường cười khê, diêm dứa lẳng lơ gọi cảm:” Cũng bởi vì cô làm những chuyện ngu xuẩn này, tôi bây giờ mới phải làm chân chạy, cô ít phạm điểm giới hạn của chú ấy, ít tìm chuyện phiền cho tôi, Nhớ?”

Dứt lời anh ta mới nhấc chân, đi ra ngoài.

Bạch Vân nhìn bóng lưng của anh ta, cuối cùng vẫn tức không nhịn nổi, hung hãn đập bẻ một cái ly.

Thái độ của anh ta hướng về người được thuê anh ta để sai khiến cũng được đối xử tốt hơn cô là tại sao chứ?

Cho đến lúc đi vào thang máy. Mặc Thời Khiêm lãnh đạm liếc nhìn Quý Vũ:” Cô trở về phòng của mình là được rồi.”

Quý Vũ có chút lúng túng, nhưng lại không dám đuổi theo.

Chẳng qua là... Không khỏi cảm thấy giữa Trì Hoan cùng Mặc Thời Khiêm... Có loại cảm giác quái dị không nói ra được.

Trì Hoan bị Thời Khiêm kéo cổ tay, lại biểu lộ sự tức giận:” Tại sao không nhận điện thoại của em?”

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn gương mặt đang thấp phần mắt húng, thấp giọng giải thích rõ:” Bên trong nóng nên anh cởi áo khoác, điện thoại di động ở trong áo, không nghe được.”

Trì Hoan lúc này mới chú ý tới trên người hắn chỉ mặc cái áo đơn bạc dẹt lên ra cửa,áo khoác không có bên người.

Trì Hoan quay mặt chỗ khác, hừ một tiếng:” Nếu như người xảy ra chuyện, chắc bây giờ người cũng bị mất.”

Mặc Thời Khiêm “...”

“Anh giúp em đem người tìm trở về.”

Mây liễu của Trì Hoan nhú lại:” Đến cùng phải hay cô gái mới vừa rồi kia không?”

Hắn thân nhiên nói:” Có thể là cô ta.”

“Động thủ với tình địch là băng đảng của cô ta?”

Hắn trả lời rất bình thản:” Ừ, là băng đảng.”

Trì Hoan: “...”

Cô chậm mấy giây mới phản ứng được, nghiêng đầu nhìn người đang đứng bên cạnh:” Cô ta thật sự là lẩn lộn hắc đạo?”

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn Trì Hoan.

Không cần nói rõ, chỉ là cái ánh mắt này cũng đủ để trả lời.

Cô há miệng, ngơ ngác hỏi:” Vậy anh...”

Hắn nhìn chằm chằm mặt của cô, bằng phẳng nói:” Cũng có thể coi là như vậy”

Trì Hoan vẫn là có chút dờ dẩn, lần nữa quay đầu trở lại, nhìn cửa thang máy đang dần dần khép lại.

Trong nháy mắt cửa muốn khép lại liền có một đầu chân dài duỗi vào, cửa thang máy mở, Thịnh Đường từ bên ngoài đi vào, mắt đen nhánh từ trên người bọn họ quét qua, không nói tiếng nào.

Trì Hoan một mực không lên tiếng, cũng không biết hắn phải dẫn mình đi nơi nào, chờ lúc ra thang máy mới biết, bọn họ lại là đi lên trên, lúc này mới ngơ ngác hỏi một câu:” Đi chỗ nào, không phải muốn đi tìm Du Nhiên sao?”

“Trước đi xem camera.”

“Ồ ” dừng một chút, Trì Hoan lại hỏi:” Các anh quen biết ông chủ nơi này sao?”

Cô ở chỗ này nhiều năm như vậy, đều chỉ biết là quản lý, không biết ông chủ chân chính sau màn là ai.

Đứng ở một bên Thịnh Đường nghiêng đầu liếc nhìn cô một cái.

Trì Hoan “... Anh?”

Anh ta nhúu mày: ” Tôi cũng thế.”

Trì Hoan dừng một chút, lại ngẩng đầu nhìn người đang kéo cổ tay mình: ” Anh cho tới bây giờ cũng không có nói cho em biết, chỗ này là của anh.”

“Em cho tới bây giờ cũng không có hỏi qua anh.”

Trì Hoan cắn môi, cúi đầu, tâm trạng trong lúc nhất thời phức tạp khó mà diễn tả bằng lời được.

Trong tin đồn ở trong xã hội thượng lưu đô thị, ông chủ sau màn của 1999 là một trong những nhân vật thần bí nhất Lan thành.

Mặc Thời Khiêm nhìn chằm chằm môi đỏ mọng đang mím lại cùng lông mi vừa dài vừa dày, chân mày không tiếng động nhíu lại.

Không bao lâu, hần liền đưa tay nâng cằm của cô lên, buộc cô nhìn thẳng vào mắt hần, trầm trầm đặt câu hỏi: ” Không vui sao?”

“Không có! ” Trì Hoan giờ tay lên tay lên đánh rơi tay hần xuống, thân nhiên nói:” Em chỉ là đang nghĩ, khó trách em cảm thấy anh rất có tiền.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Tôi Với Em Cùng Nhau Về Nhà

Beta: Stuki^^

Đâu chỉ là rất có tiền, hần đoán chừng là người siêu cấp có tiền bí ẩn của Lan thành.

Bản thân 1999 có lẽ không coi vào đâu, nhưng là chỗ này vốn có tính bảo mật cao, là nơi lựa chọn hàng đầu của chúng thượng lưu Lan thành, tỷ như Đường Việt Trạch thường xuyên qua lại ở chỗ này, tỷ như mình.

Có thể chứa đựng nhiều quyền quý như vậy, không nghi ngờ chút nào, sau lưng nó có còn có quyền thế lớn hơn để dựa vào.

Vô luận là không muốn người khác biết có núi dựa, hay là chính bản thân bọn hần.

Từ trong thang máy đi ra ngoài, Thịnh Đường ở phía trước dẫn đường, đi thẳng đến tầng cao nhất của 1999, trước phòng giam lớn như vậy có hai người đàn ông đang canh giữ.

Trì Hoan bữu môi một cái, nếu là có cái máy nghe lén, bọn họ nắm giữ bao nhiêu bí mật a.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu: ” Em có hình của Ninh Du Nhiên không?”

“Trong điện thoại có hình cô ấy tự quay.”

Trì Hoan liền vội vàng lật lấy điện thoại ra, trong Wechat lật thật lâu, mới tìm ra video HD Ninh Du Nhiên tự quay: ” Chính là cô gái này, thời điểm xảy ra chuyện chắc còn ở 1999.”

Hai người đều lại gần nhìn.

Sau lưng vang lên giọng đàn ông trầm thấp: ” Tóc ngắn, áo lông trắng sáng, quần jean, balo lệch vai màu hồng, tra xem lần cuối cùng cô ấy xuất hiện trong máy theo dõi năng là lúc nào.”

Trì Hoan quay đầu lại nhìn hần: “... Anh còn nhớ... Thật là giỏi.”

Từ đầu tới cuối ngay cả cặp màu gì hần đều nhớ.

Mặc Thời Khiêm không có chút rung động nào nhìn cô: ”Trí nhớ tốt.”

Một người đàn ông trong ấy gãi đầu một cái: ”Chính là cái cô gái thường thường cùng Trì tiểu thư tới nơi này sao?”

Trì Hoan vội nói: ”Chính là cô ấy... Các người có ấn tượng?”

“Cô ấy ở bãi đậu xe thiếu chút nữa bị mấy người quần áo đen kéo đi nha...”

Trì Hoan mặt liền biến sắc: ”Các người nhìn cô ấy bị kéo đi không biết gọi điện thoại báo cảnh sát?”

”Cô ấy được người cứu.”

Vừa nói tới chỗ ấy, một người khác đã đem đoạn theo dõi ở hầm đậu xe đưa ra, cũng giải thích:”Đường thiếu thật giống như vốn là ở trong bãi đậu xe đỗ xe, vừa vặn bắt gặp.”

Đường thiếu?

Đường Việt Trạch?

Trì Hoan mấy bước đi tới, cúi người nhìn hình ảnh theo dõi ——

Hình ảnh theo dõi một nửa sẽ không có HD, miễn cưỡng có thể thấy rõ ràng hình người, nhưng may là hơi lộ ra mơ hồ, vẫn có thể thấy rõ mọi chuyện đang xảy ra.

“Oa...” Trì Hoan mắt không hề nháy một cái, gần như cảm khái nói: ”Thật đúng là không nhìn ra... Hoa hoa công tử động thủ đánh nhau cũng có thể đẹp trai như vậy.”

Một chọi bốn, mặc dù cũng bị mấy quyền mấy đá, nhưng vẫn là lấy ít thắng nhiều.

Trong theo dõi, bốn người quần áo đen bị từng cái một đánh ngã sau, vẫn là mở cửa xe đậu ở nói kia bỏ chạy.

Đường Việt Trạch chịu vài vết thương nhẹ, dựa vào trên Maybach, hơi khom người, nhắm mắt lại hồi phục hô hấp.

Ninh Du Nhiên ôm lấy túi nhỏ của cô chạy tới, cúi người nhìn khuôn mặt tuần tú của người vừa cứu mình, thận trọng nói: ”Cảm ơn anh đã cứu tôi... Anh không sao chứ? Tôi đưa anh đi bệnh viện có được hay không?”

Anh ta đứng dậy, trên cao nhìn xuống thấy thần sắc tha thiết lo lắng của cô, môi mím mở ra độ cong lãnh đạm nhỏ.”Ninh Du Nhiên.”

“À?”

Cô vẫn còn đang phản ứng anh ta làm sao biết tên của mình thì thanh âm lạnh lùng vang lên:”Hôm nay là người phụ nữ nào ở chỗ này, tôi đều sẽ cứu.”

Cô gật đầu một cái: ”Nha nha.”

Đường Việt Trạch thấy cô phản ứng như vậy, nhú mày một cái, âm thanh bực phát lạnh lùng:”Đừng tưởng rằng tôi cứu cô, cô liền tưởng bỏ, cứu cô chỉ là bởi vì tôi là nam nhân, cô là nữ nhân, không có nguyên nhân gì khác.”

Ninh Du Nhiên mờ mịt nhìn anh ta: ”Tôi biết a.”

Có cần phải nói hai lần?

Đường Việt Trạch nhìn cái bộ dáng này của cô, trong lúc nhất thời cũng không biết cô là thật không hiểu, hay là giả bộ không hiểu: ”Biết liền tốt, nói tóm lại, không cho phép chạy tới đây dựa tôi.”

À?? Ninh Du Nhiên sờ một cái đầu, u mê hỏi: “Tôi... Dây dưa qua anh sao?”

Đường Việt Trạch “...”

Mặc dù cô thích anh, nhưng cô thật vẫn không có chủ động dán qua anh ấy.

Lần đầu tiên gặp mặt là mùa đông gặp lúc cô bị khi dễ, bị tát một chậu nước, thuận tay đưa cái áo khoác cho cô, gặp thoáng qua, mà cái gì cũng đều không nói.

Sau đó cũng đã gặp mấy lần, nhưng chẳng qua chỉ là một vòng bên trong tình cờ chạm mặt, không cùng xuất hiện, không có chạm mặt, đồng dạng chưa hề nói chuyện.

Chân chính có đồng thời xuất hiện, là anh ta lần trước ở 1999 hôn cô, ừ... Đó là anh ta chủ động.

Sau đó chính là chỗ này lần... Đường như cũng là anh ta chủ động.

Ninh Du Nhiên thấy gương mặt tuấn tú của anh ta có chút tối om om, lập tức không dám nói thêm cái gì, càng thận trọng dòm anh, nói: "Anh bây giờ phải đi sao? Có thể hay không thuận tiện chở tôi một đoạn đường, để cho tôi có thể tới chỗ xe tôi là được!"

Đường Việt Trạch nghe vậy, bờ môi lập tức nở ra độ cong giễu cợt, cười lạnh: "Muốn cho tôi đưa cô trở về?"

Đây chính là cô nói không dây dưa.

A, nữ nhân chính là không chịu bỏ qua bất kỳ một cái nào cơ hội dây dưa nào.

Ninh Du Nhiên nhìn nét mặt của anh ta. Cho dù không hiểu anh ta châm chọc, cũng nhìn ra anh không muốn đưa mình, lúng túng gãi đầu một cái, nói: "A, vậy anh chờ một phút, chờ tôi an toàn lên xe là tốt."

Dứt lời, Du Nhiên liền hướng về phía xe Yên Nhi chạy tới, mở cửa xe lúc nhớ ra cái gì đó, quay người lại hướng anh ta cúi mình: "Đặc biệt cảm ơn anh hôm nay đã cứu tôi, gặp lại sau á."

Sau đó lên xe, chạy, quay xe, đạp cần ga, rồi đi.

Đường Việt Trạch "..."

Anh ta từ đầu đến cuối mặt không biểu tình, nhưng hai hàng lông mày không hện mà cùng giật một cái.

Nhìn trong theo dõi, Trì Hoan dĩ nhiên không nghe được đối thoại của bọn họ, chỉ có thể nhìn được Đường Việt Trạch đưa mắt nhìn xe từ từ rời đi, qua một lúc lâu mới mở xe chính mình.

Cô sờ lên cằm "Không nhìn ra, anh ta còn rất thân sĩ."

Đối với việc Trì Hoan liên tiếp khen ngợi người đàn ông mà từ trước giờ cô gặp tận hai lần, Mặc Thời Khiêm không tiếng động nhú lông mày, nhưng hần cái gì đều không biểu hiện ra, chỉ là nói: "Có số điện thoại của cha mẹ cô ấy không, có thể gọi điện thoại hỏi một chút xem cô ấy đã đến nhà chưa."

Trì Hoan ồ một tiếng, lật danh bạ ra, dù sao cũng là bạn tốt ở trường cấp 3, Trì Hoan gọi tới: "Chào dì, Du Nhiên về nhà chưa ạ?"

"Là Hoan Hoan a, xe mới vừa lái vào, xảy ra chuyện gì sao?"

"Há, không việc gì, về đến nhà là được rồi, dì nói giùm với cô ấy trẻ tí nhớ gọi điện thoại cho con nha."

"Ài, được"

Cúp điện thoại, Trì Hoan lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, yên lòng.

Cô đem điện thoại di động thả lại túi áo khoác ngoài: "Du Nhiên về nhà, tôi cũng phải đi về, các anh tiếp tục chơi đùa đi."

Mặc Thời Khiêm hai mắt nhìn người kia một cái, người sau xì khê, xoay người đi ra ngoài trước.

Trì Hoan cúi đầu cũng đi ra ngoài.

Mặc Thời Khiêm nhìn bóng lưng của cô, tự nhiên đuổi theo.

Thời Khiêm mang cô vào thang máy tư nhân đi thẳng tới hầm đậu xe, một đường không nói, cho đến hần thay cô kéo ra cửa xe chỗ ngồi cạnh tài xế, cô mới ngẩng đầu hướng hần nói: "Anh tụ họp cho xong đi, em tự lái xe về được rồi."

Mặc Thời Khiêm nhàn nhạt nói: "Không đi, anh với em cùng nhau về nhà."

Trì Hoan đứng không nhúc nhích, mặt nghiêng qua nó: "Thịnh Đường trở về, anh lại theo em biến mất, bọn họ nghĩ như thế nào về quan hệ của anh với em."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Mặc Thời Khiêm Mất Không Chế

Beta: Stukí^^

“Nguyên bản là buồn chán, em không đến, anh cũng sớm trở về rồi.”

Hắn nói như vậy, Trì Hoan cũng không còn đường gì để phản bác, vì vậy im lìm không một tiếng động lên xe.

Trở lại Tây Sơn đã vừa qua khỏi mười giờ, Trì Hoan đã sớm rửa mặt tắm xong, cô nắm quần ngủ đi vào phòng tắm thay xong, liền trở lại phòng ngủ trực tiếp bò lên giường.

Mặc Thời Khiêm nằm ở trên giường cô nhìn một cái, không nói gì, cầm quần áo đi tắm rồi ra, đem đệm giường bày xong, tắt đèn, phòng ngủ lâm vào hoàn toàn yên tĩnh trong bóng tối.

“Trì Hoan.”

Cô không có tiếng vang, không biết là ngủ thiếp đi hay là làm như không nghe được.

Nhưng Mặc Thời Khiêm biết cô không ngủ, nhân nhạ trình bày nói: ” Bắt đầu ngày mai, anh liền phải làm việc, nếu như em yêu cầu, anh tìm cho em mấy người vệ sĩ.”

Trên giường vẫn là không lên tiếng.

Sau đó, phòng ngủ liền hoàn toàn lâm vào an tĩnh, hai người thật giống như đều đã chìm vào giấc ngủ, không nói thêm gì nữa.

Cho đến sau một tiếng.

Trì Hoan đột nhiên vén chăn lên ngồi dậy, thanh âm mềm mại nổi nóng: ” Mặc Thời Khiêm, anh rốt cuộc có ngủ hay không? Làm ồn chết.”

Hắn không nói gì, giống như là ngủ thiếp đi.

Nhưng Trì Hoan biết hắn không ngủ, ngủ thiếp đi người nào có hô hấp nặng như vậy!

“Mặc Thời Khiêm.”

Bọn họ cũng ngủ chung chừng mấy ngày mặc dù một người trên một chiếc giường, một người dưới giường, cô cũng không chú ý tới hắn sau khi ngủ hô hấp là tần số tiết tấu như thế nào, nhưng tuyệt đối không phải như bây giờ —— rất nặng, rất gấp gáp, thậm chí chột nhanh chột chậm, tiết tấu rối loạn.

Trên đất, hắn vẫn không có đáp lời nói của cô.

Rõ ràng là không ngủ, giả bộ ngủ trả thù mình trước không để ý tới hắn?

Nam nhân đã lớn mà nhỏ mọn như vậy!

Trì Hoan tức giận vén chăn bước xuống giường, đèn đều không mở, mượn ánh trăng sáng trong phòng giẫm trên đệm của hắn, không nặng đá một cước: ” Mặc Thời Khiêm, em biết anh không ngủ, anh lên tiếng cho em”

Hắn mở mắt ra, sau đó ngồi dậy, mở miệng, âm thanh càn khôn khàn: ” Chuyện gì?”

“Anh hô hấp thật là nặng, làm em không thể ngủ được.”

Hắn nhờ ánh trăng trông thấy Trì Hoan, lãnh đạm nói: ” Anh có chút khó chịu.”

Khó chịu?

Trì Hoan nhíu lông mày: ” Anh làm sao rồi? Bị bệnh sao?”

Vừa nói, cô cúi người, đưa tay dò lên trán hắn.

Tay của cô lạnh lạnh mềm mại chạm vào Mặc Thời Khiêm, trong chớp mắt cảm giác người mình nóng lên, xúc giác bất thành linh làm cho hắn cảm thấy không thoải mái, thậm chí trong cổ họng phát ra thanh âm thật thấp.

Thanh âm này có loại không nói ra được... Đây tình sắc.

Trì Hoan bị dọa sợ đến thu hồi tay.

Mặt cô vô hình nóng lên: ” Trán anh thật là nóng, có phải bị sốt hay không?”

Âm thanh cũng có chút cảm giác không bình thường.

“Không có ” Mặc Thời Khiêm vén chăn đứng lên, giọng nói khàn khàn nói:” Anh không ngủ được, đi thư phòng đọc sách một lúc, em ngủ trước đi.”

Dứt lời liền bước chân dài đi ra ngoài, hơn nữa thuận tay đóng cửa lại.

... ..

Mặc Thời Khiêm nguyên bản ở trên ghế sa lon ngồi một hồi, kết quả phát hiện vừa nhắm mắt lại não liền bắt đầu xông ra vô số hình ảnh utor át.

Hắn mặt không cảm giác ngồi một hồi, vẫn là cảm điện thoại di động lên gọi một cú điện thoại đi ra ngoài.

Điện thoại vừa được thông, hắn liền lạnh giọng hỏi: ” Ngày hôm nay trong rượu tôi uống có vấn đề gì?”

Thịnh Đường: “... Chú bị hạ được?”

Hắn không có lên tiếng.

Thịnh Đường ngay sau đó phản ứng lại, cười khẽ mấy tiếng: ” Hôm nay chú uống chính là ngọn lửa màu xanh lam, chú không biết rượu kia có thể kích tỉnh sao?”

Mặc Thời Khiêm cau mày: ” Là thứ gì? ”

“Có kích tỉnh, cái đó giống như là thời điểm cùng người khác trên giường tán tỉnh... Tôi xem chú không ngừng uống, tôi còn tưởng rằng, chú đang giúp cho sự nghiệp kinh doanh của cửa hàng.”

“...”

“Con mẹ nó, cậu không nói sớm?”

“Ai biết chú ngay cả mình bán rượu cũng không biết là đồ chơi gì.”

“...”

Khẽ nguyên rủa một tiếng, Mặc Thời Khiêm cúp điện thoại.

... ..

Tối nay ánh trăng đang sáng, không có kéo rèm cửa sổ có thể thấy rõ ràng đại khái đường ranh trong phòng.

Tri Hoan nhìn cửa bị đóng lại, mím môi, trong lòng đột nhiên cảm giác rất khó chịu, lúc đầu cũng không sao buồn ngủ, đại não cũng thanh tỉnh hơn.

Cô ngồi ở mép giường, chân vẫn là giẫm ở trên giường của hắn, rất mềm mại.

Hắn thật bị bệnh sao?

Cứ như vậy đuổi hắn đi ra ngoài, có phải hay không không tốt lắm... Ừ, mình mới không có đuổi, hắn sớm nói với mình hắn không thoải mái, mình cũng sẽ không nói hắn.

Lại ngồi trong chốc lát, Tri Hoan vẫn là quyết định đi ra ngoài đem hắn gọi trở về ——

Nói thế nào đây đều là nhà của hắn, mình đã chiếm đoạt giường của hắn, cũng không thể lại đuổi người ta ra ngoài.

Tri Hoan cũng không có mang giày, chân trần liền mở cửa đi ra ngoài.

Phòng khách chỉ sáng một chiếc đèn đặt dưới đất, rất an tĩnh, không có ai, sau đó cô đi thư phòng.

Cũng không biết thế nào, có thể là cánh cửa chẳng qua là khép hờ, cô cũng liền đẩy một cái: ” Mặc Thời Khiêm, anh có muốn ăn chút gì hay không, uống thuốc lại...” ngủ chữ còn không có phun ra, cứ như vậy nghẹn dừng tại trong cổ họng.

Cô tròn mắt hốc mồm đứng ở cửa, chờ dần, trong phút chốc gương mặt đỏ ửng lên không biết làm sao nhìn người đàn ông bên trong.

Hắn ở...

Hắn lại đang...

Tri Hoan cảm thấy mình không có gì hay để ngạc nhiên, cô cũng không phải ngạc nhiên, không phải là không cẩn thận đụng vào việc của đàn ông từ mười mấy tuổi đã làm việc này sao.

Bản năng muốn lui về phía sau, xoay người trở về phòng của mình, trong lúc vô tình đụng chạm lấy đôi mắt của hắn.

Đen nhánh, thâm thúi, nóng bỏng, giống như là gắt gao kèm chế cái gì.

Mặt nước gió êm sóng lặng, bên dưới đã sớm sóng mãnh liệt.

Tri Hoan liền tựa như bị đinh chỉ, đứng ở cửa cũng không nhúc nhích.

Hắn đứng dậy đi về phía cô.

Tri Hoan lui về phía sau, nhưng là chỉ lui hai bước.

Gò má cô nóng lên, cúi đầu nói:” Em... Em không quấy rầy anh... Em đi về trước ngủ... A.”

Một câu lời còn chưa nói hết, liền bị hắn nắm eo kéo vào trong ngực, hung hăng hôn một cái, ngăn chặn môi cô.

Tri Hoan vẫn luôn biết, đã biết từ lâu, khi Mặc Thời Khiêm hôn cùng với Mặc Thời Khiêm thời điểm bình thường là hoàn toàn bất đồng, thậm chí có thể nói là nước lửa hai tầng đối nghịch.

Cô đang buồn ngủ, hắn chịu đựng không đi quấy rầy.

Cô đem mình đưa đến trước mắt ——

Mặc Thời Khiêm cảm thấy, hắn không cần khách khí chi nữa.

Tri Hoan chỉ kịp thấp giọng kêu một tiếng, liền bị hôn lên, thất lưng bị vòng lui về phía sau, mấy giây sau người cô liền bị hắn đè ở trên vách tường của thư phòng, trong chốc lát môi liền bị mút đến tê dại.

Hô hấp của hắn lúc này so với ở phòng ngủ vừa thô vừa trầm, tất cả đều phun ra ở trên da thịt của cô, nóng bỏng, mát lạnh, khứu giác cùng vị giác của cô toàn bộ đều bị mùi của hắn bao phủ.

Tri Hoan cảm giác mình dường như muốn mềm mại đi.

Nhưng trong đầu thanh tỉnh mấy phần lý trí để cho cô gắt gao siết chặt quần áo của hắn, bị buộc tiếp nhận nụ hôn của hắn, tay không ngừng đánh vào bộ ngực của Thời Khiêm.

Tri Hoan có loại dự cảm vô cùng cảm giác xấu.

Cô thật ra thì cho tới bây giờ không khống chế được hắn, mà hắn bây giờ đã hơi có khuynh hướng không khống chế được rồi.

“Mặc Thời Khiêm!” Thời điểm hô hấp của cô bị hút hết đến mức hít thở không thông, Tri Hoan nặng nề cắn hắn một cái.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Mặc Thời Khiêm, Anh Đừng Khi Dễ Em

Beta: Stuki^^

Máu nhàn nhạt thấm ra, đầu lưỡi của cô nếm được mùi vị mặn mặn.

Hắn theo ý cô bên trong răng môi hơi chút lui ra ngoài, nhưng cánh môi vẫn là dán bờ môi Tri Hoan, trong hơi thở hô hấp quấn quít vào nhau.

Một cái cắn này của cô khiến cho loại thân mật như cuồng phong bạo vũ càng thêm mấy phần cảm giác máu tanh bạo lực, kích thích phần tàn bạo chôn sâu trong máu xương của Thời Khiêm hiện ra.

Ngọn lửa màu xanh lam là rượu, nó cũng không phải là thuốc, thành phần kích tình chỉ đủ tán tỉnh, tuyệt không đủ làm cho một người đánh mất lý trí.

Não Mặc Thời Khiêm thật ra thì rất thanh tỉnh, hắn biết rõ mình đang làm gì, thậm chí thì ngay cả lần trước... Hắn cũng không phải một điểm lý trí cũng không có.

Nhưng hắn cảm thấy, càng thanh tỉnh... Hắn lại càng muốn cô.

Lúc trước không có hương qua, hắn cũng gần như cho là mình có tình cảm nhưng không có dục vọng, thỉnh thoảng cũng sẽ có chút sinh lý xung động,

nhưng so với nam nhân khác, hắn đã giảm rất nhiều, có thể là do lần trước hưởng qua mùi vị tình dục...

Dục vọng đối với Trì Hoan đang lên, hắn phải tốn rất nhiều công phu để khắc chế.

“Trì Hoan!” hắn khàn khàn thấp giọng nói hô tên của cô, bắt được một tay Trì Hoan, đưa nó hướng về phía người dưới của hắn, trực tiếp bao trùm lên vật đã sáng quắc đứng thẳng lên.

Đó là...

Trì Hoan đầu đầu oanh nổ tung, liễu mạng muốn thu hồi tay của mình, nhưng cô sao có thể rút ra khỏi bàn tay của Thôi Khiêm.

“Anh lúc đầu nằm thật tốt, coi như một đêm mất ngủ, cũng cứ như vậy đi qua.” Hô hấp của hắn rất nóng, phun ra ở tai của cô. Ban đêm an tĩnh vang lên giọng nói khàn khàn gợi cảm” Em nói anh làm ồn, anh đây liền đi ra, biết em bây giờ không có chuẩn bị sẵn sàng, anh sẽ dùng tay giải quyết...”

Môi của hắn vô tình hay hữu ý va chạm qua tai của cô, Trì Hoan bị kích thích làm toàn thân cứng ngắc::” Anh, anh...”

“Là chính em vào lúc này xông vào, đúng hay không?”

“Em...” Trì Hoan há miệng, cố gắng muốn tìm thanh âm của mình:” Em cho là.. Anh bị ... Sốt.”

“Là sốt” hắn thật thấp cười, hồn nhiên không giống bình thường mát lạnh lãnh đạm thờ ơ:” Rất nóng, em không phải là mò tới, Ừ?”

“Anh... Anh để cho em đi ra ngoài... Anh tiếp tục dùng tay.. Giải quyết.”

Hắn hôn một cái lỗ tai của cô:” Em không đến thì anh lấy tay liền có thể giải quyết, em nói, ai cho em bước vào.”

Cái này chẳng lẽ là lỗi của cô sao?

Cô chính là lo lắng hắn bị cảm sốt, cho nên mới chạy tới xem một chút.

Ai biết hắn đột nhiên vào buổi tối phát tình.

Trì Hoan có chút ủy khuất, cô muốn đem tay mình rút về, không bị buộc cầm cái vật nóng người kia, làm thế nào mà vừa động liền làm cho mặt mình lại đỏ như máu hơn mấy phút.

“Em không muốn, Mặc Thôi Khiêm, anh dám cưỡng bách em?”

Đèn trong thư phòng cũng chỉ mở một cái trên bàn sách, Trì Hoan bị hắn đè ở trên vách tường, thân hình nhỏ thỏ cũng bị thân hình đàn ông cao lớn bao phủ lại, chỉ có nhiều chút ánh sáng chỗ bóng tối, phân biệt rõ đường ranh, thích hợp mập mờ nhất.

Hắn đột nhiên cười một cái:” Được, anh không bắt buộc em...”

Một câu nói khó khăn lắm rơi xuống, Trì Hoan cảm thấy mình bị hôn, cùng một thời gian cô phát hiện tay của mình khôi phục tự nhiên, mấy giây sau cô lập tức chậm lụt thu hồi lại.

Trì Hoan hậu tri hậu giác phát hiện... Tài hôn của người đàn ông lần sau với lần trước tốt hơn, nếu như không phải là tình huống không cho phép, cô thậm chí bị hôn thất điên bát đảo rồi.

Dưới đùi chột lạnh, lúc này Trì Hoan mới nhận ra được quần ngủ mình bị nhấc lên, tay hắn trực tiếp dò lên, cuối cùng cách tầng mong mỏng của đáy quần lót.

Trì Hoan bối rối chớp mắt một cái, nghĩ muốn lui, nhưng không thể lui được nữa, môi còn bị hắn chặn, ngoại trừ nghẹn ngào, không phát ra được chút thanh âm nào.

Đây chính là hắn nói... Không bắt buộc mình?

Bởi vì cùng hắn ở cùng nhau, nàng mua quần ngủ vẫn là bảo thủ, nhưng vô dụng, chất liệu tơ tằm dễ dàng liền bị hắn kéo hư, hắn cũng rời đi môi của cô, hôn cằm, cổ, xương quai xanh của cô, tay kia cảm giác cực tốt mềm mại.

“Không muốn... Mặc Thôi Khiêm... Không muốn.”

Dáng vẻ Trì Hoan không coi là gợi cảm, nhưng vẫn có chút.

Động tác này đâm thủng ranh giới cuối cùng mà giác quan cô có thể chịu đựng, Trì Hoan hơi ngước mặt, không bị khống chế hừ nhẹ lên tiếng.

Chưa bao giờ giống như thời khắc này, cô thống hận thân thể nhạy cảm của mình như vậy.

Loại nhạy cảm bây giờ đối với cô vô cùng xa lạ, cực đoan kháng cự, cô vô cùng không thích... Gần như là không cho phép bất kỳ người xa lạ, thậm chí

là người không quen cùng với cô từ chi tiếp xúc.

Nhưng cô cũng không nghĩ tới cảm giác nhạy cảm này làm cho cô đối với việc bị hấn khiêu khích lại có phản ứng không lồ như vậy.

Phía dưới ngón tay kia từng khúc thử dò xét, rất nhanh thì chạm đến địa phương nữ tính chịu không nổi địa phương kích thích nhất, Trì Hoan đồng mắt mở rộng, lần này trực tiếp kêu thành tiếng.

Cô phảng phất nghe được Thòi Khiêm ở bên tai mình cười một cái, ngay sau đó kích thích theo nhau mà tới, Trì Hoan cả người đều trong ngực hấn căng thẳng, không biết là khoái cảm hay là hành hạ, trong đôi mắt thậm chí toát ra lệ.

Cô vui đầu ở đầu vai hấn, vừa khóc thút thít vừa nói thật nhỏ: ” Mặc Thòi Khiêm... Không muốn... Anh đừng khi dễ em ”

Cô gần như đứng không vững, muốn mềm mại ngã xuống.

Hấn thu tay làm ác về, thần kinh Trì Hoan vừa chậm, còn chưa kịp phản ứng, cô liền bị hấn trực tiếp bế lên, hướng về phía thư phòng đi tới, trong thời gian không tới một phút, hấn thậm chí còn hôn cô.

Xúc cảm lạnh như băng từ da thịt mềm mại của cô: ” Thật mát...”

Áo quần Trì Hoan lần lượt rơi xuống, thừa nhận hấn rậm rạp chẳng chịt hôn, tay hấn roi các nơi địa phương nơi thân thể cô, chỗ đi qua không nơi nào không khoi mào làm cô run sợ.

Trì Hoan rất nhanh bị hấn làm cho khóc nức nở.

Tức giận, đối với việc Mặc Thòi Khiêm muốn làm gì thì làm nổi nóng, càng đối với chính mình nổi nóng không ít.

Tại nơi hấn hôn cùng ngón tay, cô gần như cho là mình là người trời sinh dâm phụ.

Thật ra thì điều này cũng không có thể chỉ trách Trì Hoan, thân thể cô nhạy cảm đích xác là một nguyên nhân, nhưng nguyên nhân lớn nhất, vẫn là ở thời điểm bọn họ ở bên nhau cả đêm, Mặc Thòi Khiêm tiến hành khai phá thân thể cô không để lại chút sức lực dư thừa nào.

Lần đầu tiên thời gian hấn xuất quá nhanh, hấn ảo não.

Lần thứ hai bởi vì kỹ thuật của hấn không giỏi, dù là tầng màng kia đã phá, Trì Hoan vẫn vừa khóc lại kêu đau, hai người đều không thoải mái.

Sau đó hấn liền tỉnh táo lại, nhưng lại mang một loại lòng chinh phục, bình tĩnh lấy năng lực học tập, kiên nhẫn, sức nhẫn nại, đối với thân thể của Trì Hoan tiến hành tìm tòi.

Hấn liên tục an ủi mang theo cường thế, tìm kiếm chỗ mẫn cảm cùng điểm G.

Hấn đối với việc lấy được sự hăng hái của Trì Hoan so với chính mình đạt được khoái cảm xung động còn phải hăng hái hơn, cho nên về sau, nàng mới có thoải mái cùng cao triều.

Trì Hoan dĩ nhiên không biết những thứ này, cô chỉ nhớ rõ mình bị Thòi Khiêm không biết mệt mỏi làm cho sức cùng lực kiệt.

Ở thời điểm Trì Hoan bị hôn gây xích mích ép đến vô tri vô giác, đột nhiên bị cánh tay theo trên bàn sách ôm xuống, ngồi vào trên chân hấn.

Cô dạng chân ở trên người Thòi Khiêm, ngón tay chặt siết chặt quần áo hấn: ” Mặc Thòi Khiêm...”

Trì Hoan có chút hận cắn răng, nhưng thân thể lại không bị khống chế rất khó chịu cùng trống không...

Hai mắt Trì Hoan mở ra một chút, đèn bàn sáng xuống, cô thấy rõ ràng mặt anh tuấn của hấn, hấn nhìn đến tỉnh táo quá phận, mắt đen nhánh nóng bỏng, một cái chớp mắt nhìn chăm chăm vào cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Ngủ Với Cô Mà Không Giữ Cô Lại

Beta: Stuki^^

Chỉ có trên trán thấm ra tầng tầng mồ hôi, cùng hô hấp to trầm rõ ràng, mới biết được hiển nhiên hấn cũng không có bình tĩnh như vậy.

Cô bị buộc ngồi trên người của hắn, tư thế như vậy, để cho cái vật nóng bỏng cứng rắn cứ như vậy để ở giữa chân của cô, liếm, liếm, để cho cô ngay cả thần kinh đều đang khó chịu.

Cái luồng nhiệt kia cũng càng mãnh liệt.

Tri Hoan ngược đầu, cô cảm giác mình muốn điên rồi.

Trong đầu chỉ còn lại một cái ý niệm, hắn không phải là muốn làm, không phải là muốn mình, vậy hắn vẫn còn chậm chậm từ từ làm cái gì.

Ngón tay của Tri Hoan càng dùng sức siết quần áo hắn, khớp xương hiện lên.

Giọng nói nam nhân trầm thấp ngập mờ trong hô hấp vang lên, mang theo điểm hỏi thăm ý: ” Rất khó chịu?”

Hắn còn có mặt mũi hỏi cô có phải hay không khó chịu?

Tri Hoan giận đến huyết áp dâng cao, tức giận mắng: ” Anh muốn làm liền làm, chậm chậm từ từ có phải là đàn ông hay không?”

Hắn nhú mày một cái, bởi vì câu có phải là nam nhân hay không kia.

Nhưng gương mặt đẹp trai lại càng lạnh lùng bình tĩnh nói: ” Em nói không muốn, anh cũng không bắt buộc em.”

Tri Hoan lúc này mới biết, câu kia không bắt buộc mình là ý gì.

Tại sao lại có tên đàn ông vô sỉ như vậy.

Tên đàn ông này trong mắt cô từng là người thanh tâm quả dục, chính nhân quân tử, khi hắn làm hộ vệ cho cô trong suốt ba năm, cô vẫn cho rằng hắn là cái chính nhân quân tử, cho dù là sau khi hắn cưỡng chiếm mình... Cô cũng không có giao động nhận thức này bao nhiêu.

Nước mắt toát ra, vừa ủy khuất lại khó chịu: ” Cái này mà không kêu cưỡng bách? Anh cưỡng hôn em, xé quần áo của em còn sờ tới nơi của em, cái này gọi là không bắt buộc?”

“Anh chỉ đáp ứng không bắt buộc em theo anh làm!” hắn vừa nói, gương mặt đẹp trai hướng gần về phía Tri Hoan, Tri Hoan muốn lui về phía sau, thất lưng lại bị bầu vào, tay Mặc Thời Khiêm nắm lấy cằm của cô, nhích thân đến, mỡ lấy, hôn, lại tiến đến sau tai của cô, giọng nói đầu độc thần kinh của cô, vội vàng hấp dẫn, ưu việt dẫn dụ, lại thật giống như mang theo mấy phần ăn nói khép nép thỉnh cầu: ” Tri Hoan, cho anh, có được hay không?”

Thần kinh Tri Hoan căng thẳng có thể đứt gãy bất cứ lúc nào.

Cô không chịu nổi thanh âm như vậy, thật giống như nghe một chút liền có thể làm cho cô mềm lòng.

Cấn môi, Tri Hoan chịu đựng không có lên tiếng, vừa không nói có thể, cũng không nói không thể.

Hắn bầu hồng của cô, hướng lồng ngực của mình dựa vào môi dán lỗ tai của cô, thật trầm thấp: ” Có được hay không, hửm?”

Tri Hoan ở trong ngực của hắn gần như muốn co rúc.

Hắn không bắt buộc cô làm với hắn, nhưng căn bản hắn dùng thủ đoạn buộc cô gật đầu.

” Anh đừng hôn nữa. ”

Tri Hoan biết thật ra hắn nhìn rất khổ cực, hoặc có lẽ là, so với hắn cô nhìn càng khổ cực nhiều hơn, chẳng qua là so với cô hắn có thể nhìn mà thôi, Tri Hoan thậm chí hoài nghi gã này vì buộc mình gật đầu, có thể nhìn đến làm bản thân hắn nổ tung tại chỗ.

Nếu có thể nhìn... Tại sao không nhìn một chút liền đi qua, còn kéo theo cô.

Thân thể trống không đáng sợ, giống như đêm đó ở quán rượu Ôn Hải uống thuốc, thậm chí không nhìn được nghĩ muốn chủ động đi cọ hắn.

Cách tầm mắt mơ hồ, Tri Hoan thấy hắn căng thẳng đến mức tận cùng, cùng lửa cháy trông mắt đen, quỷ thần xui khiến, thần kinh cô mềm nhũn, ngửa mặt lên đem môi hôn lên cái cằm của hắn.

Cô ngồi vào chỗ trên người của hắn, tư thế như vậy, khiến cho vừa mới bắt đầu liền tiến vào địa phương không sai biệt lắm sâu nhất.

Tri Hoan đứt quãng ô một tiếng, nước mắt lập tức xông ra, cúi đầu liền cắn lấy bả vai Mặc Thời Khiêm.

Nhu cầu của Mặc Thời Khiêm rất mãnh liệt.

Lần này Tri Hoan chân chân thật thật thanh tỉnh cảm nhận được.

Nhất là kỹ xảo tiến bộ rõ ràng, một lần so với một lần trước càng thuần thực.

Đầu tiên là ở thư phòng làm một lần, xong chuyện hần ôm lấy cô đi phòng ngủ, kết quả một đường hôn, Trì Hoan lại bị ấn vào trên ghế sa lon.

Trì Hoan thật sự là sợ cái kia như lang như hổ sức lực của hần, đẩy bộ ngực của hần buồn bực nói ” Mặc Thời Khiêm anh đủ rồi, chính anh nói ngày mai còn phải đi làm, bây giờ trễ lắm rồi.”

Hần nắm cằm của cô liền hôn lên: ” Mỗi tuần một đêm, ở trên giường nghe anh nói,hả?”

Đây là...

Hần đáp ứng cô yêu ở dưới đất.

“Đây không phải là trên giường!”

Hần nheo mắt lại thâm thúy, ách thanh mà cười: ” Cho nên bây giờ anh cũng không nghe em nói cái gì, chẳng qua là cho em chuẩn bị tâm lý thật tốt, chờ lát nữa chính là trên giường.”Trì Hoan “...”

Sau đó, hần quả nhiên đem cô ôm trở về trên giường.

Nếu như nói sau lần ở thư phòng cô chỉ là có chút mệt mỏi, liền với sự giãy vò hai lần sau, cô đã sức cùng lực kiệt, một khắc trước khi bị ném lên giường, Trì Hoan gắt gao vòng cổ của hần, qua loa nói:” Bắn chết, không cho phép làm bắn chỗ em ngủ!”

Trong ánh trắng mờ mịt, hần tựa hồ là cười một cái.

Thật sự là hần không có đưa cô đặt lên giường, mà là ——

Ngược lại, hần ngã ra đệm nghỉ bên giường.

Cho đến đêm khuya, Trì Hoan khóc kể cầu xin tha thứ nửa giờ, hần mới xem như bỏ qua cho cô.

.....

Buổi sáng ngày thứ hai.

Thật là cứng, thật là cứng, thật là cứng.

Ánh mắt Trì Hoan còn không có mở ra, gương mặt trước nhũ thành một đoàn, chỉ cảm giả cho tới bây giờ mình không ngủ qua giường cứng như thế.

Ý thức chảy trở về, toàn thân đều là đau nhức.

Trì Hoan mơ mơ màng màng mở mắt ra, nhìn thật giống như trần nhà biến hóa, sau đó mới cảm giác ngang hông bị món đồ gì đó đè.

Cô cúi đầu, sau đó nghiêng đầu, đột nhiên, mặt anh tuấn của Mặc Thời Khiêm nhảy vào tầm mắt của cô.

Cô ngồi dậy một chút, mọi eo đau lưng, chuyện tối ngày hôm qua cũng tràn vào trong đầu.

Cấn môi, nhìn trên người hần đầy vết cào còn mới, nhìn thêm chút nữa gương mặt tuấn tú ngủ thiếp đi mà lộ ra yên tĩnh lạnh lùng, hoàn toàn không tương tượng ra bộ đáng ta khí bị ***** tiêm nhiễm bức bách.

Trì Hoan cảm gối lên, hận không thể một cái che đập xuống làm cho hần chết ngộp.

Bại hoại.

Dĩ nhiên, cô cuối cùng cũng nện một cái ở trên người của hần, sau đó chuẩn bị chính mình bò dậy.

Hai chân bần rần, căn bản không đứng lên được, người cô liền trực tiếp té trở về.

Liền ngã tại trên người hần.

Sau đó, Thời Khiêm tỉnh dậy liền bế cô lên, giọng trầm thấp vang trên đỉnh đầu:” Thế nào lại lỗ mãng như vậy.?”

Cô lỗ mãng?

Trì Hoan được hần thả lại trên giường, nặng nề cắn môi, nhìn cảm thú đáng vẽ đạo mạo nghiêm trang trước mặt.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn người phụ nữ mặt ửng đỏ, lại phồng má cười nhẹ: ” Còn tức giận? ”

Tức giận?

Cô lúc này giống tức giận sao?

Tri Hoan quyết định lần này cô nhất định phải cần đưa ra quyết định lớn.

” Em không muốn ở cùng với anh nữa! ”

Chân mày hấn hơi nhíu: ” Ủ? Muốn ở quán rượu?”

” Em muốn trở về nhà trọ của em! ”

Mặc Thời Khiêm nhìn chăm chăm gương mặt trắng nõn béo mập một hồi, môi mỏng phun ra một chữ: ” Được”

Được?

Tri Hoan nhất thời bức bối, cô còn nghĩ bất luận Mặc Thời Khiêm dùng chiêu gì cô đều không dễ dàng thỏa hiệp.

Hắn lại nói, được?

Ngủ với mình lại không giữ mình lại?

Tri Hoan cảm thấy càng tức giận hơn, gương mặt nghiêng qua một bên.

Ngón tay hấn đem gương mặt của cô quay lại: ” Đi phòng tắm thay quần áo khác, anh chuẩn bị bữa ăn sáng cho em, đưa em trở về bên kia rồi anh lại đi làm”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Nhưng Chiếc Nhẫn Đây Có Ý Nghĩa Bất Đồng, Trả Lại Cho Anh

Beta: Stuki^^

Tri Hoan nhìn Mặc Thời Khiêm, thần sắc của hắn rất bình thường, thật giống như không nhìn ra cô đang tức giận.

Đem hấn đẩy ra, Tri Hoan mang theo một bụng khó chịu chân trần đi vào phòng tắm.

Tạm khoác áo choàng tắm đi ra, Mặc Thời Khiêm đã không có ở trong phòng ngủ, Tri Hoan đóng cửa lại, thay quần áo của mình xong lúc này mới quay về hướng gương sửa sang lại mái tóc dài của mình.

Da thịt trắng nõn, lộ ra chút sắc trắng hồng.

Mặc Thời Khiêm ở trong phòng bếp nấu mì, Tri Hoan đi tới cửa, nắm chặt lấy nắm cửa hỏi: ” Em muốn thu dọn đồ đạc, anh có cái túi nào không?”

Thân hình hấn thật cao, mặc áo màu xám đậm dệt len rất đơn giản, dù là đứng ở phòng bếp cũng không mất đi một chút khí thế nào: ” Không cần thu thập, vốn mua chính là để tạm thời dùng, đều để lại ở chỗ này là được rồi.”

“Không muốn, em muốn mang đi.”

Hấn nghiêng đầu nhìn lại:” Em thiếu những thứ này sao?”

Cô á khẩu không trả lời được, cô dĩ nhiên không thiếu.

” Nếu em thiếu hoặc là thích thì nói, anh cho người đi mua về cho em ”

Tri Hoan “...”

Đem đồ đạc của cô để lại chỗ này, ý tứ rõ ràng chính là về sau cô sẽ còn tới ở.

Tri Hoan lại cảm thấy cô rất giống đang náo loạn với hấn, giống như giấu đầu hở đuôi, vốn không phải vật rất quan trọng gì, cô cũng không thiếu thật.

Vì vậy lại bức mình quay trở về, chỉ mang theo túi xách mới mua, sau đó nhặt mấy thỏi son ném vào, những thứ khác như quần áo để lại, mỹ phẩm dưỡng da cũng cầm cái hộp xếp vào.

Thời điểm ăn mì, cô liền cúi đầu im lìm không nói một tiếng.

Cũng không có để ý đến tư thế của hắn.

Bất quá... Cô cảm giác cô thế nào cũng không ảnh hưởng gì đến hắn.

Hắn thậm chí như là không có chút phát hiện nào, hết thấy như thường, huống chi lúc đầu Mặc Thời Khiêm cũng không phải là người nói nhiều.

Chỉ có thời điểm muốn cùng cô lên giường mới có thể nói thêm mấy câu dụ dỗ cô.

Tại hầm đậu xe, Mặc Thời Khiêm lái xe của Trì Hoan đưa cô trở về, như thường ngày thay cô mở cửa xe.

Trì Hoan nhàu mày, buồn buồn nói: "Bên ngoài tiểu khu nhà em đầy ký giả, làm sao bây giờ?"

Mặc Thời Khiêm nhàn nhạt nói: "Đã xử lý xong."

Trì Hoan "..."

Chuyện khi nào?

Trì Hoan suy đoán có chút u oán, người này có phải hay không chỉ mong cô đi sớm một chút.

Lái xe đến dưới lầu nhà trọ của cô, quả thật đã không thấy phóng viên, Trì Hoan lúc này mới nhớ tới chuyện tối hôm qua ở 1999, bản lĩnh của người này so với tưởng tượng của cô càng lớn hơn, xử lý mấy người ký giả thì tính là gì.

Bất quá chừng mấy ngày không có trở lại, mở cửa ra thì một lớp bụi tóc trắng vào mặt.

Tròng mắt đen của Mặc Thời Khiêm từ trên cao nhìn chăm chăm cô, giọng nói vẫn trầm thấp: "Để cho người giúp việc của Trì gia qua giúp em làm cơm với dọn dẹp nhà?"

Trì Hoan ngồi ở trên ghế sa lon, không có lên tiếng.

Mặc Thời Khiêm dường như cũng không thêm để ý, gờ tay lên một cái trên đầu của cô, lãnh đạm nói: "Em ở nhà nghỉ ngơi, buổi tối anh lại tới."

... ..

Sau khi hắn đi, một mình Trì Hoan ngồi trên ghế sa lon quen thuộc, cô ôm lấy gối ôm ngăn người.

Sự việc ở tại Tây Sơn ba ngày trước giống như là một giấc mộng, có lẽ hoang đường, nhưng đủ để cô thoát ra.

Về tới đây, thì đồng nghĩa với trở lại thực tế.

Ngẩng đầu nhìn lại bó hoa hồng kia, lúc cô rời đi đã bắt đầu khô héo, đến bây giờ đã hoàn toàn héo tàn rồi.

Trì Hoan ở thư phòng mở máy vi tính xách tay ra kiểm tra hòm thư, kịch bản, điện thoại di động đột nhiên chấn động.

Cô ngước mắt nhìn, trên màn ảnh sáng lên ba chữ Mặc Tây Cố.

Trì Hoan nhìn hộp gắm màu xanh da trời bên cạnh máy vi tính xách tay, vẫn đưa tay cầm điện thoại di động lên, trượt phím nghe.

"Trì Hoan."

Thanh âm của Mặc Tây Cố có chút khàn khàn, lại có chút ngoài ý muốn, đại khái là không nghĩ tới cô lại đột nhiên nghe điện thoại, cho nên thoáng cái không biết nên nói cái gì.

Trì Hoan nhìn chăm chăm màn ảnh máy vi tính xách tay, thân nhiên nói: "Anh tìm tôi có việc sao?"

"Em bây giờ ở nơi nào?"

"Tôi đang ở nhà."

Yên lặng trong chốc lát, Mặc Tây Cố ở phía kia hỏi: "Em có thể đi ra ngoài gặp mặt anh được không?"

Trì Hoan đưa ngón tay vuốt vuốt hộp gắm kia, không do dự liền đáp ứng: "Được."

Mạc Tây Cốc ở bên kia báo thời gian ước định cùng địa điểm, ngay tại buổi trưa, ở trong một tiệm cơm Tây.

”Được.”

... ..

Buổi trưa, phòng ăn tây, chỗ ngồi tương đối kín đáo.

Thời điểm Trì Hoan đến, Mạc Tây Cốc đã đến, anh ta đang nhìn khung cảnh ngoài cửa sổ đến xuất thần, cho đến khi túi đặt ở trên bàn, phát ra âm thanh nhỏ nhẹ, anh ta mới quay đầu lại.

Một thân màu trắng mộc mạc, áo khoác ngoài màu đen khiêm tốn, khăn choàng vàng nhạt che mặt, kính râm màu trà che gần hết khuôn mặt, tóc dài cũng thắt lại.

Sau khi ngồi xuống, cô liền tháo khăn quàng cùng kính râm.

Chẳng qua chỉ không gặp mấy ngày, gặp lại giống như là cách xa hơn mấy tháng rồi.

Trì Hoan chỉ mang đồ trang sức trang nhã, nhưng thần sắc lại rất tỉnh táo, giữa lông mày cũng không có tí nào gọi là ai oán buồn bã. Khuôn mặt thanh nhã sạch sẽ, ít đi vài phần đáng yêu, nhiều hơn một chút trầm tĩnh.

Ngược lại thì anh ta, mặc dù tuấn mỹ như cũ, nhưng sự lãnh đạm giữa hai lông mày, bao phủ một tầng u ám, thậm chí có chút tiêu tụy và tâm phiền ý loạn.

“Tìm tôi có việc gì sao?”

Mạc Tây Cốc nhìn cô, thấp giọng hỏi: ”Mấy ngày nay em ở nơi nào?”

Trì Hoan cười: ”Anh đặc biệt hẹn tôi ra, không phải chỉ vì hỏi cái này chứ?”

Anh ta nhìn Trì Hoan một lát, mới thân nhiên nói:”Điều tỷ nói khoảng thời gian này tất cả mọi người đều không liên lạc được em, cũng không biết em ở nơi nào, lo lắng em sẽ xảy ra chuyện.”

“Tôi không sao, chỉ là muốn yên tĩnh một thời gian mà thôi.”

Mạc Tây Cốc thâm trầm nhìn cô, chậm rãi nói: ”Ngày đó em đi quá vội vàng, anh chưa kịp nói với em một tiếng xin lỗi. Trì Hoan, thật xin lỗi!”

Lời này, tại giáo đường thật ra thì Mạc Tây Cốc đã nói qua.

Chẳng qua là cô biến mất không thấy mấy ngày nay, áy náy của anh ta lại điên cuồng nảy sinh rất nhiều.

Anh ta thậm chí không cách nào thích ứng, Trì Hoan đột nhiên từ trong cuộc sống của anh ta biến mất, vốn là người con gái anh ta chuẩn bị muốn cùng trôi qua một đời với nhau.

Không thể nói là đau thấu tim gan, nhưng rất là không quen, rất vắng vẻ.

Anh ta mỗi ngày đều gọi cho cô mấy cuộc điện thoại mà cô chưa bao giờ tiếp, hôm nay đột nhiên đáp ứng cùng gấp mặt ... Mạc Tây Cốc rất là bất ngờ, anh cho là Trì Hoan sẽ quyết tuyệt không xuất hiện ở trước mắt anh ta nữa.

Trì Hoan hỏi hột: ”Mọi chuyện đã qua rồi.”

Vừa nói, Trì Hoan vừa lấy túi sách đặt ở trên đầu gối của chính mình, mở dây khóa ra, đem hộp gấm màu xanh da trời lấy ra, dùng ngón tay đẩy đến trước mặt của của Mạc Tây Cốc: ”Anh đưa cho tôi những vật khác tôi sẽ không trả lại toàn bộ cho anh, nhưng chiếc nhẫn này có ý nghĩa khác biệt, hôm nay đem trả lại cho anh.”

Có vài thứ không còn cần, nhưng có vài thứ không thể nhận.

Bởi vì là nhẫn cưới, cũng bởi vì giá trị 9 cara kim cương.

Mạc Tây Cốc nhìn cái hộp kia, yết hầu ở cổ họng trên dưới lăn lăn: ”Em không cần cố ý đem nó trả lại cho anh.”

Trì Hoan cười khê: ”Cố ý sao? Tôi nghĩ đến anh tìm tôi đi ra gặp mặt là có chuyện đấy.”

Thật ra thì cô đáp ứng gấp mặt Mạc Tây Cốc chủ yếu là vì trả chiếc nhẫn này.

Nhưng cô thấy anh ta đối với chuyện này cũng có nhiều bài xích, ngược lại mình ở nhà tạm thời cũng không có chuyện gì.

Mạc Tây Cốc nhìn hộp nhẫn, ngừng đầu đang muốn nói cái gì ——

Xoạt xoạt một tiếng, bạch quang thoáng qua.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Nghe Được Thanh Âm Của Hấn Liền Nổi Giận!

Beta: Stuki^^

Phóng viên chụp lên.

Anh ta cau mày, chuẩn bị đứng dậy.

Tri Hoan ngồi ở chỗ ngồi không có phản ứng gì, ngược lại thì giờ tay lên rút cho mình ly nước.

Mặc Tây Cố khòe mắt liếc qua thấy hành động của cô, động tác đứng dậy dừng lại, ánh mắt phức tạp nhìn người đối diện.” Em không sợ scandal?”

“Không phải là cùng ăn một bữa cơm thôi sao, nhiều lời nhất có lẽ là tôi với anh hư hư thực thực hợp lại, quan hệ giữa tôi với anh, chúng ta im lặng không nói gì, dĩ nhiên là sẽ không có người nói nữa.”

Tri Hoan uống một hớp: ” Bất quá loại scandal này truyền đi, Tô tiểu thư có thể sẽ có hiểu lầm, anh trực tiếp để cho người đề xướng là được.”

Anh ta nhìn mặt Tri Hoan, nhàn nhạt ừ một tiếng coi như là đáp ứng.

Anh ta không nói lời nào, cô liền cũng không nói gì nhiều, bữa ăn yên lặng ảm, toàn bộ quá trình cũng ít có đối thoại trao đổi, Tri Hoan thật ra thì cũng không biết anh ta đặc biệt gọi mình ra là vì cái gì.

Bất quá cô đem chiếc nhẫn trả lại cho anh ta là được.

Thời điểm trả tiền, Mặc Tây Cố thấy Tri Hoan lấy ví tiền từ trong túi xách ra liền giành đem thẻ ngân hàng đưa tới trước: ” Anh hẹn em đi ra ngoài, anh mời.”

“Ồ ” Tri Hoan liếc anh ta một cái, cũng không có giành lại gì: ” Vậy cũng tốt.”

Trả tiền xong, Mặc Tây Cố lại hỏi một câu: ” Em không gọi Mặc Thời Khiêm tới đón em sao?”

“Tôi tự lái xe tới.”

Anh ta nhìn gò má của cô, cơ hồ là không chút nghĩ ngợi nói: ” Vậy.anh đưa em về.”

Tri Hoan liếc anh ta một cái, cười một cái, sau đó đeo kính mắt lên: ” Không cần.”

Dứt lời liền xoay người rời đi, kết quả vẫn chưa bước đi xa, liền bị một nam một nữ chặn lại đường đi của mình.

Là Đường Việt Trạch cùng Lương Mãn Nguyệt.

Lương Mãn Nguyệt cau mày nhìn cô, trong giọng nói rõ ràng có ý trách móc: ” Tri tiểu thư, cô với bạn trai cũ cùng đi ra ngoài ăn cơm?”

Tri Hoan nhìn bộ dáng của cô ta liền biết, hơn phân nửa trong lòng thay Mặc Thời Khiêm bị cấm sừng mà trách móc cô, thậm chí tồn tại một loại cảm giác khác...

Tầm mắt Tri Hoan từ trên người bọn họ quét qua, đôi môi đỏ mọng lộ ra nụ cười mang theo tính cách lễ phép: ” Hai vị dùng cơm khoái trá.”

Dứt lời liền mắt nhìn thẳng đi qua bên cạnh bọn họ.

... ..

Chạng vạng sáu giờ tối.

Thời điểm Mặc Thời Khiêm đến, Tri Hoan đang cầm Ipad ở phòng khách xem phim.

Hấn vừa cởi nút áo khoác, vừa hỏi: ” Em ăn cơm tối xong rồi sao?”

Tri Hoan nâng đầu lên, nghi hoặc: ” Em đi nơi nào ăn cơm tối?”

Mặc Thời Khiêm hơi hơi nhú mồm: ” Người giúp việc không có nấu cơm cho em ăn?”

Cặp mắt hắc bạch phân minh nhìn hấn chăm chăm: ” Em một mực chờ anh trở về làm cơm ăn đấy.”

Mặc Thời Khiêm “...”

Hấn môi mỏng kéo một cái, có chút buồn cười nhìn cô:” Lúc nào thì anh chấp nhận...anh phải nấu cơm?”

Ánh mắt của cô càng trừng lớn hơn:” Mấy ngày nay không phải vẫn luôn là anh làm sao? ”

Mặc Thời Khiêm nhìn người phụ nữ ngồi trên ghế sa lon.

Nhìn cô nói như là chuyện đương nhiên.

Bàn về việc làm hư một phụ nữ trong thời gian bao lâu, một tuần lễ cũng không đến.

Hấn thân nhiên nói: ” Mấy ngày đó là do em không thoải mái, cho nên anh mới phá lệ xuống bếp.”

“Vậy chẳng lẽ về sau anh đều không làm cơm rồi hả?”

“Tri Hoan, em có người giúp việc cùng người làm thêm giờ có thể sai bảo.”

Cô cắn môi, còn rất ủy khuất.

Cô cũng không phải là muốn sai bảo hấn, chính là cảm thấy hấn làm đồ ăn ngon hơn mà thôi.

Người giúp việc hỏi cô có muốn làm cơm tối hay không, cô chỉ cho cô ấy mua xong nguyên liệu nấu ăn liền bảo người cho về.

Lúc đầu nghĩ muốn lập tức tức giận, hấn còn có thể suy nghĩ ra một chút cô còn đang cẩu kính đây.

Cô ngồi ở trên ghế sa lon nhìn người đàn ông đang cởi áo khoác ngoài, mặt mày tuấn tú bình thản, càng xem càng cảm thấy hấn lạnh lùng.

Tri Hoan cảm thấy sau việc tối hôm qua hấn liên đới với mình không tốt.

Cô nói phải đi hấn sẽ đưa cô trở lại, cơm cũng không làm cho cô ăn! Tri Hoan không nói tiếng nào ôm lấy Ipad từ trên ghế salon đứng lên, cũng không quay đầu lại hướng về phía thư phòng đi, đóng cửa lại, trên ghế làm việc ngồi không bao lâu đã cảm thấy đói là.

Buổi trưa cùng Mặc Tây Cổ cô chưa ăn được bao nhiêu.

Sờ bụng một cái, cô muốn gọi đồ ăn ngoài, điện thoại di động rơi trên ghế sa lon rồi, chỉ có thể dùng điện thoại bàn gọi điện thoại.

Từ sau khi đóng cửa, cũng không có nghe thấy bên ngoài có động tĩnh gì.

Sau khi cúp điện thoại, Tri Hoan liền nằm ở trên bàn sách, cũng không có tâm tình lại xem phim tiếp.

Qua ước chừng nửa giờ sau, tiếng chuông cửa vang, Tri Hoan lúc này mới đứng dậy chuẩn bị đi mở cửa nhận thức ăn.

Ôm lấy hộp cơm xoay người, đang suy nghĩ đàn ông kia có phải đã đi hay không, mới vừa xoay người, thân hình cao lớn liền ngăn ở trước mặt của cô, Tri Hoan chưa kịp phản ứng, hộp cơm trong tay liền bị cầm đi.

Sau đó một đường parabol xinh đẹp liền bị trực tiếp ném vào giỏ rác.

Tri Hoan mở to hai mắt, cơ hồ là không thể tin nhìn hấn: ” Mặc Thời Khiêm, anh đang làm gì?”

Hấn lại đem hộp cơm của cô ném đi?

Mặc Thời Khiêm thân nhiên nói: ” Anh đang làm rồi.”

“Vậy cũng không thể ném thức ăn của em ”

Hấn nhướn mày, không có chút rung động nào hỏi: ” Nếu không vứt, chẳng lẽ, em muốn vứt bỏ đồ anh làm?”

“Là anh nói anh không làm cơm ”

”Ừ, hôm nay là ngoại lệ, lần sau không được phá lệ.”

Trì Hoan nhìn cái bộ dáng này của hấn, cô làm sao lại cảm thấy... Như vậy là cố ý cho mình tức giận đây.

“Ai nói em không thể ném đồ anh nấu, vạn nhất đồ ăn bên ngoài ăn tương đối khá thì sao?.”

Hấn nhàn nhạt trả lời:” Em bỏ cơm của anh, về sau anh sẽ không nấu cơm cho em ăn.”

Trì Hoan “...”

Cho là cơm hấn nấu rất hiếm lạ sao?

Cô buồn không được, hấn nhìn qua cũng không có phản ứng lớn gì, chẳng qua là sờ đầu của cô một cái.” Đi xem phim của em cho xong đi, được rồi anh gọi em ăn cơm.”

Dứt lời liền xoay người trở về phòng bếp.

Trì Hoan tự nhiên vẫn là trở lại thư phòng.

Lần nữa cầm Ipad, xem tiếp bộ phim đang bỏ dở.

Không sai biệt lắm còn có mười phút là kết thúc, Mặc Thời khiêm gõ cửa đi vào:” Được rồi, đi ăn cơm.”

Tầm mắt Trì Hoan bất động, nhìn chăm chú ở trên màn ảnh, mím môi: “Em xem cho xong đã.”

Mặc Thời Khiêm đứng ở cửa nhìn cô một lát:” Bữa ăn tối ở trên bàn, anh đi về trước.”

Trì Hoan vẫn nhìn màn ảnh.

Chờ trong căn hộ hoàn toàn yên tĩnh lại, Phim cũng bắt đầu bật nhạc kết thúc, cô mới nằm xuống trên bàn.

Trì Hoan đều không biết mình đang giận, đang bực bội cái gì.

Nằm ước chừng có năm phút, cô mới đứng dậy đi tới phòng ăn.

Trên bàn ăn chính tề bày một phần đồ ăn chay, một chén canh, ba món ăn, cơm và dưa cũng bày xong, còn có chút hơi nóng, mùi thơm thức ăn vô hình bay vào mũi.

Đứng mấy giây, Trì Hoan vẫn là đi tới cầm dưa.

Dù sao vẫn đang đói.

... ..

Thứ 2 Trì Hoan vui mừng muốn đi tham gia tiệc rượu mà Diêu tỷ nói, buổi tối mới bắt đầu cử hành.

Buổi sáng cô rửa mặt xong liền nhận được điện thoại của Mặc Thời Khiêm

” Anh đêm nay muốn tham gia tiệc sinh nhật của một người bạn, có thể sẽ không qua chỗ em rồi.”

Trì Hoan cắn môi, không đến liền không đến.

“Biết.”

”Ừ, ngày mai anh đi tìm em, em có chuyện thì gọi điện thoại cho anh.”

“Biết.”

Lại tỉnh trong chốc lát, ở đầu bên kia nói:” Vay gấp lại sau.”

Trì Hoan cảm thấy bây giờ mình nghe thấy thanh âm của hấn đều cảm thấy tức giận, chờ hấn nói hai chữ này xong, trực tiếp bóp gãy điện thoại, cũng không nói cho hấn biết tối nay mình cũng muốn đi tham gia tiệc rượu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Chẳng Lẽ Cô Không Sợ Thờ Khiêm Bị Người Ta Đoạt Đi Sao?

Beta: Stukí^^

Buổi tối.

Bởi vì Mặc Thờ Khiêm nói không rảnh, cho nên Trì Hoan sau khi thu thập xong, gọi điện thoại cho trợ lý mà mình cho tạm nghỉ một tháng để cho cậu ta tới làm tài xế tạm thời.

Ferrari màu trắng dừng lại, lái xe trẻ tuổi theo kính chiếu hậu nhìn qua chỗ ngồi phía sau: "Chị Trì Hoan."

"Ừ?"

"Khục... Em hỏi chị một cái vấn đề, chị không nên tức giận."

"Nếu như cảm thấy chị sẽ tức giận, cách làm sáng suốt là không nên hỏi."

"Ta xem Bát Quái hôm nay... Có phóng viên chụp được cảnh chị cùng cái tên cận bã kia... Chị với anh ta..."

Lời còn chưa nói hết, liền bị Trì Hoan đang ngồi phía sau nhắm mắt dường như lười biếng cắt đứt: "Không có."

"... Nha."

"Chúc mừng chị đã nghĩ thông suốt, đàn ông tốt còn nhiều, chị không cần phải treo cổ trên cái cây không biết phải trái đó."

Trì Hoan không có mở mắt, trên môi nở ra độ cong nhàn nhạt.

"Chị Trì Hoan, chị đã mang quà mừng rồi sao?"

Trì Hoan cau mày: "Quà mừng gì?"

"À? Chị không biết đêm nay là tiệc sinh nhật của Bạch gia Đại tiểu thư sao?"

"Dạ tiệc sinh nhật? Điều tỷ nói với chị là tiệc rượu a."

Ô Vương gãi đầu một cái: "Em mới vừa thấy thiệp mời trên đó viết chính là sinh nhật Bạch đại tiểu thư hai mươi bốn tuổi, mời các nhân vật nổi tiếng của giới thượng lưu tham gia."

"Thiệp mời?"

Điều tỷ đem thiệp mời cho cô xem, cô thật không có xem kỹ, liền trực tiếp đưa cho Ô Vương để cho cậu ta lái xe chở mình đi qua.

Trì Hoan đem thiệp mời lật lên, cẩn thận nhìn một chút, phát hiện phía trên quả nhiên viết sinh nhật Bạch Tụng tiểu thư.

Xã hội thượng lưu là có tập quán này, mượn tên nhân vật nổi tiếng tổ chức sinh nhật, có lúc người tham gia ngay cả là sinh nhật ai đều không rõ ràng.

"Có thể cho bao tiền li xi đi, ngược lại chị không nhận biết cô ấy, tặng quà cũng không biết đưa cái gì."

Ô Vương sờ mũi một cái: "Cũng có thể."

"Vậy cứ như thế."

Trì Hoan hôm nay mặc khiêm tốn, bên ngoài che phủ một áo khoác ngoài vàng nhạt, bên trong là quần dài màu xám nhạt đơn giản, tóc dài thả phân tán, đáng yêu ít đi, lại nhiều lên vẻ lười biếng.

Dinh thự Bạch gia.

Trì Hoan nhìn bên ngoài cửa sổ thấy đèn đuốc sáng choang, cặp mắt xinh đẹp hí một cái, Bạch gia này mình giống như chưa nghe qua, nhưng so với tưởng tượng của cô còn khí phái hơn.

Nhất là thỉnh thoảng nhìn thấy mấy người đến chơi, không có chỗ nào mà không phải là đại nhân vật.

Cô khoác áo khoác ngoài xuống xe, nghiêng đầu hướng chỗ tài xế ngồi nói: "Qua khoảng một tiếng rưỡi em tới đón chị."

"Được, chị Trì Hoan."

Tri Hoan đi lên giày cao gót, đang muốn đi vào trong, một thanh âm lạnh lùng đột nhiên ở sau lưng cô vang tới: "Tri tiểu thư, như là đã ngay trước mặt mọi người từ hôn, cần gì phải mượn có dây dưa."

Cô quay đầu lại, đứng ở sau lưng cô là người phụ nữ của Cao Lâm Hạ đang nhìn mình.

Oh, cái này là... bạn của Mạc Tây Cố cùng Tô Nhã Băng, kêu là Thẩm Tiểu?

Cô tựa như cười như không: "Thẩm tiểu thư là thay mình đề phòng tôi, hay là thay Tô tiểu thư đề phòng tôi?" Thẩm Tiểu hơi biến sắc mặt, vẫn là lạnh lùng: "Tây Cố bây giờ cùng Nhã Băng thật tốt, Tri Hoan, muốn từ hôn là cô, cô đừng tưởng rằng Tây Cố đối với cô mang lòng áy náy, cô liền lại muốn quay lại."

Tri Hoan hít một cái, môi đỏ mọng cười nói: "Tôi nói Thẩm tiểu thư, đám người các người có phải hay không ngu ngơ tầm ngu ngơ mà tầm mã cho nên da mặt đều dày như vậy?"

Thẩm Tiểu giống như là nghe được chuyện gì buồn cười: "Chúng tôi da mặt dày?"

"Chơi nhạo bên trong bên ngoài... Chính là các người, làm người thứ ba cùng đàn ông ngày mai kết hôn phát sinh quan hệ chính là các người, ngày thứ hai liền muốn kết hôn cùng mỗi tình đầu lên giường chính là cũng là các người, nha, bây giờ hẳn là vì là hai cái này xấu hổ đến trốn người, bất bình ngang ngược chỉ trích gièm người bị hại cũng là các người, không phải là các người da mặt dày, chẳng lẽ là tôi?"

Tri Hoan càng nói, sắc mặt của Thẩm Tiểu càng kém, chờ Tri Hoan nói xong, sắc mặt của cô ta đã kém đến nỗi không thể nhìn rồi.

Cuối cùng, cô ta cắn răng hỏi: "Đã như vậy, vậy tại sao cô còn muốn cùng Tây Cố gặp mặt?"

Tri Hoan bật cười.

Một bóng mờ đột nhiên đè xuống, Tri Hoan nâng mắt, nhìn người chậm rãi đi tới trước mắt, kéo ra nụ cười, lộ ra giọng mỉa mai cùng nụ cười lạnh: "Cô đã cùng với các cô ấy quan hệ tốt, vậy đi hỏi bọn họ, cần gì phải chạy đến tới trước mặt tôi?"

Mạc Tây Cố nhìn chằm chằm nụ cười như có như không của Tri Hoan cau mày thấp giọng lên tiếng: "Tri Hoan."

Bên ngoài biệt thự đều là ánh sáng màu quýt, chăm chú nhìn lâu, liền cảm giác hoảng hốt.

Tri Hoan nhìn anh ta, ánh mắt không tránh không né, hướng anh ta cười một tiếng: "Thế nào, tôi nói sai?"

Yết hầu ở cổ họng lặn lặn, nhàn nhạt nói: "Không có, anh chỉ là không nghĩ tới, em hận anh như vậy."

Hận?

Tri Hoan khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng: "Hận? Nào có dễ dàng như vậy."

Lời nói của cô rơi xuống, một cái tay đột nhiên rơi vào trên đầu, Tri Hoan sững sờ, phản xạ có điều kiện ngẩng đầu lên, vừa vặn nhìn thấy một đôi mắt đào hoa, còn mang theo nụ cười, ngẫu nhiên chính là thói quen hờ hững, giọng nói ở đỉnh đầu của cô vang lên: "Làm sao còn không đi vào, bên ngoài lạnh như vậy."

Hai chữ "tuần mĩ", Thịnh Đường đủ để ép Mạc Tây Cố một nước, hướng chỉ trên người của anh luôn là mang theo 3 phần tà khí cùng thờ ơ không bắt được, lúc này anh ta mặc một bộ âu phục chế tạo thủ công có màu trắng nhàn nhã, chất hoàn mỹ, mặc ở trên người anh tôn lên dáng thon dài lịch lãm.

Ngay cả Thẩm Tiểu thấy anh, cũng ngẩn người.

"Há, liền đi vào!" Tri Hoan đối với loại thân mật này không quá thích ứng, Mạc Thời Khiêm cũng thường xuyên mò đầu của cô, nhưng cô cùng Thịnh Đường mặc dù nhận biết nhưng dù sao cũng không quá thân thiết, bất quá cô không có biểu hiện ra: "Đi thôi."

Anh ta ừ một tiếng, tầm mắt thờ ơ từ trên người Mạc Tây Cố cùng Thẩm Tiểu xẹt qua, môi mông chứa đựng cười, như có như không: "Đi."

Một trắng một vàng nhạt, đi ở phía trước, ngược lại có chút hài hòa không nói rõ được.

Thẩm Tiểu quay đầu lại hỏi: "Tây Cố, người đàn ông kia là ai à?"

Mạc Tây Cố nhìn cô ta, chẳng qua là thần nhiên nói: "Tiểu Tiểu, tôi bất kể cô là vì tôi hay là vì Nhã Băng, đều không muốn cô chạy nữa đến trước mặt Tri Hoan, đối với cô ấy nói này nói kia."

Thẩm Tiểu sững sờ, ngay sau đó lộ ra vẻ mặt bi thương: "Tây Cố, anh đang trách tôi à... Tôi chỉ là nhìn tới Bát Quái hôm nay đáng hình của các người... Nhã Băng cũng nhìn thấy, cô ấy rất khó chịu."

"Là tôi hận cô ấy, Tri Hoan gặp tôi chỉ là vì đem chiếc nhẫn trả lại cho tôi."

... ..

Tri Hoan theo Thịnh Đường đồng thời đi qua vườn hoa trước biệt thự, cô có chút chần chờ mà hỏi: ”Anh đã đến nơi này... Có phải là đại biểu hôm nay hẳn cũng tới phải không?”

“Ừ?” Thịnh Đường cười nhạt: ”Chẳng lẽ cô không phải sợ Thôi Khiêm bị người ta đoạt đi... Mới cố ý chạy tới?”

Tri Hoan “...”

Cô sớm nên nghĩ đến, một thành phố cùng một ngày sinh nhật cũng không có nhiều người.

Cô bĩu môi một cái: ”Tôi chỉ là nghe nói hôm nay có một đại đạo diễn cũng tới, cho nên mới tới tham gia.”

Ngữ điệu của anh ý không biết:” Vậy cũng được coi là đúng dịp.”

Tri Hoan thần nhiên:” Không khéo, hoa đào rất nhiều cũng dễ dàng bị gặp, coi như hôm nay tôi bắt gặp, chuyện này cũng không phải là lần đầu tiên.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Tình Địch Đối Đầu Với Tình Địch

Beta: Stuki^^

Thịnh Đường cúi đầu cười nhạt cô một cái: ”Bình giấm của cô thật là lớn.”

Tri Hoan nheo mắt lại, khuôn mặt đẹp cười rất nhạt nhẽo: ”Tôi chỉ là không muốn làm vụ mua bán lỗ vốn.”

Ước chừng qua mười giây đồng hồ, trong cổ họng Thịnh Đường tràn ra tiếng cười: ”Mua bán?”

Trong vườn hoa có một đường đá cuội, vườn của biệt thự làm rất đẹp, cho dù là buổi tối cũng xinh đẹp tuyệt vời.

”Ngay cả chính tôi đều cho hẳn rồi, muốn hẳn trung thành đối với quan hệ này thì có vấn đề gì?”

Thịnh Đường sờ lên cằm cười khanh khách: ”Coi như cô thật nghĩ như vậy, nhất định phải nói trần trướng ra như vậy sao?”

Tri Hoan mỉm môi: ”Vậy anh đừng nói cho hẳn, ngược lại tôi biết hẳn cũng nghĩ như vậy.”

Thịnh Đường có chút nghiền ngẫm nói: ”Hai người các cô ngược lại thật có ý tứ.”

Tri Hoan đối với giọng nói đùa giỡn của anh có chút không vui: ”Có ý tứ?”

Giọng nói của Thịnh Đường lạnh lạnh: ”Đều nói không tin cũng không cần tình yêu, nhưng lại đối với việc trung thành có sự cố chấp khó hiểu.”

... ..

Tri Hoan phát hiện hôm nay Thịnh Đường rất kỳ quái.

Anh ta ở cửa thấy cô liền đi theo vào. Tri Hoan cho là anh ấy thay anh em chiều cổ cô. Dù sao Mặc Tây Cố cũng là bạn trai trước của cô.

Nhưng anh ta một mực đi theo cô.

Thời điểm đi ghi tiền mừng, anh ta cùng với cô cùng đi ghi một lúc.

“Mặc Thôi Khiêm bảo hôm nay người được mừng sinh nhật là bạn của hẳn, lấy quan hệ của hai người, bạn của hẳn chắc cũng là bạn của anh mới đúng, sao anh không tặng quà?”

Thịnh Đường nhàn nhạt liếc nhìn cô một cái, thần nhiên nói: ”Không thể tặng lễ vật, cô ta vốn là mê luyến tôi, tôi không tưởng tượng ra đưa dạng lễ vật gì, có thể làm cô ta dừng việc mê luyến tôi.”

Tri Hoan “...”

“Mê luyến... Là có nhiều loại.”

Thịnh Đường liếc cô một cái.” Thời điểm cô ấy hai mươi mốt nặng 180 cân (90 kg), là một người mập mạp, bây giờ thật giống như chỉ có 90 cân (45 kg). ”

Tri Hoan há to mồm: “... Cái chuyện này tôi đã nghe nói qua.”

Thật ra Tri Hoan đã nghe nói qua chuyện này.

Một thiên kim tiểu thư gia thế hùng hậu, bởi vì thích một người nên hướng anh ta tỏ tình. Chỉ bởi vì đối phương vô tình nói một câu:” Tôi không thích dáng dấp quá béo của con gái.”

Sau đó cô gái đó liền chạy như điên đi giảm cân một cách điên cuồng nhất. Thậm chí có thời điểm, cô ấy bị đưa vào bệnh viện Y, chẩn đoán có nguy cơ mắc bệnh ung thư.

” Anh... Liền thật... Một điểm cũng không rung động?”

Lúc trước cô không tưởng tượng ra rốt cuộc là cái tủy đàn ông như thế nào mà có thể có mị lực lớn như vậy, bây giờ Thịnh Đường đứng ở trước gót chân của cô, cô không khỏi cảm thấy...

Anh ta thật vẫn có mị lực như vậy.

Thịnh Đường nhìn cô một cái, thuận tay có người phục vụ đi ngang qua liền bung một ly rượu, ánh mắt như là đang ngó chừng chất lỏng màu đỏ lỏng lẻo trong ly, nhưng tầm mắt lại sâu thẳm, giọng nói cực kỳ hân hoan lười biếng nói: ” Nếu như rung động có thể yêu một người, tôi đây hẳn là yêu chính tôi.”

Tri Hoan nhìn anh ta, cố gắng muốn từ trên mặt của anh ta có thể nhận ra tâm tình gì để phân tích mà nói với anh, nhưng ngoại trừ một tầng đậm bạc lạnh lùng chế giễu, cô cái gì đều không nắm bắt được.

Tương tự cô cũng không hiểu lắm, câu này chỉ ở bề ngoài.

....

Dĩ nhiên, Tri Hoan không thấy Mặc Thời Khiêm, cô cũng chưa từng nghĩ tới việc đi tìm hắn.

Ở trong dạ tiệc vòng vo một vòng, như ý nguyện tìm được Chương đạo diễn để thảo luận kịch bản, lại thật vất vả tìm chỗ khá yên tĩnh, ngồi ở trên ghế salon vừa ăn đồ ăn vừa trò chuyện.

Chính là thời điểm trò chuyện với nhau thật vui, sau lưng đột nhiên lại nghe thấy âm thanh tranh chấp thật thấp.

“Bạch tiểu thư, lần trước là cô phái người bắt cóc Du Nhiên, đúng hay không?”

Một cái thanh âm rất ôn nhu lại nghiêm túc, rõ ràng vừa sợ hãi lại cố gắng kiên định.

Bạch tiểu thư...

Bạch Tụng?

Bạch gia?

Mới vừa rồi Thịnh Đường đã giải thích qua cho cô, Bạch gia là từ 30 năm liền bắt đầu thống trị toàn bộ Lan thành, là thế lực hắc đạo cực lớn.

Nói trắng ra chính là thế lực xã hội đen, hơn nữa còn rất hiển hách.

Chỉ bất quá mấy năm gần đây Bạch lão lâu năm nên suy yếu, không còn anh minh, cũng bởi vì vậy nên thế lực hắc đạo của Bạch gia không còn một tay che trời như năm ấy, cho nên Bạch gia sa sút không ít.

Nhưng lạc đà gãy còn lớn hơn ngựa, bây giờ Bạch gia ở Lan thành vẫn có cảm giác tồn tại cùng quyền phát biểu không nhỏ.

Âm thanh tự tiểu phi tiểu của người phụ nữ vang lên, cho dù không thấy được mặt, cũng có thể tưởng tượng trên mặt cô gái ấy có bao nhiêu khinh thường:” Bắt cóc? Cô là ai, từ đâu chạy tới ba hoa, đến chất vấn đơn phương tôi bắt cóc người?”

Cái thanh âm này cô mơ hồ nhận ra được.

Chính là người phụ nữ lần trước ở phòng bao của 1999.

Một người khác là Quý Vũ.

Quý Vũ nhìn chằm chằm dung mạo của cô gái xinh đẹp hơn mình trước mặt: ” Cô thích Thời Khiêm đúng không?”

Bạch Vân nhìn chăm chăm Quý Vũ, khẽ cười một tiếng.

Trong lúc cười tự nhiên đều là khinh miệt.

” Cô nghĩ sai rồi Bạch tiểu thư, người Du Nhiên thích không phải là Thòi Khiêm, lần trước ở 1999 tỏ tình cũng không phải cô ấy, mà là tôi, người thích hẳn cũng là tôi, tình địch của cô cũng là tôi —— ”

Mặt Bạch Vân lạnh xuống, nhưng vẫn cười: ” Cho nên... ” ngữ khí nói chuyện của cô ta trở nên chậm rãi: ” Cô là đang hướng tôi tuyên chiến?”

“Không phải... ” Trì Hoan rất nhanh nghe được Quý Vũ phủ nhận, cô ấy hít vào một hơi thật dài, sau đó nói: ” Tôi muốn cô nói lời xin lỗi với Du Nhiên.”

“A.”

Một tiếng cười lạnh châm biếm, Bạch Vân cực kỳ khinh bỉ, tầm mắt từ trên người cô ta xẹt qua, ngẫu nhiên liếc một cái, hướng mặt lên tận trời quay đi.

Quý Vũ không chút nghĩ ngợi liền đuổi theo.

Dĩ nhiên, cô ấy tự nhiên cũng không nhìn thấy người phụ nữ đi ở phía trước là dạng vẻ mặt gì.

Mi tâm Trì Hoan liền nhú lại.

Mặc dù cô không biết vị Bạch tiểu thư này không phải là Bạch gia đại tiểu thư Bạch Tụng, nhưng nếu họ Bạch, lại nói rõ nơi này là địa bàn của cô ấy, hơn phân nửa là người của Bạch gia.

Chút bản lĩnh của Quý Vũ không cách nào cùng người ta chơi đùa.

Nhưng cô vẫn chỉ là ngồi im, cũng không có đứng dậy.

Mặc dù từng có ý nghĩ như vậy, nhưng là ——

Cũng chỉ là một cái thoáng qua.

Cho tới khi người được mừng sinh nhật lên đài lên tiếng ngăn ngừa, Trì Hoan cùng đại đạo diễn mới chấm dứt đối thoại.

“Cảm ơn mọi người vào cố ý tới tham gia tiệc sinh nhật của tôi..”

Trước mặt đều là một đoạn lời cảm ơn khách sáo, Trì Hoan nhìn xa xa cũng thấy rõ tướng mạo của cô gái trên đài... Không phải là người lần trước trong phòng bao 1999.

Lần trước thấy vị Bạch tiểu thư kia là thành thực xinh đẹp.

Vị Bạch Tụng tiểu thư này mặc dù 24 tuổi, vẫn là lộ ra khí chất ngây thơ, nhìn vóc người không cao hơn một mét sáu, gương mặt thiên về tròn, cũng coi là tiểu mỹ nhân mặt tròn trịa.

Trì Hoan đang phân tâm nghĩ muốn nói rõ sự tình với Quý Vũ, đột nhiên dưới đài có người ồn ào lên, Trì Hoan mới phục hồi tinh thần lại, liền nghe thấy cô ấy đang tỏ tình ——

Hai mắt Bạch Tụng rung rung, cánh môi run rẩy: ” Em thích anh, lần đầu tiên nhìn thấy anh, em liền yêu anh, ba năm trước đây anh nói em quá béo, bây giờ em gầy xuống... Anh có thể cho em một cơ hội hay không, em thật sự rất yêu anh... Thịnh Đường.”

Thuận ánh mắt của cô ấy là có thể thấy người đang đứng ở trong đám người, một tay cầm ở trong túi quần, một thân y phục màu trắng, anh ta lúc này nhìn qua rất lạnh nhạt, thậm chí còn có mấy phần ôn hòa.

Nhưng Trì Hoan vẫn cảm thấy anh ta vẫn sẽ cự tuyệt, bởi vì anh phong lưu nhưng so với Mặc Thòi Khiêm thì anh ta càng lạnh lùng hơn.

Hoặc có lẽ là, là máu lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Cô Ở Cùng Một Chỗ Với Thịnh Đường Sao?

Cùng với Tri Hoan, có rất nhiều người nhìn về phía người đàn ông đó.

Nguyên bản Thịnh Đường vốn có khí chất thu hút sự chú ý của người khác, rất khó dùng một từ chính xác để hình dung, nhưng không nghi ngờ chút nào, vô luận là loại nào, đều không thể bỏ qua.

Bàn tay từ đầu đến cuối đặt trong quần tây đều không có rút ra, đôi chân thon dài đi thong thả không nhanh không chậm cứ như vậy đi tới.

Ước chừng còn một thước, anh ta dừng chân lại, nhấc lên mí mắt chống lại cô gái đang ở trên bậc thang mà còn cao hơn mấy phần, môi nở nụ cười nhỏ bé: "Bạch Tụng, tôi không thích cô, bất kể là mập hay là gầy."

Mắt cô ấy giống như thoáng cái liền ảm đạm xuống, nhưng lại không cam lòng, môi bị cắn đến trắng bệch: "Anh không phải nói, anh không thích phụ nữ quá béo sao?"

"Vây chúc mừng cô, dùng thời gian ba năm chứng minh, tôi không thích cô, không phải là bởi vì cô mập!" Lời nói hơi dừng lại một chút, ánh mắt anh hơi híp, không đếm xỉa tới cười: "Huống chi, tôi không thích người quá béo nhưng phụ nữ không mập thì đầy đường, chẳng lẽ tôi đều phải thích?"

Thanh âm Thịnh Đường không cao lắm, ít nhất sẽ không để cho người cảm thấy cao, nhưng là không thấp, bởi vì cơ bản mọi người đều nghe rõ những lời anh nói.

Bạch Tụng nhìn anh, nước mắt liền rớt xuống: "Tôi bởi vì một câu nói của anh... Nỗ lực suốt ba năm, tôi..." ngay từ đầu cô ấy còn nói rõ ràng, càng nói càng bị nức nở bao phủ: "Tôi vì giảm cân... Biến thành người có bộ dáng anh thích... Thiếu chút nữa chết, anh đều không thấy được sao?"

Tri Hoan lặng lẽ nhìn cô gái đang rơi lệ kia, những giọt nước mắt giống như là nước mưa rơi trên mặt hồ, nhấc lên tầng tầng rung động.

Cô nghe được xung quanh không ít người đang nhỏ giọng bàn luận.

Đàn ông hoặc hâm mộ hoặc khể nguyên rủa.

Lấy thân thể Bạch Tụng, coi như là có mập một trăm tám mươi cân, ừy khuất xuống cũng muốn ăn.

Huống chi bộ dáng hôm nay của cô ấy, mặc dù không có nhiều gọi cảm phong tình vạn chủng đứng đầu mỹ nhân, nhưng là mũm mĩm khá ái, da thịt cũng tốt, tổng hợp chấm điểm đủ tám mươi Thịnh Đường không muốn, còn có nhiều đàn ông khác nguyện ý xếp hàng muốn.

Các cô gái lại có nhiều chút bất bình, cũng có không nói gì.

Bất bình là, ba năm cố gắng ba năm thống khổ, đôi lấy nghịch tập, nhưng người đàn ông này vẫn lạnh lùng, trước mặt mọi người cũng không cho cô gái chút mặt mũi nào.

Khinh thường là càng phụ trách, có ghen tị, cũng đầy chế giễu.

Duy chỉ có người trong cuộc thờ ơ không động lòng, thật giống như anh mới là người ngoài cuộc kia: "Thời gian ba năm, lại đi Quý Môn quan một vòng, chẳng lẽ còn không đủ cho cô thấy rõ ràng... Tôi không thích cô sao?"

Bạch Tụng ngẩn ngơ, vẫn là biết ý tứ của anh.

Nếu như anh có một chút thích mình, thậm chí phạm là có một chút không đánh lòng, thấy mình ba năm này thống khổ giảm cân, anh đã sớm mở miệng ngăn cản mình.

Nhưng anh không có, một câu cũng không có, cho tới bây giờ cũng không có.

Thật sự cô vốn không nên đến hôm nay mới biết đáp án này.

....

Trận này bị vô tình cự tuyệt tỏ tình đối với toàn bộ dạ tiệc mà nói chỉ là một nhạc đệm, nhiều nhất về phía sau ở trà dư tửu hậu sẽ nhắc lại, toàn bộ dạ tiệc tiếng dương cầm vui mừng bao phủ xuống, tiếp tục tiến hành.

Tri Hoan xoay người, chuẩn bị tìm một chỗ ngồi xuống lại gửi tin nhắn kêu Ô Vương trước thời hạn tới đón mình, nhiệm vụ hôm nay đã hoàn thành, có thể trước thời hạn thôi lui rồi.

Nhưng cô mới vừa xoay người, liền bất ngờ không kịp đề phòng chống lại một đôi mắt.

Trái tim Tri Hoan giật mình.

Là sâu tĩnh đen nhánh, thật giống như đã nhìn cô rất lâu, nhưng lại nhàn nhạt lặng lẽ.

Chân dài Mặc Thời Khiêm bước ra, hướng về phía cô đi tới.

Trì Hoan đứng tại chỗ, không nhúc nhích, cũng không có dời đi tầm mắt, nói không rõ là dạng tâm tình gì, khả năng cũng không có tâm tình đặc biệt gì, cũng chỉ là thấy hần, sau đó nhìn hần hướng chính mình đi tới.

Ước chừng còn có chừng ba thước, một bóng người lố mẫm đột nhiên vội vội vàng vàng vọt tới, bắt lại cánh tay của hần, thở gấp nói: "Mặc Thời Khiêm..." "Hần dừng bước, cúi đầu, gương mặt đẹp trai rất đậm mực: " Bỏ tay ra."

Là một phụ nữ trẻ tuổi, bị hần nói như thế, thấy người trên mặt không chút nào gần gũi mà lại lạnh lùng, giống như là bị sợ, ngưng ngừng thu tay về, nhưng vẫn là mặt đây nóng nãy, nhanh khốc hơn bình thường: "Mặc Thời Khiêm... Anh nhanh cứu Quý Vũ đi, cô ấy nói phải đi tìm cô gái lần trước cố gắng bắt cóc Du Nhiên, nhưng bây giờ tôi không tìm được cô ấy, cũng không gọi được điện thoại."

Mặc Thời Khiêm lãnh đạm, lông mày hơi nhíu lại: " Cô ta đi tìm Bạch Vân rồi hả?"

Ước chừng là bạn bè thân thiết, cũng sắp khốc đến nơi: " Tôi không biết người phụ nữ kia có phải kêu là Bạch Vân hay không, nhưng là tôi hỏi thăm những người xung quanh liền biết hai người cùng rồi đi, đến bây giờ cũng sắp 40 phút... Tôi vẫn không gọi điện thoại được cho Tiểu Vũ, cô ấy rất ít khi không nghe điện thoại."

Mặc Thời Khiêm liếc nhìn cô gái kia một cái, yên lặng mấy giây, hần thần nhiên nói " biết " nói xong, hần ngược mắt nhìn Trì Hoan một cái, thân hình cao ngất liền đổi phương hướng: " Đi theo tôi. "

Ba chữ kia, là ném cho bạn của Quý Vũ.

Trì Hoan từ từ mỉm cười nhưng nét cười trên khuôn mặt đẹp ấy cũng không có gọn sóng rõ ràng.

Ít nhất, người bên cạnh đều không nhìn ra bất kỳ đầu mối nào.

Tiện tay bụng ly rượu, cô liền tìm một chỗ ngồi xuống, lấy điện thoại di động ra gửi cho Ô Vương cái tin nhắn ngắn, sau đó cúi đầu từ từ ném đến vị thuận hướng của rượu.

Không tới mấy phút, trước mắt đột nhiên đề xuống một bóng tối.

Trì Hoan theo bản năng ngẩng đầu lên, tầm mắt hơi ngắn ra, ngay sau đó cong môi cười nhạt: " Bạch tiểu thư, có chuyện?"

Bạch Tụng hồng hồng vành mắt vẫn chưa hoàn toàn hết nhưng nói chuyện rất khách khí: "Có thể ngồi xuống sao?"

" Dĩ nhiên."

Vì vậy cô ấy ngồi xuống, nhìn chăm chăm mặt của Trì Hoan, tỉ mỉ nhìn rất lâu, cuối cùng nói: " Trì tiểu thư, người thật so với trong màn ảnh xinh đẹp hơn, mặt thật là nhỏ."

Trì Hoan "..."

Cô mỉm cười: " Cảm ơn."

Trì Hoan nổi danh trong giới này là mặt nhỏ như bàn tay, ngũ quan tinh xảo.

Bạch Tụng nhìn ánh mắt của cô, hít mũi một cái, rất trực tiếp mà hỏi: " Cô ở một chỗ cùng với Thịnh Đường sao?"

Trì Hoan hơi hơi nhướn mày, tay chống đỡ cái đầu, cũng rất trực tiếp trả lời: " Không có."

Bạch Tụng hồ nghi nhìn cô: " Có thật không?"

"Cô vì sao lại cho là anh ta ở chung với tôi? Cũng bởi vì hôm nay anh ta cùng với tôi nói mấy câu?"

Cô biết, Thịnh Đường... Mặc dù anh là bạn thân tốt nhất của Mặc Thời Khiêm, nhưng trước mắt mà nói bọn họ ngay cả quen thuộc cũng không có tính, từ trước nay cộng lại mà nói đều không nói nhiều như đêm nay.

Bạch Tụng lại nghiêm túc gật đầu một cái, nói: " Từ khi tôi biết anh ấy cho tới bây giờ cũng không thấy anh ấy kiên nhẫn cùng người phụ nữ nào nói chuyện. "

Trì Hoan "..."

Cô nhặt ra thì rất muốn nói một câu... Thật không phải là gay sao?

Nhưng nghĩ lại, coi như là gay, cũng chính là thích nam nhân, không có nghĩa là nhất định ghét phụ nữ?

Nhưng cô như cũ chẳng qua là lắc đầu một cái: " Không có, tôi cùng anh ta không tính là quá quen, liền hôm nay nói nhiều một chút."

“Phải không...”

Bạch Tụng nhìn cô, dường như còn muốn nói điều gì, đột nhiên bị đánh gãy: “Đại tiểu thư...”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76

Beta: Stuki^^

Đứng ở trước mặt chính là người giúp việc của Bạch gia.

Bạch Tụng ngẩng đầu: “Chuyện gì?”

– “Cái đó... Mặc tiên sinh cùng Nhị tiểu thư cãi vã, Mặc tiên sinh phân phó tôi gọi ngài đi qua đó.”

– “Cãi vã? Bạch Vân đã làm gì chọc Ngũ ca tức giận?”

– “... Hình như là không tìm thấy một cô gái, Mặc tiên sinh để bảo Nhị tiểu thư giao người, Nhị tiểu thư không chịu.”

– “Tôi biết rồi!”

Bạch Tụng đứng lên, cúi đầu liếc nhìn Trì Hoan, ánh mắt phức tạp: “Trì tiểu thư! Lần sau có thời gian lại tìm cô trò chuyện.”

Trì Hoan rũ xuống mắt, ngón tay nắm chặt ly thủy tinh, cười nhạt: “Được!”

Một ly rượu bỗng chốc đã thấy đáy, cô chống giữ cảm vuốt vuốt cổ ly, thỉnh thoảng còn có người đàn ông tiến lên bắt chuyện, cho đến khi Thịnh Đường ngồi xuống bên cạnh cô, mới xem như được yên tĩnh lại rồi.

– “Chờ Thời Khiêm cùng cô trở về?”

Cô thân nhiên nói: “Anh ấy không có bảo tôi chờ, cũng không nói theo tôi cùng trở về, tôi đã gọi trợ lý của tôi tới đón rồi!”

Thịnh Đường không có tiếp tục nói cái gì nữa, Trì Hoan yên lặng thưởng thức rượu vang.

Cho đến trong đại sảnh lại đột nhiên lại ồn ào một trận, mọi người tự động tách ra một con đường. Tiếng nghị luận lại lần nữa vang lên, Trì Hoan mới ngẩng đầu nhìn qua.

Đầu ngón tay căng thẳng, tầm mắt nhìn thẳng ở đó.

Người đàn ông tuấn mỹ mà càng lạnh lùng, trong tay ôm lấy một cô gái ướt nhep, tóc dài nhỏ nước, giống như còn bị lạnh, trên người đang đắp cái áo khoác của người đàn ông.

Trì Hoan dĩ nhiên nhận biết, đó là áo của Mặc Thời Khiêm.

Mặc Thời Khiêm chẳng qua là đi ngang qua đại sảnh, hân bình tĩnh, trực tiếp ôm lấy cô gái trong ngực bước xuống lên thang, hướng lầu hai đi tới, Bạch Tụng chạy chậm ở phía sau hân.

Trì Hoan nhìn hình ảnh của bọn họ biến mất ở trong tầm mắt, trên mặt không có biểu tình gì, duy chỉ có ngón tay run run.

Một lát sau, cô lại gơ tay lên rót một ly rượu.

Tầm mắt của người đàn ông bên cạnh không chút kiêng kỵ rơi vào trên mặt của cô: “Ghen?”

Trì Hoan sắc mặt rất nhạt, không có trả lời câu hỏi của anh ta.

Anh ta cười thật thấp: “Trì Hoan! Cô dường như không hiểu, đối với anh ấy mà nói, khế ước quan hệ trung thành có tầm quan trọng như thế nào.”

– “Phải không?! Vậy hân là cái gì?”

– “Cô gái kia, phát sinh quan hệ với anh ấy trước cô, cũng không có bất kỳ khác biệt gì. Anh ấy ban đầu bảo vệ cô là bởi vì chức trách, hôm nay cứu cô gái kia... Đối với anh ấy mà nói cũng không có điều gì là không thể.”

Tri Hoan nhìn chằm chằm chất lỏng trong ly rượu, bùng lên uống một hớp, sau đó buông xuống, nói: ” Anh tựa hồ là sợ tôi mất hứng, cho nên đặc biệt thay anh ấy giải thích.”

Anh ta tựa như cười mà không phải cười: ” Vậy cô có vui về sao?”

[Cô gái kia, phát sinh quan hệ với anh ấy trước cô, cũng không có bất kỳ khác biệt gì.]

Không có bất kỳ khác biệt gì?

Không có bất kỳ khác biệt gì thì thế nào, khi đó Mặc Thời Khiêm đối với cô mà nói, cũng bất quá là chức trách hộ vệ, cô cho tới bây giờ cũng không có xem hắn là một nam nhân.

Bây giờ...

Cô mặt không cảm giác, nhắm mắt, môi đỏ mọng cong ra mấy phần lạnh lùng chế giễu, hắn cũng chỉ là người đàn ông bẩm sinh thương tiếc đi, hướng chi Quý Vũ là bởi vì hắn mới bị như vậy.

Qua ước chừng mười phút, Mặc Thời Khiêm xuống đầu tiên, khuôn mặt tuấn mỹ của hắn giống như là che lấp một tầng nhàn nhạt sương mù, lạnh thấu xương.

Chuyện này kinh động Bạch lão.

Bạch lão đang cùng một ông lão nói chuyện phiếm, cũng không để ý chuyện gì, trong tay chống quai trượng hướng trên đất nặng nề gõ xuống, lạnh giọng: “Bạch Vân, con bây giờ lập tức đi lên cho ta!”

Bạch vân xưa nay kiêu căng quen rồi, cô ta chính là bị Bạch lão cưng chiều thành cái tính kia, đột nhiên bị rống một tiếng như vậy, lúc này cũng có chút không quen: ” Ba, con đang cùng bạn bè nói chuyện, ba muốn làm gì chứ...”

“Ba!!!” nặng nề một tiếng, một bạt tai trực tiếp liên xuống trên mặt của cô ta, mặt của cô ta đều lệch về một bên.

-“Bạch Vân! Hôm nay là sinh nhật của chị con, con đang với gây khó dễ với ai, không xấu hổ, mặt mặt sao?”

Bạch Vân nước mắt một chút liền rơi xuống. Cô ta bịt mắt, gất gao cắn môi đỏ mọng, nước mắt ào ào: ” Con xấu hổ mặt mặt? Ba, người từ hầm rượu dưới đất tìm ra cô gái kia chính là Bạch Tụng, nói là con liên quan đến cô ta, chính là bởi vì bọn họ nói như vậy, người không hỏi đúng sai liền đánh con?”

Bạch lão cả giận nộ: ” Không phải là con? Không phải là con còn có thể là ai?”

Bạch Vân tròn to hai mắt: ” Chẳng lẽ không thể là bọn họ tự biên tự diễn hãm hại con sao? Cô gái kia thích Thời Khiêm, biết con quen anh ấy đã một thời gian dài, chạy đến trước mặt của con tới khiêu khích con, còn có Bạch Tụng... Chị ta oán hận cô em gái này cũng không phải là một ngày hay hai ngày rồi!”

Tri Hoan nhìn xa xa một màn kia, nâng trán không nhịn cười được.

Cuối cùng, cô lại nhìn người đàn ông kia một cái.

Hắn vẫn là không có biểu tình gì, gương mặt đẹp trai thâm trầm lãnh đạm, trong đôi mắt có chút ám sắc nghiền ngẫm xen lẫn mỉa mai, không nói một lời đứng ở nơi đó, như người đứng xem cuộc vui vậy.

Trên lầu vang lên thanh âm đã giận đến run rẩy: ” Cô đang nói lảng nhãng gì đó?”

Quý Vũ đã đổi quần áo, tóc dài màu đen vẫn còn có chút ướt nhẹ buông ở sau vai, lộ ra sự nhu nhược. Sắc mặt cũng có chút tái nhợt, hiển nhiên nghe được lời nói vừa rồi: ” Tôi cùng Bạch đại tiểu thư đồng thời hãm hại cô? Tôi hướng cô khiêu khích? Bạch nhị tiểu thư, cô lần trước thấy tôi tỏ tình với người đàn ông cô thích, cô cho người định bắt cóc tôi, kết quả trói làm người, tôi chỉ là muốn cô xin lỗi người bạn của tôi, cô lừa tôi ra phía sau, sau đó để cho người đem tôi nhốt vào hầm rượu dưới đất. Nếu như không phải có Thời Khiêm cùng Bạch đại tiểu thư, tôi bây giờ đã bị chết cồng.”

Bạch Vân lạnh lùng nhìn cô ta: ” Thật sao? Là tôi đem cô nhốt? Bạch gia biệt thự lớn như vậy, Thời Khiêm cũng không tìm được cô, bạch Tụng thế nào nhanh liền tìm được?”

Bạch Tụng cũng đã xuống, âm thanh lạnh hơn: ” Tôi vì sao một lát là tìm được? Bạch Vân! Từ nhỏ đến lớn, em đem chị ấy giam ở bên trong còn thiếu sao?”

Bạch Vân bộc phát dùng sức cắn môi đỏ mọng, phảng phất cũng là xấu hổ đến mức tận cùng: ” A! A! Các cô đều nói như thế, tôi còn có thể nói cái gì?”

Cô ta ngược lại nhìn về phía Quý Vũ, ánh mắt ác liệt: ” Vậy cô nói cho tôi biết, cô tỏ tình với Mặc Thời Khiêm, anh ấy chấp nhận sao? Không hề có! Anh ấy cự tuyệt cô, một cô gái như cô ngay cả tình địch cũng không phải, tôi tại sao phải đem cô nhốt vào dưới hầm rượu? Chính là vì cho chị ta có thể làm người tốt một lần sao?”

Bạch Tung mặt đỏ lên vì tức giận: “Bạch Vân, em...”

“Tôi? Tôi thế nào?” Bạch Vân sờ mặt mình: “Hai người các cô, một người thích Thôi Khiêm, một người từ nhỏ đã ghét tôi! Liên thủ hãm hại tôi, chuyện vu oan cho tôi còn khó khăn sao?”

Quý Vũ giận đến phát run: “Cô nói vậy, ngậm máu phun người?”

“Tôi ngậm máu phun người? Nói tôi hại cô, cô hẳn là có nhân chứng cùng vật chứng?”

Bạn của Quý Vũ không nhịn được phản bác: “Có người thấy được!”

Cô ta vừa nói, vừa đem người nói nhìn thấy Quý Vũ bị Bạch Vân cùng hai cô gái kéo ra ngoài, hỏi: “Anh nhìn thấy là cô ta đem Tiểu Vũ mang đi?”

“Cái này... Tôi chỉ nhìn thấy Bạch tiểu thư cùng với cô ấy cùng rời đi đại sảnh... Cũng không có nhìn thấy những thứ khác.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77

Beta: Stuki^^

Bạch Vân có thân phận gì, Quý Vũ lại là thân phận gì, người có chút tình mắt cũng có thể nhìn ra được. Trước mặt mọi người ai dám hủy đi mặt mũi Nhị tiểu thư của Bạch gia

. - “Anh...”

Bạch Vân liếc bạn của Quý Vũ một cái, cười lạnh giọng mỉa mai: “Thế nào? Không có từ nào để nói sao?”

“Tôi thấy!” trong bầu không khí giăng co ở nơi này đột ngột vang lên giọng nói lạnh lạnh xinh đẹp lại lười biếng: “Tôi đây nhìn thấy Quý tiểu thư và Bạch tiểu thư cùng rời đi, cũng tận mắt thấy thủ hạ của Bạch tiểu thư cường chế đem Quý tiểu thư mang đi —— ”

Không ít người nhìn đến nơi phát ra tiếng nói.

Tri Hoan không biết từ lúc nào đi tới, ngồi ở trên ghế sa lon, một tay bưng ly rượu vang, một cái tay khác chống cằm, một đôi mắt nhìn bọn họ, ngũ quan xinh xắn đang cười đến dị thường vui vẻ.

Mặt Bạch Vân liền biến sắc, lại cười lạnh: “Cô thấy có người cường chế mang cô ta đi, vẫn chỉ là nhìn?”

“Oh, chẳng lẽ việc tôi khoanh tay đứng nhìn, với cô để cho người đem cô ấy nhốt vào tầng ngầm dưới đất có mâu thuẫn gì sao? Tôi là không để ý, nhưng chính là tôi đã thấy được, không được sao?”

Tri Hoan liếc mắt, trong đôi mắt không có chút nhiệt độ, buông tay một cái: “Lại nói việc cô trói làm tiểu thư Ninh Du Nhiên, ngày đó vừa vặn Đường thiếu đi ngang qua cứu cô ấy, có muốn tôi gọi điện thoại cho anh ta hỏi một chút về biển số xe... Lại kêu cảnh sát tra, tra đến cùng xem xem Bạch nhị tiểu thư có quan hệ hay không không?”

Bạch Vân cười nhạt một tiếng: “Tri Hoan, cô thật không hổ danh là một diễn viên, mở mắt nói bừa cũng rất bản lĩnh, cô tối hôm nay căn bản không có rời khỏi phòng khách.”

Tri Hoan tối nay mặc dù tương đối là ít nổi danh, nhưng cô tuyệt không phải là không cho người ta có cảm giác tồn tại, trong dạ tiệc chú ý tới cô có rất nhiều người.

“Ồ...!” cô kéo dài ngữ điệu, cười đến nhìn rất là vô tội: “Ai có thể đứng ra để chứng minh đây?”

Bạch Vân là không dễ chọc, nhưng Tri Hoan cũng tuyệt đối là một người không thể trêu vào nha, cho dù là không có đắc tội hai bên, cũng sẽ không có người đứng ra nói. Dù đứng là có không ít người có thể chứng minh, Tri Hoan thật sự là không có rời khỏi đại sảnh.

Trong đám người, Thẩm Tiểu nhắc chân liền muốn đi lên phía trước, nhưng chân vừa vọt lên đặt xuống, cánh tay liền bị kéo lại.

Cô quay đầu lại, thấy gương mặt Mạc Tây Cố biểu tình lãnh đạm: “Tiểu Tiêu, cô quên tôi đã nói với cô cái gì sao?”

Thẩm Tiểu cắn môi: “Cô ấy chính là đôi trắng thay đen, tôi một mực chú ý tới cô ấy, cô ấy căn bản không rời khỏi đại sảnh.”

Mạc Tây Cốc cúi đầu liếc mắt một cái, nhàn nhạt nói: ” Chuyện này không liên quan tới cô.”

“Tây Cốc!?” cô ta không nhịn được hỏi: ” Anh hãy nói thật cho tôi biết! Có phải anh thích cô ấy rồi hay không?”

Nam nhân thu hồi bàn tay đang bắt lấy cánh tay cô ta, lần nữa rút vào túi quần, vẫn là nhàn nhạt: ” Nếu như cô không có chuyện gì khác nữa, chúng ta có thể rời đi trước.”

Thích Trì Hoan?

Anh ta cho tới bây giờ không có sinh ra ý nghĩ như vậy.

Chẳng qua là cô biến mất ở trong cuộc sống của anh ta, anh ta có chút mất mát cũng không quen. Bây giờ lại lấy góc nhìn không liên hệ người nhìn cô... Giống như là thấy được một Trì Hoan khác, rốt cuộc điểm gì không giống nhau, hẳn cũng không nói ra được là cái gì.

Bên kia.

Trì Hoan dứt lời, sau mười giây, tiếng rống giận già dần dần vang lên: ” Còn không cho Quý tiểu thư cùng chị con một lời xin lỗi?”

Bạch Vân gắt gao cắn môi, cúi đầu, không nói thêm gì nữa, nước mắt như chuỗi hạt trên châu, giống như là bị uy khuất rất lớn, lại không thể cãi lại.

Trì Hoan ngược lại nhìn về phía Bạch lão tiên sinh, gật đầu, hơi cười yếu ớt: ” Bạch lão tiên sinh, ngài đừng tức giận... Tôi chỉ là đùa một chút mà thôi! Đúng như Bạch nhị tiểu thư vừa nói, tôi nay tôi không hề rời khỏi đại sảnh, cũng không có tận mắt thấy Quý tiểu thư bị cưỡng chế mang đi... Điều là nói miệng không bằng chứng, một cái liên kháng định là Nhị tiểu thư, nếu là Quý tiểu thư cùng Bạch đại tiểu thư đang nói dối, đây chẳng phải là oan uổng lớn.”

Bạch lão hip mắt một cái, nhìn cô gái thon nhỏ lười biếng trên ghế sa lon, trên mặt của cô từ đầu đến cuối treo nụ cười, nhìn như vui vẻ, nhưng đáy mắt cô cơ bản không phải là nụ cười chân thật.

Nam Trì Hoan bác Sở Tích, nếu là bình hoa thuần túy ở thời đại này đã sớm khó mà đứng vững gót chân.

Ông đã sớm nghe nói vị thiên kim Sở gia kia năm xưa được học viện mỹ thuật Hoàng gia Anh nhận, chỉ trách nhà mình hai cô con gái tiền đồ đều không lớn như vậy.

Trì Hoan nói lời này, nhìn như là để cho ông đừng oan uổng Bạch Vân, tại chỗ này ngược lại có mấy người nghe không hiểu lời cô nói. Mặc dù đều là nói xuông không tác dụng, nhưng cô rõ ràng xé toạc bộ dạng đắc thắng của Bạch Vân. Bị cô nói như thế, cho dù không ai nói cái gì, phần lớn mọi người cũng đều sẽ có cảm giác, là Bạch Vân hăm hại sau đó bị cắn ngược lại.

Ngay cả Bạch Vân cuối cùng muốn tạo bầu không khí uy khuất, đều bị cô bóp nát.

Từ đầu đến cuối đều yên lặng, người đàn ông trên môi kéo ra mấy phần lãnh đạm cơ hồ không có độ cong, hơi hột mở miệng: ” Hôm nay là sinh nhật Bạch đại tiểu thư, nếu Quý tiểu thư không việc gì, không bằng cứ tính như vậy!”

Dứt lời, hắn ngược mắt nhìn Quý Vũ dựa người vào cầu thang trên lầu, thản nhiên nói: ” Quý tiểu thư cảm thấy thế nào?”

Quý Vũ thấy Mặc Thời Khiêm nhìn mình, không tự chủ được gật đầu một cái, nhẹ giọng nói: ” Tôi không có vấn đề gì.”

Cứ tính như vậy?

Ở nơi này là liên như vậy.

Cái chuyện lúng túng này, không ai dám ở hiện trường nói cái gì, không có nghĩa là bọn họ không suy nghĩ. Bạch Vân bị Bạch lão gọi lên lầu, Quý Vũ được mấy người bạn vây quanh an ủi, Bạch Tụng hôm nay sinh nhật, tự nhiên cũng không thiếu đám bạn thân.

Chuyện này nhìn qua cứ như vậy đi qua.

Mặc Thời Khiêm lúc ở bên trong dạ tiệc không thấy bóng người của Trì Hoan, lại phát hiện giờ cô cũng đã không thấy.

Mày kiếm tuần tú nhếch lên, lấy điện thoại di động ra chuẩn bị gọi điện thoại cho cô.

Giọng nói thờ ơ ở sau lưng vang lên: ” Cô ấy kêu trợ lý tới đón, đã đi rồi.” Mặc Thời Khiêm xoay người nhìn về mặt thoáng mất mát của Thịnh Đường, nhủ thầm, nhàn nhạt nói: ” Tôi ở chỗ này, cô ấy tại sao còn muốn kêu trợ lý tới đón?”

Loại tình huống này, hẳn nhất định sẽ đưa cô trở về, cô hẳn biết rất rõ mới đúng.

Thịnh Đường “...”

Anh liếc một cái, xì cười: ” Đầu chỉ trợ lý tới đón, tôi còn chứng kiến cô ấy chân trước đi ra ngoài, chân sau Mạc Tây Cốc liền đi theo ra.”

-“Sao anh không nói sớm?”

-“Cô gái của chú, còn cần tôi nhìn cho chú sao?”

Mặc Thời Khiêm lạnh liếc anh một cái, xoay người liền đi ra cửa.

Bên kia Quý Vũ lạnh mắt thấy Mặc Thời Khiêm giống như là muốn rời đi, cũng không đoái hoài tới đám bằng hữu, vội vàng vàng liền chạy theo.

Mặc dù là đầu mùa đông, nhưng ban đêm bên ngoài vẫn còn có chút lạnh, Trì Hoan khoác áo khoác ngoài vàng nhạt, nàng lạnh đến rụt cổ, đi giày cao gót ra ngoài của biệt thự. Đợi cũng sắp tới nửa giờ vẫn không thấy xe của cô. Cô lấy điện thoại di động gọi điện thoại cho Ô Vương: ”Không phải nói đã đến, người đâu?”

-“Cái đó... chị Trì Hoan?!”

-“Thế nào?”

-“Em đi tới ngã ba rồi, phía trước không có dẫn đường... Lái nhầm đến biệt thự khác, chị đợi một lát nữa, chưa tới mười lăm phút nữa sẽ đến.”

Trì Hoan “...”

Cô cúp điện thoại, mặt không cảm xúc nhìn trời.

“Sốt ruột?”

Giọng nói quen thuộc đột nhiên ở sau lưng vang lên: ”Muốn tôi đưa cô trở về không?”

Trì Hoan quay đầu lại, nhìn người đàn ông cao hơn cô cả một cái đầu. Người đến là Mặc Tây Cố. Cô mím môi nhàn nhạt nói: ”Không cần, trợ lý của tôi lát nữa sẽ đến.”

-“Còn có mười lăm phút, cô là chuẩn bị ở chỗ này bị đông lạnh sao, hay là trở vào trong đi?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78

Beta: Stuki^^

Từ nơi này đi trở lại đại sảnh của biệt thự mất khoảng năm phút, đi ra lần nữa, lại phải mất năm phút, nói cách khác cô cũng chỉ có thể đợi năm phút nữa, hiển nhiên trở về là không thực tế.

Nhưng đứng chờ, cũng thật là lạnh.

Trì Hoan không nhìn anh ta, chỉ là nói: ”Tôi không sao.”

Mặc Tây Cố nhìn cô một hồi, mới nói: ”Nếu như em không muốn để cho anh đưa cô trở về, vậy em lên trên xe của anh chờ lái xe của em đến, rồi lại theo anh ta trở về.”

-“Không cần.”

Thái độ của cô không tính là kém, không có giống như ở trước mặt Thẩm Tiểu cay nghiệt châm chọc, cũng không có mang vẻ mặt ngoài cười nhưng trong không cười đối với Bạch Vân trong biệt thự, mà rất đơn giản, chính là xa cách.

Mặc Tây Cố sắc mặt lãnh đạm hơi tối lại.

Cổ tay của Trì Hoan đột nhiên bị bàn tay ấm áp của người đàn ông nắm chặt, sau đó là bị lôi kéo đi —— Cô rút không được, chỉ có thể lao đảo bị kéo đi:” Mặc Tây Cố, anh định làm gì?”

Người đàn ông không lên tiếng, đem cô nhét lên xe, sau đó dùng lực mạnh đóng lại cửa xe chỗ ngồi cạnh tài xế, chính mình vòng qua đầu xe, lên ghế lái.

Trì Hoan còn chưa kịp xuống xe, liền bị có lực tay lần nữa lôi trở lại, sau đó, cửa xe khóa kín.

“Mặc Tây Cố —— ”

“Anh đã nói!” Anh ta đập thanh sắt đứt lời nói của cô: “Bên ngoài lạnh lẽo, ở trên xe chờ.”

Tri Hoan lồng mây nhả lại, sắc mặt cũng không dễ nhìn, cơ hồ là bị anh ta chọc cười: “Tôi cũng đã nói rằng tôi không muốn?”

Mạc Tây Cố ánh mắt tối sầm lại, ngay sau đó thân nhiên nói: “Anh lúc trước đã nói với em “không muốn” không chỉ một lần, anh xem em cũng không nghe lọt tai bao nhiêu.”

Tri Hoan cau mày: “Anh đây là ý gì, sau ngày hôn lễ, chúng ta chắc chỉ là làm người xa lạ ăn ý với nhau.”

Mạc Tây Cố vốn là nhìn kính chắn gió trước mặt, nghe xong những lời này, anh ta mới nghiêng đầu nhìn chăm chăm mặt của cô, đột nhiên hỏi: “Có phải ngày đó cho dù anh không tuyên bố hủy bỏ hôn lễ, em cũng sẽ không theo anh kết hôn?”

-.”Ừ!”

Cái chữ này, cô nói rất lãnh đạm, cũng vô cùng quả quyết.

Vào giờ khắc này Mạc Tây Cố thậm chí còn phát hiện, ít nhất về mặt tình cảm, Tri Hoan nếu so với anh ta quả quyết hơn nhiều.

“Đêm hôm đó...” thanh âm anh ta khàn khàn đi xuống, cổ họng cũng giống là bị cái gì chặn lại: Em gọi điện thoại cho anh...”

-“Tôi nhìn thấy các người đi vào, nhưng đợi rất lâu rồi, cũng không có thấy các người đi ra.”

Ngoài xe mờ hồ có tiếng gió, nhưng bên trong xe lại tĩnh mịch không một tiếng động.

Mạc Tây Cố đôi mắt có chút đau nhức, huyết dịch có chút dâng trào.

Anh ta biết cô đại khái là biết chuyện đêm đó rồi, hoặc là do Mặc Thời Khiêm thay cô tra được, hoặc là bởi vì anh ta không có phong tỏa tin tức, cô theo đường dây khác biết.

Nhưng chưa bao giờ nghĩ tới, là do...”Nhìn “.

Tri Hoan xuyên thấu qua kính chắn gió nhìn thấy bóng người Mặc Thời Khiêm trong biệt thự đi ra, cô đang muốn để cho Mạc Tây Cố mở cửa xe thả cô đi xuống——

Cho dù cô đang cùng người đàn ông kia giận dữ, nhưng so với bị Mạc Tây Cố khóa ở trong xe vẫn tốt hơn.

Ánh nhìn còn chưa kịp thu hồi, cô liền thấy Quý Vũ thở hổn hển đuổi theo, một mực chạy đến trước mặt người đàn ông kia, ngăn đường đi, hần mới dừng lại.

Cách một khoảng, cô chỉ có thể nhìn thấy bọn họ, nhưng không nghe được bọn họ nói cái gì.

Quý Vũ cao khoảng 1 mét sáu mươi, đứng ở trước mặt người đàn ông phá lệ ra sự tinh tế, y như chim non nép vào người.

Cô ta đang ngửa mặt lên, trong đôi mắt rụt rè e thẹn kia không hề che giấu lòng ái mộ, tư thái mười phần của tiểu nữ nhân, trên mặt càng là ngượng ngùng, cười e lệ.

Mạc Tây Cố là người nào, nhìn Tri Hoan nhìn chăm chăm hai người trước mặt kia, tầm mắt của hai người chuyên tâm không giống tầm thường, anh ta hít một cái, nói thật nhỏ: “Cô biết tại sao Bạch lão ở trước mặt mọi người để cho con gái của mình khó chịu không?”

Tri Hoan ngẩn ra: “Có ý gì?”

Anh ta cười nhạt: “Ở trước mặt Bạch gia, Quý Vũ thì tính là gì, Bạch lão một đời kiêu hùng, làm sao có thể vì là một cô gái mà ngay trước mặt mọi người khiển trách chính đứa con gái mình yêu thương... Chẳng qua là, Bạch Văn lần áp Quý Vũ chọc giận người Bạch lão kiêng kỵ. Ông ta không muốn vì việc này làm ảnh hưởng tới quan hệ 2 bên, vai diễn kia, cũng bắt quá là làm cho người khác xem thôi.”Tri Hoan mím môi, trên khuôn mặt mang thần sắc rất nhạt nhẽo.

Người Bạch lão kiêng kỵ ...

“Nghe nói vợ chưa cưới của Mặc Thời Khiêm bị Đường Việt Trạch mang đi?! ” Mạc Tây Cố nhìn chăm chăm nét mặt của Tri Hoan, ngữ điệu tùy ý giống như là chẳng qua là lơ đãng nhắc tới, rồi lại nhìn đôi nam nữ ngoài kia: “Cô ta kia nhìn qua rất thích hần, Mặc Thời Khiêm cùng Bạch Văn mấy năm quen biết, cũng phải che chở cô ta, là đối với cô ta có tình ý sao?”

Cô nắm túi xách, ngón tay vô ý thức xiết chặt.

Mấy giây sau:” Anh không phải là muốn đưa tôi trở về sao? Đi thôi.”

Ánh mắt của Mạc Tây Cố hơi hơi xảy ra biến hóa, nhưng anh ta không nói gì, thậm chí không có nhắc nhở cô gọi lái xe tới, liền quay đầu xe chạy, sau đó

rời đi khu biệt thự..

Đèn xe sáng lên, Mặc Thời Khiêm nháy mắt thấy chiếc Rumble màu đen kìa.

Làm vệ sĩ thời gian dài như vậy cho Trì Hoan, xe của Mặc Tây Cổ, hẳn dĩ nhiên là biết.

Đọc theo đường đi Trì Hoan đều không lên tiếng, Mặc Tây Cổ cũng duy trì yên lặng.

Cho đến xe dừng lại ở dưới lầu trọ, Trì Hoan mới nghiêng đầu hướng anh ta nói: "Cảm ơn anh đã đưa tôi về."

Mặc Tây Cổ mở khóa cửa xe: "Sớm nghỉ ngơi một chút đi."

Trì Hoan đẩy cửa xuống xe.

Mặc Tây Cổ đưa mắt nhìn cô rời đi, đáy mắt hàn ý dần dần lan tràn.

Quay xe, cửa tự động của lầu trọ đang lúc đóng, chiếc Lamborghini màu đen cùng một cái Guts màu đen khác lao qua, Mặc Tây Cổ lái xe, dư quang của khoe mắt trong lúc vô tình liếc người đàn ông đang ngồi chỗ tài xế...

Mặc Thời Khiêm

Trì Hoan còn chưa đi vào thang máy, vừa muốn đưa ta ấn nút mở, một cái tay so với cô cướp trước một bước nhấn lên.

Ngón tay thon dài, từng khớp xương rõ ràng, trên cổ tay là cái đồng hồ cho nam giới mà cô đã tỉ mỉ chọn lựa.

Trầm thấp đến đè nén, giọng nam ở đỉnh đầu cô vang lên: "Tại sao để cho anh ta đưa em trở về?"

Cửa thang máy mở, cô mang giày cao gót lộc cộc đi vào.

Mặc Thời Khiêm đi vào theo.

Cửa thang máy chậm rãi khép lại, không gian trở nên khép kín.

Cô nhìn cánh cửa kim sắc đóng chặt lại, nhân nhật nói: "Tài xế của em lạc đường, anh ta thấy em chờ ở bên ngoài gió thổi lạnh, nên nói muốn đưa em trở về."

Thanh âm của nam nhân lạnh trầm xuống: "Anh ta muốn đưa em về, em liền để cho anh ta đưa?"

Nghe ra lãnh ý bên trong giọng nói của hắn, Trì Hoan ngẩng đầu, kéo môi một cái: "Không được sao?"

- "Trì Hoan, em đang tức giận với anh sao?"

Nghe lời này, trong nội tâm cô cứng lên, sắc mặt càng không dễ nhìn: "Là em tìm anh náo loạn sao?"

- "Em thật giống như đã quên lời nói của anh? Trì Hoan, trong thời gian chúng ta ở chung với nhau, em phải cùng những đàn ông khác giữ khoảng cách."

Cái này đương nhiên...

Trì Hoan tức giận đã không muốn cùng hắn nói chuyện, cửa thang máy mở một cái, cô liền trực tiếp nhấc chân đi ra ngoài.

Mặc Thời Khiêm đi sau lưng cô, chân cô vốn so với chân hắn ngắn hơn, hướng chi mờ cửa mật mã cũng cần thời gian, căn bản vẫn không kịp.

Mở cửa đi vào, cô trở tay liền muốn đóng cửa lại. Nam nhân chân nhanh hơn cô, trực tiếp chặn cửa, một giây kế tiếp, cánh tay cô bị bắt, Mặc Thời Khiêm chen vào, kéo cô hướng vào bên trong phòng khách.

Nửa người cô cơ hồ là bị đẩy ngã tại trên ghế salon

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79

Beta: Stukí^^

Ghế sa lon của cô rất mềm mại, ngã vào cũng không làm đau cô. Nhưng khi ngã xuống, động tác hơi mạnh, làm áo khoác ngoài của cô cũng trong quá trình này rơi xuống đất.

Đi theo sau, nam nhân quỳ một chân bên người của cô trên ghế sa lon, cúi người liền có thể đưa cô toàn bộ bao phủ lại.

Tri Hoan ngẩng đầu lên, đối diện với khuôn mặt người đàn ông đang cúi đầu, lạnh lùng lãnh đạm thờ ơ, khoảng cách rất gần, cô nảy sinh ra tức giận, đồng thời lại còn sinh ra trong lòng mấy phần rung động. Ngón tay theo bản năng muốn nắm cái gì, cuối cùng chỉ nắm quần của mình.

-“Mặc Thời Khiêm, anh có ý gì?”

Những ngón tay nắm lấy cằm của cô, người đàn ông cúi đầu nhìn chăm chăm mặt của cô, giọng nói lạnh như băng: ” Tri Hoan, em không cần nói cho anh, em ngu ngốc đến mức muốn cùng Mặc Tây Cổ hợp lại.”

Ngu ngốc?

-“Mặc Thời Khiêm, anh nói thế ...”

-“Nói sai rồi sao?”

Cô cắn môi: ” Coi như em thật muốn hợp lại với anh ta, cũng không tới phiên anh mắng em ngu xuẩn.”

Người đàn ông giữa môi tràn ra nụ cười lạnh lùng, giữa đôi lông mày đều là khinh thường: “Em cho rằng là anh ta bây giờ đối với em hơi tốt một chút nghĩa là ưa thích em? Nam nhân đều là sợ bị xem thường. Em theo đuổi anh ta bốn năm, nói không cần là không cần, nói biến mất liền biến mất, hấn chẳng qua là không có quen mà thôi, coi như anh ta thật thích em, đây cũng là thuộc loại người vô liêm sỉ.”

Tri Hoan cho tới bây giờ cũng không biết, người đàn ông này còn có thời điểm khắc nghiệt như vậy.

Ngực cô phập phồng lợi hại, đôi mắt trắng đen nhìn anh chăm chăm, lại hồi lâu không thốt ra một câu.

Cuối cùng, cô đưa tay đẩy ra bộ ngực của hấn, tức giận rống: ” Không cần anh quan tâm, anh cút đi cho em!!”

Mặc Thời Khiêm ngược lại thật bị cô đẩy ra nhưng cô còn chưa kịp đứng dậy, cô liền bị nam nhân lần nữa ấn đi xuống. Hấn nheo mắt lại, ánh mắt sâu hút, ánh mắt trầm lắng, sự nguy hiểm tản ra bốn phía, nói từng chữ một: ” Không cần anh quản?”

Tri Hoan cảm giác mình bị ánh mắt hấn giết chết.

Cô cắn môi, cũng không dám tiếp tục chọc giận hấn.

Cô chưa từng thấy qua bộ dáng nổi giận của hấn, cô có loại trực giác, nam nhân này khi giận lên, chuyện gì cũng đều làm được.

-“Anh buông ra! Anh làm em đau!”

Cổ tay của cô bị nam nhân siết mạnh, càng lúc càng mạnh, tay càng lúc càng đau giống như là muốn bị hấn bóp gãy.

Mặc Thời Khiêm chuyển mắt, mới phát hiện cổ tay của cô đã bị bóp đến đỏ bầm, lập tức thu hồi lực đạo trên tay.

Tri Hoan thu tay về, cúi đầu vuốt cổ tay của mình, trong đôi mắt đã có nước mắt.

Cứ như vậy lâm vào yên lặng không tiếng động. Mặc Thời Khiêm nhìn chăm chăm cô một lúc lâu, mới thả chậm giọng nói: ” Đoạn tuyệt với anh ta là em tự mình quyết định, muốn ở cùng anh cũng là do em tự quyết định!”

Dùng mấy giây, hấn mặt không cảm xúc tiếp tục nói: ” Cùng Mặc Tây Cổ giữ một khoảng cách, anh không muốn lại thấy em với anh ta đơn độc ăn cơm, hoặc là anh ta đưa em về nhà, hiểu chưa?”

Yên tĩnh khoảng 1 phút, Tri Hoan nghiêng đầu nhìn về phía nơi áo của cô rơi xuống, hít sâu một hơi:” Biết!”

Nói xong cô liền nhẹ đẩy hấn ra, đứng dậy đi nhặt lên y phục của mình, ôm lấy nó, đi về phòng ngủ, cúi đầu, trên mặt không biểu lộ vui giận:” Em muốn tắm rồi ngủ, anh cũng trở về đi thôi.”

Tri Hoan cũng không để ý hấn có đi hay không, áo khoác ngoài vẫn ở trên giường, cầm quần áo liền tiến vào phòng tắm.

Mặc Thời Khiêm nhìn bóng lưng cô biến mất, đôi mắt ngưng lại, màu sắc cũng dần dần chuyển thẫm lại.

Sau một tiếng,

Nam nhân thân hình cao cao dựa ở cửa sổ phòng ngủ, liếc mắt nhìn cái cửa phòng tắm kia vẫn đóng chặt.

Cô còn chưa ra, trong phòng ngủ cũng sớm đã không có tiếng nước chảy, thậm chí không có động tĩnh.

Nhấc chân đi tới, ngón tay gõ cửa.

Mặc Thời Khiêm hắng giọng, thanh âm trầm thấp: ” Trì Hoan, em ở bên trong làm gì?”

Một lát sau, nữ nhân giọng nói thật thấp mới vang lên: ” Còn có việc sao?”

Hắn nhàn nhạt nói:” Có.”

-“Ngày mai lại nói, tôi ngày hôm nay rất mệt.”

-“Tôi ngày mai rất bận rộn.”

“...”

Bên trong lại an tĩnh, cô tựa hồ là không chuẩn bị phản ứng hắn nữa.

“Em nếu không ra, anh liền tiến vào!” nam nhân thân nhiên nói:” Nếu để cho anh nhìn thấy em không mặc quần áo, anh liền ngằm thừa nhận em có ý muốn câu dẫn anh.”

Trì Hoan “...”

Lại qua mấy giây, bên trong vang lên động tĩnh nhỏ xíu.

Năm phút sau, Trì Hoan tóc dài ướt nhẹp khoác áo choàng tắm đi ra, khuôn mặt rất lãnh đạm” Có chuyện sao anh không nói trước lúc em tắm?”

Hắn hạ mắt, liếc nhìn ngón tay cô bị bọt nước làm trắng bệch.

Hắn thậm chí cho là cô khóc ở bên trong.

Bất quá dường như không có, vành mắt không có đỏ, trên mặt cũng không nhìn ra vết tích của nước mắt.

Cuối cùng, Mặc Thời Khiêm nhìn chằm chằm ánh mắt của cô:” Nói cho anh biết, em là đang ủy khuất vì cái gì?

Trì Hoan đi thẳng qua bên cạnh cửa sổ, tìm cái khăn lông lau tóc, nhàn nhạt nói: ” Con mắt nào của anh thấy em ủy khuất?”

-“Nếu không, em chính là đang vì Mặc Tây Cỗ hao tổn tinh thần?”

Động tác lau tóc hơi dừng lại, cô rũ xuống đôi mắt nói:” Không được sao, em thích anh ta mất bốn năm, cảm tình không phải là như dùng da lau một chút, là có thể toàn bộ lau sạch, ngay cả anh ấy cũng cảm thấy mất mát không có quen, huống chi là em “. Nghiêng đầu, chống lại tầm mắt của hắn: ” Mặc Thời Khiêm, không phải ai cũng đều giống như anh, vài chục năm cảm tình nói không có, chân mày cũng sẽ không nhíu một cái.”

Cô không biết Thịnh Đường nói với mình những thứ kia, rốt cuộc là đang vì hắn giải thích, hay là nhắc nhở cô.

Hắn ra mặt cứu Quý Vũ, so với trước hắn kia ra tay bảo vệ cô, không có bất kỳ khác nhau nào.

Như thế, cô cùng Lương Mãn Nguyệt đối với hắn mà nói, có cái gì khác nhau chứ?

Nghĩ lại, cô muốn có sự khác biệt này làm gì, cô muốn là kẻ ước trung thành, cô tin hắn có thể cho cô cái này là đủ rồi?

Là muốn chiếm làm của riêng sao?

Phần nộ của hắn làm cô phiền muộn.

Nam nhân đối với nữ nhân muốn chiếm làm của riêng cũng giống khi nữ nhân muốn chiếm nam nhân làm của riêng.

Mặc Thời Khiêm nhìn khuôn mặt trắng nõn kia, mặt mày từ từ nhẵn lại, lạnh lùng nói ” Cho nên?”

Chẳng lẽ, cô vẫn thật sự hối hận?

“Không có cho nên ” cô giọng nói nhàn nhạt lượn lờ: “Em theo anh ta ăn cơm, chỉ là vì đem chiếc nhẫn trả lại anh ta. Anh ta đưa em trở về, cũng là bởi vì trợ lý của em lạc đường. Anh ta túm em lên xe ngồi chờ, kết quả vừa vặn thấy Quý Vũ với anh ở trước mặt trò chuyện với nhau thật vui vẻ, tránh cho lúng túng, em cũng chỉ phải ủy khuất một chút, để cho bạn trai cũ đưa em trở về.”

Mặc Thời Khiêm cười:” Lúng túng? Lúng túng cái gì?”

Tri Hoan cắn môi, cười lạnh.” Anh da mặt dày không cảm thấy lúng túng, người ta là tiểu nữ nhân cũng sẽ lúng túng.”

–“Em muốn trở về, tại sao không gọi tôi đưa em về.”

–“Anh không phải là rất bận rộn sao?”

–“Tôi bận rộn cũng sẽ đưa em về, cái này là nghĩa vụ của tôi, em nên gọi cho tôi.”

Nghĩa vụ.

Nàng dùng sức lau tóc, không nói gì. –“Tri Hoan, em ghen?”

–“Ghen? Ôm những người con gái khác là anh; Làm phiền đường đường là Bạch lão ngay trước mọi người giáo huấn con gái của mình để làm Quý Vũ hả giận là anh; Vừa nảy đến thiếu chút nữa bị vụn gãy cô tay là em, em làm gì đều không làm, anh nghĩ, em ghen?”

Hắn nhìn chằm chằm mặt của cô, thần nhiên nói.” Cho nên anh rõ ràng ngay tại đó, em cũng không kêu anh đưa em về, cũng là bởi vì anh ôm Quý Vũ, lại thay cô ta dạy dỗ Bạch Vân?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80

Beta: Stuki^^

Tri Hoan nổi nóng, người đàn ông này có phải hay không nghe không hiểu tiếng người?

Cô nói hết rồi. Cô không còn gì để nói.

Thấy nữ nhân buồn bực mặt mày không nói lời nào, Mặc Thời Khiêm cũng không lên tiếng nữa. Đi tới kéo cô trở lại phòng khách, ấn cô ở trên ghế salon ngồi xuống, sau đó tìm ra máy sấy tóc cho cô.

Không có mở số lớn nhất, gió nhẹ thổi qua da đầu, dường như đem tâm tình nóng nảy khi nãy cũng giảm đi không ít.

Chờ đến tóc của cô không sai biệt lắm đã bị thổi khô, hắn tắt máy sấy, giọng thật trầm nhân nhạ: ” Bạch Vân bị ba ba của cô ta nuông chiều hư hỏng, với em không giống nhau. Cô ta từ nhỏ đã bắt nạt Bạch Tụng, ý thể hiếp người đã quen, xem ai không vừa mắt đều phải bắt nạt một chút. Bởi vì Quý Vũ yêu thích tôi cô ta liền đem người nhốt vào hầm rượu dưới đất, nếu như không cho cô ta một cái giáo huấn, ngày mai để cho cô ta biết em ngủ với tôi, còn không biết lại nghĩ ra trò gì đối phó với em.”

Tri Hoan mân môi, không vui hỏi: ” Cái gì gọi là không giống nhau, anh nhiều đàn bà như vậy, cô ta làm gì muốn bắt em, em nào có nhàm chán như vậy.”

Nam nhân thật thấp cười: “Em nếu không phải bên ngoài nổi tiếng, ở trước mặt nhiều người như vậy đổi trắng thay đen, sẽ không ai dám đứng ra?”

Tri Hoan “...”

Nếu như nói Bạch Vân đúng là ý vào việc không có người tận mắt thấy cô ta để cho người bắt Quý Vũ.

Thì Tri Hoan liền yên tâm có chỗ dựa chắc.

Hai người đều là nổi danh không dễ chọc, chỉ bất quá Tri Hoan từ trước đến giờ người không phạm ta ta không phạm người, bình thường không chủ động bắt nạt người khác.

Cô bĩu môi một cái: ” Em cũng không phải là Quý Vũ, cô ta có thể gây khó dễ cho em sao?”

Cô mấy năm nay ở trong vòng giải trí, một trận lại một trận đấu đá của nữ nhân.

–“Cô ta có thể đối phó em hay không là một chuyện, anh có dạy hay giáo huấn cô ta lại là một chuyện khác.”

Oh

. -“... Vậy anh là có thể ôm những nữ nhân khác rồi hả?”

–“Tôi không ôm cô ta, chẳng lẽ để cho Bạch Tụng ôm?”

-“Anh ngay cả Bạch lão đều động, anh sao không bảo vệ sĩ đem cô ta ôm đi ra?”

Mặc Thời Khiêm hơi hơi nhú mảy: “Lúc trước anh ôm em cũng không ít.”

Lúc hấn ôm Quý Vũ, cảm giác khi ôm mấy món đồ cũng không khác nhau gì cả.

Hấn trừ đối với nữ nhân của chính mình, không có khái niệm nữ nhân, bao gồm cả Trì Hoan trước kia.

Trì Hoan cảm tức nhìn hấn: ” Anh còn chưa là ôm thì đã leo đến trên giường của em rồi? Anh phải hay không cũng đi làm vệ sĩ cho cô ta?”

Mặc Thời Khiêm “...”

Hấn nheo lông mày:” Em để ý sao?”

-“Có muốn hay không em lại đi thuê vệ sĩ, không có việc gì cũng ôm em?”

Hấn đâu có không có việc gì cũng ôm cô...

Bình thường đều là cô bị thương, uống say, không đi được hấn mới ôm.

Nhưng hình ảnh hiện lên đầu, Mặc Thời Khiêm vẫn là nhú lại mảy kiểng, rất nhanh đáp ứng:” Ừ, lần sau anh sẽ không ôm người khác.”

Trì Hoan nghe hấn nói như vậy, ứ đọng trong lòng mới từ từ giảm đi, cô giơ tay lên sờ mái tóc dài, ngửa mặt lên nói: ” Em đợi một lúc tóc khô liền đi ngủ, anh cũng trở về đi thôi.”

Sắc mặt của cô đã tốt hơn nhiều, khôi phục như lúc bình thường.

Mặc Thời Khiêm vô ý thức hạ tầm mắt, ánh mắt rơi vào xương quai xanh của cô. Nơi ấy, da thịt nhẵn nhụi trắng nõn xinh đẹp, cục xương ở cổ họng lặn một vòng, không có do dự, hấn cúi đầu liền hôn lên môi của cô.

Đối với chuyện hôn môi này, Trì Hoan ngược lại không có ý cự tuyệt, mặc dù chưa nói tới chuyện ghênh hợp, nhưng hấn muốn hôn, cô cũng ngoan ngoãn để cho hấn hôn.

Cho đến khi một cái hôn thật dài kết thúc, sắc mặt cô đỏ ửng, khí tức thở nhẹ, ánh mắt mê ly, Mặc Thời Khiêm nhìn cái bộ dáng này của cô, từ hôn cô lập tức biến thành muốn cô.

Dục vọng giống như phá cửa mà tràn ra, một khi phá không được thì không tránh khỏi luôn nghĩ tới, nhưng phá được rồi thì lại mạnh mẽ, hưởng chi còn là mới vừa ăn nặn, Mặc Thời Khiêm cũng không ngoại lệ, gần như mỗi buổi tối đều phải nghĩ.

Trì Hoan nhận ra được phản ứng của hấn, lập tức chu môi đồ mọng:” Anh đừng được voi đòi tiên?”

Hấn cúi đầu, tinh tế tỉ mỉ hôn má của cô, giọng khàn khàn thương lượng: ” Chỉ làm một lần?”

Cô quay mặt qua một bên: ” Không được! Bây giờ trễ lắm rồi, chờ anh làm xong cũng không biết lúc nào, em ngày mai muốn trở về công ty một chuyến, muốn ngủ sớm một chút.”Nghĩ cũng biết, chỉ làm một lần, hấn nhất định sẽ kéo dài chiến tuyến.

Mặc Thời Khiêm nhìn chăm chăm bên mặt cô, lần này không có lại bá ngạnh thượng cung, ở bên tai cô thân nhiên nói: ” Em đòi qua ở chung với anh?”

Đòi qua đi ở chung với anh?

Đó không phải là đưa thịt dê vào miệng sói sao?

Trì Hoan không chút nghĩ ngợi lắc đầu: ” Em ở nhà trọ của chính mình đã thành thói quen.”

Hấn nheo lại mắt, ngữ điệu không thay đổi: ” Đây là muốn anh đòi tới, ở cùng em?”

Trì Hoan nhìn hấn chăm chăm.

Mục đích của người đàn ông này thật là trần trụi, muốn cùng với cô ở cùng nhau. Không nghi ngờ chút nào chính là vì muốn đợi cơ hội giống khuya ngày hôm trước như thế.

Cô nói từng chữ từng chữ một: ” Em! Không! Muốn!”

Hấn thân nhiên nói:” Em tại sao kháng cự chuyện này, chúng ta làm cũng đã làm, hơn nữa mỗi lần em đều rất thoải mái, thân mật với nhau, để học tập lấy lòng nhau có cái gì không tốt sao?”

Thân mật với nhau...

Học lấy lòng nhau...

Hắn thật đúng là chuyện gì cũng mặt dày dám nói. "Anh lợi hại!"

Cô khẽ hừ một tiếng: "Em đi tìm những người khác, họ cũng lấy lòng em, không chỉ có kỹ thuật tốt hơn anh, cũng so với anh quan tâm hơn em hơn, càng không chèn ép em, em tại sao không thể tìm bọn họ?"

Chờ cô nói xong, khuôn mặt nam nhân đã âm trầm xuống: "Bởi vì anh mới là nam nhân của em."

- "Vậy anh cũng phải cho em chút thời gian thích ứng, hơn nữa lần trước vết tích trên người em đến bây giờ còn chưa biến mất, không cho phép anh đụng em."

Nói xong lời cuối cùng, cô đã là đang tố cáo rồi.

Hắn không chỉ có muốn cô, hơn nữa càng đi về phía sau càng làm kịch liệt, cô thường xuyên cảm giác mình đều có thể bị hắn mạnh mẽ làm một chết.

Mặc Thời Khiêm "..."

Hắn chau lông mày, thân nhiên nói: "Anh đòi tới cùng ở cùng em, về sau nếu như anh ở nhà, anh có thể nấu cơm cho em ăn."

Trì Hoan "..."

Vì có thể cùng cô thân mật, hắn thật đúng là... muốn dốc hết vốn liếng, lần trước để cho hắn nấu cơm, hắn chỉ trích cô sai bảo hắn.

Ở cùng với hắn lâu dài cô không phải là không biết. Nếu để cho hắn tiến dần từng bước cô cũng biết rõ mình không có cách nào mỗi lần đều ngăn cản hắn.

Chính là ở nhà hắn ba bốn ngày, chỉ một lần không thành công, một lần thì cả trong lẫn ngoài đều làm toàn bộ.

Cô ngắm gương mặt tuần tú trước mặt, lúc đầu nên trực tiếp cự tuyệt, nhưng lại có chút do dự.

Cái điều kiện này... Rất có sức dụ dỗ.

Cô liếc nhìn hắn một cái, một lúc sau mới nói: "Ai biết anh có cố ý mỗi ngày rất khuya mới trở về hay không?"

- "Anh không biết."

"..." Nhặt nhẽo ba chữ, nhưng hết lần này tới lần khác rất có sức thuyết phục.

Do dự mấy phút, Trì Hoan nghĩ tới nghĩ lui phát hiện mình đói bụng rồi, ho khan hai tiếng, có chút ngượng ngùng nói: "Em buổi tối không thể nào ăn đồ ăn, anh nấu cho em tô mì đi."

- "Để cho anh nấu?"

Cô cau mày, bất mãn nói: "Nấu mì cũng chỉ có mấy phút, em không để cho anh chuyển tới anh sẽ không nấu cho em?"

- "Ừm"

Nam nhân này thật là không có rộng lượng.

Bụng cô thật sự là bị đói đến hoảng, nhất là hết sức nhớ đồ ăn lần trước hắn nấu, rõ ràng đều là giống nhau, nước, một dạng mì sợi, không biết tại sao qua tay hắn liền đặc biệt ăn ngon.

Cô cũng không biết tại sao một người đàn ông như hắn, nấu cơm so với nhà đầu bếp nhà cô cũng còn khá hơn. Cuối cùng, cô dò xét nhìn hắn một cái, rồi ôm chặt lấy mặt nói: "Vậy anh tiếp tục ngủ trên sàn nhà!" Mặc Thời Khiêm bị cô làm cho buồn cười: "Thư phòng của em có thể cho một cái giường, em lại muốn anh ngủ trên sàn nhà?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Anh Gấp Gáp Muốn Hầu Em Như Vậy? Em Rất Sợ

Hải !

Editor: Hyna Nguyễn

Beta: Stuki^^

Tri Hoan nghiêng mặt một cái nói: “Vậy anh về nhà ngủ trên giường của mình đi, em không ăn mì là được rồi”

Mặc Thời Khiêm không lên tiếng, ánh mắt hắn trầm thấp mặt không cảm xúc nhìn nữ nhân đang ngồi xếp bằng trên ghế sa lon, tóc dài hoàn toàn màu đen, chân trắng nhỏ dài, bạch bạch nộn nộn, là một cô gái nhỏ xinh đẹp.

Qua một phút, nam nhân đang ngồi nâng thân thể lên đứng dậy, để điện thoại di động đặt trên bàn trà, sau đó chân dài bước vào phòng bếp.

Mặt Tri Hoan lúc này mới một lần nữa quay sang nhìn phương hướng thân ảnh của hắn biến mất, đặc ý vênh môi lên.

Đang muốn đứng dậy trở về phòng ngủ tìm quần áo ngủ để thay, tiếng chuông điện thoại di động trên bàn uống trà vang lên, cô theo bản năng cúi đầu nhìn một cái, biểu hiện trên màn hình di động là một dãy số không có đề tên.

“Mặc Thời Khiêm, có người điện thoại cho anh.”

Nam nhân ở trong phòng bếp nói: “Giúp anh cầm vào đây đi.”

Tri Hoan “Dạ.” một tiếng rồi cầm điện thoại di động lên tiến vào đưa cho hắn.

Hắn đang ở nấu nước, liếc nhìn cô một cái, nhận lấy điện thoại di động ần nút trả lời, giọng nói trầm thấp lãnh đạm thờ ơ: “A lô?.”

Tri Hoan đưa xong điện thoại chuẩn bị xoay người trở về phòng ngủ, còn chưa đi được hai bước, liền nghe được sau lưng giọng nói thanh đạm của nam nhân: “Quý tiểu thư, có chuyện gì sao?”

Bước chân của cô liền dừng lại một chút.

“Ừm.”

“...”

“Không cần.”

“...”

“Không cần thiết.”

“...”

“Không có.”

“...”

“Ừm.”

“...”

”Được.”

Sau đó hắn liền đem điện thoại cắt đứt, rồi thuận tay đưa cho điện thoại di động cô nói: “Em mang ra ngoài đi.”

Tri Hoan nhận lấy, liếc nhìn thần sắc hắn. Vẫn là gương mặt tuấn tú như thường không có biểu hiện gì, thật dài ồ một tiếng.

Nước sôi rồi, hắn dùng muỗng lớn đem nước mức vào trong chén, ưu nhã chuyên tâm nấu mì, không có ý tứ muốn nói gì nhiều.

Cô bóp điện thoại di động, nhìn gò má của hắn một hồi, lơ đãng mà hỏi: “Cô ấy gọi điện thoại cho anh làm gì vậy?”

“Cám ơn anh đã cứu cô ấy.”

“Há, sau đó thì sao.”

“Muốn mời anh ăn cơm.”

“Anh cự tuyệt sao?”

Mặc Thời Khiêm nghiêng đầu lên nhìn cô, trên môi nở ra nụ cười: “Nếu anh không cự tuyệt thì em cũng sẽ không đem anh đuổi ra ngoài chứ?”

Trì Hoan, “...”

“Em cũng không nói gì cả, đều là anh chính mình suy nghĩ vớ vẩn, khi nào mà nấu xong gọi em ra, em đi thay quần áo đây.”

“Ừm.”

Trì Hoan đổi quần áo xong đang đi ra chuẩn bị đi mở đèn ở phòng ăn, kết quả mới ra khỏi phòng ngủ liền nghe được điện thoại di động của mình trong túi xách rung lên, cô đi tới nhìn một cái.

Tô Nhã Băng.

Đây không phải là lần thứ nhất thứ hai, thậm chí đây đã là lần thứ ba cô ta gọi điện thoại cho cô, tin nhắn gửi qua cũng không ít, một mực nói muốn tìm cô nói xin lỗi, nói chuyện một chút.

Trì Hoan mỗi lần nhìn đều cảm thấy sốt ruột, không hiểu, thật sự cô không biết nữ nhân này kiên nhẫn muốn tìm cô để làm gì.

Ngón tay trượt một cái, nghe điện thoại.

Bên kia chần chờ chừng mấy giây mới lên tiếng, trong thanh âm còn có chút kinh ngạc vui mừng nói: “Trì tiểu thư?”

Trì Hoan ngừng điệu lãnh đạm vô cùng: “Có chuyện gì sao?”

Tô Nhã Băng ở bên kia có chút tự giễu nói: “Tôi không nghĩ tới tiểu thư sẽ tiếp điện thoại của tôi.”

“Nếu so với việc bị cô quấy rầy tôi nghĩ là tiếp điện thoại sẽ tốt hơn.”

Tô Nhã Băng dừng lại một chút, tựa hồ có hơi lúng túng: “Xin lỗi, thật xin lỗi.”

Trì Hoan không có khách khí, rất trực tiếp nói: “Vậy cô có cái gì cần nói rõ ràng thì nói đi, tôi không muốn cô lại tiếp tục quấy rầy tôi nữa.”

“Trì tiểu thư, ngài chừng nào thì có thời gian, chúng ta có thể gặp một lần được không?”

“Không thể, nếu gặp mặt có thể nói chuyện rõ ràng thì trong điện thoại cũng có thể nói rõ, tôi bây giờ đang nghe đây. Cô có thể nói rồi đó.”

Tô Nhã Băng có chút chần chờ, nhưng vẫn là nhẹ nhàng lên tiếng: “Cám ơn tiểu thư... Tại hôn lễ ngày đó lại nói như vậy, nếu không mà nói... Tình huống của tôi có thể so với bây giờ còn kém hơn.”

Trì Hoan có chút buồn cười.

Tình huống của cô ta bây giờ cô mặc dù không muốn chú ý, nhưng cô ta đã có cái mũi tiểu tam lên đầu lại không có chạy đi đâu, bởi vì cô càng không lên tiếng nói chuyện, dư luận càng sẽ nghiêng về phía cô.

Tô Nhã Băng càng giải thích càng đen, bởi vì bên trong đám cưới cô ta cùng Mặc Tây Cố dây dưa vượt quá giới hạn là sự thật.

Huống chi còn có fan của cô có thể tự thành thể công kích cô ta.

“Ồ.”

Cô không tiếp lời, Tô Nhã Băng trong lúc nhất thời cũng không biết nói thế nào, chậm chạp trong chốc lát mới khô khốc mà hỏi: “Trì tiểu thư... Cô có phải rất hận tôi hay không?”

Trì Hoan nhún mày, cười: “Hận thì chưa đáng để nói tới nhưng cô chung quy sẽ không hy vọng xa vời là tôi thích cô chứ?”

“Tôi biết tôi cùng Tây Cố có lỗi với cô...”

Tô Nhã Băng ở trong điện thoại vừa nói xong thì Mặc Thời Khiêm đã bung tã mì sợi đi ra, hần cúi đầu liếc cô một cái, cảm hứng trong phòng ăn một cái, ý tứ rất rõ ràng.

Trì Hoan vừa nói chuyện vừa hướng trong phòng ăn đi tới: “Cô tìm tôi có phải muốn để cho tôi hướng truyền thông thay các người nói chuyện, cô không phải là người tham gia vào quan hệ của tôi với Mặc Tây Cố, cô không phải là tiểu tam hay không?”

“Tây Cố không muốn lại làm phiền tiểu thư... Nhưng mà tiểu thư cũng biết, chuyện này sẽ mang đến mặt trái ảnh hưởng cùng tổn thương rất lớn đối với

hình tượng của anh ấy cùng công ty của anh ấy, Trì tiểu thư, ngài có thể hay không... Sẽ giúp anh ấy lần cuối cùng?”

Trì Hoan nụ cười nhạt rồi nói: “Tô tiểu thư, vậy cuối cùng kết quả là cô có tham gia vào mối quan hệ của chúng tôi hay không đây?”

Tô Nhã Băng ở bên kia vội vàng nói: “Tôi không phải cố ý... Tôi không nghĩ sẽ có chuyện như vậy xảy ra, lúc đầu tôi chỉ là muốn trở về xem anh ấy kết hôn, chẳng qua là...”

“Chẳng qua là khó nên nổi tình cảm?” Cô châm biếm: “Lý do nói có nhiều hơn đi nữa, thì cô vẫn có hy vọng xa vời là tôi sẽ thay các người hướng truyền thông nói dối, Tô tiểu thư, cô thật sự là xem cái thế giới này rất tốt đẹp nha.”

Dứt lời, cô liền trực tiếp cúp điện thoại di động, ném ở trên bàn ăn, nhạt nhẽo lên ăn mì.

Thỏa mãn ăn một hóp lớn, cô mới ngẩng đầu lên nhìn người nam nhân ngồi đối diện vô nói: “Anh có thể đi trở về á.”

Mặc Thời Khiêm trông mắt hơi híp: “Trở về?”

“Ngày mai thu dọn đồ đạc tới nữa a, anh ở chỗ này của em không có quần áo cũng không có đồ dùng hàng ngày a, chẳng lẽ anh nghĩ không muốn đánh răng không rửa mặt không tắm không gội đầu đi nằm ngủ?”

Cô chân mày thật cao nhảy lên, lạnh nhạt rên một tiếng: “Không tắm dùng mơ tưởng ngủ trên chăn mềm của em a.”

Mặc Thời Khiêm, “...”

Thì ra cô vẫn còn nhớ tới thời điểm bị bệnh hần buộc cô đi tắm rửa gội đầu sạch sẽ, cô vẫn còn ghi hận đến giờ.

Rõ ràng sau khi tắm xong cả thể xác và tinh thần của cô đều thoải mái hơn nhiều a.

Hần đứng dậy, hướng nữ nhân đang cúi đầu ăn mì thân nhiên nói: “Được, anh đi thu dọn đồ đạc tới, em thay anh bày đệm giường đi.”

Trì Hoan ngẩng đầu lên nhìn hần, mím môi: “Anh gấp gấp muốn hầu em như vậy? Em rất sợ hãi!”

“Ai cho em suy nghĩ như vậy, không có chút tiền đồ tí nào cả.”

Trì Hoan, “...”

Mặc Thời Khiêm quả nhiên lái xe trở về đi thu thập hành lý, sau đó lại lái xe tới, mang theo một cái rương hành lý cao 28 tấc vào phòng, hần chỉ lấy mấy thứ đồ dùng hàng ngày cùng quần áo để thay đi ra.

“Hôm nay quá muộn, những thứ khác ngày mai anh sẽ thu thập.”

“Ồ.”

Một mực chờ đến khi hần rửa mặt tắm xong, tắt đèn nằm xuống, hô hấp cũng đều đều giống như là ngủ thiếp đi, trái tim đang đề phòng của Trì Hoan mới xem như buông xuống, nhắm mắt lại cũng dần dần ngủ đi.

Cô thật không thể hiểu được hần, nhà của mình có giường có nệm hần lại không ngủ lại nhất định muốn ngủ trên sàn nhà của cô.

... ..

Sáng ngày thứ hai, lúc Trì Hoan thức dậy, Mặc Thời Khiêm đã đi rồi.

Cô cầm điện thoại di động lên nhìn một chút, phía trên không có thứ gì, bĩu môi một cái, đi làm cũng không biết nói với cô một tiếng.

Ngáp dài đi vào phòng tắm, ngẩng đầu soi gương lúc này mới phát hiện ở phía trên miếng dán tiện lợi, cô kéo xuống ——

[Anh đi công tác, bữa ăn sáng em nhớ làm nóng lại, ra ngoài gọi số điện thoại này, cô ấy sẽ phụ trách đưa đón cùng bảo vệ em.]

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiểu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Tại Sao Vệ Sĩ Của Cô Lại Từ Trong Nhà Trọ Của Cô Đi Ra?

Editor: Hyna Nguyễn

Beta: Stuki^^

Phía dưới là một chuỗi số điện thoại.

Con gái?

Hắn còn đặc biệt tìm cho cô một nữ vệ sĩ?

Trì Hoan nhìn chăm chăm mấy dòng chữ kia nửa phút, sau đó mới lần nữa dán trở về trên gương, đánh răng rửa mặt thay quần áo, chạy đến phòng bếp phát hiện một lồng bánh bao hấp.

Bánh bao hấp là một trong những thức ăn cô thích nhất, cô nghĩ thấy được mùi hương thơm ngon kia làm cho cô có chút tâm hoa nộ phóng vui rạo rức.

...

Trì Hoan đã từ từ khôi phục công việc, buổi sáng phải đi đến công ty cùng Diêu tỷ gặp mặt, cô ăn điểm tâm cùng thu thập xong liền đi ra cửa.

Cửa vừa mở ra, cô còn chỉ mới bước ra một chân, liền thấy có một nữ nhân đứng ở hai bên cánh cửa mặt vách tường có câu đối.

Đó là Tô Nhã Băng.

Cô ta còn bám theo cô dai như đĩa a.

Trì Hoan chỉ nhìn cô ta một cái, bước chân không ngừng, trực tiếp hướng thang máy mà đi, giống như là không thấy cô ta.

Tô Nhã Băng dĩ nhiên đuổi kịp cô nói: “Trì tiểu thư.”

Trì Hoan vào thang máy, cô ta cũng lập tức cùng theo vào.

Trong không gian kín nhỏ bé, dù cô muốn tránh cũng không tránh thoát được, Trì Hoan có gương mặt xinh đẹp lạnh lùng giống như là kết băng sương.

“Trì tiểu thư, coi như là tôi van xin cô đi...” Vết thương trên mặt của Tô Nhã Băng cơ bản đã phai nhạt đi chút ít, khôi phục lại vẻ nhu nhược của mình. “Nếu như cô hận tôi dù có muốn trả thù tôi như thế nào cũng đều có thể, nhưng tôi hy vọng tiểu thư có thể giúp Tây Cố một chút.”

Trì Hoan nhìn cửa thang máy đang đóng chặt, thờ ơ không động lòng.

“Trì tiểu thư!” cô ta cắn môi nói: “Tây Cố từ lúc bắt đầu đã không thích cô rồi... Cô rõ ràng cũng biết, cô đi cùng với anh ấy, vốn chính là cưỡng cầu, coi như tôi không tới... Anh ấy cũng sẽ như cũ không yêu cô.”

Cửa thang máy mở ra.

Trì Hoan mặt không cảm xúc nào đi ra ngoài.

“Trì tiểu thư, “

Tô Nhã Băng ở sau lưng nhìn bóng lưng của cô lạnh lùng lại kiêu ngạo, cắn răng nói: “Tại sao lúc tôi đến nhà cô vào buổi sáng lại thấy vệ sĩ của cô từ trong nhà trọ của cô đi ra chứ?”

Trì Hoan mí mắt nháy lên, chân đang đi trên giày cao gót dừng lại một chút.

Cô quay đầu lại, nheo con mắt lạnh lùng nói: “Tô Nhã Băng, tôi tại buổi họp báo của Mạc Tây Cố đã cho các người đủ mặt mũi rồi, bây giờ lại tới phiền cô âm hồn bất tán quấy rầy tôi, cô tự mình nhìn thử nhìn một chút, gần đây tôi muốn quay lại để làm việc, nếu lại mang scandal ra ánh sáng làm gia tăng số lượng người theo dõi của tôi thì việc này đối với tôi rất tốt nha. Chắc hẳn cô cũng không muốn cho tôi có cơ hội làm điều đó chứ.”

Tô Nhã Băng hơi chấn động một chút.

Sau buổi hôn lễ đó, Mạc Tây Cố cùng Mạc thị đồng thời bị tác động rất lớn bởi những người ở bên ngoài, Mạc Tây Cố thậm chí bởi vì chuyện này còn bị tạm ngưng chức vụ của mình một thời gian, mặc dù Mạc phu nhân đã có sự trấn áp, nhưng vẫn không cách nào đem lời đồn đại thanh trừ toàn bộ.

Nhất là chuyện này còn có quan hệ với Trì Hoan, fan của cô suốt ngày xem xét thông tin làm cho cô ta có cảm giác mọi chuyện vẫn được tiếp diễn.

Cô ta cũng uyển chuyển từng đề cập với Mạc Tây Cố, để cho Trì Hoan ra mặt, nhưng anh chỉ nhàn nhạt nói mấy câu, trong hôn lễ cô nói như vậy chỉ là không muốn làm cho mình khó chịu, cũng tuyệt đối sẽ không thay bọn họ nói chuyện.

Cô ta nhìn gương mặt tinh xảo xinh đẹp kia, hỏi nhỏ: “Tri tiểu thư, tiểu thư còn không chưa có trả lời vấn đề của tôi, tại sao vệ sĩ của cô lại ở cùng nhà của cô.”

Tri Hoan ánh mắt hơi hơi tối sầm lại, nhưng mặt không đổi sắc, buồn cười nói: “Hắn là cận vệ của tôi, bình thường chiếu cố những việc thường ngày của tôi, đến sớm mua đồ ăn sáng cho tôi hoặc làm làm điểm tâm, chuyện này có gì ngạc nhiên sao?”

“Thật sao?”

Tri Hoan lười trả lời, xoay người muốn đi.

“Nhưng tôi đã đến từ rất sớm rồi, hẳn lúc rời đi khỏi động chiếc xe kia, khi tôi tới cũng đã nhìn thấy, hẳn là đầu tiên hắn từ theo biệt thự của cô đi ra, xuống lầu ăn điểm tâm, rồi đem bữa ăn sáng mang lên cho cô, sau đó mới lại lên xe rời đi... Chẳng lẽ không phải là hắn lúc tới thuận đường mua bữa ăn sáng mua rồi đem lên cho cô sao? Chiều cô cô nhiều năm như vậy, chắc hẳn anh ta rất hiểu khẩu vị cùng thói quen của cô a.”

Tri Hoan nhìn chằm chằm cô ta một lúc, sau đó mới đột ngột cười lạnh: “Cho nên?”

Tô Nhã Băng thanh thanh nhu nhu cười: “Tôi chẳng qua là cảm thấy, Mặc Thời Khiêm có cả gia thế lẫn công việc, so sánh như thế nào cũng đều là nam nhân đứng hàng đầu, Tri tiểu thư cũng trẻ tuổi xinh đẹp, các người sớm chiều sống chung, cảm tình hẳn rất tốt.”

“Cô đây là đang uy hiếp tôi sao?”

Tô Nhã Băng tĩnh lặng, mới lên tiếng nói tiếp: “Tri tiểu thư, cô đã tốn thời gian bốn năm cũng không có biện pháp để cho Tây Cố yêu cô, tại sao không thành toàn cho anh ấy, có lẽ anh ấy sẽ cảm thấy đối với cô có chút thiếu nợ, giống như cô tại hôn lễ ngày đó nói như vậy.”

“Thiếu nợ? ” Tri Hoan nghiền ngẫm hai chữ này: “Tôi muốn đồ vật giá rẻ như vậy làm gì chứ, không bằng cô để cho anh ta lái một chiếc xe chở đầy tiền tới tìm tôi đàm phán, may ra còn có thể có phần thắng a.”

Dứt lời, cô hoàn toàn không để ý nữ nhân sau lưng nói gì nữa, quay người rời đi.

.....

Tri Hoan trước khi ra cửa liền gọi điện thoại cho số điện thoại mà đàn ông kia lưu lại, quả nhiên là một nữ nhân, đợi cô đến bãi đỗ xe người kia đã đến nơi.

Đó là một cô gái trẻ khoảng 24 tuổi, cô ấy thay cô kéo ra cánh cửa có chỗ ngồi phía sau xe, thấp giọng nói: “Tri tiểu thư ngài khỏe chứ, tôi tên là An Kha, Mặc tiên sinh phân phó tôi chiều cố công việc thường ngày của cô”

Phân phó?

Mặc Thời Khiêm tìm người tới thật giống như bản thân của mình, tính cách lãnh đạm, xa cách cùng khách khí.

“Tôi đã biết rồi, anh ấy nói với tôi rồi, cô chở tôi đến công ty của tôi đi.”

”Được.”

Vừa lên xe Tri Hoan liền gọi điện thoại cho Mặc Thời Khiêm, bên kia rất nhanh tiếp thông.

Giọng trầm thấp của hắn vang lên bên tai cô: “Có chuyện gì sao?” Tri Hoan bĩu môi một cái, loại lời mở đầu này làm sao mà hắn có thể nói được? Thật sự là làm cho cô nghe được có cảm giác chán ghét?

“Không có việc gì thì em không thể điện thoại cho anh rồi hả?”

Tĩnh lặng trong chốc lát: “Anh cho là không có việc gì em sẽ không gọi điện thoại cho anh.”

“Anh sáng sớm hôm nay thấy Tô Nhã Băng rồi sao?”

“Không có.”

“Anh thật là không có nhãn lực, cô ta đã tới từ sớm rồi, cô ta nhìn thấy anh xuống lầu nhìn anh mua bữa ăn sáng, lại nhìn anh trở về nhà trọ của em, anh lại không thấy cô ta sao?”

Nam nhân thần nhiên nói: “Trên đường thường xuyên có người nhìn anh chằm chằm nhìn, vì vậy anh không có khả năng chú ý hết tất cả a.”

Tri Hoan, “...”

“Nhưng cô ta nhìn thấy anh, làm sao bây giờ? Anh đừng quên trước đây anh đã đáp ứng lời nói của em rồi đó.”

Chôn dấu mối tình của họ dưới đất. Coi như không phải là che giấu tình cảm của bọn họ thì bây giờ cũng tuyệt không phải là thời điểm để công bố ra bên

ngoài.

“Cô ta muốn em ra mặt, thay em làm trong sạch chuyện giữa Mạc Tây Cố cùng cô ta sao?”

Trì Hoan buồn buồn nói: “Em mới không cần, em không có giẫm đạp bọn họ đã là rất khách khí rồi a.”

”Ừ, anh sẽ làm cho cô ta im miệng.”

“Anh chắc chắn chứ? Em luôn cảm thấy cô gái kia không đơn giản, cô ta có thể đùa bỡn Dương Hạo đến mấy năm, hôn lễ lúc trước đó nữa, dù đến muộn nhưng cô ta rõ ràng là cố ý mang vết thương đi tìm Mạc Tây Cố đang chuẩn bị tiến vào phòng tân hôn, diễn vai dâm mưa hát khổ tình.”

Mạc Thời Khiêm nghe vậy ở đầu bên kia cười nhạt xuống: “Bản lĩnh của cô ta có thể không chỉ như vậy nha.”

Trì Hoan ngẩn ra: “À? Anh còn biết cái gì sao?”

“Em không cần phải để ý đến cô ta, anh sẽ giải quyết ” ngăn ngui dừng lại, hần nhàn nhạt nói:”Nếu như mẹ của Mạc Tây Cố đến tìm em nói chuyện nói chuyện phiếm, em trước tiên nói cho anh biết, hoặc là mang theo An Kha.”

“À? Nha, mẹ anh ta sẽ không làm gì với em chứ.”

Thật ra không phải nói chứ mẹ của Mạc Tây Cố đối với cô thật tốt, thái độ Mạc phu nhân đối với cô tốt như vậy rất đại bộ phận là do xuất phát từ thân thể của cô, điểm này cô rất rõ, nhưng với thân thể của cô nếu ở chỗ này, mẹ của Mạc Tây Cố dù cho không vui, có thể làm gì khác đối với cô cơ chứ.

Mạc Thời Khiêm ở đó đầu thanh thanh đậm đậm nói:”Mạc phu nhân sẽ không có khả năng để cho Tô Nhã Băng tiến vào cánh cửa Mạc gia, đối với bà ấy mà nói, cho em cùng Mạc Tây Cố hợp lại mới là biện pháp nhất cử lưỡng tiện, nếu để cho con gái của Thị trưởng bước vào cửa của gia đình họ, chắc hẳn tin đồn nhảm sẽ không đánh tự thua.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Rất Sợ Anh Ta Không Phát Hiện Được Gian Tình Của Chúng Ta?

Editor: Hyna Nguyễn

Beta: Stukí^^

Trì Hoan cau mày: “Bà ấy còn không có đi tìm em a.”

Nam nhân giọng nói mát lạnh:”Bởi vì bây giờ Mạc Tây Cố còn không có từ bỏ ý định đối với Tô Nhã Băng, không chịu quay đầu tìm em.”

Trì Hoan, “...”

Khuong tổng là càng già càng cay, Mạc phu nhân còn muốn để cho cô cùng Mạc Tây Cố hòa hảo, dù có bà ra mặt cũng vô dụng, việc này phải được con trai mình phối hợp mới được, điểm này bà ấy chắc cũng biết.

“Ồ.”

Tĩnh lặng trong chốc lát, Mạc Thời Khiêm ở đó đầu hỏi: “Còn có việc sao?”

Cô hơi bĩu môi nói: “Không có, gặp lại anh sau.”

Dứt lời cúp điện thoại trước một bước.

Đầu bên kia điện thoại di động, trong văn phòng sáng sủa sạch sẽ, mùi vị lạnh lạnh trang hoàng, nam nhân mặc áo sơ mi đen rũ mắt nhìn màn hình điện thoại di động đột nhiên bị cắt đứt, mày kiếm nhíu lại.

Lại qua mấy giây, mới gác máy rồi lại lần nữa vùi đầu vào công việc.

... ..

Tri Hoan cho là Mạc Tây Cổ sẽ không bởi vì anh ta cùng Tô Nhã Băng có tin tức không hay mà đến tìm cô, dù sao anh ta biểu hiện ra là áy náy, hơn nữa làm một nam nhân, có chút tự ái cũng sẽ không có mặt mũi đến tìm cô.

Nhưng thời điểm An Kha đưa cô trở về nhà trọ, cô liếc mắt liền thấy được một chiếc Lamborghini đậu ở chỗ đó, cùng với một nam nhân đang tựa vào trên thân xe hút thuốc.

Tựa hồ là cảm thấy tầm mắt của cô, Mạc Tây Cổ chính xác bắt được thân ảnh của cô, sau đó dập tắt tàn thuốc, bước chân dài hướng cô đi tới.

Buổi chiều mùa đông, gió lạnh lẽo, ngày không trăng.

Tri Hoan mặc một bộ áo khoác ngoài không sắc, tóc quần đuôi tóc phiêu trong gió, trang điểm da mặt tinh xảo, mình điễm đáng yêu.

Cô quay đầu lại nói với An Kha: “Cô đi về trước đi, có chuyện gì thì tôi sẽ điện thoại cho cô.”

An Kha nhìn Mạc Tây Cổ một cái, gật đầu một cái.” Được, Tri tiểu thư.”

Mạc Tây Cổ dừng lại tại trước gót chân của cô, anh ta liếc nhìn nữ nhân đang mở chiếc Xa Ly đi ra, giọng nói nhỏ ách: “Bảo tiêu mới của em sao?”

“Ừm”

“Còn Mạc Thời Khiêm thì sao?”

Tri Hoan tùy ý cười cười: “Tôi không thể mời hai người về sĩ sao?”

Anh ta nhìn chằm chằm mặt của cô một hồi, có chút chậm chạp hỏi: “Nhã Băng buổi sáng có tới tìm em hay không a?”

“Tôi nghĩ là anh sẽ biết chứ.”

Mạc Tây Cổ khẽ cau mày: ” Tiểu Thầm có nói cho anh biết.”

Tiểu Thầm còn thêm dầu thêm mỡ nói Tri Hoan nói với Tô Nhã Băng đủ loại lời khó nghe lại khắc nghiệt.

Còn nói... quan hệ giữa Tri Hoan với Mạc Thời Khiêm có mờ ám, Nhã Băng cảm thấy không giống như quan hệ giữa nữ người thuê cùng nam vệ sĩ.

Tô Nhã Băng nói so sánh tương đối uyển chuyển, Thầm Tiểu truyền đạt lại ý rất khó nghe, nói không chừng Tri Hoan đã sớm cùng người nam nhân kia bắt thanh bất bạch rồi, cho anh ta đội nón xanh (cho cấm sùng) rồi cũng không chừng.

Bị Mạc Tây Cổ lạnh giọng khiển trách, Tiểu Thầm không cam lòng phản bác một câu, “Vậy anh xem hôn lễ của anh cùng cô ấy bị hủy bỏ, cô ấy có đau thương muốn chết sao? Cô ấy tới hôm qua còn đi Bạch gia tham gia dạ tiệc sinh nhật của Bạch Tụng, cô ấy giống như là một nữ nhân thất tình sao?”

Cuối cùng còn không âm không dương nói một câu: “Tôi xem thần sắc của cô ấy so với ai khác đều tốt, nói không chừng là bị nam nhân làm cho dễ chịu a.”

Cô không tiều tụy, cũng không chán nản, vẫn xinh đẹp mình điễm, quyền rũ.

“Ba người các anh quan hệ cũng thật là kỳ quái, rõ ràng anh và Tô Nhã Băng là một đôi, còn cần có người trung gian tới truyền lời sao. ” Tri Hoan nhàn nhạt mỉm cười, không mặn không nhạt nói: “Cô ý tới, anh sẽ không muốn thay Tô tiểu thư hướng tới nói lời xin lỗi chứ?”

“Không phải vậy! ” Mạc Tây Cổ cường chế tình cảm cùng một ít ý nghĩ dè dặt, gương mặt nho nhã tuấn tú khôi phục thành vẻ mặt lãnh đạm: “Mục đích anh tới tìm em giống với lý do Nhã Băng tìm em”

Tri Hoan có chút khó tin nói: “Hà?”

Mạc Tây Cổ mặc một bộ âu phục màu xám đậm, dáng người cao ngất: “Đối với em, anh thật sự xin lỗi, nhưng Nhã Băng rất nhiều năm trước đã ở bắt đầu chung với anh rồi, đã chịu rất nhiều ủy khuất cùng nhiều tội nghiệp, cô ấy bị buộc nghỉ học tạm thời phải xuất ngoại, gả cho một nam nhân không yêu mình, bị bạo hành gia nhà, bây giờ lại bởi vì quan hệ với anh mà bị chửi bị vũ nhục... Tri Hoan, anh biết đối em như vậy là không công bằng, nhưng việc cũng đã đến nước này, nói một lời thanh minh đối với em mà nói cũng không phải là tổn thất gì.”

Anh ta tĩnh lặng, tầm mắt từ đầu đến cuối nhìn chằm chằm thần sắc thay đổi của cô, thần nhiên nói: “Huống chi, mặc dù không có duyên làm vợ chồng, nhưng em là người làm trong giới nghệ thuật, có Mạc thị là bạn, dù sao cũng tốt hơn thêm một kẻ địch chứ, em nghĩ sao?”

Oh...

Tri Hoan giơ tay lên vẫy vẫy tóc dài, cười: “Hai người các người thật xứng đôi với nhau a, tôi vừa ra khỏi cửa vừa về nhà, các uy hiếp tôi một lần.”

“Anh có thể tận lực bồi thường cho em”

Trì Hoan lạnh lùng nói: “Nếu như tôi nói không thì sao?”

“Trì Hoan, cái thế giới này chỉ cần có quyền phát biểu thì đen cũng có thể nói thành trắng, quan hệ của em với Mặc Thời Khiêm——”

Nói đến tên của người đàn ông này, thần giác Mặc Tây Cố hơi hơi hiện ra mấy phần châm chọc nói: “Hắn ta có cửa mặt mã nhà trọ của em, xe của em chìa khóa hắn có một chiếc, người trong nghề đều biết em không thích cùng người khác tứ chi tiếp xúc, một năm kia vì chuyện như vậy mà tại một chương trình trở mặt tại chỗ, nhưng số lần hắn ôm em so với ai khác đều nhiều hơn, mấy ngày mà em biến mất đó, cũng là đi cùng với hắn sao?”

Mất thấy mặt của Trì Hoan càng ngày càng lạnh, anh ta mới nụ cười nhạt: “Hơn nữa ngẫu nhiên vào cái ngày anh và em hôn lễ hủy bỏ đó, Lương Mãn Nguyệt cũng cùng Mặc Thời Khiêm chia tay, nếu muốn nói hắn với em có cái gì... Anh đều tin, em nói một chút đi nếu khán giả biết sẽ ra sao?”

Sau lưng tiếng có bước chân từ xa đến gần.

Mặc Tây Cố ngẩng đầu lên nhìn nam nhân đối diện chậm rãi đi tới, đột nhiên cảm thấy một trận chèn ép.

Trì Hoan nhận ra được tầm mắt của anh ta theo bản năng xoay người lại.

Mặc Thời Khiêm đi tới phía sau của cô, hắn vẫn là toàn thân áo đen quần đen, mang theo lạnh lùng, trong tay xách một túi lớn... Ừ, thức ăn.

Hai người chiều cao không sai biệt lắm, ánh mắt nhìn thẳng, Mặc Thời Khiêm trên môi chứa đựng nụ cười bạc bẽo: “Anh cùng Tô Nhã Băng qua lại đã lâu, bởi vì gia tộc của anh không đồng ý cho anh cưới một người phụ nữ đã lập gia đình, cho nên anh lợi dụng cảm tình của Trì Hoan đối với anh bốn năm qua thay các anh che giấu mối quan hệ không thể lộ ra ánh sáng được... Chỉ bất quá trước hôn lễ bị cô ấy phát hiện, cho nên quyết định hủy bỏ hôn lễ, bây giờ, các người ngược lại nói lại cô ấy vượt quá giới hạn... Cô ấy nếu là theo tôi đã có chuyện gì, cần gì phải giả cho anh? Vì tiền? Chính cô ấy kiếm tiền đã đủ nuôi được mình trong rất nhiều năm rồi.”

Trì Hoan, “...”

Cô giờ mới biết, nguyên lai nam nhân này cũng sẽ có thể đổi trắng thay đen như vậy.

Mặc Tây Cố nhìn bọn họ, gương mặt đẹp trai từ từ đen thui.

Tầm mắt Mặc Thời Khiêm từ trên người anh ta quét qua, xoay người liền hướng nhà trọ đi tới, nhàn nhạt nói vừa dứt lại nói tiếp: “Bên ngoài gió lớn, sao em còn không đi vào?”

Trì Hoan nhìn bóng lưng của hắn lại nhìn Mặc Tây Cố một cái, vẫn là ôm lấy bọc đồ của cô đi theo.

Mặc Tây Cố đứng yên tại chỗ, nhìn chăm chú bóng lưng của bọn họ rất lâu, cho đến khi cả hai người biến mất.

Mặc Thời Khiêm đường đường chính chính xách thức ăn đi vào nhà trọ của Trì Hoan, một bộ dạng không chột dạ.

Cho đến khi cửa thang máy khép lại, Trì Hoan mới tức giận nhìn nam nhân bên người: “Anh thấy anh ta sao anh không trốn, anh còn chạy đến trước mặt của anh ta hò hét với, sợ anh ta không phát hiện được gian tình của anh và em sao?”

Mặc Thời Khiêm cúi đầu liếc cô.

Đây là lần đầu tiên hắn nghe người khác đem mình hình dung thành kẻ có gian tình.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Anh Lăn Sau Không Nên Đứng Hôn Em, Thật Là Khổ Cực A

Editor: Hyna Nguyễn

Beta: Stuki^^

Hắn hơi hột nói: “Trốn? Đó là chuyện mà nam nhân nên làm sao?”

Trì Hoan, “...”

Cô trợn to hai mắt: “Nhưng anh đã đáp ứng em rồi mà.”

“Không để cho truyền thông biết là được, em có thể bảo đảm người giữ cửa tiểu khu bảo an của chúng ta không biết anh với em ở cùng một chỗ sao?”

Trì Hoan “...”

“Vậy nếu là anh ta đi ra ngoài nói thì làm sao bây giờ?”

Hắn rũ mắt nhìn cô thản nhiên nói: “Đó là chuyện cần anh bận tâm.”

Trì Hoan nhìn hắn chằm chằm một hồi, tim vô tình có chút hụt hẫng, cuối cùng vẫn không quên nói: “Nếu như bởi vì anh không cẩn thận mà để lộ ra ngoài, em sẽ không để yên cho anh đâu.”

Cửa thang máy mở ra.

Mặc Thời Khiêm liếc nhìn cô một cái: “Đi mở cửa đi.”

“... Nha.”

Hai tay của hắn đều xách đồ dĩ nhiên là cô phải mở cửa rồi.

“Hôm nay anh sao lại trở về sớm như vậy hả?”

“Công việc kết thúc liền trở về ngay.”

Trì Hoan đổi giày, đi theo phía sau hắn, nhìn bóng lưng cao lớn của hắn bất mãn lắm lắm, không có tí sức lực nào để nói chuyện phiếm.

Cô dò xét nam nhân đang đi vào trong phòng bếp, rót cho mình ly nước uống, thuận miệng hỏi: “Vậy anh bây giờ đang làm công việc gì vậy?”

Hắn cũng không dừng lại, dường như cô hỏi hắn liền trả lời, ngữ điệu nhàn nhạt cũng rất bình thường: “Làm ăn.”

Cô cảm lý đi theo hắn đi ra: “Anh thật giống như kiếm ra rất nhiều tiền a.”

“Đủ nuôi em là được rồi.”

Nuôi cô rất phí tiền nha, mặc dù cô không cần nam nhân nuôi.

“Ồ...”

Trì Hoan kéo dài ngữ điệu, nhìn hắn thuần thục đem thức ăn vừa mua lấy ra, phân loại để rửa sạch, không nhanh không chậm, cẩn thận tỉ mỉ, tò mò hỏi: “Vậy anh tại sao phải chạy tới làm vệ sĩ cho em, em nghĩ là anh đi khách sạn năm sao làm đầu bếp tiền kiếm chắc hẳn không ít nha.”

Hắn vận vôi nước ra, giọng nói trầm thấp mát lạnh: “Mấy năm trước anh thiếu ba của em một cái ân huệ.”

Cô nhú mày: “Thiếu cha em một ân huệ cho nên anh phải lao công để trả nợ sao?”

Mặc Thời Khiêm đóng vôi nước lại, nghiêng nửa bên thân thể đi đến nhìn cô, mỉm cười nói: “Em không nhớ là chính mình có khả năng chuyên gây chuyện sao?”

Thời điểm hắn xuất hiện ở bên người cô, Trì Hoan mới vừa gặp vận may chỉ dựa vào một bộ kịch, từ thuở thiếu thời đột nhiên được cả danh và lợi, rất dễ dàng để cho mình quên mất bản thân mình là ai, hướng chỉ tính cách cô vốn là phản nghịch, lại ở vào lúc tính cách dở dở ương ương, giống như ngựa hoang mất cương, ai kéo cũng không dừng được.

Mặc Thời Khiêm phụ trách bảo vệ cô, đồng thời phụ trách dạy dỗ cô.

Qua hơn nửa năm, cô mới khôi phục lại quỹ đạo nên có.

Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, Trì Hoan mỉm môi: “Làm cơm của anh đi, em đi thay quần áo.”

Thiếu ba cô ân huệ?

Ba cô là Thị trưởng thành phố, không phải ai cũng có thể được ba cô giúp đỡ nha, hơn nữa cô có thể cảm giác được ngài thị trưởng cha của cô đặc biệt thích người đàn ông Mặc Thời Khiêm này.

Trì Hoan đổi đồ mặc ở nhà thoải mái, nhàn rồi buồn chán, lại chạy đến phòng bếp đi tìm Mặc Thời Khiêm nói chuyện phiếm, nhìn hắn nấu cơm.

Tay cô chống trên chõ kệ sạch sẽ có thể phản chiếu được, chống cằm nhìn gương mặt nam nhân tuấn mỹ hấp dẫn, nháy mắt mấy cái: “Anh là một người

đàn ông như thế nào lại biết nấu cơm vậy?”

Mặc Thời Khiêm không ngẩng mắt lên, môi mỏng cong ra một hình cung, nụ cười nhạt: “Dựa theo suy luận của em, em là một cô gái bé bỏng mười ngón tay không dính nước, nên cái gì cũng sẽ không làm sao?”

Tri Hoan bĩu môi một cái: “Em xinh đẹp như vậy lại kiếm tiền được nhiều tiền, biết nấu cơm để làm gì a.”

Nam nhân ngược mắt nhìn cô, giữa hàng lông mày bao phủ một nét cười nhỏ:

“Anh cười cái gì?” Hắn đem thức ăn còn sống thả ở trên thớt gỗ: “Em qua đây.”

Cô nhìn hắn: “Làm gì a?”

“Tôi đây đi!”

Chống lại ánh mắt đen nhánh thâm thúy của hắn, cô có một loại rung động vô hình không nói ra được lòng, thậm chí đại não ngừng suy nghĩ mất mấy giây.

Trong lòng động một cái, cô đi tới.

Đại khái còn có khoảng cách nửa thước, nam nhân đột nhiên đưa tay đang chỉ cô kéo cô vào trong ngực, Tri Hoan còn chưa kịp phản ứng, hắn đã cúi đầu hôn cô.

Mặc dù là ngày không trăng, nhưng ánh sáng bên trong phòng phát sáng rất rõ.

Chiều cao chênh lệch quá lớn, hơn nữa cô về nhà liền đổi giày đế bằng, Tri Hoan cảm thấy đứng hôn môi thật là đau cổ...

Nụ hôn vừa kết thúc, Mặc Thời Khiêm thấp mắt nhìn cô về mặt một lời khó nói hết biểu tình, nheo mắt lại, ách thanh hỏi: “Đây là cái về mặt gì vậy hả?”

“Anh cao quá, lần sau không nên đứng hôn em, em thật là khổ cực nha.”

Mặc Thời Khiêm...”

Một giây kế tiếp, người cô lại đột nhiên bị bế lên, Tri Hoan thấp giọng kêu một tiếng, điệu âm thanh của cô rơi xuống, người đã ngồi lên trên đài lưu ly lạnh như băng, hai tay khoác lên trên vai hắn, còn có mấy phần vẫn chưa hết sợ hãi.

Cô không nhịn được sắc giọng nói: “Anh muốn làm gì thế?”

“Bây giờ em cao đủ để cúi đầu tới rồi.”

Tri Hoan nhìn hắn: “...”

Cô nói: “Em muốn đi xuống... A.”

Còn chưa nói hết, hắn một tay giữ gáy của cô, khiến cho cô cúi đầu xuống, lần nữa dán lên môi của hắn.

Ngày thứ hai, sắc trời mới vừa sáng lên, Tri Hoan bị một trận tiếng chuông cửa dồn dập đánh thức.

Cô thức dậy tỉnh khí không được tốt lắm, chỉ loáng thoáng nghe được âm thanh liên ở trên giường lật qua lật lại nhiều vòng, nhưng cuối cùng tiếng chuông kia chẳng những không có dừng lại, ngược lại càng ngày càng làm ồn hơn.

Gương mặt cô đỏ bừng tức giận, gối đầu bị cô dùng sức ném ra ngoài.

Ai lại thất đức như vậy chứ, sáng sớm muốn làm nhiều thanh mộng của người ta.

Trên đất vang lên giọng nói khàn khàn hấp dẫn của hắn: “Tri Hoan, em không cần đi mở cửa đâu, để anh đi cho.”

Nào cô thanh tỉnh một chút, trở mình một cái từ trên giường bò dậy.

Vừa mới muốn đi ra cửa phòng ngủ, lại quay trở lại, cẩn thận dặn dò: “Không cho phép anh đi ra, bất kể nghe được thanh âm của ai, xảy ra chuyện gì, anh đều đợi ở bên trong thật tốt cho em.”

Tư thế ngủ của hắn rất ngay ngắn, đó là tư thế ngủ khỏe mạnh, ánh mắt nhắm, không có đáp lời nói của cô.

Bình thường bị người gặp hắn tại nhà trọ của cô không có chuyện gì cả, nhưng bây giờ quá sớm, có người đàn ông sớm như vậy xuất hiện ở trong phòng cô, nói không phải từ trên giường cô bò dậy, ngay cả cô cũng không thể tin được.

Tri Hoan đem cửa phòng ngủ đóng lại, ngáp dài đi ra mở cửa, nắm chốt cửa vặn ra vừa trách móc nói: “Mới sáng sớm đến đây làm gì vậy... A!”

Một trận kinh phong mang theo lãnh ý đánh tới, cô còn không có thấy rõ người trước mắt là người nào, cổ tay liền bị giữ lại, khí lực kia lớn đến mức để chút ngủ gật còn sót lại của cô đều tan thành mây khói, gần như muốn bật lên hét chói tai gọi tên của Mặc Thời Khiêm.

Nam nhân bầu tay cô hướng trong phòng mang vào, đưa cả người cô đều ngã ở trên ghế sa lon.

Lần trước Mặc Thời Khiêm đẩy cô, người cô toàn bộ lọt vào giữa ghế sa lon toàn bộ đều là mềm mại, lần này cùi chỏ của cô lại trực tiếp đụng phải tay vịn, tê dại đau đánh tới, gương mặt cô đều nhú lại.

Nắng sớm tới tận, cũng đủ để cho cô thấy rõ ràng nam nhân trước mắt là Mặc Tây Cố.

Cô bóp quyền, lại bình tĩnh một chút nói: “Anh mới sáng sớm nổi điên đến đây làm gì chứ?”

Mặc Tây Cố mắt nhìn xuống cô, trong đôi mắt hiện lên tia máu, ước chừng là thức trắng đêm chưa ngủ, sắc mặt nhìn qua có chút đáng sợ, âm thanh càng là âm trầm: “Tri Hoan, cô để cho Mặc Thời Khiêm làm cái gì với Nhã Băng?”

Nam nhân khí lực bình thường so với nữ nhân đã không tương tượng được, hơn nữa thời điểm này là muốn khống chế người khác.

Tri Hoan cố gắng bỏ tay anh ta ra mấy lần nhưng đều không thành công.

“Tôi không biết anh đang nói gì, anh buông tay ra cho tôi!”

Mặc Tây Cố cười lạnh nói: “Cô ấy bây giờ cả người đều bị cô làm cho không tìm thấy được, cô nói cho tôi nghe đi cô không biết gì sao?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Có Một Loại Cảm Giác Kích Thích Lúc Nào Cũng Có Thể Bị Bắt Gian ...

Editor: Hyna Nguyễn

Beta: Stuki^^

Tri Hoan chịu đựng cơn đau ở tay, chống lại ánh mắt của anh ta, cười lạnh: “Bị tôi làm cho không tìm thấy sao?”

Anh ta cúi đầu nhìn cô chăm chăm, không lên tiếng, mặt không biểu tình.

“Oh, xem ra là anh đã nhận định là tôi làm rồi cho nên tôi có nói không phải là tôi làm cũng không có ý nghĩa gì.” Tri Hoan nhắm hai mắt lại, bởi vì cổ tay quá đau, giống như là xương cốt tùy thời có thể đứt ra, vì vậy ngược lại liền nói: “Anh nếu lại nắm tay của tôi, tôi cũng có thể tìm người đem tay cô ta làm cho gãy đi đấy.”

Nam nhân hô hấp rõ ràng trầm xuống, nhìn chăm chăm mặt của cô ánh mắt bộc phát hung ác.

Nhưng mấy giây sau, anh ta vẫn là buông tay ra.

Tri Hoan ở một bên vuốt cổ tay của mình, rũ đôi mắt cười nói: “Mặc tiên sinh, tôi còn thực sự không biết vì sao tôi lại rảnh rỗi buồn chán đến mức đem Tô Nhã Băng giấu đi, nếu tôi đã không biết, không bằng anh nói cho tôi biết đi?”

Đứt lòi, cô ngẩng đầu lên, dưới nắng sớm trông thấy mặt của anh ta, nụ cười nhạt nhẽo: “Nếu tôi nhớ không lầm thì từ ngày anh hủy bỏ hôn lễ của chúng ta thì tôi đã một mình đi đường của mình rồi, chỉ có hai người các người, một mực không ngừng muốn quấy rầy tôi.”

Lời nói này của cô hơi hột nhưng ý châm chọc rất lớn.

Mặc Tây Cố dĩ nhiên nghe được.

Anh ta nặng nề hít mắt lại: “Cô ấy tối ngày hôm qua gửi tin nhắn cho tôi, nói mối quan hệ giữa chúng ta là một sai lầm, cô ấy không xứng với tôi, người tôi nên cưới là cô, cô ấy muốn để cho tôi lần nữa trở về tới tìm cô.”

Dừng lại một chút, anh ta nhìn thần sắc trên mặt của Tri Hoan xem có thay đổi gì không, nhưng nét mặt của cô từ đầu đến cuối không có tí thay đổi gì,

anh ta tiếp tục nói: “Trì Hoan, cô rốt cuộc đã nói với cô ấy cái gì vậy?”

Cô ngược khuôn mặt nhỏ nhắn của mình, cười hỏi: “Cô ta không thấy, người anh nên tìm chẳng lẽ không phải là Mạc phu nhân sao, bà ấy mới là người trên cái thế giới này không nguyên ý muốn các người ở chung với nhau nhất nha, về phần của tôi... Chẳng lẽ anh cho là tôi còn có dự định muốn đi cùng với anh, hoặc là có ý nghĩ gì sao?”

Mạc Tây Cố lạnh lùng nói: “Mẹ tôi chưa bao giờ muốn để cho tôi đi cùng với cô ấy giấu giếm mối quan hệ, bà ấy đối với Nhã Băng làm cái gì cũng không hề giấu giếm, mẹ tôi nói không có quan hệ gì với cô ấy, đó chính là không có quan hệ gì. Huống chi, chẳng lẽ bà ấy còn có thể gài tang vật lên người con dâu mà mình vừa ý nhất sao?”

Mạc phu nhân là mẹ của anh ta, anh ta tin nhiệm như vậy là điều dễ hiểu.

Trì Hoan chính là không hiểu tại sao mấy chuyện này lại kéo tới trên người cô chứ.

Hiện giờ cô đang chột dạ đây, trong phòng ngủ của cô còn có người đàn ông đang ngủ kia.

Mạc Tây Cố chắc sẽ không vô duyên vô cớ tìm cô, vấn đề xuất hiện là do Tô Nhã Băng gây ra sao.

Trì Hoan mím mím môi, lộ ra nụ cười khinh bạc lạnh lẽo: “Đó chính là Tô tiểu thư nói cho anh biết là cô ta cảm thấy tôi muốn đối phó với cô ta sao~? Thật không phải là tôi muốn nói chứ, chỉ với cách làm thiếu IQ vừa buồn chán lại ngu xuẩn của cô ta, muốn có con đường tiến vào nhà giàu có, thật đúng là có chút khó khăn nha...”

Mạc Tây Cố mặt liền biến sắc, âm trầm nói: “Trì Hoan!”

“Trì Hoan, cô còn không thừa nhận sao!”

Bởi vì lúc Mạc Tây Cố kéo Trì Hoan tiến vào không có đóng cửa lại cho nên Tiểu Thâm cũng vào được, cô ta đã ở bên ngoài nghe lén một lúc lâu, lúc này rốt cuộc không nhịn được vọt vào: “Nhã Băng sau khi nhận cuộc điện thoại từ người vệ sĩ kia của cô tinh thần bắt đầu hoảng hốt, nói mấy lời kỳ quái, sau đó tối ngày hôm qua đã không thấy tăm hơi, không phải là cô còn có thể ả?”

Trì Hoan sững sờ, ngược lại giật mình.

Mạc Thòi Khiêm?

Nhìn biểu hiện của cô, Tiểu Thâm còn cho là mình nói trúng, đang muốn nói nữa điện thoại di động đột nhiên vang lên.

Mạc Tây Cố đề mi tâm một cái, lập tức ngồi dậy lấy điện thoại di động trên người ra.

Chờ anh ta thấy rõ ràng tên người gọi đến trên màn ảnh, mặt mày lập tức trở nên hung ác, cúi đầu liếc nhìn Trì Hoan, ánh mắt lạnh lùng thấu xương.

Ngón tay trượt một cái nghe điện thoại, giọng nói cũng là lạnh lùng đến tận cùng: “Mạc Thòi Khiêm”

Trì Hoan nghe được cái tên này, đầu liền chột dạ cúi thấp xuống.

Tên khốn kia lại đang phòng ngủ của cô gọi điện thoại cho Mạc Tây Cố, vạn nhất bị phát hiện phải làm sao bây giờ?

Cô cắn môi, ngón tay cuộn lên.

Đầu bên kia điện thoại di động là giọng nam nhân trầm thấp, không đếm xỉa tới phản ứng của Tây Cố nói: “Mạc thiếu, nghe nói anh đang đi tìm Tô tiểu thư?”

Mạc Tây Cố cười lạnh: “Tin tức cũng thật nhanh a.”

Trì Hoan...” “Chỉ cách một tấm cánh cửa, tin tức đương nhiên phải là nhanh rồi nha.

Cô không dám đi nhìn hướng phòng ngủ, chỉ hy vọng chính mình không nghe được thanh âm của nam nhân, bọn họ cũng sẽ không nghe được.

Có một loại kích thích lúc nào cô cũng có thể sẽ bị bắt gian tại trận...

“Ba chục triệu, trước năm giờ chiều, tôi sẽ cho anh thấy cô ta.”

“Mạc Thòi Khiêm, nếu như cô ấy mất đi sợi tóc nào...”

Không đợi anh ta nói xong, bên kia cười nhẹ một tiếng: “Nữ nhân của mình xem chừng cũng không xong thì anh đừng nên hy vọng có thể làm gì với tôi.”

Ngữ điệu thanh đậm, ý khinh miệt thì có nhiều hơn.

Dứt lời, dõ một tiếng, cúp điện thoại.

Mạc Tây Cốc âm mặt, ngón tay gần như có thể đem cô bóp vụn vụn.

“Thùng thùng.”

Hai tiếng gõ cửa vang lên, ngay sau đó một giọng nói của nữ nhân lãnh đạm vang lên, “Trì tiểu thư, tôi có thể đi vào không?”

Là An Kha.

An Kha mang theo một cái hộp đựng thức ăn đi vào, liếc nhìn Mạc Tây Cốc cùng Thẩm Tiểu, có chút áy náy nói, “Trì tiểu thư buổi sáng có bận tới sao? Tôi chỉ mua có một phần bữa ăn sáng thôi.”

“Đó không phải là bằng hữu của tôi!” thần kinh của Trì Hoan hoàn toàn được thả lỏng, dựa vào ghế sa lon thản nhiên nói: “Hai vị bây giờ có thể về rồi.”

“Trì Hoan, vệ sĩ của cô bắt cóc Nhã Băng...”

Trì Hoan lạnh giọng cắt đứt lời của cô ta: “Nếu như cô có chứng cứ Tô Nhã Băng bị bắt cóc, vừa có thể chứng minh là tôi sai khiến Mặc Thời Khiêm làm như vậy, vậy thì báo cảnh sát tới bắt tôi đi, không thể làm được thì ngay lập tức rút ra ngoài nhà tôi đi.”

Thẩm Tiểu phải bị cô chọc giận đến hộc máu: “Trì Hoan, cô...”

“Không đi nữa tôi sẽ báo cáo là các người tự ý xông vào nhà dân, An Kha, thay tôi đuổi bọn họ đi.”

Thẩm Tiểu giận đến không chịu được, nhìn về phía Mạc Tây Cốc: “Tây Cốc, anh nhìn đi, người đàn bà như vậy...”

“Chúng ta đi!” Mạc Tây Cốc thần sắc lạnh lùng mà phức tạp nhìn Trì Hoan lạnh mặt nói: “Ba chục triệu, Trì Hoan, nếu như xế chiều hôm nay tôi không thấy được người của Nhã Băng, hoặc là để cho tôi phát hiện cô ấy mất đi sợi tóc nào... thì cô nên biết đây sẽ là việc mà cô đã làm sẽ là điều mà cô hối hận nhất trong đời này.”

Mạc Tây Cốc cùng Thẩm Tiểu đi ra.

An Kha đem hộp đựng thức ăn đặt ở trên bàn trà, cúi đầu thật thấp lẳng lặng nói: “Trì tiểu thư, ngài có chuyện có thể điện thoại cho tôi nha.”

Sau đó cũng rất nhanh rời đi.

Chờ nhà trọ hoàn toàn yên tĩnh lại, Trì Hoan hít thở sâu một hơi, đứng dậy vọt vào phòng ngủ.

“Mặc Thời Khiêm...”

Trong phòng ngủ không người, thậm chí đệm giường trải trên đất đều đã được thu thập chỉnh tề, cô đứng trong chốc lát mới nghe được trong phòng tắm truyền tới âm thanh nhỏ nhẹ.

Cô lại lập tức bước mấy bước vọt vào.

Khí thế cao ngất của nam nhân trong gương nằm trong tầm mắt của cô.

Đỉnh đầu anh tóc rối bời, mặt mày giống như thường ngày lạnh lùng lãnh đạm thờ ơ, lại có thêm vài phần nhạt nhẽo, lúc sáng sớm có thêm cảm giác lười biếng gọi cảm,

Đang ... Đánh răng.

“Tô Nhã Băng thật sự bị anh bắt cóc sao?”

Hắn liếc nhìn cô một cái, không nhanh không chậm chải răng xong, sau đó lại rửa mặt, dành ít thời gian thuận miệng nhàn nhạt trả lời một câu: “Không có.”

Trì Hoan tròn to hai mắt, hỏi: “Vậy ba chục triệu anh nói với Mạc Tây Cốc là có ý gì?”

Nam nhân thờ ơ: “Anh ta không tìm được nữ nhân của mình, anh tìm thay anh ta, thu hắn ba chục triệu tiền thuê, có vấn đề gì sao?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Có Anh Ở Đây, Em Cái Gì Cũng Không Cần Lo Lắng

Editor: Hyna Nguyễn

Beta: Stuki^^

Ba chục triệu... Tiền thuê?

“Anh biết Tô Nhã Băng ở nơi nào?”

“Không biết.”

“Vậy sao anh lại nói năm giờ chiều?”

Nam nhân theo trong gương liếc nhìn cô một cái, trên môi dao động nở ra một nụ cười mỏng: “Không phải là còn có một ngày sao?”

Tri Hoan đứng ở cửa, bấu môi một cái, nhẹ rên lên một tiếng: “Mạc Tây Cố không tìm được, anh chắc chắn là anh nhất định có thể tìm được sao?”

Hắn liếc cô một cái, khớp xương ngón tay rõ ràng đang vận khăn lông, nhàn nhạt nói: “Anh không tìm được, sẽ không có người nào khác có thể tìm được.”

Tri Hoan, “...”

“Thẩm Tiểu nói... Anh gọi điện thoại cho Nhã Băng sau đó cô ta mới mất tích, anh đã nói với gì với cô ta vậy?”

“Bất quá nhắc nhở cô ta một ít chuyện mà cô ta đã làm thôi.”

Tri Hoan bắt nạt: “Chuyện gì, anh nói rõ ràng ra xem nào.”

Nam nhân dùng khăn lông chậm rãi lau sạch mặt của mình, sau đó từ từ giặt rửa khăn lông, chính là không có ý tứ muốn trả lời câu hỏi của cô.

Tri Hoan giậm chân: “Anh nói đi a.”

Gọi chuyện gây tò mò cho cô, nói chuyện lại nói một nửa, thật đáng xấu hổ.

Cô nhú lại lông mày: “Anh không sợ Tô Nhã Băng đến lúc đó cắn ngược lại đổ lỗi cho anh là người bắt cóc cô ta sao? Cô ta cố ý trốn, chính là vì để cho Mạc Tây Cố tìm tới em, cô ta nhất định muốn tạt nước dơ trên người của em, thế mà anh còn dám thu ba chục triệu.”

Nam nhân nhàn nhạt nói: “Tri Hoan, em lo lắng quá nhiều rồi.”

Cô lẩm bẩm: “Em đương nhiên là lo lắng rồi, Mạc gia đầu gì là nhà giàu có số một số hai ở đây, mặc dù không có bản lĩnh làm khó em quá nhiều, nhưng Mạc Tây Cố nếu thật sự nhận định em đã làm cái gì với Tô Nhã Băng mà ra mặt vì cô ta thì em ở trong vòng giải trí này sẽ khó lẩn lộn hơn rất nhiều.”

Ít nhất sẽ ít đi một bộ phận nhà đầu tư nguyện ý cùng hợp tác với cô.

“Có anh ở đây, em cái gì cũng không cần lo lắng.”

Ngữ điệu của hắn bình thường nhưng lại giống như là một cục đá trong lúc vô tình thả vào trên mặt nước yên tĩnh, làm mặt hồ có tầng tầng sóng gợn.

Hắn đem khăn lông giặt sạch phơi lên, xoay người đi ra cửa, giơ tay lên sờ đầu của cô một cái rồi nói: “Dậy rồi liền rửa mặt ăn điểm tâm thôi.”

Tri Hoan: “...”

Cô xoay người nhìn bóng lưng của hắn, nặng nề hừ một tiếng, mắt hững hờ nói: “Tay của em đều bị Mạc Tây Cố làm cho bị thương rồi, anh nên sớm nói cho em biết, nói không chừng em sẽ không đi mở cửa.”

Mạc Thời Khiêm dừng chân lại, xoay người, cau mày: “Anh ta làm em bị thương sao?”

Mạc Tây Cố dù là một nam nhân nhưng vẫn là công tử tiêu chuẩn nhà giàu có quý, hắn cho là anh ta dù như thế nào đi nữa cũng không động thủ với nữ nhân. Hắn quay lại bước mấy bước trở về trước mặt cô, trầm giọng hỏi, “Nơi nào bị thương?”

Tri Hoan vén tay áo lên, đem cổ tay cho hắn nhìn, ủy khuất nói: “Nếu không phải em cơ trí thì cổ tay thiếu chút nữa bị anh ta bấm đứt rồi.”

Mạc Thời Khiêm nhìn chăm chăm vết thương màu xanh máu ứ đọng trên cổ tay cô, lông mày nhíu lại sâu hơn, xẹt qua ít hung ác, qua một lúc lâu mới nhàn nhạt nói: “Rửa mặt xong anh thoa cho em ít thuốc.”

Cô mím môi, buồn buồn nói: “không cần, để như vậy rồi cũng sẽ tốt thôi.”

Ngón tay Mặc Thời Khiêm nâng cằm của cô lên, trên mi tâm của cô hạ xuống một cái hôn nhẹ nhàng, thật thấp giọng nhân nhật nói: “Ngoan ngoan đi thoa thuốc đi.”

Đợi cô ngẩng đầu nhìn cằm của nam nhân kiên nghị, trái tim nhỏ có chút xao động.

....

Bữa ăn sáng chỉ mua một phần.

Mặc Thời Khiêm nấu cho mình tô mì, cũng nấu cho cô một chén nhỏ, Trì Hoan làm ra tư thế rất rộng rãi chia một nửa bánh bao hấp cho hắn.

Yên lặng ăn điểm tâm.

Mặc Thời Khiêm cho cô một loại cảm giác an toàn, loại cảm giác an toàn do hắn đem lại này có được khi hắn làm vệ sĩ cho cô ba năm qua dần dần tích lũy được, hắn gần như không có để cho cô thất vọng chút nào.

Cho nên cho dù cô đến nay không rõ ràng thân phận của hắn, năng lực của hắn, hắn rốt cuộc là loại người nào, nhưng hắn nói có thể tìm được Tô Nhã Băng, cô liền tin tưởng hắn có thể tìm được.

Về phần Mặc Tây Cốc ... Anh ta có muốn hiểu lắm cô hay không, cô cũng không thêm để ý.

Sau khi sống chung với nam nhân trước mắt này, cô cảm thấy hắn lại cho cô một loại cảm giác sâu không lường được, giống như là một giếng cổ ẩn sâu tại rừng rậm, u ám thâm thúy.

Chỉ cảm thấy đó là một cái cái giếng sâu, nhưng không biết rốt cuộc sâu bao nhiêu, cũng không biết dưới đáy chôn giấu cái gì.

Mặc Thời Khiêm ngược mắt nhìn tiểu nữ nhân cắn bánh bao hấp rồi lại nhìn mình chăm chăm suy nghĩ xuất thần một lúc lâu, trông mắt hơi híp, đưa liền linh hoạt đem bánh bao hấp cô đang cắn đoạt đi.

“Mặc Thời Khiêm!” Trì Hoan kịp phản ứng lại, thấy hắn đã bình tĩnh đem bánh bao hấp mới cướp được trong miệng cô ăn mất, mím môi, gương mặt nhỏ nhẹ nóng lên, buồn bực nói: “Anh không thấy bản sao nhưng em ngại bản, chán ghét chết mất.”

Hắn ngược mắt nhìn cô nói: “Anh còn có thứ càng buồn nôn hơn.”

Trì Hoan cảm thấy cô có thể đùa bỡn với lưu manh nhưng vẫn không phải là đối thủ của hắn, liền im miệng ăn mì.

Lại một lát sau, cô cắn dưa đột nhiên hỏi: “Khuya ngày hôm trước, Bạch gia đại tiểu thư, Bạch Tụng... Hào huynh đệ của anh Thịnh Đường, thật không thích cô ấy một chút nào sao?”

Hắn không ngần đầu nói: “Không thích, không thể nào thích được nha.”

Trì Hoan không khỏi cảm thấy, Thịnh Đường nói không thích, chưa chắc thật sự không thích, Mặc Thời Khiêm nói không thể nào, vậy là khả năng có không nhiều lắm, bởi vì người đứng xem ở bên ngoài luôn sáng suốt hơn, huống chi đây là hai nam nhân đã nhận thức hơn mười năm.

“Tại sao? Anh ấy muốn độc thân sao?”

Mặc Thời Khiêm lần này ngẩng đầu lên, một đôi mắt khóa mặt của cô thân nhiên nói: “Cậu ấy muốn độc thân hay không em đều biết sao, lần trước trò chuyện rất vui vẻ?”

Dù hắn không nói rõ ràng nhưng Trì Hoan coi như cũng đánh hơi được.

Trì Hoan hơi hơi quyết môi, có chút đắc ý: “Cảm giác, trên người anh ấy có một loại cảm giác độc thân lâu năm.”

Hắn đang ngồi đối diện với cô ngón tay cầm dưa, nhìn chăm chăm cô nói: “Em đối với cậu ta có cảm giác sao?”

Trì Hoan nhìn hắn, cô luôn cảm thấy nam nhân này dù là âm thầm không nổi giận cũng đều có loại khí tràng chèn ép từ trong xương toát ra ngoài: “Anh ấy không phải là huynh đệ tốt nhất của anh sao, em chỉ tùy tiện hỏi một chút mà thôi, anh cái này mà cũng ghen sao?”

”Ừ, cậu ta là anh em của anh, không phải là của em, em chỉ cần quan tâm một mình anh là đủ rồi.”

Trì Hoan”...”

Trì Hoan nâng cằm lên hỏi: “Em chỉ cảm thấy kỳ quái mà thôi, ngay cả anh cũng đã có một vị hôn thê, cả người anh ta từ sợi tóc đến gậy đều viết lên mấy chữ nam nhân trên hoa ghẹo nguyệt, tại sao lại giống như đối với nữ nhân đều không cs hứng thú lắm.”

Mặc Thời Khiêm mặt không cảm giác nhìn cô: “Em đối với cậu ta rất có hứng thú nhỉ?”

Cô dùng đũa che mặt lại, con ngươi nhanh như chớp chuyển, cố ý nói chậm lại: “Anh nếu là không nói cho em biết, nói không chừng em đối với anh ấy càng có hứng thú hơn nha.”

Trì Hoan lúc trước đối với Bát Quái cùng cảm tình của người khác đều không có hứng thú, cũng chưa bao giờ muốn truy hỏi.

Thanh âm của nam nhân nguy hiểm kéo dài: “Trì Hoan.”

Cô phồng má lên nhìn hắn, giọng nói nhẹ nhàng: “Nói đi mà nói đi nha, càng thần bí càng thú vị, Bạch gia hiển hách như thế, anh càng không nói em càng hiếu kỳ.”

Nữ nhân dù đẹp đến đâu, có tài sản quyền thế như thế nào, cũng không thể khiến bạn của hắn động tâm.

Mặc Thời Khiêm kẹp một cái bánh bao hấp nhét vào miệng của cô, thân nhiên nói: “Đại khái là tất cả tình yêu đều bị tiêu hao hết, cho nên không cảm thấy hứng thú nữa.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Anh Có Phải So Với Em Tưởng Tượng Còn Có Nhiều Tiền Hơn Hay Không?

Editor: Hyna Nguyễn

Beta: Stuki^^

Trì Hoan bị nhét một miếng vào cổ, thật vất vả mới nuốt xong, thiếu chút nữa mắc nghẹn, hắn lại đem sữa bò đưa cho cô, lúc đó cô mới xem như thuận lợi nuốt xuống.

Cô dùng đũa lật sợi mì lên, kéo dài ngửi điệu ồ một tiếng, nháy mắt nói: “Anh ta bị nữ nhân làm tổn thương lớn như vậy à?”

Nam nhân đối diện không nói một lời nhìn cô chăm chăm, ánh mắt bất thiện.

Trì Hoan giống như là không nhìn thấy, mắt to lé lên hứng thú dồi dào: “Anh kể câu chuyện đó cho em nghe chút đi.”

Mặc Thời Khiêm không nhanh không chậm gác đũa lại, nhàn nhạt nhìn cô nói: “Em có phải cảm thấy anh hai buổi tối này không có làm chuyện có ý nghĩa với em hay không, vì vậy làm cho em cảm thấy thất vọng, cho nên mới nhầm lẫn đến mức đi quan tâm chuyện của người khác?”

Trì Hoan quyết môi: “Anh thật là hẹp hòi.”

”Ừ, anh rất hẹp hòi cho nên nếu em lại hỏi nữa anh sẽ thu thập em.”

Cô nhẹ nhàng hừ một cái, hướng hắn le đầu lưỡi nói: “Anh có thể làm gì e chứ, anh là một đại nam nhân nha, còn có thể động thủ sao, nếu anh mắng em em sẽ khóc cho anh xem.”

Mặc Thời Khiêm: “...”

Tròng mắt đen của hắn nhìn chăm chăm cô, kéo môi mòng một cái, độ cong khá gợi cảm: “Em nghĩ là nếu em khóc anh không làm gì được em thì em cứ thử xem.”

Trì Hoan: “...”

Lưu manh, vẫn là thô phi, rõ ràng là đang ở nhà cô, còn thể hiện bộ dạng người đứng đầu trong nhà, không có một chút tự giác, lòng tự ái cường đại đến không ai sánh bằng.

Oán thầm xong, cô vẫn là tiếp tục cúi đầu ăn mì.

Cô sợ hắn mạnh mẽ đè cô xuống, càng sợ hắn câu dẫn cô nha...

“Tri Hoan.”

“Ừ?”

“Em không được ở trước mặt cậu ta hỏi cái gì hay là nói cái gì lung tung nha.”

Cô đang ăn mì sợi, trên môi còn có chút dầu mỡ, ngẩng đầu lên có chút mờ mịt nhìn hắn, sau đó mới hậu tri hậu giác gật đầu một cái “Em biết rồi.”

Cô không thể hỏi, cũng không thể nói...

....

Ăn xong điểm tâm Mặc Thời Khiêm liền đi làm, buổi sáng Tri Hoan ra ngoài hẹn một đạo diễn gặp mặt ăn bữa trưa, trò chuyện đến hai giờ chiều, hai bên quyết định hợp tác.

Tri Hoan về nhà liền bắt đầu nghiên cứu kịch bản.

Cô nếu đã bắt đầu công việc sẽ rất nghiêm túc, trạng thái hết sức chăm chú, cho nên đến lúc điện thoại di động đặt bên cạnh máy vi tính xách tay vang lên, làm cô sợ hết hồn.

Là điện thoại của Mặc Thời Khiêm.

“Anh ở dưới lầu, em đi xuống đi.”

Cô vỗ trán của mình một cái, còn có chút u mê nói: “Ừ? Đi làm gì?”

“Anh tìm được Tô Nhã Băng rồi.”

“Ồ... Vậy anh thông báo cho Mặc Tây Cố đem người mà hắn cần về rồi lại thu tiền của hắn là được a, em đi theo làm gì chứ?”

Nam nhân trầm thấp cười nhạt: “Cô gái kia giới nước dơ lên người em, em không muốn đi xem chuyện vui sao?”

A...

Cô thật là tò mò đối với nhược điểm của Tô Nhã Băng trong tay hắn, nghe hắn nói xong lại thêm cảm thấy tương đối hứng thú.

Cô còn muốn biết... người mà Mặc Tây Cố cũng không tìm được, hắn làm sao tìm được.

Tri Hoan quả quyết nói: “Đợi em thay quần áo khác liền xuống ngay.”

Cô cũng không có trang điểm, xách cái theo áo choàng dài vội vội vàng vàng đi xuống.

Xuống lầu từ xa cô đưa mắt nhìn qua bãi đỗ xe đang đậu một chiếc Guts kia, đang muốn đi qua, cánh cửa ghế lái xe cũng mở ra, nam nhân cao lớn lạnh lùng xuống xe.

Chờ Tri Hoan đi tới, hắn đã vòng qua đầu xe mở ra cánh cửa xe của chỗ ngồi cạnh ghế tài xế.

Tri Hoan mặc một áo khoác ngoài không màu, ngửa mặt lên nhìn hắn cười: “Anh tại sao lại không để cho An Kha đưa em đi với anh đi hội họp a.”

Hắn nhìn cô, nụ cười nhạt: “Có thời gian lại nói tiếp, giờ em lên xe đi.”

Xe rất nhanh chạy ra khỏi cư xá.

Tri Hoan nhìn nam nhân bên cạnh gò má tuấn mỹ góc cạnh rõ ràng hỏi: “Cái xe này mới thịnh hành gần đây cũng là của anh sao?”

Ánh mắt của hắn vẫn nhìn thẳng phía trước: “Uh, là của anh.” Cô bĩu môi một cái, quả nhiên là của hắn a.

“Anh có phải so với em tưởng tượng còn có nhiều tiền hơn hay không?”

Cô nhìn thấy hắn co kéo thần giác: “Ừm.”

Hắn ngay cả khả năng khiếm tốn đều không có a.

Tri Hoan không nhịn được cười: “Anh cũng cảm thấy anh rất có tiền, nhưng anh lại gài bẫy hãm hại người ta như vậy, chỉ mỗi việc tìm người thôi mà muốn tận ba chục triệu.”

Mặc Thời Khiêm nghiêng đầu nhìn cô, chân mày hơi nhíu lại tựa như cười mà không phải cười nói: “Em cho rằng ai ra ba chục triệu cũng có thể mời anh làm việc cho sao?”

Tri Hoan"...”

Xe đi một đường thẳng bình an đến nơi gần như thuộc về khu vực biên giới, dừng lại ở trước một cái bảng hiệu cổ xưa thị trường.

Mặc Thời Khiêm thay cô mở cửa xe, lại lấy ra khăn quàng thay cô quàng lên, thuận miệng đậm thanh nói: “Sau khi kết thúc chúng ta ở bên ngoài ăn cơm rồi hẳn trở về nhà.”

“Ồ.”

“Cho nên từ lúc đi vào đến lúc đi ra, em nghĩ chúng ta nên đi đâu ăn đi.”

“... Nhà.”

Điều này rất trọng yếu sao, còn phải suy nghĩ cho kĩ nữa.

Ngoài xe có bảy tám người hộ vệ mặc tây trang màu đen đứng chấp tay, từng người đều là cơ bắp lực lưỡng cao lớn, đeo kính râm, thần sắc nghiêm túc, đi theo đám bọn họ.

Trong trường đã có người nhận ra cô, nhưng không ai dám đến gần, chỉ dè dặt âm thanh xì xào bàn tán.

Mặc Thời Khiêm mang cô đi vào một nhà khách cũ nát.

Hành lang tối tăm chật hẹp, nhìn đã thấy bẩn thỉu, Tri Hoan chê cau mày.

Mới vừa đi đến góc quẹo, tiếng thét chói tai cao vút của nữ nhân đột nhiên truyền vào trong tai của cô...

“A...”

“Đừng có ngừng... Lại lần nữa đi... A.”

“Thật thoải mái... A...”

Tri Hoan gương mặt đỏ biến thành đen, đen chuyển đỏ.

Thời điểm bước qua một gian phòng nữa, cánh cửa đột nhiên bị kéo ra, một người nửa trên trần truồng chỉ mặc một chiếc quần lót của nam nhân xuất hiện ở cửa, cô bị dọa sợ thấp giọng kêu một tiếng, liền ôm lấy nam nhân bên người.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn cô”...”

Hai vệ sĩ đang đứng sau lưng bọn họ không nói một lời, đem nam nhân đột nhiên xuất hiện kia đạp trở về phòng trong, dùng sức đóng cửa lại.

Tri Hoan trong ngực hẳn lắm bấnr “Đây là cái địa phương rách gì a, lụp xụp, vừa tối, còn có mùi vị...”

Còn có âm thanh av miễn phí, cùng nam nhân trần trụi.

Hắn một tay vòng lấy hông của cô: “Em nếu là không sợ Mặc Tây Cố nhìn thấy, anh có thể ôm em qua.”

Tri Hoan trong lòng ngực của hắn đi ra, mím môi nói: “Vậy hay là quá làm kiều đi, thôi để chính em tự mình đi đi.”

Còn chưa tới cửa, Tri Hoan liền thấy Mặc Tây Cố đang đứng cùng hai nam nhân mặc tây trang màu đen, hiển nhiên là Mặc Tây Cố bị hai người kia chặn ngoài cửa, chờ bọn họ đến gần, ánh mắt của anh ta lạnh hung ác nhìn lại.

Đều là người của Mặc Thời Khiêm...

Đều là thủ hạ của hắn sao, sao lại giống như dáng điệu của mấy băng đảng trong phim ảnh vậy chứ.

Mặc Tây Cố lạnh nhạt nói: “Tri Hoan, mở cửa.”

Tri Hoan theo bản năng ngẩng đầu nhìn về phía nam nhân cao hơn cô hai mươi centimet.

Mặc Thời Khiêm rũ mắt lạnh nhạt nhìn cô.

Nha... Cô ho khan hai tiếng: “Mở cửa đi.”

Một người trong số vệ sĩ áo đen nắm chốt cửa đem cửa vạy ra, Mặc Tây Cố dẫn đầu bước chân dài đi vào.

Nhà khách đã bị phá sản cũ kỹ bẩn thỉu, hoàn cảnh càng cũng không khá hơn chút nào, cả phòng nhỏ đến đáng thương, chỉ có một cái giường đơn, một

chiếc TV cũ kĩ.

Căn phòng nhỏ đến mức chỉ đủ chứa Mạc Tây Cổ cùng Tô Nhã Băng... Trì Hoan cùng Mạc Thời Khiêm cũng chỉ có thể đứng ở ngoài cửa.

Tô Nhã Băng ngồi ở trên giường có chút vàng ố, ngược đầu nhìn nam nhân xuất hiện ở trước mắt mình, nước mắt như nước suối tuôn ra ngoài, cô ta cúi đầu che mặt mình, lộ ra tiếng nức nở.

“Anh tại sao... Còn lại tới tìm em chứ...”

Trì Hoan không nhìn được, liếc mắt.

Cô ta mình chính diễn trò, cô chính mình thấy loại tiết mục này, vẫn là không nhìn được một trận buồn nôn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Anh Cảm Thấy Được, Em Với Con Mèo Cậu Ta Nuôi Rất Giống Nhau

Editor: Hyna Nguyễn

Beta: Stuki^^

Mạc Thời Khiêm dĩ nhiên là thấy được nét mặt của cô.

Hắn ngược mắt, đáy mắt thần sắc mang theo nghiền ngẫm, nhưng đều bị miếng băng mỏng bao trùm, nhàn nhạt nói: “Mạc thiếu, người tôi đã thay anh tìm được, một tay giao người, một tay giao tiền.”

Mạc Tây Cổ một tay khoác lên trên người của Tô Nhã Băng, đứng thẳng thân thể cùng nam nhân đứng ở cửa giếng co, lạnh giọng châm chọc: “Mạc Thời Khiêm, anh thật không sợ tôi đem chuyện này nói cho cảnh sát sao? Hay là anh cảm thấy, Trì thị trường nhất định bảo vệ được anh?”

Mạc Thời Khiêm cười nhạt: “Mạc thiếu, mời người làm việc phải trả thù lao, anh cũng là người làm ăn, đạo lý đơn giản như vậy sao lại không hiểu chứ?”

Mạc Tây Cổ nheo mắt lại, giễu cợt: “Tôi có thể tố cáo anh bắt cóc người khác”

Dứt lời, sau lưng đã vang lên tiếng bước chân dày đặc, Trì Hoan quay đầu lại, quả nhiên thấy cảnh sát có cầm súng vọt tới.

“...”

Cô nhú lông mày, ngẩng đầu lên, đứng quá gần cô chỉ có thể nhìn được đến dưới cằm của hắn.

Mặc dù cô không sợ nhưng nếu Mạc Tây Cổ nhận định bọn họ bắt cóc... Chuyện sẽ phải rất phiền toái.

Có thể do hắn quá lạnh lùng bình tĩnh nên cô đứng ở bên cạnh hắn không thấy hốt hoảng.

Mạc Thời Khiêm mắt liếc nhìn người đang ngồi ở trên giường – Tô Nhã Băng, không có lại nhìn lần thứ hai, chẳng qua là hơi hơi nâng cằm lên, lạnh lẽo nói: “Tô tiểu thư, làm phiền cô nói cho Mạc thiếu biết việc cô trốn tới chỗ này có quan hệ gì tới tôi cùng Trì tiểu thư hay không.”

Tô Nhã Băng đang siết vạt áo âu phục của Mạc Tây Cổ, yên lặng khóc thút thít rơi lệ, nghe vậy đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn nam nhân gương mặt tuấn mỹ lãnh đạm thờ ơ, lại có sự tà ý lạnh thấu xương, phảng phất bị dọa sợ đến ngây dại, nước mắt đều quên rơi.

Mạc Tây Cổ cúi đầu, nhú mày lại: “Nhã Băng”

Bộ dáng của cô ta nhìn một cái cũng rất sợ hãi, anh ta cúi người cầm một tay khác của cô ta, nhưng mới vừa đụng phải, cô ta liền kêu thảm một tiếng, sắc mặt cũng liền trắng bạch.

Mạc Tây Cổ chân mày càng nhú chặt hơn hỏi: “Tay của em bị sao vậy?”

Anh ta lúc này mới phát hiện, tay của Nhã Băng đặt ở cuối giường không nhúc nhích được, dù muốn đụng đều không thể chạm thử, nhìn một cái cũng biết là bị thương rất nghiêm trọng.

Tô Nhã Băng chẳng qua là lắc đầu rơi lệ, cũng không nói lời nào.

Mạc Tây Cổ cẩn thận kiểm tra xong, phát hiện tay Nhã Băng đã trật khớp, gương mặt đẹp trai tức giận trong nháy mắt căng thẳng đến cực hạn, anh ta đứng dậy hướng phương hướng của bọn họ xông tới.

Khí thế kinh người kia, Trì Hoan chưa từng thấy qua bao giờ, cô thậm chí theo bản năng bước lại gần bên người Mạc Thời Khiêm nửa bước.

Nhưng anh ta còn chưa đi ra được hai bước, liền bị tay Tô Nhã Băng gắt gao kéo lại: “Không phải đâu... Tây Cổ, không phải là bọn họ đâu, không có quan hệ gì với bọn họ cả... Là chính em không cẩn thận gây ra... Việc em trốn đi cũng không có quan hệ gì với bọn họ, không phải là Mạc Thời Khiêm bắt cóc em, không có ai bắt cóc em cả, là chính em phải đi, đều là do em cả a.”

Nhã Băng vừa nói vừa khóc lại vừa ngăn cản Mạc Tây Cổ không để hấn tới gần Trì Hoan cùng Mạc Thời Khiêm.

Nhã Băng dù sao cũng bị thương, Mạc Tây Cổ cũng không tiện cưỡng ép đẩy cô ta ra.

Tô Nhã Băng rất sợ Mạc Thời Khiêm, Trì Hoan dù là người đứng xem đều có thể cảm giác được.

Tay của ta bị thương là thật...

Trì Hoan cúi đầu liếc nhìn cổ tay của mình... Có chút mờ mịt, vừa vặn sáng nay Mạc Tây Cổ đem cổ tay của cô bóp tạo ra một đạo máu ứ đọng, hấn không hấn là... Để cho người của mình đem tay của Tô Nhã Băng vận cho trật khớp đi chứ...

Mạc Tây Cổ cúi đầu nhìn nữ nhân khóc không còn hình dáng gì, chau mày, gương mặt tuấn tú hiện ra lệ khí hiếm thấy: “Em đang sợ cái gì vậy? Trốn đến loại địa phương hỗn loạn này, tay bị làm trật khớp cũng không dám lên tiếng?”

Tô Nhã Băng chẳng qua là liều mạng khóc liều mạng lắc đầu: “Thật sự là chính em muốn trốn đi... Em không thể nhìn anh bị hội đồng quản trị tạm ngưng chức vụ được... Mẹ của anh cũng không khả năng đồng ý cho chúng ta ở chung một chỗ, là lỗi của em... Không có quan hệ gì với bọn họ.”

Trì Hoan bĩu môi, lời này thế nào nghe sao lại giống như có liên quan tới bọn họ vậy.

“Mạc thiếu!” giọng nói Mạc Thời Khiêm lạnh lùng cắt đứt tiếng khóc kể lể của nữ nhân: “Nếu Tô tiểu thư đã tự mình nói không có quan hệ gì với chúng tôi, anh có phải là nên để cho cảnh sát rút lui cùng đem tiền thù lao trả cho tôi hay không?”

Mạc Tây Cổ nhìn hấn, mặt mày cực đoan lạnh lẽ.

Mạc Thời Khiêm đối với sát ý cùng lệ khí của anh ta đều thờ ơ không động lòng, môi mỏng lộ ra nụ cười nhạt, không nhanh không chậm nói: “Tôi thấy xem ra là anh cũng không mang tiền tới, bất quá tôi từ trước đến giờ không thích bị nợ tiền, trước không giờ đêm tối nay nếu như tiền thù lao không tới tài khoản của tôi... Tô tiểu thư sẽ không dừng lại ở việc tay bị trật khớp đơn giản như vậy nữa đâu.”

Trì Hoan bị hấn đất đi.

Cảnh sát không nhận được ra hiệu của Mạc Tây Cổ, cũng chỉ có thể trở mặt nhìn bọn họ biến mất.

Cửa xe kế bên người lái bị kéo ra, Trì Hoan nhìn nam nhân thay cô mở cửa xe, không lên tiếng, khom người lên xe.

Xe lần nữa chạy trở về khu thành phố.

Cô không lên tiếng chỉ nhìn về phía trước.

Bên người vang lên giọng trầm thấp của hấn: “Em đã nghĩ xong chuyện muốn đi ăn ở đâu chưa?”

Cô chậm chạp phản ứng lại: “À?”

Hấn nhàn nhạt lặp lại một lần nữa: “Đi nơi nào ăn bữa ăn tối.”

Cô nghiêng đầu, nhìn nam nhân đang lái xe, hấn lạnh lùng mà nội liễm, lúc này Trì Hoan như vậy cảm thấy, cô há miệng, kinh ngạc hỏi: “Anh thiếu cha em nhân tình gì vậy?”

Tĩnh lặng trong chốc lát, hấn đơn giản lạnh nhạt trả lời cô: “Bốn năm trước, Thịnh Đường đắc tội với tư lệnh, bị hãm hại ở tù, anh tốn rất nhiều công phu mới đem cậu ta ra khỏi tù được.”

Tư lệnh?

Cô mờ mịt hỏi: “Tư lệnh nào? Sở lão tư lệnh sao?”

Lan thành chỉ có tên của một tư lệnh mà cô kêu ra được, chính là đại sĩ quan Sở gia, nhưng Sở lão sớm đã lui xuống, con cháu mặc dù vẫn giữ chức vụ trọng yếu nhưng không thể so với hiền hách ban đầu.

Chớ nói chi là Sở gia mấy năm này như đưng vào phải xui xẻo, không phải là nơi này gặp họa... Chính là chỗ kia gặp nạn... Một gia tộc lớn như vậy lại có thể suy sụp với tốc độ ánh sáng như vậy.

“Ừm.”

Cô có chút không hiểu chậm chạp hỏi: “Sở gia gần đây xảy ra chuyện... Là do các anh muốn... Trả thù?”

“Ừm.”

Tri Hoan “...”

Mặc Thời Khiêm nửa ngày không nghe được tiếng của cô, nghiêng đầu lên nhìn cô đang ngây ngẩn người, cau mày gọi: “Tri Hoan?”

“Chúng ta đi ăn đồ biển đi, rất lâu rồi chưa ăn, em muốn ăn.”

Hắn nhìn cô chằm chằm mấy giây, rồi nói chữ: “Được”.

Tốc độ xe chạy đều đặn trên đường, không chậm cũng không quá nhanh.

“Tay của Tô Nhã Băng trật khớp, là anh để cho người khác gây ra hả?”

“Mặc Tây Cốc làm tay em bị thương.”

“... Nha.”

Cô không nói gì, dù muốn nói cũng không còn gì để nói, chung quy không đến nỗi khiển trách hắn, mặc dù người đã thương tay cô là Mặc Tây Cốc, nhưng xét đến cùng vẫn là do Tô Nhã Băng gây ra.

Mặc dù cô chỉ bị chút máu ứ đọng ở tay... Quả thực không được gọi là bị thương.

Tri Hoan chần chờ lại hỏi một câu nữa: “Anh ở chung với em... Cũng là bởi vì muốn ngủ em sao?”

Lúc trước hắn là vệ sĩ của cô, lại có một vị hôn thê tướng mạo bình thường, ngủ với cô tốt hơn nhiều... Cô cảm thấy không có gì không nói được, huống chi hồi đó hắn còn nói muốn tự thú.

Nhưng bây giờ... Thịnh Đường có thể kéo Sở gia xuống ngựa, cô không tin hắn không dám đắc tội ba ba của cô, cũng không tin hắn nhất định phải vì sự sai lầm này mà trả nợ, chỉ cần hắn không muốn không ai có thể buộc được.

“Thịnh Đường nuôi một con mèo.” giọng nói của hắn thật thấp nhàn nhạt che lấp nụ cười lác đác: “Mấy năm này cậu ấy mang theo nó, anh cảm thấy được, em với con mèo cậu ta nuôi kia rất giống nhau.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 89: Mặc Thời Khiêm, Anh Là Một Người Bại Hoại Không Giữ Lời!

Editor: Hyna Nguyễn

Beta: Stuki^^

Tri Hoan “...”

Cô nghe xong lời này, trong đầu vòng vo suy nghĩ, thật lâu không biết nên làm ra phản ứng gì.

Cô nhẹ rên một tiếng, giả bộ không vui: “Anh có ý gì, nói em là sùng vật sao?”

Hắn cười nhạt nói: “Không phải sao, chờ được dứt đồ ăn, tính khí còn không nhỏ.”

Tri Hoan hơi hơi hất cằm lên nói: "... Không phải là chỉ cho anh làm com mà thôi sao, nếu không phải anh nấu ăn cũng được, nếu không anh nghĩ có tự nguyện làm đồ ăn em cũng không có muốn ăn đâu."

Mặc Thời Khiêm không có lên tiếng nữa, môi mỏng từ đầu đến cuối chứa đựng một nụ cười vô cùng nhạt nhẽo.

Xinh đẹp, ngạo kiều, lười biếng, mang theo tiểu tính khí tự phụ của tiểu nữ nhân.

Thật ra thì hẳn trước đây rất lâu đã nhìn thấy cô, thỉnh thoảng cũng cảm thấy cô rất giống con mèo bảo bối mà Thịnh Đường nuôi kia.

....

Ở bên ngoài ăn cơm tối xong, Mặc Thời Khiêm liền lái xe chở Tri Hoan trở lại nhà.

Buổi tối.

Tri Hoan từ thư phòng trở lại phòng ngủ, chuẩn bị cầm quần áo đi tắm, mới đi tới cửa đã nhìn thấy hắn mang cái valy 28 tác lớn chuẩn bị mở ra ở trên thảm trải sàn.

Oa.

Hắn thật đúng là đem không gian lợi dụng dùng đến cực hạn a.

Thật chính tề, phân biệt từng loại, từng thứ rõ ràng ngăn nắp.

Hắn mới gội đầu xong, mặc dù đã lau khô không nhỏ nước nữa nhưng vẫn còn chút ướt nhẹp trên trán, khiến cho nam nhân luôn có vẻ lạnh lùng mát lại mấy phần gọi cảm, còn bộc phát ra vẻ cấm dục nữa chứ.

Mặc trên người áo ngủ màu đen, lồng ngực phơi bày ra một mảnh da thịt.

"Tri Hoan."

"Ừ... À?"

Mặc Thời Khiêm ngẩng đầu nhìn cô, tự nhiên bắt được ánh mắt loạn phiêu của tiểu nữ nhân, ánh mắt hắn nhất thời khẽ híp một cái, nhưng vẫn ung dung thản nhiên, giọng nói trầm thấp tâm thưng:"Quần áo cùng đồ vật của anh, em đã chuẩn bị ở đâu để anh đi cất?"

Tri Hoan đi tới ở đuôi giường ngồi xuống, thuận tay cầm lên gối ôm lấy, cúi đầu liếc nhìn rương hành lý của hắn, háng giọng một cái, mím môi nói:"Anh xem đi rương hành lý của anh thật lớn, cũng không có thể nhét hết được tốt nhất anh vẫn nên đặt ở trong rương hành lý được rồi."

Mặc Thời Khiêm "..."

Hắn ngược mắt không nói một lời nào nhìn cô.

Tri Hoan lại lú ho hai tiếng:"Nếu như anh không đủ chỗ cất đồ, em đây lại đem rương hành lý của em lấy tới, tạm thời cho anh mượn dùng một chút."

"Tri Hoan."

"Anh cũng biết là nhà trọ của em rất nhỏ, vốn chính là mua cho bản thân em một người ở, là anh nhất định phải đem mình nhét đến đây, bây giờ hai người nên phải chen chúc chật chội tí thôi."

Hắn cũng không nổi giận nữa nói:"Phòng giữ quần áo của em thì sao?"

"Đầy rồi, em là ngôi sao, quần áo giày túi sách đều không thể ít, đó vốn là một chỗ nhỏ mà thôi."

Nhà trọ của cô không lớn là sự thật, nhưng dù nhỏ như thế nào đi nữa cũng có hơn 100 m2, không đến nỗi là không cất đồ của hắn được.

Mặc Thời Khiêm một tay đặt tại trên đầu gối, thản nhiên nói:"Nhà anh lớn hơn, em đem đồ đạc của em dời qua đó ở đi."

"Vây cũng..."

"Em còn cảm thấy không nhét đủ đồ của em, vậy thì dời qua ở biệt thự, tìm một biệt thự có thể chứa đủ đồ của em, anh sẽ mua cho em nha."

Tri Hoan"..."

Cô chống tay lên quai hàm nói:"Em chỉ thích ở nhà trọ nhỏ của em, anh đem rương hành lý của anh đặt ở 'đầu giường' của anh không phải là tiện sao, ngược lại đồ vật của anh cũng không nhiều, cũng có thể nhét vào, đúng không?"

Mặc Thời Khiêm bị cô chọc cười.

Nữ nhân này thật sự là không thu thập nào về thật không có tí tinh táo mà.

Giọng nói của hấn bình bình đậm đậm hỏi một câu: “Em không cho anh chuyển đồ vào phòng chứa đồ vậy thì anh bỏ đồ ở chỗ nào được?”

Tri Hoan chột dạ nói: “Trên đất đều là chỗ của anh nha.”

Bộp một tiếng, hấn khép rương hành lý lại, một tay đưa nó giờ lên, đẩy một cái, cái rương liền chính xác lăn về một bên phía vách tường, dựa vào đó đứng ngay ngắn.

Sau đó Mặc Thời Khiêm đứng lên.

Động tác đơn giản đến không thể bình thường hơn được, Tri Hoan nhìn thân hình của hấn không hiểu sao tim mình lại đập rộn lên, đứng dậy ném gối chuẩn bị trốn bán sống bán chết: “Em đi tắm rửa đây...”

Nhưng mà còn chưa đi ra được hai bước, liền bị hấn ung dung kéo trở lại, ném tơi trên giường.

Cô phản xạ theo điều kiện trở thân mình, Mặc Thời Khiêm đã quỳ một chân bên hông của cô, tay trái chống vào một bên kia, chống giữ thân thể, đưa cả người cô vây ở dưới người hấn.

Đôi mắt đen nhánh thâm thúy nhìn chằm chằm gương mặt của cô, gương mặt tựa như cười mà không cười có thêm tà khí xâm nhiễm, giọng nói cũng lộ ra trầm thấp gọi cảm: “Tri Hoan, em đang dựng chuyện theo dật mà?”

Tóc dài của cô hơi cuộn lại, không khí nồng đậm như vậy phát tán ở trên giường.

Gương mặt cô bởi vì dạng tư thế mập mờ này mà không chống đỡ được đỏ ửng lên.

Tri Hoan có chút muốn đập đầu vào gối nói: “Mặc... Mặc Thi Khiêm... A.”

Hấn cúi đầu hôn cô, Tri Hoan vừa định đưa tay đẩy bộ ngực của hấn ra, mới phát hiện hai tay của mình đều bị hấn dùng một tay của mình đè ở trên đỉnh đầu.

Hôn môi cũng không có gì vấn đề lớn a.

Mấy ngày nay hấn thỉnh thoảng cũng sẽ hôn cô, động tác giống như người yêu bình thường vậy.

Nam nhân này còn không biết xấu hổ nói kỹ thuật hôn của cô rất cuộc có điểm tiến bộ.

Nhưng ở trên giường hôn môi có cảm giác khác nha...

“A... Không cho phép cởi quần áo của em...”

“Không cho phép hướng nơi đó mờ...”

Mặt của Tri Hoan đỏ đến mức có thể nhô ra máu, thường ngày hôn môi hấn mờ ngực của cô cô đều nhìn, trên giường hôn môi hấn lại hướng bên trong váy của cô duỗi tay vào...

“Không phải muốn đi tắm sao quần áo muốn cởi luôn chứ, hà?”

Tri Hoan cảm thấy trên người Mặc Thời Khiêm đều là bắp thịt cứng rắn, chỉ có cánh môi đặc biệt mềm mại, dán vào tai của cô nói chuyện, phun ra hơi thở làm cho cô hoàn toàn không chịu nổi: “Để cho anh nhìn em rảnh rồi như vậy, có ngứa hay không.”

Đầu cô nhẹ nỏ một chút. Trong đầu liên tục nhiều lần đều chỉ có hai chữ, hạ lưu!

Cô dùng một loại thanh âm khò khè nói: “Anh buông em ra, em muốn đi tắm...”

Mềm mại phía dưới không chút nào yên, hấn vốn chỉ là dự định giáo huấn cô một phen mà thôi nhưng hành động của cô làm phía dưới của hấn nhanh chóng căng thẳng lên, cúi đầu xuống hung hấn chặn lại môi của cô.

Tri Hoan mỗi lần bị hấn hôn, đều sẽ có loại bản năng run sợ cùng sợ hãi.

Huống chi đây là loại xâm chiếm như lang như hổ.

Tri Hoan người bị hấn đè xuống, miệng lưỡi bị hấn tàn phá, thân thể bị hấn che lấp ngón tay mỏng khiêu khích, dù kháng cự như thế nào đi nữa cũng không áp chế được phản ứng của thân thể mình.

Cho dù cô cũng coi như là đã làm qua nhiều lần, nhưng trên người nam nhân trầm trầm không có gì vào thời điểm này vẫn làm cho đầu óc cô trống không mấy giây.

“Mặc Thời Khiêm, anh là người bại hoại không giữ lời!”

Hắn hung hãn dừng lại một chút, khí tức giảm đi thở ra cười nhẹ: “Là em quyến rũ anh, Trì Hoan.”

Ước chừng là biết cô không giống trước thích ứng yêu cầu như vậy, Mặc Thời Khiêm cơ hồ đi lên liền bắt đầu tiết tấu của chính mình, mỗi một cái đều là lại vừa thâm sâu vừa nặng, làm cho nữ nhân dưới người nghẹn ngào đứt quãng.

Thời gian hơi lâu một chút, Trì Hoan không chịu nổi.

Hắn đem y phục của cô lột ra hết, sau đó đem áo choàng tắm lại còn lại trên người mình cởi ra, tay cô chỉ chặt siết chặt, thanh âm nhỏ như mèo nhìn hắn nói: “Anh nhẹ một chút... Mặc Thời Khiêm, anh nhẹ một chút...”

Mặc Thời Khiêm cúi đầu, hôn lên cái trán tinh tế đầy mồ hôi của cô, sau đó khàn khàn cười: “Trì Hoan, em thật là không có tình thú...” hắn không nhanh không chậm cười, ngay cả hô hấp đều không loạn hơn bao nhiêu: “Hôm nay ở quán trọ đó, em nghe người ta gọi thế nào giờ thử xem có được không?”

Trì Hoan, “...”. Cô rõ ràng không muốn nhớ lại, nhưng vẫn là phải nghĩ tới a.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Không Ngủ Trên Sàn Nhà, Ngủ Trên Giường Của Em

Editor: Hyna Nguyễn

Beta: Stuki^^

Nam nhân ở phía trên đỉnh đầu cô híп mắt lại, khí định nhân nhả: “Nghĩ tới rồi sao?”

Trì Hoan đã không biết là thẹn thùng hay là giận, quay đầu đi đem mặt vùi vào trong đệm chăn, không trả lời câu hỏi của hắn.

Cô không muốn đáp lại nhưng hắn cứ quẩn lấy cô không bỏ qua.

“Em không biết... em không nhớ rõ...”

“Phải suy nghĩ đi chứ.”

Trì Hoan phản xạ có điều kiện cự tuyệt: “Em không muốn.”

“Không phải là câu này.”

“...”

“Nói.”

“Mặc Thời Khiêm! Anh không biết xấu hổ, anh xấu lắm.”

“Không phải.”

“Em không nói.”

Hắn cắn lỗ tai của cô, nói nhỏ: “Không nói anh sẽ “làm” em một đó.”

Trì Hoan “...”

Hắn bình thường cũng không phải như vậy, tại sao khi ở trên giường thì trở thành cảm thú như vậy chứ, muốn hạ lưu bao nhiêu thì có bấy nhiêu a.

Cô vùi đầu tại cổ của hắn, giọng điệu ủy khuất nói: “Em không bao giờ nữa muốn làm chuyện như vậy với anh nữa, anh chỉ biết khi dễ người ta thôi.”

Nam nhân cười nhẹ: “Anh khi dễ em sao?”

“Chính là anh.”

Cô khẽ khóc: “... Có.”

“Còn có muốn anh ngủ trên sàn nhà hay không?”

“... Anh đừng có được voi đòi tiên.”

“Vậy anh không khách khí nữa.”

“... Không ngủ, không ngủ, không để cho anh ngủ trên sàn nhà là được rồi, anh nhẹ một chút...”

Nam nhân đại khái là rất hài lòng, tiết tấu hô hấp bắt đầu có chút rối loạn, nhưng là càng lười biếng, tiếp tục hỏi: “Ngủ ở nơi nào?”

Ngủ nơi nào...

Tri Hoan hiện tại làm gì còn có năng lực suy tư, bất quá đều là thuận theo lời nói của hắn, giống như là tiểu cao dương mặc người chém giết, không chỉ có vô lực phản kháng, ngược lại càng lún càng sâu.

“Tri Hoan, anh không ngủ trên sàn nhà vậy thì ngủ nơi nào?”

Đầu ngón tay của cô nắm chặt đến mức trắng bệch, ánh mắt bị mồ hôi cùng nước mắt phủ một tầng như sương mù: “Ngủ trên giường của em... Theo em cùng nhau ngủ...”

Mặc Thời Khiêm chân mày nhíu lên, nhìn nữ nhân dưới người gương mặt đỏ hồng.

Ngủ trên giường của cô sao? Hắn thật ra chỉ là muốn mua giường gấp đặt ở thư phòng mà thôi.

Sở dĩ hắn muốn tiến một bước tra hỏi như vậy, bất quá cũng là vì ưa thích loại tra hỏi “Hành hạ” này, nhìn cô làm bộ đáng thương.

Sâu trong lòng mắt hắn hiện ra nụ cười, đây thật là một bất ngờ lớn nha.

Ngón tay nâng cằm của cô, cúi đầu ngửi lên, thật thấp giọng lầm bầm nói: “Ngoan ngoan.”

Sau khi kết thúc một trận kích tình kịch liệt, Tri Hoan nằm ở trên giường hồi phục hô hấp.

Ngay cả mắng đều không còn khí lực mắng hắn, chớ nói chi là nghĩ muốn cầm gối đập mặt của hắn.

Trên mặt vết hồng đã lui, tóc dài tán loạn, trên người chỉ tùy ý che xuống, cả người kiều mị đến mức có thể chảy nước.

Mặc Thời Khiêm rũ mắt nhìn bộ dạng của cô, đưa tay qua dùng ngón tay vén lên sợi tóc của cô, khàn khàn cười: “Em cũng đã thoải mái với dễ chịu rồi, bây giờ mới khó chịu đến mức muốn mắng người có phải là quá muộn hay không?”

Cô giận đến cắn lên ngón tay trước mắt.

Nhưng lại nghe trên đỉnh đầu mình có một tiếng cười nhẹ, cô chưa kịp dùng sức cắn, lưỡi của cô lại đụng phải ngón tay của hắn: “Tri Hoan” Hắn không nhanh không chậm nói: “Em là sắc quỷ bị bỏ đói sao, hả?”

Tri Hoan “...”. Cô đưa tay dùng sức đánh xuống tay hắn.

“Mặc Thời Khiêm, đồ nam nhân xảo trá vô si em đã thấy rồi, nam nhân hạ lưu em cũng đã gặp, nhưng người xảo trá hạ lưu giống như anh thật đúng là hiếm thấy! Khoác trên mình vỏ bọc chính nhân quân tử nhưng mỗi cái xương của anh đều hạ lưu có đúng hay không?”

Hắn nắm gò má mềm mại của cô, trên môi chứa đựng sự vui vẻ: “Anh cho tới bây giờ chưa nói qua anh là chính nhân quân tử, là do em nói nha.”

“Em làm sao lại biết cái này được, còn không phải là do anh giả bộ sao.”

Hắn nắm chiếc cằm thon của cô, vừa vuốt vuốt cười nhẹ: “Vậy em lại càng nên nhìn lại bản thân mình đi, anh trước mặt đối với những người đàn bà khác đều êm đẹp, tại sao đến trước mặt em thì trở thành mỗi cái xương đều hạ lưu.”

Tri Hoan “...”

Mặc Thời Khiêm vén chăn lên, đem cô ôm vào trong ngực của mình bế lên.

Cô tròn to hai mắt: “Anh còn muốn làm gì?”

“Đi tắm, nếu không, em muốn làm gì?”

Tri Hoan cảnh giác nhìn hấn: “Chính em một mình đi tắm thì tốt hơn.”

Thế lực của hấn lần trước cô đã được xem qua, cô thật sự sợ hấn mạnh động trong nhà tắm.

Hấn hỏi hột nói: “Em còn khí lực tự mình tắm sao?”

“Em...”

Cô làm sao không nghe được ý hấn nói bóng gió là nếu cô còn có sức lực để đi tắm hấn liền còn có khí lực thêm lần nữa.

Tri Hoan vẫn là lựa chọn ngoan ngoãn vòng tay qua cổ của hấn nói: “Không có.”

Hấn cúi đầu hôn môi của cô một cái. Cô thật là muốn chết rồi nên mới có suy nghĩ muốn khi dễ hấn, hậu quả chính là mình bị hung hăng chèn ép một trận, phòng giữ quần áo cũng bị chia ra, cô còn để cho Mặc Thời Khiêm từ ngủ trên sàn nhà tiến thẳng tới trên giường của cô.

Tri Hoan đã rất nhiều rất nhiều năm chưa từng cùng người khác cùng giường chung gối.

Trước khi ngủ bởi vì cô bị chơi đùa đến mức mệt lả, cho nên cũng không nhiều trăn trở liền đi ngủ, nhưng bên người vô hình thêm một người, cô thực không có quen, cho nên trời còn chưa sáng, liền tỉnh.

Mặc Thời Khiêm an tĩnh ngủ ở bên cạnh cô. Nắng sớm chiếu qua, tĩnh lặng, mơ hồ.

Cô nhìn gương mặt tuấn tú hoàn mỹ này, kinh ngạc rất lâu không có dời đi tầm mắt, suy nghĩ lung tung, không biết mình đang suy nghĩ gì.

Cô thật ra thì cũng không biết hấn đang suy nghĩ gì.

Thật giống như tùy tùy tiện tiện nhất thời xung động liền ở cùng cô, thuận thế làm với cô, không có lý do gì đặc biệt cả, cô không thấy được tương lai, nhưng so với bất cứ lúc nào đều an tâm, có lẽ an tâm này chẳng qua chỉ là ngán ngủ mà thôi.

Cô nằm thêm chốc lát nữa liền ngồi dậy.

Mặc dù tức giận, nhưng vẫn là rón rén đi... Dĩ nhiên, cô không bài xích việc cô sợ đánh thức hấn lại bị hấn chèn ép, nghe nói nam nhân vào buổi sáng ham muốn đều rất mãnh liệt.

Mặc Thời Khiêm gần đây mới được khai trai, đây chính là tuổi ngửa non hấu đá...

Cô thật là sợ yêu cầu của hấn.

Nhưng mới vừa ngồi dậy, người liền bị một cánh tay vòng lấy, phần lưng cũng bị nam nhân phía sau kéo vào lồng ngực ấm áp.

Trái tim cô khẽ giật mình.

Thanh âm của hấn khàn khàn, ước chừng là chưa tỉnh ngủ: “Làm sao lại tỉnh sớm vậy?”

“Ngủ đủ rồi, chiều hôm qua em có ngủ trưa rồi.”

“Không có quen sao?”

Cô biết hấn nói không có quen là cái gì, đúng như hấn đã biết qua thói quen của cô, nhẹ nhàng gạt đầu: “Có một chút.”

Khuôn mặt của hấn dán vào gương mặt mịn màng của cô, thanh âm kia vẫn khàn khàn có điểm mơ hồ: “Đói không, anh đi mua bữa ăn sáng cho em ăn.”

Tri Hoan không nhịn được quay đầu nhìn hấn. Hấn còn chưa tỉnh ngủ, bây giờ quá sớm.

Nhìn tóc ngắn rối loạn màu đen của hấn, cảm cơ hồ là chôn ở trong cổ của cô, làm cho cô chưa từng thấy qua đáng vẻ hấn như vậy có chút mơ hồ, nhưng điều này lại quá chân thực, chân thực đủ để cho lòng của cô co lại thành một đoàn.

“Em không đói bụng, anh ngủ tiếp một lúc nữa đi.”

”Ừ” Hấn hôn lên gương mặt của cô một chút, trầm giọng nói: “Đói liền kêu anh nha.”

Tri Hoan nhìn hấn lần nữa nằm trở về, nhắm mắt, cánh tay rơi vào vị trí bên cạnh cô.

Cô dùng ngón tay kéo qua mái tóc dài, sau đó chân trần giẫm xuống thảm trải sàn, bước xuống giường.

Thật sự cô không đói bụng, nhưng khi rửa mặt thay quần áo xong, cô rất có hứng thú quyết định chuẩn bị xuống lầu mua hai phần bữa ăn sáng mang lên.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 91: Hôm Nay Thế Nào Ngoan Như Vậy?

Editor: Stuki^^

Đầu mùa đông, sáng sớm trời se lạnh, Trì Hoan cũng không trang điểm, đem khăn quàng quần ở trên cổ, cầm một túi xách liền đi ra cửa.

Cô mua một phần hoành thánh, một phần nhỏ cháo táo đỏ, một phần sushi. Chuẩn bị đi trở về tự mình nấu hai cái trứng gà, hai cốc sữa bò, hai người ăn hẳn là cũng vừa đủ..

Để cho phục vụ bỏ túi, sau đó Trì Hoan liền trực tiếp trở về nhà, cũng không thể nào chú ý tới có người một mực nhìn mình chăm chăm.

Chờ bóng lưng của cô biến mất ở trong tiểu khu, hai nữ nhân một mực theo dõi cô mới lộ ra.

“Tiểu Tiêu, Trì Hoan mua nhiều như vậy... Thật không giống mua cho một người ăn.”

Thẩm Tiểu nhìn chăm chăm nơi Trì Hoan biến mất, cười lạnh: “Trời lạnh như thế này, có thể để cho Trì đại tiểu thư sớm như vậy phải đi mua bữa ăn sáng, người đàn ông kia mị lực thật đúng là không nhỏ.”

Chu Nguyệt là em gái họ của Mạc Tây Cổ, chỉ so với Mạc Tây Cổ nhỏ gần nửa tuổi. Năm đó cùng Thẩm Tiểu, Tô Nhã Băng quan hệ không tồi, đối với Mạc phu nhân ngại nghèo yêu giàu, cô ta cũng không đồng ý.

Nhất là khi biết Tô Nhã Băng sau khi kết hôn còn vì anh họ mình thủ thân vài năm, liền bộc phát đồng cảm đối với cô ấy.

Về phần Trì Hoan... Ước chừng một tiểu thư như cô ta đều không ưa cái loại tiểu thư ngoan mạn hống hách như Trì Hoan.

Chu Nguyệt nhủ mảy một cái: “Cậu không nói tôi còn không nhớ ra được, nơi này là nhà của Trì Hoan, người đàn ông kia cũng ở tại nơi này, không phải là một tiểu bạch kiểm ăn bám dựa vào nữ nhân sao?”

“Nói là vệ sĩ, ai biết có phải hay không tìm một cái cờ che giấu giấu.”

” Con mẹ nó, cô ta chính là cho anh họ tôi đội nón xanh, sau lưng anh tôi nuôi tiểu bạch kiểm. Đại bá mẫu con dâu băng thanh ngọc khiết như Nhã Băng không muốn, lại buộc anh họ cưới một nữ nhân vô liêm sỉ như vậy. Tôi thật muốn tức chết!”

“Nhưng tiếc chúng ta không có chứng cứ, nếu không đem chuyện này lộ ra ngoài, tôi xem Trì Hoan làm sao còn tại vòng giải trí lẫn lộn.”

“Tại sao không có, chúng ta cứ ngồi chờ ở chỗ này, bọn họ dù sao cũng phải đi ra ngoài.”

Thẩm Tiểu nhíu mi: “Không có đơn giản như vậy, hình chỉ có thể nói rõ người đàn ông kia ra vào nhà của Trì Hoan, nhưng hẳn là vệ sĩ Trì Hoan, ra vào nhà của cô ta thì rất bình thường. Cô ta nếu là chết cũng không thừa nhận, chúng ta có thể có biện pháp gì, trừ phi có thể chụp được hình ảnh thân mật.”

“Tôi bất kể, tôi muốn đi nói cho đại bá mẫu biết.”

... ..

Trì Hoan đang chuẩn bị ẩn mật mã mở cửa, cánh cửa liền đã được mở ra từ bên trong.

Cô ngẩn ra, ngay sau đó ngửa mặt lên cười nói: “Anh thế nào đã tỉnh?”

Vừa nói vừa đem bữa ăn sáng đưa cho nam nhân đang vươn tay ra, sau đó nhấc chân đi vào, thuận tay đóng cửa lại.

Hắn ăn mặc rất tùy ý, không giống tác phong cẩn thận tỉ mỉ như bình thường. Giống như là vội vội vàng vàng khoác áo lên rồi đi ra cửa, đầu chưa chải, mái tóc màu đen rối loạn, chắc còn chưa có rửa mặt.

Mạc Thời Khiêm đem bữa ăn sáng đặt lên bàn, sau đó mới xoay người nhìn cô: “Tại sao không gọi anh?”

Trì Hoan nhìn hắn nhíu lông mày, trong lòng xẹt qua cảm giác khác thường: “Anh mới vừa rồi... Là chuẩn bị ra ngoài tìm em sao?”

Hắn nhíu mày lại, nhưng vẫn là ừ một tiếng.

Trì Hoan ngồi xuống bên cạnh bàn ăn, chống cằm cười: “Em lớn như vậy cũng sẽ không biến mất, anh lo lắng cái gì?”

Mặc Thời Khiêm nhìn cô đem phần hoành thánh mở ra: “Em không nghe điện thoại.”

Mở ra nắp, mùi thơm đập vào mặt: “Chẳng qua là mua một bữa ăn sáng, em không mang điện thoại đi động theo.”

Hắn ừ một tiếng, một lát sau vẫn là nhân nhật bổ sung nói: “Về sau ra ngoài nhớ mang điện thoại đi động.”

Tri Hoan ngẩng đầu lên, đối diện với ánh mắt thâm trầm của người đàn ông, đột nhiên liền nhớ lại tối hôm qua hắn ở trên giường cô hung hãn đòi lấy, giống như là một người khác, nhưng giờ phút này lại hòa hợp đến kỳ lạ.

Cô ném thử một miếng hoành thánh, mới mơ hồ nói: “Biết rồi.”

Mặc Thời Khiêm đi rửa mặt, Tri Hoan nhớ tới, lại đứng lên hâm nóng hai ly sữa bò.

Cô dùng cái muỗng khuấy đều sữa bò, ngửi mùi thơm ngọt, tâm tình đột nhiên rất sáng khoái. Sau lưng có tiếng bước chân đến gần, cô đang muốn xoay người, thì đã bị nam nhân từ phía sau lưng ôm lấy.

Mùi thơm, ngọt của sữa bò liền hợp với mùi nước cạo râu của nam giới xâm chiếm cơ thể cô.

Hắn cúi đầu vùi sâu vào đầu vai của cô, hôn cổ của cô, cười nhẹ: “Hôm nay thế nào ngoan như vậy?”

Tri Hoan ho khan hai tiếng, dĩ nhiên biết hắn nói đúng. Cô đi ra ngoài mua bữa sáng lại hâm nóng sữa, chuyện hiếm khi cô làm.

Cô nghiêm trang nói: “Dậy rồi lại không ngủ được, sớm như vậy cũng không có chuyện gì làm, cho nên em đã đi xuống lầu đi cửa hàng tiện lợi, thuận tiện mua bữa ăn sáng mang lên.”

Hắn xoay người trong chốc lát, bùng ra hai ly sữa.

Tri Hoan đi sau hắn, nhìn bóng lưng lạnh lùng cao ngất, trong lòng đột nhiên xông ra một cái ý niệm, nếu như cuộc sống cứ tin tu như hiện giờ, dường như cũng là không sai.

....

Tin tức Tri Hoan bị phát tán ra, Điều tỷ là người thứ nhất nhận được tin tức.

Cô vô cùng lo lắng cho Tri Hoan, gọi điện thoại, kết quả gọi mấy cú điện thoại đều không thông, cô không thể làm gì khác hơn là gọi cho Mặc Thời Khiêm, lần này ngược lại một chút liên thông.

“Tri Hoan có ở bên cạnh anh không?”

“Không có.”

“Anh biết cô ấy ở nơi nào không, tôi gọi mấy cú điện thoại cho cô ấy đều không có nhận.”

Nam nhân thân nhiên nói: “Thời gian này, cô ấy hẳn đang ngủ trưa.”

Điều tỷ “...”

Tĩnh lặng mấy giây, chị Điều lại nói: “Mặc Thời Khiêm, tin tức trên mạng, nam nhân ở chung với Tri Hoan là anh, có phải hay không?”

không khí trong văn phòng nào đó bỗng dưng lạnh xuống, nam nhân đang thờ ơ chuyển động bút máy động tác dừng lại, ánh mắt lạnh xuống: “Cái gì?”

“Anh không biết sao, xé chiều hôm nay có truyền thông đăng tải tin tức Hoan nhi nuôi nam nhân, còn nói hôn lễ bị hủy bỏ nguyên nhân thực sự là do Hoan nhi vượt quá giới hạn trước, Mặc Tây Cổ cùng cô gái kia mới là vô tội...”

Điều tỷ còn nói chưa xong, điện thoại bỗng nhiên bị cúp.

Cô ta ngẩn người, thật lâu không phản ứng kịp.

Trong phòng làm việc, nam nhân anh tuấn lạnh lùng, một tay gõ Laptop điều tra tin tức giải trí mới nhất, một cái tay khác gọi một cú điện thoại đi ra ngoài.

Website lập tức nhảy ra tin tức nóng nhất về việc Tri Hoan bao nuôi nam nhân.

Ánh mắt của hắn híp lại, đáy mắt một mảnh lạnh lùng: “Con mẹ nó cậu còn chưa chết?”

Thịnh Dương: “... Chuyện nữ nhân của chú còn muốn tôi nhúng tay? Nếu không chú đem người cho tôi?..”

“Không có chứng cứ, ai cho bọn họ lá gan phát tán tin tức này?”

Thịnh Đường cười cười: “Cái này thật là thật phiền toái! Tin tức nội bộ, có người tố giác Trì Yên, ông ấy bị điều tra là không thể tránh khỏi...” Anh ta giọng nói lười biếng mỉa mai: “Nếu như Trì Yên bị điều tra xảy ra chuyện gì, tin tức này của Trì Hoan đối với Mạc gia mà nói chính là mìn đúng lúc... Vừa phủ sạch quan hệ, lại vẫn hồi được hình tượng của Mạc Tây Cổ.”

Mạc Thời Khiêm nhìn chăm chăm màn hình máy tính rách tay, một lúc lâu không có lên tiếng.

Yên lặng nửa phút, Thịnh Đường mặt không biến sắc: “Chú không cần nói cho tôi, vì đàn bà, chú muốn chen chân vào giới giải trí.”

Mạc Thời Khiêm cầm bút máy trên tay như có như không gõ mặt bàn, hơi hột nói: “Vừa có thể nâng cô gái nhỏ của tôi vừa có thể kiếm tiền, có vấn đề gì?”

Thịnh Đường “...”

Anh ta lạnh lùng châm chọc: “Quen biết chú vài chục năm cũng không phát hiện, chú còn có thể vì “hồng nhan” vùng tiền như rác, thật đúng phải nhìn chú với cặp mắt khác xưa.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Trì Hoan Bao Nuôi Tiểu Bạch Kiểm

Beta: Stuki^^

Mạc Thời Khiêm không mặn không nhạt: “So với cậu có thể bởi vì nữ nhân đem mình vào trong tù, còn kém xa.”

Thịnh Đường “...”

Anh gương mặt tối sầm, bàn tay đang cầm điện thoại, ngón tay căng thẳng, gần như muốn đem điện thoại di động trong tay uốn đến biến hình, khuôn mặt tuần nấy dị thường bỗng chốc phủ một lớp băng âm lạnh.

....

Trì Hoan trước khi ngủ để chế độ im lặng, tỉnh lại mơ mơ màng màng mò điện thoại di động, liền thấy có rất nhiều cuộc gọi nhỡ và tin nhắn nhắn đến.

Điều tỷ: “Mở điện thoại, mau gọi lại!”

Những tin nhắn của người khác, cô tiện tay đảo qua xem một lượt, đại khái có thể hiểu lần đã có chuyện khẩn cấp xảy ra, liên quan tới cô.

Có truyền thông đưa tin phỏng đoán đoạn thời gian trước Tô Nhã Băng bị xem là tiểu tam, bị tất cả mọi người chửi mắng phỉ nhổ là vô tội, người chân chính có tội là Trì Hoan.

Cô xếp chân ngồi ở trên giường, dùng điện thoại di động mở ra hai ứng dụng đọc tin tức hay dùng là App, lại mở ra Micro Blog, ngay lập tức, tin tức mới nhất hiện ra.

Cô đã không phải dùng chút thủ đoạn nào đem vị trí người đứng đầu scandal đạt được!

Từng tiêu đề nóng nhất được đưa lên, lướt xem tăng chóng mặt.

Trì Hoan bao nuôi nam nhân!!

Cái tựa đề này rất không rõ ràng ... Ủ, rốt cuộc là cô bao nuôi nam nhân, hay là nam nhân bao nuôi cô?

Mở ra đi vào xem một vòng ——

“Trì Hoan cùng Mạc thị thiếu gia qua lại thời gian không bao lâu đã bao nuôi tiểu bạch kiểm.”

Giá trị con người của Mạc Thời Khiêm ... Cô mặc dù không biết rõ, nhưng cô cảm thấy cô bao không nổi.

Cần môi nhìn những tin tức đầy mấy trang mạng, mày cô nhú lại, mặt nhăn nhó. Những thứ này nếu như phía sau không có thể lực cường đại che chở, bình thường truyền thông sẽ không dám phát tán. Mạc Tây Cổ dự định cùng với cô hoàn toàn vạch mặt thật sao?

Thật đúng là ... Hôn quân giận dữ vì hồng nhan.

Đang nhìn, một cú điện thoại gọi tới, trên màn hình hiển thị cái tên mà cô mới sửa gần đây, Gõ Mực.

Ngón tay trượt một cái, cô nghe điện thoại.

Nam nhân giọng nói vẫn khàn khàn: “Tình ngủ?”

Trì Hoan mím môi, không lên tiếng.

Hắn hạ giọng hỏi: “Đọc được tin tức?”

Cô bĩu môi một cái: “Điều tử đã gọi nổ điện thoại của em rồi, em có thể không biết à.”

“Không vui?”

“Là ai nói với em có chuyện thì để anh giải quyết, là ai nói lo lắng của em đều là dư thừa?”

”Ừ, là tôi.”

Trì Hoan mặc dù chưa nói lời nào trách tội hắn, nhưng vẫn còn có chút tức giận bĩu môi: “Em đã nói không nên cho anh tới ở rồi, anh còn không nghe, anh xem bây giờ trên mạng bao nhiêu người đang mắng chửi em”

Mạc Thời Khiêm trầm giọng nói: “Xin lỗi, là anh xem xét không chu toàn.”

Hắn chỉ phòng Tô Nhã Băng cùng Mạc Tây Cố, không có phòng Mạc phu nhân. Vốn hắn cho là lấy thái độ Mạc phu nhân đối với Tô Nhã Băng cùng Trì Hoan khác nhau một trời một vực, ít nhất tạm thời sẽ không làm gì đối với Trì Hoan.

Không nghĩ tới Trì Yên kết quả điều tra còn chưa công bố, bà ta liền nhanh chóng đối phó Trì Hoan.

Cô buồn rầu nói: “Em hiện giờ gọi điện thoại cho Điều tử, hỏi chị ấy giải quyết như thế nào.”

Nam nhân ở đầu kia nói: ” Anh đã cùng với cô ấy nói qua rồi, em muốn gọi điện thoại cho cô ấy cũng được, nhưng phải đợi ở nhà, không được ra ngoài, có chuyện gì chờ anh trở lại rồi nói?”

Cô mím môi, ồ một tiếng.

“Trì Hoan.”

“Hà?”

Hắn thân nhiên nói: “Vô luận xảy ra chuyện gì, anh đều sẽ thay em giải quyết.” Trì Hoan ngo ngắc, mặc dù lần này scandal là rất khó giải quyết, nhưng cô lại không khỏi cảm thấy Mạc Thời Khiêm tại cố ý nhấn mạnh cái gì đó.

” Được, em biết rồi.”

“Ừm.”

Sau khi cúp điện thoại, tay cầm điện thoại di động, cô suy nghĩ xuất thần, cho đến khi Điều tử gọi tới.

... ..

Điều tử nói mấy câu trấn an cô, công ty đã lập ra đội nhân viên khẩn cấp họp bàn đưa ra phương án giao tiếp ứng đối, để cho cô không nên gấp gáp, nếu quả thực không được thì cùng Mạc gia giải hòa, hoặc là để cho ba ba của cô ra mặt.

Cô xem tin tức từ trên xuống, phía sau tuyệt đối có người thêm dầu vào lửa.

Hơn nữa không có bằng chứng rõ ràng nhất, hình ảnh đưa ra đều là ảnh chụp mờ hồ những lúc mà Mạc Thời Khiêm đưa đón cô, còn có một hình hắn nửa ôm cô lên xe —— đây là chuyện của nửa năm trước rồi, cô uống say Mạc Thời Khiêm mới dìu cô.

Cô do dự trong chốc lát, vẫn là gọi điện thoại cho Mạc Tây Cố.

Nhưng anh ta không trả lời, Trì Hoan không gọi cuộc thứ hai tới nữa.

Cô chưa kịp để điện thoại di động xuống giường, màn hình lại lần nữa sáng lên.

Mạc phu nhân.

Hôn lễ sau khi bị hủy, Mạc phu nhân gọi điện thoại cho cô, trong điện thoại Mạc phu nhân nói Mạc Tây Cố có lỗi với cô, thờ dài, tiếc nuối, hơn nữa mặt

mở biểu đạt cô vẫn là người con dâu duy nhất bà nhìn trúng.

Tri Hoan cầm điện thoại di động, chân trần đi xuống giường, kéo rèm cửa sổ, nhìn bên ngoài trời âm u, thái độ lạnh nhạt mà lễ phép: “Dì Chu”

Mạc phu nhân ở bên kia cười nhạt: “Hoan Hoan, buổi tối tới nhà ăn một bữa cơm đi.”

“Ăn cơm?”

Dưới tình huống này còn gọi cô qua ăn cơm?

Cô nhớ tới Mạc Thời Khiêm lúc trước có nói, Mạc phu nhân hy vọng cô cùng Mạc Tây Cố hợp lại. Có thể cô vừa bị dính scandal, coi như cô đồng ý thì Mạc Tây Cố cũng sẽ không đồng ý cùng với cô hợp lại.

“Gần đây xảy ra liên tiếp không ít chuyện, đối với con cùng Tây Cố cũng không tốt. Con qua đây, chúng ta ngồi chung một chỗ nói chuyện một chút, cũng không thể để cho truyền thông mắng chửi con, chính là mắng Tây Cố, đúng không?”

Tri Hoan mím môi, trông mất suy tư.

“Năm giờ rồi, đi làm xong bữa tối ở nhà chờ con, cứ như vậy nhé!!.”

Dứt lời, không đợi cô trả lời, điện thoại liền cúp.

Tri Hoan đứng dậy đi vào phòng tắm rửa mặt, trở lại phòng ngủ liền gọi điện thoại cho An Kha, để cho cô ấy tới đón đưa.

Năm giờ mười phút, xe Ferrari màu trắng lái đến biệt thự Mạc gia.

Tri Hoan mặc một chiếc áo khoác ngoài màu xanh đậm, cầm trong tay túi xách màu đen, mái tóc đen dài bị cô bện thành một cái đuôi sam vén sang bên trái, vừa mang vẻ trầm tĩnh, lại mang thêm vài phần nữ tính tùy ý.

Thời điểm cô đi vào, Mạc phu nhân cùng Mạc Tây Cố đều ngồi ở ghế salon trong phòng khách.

Tri Hoan đi tới, lễ phép mà khách sáo gật đầu: “Mạc phu nhân.”

“Ngồi đi.”

Mạc phu nhân vẻ mặt có ý cười ân cần, nhưng nhìn kỹ mà nói, sẽ phát hiện trong ánh mắt của bà ta cũng không có ý cười thật gì, chớ nói chi là hành động ân cần chu đáo của trường bối đối với tiểu bối.

Đôi mắt Mạc Tây Cố nhìn cô chằm chằm, cau mày, ánh mắt lạnh lùng, nhưng là không chỉ có lạnh lẽo, ánh mắt anh ta còn có chút cảm xúc rất phức tạp, chứa đựng tâm tình chính anh ta cũng không biết.

Tri Hoan đem túi để ở bên người, nhìn bọn họ một cái, tầm mắt cuối cùng trực tiếp dừng trên người Mạc phu nhân, đôi môi ửng đỏ con lên độ cong nhỏ: “Dì Chu! Không biết ngài có ý tìm con tới, là vì chuyện gì.”

Mạc phu nhân quần áo ung dung, trang điểm cẩn thận tỉ mỉ, khí chất thành thực mạnh mẽ. Bà ta khẽ mỉm cười, vô tình hữu ý mà hỏi: “Nam nhân bị chó săn chụp cùng con đâu? Hắn không cùng tới với con sao?”

Tri Hoan ngồi ở trên ghế sa lon, tay cô khoắc lên tay vịn, thân thể hơi hơi nghiêng về phía sau, nhìn như lười biếng tùy ý, nhưng vô tình lại tạo thành tư thế phòng bị.

Cô nâng mặt lên, ánh mắt không có nhiệt độ chuyển hướng nhìn Mạc Tây Cố, chân mày hơi nhíu: “Mạc thiếu, có thể hay không xin anh nói cho tôi biết, hôm nay truyền thông cùng trên mạng đột nhiên đưa tin tôi bao nuôi nam nhân, là anh thay Tô tiểu thư giáo huấn tôi sao?”

Mạc Tây Cố cau mày, mi tâm không có giãn ra, đáy mắt cuộn cuộn sóng ngầm.

Nhưng cuối cùng, anh ta chỉ nhàn nhạt nói: “Tri Hoan, lúc trước tôi đã nói, ra mặt thay Nhã Băng lấy lại trong sạch, đây là kết quả tốt nhất đối với cô.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 93: Cô Cùng Mạc Thời Khiêm Chẳng Lẽ Là Trong Sạch Sao?

Beta:Stuki^^

Tri Hoan không nhận được, buồn cười nhìn Mạc Tây Cố: “Đối với tôi mà nói đó là kết quả tốt nhất?”

Mạc Tây Cố cau mày, trong giọng nói đè nén phiền não: “Coi như là hiện tại ở loại tình huống này, cô tình nguyện chính mình trên lưng mang tiếng xấu, cũng không nguyện ý tha cho Nhã Băng một con con đường sống?”

Cô càng cảm thấy buồn cười: “Muốn tôi tha cho cô ta một lần? Mạc Tây Cố, tình huống cô ta bây giờ là do tôi tạo thành? Là tôi thù dệt vô cớ, hay là tôi tiết lộ truyền thông chuyện của các người?”

Mạc Tây Cố nhìn gương mặt cô tràn đầy châm chọc, gương mặt đẹp trai thần sắc sau vài lần biến đổi, cuối cùng, anh ta trầm trầm cười lạnh một tiếng: “Tri Hoan, cô dám nói, cô cùng Mạc Thời Khiêm chính là trong sạch sao?”

Tri Hoan mím môi, sững lại một giây, trong lúc nhất thời không có cách nào phản bác những lời này.

Bởi vì cô cùng Mạc Thời Khiêm bây giờ chính xác không thanh bạch.

Cô không có ngay lập tức phủ nhận, ánh mắt của Mạc Tây Cố dần dần nhuộm một tầng u ám, trong lòng thậm chí bắt đầu bao phủ một loại cảm giác khó chịu không thể diễn tả được.

Cô không có phủ nhận, lấy sự hiểu biết của anh ta về cô, nếu như là giả, cô nhất định sẽ ngay lập tức đính chính.

Cho dù rất lâu trước kia anh ta đã cảm thấy cô đối với Mạc Thời Khiêm rất ý lại, thậm chí là thân mật.

Cho dù Nhã Băng mật mờ nói đến người đàn ông kia rất có thể không phải là tự do ra vào nhà của cô, mà là căn bản là ở cùng một chỗ.

Cho dù Chu Nguyệt cùng Thẩm Tiểu lời thề son sắt nói tận mắt thấy Tri Hoan xuống lầu mua tuyệt đối không chỉ một phần bữa ăn sáng cho một người ăn.

Nhưng là thẳng đến lúc này, anh ta mới thật xác định, cô cùng Mạc Thời Khiêm có quan hệ gì đó thật.

Thật ra thì việc này không có quan hệ gì với anh ta, bây giờ không liên quan, thậm chí cho dù là lúc trước.....Khi ấy, anh ta cũng không thích cô, nhưng trong lòng vẫn sinh ra vài phản tức giận.

Cô giương mắt lên nhìn thẳng nam nhân đối diện: “Bất kể tôi bây giờ cùng người đàn ông nào bất thanh bất bạch, ít nhất trong thời gian quen anh tôi chưa từng làm bất kỳ chuyện gì có lỗi với anh...”

Hoi dừng lại một chút, môi đỏ mọng ngoác ngoác: “Tôi càng không có ở trước mặt truyền thông và báo giới nói xấu về các người. Mạc Tây Cố, anh muốn bảo vệ nữ nhân của mình, thay cô ta rửa sạch tiếng xấu tôi không có ý kiến, chỉ cần anh có bản lĩnh này —— nhưng thân là một người đàn ông, anh dựa vào scandal của một người con gái mà anh cần xin lỗi để chuyển hướng dư luận, bảo vệ người phụ nữ của anh, anh không ngại mất mặt sao?”

Tô Nhã Băng đi quá giới hạn, trở thành tiểu tam, cũng không phải là do cô đưa tới. Cô cũng sẽ không tẩy sạch tin đồn cho cô ta nhưng Mạc gia nếu áp xuống thành công, chỉ cần không dính dáng tới cô, cô cũng sẽ không nói cái gì.

Một câu nói, hôn ước giải trừ, từ nay mỗi người mỗi đường, tốt hay xấu cùng với cô một xíu quan hệ cũng không có.

Nhưng cũng không cần chọc tới cô.

Lời này sắc bén cay nghiệt, giẫm đạp đúng lòng tự ái của nam nhân.

Coi như Tri Hoan bị vùi dập, bên anh ta cũng đều bị ảnh hưởng trầm trọng.

Cô chỉ trước mặt truyền thông nói một câu khách khí: “Sống chung không vui, hi không cần làm vợ chồng”.

Anh ta là một người đàn ông, lại ngầm chấp nhận người bên cạnh tiết lộ thông tin, dẫn vạ người mắng cô, thật sự là khó coi.

Mặc dù không phải là anh ta làm, cũng không phải ý tứ của anh ta. Thậm chí là bày tỏ phản đối, nhưng cuối cùng, anh ta cơ bản coi như là thừa chấp nhận.

Mạc Tây Cố nhìn chằm chằm gò má đẹp đẽ của cô, cảm căng lên, môi cũng dần dần mãn thành một đường thẳng, thật lâu không lên tiếng.

Mạc phu nhân bên cạnh rót cuộc êm ái lên tiếng: “Hoan Hoan, “

Bà tốc độ nói rất chậm, trên mặt thậm chí là mang theo nụ cười: “Việc đã đến nước này, vừa đối với sự nghiệp của Tây Cố cùng hình tượng của Mạc gia đều bị ảnh hưởng, con là ngôi sao, lại xả ra nhiều tin tức xấu như vậy, nếu như xử lý không tốt, những năm con cố gắng cũng sẽ bị hủy trong chốc lát. Không làm được vợ chồng, cũng không cần phải mâu thuẫn đến lưỡng bại câu thương, đúng hay không?”

Bà ta vừa nói như thế, Tri Hoan ngược lại có chút không hiểu, cô liếc mắt sang nam nhân một bên vẫn không lên tiếng, hỏi: “Nếu không, di Chu thấy

chúng tôi còn có thể hòa hợp lại sao?” Trừ phi bọn họ quay trở lại với nhau, nếu không, cô còn không nghĩ ra được, cái vấn đề này còn có thể giải quyết như thế nào.

Có thể thấy rất rõ ràng, Mạc Tây Cốc không thể nào cùng với cô quay lại.

Cô cũng không có khả năng quay về.

Mạc phu nhân dừng lại một chút, giống như là có chút bất đắc dĩ: “Tình huống hôm nay, các con quay lại, thật sự là làm người khác khó chịu, huống chi Hoan Hoan con bây giờ cũng có đôi ượng mới...”

Ngẩn ngừ dừng lại một chút, bà ta lại tiếp tục nói: “Cho nên, ta hy vọng con có thể mở một buổi họp báo, chính thức làm rõ, sở dĩ hôn lễ của con và Tây Cốc bị hủy bỏ, là do con một bên đơn phương hủy bỏ, cũng không phải là bởi vì Tô tiểu thư chen chân vào quan hệ giữa con và Tây Cốc, dù sao Tô tiểu thư cũng là một phụ nữ đã có chồng.”

Cô đơn phương hủy bỏ?

Oh, đó không phải là để cho cô trực tiếp thừa nhận lỗi sai không phải là do Mạc Tây Cốc cùng Tô Nhã Băng rồi hả?

A.

Ngón tay của Trì Hoan vuốt chân mày, nụ cười xinh đẹp mang vị lạnh lẽo: “Các người không có cách tẩy trắng sự thật là Tô Nhã Băng xen chân vào gia đình người khác, cho nên liền đem tiếng xấu đẩy lên trên người của tôi, sau đó sẽ uy hiếp ngược lại tôi —— Mạc gia bây giờ còn chưa khổng chế được truyền thông, sao lại cùng tôi chọn thùng quan hệ rồi?”

Mạc phu nhân mỉm cười: “Hoan Hoan, theo ta được biết, người vệ sĩ kia từng cùng Đường thiếu tranh đoạt nữ nhân... Nhà của chúng ta đúng là giao thiệp với truyền thông không sâu, chính là không biết, Đường gia có thể hay không đứng ra áp đảo dư luận.”

Đường Việt Trạch.

Đường gia tại Lan thành cực kỳ có quyền thế, không ai sánh bằng.

Trì Hoan thần sắc cứng lại, ánh mắt lạnh xuống.

Thanh âm của Mạc phu nhân cuối cùng cũng biến thành lạnh nhạt: “Còn có một việc con khả năng còn không biết, ba ba của cô gần đây bởi vì tham ô mà bị điều tra... Nếu như ba ba cô xảy ra chuyện gì, chẳng những không còn ai chống lưng cho con, mà những đối thủ của con hay ba con, cũng sẽ giẫm đạp con một cước.”

....

Khi đi ra Mạc gia, đại não của Trì Hoan vẫn còn trống rỗng.

Đi ngang qua vườn hoa, Mạc Tây Cốc ở phía sau gọi cô: “Trì Hoan.”

Cô dừng bước, nhưng là không có xoay người.

Ngày đông, chạng vạng tối, gió lạnh thổi qua vạt áo của cô, thổi tới những tán lá... Từng chiếc lá bay đi, cuốn theo cả những ký ức của cô thời xa xưa...

Mạc Tây Cốc đứng tại chỗ nhìn bóng lưng thẳng tắp mà tĩnh tế, bỗng nhiên nhận ra được, cô mặc chiếc áo khoác xanh đậm, bộc lộ ra khí chất trầm tĩnh lạnh nhạt, không còn là bộ dáng cô gái kiêu căng không rành thế sự nữa.

Anh ta nhỏ giọng, nhàn nhạt nói: “Cô sẽ tuyên bố với bên ngoài, chuyện chúng ta đính hôn vốn cũng không phải là thật, tôi sẽ phối hợp cô, chuyện này đối với cô đối và tôi đều là kết cục tốt nhất.”

Mấy giây sau, nam nhân giọng nói thấp trầm xuống: “Nếu như ba của cô không thể an toàn qua việc này, cho dù không có chuyện này... Cô cũng không có khả năng lại xuôi nước đi tới. Người cô đắc tội sẽ tới làm phiền cô, còn có vô số nam nhân xấu xa muốn đem cô giày xéo.”

Vòng giải trí rất thực tế.

Cô thoát khỏi dính líu của ba cô, cũng chạy không thoát những nam nhân cận kề thêm thường cô đã lâu. Bình thường cô còn là thiên kim Thị trưởng, bọn họ không dám ép thực hiện theo quy tắc ngầm.

Bây giờ, ba cô bị điều tra...

Bọn họ sẽ giống như một đám chó dữ thấy một miếng thịt tươi ngon, nới đuôi mà nhào qua.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 94: Hỏi Em Có Phải Hay Không Có Bạn Trai Mới Rồi

Beta: Stukí^^

Đi giày cao gót, nữ nhân chung quy sẽ có vẻ càng thành thực.

Trì Hoan xoay người, hướng Mạc Tây Cố cong môi, đôi má ửng ửng lúm đồng tiền: “Tây Cố, mẹ anh thật sự là một thương nhân giỏi, tính toán rất tốt lợi ích của vụ giao dịch, anh so với bà ấy kém xa. Chính là không biết đây rốt cuộc là anh may mắn, hay là bất hạnh?”

Nói xong, cô liền không chút do dự xoay người, tiếp tục đi về phía trước.

Không có trả lời câu hỏi của anh ta.

Bên ngoài cửa biệt thự, An Kha thấy Trì Hoan đi ra, liền lập tức xuống xe, mở cửa.

Trì Hoan khom người lên xe.

An Kha ngồi ở chỗ tài xế ngồi hỏi nàng, “Trì tiểu thư, chúng ta đi thẳng về sao?”

Cô nghiêng đầu nhìn ngoài cửa xe, rũ đôi mắt, thân nhiên nói: “Cô tiễn tôi về biệt thự Trì gia đi.”

”Được, Trì tiểu thư.”

Xe khởi động, Trì Hoan nhắm hai mắt lại.

Một thời gian đã lâu, cô không có gặp người đàn ông được gọi là ba.

Trì gia biệt thự.

Kiến trúc màu ngà, phong cách tây phương, từ lúc bắt đầu có trí nhớ, vẫn là hình ảnh này. Sau đó cô rất ít trở lại, cho tới nay mỗi lần nhớ tới, đều có chút mơ hồ.

Người giúp việc nghe được tiếng chuông, vội chạy ra mở cửa. Thấy là cô, có chút ngoài ý muốn, càng nhiều hơn chính là kinh hãi: “Đại tiểu thư, cô đã trở lại.”

“Cha tôi có ở nhà không?”

“Đang ở nhà, đại tiểu thư, mau vào.”

Trì Hoan miễn cưỡng nở nụ cười, ừ một tiếng, nhấc chân đi vào.

Trì Yên ở thư phòng.

Thời điểm cô gõ cửa, mơ hồ nghe được tiếng thở dài mệt mỏi của ông ấy.

Trong tay cô nắm chặt chốt cửa, không nói một lời đi vào, thuận tay khóa cửa lại.

Trì Yên thấy cô, hiển nhiên cũng có vài phần ngoài ý muốn, đem điều thuốc đang hút dở cho vào gạt tàn, ho khan một tiếng, giọng giống như là bị hun đến tắt tiếng: “Con tại sao trở lại?”

Trì Hoan thuận tay thả túi xách, ngồi xuống ghế bên cạnh bàn đọc sách, đôi chân nhí dài vắt chéo, thân thể nghiêng về phía sau, nhàn nhạt nhìn người đàn ông đã có tuổi trước mắt, lạnh giọng hỏi: “Tuổi đã lớn rồi, còn hút nhiều thuốc như vậy, có hay không chỉ cần khi còn sống được thoải mái, sống lâu hay ngắn không khác gì nhau?”

Nghe lời này, Trì Yên lại nặng nề ho khan: “Con trở lại, chính là đặc biệt nguyện rửa ta chết đi?”

“Hút thuốc quá nhiều vốn là dễ chết sớm, ông liều mạng hút nhiều như vậy, còn sợ tôi nguyện rửa?”

Trì Yên hiển nhiên bị cô chọc tức, ho khan không ngừng, khuôn mặt nghẹn đỏ bừng tràn đầy nếp nhăn: “Đi rót cho ta ly nước.”

Trì Hoan liếc ông một cái, vẫn là đứng lên, rót một cốc nước ấm, đặt trên bàn sách, đẩy tới, toàn bộ quá trình trên mặt không cảm xúc, ánh mắt bình thản lạnh lùng.

Chờ uống nước xong, Trì Yên mới hơi khỏi phục hô hấp: “Con trở lại gặp ta là vì tin tức hôm nay?”

Trì Hoan lẫn lộn vòng giải trí mấy năm nay, mặc dù đúng là mượn thân phận thiên kim Thị trưởng được không ít chỗ tốt, nhưng cô cho tới bây giờ không có chủ động mở miệng nhờ ông giúp cái gì.

“Không phải!” cô rất dứt khoát nói: “Hôm nay Mạc phu nhân tìm tôi, bà ấy tiết lộ cho tôi ông đang bị tổ kỹ luật kiểm tra, tôi muốn biết chuyện này có phải là thật hay không, nghiêm trọng đến mức nào, cùng với đại khái sẽ có hậu quả gì.”

Thật ra thì cô biết hơn phân nửa là thật, nếu không Mạc phu nhân hôm nay sẽ không nói thẳng thắn như vậy.

Cơ bản tương đương với cùng với cô phân rõ giới tuyến, vạch mặt như vậy. Trì Yên nheo mắt lại, cười lạnh một tiếng: “Bà ta thật đúng là cao thủ gió chiều nào theo chiều ấy.”

Quả nhiên là thật.

Lợi ích thương nhả, Trì Hoan cũng lười chỉ trích, chẳng qua là nhân nhạ hỏi: “Ông tham ô thật sao?”

Trì Yên đột ngột bị hỏi, sắc sưa ho khan không thôi.

Cho dù là thật, nhưng khi bị con gái của mình không chút lưu tình vạch trần, bất kể là ai đều tức giận khó chịu.

Chờ ông lại uống một hớp ngừng ho khan, cô mới lại thân nhiên nói: “Chuyện đều đã làm, ông cũng không có gì phải xấu hổ. Ngược lại tôi đã sớm biết, loại người như ông không chống cự nổi sắc đẹp cám dỗ, hơn phân nửa cũng không có bao nhiêu định lực chống khỏi cám dỗ của tiền, tham ô là chuyện sớm hay muộn.”

Trì Yên bỗng nhiên đứng lên, cầm ly nước hưng hân ném xuống đất. Ly vỡ tan, mảnh thủy tinh vang tung tóe, còn có mấy giọt nước bắn lên quần cô, giận không kềm được hét lên: “Trì Hoan, con cầm miệng cho ta, ta như thế nào đi nữa cũng không tới phiên con tới bình luận!”

So sánh với ông kích động dễ giận, Trì Hoan lộ ra vẻ thờ ơ không xúc động, chẳng qua là nâng đôi mắt, nhân nhạ nhìn ông: “Tôi không phải là tới bình luận, tôi chỉ là muốn biết, tôi về sau phải đối mặt với cái gì! Huống chi, ông hôm nay cũng không phải là do tôi tạo thành, ông quay sang tôi nổi giận làm gì? Về nếu ông ngồi tù, ông cho là tình nhân cùng con gái nuôi sẽ xách com tù đi thăm ông, hay là chờ ông già rồi, bà ta sẽ nuôi ông?”

Trì Yên nhìn cô, thật lâu hô hấp mới chậm rãi bình phục lại.

Không khí tĩnh lặng tại thư phòng kéo dài ba phút.

Trì Yên nhìn con gái trước mắt đã trưởng thành, trở thành một người con gái xinh đẹp lạnh lùng, một lúc lâu mới chậm rãi ngồi xuống.

Ánh mắt vẫn đục, phức tạp, u ám nhìn Trì Hoan. Thanh âm ông vẫn lạnh, nhưng có một tia thỏa hiệp: “Lần trước hôn lễ của con và Mạc Tây Cốc, con mặc dù không cho cô ấy thiệp mời, nhưng cô ấy cũng tới...”

“Xem ra cửa ải lần này rất khó qua rồi!” Trì Hoan lãnh đạm cắt đứt lời ông, đứng lên: “Tôi liền không cần ông phải để ý đến, ngược lại mấy năm nay ông cũng chưa từng quan tâm tôi. Nghĩ biện pháp giải quyết, hoặc là liên hệ một luật sư đáng tin mới là chính sự.”

Nói xong, cô liền đẩy ghế, đầu cũng không ngoảnh lại xoay người đi ra thư phòng.

... ..

Trì Hoan từ chối ở lại ăn cơm, trực tiếp để cho An Kha đưa cô trở về số 10(nhà của Trì Hoan).

Dọc theo đường đi, cô đều nhìn cảnh sắc đang biến ảo không ngừng đến gần người, ánh mắt thần thờ.

Đội cô vào cửa, tại hành lang trước cửa đôi giày, thấy một đôi giày đàn ông đã để ngăn nắp trên tủ.

Mặc Thời Khiêm đã trở lại.

Trong phòng bay ngập tràn hương thơm của thức ăn, từ phòng bếp bay ra, thường ngày cô đều sẽ rất vui thích.

Đội cô đôi giày, buông túi xách, lại đem áo khoác ngoài treo trên kệ áo, nam nhân thân hình cao lớn đã xuất hiện ở trước chân của cô.

Hắn mặc một chiếc áo len mỏng màu xanh đậm, giảm đi mấy phần lạnh lùng, thêm mấy phần nho nhã, giọng nói trầm thấp: “Đi rửa tay, chuẩn bị ăn cơm.”

Trì Hoan hơi hơi cúi đầu, ánh mắt tránh né không nhìn thẳng hắn: “Em ở cùng với ba ăn rồi!” Cô mím môi hạ giọng nói: “Anh tự mình ăn đi, em đi tắm.”

Dứt lời, liền cúi đầu muốn từ bên cạnh của hắn đi qua.

Mặc Thời Khiêm ánh mắt khế híp một cái, tay giữ chặt cổ tay của Trì Hoan.

Tri Hoan ngẩng đầu nhìn hấn, cau mày: “Mặc Thời Khiêm.”

Hấn rũ mắt nhìn chăm chú mặt của cô, nhàn nhạt hỏi: “Em đi Mặc gia, Mặc phu nhân đã nói gì với em?”

Cô đi Tri gia, rất ít ăn cơm ở bên kia, huống chi cô từ lúc xuống xe đến trở về xe tổng cộng mất 20 phút, làm gì có thời gian ăn cơm.

Tri Hoan muốn tránh thoát, lại phát hiện không thể.

“Không có gì!” Cô nghiêng mặt, âm thanh trầm thấp, giọng nói lãnh đạm: “Bà ấy chẳng qua là hỏi em tin tức đó có phải thật hay không, em có phải hay không có bạn trai mới rồi.”

Mặc Thời Khiêm thần sắc không đổi, vẫn là hỏi nhàn nhạt: “Phải không?!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Mặc Thời Khiêm, Nếu Không, Chúng Ta Chia Tay Đi!

Mặc phu nhân sẽ nói với cô cái gì, hấn nhắm mắt lại đều có thể đoán được.

Tri Hoan vẫn là cúi đầu, thấp giọng qua loa lấy lệ vậy ừ một tiếng, liền lại lần nữa muốn sẽ đem tay của mình rút ra.

Nam nhân không có thả lỏng.

Cô ngẩng đầu lên, vội vàng không kịp chuẩn bị liền chống lại ánh mắt thâm thúy lạnh lùng của hấn, trái tim hơi co lại, rất nhanh liền dời đi tầm mắt, cau mày nói: “Anh nắm đau tay của em rồi.”

Lực đạo trên cổ tay chợt buông lỏng.

Nam nhân giọng nói trầm thấp như cũ, nhàn nhạt lặp lại: “Đi rửa tay ăn cơm.”

Dứt lời, thân ảnh thon dài cao ngất lại lần nữa đi về phía phòng bếp.

Tri Hoan nhìn bóng lưng cao lớn của hấn, mím môi đứng tại chỗ thật lâu.

Cô vào phòng tắm, mở vòi nước, thả nước vào đầy bồn tắm, sau đó cởi quần áo tiện tay ném xuống đất, cả người ngâm vào trong nước ấm áp.

Mặc Thời Khiêm đem thức ăn bung hết lên bàn, cũng không nhìn thấy bóng dáng Tri Hoan xuất hiện, thậm chí ngay cả động tĩnh cũng không có.

Ánh mắt thâm trầm, chân dài bước lên phòng ngủ, chỉ nhìn lướt qua tầm mắt hấn liền rơi vào cánh cửa phòng tắm đang đóng chặt, mặc dù bên trong ngay cả đèn cũng không có bật.

Nâng cổ tay lên, mắt liếc nhìn đồng hồ màu bạc trên cổ tay.

Sau 20 phút, đúng lúc từ khi cô về.

Gọi hai tiếng, bên trong không có tiếng trả lời, im ắng giống như là không có người.

Hấn mở miệng: “Tri Hoan.”

Vẫn là không có động tĩnh.

Mặc Thời Khiêm ánh mắt híp lại, nhàn nhạt nói: “Anh sẽ cho em năm phút đi ra.”

Hấn xoay người đi tới ban công ngoài phòng khách, một cái tay cắm vào túi quần, một cái tay khác cầm điện thoại di động gọi một cuộc điện thoại, mắt sâu như mực nhìn ra khung cảnh phía xa xa: “Mặc thị gần đây có phải hay không chuẩn bị một dự án tại Nguyệt Đảo bên kia?”

”Hả?”

Hấn vầy vầy môi mỏng: “Cậu thay tôi gọi điện thoại cho Tạ thư ký.”

Thịnh Đường: "... Chú xem trọng mảnh đất kia rồi hả?"

"Không có hứng thú."

"... Chú phá dự án đó cũng không thể đè ép scandal của Trì Hoan, chú muốn làm gì?"

Mặc Thời Khiêm không có chút cảm xúc nào: "Tâm tình không tốt, hả giận."

Thịnh Đường: "..."

Mặc Thời Khiêm cười lạnh: "Cậu nói với họ Tạ, hoặc là đem hạng mục đó nghiền nát đến chết cho tôi, hoặc là bảo cậu ta chuẩn bị phương án thứ hai cứu Trì Yên."

"Chú không phải là để cho An Kha đi theo Trì Hoan, để cùng cô ấy nháo với Mặc gia và truyền thông, làm sao giận dữ như vậy?"

"Cô ấy tâm tình không tốt."

Thịnh Đường: "... Nữ nhân của chú tâm tình không tốt, chú cũng khó chịu?"

Mặc Thời Khiêm không có lên tiếng.

"Sau đó chú tìm nhà họ Mặc trút giận, còn phải liên lụy qua những người không liên quan? Tôi nói chú, như vậy rất không đạo đức."

Tĩnh chỉ chốc lát, Mặc Thời Khiêm thân nhiên nói: "Nếu không, tôi tìm cậu?"

Thịnh Đường: "..."

"Con mẹ nó chú tại sao không tự mình làm?"

"Tôi muốn cho cho người phụ nữ của tôi ăn cơm, bận rộn."

Thịnh Đường: "..."

Thịnh Đường rút cuộc dưới cơn nóng giận ngắt điện thoại.

Mặc Thời Khiêm ngược lại không để ý bên kia ngắt điện thoại, lại nâng cổ tay lên nhìn thời gian, xoay người trở lại phòng khách, ném điện thoại ở trên ghế sofa, trở lại phòng ngủ.

Không có bóng dáng của Trì Hoan.

Hắn không có dừng lại đi thẳng tới, không do dự chút nào đưa tay vặn ra chốt cửa, sau đó chân dài trực tiếp bước vào phòng tắm, thuận tay bật đèn. Ánh sáng bất ngờ sáng lên có chút nhức mắt.

Trì Hoan nằm ở trong bồn tắm ngâm người, giống như là sợ hết hồn, ngơ ngác nhìn nam nhân đang đi tới.

"Anh làm gì? Em đang tắm."

Mái tóc dài đều ướt nhẹp, trên mặt cũng ướt đẫm.

Mặc Thời Khiêm không nói một lời, lấy khăn tắm liền trực tiếp đem cô từ trong nước bế lên, sau đó quấn quanh đem cô ôm ra.

Cô toàn thân không nhận được đồ bưng.

Dù cô cùng với hắn đã sớm làm qua chuyện thân mật nhất, thân thể của cô cũng không phải chưa từng bị hắn xem qua, nhưng trần truồng như vậy, cả người của cô vẫn sẽ thẹn thùng.

Hắn không nói lời nào, chỉ ôm lấy cô đi ra ngoài.

Trì Hoan nổi nóng: "Mặc Thời Khiêm!"

"Em ngâm 20 phút, tôi cũng cho em năm phút thời gian để em mặc quần áo."

Cô căn bản là không có nghe, khi đó cô cả người đều ngập trong nước.

Nguyên bản chính là khi tâm tình phiền muộn, nam nhân này hết lần này tới lần khác lại bá đạo đến nỗi ngay cả không gian riêng cũng không cho cô. Trì Hoan rất buồn bực: "Anh thả em xuống, chính em mặc quần áo."

Mặc Thời Khiêm giống như là không nghe được cô nói, không có phản ứng gì.

Đưa cô đặt ở trên ghế sa lon, không nói một lời cầm cái khăn lông lau tóc cho cô, lau xong lại sấy khô.

Cuối cùng cô mới trùm khăn tắm tùy tiện tìm quần áo mặc lên.

Nam nhân từ đầu đến cuối dựa ở một bên nhàn nhạp nhìn cô: “Đi ăn cơm.”

“Em đã nói em ăn rồi.”

Hắn híp mắt, vẫn là một tư thái nhàn nhạp: “Em đã ăn hay chưa, anh còn không rõ sao?”

Trì Hoan cắn môi, giọng nói kìm nén không nổi mất kiên nhẫn: “Em đây không muốn ăn có được hay không?”

“Không được.”

Cô đen mặt trừng hắn, nhắm mắt lại: “Em không ăn được.”

Mặc Thời Khiêm rũ mắt nhìn cô gái ngồi ở trên ghế sa lon, vừa mới tắm xong sạch sẽ lại tinh khiết, gương mặt nhỏ nhắn, giữa lông mày đã không còn vết tích nùng nịu, tĩnh lặng lại âm đạm.

Nếu như là con mèo, cô lúc này chính là cụp lỗ tai.

Trì Hoan bị nam nhân giơ tay bế lên, hướng phòng ăn đi tới.

Cô ngược mắt nhìn mặt của hắn, gương mặt hoàn mỹ như tạc tượng, nét mặt lạnh lùng, ôm lấy cô giống như bảo vệ một thứ gì đó quý giá, đường cong chiếc cằm rất kiên nghị.

Cô trong lòng buồn rùn, không nói ra là cảm giác gì: “Mặc Thời Khiêm, anh thế nào đáng ghét như vậy?.”

Chỉ ăn một bữa cơm mà thôi, hắn cũng muốn bắt nạt cô.

Nam nhân ôm cô đặt ở trên ghế, cúi đầu hôn một cái lên mặt của cô, lãnh đạm nói: “Là em không đủ ngoan ngoãn, còn luôn quên lời anh nói. Trì Hoan, đây không phải là một thói quen tốt.”

Hắn đã sớm nói, vô luận xảy ra chuyện gì, hắn cũng thay cô giải quyết.

Hắn biết Mặc phu nhân đại khái là nói với cô về chuyện của Trì Yên, nhưng cô dường như không có ý định nói với hắn.

Trì Hoan cúi đầu, nhặt lên đĩa không nói một tiếng lừa cơm.

Cả người cô không có tinh thần, yên tĩnh. Mặc Thời Khiêm múc canh cho cô, cô uống canh. Mặc Thời Khiêm gấp thức ăn cho cô, cô liền ăn. Cô chỉ ăn mỗi thứ hắn gấp và cơm trắng, nếu hắn không gấp, cô liền chỉ ăn mỗi cơm trắng.

Nam nhân ngồi ở đối diện nhìn cô, không có lên tiếng.

Cô phải thế nào nói với hắn đây.

Nói ba của cô tham ô, có thể phải ngồi tù, hắn có thể hay không giúp cô nghĩ biện pháp?

Nói chuyện của ba cô một khi công bố ra ngoài, cô lập tức sẽ phải chịu cảnh tứ cố vô thân, ngay cả hắn đều có thể sẽ bị cô làm liên lụy? Hay là hỏi hắn, cô nên làm cái gì?

Cô nhìn hắn, một câu đều không nói được.

Cường chế bất buộc chính mình ăn một chén cơm xong, Trì Hoan liền đứng dậy đi thư phòng, đóng chặt cửa.

Mặc Thời Khiêm nhìn bóng lưng của cô, trông mắt đen sâu thẳm, yên lặng dõi theo.

Trì Hoan đem mình nhốt vào thư phòng, không đi ra ngoài, nam nhân tắm xong mở cửa đi tìm cô, mới phát hiện cô nằm ở trên bàn sách, đã ngủ rồi.

Hắn đi tới, ôm cô bế lên.

Trì Hoan ngủ không sâu, một chút liền đã tỉnh. Cô không chớp mắt, lẳng lặng nhìn gương mặt gần ngay trước mắt, thấp giọng nỉ non: “Mặc Thời Khiêm, nếu không, chúng ta chia tay đi.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 96: Trì Hoan, Em Yêu Anh!

Beta; Stuki^^

Nam nhân rũ mắt liếc nhìn cô một cái, nhàn nhạt nói: “Em ngủ tiếp, anh coi em là đang nói mơ.”

“Anh tại sao không chịu?” Cô mím môi: “Anh lại không phải thật sự yêu thích em.”

“Em hãy xem như anh thích em.”

Thích liền thích, không thích liền không thích, nào có cái gì xem như.

Cô bực mình nói: “Nhưng em không thích anh.”

“Em yêu thích anh” Mặc Thời Khiêm nhìn mặt của cô, bình tĩnh không gợn sóng lên tiếng: “Nếu không em cũng sẽ không để cho anh làm nam nhân của em, cũng sẽ không nguyện ý theo anh lên giường.”

Trì Hoan gương mặt nóng lên: “Anh không biết xấu hổ, là anh cưỡng bách em.”

Nam nhân cúi đầu nhìn cô, nhú nhú mày: “Em nếu quả như thật không muốn, anh cưỡng bách em, em sẽ dễ yên như vậy sao?”

Trì Hoan cắn môi, trong lúc nhất thời lại không còn lời nào chống đỡ.

Đôi người đàn ông khác, cô dĩ nhiên không thể nào tính như vậy.

Cô thật ra thì cũng không biết Mặc Thời Khiêm ngoại trừ là người đàn ông ở bên cô thời gian dài nhất, còn có điểm nào cùng người đàn ông khác không giống nhau.

Cô cũng không cảm thấy chính mình thương hắn, giống như nữ nhân yêu nam nhân. Cô chỉ biết là cô không ghét hắn, bất kể là khi đã phát sinh quan hệ thân mật, hay là lúc cùng nhau sinh hoạt, cô đều là càng ngày càng thích ứng, trừ đi một số thời khắc hắn nổi nóng, cứng rắn bắt cô làm theo ý hắn, dường như mọi thứ của hắn cô cũng có thể tiếp nhận.

Cô có thể tiếp nhận hắn, an tâm, vui vẻ sống qua ngày.

Nhưng cô không cho là, cô có thể kéo hắn đồng thời gánh vác chuyện kia.

Cái hậu quả này quá nặng nề, coi như có tình cảm thâm thiết đi nữa cô cũng không thể, huống chi giữa bọn họ ——

Cô có chút mê mang, có cảm tình sao?

Cuối cùng, cô cắn răng nói: “Vậy cũng không thể nói rõ cái gì, Mặc Thời Khiêm, em chính là muốn cùng anh chia tay.”

Nam nhân gương mặt đẹp trai thờ ơ không cảm xúc gì, đơn thuần xem như cô đang quấy rối đùa bỡn, tức giận như trẻ con thôi.

Vén chăn lên ôm cô bỏ vào, thân nhiên nói: “Một nhọc thì nằm ngủ đi, những chuyện em lo lắng anh sẽ thay em bận tâm.”

Hắn giọng điệu quá nhạt, hời hợt để cho Trì Hoan cảm thấy hắn căn bản không quan tâm sẽ phải đối mặt với chuyện gì, mới sẽ vân đạm phong khinh, chân mày cũng không cần nhíu một cái nói những lời như vậy.

Tay của Trì Hoan dùng sức hất chăn: “Mặc Thời Khiêm!”

Nam nhân đứng ở mép giường rũ mắt nhìn cô, thân nhiên nói: “Nếu như em chưa muốn ngủ, chúng ta làm chút chuyện khác.”

Cái chuyện khác là ý gì, không cần nói cũng biết.

Tay Trì Hoan đang đặt trên chăn co rút lại, sau đó liền ngẩng đầu nhìn hắn. Gương mặt tĩnh xảo hiện lên một mảnh lạnh băng châm chọc nói: “Anh nói đường đường chính chính như vậy làm gì, anh lại không phải là chưa từng cưỡng ép qua em.”

Cô dừng một chút, mím môi, hất mặt lạnh lùng nói: “Em đi cùng với anh vốn chính là nhất thời nổi dậy, anh không thích em, em cũng không thích anh. Tất cả là bởi vì anh em bây giờ mới bị người ta mắng chửi, cho nên em bây giờ không cần anh, cũng không muốn đi cùng với anh nữa!”

Đội cô nói xong một hơi, mới phát hiện trong phòng ngủ an tĩnh đến đáng sợ.

Người đàn ông đứng bên mép giường một mực không nói một lời nhìn cô, lại lẳng lặng nghe cô nói xong.

Cuối cùng, hắn kéo khéo môi, nhàn nhạt hỏi: “Xong rồi?”

“Anh...”

Tri Hoan nhìn gương mặt hắn bình thản lạnh lùng như cũ, đôi mắt nhìn cô, chỉ có một ánh sáng lạnh cùng như có như không một tia châm biếm, trong lòng cô xông lên một tia lạnh lẽo, thật nổi giận, thuận tay cầm gối liền ném đi: “Anh cút đi cho em!”

Mặc Thời Khiêm đầu hơi nghiêng một cái, liền tránh khỏi, gối rơi trên mặt đất. Hắn khom người nhặt lên, tiện tay ném trở về trên giường.

Tri Hoan ngồi ở trên giường, rõ ràng chưa nguôi giận, ngực lên xuống rõ ràng, vành mắt cũng là hồng hồng.

Nam nhân đi tới, khom người đưa tay nâng cằm của cô, cúi đầu dùng ánh mắt khóa lại mặt của cô, mỉm cười: “Nói không quan tâm anh chính là em, để cho anh đi cũng là em, làm sao còn một bộ dáng vẻ ủy khuất muốn khóc?”

Cô nơi nào có dáng vẻ muốn khóc rồi?

Tri Hoan cảm tức nhìn hắn, đang muốn mở miệng nói chuyện, lại bị nam nhân tận dụng cơ hội liền cúi đầu hôn đi xuống, hơn nữa một mạch sâu hôn xuống, cùng một thời điểm, thắt lưng cũng bị ôm chặt vào, sau đó bị buộc dán lên ngực của hắn.

Sau đó chính là thuận theo tự nhiên, nửa đêm triển miên.

Đối với Tri Hoan mà nói, thế giới tình dục, Mặc Thời Khiêm là người điều khiển, mà cô luôn luôn là người trầm luân không không chế được chính mình, bất kể lúc mới bắt đầu cô nguyên ý, hay vẫn là không muốn.

Đêm khuya, Tri Hoan quả thực quá mệt mỏi, rốt cuộc ngay cả những chuyện làm cô tâm phiền ý loạn phiền lòng đều thể chú tâm suy nghĩ, cứ như vậy trầm lắng ngủ.

Đêm ấm áp mà an tĩnh.

Nam nhân dựa ở đầu giường, cúi đầu nhìn chăm chú gương mặt ửng đỏ đang vui đùa vào gối, yên tĩnh mà ngủ, khóe mắt còn vương nước mắt, cho dù trong giấc mộng mi tâm cũng chau lại.

Hắn nhìn một lúc lâu, cho đến khi thuốc lá giữa ngón tay cháy hết, hắn mới dập vào tàn thuốc, cúi đầu hôn lên mi tâm của cô.

....

Mặc Thời Khiêm so với Tri Hoan thức dậy sớm hơn, lúc cô tỉnh lại, phòng ngủ chỉ còn lại mình cô. Tri Hoan cũng không còn chút tâm tư suy nghĩ gì, vô tri vô giác xuống giường, chậm chạp đánh răng, rửa mặt.

Khi cô trở về phòng ngủ chuẩn bị cầm quần áo đi thay, điện thoại di động ở đầu giường vang lên, cô cầm lên liếc nhìn, trên màn hình là một dãy số xa lạ.

Cô cau mày nhìn một lát, ngón tay trượt một cái, vẫn là nghe điện thoại.

Là âm thanh của một nam nhân trẻ tuổi, cô nhận ra, là trợ lý của ba cô: “Đại tiểu thư, bác bị mang đi...” Thanh âm kia có chút do dự, khô khốc, phảng phất như anh ta rất khó khăn mới có thể nói hoàn chỉnh: “Tri tiên sinh đề cho tôi chuyển lời với ngài, khoảng thời gian này, ngài trước hết đề cho... Mang ngài xuất ngoại, tránh một đoạn thời gian, đợi truyền thông và mọi người bình tĩnh lại, ngài lại về nước.”

Tri Hoan yên lặng, không lên tiếng.

“Tri tiểu thư?”

“Nhanh như vậy sao?” Cô ước chừng còn rất bình tĩnh, giống như trả lời bên kia, lại cũng giống như đang tự làm bầm; nếu như vậy, cô hôm qua mới biết chuyện này, hôm nay ba cô liền bị mang đi, dùng một lúc lâu, cô mới trả lời: “Tôi biết rồi, tôi biết rồi.”

Lặp lại hai lần, Tri Hoan mới cúp điện thoại.

Vốn cô cứ nghĩ sẽ có một trận đánh ác liệt, không nghĩ tới cô chưa kịp làm ra phản ứng gì, kết quả là đã xảy ra rồi.

Cô không nói ra được là cảm giác thế nào, cả người tê dại.

Nhớ lại thời điểm phản nghịch của cô, cô đã từng cười lạnh nói với Tri Yên —— “Như ông loại này làm đủ trò xấu, tham quan, nửa đời sau phòng chừng chính là trải qua ở trong ngục!”

Khi cô còn chưa đến tuổi hoàn toàn hiểu chuyện(chưa trưởng thành), cô liền đã biết, Tri Yên không phải là người tốt, không phải là người cha tốt, không phải là người chồng tốt, càng không phải là một Thị trưởng tốt.

Cô từng hận qua, oán trách qua, nguyên rủa qua, mấy năm nay dần dần chỉ còn lại lạnh lùng thờ ơ chẳng quan tâm.

Tại phòng ngủ ngơ ngác đứng một phút, chờ khi tỉnh hồn lại, cô dùng thời gian nhanh nhất thay xong quần áo, xử lý mái tóc, trang điểm sơ qua.

Cô cầm túi xách từ trong phòng ngủ đi ra, mới vừa bước vào phòng khách, liền thấy thân ảnh đã biến mất từ sáng giờ.

Cô nghiêm túc cẩn thận nhìn hắn một lúc lâu.

Mặc Thời Khiêm mặc dù không yêu cô, nhưng cô biết, chỉ cần cô mở miệng, hắn sẽ cùng cô đối mặt, hắn là nam nhân như vậy, như vậy không có chứng cứ xác thực chắc chắn để cho Trì Hoan trong lòng ít thêm vài phần cô quả thê lương.

Nhưng cô cuối cùng vẫn là ngược mắt lên, chỉ nói lạnh nhạt: “Trước khi em trở về nhà, em không muốn lại thấy anh và bất kỳ vật gì của anh ở trong nhà em.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Tôi Với Hắn Chia Tay

Beta: Stuki^^

Nói xong cô liền mắt nhìn thẳng, từ bên cạnh của hắn đi qua.

Trì Hoan cho là hắn sẽ kéo tay cô, giống như đã từng vô số lần làm như vậy, cô thậm chí đã nghĩ xong phải hét hắn ra thế nào.

Nhưng nam nhân không có đưa tay kéo cô, bình tĩnh mà đứng tại chỗ, yên lặng không lên tiếng.

Tay cô nắm chặt túi xách.

Thời khắc cô giơ tay lên mở cửa, nước mắt một chút liền tràn ra khóe mắt, cô gần như phải cắn chặt môi kìm chế nó mới thôi trào dâng.

Nhưng cô vẫn mở cửa, đầu cũng không quay lại rời đi.

Trên ban công, nam nhân toàn thân áo đen cúi đầu nhìn xuống, một tay gác trên lan can, một cái tay khác cầm điện thoại di động, khuôn mặt tuấn mỹ mặt trầm như nước, giọng điệu lạnh nhạt: “Cô ấy muốn đi nơi nào, cô liền đưa cô ấy đi, trên đường mua cho cô ấy chút đồ ăn.”

Bên đầu điện thoại kia là âm thanh trầm tĩnh cung kính của An Kha: “Tôi biết rồi, Mặc tiên sinh.”

“Một tác cũng không rời khỏi cô ấy, đừng để cho Kiểm soát viên hay bất cứ người nào khi dễ cô ấy.”

“Tôi đã hiểu.”

“Luật sư tôi đã sắp xếp xong xuôi, có tình huống gì cô báo cho tôi biết.”

”Được, Mặc tiên sinh.”

“Trước tiên cứ như vậy.”

“Trì tiểu thư đã xuống, có gì tôi sẽ báo cáo lại cho ngài.”

“Ừm.”

Trì Hoan đi ra ngoài mới nhìn thấy An Kha đứng ở bên cạnh Ferrari, cô hơi ngần ra. Cô căn bản định tự mình lái xe đi qua, không có gọi điện thoại cho An Kha, bởi vì cô ấy là người của Mặc Thời Khiêm, tiền lương đều là Mặc Thời Khiêm trả.

“Mặc Thời Khiêm để cho cô qua đây sao?”

An Kha gật đầu: “Mặc tiên sinh nói ngài hôm nay muốn đi công chuyện, yêu cầu tài xế cùng vệ sĩ, để cho tôi tới sớm một chút.”

Trì Hoan yên lặng chốc lát, mới thản nhiên nói: “Không cần, chính tôi đi là được.”

An Kha có chút ngoài ý muốn, cô không rõ ràng Trì Hoan cùng Mặc tiên sinh đã xảy ra chuyện gì, ngẩng đầu nhìn Trì Hoan một lúc, tình lặng, mới cân

nhắc nói: “Trì tiểu thư, Mặc tiên sinh thuê tôi đảm nhiệm vệ sĩ của ngài, bất kể ngài có cần hay không, Mặc tiên sinh cũng sẽ thanh toán tiền lương tháng này cho tôi... Mặc tiên sinh để cho tôi hôm nay một tác cũng không rời khỏi ngài, tôi nghĩ rằng... Ngài hôm nay hẳn là cần tôi đi cùng.”

Trì Hoan cúi đầu yên lặng.

An Kha đi theo cô, đúng là so với cô một người đi tốt hơn rất nhiều.

Xã hội này người người có bao nhiêu thế lực, cô quá rõ.

Mấy giây sau, cô thỏa hiệp: “Vậy cũng tốt.”

An Kha lập tức vì cô kéo ra cánh cửa phía sau, nhìn Trì Hoan khom người lên xe.

Khi xe lướt qua một nhà hàng bán điểm tâm sáng, An Kha nói cô ấy còn chưa có ăn bữa sáng, có thể hay không xuống xe mua ít đồ ăn. Trì Hoan dĩ nhiên là sẽ không phản đối, đợi An Kha trở lại, cũng mua cho Trì Hoan một phần sushi cùng sữa nóng.

“Tôi đoán Trì tiểu thư chắc cũng chưa có ăn, lát nữa có thể bị đói.”

An Kha mua cũng mua rồi, Trì Hoan tự nhiên chỉ có thể đưa tay nhận lấy.

Cô nhìn trong tay bữa ăn sáng, nhớ tới lúc ra cửa cô nói với Mặc Thời Khiêm câu nói kia, hẳn không nói tiếng nào, cô cũng không thấy nét mặt của hắn, tâm trạng phức tạp khó tả.

“Là hắn cho cô mua sao?”

An Kha thông qua kính chiếu hậu nhìn cô một cái, thành thật trả lời: “Ừ.”

Trì Hoan không nói gì nữa, vẫn là cúi đầu mở túi, cầm một miếng sushi ra từ từ ăn.

....

Trợ lý Trì Yên nói cho Trì Hoan, đã mời được rồi luật sư, Trì Hoan cũng không suy nghĩ nhiều, chờ đến khi cô gặp vị luật sư kia, cô vẫn là ngẩn người: “Nhạc luật sư? Là anh giúp ba tôi nhận vụ kiện này?”

Nhạc Lâm, người này cô mặc dù không biết, nhưng vẫn là có nghe thấy.

Tuổi rất trẻ, đoán chừng cùng Mặc Thời Khiêm số tuổi không lớn hơn bao nhiêu, xuất thân quyền quý, đáng tiếc là thân phận con vợ bé, mặc dù từ nhỏ bị đưa trở về Nhạc gia, nhưng quyền thừa kế cơ bản không có dính dáng gì, sau khi xuất ngoại du học trở thành luật sư, rất nhanh thì trong giới luật sư thành danh vang dội. Bây giờ đã là luật sư mỗi chữ phát ra là bằng vàng, vang danh tại Lan thành..

Liên quan đến phong cách làm việc ... Chính là Nhạc Lâm cơ bản chỉ giúp người có tiền kiện, là phát ngôn viên của chủ nghĩa tư bản.

Cô không cho là, lấy hiện trạng Trì Yên bây giờ, ông ấy có thể mời được Nhạc Lâm.

Nhạc Lâm giơ tay lên chỉnh gọng kính, nho nhã mỉm cười: “Có người đặc biệt dùng số tiền lớn ủy thác tôi, lại đe dọa tôi, tôi cũng không thể không nghe theo.”

Trì Hoan nhìn Nhạc Lâm, rất chần chờ: “Ồ...”

Đe dọa anh ta?

Nhạc Lâm chính là kim bài đại luật sư, còn có Nhạc gia làm làm hậu thuẫn.

Có Nhạc Lâm, có người muốn thừa dịp cháy nhà hôi của làm khó cô tất cả đều bị ngăn cản trở về, Trì Hoan cũng thuận lợi gặp được Trì Yên.

Trong một đêm, ba cô giống như già đi mười tuổi.

Trì Hoan mặt không cảm giác nhìn ông, cảm thấy thần thò, nhiều hơn là trong lòng buồn bực.

Cô đã không nói ra được là cảm giác gì rồi, ngồi ở trên ghế lạnh lùng nói: “Ông liên một kế hoạch gì cũng không có chuẩn bị?”

Trì Yên nhìn cô, nhú mày: “Cha không phải nói cho con cùng Thời Khiêm cùng ra nước ngoài tránh đầu sóng ngọn gió sao?”

Trì Hoan mặt đẹp lạnh lùng: “Liên lụy con gái của mình không đủ sao? Ông còn muốn liên lụy người không liên quan?”

Nhạc Lâm ngồi ở một bên, nguyên bản có chút nhàm chán nghiêng nghiêng nhìn hai cha con Trì Hoan, lại quanh đầu nhìn về phía nữ nhân xinh đẹp thành thực bên cạnh, trong đôi mắt khó có được hứng thú dồi dào.

Tri Yên bị cô lạnh lùng đâm một cái, mặc dù cô giọng châm biếm, đáy lòng cũng biết chuyện này không chỉ làm cho tiền đồ của mình hủy trong chốc lát, cũng sẽ trực tiếp liên lụy Tri Hoan.

Con gái của kẻ tham quan... Luôn là khó nghe.

Thanh âm ông có chút vẫn đục: “Thời Khiêm thế nào không có với con cùng đi?”

“Tôi với hần chia tay.”

Chia tay?

Nhạc Lâm nhìn cô nhiều hơn một cái, không khỏi bật cười. Ở nơi này, trước mắt cùng Mặc Thời Khiêm chia tay, anh ta hẳn là nên khen Tri Hoan dũng cảm, còn là nói cô ngây thơ ngu xuẩn?

Tri Yên nghe xong liền gấp gáp, trực tiếp đứng lên: “Hần vào lúc này với con chia tay?”

“Là tôi muốn chia tay.”

“Tri Hoan, con ngu xuẩn!”

Tri Hoan ngược mắt, mắt lạnh nhìn ông: “Đừng vào lúc này làm bộ như rất quan tâm tới tôi! Ông nếu là thật quan tâm tôi, cũng sẽ không để cho chuyện ngày hôm nay xảy ra, Tri Yên, ông liên lụy cuộc sống của mình tôi là đủ rồi!!”

Tri Yên bị cô chọc giận, đồng thời lại tâm tình kích động, dùng sức vỗ bàn, cơ hồ là hàm hừ: “Con lập tức trở về tìm hần! Chuyện của ta con không muốn quản có thể, dù con muốn can, con cũng không quản được. Nhưng, Tri Hoan, con phải để cho Mặc Thời Khiêm trở lại bên cạnh của con.”

So sánh tâm tình của Tri Yên bị kích động lên xuống, Tri Hoan cơ bản coi như là không cảm nhận thấy.

Cô ngược mắt lẳng lẳng nhìn ông.

Một phút sau, cô cầm túi xách, hướng Nhạc Lâm thân nhiên nói: “Nhạc luật sư, anh với ông ấy nói đi.”

Nói xong đứng lên, đi thẳng ra ngoài.

Phía sau truyền tới tiếng Tri Yên rống giận: “Tri Hoan!”

Tri Hoan bước chân đều không dừng một chút.

Khóa cửa lại, Tri Hoan ngược lại dựa vào trên vách tường, cúi đầu xuống, tóc dài rơi xuống, che lại khuôn mặt của cô.

Đột nhiên có tiếng bước chân vang lên, Tri Hoan theo bản năng ngẩng đầu, một khuôn mặt mang theo khinh bỉ mỉa mai xuất hiện trong mắt cô, tầm mắt nam nhân dừng trên người của cô trên dưới di động.

Ánh mắt dục vọng trần trụi so với ánh mắt lẳng lơ quyết rũ hoàn toàn bất đồng.

Thịnh Đường là bởi vì tuần mỹ mà thờ ơ làm cho người ta có cảm giác một loại phong lưu lẳng lơ mà quyến rũ, nhưng mà người đàn ông trước mắt này, dùng một loại ánh mắt để cho người ta rất không thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Anh Là... Mặc Thời Khiêm Mời Tới Sao?

Beta: Stukí^^

Ánh mắt người đàn ông này nhìn cô, Tri Hoan cảm thấy rất ghê tởm.

Đổi lại ngày trước, nam nhân đáng ghét dựa vào gần cô như vậy, cô đã sớm một cái tát chào hỏi rồi.

“Đây không phải là Tri đại tiểu thư sao? ” Người đàn ông kia đưa tay liền muốn sờ mặt cô, bị Tri Hoan nghiêng một cái tránh khỏi, anh ta cũng không giận: “Chắc chắn, rốt cuộc là tiểu thư chân chính, cùng những mặt hàng kia xài nylon là hoàn toàn bất đồng, thủy tinh A-xít u-ric cùng silicon cao su làm ngực nở to, thật sự là chán ghét... Da thịt thật là tốt.”

Tri Hoan không tránh khỏi, cầm túi liền dứt khoát đập anh ta.

Chính giữa trán của đối phương.

Túi xách của cô đều là da thật, chất da cũng là cứng rắn, cô một cái đập lên nhất thời liền đập đầu ra máu.

Đập xong, cô hung hãn đẩy một cái, nam nhân không có phòng bị, bị đẩy lui về phía sau mấy bước.

Nam nhân này nhìn một cái chính là công tử nhà giàu, những người này tuy đều là cùi mục, nhưng thể lực phía sau bình thường đều không thể khinh thường. Tri Hoan rất rõ lúc này nếu mà nháo xảy ra chuyện gì đối với cô sẽ không có chỗ tốt, xoay người đã muốn đi.

Công tử kia nhìn chằm chằm cô rất lâu rồi, lại bị cô như vậy đập một cái, làm sao tùy tiện có thể bỏ qua, mắng một tiếng liền đuổi theo.

Tri Hoan chỉ là một tiểu nữ nhân, sức lực cũng không thể bằng nam nhân, không chạy được mấy bước cánh tay liền bị nắm lại.

“Buông tôi ra!”

” Con mẹ nó, còn dám cùng lão tử động thủ! “

Nam nhân kia nắm lấy tay cô liền kéo về một hướng nào đó, nguyên bản gương mặt còn có thể xem là bình thường bởi vì cười lạnh mà lộ ra dữ tợn xấu xí: “Tri Hoan, lần trước tôi đã nói với cô, cô tốt nhất bảo đảm người ba Thị trưởng của cô một mực được thể, bằng không đợi ngày nào đó cô giống như Sở Tích không còn là đại tiểu thư rồi, lão tử bảo đảm cô so với cô ta còn thảm hơn!”

Người này cô không nhớ rõ, nhưng những lời này Tri Hoan là mơ hồ nhớ, chính là lần trước tại 1999, một trong những người khi dễ Sở Tích.

Xã hội giàu nghèo này, theo Tri Hoan, cơ bản chia làm hai loại.

Một loại là giống như Đường Việt Trạch. Cái loại này, mặc dù thích chơi, nhưng ít ra không thiếu dạy dỗ cơ bản cùng tư chất, lại bởi vì có tài nguyên tốt nhất nên trình độ học vấn đến năng lực khắp mọi mặt đều rất tốt.

Loại thứ hai là những người chơi bởi lâu lổ, tất cả tài nguyên đều đem ra ý thế hiếp người, bắt nạt kẻ yếu.

Nam nhân sức mạnh rất lớn, Tri Hoan giãy dụa thể nào đệ không thể thoát ra, cô thậm chí thấy có mấy nhân viên cơ quan đi ngang qua, thấy cảnh như vậy chẳng những không có đến giúp đỡ, còn nhanh chóng biến mất, nhanh tới mức cứ sợ không kịp tránh đi xui xẻo.

Nam nhân này là con trai của quan lớn không thể nghi ngờ.

Tri Hoan luống cuống, cắn môi lớn tiếng la lên: “Nhạc luật sư! Nhạc luật sư!”

Nghe cô kêu, nam nhân xoay người, cúi đầu hướng cô cười cười: “Tri Hoan, ba của cô khẳng định là đi tù, cô nếu là đem tôi dụ được vui vẻ, nói không chừng tôi sẽ yêu cầu ba tôi nói một tiếng, xem có thể hay không cho ba cô trong tù tốt hơn, nếu không...”

Nếu không cái gì, không cần nói cũng biết.

An Kha vốn là nghĩ Tri Hoan cùng Nhạc Lâm đi chung một chỗ hẳn là không có chuyện gì, cho nên đi phụ cận mua hai bình nước, kết quả khi trở lại xa xa liền nghe được Tri Hoan hét chói tai.

Mặt liền biến sắc, mấy bước liền vọt tới.

Tri Hoan còn chưa kịp phản ứng, người cô liền bị An Kha kéo đến sau lưng.

Nam nhân bị An Kha đạp ngã nhào trên đất, vẫn còn gào thét, An Kha lại một chân đạp vào đũng quần của anh ta.

Nhất thời, tiếng kêu thảm thiết của nam nhân vang dội toàn bộ tòa nhà.

Tri Hoan muốn kéo An Kha đều không thể kéo...

Tri Hoan sắc mặt có chút trắng bệch, nhìn người đàn ông nằm trên mặt đất đang gãy gục kêu la cùng đám người vây quanh, ngón tay dùng sức siết quần áo An Kha, trên mặt nhỏ nhắn tinh tế tái nhợt đến dọa người, tâm tình không yên.

An Kha không hiểu tình trạng hiện tại của cô, cô hẳn là nên kéo cô ấy đi....

Hiện trường rối bời, An Kha không chỉ đem chân của anh ta đá bị thương, còn công kích thẳng nhỏ.

Tri Hoan đứng tại chỗ, giống như là huyết dịch đã bị đông cứng, sắc mặt lạnh lùng, nhưng ánh mắt đờ đẫn.

Một người đàn ông trung niên bụng phệ nổi giận đùng đùng hướng cô nhanh chân đi đến, giơ tay liền muốn cho cô một bạt tai.

An Kha chân liền muốn đập người.

An kha cũng không để ý đối phương là ai, chỉ cần người nào lại cố gắng tổn thương Trì Hoan, cô ấy liền không khách khí.

Nhưng một bàn tay với những ngón tay thon dài, thân hình nhanh chóng dẫn đầu ngăn cản ở trước mặt của Trì Hoan.

Nhạc Lâm ung dung cản lại người đàn ông đang muốn động thủ. Anh ta trên mặt mang nụ cười xã giao: “Tần thư ký, cô gái xinh đẹp như vậy, ông cũng có thể hạ thủ. Nhiều tuổi như thế, còn phải nhờ Nhạc mỗ dạy ông cái gì gọi là thương hương tiếc ngọc?”

Tần Tùng thường xuyên tham gia tiệc tùng, chơi gái, sức lực làm sao so được với Nhạc Lâm, người thường xuyên tập luyện thể hình, khuôn mặt béo ú tức giận đến đỏ bừng: “Nhạc Lâm, anh là luật sư, anh không thấy con trai tôi bị đánh cho thành hình dáng ra sao sao? Đánh cô ta còn xem là nhẹ, nếu là con của tôi xảy ra vấn đề gì, tôi đưa cô ta cùng với cha cô ta ăn chung com tù!”

Nhạc Lâm cười khê: “Không phải là bị đập hai chân thôi, đây không phải là còn sống sao.”

Nhạc Lâm mặc dù đang cười, nhưng nụ cười mang âm lãnh đóng băng cả người đối diện.

“Anh...”

Nhạc Lâm nghiêng người sang, nhìn An Kha một cái, khẽ mỉm cười: “Kha Kha, mang Trì tiểu thư trở về trên xe đi.”

Kha Kha?

Trì Hoan ngơ ngẩn, bọn họ nhận biết?? An Kha bình thường là người nghiêm túc, cũng bị cái xưng hô thân mật này làm cho gò má nóng lên. An Kha nhìn nam nhân tuấn mỹ nho nhã, lại nhìn Tần thư ký: “Được, phiền toái Nhạc luật sư rồi.”

Trì Hoan đang xuất thần, An Kha kéo cô, cô liền kinh ngạc đi theo.

Thẳng đến khi thân ảnh của các cô biến mất, Nhạc Lâm mới một lần nữa quay đầu, thu hồi tay, giống như là cho ông ta sự an ủi, vỗ bả vai của ông ta một cái, trên mặt là nụ cười ôn hòa: “Tôi nói Tần thư ký, cô gái xinh đẹp kia vẫn là bớt chọc vào đi. Hôm nay ông khi dễ cô ấy, ai biết ngày mai cô ấy leo lên trên giường lớn, thổi một chút gió bên tai, lấy xuống mũ cánh chuồn (chức vụ) của ông?!”

Tần thư ký biến sắc, lời này hiển nhiên là đang cảnh cáo!.

Chỉ bằng vào một người vừa bị ngã ngựa(Trì Yên bị điều tra), làm sao có thể mời được đại luật sư Nhạc Lâm?

Nhạc Lâm trên mặt tươi cười, trong mắt lại không có chút nào ý cười: “Tần thư ký nếu chỉ có một cậu con trai, vậy thì phải dạy dỗ cho tốt. Hôm nay làm mới chỉ bị người ta đá gãy chân, vì đi chọc Trì Hoan, ngày mai có thể ở trên đường bị người ta chém chết. “?

... ..

Trì Hoan còn ngồi trên xe ngăn người, Nhạc Lâm cũng đã kéo cửa ra ngồi vào ghế phó lái.

“Kha Kha, tôi muốn đi 1999 báo cáo chiến tích, hôm nay không có lái xe đến, cô có thể hay không thuận tiện đưa tôi một chuyến.”

An Kha nghiêng đầu hỏi người đằng sau: “Trì tiểu thư.”

“Oh, ” Trì Hoan gượng gạo nặn ra nụ cười: “Dĩ nhiên có thể.”

Xe khởi động, Trì Hoan mím môi cúi đầu.

Một lúc lâu, cô mới nắm túi trên tay, nhỏ giọng hỏi: “Nhạc luật sư.”

Nhạc Lâm quay đầu, cười tủm tỉm, cong cong mắt nhìn cô: “Hà?”

“Anh là... Mặc Thời Khiêm mời tới sao?”

“Hắn không có nói cho cô sao?”

Trì Hoan mím môi, ngượng ngùng nói: “Không có...”

Nhạc Lâm không nói gì thêm nữa, ngược lại câu được câu không trêu chọc An Kha đang lái xe.

Trì Hoan dựa vào cửa sổ xe, nhìn phong cảnh bên ngoài cửa sổ suy nghĩ đến xuất thần.

Nguyên lai hắn biết chuyện của ba cô.

Nhưng hắn cái gì đều không nói với cô.

Cô cũng không biết hẳn rốt cuộc là có ý gì.

Tri Hoan vui mừng từ từ cắn môi... Hẳn đã đi rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: A... Cô Mang Thai À?

Beta: Stuki^^

An Kha chở Tri Hoan đến nhà số 10.

“Tri tiểu thư, tôi đưa Nhạc luật sư xong thì sẽ trở lại, ngài nếu có chuyện gì thì gọi điện thoại cho tôi.”

Tri Hoan gật đầu một cái: “Ừ, cô đi đi.”

Ferrari màu trắng phóng đi.

Tri Hoan đi về tòa cao ốc, cơ hồ là càng đi càng nhanh, đến cuối cùng là chạy, thời điểm mở cửa bởi vì quá vội vàng, còn hai lần ấn sai mật mã.

Dùng sức đẩy cửa ra, cảm giác lạnh tranh bao phủ quanh Tri Hoan.

Mặc Thời Khiêm lúc ở nhà, hẳn cho tới bây giờ đều là nam nhân kiệm lời ít nói, trừ khi ở trên giường để cho cô cảm thấy nhiệt tình, thời điểm khác đều là lạnh lùng hờ hững, xa cách.

Nấu cơm, thay cô dọn dẹp nhà, thời gian còn lại chính là đọc sách, dùng máy vi tính xách tay bận rộn công tác.

Có thể thiếu một người chính là thiếu một người, trống rỗng, cô tịch. Dù bình thường người kia cũng không ồn ào náo loạn.

Đem túi xách vứt một cái, cởi giày đi vào.

Sạch sẽ, thật chỉnh tề, lạnh lẽo, yên lặng.

Tủ giày ở cửa, phòng giữ quần áo, phòng tắm, bàn chải đánh răng, dao cạo râu, nước cạo râu... tất cả các đồ vật nam nhân mà có thể tạo cảm giác tồn tại, đều biến mất hết rồi.

Quả nhiên!! Rõ ràng ở chung cũng đã một đoạn thời gian, lúc đi giống như là cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện.

Hắn đi nha.

Nói để cho hắn đi, hẳn liền đi thật, bình thường cũng không thấy hắn nghe lời như vậy.

Tri Hoan từ trong phòng tắm đi ra, dựa lưng vào thành giường ngơ ngác ngồi ở trên sàn nhà, nhìn ánh sáng ngoài cửa sổ.

Tiếng chuông cửa reo rất lâu, lâu đến mức Ninh Du Nhiên đang ấn chuông đều phải hoài nghi Tri Hoan có phải hay không xảy ra chuyện gì, Tri Hoan mới lè kéo thân thể mệt mỏi đi mở cửa.

Ninh Du Nhiên nhìn cô, mở miệng: “Hoan Hoan...”

Có một số việc, thật không thể nào an ủi, nói nhiều đi nữa cũng là uống công. Ninh Du Nhiên cũng biết, nhưng vẫn không thể chỉ yên lặng.

Tri Hoan nhìn cô: “Sao cậu lại tới đây, không phải đi học sao?”

Ninh Du Nhiên sờ đầu một cái, lộp bộp nói: “Tớ lo lắng cho cậu.”

Tri Hoan hướng cô cười một tiếng: “Vào đi.”

Vào phòng, Ninh Du Nhiên ánh mắt quét quanh một vòng, cuối cùng mới cảm giác trong căn hộ không có người khác.

Tri Hoan rót hai chén nước nóng, đặt ở trên bàn trà, sau đó xếp chân ở trên ghế sa lon, cúi đầu thổi hơi nóng.

“Hoan Hoan...”

Trì Hoan lộ ra nụ cười mệt mỏi mà miễn cưỡng: “Tớ không sao, cậu đừng lo lắng.”

“Tớ xem Bát Quái ... Cậu có người ở chung...” Ninh Du Nhiên vừa quan sát thần sắc của cô, một bên thận trọng hỏi: “Là giả đi, là do Mạc Tây Cố không biết xấu hổ bịa đặt ra phỉ báng cậu...”

Nếu như cùng nam nhân ở chung mà nói, tủ giày nên có giày của đàn ông mới đúng.

“Là thật!” Trì Hoan vẫn cúi đầu, hơi nóng hơi hơi mơ hồ bao phủ dung nhan của cô, thần nhiên nói, “Tớ có cùng nam nhân ở chung, nhưng là sau khi hôn lễ bị hủy.”

“Mặc... Mặc Thời Khiêm?”

“Ừm.”

“Vậy... Hắn bây giờ ở đâu?”

“Hắn đi rồi.”

“À?”

Đi? Vào lúc này đi?

Bây giờ Hoan Hoan bởi vì hắn dính vào scandal bao nuôi nam nhân, ba Hoan Hoan cũng bởi vì dính líu tham ô đã bị mang đi, đàn ông kia lại rời đi bây giờ?

Còn có phải là nam nhân hay không hả?!

Ninh Du Nhiên giận tím mặt, đang muốn nổi giận, thanh âm sâu kín lẳng lặng đã vang lên: “Là tớ đem hắn đuổi đi, hắn còn tìm Nhạc Lâm thay ba tớ bào chữa.”

Ninh Du Nhiên nhìn cô, Trì Hoan cúi đầu nhìn chăm chăm ly nước, giống như là đang ngăn người.

Cô ấy không nhìn được, nói lầm bầm: “Coi như cậu đuổi vậy cũng không thể đi a.”

Đuổi cũng không thể đi.

Đúng vậy, cô thật ra thì cũng cho rằng hắn sẽ không đi.

Nữ nhân luôn là khẩu thị tâm phi, ngoài miệng xua đuổi, trong lòng vẫn mong đợi hắn có thể mặt dày mày dạn lưu lại.

Huống chi, hắn coi như không đi, cô có thể bắt hắn như thế nào đây?

Khả năng hắn nguyên bản là không thích cô đi, cô đã nói để cho hắn đi, như thế nào lại mặt dày mày dạn lưu lại, hắn chịu thay cô tìm luật sư tốt nhất Lan thành, nói không chừng đã là hết tình hết nghĩa.

Trì Hoan cúi đầu, mím môi nói: “Không có việc gì, không cần phải nhắc tới hắn.” Dừng một chút, cô lại nhàn nhạt bổ sung: “Lúc đầu tớ đi cùng với hắn cũng chỉ là ngoài ý muốn.”

“A... Ngoài ý muốn?” Ninh Du Nhiên dò xét cô một cái, thận trọng hỏi: “Cậu... Mang thai?”

Trì Hoan ngẩng đầu, mặt không biểu tình nhìn cô ấy: “...”

Ninh Du Nhiên cúi đầu xuống, yên lặng uống đồ nóng.

Một lúc lâu Ninh Du Nhiên mới nghiêm túc nói: “Không có mang thai thì tốt, mẹ của tớ nói con gái sinh con khi còn trẻ đối với thân thể không tốt.”

Trì Hoan nhìn Du Nhiên, môi tái nhợt kéo một cái, lộ ra mấy phần gượng gạo: “Ừ, không việc gì.”

Ninh Du Nhiên nhìn ra được tâm tình Trì Hoan sa sút, cũng không nói gì nữa, chuẩn bị buổi trưa nấu mấy món để cô lót dạ. Ninh Du Nhiên nghĩ phải bồi bổ cho cô.

Ở trên ghế sa lon trò chuyện trong chốc lát, Trì Hoan nói nhứ đầu hơi mệt, Ninh Du Nhiên liền vội vàng để cho cô đi nghỉ ngơi: “Cậu ngủ một lát nha, lúc tớ làm xong cơm trưa sẽ gọi cậu.”

Trì Hoan gật đầu một cái, để ly xuống, không nói một lời trở về phòng ngủ.

Kéo rèm cửa sổ một cái, trong phòng liền tối đen.

Suốt nửa ngày, cô nằm ở trên giường, cũng không biết ngủ thiếp đi hay vẫn là tỉnh, hoặc là nửa tỉnh nửa mê, cả người vô tri vô giác, rũ rượi.

Cho đến khi một cỗ mùi thơm quen thuộc từ bên ngoài bay vào.

Cô ngẩn người, Mặc Thời Khiêm đã trở về?

Cô kéo chăn ra, chân trần xuống giường, mở cửa liền đi ra ngoài. Ở phòng khách vừa vặn gặp phải Ninh Du Nhiên đang muốn vào gọi cô đây: “Hoan Hoan, vừa hay..., canh khoảng hai phút nữa là được rồi, cậu rửa mặt chuẩn bị ăn cơm đi.”

Tri Hoan nhìn cô, chậm chạp gật đầu: “Được... Cậu còn biết nấu cơm...”

Ninh Du Nhiên bấu môi một cái: “Biết mà, mẹ tớ nói một người tại phòng bếp rất buồn chán, thích kéo tớ!”

Trên mặt lộ ra nụ cười, “Cái loại tiệc rượu này, món chính tớ sẽ không nấu, nhưng những món chính mình ăn, tay nghề tớ cũng không tệ lắm.”

”Được, tớ sẽ đi.”

Ninh Du Nhiên nhìn bóng lưng của Tri Hoan.

Cho tới bây giờ Ninh Du Nhiên cũng không thấy Tri Hoan âm thầm như vậy.

Ba phải ngồi tù.

Tin tức xấu của bản thân thì lan tràn.

Bạn trai còn rời đi.

Đối với ai cũng không chịu nổi đã kích như vậy.

.....

1999, tầng chót cấm không bao giờ mở ra cho người ngoài.

Bên cạnh một tấm thủy tinh trong suốt, bày một chiếc ghế sofa màu tím đậm, nam nhân đẹp trai mịn màng mặc một chiếc áo somi màu đen, phía dưới là đồng dạng là quần tây màu đen.

Giữa ngón tay mang theo một miếng thuốc đã cháy hơn phân nửa, hai tròng mắt thâm trầm sắc bén nhìn xuống cảnh sắc phía dưới, không nói một lời, không nhìn ra Mặc Thời Khiêm đang suy nghĩ gì.

Nhạc Lâm háng giọng một cái, trực tiếp mà đơn giản: “Thời Khiêm, chuyện của Tri Yên, ngoại trừ tại tòa án giúp ông ta đem thời hạn thi hành án ép đến thấp nhất, những thứ khác, tôi không có biện pháp thay đổi. Anh cũng nên biết, chức vị cao như ông ấy, nói ngà ngựa liền ngà ngựa, phía sau không có đảng phái chính trị đấu tranh là không có khả năng, tham ô chỉ là dùng để định tội.”

Ngón tay thon dài búng tàn thuốc một cái, không có lên tiếng.

Nhạc Lâm ngược lại nhìn về phía Thịnh Đường một bên, có chút nghiền ngẫm nói: “Tôi nhớ được hẳn lúc trước không hút thuốc lá! Có chuyện gì hả? Bị quăng rồi hả?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Mua Biệt Thự Chuẩn Bị Kim Ốc Tàng Kiền

Beta: Stukí^^

Thịnh Đường liếc nam nhân đang yên lặng thâm trầm kia một cái, giễu cợt: “Bị đuổi ra ngoài rồi.”

“Ha!!” Nhạc Lâm cười khê: “Cái này chính là anh không đúng! Đại nam nhân như anh bị nữ nhân đá ra ngoài, chính là do anh da mặt không đủ dày, tính tình không cứng rắn. Điều không phải là việc gì nghiêm trọng, không phải là tôi nói, Tri Hoan xinh đẹp còn ngây thơ như vậy, đầu năm nay còn không nhiều lắm.”

Thật ra thì không phải là đẹp để gây thơ không nhiều.

Nhạc Lâm chỉ cảm thấy, chủ yếu là xinh đẹp như vậy không nhiều, gây thơ hay không gây thơ ngược lại không có vấn đề gì, nam nhân mà, thực sắc tính đã.

Đầu năm nay theo nhau lừa gạt thật sự là rất nhiều, trên màn ảnh nữ minh tinh xinh đẹp, khi tẩy trang đẹp đến lập tức làm người ta hôn mê, tiếp xúc rất nhiều việc như vậy, hẳn trong lòng rất có sự cảm thông.

Ngũ quan Trì Hoan so với trong màn ảnh càng hoàn mỹ hơn, càng tinh xảo, cơ bản không cần trang điểm. Ánh mắt như nước trong veo, nhất là toát lên vẻ tinh khiết của nữ sinh kết hợp với vẻ đẹp mỹ hoặc thành thực của nữ nhân, cảm giác rất khác biệt.

Nam nhân gương mặt đẹp trai trong trong khói mù nâng lên: “Tôi gọi anh đi xem vụ án của Trì Yên, chứ không phải cho anh đi nghiên cứu người phụ nữ của tôi?”

Nhạc Lâm ủy khuất thương lượng: “Thời Khiêm, tôi xem anh cũng không phải là nam nhân có thể bị đuổi đi, hơn phân nửa là lừa theo cô chơi đùa, tôi thấy cô ấy rất thú vị. Nếu tôi vào theo đuổi, anh cũng sẽ không có ý kiến gì đi?”

Mặc Thời Khiêm hướng Nhạc Lâm phun một vòng khói, trên môi nâng lên độ cong nhạt, tựa như cười mà không phải cười nặn ra từng chữ: “Không sợ chết anh cứ tới.”

“...”

Nhạc Lâm nhìn về phía Thịnh Đường, cá giận nói: “Thế nào huynh đệ các anh sau khi tách ra khỏi nữ nhân, còn không cho người ta theo đuổi?..”

“Há, tôi quên nói cho anh biết, sau khi chú ấy bị Trì Hoan đá ra khỏi nhà, không có trở về nhà kia, mà tại trung tâm Lan thành mua biệt thự mới giống như là muốn kim ốc tàng kiều.”

Nhạc Lâm: “...”

Mặc Thời Khiêm ngồi bên kia, ánh mắt thâm trầm, lãnh đạm nhìn chằm chằm anh, Thịnh Đường nhất thời nhúc nhích: “... Tôi sợ chết, chú xem như tôi chưa nói.”

Mặc Thời Khiêm liếc anh ta một cái, thân nhiên nói: “Anh nói huynh đệ chúng tôi... Là ý gì?”

Nhạc Lâm chưa bào giờ nghĩ chính mình đời này lại nhanh nhẹn miệng như vậy: “Trì Hoan, người ba thị trường kia mới bị bắt điều tra thì có nam nhân như chó dữ đều muốn nhào tới. Sở Tích đại danh鼎鼎 mỹ nhân như thế làm sao có thể không có người thèm thuồng, bên người cô ngay cả tên thái giám cũng không có, chẳng lẽ không đúng là do các anh ở sau lưng ngăn cản?”

Trong căn phòng trong phút chốc yên lặng như tờ.

Nhạc Lâm thấy Mặc Thời Khiêm bờ môi ần ần nụ cười xem trò vui, một chút liền phản ứng lại.

Gương mặt lẳng lơ yêu nghiệt tràn ngập ý cười, giọng nói gọi cảm quyến rũ lạnh ko độ ấm: “Nhạc Lâm, anh gần đây rất ít được nói chuyện yêu đương phải không? Có muốn hay không tôi đưa cho anh mấy người?”

Nhạc Lâm: “.....”

Hắn không phải là nổi lên điểm sắc tâm, vẻ phản như vậy mượn đao giết người cho hắn tạo ra bấy hớ?

Thực sự hiểu rõ thịnh hành người người nào không biết, cái kia tên của nữ nhân chính là của hắn nghịch lân, không cần thận quét đến, hắn sẽ khó chịu, hắn khó chịu, nhất định gấp mấy lần trả lại cho anh.

....

Ăn cơm trưa xong.

Trì Hoan gọi điện thoại cho Nhạc Lâm, đại khái hỏi thăm một chút tình huống.

Cô dường như chỉ là muốn biết tình huống, Ninh Du Nhiên ở một bên không có nghe cô nói bất kỳ ý kiến gì, hỏi xong, cô liền thấp giọng nói cảm ơn, sau đó cúp điện thoại.

Sau đó Trì Hoan lại đem Ipad xem tin tức.

Ninh Du Nhiên liếm liếm môi, nhanh tay cầm lại: “Hoan Hoan, cậu cũng không cần nhìn, trên mạng những người đó cái gì cũng không biết, chỉ biết phun tung tóe, rất thiếu đạo đức.”

Tường lung lay mọi người đẩy, mãi mãi là như thế.

Huống chi là vòng giải trí rất thực tế, là địa phương không xem tình cảm.

“Thư thả đi, không có chuyện gì!” Trì Hoan giờ tay lên sờ sờ đầu Du Nhiên, nói thần nhiên: “Sự tình xấu nữa cũng có một kết quả, trốn tránh không giải quyết được bất kỳ vấn đề gì, vòng giải trí vốn chính là nổi nổi chìm chìm, tớ đã thấy rất nhiều.”

“Nhưng là...”

“Coi như tớ không đi ra ngoài, bọn họ cũng sớm muộn sẽ tìm tới cửa.”

Ninh Du Nhiên nhìn cô một lúc lâu, ánh mắt của Trì Hoan bình tĩnh lại kiên quyết, cô không có cách nào đành rút tay.

Tin tức tựa đề cũng rất chói mắt. “Con gái tham quan ngã ngựa —— ngày xưa đương thời bông hoa Trì Hoan.”

“Trì Hoan: Kết quả ai nói do tiểu tam nhúng tay.”

“Đương thời bông hoa Trì Hoan bao dưỡng nam nhân.”

“...”

“Trì Hoan bị lật ván bài, bội ước, khi dễ người mới.”

“...”

Cô xem tin tức rất nhanh, Ninh Du Nhiên vừa nhìn tin tức, vừa khấn trương nhìn sắc mặt của Trì Hoan, một bên lại nói: “Nói bậy, đều là nói bậy.”

“Bây giờ ai biết chuyện gì xảy ra, cũng chỉ biết nói càn?”

Trì Hoan rời khỏi giao diện web, đem Ipad bỏ qua một bên, trông mặt cười nhạt: “Bọn họ chính là như vậy, điểm khi thì thổi cho người lên trời cao, khi đàm đạo liễu mạng giảm đập, cậu không cần tức giận.”

Ninh Du Nhiên ôm lấy ôm gối đứng ở bên cạnh cô, ngẩng đầu nhìn cô: “Hoan Hoan, cậu định làm như thế nào?”

“Tớ gọi điện thoại cho Diêu tỷ, cử hành một buổi họp báo.”

“Tốt như vậy sao?”

“Bây giờ giữ yên lặng, bọn họ chỉ sẽ cho rằng tớ sợ đến co đầu rút cổ.”

Đang nói, Trì Hoan còn chưa lấy điện thoại di động, điện thoại trên bàn trà đã rung rung.

Trên màn hình bất ngờ hiện chính là hai chữ Diêu tỷ.

Ninh Du Nhiên nói: “Hoan Hoan, cậu nhanh tiếp! Diêu tỷ hẳn là đã nghĩ ra biện pháp giải quyết.”

Trì Hoan tự nhiên không có do dự nghe điện thoại.

Diêu tỷ ở bên kia hỏi: “Hoan Hoan, em có khỏe không?”

“Không việc gì.”

“Rất tốt, chị biết em bây giờ tâm tình sa sút, nhưng em bây giờ không thể sụp đổ!” Diêu tỷ đã khôi phục được nghiêm túc cùng quả quyết trong công việc như ngày thường: “Chị đã an bài cho người đi thông báo, tối mai Âu Thâm đàm luận với em.”

“Âu Thâm?”

Cái này chương trình Trì Hoan cũng biết, tỉ lệ người xem có lẽ không phải là cao nhất, nhưng là thường xuyên chiếm vị trí số một của tông các chương trình có lượt xem cao nhất trên mạng, trên internet có ảnh hưởng rộng rãi.

Nữ nhân này nghe nói là đại nhân vật, ở Stanford tốt nghiệp xuất sắc, lấy miệng lưỡi sắc bén bất cận nhân tình làm phong cách, hơn nữa cơ hồ không có xem qua mặt mũi của ai.

Muốn lên tiết mục của cô ấy, có thể, nhưng sở thích cùng phong cách, nếu như cảm giác mình không thể phối hợp, vậy cũng không nên tới.

Từng có người dùng giá cao muốn mời cô vào tham gia tiết mục này, là chương trình vì một ngôi sao nào đó tẩy trắng lịch sử đen tối chơi ma túy, bị cô cự tuyệt.

“Là em.”

“Điều tỷ, chị chắc chắn em lên tiết mục của cô ấy mới có lợi?”

Điều tỷ dùng một chút, lưu loát mà quả quyết nói: “Công ty đã giúp người sắp xếp xong rồi, Hoan Hoan, em không cần sợ, Âu Thắm sẽ phối hợp em, biết không?”

Trì Hoan trầm mặc hồi lâu: ” Được.”

“Hoan Hoan, bây giờ các trang truyền thông đều bị Mạc gia dùng giá cao mua đứt. Cho nên dư luận mới nghiêng về một bên đứng đánh giá, cậu không cần nhìn, không cần phải để ý đến, những thứ truyền thông kia chúng ta sẽ đập trả lại.”

Mạc gia.

Không buộc chính miệng cô thừa nhận Mạc Tây Cố không có đi quá giới hạn với Tô Nhã Băng, bọn họ sẽ không bỏ qua.

Hoặc có lẽ là, bây giờ, Mạc gia mong muốn Trì Hoan mới là người có lỗi kia. Không chỉ muốn hoàn toàn cùng với con gái kẻ tham những là cô vạch rõ giới hạn, ngay cả nguyên nhân hủy bỏ hôn ước lúc trước, cũng đẩy toàn bộ cho cô, là do cô sắp đặt.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Hấn Đột Nhiên Xuất Hiện

Beta: Stuki^^

Cúp điện thoại, thân thể căng thẳng của Trì Hoan rốt cuộc cũng thả lỏng.

Thật ra công ti của cô đã chuẩn bị tinh thần, tình huống bây giờ cô khá khó khăn. Chẳng qua Mạc gia ắt sẽ tạo áp lực đối với công ty cô. Hoặc là uy hiếp dụ dỗ, lợi dụng tình huống bây giờ của ba ba cô, để cô cân nhắc thiệt hơn, buông tha Tô Nhã Băng.

Chỉ cần công ty không từ bỏ cô, cô còn có cơ hội.

Ninh Du Nhiên tới tận đêm khuya, cùng cô ăn cơm tối xong mới rời khỏi.

...

Buổi tối, Trì Hoan một người một mình ngủ trên chiếc giường rộng đến hai người nằm cũng còn thừa thãi, trong bóng tối nhắm mắt lại, lẩn lộn khó ngủ.

Cô tốn thời gian rất nhiều năm để quen thuộc một người.

Sau đó hấn nhất định phải dời tới cùng cô ở cùng nhau.

Cho nên cô lại bắt đầu có thói quen có người bên cạnh.

Nhưng còn không chờ khi cô quen thuộc, liền lại biến thành cô một thân một mình.

Đi không nói tiếng nào. Một lời nhắn cũng không lưu lại, cũng không gọi điện thoại hỏi xem hiện giờ cô thế nào.

Trì Hoan nghĩ, tại sao có thể có người đàn ông vô tình máu lạnh như vậy.

Rõ ràng tối hôm qua mới cùng cô triền miên.

Suy nghĩ lung tung đến thần thờ, cô cuối cùng vẫn là mơ mơ màng màng mà ngủ lúc nào không hay.

... ..

Ngày thứ hai buổi chiều, Điều tỷ sắp xếp cho Ô Vương bốn giờ chiều tới Số 10 để đón cô.

Ba giờ rưỡi, Trì Hoan còn chưa có thay quần áo xong, chuông cửa liền vang lên.

Cô đi mở cửa, “Không phải nói bốn giờ sao, thế nào tới sớm như vậy...”

Âm thanh ngừng lại, sắc mặt của cô cũng trong nháy mắt lạnh xuống. Cô thậm chí ngay cả một giây đồng hồ để do dự cũng không có, nâng tay lên muốn đem cửa khép lại.

Đứng ở cửa, một là Thẩm Tiểu, một là Lý Nguyệt.

Thẩm Tiểu nhanh chóng đưa tay chặn lại, bàn tay giữ ván cửa, ngăn cản động tác của cô.

“Tri Hoan, chúng tôi chẳng qua là tới tìm cô nói chuyện một chút, cô đây là có ý gì?”

Tri Hoan quét mắt qua 2 người một cái, môi đỏ mọng cười lạnh: “Ý tôi rõ ràng như vậy cũng không biết. Thẩm tiểu thư, tôi rốt cuộc biết cái gì gọi là ‘xài giả cao sang ngoại quốc mạ vàng, sau khi trở lại trong đầu vẫn là cây cỏ’.”

Thẩm Tiểu lập tức thay đổi sắc mặt: “Tri Hoan...”

“Được rồi! Tiểu Tiểu, cô cần gì phải nói kiến thức cùng loại người như vậy! ”

Lý nguyệt đứng một bên cười khinh, nhìn chăm chăm ánh mắt của Tri Hoan, ánh mắt từ trên cao nhìn xuống: “Tôi là thay bá mẩu tới tìm cô. Tình huống bây giờ, đại tiểu thư cô còn có thể đứng đây mà mĩa mai chúng tôi?”

Tri Hoan liếc cô ta một cái, ngoắc ngoắc môi, cầm điện thoại di động liền trực tiếp gọi ra ngoài.

Hai người liếc nhau một cái, không biết nữ nhân này lại muốn làm gì.

Cho đến khi Tri Hoan lạnh nhạt mở miệng: “Tôi muốn biết tôi hàng năm nộp nhiều tiền bảo an như vậy, có phải hay không các người ngay cả cái cơ bản nhất cử công việc bảo an cũng làm không được? Cách ba hôm đã có năm người tới quấy rầy tôi! Có phải hay không ngày nào đó có người mang dao đi vào đâm tôi, cũng là do các người cũng dẫn dụ đến? Hả?”

Không biết bên kia nói những gì, thật lâu Tri Hoan mới lãnh đạm nói chữ “được”, cúp điện thoại.

Đến lúc này Thẩm Tiểu cùng Lý Nguyệt dĩ nhiên là biết Tri Hoan gọi an ninh tới đuổi các cô. Sắc mặt biến đổi vài lần, Lý Nguyệt mới một lần nữa giễu cợt mở miệng: “Tri Hoan! Nghe nói cô với ba cô quan hệ không tốt! Cô có phải hay không ngay cả ba mình chết sống đều không quan tâm?”

Tay của Tri Hoan đặt vào chốt cửa, không tiếng động chằm chọc nhìn cô ta. Thái độ này để cho người khác suy nghĩ không ra cô đang nghĩ gì. Lý Nguyệt cắn răng nói: “Tri Hoan! Tôi ngày hôm nay liền nói rõ ràng cho cô biết! Ba của cô lần này không trốn thoát. Ba cô cụ thể tham ô bao nhiêu, muốn phán hình phạt thời gian bao lâu...”

Nhìn Tri Hoan rốt cuộc thay sắc mặt, Lý Nguyệt cảm giác đã hòa nhau, trên mặt lộ ra mỉm cười: “Chúng tôi, Mạc gia nếu là thật muốn giẫm đạp nhà cô, ba của cô không chỉ có bị định tội thôi đâu. Hơn nữa vĩnh viễn sẽ không thể đi ra ngoài ngày hôm đó!”

Mặt của Tri Hoan biểu tình lạnh lùng, cơ bản không nhìn ra biến hóa rõ ràng, duy chỉ có ngón tay cô nắm chốt cửa bị siết chặt, đến cuối cùng, khớp xương đều nổi lên.

“Các cô là thay thế Mạc Tây Cốc và mẹ anh ta mà tới?”

Thẩm Tiểu ở một bên khinh thường cười: “Tri Hoan! Cô sau lưng Tây Cốc nuôi tiểu bạch kiếm. Nhưng nước đã đến chân, Tây Cốc cũng bởi vì cô cùng Mạc phu nhân âm ỉ một trận, người đàn ông của cô đâu? Cô ... không còn ... là thiên kim Thị trưởng thành phố, hần liền lập tức vứt bỏ cô?”

Tri Hoan không thèm để ý Thẩm Tiểu, lãnh đạm nhìn Lý Nguyệt: “Bảo an rất nhanh sẽ tới, cô còn một phút để nói.”

Lý Nguyệt quả thực không ưa Tri Hoan đến nước này rồi còn duy trì một bộ dáng lãnh đạm, cao ngạo. Cô ta tưởng tượng Tri Hoan về sau phỏng chừng ngay cả cười đều cười không được, liền muốn lười cùng với Tri Hoan so đo.

Hất cằm lên trào phúng: ” Cô dự định lên tiết mục Âu Thắm, đại bá mẩu đã biết rồi. Bà ấy nhờ tôi cho cô biết, đây là một cơ hội tốt. Chỉ cần cô thừa nhận cô đã sớm cùng vệ sĩ của cô có tư tình mờ ám, không phải là bởi vì Nhã Băng tham gia nên cô và Tây Cốc mới hủy bỏ hôn ước. Như thế ba của cô sẽ có khả năng chỉ ở ngục giam vài năm, cô cũng còn có thể tiếp tục tại vòng giải trí kiếm phần com ”

Tri Hoan không nói một lời, mặt vô biểu tình, đưa tay liền phải đóng cửa.

Bảo an cũng trong thang máy đi ra.

Lý Nguyệt thấy vậy, nhất thời có chút nóng nảy, trực tiếp thì hét một câu lạnh lẽo: “Tri Hoan, cô chẳng lẽ muốn nhìn ba cô chết ở trong ngục?”

Động tác đóng cửa của Tri Hoan dừng một chút.

Thấy vậy, Thẩm Tiểu lúc này mới theo cười mỉa: ” Cô cũng biết, chết ở trong ngục giam, là chuyện thường xảy ra.”

.....

Năm giờ chiều, ở đài truyền hình.

Tri Hoan ngồi ở trên ghế, mặc cho thợ hóa trang tô tô lau lau ở trên mặt, cô nhìn chính mình trong gương mà ngẩn người.

Một cô gái trẻ tuổi đi giày cao gót cao gầy đi tới, xuất hiện ở trong gương.

Tri Hoan ánh mắt động cũng không có động, mặc dù nhìn thấy trong gương, nhưng hiển nhiên cô không phản ứng lại cô gái kia.

“Tri tiểu thư! ” Nữ nhân mặc một chiếc áo somi màu xanh lam, thành thực lại lão luyện, âm sắc khô ráo lưu loát, cười mở lại không thiếu phần nữ tính.”Nếu như lát nữa làm chương trình, cô vẫn là cái trạng thái này, tôi khuyên cô không bằng nên ngừng lại.”

Đôi mắt Tri Hoan giật giật, lúc này mới phản ứng lại, nhìn nữ nhân trầm ổn thành thực đằng sau, gật đầu chào hỏi: “Âu tiểu thư!”

Âu Thâm nụ cười nhạt nhòa: “Nhanh lên một chút đi, thời gian còn không nhiều lắm.”

Dứt lời, liền mang giày cao gót nhẹ nhàng rời đi.

Tri Hoan nghiêng đầu nhìn bóng lưng của cô ấy, có một loại cảm giác rất vi diệu, giống như giác quan thứ sáu.

Cô ấy tựa hồ là có ý tới xem cô một chút, nhưng sau khi xem xong, khoe mắt chân mày của cô ấy đều nhú lại.

....

Tiết mục bắt đầu.

Âu Thâm trước sau như một, phong cách hòa đồng cùng chương trình trò chuyện một số chuyện không bên lề, nhắc tới cô đã từng đóng một vài vai diễn, cô ấy trực tiếp kéo vào đề tài: “Tri tiểu thư! Tính cách của cô dường như so với nhân vật này lại càng không theo lẽ thường. Nghe nói cô theo đuổi vị hôn phu trước mắt bốn năm, nhưng ngày hôn lễ lại hủy bỏ hôn ước?”

Tận đến giờ phút này, Tri Hoan thật ra thì còn có mấy phần hoảng hốt, chưa có hoàn toàn đi vào trạng thái.

Cô rất rõ. Cho dù dựa theo ý Mạc phu nhân, tự mình hy sinh, bà ta cũng chưa chắc sẽ để cho cô cùng ba cô tốt hơn.

Có thể trong chuyện này, cô không có cách nào giải quyết triệt để mà không bị tổn hại.

Tri Yên dù sao cũng là ba cô.

Ngẩng đầu, đang chuẩn bị mở miệng trả lời, cô bỗng liếc thấy bên cạnh nhiếp ảnh gia ở bóng tối, có một người đàn ông lạnh lùng đang đứng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Thời Điểm Hấn Nhìn Cô, Có Loại Cảm Giác Yên Tâm

Beta: Stuki^^

Mặc Thời Khiêm một tay cắm vào túi quần quần tây, thân thể cao lớn hơi hơi dựa vào vách tường, gương mặt đẹp trai nị hoặc bị che chỗ sáng chỗ tối, lộ ra u ám.

Hấn đang nhìn cô. Thật giống như hấn đứng ở nơi đó liền đã bắt đầu nhìn cô, ánh mắt u ám sâu bên trong lại mang một cổ tà khí.

Điều tỷ đứng ở bên cạnh của hấn, đại khái nhìn ra trạng thái của cô không được tốt, sắc mặt nóng nảy. Thấy cô nhìn sang, liền mạng nháy mắt, dùng khẩu hình nói chuyện với cô.

Mà Mặc Thời Khiêm, dùng đôi mắt thâm trầm yên tĩnh nhìn cô, nhưng không có bất kỳ ý tứ trao đổi ánh mắt với cô.

Cô đột nhiên liền nhớ lại, hấn từng đã nói với cô...

[vô luận xảy ra chuyện gì, anh đều sẽ thay em giải quyết.]

[là em không đủ ngoan ngoãn, còn luôn quên lời anh nói. Tri Hoan, đây không phải là một thói quen tốt.]

Chân mày Âu Thấm nhíu lại, mỉm cười nhắc nhở cô: “Tri tiểu thư?”

Tri Hoan lấy lại tinh thần, lần nữa nhìn về phía người ngồi ở trước cô. Gương mặt trang điểm tinh xảo, trên mặt lộ ra nụ cười: “Vâng, tôi từng theo đuổi anh ta bốn năm, cũng chính xác là hủy bỏ hôn lễ ở ngày hôm đó.”

“Ồ? Tại sao vậy chứ?”

Tri Hoan cười nhạt: “Tại sao theo đuổi hán bốn năm? Hay vẫn là tại sao tại hôn lễ ngày đó hủy bỏ hôn ước?”

“Tại sao tốn thời gian bốn năm, thật vất vả có thể kết hôn rồi, nhưng lại hủy bỏ?”

Tri Hoan không chút do dự, liền trả lời: “Theo đuổi là bởi vì, tôi cho đó là điều tôi mong muốn. Tự nhiên buông tha là bởi vì tôi phát hiện đây chẳng phải là điều tôi muốn. Còn vì tại sao tại hôn lễ bị hủy...”

Cô hơi dừng lại một chút, môi đỏ mọng nâng lên chút độ cong: “Nếu đã là sai lầm, thì trước hôn lễ hay vẫn là sau hôn lễ, hoặc là thời điểm hôn lễ tiến hành, đều phải nên lập lại trật tự.”

Âu Thấm nhìn cô, cười nói: “Là cái gì cho cô cảm thấy... Người cô theo đuổi bốn năm thật ra thì không phải là người cô muốn?”

Giọng nói cô mềm mại, lúc này ngữ điệu lại nhạt nhẽo, liền tổ hợp thành một loại thanh âm nữ nhân trầm tĩnh đặc biệt: “Tôi không muốn tại nơi công chúng đàm luận đến cuộc sống riêng tư của tôi. Trước kia là như vậy, bây giờ cũng là như vậy, nhất là bình luận chuyện đã là quá khứ này.”

Âu Thấm nhìn cô, chân mày lại lần nữa hơi nhíu nhíu.

“Như vậy, có thông tin nói cô bao dưỡng nam nhân khác... cô cũng không muốn nói sao?”

Tri Hoan hôm nay mặc một cái váy, ngồi ở trên ghế sa lon màu đỏ, thắt lưng thắt tấp, mái tóc dài gạt qua một bên, so với bình thường càng thể hiện sự thành thực hơn, môi đỏ mọng mỉm cười: “Tôi còn chưa từng trải qua việc bao nuôi nam nhân, thời gian ở với vị hôn phu trong một tháng, tới hôn ước, tôi cũng không then với lương tâm, chưa từng làm bất kỳ chuyện có lỗi với anh ta —— về phần tôi sau khi hủy bỏ hôn ước, cùng với người nào ở chung một chỗ, cái này là tự do của tôi, tôi cũng không cần nói với bất kỳ ai.”

Âu Thấm cười một tiếng, thâm ý mà hỏi: “Một đoạn thời gian trước kia, có lời đồn đãi có người nhúng tay vào chuyện giữa cô và Mạc tiên sinh, bị fan của cô công kích, là tiểu thư Tô Nhã Băng, cô ấy có phải là nguyên nhân khiến cô hủy bỏ hôn ước?”

Cúi chõ của Tri Hoan gác lên tay vịn ghế sa lon, tay hơi chống giữ đầu, tư thế có chút lười biếng, trên mặt như cũ mang theo nụ cười, nhưng ý cười không lan đến đáy mắt.

Qua mấy giây cô mới thân nhiên nói: “Vị hôn phu cũ không thích tôi, dĩ nhiên là sẽ thích đàn bà khác. Về phần người đàn bà khác là ai, tôi cũng không quan tâm.”

Cô những lời này nói vân đạm phong khinh. Nhưng sau đó có bạn trên mạng mấy phen suy đoán phiên dịch, cô ý nói thật ra là ——

Vị hôn phu nếu xuất hiện, đó chính là anh ta không quản được nửa người dưới của chính mình. Không có nữ nhân này, cũng sẽ có đàn bà khác, thế nhân thích truy cứu tiểu tam, có thể suy ra nguyên nhân, chính là do người đàn ông này.

Sâu xa hơn chính là, vị hôn phu cũ của cô là người đàn ông kia, Tô Nhã Băng chính là nữ nhân đó. Dĩ nhiên, điều kiện tiên quyết là Tri Hoan không có nói láo.

Ý của lời này, Âu Thấm liền đã hiểu, neho mắt lại, nhìn cô với cặp mắt khác xưa.

Tri Hoan ngũ quan tinh xảo, hợp thành cảm giác là đáng yêu, kinh diễm. Đích thực là vòng giải trí nữ minh tinh ít có linh khí giống như cô. Xuất hiện ở màn ảnh, cô thuộc về kiểu sắc đẹp đáng yêu mà không phải sắc bén.

Huống chi đã sớm nghe thấy tác phong cô là điển hình một đại tiểu thư. Thật ra thì nhìn Tri Hoan liền không thuộc về e dạn người rất thông minh, sắc bén.

Hơn nữa thời điểm tại phòng hóa trang, Tri Hoan còn hốt hoảng, giống như bị đá kích thật lớn, mất đi ba che chở, cả người cũng sắp hồng rồi.

Âu Thấm từ nhỏ tự cao tự đại, hơn nữa kén chọn nam nhân, tại Stanford thật vất vả vừa ý một người, hán nói một câu đã có vị hôn thê liền sạch sẽ gọn gàng đem cô cự tuyệt.

Sau khi về nước, cô liền nhiều lần trần trở đi xem Lương Mãn Nguyệt. Một cô gái bình thường, cô quả thực cảm thấy không xứng với người đàn ông ưu tú như vậy.

Có thể có biện pháp gì? Nhạc Lâm từng nửa đùa nửa thật nói qua: “Hán thật ra thì cũng không phải là đối với vị hôn thê đó khăng khăng một mực. Chẳng qua là chưa từng xuất hiện nữ nhân để cho hán cảm thấy động tâm. Cô thật sự rất ưu tú, đáng tiếc ưu tú nhưng không thể làm cho hán động tâm.”

Ưu tú không thể để cho hấn động tâm, vậy cái gì có thể làm cho hấn động tâm?

Trong lúc nhất thời bách chuyển thiên hồi, nghĩ như rất nhiều, nhưng cũng bắt quá chỉ là qua mấy giây.

Âu Thắm trên mặt không lộ ra một chút dấu vết, trên mặt mỉm cười, hướng cô nói: “Đoạn thời gian trước Tô tiểu thư vướng vào hai scandal, Trì tiểu thư xem ra là vô tình vì cô ấy nói gì?”

Trì Hoan ngớ ngẩn, không hiểu Âu Thắm hỏi lời này có mục đích gì.

Cô vào nghề rất sớm, cùng phóng viên đã từng quen biết, giao thủ nhiều lần. Đối với một ít cạm bẫy trong câu hỏi, cô gần như bèn nhảy nhận ra được theo bản năng.

Ngón tay từ từ vuốt mái tóc dài, đem một lọn tóc gạt qua một bên, cô thần nhiên nói: ” Trước kia tôi cũng không muốn bình luận, hướng chỉ là người đã có liên quan.”

Âu Thắm thân thể nghiêng về phía, điều chỉnh tư thế ngồi, nụ cười không giảm: “Trì tiểu thư không muốn thay cô ấy nói cái gì? Tô tiểu thư trong lòng phỏng chừng cũng không thiếu uy khuất, dù sao Internet đối với người nào mà nói rất đều rất đáng sợ, cho nên...”

Cô ta dừng lại mấy giây, liếc nhìn biểu tình của Trì Hoan: “Tô tiểu thư hôm nay cũng tới.”

Trì Hoan con người nhất thời trừng to, tay trái đặt trên đầu gối trong nháy mắt buộc chặt.

Tô Nhã Băng

Lấy thân phận của Tô Nhã Băng, cô ta có khả năng lên được chương trình này, không thể nghi ngờ là nhờ Mạc phu nhân vận dụng quan hệ.

Mạc phu nhân muốn làm gì, không cần nói cũng biết.

Như thế hôm nay, Âu Thắm đến tốt cùng là đáp ứng công ty của cô, hay vẫn là cùng Mạc phu nhân giang bẫy cô...

Liếc mắt mấy giây, theo bản năng ngừng đầu nhìn về phía Mạc Thời Khiêm đang đứng.

Hấn vẫn là đứng ở nơi đó, cũng vẫn là nhàn nhạt nhìn cô, tất cả ánh mắt liền rơi vào trên người một người, ánh mắt gần như chuyên chú. Thời điểm hấn nhìn cô, cả người cô đều có một loại cảm giác an tâm vững vàng.

Ngón tay thon dài, khớp xương rõ ràng không đếm xỉa tới gì nhẹ nhàng vuốt vuốt đồng hồ đeo tay, chính là cái đồng hồ cô mua. Khí chất trầm tĩnh làm người an lòng, lại có loại thâm tàng bất lộ, khí thế cuồng vọng cùng nghiền ngẫm.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Hấn Nhìn Gợi Cảm Lại Tà Khí

Beta: Stuki^^

Trì Hoan tim cứ như vậy trầm xuống, mắt lạnh lẳng lẳng nhìn Tô Nhã Băng đi tới.

Cô ta mặc một bộ váy màu trắng, tóc dài màu đen nhu thuận thả ngang vai, khí chất trong trẻo ôn nhu, trên mặt là nụ cười e lệ, nhìn ra được là do khăn trang và thấp thỏm.

Âu Thắm trên mặt nụ cười từ đầu đến cuối không thay đổi: “Tô tiểu thư, mời ngồi.”

Tô Nhã Băng cẩn thận ngồi xuống, hướng Âu Thắm cúi đầu mỉm cười: “Âu tiểu thư, chào cô. “

Sau đó ngược lại nhìn về phía Trì Hoan, không biết vì sao người kia nhạt nhẽo lại vô cùng xa cách, cô ta tựa hồ có hơi bất đắc dĩ, bộ dáng muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn không nói gì.

Bắt đầu khi Tô Nhã Băng đi lên, Trì Hoan gần như duy trì một loại tĩnh lặng. Đôi môi đỏ thắm từ đầu đến cuối mang theo cười nhạt, nhưng không liếc mắt nhìn một cái, chứ đừng nhắc tới nói chuyện với cô ta.

Một người sáng suốt cũng nhìn ra được là cô khinh thường cùng chán ghét.

MC dẫn mấy câu rồi rời đi, gần như tất cả mọi người đều có thể nhìn ra thái độ Trì Hoan với Tô Nhã Băng —— cô khinh thường ở trước mặt bất kỳ

người nào nói với cô ta nửa câu, nhưng cô ta cũng ngượng ngập đồng dạng lên án Trì Hoan lạnh lùng và không thân thiện.

Chương trình này nửa giải trí nửa có tính chất tọa đàm, người MC tự nhiên không thể nào ngay từ đầu liền thẳng vào chủ đề.

Âu Thắm cùng với Tô Nhã Băng câu được câu không trò chuyện rồi mấy phút sau, nói đến trên mạng đã kích cô ta, liền cười hỏi: “Tô tiểu thư, cô thật sự là kết hôn rồi đúng không?”

Hỏi tới cái này, Tô Nhã Băng nước mắt liền rớt xuống, thoáng cái liền khóc không ra tiếng.

Âu Thắm trên mặt thật ra thì không có tâm tình gì, có chút thờ ơ, nhưng vẫn là rút cái khăn giấy đưa tới: “Tôi nghe nói chồng cô là có chút bệnh tâm lý?”

Tô Nhã Băng lau ướt nửa cái khăn giấy, mới nhắm mắt lại, nhưng vẫn có giọt nước mắt lăn ra. Như quay lại thời thập niên chín mươi, nữ minh tinh Quỳnh Dao diễn vai khóc làm rung động lòng người: “Kết hôn... Là sai lầm lớn nhất của cuộc đời tôi, cũng là tôi chuyện hối hận nhất.”

“Ồ? cô không yêu chồng của cô sao?”

Thanh âm của Tô Nhã Băng quanh quẩn tinh tế khúc sùt sùi, nhưng không rõ ràng: “Lúc trước tuổi còn nhỏ, thời điểm tôi vừa tới nước Mỹ chưa quen thuộc, tiếng Anh cũng không tiện, chồng tôi khi đó đối với tôi rất tốt. Theo đuổi tôi hơn nửa năm, lại giúp tôi rất nhiều... Tôi lúc ấy suy nghĩ, đời tôi cũng không cách nào lại yêu người nào, cho nên liền nhất thời xúc động gả cho anh ta, tại nước Mỹ chứng nhận kết hôn.”

Âu Thắm thuận theo lời nói của cô hỏi: “Cưới xong anh ta đối với cô không tốt sao?”

Tô Nhã Băng lắc đầu, nhưng nước mắt lại càng mãnh liệt: “Chồng tôi đối với tôi rất tốt, là tôi không đúng...”

“Nói thế nào?”

“Trước khi cưới, anh ta đối với tôi rất tốt, tôi rất cảm kích, cũng cho là mình có thể tiếp nhận, nhưng là...”

Cô ta dùng sức cắn môi, gần như muốn đem môi của mình cắn nát: “Tôi không nghĩ tới, tôi mặc dù gả cho anh ta, nhưng thân thể của tôi không tiếp thụ nổi...”

Dưới khán đài lập tức một mảnh xôn xao.

Ngay cả Âu Thắm đều không nghĩ tới còn cần như vậy, khóe mắt hất lên nhìn Tô Nhã Băng: “Ý của cô là... cô không có cách nào cùng với chồng cô chung phòng?”

Có thể là đã biết trước, cho nên Trì Hoan vào lúc này đối với lời nói này không có có phản ứng chút nào. Thậm chí muốn hướng lên trời liếc một cái, nhưng ổng kính trước mặt lại thật là bất tiện.

Vì vậy cô nhìn, quả thực không có hứng thú nghe Tô Nhã Băng diễn vai khổ tình, tầm mắt không đếm xỉa tới chuyển đi.

Bất tri bất giác liền hướng đàn ông kia nhìn sang.

Trên mặt của Mặc Thời Khiêm vẫn là không có biểu tình gì, nhưng cặp mắt kia phá lệ đen nhánh thâm thúy, hơn nữa trải rộng lăm lăm ý cười. Cô luôn cảm thấy, khi đôi mắt hân nhiên ý cười, hân nhìn qua vô cùng gọi cảm lại tà khí.

Cô thậm chí nhớ lại ngày đó hắn nói —— [em thích anh, nếu không em cũng sẽ không để cho anh làm nam nhân của em, cũng sẽ không nguyện ý theo anh lên giường.]

Quai hàm cô hơi hơi gò lên, vẫn là rời khỏi tầm mắt hắn, cưỡng ép đem sự chú ý lần nữa kéo trở lại trên sân khấu, gò má vô hình nóng bừng.

Âu Thắm cùng Tô Nhã Băng vẫn còn trò chuyện về Dương Hạo.

“Chồng cô có chứng buồn bã, biết anh ta đánh cô?”

Ánh mắt của Tô Nhã Băng đã không còn đỏ, bả vai kịch liệt trù động, tâm tình giống như là đã vào ranh giới: “Tôi sau đó mới biết... Muốn cùng anh ta ly dị, nhưng anh ta sẽ tự tổn thương tới mình... Tôi không có cách nào, chồng tôi giúp tôi rất nhiều... Tôi không thể gặp chết không cứu.”

Âu Thắm không có phát biểu ý kiến, chống cằm lẳng lặng nghe, như có điều suy nghĩ.

Dưới đài, người có tham gia chương trình, các vị khách quý, thấp giọng trò chuyện với nhau, mặc dù không nghe rõ nội dung, nhưng nhìn ra được không ít người đã bắt đầu đồng cảm với cô ta.

“Anh ta một mực đánh cô sao?”

Tô Nhã Băng không có trực tiếp trả lời Âu Thắm, rồi lệ nhẹ giọng nói: “Thời gian dài tôi thành thói quen, bởi vì tôi cũng vẫn cảm thấy thật có lỗi. Bởi vì nghĩa vụ cơ bản của làm vợ cũng không cách nào thỏa mãn anh ta... Tôi thậm chí nghĩ, cả đời khả năng cũng là như vậy.”

Đoạn video này nếu như tung ra ngoài, không nói cô ta tại dư luận bên ngoài lật ngược lại, ít nhất cô ta có thể hòa nhau với Trì Hoan, có một nửa nhóm người đồng cảm.

Nhà báo, vốn chính là nơi dễ dàng bùng nổ nữ nhân đồng tình.

Mặc dù kết hôn không có nghĩa vụ là vợ phải thỏa mãn chồng, nhưng người nào để cho đối phương là người mắc chứng bệnh nóng nảy buồn bã, nghe vào dường như lại có chút liên quan.

Huống chi, vì là tình yêu thủ thân... Không ít người tất nhiên sẽ khịt mũi coi thường, nhưng người cảm động, cũng sẽ không ít.

Trì Hoan đoán không ra ý đồ của Âu Thâm.

Chương trình hôm nay nhìn qua càng giống như là vì Tô Nhã Băng đảo ngược tình thế.

Ít nhất hiện giờ hiệu quả nhìn qua là như vậy.

Cô chưa bao giờ thích thể hiện ra cảm xúc gì, huống chi cô cũng không cảm thấy chính mình rất thê thảm. Nhất là khi Tô Nhã Băng bên dưới sảnh đi lên, cô không có khả năng lộ ra đồng cảm, thậm chí tăng khí thế tự do phóng khoáng cao ngạo.

Cô chỉ nhìn nam nhân từ đầu đến cuối lẳng lặng đứng ở nơi đó, lại thích thấy vẻ tà khí của hắn.

“Sau đó tôi nhìn thấy tin tức trong nước..... Chính là tin Trì tiểu thư tin kết hôn, mới biết... Tây Cố muốn kết hôn...”

Vào lúc này, cô ta vừa khóc vừa nói: “Tôi một mực cố gắng, rất muốn yêu chồng tôi, nhưng chồng tôi đánh tôi một trận, tôi lại tìm cách anh ta càng xa một chút. Thật sự là không có biện pháp... Tôi biết tôi rất vô sỉ, rõ ràng kết hôn rồi còn không quên được mối tình đầu... Nhưng tôi thật cũng không có nghĩ muốn phá hư cái gì.. Tôi thậm chí chưa từng nghĩ phải xuất hiện ở trước mặt của Tây Cố.”

Âu Thâm hỏi: “Cho nên cô trở về nước?”

“Tôi trở về nước chỉ là muốn... Nhìn tận mắt khoảnh khắc anh ấy kết hôn, chặt đứt nhớ nhung... Tôi từ lúc rời đi, anh ấy rất hận tôi. Tôi nghĩ, nếu như anh ấy cưới được vợ, sinh hoạt hạnh phúc mỹ mãn, tôi cũng không có lý do để có thể nhớ anh ấy rồi.”

“Các người là vô tình gặp nhau?”

Tô Nhã Băng gật đầu một cái: “Đêm hôm đó... Tôi bởi vì không muốn cùng chồng tôi động phòng... Hắn lại động thủ đánh tôi... Tôi liền trốn đi... Mưa to, tôi không biết đi nơi nào, không biết rõ làm sao liền chạy tới sân trường đại học lúc trước... Gặp anh ấy... khi đó trên mặt, trên người tôi đều là vết thương...”

Âu Thâm tựa như cười mà không phải cười: “Cho nên các người nói lại tình xưa?”

Tô Nhã Băng lập tức liều mạng lắc đầu: “Cái đó... Cũng chỉ là đồng cảm thôi, đưa tôi đi bệnh viện, giúp tôi đóng viện phí... Sau đó biết tình huống của tôi... Cảm thấy có lỗi với tôi, liền muốn tìm luật sư giúp tôi ly dị...”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Tại Sao Có Thể Có Người Đan Bà Lòng Dạ Rắn Rết Như Vậy

Beta: Stukí^^

Dứt lời, Tô Nhã Băng rút cuộc nhìn về phía Trì Hoan, đỏ mắt thấp giọng khóc sù sù: “Trì tiểu thư... Vô luận như thế nào, là chúng tôi làm thương tổn cô... Thật xin lỗi, tôi không biết cô cùng người vệ sĩ kia kết quả là chuyện gì xảy ra... Nhưng là Tây Cố mặc dù nói không yêu cô, nhưng anh ấy cũng đã nói, nếu quyết định cưới cô, sẽ trách nhiệm với cô.”

Trì Hoan lạnh lùng nhìn cô ta.

Nói tới nói lui, cũng là vì câu nói sau cùng.

Cô không thể không nói Tô Nhã Băng là cao thủ, khó trách năm đó khiêu khích cô, Thẩm Tiểu cũng là tình địch của cô ta, nhưng đến nay còn ngu như bò thay cô ta nói chuyện.

Cô ta là cao thủ xúi giục, không chỉ trích ngay mặt, hoặc là nói rõ, nhưng mỗi một chữ đều có hiệu quả dẫn dắt, hơn nữa còn rất văn vẻ.

Tri Hoan đang muốn mở miệng, Âu Thấm đã không nhanh không chậm hỏi lại: “Vậy... Tô tiểu thư, cô chuẩn bị ly dị sao?”

“Tôi lúc trước có lên tòa án ly hôn rồi, bây giờ bên trong đang xử lý...” Tô Nhã Băng có chút bất đắc dĩ nói: “Nhưng tôi còn hy vọng có thể ly dị trong hòa bình, đem tổn thương ép lại nhỏ nhất...”

“Cô được lắm!”

Một âm thanh kích động đột nhiên vang lên cắt đứt lời cô ta đang nói. Ngay dưới sân khấu có người đột nhiên đứng lên: “Tô Nhã Băng, cô cái loại lang tâm câu phê, loại đàn bà không biết xấu hổ, nói dối không biết liêm sỉ, con của tôi chính là bị cô hại thành cái bộ dạng này!”

Tri Hoan sững sờ, tầm mắt mọi người nhìn sang.

Là một phu nhân đã có tuổi, đầu trắng một nửa, chừng sáu mươi bảy tuổi. Lúc này tâm tình kích động gần như không đứng nổi, nhưng bà ấy vẫn là tránh khỏi người bên cạnh có lòng tốt đỡ, bước đi có chút chật vật hướng phía trước lẫn dãi đi tới.

Tri Hoan nghe được ba chữ ‘con của tôi’ liền biết là người nào, nghiêng đầu nhìn về phía Tô Nhã Băng.

Tô Nhã Băng gương mặt đều trắng bệch, con ngươi mở rộng, rõ ràng đang khủng hoảng.

Cái chương trình này là ghi hình rồi phát sau, nhưng tự nhiên cũng có khán giả. Một lão thái thái đột nhiên làm khó dễ, ngoại trừ khán giả ngạc nhiên, nhân viên làm việc lại không có ngăn trở.

Nhìn lại Âu Thấm, cô ta thờ ơ, hiển nhiên là sáng tỏ trong lòng.

Lão thái thái chạy tới phía trước khán đài.

Không có ai cản bà ta, Tô Nhã Băng hiển nhiên rất sợ bà ta, hoảng đứng lên: “Mẹ, mẹ tại sao lại ở chỗ này...”

Ở nơi này, Âu Thấm là MC nổi danh, Tri Hoan cũng thật sớm đi diễn, các cô đều là đối với máy thu hình cùng khán đài quen thuộc vạn phần, nhưng Tô Nhã Băng không giống nhau, cô ta không có trải qua trường hợp này.

Cho dù hết sức trấn định, nhưng lúc nào cũng sẽ đối kháng khí thế hai nữ nhân bên cạnh, căn bản không rảnh đi chú ý người ở dưới đài.

Lão thái thái đi lên liền một bạt tai quăng tới, nước mắt của mình cũng rơi xuống: “Tô Nhã Băng, cô nói, Hạo nhi của tôi có lỗi với cô?”

“Mẹ, người bình tĩnh một chút...” Tô Nhã Băng sắc mặt tái nhợt, nhưng vẫn là muốn đưa tay dịu bà, trấn an bà.

Tay một chút liền bị gạt xuống, lão thái thái tức giận vô cùng: “Đừng gọi tôi là mẹ! Hạo nhi nhà tôi móc tim móc phổi đối tốt với cô, cô chính là như vậy nói xấu nó?”

Tri Hoan nhú lông mày, rất sợ huyết áp lão thái thái tăng cao, liền sẽ trực tiếp ngắt xiu ở chỗ này.

Tô Nhã Băng ánh mắt hồng hồng: “Mẹ, mẹ thiên con trai ruột của mẹ... Cũng không thể gây sự...”

“Cô còn nói lão!”

Lão thái thái lau nước mắt, bị phần tới cực điểm: “Tại nước Mỹ các người kết hôn vài năm... Nhà chúng tôi từ trên xuống dưới họ hàng bạn bè hàng xóm, ai cũng biết, Hạo nhi nhà chúng tôi rất cuộc có hay không nhà đánh đập qua cô! Nó là có chứng nóng nảy buồn bã không sai, nhưng là vì cô nó một mực uống thuốc, khám bác sĩ tâm lý, mấy năm nay nếu là nó động tới cô một đầu ngón tay, bà lão này sẽ lập tức bị trời giáng ngũ lôi đánh chết không được từ tế!”

Tô Nhã Băng không dám nhìn bà: “Anh ta không có đánh con... Chẳng lẽ thương thế của con đều là chính con làm ra sao?”

“Không sai, sau khi về nước nó là mấy lần ra tay với cô!”

Anh mắt lão thái thái nhìn Tô Nhã Băng giống như là nhìn người có huyết hải thâm cừ: “Còn không phải là do cô muốn về nước, còn không phải là do cô một mực kích thích tâm tình của nó! Cô nếu như là đã gả cho Hạo nhi chúng tôi, tại sao còn muốn cả ngày nói với nó cô không quên được mối tình đầu?!”

Tô Nhã Băng không ngừng rơi lệ: “Con... Con không có...”

“Cô không có? Tại sao không có? Cô còn đổ thuốc bác sĩ tâm lý kê cho nó thành thuốc kháng u uất buồn bã! Nếu như không phải như vậy, nó làm sao tâm tình càng ngày càng mất khống chế, đến cuối cùng còn động thủ đánh cô!”

Lão thái thái từ trong túi lấy ra một cái chai thuốc, lại lấy mấy viên thuốc đi ra: “Hạo nhi nhà chúng tôi đối với cô thế nào, cô thế nào đối với nó... Tại sao có thể có người đàn bà lòng dạ rắn rết như vậy!”

Trì Hoan dần dần mím môi, ngay cả ánh mắt đều tròn lớn thêm không ít.

Những thứ này, ngay cả cô đều cảm thấy bất ngờ.

Âu Thắm cũng tương tự lộ ra chút vẻ mặt ngoài ý muốn.

Tô Nhã Băng gương mặt trong trẻo đều cứng lại, không ngừng lắc đầu, không ngừng rơi nước mắt: “Mẹ... con biết mẹ không thích con, con cũng biết con có lỗi với các người... Nhưng là người không thể đem nước bẩn gội trên người của con.”

“Hạo nhi mấy năm này bệnh tình vẫn luôn rất ổn định, nếu như không phải là cô có dị tâm từ trong căn trở, chẳng lẽ là người làm mẹ như tôi làm sao?”

Hiện trường náo nhiệt như vậy, Trì Hoan lại lần nữa nhìn về phía của Mặc Thời Khiêm. Lại thấy một tên đàn em, bộ dáng còn trẻ tuổi đang thấp giọng nói với hắn gì đó.

“Ngũ ca, Mặc Tây Cố nhất định xông vào... Em cảm thấy chúng ta không chịu được tới khi chương trình xong đâu.”

Nam nhân xì cười, thần nhiên nói: “Ngăn một người cũng ngăn không được, nuôi các người làm gì.”

“...”

Đàn em rất ủy khuất, “Ngũ ca, Mặc Tây Cố tại Lan thành nói thế nào đều là nhân vật có mặt mũi, anh ta đã kinh động đến cảnh sát.”

Mặc Thời Khiêm thấp mắt liếc nhìn vuốt vuốt đồng hồ trên tay, thần nhiên nói: “Được rồi, anh ta muốn vào tới thì cho anh ta đi vào. Tôi cũng không nghĩ các cậu thật có thể đem anh ta ngăn cản ở bên ngoài.”

“....”

Tiết mục đã bị cắt đứt không có cách nào tiếp tục ghi âm, nhưng là hai bên nhiếp ảnh gia lại không có ngừng chụp hình.

Tô Nhã Băng như thế nào có thể nói nữa, cũng chống đỡ không được chất vấn cuồng loạn của lão thái thái, không ngừng lui về phía sau. Trì Hoan chú ý tới cô ta vài lần nhìn về phía phía sau khán đài, nhưng từ đầu đến cuối không có người đi ra tiếp viện cô ta.

Cuối cùng, cô ta sắc mặt trắng bệch, trực tiếp muốn che mặt rồi đi, nhưng lão thái thái gắt gao nắm lấy tay cô ta.

Một âm thanh âm cực kỳ lạnh lùng vang lên: “Đủ rồi.”

Nam nhân tuần mỹ xuất hiện, lưng thẳng đi tới, gương mặt căng thẳng đến mức tận cùng, bộ dáng âm trầm giống như là tiết trời âm u.

Tô Nhã Băng nhìn anh ta, luống cuống, hoảng sợ, tất cả tâm tình toàn bộ biến thành nước mắt, mơ hồ rơi thành dòng.

Lần này, chính xác là nước mắt thật.

Mặc Tây Cố ánh mắt lạnh vô cùng quét mắt nhìn Âu Thắm: “Âu Thắm, chương trình của cô thật là càng làm càng lớn rồi!” Dứt lời, môi mỏng khẽ nhếch, lạnh nhạt phân phó: “Dọn hiện trường.”

Anh ta mang theo người tới, đều là vệ sĩ áo đen, lập tức đứng dậy giải tán khán giả.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Tôi Cho Cô Cơ Hội Một Lần Cuối Cùng, Thay Trì Hoan Làm Sáng Tổ

Beta: Stuki^^

Trì Hoan không lên tiếng, từ khi Tô Nhã Băng xuất hiện, thật giống như sẽ không cùng cô ta nói chuyện gì.

Âu Thắm nhìn đám người, thiếu thiếu mi, không có ngăn cản, thậm chí không có phát biểu ý kiến.

Vệ sĩ chuyên nghiệp rất nhanh đem hiện trường dọn dẹp, khán giả xua tan rồi đi, cho đến khi bọn họ muốn động thủ đập máy quay phim.

“Mạc thiếu, chúng tôi trong đài những thứ này máy móc đều rất hiện đại, đập bẻ là anh chuẩn bị toàn bộ mua mới cho đài chúng tôi sao?”

Mạc Tây Cốc nhìn về phía Âu Thâm, trên môi cong ra mấy phần lạnh lùng: “Cô nhiều tiền như vậy cũng không mua nổi máy mới.”

Âu Thâm cười một tiếng: “Nhưng là những tiền kia cũng không phải là dùng để mua máy quay phim.”

Mạc Tây Cốc trên mặt lãnh đạm bao trùm lên một tầng giễu cợt.

Một giây kế tiếp, tại chỗ máy quay phim đều bị đập bẻ.

Âu Thâm buông tay một cái, bất đắc dĩ: “Nêu như vừa rồi anh không vừa lòng, để cho người đem bộ phận ghi âm xóa bỏ là được, Trì tiểu thư đầu gì cũng là ngôi sao, lại đang là nhân vật nổi tiếng, tôi lại ghi âm một đoạn khác nói không chừng còn có thể dùng, cần gì phải đều phá đi.”

Trì Hoan ở một bên nhàn nhạt nói: “Nếu như cần, tôi có thể phối hợp ghi âm lại một lần.”

Cho đến khi Trì Hoan lên tiếng, Mạc Tây Cốc mới quay đầu nhìn sang.

Cô ngồi ở trên ghế sa lon, tóc vén qua một bên, rũ đầu xuống. Anh ta chỉ có thể nhìn được gò má của cô, thần sắc nhạt nhẽo.

Anh ta nhìn cô chằm chằm mấy giây, cuối cùng vẫn thu hồi tầm mắt, thần nhiên nói: “Đi.”

Cái chữ đi này, không nghi ngờ chút nào là nói với Tô Nhã Băng.

Tô Nhã Băng vài lần muốn tránh thoát đều không thể đem tay từ trong tay Dương lão thái thái rút ra, mắt thấy Mạc Tây Cốc xoay người muốn đi, nhất thời cũng có chút luống cuống ——

Cô nguyên bản là không nghĩ đến sẽ đến đài ghi âm này. Bởi vì cô biết Tây Cốc sẽ mất hứng. Nhưng là Mạc phu nhân lần nữa buộc cô, cô cũng không dám lại chọc giận Mạc phu nhân, cho nên lựa gạt hấn đến rồi.

Kết quả so với cô tưởng tượng còn bất bại hơn.

Trên tay cô vừa dùng lực, rút ra, kết quả dùng sức quá mạnh, lão thái thái không có đứng vững, lão đảo liên lui về phía sau ngã xuống, Âu Thâm cùng Trì Hoan đồng thời đứng dậy muốn đỡ, cũng không kịp.

“Ai u ” một tiếng, cứ như vậy ngã rầm trên mặt đất, nhất thời liên kêu lên.

Mạc Tây Cốc nghe được âm thanh cũng dừng lại bước chân, xoay người nhìn một màn kia, chân mày nhíu lại.

Âu Thâm đỡ bà lên, nhưng khí lực ít, cũng lo lắng người già tẻ bị thương, ngẩng đầu căm tức nhìn Tô Nhã Băng một cái. Thấy đối phương hốt hoảng luống cuống, vì vậy cô lại ngược lại nhìn về phía Mạc Tây Cốc, đang chuẩn bị nói chuyện, âm thanh trong trẻo đã vang lên.

Trì Hoan nhìn về phía nam nhân cau mày: “Mạc thiếu, Dương lão thái thái nói thế nào đều là mẹ Tô tiểu thư, thật sự ở nơi này đã xảy ra chuyện gì, có hay không không tốt lắm?”

Mạc Tây Cốc nhìn cô, lại nhìn lão thái thái, sắc mặt lạnh nhạt phân phó vệ sĩ: “Gọi xe cứu thương, hoặc là đem bà ấy đưa đến bệnh viện.”

Hai người vệ sĩ lần lượt đến, vẫn cẩn thận đem lão thái thái nâng lên.

Tô Nhã Băng tiến lên hai bước, giống như là muốn cùng lên, nhưng lại do dự dừng bước chân lại, nghiêng đầu nhìn về phía Mạc Tây Cốc, nghiêm mặt hỏi: “Tây Cốc... em có thể đi theo xem một chút?”

Mạc Tây Cốc liếc nhìn cô một cái, ừ một tiếng.

Một tiếng cười thật thấp trầm trầm vang lên, không khí của hiện trường lại mang vài phần quỷ dị.

Mạc Thời Khiêm chẳng qua là cười nhạt một cái, chỉ bất quá ngoại trừ nhân viên làm việc bên ngoài, ngoại trừ Trì Hoan, không người nào chú ý tới hấn xuất hiện lúc nào.

Tay của nam nhân vẫn là cầm ở túi quần, không có rút ra, chân dài lững thững đi tới khán đài.

Tô Nhã Băng nhìn hấn, mặt đang mấy phần mặt tái nhợt bỗng trở nên trắng bệch đi.

Bọn họ không phải... Chia tay sao?

Mạc Thời Khiêm nhàn nhạt liếc nhìn Mạc Tây Cốc, tầm mắt ngay sau đó rơi vào trên người của Tô Nhã Băng: “Tô tiểu thư!”

Hấn giọng nói trầm trầm, giống như là quanh quẩn bên tai, mỉm cười như có như không: “Chương trình của Âu tiểu thư có sức ảnh hưởng không nhỏ, nếu Mạc phu nhân đã tốn số tiền lớn như vậy cho cô, không bằng đem cả chương trình đều làm cho xong?”

Về nụ cười kia, càng giống như là hàn băng, thấm vào máu xương cô ta, thấu lạnh cả người.

Tô Nhã Băng gắt gao siết ngón tay, lòng bàn tay lộ ra vết máu.

Đầu ngón tay cô ta run rẩy, hết sức nhẫn nhịn, quay đầu nhìn về phía Mạc Tây Cốc, suy yếu mà miễn cưỡng nói: “Tây Cốc, chúng ta đi thôi...”

Mạc Tây Cốc người mặc âu phục màu xám tro, anh tuấn, lại hợp với khí chất điển hình quý công tử.

Âu Thâm nhìn lúc này nhìn nam nhân tỏa ra hàn khí âm trầm, rất là tò mò cười hỏi: “Mạc tổng, chuyện xảy ra mới vừa rồi, anh không nhìn thấy hay vẫn là... tin tưởng Tô tiểu thư vô điều kiện?” Mạc Tây Cốc nhìn về phía Tô Nhã Băng, không nói gì, môi mím thành một đường thẳng.

“Không phải không thấy, không phải là tín nhiệm, cũng không phải không ngại.”

Mạc Thì Khiêm nhân nhật trả lời châm biếm, nụ cười kia không tiêu tan, nhưng ý cười lại nắm bắt không tới: “Chẳng qua là còn chưa tới mức độ không thể nhìn được, dù sao cũng là đã từng yêu, dù sao cũng là nữ nhân vì chính mình mới nhận hết tổn thương.”

Mạc Tây Cốc ngược mắt, nhìn nam nhân cách mình không tới 2m thâm trầm lạnh lùng, không nói một lời.

Nhưng Mạc Thì Khiêm ngược lại nhìn về phía nữ nhân đang tái nhợt sợ hãi, hơi hột mở miệng: “Tô tiểu thư, nếu như tôi là cô mà nói, mới vừa rồi liền trực tiếp hướng về phía ông kính thừa nhận cô và mối tình đầu khó nén nổi tình cảm, can dự vào hôn ước Mạc thiếu cùng Tri Hoan, làm bọn họ hủy bỏ hôn ước——”

Sắc mặt của Tô Nhã Băng càng ngày càng trắng, con ngươi cũng co rút nhanh, nam nhân lại cười nhạt: “Ít nhất, cô trước mặt Mạc thiếu, còn ở một ít hình ảnh. Dù sao cô như thế nào đi nữa phối hợp Mạc phu nhân, bà ấy cũng coi thường cô.”

Tô Nhã Băng cắn răng, muốn mở miệng cắt đứt hẳn.

“Nếu Mạc thiếu có ý muốn nhúng tay. Tô tiểu thư, vậy cô lại lần nữa ghi âm một đoạn, tôi cho cô cơ hội một lần cuối cùng chính thức thay Tri Hoan làm sáng tỏ.”

Người đàn ông này dường như vô luận nói chuyện với người nào, đều là một bộ nhật nhèo như vậy.

Có thể thời gian dài, cho dù ai cũng có thể cảm giác được cái nhật nhèo này khắc sau tận xương vào tủy.

Ngay cả Tri Hoan cũng không biết, cái gì gọi là ——

[tôi cho cô một cơ hội chính thức thay Tri Hoan làm sáng tỏ.]

Mạc Thì Khiêm không biết lúc nào đem đồng hồ đeo tay lần nữa đeo lên cổ tay trái cúi đầu liếc nhìn thời gian.

Tô Nhã Băng bỗng nhiên đi về phía trước bước ra một bước.

Nhưng cô chưa kịp bước đi, cánh tay liền bị kéo lại.

Mạc Tây Cốc cúi đầu, ánh mắt khóa lại mặt cô thấp thòm lo âu, híp mắt lạnh giọng hỏi: “hắn làm gì mà khiến em sợ?”

“Tây Cốc...” Tô Nhã Băng néo ống tay áo của hắn, giọng nói gần như cầu xin: “Em ngày hôm nay nguyên bản là không muốn đến, cũng không muốn nói Tri tiểu thư không phải, nhưng là mẹ anh nói chỉ cần em nghe lời... bà ấy sẽ cho em một cơ hội... Nguyên bản chính là chúng ta có lỗi với cô ấy, em có thể nói xin lỗi.”

Mạc Tây Cốc dĩ nhiên biết là bọn họ có lỗi với Tri Hoan.

Ít nhất, lúc mới bắt đầu là như vậy.

Đúng như hôn nhân của anh ta cũng không phải của riêng một mình anh ta, chuyện này tổn thất không phải là một lợi ích cá nhân, mà cả lợi ích của một công ty.

Anh ta lạnh lùng liếc nhìn người đàn ông thâm trầm lạnh nhạt, tầm mắt từ trên người Tri Hoan quét qua, vẫn là nắm cổ tay của Tô Nhã Băng, xoay người phải đem cô mang đi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106

Beta: Stuki^^

Mặc Thời Khiêm nhìn bóng lưng hai người kia rời đi, thần sắc lãnh đạm, cũng không mở miệng nói cái gì, hoặc ý tứ là để cho người ngăn trở. Chẳng qua là quay đầu, nhìn về phía cô gái nào đó vẫn còn ở trên ghế.

Tri Hoan chống lại tầm mắt của hắn, mím môi không lên tiếng.

Cho đến khi nam nhân đưa tay ra về phía cô, thanh âm thật thấp, trầm trầm: “Đi ăn cơm tối?”

Hắn dùng câu hỏi, nhưng giọng nói là hoàn toàn là ý quyết định.

Thật sự cô còn chưa có ăn cơm tối, đã sớm liền chuẩn bị xong chương trình ghi âm, bây giờ thậm chí cũng đích xác rất đói.

Chẳng qua là cô bây giờ nhìn hắn, có một loại cảm giác khó nói thành lời cùng lúng túng.

Cảm giác này là gì chứ?

Tri Hoan nhìn về phía Âu Thâm, mím môi hỏi: “Cái tiết mục này không ghi lại nữa sao?”

Âu Thâm nhìn về phía Mặc Thời Khiêm, vẻ mặt lộ vẻ ngạc nhiên: “Anh thật... ở cùng với cô ấy?”

Khi một nữ nhân hỏi nam nhân vấn đề như vậy, liền đại biểu cô ấy thích hắn, không có có ý nào khác.

Âu Thâm chỉ không rõ, Mặc Thời Khiêm, hắn làm sao lại có thể thích nữ nhân.

Hơn nữa Âu Thâm tự xưng là ánh mắt kén chọn, nghĩ vẫn không hiểu người nam nhân như Mặc Thời Khiêm lại ở cùng nữ minh tinh.

Mặc Thời Khiêm vẫn là nghiêng đầu nhìn Tri Hoan, tay vẫn đưa thẳng ra.

Tri Hoan trong đầu nghĩ, cái tư thế này của hắn, chắc nếu cô không đứng dậy thì sẽ không thu tay, nói thế nào hắn cũng giúp cô, cũng không thể để cho hắn lúng túng.

Vì vậy cô vẫn là đứng dậy, đi tới bên cạnh của hắn.

Nam nhân đưa ra tay liền thuận thế nhót chặt eo của cô, đưa cô ôm vào trong ngực.

Động tác này là ý gì, không cần nói cũng biết.

Tri Hoan không có lên tiếng, phối hợp rúc vào trong ngực của hắn.

Mặc Thời Khiêm lúc này mới nâng ánh mắt, gạt đầu thanh đạm: “Chuyện ngày hôm nay cảm ơn cô, là tôi thiếu cô một cái ân huệ.”

Âu Thâm ánh mắt phức tạp nhìn hắn, lại nhìn cô gái trong ngực hắn lần nữa: “Nếu như tôi biết các người thật ở chung một chỗ, tôi sẽ không đáp ứng giúp anh.”

Âu Thâm cho là hắn giúp Tri Hoan, chỉ là bởi vì cô ấy đã từng là người hắn phải bảo vệ.

Mặc Thời Khiêm thần nhiên nói: “Tôi với cô ấy có phải hay không ở cùng nhau, cùng chuyện ngày hôm nay không liên quan. Cô chỉ cần biết hiện tại quan hệ của bọn họ, Tri Hoan là người bị hại, hôm nay cô việc làm cũng không có vi phạm nguyên tắc và đạo nghĩa của cô”

Âu Thâm nghe hắn nói, lại không tìm được điểm phản bác.

Cô ta nhìn Tri Hoan, vẫn có mấy phần không cam lòng.

Đàn ông thích Tri Hoan, cô cảm thấy rất bình thường, nhưng hắn là Mặc Thời Khiêm, hắn không nên theo chân đám người bình thường như thế.

“Anh thích cô ấy sao?”

Tri Hoan trong thâm tâm giống như là bất ngờ không kịp phòng bị bị người ta gõ mạnh một chút, cô mím môi, rũ xuống đôi mắt. Bởi vì gần như vùi đầu vào ngực hắn, cho nên cũng không người nào thấy thần sắc của cô.

Nam nhân ngón tay vuốt đầu cô gái trong ngực một cái, giọng nói vẫn trầm thấp, trả lời rất vững vàng: “Tôi bây giờ là của cô ấy.”

Âu Thâm nhìn hắn một lúc lâu, mới đột nhiên cười: “Đàn ông các anh có phải hay không đều thích bảo vệ những cô gái yếu đuối?”

Âu Thắm thật ra thì cũng không hiểu rõ được Trì Hoan. Chỉ là ngoại hình của cô ấy, khí chất nhìn qua là nữ nhân yếu ớt. Hơn nữa tình huống trước mắt, cô ấy chính là nhân vật được nam nhân bảo vệ.

Đúng như lúc này Trì Hoan còn rúc vào trong ngực của Mặc Thời Khiêm, y như là chim non nép vào người mẹ. Tình huống như thế, nhân vật như vậy, Trì Hoan không cách nào đáp lại.

Mặc Thời Khiêm môi mông khê cong lên, nhàn nhạt nói: "Cô không thiếu nam nhân thích, chẳng qua là cô không thích bọn họ mà thôi."

"Bọn họ cũng không phải thật sự yêu thích tôi,"

Âu Thắm hít ánh mắt, nét mặt rất kiêu căng: "Bọn họ có thể yêu thích vẻ đẹp của tôi, thích gia thế nhà tôi, thích chinh phục tài nữ Âu Thắm. Thời điểm ở chung với nhau, bọn họ lại chê tôi quá chú tâm vào sự nghiệp, cảm thấy trong xương không đủ nữ tính, không có tư thái của nữ nhân."

Khi nói những điều này ánh mắt của Âu Thắm vẫn nhìn chằm chằm vào Mặc Thời Khiêm, cũng không để ý trong lòng ngực của hắn đang ôm một cô gái.

Mặc Thời Khiêm nhàn nhạt lắng nghe cô ta nói, bàn tay đặt trên người cô gái nhỏ, như có như không vuốt ve, giống như là vuốt ve sủng vật.

"Không có người nào thích với một người không muốn là được. Cũng không thể so sánh người thuộc thế giới này với thế giới khác —— là ai nói thích thông minh so với thích xinh đẹp thì là giỏi hơn, là ai nói bởi vì một lần lên giường mà ở chung một chỗ, liền nhất định so với các nguyên nhân khác mà lựa chọn ở cùng một chỗ là đùa giỡn? Thế giới nam nhân và nữ nhân sau khi trưởng thành, yêu chẳng qua là tự nguyện cùng vui thích, biết rõ mình muốn cái gì."

...

Trì Hoan bị nam nhân dắt đi ra đài ghi hình.

Cô đi phía sau hai bước, nhìn bóng lưng nam nhân cao lớn trước mặt, nhớ tới những lời hắn và Âu Thắm nói với nhau.

Âu Thắm cuối cùng không nói gì.

Cô biết Âu Thắm đại khái là biết ý tứ của hắn, nhưng cô thì không hiểu.

Cô đi ở phía sau, buồn rầu gọi tên của hắn: "Mặc Thời Khiêm."

"Ừ?"

"Chúng ta chia tay."

Cô không có ý tứ gì khác, cũng chỉ là nhắc nhở quan hệ của bọn họ hiện giờ mà thôi.

Bọn họ bây giờ chính là trạng thái chia tay.

Mặc Thời Khiêm bước chân dừng lại, xoay người, cúi đầu nhìn cô, hít thở trầm trầm, cùng với người vừa ở đài như là hai người hoàn toàn khác nhau: "Em còn muốn chia tay?" Trì Hoan cúi đầu, không lên tiếng.

"Trì Hoan!" Hắn thân nhiên nói: "Con người của anh chưa bao giờ làm chuyện vô ích, cũng không thích lãng phí vô vị. Nếu như em có ý muốn chia tay, có thể. Em đi tìm cho ba em một luật sư, chuyện tối hôm nay xem như chưa từng xảy ra. Chính em một người một ngựa đi theo Tô Nhã Băng cùng Mặc phu nhân đầu."

Trì Hoan mở to hai mắt, không tưởng tượng nổi nhìn hắn: "Nào có ai như anh vậy?"

Nam nhân giơ tay lên nắm cằm của cô, cúi đầu chạm vào má của cô, hô hấp ấm áp đều vẩy vào trên da thịt của cô: "Em là nữ nhân của anh, anh mới quản, nếu như em không phải, dựa vào cái gì, hử?"

"Vậy anh trở mặt cũng quá nhanh!" Trì Hoan bĩu môi một cái, mắt nhìn hắn, hơi hơi mím môi tố cáo: "Anh cái này căn bản là ý thể hiếp người, khi dễ em bây giờ không nơi nương tựa."

Nam nhân cúi đầu vỗ nhẹ một cái mặt của cô, cười: "Ừ, vậy em đi tìm chỗ dựa lớn hơn anh rồi dựa vào."

Dứt lời, thân thể cao lớn liền tách ra, chân dài bước ra, làm bộ như muốn rời đi thật nhanh.

Trì Hoan đứng tại chỗ, nhìn hắn không nhanh không chậm bước đi, giận đến dùng sức dậm chân, vẫn là chạy đuổi theo, thở hổn hển theo sau hắn, quyết môi than phiền: "Mặc Thời Khiêm, anh chính là khi dễ người!"

Hắn cúi đầu nhìn cô một cái, cánh tay nhốt chặt hông của cô, thân nhiên nói: "Muốn anh không khi dễ em, thì em bây giờ không biết đã bị bao nhiêu người bắt nạt."

Hai người còn chưa đi ra cao ốc, con đường phía trước liền bị phong bế.

Giống như là bị phóng viên vây chặt, đem tất cả lỗi đi ra cửa đều ngăn chặn.

Tri Hoan cau mày: “Đã xảy ra chuyện gì?”

Người đàn ông cười nhạt: “Đại khái đang diễn trò, bị “chó săn” bắt quả tang!”. Hắn cúi đầu nhìn cô, chân mày hơi nhíu: “Em muốn xem không?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107

Beta: Stuki^^

Tri Hoan cúi đầu liếc nhìn cánh tay vòng ngang hông mình, mím môi nói: “Anh lại không buông tay ra, chờ lát nữa trò hay chính là em với anh.”

Mặc Thời Khiêm liếc cô một cái, mấy giây sau, vẫn là đem tay thu về, hai người chẳng qua là sánh vai mà đi.

Hắn “nghe lời” như vậy, Tri Hoan ngược lại có chút không thích ứng, cô ngẩng đầu lên, nói một câu: “Mặc Thời Khiêm, khi em đưa ra điều kiện này, anh còn nói thân là đàn ông, anh rất uy khuất. Em thấy thân phận của anh cũng thật không quang minh chính đại, thật ra thì anh cũng không dám để cho người khác biết anh ở chung với em, đúng không?!”

Trước lời đồn đãi cô bao nuôi nam nhân, chỉ nói là hư hư thực thực vệ sĩ của cô. Nhưng cũng không có đem thân phận cụ thể của hắn moi ra mà thôi.

Mặc Thời Khiêm nhàn nhạt nhìn cô một cái, giơ tay lên dặt tay cô.

Quá trình không có chút nào gián đoạn, giống như một cách tự nhiên là tiện tay nắm lấy.

Tri Hoan: “...”

Cô cúi đầu, dùng thêm vài phần sức lực muốn rút tay ra.

Nhưng khí lực của cô làm sao có thể đem tay trong tay nam nhân rút ra.

Hắn nhìn không có dùng lực gì, nhưng cô dùng sức thế nào tay đều là bị hắn nắm vững vàng trong lòng bàn tay.

Tri Hoan không có biện pháp.

“Mặc Thời Khiêm, anh buông tay em ra.”

Nam nhân không có để ý tới cô.

“Mặc Thời Khiêm, sẽ bị người thấy.”

Hắn vẫn là không có phản ứng gì.

Tri Hoan có chút gấp, bước chân cũng dừng lại: “Mặc Thời Khiêm.”

Nam nhân hơi hơi nhíu mày, thản nhiên nói: “Em không phải là muốn bị người khác thấy, anh tác thành cho em.”

Người đàn ông này thật sự là... Vĩnh viễn đều là một vẻ không sợ trời không sợ đất.

Nhường cô một chút rất khó sao?

Tri Hoan phồng má, tức biểu môi nhìn hắn: “Được rồi! Được rồi, em biết anh quang minh chính đại, không sợ bị người ta biết, là em sợ, được chưa?”

Mặc Thời Khiêm một cái tay khác cầm vào túi quần, trên môi dường như tràn ngập nụ cười, nhưng nhìn kỹ lại không có, cả người nhìn qua thanh thản vô cùng, tay vẫn không có thả lỏng: “Phải không?!”

Cô gật đầu, “Dạ dạ dạ, anh mau buông tay.”

Nam nhân hơi hơi cúi đầu, nhàn nhạt nói: “Ừ, cái kia để coi như em có thành ý, em hôn anh một cái.”

Tri Hoan, “... Cái gì thành ý?”

Hắn nhủ vậy:” Nhân nhượng với em, để cho em thả lỏng liền thả lỏng, thân là nam nhân, anh chẳng phải là rất không có tự ái?”

Tri Hoan nhìn hắn:”... Mặc Thòi Khiêm! Anh thật là trẻ con!”

Hắn liền nhìn cô, trong đôi mắt cong cong, một bộ dáng đợi cô chủ động.

Tri Hoan mím mím môi, bị hắn nhìn một chút, liền bắt đầu không được tự nhiên.

Da mặt cô xưa nay không tẻ, nhưng ở trước mặt người đàn ông này dường như còn kém xa một đoạn.

Nhất là hắn còn rất kiên nhẫn, khí lực còn lớn hơn.

Mặc Thòi Khiêm từ đầu đến cuối rất nghiêm chỉnh, Tri Hoan cuối cùng không nhịn được. Hai người đứng ở chỗ này sẽ dễ bị người khác thấy, vì vậy vẫn là một bước tiến lên, nhón chân lên, tại trên cằm hôn hắn một cái:”Được rồi.”

... ..

Lúc đi ra, Tri Hoan mặc một áo khoác ngoài màu xám đậm, trên cổ khăn quàng quần hơn nửa bên mặt, lại đeo kính râm, dĩ nhiên, điều này cũng không có tác dụng, bởi vì cô từ đài ghi hình đi ra.

Nhưng Mặc Thòi Khiêm an bài bốn người vệ sĩ, hai trước hai sau, ngăn cản có người đến gần cô.

Vệ sĩ của nam nhân ra hiệu mở con đường đi ra.

Tri Hoan lúc này mới phát hiện bị vây chặt ở trong không phải là đại minh tinh, là Tô Nhã Băng cùng Mạc Tây Cốc.

Chính xác mà nói, là Tô Nhã Băng.

Tại trước bậc thang, Tri Hoan cùng Mặc Thòi Khiêm đứng ở bậc cao nhất.

Tô Nhã Băng bị cản ở chính giữa.

Không biết từ đâu lộ tin tức mà bị một đám phóng viên vây ở phía dưới.

Một cô gái khoảng chừng hai mươi, hai mươi tuổi xinh đẹp đi giày cao gót, một thân thời thượng, từ đầu đến chân, mặc quần áo nhãn hiệu nổi tiếng, trang điểm da mặt rất nhạt, cho người ta cảm giác là một nữ nhân thành thực.

Cô gái kia ngăn ở trước mặt của Tô Nhã Băng, trên mặt có vẻ giễu cợt tựa như cười mà không phải cười.

“Đã lâu không gặp, ” Nữ nhân liếc nhìn Mạc Tây Cốc, nụ cười trên mặt sâu hơn, ngoe đầu cười nói:”Tô tiểu thư, cô thật đúng là một điểm cũng không có thay đổi.”

Sắc mặt của Tô Nhã Băng, theo Tri Hoan nhìn thấy là trắng bệch đến không còn giọt máu.

Ngay cả tại khi ở trường quay, mẹ của Dương Hạo đột nhiên làm khó dễ, cô ta cũng không sợ hãi như vậy.

Giống như là sợ hãi hốt hoảng đến mức tận cùng, rốt cuộc không áp chế được.

Cô ta dùng sức nắm ống tay áo âu phục của Mạc Tây Cốc:”Tây Cốc, chúng ta đi thôi...” Cô ta không kiềm được run rẩy:”Em muốn rời khỏi nơi này... Chúng ta đi thôi.”

Đây là biểu cảm thực tế chân thật nhất, cũng chính xác là bởi vì sợ mà sinh ra điềm đăm đáng yêu.

Có thể khi đối mặt với Mặc Thòi Khiêm, đối phương là một nam nhân, hơn nữa còn là một nam nhân có thân phận phức tạp, Mạc Tây Cốc có lý do lựa chọn bảo vệ cô mang cô rời đi.

Nhưng người đàn bà trước mắt này... Bất quá chỉ là nữ nhân xa lạ một tay trái gà không chặt, ngoại trừ trong mắt đùa cợt châm chọc, trên người không mang theo bất kỳ tính công kích nào.

Mạc Tây Cốc nâng lên đôi mắt, nhìn nữ nhân kia đang cười, nhưng trong đôi mắt hoàn toàn không mang ý cười:”Các em quen biết?”

Nữ nhân cười nói:”Biết nha, hơn nữa rất quen đó! Tôi nhưng là so với anh hiểu rõ vị này Tô tiểu thư đây hơn... Mạc tiên sinh.”

Tô Nhã Băng cái gì đều không để ý tới, cầm cánh tay của Mạc Tây Cốc liền muốn kéo anh ta đi.

Người đàn ông bất động.

Lại là giọng của nữ nhân kia cũng trong cùng một lúc dâng đặc vang lên: “Tô Nhã Băng, tôi còn không nói gì, cô cứ như vậy chột dạ... Mạc tổng lại không phải người ngu...”

Dứt lời, cô hướng Mạc Tây Cố khẽ mỉm cười: “Đúng vậy không? Mạc tổng?”

Tô Nhã Băng ngăn cản ở trước mặt của cô gái kia, giọng nói bắt đầu sắc nhọn: “Cô rốt cuộc muốn làm gì?”

“Gần đây mới vừa trở về nước, trên mạng thấy tin tức của cô...”

Cô ta cười rất nhẹ, ánh mắt lại lạnh lẽo khinh bỉ, ngữ điệu vốn nhẹ nhàng lại lượn lờ mỉa mai: “Ai nha, tôi nhớ lộn sao, tôi nhớ nửa năm trước cô với chồng tôi như keo sơn yêu nhau, thời điểm tôi mang thai cô còn tìm tôi... Nói với tôi các người mới là thật lòng yêu nhau, tôi lợi dụng đứa con trong bụng trời buộc chồng tôi là loại nữ nhân hèn hạ vô sỉ.”

Tri Hoan vốn chỉ là muốn nhìn một chút xem kịch vui mà Mạc Thời Khiêm nói...

Nghe vậy gương mặt đáng yêu đều kinh hãi, không nhịn được, nghiêng đầu ngược mắt nhìn về phía người đàn ông đang đứng bên cạnh, tròn to hai mắt hỏi hẩn.

Cô rốt cuộc đã hiểu, tại sao Tô Nhã Băng sẽ một mực sợ hãi hẩn.

Có một số việc, Mạc Tây Cố có thể không thêm đề ý, nhưng là có một số việc ——

Anh ta cũng không thể không thêm đề ý.

Mạc Tây Cố gương mặt ôn hòa tuấn mỹ cứ như vậy cứng lại, con ngươi trừng lớn, sau đó biểu tình bắt đầu nứt nẻ, dù là ngũ quan anh ta cơ hồ không có rõ ràng thần sắc thay đổi.

Cho dù ai cũng cũng có thể cảm giác được âm lãnh trên người anh ta, khí thế mãnh liệt tùy thời có thể bạo phát.

Giọng của nữ nhân không cao, nhưng tại chỗ phóng viên cùng đám “chó săn” toàn bộ xôn xao một mảnh.

Nhưng anh ta từ đầu đến cuối không lên tiếng, cũng không có nhìn Tô Nhã Băng một cái, chẳng qua là nhìn chằm chằm nữ nhân đang cười nói kia.

Tâm tình của Tô Nhã Băng gần như trong nháy mắt trượt đến ranh giới: “Cô nói vậy! Không phải như vậy... Không phải như vậy!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108

Beta: Stukĩ°°

Dứt lời, Tô Nhã Băng giống như là đột nhiên nghĩ tới cái gì liền xoay người bắt cánh tay của Mạc Tây Cố: “Lời người đàn bà kia nói đều là nói dối! Tây Cố, anh không nên tin cô ta, không phải là như vậy!”

Thật lâu, Mạc Tây Cố mới cúi đầu nhìn mặt của cô ta.

Anh ta lại nhìn chằm chằm cô ta một lúc lâu, mới chậm rãi nói: “Vậy là như thế nào?”

Anh ta giọng nói bình tĩnh, chậm chạp.

Tô Nhã Băng như cũ bắt lấy cánh tay anh ta, muốn kéo anh ta rời đi, giọng nói cầu khẩn, lã chã nước mắt: “Có thể nói cho anh... Chúng ta rời đi trước có được hay không... em ở trên xe nói cho anh... Chúng ta đi thôi.”

Mạc Tây Cố nhìn hình dạng của cô, mặt bình tĩnh lạ thường nhưng không nhúc nhích.

Nữ nhân vậy vậy tóc dài một cái, cô gái trẻ mang nét phong tình, cười nói: “Tôi tiểu thư nói cô ấy bởi vì không thể quên được anh, cho dù kết hôn rồi điều chưa từng cùng chồng cô ta động phòng, cho dù bị đánh thương tích khắp người cũng muốn thủ thân như ngọc. Nhưng là giữa cô ta và chồng cô ta —— cô ta lại qua lại một người nam nhân... Mạc tổng, cô ta lừa anh, anh nhất định phải lựa chọn nghe cô ta nói sao?”

Tô Nhã Băng nước mắt tuôn ra ngoài: “Tây Cố... em có thể giải thích với anh, không phải như cô ta nói.”

Mạc Tây Cố thân nhiên nói: “Anh có thể nghe em nói, cũng có thể nghe em giải thích, ” Dừng không tới nửa giây, anh ta cứ tiếp tục nói: “Bất quá lúc này, bất kể cô ta nói là thật hay giả, anh đều phải nghe xong.”

Tô Nhã Băng khóc: “Nhưng là nơi này có nhiều ký giả như vậy, bọn họ sẽ không nghe em giải thích. . . Bọn họ đều là Mạc Thời Khiêm cùng Trì Hoan gọi tới, vì chuyển hướng dư luận.”

Mạc Tây Cố ngẩng đầu nhìn một đám phóng viên đang bị ngăn cản bởi vệ sĩ đứng thành một vòng bên ngoài, lạnh nhạt phân phó vệ sĩ đem phóng viên toàn bộ đuổi đi.

Vệ sĩ rất nhanh bắt đầu thi hành cường chế.

Nữ nhân như cười như không nhìn Tô Nhã Băng: “Tôi không phải nói thật? Tô tiểu thư, mời, chúng ta đối chất nhau, tôi câu nào không phải thật —— cô chưa cùng chồng tôi yêu nhau nửa năm, hay vẫn là tại thời điểm tôi mang thai, nói tôi cùng chồng tôi là hôn nhân chính trị không có có tình cảm, để cho tôi tha các người một con đường sống?”

” Thời điểm tôi đi cùng với anh ta không biết anh ta đã kết hôn rồi! ” Tô Nhã Băng giương cao âm thanh ngắt lời nói, cặp mắt đỏ ngầu: “Tôi cũng là người bị hại! Thảm phu nhân, tôi đã sớm không có quan hệ gì với các cô rồi, cô tại sao còn muốn âm hồn bắt tán quần lấy tôi?”

“Há, cô không biết hán kết hôn rồi?”. Nữ nhân kia hướng Tô Nhã Băng cười cười, nhẹ nhàng quỵr rừ: “Nhưng là, cô cũng không biết mình kết hôn rồi à?.”

Tô Nhã Băng hô hấp rất gấp gáp, cô ta dùng sức mới có thể duy trì hô hấp bình thường: ” Thời điểm tôi cùng Thẩm Hồng ở chung với nhau không biết anh ta kết hôn rồi, tôi biết về sau chúng tôi liền chia tay. . . ”

Nữ nhân khinh miệt cười: “Là cô không kịp đợi muốn cho Thẩm Hồng ly dị tôi, sau đó cô cũng ly dị để cho hán cưới cô. . . Nhưng là tôi nguyên ý tác thành các người, hán lại không chịu ly hôn với tôi, cô ở trước mặt hán giả bộ đáng thương, ở sau lưng hán quán tôi nửa năm, cuối cùng cảm thấy gả vào nhà giàu có không vui, cho nên mới lựa chọn tạm thời trở lại bên người chồng đáng thương của cô, như vậy mới đúng chứ?”

Tô Nhã Băng cắn môi: “Tôi không có quán cô, tôi biết sau này khi cùng hán chia tay, chồng cô vượt quá giới hạn không phải lỗi của tôi, anh ta cần bản không nói cho tôi biết anh ta kết hôn rồi. . . ”

“Cô cũng không không có nói cho hán cô kết hôn rồi! ” Nữ nhân kia cười cười, hơi hột cười lạnh: “Dĩ nhiên, hai người các người đều không là thứ tốt gì, điểm này là không sai.”

Ở nơi này toàn bộ quá trình, Mạc Tây Cố gần như không nói một lời, an tĩnh giống như là không tồn tại.

Trì Hoan cúi đầu trên cao nhìn xuống nhìn qua, cũng không có phát ra âm thanh gì.

Mạc Thời Khiêm dĩ nhiên là càng không, trừ chân mày nơi che đậy một tầng bạc bẽo chế giễu, giống như hán thật chỉ là vệ sĩ bình thường của Trì Hoan, đứng ở bên người của cô.

Tô Nhã Băng nhìn nữ nhân trước mắt, hận ý gần như muốn thẩm ra đáy mắt.

Người đàn bà này là người cô hận nhất, không ai sánh bằng, so với Trì Hoan, nữ nhân ở trong lòng cô là một cây gai nhỏ không được.

Bờ môi cô ta gần như đang phát run: “Đào Thanh! Cô hận tôi như vậy? Cô cảm thấy tôi chia rẽ hôn nhân của cô, cô cảm thấy bởi vì tôi, cô mới không chiếm được tình yêu của chồng, nhưng là anh ta đã lựa chọn cô, cũng đã trở lại bên cạnh cô rồi, cô rốt cuộc muốn nhìn tôi thê thảm đến mức độ như thế nào, cô mới hả giận?”

Đào Thanh liếc cô ta một cái, đã lười cùng với cô ta cãi cọ, ngược lại nhìn về phía Mạc Tây Cố, có chút lười biếng nói: “Mạc tổng, anh thật là rộng rãi, đã vậy tôi sẽ không nói gì, bất quá. . . sự tình Tô tiểu thư cùng Trầm tiên sinh ở chung với nhau, khả năng trong nước không có tin tức, nhưng ở New York bên kia, anh hỏi thăm Trầm tiên sinh một chút. . . Bọn họ vẫn biết một ít đó.”

Mạc Tây Cố khuôn mặt ngoại trừ âm trầm có thể đóng băng, dường như cũng không có tâm tình gì khác, môi mỏng mằn rất chặt, thật lâu cục xương ở cổ họng lăn một vòng, lạnh nhạt hỏi: “Đào gia cùng Thẩm gia đều là đại gia tộc có mặt mũi, Thảm phu nhân, cô mạo hiểm bị chó săn toàn thế giới săn lùng mà tính nợ cũ, cũng là bởi vì cô ấy đã từng là với chồng cô vượt quá giới hạn?”

Đào Thanh buông tay một cái, cười rất tùy ý: “Anh muốn hiểu như vậy cũng không có vấn đề gì. Tôi chính là vừa trở về, cảm thấy tổ quốc thật tốt. Sông núi đều tươi đẹp như vậy, nhưng tôi cả ngày đều nhìn thấy cô ta, giống như một viên ‘cứt chuột’ rơi vào trong súp, thật quá chán ghét.”

Lời này vừa cay nghiệt vừa khó nghe, sắc mặt của Tô Nhã Băng đã không cách nào hình dung rồi, cô ta lại chỉ có thể nhịn, không cách nào phát tác.

Nhất là, Mạc Tây Cố dường như không có phản ứng gì.

Giương mặt đẹp trai không có bất kỳ cảm xúc gì, chân thon dài đi phía trước một bước, rơi vào xuống bậc một trên bậc thang.

Lướt qua bên người Đào Thanh không nói gì, mặt không cảm xúc đi xuống.

Tô Nhã Băng nước mắt lại lần nữa xông ra: “Tây Cốc...”

Đào Thanh cười môi: “Anh ta thật giống như nói có thể nghe cô giải thích, còn không đuổi theo, nói không chừng anh ta tin tưởng cô đó?”

Châm chọc rõ ràng như vậy, Tô Nhã Băng dĩ nhiên là nghe hiểu. Cô ta không rảnh lại so đo những thứ này, vẫn là vội vã đuổi kịp bước chân của nam nhân.

Tri Hoan chạng vạng tối bắt đầu ghi âm tiết mục, lúc này, trời đã toàn bộ đen xuống.

Phòng viên đều bị đuổi đi rồi, trời đen như mực, thổi mạnh gió lạnh, nơi này cũng chỉ còn lại có ba người.

Tri Hoan bị hấn nắm tay, nam nhân nhân nhật giọng nói trên đầu cô vang lên: “Có thể đi ăn cơm.”

Hấn kéo cô đi xuống.

Tri Hoan chỉ có thể đuổi theo cước bộ của hấn, chẳng qua là phản ứng hơi chậm một chút chậm, giống như là đang suy nghĩ xuất thần chuyện gì.

Thời điểm cùng Đào Thanh gặp thoáng qua, giọng của nữ nhân lại lần nữa vang lên: “Mặc tiên sinh, chuyện anh đáp ứng tôi, sẽ không nuốt lời chứ? Đặc biệt bay qua Thái Bình Dương vì một nữ nhân như vậy? Chuyện như vậy tôi đều đã làm. Anh nếu là lừa tôi, tôi coi như là trở lại với người đàn ông cạnh bả trên giường kia đều sẽ không để yên cho anh.”

Đáp lại chỉ có hai chữ không mang tâm tình gì: “Không biết.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 109

Beta: Stuki°°

Bước chân của Mặc Thời Khiêm không có dừng lại, dắt tay của Tri Hoan theo bên người cô ta đi qua, trực tiếp đi xuống.

Chiếc xe Gutts màu đen đậu ở chỗ tối, nam nhân tự nhiên thay cô kéo cửa chỗ ngồi cạnh tài xế, sau đó mới vòng qua đầu xe trở lại chỗ tài xế.

Xe lái ra khỏi một lúc lâu.

Bên trong xe từ đầu đến cuối là an tĩnh, Tri Hoan nghiêng đầu nhìn phong cảnh không ngừng biến đổi, tựa hồ đang xuất thần.

Nam nhân giọng trầm thấp đánh vỡ bầu không khí im lặng: “Em đang mất hứng?”

Tri Hoan lấy lại tinh thần, thu hồi tầm mắt, thấp giọng nói: “Không có.”

Hấn nhân nhật: “Em không nói gì.”

Cô có chút buồn cười nói: “Em chẳng lẽ không thể không nói gì sao?”

“Không thể, em nên có rất nhiều lời muốn nói.”

Mặc Thời Khiêm là một nam nhân có sở thích yên tĩnh, hấn cũng không thích người khác ghé vào lỗ tai hấn xì xào xào nhưng hấn vô cùng không thích Tri Hoan an tĩnh, nhất là an tĩnh khác thường như bây giờ.

Tri Hoan mím môi, lại trầm mặc.

Cô rất là muốn hỏi, cũng chính xác là có rất nhiều lời muốn nói, nhưng cô không biết mở miệng từ chỗ nào.

Cô suy nghĩ một chút, tìm được vấn đề đơn giản nhất: “Đào Thanh vừa rồi, là người nào?”

“Vợ của bạn trai trước của Tô Nhã Băng.”

“Em hỏi cô ta với anh quan hệ thế nào.”

Mới vừa rồi cái vãi cô đều nghe được, dĩ nhiên biết quan hệ của Đào Thanh với Tô Nhã Băng.

“Không có quan hệ.”

Loại này trả lời căn bản là gián tiếp cự tuyệt trả lời, Trì Hoan bực mình, lười không muốn để ý đến hắn, đem mặt lại quay qua một bên.

Một lát sau, thanh âm nam nhân trầm thấp thản nhiên nói: ” Thời điểm anh điều tra Tô Nhã Băng, điều tra được cô ta cùng Thẩm Hồng quan hệ, cô ấy là Thẩm Hồng phu nhân... Vừa vặn cô ấy gần đây cần trợ giúp, anh có thể giúp cô ấy.

” Trợ giúp cái gì?”

Hắn trả lời đều đầu vào đấy: “Cô ta muốn ly dị, nhưng chồng cô ta không chịu. Gia tộc của cô ta bên này cũng không cho phép cô ta ly hôn, cô ta yêu cầu luật sư, anh thay cô ấy tìm một luật sư cho cô ấy.”

Trì Hoan, “... Nhạc Lâm?”

“Ừm.”

Cô cắn môi dưới: “Anh cùng Nhạc Lâm quan hệ thế nào?”

” Bạn cùng phòng đại học nửa năm ”

Trì Hoan trong lúc nhất thời không phản ứng kịp, u mê hỏi: “Anh làm sao với anh ta làm bạn cùng phòng? Nhạc Lâm không phải là tại Stanford học luật pháp sao?”

Ngón tay khớp xương rõ ràng của nam nhân đỡ tay lái, quay đầu đi nhìn nhặt liếc cô:”Nam nhân của em ở nơi nào học đại học, học cái gì em hoàn toàn không biết, chỉ gặp qua một lần người qua đường A em ngược lại rất rõ ràng.”

Trì Hoan nghe hắn trước sau như một lãnh đạm, trong giọng điệu lạnh nhạt vô hình lộ ra mấy phần u ám không vui.

Cô bĩu môi: “Anh lại không có nói cho em, em ngay cả anh bây giờ làm cái gì cũng không biết, em làm sao có thể biết anh học trường đại học đó.”

Cô năm nay chưa đầy hai mươi một tuổi, Mặc Thời Khiêm lớn hơn cô bốn tuổi, thật giống như đã qua sinh nhật hai mươi lăm tuổi.

Hắn làm hộ vệ cho cô vài năm, cô vẫn cho là hắn không có học vấn gì...

Loại quan niệm này ăn sâu bén rễ, mặc dù sau đó có nhận thức mới, nhưng trong tiềm thức còn không có đổi mới, chung quy theo bản năng cảm thấy hắn là không có học qua đại học.

Mặc Thời Khiêm lái xe, không có lên tiếng trả lời.

Trì Hoan nhớ tới Âu Thẩm giống như cũng là tốt nghiệp Stanford.

Cô mím môi môi: “Anh cùng Nhạc Lâm là bạn học, vậy anh cũng là học Stanford hệ pháp luật sao?”

“Không khác biệt lắm.”

Trì Hoan sau đó mới biết, không khác biệt lắm đó là —— thật sự là hắn ở Stanford học hệ luật pháp, nhưng hắn cũng song song học quản lý kinh tế cùng luật pháp, lấy được hai bằng.

Về phần tại sao chỉ cùng Nhạc Lâm làm bạn cùng phòng nửa năm, là bởi vì hắn học đại học không bao lâu liền phát hiện một cơ hội làm ăn, kiếm lời được một khoản tiền, bởi vì sở thích sống an tĩnh một mình, liền thuê một căn hộ cao cấp chính mình dọn ra ngoài ở.

Dĩ nhiên, cùng quen với Nhạc Lâm là khi đó. Trì Hoan nhỏ giọng lẩm bẩm: “Anh xem cũng không giống như là học luật pháp.”

Hơn nữa hắn hiển nhiên cũng không phải xử lý nghề nghiệp này.

Nam nhân nghiêng đầu câu môi hướng cô cười: “Anh học luật pháp không phải là vì làm luật sư.”

“Vậy anh là vì cái gì?”

Hắn cười nhạt: “Bởi vì rảnh rỗi.”

Trì Hoan: “...”

“Anh cùng Âu Thẩm cũng là bạn học?”

“Học muội.”

Hai chữ học muội, Trì Hoan cảm thấy không thích, dường như chung quy lộ ra sự mập mờ.

“Cô ấy thích anh.”

“Ừm.”

“Cô ấy rất ưu tú, anh không có chút nào động tâm sao?”

Trì Hoan rất ít khi đồng ý cô gái nào là ưu tú, nhưng Âu Thẩm chính xác là rất ưu tú. Giới chuyên nghiệp cùng nhân vật nổi tiếng vòng giải trí đề công nhận cô ấy tài nữ, cô cũng cho là danh bất hư truyền.

Hắn thân nhiên nói: “Là ưu tú, nhưng cùng động tâm có quan hệ gì? Anh đã thấy người ưu tú hơn.”

“Coi như là ưu tú hơn, anh cũng chưa hề động tâm thật sao?”

Yên lặng chốc lát, hắn nói thanh đạm: “Muốn thế nào, mới xem như động tâm?”

Cái vấn đề này, Trì Hoan không trả lời được.

Mặc Thời Khiêm không có mền qua kẻ nào, chứ đừng nhắc tới yêu.

Cái ý niệm này trong lòng cô lại rõ ràng hơn, cô suy nghĩ vẫn vơ một lúc lâu.

“Anh có rất nhiều lựa chọn, tại sao lại chọn em?”

“Là em muốn anh.”

Cái này không sai, ban đầu là cô mở miệng nói lên yêu cầu, để cho hắn làm nam nhân của cô.

Cô cúi đầu: “Người muốn làm nữ nhân của anh hẳn không ít.”

Bên trong xe lại tĩnh chùng mấy giây, nam nhân mới mở miệng: “Trì Hoan! Cái vấn đề này có quan trọng không? “. Thanh âm của hắn trầm ổn: “Yêu chỉ là một loại tâm tình, hơn nữa phần lớn đều rất tốn thời gian. Anh có thể đưa cho em, so với cái một chữ này còn nhiều hơn.”

Trì Hoan không lên tiếng.

Cô không biết nên nói cái gì, bởi vì cô đang rất mê mẩn.

“Trì Hoan. Thời điểm em thích Mặc Tây Cố, cũng chỉ là muốn anh ta trung thành, em đối với anh ta không có tình yêu. Chẳng lẽ, anh cả người trung thành đều không thỏa mãn được em?”

Giọng nói nam nhân trầm thấp êm tai, giọng điệu lạnh nhạt tỉnh táo làm cho người khác cảm thấy lạnh lẽo.

Cô không lên tiếng, vẫn không có nói chuyện.

Làm sao có thể suy nghĩ như hắn được?

Hắn có thể thân nhiên nói với một nữ nhân ưu tú thích hắn, hắn là thuộc về của cô, lúc đó để cho cô sinh ra kiêu ngạo cùng vui thích.

Cô lại nghĩ tới những thứ này cùng yêu không liên quan, sự vui sướng liền không tránh được giảm xuống cùng thất vọng mất mát.

Xe chạy đến bãi đỗ xe của một nhà hàng Trung rồi dừng lại.

Trì Hoan cúi đầu mở ra đai an toàn, vừa mới chuẩn bị quay lưng đẩy cửa xuống xe, một bóng mờ bao phủ xuống. Cô theo bản năng ngẩng đầu, liền bị nam nhân cúi đầu bao trùm lên môi.

Bàn tay thon dài có lực nắm vào sau gáy của cô, đầu lưỡi linh hoạt cạy miệng cô ra, một mạch quấn quýt câu dẫn cô.

Cô đầu tiên là không phản ứng kịp, ngay sau đó đưa tay dùng sức đẩy bộ ngực của hắn ——? Đây là nơi công chúng, nếu như bị đám chó săn chụp hình bọn họ ở trong xe hôn môi...

Nghĩ như vậy, cô giãy giụa mạnh hơn.

Nhưng động tác cô còn chưa kịp bắt đầu, liền bị nam nhân ép sâu hơn vào ghế, hôn sâu hơn, càng dùng sức, thậm chí là càng thô bạo, giống như là cướp đoạt cùng cô quấn quýt mới vừa lòng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110: Liền Theo Anh Một Lần? Ừ ?

Beta: Stuki^^

So với không gian của phòng ngủ ở số 10 của nhà cô thì lớn hơn, tổng thể là thiên về làm màu xám, đệm giường cùng rèm cửa sổ màu xám nhạt, trải thảm màu xám đậm; trong phòng có một chiếc ghế sofa kê ở trước cửa sổ sát đất.

Phong cách rất hiện đại, không gian thoáng đãng, nhìn tuy giản lược nhưng bên trong lại lộ ra khiêm tốn xa hoa.

Giường cũng rất lớn.

Bởi vì nguyên bản chính là giường dành cho hai người, cũng bởi vì Trì Hoan thích giường lớn. Cô coi như là một người ngủ, cũng cố ý đi mua cái giường hai người ngủ vẫn còn rộng rãi.

Trì Hoan cả người đều bị hất nửa đề vào giữa cái giường lớn, thân thể nam nhân cũng theo sát đề lên.

Giữa giường cứ như vậy bị lún xuống.

Cô nằm ở dưới người của hắn, mắt đối mắt. Trong mắt cô đều là gương mặt của hắn, tuấn mỹ, khắc chế, lại rất hấp dẫn.

Bốn mắt nhìn nhau.

Trì Hoan chung quy là không dám cùng hắn mắt đối mắt quá lâu, mỗi lần chống lại ánh mắt đen thẳm thâm thúy, lại mang ánh nhìn lãnh đạm bình tĩnh mà người ta không suy đoán ra bất kỳ tâm tình gì, cô đều sẽ có một loại ảo giác bị nhìn thấu.

Nghiêng đầu, cô đem nửa bên mặt vùi sâu vào gối.

Nhưng mà một giây kế tiếp, những nụ hôn dày đặc phủ xuống má cùng quai hàm, khoe môi, một đường tới sau tai cô, hô hấp ấm áp thuộc về nam nhân phả nhẹ trên da thịt của cô, làm rung động mỗi sợi thần kinh ẩn sâu dưới tầng da mỏng.

“Mặc Thời Khiêm...”

Giọng nói trầm thấp ám ảnh kèm theo những nụ hôn nhỏ vun lên vành tai mẫn cảm, thổi hơi vào trong tai cô: “Ừ?”

Cô khẽ cắn môi run rẩy nói: “Anh mới làm khuya ngày hôm trước rồi...”

“Là khuya ngày hôm trước, tối hôm qua không có.”

“Nhưng em mệt rồi.”

Hắn ngậm lỗ tai của cô, khẽ liếm phớt qua, chọc cho cô cả người run rẩy, co rút nhẹ mấy lần. Tay của nam nhân nâng cằm của cô, cúi đầu dán lên, cạy mở môi của cô, đầu lưỡi luôn vào tìm kiếm sự ngọt ngào của cô, càng hôn càng sâu.

Trì Hoan bị cái hôn này làm cho ý loạn tình mê, toàn thân mềm nhũn như nước, giọng nói người đàn ông trầm trầm, mơ hồ gọi cảm dự đoán: “Liền theo anh một lần? Ừ?”

Không đợi cô khôi phục thanh tỉnh ngẩn ngui, thân thể đã thật sâu chìm ngập vào thế giới tình dục ngọt ngào mà nam nhân mang tới.

Buổi đầu tiên tới biệt thự, chính là triền miên từ buổi chiều đến hơn nửa đêm.

Khi các giác quan được kích thích đến mức tận cùng, Trì Hoan đầu trống không mấy giây đột nhiên hiện ra hình ảnh nam nhân đứng ở trước mặt của Âu Thâm, bình bình đạm đạm tuyên bố: “Anh bây giờ thuộc về em.”

Cô bị nam nhân ôm nằm ở trên người của hắn, mái tóc đen dài tán ra khắp nơi, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng thắm đẫm mồ hôi dán lên bộ ngực của hắn, nghe được âm thanh tiếng tim đập rõ ràng, rất mạnh, có quy luật.

Dư âm nhỏ dần, cô còn có mấy phần mơ hồ, trong thoáng chốc bỗng cảm thấy, thời khắc này, cô giống như là cả người đều thuộc về hắn.

... ..

Bị Mặc Thời Khiêm ôm đến phòng tắm, tắm rửa, Trì Hoan liền mệt mỏi chìm vào giấc ngủ.

Vốn cho là cô sẽ lạ giường không ngủ được, nhưng có lẽ là trước đó vài ngày cô đã quen khí tức đặc biệt trên người hắn, bị hắn từ phía sau ôm lấy, người

được mùi vị quen thuộc, mơ mơ màng màng liền rất nhanh đã ngủ.

Chẳng qua là sáng ngày thứ hai lúc tỉnh lại, trợn mắt thấy trần nhà cùng căn phòng xa lạ, cô mất nửa phút cũng không có tỉnh táo, thật lâu mới phản ứng được mình đang ở đâu.

Liếc nhìn thời gian, đã 9 giờ.

Theo thường lệ Mặc Thời Khiêm giờ không ở nhà, đã đi làm.

Cô đưa tay cầm lên điện thoại di động ở đầu giường, liếc mắt nhìn mới phát hiện có mấy cuộc gọi, đều là Diêu tỷ.

Tri Hoan cho là có chuyện gì gấp, không suy nghĩ nhiều liền gọi lại, điện thoại trong chốc lát liền có người bắt máy.

Diêu tỷ thanh âm rất mập mờ: “Em đây là mới tỉnh ngủ?”

Tri Hoan ho khan một tiếng: “Chị tối hôm qua gọi điện thoại cho em, có chuyện gì không?”

“Chị đoán chừng em trở về nhà sau đó gọi điện thoại, nhưng em không có nhận...” Diêu tỷ cố ý dừng lại, giọng nói càng nghe càng cao: “Các em đây là về nhà một lần liền cùi khô lừa bịp không kịp đợi?”

Tri Hoan...”

Cô ngo ngoáy chân, lấy gối ôm, nhìn về ngoài cửa sổ, quệt miệng nói: “Diêu tỷ, chị thế nào đầy đầu đầu là những chuyện này? Còn là nói 30 như sói, chị có phải hay không cần một người đàn ông?”

“Em có thể làm còn không để cho chị nói?”

“...”

Diêu tỷ ở đầu kia hừ một tiếng, mới lấy lại tinh thần nói đến chính sự: “Chị là muốn nói cho em, chương trình ngày hôm qua sẽ không phát, hơn nữa không có chụp ảnh, nhưng không chừng mấy tờ tạp chí đã đưa tin tức tối hôm qua có người chỉ trích Tô Nhã Băng là người thứ ba rồi cũng nên.

Cũng có video phát tán lên mạng đoạn hôm qua cô ta bị mẹ Dương Gạo mắng chửi, mục tiêu dư luận công kích tạm thời chuyển tới trên người của cô ta.”

Khi quay chương trình, cơ bản sẽ không cho phép quay hay chụp lại trường quay, chớ nói chi là truyền đi.

Nhưng nếu như là có người có ý sắp xếp, vậy thì chớ bàn những thứ khác.

Dù sao nhìn trước mắt khuynh hướng, Mặc Thi Khiêm ngay từ đầu sắp xếp thì không phải là để cho cô bên trên(lên) Âu Thẩm tiết mục giải thích.

Cô duy nhất không biết là, mời tới mẹ của Dương Hạo cùng đào khôi (thuốc) cũng không tính là việc khó mà nói, nhưng Tô Nhã Băng sẽ xuất hiện sự tình, hẳn lại là thế nào ngày tới.

”Được, em biết rồi.”

Diêu tỷ ở đó đầu nhú mảy một cái, hỏi, “Hoan Hoan, Mặc Thời Khiêm... Hẳn rồi cuộc là nhân vật nào?”

Tri Hoan ngẩn ra, trong lúc nhất thời phát hiện cô lại trả lời không được.

Rõ ràng tối ngày hôm qua mới cùng lên giường với hắn.

Mấy giây sau, cô mới mím môi trả lời: “Em không hỏi qua, anh ấy không có nói qua.”

“Không biết? Em với Mặc Thời Khiêm là chuyện gì xảy ra?”

Tĩnh lặng, Tri Hoan mới nhàn nhạt trả lời: “Còn có thể có chuyện gì xảy ra, nam nhân cùng nữ nhân chỉ có chuyện kia thôi.”

Một lát sau, Diêu tỷ mới nói: “Hoan Hoan, chị nói cho em biết, Mặc gia bên kia uy hiếp dụ dỗ, công ty lúc họp có một nửa lãnh đạo nói muốn buông tha em... chương trình của Âu Thẩm là Mặc Thời Khiêm bảo chị trực tiếp liên lạc với cấp trên, cấp trên cũng tạm thời sửa lại, những thứ này... Là do hắn sắp xếp?”

Nếu như nói Mặc Thời Khiêm cùng Âu Thẩm là quen biết đã lâu, đại tài nữ phá lệ cho hắn mặt mũi, cái này còn nói được.

Cấp lãnh đạo của công ty chỉ xét lợi ích, không nể mặt mũi, chỉ coi trọng quyền thế lợi ích.

”Ừ, đại khái là vậy, anh ấy không có nói với em.”

“Hắn mấy năm nay... Không phải là vẫn luôn là vệ sĩ của em sao?”

Trì Hoan trông mất suy nghĩ một chút, mơ hồ nói: “Anh ấy khả năng quen biết một đại nhân vật đi, em sẽ hỏi anh ấy một chút.”

Ngược lại không phải là cô không muốn cùng Diêu tỷ nói thật, chỉ bất quá cô cũng quả thực không biết nên giải thích thế nào về Mặc Thời Khiêm, lúc đầu là bảo tiêu của cô, sau đó trở thành người đàn ông của cô, sau đó lại là người đàn ông được xem là nhân vật thần bí nhất Lan thành, thần long thấy đầu không thấy đuôi. (hiếm lộ diện).

Sau khi cúp điện thoại, Trì Hoan mới hắt chần ra, xuống giường, chân trần giẫm ở trên thảm dày, tới cửa sổ, đem rèm cửa sổ mà xám tro kéo ra ——

Không khí sáng sủa sạch sẽ, ánh nắng màu vàng nhạt chiếu thẳng vào mặt, nước trong bể bơi bị phản xạ lấp lánh, sóng gợn lăn tăn.

Mấy người làm vườn đang ở tu bổ cùng cắt tia hoa viên trong biệt thự.

Khung cảnh xinh đẹp, đích xác có thể làm cho lòng người vui thích.

Cô thay quần áo xuống lầu, chuẩn bị đi tìm Nhạc Lâm hỏi một chút về vụ án của ba cô.

Vừa xuống phòng khách thì có một nữ nhân trung niên khoảng chừng 40 tuổi đi tới, trên mặt nở nụ cười hiền hậu: “Trì tiểu thư, ngài đã tỉnh! Mặc tiên sinh phân phó chúng tôi chuẩn bị bữa ăn sáng cho ngài! Xin hỏi là tiểu thư uống cháo hay vẫn là ăn sandwich? Hoặc là bây giờ nấu mì, tiểu thư ăn cùng một lòng bánh bao hấp?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Có Người Mời Trì Tiểu Thư Ăn Cơm

Editor: Hồng Phan

Beta: Stukí^^

Trì gia lúc trước cũng có người giúp việc, nhưng cô dọn ra ngoài ở vài năm cũng chỉ mời người quét dọn vệ sinh theo giờ, trong lúc nhất thời được phục vụ chu đáo như vậy lại có chút không quen.

Cô vuốt vuốt mái tóc dài của mình: “Tôi ăn cháo cùng bánh bao hấp”.

“Được, tiểu thư đợi một chút. Tôi cho người bưng lên”.

Ăn điểm tâm xong, Trì Hoan cầm điện thoại di động suy nghĩ một lúc lâu, sau đó mới tìm trong danh bạ số điện thoại của người đàn ông kia, ấn gọi đi.

Bên kia rất nhanh liền bắt máy, giọng nói trầm thấp dễ nghe truyền đến, nguyên lai giọng điệu của hắn rất ôn nhu nhưng lúc nào cũng làm ra vẻ lạnh nhạt xa cách: “Bữa sáng đã ăn chưa?”.

Cô mím môi: “Ăn rồi”.

“Chuyện của ba em Nhạc Lâm sẽ xử lý, có tiến triển cùng kết quả như thế nào cậu ta sẽ nói cho em biết, em không cần quá mức bận tâm”.

Trì Hoan chậm mấy giây mới đáp: “Tốt”.

Điện thoại an tĩnh mấy giây, Mặc Thời Khiêm ở bên kia hỏi: “Còn có chuyện gì không?”.

“Không có”.

“Có chuyện gì hoặc là có cần gì thì nói với anh”.

“Vậy anh gửi cho em số điện thoại của Nhạc Lâm đi”.

“Được”.

Cùng Mặc Thời Khiêm nói chuyện phiếm là chuyện phi thực tế, nhất là khi không tìm được đề tài gì để nói, không khí nhạt nhẽo giống như là hai người xa lạ đang nói chuyện.

“Anh tắt máy đây”.

“Nếu như em phải đi ra ngoài thì gọi điện cho An Kha”.

“Ồ”.

Mặc Thời Khiêm giọng điệu thật thấp, nhàn nhạt nói: “Buổi tối gặp”.

“Bye bye”.

Sau khi ngắt điện thoại, Trì Hoan cúi xuống nhìn chăm chăm màn hình, mãi cho tới khi điện thoại tự động khóa màn hình, màn hình chuyển thành màu đen mới thôi.

Trên người đàn ông này, cô có thể cảm nhận được sự yêu thương chu đáo nhưng rất ít khi cảm giác được cái gì gọi là “ôn nhu thân mật”

Cô vốn sẽ không có tâm tình gì, chẳng qua là cái yêu thương này lộ ra quá nhiều sự chu đáo khiến cô và hắn liền có khoảng cách. Cho nên cô mới sinh ra cái cảm giác chênh lệch giữa hai người.

.....

Mặc Thời Khiêm gửi số điện thoại sang cho cô, cô liền gọi điện cho Nhạc Lâm nói muốn đi thăm ba cô một lần nữa, thuận tiện hiểu rõ thêm vụ kiện này một chút để biết kết quả cuối cùng sẽ như thế nào.

Nhạc Lâm đáp ứng 4h chiều đi cùng với Trì Hoan.

Mặc Thời Khiêm sắp xếp công ty dọn nhà chuyển nghiệp đến chỗ Trì Hoan ở để dọn đồ của cô qua chỗ hắn. Còn phải thêm một số người giúp việc nhanh nhẹn đáng tin cậy qua nhưng cô không yên tâm, hơn nữa có vài thứ cô cũng không thích người khác đụng vào, cho nên cô cũng sang cùng mọi người dọn nhà.

Cô chỉ để bọn họ chuyển một ít đồ dùng cần thiết cùng quần áo, những thứ khác thì vẫn để lại ở nhà trọ.

Trong tiềm thức cô cảm thấy mình sẽ không ở chỗ của Mặc Thời Khiêm lâu dài.

Chỉ bất quá là trước mắt — cô không có vốn liếng, cũng không có lý do gì để cự tuyệt yêu cầu của Mặc Thời Khiêm. Thời thiếu nữ đã bắt đầu lao vào vòng giải trí, mặc dù bản tính không có bị biến chất đi nhưng lâu lâu lúc cần thiết cô vẫn giữ một chút tính xấu.

Huống chi Mặc Thời Khiêm đối với cô thế nào trong lòng cô đều rõ ràng, nên cô cần gì không biết phân biệt phải trái.

Khoảng mười một giờ, lúc cô đang thu thập máy tính xách tay cùng Ipad ở trong thư phòng của mình, điện thoại di động đặt trên bàn sách đột nhiên vang lên.

Cô không suy nghĩ nhiều, đưa tay liền nhận.

Vừa đem sách học đại học sửa sang lại vừa nói: “Xin chào, bên kia là ...”

Bên kia chừng mấy giây không có lên tiếng.

“A lô?”

Vẫn là an tĩnh, Trì Hoan nhủ mảy: “Nếu không nói chuyện tôi liền cúp máy”.

Đang chuẩn bị cúp điện thoại, đầu dây bên kia đột nhiên lên tiếng

“Hoan Hoan”.

Động tác lấy sách trong phút chốc dừng lại, một nửa sách bị cô rút ra cũng bởi vì cô đột nhiên buông tay đều rơi xuống đất, trực tiếp rớt trúng chân của cô.

Cô đau đến nỗi cả gương mặt đều nhăn nhó nhưng cũng không có phát ra nửa phần âm thanh.

Bên kia lặp lại một câu: “Hoan Hoan”.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Trì Hoan lãnh đạm như phủ một tầng sương: “Anh là ai?”.

Đầu kia khẽ thở dài một tiếng: “Có rảnh không?”

“Không có”.

Không khí yên tĩnh lại, đầu dây bên kia không vì Trì Hoan lãnh đạm lạnh lùng mà tắt máy, thanh âm chậm chạp bình thản tiếp tục vang lên: “Buổi trưa em

dù sao cũng phải ăn com, anh mời em ăn com, 11h30 tại nhà hàng Konan đường Bích Kinh, anh đặt phòng riêng một mực ngồi chờ em qua”.

Tri Hoan không lên tiếng, trên mặt ngoại trừ lãnh đạm chính là càng lãnh đạm.

Bên kia chậm rãi mà nhàn nhạt bổ sung thêm một câu: “Sự tình của ba em, anh có nghe nói...”

Cô mặt không biểu tình liền trực tiếp cúp điện thoại.

Cô ngồi xuống ghế của bàn đọc sách trước mặt, tay đặt trên đầu gối, nhìn ánh mặt trời sáng rõ bên ngoài chỉ cảm thấy xung quanh mình thật lạnh. Trong lòng xông lên một cỗ tâm tình rất lâu chưa từng có, đầu ngón tay nắm chặt lại.

Tri Hoan không có ra ngoài cùng mọi người tiếp tục dọn đồ mà ngồi trong phòng đến tận giữa trưa, trong khoảng thời gian đó cũng sẽ có vài người vào hỏi cô một số vấn đề nhưng cô cũng chỉ lạnh nhạt, trả lời đơn giản.

.....

12h, trên đường Bích Kinh, một chiếc xe Ferrari màu trắng đậu trước bãi đỗ xe nhà hàng Konan.

An Kha nhìn nữ nhân suốt đoạn đường đều yên lặng không nói một từ trong gương chiếu hậu, cân nhắc mới mở miệng hỏi: “Tri tiểu thư, cần tôi đi theo cô không?”.

Tri Hoan cúi đầu mở đai an toàn: “Không cần, cô đi tìm chỗ ăn com gần đây đi, tôi xong việc sẽ gọi cho cô”.

Là vệ sĩ, năng lực nghiệp vụ của An Kha không cần phải bàn tới, tận chức tận trách, vì thế nên cũng biết không phải chuyện gì cũng nói nhiều hỏi nhiều.

“Được, Tri tiểu thư”.

Tri Hoan xuống xe, hôm nay cô mặc áo khoác ngoài màu xanh da trời, kính râm lớn bằng bàn tay gài che kín mặt, tóc dài đen mượt như hải tảo rủ xuống bên hông, ngũ quan đáng yêu nhưng lại duy trì ánh mắt trầm tĩnh.

*Hải tảo: là một loại thực vật quen thuộc có tên gọi khác như rong mơ, rau mã vĩ, rong biển. Hải tảo có vị mặn, đắng, tính hàn.

Chân đi giày cao gót chừng 10 centimet, sống lưng thẳng tắp.

An Kha nhìn bóng lưng của Tri Hoan biến mất, do dự trong chốc lát, vẫn là lấy đi động ra gọi điện cho Mặc Thời Khiêm.

“Mặc tiên sinh”.

“Chuyện gì?”.

“Thật giống như có người mời Tri tiểu thư ăn com, trên đường đưa cô ấy đến chỗ hẹn... Tôi cảm giác tâm tình của cô ấy có cái gì không đúng lắm, ngại có hay không muốn gọi điện thoại hỏi cô ấy một chút?”.

Nam nhân yên lặng mấy giây mới nhàn nhạt hỏi: “Ở đâu?”.

“Nhà hàng Konan đường Bích Kinh”.

“Tôi biết rồi”.

.....

Chỗ hẹn là phòng bao sang trọng nhất của nhà hàng Konan, lúc người phục vụ thay Tri Hoan đẩy cửa ra, cô đứng ở cửa liếc mắt liền thấy được hai người phụ nữ đang ngồi ngay ngắn ưu nhã ở trên bàn ăn.

Hai người tuổi tác cùng khí chất tương tự như nhau.

Môi cô nở một nụ cười tự giễu lạnh như băng, phản ứng đầu tiên chính là muốn xoay người rời đi, nhưng một giây tiếp theo cô vẫn nhịn được.

Dẫn đầu mở miệng trước tiên là Mặc phu nhân, trên mặt trước sau như một mang theo ý cười: “Đứng ở cửa làm gì, còn không mau đi vào”.

Khóe môi Tri Hoan giật giật, liền đi vào.

Cô đưa tay lấy kính râm xuống, tiện thể đặt cả túi xách xuống để sang một bên mới ngồi xuống. Coi như không nhìn thấy hai người phụ nữ trên bàn, cũng không để ý đến Menu mà người phục vụ đưa tới trước mặt, chỉ lười biếng nói: “Cho tôi một ly nước”.

“Được rồi tiểu thư”.

Người phục vụ đóng cửa lại rồi mới rời đi, cô vẫn cúi đầu, ngón tay lật lật Menu.

“Hoan Hoan”.

Lên tiếng gọi cô chính là người phụ nữ cùng Mạc phu nhân tuổi tác không sai biệt lắm, tóc đen tỉ mỉ búi thành búi, mặc trên người chiếc áo khoác được thiết kế riêng có giá trị không nhỏ. Là người nghiêm túc, trầm mặc ít nói cười.

Ánh mắt của Trì Hoan cũng không có đổi, thân nhiên nói: “Ăn cơm không phải là nên chọn món trước sao, đợi lát nữa mới gọi thì thời gian đợi món rất lâu”.

Mạc phu nhân cười một tiếng, so sánh với người vừa rồi càng lộ ra sự thân thiết âm áp, nói: “Hoan Hoan hẳn là đói bụng rồi, trước tiên gọi đồ ăn đã”.

Người phụ nữ đối diện với Mạc phu nhân có chút không đồng ý liền mở miệng nói: “Con không có lẽ phép như thế sao? Vừa mới đến liền ai cũng không có để ý”.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Trong Lòng Nó Vẫn Còn Thích Cháu

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Ngón tay đang lật Menu của Trì Hoan dừng lại, cô nhấc lên mi mắt nhìn sang chỗ người phụ nữ kia, tựa tiểu phi tiểu nói: “Bà làm sao lại hi vọng một người tham quan có thể dạy dỗ con gái có nhiều lễ phép? Larry phu nhân”.

Bị gọi là Larry phu nhân, sắc mặt của người phụ nữ kia liền có một chút biến hóa, nhưng dường như là thường xuyên phải đối mặt với những người có vẻ mặt lãnh đạm lại nghiêm túc nên chút biến hóa đó cũng không có rõ ràng. Larry phu nhân điều chỉnh lại vẻ mặt và hô hấp xong mới nhìn mặt của Trì Hoan thân nhiên nói: “Ta là thấy tin tức trong nước mới có ý bay qua đây”.

Larry phu nhân quan sát thấy sắc mặt Trì Hoan từ đầu đến cuối đều không đổi, toàn bộ hành trình đều chỉ có lãnh đạm tựa như cười mà không phải cười liền nhủ thầm một cái, xong lại tiếp tục nói: “Ba của con làm con liên lụy, vòng giải trí là một nơi rất thực tế, Hoan Hoan, một mình con rất khó sống sót”.

Lông mày Trì Hoan tinh xảo khẽ nhướn: “So?” (Vì thế?)

Thái độ khinh thường sẽ chọc người không vui, huống chi là người được người khác cung kính thành thói quen.

Chân mày Larry phu nhân nhíu lại càng thêm lợi hại.

Mạc phu nhân ở đối diện nhẹ nhàng cười cười: “Hoan Hoan, mẹ cháu nghe thấy sự tình của ba cháu, bởi vì lo lắng cho cháu mới có ý mua vé máy bay trở về nước”.

Dừng một chút, Mạc phu nhân tiếp tục nói: “Cháu đối với mẹ cháu có thể có một chút hiểu lầm cùng oán hận, nhưng bà ấy năm đó cũng khó xử ... Cháu thông cảm cho bà ấy, làm gì có người mẹ nào không nhớ nhung con của mình”.

Làm gì có người mẹ nào không nhớ nhung con của mình.

Trì Hoan cười lạnh không dứt, chuyện này rốt cuộc là người nào nói vậy?.

Hai người phụ nữ này đều là những người phụ nữ mạnh mẽ, bất đồng lớn nhất chính là Mạc phu nhân vĩnh viễn duy trì nụ cười chân thành giả tạo, còn Larry phu nhân khí chất lại thiên về nghiêm túc lãnh đạm, lộ ra sự xa cách.

Người phục vụ gõ cửa, bụng nước của Trì Hoan tiến vào: “Trì tiểu thư, nước mà cô muốn”.

“Được, cảm ơn”.

“Ba vị chọn được món ăn rồi sao?”

Trì Hoan đem Menu đóng lại, hỏi hột nói: “Mang cho tôi món ăn được ghi trên bảng hiệu của nhà hàng đi, còn những thứ khác đều nghe theo hai vị kia, tôi sao cũng được”.

“Được, Mạc phu nhân tương đối quen thuộc nên chọn món đi, tôi không chọn”.

Mạc phu nhân chọn vài món ăn, người phục vụ nói câu xin chờ một chút liền thu hồi Menu, đóng cửa lại rồi rời đi.

Larry phu nhân nhìn về phía Trì Hoan, bà ta rất không có thói quen cùng người nói chuyện có thái độ nhu hòa nên lúc này liền có vẻ cứng nhắc: “Hoan Hoan, khoảng thời gian này con ở trong nước không được yên ổn, ta tại nước Pháp sắp xếp cho con một nhà trọ, so với hoàn cảnh của con bây giờ thì con nên dời qua bên đó ở một thời gian ngắn đi”.

Trì Hoan bưng ly lên, cúi đầu uống nước.

Ước chừng một lúc thấy cô không có trả lời, bà ta lại bổ sung thêm: “Chờ qua một thời gian ngắn nữa con lại trở về, nếu như con vẫn muốn tiếp tục phát triển sự nghiệp trong giới giải trí, đến lúc đó ta có thể đặc biệt thành lập cho con một văn phòng làm việc, nếu như con có ý nghĩ muốn rút lui tôi cũng sẽ sắp xếp cho con một công việc khác”.

Ngũ quan của Trì Hoan rất đáng yêu, từ trước đến giờ ở trong giới giải trí được phong làm nữ vương vui vẻ nhưng thời khắc này từ khóe mắt đến chân mày đều chỉ có vẻ đẹp lạnh lùng bạc bẽo, không thấy chút nào nụ cười thân thiết.

Larry phu nhân tiếp tục nói: “Nghe nói con đang cùng một người vệ sĩ lui tới”.

Dừng một giây bà ta lại tiếp tục: “Nam nhân có loại thân phận như thế không xứng với con, về sau con sẽ rõ, loại người như thế tản ra hơi thở tình tình ái ái rẻ rẻ ở mọi nơi, không những không đem lại cho con được bất kỳ giá trị gì mà chỉ gây trở ngại cho con phát triển tiền đồ, con vẫn nên thừa dịp mà cắt đứt sớm một chút mới tốt”. Trì Hoan không nhịn được trực tiếp bật cười.

Kiểu cười như chuông bạc không chút kiêng kỵ, cuối cùng mới tựa tiểu phi tiểu hoi: “Ồ, vậy tuýp đàn ông như thế nào mới có giá trị, giống như con trai của Đồng sự trưởng sao?”.

Mạc phu nhân nụ cười nhạt nhòa xen vào: “Hoan Hoan, bác biết cháu đối với Tây Cố rất thất vọng, nó đích thực cũng làm rất nhiều chuyện không phải khiến cháu thất vọng cùng thương tâm...”

Mạc phu nhân dừng một lát mới tiếp tục nói: “Tô Nhã Băng là mối tình đầu của Tây Cố, năm đó lại bị chia rẽ không tránh khỏi trong lòng sẽ có chút ít chấp niệm... Khi yêu một người nào đó nó chính là yêu như vậy, bất quá bây giờ nó đã tỉnh ngộ, chỉ cần cháu lại cho nó một cơ hội. Nó về sau đảm bảo đối xử với cháu chỉ có tốt hơn, bác thấy thật ra trong lòng của nó có chút thích cháu”.

Trì Hoan không lên tiếng, vẻ mặt rất nhạt nhẽo.

Tâm tình Larry phu nhân qua cái này mới bình phục lại: “Tây Cố nó đã làm sai, nhưng nam nhân trải qua chút việc sai trái chưa chắc đã không tốt... Nó trên bản chất là không có vấn đề gì, hai đứa lại môn đăng hộ đối, ta tin tưởng trải qua lần này nó sẽ đối đãi với con thật tốt, hai đứa rất thích hợp”.

Trì Hoan lấy tay nâng cằm của mình, một lúc lâu mới cười: “Xem ra hai người đã thương lượng xong xuôi, bất quá hai người muốn cho tôi với anh ta làm lành... Anh ta ở đâu? Chỉ có hai người đến gặp tôi nói chuyện thôi à?”.

Mạc phu nhân mặt không đổi sắc mở miệng: “Tây Cố đại khái không biết đối mặt với cháu như thế nào nên hôm nay không có tới”.

“Tôi cũng nghĩ vậy”, Trì Hoan cười, thần sắc trên mặt biến đổi, bỗng dưng trở nên trào phúng: “Nếu anh ta còn là đàn ông, hôm nay cũng không nên mò mặt tới gặp tôi”.

Sắc mặt Mạc phu nhân bắt đầu không được tốt lắm.

Con của mình mình có thể nói, người khác nói sẽ khiến mình có chút không thoải mái.

Larry phu nhân không vui lên tiếng: “Trì Hoan”, giây kế tiếp nhìn thấy ánh mắt Trì Hoan cười lạnh, trong lòng không khỏi run lên, vẫn là đem giọng nói nói chậm lại: “Ai cũng có lúc làm sai, trong thời gian quan hệ cùng Tây Cố chẳng lẽ con không có gì làm sai?”.

Trì Hoan môi đỏ mọng vén lên, muốn cười lại không cười mở miệng: “Tôi có làm gì sai hay không, khi nào thì đến phiên bà tới quơ tay múa chân?”.

Sắc mặt Larry phu nhân liền khó nhìn mà đi xuống.

“Bây giờ Trì Yên té ngựa, bà liền nghĩ là bà xuất hiện trước mặt tôi, bận rộn giúp cho tôi một chỗ tốt tôi sẽ đối với bà cảm kích rót nước mắt?”.

Mạc phu nhân ở một bên nhủ mảy nói: “Hoan Hoan, lời này của cháu thật khó nghe”.

Trì Hoan mặt lạnh quét tới: “Có khó nghe cũng không phải tôi nói với Mạc phu nhân”.

Trì Hoan lần nữa quay đầu, mặt mày tinh xảo che đầy sự đùa cợt: “Tôi cũng thật không dám tin, CEO của công ty hải ngoại đa quốc gia nổi tiếng sẽ ngây thơ như vậy. Ngược lại điều kiện này của bà quả thật mê người, ném ra hẳn là có không ít người nguyện ý đứng đến. Tùy tùy tiện tiện nuôi con gái nuôi, bà cũng thật biết kinh doanh tình cảm cùng con gái nuôi”.

Lần này, sắc mặt của Larry phu nhân hoàn toàn thay đổi.

Trì Hoan trực tiếp đứng lên.

Cầm túi xách lên, lần nữa đeo kính râm lên mặt: “Hai vị nếu trò chuyện rất vui vẻ, tôi không nên ở lại quấy rầy”.

Trì Hoan nhấc lên giày cao gót mở cửa đi ra ngoài, liền đụng phải người phục vụ đối diện đang chuẩn bị gõ cửa tiến vào, đụng phải nước canh nóng hổi, hơn một nửa nước canh đều rắc trúng người của cô.

Trên da bắt đầu truyền đến đau đớn, trong phút chốc nước mắt của cô đều tràn đầy hốc mắt, chỉ kém điều muốn rớt xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Trì Hoan Quả Nhiên Cùng Nam Nhân Khác Có Gian Tình

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Người phục vụ cũng không nghĩ tới sẽ xảy ra biến cố như vậy liền luống cuống: “Tiểu thư, thật xin lỗi, cô có sao không ...”

Cậu ta luống cuống tay chân cầm khăn lông muốn lau cho cô, nhưng chuyện này căn bản làm như vậy là vô dụng.

Trong phòng bao hai người phụ nữ cũng tự nhiên nhìn thấy một màn này, Larry phu nhân lập tức đứng lên sai bước đi tới chỗ Trì Hoan: “Hoan Hoan, con thế nào ...”

Tay còn chưa có đụng tới người Trì Hoan liền bị cô gạt phắt đi.

Trì Hoan cố nén đau nhức, bước qua vũng đất còn sót lại nước canh mà đi qua.

Cô đi rất nhanh, thời điểm Larry phu nhân quay lại phòng bao lấy túi xách rồi đuổi theo cô đã không thấy cô đâu nữa.

Trì Hoan quay lại xe liền gọi điện thoại cho An Kha, chỉ qua hai phút An Kha liền xuất hiện, lên ghế lái quay đầu lại mới phát hiện tay Trì Hoan bị bỏng đỏ một mảng, còn nổi lên bọng nước.

“Trì tiểu thư, tay của cô thế nào”.

Bị bỏng từ lúc ở phòng bao đến giờ, Trì Hoan cũng không biết cách nào để nhin lại đau đớn, chỉ nhắm mắt lại hít một hơi nói: “Bị bỏng rồi, đưa tôi đi bệnh viện”.

“Được, tôi lập tức đưa cô đến bệnh viện”.

An Kha lập tức khởi động xe, dùng tốc độ nhanh nhất vừa đưa cô đi bệnh viện vừa gọi điện cho Mặc Thời Khiêm.

Trì Hoan nghe thấy cũng không có ngăn cản, hơn nữa bây giờ cô liên tục nhin đau cũng không có lực để mở miệng.

An Kha chạy xe tốc độ như gió, vượt qua xe này đến xe khác, đến lúc xe dừng tại cửa bệnh viện tổng cộng chỉ mất có gần mười phút.

Trì Hoan được đỡ xuống xe, “Mặc tiên sinh đã sắp xếp bác sĩ xong xuôi, chúng ta không cần lấy số, trực tiếp tới phòng là có thể băng bó”.

Cô ngẩn ra một lúc mới phản ứng lại, cô theo bản năng lại nghĩ rằng Mặc Thời Khiêm sẽ trực tiếp chạy tới.

“Ừm, được”.

Da thịt dính dính khiến thần kinh của Trì Hoan không thể tập trung khí lực mà nói chuyện, thậm chí là khí lực để suy nghĩ cũng không có, cả người như khúc gỗ mặc An Kha kéo đi.

Bác sĩ đã được sắp xếp xong xuôi, An Kha vừa mới đẩy cửa lập tức liền có một người đàn ông trung niên mặc áo blue trắng đứng dậy đón tiếp.

Trì Hoan bị bỏng cơ bản đều ở trên tay, trên người mặc dù cũng bị tạt vào nhưng lại mặc quần áo dày cho mùa đông nên chẳng qua là làm ướt áo khoác bên ngoài.

Cô vừa mới đem áo lông bị bẩn cởi ra rồi ngồi xuống, cửa phòng làm việc liền bị đẩy ra, một nam nhân cao lớn đi vào.

An Kha vội vàng đứng dậy, có chút xấu hổ cúi đầu nói: “Mặc tiên sinh”.

Mặc dù Trì Hoan bị bỏng là ngoài ý muốn nhưng cô là vệ sĩ, người thuê bị thương là trách nhiệm của cô.

Một tay của Mặc Thời Khiêm đặt lên bả vai của Trì Hoan, chỉ nhìn nhận cô một cái: “Cô đi ra ngoài trước”.

“Vâng”

An Kha cúi đầu, đi ra ngoài đóng cửa lại.

Trì Hoan vùi đầu nằm úp sấp ở trên bàn, hai tay nguyên bản trắng nõn tinh tế đã vô cùng thâm, nổi lên nhiều bọt nước, nhẹ thì đỏ thẫm, nặng thì máu thịt be bét.

Mây kiếm của Mặc Thời Khiêm lập tức nặng nề nhứ lại, cúi đầu nhìn nữ nhân bị tóc dài che lấp, hần giờ tay sờ đầu của cô một cái, hỏi: “Như thế nào?”

“Bị bỏng cấp độ hai, thương tổn tới da, cục bộ sưng đỏ đau đớn, nổi lên bọt nước, chút nữa dùng khử độc rồi châm cho rách bọt nước sau đó xoa thuốc mỡ lên rồi băng bó lại, đúng hạn thay thuốc. Cái này phải cần một thời gian mới khỏi hẳn, nhưng chữa trị đúng cách sẽ không lưu lại sẹo, chẳng qua là thời gian này phải thật cẩn thận”.

Ngay lúc nghe bác sĩ nói phải dùng châm khử độc châm rách bọt nước, bả vai Trì Hoan khẽ run một cái.

Mặc Thời Khiêm ừ một tiếng, thân nhiên nói: “Bôi thuốc nhẹ một chút, cô ấy sợ đau”.

Bác sĩ khò sở nói: “Cái này nhất định sẽ đau nhưng tôi sẽ tận lực nhẹ một chút”.

Mặc Thời Khiêm không lên tiếng, đem âu phục màu đen cởi ra khoác lên trên người của Trì Hoan, bàn tay chạm vào trán của cô đỡ đầu cô dậy để cho cô tựa vào bên hông của hắn.

Sau đó khom người hôn lên tóc trên đỉnh đầu của cô một cái, thấp giọng nói: “Sẽ đau, nhịn một chút”.

Trì Hoan từ đầu tới cuối không có lên tiếng, chỉ chuyển dời trán lên để ở bên hông của Mặc Thời Khiêm, ngửi thấy mùi mát lạnh trên người của hắn, lại nghe thấy âm thanh của hắn, tất cả nhẩn nại từ nãy đến giờ đều giống như đê vỡ.

Cô không có khóc thành tiếng nhưng nước mắt rất nhanh liền thấm ướt y phục của hắn.

Lúc bắt đầu châm bọt nước, mỗi một lần châm là cả người cô đều nặng nề cứng ngắc.

Bác sĩ vốn là người nổi tiếng có kinh nghiệm phong phú nhất Lan thành, chút thương thế này đối với hắn chỉ là chuyện nhỏ, chẳng qua Mặc Thời Khiêm một tay ôm lấy nữ nhân một đôi mắt lại từ đầu đến cuối nhìn chăm chăm động tác của hắn.

Ánh mắt kia chẳng qua là duy trì nhiệt độ nhàn nhạt, Mặc Thời Khiêm thậm chí cũng không có lên tiếng gây áp lực nhưng lại làm cho người ta cảm thấy một cỗ áp lực khó hình dung được. Huống chi mặc dù Trì Hoan không có kêu đau nhưng bác sĩ cũng biết cô đang khóc, hơn nữa nhìn da thịt mềm mề là biết được nuông chiều từ bé.

Mặc Thời Khiêm ngồi xuống ôm chặt lấy cô để cho cô tựa hẳn vào trong ngực của hắn, tay sờ sờ mái tóc dài của cô, giọng trầm thấp mà ôn nhu nói: “Muốn khóc thì cứ khóc đi”.

Ủy khuất của cô tuyệt đối không phải chỉ vì đau mà khóc.

Chẳng qua là bị bỏng đơn giản như vậy, nếu như muốn cô đã sớm oán trách kêu đau.

Trì Hoan từ đầu tới cuối đầu không nói một lời, chỉ đem tóc dài che lấp khuôn mặt.

Chờ tới khi tất cả bọt nước đều bị đâm rách, chỉ cần bôi thuốc rồi băng bó, Mặc Thời Khiêm mới cúi đầu nhìn nữ nhân bị tóc dài che hết khuôn mặt, dứt khoát đỡ hông của cô rồi ôm cô ngồi lên trên đùi của mình, lấy tay vén tóc của cô ra sau mang tai làm lộ ra đôi mắt tràn đầy nước mắt lại đỏ ngầu. Mặc Thời Khiêm tiến tới cúi đầu hôn lên những giọt nước mắt còn dư lại, âm thanh dụ dỗ nói: “Thoa thuốc xong sẽ không còn đau như lúc đầu nữa”.

Bác sĩ nhìn bọn họ: “.....”

Cho nên Trì Hoan quả nhiên cùng nam nhân khác có gian tình ... Hơn nữa ở ngay trước mặt hắn còn ngồi lên đùi nam nhân mà ôm ôm hôn hôn, cũng thật là không có chút kiêng kỵ gì.

Bất quá lại không giống như mấy tờ báo Bát quát đưa tin nói Trì Hoan bao nuôi nam nhân, cô bị băng bó bị người ta nuôi còn được ... Nam nhân này nhìn một cái liền biết không phải người bình thường, hơn nữa viện trưởng còn trực tiếp gọi điện thoại cho ông bảo ông tiếp đãi cái người bị bỏng làm bị thương này.

Lấy địa vị của Trì Hoan bây giờ, làm gì có chuyện có thể làm phiền được viện trưởng của bệnh viện nào.

Lại nói hai người này cũng không giống như quan hệ bao nuôi, nam tuấn mỹ nữ, nhìn bề ngoài kiểu gì cũng thấy đáng đối, càng giống như là người yêu thì đúng hơn.

Bác sĩ không có lên tiếng, yên lặng làm tròn bốn phần bôi mỡ bồng cho Tri Hoan.

Cánh cửa đột nhiên có người gõ, còn chưa chờ bác sĩ lên tiếng, cửa phòng làm việc đã bị đẩy ra.

Một người nam nhân mặc âu phục ước chừng ba mươi tuổi mang theo hai cô gái trẻ tuổi đi vào: “Bác sĩ Lâm, Lương tiểu thư ở trường học bị xe máy đụng bị thương, phiền ông nhanh tới xem một chút”.

Bác sĩ nhìn ba người vừa tiến vào, có chút đau đầu.

Là bác sĩ giỏi, tiếng lành đồn xa khiến những người quyền quý đều thích đi tìm ông, từng người tới cửa là chuyện tốt nhưng tất cả đồng thời đều đến lại khiến ông đau đầu.

Đường Việt Trạch lúc còn trẻ thích chơi bời lêu lổng, đánh nhau thương tích đầy mình là chuyện thường ngày, cho nên ông cùng Đường thiếu gia coi như là có quen biết.

Ông dĩ nhiên cũng biết vị Lương tiểu thư này là người Đường thiếu gia hết mực yêu thương chiều chuộng, ngón tay rút một giọt máu còn là chuyện lớn chứ nói gì đến bị xe máy đụng. Hơn nữa bây giờ Lương Mãn Nguyệt đang được Lâm Tuyết Vi đỡ, chỗ đầu gối quần jean đều bị nhuộm đỏ, chắc là bị thương không nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Hấn Thấp Giọng Nói: cô Nhóc Nũng Nịu

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Bác sĩ khò sỏ nói: “Có thể đợi tôi mấy phút hay không? Vị tiểu thư này bị bong không nhẹ, mới vừa đem mụn nước châm rách, bây giờ lập tức băng bó là xong”.

Người đàn ông kia là trợ lý của Đường Việt Trạch, sắc mặt lập tức liền không tốt, khoa trương nói: “Đợi thêm mấy phút? Anh xem thương thế của Lương tiểu thư như vậy còn có thể đợi sao, chờ mấy phút? Về sau lưu lại di chứng gì, bệnh viện của các người chịu trách nhiệm sao?”

Bác sĩ: “....”

Cũng vừa đi vừa được đỡ đến, có thể lưu lại được di chứng gì ... Nếu thật sự nghiêm trọng như vậy chắc đã gọi xe cứu thương từ lâu.

Nhưng Đường Việt Trạch không dễ chọc, thù hạ của Đường Việt Trạch vì thế cũng không dễ chọc, nhất lại là chuyện liên quan đến nữ nhân của hấn ta.

Bác sĩ liếc nhìn Tri Hoan sau đó mở miệng dò hỏi nam nhân tuấn tú mà lãnh đạm trước mặt: “Có thể chờ tôi một lát rồi băng bó cho Tri tiểu thư sau không?”

Mặc Thời Khiêm nhấc lên mí mắt, mở miệng nói: “Bệnh viện các người chỉ một mình ông là bác sĩ?”

Bác sĩ không lên tiếng nữa, liếc nhìn người trợ lý kia.

Trợ lý dĩ nhiên là không nhận biết được Mặc Thời Khiêm, Tri Hoan cả người đều vui đầu trong ngực của nam nhân, trên người còn bọc quần áo của Mặc Thời Khiêm, anh ta tự nhiên lại càng nhìn không ra, liếc mắt nhìn hai người mập mờ ôm nhau ngồi trên ghế nói: “Tốt, vậy bác sĩ Lâm, ông tới kiểm tra chân cho Lương tiểu thư, tôi lại đi tìm bác sĩ khác qua băng bó cho hai người họ ...”

“Không cần” Lương Mãn Nguyệt đột nhiên lên tiếng cắt đứt lời của người trợ lý, mắt nhìn người nam nhân đang ôm người nữ nhân kia: “Để cho bác sĩ Lâm giúp Tri tiểu thư băng bó trước đã, tôi chỉ là bị trầy chân, chờ một chút cũng được”.

Nếu như nói lúc mới vừa vào cửa nhìn bóng lưng vừa thấy giống vừa thấy không giống Mặc Thời Khiêm, nhưng khi Mặc Thời Khiêm lên tiếng cô lại không có lí nào không nhận ra âm thanh của hấn.

Trợ lý xoay người nhìn Lương Mãn Nguyệt: “Nhưng mà Lương tiểu thư ...”

“Không có việc gì, tôi có thể đợi”.

Lương Mãn Nguyệt để cho Lâm Tuyết Vi đỡ tới chỗ ghế ngồi xuống.

Lâm Tuyết Vi nói: “Nếu không chúng ta đi tìm bác sĩ khác đi, lại gọi điện để cho Đường thiếu gọi điện là được”.

Lương Mãn Nguyệt lắc đầu một cái: “Không cần, cũng không phải là đợi lâu lắm”.

Bác sĩ thờ phào nhẹ nhõm nói: “Sẽ rất nhanh”.

Nói xong liền cầm thuốc mỡ lên bôi cho Tri Hoan.

Mặc Thời Khiêm không nói một lời chỉ lẳng lặng nhìn, mảy kiếm từ đầu đến cuối đều nhú lại không có giãn ra, cả người lộ ra sự trầm mặc.

Bên kia, Lâm Tuyết Vi đem quần jean của Lương Mãn Nguyệt kéo lên muốn nhìn xem thương thế của cô thế nào, kết quả quần jean rất ôm, không cần thận liên đụng tới vết thương.

Lương Mãn Nguyệt đau đến nỗi kêu thành tiếng.

Bác sĩ bất giác nhìn sang, cau mày nói: “Trước đừng động...”

Mất không để ý khiến bông gòn dùng để bôi thuốc mỡ cho Tri Hoan quét qua chỗ bông của cô một cái, chỗ bị bông không kịp đề phòng liền truyền tới một hồi đau tê tái.

Tri Hoan đau liền thấp giọng kêu một tiếng, phản xạ có điều kiện liền rút tay lại, cả người dựa vào Mặc Thời Khiêm, nước mắt đã ngừng giờ lại ào ào tuôn ra.

Quá đau.

Tay đứt ruột xót, đó vốn là chỗ đau nhất, huống chi lại trong lúc máu thịt be bét mà vô tình quét đến.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu, nhìn cô đau đến mức gương mặt dính đầy nước mắt, môi đỏ mọng bị răng trắng nòn nặng nề cắn khiến thân kinh hấn đang căng thẳng liền nóng nảy.

Hắn rất ít khi nóng nảy, cơ hồ gần như là không có nhưng giờ phút này lại không chế không nổi.

Bác sĩ Lâm lấy lại tinh thần, lập tức thấy nam nhân trước mặt âm trầm đến đáng sợ, trong đôi mắt đã có sự tức giận sắc bén, âm thanh lại càng thêm lạnh lẽo khiến người ta sợ hãi: “Bôi thuốc cũng không xong, bằng bác sĩ của ông giữ lại làm gì”.

“Thật xin lỗi Tri tiểu thư”, bác sĩ nhìn bộ dáng chịu đựng mà khóc thầm của nữ nhân, căn bản không dám nhìn gương mặt tuấn tú nhưng lại đáng sợ của người nam nhân kia nữa, phía sau đã đỏ đầy mồ hôi lạnh: “Tri tiểu thư cố nhịn một chút, thuốc mỡ này có chút mát mẻ, cũng giảm đau hiệu quả, lập tức liền tốt”.

Tri Hoan từ đầu đến cuối không có lên tiếng, cũng không có khóc thành tiếng, tự nhiên càng không nói chuyện.

Mặc Thời Khiêm nhú mày chăm chú nhìn cô, ngón tay nhẹ nhàng giữ cằm của cô, trầm thấp mà khàn khàn nói: “Đừng can chính mình, đau thì cứ nói ra, muốn khóc thì cứ khóc, anh biết em rất đau?”

Hắn thật thấp thỏm, ngón tay lau đi nước mắt của cô, “cô nhóc nũng nịu”.

Tri Hoan rớt cuộc nâng mặt lên, trừng hắn một cái.

Canh nóng như vậy dội lên người, là một người bình thường sẽ không thấy đau sao? Trừ khi nào cô hư rồi.

Lâm Tuyết Vi lúc này mới phát hiện bọn họ là Mặc Thời Khiêm và Tri Hoan.

Mới vừa rồi cô nhìn đến một màn này còn sinh lòng ngưỡng mộ, chỉ cảm thấy nữ nhân nhỏ thó như vậy được một nam nhân to lớn ôm trọn vào lòng lại khiến cho cô xúc động muốn cùng bạn trai trải qua một màn như vậy.

Cô nghiêng đầu nhìn về phía Lương Mãn Nguyệt.

Lương Mãn Nguyệt cũng nhìn bọn họ, biểu tình trên mặt không biết nên miêu tả như thế nào cho phải, nhưng tuyệt không phải là thờ ơ không động lòng.

Cơ bản tất cả mọi người nhìn vào đều biết, là một đứa ngốc mới có Đường Việt Trạch mà còn lưu luyến Mặc Thời Khiêm, Mặc Thời Khiêm ngoại trừ bề ngoài có thể phân cao thấp với Đường Việt Trạch, những cái khác đều thua xa.

Rất nhiều lúc, chính cô cũng cảm thấy như vậy.

Đôi khi nhớ tới trước đây, sâu trong lòng cô lại có chút mê mang cùng không cam lòng.

Sau đó cô cũng dần dần hiểu là do Mặc Thời Khiêm với cô quen biết từ nhỏ nên mới thế, vậy mà cho tới bây giờ hấn vẫn sâu không lường được, thâm trầm nhưng chu đáo, cho tới giờ cô vẫn chưa thể nhìn thấu hấn.

Ngay cả khi chia tay ...Cũng không thể bình tĩnh hơn.

Cô nguyên lai rất chặt dạ, bởi vì sợ mang tiếng bỏ nghèo theo giàu, cũng sợ hấn dây dưa khiến ba người huyền não rất khó nhìn.

Vậy nhưng hấn cái gì cũng không có, an tĩnh mà thối lui ra khỏi cuộc sống của cô.

Cho đến mấy hôm trước, ba mẹ cô gọi điện cho cô đòi tiền, cô lúc ấy liền kinh ngạc, cô mới học đại học năm thứ nhất còn chưa có làm việc gì cả thì lấy đâu ra tiền cho ba mẹ cô, hơn nữa lúc trước đều là ba mẹ cho cô tiền sinh hoạt phí.

Một hồi tranh chấp cùng tra hỏi ba mẹ cô mới áp ứng nói, trong quá khứ mấy năm liền đều là Mặc Thời Khiêm cho bọn họ tiền sinh hoạt phí hàng tháng, cuộc sống cùng tiền sinh hoạt phí của cô cũng đều do hấn lo.

Bọn họ thậm chí còn nói, Đường Việt Trạch so với Mặc Thời Khiêm càng có tiền hơn, một chút tiền cho bọn họ thì có tính là gì. Lúc ấy cô khí huyết đều dâng trào, trực tiếp cúp điện thoại, trong lòng suy nghĩ rất lâu.

Lúc này cô nhìn Mặc Thời Khiêm ôm Trì Hoan vào trong ngực mà thấp giọng dụ dỗ, hình ảnh ôn nhu như vậy cô chưa từng thấy qua.

Sự ôn nhu như vậy rất ít khi xuất hiện trên người của Mặc Thời Khiêm, hấn lạnh lùng mà lạnh nhạt, mọi thứ đều hoàn hảo chỉ trừ sự ôn nhu.

Nhưng bây giờ hấn lại giữ cầm của Trì Hoan rồi cùng cô nói chuyện như vậy, làm cho nữ nhân trong ngực hấn lộ vẻ kiêu mị mà ủy khuất khiến tất cả nam nhân đều muốn che chở.

Hình ảnh như vậy hòa hợp đến không ngờ, hòa hợp tới mức khiến người ta gai mắt, thậm chí ghen tị.

Đường Việt Trạch rõ ràng rất yêu cô, nhưng cô cũng chưa bao giờ giống như Trì Hoan dám ngồi trên đùi nam nhân như vậy, còn hướng về phía hấn làm nũng bởi vì cô cảm thấy như vậy là không biết xấu hổ, cũng sợ Đường Việt Trạch cảm thấy cô không biết xấu hổ.

Rõ ràng đã không có quan hệ gì với cô nhưng một màn này vẫn vượt trủng thần kinh ghen tị của cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Ừ, Cả Người Anh Từ Trên Xuống Dưới Đều Là Của Em

Nữ nhân kiêu mị cùng phong tình vạn chủng luôn khiến nam nhân thích, Lương Mãn Nguyệt mặc dù có chút khinh bỉ nhưng vẫn không giấu diếm được vẻ hâm mộ.

Mặc Thời Khiêm bị Trì Hoan trừng một cái, hấn không có khó chịu ngược lại lại nở một nụ cười nhạt, nói: “Đừng khóc”.

Trì Hoan mím môi, không nói lời nào.

Cô gối đầu ở trên vai Mặc Thời Khiêm, ghé vào lỗ tai hấn nhỏ giọng nói: “Thanh mai trúc mã của anh cũng ở đây, anh làm sao lại có thể không để ý người ta như vậy?”, dừng một chút cô lại nói: “Cô ấy vẫn luôn nhìn anh”.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu liếc nhìn Trì Hoan một cái, sau đó mới quay đầu nhìn về chỗ Lương Mãn Nguyệt đang ngồi, lại quét mắt về phía đầu gối đang bị thương của cô ấy, tùy ý mà lạnh nhạt hỏi: “Mãn Nguyệt, anh ta không có theo em qua đây sao?”.

Anh ta ở đây dĩ nhiên là chỉ Đường Việt Trạch.

Lương Mãn Nguyệt còn chưa có lên tiếng, Lâm Tuyết Vi ở một bên đã chen miệng vào: “Đường thiếu đã đi Úc Châu rồi, hơn một tuần lễ này đều không có ở Lan thành, nhưng mà lúc anh ấy biết Mãn Nguyệt bị thương lập tức liền kêu trợ lý của anh ấy đưa Mãn Nguyệt tới bệnh viện, cũng sắp xếp bác sĩ xong xuôi”.

Lâm Tuyết Vi nói, so với Lương Mãn Nguyệt còn không kịp chờ đợi giải thích hơn.

Trên mặt của Mặc Thời Khiêm không có biến hóa gì nhiều, chỉ nhàn nhạt “ừ” một tiếng.

Giống như kiểu là chẳng qua gặp được người quen liền tùy ý chào hỏi một tiếng, hấn lại tiếp tục ôm lấy Trì Hoan, cũng không có tí hiềm chút nào. (tí hiềm nghĩa giống cổ kị)

Quá trình thoa thuốc cùng băng bó sẽ khó tránh khỏi có chút đau đớn nhưng Trì Hoan từ đầu đến cuối đều chịu đựng đau đớn mà không có lên tiếng, đến cuối cùng sắc mặt đều trở nên trắng bệch, đợi đến khi xong xuôi tay của cô cũng bị quấn lại giống y như một cái bánh chưng.

Bác sĩ thờ phào nhẹ nhõm: “Hai ngày nữa quay lại thay băng, vết thương không được đụng vào nước, nếu có vấn đề gì thì gọi điện cho tôi, bây giờ thì không còn vấn đề gì nữa rồi”.

Lông mày đẹp đẽ của Trì Hoan đều nhíu lại.

Tay cô bị như thế này thì phải sinh hoạt như thế nào đây? Mặc Thời Khiêm nhìn về mặt của cô, nghĩ cô còn đau liền hỏi: “Còn đau sao?”.

“Có thể chỉ bôi thuốc mà không băng bó được không? Băng bó như thế này, em ngay cả com cũng không có cách nào để ăn”.

Nam nhân thân nhiên nói: “Em không chịu băng bó coi chừng để lại sẹo”.

Trì Hoan nghe xong liền không mở miệng nói nữa.

Tay không thể dùng, những thứ cơ bản nhất như ăn uống ngủ nghỉ cô cũng không có cách nào tự lo liệu ...

Mặc Thời Khiêm không có để ý đến sự phiền não của Trì Hoan lúc này, đứng lên hướng về phía nam nhân mặc áo blue trắng nói: “Bác sĩ Lâm, đã làm phiền ông rồi”.

Mặc Thời Khiêm cao 1m87, vừa đứng lên cả người liền cao ngất ngưỡng khiến người khác càng có cảm giác bị áp bức nhiều hơn, bác sĩ Lâm tiếp tục đỏ mặt hỏi, cười cười nói: “Không có gì, nếu có vấn đề gì nữa thì cứ liên hệ với tôi, cẩn thận chú ý vết thương một chút thì sẽ không để lại sẹo”.

“Ừ, ông đi chữa trị cho Lương tiểu thư đi”.

“Được!”.

Lúc này bác sĩ Lâm mới đứng lên đi về phía của Lương Mãn Nguyệt.

Cánh tay của Trì Hoan được băng bó nên có chút vướng víu, khiến áo khoác ở trên người cô bị rơi xuống đất.

Mặc Thời Khiêm cúi người nhặt áo khoác mặc lên người Trì Hoan lần nữa, sau đó mới đi ra ngoài gọi: “An Kha”.

An Kha lập tức đẩy cửa đi vào.

Giây tiếp theo Trì Hoan liền bị Mặc Thời Khiêm ôm ngang một cái, cô giật mình kêu lên một tiếng, sau đó lại phản xạ có điều kiện quàng tay lên vai hấn, Mặc Thời Khiêm ôm lấy Trì Hoan đi ra ngoài lại quay sang nói với An Kha: “Giúp cô ấy cầm quần áo và túi xách”.

Lương Mãn Nguyệt nhìn bọn họ đi ra ngoài, từ đầu tới cuối đều không có lên tiếng.

Lâm Tuyết Vi lại ở bên quệt miệng nói: “Nói năng hành động phách lối như vậy, cũng không sợ ảnh hưởng đến quanh cảnh công cộng sao!”. Sau đó lại hướng về phía Lương Mãn Nguyệt nói: “Mãn Nguyệt, tớ thấy bọn họ là có ý diễn cho cậu xem, tình nhân chân chính sẽ còn phải diễn sao?”.

Diễn sao?

Từ lúc cô nhận biết Mặc Thời Khiêm đến giờ, thời điểm hấn trưởng thành liền sớm lạnh lùng, càng ngày càng kiêu lời lại khiếm tốn, cái loại diễn như thế này hấn cơ bản là khinh thường.

Chẳng qua nếu như không phải diễn, vậy hấn thật sự yêu Trì Hoan sao?

....

Mặc Thời Khiêm ôm lấy Trì Hoan, bước ra ngoài vừa mới xoay người liền bị một người phụ nữ cản trở.

Là một người phụ nữ da mặt được bảo dưỡng tỉ mỉ cộng thêm cách trang điểm tinh xảo, trong tay đeo túi, đang khẽ cau mày nhìn bọn hấn.

Larry phu nhân môi giật giật mở miệng: “Hoan Hoan, tay của con thế nào?”.

Mặc Thời Khiêm nhìn Trì Hoan ở trong ngực, hai tay của cô lại vòng qua cổ của hấn, mặt không có chút cảm xúc nói: “Chúng ta đi thôi, em còn chưa có ăn com”.

Mặc Thời Khiêm ừ một tiếng, quay lại nhìn người phụ nữ trước mặt rồi khẽ vuốt cằm một cái, xem như là cho bà ta 3 phần lễ phép, sau đó liền ôm lấy nữ nhân trong ngực rồi đi.

Lúc đi vào trong thang máy, Trì Hoan tựa vào trên bả vai của hắn, phá vỡ bầu không khí yên tĩnh.

“Mặc Thời Khiêm”. “Ừ?”.

“Bờ vai của anh dựa vào thật tốt”.

Trên môi nam nhân nhếch lên một độ cong nhưng không có phát ra tiếng: “Là của em”.

“Có thật không?”

“Ừ, cả người anh từ trên xuống dưới đều là của em”.

Trì Hoan ngẩng đầu liếc hắn một cái: “Anh còn biết nói lời tâm tình?”.

Mặc Thời Khiêm nhàn nhạt trả lời: “Chẳng qua là nói ra lời trong lòng!”.

“Câu này nghe lọt tai!”, Trì Hoan tiến đến, hôn một cái lên cằm của Mặc Thời Khiêm, “Khen thưởng cho anh!”.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu liếc nhìn Trì Hoan một cái: “Em thích nghe lời tỏ tình?”.

“Nữ nhân nào cũng sẽ thích”.

Mặc Thời Khiêm cười nhàn nhạt, từ chối cho ý kiến: “Đi ra ngoài ăn cơm hay là trở về biệt thự để cho đầu bếp trong nhà nấu ăn?”

“Trong lúc làm việc anh cứ vậy đi ra ngoài không có vấn đề gì sao?”

“Không có”.

“Anh cũng không hỏi xem thử tay em tại sao lại bị bỏng sao?”.

“Anh biết”.

“Ồ”.

“Anh không hỏi em người phụ nữ vừa rồi là ai sao?”.

“Anh biết”.

Trì Hoan: “.....”

“Anh còn biết cái gì nữa?”.

Thang máy mở, Mặc Thời Khiêm ôm Trì Hoan đi ra ngoài, “Em hận bà ấy vứt bỏ em, chưa bao giờ trở về thăm em, cho tới bây giờ cũng không quan tâm tới em, nhưng bây giờ bà ấy lại chủ động hẹn em, trong lòng em chính là có chút mong đợi nhưng có thể bà ấy lại làm cho em thất vọng”.

Trì Hoan vùi đầu tại vai của Mặc Thời Khiêm, buồn rầu nói: “Mama của người khác đều không có như vậy”.

Trì Hoan chưa bao giờ cùng người khác nói chuyện về mẹ của cô, cho dù là oán hận hay là cái khác. Nhưng ở trước mặt Mặc Thời Khiêm, có lẽ do hắn cái gì cũng biết nên cô cũng không có gì cần giấu diếm hắn.

“Bà ấy nói gì với em?”.

Trì Hoan ngẩng đầu lên, vừa nhìn sắc mặt của Mặc Thời Khiêm vừa nói: “Mấy người đó muốn cho em và Mặc Tây Cố làm lành”.

Mặc Thời Khiêm kéo môi, cười nhạt một cái.

Ngực của Trì Hoan liền có chút khó chịu: “Anh còn cười, anh có phải là rất muốn em với hắn ta làm lành hay không?”.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu liếc Trì Hoan một cái, phun ra bốn chữ: “Em nằm mơ đi!”.

Lúc trước Trì Hoan rất không thích những người phụ nữ khẩu thị tâm phi, rõ ràng trong lòng nghĩ một đường ngoài miệng lại nói một nẻo, nhất là lúc đang yêu.

Nhưng bây giờ chính cô lại không nhịn được mà nói: “Cùng Mặc Tây Cố làm lành cũng không phải là chuyện xấu, hai người kia cam kết chỉ cần em gạt đầu thì nếu em vẫn còn muốn hoạt động ở giới giải trí sẽ đặc biệt vì em mà thành lập một cái văn phòng, em cũng sẽ không vì chuyện của ba em mà bị ảnh hưởng”.

Mặc Thời Khiêm cúi lên môi mỏng, mỉm cười nói: “Em sẽ hồi hận”.

Qua mấy giây sau Trì Hoan mới cảm nhận được bốn chữ hồi hột vừa lọt vào tai kia, thực tế có biết bao nhiêu ngông cuồng.

Mặc Thời Khiêm vẫn là đưa Trì Hoan trở về biệt thự, lúc khởi động xe liền gọi điện trước cho người giúp việc, phân phó bọn họ chuẩn bị bữa trưa cho tốt.

Vừa mới về đến phòng khách, điện thoại trong áo khoác trên người Trì Hoan liền chấn động.

Mặc Thời Khiêm đưa tay lấy điện thoại di động ra, cúi đầu nhìn một cái, Trì Hoan cũng vô ý mà nhìn lướt qua, liền thấy rõ ràng hai chữ trên màn hình ...

Mãn Nguyệt

Trì Hoan mỉm mỉm môi, bạn gái trước thì vẫn lưu là Mãn Nguyệt, Mãn Nguyệt.

Vậy mà lưu số của cô vẫn giống trước đây, Trì Hoan, Trì Hoan

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Ủ, Chờ Lát Nữa Rồi Đổi, Giờ Còn Có Việc Khác

Editor: Hồng Phan – Virgo

Beta: Stuki^^

Trì Hoan chỉ nhìn một cái, cũng không có nói gì, sau đó liền đi lên lầu chuẩn bị thay quần áo khác.

Còn chưa đi được hai bước cánh tay liền bị nam nhân kéo lại.

Mặc Thời Khiêm một tay giữ tay của Trì Hoan, một tay lại nghe điện thoại, giọng nói của hắn trước sau như một đều lạnh băng: “Mãn Nguyệt, em tìm tôi có việc gì không?”.

Trì Hoan dùng lực muốn hất tay Mặc Thời Khiêm ra để đi lên lầu nhưng không thành công, cuối cùng liền dứt khoát ngồi xuống ghế salon.

“Em nghe ba mẹ em nói ...” Lương Mãn Nguyệt ở bên kia chần chờ mấy giây, vẫn tiếp tục hỏi: “Trước đây mỗi tháng anh đều cung cấp tiền sinh hoạt phí cho nhà em sao?”.

Không khí yên tĩnh trong chốc lát, Mặc Thời Khiêm mới mở miệng: “Làm sao?”.

“Thật xin lỗi, trước đây em đều không có biết, nếu em mà biết sẽ không để ba mẹ em lấy tiền sinh hoạt phí từ ...”.

Mặc Thời Khiêm không có chút rung động nào cắt đứt lời của Lương Mãn Nguyệt: “Đều là chuyện đã qua”

Lương Mãn Nguyệt ở bên kia, ngón tay dùng sức nắm chặt điện thoại di động, cắn môi nói: “Anh không có nghĩa vụ phải cung cấp tiền sinh hoạt phí cho ba mẹ em, số tiền kia em sẽ trả lại cho anh”.

Mặc Thời Khiêm thản nhiên nói: “Em nghĩ muốn trả lại cũng được nhưng thật sự không cần phải trả”.

Số tiền kia mặc dù không phải số tiền gì lớn nhưng mấy năm cộng dồn lại thì lại không phải là nhỏ, nếu như cô ấy nghĩ chính mình tự trả thì không biết sẽ phải trả tới khi nào.

“Anh ... và cô ấy có khỏe không?”.

Mặc Thời Khiêm nhìn nữ nhân bị băng bó tay đang ngồi một cục trên salon, trên môi hiện ra mấy phần như có như không cười: “Tốt”.

“Vậy em không quấy rầy nữa.”

“Được, gặp lại sau!”.

Mặc Thời Khiêm cúp điện thoại xong liền tiện tay đặt điện thoại di động lên bàn trà, sau đó mới cúi đầu nhìn về phía tiểu nữ nhân đang bấu môi, chân mày hơi nhíu lên: “Cô ấy gọi điện thoại cho anh, em cũng ghen sao?”.

Tri Hoan mắt húng nói: “Ai ghen, em muốn đi lên lầu thay quần áo, anh cản em làm gì?”.

Nam nhân tựa như cười mà không phải cười: “Thay quần áo?”

Tri Hoan không để ý Mặc Thời Khiêm mang về mặt nghiêng ngẫm suy nghĩ, xoay người đi lên lầu, Mặc Thời Khiêm cũng đi theo.

“Phòng để quần áo ở phía bên tay trái của phòng ngủ”

“Ồ”.

Tri Hoan đi vào, đang muốn đóng cửa lại phát hiện Mặc Thời Khiêm cũng theo cô đi vào.

“...Anh làm gì?”

“Em không phải là muốn thay quần áo sao”.

“Vậy sao anh còn không đi ra”.

Mặc Thời Khiêm môi mông chứa đựng mấy phần cười gian, có chút tà khí, tầm mắt rơi vào tay của Tri Hoan: “Cái tay này của em có thể thay quần áo sao?”

Tri Hoan: “....”

Cô lúc này mới ý thức được vấn đề này.

Gò má nhát thời nóng lên, cô nhát thời ôm chặt lấy mặt nói: “Vậy em không đổi nữa”.

Vừa nói vừa hướng phía ngoài cửa đi ra.

Cửa phòng liền bị nam nhân không nặng không nhẹ vươn tay đóng lại.

Phòng để quần áo không tính là lớn cho lắm, bây giờ lại chứa thêm hai người một nam một nữ liền vô hình cảm thấy chật chội.

Tri Hoan nhìn Mặc Thời Khiêm, tim đập rộn lên có loại cảm giác không nói nên lời, giống như tim đang đập nhanh hơn nhưng lại không có cách nào không chế: “Em nói em không đổi nữa rồi”.

Mặc Thời Khiêm chỉ nhìn chằm chằm Tri Hoan, lưỡi biếng mở miệng: “Nói bộ quần áo em muốn mặc ra đây”.

“Em không ...”

“Buổi tối em cũng không định tắm?”

Tay của cô tạm thời không được đụng nước, bảo cô một ngày không tắm cũng coi như xong đi, nhưng mà tận mười ngày nửa tháng thì lại không được.

“Anh ... anh không phải là muốn người giúp việc sao? Em sẽ nhờ nữ giúp việc giặt rửa cho em là được”.

Cô căn bản không chút do dự, còn đề cho nữ giúp việc xa lạ giúp cô giặt rửa.. Thật đúng là không bằng để cho hần giúp cô, hần ngược lại đã sớm thấy hết từ trên xuống dưới của cô.

Tri Hoan không thích bị người xa lạ đụng chạm, đối với Mặc Thi Khiêm đã thành thói quen.

Nam nhân đi về phía cô, hơi hột nói: “Anh không cho phép người khác đụng chạm người em, nam nhân không thể, nữ nhân cũng không thể”.

Lúc Mặc Thời Khiêm tiến lên phía trước, Tri Hoan không tự chủ theo bản năng lùi về phía sau.

Cô luôn cảm thấy người đàn ông này nhìn qua thì thân nhiên mà ung dung, nhưng thực tế ở sâu trong tim luôn phát ra một cỗ khí thế mãnh liệt khiến cho người ta sợ hãi, run sợ.

Không gian không lớn, lùi vài bước lưng của Tri Hoan liền đụng vào tủ quần áo, không thể lùi thêm được nữa.

Mặc Thời Khiêm dừng bước lại ở trước chân của Tri Hoan, hai tay chống hai bên người của cô, đem thân hình nhỏ thó của Tri Hoan bao vây lại, cúi đầu nhìn cô buồn cười nói: “Em đây là đang ... sợ anh?”

Tri Hoan dựa vào tủ quần áo, cả người cứng ngắc, đứng nghiêm nói: “Không có”.

Sợ, hần có gì phải sợ.

Mặc dù hần thân bí lại sâu không lường được, thế lực còn cường thế đến nỗi cô không nghe ngóng được chút gì về thân thể của hần nhưng Tri Hoan lại

cảm thấy, cô không có lí do gì để phải sợ hãi.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu thấp xuống sát mặt của Trì Hoan.

Một luồng khí mát lạnh dễ ngửi lập tức bao trùm khứu giác của cô, Trì Hoan một chút lại một chút cảm thấy khó thở, muốn đập đầu vào tường: “Không ... Không phải là muốn thay quần áo sao, anh ... định làm gì?”

Ngón tay thon dài của Mặc Thời Khiêm nâng cằm của Trì Hoan lên, nói nhỏ giống như bị mất tiếng: “Ừ, chờ lát nữa rồi đổi, giờ còn có việc khác”.

Tiếng nói vừa dứt, cánh môi cũng theo đó đê xuống.

Trì Hoan muốn đẩy Mặc Thời Khiêm ra nhưng bình thường đã đẩy không nổi huống chi là bây giờ, tay bị băng bó giống như cái bánh chưng.

Răng môi quăn quýt, hôn hôn một hồi liền có chút động tĩnh.

Trong quá trình hôn môi, Trì Hoan còn được Mặc Thời Khiêm ôm mộng mà nâng lên cao, cô vì vậy theo bản năng mà vòng qua ôm cổ của hắn, sau đó cũng không có lúc nào buông lỏng vòng tay.

Một nụ hôn sâu rất dài kết thúc, mặt của Trì Hoan đỏ bừng như được nhuộm màu, lại còn lộ vẻ kiều mị.

Mặc Thời Khiêm như có như không hôn má của cô, âm thanh dụ dỗ: “Trì Hoan, ở chỗ này làm một lần có được không?”

Trì Hoan: “.....”

Đáy lòng cô âm thầm hừ một tiếng, gọi người yêu cũ Lương Mãn Nguyệt là Mãn Nguyệt, còn cô thì thế nào? Muốn lên giường với cô mà gọi cả tên lẫn họ của cô cơ đấy.

“Không muốn, em chết đói đến nơi rồi”.

Mặc Thời Khiêm nhìn chằm chằm Trì Hoan, không lên tiếng, tay vẫn đặt trên lưng của cô.

Trì Hoan bị hắn nhìn chằm chú có chút hốt hoảng: “Mặc Thời Khiêm”

“Ừ?”

Trì Hoan mím mím môi, ngữ điệu có một nửa nũng nịu: “Em muốn thay quần áo, anh thả em xuống”.

Nam nhân nhìn cô cả mặt bị tóc dài rủ xuống che lấp một ít, miệng nở nụ cười nhẹ, vẫn là lựa chọn thả cô xuống.

“Em ở nhà thích mặc đồ rộng một chút, anh lấy giúp em cái áo lông nga hoàng nhiều màu sắc”.

Mặc Thời Khiêm ừ một tiếng, theo thói quen liền giúp cô lấy áo lông.

“Giơ tay lên”.

Bên trong áo choàng dài, Trì Hoan mặc một cái áo lông cổ cao màu đen, cô thật ra không thích áo cổ cao bởi vì mặc áo cổ cao sẽ khiến cho cổ không có thoải mái nhưng tại vì đẹp với hợp thời trang nên cô mới bắt buộc phải mặc.

Trì Hoan nhăn nhó nhìn Mặc Thời Khiêm: “Anh ... Nhắm mắt lại”

Bởi vì áo lông mềm mại nên không có đâm vào da thịt khiến cô khó chịu, cho nên hắn không có lấy thêm bra.

Mặc Thời Khiêm nửa dựa vào tủ quần áo nửa lười biếng nói: “Không nhắm”.

Trì Hoan: “.....”

Trì Hoan quệt miệng trừng mắt nhìn Mặc Thời Khiêm, đáng tiếc hắn chỉ có một bộ dáng không động lòng.

Giăng co trong chốc lát, Trì Hoan vẫn là giơ tay lên.

Mặc dù đã trần trụi cùng hắn trần miên, nhưng bất quá ở trước mặt hắn mà còi quần áo vẫn có chút ngượng ngùng. Và lại nếu cứ giăng co như vậy lại trông giống như cô đang làm bộ làm tịch.

Mặc Thời Khiêm lúc này mới đi tới, đem áo lông của cô từ dưới kéo lên trên.

Trì Hoan cuối cùng vẫn không tránh khỏi ngượng ngùng, liền đưa lưng về phía Mặc Thời Khiêm.

Cởi ra áo lông, phía dưới chính là da thịt nhẵn nhụi trắng nõn của nữ nhân cùng bra màu đen, tóc dài đen như hải tảo rút trên bả vai bạch ngọc, che đi

hơn một nửa tác phẩm mỹ miều.

Gọi cảm như tranh vẽ.

Yết hầu của nam nhân lên xuống, đôi mắt sâu đen như mực nhìn chăm chăm gò má của Trì Hoan, có thể thấy rõ ràng từng cọng lông mi quần dài tình tứ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: M Muốn Anh Ôm Thì Anh Sẽ Ôm.

Editor: Hồng Phan – VirgoBeta: Stuki^^ Trì Hoan đợi một hồi lâu cũng không thấy Mặc Thời Khiêm cử động, đang muốn xoay người giục hắn thì một giây kế tiếp, thất lung liền bị tay của Mặc Thời Khiêm nắm, cả người liền lui về phía sau, một thân trần trụi dán tại ngực của hắn.

Một nụ hôn ấm áp liên tiếp rót trên đỉnh đầu cùng vai của Trì Hoan.

Mặc Thời Khiêm hôn càng ngày càng gấp gáp, mỗi chỗ hắn hôn qua đều lưu lại vết tích không sâu thì cạn, hô hấp nóng bỏng rơi vào trên da thịt của cô nhưng lại thấp đến nỗi giống như là ảo giác thờ đốc mơ hồ.

Trì Hoan bối rối: “Mặc Thời Khiêm”

Mặc Thời Khiêm một lần nữa để cho lưng của Trì Hoan dựa vào tủ quần áo, sau đó cúi đầu hôn cô một cách chăm chú, giống như là bị mê hoặc vậy.

Cô lại bị bao vây nữa rồi.

Phía sau của Trì Hoan là tủ quần áo, Mặc Thời Khiêm một tay vịn hông một tay lại giữ gáy của cô, hôn môi của cô, cằm của cô, cổ của cô rồi đến xương quai xanh, bao gồm cả mềm mại phía dưới xương quai xanh.

Giống như là mê luyến mỗi tác da tác thịt của cô.

Trì Hoan không có cách nào giãy dụa, cũng không có cách nào chạy thoát, chỉ có thể để mặc cho hắn hôn.

Tay của cô để chỗ nào cũng thấy không thích hợp, vì vậy cứ đứng ở không trung, toàn thân của cô đều căng thẳng, cứ như thế cảm nhận môi lưỡi của hắn.

Giác quan mâu thuẫn mãnh liệt với thân thể, bị nam nhân xâm chiếm mà không có năng lực phản kháng thật giống như cảm giác bị chứa tể khổng chế.

Cô có thể cảm nhận được hơi thở của hắn hào hển lại rối loạn, lúc hắn tăng thêm lực đạo cô còn cảm thấy được hắn có vẻ mất khống chế.

Để cho Mặc Thời Khiêm mất khống chế đối với cô là một loại thành tựu, bởi vì nhìn qua hắn có vẻ là nam nhân có lực tự kiểm chế cực cao.

Thế cục cứ như vậy mất khống chế.

Mặc Thời Khiêm một khi đã mất khống chế thì Trì Hoan càng không thể khống chế được cục diện.

Đến cuối cùng, cô không tránh khỏi bị nam nhân đè mà làm một lần.

Trung gian còn có người giúp việc gõ cửa gọi bọn họ xuống ăn cơm.

Lần này hắn giống như là bị cái gì kích thích vậy, phá lệ hung hăng, một chút lại một chút đụng vào chỗ sâu nhất của cô, hận không thể nhiều lần đưa hắn hoàn toàn xuyên qua.

Làm cho Trì Hoan vừa khóc vừa cầu xin hắn, vậy nhưng Mặc Thời Khiêm cũng vẫn chậm chạp không có kết thúc, cũng không có chút nào ý tứ ôn nhu.

Chờ hắn rút cuộc thỏa mãn, Trì Hoan tức giận liền giơ tay muốn đánh hắn.

Mặc Thời Khiêm tay mất lạnh lẽo, đem cổ tay của cô chặn lại giữa không trung, chân mày cau lại, giọng nói thật thấp, trong lúc vui vẻ còn không có tán bót tia gian tà: “Tay không sợ đau?”

Tay cô nơi nào thì không đau? Mới vừa rồi, trong suốt quá trình, bất kể hắn đắm chìm điên cuồng như thế nào cũng đều không quên chế trụ tay cô, nếu như bình thường có lẽ bộ ngực cùng lưng của hắn đã sớm bị cô cào cào mà chẳng chịt vết thương rồi.

Gò má của Trì Hoan đều hồng cả lên, giận đến mức không lựa lời đã nói: “Mặc Thời Khiêm, nhu cầu của anh có thịnh vượng quá hay không, lúc trẻ làm

quá nhiều coi chừng về già thận sẽ hư”.

Nhu cầu của hấn mạnh mẽ thật, nếu như cô không cho hấn, tùy thời hấn đều có thể phát tình với cô. Hấn chính là thanh niên đói khát, rõ ràng tối hôm qua mới ... Ban ngày hấn còn có thể điên cuồng như vậy.

Người giúp việc vừa gõ cửa khẳng định sẽ biết bọn họ ở bên trong làm cái gì!

Nam nhân cúi đầu hôn cái mặt hồng hồng như trứng của cô, không nhanh không chậm thu dọn bãi chiến trường bừa bãi, môi mỏng ghé vào tai của cô mà phun ra hơi thở mập mờ, cười nhẹ nói: “Tri Hoan, em thật sự hy vọng anh không động lòng một chút nào khi thấy em không mặc quần áo sao?”

Hấn còn lý luận?

Tri Hoan đột nhiên nghĩ tới, tại quán rượu Ôn Hải, cô uống thuốc bị hấn đè trong bồn tắm chứa nước lạnh suốt một đêm, lúc đó cô nhìn thấy hấn động cũng không động lấy một sợi tóc của cô, thật sự làm cho cô hoài nghi chính mình có phải hay không không có mị lực nữ nhân.

Tri Hoan nhìn động tác cẩn thận mặc quần áo cho cô của Mặc Thời Khiêm: “Em khi nào không mặc quần áo, phía dưới em có mặc quần, phía trên cũng đang mặc bra, anh ít kiểm soát một chút, lần trước anh cũng xem thấy hết tron của em, cũng không phải là không có phản ứng sao?”

Hấn thấp mắt liếc cô một cái, trên môi mang một ít cười: “Anh không có phản ứng, em rất thất vọng?”

“Anh không biết xấu hổ”.

Có lẽ là phải chú ý tay của cô đang bị thương, lúc mặc quần áo cho cô, động tác của Mặc Thời Khiêm có thể gọi là ôn nhu, nhất là so với vừa nãy hung mãnh cùng hoang dã lại đặc biệt ôn nhu.

Mặc xong áo lông, lại lấy tóc của cô ở trong áo ra mới nói: “Đi xuống ăn cơm.”

“Em đau hông, chân cũng đau”.

Mặc Thời Khiêm nâng mặt của Tri Hoan lên, ngón tay ma sát cằm của cô, giọng nói cười cười: “Lúc trước anh thế nào lại không phát hiện, em thế mà cũng thích làm nũng”.

Tri Hoan nhiều nhất chỉ làm nũng ở trước mặt của Điều tỷ cùng Du Nhiên, những lúc khác, hoặc là giả bộ, hoặc là duy trì hình tượng của cô ở trước mặt giới truyền thông.

Trước mặt Tri Yên chỉ có đâm chọc, trước mặt Mặc Tây Cồ lại càng không phải nói.

Cô ở trước mặt Mặc Tây Cồ là hiểu chuyện nhất, cho dù có làm nũng cũng đều cẩn thận từng li từng tí.

Tri Hoan nắm chặt lấy mặt, mắt húng xoay người.

Còn chưa đi ra được hai bước, phía sau liền bị nam nhân đuổi kịp ôm ngang, hấn ở trên đỉnh đầu của cô nở nụ cười nhạt nhòa: “Em muốn anh ôm thì anh sẽ ôm”

“Em chỉ là muốn nghỉ ngơi một lát rồi mới xuống lầu”.

Rõ ràng là khẩu thị tâm phi nhưng Mặc Thời Khiêm tự nhiên cũng lười phớt bầy, chỉ ôm lấy cô hướng bên ngoài phòng quần áo đi ra, xuống dưới lầu.

Người giúp việc đã có tuổi, nhìn hai người trẻ tuổi miệng cứ dính dính có điểm cay mắt, ban ngày tại phòng để quần áo liền ...

Ho khan mấy cái mới cầm điện thoại của Tri Hoan đưa lên: “Tri tiểu thư, mới vừa rồi điện thoại của cô vang lên mấy lần, hấn là có người gọi điện thoại cho cô, cô có muốn nhìn xem không, lỡ có chuyện gì quan trọng”.

Tay của Tri Hoan không thể cầm, Mặc Thời Khiêm buông tay xuống, một tay nhận lấy điện thoại di động, đồng thời lại thanh thanh đậm đậm nói: “Nói nhà bếp bụng thức ăn lên phòng ăn”.

“Vâng”.

Tri Hoan nói cho Mặc Thời Khiêm biết mã khóa màn hình, hấn mở nhật ký cuộc gọi ra, có hai cuộc gọi nhờ, đều không có lưu tên.

Về mặt cô chợt lạnh, cả hai dãy số điện thoại này cô đều biết.

Mặc Thời Khiêm tự nhiên cũng biết, nhưng hấn chỉ nhàn nhạt nói: “Có muốn gọi lại hay không?”

Tri Hoan liếc hấn một cái: “Gọi lại cho số thứ 2”

Nam nhân thấp mắt nhìn cô, thần sắc hay ánh mắt đều là nhiệt độ nhàn nhạt nhưng rõ ràng là không vui.

Tri Hoan nhìn hấn: “Tại sao chưa gọi?”

Mặc Thời Khiêm không có lên tiếng, ngón tay bấm bấm điện thoại gọi lại.

Bên kia rất nhanh thì tiếp chuông.

Mấy giây sau, vang lên âm thanh thật thấp của Mặc Tây Cổ, giọng điệu của hấn khàn khàn mà mệt mỏi: “Tri Hoan”.

Tri Hoan thỉnh thoảng ngược mắt, liền đụng đến tầm mắt của nam nhân không nói một lời chỉ nhìn chăm chăm cô.

Tri Hoan giọng điệu bình thản: “Có chuyện gì sao?”

Bên kia trầm mặc mấy giây, “Mẹ tôi nói tay của cô bị bỏng”

“Đúng thế”.

Không khí lại an tĩnh trong chốc lát, Mặc Tây Cổ mới nói tiếp: “Xin lỗi”.

Tri Hoan thân nhiên nói: “Tay của tôi bị bỏng cùng mẹ anh không có liên quan, chẳng qua nếu như anh có thể khiến cho mẹ anh đừng quấy rầy tôi nữa, tôi liền chân thành cảm ơn anh”.

“Ừ, tôi thay cô nói cho bà ấy”.

Thanh âm của Mặc Tây Cổ rất lác đác, có thể tưởng tượng ra hấn bây giờ tâm tình xuống dốc mà chán chường như thế nào, sự tình của Tô Nhã Băng đoán chừng làm cho hấn chịu đủ kích không nhỏ.

“Còn có chuyện gì khác không?”

“Cô thật ở cùng một chỗ với Mặc Thời Khiêm sao?”

Tri Hoan cười một cái “Anh sẽ không phải vỡ mộng với Tô Nhã Băng rồi, bây giờ quay lại theo đuổi tôi đi?” Có liên quan

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 118: Cô Cùng Với Mặc Thời Khiêm Ở Chung Một Chỗ, Cô Thích Hấn Sao?

Beta: Stuki^^

Bên kia tĩnh yên tĩnh lại, Mặc Tây Cổ mới cười nhạt một cái: “Tôi bây giờ theo đuổi cô, cô chỉ có thể xem thường tôi, một điểm này, tôi còn rất rõ ràng”

Tri Hoan cũng rất bình thản: “Vậy thì sao chứ?”

“Cô quả thật là ở cùng với hấn rồi.”

Một câu nói này, Mặc Tây Cổ ngữ điệu xác định, tựa hồ chỉ là đang trần thuật, cũng không tiết lộ bất cứ cảm xúc gì.

Tối hôm qua anh ta cũng đã xác định, chỉ là không có nghe được cô chính miệng thừa nhận mà thôi.

“Anh cứ muốn nhắc lại vấn đề này, nếu như không phải là muốn quay lại với tôi, tôi sẽ cho rằng anh đang lặp lại lời nói của tôi, sau đó thu âm gửi đến truyền thông.”

Mặc Tây Cổ đứng ở biệt thự lầu hai Mặc gia, trước cửa sổ sát đất, nhìn xuống hoa viên, kéo khóe môi, có chút tự giễu nói: “Tôi ở trong lòng cô bí ối như vậy?”

Tri Hoan trả lời nhàn nhạt: “Tôi chỉ biết Mặc gia các người gần đây đã làm nhiều chuyện xấu xa, về phần là anh hay vẫn là mẹ anh, hoặc là Tô Nhã Băng, tôi không quan tâm”

Cô trong lòng ít nhiều biết rõ một điểm, những chuyện xấu kia dính vào người cô, hơn phân nửa là do Mặc phu nhân làm.

Mặc Tây Cổ trong xương là một quý công tử, anh ta có niềm kiêu ngạo của anh ta.

Cho dù là muốn rửa sạch danh tiếng của mình, cũng như trước đó Mạc Tây Cố đã từng nói, chỉ có thể nói ngày từ đầu quan hệ của bọn họ nguyên bản chính là giả. Đổ hết mọi lỗi lên người cô, anh ta còn không làm được.

Nhưng đối với cô mà nói là giống nhau.

Mạc Tây Cố dĩ nhiên là biết ý tứ của cô. Anh ta nhắm mắt lại, yết hầu ở cổ họng lăn một vòng: “Tri Hoan, thật xin lỗi.”

Câu thật xin lỗi này ý tứ ra sao, không cần nhiều lời Tri Hoan trong lòng cũng biết.

Cô một lúc lâu không lên tiếng.

Mạc Thòi Khiêm rũ mắt nhìn cô gái híp mắt yên lặng không nói, ánh mắt từ từ nheo lại, ngón tay động một cái liền muốn bóp nát điện thoại.

Tri Hoan nhàn nhạt lắng lắng lên tiếng: “Bất kể là anh với tôi, hay là Tô Nhã Băng với anh, đều không có gì phải hối hận. Chẳng qua chỉ là lựa chọn của mỗi người, muốn yêu thì yêu, muốn chọn ai thì chọn.”

Muốn yêu thì yêu, muốn chọn ai thì chọn.

Mạc Tây Cố chậm rãi hỏi: “Vậy cô cùng với Mạc Thòi Khiêm ở chung một chỗ, là cô lựa chọn hắn, hay là cô thích hắn?”

Tri Hoan vẫn rũ mắt, lông mi dài tình tứ rũ xuống như hai cái quạt nhỏ.

Thích hắn?

Cô không có nghĩ qua cái vấn đề này.

Những ngón tay bị bao bọc một tầng thật giầy bằng vải không nhận được giặt giặt, trong đầu đột nhiên tràn ra hình ảnh kịch liệt triền miên ở phòng quần áo....

Trên tay bị bỏng dường như càng nóng bỏng không biết bao nhiêu lần.

Mạc Thòi Khiêm nhìn chăm chăm cô, mím môi, ngón tay trượt nút cắt đứt cuộc gọi, sau đó ném điện thoại đi động trên ghế sa lon, dẫn đầu đi trước, ném xuống ba chữ: “Đi ăn cơm.”

Tri Hoan nhìn bóng lưng của hắn, thấy nét mặt hắn lãnh đạm như thường, nhưng cô cảm giác hắn đang... Không vui?

Cô gọi lại cho Mạc Tây Cố, hắn có cái gì mất hứng.

Số điện thoại của Mạc Tây Cố cô xóa bỏ hết rồi, hắn trong điện thoại vẫn còn lưu số của Lương Mãn Nguyệt đấy, hừ.

... ..

Biệt thự Mạc gia.

Mạc Tây Cố ngồi trên ghế trong thư phòng. Trời chưa tối hẳn, trong phòng không có mở đèn, ánh sáng mờ mờ.

Người giúp việc gõ cửa đi vào, có chút khó khăn nói: “Thiếu gia, Tô tiểu thư đứng bên ngoài một giờ rồi, tôi xem... Nếu như ngài không ra gặp cô ấy, cô ấy có thể sẽ đứng đó mãi.”

Nam nhân thả lại điện thoại đi động lên bàn, nói thân nhiên: “Đề cho cô ấy đi vào.”

”Dạ, thiếu gia.”

Qua năm phút, Tô Nhã Băng đẩy cửa đi vào.

Cô ta mặc trên người còn là bộ quần áo ngày hôm qua, thần sắc tiêu tụy, tóc tai xốc xếch. Nhìn ra được ra tối hôm qua cô ta không được nghỉ ngơi tốt, thậm chí cũng không tắm rửa.

Mạc Tây Cố vuốt vuốt điện thoại đi động, ngẩng đầu lên, thần sắc cùng ánh mắt đều bình tĩnh lạ thường, nhàn nhạt nhìn Tô Nhã Băng: “Những lời nên nói, tôi nghĩ ngày hôm qua đều đã nói rõ.”

Đôi mắt Tô Nhã Băng phủ một lớp sương mù, nước mắt giống như là muốn rơi xuống, nhưng từ đầu đến cuối không tràn ra giọt nào, trông đáng thương, uất ức đến vô tội: “Anh vẫn không tin em?”

“Tín nhiệm của tôi, chỉ có thể đến trước tối hôm qua mà thôi. “

Mạc Tây Cố vốn trong lòng tràn đầy phức tạp, tâm tình bị đè nén tích lũy đã lâu. Có lẽ từ khi nghe Tri Hoan nói ra những lời kia, dường như đã xua tan

sự khó chịu cùng không cam lòng bấy lâu.

Tất cả lựa chọn đều là mình quyết định. Ít nhất lần này, không có bởi vì không có năng lực thực hiện mà lại bỏ qua cái gì.

Bây giờ nhìn lại Tô Nhã Băng, cũng chỉ còn lại có bình tĩnh và lạnh nhạt: “Nhã Băng, tôi tin tưởng em năm đó là thật tâm yêu tôi. Tôi cũng tin tưởng em ở nước Mỹ chịu rất nhiều khổ cực, tôi thậm chí cũng nguyện tin em phải gả cho Dương Hạo là hoàn toàn bắt buộc, không có lựa chọn.”

Tô Nhã Băng nước mắt không tiếng động chảy xuống: “Anh để ý chuyện em cùng Thẩm Hồng...”

”Ừ.”

Một chữ, thanh thanh đậm đậm, nhưng lại chắc chắn như đinh chém sắt.

“Anh tình nguyện tin tưởng một nữ nhân không quen biết, cũng không chịu tin tưởng em?”

“Nhã Băng!” Mạc Tây Cố chống lại ánh mắt của cô ta, nét mặt nhạt nhẽo, nét cười không chân thực, giọng nói mệt mỏi khàn khàn: “Trong cuộc hôn nhân của em và Dương Hạo, em thủ thân chỉ là bởi vì coi thường anh ta, đúng không?”

Tô Nhã Băng tròn to hai mắt, ngay cả nước mắt đều ngừng lại, cô ta ngờ ngác hỏi: “Anh có ý gì?”

“Bởi vì điều kiện của Dương Hạo so sánh cùng điều kiện của tôi, kém quá nhiều, em không chịu nổi chênh lệch như vậy. Nhưng Thẩm Hồng thì bất đồng, anh ta cũng thuộc xã hội thượng lưu, có tiền, có phẩm vị, thậm chí đáng đáp tốt.”

Mạc Tây Cố ngữ điệu rất nhạt, thậm chí vân đạm phong khinh giống như là đang nói chuyện của người khác.

Nhưng là những lời này nói ra, giống như là một bạt tai hung hăng tát lên mặt cô ta, đau rát. Tô Nhã Băng bản năng liền muốn phủ nhận: “Không... Không phải như vậy, Tây Cố, anh lời nói này thật khó nghe...”

“Em nói em yêu tôi, không quên được tôi, thật ra chỉ là bởi vì em không gặp được ai như tôi vậy... Thật vất vả gặp được Thẩm Hồng, lại vẫn là thua phụ nhân của anh ta.”

Mạc Tây Cố nói không nóng không lạnh, Tô Nhã Băng nghe đến sắc mặt trắng bệch. Cô ta giống như bị người ta cột lại đông cứng cả người, rất lâu mới thốt ra tiếng nhẹ nhàng: “Anh chính là nghĩ em như vậy?”

Mạc Tây Cố thần nhiên nói: “Nếu như Thẩm Hồng không có kết hôn, hoặc là anh ta chịu vì em ly dị, em sẽ còn nói đời này chỉ thích tôi sao?”

Gương mặt cô gái đã thấm đẫm nước mắt, trên mặt lại bật cười, nụ cười mỉa mai toát ra sự lạnh ý thâm độc: “Em đã sai rồi sao? Nếu như em không trở lại, anh đã cùng Trì Hoan kết hôn rồi chứ? Anh không thích cô ấy! Em muốn chúng ta bắt đầu lại lần nữa thì cũng là sai lầm sao? Em chỉ phạm một lỗi mà anh cũng không thể cho qua?”

“Sai lầm của em không phải là không thể bỏ qua, chỉ bất quá, thời gian đã làm thay đổi quá nhiều thứ, tôi, em, còn có tình cảm của chúng ta.”

Ai cũng đã từng trải qua thời ngây thơ, ai mà chẳng thật tâm chân thành đối với tình yêu?.

Nhưng người trở về đã không phải là cô gái ban đầu, tình yêu từ lâu đã thay đổi.

Mạc Tây Cố khép mắt, giọng nói trầm trầm trong phòng yên tĩnh vang lên rõ ràng: “Nhã Băng, tôi với em tới đây thôi.”

“Nhưng mà... em thật lòng yêu anh, coi như em cùng Thẩm Hồng đã từng ở chung một chỗ, em thích nhất cũng vẫn là anh...”

Tô Nhã Băng đôi mắt đỏ rực, trong con người toàn là tơ máu: “Em chỉ là không cam lòng mà thôi! Mẹ anh ban đầu làm nhục em như thế, bà ấy nói em không xứng với anh, không xứng với nhà các anh. Em chỉ là muốn tìm một người đàn ông mọi mặt không kém anh, chứng minh em không có kém như vậy!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Mặc Thời Khiêm, Anh Có Phải Đã Yêu Em Rồi Không?

Beta: Stuki^^

Nói xong lời cuối cùng, Tô Nhã Băng như đang gào thét.

Cô ta chỉ là không cam lòng, cô ta cũng là thật lòng thương Tây Cố.

Thẩm Hồng điều kiện rất tốt, nhưng trong lòng của Tô Nhã Băng, Mạc Tây Cố vẫn luôn là tốt nhất, cho tới bây giờ không có thay đổi.

Mạc Tây Cố lẳng lặng nhìn cô ta: “Có lẽ chúng ta đi tới bước này, là do tới lúc đầu yêu em không đủ, hôm nay cũng không còn cảm nhận tình yêu của em dành cho tôi nữa.”

Từ tối hôm qua khi anh ta nghe xong lời giải thích của Nhã Băng, cho đến bây giờ anh ta cũng không hỏi qua Tô Nhã Băng xem rốt cuộc cô ấy có nhúng tay vào hôn nhân của người khác hay không, cũng chưa từng hỏi cô ta cùng Thẩm Hồng đã xảy ra chuyện gì, càng không trách tội cô ta.

Nhưng chỉ một câu [tôi không còn cảm nhận được tình yêu của em dành cho tôi], so với bất kỳ lời trách tội hay thái độ không tha thứ nào còn trầm trọng hơn, đâm Tô Nhã Băng một dao trí mạng.

... ..

Tay của Trì Hoan bị bọc thành cái bánh chưng, đừng nói là dưa hay miến cũng không cách nào cầm lên được, ăn cơm cũng chỉ có thể để người khác đút cho.

Người giúp việc thấy Mạc Thời Khiêm muốn đút cho cô liền không có cách nào ăn cơm, vội vàng đi tới: “Tiên sinh, để tôi bón cơm cho Trì tiểu thư, nếu không thức ăn đều lạnh hết.”

Nam nhân đã cầm miến lên, múc một miến canh đưa tới bên môi của cô, nhân nhát nói: “Cô ấy thích được ta bón.”

Trì Hoan: “...”

“Em có thể để cho đi Lý đút.”

Nam nhân thấp mắt nhìn cô: “Há miệng.”

“... Nha.”

Cô ngoan ngoãn hé miệng, uống một muôi canh cá, mùi vị đặc biệt ngon.

Trì Hoan nhìn hấn đưa miến thứ 2 tới, môi nhỏ đỏ mọng hơi chu lên, đưa mắt nhìn hấn: “Mạc Thời Khiêm, có phải anh đã yêu em rồi không? Tại sao nhất định phải tự mình đút em ăn?”

Cô lại bị cho ăn một muôi canh, nam nhân không để ý tới cô.

Trì Hoan bị mất mặt, cũng lười cùng hấn nói chuyện, chỉ há miệng ăn đồ ăn, không đưa mắt nhìn hấn nữa.

Một hời đút hết cho cô, Mạc Thời Khiêm mới cầm đôi đũa của chính mình lên ăn.

Tướng ăn của hấn rất chi là đẹp mắt nha, ưu nhã ung dung, không nhanh không chậm. Trì Hoan ở một bên nhìn, mím môi, có chút không được tự nhiên nói: “Di Lý mới vừa rồi thế nào lại không bảo phòng bếp chuẩn bị một phần khác, thức ăn đều đã lạnh cả rồi.”

Hơn nữa đều là đồ cô ăn còn dư lại, mặc dù cô chưa ăn được bao nhiêu.

Hấn ngược mắt liếc nhìn cô một cái, thản nhiên nói: “Không sao.”

Trì Hoan không lên tiếng nữa.

Một mực chờ đến khi hấn ăn xong cô mới đứng dậy đi theo hấn đến phòng khách, ngồi ở trên ghế sa lon nghe nam nhân cẩn thận lại đều đâu vào đấy dặn dò Lý mẫu phải chăm sóc cô như thế nào.

Thanh âm của Mạc Thời Khiêm rất êm tai, trầm thấp mà mát lạnh.

Cuối cùng, hấn đưa tay cầm áo khoác ngoài lên, đi tới trước gót chân của cô, cúi người xuống hôn một cái trên gương mặt của cô, sờ đầu cô nói: “Anh đã về Nhạc Lâm buổi chiều tối, em có chuyện gì thì báo Lý mẫu gọi điện thoại cho anh, tay biến thành như vậy, đừng làm khổ nữa biết chưa?”

Cô bủi môi, đối với lời nói của hấn mà bất mãn: “Tay của em cũng không phải do em giầy vò mới thành như vậy.”

“Ừ, buổi tối chờ anh trở lại.” ^.^

Trì Hoan hơi hơi ngửa đầu, nhìn gương mặt tuấn tú của hấn, không tự chủ được gật đầu một cái: “Em biết rồi.”

Mạc Thời Khiêm ra khỏi khu biệt thự Xa Ly.

Một mình cô ở nhà, ngoại trừ xem một chút kịch cùng sách thì cũng không có gì để làm, nhàn nhã đến phát chán.

... ..

Ba giờ rưỡi chiều Nhạc Lâm đến biệt thự, theo yêu cầu của Trì Hoan, hẳn tự mình đưa Trì Hoan đi gặp Trì Yên.

Tay như cái bánh chưng dĩ nhiên là không giấu được, Trì Yên liếc mắt liền thấy: “Tay con làm sao vậy?” Trì Hoan ngồi ở trên ghế, khuôn mặt đẹp tính xảo không có biểu tình gì, nhạt nhẽo đến lạnh lùng: “Không cẩn thận bị bỏng.”

“Nghiêm trọng không?”

“Sẽ tốt.”

Đây đối với quan hệ cha con không được hòa thuận, cơ hồ là chuyện rõ ràng rành, chủ yếu là Trì Hoan rất lạnh nhạt, Nhạc Lâm ngồi ở một bên, an tĩnh đảm nhiệm làm một người không quan trọng, không nói một lời.

“Mẹ con, có phải bà ấy đi tìm con hay không?”

Trì Hoan nâng lên mắt, nhạt nhạt nhìn người đàn ông trước mắt không qua thời gian mấy ngày đã như già hơn, vốn nhìn không ra tóc trắng bây giờ đã chiếm cứ một nửa đầu rồi.

Đã có thể nhìn thấy vết tích của sự già nua, thanh âm cũng không bằng trước nữa, trung khí mười phần.

”Ừ.”

Trì Yên nhìn con gái còn rất trẻ, thờ dãi: “Con còn hận bà ấy sao?”

Trì Hoan trông mặt đậm thanh nói: “Những lời kia cũng chỉ có tiểu hài tử không hiểu chuyện nói mà thôi.”

“Hoan Hoan, năm đó là ta có lỗi với con...”

“Tôi biết ông có lỗi với bà ấy, chuyện của các người...” Trì Hoan lạnh nhạt cắt đứt: “Trong lòng tôi chán ghét cả hai người, bà ta bây giờ có chồng có con, không cần tôi, càng không cần ông thay bà ta nói chuyện, ông quản tốt chính ông là được.”

Nhạc Lâm ở một bên hơi hơi nhú mày.

Anh chưa bao giờ biết trên người Trì Hoan lại ẩn chứa lệ khí như vậy.

Trì Yên nhú mày lại: “Bà ấy rốt cuộc vẫn là mẹ của con, lúc trước không nhận con rồi coi như xong, nhưng là bây giờ có bà ấy bảo vệ con, con sẽ bớt thua thiệt.”

“Tôi không cần hai người quan tâm, chán ghét.”

“Trì Hoan...”

“Lúc mà tôi cần mẹ thì bà ta lại không có, tôi thiếu chút nữa chết bà ta cũng không ra mặt. Thời điểm tôi cần một người mẹ đã qua lâu rồi, cũng không có thói quen nhận mẹ đẻ rồi bầu vùi quan hệ, ông cũng bớt ở chỗ này khuyên nhủ, nếu không phải ông đem tôi nuôi lớn, ông nghĩ rằng tôi tình nguyện quản những chuyện xấu này của ông?”

Nhạc Lâm nhìn vị thị trưởng này ngày xưa phong quang vô hạn, đoán chừng lại để cho bọn họ phụ từ đối thoại tiếp, Trì Yên có thể bị tái phát bệnh tim.

Anh cười một cái, ôn hòa nho nhã hướng Trì Yên nói: “Ngài không cần lo lắng cho Trì tiểu thư, nếu là bạn gái của Thòi Khiêm, Thòi Khiêm dĩ nhiên là biết chiều cố bảo vệ chu đáo, cách làm người của cậu ta, ngài cũng biết rồi đấy.”

Nghe lời này, Trì Yên sắc mặt mới hơi chút chậm chậm thả lỏng.

Đời này của ông không phải là thị trường tốt, không phải là người chồng tốt, người tình tốt, cũng không phải người cha tốt thậm chí không phải là người tốt, nhưng ở quan trường thâm nhuần nhiều năm, duyệt vô số người, tuýp đàn ông như thế nào đáng tin, ông đều nhìn được chính xác.

Trì Yên không cùng Trì Hoan nói quá nhiều xem ông rốt cuộc phạm vào chuyện gì, hoặc là tham ô bao nhiêu tiền, đều là chút ít không quang minh chính đại thậm chí đều là sự việc bản thủ.

Mặc dù thật lâu trước đây Trì Hoan đã bắt đầu đối với ông không có ấn tượng gì tốt, nhưng người làm cha, chung quy sẽ không hy vọng con gái của mình xem thường chính mình, chỉ nói đơn giản là nhà ở, tiền gửi ngân hàng, cũng sẽ giao nộp lên trên, bảo đảm cho cuộc sống của cô cũng sẽ không bị điều tra.

Nói với cô nếu như bị vặn hỏi điều tra, phải nói như thế nào, bất quá có Mặc Thòi Khiêm cùng Nhạc Lâm ở đó, bọn họ cũng sẽ ngăn cản Trì Hoan, vì cô

mà xử lý chuyện này, ông cũng không có nhiều lời.

Trở về xe, Trì Hoan nhìn ra ngoài cửa xe xuất thần, đột nhiên hỏi một câu: ” Luật sư Nhạc, cha tôi đại khái sẽ bị xử bao lâu?”

Bên trong xe yên tĩnh mười giây đồng hồ: “Tôi tận lực để cho thời hạn thi hành án ở mức trong khoảng mười năm.”

... ..

Nhạc Lâm nhìn vào đôi mắt trầm mặc của cô trong kính chiếu hậu, thấy tâm tình cô sa sút vô cùng, lên tiếng hỏi: “Bây giờ chuẩn bị trở về sao?”

Trì Hoan gật đầu: “Ừ.”

“Nếu không chúng ta thuận đường đi đến chỗ Thời Khiêm, sau đó hai người cùng trở về? Hiện tại tay cô như vậy, về nhà cũng không làm được cái gì.”

Trì Hoan mờ mịt nói: “À? Nhưng tôi không biết hắn ở đâu.”

Hắn cho tới bây giờ cũng chưa từng nói với cô hắn đang làm cái gì.

Cô cũng không truy hỏi. Nhạc Lâm nhếch môi bắt giác cười: “Tôi dẫn cô đi đánh bắt ngừ, hơn nữa... Nói không chừng còn có thể bắt gian, phụ nữ thích Thời Khiêm, nhiều hơn cô tưởng tượng rất nhiều.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 120: Trì Tiểu Thư Mất Hứng

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stukí^^

Trì Hoan lắc đầu một cái, thấp giọng nói: ” Được rồi, hay là chúng ta trở về đi thôi.”

Nhạc Lâm nhủ mảy, cũng không cưỡng cầu, chỉ là nói: “Vậy Kha Kha, cô đưa tôi đến 1999 trước, sau đó lại đưa Trì tiểu thư về nhà.”

An Kha thông qua kính chiếu hậu nhìn về phía Trì Hoan, hạ giọng hỏi: “Trì tiểu thư?”

Qua mấy giây thì Trì Hoan mới lấy lại tinh thần: ” Được, dù sao tôi cũng có nhiều thời gian.”

Tay cô biến thành như vậy, bắt kê là ở bên ngoài hay là ở trong nhà, cũng cơ bản dính líu không là cái gì.

An Kha nghiêng đầu nhìn người đàn ông kẻ bên ghế tài xế, nhủ lòng mảy nói: “Nhạc luật sư, rõ ràng anh có xe, tại sao mỗi lần đều đi nhờ xe chúng tôi vậy?”

Nhạc Lâm mỉm cười trả lời: “Bởi vì Kha Kha kỹ thuật giỏi.”

An Kha: “...”

Cô ấy không nói gì nữa, một đôi mắt nhìn thẳng phía trước, chuyên tâm lái xe.

Chiếc Ferrari màu trắng dừng tại trước cửa 1999, Nhạc Lâm cúi đầu còi gây an toàn ra, đưa tay đẩy cửa xe: “Trì tiểu thư nếu có chuyện gì, có thể trực tiếp gọi điện thoại cho tôi.”

” Được, cảm ơn.”

An Kha nhìn Trì Hoan ngồi ở ghế sau an tĩnh dị thường: “Trì tiểu thư, đi thẳng về sao?”

“Trở về đi.”

Đang lúc chờ quay xe, Trì Hoan chán đến chết nhìn ra ngoài cửa, thời điểm muốn thu tầm mắt lại thấy một thân hình cao ngất đột nhiên lọt vào tầm mắt của mình.

Não còn chưa kịp phản ứng, cô đã phản xạ có điều kiện lên tiếng: “An Kha! Dừng xe!”

An Kha sững sờ, vẫn là nhanh nhạy đạp chân phanh, xe đột nhiên dừng lại.

“Trì tiểu thư, sao thế?”

Không có gì, chẳng qua là cô thấy Mặc Thời Khiêm.

Đang suy nghĩ xem có nên xuống xe đi tìm hắn hay không, lại phát hiện hắn đang đi ra từ 1999, đi tới chỗ đậu xe, mà bên cạnh chiếc Guts màu đen kia có một người đang đứng...

Là Lương Mãn Nguyệt.

Trì Hoan nhìn bọn họ, trên mặt không có biểu tình gì, nhưng tầm mắt từ đầu đến cuối đều nhìn chăm chăm vào bóng lưng của người đàn ông.

Hắn đi thẳng tới chỗ Lương Mãn Nguyệt, thời điểm mở cửa sau xe ra thuận tiện nhìn xuống chiếc đồng hồ đeo trên cổ tay, động tác giống như thường ngày thân sĩ mở cửa xe cho cô.

Bên kia, Lương Mãn Nguyệt giọng nói kinh ngạc lại rất phức tạp: “Cái xe này... Không phải là Trì Hoan mua cho anh chứ?”

Lúc trước cô cũng không khả năng phân biệt nhưng cùng Đường Việt Trạch ở chung một chỗ ít nhiều cũng có chút nhận thức đối với những vật phẩm xa xỉ cùng xe nổi tiếng.

Cái xe này hẳn là rất đắt.

Tay của Mặc Thời Khiêm khoắc lên trên cửa xe, vẻ mặt rất nhạt: “Lên xe, hiện tại thời gian vừa vặn.”

Hắn không có trả lời, vì vậy Lương Mãn Nguyệt cũng không tiếp tục truy vấn, coi như hắn đã thầm chấp nhận.

Lương Mãn Nguyệt có chút thất vọng, thất vọng vì Mặc Thời Khiêm lại là người đàn ông như vậy.

Nhưng cùng lúc lại xuất hiện tâm tình không nói nên lời.

Cho nên thật ra thì hắn cũng không thích Trì Hoan, buổi sáng đối xử ôn nhu với Trì Hoan tại bệnh viện đều là giả?

Lương Mãn Nguyệt khom người lên xe, lại nghe nam nhân nhàn nhạt nói một câu: “Chân cô bị thương, cẩn thận một chút.”

Lương Mãn Nguyệt ngẩng đầu nhìn người đàn ông ngoài xe, nhưng hắn đã giơ tay lên đóng cửa xe lại, chỉ kịp thấy chiếc cằm cong hoàn mỹ mà kiên nghị, nghe hắn nói lời “Quan tâm“, tâm trạng trong lúc vô hình nhiều thêm sự chua xót.

Guts theo 1999 trước ngược Xa Ly mở.

Trong chiếc Ferrari màu trắng vô cùng yên tĩnh, không một tiếng động.

An Kha thận trọng nhìn thần sắc Trì Hoan, gãi gãi đầu, ngay thẳng hỏi: “Trì tiểu thư, chúng ta có đuổi theo không?”

Trì Hoan nhắm mắt: “Trở về.”

An Kha không nhịn được nói: “Không bằng chúng ta đuổi theo xem một chút đi, chắc có hiểu lầm gì đó.”

An Kha nói lời này, chủ yếu là căn cứ vào sự tín nhiệm đối với Mặc Thời Khiêm, cảm thấy hắn sẽ không dính dáng gì cùng bạn gái cũ, nhưng tình huống trước mắt đích thực làm người ta suy nghĩ linh tinh.

An Kha tính ngay thẳng, suy nghĩ vấn đề cũng đơn giản, cảm thấy nói không có sức thuyết phục gì, trực tiếp cùng đi lên nhìn một chút sẽ biết.

Trì Hoan lạnh lùng nói: “Tôi mệt mỏi rồi, muốn trở về.”

An Kha không có cách nào khác lần nữa khởi động xe, đạp chân ga, đi một hướng khác trở về biệt thự.

Xe chạy một lúc lâu cô mới mở mắt ra, nhìn phong cảnh không ngừng biến đổi xuất thần, dùng sức cắn môi.

Buổi sáng tại bệnh viện đựng phải Lương Mãn Nguyệt hắn còn không quan tâm, buổi chiều liền hẹn gặp mặt, còn đơn độc xuất hành.

Trước mặt một bộ mặt sau lưng một bộ mặt khác.

Trung gian còn cùng cô lên giường!

Tên lừa gạt!

.....

Tri Hoan trở về, người giúp việc trong biệt thự cũng nhìn ra được tâm tình cô không tốt, khuôn mặt đẹp tinh xảo lạnh như băng.

Trở lại uống chén nước rồi đi thẳng lên lầu, tự giam mình ở trong thư phòng.

Bắt quả những người giúp việc trong biệt thự đều nghĩ rằng ba cô phải ngồi tù cho nên tâm tình cô mới sa sút, ngoại trừ đưa một ly trà lên, cũng không có quấy rầy cô.

Thăng đến khi trời tối, Mặc Thời Khiêm vẫn chưa về.

Đến giờ ăn tối, người giúp việc đi lên gọi Tri Hoan xuống ăn cơm, cô cũng không thấy ngon miệng, không chịu ăn.

Qua mấy phút, di Lý lại nói: “Tri tiểu thư, mới vừa rồi tiên sinh gọi điện thoại cho tôi nói buổi tối cậu ấy sẽ không trở lại ăn tối, để tôi dọn bữa ăn lên cho tiểu thư ...”

Cô thần nhiên nói: ” Trưa tôi ăn nhiều, buổi tối không thấy ngon miệng nữa.”

Người giúp việc lại khuyên trong chốc lát, không thể làm gì khác hơn nói: “Tôi hâm nóng đồ ăn trong bếp, chờ buổi tối tiên sinh trở lại sẽ ăn cùng tiểu thư.”

Tri Hoan không lên tiếng, gục xuống bàn nhìn ánh đèn đến ngẩn người.

Tối tận 9 giờ đêm trong sân mới vang lên âm thanh của động cơ.

Tri Hoan lập tức trở về phòng tắm rồi đi ngủ, vừa đứng lên liền phát hiện không còn sức lực nữa, nhất là tay không cử động được, ngay cả tắm cũng không có cách nào.

Vì vậy, cô lại lần nữa ngồi xuống.

Trong phòng khách dưới lầu, Mặc Thời Khiêm cởi áo khoác ngoài xuống đưa cho người giúp việc, thuận miệng nhân nhạ hỏi một câu: “Cô ấy đã ăn cơm tối chưa?”

“Tiên sinh! Còn chưa có!”

Nam nhân động tác trên tay một chút: “Chưa sao?”

“Tri tiểu thư trở lại liền không vui, một mực tự giam mình ở trong phòng”. Di Lý suy nghĩ một chút mới nói: “Có thể là vì sự tình của cha cô ấy nên tâm tình có chút xấu...”

Di Lý mặc dù lớn tuổi nhưng vẫn hay xem TV, cũng biết Tri Hoan.

Mặc Thời Khiêm ừ một tiếng: “Đem bữa ăn tối hâm nóng rồi đưa lên.”

” Ai, được.”

Mặc Thời Khiêm lên lầu hai, gõ gõ cửa thư phòng, nhưng chờ trong chốc lát cũng không ai mở cửa, hơn nữa bên trong an tĩnh giống như là không có người.

Hắn thấp giọng lên tiếng: “Tri Hoan?”

Vẫn không ai lên tiếng.

Nam nhân ánh mắt nheo lại, tay vặn ra chốt cửa: “Anh vào đây.”

Đẩy cửa ra, trong thư phòng chỉ có một chiếc đèn trên bàn sách đang bật sáng, nữ nhân nằm ở trên mặt bàn, giống như là ngủ thiếp đi.

Hắn đi tới, cúi người sờ một cái lên đầu của cô: “Tri Hoan.”

Bàn tay mới vừa chạm vào tóc của cô, cô liền “tỉnh”, nghiêng đầu một cái, tránh được tay của Mặc Thời Khiêm.

Tay của Mặc Thời Khiêm ở giữa không trung hơi cứng đờ, nhưng mấy giây sau liền bình tĩnh thu hồi lại, giọng nói bình thường hỏi: “Thế nào lại không ăn bữa ăn tối?”

Cô thái độ lãnh đạm: “Em không đói bụng.”

Người đàn ông kéo môi cười một tiếng: “Anh không có trở về ăn cùng em, em không vui sao?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 121: Không Ngại Đút Cho Em Ăn

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stuki^^

Tri Hoan không muốn để ý đến hắn, không muốn nói chuyện cùng hắn, nhìn hắn đã cảm thấy tức giận rồi.

Cô đứng dậy, cũng không thèm nhìn hắn, vòng qua hắn muốn rời đi.

Nhưng còn chưa đi qua hắn, cánh tay liền bị kéo lại, sau đó trực tiếp ngã vào trong ngực hắn.

Cô giãy giụa, nhưng tay nam nhân từ phía sau vòng qua hông của cô, đưa cả người cô giam cầm trong lồng ngực, trên đỉnh đầu cô vang lên giọng nói trầm trầm: “Cho nên, em là đang cấu kinh với anh?”

Mặt cô vẻ đầy khó chịu: “Anh buông ra cho em!”

Mặc Thời Khiêm làm sao có thể buông cô ra, không nhanh không chậm ôm lấy cô ngồi xuống, đặt cô trên đùi của mình: “Nói rõ ràng! Rốt cuộc phát cáu vì cái gì?”

Cô phát cáu vì cái gì?

Mình đã làm gì chuyện trái lương tâm mà chính mình không rõ ràng sao?

Cô là một diễn viên cũng không có giống hắn diễn tự nhiên như vậy.

Tri Hoan ban đầu còn không có cảm giác mình tức giận, hoặc có lẽ là không có ý thức được mình đang tức giận.

Vào lúc này bỗng cảm giác mình giận đến chỉ kém không có đánh người, nhất là còn bị hắn ôm vào trong ngực như vậy, trừng hai mắt tức giận gầm nhẹ: “Anh buông lỏng ra cho em!”

Cánh tay của nam nhân vẫn không nhúc nhích.

Tri Hoan bị cái vẻ mặt tỉnh táo lạnh nhạt này quét một vòng giống như đang nhìn tiểu nữ nhân xù lông chọc cho điên lên: ” Rốt cuộc anh có nghe hiểu tiếng người hay không?”

Đôi mắt sâu thẳm của nam nhân nhìn chằm chằm vào cô, nhàn nhạt hỏi: “Em với ba em gây gỗ lại giận cá chém thớt lên anh?”

Bình thường Tri Hoan có chút tính khí của đại tiểu thư cùng với tiểu nữ nhân, nhưng không lớn lắm.

Bộ dạng giận không kiềm chế được như vậy không thường gặp.

“Em không nổi giận, anh mau buông tay của anh ra!”

Cô nói thế nào đi nữa hắn cũng không có ý muốn buông tay, Tri Hoan theo bản năng giãy giụa, thậm chí muốn từ trong ngực của hắn thoát ra ngoài.

Thân thể của nữ nhân vốn là mềm mại, nhiệt độ trong thư phòng ấm áp thoải mái, cho nên hắn mặc không nhiều, chớ nói chi là Tri Hoan bây giờ đang ngồi ở trên đùi hắn, thân thể lắc một cái liền động chạm đến hắn. . .

Va chạm tới lui như vậy mấy lần, rất nhanh thì có phản ứng.

Tri Hoan bỗng nhiên cũng cảm giác được, một khuôn mặt nhỏ nhắn từ đỏ biến thành đen, lại từ đen chuyển thành đỏ, đơn giản là cô không thể tin hắn hôm nay còn có thể. . .

Tối hôm qua ở trên giường hắn đè cô ra không biết làm mấy lần, buổi trưa hôm nay tại phòng quần áo còn gần như thô bạo muốn cô một lần nữa.

Hạ thân nam nhân “Ý chí chiến đấu sục sôi“, gương mặt đẹp trai ngược lại vẫn như cũ, ung dung lạnh nhạt, duy chỉ có giọng nói trầm thấp khàn khàn không còn như cũ, tiết lộ hắn đang nhẫn nại, ánh mắt nhìn chằm chằm cô: “Nếu em lại tiếp tục xoay, em muốn ăn cơm cũng chỉ có thể chờ đến khi anh ăn xong.”

Cái ăn này đại biểu cho cái gì. . . Không cần nói cũng biết.

Mặt của Trì Hoan đỏ trắng lần lượt thay nhau, nhưng thật không dám cử động nữa, gương mặt đỏ bừng có thể nhò máu ra, lại phải lệ đáng yêu.

Cô ngửa đầu nhìn gương mặt tuấn mỹ của nam nhân, cắn môi hỏi: “Trong đầu anh lúc nào cũng nghĩ những chuyện này thôi sao? Là bởi vì khi ở chung một chỗ với Lương Mãn Nguyệt, cô ấy chưa thoả mãn anh mà em lại làm anh vui thích, cho nên anh mới ở chung với em, mới đối tốt với em?”

Mặc Thời Khiêm rũ mắt nhìn cô, môi mỏng cong lên, lộ ra ý cười.

Thấy nam nhân không nói lời nào, mày liễu nhăn lại: “Nói chuyện đi, càm rôi sao?”

Hắn khẽ gật đầu: “Ừ, thật sự cô ấy chưa thoả mãn được anh.”

Trì Hoan lại lần nữa cắn môi, không có lên tiếng.

Nam nhân giọng điệu không thay đổi, nói theo: “Em đích xác làm anh vui thích.”

Sắc mặt của Trì Hoan tiếp tục khó coi nhìn hắn. Hai phiến môi mỏng của hắn mân lên đường cong mờ, âm thanh có chút lười biếng: “Nhưng mà nói trong đầu anh đều là những chuyện này, có phải có chút oan uổng hay không?”

Cô cúi đầu, mắt liếc thật nhanh tới chỗ nhô cao của nam nhân, mặt nhăn nhó nói: “Oan uổng? Trước tiên anh... Làm nó rũ xuống đi!”

Ở chỗ kia, cô liếc mắt nhìn, tim đập rộn lên không nói ra được, cả người trên dưới lúng túng không biết để tay chân vào đâu.

Mặc Thời Khiêm nhìn chằm chằm khuôn mặt thẹn thùng lên chỉ kém không có bức khói của cô, nụ cười nhạt: “Anh không có cách nào khiến nó đi xuống.”

“Anh...”

Hắn cúi đầu đến gần cô mấy tấc, hơi thở phun vào trong lỗ tai của cô, ngay cả giọng nói đều mang theo ảo giác gợi cảm dụ dỗ: “Em có thể làm nó đi xuống, em mau làm đi.”

Trì Hoan không suy nghĩ bật thốt lên một câu: “Tay em bị thương thành như vậy, anh bắt em làm sao làm?”

Mặc Thời Khiêm chân mày hơi cau lại, tầm mắt rơi vào gò má đỏ bừng của cô, không có lên tiếng.

Trì Hoan cảm thấy hắn đang ngó chừng mặt của mình, có lẽ hắn chính xác là nhìn chằm chằm môi của cô.

Âm thanh của cô nhất thời sắc nhọn: “Mặc Thời Khiêm, anh đừng có mơ, anh thật là xấu xa!”

Nếu như tay cô có thể dùng, cô muốn đem nó bẻ gãy!

“Chán ghét anh? Anh nói gì sao?” hắn buồn cười nhìn cô: “Trì Hoan, đầu óc em đang suy nghĩ gì vậy?”

Trì Hoan: “...”

Cô nghiêng mặt, nghĩ muốn từ trên người hắn đi xuống nhưng lại không dám xoay, hơn nữa cô phát hiện nam nhân này không có chút nào nghe lời, bá đạo ngang ngược.

Vừa vặn đi Lý bưng thức ăn đến gõ cửa.

Trì Hoan lập tức quay đầu, buồn bực nói: “Anh còn không buông em ra.”

Mặc Thời Khiêm vòng tay ôm lấy hông của cô, rất bình thản nói: “Đi vào đi.”

Đi Lý bưng thức ăn đi tới, liếc mắt liền thấy bọn họ ”ngồi thân mật” chung một chỗ, bất quá chuyện trải qua buổi trưa bà cũng đã biết, chẳng có gì lạ hay không, chẳng qua là không nhìn được cúi đầu che mặt mà cười, đem thức ăn đặt xuống liền lập tức đi ra ngoài.

Nam nhân múc canh, nhàn nhạt liếc nhìn cô một cái: “Đừng làm rộn, ăn cơm xong đã.”

Cô nào loạn sao?

“Không ăn chính là không ăn, em phải nói mấy lần anh mới hiểu?”

Trì Hoan cảm thấy mình bây giờ giống như một tiểu hài tử mới mấy tuổi, rất ngây thơ, nhưng cô chính là không khống chế được.

Mặc Thời Khiêm hạ mắt nhìn cô mấy giây, lần nữa buông chén canh trên tay xuống, lực đạo cũng không nặng nhưng lộ ra chút khí lạnh: “Trì Hoan.”

Hắn híp mắt, bình tĩnh phun ra tên của cô: “Anh sẽ không dỗ phụ nữ, cũng không biết em đang nào loạn cái gì, hoặc là em trực tiếp nói cho anh biết cái

gi chộc em nổi giận hoặc là em phải ngoan ngoãn mở miệng ăn cho xong bữa tối nay, nếu không anh sẽ không để ý dù em chán ghét, anh vẫn dứt cho em ăn xong bữa cơm này.”

Trong lòng ủy khuất như thủy triều dâng lên, từng từng trào ra, đôi mắt đều nổi lên sương mù.

Nam nhân gio tay lên, bàn tay nắm nửa bên mặt của cô, đem âm thanh chậm lại: “Rốt cuộc phát cái gì? Hử?”

Cô bật phát dùng sức cắn môi: “Có phải anh không quên được Lương Mãn Nguyệt đúng không?”

Hắn nhàn nhạt đáp: “Không có.”

“Anh nói láo.”

Nam nhân rũ mắt nhìn cô: “Phải không?”

Âm thanh của cô thấp xuống: “Có lẽ anh không quên được, chẳng qua là chính anh không biết, hoặc là trong lòng không chịu thừa nhận.”

Mặc Thời Khiêm nhìn cái thần sắc tức giận này của cô, cười một cái: “Tri Hoan, em so với anh rõ ràng hơn, người đàn ông không quên được một nữ nhân là hình dáng gì —— hoặc là không hề đề cập tới, coi như cho tới bây giờ không có yêu, hoặc là ra tay đoạt lại, không tiếc bất cứ giá nào.”

Tri Hoan ngậm ngẩn, có loại ảo giác, cảm thấy hắn nói câu sau cùng bên trong vô hình che đậy sự lạnh lùng vô tình.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Khen Thưởng, Không Phải Em Khen Kỹ Thuật Hôn Của Anh Tốt Sao?

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stuki^^

Cô mím môi, đem mặt nghiêng nghiêng nhìn một bên, giống như nhìn ra ngoài cửa sổ: “Hôm nay anh cùng Lương Mãn Nguyệt lái xe đi đâu?”

Người đàn ông nhướn mày, cười nhẹ: “Em tức giận vì cái này sao?”

Cô quệt miệng, bĩu môi: “Buổi sáng trong bệnh viện gặp cô ta, nếu không phải em nhắc nhở anh, anh cũng không nhìn thấy cô ta. Buổi chiều hai người lên lút gặp mặt sau lưng em, ai biết có phải hai người thừa dịp Đường Việt Trạch không ở đây len lén cấu kết với nhau?!”

Mặc Thời Khiêm nheo lại mắt, giọng nói có một chút mùi vị nguy hiểm: “Cầu thả cái gì?”

Cô lần nữa quay mặt sang: “Chẳng lẽ không đúng? Trước mặt em một bộ mặt, sau lưng em là bộ mặt khác, đối trái!”

Tay của nam nhân vòng qua eo của cô, lần nữa bụng lên chén canh vẫn còn hơi nóng, ngữ điệu vô cùng nhạt nhẽo trả lời: ” Em gái anh về cùng bạn thân nó, anh cùng Mãn Nguyệt ra sân bay đón.”

Tri Hoan mở to hai mắt: “Anh còn có em gái sao?”

Hắn nhàn nhạt ừ một tiếng.

Một muỗng canh đã đưa tới môi của cô, cô có chút không tình nguyện, nhưng vẫn là ngoan ngoãn hé miệng.

Mặc Thời Khiêm dứt cho cô, nói đâu vào đấy: “Từ nhỏ quan hệ của họ đã rất tốt, sang năm là nó lên đại học, muốn tới trường của Mãn Nguyệt, lần này nghĩ cho nên muốn đến thăm một chút.”

Tri Hoan: “...”

Từ khi biết hắn tới nay, bao gồm cả việc chung một chỗ sau đó, cho tới bây giờ cô cũng không có cảm giác được sự tồn tại của cha mẹ hắn cho nên theo bản năng cô cảm thấy hắn là một cô nhi, chưa từng nghĩ tới hắn còn có em gái.

“Buổi tối cô ấy ngủ nơi nào? Ở chỗ của Lương Mãn Nguyệt sao?”

“Mãn Nguyệt ở nhà trọ của trường học, anh thay bọn họ thuê khách sạn.”

Mặc Thời Khiêm dứt nửa bát canh, lại lần nữa dứt com cho cô.

Trì Hoan hé miệng ăn, một lát sau, vẫn không nhận được hỏi: “Tại sao anh không để họ tới ở nhà anh?”

Nam nhân dứt cho cô một miếng rau cải mới nhàn nhạt đáp: “Bạn thân của em gái anh thích anh, em muốn cho họ tới đây ở?”

Trì Hoan: “...”

Cô bấu môi một cái, ngửa mặt lên nhìn nam nhân của mình, gương mặt này xác thực là không thể kén chọn, ngũ quan tuần mỹ mà không âm nhu, mặt mày thâm thúy, sống mũi cao thẳng, cằm cũng là đường cong hoàn mỹ.

“Con ruồi không keng không có khe trứng, tại sao đi đến chỗ nào cũng chiêu mộ được nữ nhân vậy? Mặc Thời Khiêm, anh có phải hay không, sau lưng em câu kết với bọn họ?”

Hắn thấp mắt liếc cô: “Ài?”

“Bạn thân của em gái anh, Âu Thẩm, lần trước thì đại tiểu thư Bạch gia, còn có Quý Vũ, trước kia những người đàn bà lớn tuổi còn muốn bao nuôi anh, còn không biết có bao nhiêu thứ mà em không biết.”

Không cần nhắc không biết, khề đếm mới phát hiện nam nhân này thật sự là quyền rũ người.

Trên môi người đàn ông chứa đựng ý cười: “Thế nào lại không kể chính mình ra?”

Trì Hoan hất cằm một cái, rất kiêu ngạo: “Em không phải được anh thu, là anh cưỡng em.”

Mặc Thời Khiêm chẳng qua là cười nhạt: “Biết sao được, mấy người bọn họ anh đều biết một thời gian rất lâu, Quý Vũ là do anh đã cứu cô ấy một lần.”

Cô quai hàm bạnh ra: “Những người phụ nữ thích Thịnh Đường cũng nhiều như vậy sao? Cảm thấy được so với anh ta thì anh đẹp trai hơn.”

Hắn rũ mắt liếc cô, nhàn nhạt phun ra hai chữ: “Không ít.”

Cô hừ một tiếng, lầu bầu nói: “Các cô ấy sao lại thích anh, ngoại trừ đáng đáp tốt thì anh còn chỗ nào đáng để người ta yêu thích nữa, đều là một đám nông cạn không có phẩm vị nữ nhân.”

Mặc Thời Khiêm: “...”

Hắn đang muốn dứt một miếng cho cô liền dừng lại, nhàn nhạt lạnh lạnh nhìn cô.

Trì Hoan mở miệng, kết quả nam nhân không có bón cho cô.

Cô cau mày, nghi hoặc nhìn hắn: “Anh làm gì vậy?”

Cô còn ăn chưa no đấy.

Người đàn ông cầm chén cùng cái muỗng thả trên bàn sách, giọng trầm thấp lạnh lạnh mở miệng: “Ngoại trừ đáng đáp đẹp mắt thì anh không còn cái gì để được người ta yêu thích sao?”

Trì Hoan: “...”

Cô mím môi không nói lời nào.

Hắn đè ép cô xuống, khí tức mập mờ phun trên mặt của cô: “Rất cuộc có hay không hử?”

Trì Hoan bị hơi thở nóng này làm rung động, nghiêng một bên mặt: “Anh còn không mau dứt com cho em?”

Giọng nói của hắn dán vào vành tai của cô, giọng nói trầm thấp giống như là nỉ non, nhưng lại đặc biệt dễ nghe: “Nếu không nói, anh sẽ ăn em.”

Trì Hoan: “...”

Cô sợ cùng hắn nói chuyện, buổi sáng cũng là nói chuyện rõ ràng một chút kết quả chính là hung hãn bị làm một trận.

“Có.”

“Ồ? Là cái gì.”

Trì Hoan: “...”

Cô tức giận nói: “Nào có ai như anh vậy?”

Hắn thân nhiên nói: “Chỉ có nữ nhân thích nghe lời nịnh nọt còn nam nhân thì không thể sao?” Thấy cô bất động, cũng không mở miệng, nam nhân cúi đầu liền muốn hôn lên môi cô.

“Em nói em nói.”

Hắn không có dán lên môi cô nữa, thân thể lui về phía sau nghiêng nghiêng thêm vài phần, vẫn ung dung nhìn cô: “Mười cái.”

“Đa mặt anh thật đúng là dày.”

“Cái này không phải.”

Tri Hoan: “...”

“Đẹp trai.”

”Ừ, nhưng là trừ cái này ra.”

Tri Hoan: “... Cao.”

Nam nhân nhìn cô, không lên tiếng.

“Có tiền.”

“Cái này cũng tính sao?”

“Dĩ nhiên là tính, hơn nữa tiền của anh là tự mình kiếm, là giàu một đời, thật lợi hại, đúng không?”

Mặc Thời Khiêm: “...”

Hắn không lên tiếng, coi như là thừa chấp nhận.

“Sức khỏe tốt!”

Nam nhân mâu quang quét qua mặt của cô: “Em lại gạt anh một chút thử xem.”

Tri Hoan phồng má, rất vô tội mở to hai mắt: “Vậy làm sao mà coi là qua loa lấy lệ đây, khí lực của anh lớn mới có thể ôm em đúng không, nếu anh yếu như gà, bị anh ôm kiểu công chúa em sẽ cảm giác mình có thể bị té xuống.”

Mặc Thời Khiêm: “...”

“Âm thanh êm tai.”

“Còn sáu cái nữa.”

Làm sao lại còn có nhiều như vậy.

Cô cúi đầu tại cổ của hắn cố ý ngửi một cái: ”Ừ, anh rất dễ ngửi.”

Mặc Thời Khiêm: “...”

“Anh nấu ăn có kỹ thuật.”

“...”

Còn lại năm cái.

“Đánh nhau rất lợi hại.”

“...”

Bốn cái.

“Tài nấu nướng ngon!”

Ba cái.

Hắn không nói, từ đầu đến cuối đều nhàn nhạt lãnh lạnh nhìn cô, ánh mắt để cho người ta cảm thấy đáy lòng sợ hãi.

Tri Hoan lúc đầu còn có thể nói ra không ít, nhưng bị hắn nhìn chăm chăm như vậy, bỗng dưng các loại suy nghĩ chậm lại.

“... Kỹ thuật hôn tốt.”

Thật ra thì cực kỳ tốt.

Trên môi nam nhân hiện lên nụ cười.

Hai cái.

Tri Hoan không cẩn thận liền chống lại ánh mắt của hắn, giống như là hố đen, trực tiếp hút đi những suy nghĩ tự hỏi của cô.

“Có khí chất, sống được. Hai cái, đầy rồi!!!”

Mặc Thời Khiêm: “...”

Tri Hoan cuối cùng vẫn là khó thoát khỏi bị hôn, hơn nữa còn là bị hôn thật lâu.

Sau khi kết thúc, nam nhân nhẹ nhàng vỗ một cái lên gương mặt của cô, giọng nói kèm theo nụ cười: “Tiếp tục ăn cơm.”

Tri Hoan: “...”

Cô vẫn ăn, quai hàm đều ban ra, giọng mơ hồ không rõ chất vấn: “Em đã nói tròn mười cái, tại sao còn muốn hôn.”

“Khen thưởng, không phải em khen kỹ thuật hôn của anh tốt sao?”

Bữa ăn này phần sau coi như là an tĩnh, được nam nhân không nhanh không chậm dứt cho, Tri Hoan thật ngoan ngoãn ăn.

Chẳng qua là tình cờ cô đột nhiên nghĩ tới, em gái của hắn đến rồi... Hắn lại không muốn an bài cho cô gặp mặt sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 123: Chú Ý Chuyện Của Anh Ta Như Vậy, Còn Thích Anh Ta Sao?

Beta: Stuki^{๖๖}

Thật sự bởi vì bạn thân của em gái thích hắn, hay là bởi vì... Hắn không có nghĩ tới muốn cho cô gặp người nhà của hắn?

Thậm chí từ trước nay, hắn không có nói với cô bất kỳ chuyện gì liên quan đến người nhà của hắn, lần này nếu như không phải cô vừa vặn tại 1999 thấy hắn và Lương Mãn Nguyệt, chắc sẽ không nói với cô chuyện về em gái... Đúng không?

Tri Hoan nhìn hắn gần trong gang tấc, gương mặt tuấn mỹ ôn nhu, mỹ vị của đồ ăn từ từ trở nên nhạt như nước ốc.

Nhưng cô có thể nói hắn có lỗi gì sao?

Không có phản bội khế ước giữa bọn họ, không có cùng bạn gái cũ ở sau lưng cô dây dưa không rõ.

Những thứ khác... Hắn không có nghĩa vụ phải nói, ít nhất không có nghĩa vụ phải cho cô gặp mặt người nhà.

Nghĩ đến cuối cùng, cô vẫn mờ mịt ——

Quan hệ giữa bọn họ thật giống như tùy tiện tiện liên bất đầu, không biết có thể kéo dài tới khi nào đây??

... ..

Buổi tối Mặc Thời Khiêm tắm cho Tri Hoan.

Vì phòng nước làm ướt tay cô, cô ngâm mình trong bồn tắm, tóc bị nam nhân quán thành một hình tròn xấu xí, hai cái tay để trên thành bồn, toàn bộ quá trình lúng túng đến mức cô hận mình không thể biến mất ngay lập tức.

Không biết gương mặt cô là bị hơi nóng xông đến hồng hồng hay là được người đàn ông tắm cho, ngượng ngùng đến đỏ bừng cả mặt.

Trì Hoan mặc cho tay hấn ở trên người mình rong ruổi khắp nơi, khuôn mặt trắng nõn bị hơi nước nóng bao quanh, lộ ra vài phần mị hoặc quyến rũ, vài sợi tóc rối rơi xuống.

Cô gần như toàn bộ quá trình đều nhắm mắt lại, rất sợ hấn thú tính trời dậy.

Sau khi tắm xong hấn kéo cô từ trong nước ra ngoài, dùng khăn tắm đem toàn bộ nước trên người lau sạch, sau đó trùm lên người áo choàng tắm, ôm cô đi ra ngoài.

Ngoại trừ bị hôn đến mấy lần, cũng không làm gì nữa.

... ..

Tay của Trì Hoan bị thương, công việc tự nhiên cũng chỉ có thể gác lại, hưởng chi khoảng thời gian này rất nhiều tin tức liên quan tới cô.

Mặc dù chuyện cô bao nuôi nam nhân vì scandal của Tô Nhã Băng mà dần chìm xuống, nhưng việc ba cô dính líu tới tham ô mà sắp bị xét xử trước mắt vẫn vô cùng náo nhiệt.

Con gái của quan chức tham nhũng, bảy chữ này giống như một con dấu đóng từng thời từng khắc in ở trên người cô.

Diêu tỷ đề nghị cô nghỉ ngơi một khoảng thời gian, cô cũng không có lòng nào cho công việc, cả ngày liền ở trong biệt thự dưỡng thương, đối với truyền thông mà nói, cô cơ bản là im hơi lặng tiếng, thậm chí không ít lời đồn đãi nói cô đã rút lui khỏi ngành giải trí.

Cô còn nhận được rất nhiều cuộc điện thoại, mở miệng không phải là nói thẳng muốn bao cô, chính là hỏi cô một tháng bao nhiêu tiền.

Diêu tỷ cùng Ninh Du Nhiên đều tới thăm cô.

Ninh Du Nhiên ngồi ở trên ghế sa lon, vừa bóc chuối cho Trì Hoan ăn, vừa thận trọng hỏi: “Hoan Hoan, biệt thự này... Là hấn mua... Hay là cậu mua?”

Trì Hoan ăn chuối, thanh âm mơ hồ: “Mình!”

Ninh Du Nhiên bĩu môi một cái, ngượng ngùng nói: “Không phải đâu... Coi như hấn đáng đáp tốt, nhưng giá đó cũng quá đắt đi.”

“Đắt không?”

Ninh Du Nhiên dùng sức gật đầu: “Đắt! Cha mình nói nơi này mỗi một khu biệt thự đều tác đất tác vàng, còn để cho mình nhắc nhở cậu...” cô ấy rất uyển chuyển mở lời: “Bây giờ tình thế không tốt, nên cậu xài tiết kiệm một chút.”

Rất mắc sao?

Cô thấy biệt thự này mặc dù có hoa viên và hồ bơi, nhưng chiếm diện tích cũng không coi là quá lớn, không giống Trì gia là cả một tòa lâu đài, chẳng qua là tráng trí rất xa hoa, không khí trang nghiêm.

“Không phải là mình mua, nhà mình đều bị thu hồi, bây giờ còn không có việc làm, mình làm sao mua được biệt thự.”

“À? Hấn mua à?”

“Ừm.”

“Mình cùng ba muốn qua thăm cậu... Ông còn tưởng rằng cậu bị ai bao nuôi... Nha, Mặc Thời Khiêm bây giờ không còn là vệ sĩ của cậu, hấn làm gì vậy?”

“Không biết, khả năng làm chút kinh doanh gì đó.”

“Ồ...” Ninh Du Nhiên gật đầu một cái, lại nhớ ra cái gì đó vội hỏi: “Hấn có phải hay không ra tay rất rộng rãi?”

“Coi vậy đi.”

Cô không có khái niệm ra tay hào phóng, Mặc Thời Khiêm thuộc về kiểu cầu gì được đó, người có nhu cầu liền thỏa mãn người, nhưng hấn sẽ không giống nam nhân khác thỉnh thoảng sẽ tặng trang sức hay hoa tươi.

Cô không cảm giác được hấn có nhiều tiền, nhưng là cô cảm thấy nếu như cô, hỏi hấn muốn bất kỳ vật gì quý giá, hấn chân mày cũng sẽ nhíu lấy một cái.

Trì Hoan nhìn Ninh Du Nhiên về mặt một lời khó nói hết, mở miệng hỏi: “Sao vậy?”

“Mình nghe nói nha... Cũng không biết là từ nơi nào truyền đi, cha mẹ Lương Mãn Nguyệt chạy đến công ty của Đường Việt Trạch tìm Đường Việt Trạch đòi tiền, nói anh ta có tiền như vậy, ra tay còn không hào phóng bằng bạn trai cũ chỉ là một vệ sĩ...”

Trì Hoan: “... Thôi điểm Mặc Thời Khiêm đi cùng với cô ấy thì sẽ cho cha mẹ của cô ấy phí sinh hoạt.”

Ninh Du Nhiên không hiểu: “Tại sao?”

Trong khái niệm của cô ấy, coi như là kết hôn rồi cũng không có cái nghĩa vụ này... Dĩ nhiên, cha mẹ của Du Nhiên làm ăn lớn, gia cảnh giàu có, cũng không cần con rể tương lai đưa tiền, nhiều nhất thì đứng dịp biếu một chút.

“Mình không biết, cha mẹ của cô ấy có thể chạy đến công ty của Đường Việt Trạch đòi tiền, phỏng chừng cũng đã hỏi qua anh ấy...”

Theo tính tình của Mặc Thời Khiêm, hơn phân nửa là sẽ cho, hẳn không thêm để ý đến chút tiền này.

Ninh Du Nhiên chống cằm: “Có cha mẹ thế này, Lương Mãn Nguyệt cũng thật xui xẻo.”

“Đường Việt Trạch chưa cho sao?”

“Anh ấy khẳng định không phải là không nỗ lực bỏ chút tiền này... Anh ấy lúc trước lui tới đều là đại mỹ nữ, hoặc là gia cảnh không tệ... Hai người chẳng qua là nói chuyện yêu đương, coi như tiêu tiền cũng chỉ là mua quà cho đối phương, đi ra ngoài chơi, không có cho người nhà đối phương tiền, anh ấy khẳng định nghĩ cũng sẽ không nghĩ đến chuyện này.”

Trì Hoan liếc Du Nhiên: “Anh ta ra tay rộng rãi, đến chiếc xe mấy triệu, sang trọng cũng đưa ra ngoài, mình đều đã nghe nói qua, cậu không cần giải thích rõ ràng như thế với mình.”

Ninh Du Nhiên quần bách nói: “Mình chỉ nói một chút thôi.”

“Sao cậu chú ý chuyện của anh ta như vậy, cậu còn thích anh ta sao?”

Ninh Du Nhiên gãi đầu một cái: “Thói quen mà thôi...”

Cô đối với Đường Việt Trạch cũng giống như hâm mộ minh tinh điện ảnh vậy, không đến gần được anh ấy cũng chưa từng nghĩ đến gần, nhưng thói quen chú ý từng li từng tí những chuyện có liên quan tới anh.

“Động tĩnh lớn như vậy, cha mẹ Đường Việt Trạch hẳn là biết chứ?”

Mẹ của Đường Việt Trạch cũng là một nhân vật lợi hại, cùng vị kia ở Mạc gia so sánh, một người so với một người càng lợi hại.

“Đã sớm biết rồi nha.”

“Không có đánh gãy uyên ương?”

Ninh Du Nhiên lắc đầu một cái: “Không có nha, nghe nói Đường phu nhân trực tiếp nói với Lương Mãn Nguyệt —— con trai của bà ấy từ lúc đi mẫu giáo liền bắt đầu nói yêu đương, mỗi lần thấy thức ăn tươi mới liền muốn ném thử, chơi chán rồi liền ném một bên, cô ấy không phải là người đầu tiên, cũng không có năng lực quyết đoán để thành người cuối cùng, bà ấy còn nói, yêu sao, hưởng thụ là được, chỉ cần lúc kết thúc cô ấy không phải muốn sống muốn chết thì tới nhà ăn cơm gặp cha mẹ cũng không sao.”

Trì Hoan: “... Vậy vạn nhất liền chân ái đây?” Chân ái: tình yêu đích thực

Ninh Du Nhiên nhún nhún vai: “Bà ấy cũng nói, muốn yêu tùy ý yêu, nếu như muốn kết hôn... Cũng được, chờ khi Đường Việt Trạch 35 tuổi, nếu như khi đó tình cảm bọn họ so với kim loại còn bền hơn, người làm mẹ như bà ấy liền thành toàn chân ái cho con trai mình, trước 35 tuổi, thì đừng có mơ.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Ngại Muốn Tôi Lăn Nữa Rồi Khỏi Mặc Thời Khiêm?

Edit: Cẩm Quỳ.

Beta: Stuki°°

Tri Hoan cúi đầu cắn ống hút uống xoài ép mà Lý mẫu đưa tới: “... Đây chẳng phải là còn phải chờ mười năm nữa sao? Thật là thủ đoạn.”

Ninh Du Nhiên tiếp lời cô nói: “Uớc chừng chín năm.”

Tri Hoan lại lần nữa liếc cô ấy.

Ninh Du Nhiên cũng vội vàng cầm nước trái cây uống: “Cái này cũng rất dễ biết, tớ biết cũng bình thường chứ sao?..”

“Cậu định đơn phương yêu mến anh ta bao lâu?”

Cô ấy cúi đầu: “Tớ cũng không có... Có ý đơn phương yêu mến anh ấy.”

“...”

Cô cùng anh ấy không có đồng thời cùng xuất hiện, cho tới bây giờ cô cũng chưa từng nghĩ muốn qua lại gì với anh ấy, chờ một thời gian qua, dĩ nhiên là sẽ từ từ quên lãng, cô vẫn luôn nghĩ như vậy.

Tri Hoan nhẹ nhàng thở dài, cũng không nói gì thêm nữa.

Chính cô cũng là người từng trải, biết tại thời điểm này người bên cạnh nói nhiều đi nữa cũng là vô dụng, hướng chỉ, đơn phương yêu mến chỉ là một người vô tâm, ít nhất trước mắt còn chưa từng tạo thành tổn thương.

“Hoan Hoan, cậu còn chuẩn bị trở về quay phim sao?”

Tri Hoan hơi rừ mi, thân nhiên nói: “Dĩ nhiên, không diễn xuất tớ còn có thể làm gì.”

Từ khi mười bốn tuổi cô bắt đầu diễn xuất, đến bây giờ đã bảy năm rồi.

Mấy năm nay tất cả thời gian, tinh lực cùng sự cố gắng của cô đều dâng hiến cho diễn xuất rồi, làm sao có thể bởi vì bị áp lực một lần như vậy liền thành con rùa rút đầu.

Ninh Du Nhiên dùng sức gật đầu, nghiêm túc nói: “Ba tớ có nói rằng con người sống trên đời, có lên được đỉnh cao cũng sẽ có lúc rơi xuống thung lũng, không có ai sẽ mãi rạng rỡ, cũng không có ai sẽ mãi ngã mà không thể gượng dậy, Hoan Hoan, tớ tin tưởng cậu sẽ có thể đứng cao hơn trước đó.”

Tri Hoan bật cười: “Ba nói, ba nói, cậu đã lớn như vậy rồi, còn cả ngày đem lời ba nói treo ở mép.”

Ninh Du Nhiên cười hắc hắc: “Không có cách nào! Ba tớ thích giáo huấn người khác, cả ngày ân cần dạy bảo, mẹ tớ thường xuyên bị ông ấy giáo huấn.”

Tri Hoan nhìn cô ấy, trên mặt vẫn treo nụ cười, nhưng trong tầm mắt có chút hoảng hốt.

Tính tình của cô so với Du Nhiên thật ra thì kém hơn rất nhiều, khi đó cô phản nghịch làm mọi người đau đầu, trong lớp học Du Nhiên luôn là cô gái ngoan ngoãn chăm học sinh giỏi, chủ nhiệm lớp từng sắp xếp cho các cô ngồi cùng bàn trong một học kỳ.

Khả năng trên đời này có sự hấp dẫn lẫn nhau, vô luận tình yêu hay chỉ là thâm mến, hoặc là bạn tâm giao, hoặc là hai người nhìn như hoàn toàn bất đồng hoàn toàn trái ngược, mà đối với sự khác biệt tất nhiên sẽ tồn tại nhiều hoặc ít sự hâm mộ đối với đối phương.

Du Nhiên từng mấy lần nói qua rằng hâm mộ cô tự do tùy ý.

Cô ấy tại sao không tự hào vì mình có phụ nghiêm mẫu từ, gia đình hòa thuận.

... ..

Chờ khi tay của Tri Hoan được tháo băng vải, cơ bản đã bắt đầu khôi phục sinh hoạt thường ngày, vụ án của Tri Yên cũng tiến vào giai đoạn kết thúc.

Tất cả bất động sản trên danh nghĩa của Tri Yên bao gồm xe, tiền gửi ngân hàng... toàn bộ đều bị tòa án tịch thu.

Tri Hoan cơ bản không có bị ảnh hưởng gì, bởi vì từ năm 17 tuổi cô đã gặp vận may, kinh tế hoàn toàn độc lập, tất cả mọi thứ cô sở hữu đều có nguồn gốc, có thể tra được.

Nhất là có Nhạc Lâm là luật sư thay cô phát ngôn, những thứ kia nghĩ muốn chiếm tiện nghi của đại mỹ nhân Tri Hoan cũng đều không có cửa.

Dĩ nhiên, theo pháp luật mà nói là như vậy, nhưng dư luận sẽ không lý trí như thế.

[“Con gái tham quan” rút ra khỏi giới giải trí] cái đề tài này đã chiếm cứ vị trí đứng đầu Weibo một tuần liền.

Các đại Bát Quái truyền thông đều siêng năng càn cù đối với hoa đán ăn khách Tri Hoan từ ngày xưa đến nay tiến hành phân tích cùng khám phá 360 độ.

Phân tích kỹ xảo của cô khi đoạt giải “Màn đen “.

Người trong nghề tiết lộ cô lợi dụng bối cảnh đoạt đi tài nguyên cùng nhân vật vốn thuộc về mình tình khác.

Đếm xem được bao nhiêu lần Tri Hoan dính scandal. Đếm xem thử tin tình cảm giữa nam diễn viên và cô nhiều bao nhiêu, và rốt cuộc mối quan hệ đó còn đi tới “giới hạn” nào nữa.

“Người biết chuyện ” tiết lộ cô đã từng chén ép bạn cùng trang lứa, cũng chính là đồng nghiệp cùng công ty.

Còn nữa, lúc Tri Hoan quay phim cổ trang, lúc diễn có mặc một bộ trang phục, mà bộ trang phục này xưa nay chỉ dành cho những tuyệt sắc giai nhân, lại đặc biệt được cất giữ hơn mười năm nay, người mặc bộ đồ này tức là người đại diện cho sắc đẹp. Khi đó Tri Hoan lại mặc bộ trang phục này, người người lại bắt đầu bàn luận xem liệu cô có phải đã phẫu thuật thẩm mỹ hay không? Nói chung là chỉ cần cái gì liên quan đến cô đều phải lôi ra nói một chút.

Hình tượng của Tri Hoan trước mặt truyền thông chính là rực rỡ và cao ngạo, hơn nữa xuất đạo mấy năm nay đều rất thuận buồm xuôi gió, tuổi còn trẻ đã giành nhiều giải thưởng lớn.

Thời điểm huy hoàng, người bên cạnh nói cô xinh đẹp, tốt bụng, kỹ thuật diễn xuất tốt.

Thời điểm xuống dốc, một điểm tốt cũng không có, cái gì cũng đều là lỗi.

Mọi người đều thích xem loại con nhà giàu sẽ thế nào khi rơi vào kết cục bi thảm.

Chỗ tốt duy nhất là —— số lượng lượt xem cùng tin tức bị phơi bày về cô chưa từng cao như vậy.

....

Trong phòng bao của một nhà hàng Tây, không khí an tĩnh.

Tri Hoan trang điểm tinh xảo, mái tóc dài lượn sóng như rong biển được búi lên gọn gàng, sạch sẽ thoái mái, lộ ra cái trán trắng nõn đầy đặn cùng khuôn mặt căng mịn to chừng bàn tay, quần áo xinh đẹp, ngay cả thần sắc đều rất tốt, mặt mày hơi rửng, môi khẽ mỉm cười, toàn thể gương mặt coi như là bình tĩnh.

Không nhìn ra vết tích ảnh hưởng của việc cha bị ở tù cùng những tin tức tiêu cực về bản thân.

Đối diện là ông chủ lớn trong truyền thuyết-người đầu tư cùng trợ lý của ông ta.

Bên cạnh Tri Hoan cũng không phải Diêu tỷ, mà là một tổng thanh tra của công ty người mẫu.

Mở miệng đầu tiên chính là người quản lý kia, tay đỡ mắt kính cười hỏi cô: “Tri tiểu thư, nghe nói đoạn thời gian trước cô đi tìm Chương Diên đạo diễn, muốn cùng ông ấy hợp tác?”

Tri Hoan gật đầu: “Vâng, tôi cùng Chương đạo diễn có nói qua, cũng đích xác vẫn muốn cùng hợp tác với ông ta.”

“Ông ta gần đây lại chuẩn bị phim mới, cô biết không?”

Tri Hoan trên mặt giữ mỉm cười: “Đã nghe nói.”

Quản lý vô tình hữu ý nói: “Cô cũng nên biết, hình tượng bây giờ của cô, quảng cáo bị hủy, quyền phát ngôn bị rút lui, tin tức tiêu cực không thể đếm hết được... Trước mắt đạo diễn dám dùng cô, chịu dùng cô, có thể sử dụng cô cũng không nhiều.”

“Tựa hồ là như vậy!” Tri Hoan nhìn về phía ông lão tóc đã nhuộm màu bạc, cười nhạt: “Bạch lão tiên sinh muốn làm trung gian giới thiệu cho tôi tác phẩm mới của Chương đạo diễn sao?”

Bạch lão trên mặt của từ đầu đến cuối đều là một nụ cười nhạt, không nhìn ra vết tích gió tanh mưa máu ngày xưa, ngược lại giống như một lão nhân hiền lành, chẳng qua là có vẻ hơi cao thâm, nói chuyện cũng là chậm chạp: “Đây là cơ hội tốt, Tri tiểu thư, Chương đạo diễn đối với cô có ấn tượng rất tốt, cho rằng tương lai sẽ vô cùng rộng mở, nếu như bởi vì sự tình của cha mà bị hủy hoại, không khỏi đáng tiếc.”

Tri Hoan mỉm môi mà cười: “Nếu như Chương đạo diễn nguyện ý tìm tôi, tôi dĩ nhiên là cầu còn không được.”

Bạch lão con mắt vẫn đục neho lại: “Đường như cô cũng không mừng rỡ lắm.”

Tri Hoan ngược mắt chống lại tầm mắt của ông ta: “Nghe xong điều kiện lại mừng rỡ cũng không muộn.”

Bạch lão ý vị sâu xa nói: “Tri tiểu thư, cô rất cần cơ hội như vậy, bởi vì nó không chỉ có thể làm cho cô xoay mình, thậm chí còn có thể làm cô từ thung lũng leo lên một cái đỉnh cao mới.”

“Nhưng nếu thật có cơ hội như vậy, tôi tự nhiên toàn lực ứng phó.”

Bạch lão cười một tiếng: “Cô lại so với trong tưởng tượng của tôi còn có đầu óc hơn, cũng khó trách Thòi Khiêm chọn cô.”

Từ đầu đến cuối cô đều là nếu như, nếu như, mặc dù từ đầu đến cuối mặt luôn mỉm cười, nhưng trên mặt cũng chẳng có bao nhiêu động tâm.

“Đạo lý đơn giản như vậy, không cần bao nhiêu đầu óc.”

Bạch lão ung dung mà cười: “Vậy cô biết, cơ hội càng tốt, càng phải trả giá thật lớn sao?”

“Ngài là muốn tôi rời khỏi Mặc Thòi Khiêm?”

“Trì tiểu thư, cô biết rõ mà...” Bạch lão nhìn Trì Hoan, ánh mắt cao ngạo như là người từ trên cao nhìn xuống: “Thật ra thì Thòi Khiêm nguyện ý, hoàn toàn có thể để cho cô lần nữa xinh đẹp trở về giới giải trí...”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Làm Cho Cánh Tay Của Người Đàn Ông Chạm Một Nhịp Liền Lơ Lửng Ở Trong Không Khí

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stuki°°

Trì Hoan từ đầu đến cuối đều cười nhạt, khi nghe câu cuối cùng chợt cứng lại.

Từ khi cô biết người đầu tư là Bạch lão, cô liền đoán được bữa tiệc tối nay là Hồng Môn yến.

Thậm chí cô có thể đoán được mục đích mà ông ta ép cô rời khỏi Mặc Thòi Khiêm, dù sao thì con gái lão cũng thích người đàn ông này.

Thấy sắc mặt Trì Hoan thay đổi như trong dự liệu, Bạch lão không nhanh không chậm tiếp tục nói: “Nhưng cậu ta không có làm vậy, đúng hay không?”

Trì Hoan không lên tiếng, mặt từ từ cứng lại, không biểu tình.

“Nó có năng lực này, nhưng không có thay cô làm bất cứ chuyện gì... Trơ mắt nhìn cô bị truyền thông nắn, bị bạn trên mạng nắn, bị hủy hợp đồng quảng cáo, không nhận được tác phẩm mới...”

Bạch lão nhìn biểu tình đã không kiềm chế được của cô, đáy mắt xẹt qua nụ cười nhạt, mặc dù vẫn thông minh tinh táo hơn so với trong tưởng tượng, nhưng chung quy vẫn là một cô bé hai mươi tuổi thôi.

“Cô là người phụ nữ của cậu ta, nếu như không có biện pháp giúp cô thì coi như thôi đi, nhưng rõ ràng có thể giúp, lại khoanh tay đứng nhìn... Trì tiểu thư, nghe nói thời điểm người ở viện kiểm soát điều tra tài sản của cô, tất cả đều là do chính cô tự kiểm được, cũng không có quan hệ gì với cha hết, cho nên kinh tế đã độc lập từ sớm... Nhắc tới cái điểm này, tôi còn thật khâm phục cô, nhưng là... Cô đã cho rằng đến cha ruột mình còn không nhờ vả được, chẳng lẽ cảm thấy nam nhân thì có thể?”

Trì Hoan từ đầu tới cuối chỉ duy trì yên lặng.

Ngay từ đầu mỉm cười đã sớm không thấy đâu rồi, mười ngón tay đan vào nhau, siết thật chặt.

Bạch lão cười nhẹ: “Mặc dù cậu ta không nguyện ý ra tay giúp cô, nhưng khẳng định là nguyện ý nuôi cô, dù sao thời điểm lúc trước ở cùng với Lương Mãn Nguyệt đã nuôi cả nhà cô ta, chỉ cần cô nguyện ý làm con chim hoàng yến được nam nhân nuôi dưỡng là được.”

....

An Kha không có theo Trì Hoan nên không thấy được người đầu tư, nhưng xe đậu bên ngoài, gần đến giờ dùng bữa trưa mới thấy Trì Hoan lững thững đi ra.

Ngồi trong xe, An Kha từ trong kính chiếu hậu chú ý tới tâm tình của Trì Hoan không như lúc mới tới, cô ấy yên lặng không nói gì nhìn ra ngoài cửa xe, gương mặt xinh đẹp là sự ngạc nhiên và kinh ngạc.

An Kha chủ động hỏi: “Trì tiểu thư, cô gặp người đầu tư có thuận lợi không?”

Trì Hoan thu tầm mắt lại, cúi đầu nhìn ngón tay trần đầy vết thương chưa lành: “Tạm được đi, không thể nói thuận lợi hay không thuận lợi.”

“Cô cũng đừng quá lo lắng.”

Trì Hoan miễn cưỡng cười một cái, chợt hỏi: “Cô làm việc cho Mặc Thời Khiêm sao?”

? An Kha sững sờ, rất nhanh đáp trả lại: ” Đã được hai ba năm rồi. Nhà tôi mở võ quán Taekwondo, từ nhỏ tôi đã đi theo cha học võ thuật, thời điểm tôi lên đại học, trong nhà nợ rất nhiều tiền, nghe bằng hữu nói làm bảo an ở 1999 tiền lương rất cao, tôi phải đi xin việc, sau đó Mặc tiên sinh phân phó tôi đi bảo vệ Lương tiểu thư...”

Tựa hồ là ý thức được cái gì, An Kha rất nhanh dừng lại, ngay sau đó ngượng ngùng nói: “Xin lỗi, Trì tiểu thư.”

Trì Hoan tay cuộn tròn thành quyền đặt trên đầu gối, không nói ra được trong lòng là cảm giác gì, giống như là tâm tình có chút trầm xuống, nhưng trên mặt không có lộ ra cảm xúc gì, chỉ thản nhiên nói: “Không sao.”

Yên tĩnh lại, cô lại hỏi: “Đã có cô theo sau Lương Mãn Nguyệt, làm sao cô ấy vẫn bị Đường Việt Trạch theo đuổi như vậy?”

“Bởi vì Lương tiểu thư phần lớn thời gian đều ở trường học, cho nên Mặc tiên sinh không có để cho tôi 24 giờ đều trông cô ấy... Chẳng qua là thời điểm cô ấy với bạn cùng phòng ra ngoài du lịch sẽ lạng lẽ đi theo, đích thực là do tôi sơ sót.”

Huống chi An Kha chỉ phụ trách sự an toàn của Lương Mãn Nguyệt, Đường Việt Trạch theo đuổi cô ấy, cô (An Kha) cũng hỏi báo cho Mặc Thời Khiêm, hấn mặc dù cũng tìm cách cứu vãn, nhưng phần lớn thời gian đều đặt ở công việc.

Trì Hoan ồ một tiếng, không lên tiếng nữa.

Bên trong mặc dù cùng người đầu tư nói chuyện “Hợp tác” đúng thời điểm dùng bữa trưa, nhưng cơ bản chẳng qua là tính tượng trưng, không có ăn cái gì cả.

Đói bụng, nhưng thần kinh chậm chạp không cảm thấy đói.

Người giúp việc tự nhiên nghĩ rằng cô đã ăn ở bên ngoài, không có hỏi, chỉ là theo thường lệ pha cho cô một ly trà.

Trì Hoan ngồi trên chiếc ghế chỗ bàn đọc sách, nhìn ly trà nóng tỏa khói trắng lượn lờ trong không khí, mặt lâm vào suy tư.

Có phải thật vậy hay không... Quá chắc chắn cách nhìn đối với Mặc Thời Khiêm rồi hả?

Sự nghiệp của cô đang xuống dốc, cho tới bây giờ cô cũng không nghĩ tới tại sao hấn không giúp cô cái vấn đề này...

Cô theo bản năng, thuận lý thành chương cho là hấn chẳng qua là không giúp được cô thôi.

Đến hỏi cô cũng chưa từng hỏi qua, căn bản là không có nghĩ tới hấn có thể giúp nhưng lại lựa chọn khoanh tay đứng nhìn.

Thậm chí cô còn ôm lấy hấn kể nể ủy khuất của mình.Đương nhiên cô cũng không quá tin...

Vẫn là... Bạch lão lừa cô, nhưng lời nói dối như vậy sẽ hủy đi sự tin tưởng của cô.

... ..

Sáu giờ tối Mặc Thời Khiêm trở về ăn bữa ăn tối như mọi ngày.

Thời điểm hấn dùng cơm đều không nói chuyện nhiều, trên bàn ăn bình thường đều rất yên tĩnh.

Trì Hoan gấp một miếng bắp hầm xương sườn bên trong bát, từ từ gặm, mấy lần nghĩ muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn lên tiếng phá vỡ sự yên tĩnh này: “Mặc Thời Khiêm.”

Nam nhân ngược mắt nhìn cô: “Ừ?”

Cô cúi đầu nhìn mấy hạt bắp bị cắn: “Ngày hôm nay em đã đi gặp người đầu tư đó rồi.”

Trên khuôn mặt tuấn mỹ của người đàn ông căn bản không có hiện ra bất kỳ tâm tình gì, chỉ qua loa lấy lệ như vậy nhàn nhạt hỏi một câu: “Nói xong rồi sao?”

Đưa kẹp hạt bắp lần nữa gấp để trong chén, Trì Hoan chọc chọc: “Không có.”

Ước chừng là nhìn ra tâm tình cô sa sút, Mặc Thời Khiêm lại hỏi một câu: “Em rất muốn hợp tác với họ?”

Trì Hoan tiếp tục cắn hạt bắp: “Không có.”

Hắn vì vậy cũng không nói gì nữa.

Cô cũng không chủ động mở miệng.

Trên bàn ăn lại yên tĩnh chỉ còn lại âm thanh dùng com.

....

Buổi tối.

Tri Hoan tắm xong ngồi trên ghế sa lon thổi tóc, người đàn ông đang tắm ở trong phòng tắm, điện thoại di động đặt tại chiếc bàn nhỏ.

Chợt có tin nhắn gửi đến, điện thoại di động chấn động hai cái, màn hình cũng sáng lên.

Tri Hoan đơn thuần là theo bản năng ngẩng đầu nhìn một cái,

Vừa vặn liền thấy nội dung tin của cái tin nhắn kia ——

[Mặc ca ca, nếu như em thi đậu vào trường học của chị Mãn Nguyệt, lúc đó anh có thể đi sân bay đón em không?]

Mặc ca ca?

Tri Hoan cảm thấy huyết khí một trận dâng trào, dùng một chút liền tắt máy sáy.

Đứng dậy liền ném bỏ cái máy sáy tóc, tiện tay buông sũa vai đi lên sân thượng.

Giờ đã là mùa đông, thời tiết rất rét, gió lạnh đến thấu xương, nhất là mới từ trong phòng ngủ ấm áp đi ra, càng lộ rõ sự băng giá tận xương cốt.

Cô nhìn đèn đuốc sáng choang của ngôi biệt thự xinh đẹp, lỗ tai nghe được động tĩnh mở cửa bên trong phòng ngủ, đại khái là người đàn ông đã tắm xong đi ra.

Lại một lúc sau, cánh cửa sân thượng cũng bị đẩy ra.

Âm thanh trầm thấp mà không vui của người đàn ông vang lên sau lưng: “Tri Hoan, em đứng ở bên ngoài này làm gì, đi vào trong.”

Cô đứng không nhúc nhích, giống như là không nghe thấy.

Chỉ có gió rét thổi bay mái tóc dài của cô, lay động trong không khí.

Mặc Thời Khiêm nhìn bóng lưng của cô, mày kiếm nhăn lại, bước chân dài đi tới, đưa tay muốn ôm ngang hông của cô.

Tri Hoan giống như là cảm thấy được, một giây sau liền quay người sang, mặt không cảm xúc đi đến chỗ khác.

Làm cho cánh tay của người đàn ông đưa tới chạm một nhịp liền lơ lửng ở trong không khí.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Tiểu Cô Nương, Tay Cô Thế Nào Rồi?

Edit: Cẩm Quỳ.

Beta: Stuki.

Cô trực tiếp trở lại phòng ngủ, đem máy sáy tóc ném ở trên ghế sa lon, sau đó đi tới mép giường vén chăn lên và nằm xuống.

Mặc Thời Khiêm dĩ nhiên là theo vào, thuận tay khóa cửa lại.

Hắn rũ mắt liếc cái máy sáy tóc bị ném lên bàn, đưa tay cầm lên rồi đi tới bên giường.

Tri Hoan quay lưng về phía hắn.

Gió ấm áp thổi trên tóc của cô, lướt qua da đầu của cô.

Trong phòng ngủ an tĩnh chỉ có thanh âm của gió thổi.

Mặt của Trì Hoan chôn ở gối trong, nhắm mắt lại.

Một lát sau, thanh âm của nam nhân nhàn nhạt vang lên: “Trì Hoan, em ngồi dậy mau, thổi khô mái tóc đã.”

Cô không có mở mắt, giọng điệu cũng rất lãnh đạm: “Khô rồi.”

Ngón tay thon dài cùng khớp xương rõ ràng xen qua mái tóc của cô: “Chưa khô, sẽ bị cảm mạo, dậy.”

Hắn nói chuyện dường như vĩnh viễn là cái giọng điệu này, lời ít ý nhiều.

Không khí giăng co gần mười giây đồng hồ, Trì Hoan vẫn ngồi dậy.

Cô cúi đầu, cầm đặt tại trên đầu gối, tóc dài buông xuống, che lại hơn nửa bên mặt của cô, yên lặng ngồi đó, mặc cho hắn thổi.

Mặc Thời Khiêm không mở miệng nói chuyện, còn cô thì ngay cả ánh mắt đều nhắm lại.

Sấy khô tóc kéo dài tới mười phút mới ngừng lại, Trì Hoan lại lần nữa nằm xuống giường.

Nam nhân đơn giản thu dọn một chút, cũng vén chăn lên nằm xuống giường, tắt toàn bộ đèn trong phòng ngủ.

Không gian hoàn toàn yên tĩnh, một bóng tối bao trùm.

Trước kia Trì Hoan đã quen ngủ một mình một giường, thích bá chiếm vị trí giữa, sau đó ngủ cùng hắn cũng không thể từ bỏ cái thói quen này, Mặc Thời Khiêm mặc dù không mập, nhưng nam nhân thân hình to lớn, luôn chiếm một chỗ rộng.

Lâu dài liền biến thành cô ngủ ở chính giữa còn hắn thì ôm lấy cô.

Nhưng bây giờ cô nằm gọn trong 1 phần ba giường, nghiêng người về phía cửa sổ.

Mặc Thời Khiêm đưa tay ra, đem cả người cô mò được ôm vào trong ngực, giọng nói bình thường hỏi: “Em đây lại đang cáu kỉnh với anh?”

Lại?

Trì Hoan cắn môi, hắn nói là lại, cô thật giống như không có cách nào phản bác.

Hắn thật giống như không cần nói nhiều, đơn giản cũng có thể chế trụ cô.

Có thể là tính tình của cô cũng chỉ có thể phát ra ngoài.

Cô không lên tiếng.

Người đàn ông cúi đầu đến gần cô, hô hấp đều phả vào bên trong cổ của cô: “Trì Hoan?”

Thanh âm này, hình như đã có mấy phần mùi nguy hiểm.

Trì Hoan cắn môi, ngón tay siết chặt thật chặt, tự dung bực mình, tự dung ủy khuất, kiềm chế thấp giọng nói: “Em buồn ngủ.”

Trong bóng tối, người đàn ông lật người lên chế ngự cô ở phía dưới, cúi đầu liền ở trong bóng tối chính xác tìm tới môi của cô, hôn lên.

Khoảng thời gian này, buổi tối bọn họ dù không làm nhưng vành tai và tóc mai vẫn chạm vào nhau, thân mật một phen. Điều này đã là một thói quen.

Trì Hoan nghiêng đầu tránh khỏi nụ hôn của hắn, tăng cao âm lượng nói: “Mặc Thời Khiêm, em nói em buồn ngủ, không muốn làm, tối hôm nay không muốn làm.”

Thật ra thì Mặc Thời Khiêm cũng không phải không thể không làm.

Bởi vì bọn họ tối hôm qua mới triển miên.

Nhưng từ bữa ăn tối hôm nay tâm tình cô liền bắt đầu dị thường, tự nhiên hắn cũng cảm thấy.

Thân thể của nữ nhân so với nam nhân thành thực hơn, Trì Hoan khoảng thời gian này rất ít cự tuyệt hắn, cho dù cự tuyệt, cũng chỉ là tiểu nữ nhân giả bộ chối từ, hờn dỗi mà thôi.

Cô rút cánh tay bị nam nhân dễ dàng đè ở trên gối ra.

Tri Hoan đem nửa bên mặt đều chôn vào gối, cắn môi nói: “Em nói là em không muốn làm.”

Ngược lại hắn không có tiếp tục xâm phạm cô, chẳng qua là lấy tư thế như vậy đè ở trên người của cô, không để cho cô giãy giụa: “Hôm nay em đi gặp người đầu tư, ông ta khi dễ em sao?”

Không có ánh sáng, không ai thấy được vẻ mặt của ai.

Cô nhắm mắt, khẽ cười, thản nhiên nói: “Trước mắt em đang ở trong tình huống như thế này, có người muốn khi dễ em, không phải là không thể bình thường hơn được sao?”

Mặc Thời Khiêm nhú lại lông mày, âm thanh ép xuống: “Hôm nay em đã gặp người nào?”

Tĩnh lặng một chút: “Không có ai khi dễ em cả.”

Nam nhân xì khê: “Vậy tại sao sắc mặt em lại thành như vậy?”

“Ở trong lòng anh, em bị khi dễ thì phải giận cá chém thớt toàn thế giới sao?”

“Cho nên?” Hắn nhàn nhạt tỏ ra đã hiểu, ngữ điệu không biết: “Vậy là em đang cáu kỉnh với anh.”

Tri Hoan không lên tiếng, mặc dù trong bóng tối thì cái gì cũng đều không thấy được, nhưng cô vẫn nhắm mắt lại.

“Nói đi, bởi vì sao?”

Lúc nói chuyện, sự ôn nhu và lạnh lùng của người đàn ông này đều chỉ cách một con đường.

Cô có thể tưởng tượng biểu tình của hắn lúc nói những lời này, chưa nói tới không nhìn được, nhưng giống như là đối mặt với một đứa bé tự do phóng khoáng lại không hiểu chuyện thì đã không còn kiên nhẫn nữa.

“Không có!” tay cô nắm thật chặt, giọng nói thật thấp lắng lắng nói: “Chẳng qua là nói chuyện hợp tác không thuận lợi, tâm tình em không tốt, Mặc Thời Khiêm, em buồn ngủ, thật không muốn làm.”

Qua mười giây đồng hồ, nam nhân nhàn nhạt ừ một tiếng, sau đó buông lỏng sức lực kiềm chế tay cô, từ trên người của cô đi xuống, nằm lại ở vị trí như cũ.

Hắn cũng không nói thêm cái gì, thậm chí cũng không tiếp tục ôm lấy cô.

Cho đến không khí an tĩnh giống như bọn họ đều đã ngủ thiếp đi, âm thanh nữ nhân thật thấp tĩnh tế đột nhiên vang lên: “Mặc Thời Khiêm, anh không thích em trở thành tài nữ màn bạc sao?”

Hắn không có chút rung động nào trả lời một câu: “Không có, em thích là được.”

Qua ba giây, cô mới khe khẽ ồ một tiếng.

Mình thích là được...

Đúng là sự tình chỉ có mình cô quan tâm.

... ..

Do buổi tối Tri Hoan ngủ sớm, nhưng rất khuya mới ngủ được, sáng ngày thứ hai đợi đến khi cô tỉnh lại thì nam nhân đã sớm đi làm.

Rửa mặt xong thay quần áo khác, cô đang chuẩn bị ăn một chút gì đó liền nhận được điện thoại của Bạch lão.

Âm thanh vẫn già dặn mà nhàn nhạt nói: “Tri tiểu thư, suy nghĩ kỹ chưa?”

Tri Hoan lãnh đạm: “Hình như tôi đã không đáp ứng.”

“Tôi thấy chuyện này đối với cô mà nói chính là một con đường sống.”

“Bạch lão tiên sinh, Bạch nhị tiểu thư gặp được Mặc Thời Khiêm sớm hơn tôi, Mặc Thời Khiêm không thích cô ấy, không có tôi thì anh ấy vẫn như thường sẽ không thích, ngài làm những thứ này có lợi ích gì?”

“Tôi chỉ muốn làm một vụ giao dịch với cô, Tri tiểu thư, thế nào mà lời cô nói lại giống như tôi đã làm gì thương tổn đến cô.”

Tri Hoan mím môi, không nói gì, mặt không gợn sóng đem điện thoại di động cắt đứt cuộc trò chuyện.

Còn chưa buông xuống, điện thoại di động lại rung lên.

Người gọi tới chính là Điều tỷ: “Hoan Hoan, em ngay lập tức, lập tức tới công ty ngay đi.”

Tri Hoan ngẩn ra, suy đoán đại khái là chuyện công việc: “Biết rồi, em tới ngay đây.”

An Kha đưa cô đến gần cửa công ty, trên đường đi Điều tỷ lại gửi cái tin nhắn nói cô đến một quán cà phê gần công ty.

Cô vẫn còn đang tìm vị trí, Điều tỷ từ xa đã đứng lên vẫy tay với cô.

Cô cho là mình tới trễ, giẫm trên giày cao gót vội vội vàng vàng đi qua: “Điều tỷ...”

Vốn chỉ là có chút thở hổn hển, vô tình cúi đầu liếc nhìn người đàn ông ngồi đối diện với Điều tỷ, kết quả khi cô thấy rõ ràng khuôn mặt anh tuấn phong lưu phía đối diện kia, gương mặt tinh xảo giật mình tại chỗ.

“Bùi... Bùi Dịch.”

So với Mặc Thời Khiêm hai sáu, hai bảy tuổi, người đàn ông lớn hơn một hai tuổi liền lộ ra khí chất thành thực của tuổi ba mươi, nhìn cô cười: “Tiểu cô nương, tay cô thế nào rồi?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: Cô Thật Như Thế Thích Mặc Thời Khiêm?

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stuki°°

Tri Hoan thuận theo tầm mắt của hắn, cúi đầu thấy vết bóng đã mờ rồi nhưng sẹo còn không có mờ, có chút ngượng ngùng: “Đoạn thời gian trước không cẩn thận làm bỏng tay.”

Điều tỷ đứng lên, nắm tay Tri Hoan, mặt nở nụ cười hướng về nam nhân đối diện giới thiệu: “Đây là Tri Hoan, Bùi tiên sinh, ngài xem... vết bóng này không phải là vấn đề gì lớn lắm, qua một thời gian ngắn sẹo sẽ tự động biến mất, nếu quả thực không được, thợ hóa trang cũng sẽ có biện pháp, Hoan Hoan, đây là tiền bối của em, không cần chi giới thiệu chứ?”

Dĩ nhiên không cần giới thiệu.

Bùi Dịch là nam tài tử số một trong giới giải trí.

Đồng thời là nam tài tử có nhân khí nhất, cái này không ai sánh bằng.

Thời điểm Tri Hoan vẫn còn hot, đối mặt với Bùi Dịch cô cũng phải khách khí, đừng nói là bây giờ.

Tri Hoan nắm bao tay, rất khách khí mỉm cười: “Tiền bối... Ngưỡng mộ đại danh đã lâu.”

Bùi Dịch từ đầu đến cuối đều cười nhạt, chỉ phía đối diện: “Ngồi đi, không cần khách khí.”

Tri Hoan đặt bao tay xuống, ngồi xuống ghế, tháo khăn quàng.

Cô nhận lấy ly nước Điều tỷ đưa tới chuẩn bị uống một hớp, liền nghe giọng nói đối diện rất có từ tính thật thấp cười hỏi: “Tri tiểu thư, nghe nói cô đã cự tuyệt lời mời nhân vật nữ chính trong bộ phim mới của Chương đạo diễn...”

“Khụ... Khụ khụ”

Tri Hoan nghe xong liền ho sặc sụa.

Điều tỷ luống cuống tay chân cầm khăn giấy đưa cho cô: “Em thực là... Cẩn thận một chút... Thật là không có tiền đồ.”

Tri Hoan ho khan một lúc lâu mới bình phục lại, gương mặt cũng bị đỏ bừng lên: “Sorry.”

“Không sao, thật đáng yêu” Bùi Dịch lại rót ly nước đưa tới cho cô, âm thanh nhẹ nhàng nói: “Cẩn thận một chút, đừng để bị sặc nữa.”

Tri Hoan nhận lấy, nói tiếng cảm ơn, có chút chần chờ hỏi: “Tiền bối, anh có ý tới gặp em... Chính là vì nhân vật nữ chính của Chương đạo diễn?”

Bùi Dịch là ai?

Hắn là Ảnh Đế danh tiếng lẫy lừng.

Cô Trì Hoan cũng chỉ là tiểu hoa đán đang ăn khách mà thôi, mặc dù cũng đạt được giải thưởng nữ hoàng điện ảnh, nhưng so với hắn còn kém xa, hơn nữa đó là khoảng thời gian trước, cô của bây giờ tai tiếng đầy người.

Có thể gặp được Ảnh Đế là may mắn của cô, làm sao có thể để cho Ảnh Đế... Tự mình đến gặp cô.

Bùi Dịch nhìn cô chăm chú, đáy mắt cũng hiện ý cười: "Mọi người đều biết, tôi nhận vai diễn, chọn đạo diễn, chọn kịch bản, cũng chọn bạn diễn."

Trì Hoan cười mỉm, lại bưng ly nước lên uống một hớp, lần này rất ung dung, cuối cùng mới khẽ mỉm cười: "Em cảm giác vận khí của mình gần đây không có tốt như vậy, để cho Ảnh Đế đến cửa tìm làm nhân vật nữ chính."

Bùi Dịch ý vị thâm trường: "Ồ?"

"Tiền bối thật sự không phải là thay người khác tới thuyết phục?"

Bùi Dịch sờ cằm một cái, nụ cười sâu hơn: "Tôi cho rằng nếu em xem như tôi bị cám dỗ, khả năng chuẩn xác hơn."

Trì Hoan bật cười: "Bạch lão giống như đã bỏ ra vốn liếng rất lớn."

Bùi Dịch nheo mắt lại, quan sát cô một lúc, ngũ quan không thể nghi ngờ là tinh xảo mà kiêu mỹ, chẳng qua nét mặt lộ ra sự trầm tĩnh.

"Chương Diên cộng thêm tôi cũng không thể khiến em động tâm?" Ý cười cực sâu, Bùi Dịch lơ đãng nói: "Ngược lại thật ra tôi rất hiếu kỳ, rốt cuộc là tủy đàn ông như thế nào có thể khiến Nhị tiểu thư Bạch gia khăng khăng một mực yêu như vậy."

Khăng khăng một mực?

Cô đối với Mặc Thời Khiêm chưa được gọi là khăng khăng một mực?

Trì Hoan tay chống giữ đầu óc của mình, hơi hơi ngoe đầu, trong nụ cười có vài phần lười biếng: "Nhưng tôi cảm thấy, giá trị của anh ấy so với cái giới này còn cao hơn... Nếu không tại sao có thể có người nghĩ trăm phương ngàn kế đưa tới điều kiện tốt như vậy, nghĩ muốn từ trong tay của tôi cướp đi?"

Bùi Dịch trực tiếp cười ra tiếng.

Anh ta tựa hồ là cảm thấy lời nói của cô buồn cười, tiếng cười thậm chí là cười mở: "Vậy xem ra, nước cờ này của Bạch lão đặt xuống có thể không thông minh lắm."

Trì Hoan lượn lơ cười khẽ: "Chỉ là em không nghĩ tới, Bạch lão không chỉ có quan hệ không tệ cùng Chương đạo diễn, lại còn mời được cả tiền bối."

Bùi Dịch nụ cười từ đầu đến cuối không tiêu tan: "Đáng giá sao, vì một người đàn ông mà buông tha cơ hội tốt như vậy... Nữ nhân đứng cao hơn, mới có nhiều cơ hội lựa chọn hơn, em cũng không phải hẳn liền không thể sao?"

Nụ cười trên mặt cô cũng từ đầu đến cuối như vậy nở trên mặt.

Nhưng Bùi Dịch vẫn là nhìn thấu không rõ ràng sự cứng ngắc cùng chần chờ.

Anh ta đứng dậy, cúi đầu liếc nhìn Diêu tỷ, sau đó cười nói: "Tôi đi phòng vệ sinh một chuyến, hai vị chờ một chút."

"Được."

Chờ đến khi thân ảnh Bùi Dịch hoàn toàn biến mất ở trong tầm mắt của các cô, Diêu tỷ tại hưng phấn bắt Trì Hoan một dạng hận rèn sắt không thành thép: "Em có ngu hay không, Ảnh Đế đích thân tìm em hợp tác, vậy là Chương Diên điện ảnh, em thật không muốn lẫn lộn nữa rồi đúng hay không?"

Trì Hoan rũ đôi mắt, rất lạnh nhạt: "Em đương nhiên muốn lên Chương Diên điện ảnh, cũng muốn cùng Ảnh Đế hợp tác, nhưng người em muốn là nam nhân của em."

Diêu tỷ: "..."

"Mặc Thời Khiêm à?"

"Ừm."

Diêu tỷ sắc mặt một lời khó nói hết: "Hắn... Bị phú bà nhìn trúng?"

Trì Hoan nghiêng đầu nhìn cô, trịnh trọng gật đầu: "Em không thể để cho anh ấy bị đàn bà lớn tuổi tàn phá, đúng không?"

Diêu tỷ: “... Không phải là một nam nhân sao? Lại nói, em ngay cả mình đều không nuôi sống được, nơi nào còn có vốn liếng nuôi tiểu bạch kiếm?”

Trì Hoan rũ mắt, lông mi dày đặc tình tẻ, tay cầm ly thủy tinh, nhìn nước bên trong.

Một lát sau cô nở nụ cười nhạt: “Nếu không, em quăng anh ấy như vậy đi.”

“Em nói thật chứ?”

Cô ngáp một cái, biếng nhác hỏi: “Diêu tỷ, chị hiểu kỳ quá, thân là người đại diện của em, chị không khuyên giải lấy sự nghiệp làm trọng, nam nhân có trọng yếu như vậy sao?”

“Chị khuyên em sẽ nghe sao? Chị cho là em không muốn cùng Mạc Tây Cố kết hôn, em nghe vào nửa câu rồi hả?”

“... Nha.”

“Sao em thích người đàn ông như Mạc Thời Khiêm kia?”

Tay nàng chỉ nắm ly: “Không có thích như thế, bình thường thôi.”

“So với Mạc Tây Cố thì sao?”

Mạc Tây Cố?

Qua một lúc lâu, cô mới thản nhiên nói: “Em không biết, bọn họ không giống nhau.”

Diêu tỷ chưa từ bỏ ý định: “Chương Diên cùng Bùi Dịch ở chung một chỗ còn kém một người nam nhân? Trì Hoan, tiền trong túi so với nam nhân còn đáng tin hơn rất nhiều, khi đó không phải em tin tưởng Mạc Tây Cố không yêu em cũng sẽ không phản bội em sao? Kết quả thế nào? Huống chi bây giờ ngay cả Mạc Thời Khiêm làm việc gì đều không nói được.”

Đúng vậy, ngay cả hấn làm công việc gì cô đều không nói được.

Lúc trước cô cảm giác mình rất hiểu hấn.

Thật giống như càng sống chung càng cảm thấy thật ra thì cô không hiểu hấn.

Tuy nhiên ngay cả thanh mai trúc mã đều không hiểu hấn, cô có thể hiểu rõ hơn sao?

Trì Hoan chống cằm, nhìn ngoài cửa sổ, nhàn nhạt lẳng lặng nói: “Anh ấy giúp ba em mời luật sư, lại thu nhận, chăm sóc em, em lại vì tiền đồ liền đá anh ấy, cảm giác nói không thái quá đi a.”

Diêu tỷ cũng không còn cái gì để nói.

“Thật ra thì em cũng không phải không có đường để đi, quả thực không được, em còn có thể... Đi tìm mẹ nuôi.”

.....

Lên xe, An Kha theo thông lệ hỏi một câu: “Trì tiểu thư, đi thẳng về sao?”

Cô tỉnh yên tĩnh lại: “Đi 1999 đi.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Nguyên Lai, Cô Yêu Cậu Ấy?

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stuki^{oo}

Chờ xe dừng lại trước 1999, thật ra thì Trì Hoan cũng không biết cô tới đây làm gì.

Đại khái chỉ là không có chỗ để đi.

Trì gia đã không còn.

Nhà trọ của chính mình... Không, đã không ở nữa.

Biệt thự của Mặc Thời Khiêm, để cho cô không có cảm giác đó là nhà cô, giống như nơi ở nhờ.

An Kha hỏi: “Trì tiểu thư, cần tôi theo cô đi vào sao?”

Trì Hoan cúi đầu mở ra dây đai an toàn: “Không cần.”

An Kha cũng không có cường cầu: “Bảo an của 1999 cơ bản đều là người của Mặc tiên sinh cùng Phong tiên sinh, nếu như xảy ra chuyện gì, cô có thể tìm bọn họ, hoặc là gọi điện thoại cho tôi.”

“Tôi biết rồi.”

An ninh trật tự ở 1999 cũng không tệ lắm, mấy năm nay chưa thấy xảy ra chuyện gì, ngoại trừ lần trước gặp Sở Tích bị mấy cái tên nhà giàu trêu đùa tạt một thân rượu.

Tìm một góc yên tĩnh.

Người phục vụ đi tới, cung kính hỏi: “Tiểu thư, ngài muốn uống chút gì không?”

Trì Hoan chán đến chết, thuận miệng nói tên loại rượu ấn tượng tốt trong trí nhớ.

Người phục vụ tĩnh lặng, cung kính cười cười, thành khẩn nói: “Tiểu thư, thật ra thì chỗ chúng tôi cũng có bán nước trái cây, cà phê, đủ loại thức uống đều có, cô có muốn uống trà hay không?”

Trì Hoan: “...”

“Tôi tới quầy rượu là để uống nước trái cây?”

“Thật ra thì... Nơi này của chúng tôi cũng không thể coi như quầy rượu.”

Trì Hoan không có lên tiếng, không nói một lời nhìn người phục vụ.

Người phục vụ bị cô nhìn chăm chú thì sợ hãi trong lòng, lúng túng gãi đầu một cái: “Trì tiểu thư... Phía trên phân phó không thể bán rượu cho ngài.”

Trì Hoan: “...”

Không thể bán rượu cho cô?

Trì Hoan tự nhiên cười cười, ngược lại thì lộ ra tươi đẹp động lòng người: “Thế nào, quản lý của các anh cảm thấy tôi bây giờ ngay cả rượu đều uống không nổi?”

Người phục vụ đầu lập tức lắc đầu như trống bỏi: “Không không không, Trì tiểu thư... Quản lý nói không thể để cho ngài uống rượu, uống chút nước trái cây hay sữa bò là tốt nhất, nếu ngài quả thực muốn uống, có thể xem xét rượu vang có độ hơi thấp hoặc là rượu bò đào...”

Trì Hoan mím môi, một lúc lâu không lên tiếng.

Người phục vụ cẩn thận từng li từng tí: “Trì tiểu thư...”

Cô rũ mắt: “Anh đi lấy cho tôi bình rượu bò đào đi.”

“Ngài muốn uống sao?”

“Tùy anh.”

“Ài, tốt quá.”

Không tới một phút, người phục vụ liền đem rượu bò đào cho bung lên cho cô.

Trì Hoan cầm lên liếc mắt nhìn, tà nghệ hân: “Anh đem loại đắt tiền nhất mang lên cho tôi rồi hả? Anh cũng không nhìn tin tức bát quái, không biết tôi gần đây rất nghèo sao?”

Một chai rượu này, không có hai trăm ngàn cũng phải hơn trăm ngàn.

“Cái này nào dám để cho ngài bỏ tiền... Ngài cần gì trực tiếp nói với tôi là được.”

Ngón tay của Trì Hoan sờ chai rượu, tròn mắt nhàn nhạt lượn lờ mà hỏi: “Mặc Thời Khiêm nói với các người không thể bán rượu cho tôi, tôi tới rồi cũng là đãi ngộ bà chủ?”

Người phục vụ cười hắc hắc một tiếng: “Đó là tự nhiên.”

“Như vậy...”

Hắn thật đúng là, chu đáo quá.

Loại chuyện nhỏ này đều chu đáo như vậy, tại sao nhìn những scandal kia chính là thờ ơ không quan tâm.

Hắn thậm chí, cũng không có mở miệng an ủi cô một câu.

Người phục vụ xoay người chuẩn bị rời đi.

Trì Hoan ở sau lưng anh ta mở miệng: “Thịnh Đường có ở đây không?”

“Có... Nhưng hình như anh ấy đang ở trong phòng cùng người nói chuyện.”

Cô mím môi: “Chờ anh ta nói xong rồi, anh nói với anh ta tôi ở nơi này chờ.”

... ..

Cô vừa uống rượu, vừa chống cằm ngẩn người.

Ước chừng uống nửa chai, cô lại không nhanh không chậm hưởng ly thủy tinh trong suốt rót một ly nữa, đang chuẩn bị đem bình rượu buông xuống, một cái tay đưa đến trước mặt cô, đề lại cái ly.

Cô ngẩng đầu lên, đối diện là một khuôn mặt tuấn mỹ còn mang theo mấy phần yêu nghiệt của nam nhân.

Thịnh Đường ngồi xuống đối diện với cô.

Trì Hoan rót một ly rượu cho anh: “Không nghĩ tới anh thật vẫn ở đây, mặc dù anh chính là ông chủ sau màn, chắc không cần phải cả ngày đều đợi ở chỗ này chứ?”

Nam nhân khoé mắt quét qua cô, biếng nhác cười: “Vừa vặn cùng người ở chỗ này nói chuyện!” Hắn nâng ly rượu lên đưa đến bên mép nếm thử một miếng, môi mỏng hấp dẫn cong môi cười như có như không: “Làm nữ nhân vẫn là rất tốt số.”

Trì Hoan bĩu môi: “Nơi này đều là của anh, huống chi chính là mấy chai rượu.”

Thịnh Đường buông tay, cười tùy ý mà lẳng lơ: “Đều là của tôi, cho nên đều là tôi mời người khác.”

Trì Hoan thổi phù một tiếng bật cười, lạnh lạnh nói: “Anh nghĩ ăn uống chùa còn không dễ dàng, chi cần anh gạt đầu, tôi bảo đảm phú bà bỏ tiền bao anh còn vừa ý hơn nhiều so với nam nhân của tôi.”

Thịnh Đường: “...”

Anh giơ ly rượu lên, không đếm xỉa tới quơ quơ, không nóng không lạnh cười: “Cố ý tới tìm tôi, cô là muốn đuổi theo chú ấy, hay muốn đá chú ấy?”

Trì Hoan: “...”

Thịnh Đường môi mỏng đung ly, ngược mắt nhìn gương mặt rũ xuống của nữ nhân phía đối diện, nhú mày lại: “Chẳng lẽ chú ấy sẽ bị đá.”

Giọng điệu này, ngoại trừ cười trên nỗi đau của người khác, tuyệt đối không có một chút ý tứ thay huynh đệ khổ sở.

Trì Hoan uống một hớp rượu: “Có bị đá thì anh ấy cũng sẽ không khổ sở gì, ngược lại thời điểm anh ấy chia tay với Lương Mãn Nguyệt, một điểm khổ sở tâm tình cũng không có, đó còn là thanh mai trúc mã đấy, huống chi là tôi.”

”Ừ, cái này ngược lại không có lỗi.”

Lời anh nói ra được, nhưng là Thịnh Đường không chút nghĩ ngợi mà tiếp lời cô, Trì Hoan trái tim vẫn vô hình trầm một cái, không nói ra được cảm giác gì.

Thịnh Đường sờ lên cằm, nhàn nhạt lạnh lạnh tiếp tục nói: “Mặc dù không thương tâm, nhưng là tổn thương tự ái, cô muốn đá chú ấy, không quá dễ dàng!” Anh cúi đầu cười liếc cô: “Chẳng lẽ, cô muốn thỉnh giáo tôi thể nào đá chú ấy?”

“Không phải.”

“Ồ?”

Trì Hoan không lên tiếng, tiếp tục uống rượu, hơn nữa cô uống gấp, thiếu chút nữa bị sặc.

Thịnh Đường thật thấp cười ra tiếng, hời hợt lại cực kỳ chắc chắn: “Nguyên lai, cô yêu chú ấy.”

Trì Hoan lần này thật lại bị sặc, ho sặc sụa, ho đến gương mặt đỏ lên.

Cô cảm thấy Thịnh Đường người đàn ông này thật sự là...

Mặc Thời Khiêm nhìn qua sâu không lường được, hần thật giống như phiêu hốt bất định, nhưng là giống như một con báo săn, ở trong bóng tối nhìn chăm chăm của người, âm thầm liền đem người nhìn thấu.

Chờ Trì Hoan ngừng ho khan, hô hấp bình phục, lại muốn phản bác, Thịnh Đường vẻ mặt tựa như cười mà không phải cười, phản bác nữa lại rất giống là giấu đầu hở đuôi, trong lúc nhất thời có vài phần không nói được thẹn quá thành giận.

Cô cắn môi, cứng ngắc nói: “Tôi không có.”

Thịnh Đường giống như là không nghĩ tự thông, không đếm xỉa tới tự mình nói: “Xem ra tôi đoán sai rồi, cô tìm đến tôi, không phải là muốn hỏi tôi làm thế nào đá cậu ta, là muốn hỏi tôi, làm thế nào theo đuổi sao?”

Trì Hoan cắn răng nói: “Tôi không có!”

Cô là thật không có.

Lúc tới đây thật ra thì cô không có bất kỳ ý tưởng nào.

Hoặc là theo bản năng cảm thấy, cô đến tìm Thịnh Đường, ít nhiều gì có thể biết chút gì.

Liên quan tới hần, hoặc là... Liên quan tới chính cô.

Cũng có thể chỉ là không chỗ có thể đi, nghĩ muốn tìm một chỗ giết thời gian.

Thịnh Đường đứng lên, giơ tay lên liếc nhìn thời gian trên đồng hồ đeo tay: “Tôi muốn trở về công ty, có thể mang cô cùng đi... Thuận tiện tìm chút ăn com chung.”

Cô quay mặt đi: “Tôi không đi.”

Thịnh Đường lười phải khuyên cô, chân đã bước ra ngoài, ngữ điệu lười biếng cười nhẹ: “Tôi đề nghị cô cùng đi qua xem một chút, trong mắt chú ấy ngoài nữ nhân của mình thì mọi cô gái khác đều không phải phụ nữ, nhưng mà các cô gái khác chưa chắc đã nghĩ như vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: Đây Gọi Là Tự Mình Đa Tình...

Edit: Cẩm Quỳ

Beta: Stuki°°

Cuối cùng Trì Hoan vẫn đi theo Thịnh Đường lên xe.

Thịnh Đường lại đổi một chiếc xe mới cô chưa từng thấy qua...

Thời điểm cô cài dây an toàn liền lầm bầm một câu: “Anh đúng là thật yêu xe.”

Người đàn ông cho xe chạy, vẫn là bộ dáng lười biếng kia: “Tiền quá nhiều, không có chỗ xài.”

Trì Hoan: “...”

Lần trước Nhạc Lâm nói phải dẫn cô đi tới chỗ làm của Mặc Thời Khiêm, bị cô cự tuyệt.

Thịnh Đường dường như cũng có ý tưởng để cho cô đi qua đó...

Vậy cô liền đi qua thôi, cô cảm thấy, trong lòng có loại tâm tình không cách nào hình dung, tức giận, lại rất bức mình nghĩ để cho mình phát hiện chuyện gì đó không hay, cô liền lập tức đá hấn, nhận phỉm mới của Chương Diên đạo diễn.

Áy náy, cô có cái gì tốt mà khiến hấn áy náy, hấn cũng sẽ không thật sự khổ sở, hơn nữa cô cho hấn ngủ thời gian dài như vậy.

....

Chiếc xe con sang trọng đỗ tại bãi đỗ xe trước công ty.

Kiến trúc cũng không tính quá mới, nhưng rất rộng lớn.

Tri Hoan ngón tay nắm lại, đi theo sau lưng Thịnh Đường, lực đạo hơi nặng, vết băng bó hơi sưng đỏ lên, có chút đau thì cô mới buông lỏng một chút.

Bắt đầu từ lúc đi qua đại sảnh, dọc đường đi luôn có nhân viên cúi đầu chào.

Thịnh Đường mang theo cô đi vào thang máy.

Cửa thang máy đóng lại, Tri Hoan tỉnh táo hỏi một câu: “Cả tòa nhà này đều là của các anh sao?”

Nam nhân cúi đầu liếc nhìn cô một cái: “Tại sao không?”

Cô ồ lên một tiếng, nhìn con số không ngừng biến hoá trong thang máy, thấp giọng nói: “Tôi đã gọi điện thoại cho anh ấy, nói là chúng ta tới rồi.”

Thịnh Đường tự tiểu phi tiểu liếc cô: “Cô sợ chú ấy sao?”

Tri Hoan thẳng tắp sống lưng: “Anh ấy có gì mà sợ?”

Nam nhân không nhanh không chậm phun ra bốn chữ: “Sợ chú ấy tức giận.”

“Không có.”

Hai chữ này, nhặt nhẻo lợi hại, Tri Hoan chính mình thật ra thì cũng biết.

Sợ cái gì, hấn lại chưa nói qua không cho phép cô tới.

Lại nói, nếu như hấn không chốt đạ, có gì phải tức giận.

Chẳng qua là cô cảm thấy... Lúng túng, không mời tự đến sẽ lúng túng.

Lúc trước cô theo đuổi Mặc Tây Cổ đến không cần mặt mũi, tới lui tự nhiên vô cùng, không biết tại sao tại chỗ này của Mặc Thời Khiêm, cô hơi chút chủ động chút đều giống như... là tự mình đa tình.

Thịnh Đường môi mỏng chứa đựng ý cười: “Nếu không sợ, vậy coi như là niềm vui bất ngờ, cô nói cho chú ấy biết trước làm gì?”

Tri Hoan nhìn gương mặt tuấn tú bên cạnh trải qua tầng mỏng ý cười, mấy giây sau, vẻ mặt quả nhặt đi, không nóng không lạnh nói: “Tôi thấy ý của anh như là không phải tôi sẽ cho anh ấy niềm vui bất ngờ, mà là anh ấy sẽ cho tôi niềm vui bất ngờ.”

“Keng” một tiếng, cửa thang máy mở.

Tri Hoan đi về phía trước ra hai bước, mới hậu tri hậu giác kịp phản nam nhân đứng bên cạnh không nhúc nhích: “Anh không đi ra sao?”

Anh một tay cắm vào túi quần: “Phòng làm việc của tôi không ở tầng này.”

Tri Hoan cảm thấy: “Anh cũng có thể... Dẫn tôi đi vào...”

“Từ nơi này đi ra ngoài, đối diện chính là phòng thư kí, đi qua phòng thư kí chính là phòng làm việc của chú ấy rồi” Thịnh Đường chỉ chỉ phía đối diện, trong lúc cười ý càng sâu: “Ăn cơm trưa cùng chú ấy, cô cũng nhút nhát như vậy, Tri Hoan, cái này không giống tác phong của cô.”

Vẫn là mình cô đi ra ngoài.

Bên trong nam nhân nhấn nút, thang máy lần nữa chậm rãi khép lại.

Tri Hoan vẫn là tự mình đi vào phòng thư kí.

Bên trong đại sảnh có ba, bốn nhân viên đang cúi đầu làm việc, nghe được tiếng giày cao gót rất nhỏ, cùng ngừng đầu nhìn về phía cô, trên mặt không hèn mà cùng hiện ra vẻ ngoài ý muốn.

Cô đi tới. Hai trai hai gái, tuổi tác tầm tầm, khoảng trên dưới ba mươi.

Hai nữ nhân một người trẻ tuổi quyến rũ, một người lại lộ ra sự lão luyện thành thục, mang mắt kính.

Nhưng dẫn đầu đứng lên đi tới chỗ cô là một “thư kí nam”—— nếu như hắn là kí thư mà không phải nhân viên bình thường mà nói.

Trực tiếp liền dừng trước mặt Trì Hoan, mặc dù thái độ vẫn coi như là khách khí, nhưng ánh mắt liền... Mang theo đề phòng: “Tiểu thư, xin hỏi cô tới tìm ai?”

Trì Hoan có một loại cảm giác ôm đui bị người khinh bỉ.

Cơ hồ là theo quán tính, cô vẫy vẫy mái tóc dài của mình, nụ cười nhạt: “Phòng làm việc của Mặc Thời Khiêm không phải là ở chỗ này sao? Tôi dĩ nhiên là tới tìm anh ấy.”

“Nhưng vị tiểu thư này... cô giống như không có hẹn trước, dưới sảnh cũng không có gọi điện thoại, xin hỏi cô làm thế nào đi lên đây.”

“Há, có thể là bởi vì Thịnh Đường đưa tôi lên, cho nên phía dưới không có gọi điện thoại tới?”

Tên thư kí nhíu mày một cái, có chút hơi khó nói: “Nhưng là... Mặc tiên sinh có quy định, không có hẹn trước thì không thể vào phòng làm việc của ngài ấy.”

Dù sao cô cũng là do Thịnh Đường tự mình đưa tới rồi, cái này cũng không đủ à?

Trì Hoan muốn cười nhưng không cười nói: “Muốn tôi tự mình gọi điện thoại cho anh ấy?”

Thư kí gật đầu một cái: “Nếu như cô có thể gọi thì tốt nhất.”

Trì Hoan: “...”

Cô lấy điện thoại di động ra từ trong túi xách, trực tiếp gọi tới số của hắn.

Bình thường Mặc Thời Khiêm tiếp điện thoại của cô, cô gần như còn không cần chờ đợi, nhưng lần này đợi sắp tới nửa phút cũng không có người nghe điện thoại.

Nguyên bản nửa phút cũng không có gì, thỉnh thoảng không có nhận được điện thoại là chuyện rất bình thường.

Nhưng bị ánh mắt như vậy nhìn chăm chăm, thời gian vẫn bị kéo khá dài.

Trong điện thoại di động truyền tới âm thanh nhiều một tiếng lại một tiếng như sắp ngắt, ánh mắt cùng vẻ mặt của tên thư kí đứng bên cạnh cô hiện lên sự giễu cợt cùng khinh miệt.

Trì Hoan mặt không biểu tình đứng đấy.

Tại thời điểm cô cho là điện thoại sẽ bị tự động ngắt, điện thoại di động đột nhiên thông, thanh âm của nam nhân vang lên bên tai cô, trầm trầm thật thấp, ngữ điệu rất bình thường: “Trì Hoan.”

Trong lúc nhất thời cô không lên tiếng, bởi vì đột nhiên không biết nên nói cái gì nữa.

“Gọi điện thoại cho anh có việc sao?”

Cô mím môi: “Em đang ở bên ngoài.”

“Ừ”

“Bên ngoài phòng làm việc của anh.”

Tĩnh lặng ba giây, điện thoại di động liền bị cúp.

Trì Hoan còn chưa kịp phản ứng, thư kí nam đứng bên cạnh đã hỏi: “Trì tiểu thư, Mặc tổng đáp ứng gấp cô sao?”

Cô nhàn nhạt nhìn anh ta một cái, không lên tiếng.

Không đợi tên thư kí kia nói gì nữa, cửa phòng làm việc đã được mở ra, thân hình cao ngất của người đàn ông xuất hiện ở cửa, chân dài bước ra, hướng cô đi tới.

Trì Hoan cầm điện thoại di động, nhìn hắn đến gần.

Tên thư kí kia lui sang một bên, thần sắc hơi kinh ngạc, còn có chút biểu cảm khác.

Mặc Thời Khiêm rũ mắt, nhìn tiểu nữ nhân đột nhiên xuất hiện ở đây, giờ tay lên sờ đầu cô một cái, thấp giọng nói: “Đề An Kha đưa em qua đây sao?”

Cô lắc đầu một cái: “Thịnh Đường dẫn em tới...”

Nam nhân ừ một tiếng, không nói gì, trực tiếp dắt tay cô đi vào phòng làm việc.

Tri Hoan không nhịn được ngẩng đầu nhìn hắn.

Cô đã dự đoán tất cả các phản ứng của hắn, nhưng không thấy được bất kì biểu cảm nào trên mặt hắn.

Không thấy ngoài ý muốn, không có trách cứ, không có chột dạ, dĩ nhiên cũng không có cảm giác kinh hi.

Thật giống như việc cô đột nhiên xuất hiện ở nơi này, đối với hắn mà nói là một chuyện rất bình thường.

Cô thở phào nhẹ nhõm, tâm tình lại xông lên một loại thất vọng cùng mất mát không nói ra được.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Bữa Trưa Tình Yêu: Trúng Chiên Hình Mặt Cười Vui Vẻ

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stuki^{oo}

Mặc Thời Khiêm kéo cô đi vào phòng làm việc, liền thuận tay đóng cửa lại.

“Có ý tới tìm anh, là có chuyện gì?”

Tri Hoan ngẩng đầu nhìn hắn, cô mới phát hiện người đàn ông này rất thích hợp mặc âu phục... Thật ra thì cũng không phải đặc biệt hợp, thậm chí có hai cái nút áo còn không cài.

Nhưng một thân áo sơ mi cùng quần tây, toàn thể phong cách lộ ra nghiêm túc bản chuyện hợp tác làm ăn lại thích hợp vô cùng, thật giống như hắn căn bản là nên thuộc về những chỗ như vậy.

“Hả? Lúc em đi 1999 thì gặp phải Thịnh Đường, anh ta thấy em đi một mình, liền dẫn em đến tìm anh cùng ăn cơm.”

Cô nói như vậy, hắn cũng không hỏi nhiều nữa, chẳng qua là thấp giọng thân nhiên nói: “Anh còn có một chút việc chưa làm xong, chờ anh nửa giờ được không?”

Tri Hoan liếc nhìn hắn, dựa vào thành ghế sa lon: “Được.”

Cô ngồi ở trên ghế sa lon nhàm chán đến chết, đánh giá phòng làm việc của người đàn ông kia.

Cái phong cách này... So với căn nhà ở Tây Sơn thì trang hoàng giống nhau như đúc, cô đoán chừng bên trong phòng là do nhà thiết kế tới chỉnh sửa.

Không tới một phút, thư kí bụng ly trà đưa vào: “Tri tiểu thư, mời cô dùng trà.”

Tri Hoan thuận miệng trả lời: “Được, cảm ơn.”

Cậu thư kí ánh mắt phức tạp nhìn Tri Hoan một cái, liền đứng dậy khóa cửa lại đi ra ngoài.

Không tới mười phút sau, cửa phòng làm việc lại bị gõ.

“Vào đi.”

Tri Hoan vốn đứng ở trước cửa sổ sát đất nhìn xuống phong cảnh thành phố phía bên dưới, có thư kí đi vào cô cũng không để ý, cho đến khi nghe được cậu thư kí kia đứng trước mặt người đàn ông mở miệng nói chuyện: “Mặc tổng, bữa trưa của ngài có cần tôi đưa vào?”

“Để đó là được.”

Bữa trưa?

Hắn không phải là đi ăn cùng cô sao?

Cô xoay người, thư kí đối diện nhìn thẳng vào mắt cô, nhưng rất nhanh thu ánh mắt về, xoay người ra khỏi phòng làm việc.

Tri Hoan mím môi, mắt hứng nói: “Anh không cùng em đi ra ngoài ăn cơm sao?”

Cô chờ thời gian dài như vậy, cũng không thấy hắn nói sớm.

Người đàn ông đang gõ bàn phím liên ngắc đầu liếc nhìn cô một cái, lại quét mắt nhìn hộp cơm giữ ấm mà thư kí đặt trên bàn đọc sách: “Cái này là được rồi, thư kí mỗi ngày đều sẽ đặt bữa trưa cho anh, em xem em muốn ăn gì, lát nữa anh sẽ mang tới cho em.”

“Ồ”

Mặc Thời Khiêm tiếp tục cúi đầu làm việc, một đôi mắt chuyên chú nhìn chăm chăm màn hình laptop, trầm tĩnh, lại cẩn thận tỉ mỉ.

Tri Hoan đột nhiên nghĩ tới một câu nói —— lúc người đàn ông nghiêm túc làm việc sẽ có mị lực lớn nhất.

Đang muốn thu tâm mắt lại, trong lúc vô tình liếc về hộp giữ ấm, ánh mắt cô ngẩn ra, nhắc chân đi tới.

Là một hộp giữ ấm màu bạc, giống như cái mua trong siêu thị... Cô lúc trước thời điểm quay phim tại Lan thành, người giúp việc của Tri gia có lúc sẽ đưa cơm cho cô, cũng dùng loại hộp giữ ấm này.

Cô cầm lên xoay một vòng, không có bất kỳ ký hiệu của nhãn hiệu nào.

Lại nâng cổ tay lên nhìn thời gian... Mười một giờ vừa qua khỏi năm phút, dựa theo giờ làm việc 9h đi 5h về, lúc này ăn bữa trưa, có phải là quá sớm hay không?

“Bữa trưa của anh... Là thư kí đặt ở đâu?”

“Ngay cạnh phòng ăn.”

“Mỗi ngày đều đặt ở nhà này sao? Vẫn là cố định.”

”Ừ, cố định.”

Tri Hoan đặt hộp giữ ấm xuống, vặn nắp ra, đập vào mặt là trứng chiên có mùi thơm rất nồng đậm.

Tầng thứ nhất là trứng chiên, hơn nữa còn là... Trứng chiên hình mặt cười vui vẻ.

Cô nhớ Du Nhiên cũng thích trứng chiên hình mặt cười vui vẻ, cô ấy thích đồ chơi, cũng là loại dễ thương như vậy. Cô đem món ăn từng tầng từng tầng lấy ra ngoài.

Trứng gà, thịt bẻ xào lăn, canh xương sườn, rau xanh xào sợi khoai tây, tôm...

Người mùi vị, rất thơm ăn, nhìn vẻ ngoài... Rất giống như nấu ở nhà, thực đơn phong phú nhưng là rất có hương vị ở nhà.

Tự mình ở trong nhà nấu thức ăn, trừ phi nghiêm túc học qua nấu ăn, nếu không thức ăn tự nấu so với đầu bếp chuyên nghiệp ở các nhà hàng rất khác biệt.

Tri Hoan rũ mắt nhìn người đàn ông vẫn đang chăm chỉ làm việc, mím môi nhân nhạo hỏi: “Đồ ăn này của anh là nhà cạnh phòng ăn nấu sao?”

“Trợ lý Trần phụ trách!” Mặc Thời Khiêm ngược mắt nhìn cô đem hộp giữ ấm tất cả đều mở ra xong: “Em muốn tới nhà ăn này sao?”

“Ừ, nhìn qua cũng thấy thật là ngon.”

“Được, chờ lát nữa anh hỏi cậu ta.”

Tri Hoan trừng mắt, ngón tay đặt tại quyển sách trên mặt bàn: “Anh bận rộn như vậy, nếu không anh để cho anh ta lại mang một phần đến là được rồi, chúng ta ở nơi này ăn cũng giống vậy, phòng làm việc của anh hoàn cảnh cũng tốt, tầm nhìn cũng đẹp.”

Mặc Thời Khiêm nhú mày lại: “Anh dẫn em ra ngoài ăn.”

Hắn bình thường buổi trưa mặc dù đều ăn ở phòng làm việc, nhưng là cô đã cố ý đến tìm hắn để cùng nhau ăn cơm —— hắn mặc dù không chú trọng qua nhiều đến hình thức, nhưng hai người ở phòng làm việc xem ra quá tùy tiện.

Trì Hoan cầm lên muỗng canh, uống một ngụm: “Nhưng em đói.”

Người đàn ông hạ giọng thờ dãi: “Anh bây giờ liền dẫn em đi ăn được không?”

“Nhưng mà em chỉ muốn ăn cái này, nhìn qua ăn thật ngon.”

Mặc Thời Khiêm nhìn bộ dáng cô đang cắn cái muỗng nhìn mình, nhìn nhau mấy giây, hần mới mở miệng: “Vậy em ăn trước đi, anh đi bảo trợ lý Trần đưa một phần khác lên?”

Cô gặt đầu một cái.

Người đàn ông đưa tay nhấn điện thoại gọi trợ lý bên ngoài vào: “Lại mang một phần bữa trưa như thế đến đây, mang thêm một cái ghế vào.”

Dứt lời hần liền trực tiếp cúp.

Trì Hoan cúi đầu từ từ mức canh uống, hần là mùi vị rất ngon bởi vì nhìn qua là như vậy, nhưng nếm không ra mùi vị cụ thể gì.

Trợ lý Trần trong chốc lát liền đẩy cửa tiến vào, là nam trợ lý vừa rồi.

Anh ta thấy Trì Hoan đang ăn bữa trưa của Mặc Thời Khiêm, mảy nhíu lại, chỉ là không có biểu thị rõ ràng, có chút khó khăn mở miệng: “Mặc tổng...”

Người đàn ông ngẩng đầu, mảy kiểm nhíu lại: “Cái ghế đâu?”

Trợ lý Trần lúc này mới biết, hần muốn cái ghế là vì để cho Trì Hoan ngồi: “Tôi sẽ lập tức mang vào... Tôi chỉ muốn hỏi, quán này bây giờ bề bộn nhiều việc, nếu như bây giờ mua thức ăn mà nói có thể phải chờ một hai giờ, Mặc tổng, hôm nay đổi quán ăn khác có được không?”

Đồng khách?

11:30 cũng chưa tới liền đồng khách rồi hả?

Trì Hoan đặt xuống cái muỗng, vén lên môi đỏ mọng, cười như không cười nhìn sang: “Quán ăn này làm ăn tốt như vậy à?”

“Ừ... Bên cạnh là một quán ăn nhỏ, không quá nổi danh, chẳng qua là tay nghề đầu bếp rất tốt.”

Cô ngữ điệu nâng lên: “Không nổi danh, cũng có tên chứ?”

Trợ lý Trần nhìn cô: “Chuyện này... Cụ thể tên gì tôi cũng không nhớ rõ, vẫn luôn là gọi điện thoại liên lạc với bọn họ...”

“Vậy anh gọi điện thoại đi.”

Trì Hoan trực tiếp cắt lời hần, âm thanh chuyển thành lạnh.

Trợ lý Trần nhìn cô, trên mặt có bất mãn, cũng có khấn trương, anh ta lại khổ sở nhìn về phía Mặc Thời Khiêm: “Mặc tổng...”

Mặc Thời Khiêm là một bộ dáng không nóng không lạnh, lãnh đạm, thờ ơ: “Cô ấy bảo cậu gọi thì cậu mau gọi đi, gọi điện thoại, rất khó sao?”

“Trì tiểu thư... Những quán ăn khác mùi vị cũng ngon, không cần nhất định phải là những thứ đó.”

“Tôi muốn những thứ đó, có vấn đề sao?”

Trợ lý Trần thấy người đàn ông kia không có ý mở miệng nói chuyện, không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt nói: “Cũng được... Nhưng cũng có thể phải chờ rất lâu, tôi đi ra ngoài gọi ngay đây.”

Giọng nữ nhân lạnh lùng lạnh lạnh cắt đứt anh ta: “Ồ nơi này gọi đi.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiệu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Mặc Thời Khiêm, Em Muốn Chia Tay Với Anh

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stuki^{oo}

Trợ lý Trần nhìn gương mặt tinh xảo có một tia tiểu ý, lại lộ ra 3 phần vẻ đẹp lạnh lùng, quyết tâm, dứt khoát nói thẳng: “Xin lỗi Mặc tổng, bữa trưa của ngài... Đều không phải là nấu trong phòng ăn.”

Mặc Thời Khiêm rũ mắt quét qua từng món ăn bị lấy ra bày lên bàn, lại ngẩng đầu, tầm mắt rơi vào trên mặt của cô gái nhỏ, nhàn nhạt mở miệng: “Thân là trợ lý, chuyện mua thức ăn đơn giản như vậy, cậu cũng không làm tốt?”

Trợ lý Trần thấy trên mặt người đàn ông không có chút biểu cảm nào, cũng phán đoán không ra vui hay giận, do dự mấy giây sau, cắn răng nói: “Xin lỗi Mặc tổng... Là cô ấy dùng mọi cách khấn cầu tôi, tôi lại nhìn thấy cô ấy quả thực có lòng... Hơn nữa thức ăn cũng hợp khẩu vị của ngài, cho nên liền tự tiện thay ngài đón nhận...”

Dứt lời anh ta lại nhìn Trì Hoan, nói tiếp: “Khoảng thời gian này ngài cũng một mực hài lòng... Tôi cũng chưa có đổi.”

Mặc Thời Khiêm mặt vẫn không thay, đổi tâm tình chán động: “Ai bảo cậu đổi com cho tôi ăn.”

“Là... thực tập sinh phòng thị trường, tên Quý Vũ.”

Quý Vũ.

Mặc Thời Khiêm nhíu mày lại, tầm mắt lần nữa theo những làn hơi nóng bốc lên nhìn những món ăn, ánh mắt lạnh lẽo. Hắn gờ tay đem mấy vỉ tính xách tay khép lại: “Hôm nay sau khi tan việc cậu có thể tới bộ phận nhân sự nộp đơn từ chức, sau đó đem tiền trả những bữa ăn từ khi cậu nhận cho tới bây giờ cho Quý Vũ.”

Trợ lý Trần mặt liền biến sắc: “Mặc tổng...”

“Bây giờ, cậu có thể đi ra ngoài.”

Trợ lý Trần thoáng cái gấp gáp, mồ hôi lạnh chảy ròng: “Mặc tổng...”

Mặc Thời Khiêm ngẩng đầu lên, nhàn nhạt nhìn cậu ta: “Thế nào, cần tôi nói lại lần nữa?”

Trợ lý Trần cắn răng, gương mặt căng thẳng, vẻ mặt không cam lòng: “Mặc tổng, ngài muốn đuổi việc tôi, tôi không còn lời nào để nói, nhưng tôi còn muốn vì Quý tiểu thư nói một câu... Có rất nhiều người phụ nữ thích ngài, nhưng cô ấy dành rất nhiều tâm tư... Vì có thể đến gần ngài, gặp mặt ngài nhiều hơn một lần, không để ý gia đình phản đối chạy đến nơi này thực tập, trưởng phòng thị trường không có biết đến thân phận của cô ấy nên ông ta khi dễ cô ấy, bởi vì Bạch quản lý ra hiệu, mỗi ngày đều có người tìm cô ấy gây sự... một thiên kim tiểu thư như cô ấy bị ủy khuất cũng không thể nói với bất kỳ người nào.”

Bạch quản lý

... Bạch Vân sao?

“Hơn một tháng nay bữa trưa mà ngài ăn tất cả đều là cô ấy tự mình làm... Buổi sáng bốn năm giờ liền dậy sớm mua thức ăn, nấu cơm, nấu canh... Dùng hộp giữ ấm giữ nóng, lại đi đến công ty làm... Cô ấy biết ngài nếu như biết chắc chắn sẽ không ăn nữa, cho nên dặn đi dặn lại không cần nói cho ngài, chỉ cần ngài ăn thỏa mãn là tốt rồi.”

Nói xong cậu ta nhìn Mặc Thời Khiêm, chờ hắn nói chuyện, nhưng người đàn ông kia vẫn là vẻ mặt không cảm xúc, lãnh đạm thờ ơ.

Trợ lý Trần lúc này mới không phục xoay người đi ra ngoài.

Chờ đến khi khép cửa lại, Trì Hoan mới nhìn người đàn ông sau bàn làm việc, cười như không cười nói: “Anh thật không có chút nào rung động sao?”

Mặc Thời Khiêm ngẩng đầu nhìn cô.

Cô nhếch môi: “Em nghe cũng thật cảm động.”

Có thể làm đến nước này, Trì Hoan cô chính chính xác xác là bội phục, Mặc Thời Khiêm chính là vì là Quý Vũ làm chút gì, cô đều không còn lời nào để nói.

“Em vì cái này tức giận sao?”

Trì Hoan không trả lời, chẳng qua là bỗng nhiên rất hứng thú mà hỏi: “Mới vừa rồi trợ lý Trần cũng chỉ là ngưỡng mộ bộ dáng đưa bữa trưa tình yêu của cô gái đó của anh thôi, thế mà bị đuổi việc sao?”

Người đàn ông lãnh đạm trả lời: “Trợ lý không biết rõ tình huống liền tự tiện làm chủ, anh không cần.”

Trì Hoan tiếp tục cười, giọng nói lạnh lạnh: “Anh đừng nói với em, anh không biết Quý Vũ làm việc tại công ty của anh.”

An tĩnh ba giây, hần tựa hồ là suy nghĩ một chút: “Có chào hỏi hai lần.”

“Anh không biết cô ta thích anh sao?”

Người đàn ông bình tĩnh nhìn cô: “Biết.”

“Há, vậy anh cũng biết cô ta là vì theo đuổi anh, mới chạy đến công ty của anh làm thực tập sinh đi.”

Nhà Quý Vũ cũng mở công ty, không lớn thì không nhỏ, ngược lại không cần thiên kim lại phải chạy đến bên này thực tập.

Hần nhậm nhậm phun ra bốn chữ: “Vậy thì như thế nào?”

Tri Hoan trong đầu một giây kia thần kinh đang căng cứng bỗng nhiên bị cắt đứt.

Vậy thì như thế nào?

Mặc Thời Khiêm biết, biết, cái gì cũng biết, toàn bộ đều biết.

Hần có cái gì không biết sao?

Hần biết Quý Vũ thích hần, biết Quý Vũ đặc biệt vì hần đến công ty của hần, biết Quý Vũ trăm phương ngàn kế đến gần hần.

Mặc Thời Khiêm chẳng lẽ không biết mỗi ngày hưởng thụ bữa trưa kia là thiên kim tiểu thư nhọc nhằn khổ sở tự mình làm?

Nhạc Lâm có lẽ biết, Thịnh Đường biết, trợ lý bên người cũng biết ——

Hần thế nào lại không biết?

Cô không tin.

Nếu như không biết mà nói, hần tại sao lại đuổi trợ lý, lưu lại một thực tập sinh không quan trọng.

Cô nói mặc Thời khiêm phản bội khế ước của bọn họ rồi sao? Không có.

Nhưng là Tri Hoan cảm thấy, cô đã giận đến nóng nảy.

Cô nhắm mắt một cái, sau đó mở ra, tỉnh táo mà lưu loát nói: “Mặc Thời Khiêm, em muốn chia tay với anh.”

Tầm mắt của hần từ đầu đến cuối đều ở trên mặt của cô, nghe vậy vẫn là thanh thanh đậm đậm, chẳng qua là chân mày hơi hơi cau lại qua mấy giây, mới không nóng không lạnh mà nói: “Tri Hoan, em không nên học cái thói quen không muốn thì luôn nói chia tay, anh không thích như vậy.”

Luôn là?

Cô cũng chỉ nói hai lần mà thôi, lần trước cô không muốn chia tay, chỉ là không dám liên lụy anh.

Lần này, cô là thật muốn chia tay

Cô không muốn nói nhiều liền xoay người, thân nhiên nói: “Chờ lát nữa trở về thì em thu dọn đồ đạc rồi đi, anh từ từ dừng đi.”

Dứt lời cô liền nhấc chân chuẩn bị rời đi.

Mặc Thời Khiêm đang ngồi làm việc trên ghế, híp mắt lại, nhìn chăm chăm bóng lưng của cô, thanh âm mạch lạc rõ ràng vang lên: “Là một tháng ăn đồ ăn Quý Vũ tự mình làm nên em ghen, hay là anh xử lý làm cho em không hài lòng... Tối ngày hôm qua em còn giận dỗi nguyên một buổi tối, Tri Hoan, em đang náo loạn cái gì?”

Quả nhiên là không có cảm tình như con người, nếu cô là Lương Mãn Nguyệt, cô cũng sẽ chọn Đường Việt Trạch.

Tri Hoan đi lên giày cao gót, đứng tại chỗ dừng mười giây đồng hồ, vẫn là quay người sang.

Cô nhìn hần một hồi, mới cong lên môi đỏ mọng cười một tiếng: “Nguyên bản, coi như anh thật cùng Quý Vũ hoặc là những nữ nhân khác có chút gì quan hệ mập mờ, tôi cũng không nên ở thời điểm này rời đi... Bởi vì anh có tiền như vậy, lại nguyện ý nuôi tôi, mà tôi thật ra thì rất nhàm chán, hay náo loạn.”

“Vậy thu lại lời nói của em, anh dẫn em đi ăn cơm.”

“Ngày hôm qua bố của Bạch Vân tìm tôi, nói chỉ cần tôi chịu đáp ứng rời khỏi anh... Ông ta sẽ để cho tôi diễn phim mới của Chương Diên đạo diễn. Thăng thần mà nói, tôi có một chút thích anh, nhưng thật so ra kém Quý Vũ, phỏng chừng so ra cũng kém Bạch Vân.”

Mặc Thời Khiêm nhàn nhạt lắng lắng nhìn cô, chờ cô nói xong.

“Tôi cần xoay mình, mà đây là cơ hội tốt, tôi đã do dự rất lâu... Lúc trước tôi tự cho là mình hiểu được anh, cho nên thử tin tưởng anh, nhưng là cõi đời này bất luận so với ai, tôi càng tin tưởng chính mình hơn —— Bạch lão nói anh có thể để cho tôi xinh đẹp trở về vòng giải trí, nhưng anh không muốn giúp tôi... Anh thật sự là không có có nghĩa vụ giúp tôi, nhưng là suy nghĩ một chút, mỗi ngày anh ngủ cùng tôi ở trên một cái giường, nhìn tôi cả ngày bị người ta mắng chửi đều thờ ơ không quan tâm, tôi vẫn đủ đau lòng...”

Tri Hoan nhìn khuôn mặt tuấn mĩ mà thâm thúy, tĩnh lặng giây lát, mới thản nhiên nói: “Đã như vậy, tôi tốt hơn là chọn tiền đồ, ngược lại giữa chúng ta cũng không có tình yêu, đi cùng với anh, nữ nhân là tôi cũng tốt, là người khác cũng được, đối với anh cũng không khác nhau gì cả, nếu như anh đều không thích, vậy anh tìm một người yêu anh hơn đi, đây đối với chúng ta mà nói, đều là lựa chọn tốt hơn.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Chú Lại Bị Phụ Nữ Đá?

Edit: Cẩm Quỳ

Beta: Stuki^^

Sau khi cô nói xong, không khí trong phòng làm việc liền hoàn toàn yên tĩnh lại.

Ánh mắt người đàn ông thâm trầm tĩnh táo cứ như vậy nhìn cô chăm chú, giống như là muốn in cô vào thật sâu trong linh hồn.

Tri Hoan bỗng nhiên thu tầm mắt lại, âm thầm cười một cái, sau đó xoay người, đi về phía cửa.

Nguyên bản âm thanh tiếng giày cao gót chạm vào mặt sàn không lớn, nhưng trong không gian yên tĩnh liền lộ ra phá lệ rõ ràng.

Cô ở cửa dừng lại, tay kéo chốt cửa.

Người đàn ông phía sau từ đầu đến cuối không có lên tiếng, càng không có đuổi theo bước chân của cô.

Tri Hoan cắn môi, nhắm hai mắt, trong lòng vẫn là phũ lên tầng tầng thất vọng, cô kéo cửa ra, cũng không quay đầu lại rời khỏi phòng làm việc.

Lúc đi ra, phòng trợ lý bốn người đều không hẹn mà cùng nhìn cô, vẻ mặt cùng ánh mắt đều khác nhau, nhưng không một người nói chuyện.

Tri Hoan đứng chờ thang máy.

Đợi nửa phút, cửa thang máy mở một cái, cô đang chuẩn bị nhấc chân đi vào, lại bỗng nhìn thấy cô gái đang đứng trong thang máy.

Bốn mắt nhìn nhau, chột ngẩn ra.

So sánh trên người Tri Hoan mặc chiếc áo khoác ngoài không tới một trăm ngàn cũng phải hết mấy chục ngàn, dưới chân đi giày ống thấp có giá trị không nhỏ, cùng với túi xách nhãn hiệu nổi tiếng trên tay. Khuôn mặt bởi vì đi gặp mặt Điều tỷ mà trang điểm tinh xảo.

Mà Quý Vũ trên cổ đeo thẻ bài công tác, một thân đơn giản khiêm tốn giống như sinh viên đại học... Dĩ nhiên, các cô đều vẫn là sinh viên, thậm chí Tri Hoan thật ra thì còn nhỏ hơn cô ta một hai tuổi.

Mặc dù là chính cô nói chia tay, cô cũng nghĩ tới Mặc Thời Khiêm nếu quả như thật cùng với Quý Vũ ở chung một chỗ, như thế cũng không phải là chuyện gì ngoài ý muốn, nhưng lúc này thấy cô gái trước mắt... Cô trong lòng vẫn là nặng nề khó chịu.

Hắn cứ như vậy không kịp chờ đợi?

Chân trước cùng Lương Mãn Nguyệt chia tay, chân sau liền leo lên giường của cô.

Cô còn không có rời đi cửa chính công ty, hắn liền kêu niềm vui mới?

Hỗn đản!

Quý Vũ thấy cô, ánh mắt đều kinh ngạc đến mờ to, ngăn người, há miệng nói: “Tri tiểu thư...? “

Tri Hoan mặt không biểu tình, đi lên giày cao gót trực tiếp đi vào thang máy.

Quý Vũ xoay người nhìn cô, đang muốn nói chuyện, Trì Hoan đã mở miệng: “Nếu như cô muốn đi ra ngoài, vậy thì ra đi, nếu như cô không đi ra, vậy thì làm phiền anh vào, tôi muốn đi xuống.”

Trì Hoan không có lấy mắt nhìn thẳng Quý Vũ, gò má đẹp lạnh lùng, xa cách không thể đến gần.

Quý Vũ lòng lõp bộp, cuối cùng vẫn là đi ra thang máy.

Trì Hoan đưa tay ấn, cửa thang máy chậm rãi khép lại.

.....

Trước cửa phòng làm việc, Quý Vũ rút rè gõ cửa.

“Đi vào!”

Giọng nói trầm trầm, rất êm tai, Quý Vũ trong lòng chấp chòn lên xuống, trong lúc nhất thời khản trương hơn.

Cô ta đẩy cửa ra đi vào.

Người đàn ông thân hình thon dài cao ngất đứng ở bên bàn đọc sách, cúi thấp đầu, gương mặt đẹp trai âm trầm như nước, trên tay đang ở sửa sang lại văn kiện trên bàn —— thức ăn đã bị lấy ra, từng cái từng cái ném vào giỏ rác.

Quý Vũ thấy như vậy, nguyên bản khản trương mà mang theo tâm tình vui vẻ nhất thời khó chịu tới cực điểm, sắc mặt cũng tái nhợt hẳn đi: “Mặc... Mặc tổng...”

Mặc Thời Khiêm hơi hơi nhấc lên mí mắt, quét cô ta một cái, giọng nói lãnh đạm thờ ơ: “Giờ làm việc, cô tới phòng làm việc của tôi làm gì?”

Quý Vũ vắn vắn ngón tay, xoắn xuýt: “Tôi... Tôi là tới thay trợ lý Trần cầu tha thứ... Đều là lỗi của tôi, là tôi nhờ cậy anh ấy làm... anh ấy cũng là nhìn thấy tôi đáng thương, mới đáp ứng tôi...”

Người đàn ông đem bàn đọc sách dọn dẹp xong, liền cầm lên điện thoại di động bấm số, gọi: “An Kha!”

“Mặc tiên sinh?”

Hắn hơi hơi híp lại mắt, thần nhiên nói: “Đem Trì Hoan đưa về biệt thự, ở đó chờ tôi trở về, không cho phép cô ấy đi bất kì nơi nào.”

An Kha sững sờ một chút, không biết phát sinh cái gì, nhưng vẫn là rất nhanh trả lời: “Được, tôi biết rồi.”

Cúp điện thoại, thả điện thoại di động, hắn mới một lần nữa ngược mắt lên: “Là ai cho cô tiến vào?”

Quý Vũ cắn môi, có chút luống cuống: “Là chính tôi... Nhất định phải xông vào... Mặc tổng, nếu như chuyện này làm cho anh tức giận như vậy mà nói... Tôi có thể rời khỏi công ty, anh giữ trợ lý Trần lại đi, cái này không phải lỗi của anh ấy.”

Mặc Thời Khiêm lạnh nhạt nhìn Quý Vũ, lạnh nhạt nói: “Người của công ty có biến động, một thực tập sinh như cô đủ tư cách nhúng tay sao?”

Quý Vũ nước mắt liền rơi xuống: “Anh ấy chẳng qua là thay tôi đưa cơm cho anh mà thôi... Chỉ cần phù hợp khẩu vị của anh, là phòng ăn làm, hay là tôi làm... Có khác nhau rất lớn sao? Tôi cũng không có yêu cầu cái gì, hoặc là nghĩ muốn được cái gì, anh coi như là tôi đi làm thêm công việc nữ đầu bếp... Chẳng lẽ không thể được sao?”

Anh đuổi trợ lý Trần, so với để cho chính cô ta rời đi, thì còn khổ sở cùng ấy nấy hơn.

Người đàn ông giọng trầm thấp mang một tảng bạc bẽo lạnh lùng chế giễu: “Hôm nay là cô yêu thích tôi, cho nên nấu cơm cho tôi ăn, vạn nhất ngày nào đó muốn tôi chết, cũng dung lý do như vậy, cậu ta đồng dạng có thể đưa cơm mang độc cho tôi ăn, tôi không cần một trợ lý tự tiện quyết định thay ông chủ.”

Quý Vũ ngẩng ngốc nhìn Mặc Thời Khiêm. Anh ấy thật giống như không có trách ý của cô ta, cũng không nói để cho cô ta rời đi công ty.

Cô ta cảm thấy, anh ấy thật lạnh lùng, lạnh lùng tận trong xương.

Há miệng, muốn phản bác, lại phát hiện không lời nào để nói.

Cô ta cuối cùng chỉ có thể cầu khẩn nói: “Coi như tôi van cầu anh... Có được hay không?”

Người đàn ông chỉ thốt ra một câu nhàn nhạt: “Cô nếu không đi ra, tôi sẽ để cho bảo an mang cô đi ra ngoài.

Quý Vũ không có biện pháp, chỉ có thể rời đi.

Cô ta cho tới bây giờ không có thấy một người đàn ông có thể một câu nặng lời đều không nói, nhưng nhưng lời nói ra đều đè nặng lên tâm mọi người.

Cứ như vậy tìm cứng như sắt, giống như là cái gì đều không cách nào đã động tới.

Thời điểm cô ta xoay người, Mặc Thời Khiêm trong lúc vô tình liếc về vết thương trên ngón tay của cô ta.

Không giống Trì Hoan bị bỏng nghiêm trọng, chẳng qua là hai ba ngón tay bị băng dán cá nhân bọc lại, hần đột nhiên liền nhớ lại mấy câu nói kia của trợ lý Trần.

Hần ngẩng đầu lên, ánh mắt rơi vào bầu trời âm u ngoài cửa sổ, không nhanh không chậm cảm điều thuốc, đi lại gần, đốt, khói thuốc trắng bay lan tỏa khuôn mặt anh, ánh mắt mờ sương.

Hần không giống Thịnh Đường, lúc trước rất ít hút thuốc, sau lại cùng với Trì Hoan ở chung một chỗ, cô không thích, hần liền ít khi hút.

Hút một hơi, hần lần nữa cảm điện thoại di động lên gọi một cú điện thoại.

Điện thoại một lúc lâu mới kết nối, bên kia quả thực là âm thanh lười biếng của Thịnh Đường: “Chú không cùng phụ nữ của chú ăn cơm, tìm tôi làm gì?”

Mặc Thời Khiêm trông mắt hơi híp, nhàn nhạt hỏi: “Cậu cố ý mang cô ấy tới?”

Thịnh Đường mỉm cười: “Cố ý cái gì?”

Hần nhả ra một hơi khói: “Chuyện Quý Vũ.”

“Cái này cô ấy đã biết?” Thịnh Đường ở đầu kia cười xấu xa: “Nghe giọng điệu này của chú, chú đây là lại bị phụ nữ đá rồi sao?”

Mặc Thời Khiêm giữa ngón tay cảm điều thuốc, đôi mắt lạnh lẽo nhìn tàn thuốc đỏ tươi, không nóng không lạnh nói: “Cậu là rảnh rồi đến phát chán rồi hả? Có tin tôi đem phụ nữ của cậu tới chơi với cậu không?”

“Con mẹ nó chú hướng về phía tôi nổi giận làm gì? Chú bị hai người phụ nữ vây, lại bị một phụ nữ vây hai lần... Là lão tử xúi giục sao?” Thịnh Đường không chút lưu tình giễu cợt, tựa như cười mà không phải cười: “Tiền xài nhiều như vậy, cổ hết sức còn không có kết quả tốt! Chú không bằng đi theo Bạch Vân hoặc là Quý Vũ đi, ngược lại bọn họ khẳng định một mực yêu chú đó.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiệu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Hoa Này... Nói Là Đưa Cho Trì Tiểu Thư

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stuki**

Mặc Thời Khiêm nói: “Bạch Tụng so với ai khác càng yêu cậu hơn, cậu tại sao không lấy đi?”

Thịnh Đường cười nhạt: “Vấn đề này của chú thật còn có ý tứ! Chú bắt đầu cùng với Trì Hoan ở chung một chỗ, là bởi vì chú mạnh mẽ cường gian cô ấy, chịu trách nhiệm cường bức. Lần trước cô ấy với chú chia tay, là bởi vì cô ấy không biết sâu cạn cho nên không muốn liên lụy chú, thân là nam nhân, đích thực là không thể cứ như vậy liền đi...”

Anh nhẹ a một tiếng: “Bây giờ, cô ấy hiển nhiên cảm thấy chia tay với chú là lựa chọn tốt hơn. Chú không hiểu nữ nhân, cho nên cảm thấy cô ấy với chú giống nhau, không cần yêu, chỉ cần trung thành... Có thể cô ấy thích chú, yêu cầu chú đáp lại, muốn chú cũng thích cô ấy, muốn chú phải rõ ràng cự tuyệt từng cái nữ nhân thích chú.”

Mặc Thời Khiêm không có lên tiếng, nhìn chằm chằm khói mù không nói một lời, môi mông mẫn thành một đường thẳng.

Thịnh Đường không đếm xỉa tươi cười: “Nhắc tới thật nhiều chuyện, tôi cũng cảm thấy đối với chú mà nói nữ nhân như vậy rất phiền toái. Bạch Vân như vậy thì chú coi thường, không bằng chọn Quý Vũ, lại tiết kiệm tiền làm việc, gọn gàng mà lại ngoan ngoãn lại yêu cậu. Càng là nữ nhân độc lập thì càng phiền toái, Trì Hoan chính là điển hình.”

.....

Trì Hoan trở lại biệt thự liền trực tiếp lên lầu thu dọn đồ đạc.

Cô cảm thấy rất tỉnh táo, ít nhất suy nghĩ là rõ ràng. Cô cũng biết rõ mình đang làm gì, phải làm gì, và mình cần phải làm gì. Nhưng ngón tay vẫn không nhịn được run rẩy, rồi laonj thu dọn đồ đạc.

Tức giận? Có gì phải tức giận? Không phải là một nam nhân thôi sao? Không phải chỉ là có tiền hơn thôi sao? Đợi cô xoay người thì tất cả đều có thể kiếm được!!

Nghĩ là nghĩ như vậy, nhưng khi thu dọn đồ đạc cô vẫn không thể khống chế mà nổi giận đùng đùng.

Lung tung chất đầy cả một cái rương hành lý, có thể không lấy cô toàn bộ cũng không lấy, sau đó dụng lực đẩy lại, xách rương hành lý liền muốn xuống lầu. Tại bậc cầu thang lúc xuống cũng bởi vì mang giày cao gót, chính mình xách vali hành lý lên lại cố hết sức mà thiếu chút nữa trực tiếp lăn xuống.

Lảo đảo một chút liền bị dọa sợ đến nước mắt đều thiếu chút nữa rớt xuống.

Lâm mộ vừa lúc ở phòng khách thấy một màn như vậy, cũng bị hù dọa, vội vàng liền ném máy hút bụi trên tay, vội vàng vàng vàng đi lên: “Trì tiểu thư... Cô làm gì vậy?”

Trì Hoan mím môi: “Không có gì, tôi muốn dọn đi.”

“À? Đã xảy ra chuyện gì? Cô cùng Mặc tiên sinh gây gỗ sao?”

Trì Hoan lại chính mình nhắc hành lý lên, chật vật đi xuống, thân nhiên nói: “Chia tay.”

Lâm mộ ngăn cản cô cũng không được, giúp cô khuôn đồ cũng không được, chỉ có thể sốt ruột đi theo: “Cô bình tĩnh một chút... Cãi nhau cũng không thể nói chia tay liền nói chia tay a, cô ngồi xuống trước, xin bớt giận, có chuyện gì chúng ta nói rõ ràng.”

Trì Hoan không nói lời nào, đi xuống lầu, liền một tay cầm túi, một cái tay khác đẩy va ly hành lý đi ra ngoài.

Mới đi tới cửa, liền bị An Kha ngăn cản.

Trì Hoan bắt đầu còn tưởng rằng An Kha là chuẩn bị đưa cô đi, thân nhiên nói: “Tôi với anh ta đã chia tay, cô là người của anh ta, tôi tự đi xe của mình trở về là được.”

An Kha yên lặng chốc lát, mới đáp: “Mặc tiên sinh nói, trước khi ngài ấy trở về, không thể để cho cô rời khỏi biệt thự.”

“Cái gì?”

“Mặc tiên sinh không để cho cô rời khỏi nơi này.”

Trì Hoan đầu tiên còn chưa phản ứng kịp, sau đó liền phì cười: “Không cho phép tôi rời đi? Anh ta dựa vào cái gì?”

An Kha ngay thẳng trả lời: “Trì tiểu thư, có tôi ở đây cô liền không thể rời đi, huống chi nơi này vệ sĩ cũng không chỉ một mình tôi.”

Trì Hoan “...”

Cô nặng nề cắn môi, tay vịn rương hành lý nắm chặt, đứng tại chỗ không động.

“Trì tiểu thư, xin cô vào trong đi.”

Trì Hoan vẫn là đứng không nhúc nhích.

Lâm mộ tiếp xong một cú điện thoại, cũng đi ra tới, nhỏ nhẹ khuyên nhủ: “Trì tiểu thư, Mặc tiên sinh gọi điện thoại về nói cô chưa ăn bữa trưa, phòng bếp lập tức chuẩn bị cho cô, cô đi về nghỉ một lát đi.”

Trì Hoan giận đến không thở được.

Cô cảm giác mình đã bị người đàn ông này làm cho tức chết.

Tại phòng làm việc thì không lên tiếng một câu, đợi cô về nhà lại để cho vệ sĩ trông coi cô, không cho phép đi. Cô thả va ly hành lý ra, lấy điện thoại trong túi xách, trực tiếp gọi cho người đàn ông ấy.

Lần này hẳn rất nhanh thì nhận.

Mặc Thời Khiêm ngữ điệu không thay đổi, giống như thường ngày: “Trì Hoan.”

“Tại phòng làm việc của anh tôi đã nói rất rõ rồi, Mặc Thời Khiêm, tôi nghĩ anh cũng nghe hiểu, anh bây giờ đây là ý gì?”

Hắn thân nhiên nói: “Anh nghe hiểu, không có nghĩa là anh chấp nhận.”

“Tôi hỏi anh có ý gì!”

Nam nhân không có chút cảm xúc nào trả lời: “Không phải rất rõ sao, anh không muốn chia tay.”

“Cho nên anh bây giờ là chuẩn bị giam lỏng tôi?”

“Nhất định phải nói như vậy sao? Em nghĩ như vậy cũng không phải không được..”

“Mặc Thờ Khiêm!”

“Em là muốn tự mình ở nhà ăn cơm, hay là anh trở lại cùng em ăn?”

Trì Hoan giận đến không nói được lời nào, cô không muốn lại cùng anh nói chuyện, cũng không muốn lại nghe được thanh âm của anh, trực tiếp ngắt điện thoại.

Cô khó xử nhìn An Kha phía trước, nhìn nét mặt của cô ấy cũng biết khuyên can đủ đường, cô ấy cũng sẽ không tránh ra.

Cô đem rương hành lý đẩy tới cửa dựa vào tủ giày đứng thẳng, nhưng sau đó xoay người đi trở về, ở trên ghế sa lon ngồi xuống.

Lâm mục cũng không dám cùng với cô nói thêm cái gì, đem ly trà đặt ở trên bàn.

Phòng bếp rất nhanh thì xào kỹ rồi mang mấy món cô thích ăn lên: “Trì tiểu thư, cô buổi sáng cũng không ăn, tối ăn chút lót bụng đi.”

Trì Hoan nhắm mắt: “Tôi không ăn.”

“Cô cần gì phải gây khó dễ cho thân thể mình?”

“Tôi không ăn được, các người không cần khuyên tôi nữa, cho tôi yên lặng một lát.”

Lâm mục ở bên cạnh đứng một hồi, cuối cùng thở dài, vẫn là đi ra ngoài.

... ..

Mặc Thờ Khiêm chạng vạng tối mới trở về.

Trì Hoan vẫn ngồi ở trên ghế sa lon. Cô cứ như vậy nhắm mắt lại ngồi không sai biệt lắm một buổi chiều, cơ hồ là không nói một lời.

Nam nhân liếc nhìn hành lý đặt ở cửa, nhắc chân hướng đến người phụ nữ trên ghế sa lon.

Trì Hoan nghe được tiếng bước chân, mở mắt ra.

Cô nhìn người đàn ông trước mắt tuần nấy mà lãnh đạm, tâm trạng nguyên bản vốn đã tĩnh táo lại vẫn bùng cháy, tay đặt trên ghế sa lon nắm thành quả đấm, quay mặt qua hướng khác.

Nam nhân giọng trầm thấp vang lên trên đỉnh đầu cô: “Buổi trưa không chịu ăn cơm?”

Cô lúc này mới lạnh lùng nhìn về phía hắn: “Tôi bây giờ là muốn chia tay với anh, còn không được sao?”

Một bàn tay khớp xương rõ ràng duỗi tới, nắm lấy cẳng cô, khiến cho cô ngẩng đầu đối mắt với hắn, thanh âm trầm thấp mà thản nhiên: “Em muốn tiền đồ tốt hơn, liền càng không nên chia tay với anh, về phần có muốn hay không một nữ nhân càng yêu anh hơn, do anh quyết định.”

Trì Hoan cảm thấy, nam nhân này có cái gì nói cái đấy, nhưng lời bình thường bị hắn nói ra cũng có thể làm cho người ta tức giận.

Hắn càng lãnh tĩnh, càng khí định thần nhàn không nóng không lạnh, cô lại càng cảm thấy khó chịu.

Cô dùng sức đẩy tay hắn ra, đang muốn nói chuyện, lại có vệ sĩ từ bên ngoài đi vào, trong tay cầm một bó hoa hồng lớn, lúng túng mở miệng: “Mặc tiên sinh..”

Nam nhân nghiêng đầu nhìn sang, thấy bó hoa tươi đẹp được bó cẩn thận, chân mày không tiếng động nhíu lại: “Chuyện gì?”

“Hoa này... Nói là đưa cho Trì tiểu thư.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 134: Em Có Phải Mong Anh Đuổi Việc Quý Vũ Hay

Không?

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stuki^^

Trì Hoan đầu tiên nhìn thấy bó hoa này, theo bản năng liền cho rằng là Mặc Thời Khiêm đưa...

Mặc dù hần nhìn qua căn bản cũng không phải là người sẽ chủ động tặng hoa, nhưng là trừ Diêu tỷ cùng Du Nhiên, cơ bản không có ai biết cô ở đây.

Mặc Thời Khiêm ánh mắt híp xuống, nhàn nhạt nói: “Bỏ xuống.”

Vệ sĩ mấy bước đi tới, đem hoa đặt ở trên bàn trà, sau đó rất nhanh lui ra.

Hoa hồng tươi đẹp, kiều diễm ướt át, mặt trên còn có nước.

Mặc Thời Khiêm đối với hoa không có nghiên cứu, nhưng Trì Hoan là có, fan của cô, người theo đuổi, đều tặng cô đủ loại đủ kiểu hoa, hoa hồng tự nhiên cũng có, mà bó hoa trước mắt này, hẳn là loài hoa rất quý giá.

Nam nhân ngón tay khớp xương rõ ràng, rút tấm thiệp kẹp trong bó hoa, kẹp ở giữa ngón tay nhìn lướt qua, mặt mày trầm xuống một cái, còn không có để cho Trì Hoan kịp xảy ra phản ứng gì, hần đã xách bó hoa lên, một đường parabol xinh đẹp, trực tiếp ném vào thùng rác.(<>)

Trì Hoan nổi giận, cô nguyên bản là đang bực bội liền đứng lên.”Mặc Thời Khiêm, đó là hoa của tôi.”

Cô vì chính mình mới vừa rồi còn cho là hần tặng hoa hướng cô lấy lòng mà có chút do dự cùng cảm thấy xấu hổ.

Mặc Thời Khiêm quay đầu hạ mắt nhìn cô:”Nếu em thích, mỗi ngày anh đều tặng em một bó.”

“Không muốn của anh.”

Nam nhân nhàn nhạt hỏi ngược một câu: ”Vậy em muốn của ai?”

Cô quay mặt, hít sâu một hơi, cường bách chính mình tỉnh táo lại: “Mặc Thời Khiêm, tôi muốn chia tay, chia tay, chia tay, tôi phải nói mấy lần nữa anh mới hiểu?”

Bà vai của Trì Hoan kim lại, một giây kế tiếp liền bị ấn trực tiếp lên ghế sa lon.

Hần trên cao nhìn xuống cô, ngón tay ma sát cằm của cô: ”Em đang vì chuyện của Quý Vũ mà tức giận? Như thế, có nam nhân khác đem hoa đưa đến chỗ của anh, anh có phải hay không hẳn là tức giận hơn, Hử?”

Hần tức giận?

Trì Hoan mở to hai mắt, không tưởng tượng nổi nhìn hần: ”Anh còn có thể nói có lý một chút không, đôi trắng thay đen cũng được sao?”

Nam nhân đôi mắt tựa như cười mà không phải cười: ”Đều là bị lấy lòng, anh phải bị chia tay, em cho đó chính là chuyện đương nhiên?”

Trì Hoan cười lạnh: ”Giống nhau?Con mắt kia của anh sao lại thấy tôi với anh giống nhau rồi, người khác tặng hoa cho tôi là một chiều, anh không cần nói với tôi rằng anh không có cảm giác khi ăn bữa trưa tình yêu của Quý Vũ một tháng chứ?”

Trúng gà chiền liền trúng gà chiền, làm cái gì mặt cười vui vẻ.

Hần nở nụ cười nhạt: ”Anh tại sao nhất định phải có cảm giác?”

Trì Hoan trừng hần:”Anh có nhìn thấy quán ăn nào rán trứng gà sẽ vẽ một mặt cười vui vẻ?”

“Phải không?”

“Cái đó hộp giữ ẩm nhìn một cái chính là tìm ở siêu thị lớn mới mua được, phòng ăn bán bên ngoài có chút cấp bậc cũng sẽ đem nhãn hiệu xinh xắn làm trên hộp com, tôi đều đã nhìn ra, anh chẳng lẽ không nghĩ tới?”

Nam nhân đầu vào đẩy đậm mặc trả lời: “Bởi vì lúc mới bắt đầu dùng đúng là hộp mà phòng ăn đóng gói, chỉ bắt quá sau đó trợ lý Trần nói hộp đồ ăn chất lượng không được tốt, không giữ ẩm, bây giờ trời lạnh, cậu ta liền đặc biệt mua cái hộp giữ ẩm.”

Trì Hoan cắn môi: “Ai biết anh nói có phải thật vậy hay không?”

Hần nhướn mày:”Anh không nói thật, chả lẽ những gì em nghĩ ra được chính là thật?”

“Tôi nghĩ cái gì? Anh không nhìn ra không nếm ra được những món ăn kia căn bản cũng không phải là xuất từ phòng ăn? Nào có phòng ăn biết làm những món ăn gia đình đơn giản như vậy?”

“Anh ăn một bữa cơm, không chút tạp chất, mới mẻ, phù hợp vị giác là đủ rồi, anh muốn đi nghiên cứu nó là xuất từ đầu bếp chuyên nghiệp hay không phải đầu bếp chuyên nghiệp làm gì?”

“Anh chính là cảm thấy cô ta tài nấu nướng giỏi, làm thức ăn ngon?”

Mặc Thời Khiêm nhìn gương mặt giận dữ trong lòng bàn tay, không khỏi mỉm cười, thân nhiên nói: “Muốn anh đổi một nhà ăn khác, vậy dĩ nhiên là có thể, nhưng chẳng lẽ bởi vì phát hiện là nữ nhân thích anh lắm, anh phải nói rất khó ăn sao? Trì Hoan, tâm lý của anh rất bình thường, không ảnh hưởng được phán đoán khách quan.”

Trì Hoan bị hấn nói lại á khẩu không trả lời được, ngược lại thì vành mắt đều đỏ.

Sắp bị người đàn ông này dùng một đồng đạo lý làm khóc.

Cô gợn tay lên dùng sức đẩy tay trên mặt mình đi: “Đồ ăn ngon anh nên ăn, thu cô ta về sau mỗi ngày đều có thể ăn, không biết xấu hổ quán tôi làm gì?”

“Cô ta chỉ làm như vậy cũng cho em ghen sao?”

“Anh thật chán ghét, thức ăn cô ta làm ngon như vậy, anh không đi cùng cô ta sẽ phải chịu nhiều thua thiệt.”

“Ừ, loại người như em mười ngón tay đều không dính nước, theo suy luận này, là không ai dám muốn em.”

“Tôi lại không xin anh muốn, là chính anh không biết xấu hổ dính sát.”

Mặc Thời Khiêm cúi người, cánh tay nhốt chặt hông của cô, trực tiếp dẫn cô tới trên ghế sa lon, đưa cô cả người đều vẩy ở trong ngực của hấn, ngón tay nâng lên cằm của cô: “Trì Hoan, em rốt cuộc muốn thế nào mới chịu hết giận?”

Trong lời này của hấn mang theo điểm thờ dài, dường như còn có chút bất đắc dĩ.

Giống như là đối nữ nhân cổ tình gây sự, thỏa hiệp như vậy thật sự bất đắc dĩ.

Trì Hoan nhìn hấn gần trong gang tấc, gương mặt đẹp trai, nhắm hai mắt lại, tại thời điểm mở ra, nước mắt đột nhiên liền tuôn ra ngoài.

Cô không muốn khóc, nhưng là khắc chế không nổi.

Ngay cả chính cô cũng không biết, rốt cuộc là từ nơi nào tích lũy nhiều ủy khuất như vậy.

Tâm tình của nữ nhân giống như là thoáng cái hồng mắt, một tay che mặt mình, một cái tay khác siết trên bả vai hấn, nức nở: “Mặc Thời Khiêm, coi như tôi xin anh, anh để tôi đi đi... Tôi thật không muốn lại đi cùng với anh nữa.”

Cô cảm thấy thật khó chịu, cho tới bây giờ chưa có luv nào khó chịu như vậy.

Cô không thích loại cảm giác này, vui giận đều không cách nào tự khống chế, luôn là không nhận được muốn nổi giận.

Nhưng phản ứng của hấn vĩnh viễn là lạnh tĩnh như vậy, lạnh nhạt, ngay cả cãi nhau đều khinh thường cùng với cô làm ồn.

Mặc Thời Khiêm ôm hông của cô, cúi đầu nhìn cô trong ngực chính mình khóc thút thít, mày kiếm vẫn là nhíu lại, tay vịn đầu của cô cưỡng chế cho cô tựa vào trên vai hấn, mặc cho cô khóc thống khoái, mỗi móng như có như không từng chút từng chút hôn lên tóc của cô.

Đôi mắt thâm thúy lạnh nhạt sâu thẳm.

“Nếu thích hấn, tại sao muốn như vậy rồi khỏi hấn.”

Hấn không hiểu.

Mặc Thời Khiêm nghe tiếng khóc của cô, giữa lông mày vẫn là dần dần tụ lại một tầng phiền muộn cùng khó chịu.

[Có thể cô ấy thích chú, yêu cầu chú đáp lại, hồi báo cô ấy bằng việc chú cũng thích cô ấy, rõ ràng cự tuyệt từng người phụ nữ thích chú.]

Đáp lại, đáp lại kiểu gì mới xem như đáp lại?

Cự tuyệt? Hấn cũng sớm đã cự tuyệt qua.

Một mực chờ đến khi tiếng nức nở thấp xuống, hấn mới nâng lên khuôn mặt tràn đầy nước mắt của cô, thấp giọng hỏi: “Em có phải muốn anh đuổi việc Quý Vũ hay không?”

Đuổi Quý Vũ?

Hắn không phải là không nỡ đuổi sao.

Tri Hoan khóc xong, tâm tình nghẹn lại trong lồng ngực cũng phát tiết được không sai biệt lắm, hai mắt đầm lệ còn có mấy phần mơ hồ, suy nghĩ cũng không có bế tắc, hô hấp nóng nảy cùng phiền muộn đều không còn.

Giống như là mất hết ý muốn gì nữa.

Lông mi bên trên còn đọng lại nước mắt, giọng nói cũng mang theo chút ít khàn khàn, lạnh nhạt: “Không có, anh muốn giữ liền giữ đi.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Bạn Trai Em Có Phải Ném Hoa Của Em Đi Rồi Hay Không?

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stuki^^

Bây giờ mới nói đuổi Quý Vũ, coi là vì muốn thỏa hiệp với cô sao?

Loại thỏa hiệp này có ý nghĩa gì? Có thể chứng minh cô quan trọng hơn so với Quý Vũ?

Mặc Thời Khiêm nhìn cô rũ lông mi.” Em cho là anh không đuổi cô ấy, là bởi vì anh muốn giữ lại cô ấy?”

Tri Hoan vẫy vẫy môi, âm thầm cười một cái.” Người thích anh là cô ta, nấu cơm cho anh cũng là cô ta, anh lại đuổi một người trung gian, chẳng lẽ không đúng bởi vì không đành lòng sao?”

Cô ngẩng mặt lên, nhạt nhẽo nói: “Bất quá không đành lòng cũng bình thường, dù sao cũng là như vậy nữ nhân hèn mọn lại cẩn thận từng li từng tí yêu mình, rất thương tình.”

Cô thừa nhận mình hẹp hòi, ngay lúc đầu hắn không đuổi Quý Vũ làm cho cô cảm thấy rất không thoải mái, dù sao cũng là một người phụ nữ rất thích hắn.

Hắn thân nhiên nói:” Đuổi trợ lý Trần là do cậu ta tại chức trợ lý này làm việc không đúng, không đuổi việc Quý Vũ là bởi vì thực tập sinh như cô ta không có phạm lỗi gì, huống chi, anh không có nhân hạ thoái mái mà đi quản một thực sinh phòng thị trường.”

Tri Hoan nhìn khuôn mặt tuấn mỹ, lãnh đạm:”Dù là đó là người thích anh?”

“Cô ta yêu thích anh là chuyện của cô ta, ở trong công ty, những người phụ nữ yêu thích anh không chỉ có một mình cô ta. Muốn lấy lòng, muốn câu dẫn anh cũng không chỉ có một mình cô ta. Ảnh hưởng tới cuộc sống cùng công việc, anh tự nhiên sẽ đuổi, công việc không làm đúng, cấp trên của các cô ta sẽ khảo sát, những thứ khác, không liên quan gì tới anh. Quý Vũ chẳng qua là một người trong đó, không phải là duy nhất, cũng không phải ngoại lệ.”

Giọng nói của hắn rất lãnh đạm, thậm chí có cảm giác ôn nhu, tinh tế suy tư mới có thể mơ hồ cảm giác hàn khí tận xương lạnh lùng.

Tri Hoan nghe rõ ràng mỗi một chữ, nhưng thật ra cô căn bản là không có cách nào tiêu hóa.

Cô mờ mịt nhìn hắn, mờ mịt không nói ra lời.

Người đàn ông cúi đầu nhìn gương mặt ngẩn ngơ của cô, nheo mắt lại tiếp tục nói:” Em đóng phim nhiều năm như vậy, hoặc là công việc sau này của em, thời điểm gặp phải người đàn ông thích em, hướng em lấy lòng, nếu anh ta là nhiếp ảnh gia, nam diễn viên, đạo diễn, hoặc là những người khác chẳng lẽ em đều sẽ không hợp tác?”

Nói xong lời này, ánh mắt hắn hơi chậm lại, chân mày nhíu lại, dư quang của khỏe mắt quét đến bó hoa hồng bị ném trong giỏ rác cách đó không xa.

Hắn thật vẫn không muốn để cho Tri Hoan cùng người đàn ông tặng hoa hồng kia hợp tác.

Tri Hoan dĩ nhiên không chú ý tới biểu tình biến hóa nhỏ như vậy của hắn.

Cô ngơ ngác kinh ngạc, trong đầu đều là lời hắn nói, cảm giác mình thật giống như bị hắn tẩy não.

Hắn không có lỗi, không đui Quý Vũ cũng không phải là bởi vì không nỗ lực, chỉ là đơn thuần bởi vì cô ta không có phạm sai lầm trong công việc.

Hắn đem tất cả mọi chuyện đều rõ ràng sắp xếp ở trước mặt cô, tính khí nhẫn nại cùng cô nói phải trái.

Những đạo lý này làm cho cô một câu đều không nói được.

Huống chi, cô cũng không thể nói gì được.

Mà nói đều bị hắn nói lại, hắn nói đều là đúng, cô có thể nói cái gì?

Mặc Thời Khiêm cúi đầu, hôn một cái lên khóe môi của cô.” Em có muốn diễn phim của Chương Diên đạo diễn, anh thay em sắp xếp.”

Trì Hoan nhìn hắn, con người có chút tan rã, tiêu cự tập trung không ít, nhìn khuôn mặt trước mắt, cánh môi giật giật, nhưng vẫn là cũng không nói gì.

“Bây giờ, em không còn lý do để chia tay, đúng không?”

Trì Hoan cúi đầu, nhìn trên tay sẹo còn chưa tốt, làn da không có thay được nữa, nhìn có chút khác màu.

Mặc Thời Khiêm ôm lấy cô đứng dậy, thấp mắt nhìn, nhiệt độ lãnh đạm nói: “Lý mẫu thân nói buổi trưa em chưa ăn cơm, đi ăn cơm thôi.”

Cô bị hắn ôm tới phòng ăn.

Nguyên lai hắn còn biết cô không có ăn cơm trưa.

Biết cô ngồi trên ghế sa lon cả một buổi chiều sao?

Hắn bây giờ chịu giúp mình rồi, hắn cùng Quý Vũ cũng không có quan hệ mập mờ, thật giống như tất cả vấn đề đều được giải quyết, tại sao cô vẫn là không có bất kỳ vui sướng nào.

Hắn quá lãnh mạc.(lạnh lùng+ đậm mạc), quá lý trí.

Hắn chỉ muốn giữ cô lại, cho nên đáp ứng đề cho cô diễn phim của Chương Diên, giống như ban đầu muốn giữ lại Lương Mãn Nguyệt. Nếu như ban đầu không phải là trời đất xui khiến cùng cô lên giường, ước chừng sau đó hắn vẫn sẽ cùng Đường Việt Trạch cướp người.

Tại nơi này, hắn chỉ giải quyết vấn đề, chỉ có đúng sai.

Hắn không xem xét đến cảm tình, cũng sẽ không để ý chút nào tới tâm tình của cô.

Người đàn ông thay cô múc một chén canh, cô cầm lấy cái muỗng, chậm rãi uống.

Bát canh trông thì đẹp mắt nhưng ăn thì không có mùi vị.

Trì Hoan suy nghĩ từ từ trở lại, Mặc Thời Khiêm, người đàn ông này, nếu trong hôn nhân coi như là người chồng tốt, nếu nói đến chuyện yêu đương, chỉ có lạnh giá cùng tuyệt vọng.

... ..

Sau khi ăn xong, Mặc Thời Khiêm đem hành lý của cô lên, cô không nói gì, vừa thu dọn xong đồ đạc lại thả trò về.

Sau đó cầm áo choàng tắm tại trong phòng tắm ngâm mình nửa giờ.

Hợp tác với Chương Diên đạo diễn, cái vấn đề thực tế này, nếu chọn giữa Bạch lão cùng Mặc Thời Khiêm, cô chọn hắn.

Trì Hoan thật sớm đã nằm ở trên giường, Mặc Thời Khiêm tại thư phòng bận rộn chuyện của hắn, nhưng thời gian lại quá sớm, cô lăn qua lộn lại không ngủ được, không thể làm gì khác hơn là cầm điện thoại di động tìm Du Nhiên trò chuyện trên Wechat.

Trì Hoan nhìn biệt danh của cô ấy—— [Đường ca ca là nam thần]

Trì Hoan: [Cậu bảo đây... gọi là thăm mền?]

Ninh Du Nhiên: [Họ Đường rất nhiều, đâu ai biết mình nói tới ai, gần đây bộ phim thần tượng kia có diễn viên họ Đường rất nhiều, cậu xem, ảnh chân dung của mình cũng là ảnh sân khấu.]

Trì Hoan: [Biết có một thành ngữ, gọi là tự lừa mình dối người sao?]

Ninh Du Nhiên: [...]

Tri Hoan: [Còn Đường ca ca... Ninh Du Nhiên, cậu bao lớn rồi, còn có suy nghĩ xấu xa thế sao?]

Ninh Du Nhiên ủy khuất: [Tại sao nói như vậy với mình? Gần đây cậu chưa được thỏa mãn hay sao?]

Tri Hoan: "..."

Cô gửi qua hai icon biểu tình mắt trợn ngược....

Ninh Du Nhiên: [Hoan Hoan, tớ nghe các người khác nói... Loại chuyện đó làm đặc biệt thoải mái, thật sự thoải mái à?] đằng sau còn thêm hai biểu tình ngượng ngùng.

Tri Hoan: "..."

Cô trả lời một hàng mặt mỉm cười.

Ninh Du Nhiên[

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Bạn Trai Em Có Phải Ném Hoa Của Em Đi Rồi Hay Không?

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stuki^^

Bây giờ mới nói đuổi Quý Vũ, coi là vì muốn thỏa hiệp với cô sao?

Loại thỏa hiệp này có ý nghĩa gì? Có thể chứng minh cô quan trọng hơn so với Quý Vũ?

Mặc Thời Khiêm nhìn cô rũ lông mi: "Em cho là anh không đuổi cô ấy, là bởi vì anh muốn giữ lại cô ấy?"

Tri Hoan vẩy vẩy môi, âm thầm cười một cái: "Người thích anh là cô ta, nấu cơm cho anh cũng là cô ta, anh lại đuổi một người trung gian, chẳng lẽ không đúng bởi vì không đành lòng sao?"

Cô ngẩng mặt lên, nhặt nhẹo nói: "Bất quá không đành lòng cũng bình thường, dù sao cũng là như vậy nữ nhân hèn mọn lại cẩn thận từng li từng tí yêu mình, rất thương tình."

Cô thừa nhận mình hẹp hòi, ngay lúc đầu hẳn không đuổi Quý Vũ làm cho cô cảm thấy rất không thoải mái, dù sao cũng là một người phụ nữ rất thích hẳn.

Hắn thân nhiên nói: "Đuổi trợ lý Trần là do cậu ta tại chức trợ lý này làm việc không đúng, không đuổi việc Quý Vũ là bởi vì thực tập sinh như cô ta không có phạm lỗi gì, hướng chỉ, anh không có nhân hạ thoải mái mà đi quản một thực sinh phòng thị trường."

Tri Hoan nhìn khuôn mặt tuấn mã, lãnh đạm: "Dù là đó là người thích anh?"

"Cô ta yêu thích anh là chuyện của cô ta, ở trong công ty, những người phụ nữ yêu thích anh không chỉ có một mình cô ta. Muốn lấy lòng, muốn câu dẫn anh cũng không chỉ có một mình cô ta. Ảnh hưởng tới cuộc sống cùng công việc, anh tự nhiên sẽ đuổi, cộng việc không làm đúng, cấp trên của các cô ta sẽ khảo sát, những thứ khác, không liên quan gì tới anh. Quý Vũ chẳng qua là một người trong đó, không phải là duy nhất, cũng không phải ngoại lệ."

Giọng nói của hắn rất lãnh đạm, thậm chí có cảm giác ôn nhu, tinh tế suy tư mới có thể mơ hồ cảm giác hàn khí tận xương lạnh lùng.

Tri Hoan nghe rõ ràng mỗi một chữ, nhưng thật ra cô căn bản là không có cách nào tiêu hóa.

Cô mờ mịt nhìn hắn, mờ mịt không nói ra lời.

Người đàn ông cúi đầu nhìn gương mặt ngẩn ngơ của cô, nheo mắt lại tiếp tục nói: "Em đóng phim nhiều năm như vậy, hoặc là công việc sau này của em, thời điểm gặp phải người đàn ông thích em, hướng em lấy lòng, nếu anh ta là nhiếp ảnh gia, nam diễn viên, đạo diễn, hoặc là những người khác chẳng lẽ em đều sẽ không hợp tác?"

Nói xong lời này, ánh mắt hắn hơi chậm lại, chân mày nhíu lại, dư quang của khóe mắt quét đến bó hoa hồng bị ném trong giỏ rác cách đó không xa.

Hắn thật vẫn không muốn để cho Trì Hoan cùng người đàn ông tặng hoa hồng kia hợp tác.

Trì Hoan dĩ nhiên không chú ý tới biểu tình biến hóa nhỏ như vậy của hắn.

Cô ngơ ngác kinh ngạc, trong đầu đều là lời hắn nói, cảm giác mình thật giống như bị hắn tẩy não.

Hắn không có lỗi, không đui Quý Vũ cũng không phải là bởi vì không nở bó, chỉ là đơn thuần bởi vì cô ta không có phạm sai lầm trong công việc.

Hắn đem tất cả mọi chuyện đều rõ ràng sắp xếp ở trước mặt cô, tính khí nhẫn nại cùng cô nói phải trái.

Những đạo lý này làm cho cô một câu đều không nói được.

Huống chi, cô cũng không thể nói gì được.

Mà nói đều bị hắn nói lại, hắn nói đều là đúng, cô có thể nói cái gì?

Mặc Thời Khiêm cúi đầu, hôn một cái lên khóe môi của cô: "Em có muốn diễn phim của Chương Diên đạo diễn, anh thay em sắp xếp."

Trì Hoan nhìn hắn, con người có chút tan rã, tiêu cự tập trung không ít, nhìn khuôn mặt trước mắt, cánh môi giật giật, nhưng vẫn là cũng không nói gì.

"Bây giờ, em không còn lý do để chia tay, đúng không?"

Trì Hoan cúi đầu, nhìn trên tay sẹo còn chưa tốt, làn da không có thay được nữa, nhìn có chút khác màu.

Mặc Thời Khiêm ôm lấy cô đứng dậy, thấp mắt nhìn, nhiệt độ lạnh đậm nói: "Ly mẫu thân nói buổi trưa em chưa ăn cơm, đi ăn cơm thôi."

Cô bị hắn ôm tới phòng ăn.

Nguyên lai hắn còn biết cô không có ăn cơm trưa.

Biết cô ngồi trên ghế sa lon cả một buổi chiều sao?

Hắn bây giờ chịu giúp mình rồi, hắn cùng Quý Vũ cũng không có quan hệ mập mờ, thật giống như tất cả vấn đề đều được giải quyết, tại sao cô vẫn là không có bất kỳ vui sướng nào.

Hắn quá lạnh mạc.(lạnh lùng+ đậm mạc), quá lý trí.

Hắn chỉ muốn giữ cô lại, cho nên đáp ứng để cho cô diễn phim của Chương Diên, giống như ban đầu muốn giữ lại Lương Mãn Nguyệt. Nếu như ban đầu không phải là trời đất xui khiến cùng cô lên giường, ước chừng sau đó hắn vẫn sẽ cùng Đường Việt Trạch cướp người.

Tại nơi này, hắn chỉ giải quyết vấn đề, chỉ có đúng sai.

Hắn không xem xét đến cảm tình, cũng sẽ không để ý chút nào tới tâm tình của cô.

Người đàn ông thay cô múc một chén canh, cô cầm lấy cái muỗng, chậm rãi uống.

Bát canh trông thì đẹp mắt nhưng ăn thì không có mùi vị.

Trì Hoan suy nghĩ từ từ trở lại, Mặc Thời Khiêm, người đàn ông này, nếu trong hôn nhân coi như là người chồng tốt, nếu nói đến chuyện yêu đương, chỉ có lạnh giá cùng tuyệt vọng.

....

Sau khi ăn xong, Mặc Thời Khiêm đem hành lý của cô lên, cô không nói gì, vừa thu dọn xong đồ đạc lại thả trở về.

Sau đó cầm áo choàng tắm tại trong phòng tắm ngâm mình nửa giờ.

Hợp tác với Chương Diên đạo diễn, cái vấn đề thực tế này, nếu chọn giữa Bạch lão cùng Mặc Thời Khiêm, cô chọn hắn.

Trì Hoan thật sớm đã nằm ở trên giường, Mặc Thời Khiêm tại thư phòng bận rộn chuyện của hắn, nhưng thời gian lại quá sớm, cô lăn qua lộn lại không ngủ được, không thể làm gì khác hơn là cầm điện thoại đi động tìm Du Nhiên trò chuyện trên Wechat.

Trì Hoan nhìn biệt danh của cô ấy—— [Đường ca ca là nam thần]

Trì Hoan: [Cậu bảo đây... gọi là thăm mền?]

Ninh Du Nhiên: [Họ Đường rất nhiều, đâu ai biết mình nói tới ai, gần đây bộ phim thần tượng kia có diễn viên họ Đường rất nhiều, cậu xem, ảnh chân

dung của mình cũng là ánh sân khấu.]

Trì Hoan: [Biết có một thành ngữ, gọi là tự lừa mình dối người sao?]

Ninh Du Nhiên: [...]

Trì Hoan: [Còn Đường ca ca... Ninh Du Nhiên, cậu bao lớn rồi, còn có suy nghĩ xấu xa thế sao?]

Ninh Du Nhiên ủy khuất: [Tại sao nói như vậy với mình? Gần đây cậu chưa được thỏa mãn hay sao?]

Trì Hoan: "..."

Cô gửi qua hai icon biểu tình mắt trợn ngược....

Ninh Du Nhiên: [Hoan Hoan, tớ nghe các người khác nói... Loại chuyện đó làm đặc biệt thoải mái, thật sự thoải mái à?] đằng sau còn thêm hai biểu tình ngưng ngưng.

Trì Hoan "..."

Cô trả lời một hàng mặt mỉm cười.

Ninh Du Nhiên[

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 137: Nam Nhân Hạ Giọng

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stuki^^

Gửi xong câu này cho Du Nhiên, Trì Hoan định trả lời lại cho Ảnh đế, mới phát hiện có cái gì đó không đúng.

Cô bối rối một lúc.

Màn hình lại hiện lên hai chữ:[Trì Hoan?]

Đầu cô sắp nổ tung rồi, gửi nhầm người.

Là Bùi Dịch thấy cô nửa ngày không có trả lời, cho nên lại gửi một tin nhắn đến, cùng lúc với cô gửi tin.

Chết rồi...

Trì Hoan cơ hồ là ngón tay run rẩy nhanh chóng thu hồi tin nhắn về.

Thu lại thành công!

Không thấy! Không thấy! Không thấy! Ảnh đế sẽ không nhìn chăm chú điện thoại di động, cô thu lại thành công rồi, tiền bối nhất định sẽ không thấy.

Du Nhiên tò mò như vậy, muốn hại chết cô.

Cô gửi cho Du Nhiên hai cái icon nổi giận.

Tin tức nhắc nhở, giọng nói của Bùi Dịch vang lên.

Thanh âm nghiêm tía cười nhẹ, sâu sắc hơn một phần nghiền ngẫm: “Đây coi như là ngầm ám chỉ... Hay là công khai?”

Mặt của Trì Hoan đỏ bừng vui vào trong gối...

Tin nhắn rút trở về rồi vẫn đều không có cách nào cứu vãn.

Cùng bạn thân nói chuyện trắng trợn như vậy là một chuyện, cùng một người đàn ông xa lạ, người này lại là tiền bối...

Tri Hoan ảo não đập đầu.

Mặc Thời Khiêm đẩy cửa đi vào liền thấy Tri Hoan hai tay vò tóc của mình, đầu vùi vào trong gối, hần nhú lông mày hỏi: “Thế nào?”

Thanh âm người đàn ông lạnh lạnh trầm thấp, đột ngột vang lên giữa phòng ngủ yên tĩnh.

Tri Hoan ngẩng đầu lên, nhìn người đàn ông xuất hiện ở cửa, biểu tình trên mặt liền biến mất, chỉ còn lại nét mặt nhợt nhạt, cúi đầu lần nữa nhìn điện thoại di động, thân nhiên trả lời: “Không có gì.”

Mặc Thời Khiêm nhìn cô gái trên giường, ánh mắt híp lại.

Thật ra thì bây giờ còn sớm.

Chẳng qua là thời điểm ở thư phòng hần luôn nhớ tới từ khi bắt đầu ăn cơm, khuôn mặt cô không nở một nụ cười nào, không nhìn ra tức giận, cũng không nhìn ra sự khó chịu nào, nhưng chính là biểu tình không nóng không lạnh này, không vui không buồn này, không giống cô chút nào.

Chuyện Quý Vũ, không phải là đã nói rõ ràng rồi sao?

Tri Hoan cúi đầu nhìn điện thoại di động, dư quang của khoe mắt thấy hần cầm quần áo đi vào phòng tắm.

Nhìn Wechat, cô gửi cho Du Nhiên một hàng icon mặt ủy khuất: [Cậu... Đi chết đi]

Sang Bùi Dịch: [Ảnh đế! Nếu tôi nói là hiểu nhầm, tiền bối sẽ tin tưởng sao?]

Sau một lúc lâu, Bùi Dịch gửi trả lời, vẫn là ghi âm giọng nói, chỉ có lộ ra sự vui vẻ: “Tin.”

... ..

Mặc Thời Khiêm lúc đi ra, cô gái trên giường nằm nghiêng, an tĩnh mà hô hấp đều đều, nhìn qua giống như là ngủ thiếp đi.

Nam nhân mày kiểm lại lần nữa nhú lại.

Hần bước từng bước dài, đi tới mép giường.

Ánh sáng đèn ngủ nhu hòa, phủ lên gương mặt mềm mại của người con gái không chút tạp chất, trắng nõn, hàng lông mi cong dài để lại hai cái bong mờ, tóc dài xõa trên gối, thân thể tinh tế nhỏ nhỏ hơi cuộn lại.

Tri Hoan đang dùng ý thức khống chế bản thân nhập vai diễn, biểu hiện vẻ mặt cùng cơ thể như hoàn toàn đang lâm vào ngủ say.

Nhưng là hiển nhiên, bất kể thế nào vẫn là giả bộ ngủ.

Cô chính là lừa hần.

Tắt đèn, trong phòng ngủ một mảnh tối đen, ngoài cửa sổ cũng không có ánh trăng, chỉ có thanh âm gió thổi vi vu.

Thần kinh Tri Hoan hơi căng thẳng rốt cuộc cũng buông lỏng thư giãn mấy phần, cô mở mắt ra, nhìn phòng tối om, lần nữa nhắm lại, chuẩn bị thật sự chìm vào giấc ngủ.

Cảm giác mát lạnh từ người đàn ông truyền tới khi hần ôm cô từ phía sau, còn mang theo nhàn nhạt hương sữa tắm ẩm ướt, theo sau chính là một loạt những nụ hôn nóng bỏng hôn lên gương mặt cô, một đường ra sau vành tai.

Hần khẽ liếm lỗ tai của cô, phả hơi vào tai cô, khiến cô bị một trận run rẩy bao phủ, hai bàn tay siết chặt lấy ga trải giường.

Cô nghiêng đầu muốn né tránh.

Hôn hôn, bàn tay to của người đàn ông đã len vào trong váy ngủ mỏng manh, ngón tay vuốt ve da thịt của cô, lại tiếp tục vuốt ve tới tìm kiếm ở địa phương sâu hơn.

Bị hôn đến choáng váng, Tri Hoan ý loạn tình mê giật mình một cái, tỉnh táo lại, tay bắt lấy bàn tay của người đàn ông, rốt cuộc cũng thốt ra tiếng: “Mặc Thời Khiêm!”

“Ừ?” Thanh âm của hần trong bóng đêm lộ ra phá lệ mê cùng gợi cảm” Từ tối hôm qua đến tối nay, em muốn tức giận tới khi nào?”

Cô nghiêng mặt sang một bên né tránh hô hấp của hần:” Em tức giận sao?”

Nam nhân hạ giọng: “Em không để ý tới anh.”

Cô thản nhiên nói: “Em không có!”

Hắn cất giọng trầm trầm: “Vậy bây giờ thời gian còn sớm.”

Những lời này đại biểu có ý gì, Trì Hoan dĩ nhiên là rõ ràng.

Yên tĩnh một lúc lâu, cô không lên tiếng.

Những nụ hôn lại lần nữa dày đặc hạ vào má của cô, cổ cô.

Cô nằm ở dưới người của hắn không động đậy, nhàn nhạt lảng lảng hỏi: “Muốn làm với anh mới xem như để ý đến anh sao?”

Mặc Thời Khiêm động tác dừng lại: “Em không muốn sao?”

“Em buồn ngủ, rất buồn ngủ.”

Hắn nắm lấy cằm của cô, giọng nói căng thẳng: “Nhưng là bây giờ anh rất muốn.”

Cô mím môi: “Vậy anh làm nhanh lên một chút đi, em muốn đi ngủ!”

Mặc Thời Khiêm trong lòng đang song yên biển lặng rốt cuộc bị phá vỡ, thanh âm hạ thấp dụ dỗ lại nhiễm sự ôn hòa, lại lộ ra sự lạnh lùng: “Trì Hoan, rốt cuộc em đối với anh còn có bất mãn gì?”

Cô không thích Quý Vũ, hắn cũng đã đáp ứng đem cô ta đuổi đi.

Cô còn muốn thế nào?

“Vậy anh đến cùng đối với em còn cái gì bất mãn? Anh không phải là muốn làm sao, em cho anh, chẳng lẽ anh còn muốn em phải xin anh làm em?”

Mặc Thời Khiêm ở trong bóng tối không thấy rõ mặt của cô, nhưng tâm tình trong lồng ngực đã rất khó chịu.

Hắn thật ra không phải dù thế nào cũng phải làm, nhưng hắn cực kỳ không thích cái thái độ của cô như bây giờ, lạnh đạm, xa cách, từ tối hôm qua bắt đầu liền là một bộ dáng không muốn để ý tới hắn.

Tối hôm qua hắn nhận.

Hắn nguyện ý cung chiều cô, thỉnh thoảng tính khí náo loạn chút ít cũng không sao, nhưng điều đó không bao gồm dễ dàng tha thứ cô một lần lại một lần nữa lạnh mặt.

Trước đó thân thể của Trì Hoan gần như còn không có chuẩn bị gì liền bị hắn gần như thô lỗ trực tiếp tiến vào, cô không nhận được, trong cổ họng phát ra tiếng kêu, thân thể cứng đờ căng thẳng.

Thật giống như không coi là ngược đãi, nhưng cô vẫn là nếm được mùi vị trừng phạt.

Cứ như vậy kéo dài sắp tới mười phút, Mặc Thời Khiêm ôm lấy cô đổi tư thế, nguyên bản chỉ có thể khó khăn lắm mới tiếp nhận được một chút, Trì Hoan cắn chặt môi, nắm lấy áo choàng của người đàn ông siết chặt.

Thân thể bị uốn cong, đầu cô hơi ngửa ra sau.

Mặc Thời Khiêm nghiêng đầu hôn lên môi cô, càng hôn càng sâu, càng hôn càng triền miên, giống như chỉ cần làm vậy thì khoảng cách giữa bọn họ sẽ càng kéo gần hơn một chút, có thể làm cho cô lại trở lại bộ dáng hồn đỗi nũng nịu như trước kia.

... ..

Trì Hoan sáng ngày thứ hai một môi miễn cưỡng thức dậy.

Đơn giản rửa mặt xong, Lý mẫu đã bung cho cô một chén cháo nếp.

Cô cúi đầu cầm cái muỗng từ từ ăn.

Lý mẫu ở một bên cười hỏi: “Trì tiểu thư, cháo này uống rất ngon sao?”

“Cũng được, sao vậy?”

“Cháo này là tiên sinh tự mình nấu. . . Hai người tối hôm qua cãi nhau, tiên sinh buổi sáng nhìn tâm tình cũng không tốt lắm.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 138: Cách Xa Nam Nhân Kia Một Chút? Hửm?

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stukí^^

Động tác múc cháo ngừng lại một chút, khó trách cô cảm thấy hôm nay cháo giống như đặc biệt mềm, ngọt mà không ngán.

Nấu cháo cho cô, coi như là bồi tội sao?

Cô tiếp tục uống cháo, thân nhiên nói: "Anh ta từ sáng sớm đến tối đều là gương mặt đó, sao có thể nhìn ra tâm tình tốt hay là không tốt, di chớ phí tâm nói đỡ cho anh ta."

Lý mẫu không nhận được mỉm cười: "Nhưng cháo này là tiên sinh tự tay nấu, lời này tôi cũng không lừa gạt cô."

Trì Hoan không lên tiếng, cúi đầu tiếp tục uống.

Lý mẫu lại cho cô một ly sữa bò, mới để cô một mình an tĩnh tại phòng ăn.

Trì Hoan ăn điểm tâm xong, thời điểm đi ngang qua phòng khách, gặp người giúp việc đi đổ rác, dư quang của khóe mắt liếc thấy bó hoa bị Mặc Thời Khiêm ném vào trong sọt rác tối hôm qua.

"Chờ một chút!."

Người giúp việc nhìn về phía cô, thấy cô nhìn chằm chằm hoa hồng trong thùng rác, có chút sợ Trì Hoan muốn đem hoa này lần nữa lấy ra, chân chờ hỏi: "Trì tiểu thư, cô có chuyện gì không?"

"Thiếp vẫn còn chứ?"

"À?"

"Trong bó hoa hồng đó không phải lúc đầu có thiếp sao?"

Cô không nhớ tối hôm qua Mặc Thời Khiêm sau khi xem xong ném đi nơi nào rồi.

Mặc dù rất giống... Có thể là Bùi Dịch đưa, nhưng cô vẫn là muốn tận mắt nghiệm chứng một chút.

"Cái này, để tôi tìm một chút."

Trì Hoan nhú mày lại: "Không nhìn thấy thì thôi coi như xong, không cần lật thùng rác tìm"

Cô trở lại thư phòng, suy nghĩ trong chốc lát, hay là gọi điện thoại cho Mặc Thời Khiêm?

Trong phòng làm việc, người đàn ông nhìn màn hình điện thoại di động sáng lên hai chữ 'Trì Hoan', chân mày nhíu lên, cầm điện thoại di động lên liền nhấn nghe: "Ăn điểm tâm xong rồi hả?"

"Ăn xong rồi."

Yên tĩnh chỉ chốc lát, cũng không nghe cô nói thêm gì nữa, Mặc Thời Khiêm cong môi hỏi: "Tìm anh có việc sao?"

"Em muốn hỏi anh bó hoa tối hôm qua là ai tặng cho em? Là Bùi Dịch sao?"

Ánh mắt của nam nhân liền híp lại, nét mặt âm trầm, thân nhiên trả lời: "Em không nhìn, tại sao đoán là anh ta? Theo anh được biết, em và anh ta cũng không có từng hợp tác qua, cũng không quen biết."

Hắn làm vệ sĩ cho cô ba năm, sau đó liền trở thành nam nhân của cô, cơ hồ chưa bao giờ tách ra, chuyện của cô, hắn tự nhiên là biết rõ ràng.

Trì Hoan ngược lại cũng không tính lừa gạt hắn, hơi hột đáp: "Há? Bạch lão vì để cho em rời khỏi anh, không chỉ muốn cho em diễn phim của Chương Diên đạo diễn, còn đặc biệt mời anh để tới nói với em."

Mặc Thời Khiêm sắc mặt không vui, thần sắc càng lạnh lùng, cười như có như không: "Đưa hoa hồng lại là ý gì?"

Đưa là hoa hồng, lại là hoa hồng đỏ.

Nam nhân đưa hoa hồng đỏ, còn có thể là ý gì.

Cô bấu môi một cái: “Trên thiệp không có viết chữ sao?”

Chữ?

[Chúc em luôn mãi là đóa hoa hồng đỏ thắm rực rỡ.]

Nói Tri Hoan là bông hoa hồng kiều diễm cũng không phải không được., nhưng từ trong miệng một người nam nhân khác nói ra, Mặc Thời Khiêm chính là cảm thấy có ác ý khôn lường.

Cô tối hôm qua không có hỏi chuyện bó hoa hồng, Mặc Thời Khiêm liền cho rằng cô sẽ không hỏi tới, lúc này cô dường như còn rất quan tâm, nam nhân chân mày nhíu thật sâu, giọng nói mang ý lạnh thấu xương: ” Anh ta tặng em hoa hồng, bây giờ em lại hỏi anh, là chuẩn bị phát triển quan hệ gì với anh ta sao?”

” Anh ấy là tiền bối của em, hơn nữa chúng em có thể sẽ hợp tác, anh ấy tặng em hoa, em cũng không thể làm bộ như không nhận được đi?”

Mặc Thời Khiêm mặt không biểu tình, thản nhiên nói: “Em nghĩ thế nào làm bộ như nhận được? Ở ngay trước mặt anh ta đem hoa ném? Anh đã thay em ném!”

Tri Hoan”...”

Cô không muốn cùng hấn lý luận: ” Được, em biết rồi, anh tiếp tục làm việc, em tự mình xử lý.”

“Tri Hoan!”

“Còn có việc?”

Hắn nhắm mắt lại, đầu kết ở cổ họng lẩn lẩn, cất giọng khàn khàn: “Cách xa nam nhân kia một chút? Hừm?”

Trong lời này, đã nhiễm tia nguy hiểm cùng mấy phần ý tứ cảnh cáo.

Giọng nói mềm mại lảng lảng vang lên ở đầu bên kia:”Loại chuyện này em biết rõ làm sao xử lý, ngày hôm qua không phải anh đã nói, không thể bởi vì người ta yêu thích em, hoặc là hướng em lấy lòng, em sẽ không cùng người ta hợp tác... Nếu em không chia tay với anh, dĩ nhiên là sẽ cùng nam nhân khác giữ một khoảng cách.”

Mặc Thời Khiêm bị cô dùng lời nói của chính mình chặt đứng, không thể phản bác.

Đạo lý là đạo lý, nhưng trong lòng vẫn khó chịu không vui, thậm chí bởi vì giọng điệu thanh thanh đậm đậm của cô, sự khó chịu trong lòng càng tăng lên.

Hắn chính là không thích Tri Hoan cùng người đàn ông thích cô hợp tác, hướng chỉ nếu như có cảnh hôn hoặc là cảnh càng thân mật hơn... Tưởng tượng cái hình ảnh đó, mặt hắn không chút biểu tình, huyết thái dương hai bên thỉnh thoảng nháy lên.

Ngày hôm qua, hắn nên trực tiếp đuổi Quý Vũ.

... ..

Buổi chiều Tri Hoan ở trong thư phòng nghiên cứu bản thảo do Diêu tỷ gửi tới, là kịch bản của bộ phim mới của Chương Diên đạo diễn.

Cô không biết Bạch lão, Mặc Thời Khiêm, cùng Chương đạo diễn quan hệ giữa là thế nào, nhưng nếu Mặc Thời Khiêm giải quyết, cô cũng lười hỏi quá nhiều.

Thời điểm nhận được điện thoại của Mặc Thời Khiêm, cô gục xuống bàn, thanh âm biếng nhác nói chuyện điện thoại với hắn:“Có chuyện gì không?”

An tĩnh chốc lát, giọng nói người đàn ông mát lạnh trầm thấp vang lên:”Đang làm gì?”

Tri Hoan nhíu mày, thờ ơ đáp lại:”Đang xem kịch bản.”

Hắn nở nụ cười nhẹ: “Thích không?”

Thích?

“Là người ta chọn em, cũng không phải là em chọn người ta, nào có cái gì là thích hay không?”

Nam nhân đậm thanh mở lời: ” Em có thể chọn.”

Cô hơi ngẩn ra, trong lúc nhất thời không biết ý tứ của hắn, sau một lát mới nói: “Cái này tốt vô cùng, có đạo diễn Chương cùng Bùi ảnh đế, bảo đảm chất lượng.”

Nam nhân ừ một tiếng, mới thấp giọng trầm trầm nói tiếp: “Buổi tối có dạ tiệc, sáu giờ bắt đầu, Thịnh Đường năm giờ sẽ đến đón em, nói em chuẩn bị trước.”

Tri Hoan theo bản năng hỏi: “Anh không đi sao?”

“Ừ, anh không đi, có cậu ta ở đó, sẽ không để cho em xảy ra chuyện gì.”

Cô ngược lại không phải là sợ xảy ra chuyện gì.

“Đi làm gì a?”

Nam nhân tĩnh lặng mấy giây, mới thần nhiên nói: “Anh nhận được tin tức một người đầu tư muốn tìm em đóng phim, anh đáp ứng sắp xếp thời gian cho em gặp mặt, anh ta hôm nay vừa vận cũng ở đây, em đi gặp mặt đi.”

“Vây cũng tốt, em biết rồi.”

“Có chuyện thì gọi điện thoại cho anh! Ừ?”

Cô nghe thanh âm của hắn, tâm tình lại có chút phức tạp, thấp giọng đáp: “Biết rồi!”

Cúp điện thoại, Tri Hoan cúi đầu nhìn màn hình đến xuất thần, sớm đã có người muốn tìm cô đóng phim, hắn tại sao không có nói với cô?

(xuất thần: không chú tâm, than thờ, ngẩn ngơ)

... ..

Tri Hoan bốn giờ đã bắt đầu trang điểm thay quần áo, Thịnh Đường đến vừa lúc cô vừa vận mang giày cao gót xuống lầu.

Người đàn ông tuấn mỹ dị thường, ngón tay vuốt vuốt chia khóa xe, nhàn nhạt miễn cưỡng liếc cô một cái, môi mỏng cười cười.”Tri đại tiểu thư ra tay, quả nhiên là chiến thắng nhanh chóng.”

Cô nghe một chút cũng biết anh ta nói tới chuyện của Quý Vũ.

Tri Hoan bĩu môi một cái, cô không chút nào cảm thấy chuyện này có bao nhiêu đáng để tự hào, nhắc tới vẫn là cô nháo muốn chia tay, lại khóc một trận, người đàn ông kia mới nói muốn đuổi cô ta.

“Anh lớn như vậy, thật cho tới bây giờ không có thích qua bất kỳ cô gái nào sao?”

Thịnh Đường môi mỏng cong lên gọi cảm, thần sắc lướt qua ý cười: “Thế nào, người khác chứ cô là con gái của kẻ tham nhũng, cô ngay cả thích một người đàn ông cũng không dám?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 139: Trước Mặt Nhiều Người Như Vây Tỏ Tình, Quyết Đánh Đến Cùng?

Edit: Cẩm Quỳ

Beta: Stuki^^

Tri Hoan thần sắc đầu tiên là hơi hơi cứng đờ, ngũ quan xinh xắn ngay sau đó nhẹ nhàng mỉm cười, nhưng rất lạnh nhạt. Cô giẫm lên đôi giày cao gót cao mười centimet đi lướt qua người đàn ông.

“Có thể anh nói đúng! Mặc dù người người cảm thấy tôi tự do phóng khoáng, thiên kim tiểu thư không biết nỗi khổ nhân gian, muốn nói như vậy cũng không có sai! Nhưng tôi biết cái thế giới này thực tế tàn khốc như thế nào hơn biết bao nhiêu người, tình yêu chỉ có thể là thêu gấm trên hoa, không đáng giả dối toàn lực vào nó.”

(Thêu gấm trên hoa: ...)

Trước kia mặc dù là cô đã cự tuyệt Bạch lão, nhưng kỳ thật đáy lòng vẫn là do dự.

Thịnh Đường cười trầm thấp, thanh âm phảng phất mơ mơ hồ hồ không thực:, “Nếu như cô có thể trối chú ấy, không... cô khi đó cố thể hiểu rõ được là cái thế giới này thực tế cùng tàn khốc như thế nào!!!.”

....

Tri Hoan hôm nay mặc một cái váy ngắn trễ vai màu hồng, trên mặt trang điểm rất tinh xảo, ngũ quan nhỏ nhắn nhìn qua càng thêm kinh diễm, môi đỏ da trắng, chân nhỏ dài mà thẳng tắp mang đôi giày cao gót, toát lên hương vị nữ nhân xinh đẹp quyến rũ.

Thời điểm cô xuất hiện, hội trường phát ra một trận ồn ào bàn tán cùng kinh ngạc.

Bởi vì dù sao gần đây cô cũng là nhân vật được nhắc đến nhiều nhất, lại biến mất trong tầm mắt của truyền thông chưa từng xuất hiện, phần lớn mọi người đều phỏng đoán hẳn là cô đã trải qua khoảng thời gian không tốt.

Không nghĩ tới cô không có hiện ra vẻ chán nản, ngược lại vẫn xinh đẹp như lúc ban đầu.

Trừ điều đó ra, sự kinh ngạc cũng bởi người đàn ông đi bên cạnh cô.

Thân cao 1m87, một bộ đồ Tây bình thường rất nghiêm túc, nhưng anh dường như lại mặc rất tùy ý, lộ ra tán mạn từ trong xương, một tay đút ở trong túi quần, nét mặt kiêu ngạo.

Tri Hoan từ trước đến giờ không quan tâm người khác nhìn mình như thế nào, chỉ nghiêng đầu nhìn người đàn ông bên cạnh mình: “Mặc Thời Khiêm để cho tôi cùng người đó gặp mặt, ở nơi nào chứ?”

Thịnh Đường thuận tay cầm khối bánh ngọt trong đĩa của người phục vụ đang đi ngang qua: “Ăn đồ ăn, chờ lát nữa anh ta tự nhiên sẽ tìm tới.”

Tri Hoan: “... Cái này không tốt lắm đâu.”

Anh cúi đầu liếc cô một cái: “Là tìm tôi, không phải là tìm cô.”

Tri Hoan bĩu môi một cái, không nói gì.

Cô chưa ăn bữa ăn tối, đúng là cũng thật đói, tìm một chỗ ăn đồ ăn.

Thịnh Đường ngồi ở bên cạnh cô, ngồi trên ghế sa lon, ngoại trừ bắt đầu cảm khối kia bánh ngọt kia, anh ăn rất ít, cơ bản đều không đếm xỉa tới rượu ở đây.

Tri Hoan thấy anh không có ý tứ đứng dậy, có người tới cùng anh nói chuyện. Thịnh Đường mặc dù không giống như Mặc Thời Khiêm mặt luôn lạnh lùng, nhưng cơ bản mắt không liếc nhìn người đến một cái, người khác lại giống như không dám quấy rầy anh.

“Anh không có những chuyện khác phải xử lý sao?”

Nam nhân bùng ly rượu, liếc cô một cái, xì cười: “Chú ấy sợ cô bị người khác khi dễ.”

Tri Hoan ngạc nhiên: “Liên... Chẳng qua là theo tôi?”

“Ừ, tối nay chú ấy có chuyện, không thể phân thân.”

Tri Hoan cắn miếng bánh ngọt, từ từ nhai kỹ, mơ hồ nói: “Anh đối với anh ấy thật là tốt vô cùng.”

Thịnh Đường nâng ly rượu, giọng nói nhàn nhạt không thêm đề ý: “Thiếu nợ.”

Thiếu nợ?

Tri Hoan đột nhiên nghĩ đến, Mặc Thời Khiêm nói anh đã từng ở tù, mà hẳn làm vệ sĩ cho cô, là trả nợ nhân tình cho ba cô.

Cô không lên tiếng, nâng lên ly nước trái cây muốn uống.

Mới vừa đưa đến bên mép, có vật gì đó rớt xuống.

Cô nhú lông mày, liếc mắt nhìn mới phát hiện, một cánh hoa hồng...

Đang muốn nói chuyện, dư quang của khước mắt thấy toàn bộ phòng khách, một cơn mưa hoa hồng bao phủ.

Cô ngẩng đầu lên, nhìn cơn mưa cánh hoa từ bên trong đèn chùm thủy tinh rơi xuống, khước mắt điên cuồng giật giật... Đồ chơi gì vậy? Ban nhạc ngưng trình diễn, thuần khúc dương cầm chậm rãi vang lên.

Phụ nhị đại gia mỗi lần tỏ tình đều phách lối độc đáo như vậy, Trì Hoan không lấy làm lạ, cô đổi ly nước trái cây, tiếp tục bình tĩnh uống.

Trì Hoan nguyên bản đối với loại tiết mục này không có hứng thú.

Nhưng trong phòng khách phần lớn mọi người tự động hướng về một phương hướng mà nhìn, mà người kia lại vừa vặn theo cầu thang xoắn ốc bên trên đi xuống, thời điểm cô đang ăn bánh ngọt thuận tiện ngẩng đầu nhìn lên.

Là một nữ nhân vô cùng xinh đẹp, nếu như nói tại chỗ này có ai có thể khiến diễm lán át Trì Hoan một nước, vậy cũng chỉ có cô ấy, nhưng cô ấy hiện giờ, tuy đẹp, nhưng sắc mặt lại là nhợt nhạt lạnh lùng.

Không giống Trì Hoan kinh diễm bức người, cô ấy đứng ở dưới ngọn đèn, trắng noãn đến không bình thường.

Tóc dài màu đen, áo đỏ cúp ngực, váy dài màu đen càng tôn lên da trắng như tuyết, chẳng qua là lúc này cô ấy đang cau mày, có chút mờ mịt, còn có chút... Ừ, không kiên nhẫn.

Có thể là bởi vì bị tất cả mọi người nhìn chằm chằm, không để cho nàng duyệt, cho nên mặt mày bộc phát lộ ra lãnh đạm.

Trì Hoan dĩ nhiên biết cô ấy, là Sở Tích.

Có nam nhân trẻ tuổi đi về phía cô ấy, đã bước lên từng nấc thang, khiến cho màn tỏ tình này, hoàn toàn biểu diễn trước mắt tất cả mọi người.

Trì Hoan chống cằm, nghiêng đầu nhìn về phía nam nhân bên cạnh, không vui nói: “Cô ấy thế nào trắng như vậy, thật là so với nữ nhân bên cạnh đều muốn trắng hơn, so với tôi lại còn trắng hơn.”

Thịnh Đường mấy giây sau mới nghiêng đầu liếc qua, giễu cợt: “Trắng hơn cô cũng mất hứng?”

“So với tôi xinh đẹp tôi đều mất hứng.”

“...”

Trì Hoan không hứng thú lắm nhìn nhìn, thờ dãi nói: “Cô gái xinh đẹp coi như là cảnh nhà sa sút, nhưng cũng vẫn rất có thị trường, suy nghĩ một chút thì tôi thật là tiện nghi Mặc Thời Khiêm rồi.”

“Muốn từ trong tay cô cướp chú ấy đi, tôi hôm nay xuất hiện sẽ không ít.”

À?

Trì Hoan dò xét chung quanh một phen, ai, Quý Vũ, hay Bạch Vân?

Quý Vũ cùng Bạch Vân cô đều không liếc đến, ngược lại lại thấy Bạch Tụng.

Bạch Tụng đứng ở cách đó không xa, nhìn bọn họ, một đôi mắt nhìn chòng chọc vào Thịnh Đường, trong đôi mắt chứa đầy yêu thương, càng nhiều hơn chính là... Khán trương và thấp thòm bất an.

Trì Hoan yên lặng thu tâm mắt lại, lại liếc Thịnh Đường.

Anh lúc này cũng nhìn hai người kia ở trên lầu, gương mặt đẹp trai một mảnh nhợt nhạt, dường như không hề quan tâm, ung dung thông thả uống rượu vang.

Không cần Trì Hoan đoán, thả cánh hoa hồng cùng tiếng nhạc dương cầm, đều là khúc nhạc dạo để tỏ tình.

Mạnh mẽ tỏ tình cũng không phải là không được.

Cậu nhà giàu kia cầm trong tay hộp nhẫn, ánh đèn chiếu trên mặt của hắn ta hiện ra một mảnh tình thâm si luyến: “Tích nhi, anh thích em, từ lần đầu tiên nhìn thấy em liền thích em, gả cho anh, được không?”

Trước mặt nhiều người như vậy tỏ tình, quyết đánh đến cùng?

Thời cấp hai Trì Hoan cũng đã gặp được trường hợp này, có nam sinh tỏ tình với cô ngay trước toàn trường... Ha ha.

Bên cạnh hai người phụ nữ thẩm thì to nhỏ:

“Cô bé kia nhà nào, tôi thế nào chưa thấy qua?”

“Không phải là đại tiểu thư Sở gia mất cao hơn đầu sao~, đây chính là con trai thị trường mới nhậm chức, mệnh thật đúng là tốt.”

“Bất quá tôi có thể nghe nói Thị trường mới này có đứa con trai không an phận, trêu hoa ghẹo nguyệt vô cùng lợi hại.”

“Vậy thì thế nào, cô ấy chỉ cần gạt đầu một cái, đừng nói chính mình, toàn bộ Sở gia cũng có thể gà chó lên trời, cô ấy có thể không đáp ứng sao?”

Thịnh Đường hơi hơi rũ trông mắt đen nhánh, nhìn chất lỏng song sánh màu đỏ trong ly, môi mỏng câu lên ý cười lạnh lẽo, ngón tay khớp xương rõ rang, lắc lắc ly rượu, nhẹ nhàng quơ quơ.

Lại nâng đôi mắt, đáy mắt ảnh in ảnh ngược của một bóng người mảnh mai.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Quan Hệ Thế Nào? Quan Hệ...bạn Giường Ha

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stuki^^

Sở Tích nhíu mày, một mực chờ người đàn ông trước mặt nói xong, thanh âm của Microphone gần như truyền khắp toàn phòng tiệc.

“Không được!..”

Dứt lời, Sở Tích liền nhấc lên làn váy dài, nâng chân lướt qua nam nhân bên người đi xuống.

Tri Hoan “...”

Sở Tích có một khuôn mặt cao quý từ khi sinh ra, nét mặt lộ ra lạnh lùng, lãnh đạm giống như là người ở trên cao không thể chạm.

Cô ấy tự mình đi qua phòng khách, hướng phòng vệ sinh đi tới.

Nữ nhân vật chính biến mất trong tầm mắt của mọi người, màn tỏ tình lúc bắt đầu hoành tráng, lại lấy phương thức dị thường lúng túng mà kết thúc.

Hiện trường buổi dạ tiệc còn lại tiếng nghị luận thật nhỏ.

Vài người tiến lên, vừa an ủi vừa đem người đàn ông kia kéo xuống.

Tri Hoan uống nước trái cây, ánh mắt một mực đi theo bọn họ cho đến khi bọn họ biến mất ở trong tầm mắt, môi đỏ mọng mân ra hơi lạnh, khoan thai chậm rãi hỏi: “Tôi có thể đi xem bọn họ sao?”

Thịnh Đường liếc cô.” Cô thật đúng là thật thích xen vào chuyện của người khác.”

Tri Hoan cắn ống hút, làm như có thật: “Người đang lúc tuyệt vọng liền càng rõ ràng hơn, khi bị vây trong khốn cảnh có người trợ giúp đáng quý biết bao, tôi xinh đẹp như vậy, nếu gặp trường hợp giống vậy thì tỷ lệ đồng ý có thể là rất lớn.”

Thịnh Đường “...”

Anh mỉm cười, thân nhiên nói: “Tôi chỉ phụ trách cô.”

“Vậy nếu như bọn họ đánh tôi?”

“Không người nào có thể đánh cô.”

Tri Hoan đứng dậy đi ngay vào phòng vệ sinh.

Buổi dạ tiệc này là đang ở một quán rượu cao cấp của Lan thành, hẳn là được bao rồi.

Thời điểm cô vào phòng vệ sinh lại phát hiện bên trong không có người, nhíu nhíu lông mày, suy nghĩ của cô chà lè không chính xác? Cô cũng nghĩ nhiều, đẩy ra cửa phòng ngăn và buồng vệ sinh.

Tri Hoan mới vừa đi vào, liền nghe được cách vách có người đi ra, sau đó là âm thanh giày cao gót từ bên ngoài đi vào, kèm theo âm thanh nổi giận dùm dùm, chất vấn: “Sở Tích, cô đây là ý gì?”

Trong gương phản chiếu hình ảnh khuôn mặt lạnh lùng của nữ nhân, Sở Tích vịn vòi nước, đã thay quần áo khác đi ra. Cô ấy cúi đầu rửa tay, gương mặt không có chút cảm xúc nào: “Thẩm thẩm là có ý gì?”

“Tần Đại cầu hôn với cô, cô tại sao phải cự tuyệt?”

Ngày mùa đông đã lạnh, giọng nói nữ nhân lộ ra càng lạnh hơn: “Tôi không thích anh ta, còn cần lý do nào khác sao?”

“Không thích? Cô có tư cách gì nói không thích, cô có biết hay không nếu như cô đáp ứng cậu ấy, chuyện thúc thúc của cô khả năng còn có thể cứu vãn được?”

Sở Tích đưa tay đóng vòi nước, đứng thẳng người, quay đầu đi, từ trên cao hời hợt nhìn xuống: “Tôi biết, nhưng là...” đôi môi hồng nhạt, nhưng nét mặt toát lên sự lạnh lùng kiêu ngạo: “Chuyện liên quan gì tới tôi sao?”

“Cô...” Người đàn bà giận dữ, giọng tay chính là muốn tát.

Bàn tay liền dễ dàng bị nữ nhân bắt được: “Gọi bà một tiếng thăm thăm, là bởi vì tôi không biết bà tên là gì... Từng người của Sở gia tôi đều không muốn gặp, chuyện này tôi nhớ tôi đã nói rất rõ rồi chứ?”

“Sở Tích, nếu không phải do cô thì Sở gia hôm nay làm sao mà biến thành bộ dạng này, cô đúng là sao quả tạ!”

Sở Tích cười một cái” Bà mắng nửa câu nửa thử xem, Sở phu nhân!”. “Cô...” hét nửa ngày, Sở phu nhân mặt đỏ bừng lên, không cách nào tránh thoát việc bị Sở Tích túm vào cổ tay. Một đứa con gái yếu ớt khi còn bé bởi vì không được sủng ái đã từng bị ném tới trong quân đội vài năm, không nghĩ tới khi ra ngoài thân thể càng khỏe lên, vốn chính là đứa đã không nghe lời chủ, bây giờ xương cứng hơn rồi: “Thả tay ta ra!!”

“Thả ra cũng được, nhưng mà lần sau trước khi muốn đánh tôi mắng tôi thì hãy nghĩ cho rõ ràng, tôi rất tôn kính trưởng bối, nhưng trong chuyện này thì sự nhân nại rất kém cỏi... Còn nữa, bà đã đến rồi, liền thay tôi chuyển lời tới những người khác ở Sở gia, nghĩ muốn tôi bán gương mặt này để các người tiếp tục hưởng vinh hoa phú quý sao?” Môi của cô ấy cong lên lạnh lùng, khề mở khề khép: “Năm mơ!”

Dứt lời, Sở phu nhân bị Sở Tích hất một cái, lao đảo mấy bước mới đứng vững.

Đội bà ta đứng vững vàng, lại muốn mắng, nhưng nhìn với ánh mắt lạnh như hàn băng, bà ta vẫn là miễn cưỡng nhịn được.

Sở phu nhân chân trước rồi đi, Sở Tích gương mặt không chút gọn song sửa sang lại quần áo, cũng đi theo ra khỏi WC.

Tri Hoan từ bên trong đi ra.

Cô để túi xách lên thành bồn, rửa tay một cái, dùng khăn lau khô tay, sau đó lấy một thỏi son trong túi xách ra, hướng về phía gương tô son, mới vừa đánh một chút thì lại có người đẩy cửa tiến vào.

Cô từ trước đến giờ không chú ý người khác, nhưng thời điểm dư quang của khóe mắt liếc đến, biết người đi vào là ai, động tác của cô vẫn dừng lại.

Về mặt lạnh vài phần, không khỏi cảm thấy chán ghét.

Người tiến vào là Quý Vũ...

Bản năng khi nữ nhân đối với tình địch chính là ghét, lúc trước cô cùng Quý Vũ vẫn tính là một bạn bè của bạn bè.

Mặc dù Mặc Thời Khiêm đối với cô ta không có cảm giác đặc biệt gì, nhưng suy nghĩ một chút, hẳn ăn một tháng cơm trưa do nữ nhân này tự mình làm, cô đã cảm thấy ghét.

Thu tầm mắt lại, tiếp tục trang điểm, không có ý định quan tâm tới cô ta.

Quý Vũ đi thẳng tới đằng sau lưng cô, lấy dũng khí mở miệng: “Tri tiểu thư.”

Cô vẫn nhìn gương, nhàn nhạt đáp một câu: “Có việc gì thế?”

“Cô... Cô cùng Thời Khiêm rốt cuộc là quan hệ như thế nào?”

Thời Khiêm?

Tri Hoan mặt không chút gọn sóng, đem thỏi son thu lại, quay đầu nhìn cô ta: “Anh ấy với cô rất thân quen sao? Ai cho phép cô gọi thân mật như vậy?”

Quý Vũ không nghĩ tới thái độ của Tri Hoan chính là hùng hổ dọa người, lúc trước cô ta còn cảm thấy Tri Hoan mặc dù có chút yếu ớt, tính khí có chút kém, người cũng không coi là đặc biệt xấu, bây giờ mới biết, so với Bạch Vân đều không tốt hơn bao nhiêu.

Cô ta cắn môi, lại lặp lại câu hỏi: “Lần trước tôi ở công ty gặp cô... Anh ấy bây giờ đã không phải là vệ sĩ của cô nữa rồi, tại sao lúc anh ấy làm việc cô lại đi tới đó tìm anh ấy?”

Tri Hoan nhìn đôi mắt tròn ngược lên của cô ta, ánh mắt khiếp sợ, nhưng thân thể lại dừng cảm kiên trì, thật giống như cô là người xấu ác độc. Cô chợt phì cười một tiếng, dứt khoát diễn thật tốt vai diễn này: “Quan hệ thế nào? Quan hệ... bạn giường ha!”

Quý Vũ mở to hai mắt, không thể tin nhìn cô, mấy giây sau liền bật thốt lên: “Không có khả năng.”

Cô ta cũng không tin.

Trì Hoan nghĩ muốn dùng một câu nói đánh nát loại ý nghĩ ảo tưởng của tiểu nữ sinh dành cho người đàn ông của cô, nhưng kết quả hoàn toàn ngược lại.

Thật ra thì nếu như cô nói uyển chuyển, Quý Vũ khả năng sẽ còn tin, nhưng cô “đanh đá” như vậy, còn nói quan hệ bạn giưòng khó nghe thế kia, trực tiếp làm cho Quý Vũ cảm thấy cô là loại” Nữ nhân xấu xa không cần thể diện.”

Lời nói của loại nữ nhân này là không thể tin. Ngay cả Bạch Vân đáng ghét muốn chết cũng không có nói mình cùng Thời Khiêm ngủ chung ... Quả nhiên nữ nhân trong ngành giải trí còi mở hơn nhiều.

Quý Vũ nhìn gương mặt tinh xảo trước mắt, càng nhìn trong đầu càng xem thường Trì Hoan.

Trì Hoan mặc dù xinh đẹp, nhưng cô ta cũng không tin Thời Khiêm sẽ thích kiểu nữ nhân xinh đẹp như vậy. Hơn nữa, cô ta mới vừa rồi còn nghe mấy lời thô bỉ từ bọn nhà giàu, nói Trì Hoan vì một vai diễn không chỉ chủ động hẹn anh ấy ăn cơm, còn chằm ngòi thổi gió ngáng chân người khác.

Nói rõ ràng mạch lạc, lại đặc biệt khó nghe, càng khinh bỉ.

Trì Hoan nhất định là phát hiện ra Thời Khiêm không chỉ là một vệ sĩ, còn rất có tiền mới có thể câu dẫn anh ấy, nếu như Trì Hoan thích anh, tại sao không thích trong lúc anh vẫn là vệ sĩ của cô ấy?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Trì Hoan, Cô Đúng Là Khinh Người Quá Đáng!

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stuki^^

Trì Hoan nhìn cô ta, đôi môi đỏ mọng cong lên đầy lười biếng: “Không có khả năng? Tại sao lại không thể? Chẳng lẽ cô cho rằng là anh ấy chỉ nói chuyện yêu đương đơn thuần, không cần nữ nhân ngủ cùng sao?”

Quý Vũ bị cô nói đến mức gương mặt đều đỏ lên: “Ngày đó thời điểm cô rời khỏi phòng làm việc của anh ấy thì rất tức giận... Vậy nếu như các người thật sự là... Là loại quan hệ đó, anh ấy tại sao không ra ngoài đuổi theo cô?”

Ngày ấy...

Mặc Thời Khiêm đích xác không có đuổi theo cô. Trì Hoan chợt im lặng mấy giây.

Trì Hoan trong lòng lại tràn ra mấy phần không vui, nhưng khóe môi lại cong cong sâu hơn, hời hợt đáp: “Tôi với anh ấy không phải loại quan hệ đó, chẳng lẽ là cô với anh ấy sao? Quý Vũ, anh ấy cự tuyệt cô số lần còn chưa đủ sao? Đem cô trực tiếp đuổi khỏi công ty còn chưa đủ? Tôi cảnh cáo cô, đừng ở dưới mi mắt của tôi mà quyến rũ anh ấy, nhìn liền thấy phiền.”

Quý Vũ càng nghe mặt càng đen, nghe được câu cuối cùng, tức giận đến ngón tay đều run rẩy, không nhịn được liền không lựa lời mà phản bác: “Cô dựa vào cái gì mà nói như vậy? Tôi chỉ là theo đuổi anh ấy mà thôi, tôi lại không có tổn hại người khác, còn cô khi theo đuổi Mặc Tây Cổ cũng không ít lần bí mật khi dễ người khác.”

Cô hăm hại người khác?

Thời điểm cô vừa mới bắt đầu đuổi theo Mặc Tây Cổ đích thực là ý thế hiếp người, nhưng cũng chỉ là vừa mới bắt đầu gần nửa năm, hơn nửa nguyên nhân rất lớn là bởi vì khi đó cô mới mười sáu, mười bảy tuổi, tuổi còn nhỏ phản nghịch lại tự do phóng khoáng.

Sau đó rất nhanh thì phát hiện Mặc Tây Cổ mặc dù không để ý đến mình, nhưng anh ta cũng không để ý đến người đàn bà khác, vì vậy dĩ nhiên là lười uổng phí thời gian.

Trì Hoan nghe vậy, trực tiếp bật cười: “Được! Nếu cô đã biết tôi là hạng người gì vậy thì không còn gì tốt hơn... Chính là không biết ngoại trừ đáng ghét, cô có giá trị để tôi phải bắt nạt cô không?”

Quý Vũ sắc mặt tái nhợt, trong giọng nói của Trì Hoan mang hàm ý khinh miệt thấu xương.

Thời điểm cô ta lại muốn nói chuyện, Trì Hoan đã lần nữa xoay người hướng về phía gương, không coi ai ra gì tiếp tục việc trang điểm, một bộ dáng không muốn nói lý với cô ta nữa.

Quý Vũ ở một bên đứng trong chốc lát, Trì Hoan từ đầu đến cuối không nhanh không chậm thoa phấn.

Tình cảnh như vậy, để cho cô ta khó chịu cùng bức bối không nói ra được.

Cô ta cảm thấy lại nói cũng sẽ không có kết quả gì, vì vậy xoay người liền muốn rời đi, nhưng là đi hai bước lại phát hiện mình tới phòng vệ sinh ngoại trừ Trì Hoan nói chuyện thì không hề làm gì cả, lại lần nữa xoay người đi vào.

Chờ Quý Vũ đi ra, Trì Hoan cũng đã trang điểm xong, thu dọn đồ đạc, lại dùng ngón tay vuốt mái tóc dài của mình, sửa sang lại quần áo, lúc này mới cầm túi xách chuẩn bị trở về.

Quý Vũ rửa tay xong liền đứng chắn trước mặt cô.

Trì Hoan không thể tránh khỏi thấy khóa kéo của chiếc váy tinh tế mà Quý Vũ đang mặc... Không có khóa kéo?

Đều có thể nhìn thấy màu sắc của chiếc áo lót bên trong.

“...”

Cô mím môi môi, mặt không biểu tình.

Quý Vũ dùng bước kéo cánh cửa phòng ra, phía sau đột nhiên khẽ động, cô ta lập tức sợ hết hồn, xoay người nhìn đã thấy Trì Hoan ở phía sau lưng, khẩn trương chất vấn: “Cô làm gì vậy?”

Trì Hoan liếc cô ta một cái, miễn cưỡng chế giễu: “Quý tiểu thư, kỹ xảo lộ thịt cũng chú trọng quá.”

Ném xuống một câu nói này, cô liền dẫn đầu đi ra ngoài trước.

Từ trong phòng rửa tay đi ra ngoài chính là hành lang dài, hai bên đều là thủy tinh trong suốt, Bạch Tụng cùng một cô gái tuổi tác xấp xỉ đứng ở cách đó không xa.

Thấy cô đi ra, hai người đều nhìn cô, ánh mắt hơi lộ ra ngoài ý muốn.

Nhưng Trì Hoan chỉ nhìn lướt qua, trực tiếp trở về phòng khách.

Khi lướt qua hai người họ, cô cảm giác được một bầu không khí không giống bình thường, dù loại ánh mắt không có thiện ý đặt trên người của cô, thỉnh thoảng sẽ còn phát ra tiếng cười khê.

Trì Hoan thật ra thì cũng không phải quá nhạy cảm, chẳng qua là cô hiểu rất rõ cái giới này, cho nên quá rõ những thứ này đại biểu cái gì.

Nguyên bản cũng không có ý quan tâm tới, cô phát hiện ở chỗ ngồi cũ đã không thấy Thịnh Đường đâu. Cô nhíu mày, khắp nơi dò xét, trong lòng bất mãn. Anh không phải là đặc biệt thay Mặc Thời Khiêm tới “nhìn” cô sao? Thế nào mà cô mới đi vệ sinh một lát đã không thấy tăm hơi đâu rồi?.

Lấy điện thoại di động chuẩn bị gọi điện thoại, đột nhiên nghe được một trận cười vang, cô theo bản năng nhìn sang.

Tiếng cười là từ sau lưng Quý Vũ phát ra, một nữ nhân bụng lỵ rượu, một cái tay khác che môi cười: “Quý tiểu thư, y phục này của cô cũng đủ hợp thời! Giả bộ lộ lưng tôi đã thấy, nhưng loại người như cô lộ áo lót, là đang học Âu Mỹ phóng khoáng sao?”

“Vậy cũng không thể mặc cái loại bra này đi, còn vẽ hình hoa?.”

Quý Vũ sắc mặt mơ hồ, về mặt luống cuống, cúi đầu liếc nhìn chính mình, thấy không ít người đều nhìn chăm chăm sau lưng của mình, liền trở tay đi mò... Bạch Tụng cùng một người bạn khác cũng nhìn phía sau Quý Vũ, lúc này liền kinh ngạc nói: “Tiểu Vũ, váy của cậu là thế nào vậy... Thế nào lại có lỗ hổng lớn như vậy?.”

Quý Vũ mặc chính là cái váy ngắn màu gạo trắng, thiết kế bảo thủ, sợi tổng hợp mềm mại, rất thanh thuần.

Không biết tại sao, mặc dù người xem trò vui nhiều, nhưng chân chính tiến lên không nhiều, vẫn là Bạch Tụng hỏi một nam nhân, nhận lấy âu phục, khoác lên trên người của cô ta, mới xem như phòng ngừa cô ta tiếp tục lộ sạch.

Nhưng Quý Vũ da mặt mỏng trong trường hợp lại gây ra trò cười như vậy, khó chịu nổi nước mắt liền ào ào rơi xuống.

“Tiểu Vũ, y phục của cô có hay không bị cái gì đó làm rách... Tôi mới vừa nhìn lỗ thủng là trắng, không giống như là kiểu váy thành dáng vẽ như vậy.”

Bị người ta làm rách?

Quý Vũ ánh mắt liếc qua đám đông một chút liền nhớ lại tại phòng vệ sinh thời điểm Trì Hoan có “lòng tốt” thay mình kéo khóa lên.

Ngẩng đầu đã nhìn thấy nữ nhân đứng ở cách đó không xa, cô ta trong nháy mắt liền tức giận đến tột đỉnh.

Cô ta được bọc trong âu phục không để ý tầm mắt của mọi người đi thẳng tới.

Trì Hoan thờ ơ nhìn Quý Vũ đi tới trước mặt của mình, chân mày hơi nhíu, liền thấy Quý Vũ mắt ngậm nước, giọng không kiềm được chất vấn: “Trì Hoan, cô đúng là khinh người quá đáng!”

Nữ nhân cùng nữ nhân tranh đấu, đừng nói là quần chúng bình thường, trong xã hội thượng lưu các quý phụ ăn không ngồi rồi cũng rất thích xem.

Huống chi nhân vật chính lại là nhân vật nóng nhất trong đề tài gần đây.

Trì Hoan đi đôi giày cao gót mười centimet, cao hơn Quý Vũ một chút, rừ mắt liếc cô ta, buồn cười hỏi: “Tôi sao?”

Nữ nhân này lại tại tự biên tự diễn, thật là hài hước? Thật sự cho rằng cô không nói gì, liền xem cô như không biết gì sao?

Bạch Tụng không rõ vì sao, cũng không muốn dính líu tới Trì Hoan, mà không nói cái gì cũng không tốt, chẳng qua là hỏi: “Tiểu Vũ, chuyện gì xảy ra?”

Bởi vì cùng chung kẻ địch là Bạch Vân, Bạch Tụng cùng Quý Vũ từ sau sự việc lần trước tại Bạch gia quan hệ liền càng ngày càng tốt.

Quý Vũ đôi mắt đỏ bừng trừng trừng nhìn Trì Hoan, khóc thút thít nói: “Là cô ta làm rách váy của tôi. . . Mới vừa rồi tại phòng vệ sinh, cô ta nói giúp tôi kéo khóa. . . Sau đó váy của tôi liền trở thành như vậy.”

Trì Hoan “. . .”

Bạch Tụng ánh mắt phức tạp, cau mày nhìn cô: “Trì tiểu thư, Tiểu Vũ đã bị đuổi, cô không cần phải đối xử với cô ấy như thế.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: Lần Sau Lại Bán Nhớ Đi Nâng Ngực

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stuki^^

Trì Hoan trên mặt nở nụ cười, mặc dù đáy mắt đầy châm biếm: “Tôi đối xử với cô ta như thế nào?”

Bạch Tụng chống lại ánh mắt của cô, nhất thời đã cảm thấy khí thế chất vấn lúc đầu giảm hơn phân nửa, nhưng rốt cuộc cũng là đại tiểu thư của Bạch gia, lần nữa trấn tĩnh lên tiếng: “Mới vừa rồi tôi ở bên ngoài chờ Tiểu Vũ không có người nào tiến vào nữa, cũng chỉ có cô là từ bên trong đi ra, nói cách khác. . . Mới vừa rồi tại phòng vệ sinh, chỉ có hai người các cô, hơn nữa. . . Cô có thừa nhận hay không, cô chạm tới váy của Tiểu Vũ?”

Trì Hoan hơi hơi ngẹo đầu, giọng nói mềm mại, nhỏ nhẹ lại lười biếng: “Giấy khóa kéo không có kéo lên, tôi thấy áo lót đều lộ ra nên liền giúp cô ta kéo lên!”

Ngữ điệu dừng lại mấy giây, cô lại tiếp tục nói: “Lại nói Quý tiểu thư, nếu cảm thấy không yên lòng về con người tôi, tôi thay cô kéo xong giấy khóa, tại sao cô không có hướng về phía gương kiểm tra một chút xem tôi có động tay chân không? Thế nào lại phải làm cho người ta chê cười mới phát hiện bộ váy bị rách?”

Lời này của cô ý tứ rõ ràng, chính là nói Quý Vũ cố ý gài tang vật.

Quý Vũ bị cô nói giận đến nảo sung huyết: “Cô. . . Cô đúng là ác nhân còn nguy hiểm!”

“Tôi là ác nhân thì cũng vẫn nói phải trái, cô thì sao? Phòng vệ sinh là tôi đưa cô vào hay là tôi biết trước cô sẽ theo đuổi tôi cùng vào? Váy kéo khóa xong thì tôi sẽ động vào y phục của cô sao? Cô là không dùng đầu óc nên rêu rao bậy bạ, hay vẫn là chính mình cất quần của mình còn cố ý rêu rao bậy bạ?”

Tốc độ nói của cô cũng không nhanh, nhưng chính là để cho người ta không chen vào nổi, ít nhất Quý Vũ không chen vào được.

Trì Hoan lại ngừng mấy giây, đôi môi đỏ mọng cong sâu hơn: “Lại nói, cô là cảm thấy mặt mũi mình rất lớn sao? Có thể chèn ép tôi sao? Cho nên tôi muốn hại cô mất thể diện?”

Trì Hoan tại giới giải trí mấy năm nay, không biết đã bao nhiêu lần cùng nữ nhân khác đấu khẩu, bàn về cãi nhau, mười Quý Vũ đều không phải là đối thủ

của cô.

Nhưng tình cảnh này nhìn lướt qua một chút liền cảm thấy là Trì Hoan hùng hổ dọa người, khi dễ tiểu cô nương.

Dù sao một người là một tiểu thư ngoan ngoãn hiền lành, một người lại là con gái của tham quan.

Huống chi Trì Hoan từ trước đến giờ đều bộc lộ ra khí thế cao ngạo, lại kiêu mị mình miễm, vô cùng hấp dẫn, rất dễ dàng để cho những nữ nhân khác cảm ghét.

Bạn của Quý Vũ thấy Quý Vũ bị chọc tức không nói được ra lời, trực tiếp liền động thân tiến lên một bước, cười lạnh mở miệng: “Chẳng lẽ không phải là bởi vì cô thích cùng một người với Tiểu Vũ, lại bởi vì Tiểu Vũ làm cho anh ta một tháng bữa trưa, cho nên cô ghi hận trong lòng? Hôn nữa, Trì tiểu thư, rốt cuộc là sức lực từ đâu mà cô nói mình có giá trị cao như thế? Nếu cô thanh cao như vậy, như thế nào lại chỉ vì lấy được một vai diễn mà nghĩ đủ cách cấu kết với người đầu tư?”

Ánh mắt Trì Hoan hơi híp lại, nhìn chằm chằm nữ nhân nói chuyện, không những không giận mà còn cười tươi: “Cô nói cái gì?”

Cô vì một vai diễn mà nghĩ đủ cách cấu kết với người đầu tư?

Hả? Cô thế nào lại không biết?

Thật là, đem bản thân trở thành người nổi tiếng, người khác truyền miệng liên quan tới sự tích của mình, có bao nhiêu cái là sự thật mình cũng không biết.

Quý Vũ thấy cái bộ dạng “Giả bộ ngu” này, không nhịn được nói: “Có một số việc trong lòng cô và tôi đều biết rõ, không cần phải nói ra đi?”

Trì Hoan khoé mắt chân mày đều há lên, ánh mắt nhưng có chút bức người: “Trong lòng cô biết, vậy cô nói đi? Tôi cũng không rõ ràng... Tôi đã cấu kết với người nào.”

Ở trong xã hội này, sống lâu rồi, cô cũng không cảm thấy quy tắc ngầm là chuyện gì lạ. Mặc dù chính cô cũng không nguyện ý, cũng không làm, nhưng nữ minh tinh dùng thân thể đổi lấy cơ hội, chẳng qua chỉ là một người muốn một người tình nguyện, giao dịch mà thôi.

Nhưng chuyện này cũng không có nghĩa là cô tình nguyện sử dụng quy tắc ngầm. Ai cũng ở sau lưng chiếm tiện nghi của cô nhưng trước mặt lại đâm cô một dao, hơn nữa cô một chút chỗ tốt cũng không có.

Quý Vũ cảm thấy, Trì Hoan nếu như nói lời xin lỗi, hoặc là không ép như vậy, cô ta cũng sẽ không tại trường hợp này vạch trần chuyện xấu của cô.

Lúc này liền giận dữ chỉ trích: “Chẳng lẽ cô không có sao? Lần trước chính tại tôi nghe có người nói cô vì vai diễn hẹn vị ấy ăn cơm... Lúc ăn cơm còn có ý dùng chân cùng cọ chân người ta... Còn làm bộ như không cẩn thận nâng chén làm đổ nước trên người của mình, muốn dụ dỗ... Còn có... Còn có quá đáng hơn, nhưng tôi còn ngại nói!”

Cho nên cô ta cũng không tin Thời Khiêm đi cùng với cô.

Nếu coi như bọn họ thật ở cùng một chỗ, cũng là Trì Hoan lừa gạt anh ấy, thậm chí có khả năng cho anh ấy đội nón xanh.

Trì Hoan cười một tiếng, giọng nói bộc phát ôn nhu mềm mại: “Ài vậy?”

Khó trách mới vừa vào buổi tiệc cô đã cảm thấy ánh mắt người khác nhìn mình không đúng, cô hoài nghi ai đó tung tin vịt thừa dịp cô mới vừa đi vào phòng vệ sinh liền tiếp tục truyền bá.

“Tôi...”

“Cô luôn mồm luôn miệng nói cũng chỉ nói được tin tức không chính xác, bắt quá cũng chỉ nghe đồn bậy bạ từ những người nhiều chuyện, làm phóng viên cũng không đủ tư cách.”

Quý Vũ bị cô ép, cũng sẽ không giấu giếm, lung tung nhìn một vòng hiện trường, tìm ra một đám con nhà giàu ban đầu nói phét, trực tiếp chỉ qua —— tại cùng một vòng, tỷ lệ chạm mặt cao cũng không coi là việc khó.

“Chính là Phương thiếu, nếu muốn người khác không biết trừ phi mình không làm. Trì Hoan, cô còn thật sự cho rằng cô làm những chuyện kia không có ai biết sao? Mọi người chẳng qua là không nói ngay trước mặt cô mà thôi.”

Trì Hoan nét mặt lạnh lùng, ánh mắt băng lãnh, nhìn thẳng đến hướng mà Quý Vũ chỉ.

Cô dễ dàng bắt được sự chột dạ từ trong ánh mắt của người đàn ông kia.

Đáng đáp còn không dễ nhìn bằng người con thị trường tỏ tình cùng Sở Tích, xấu xí còn thô bỉ, vẻ mặt xanh xao, đáng khinh.

Cô hất hất mái tóc dài, môi đỏ mọng câu lên, cười không có độ ấm, dùng lời nhỏ nhẹ đạm thanh nói: “Cô ta nói những lời này, là từ trong miệng của anh nói ra?”

Chột dạ đi qua, Phương thiếu kia dứt khoát liền cứng rắn đáp: “Bất quá chỉ là con gái của một tham quan đã ngã ngựa, nếu không phải gương mặt này của cô tạm được, cô cho rằng là lão tử coi trọng cô sao?”

Trì Hoan nụ cười trên mặt nhất thời giảm phân nửa, nhưng vẫn có vài phần tự tiểu phi tiểu, lạnh lùng nhàn nhạt nhìn anh ta, lời nói tinh táo lại mang đầy khinh bỉ mỉa mai: “Muốn thương tôi? Trì Hoan tôi hôm nay coi như là hồ lạc Bình Dương bị chó khinh. Nhưng trong mắt tôi, anh là loại rác rưởi, ngay cả con chó cũng không bằng.”

Coi như không có Mặc Thời Khiêm, những người mở miệng muốn bao nuôi cô cũng đủ loại màu sắc hình dạng, tùy tiện xách một người ra đều so với tên trước mắt này tốt hơn rất nhiều.

Chó nói chỉ là Larry phu nhân và mẹ của Mặc Tây Cố còn muốn để cô cùng với Mặc Tây Cố ở chung một chỗ.

Đầu năm nay con nhà giàu luôn là bị một chút gia thế nhỏ nhỏ của mình mà đã xếp mình vào tầng lớp thượng lưu, chỉ có chính mình làm nhục người khác, sao có thể chịu được người khác nhục nhã như vậy, huống chi Trì Hoan lúc này đã sớm không giống với ngày xưa, cô ta dựa vào cái gì?

“Cô dám nói cô không có?” Mặt của Phương thiếu dữ tợn mấy giây, mới giễu cợt nói: “Cũng đúng, đầu năm nay loại người như cô làm kỹ nữ còn phải lập đèn thờ trình tiết! Cô cũng chỉ có gương mặt này có thể nhìn, lần sau còn muốn bán nhớ đi nâng ngực, công phu trên giường cũng kém muốn chết, hưởng qua cô một lần tuyệt đối không có hứng thú gặp mặt lần thứ hai.”

Âm thanh nghị luận của xung quanh vang to hơn, trực tiếp bay vào lỗ tai Trì Hoan.

Mặc dù khoảng thời gian này Trì Hoan cơ bản ở trong biệt thự của Mặc Thời Khiêm dưỡng thương, rất ít đi ra ngoài.

Mặc dù bọn họ cũng không có chính mắt thấy trực tiếp, nhưng qua lời nói này của Phương thiếu, thậm chí cũng có người đã làm như thật sự thấy bọn họ cùng xuất hiện.

Nhưng cái đại sảnh này bên trong phần lớn đều là người ham bát quái, nhất là nữ nhân, vẫn thật là tình nguyện tin tưởng lời của Phương thiếu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 143: Trì Hoan, Cô Rốt Cuộc Có Cởi Hay Không??

Dưới ánh đèn, Trì Hoan đôi mắt lạnh lùng nhìn nam nhân đứng cách đó không xa.

Cô không hiểu, tại sao nam nhân có thể trưởng thành thành cái đức hạnh chán ghét này?.

Tay cô chỉ cầm điện thoại di động, vốn là chuẩn bị gọi điện thoại cho Thịnh Đường, chẳng qua là đột nhiên có chuyện phát sinh liên tiếp làm cho cô một chút cơ hội cũng không có, giấy cao gót giẫm trên thảm dày, không phát ra âm thanh đi tới.

Trên mặt cô hiện lên ý cười rất xinh đẹp, nhưng biến hóa tinh xảo, khuôn mặt bao phủ một khinh bỉ ung dung, ánh mắt đùa cợt, giọng nói mềm nhẹ nhưng lại cực độ lạnh lùng: “Anh sống đến cảnh giới như vậy, thật là vô địch rồi! Tôi cho anh đáp án là được chứ? Được a, dùng điện thoại di động của anh gọi điện thoại cho tôi, nhìn trong điện thoại của tôi có hay không tồn số của anh, có ghi chép cuộc nói chuyện điện thoại nào hay không, có hay không tin nhắn, hoặc là Wechat... Cùng bất kỳ cái nào khác chứng tỏ tôi chủ động liên lạc với anh, hơn nữa...”

Đôi môi đỏ mọng nhẹ nhàng cười: “Anh ngược lại nói một chút, anh có thể cho tôi vai gì mà có thể để cho tôi cùng anh lên giường... Nha, như là đã xảy qua rồi, vai diễn kia tôi chắc đã lấy được rồi? Là của ai? Nhân vật nào? Ừ?”

Phương thiếu không nghĩ tới Trì Hoan lại đột nhiên hỏi cái này, vốn chính là khoác lác, thêu dệt vô có thôi.

Một chút liền bị hỏi đến ứng phó không kịp, căn bản không phản ứng kịp.

Chó nói chỉ là sẽ có bất kỳ bằng chứng gì.

Trì Hoan chân mày nhíu lên: “Thế nào, là điện thoại di động của anh hết tiền không có cách nào gọi, hay còn là vấn đề của tôi rất khó trả lời?”

Phương thiếu bị cô tra hỏi, trên trán dần dần thấm ra mồ hôi lạnh, nhịp điệu hô hấp cũng loạn theo, đứng gần còn có thể thấy sự hốt hoảng trong mắt anh ta, mấy giây sau Phương thiếu giương mắt lên, cười lạnh: “Bằng chứng? Bây giờ có cái bằng chứng nào là không thể xóa, ai biết cô có phải hay không đồng thời dụ dỗ mấy nam nhân, lại sợ bị phát hiện, liền đem bằng chứng xóa bỏ hết rồi?”

Trì Hoan nghe vậy, đang muốn cười lạnh, lại nghe tên đàn ông kia lên giọng, khiêu khích nói: “Cô không phải là muốn chứng cứ, tôi cho cô chứng cứ a, bên trái ngực của cô có một vết bớt bẩm sinh to bằng đầu ngón tay... Cô muốn chứng minh, có bản lãnh liền cởi quần áo ra, để cho mọi người tận mắt nhìn.”

Xung quanh một trận cười ầm lên.

Tri Hoan ngón tay co rút, siết chặt.

Bớt?

Cô toàn thân cao thấp đều là trắng nõn mịn màng, căn bản không có bất kỳ vết bớt gì.

Anh ta chắc chắn là rác rưởi, nghĩ là cô không dám coi quần áo, cho nên mới ở chỗ này cầu thả há mồm nói bừa.

Mới bắt đầu cười nhạo Tri Hoan, Quý Vũ ở một bên không có ý tốt chế giễu nói: “Tri tiểu thư, nói giới gái trí sử dụng quy tắc ngầm để nổi tiếng đều là có đạo lý, chúng tôi cũng không biết tin tưởng người nào, không bằng cô chịu ỉu khuất một chút, coi cho chúng tôi nhìn một chút.”

“Đúng vậy! Đúng vậy, nhìn một chút chứ sao?..”

“... ..”

Chân chính chanh chua lên tiếng không nhiều, nhưng phần lớn đều là xem kịch vui.

Âm thanh âm đồng ý cứ liên tục vang lên, xen lẫn trong đó lại thanh âm của một nam nhân vang lên: “Tri Hoan, nguyên lai cô còn câu dẫn Phương thiếu! Chắc chắn! Vết bớt kia tôi cũng nhớ, bắt quá, tôi không có trí nhớ tốt như Phương thiếu, không nhớ là ở bên trái hay vẫn là bên phải...”

Lần này, trong phòng tiệc lại một trận xì xầm to nhỏ.

“Ai u, Tri đại tiểu thư, cô lần này không coi đoán chừng là không được... Nếu cô không coi để cho chúng tôi nhìn một chút, danh tiếng của cô thật vẫn không giữ được.”

“Chuyện này... Chỉ sợ coi cũng không giữ được a!!..”

“Cái thế giới này quả nhiên là tàn khốc, đại mỹ nhân chính là đại mỹ nhân, coi như là con gái của tham quan thì thế nào, thị trường vẫn là tốt như vậy!”

“... ”

Không có người nào có thể địch nổi ác ý từ phía quần chúng, Tri Hoan cũng giống vậy. Cùng suy luận chuyện so với chân tướng, rất nhiều người tình nguyện tin tưởng suy luận của chính mình.

Coi như những thứ này đều là vô căn cứ giả tạo, các cô cũng muốn xem đơn giản chính là về thảm hại của thiên chi kiều nữ đã xuống dốc, ai lại thật thà sẽ quan tâm chân tướng rốt cuộc là gì?

Tri Hoan rất rõ một điểm này, bộ móng tay xinh đẹp bởi vì nắm quá sức mà đâm vào lòng bàn tay, tạo thành từng vết máu thấm ra, đầu óc tỉnh táo mà lạnh lùng, nhưng vẫn là không ngăn được sự hốt hoảng lo sợ trong lòng.

Phương thiếu dĩ nhiên là nhìn thấu cô nhẫn nại tức giận, được voi đòi tiên cười cười: “Tri Hoan, cô rốt cuộc có coi hay không, tất cả mọi người đều đang chờ... A!!! “

Cái trán bất thành linh bị đau đớn, cắt đứt anh ta đang dương dương đắc ý.

“Ba ” một tiếng, một cái ly rượu từ trên trời hạ xuống, trực tiếp đập ở trên trán của Phương thiếu, sau đó rớt bễ ở trên thảm trải sàn, vỡ tan tành.

Phương thiếu theo bản năng chạm trán một cái, trực tiếp liền dính một tay máu, người xung quanh gần như sợ tới ngây người.

Toàn bộ hiện trường đều bị biến cố bất thành linh xảy ra mà chưa phản ứng kịp.

Mọi người ngẩng đầu, lại chỉ kịp thấy “Người tập kích ” thu trở về tay.

Âu phục màu xanh đen, lộ ra một cái sơ mi màu trắng bên trong, trên cổ tay đeo đồng hồ đeo tay màu bạc như ẩn như hiện.

Một mảnh xôn xao.

Phương thiếu kịp phản ứng mình là bị đập, cứ như thế tức giận mở miệng mắng to: “Ai, cái con rùa nào?... Bảo an đâu, quán rượu này bảo an đều chết hết sao?”

Mấy người bằng hữu của anh ta thấy anh ta bị thương, tự nhiên cũng vây quanh tiến lên.

Trước mặt mọi người bị đập bể đầu chảy máu, tên nhà giàu nào làm sao sẽ cam tâm? “Đi nhanh... Đi tìm tên khốn đập ta nhanh...”

Tiếng nói của anh ta còn không hết, thang lầu xoắn ốc cũng đã xuất hiện cặp chân của một nam nhân đang đi xuống.

Quần tây màu sậm bao lấy đôi chân dài thẳng tắp, giày da màu đen, từng bước từng bước chậm rãi đi xuống.

Thân hình cao ngất, khuôn mặt tuấn mĩ, bao phủ một thân khí tức lạnh đến thấu xương dần dần xuất hiện ở trong phòng khách, xuất hiện trong tầm mắt của mọi người. Tóc ngắn màu đen, nét mặt lãnh đạm, đôi mắt tỏa ra tầng tầng sát khí, toàn thân như kết băng sương.

Mặc Thời Khiêm cực ít, thậm chí có thể nói là cơ hồ không có lấy phương thức kiêu căng như thế xuất hiện trước mặt mọi người bao giờ.

Cho dù lần trước tại Bạch gia, trong tiệc rượu sinh nhật của Bạch Tụng, mặc dù có người cố ý chú ý tới hắn, nhưng cũng không tính là chói mắt.

Cho nên ngay cả Trì Hoan cũng không biết, người này bên cạnh cô hơn ba năm, bây giờ hàng đêm người đàn ông này đều ngủ ở bên người cô, lại có khí thế lãnh khốc giống như người nắm quyền mới có, cao cao tại thượng đủ để nghiền ép toàn bộ hội trường.

Cho tới khi cô cảm nhận được một loại tâm tình xa lạ dâng lên trong lòng, hỗn tạp ủy khuất, tìm hồi hộp, còn có cảm giác là lạ không nói thành lời bao phủ cả người cô.

Cô mân môi, hắn không phải là có chuyện đi rồi sao?

Bạch Tụng nhìn người đàn ông từ xa đi đến, cô ấy so với bất luận kẻ nào đều biết rõ hơn, Mặc Thời Khiêm hiện tại đang tức giận.

Quen biết hắn thời gian dài đến năm, sáu năm, nhưng đây là lần đầu tiên Bạch Tụng thấy bộ dáng nổi giận như vậy.

Tất cả mọi người đều nhìn hắn. Nhưng từ khi hắn xuất hiện, tầm mắt liền rơi vào trên người của Trì Hoan, nhìn qua thật giống như nhàn nhạt không cảm xúc, nhưng không có dư thừa liếc nhìn những người khác.

Mặc Thời Khiêm liền đi thẳng tới trước mặt Trì Hoan, dừng lại, giơ tay lên vuốt tóc của cô, rũ mắt liếc thấy cô đang siết chặt tay, giọng nói trầm thấp mềm nhẹ: “Buông tay ra? Ừ?”

Thần kinh của cô đang căng thẳng bỗng nhiên liền buông lỏng, vì vậy ngón tay cũng một cách tự nhiên thả lỏng ra.

Lúc ngẩng đầu, trong đôi mắt rớt cuộc dâng lên một tầng hơi nước.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Các Người Mới Vừa Rồi, Ai Muốn Nhìn Cô Ấy Cởi Quần Áo?

Thần kinh của cô trước đó một mực căng thẳng lo lắng muốn chết, nhưng đáy lòng chỉ có lạnh như băng châm chọc cùng đè nén tức giận, không có ủy khuất, đối mặt với địch ý cùng ác ý thì ủy khuất chỉ sẽ tăng nhanh sự suy sụp của cô, cho nên cô cũng cần bản không rảnh để tâm ủy khuất.

Tay hắn đưa lên chạm đến gương mặt của cô, nháy mắt một cái, nước mắt cô liền lăn ra ngoài.

Người đàn ông bình thường đều sợ nữ nhân khóc, nhất là là nữ nhân của mình, Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn nước mắt làm ướt lông mi của cô, mày kiếm không tiếng động nhíu lại càng chặt, một cái tay khác trực tiếp liền ôm cô vào ngực, một tay vòng qua hông của cô, để cho cô dựa vào trong ngực của mình.

Bà vai cô nhẹ run run, nghẹn ngào rơi nước mắt, không phát ra âm thanh, hoàn toàn vui đầu vào ngực của người đàn ông.

Mặc Thời Khiêm bàn tay nhẹ nhàng vuốt đầu của cô, lúc này mới nâng ánh mắt đen nhánh sâu như vực lên, mắt tự tiểu phi tiểu nhìn Phươg thiếu: “Là người nói, cô ấy với người đã lên giường với nhau?”

(tự tiểu phi tiểu: như cười mà không phải cười)

Phươg thiếu trên trán đều là máu, tay lau máu, nhìn qua chật vật lại lộ ra đáng sợ, nguyên muốn tiếp tục âm ỉ, nhưng đối đầu với ánh mắt của người đàn ông đó, trong lòng không hiểu sao dâng lên một trận sợ hãi.

Nhưng sau mấy giây, anh ta vẫn là cứng cổ nói: “Đúng thì thế nào? Thế nào, anh cũng là nhân tình của Trì Hoan sao?”

Mặc Thời Khiêm đôi mắt đen thẫm lẫm, ánh mắt ngưng kết lạnh lẽo, trên gương mặt tuấn mĩ là sự lạnh lùng, giọng trầm thấp nhàn nhạt: “Tôi cho người một cơ hội quý xuống xin lỗi cùng giải thích với cô ấy, nếu không, nếu như đã không biết nói chuyện, đầu lưỡi kia chắc không có chỗ gì dùng.”

Không chỉ có Phương thiếu, những người khác cũng là bất khả tư nghị nhìn người đàn ông đang ôm lấy Trì Hoan.

(bất khả tư nghị: không hiểu gì, nghi hoặc)

Trong lời nói rõ ràng hiện đầy bạo lực, nhưng càng hỏi hột, càng lộ ra máu tanh.

“Anh... Anh tính là thứ gì?”

Nam nhân không chút nào tức giận, thần sắc vẫn lạnh lùng, nhàn nhạt lặp lại một lần nữa: “Quý, hay không quý?”

Quý? Trì Hoan, cũng ngây người.

Cô đột nhiên cảm thấy từ trên người của hắn có sự tàn nhẫn chôn sâu trong cốt tủy đang tràn ra.

Nói xin lỗi là một chuyện, quý xuống nói xin lỗi, lại là một chuyện khác.

Cô ở trong ngực của người đàn ông ngẩng đầu lên, thấp giọng gọi tên hắn: “Mặc Thời Khiêm...”

Hắn chỉ vuốt tóc của cô, cúi đầu hôn một cái lên cái trán nhỏ, ngữ điệu ôn hòa nói nhỏ: “Ngoan, chờ anh dạy dỗ xong bọn họ đã.”

”Em muốn về nhà, em không muốn ở lại chỗ này nữa.”

Người ở nơi này, không có người nào là thật muốn biết cô với tên rác rưởi kia rốt cuộc có quan hệ gì, bọn họ chỉ là đơn thuần muốn xem náo nhiệt mà thôi. Đã như vậy, bọn họ thấy thế nào, nghĩ như thế nào về cô, thì mặc mớ gì đến cô?

Mặc Thời Khiêm yên tĩnh chốc lát.” Được, anh sẽ nhanh một chút.”

Thật ra thì thanh âm của hắn không có nhiều ôn nhu, chẳng qua là so sánh thái độ khi hắn cùng người khác nói chuyện, liền thấy khác biệt rõ ràng.

Cuối cùng, hắn gờ tay không biết hướng ai ra dấu tay, rất nhanh đã có bảo an quán rượu mặc tây trang màu đen nhanh chóng chạy tới.

Nam nhân lúc này mới một lần nữa ngẩng đầu lên, thần nhiên nói: “Các người đem anh ta ném ra, Phương thiếu nếu không muốn nói, vậy sau này đều không cần nói nữa.”

Phương thiếu có chút sợ hãi, thậm chí anh ta không nghĩ tới trước mắt đột nhiên xuất hiện một nam nhân không biết là người nào, nhưng đối với anh ta, vẫn là bị hoảng sợ vô cùng: “Con mẹ nó người ai, người biết tôi là ai không?”

Mặc Thời Khiêm ngoác ngoác môi, độ cong lạnh lẽo càng sâu: “Không biết, nhưng người khi dễ người phụ nữ của tôi, hắn là biết tôi là ai.” “Không biết lão tử là ai, thế mà người dám động vào lão tử?”

Đáp lại anh ta là âm thanh nam nhân hỏi hột cười nhạt: “Người cũng không đủ tư cách để cho tôi biết người là ai, tôi có cái gì không thể động đến?!”

Phương thiếu bị hai bảo vệ cường chế kéo ra ngoài.

Bên cạnh anh ta, hai vị thiếu gia nhà giàu khác muốn lên trước ngăn cản, lại bị ánh mắt của Mặc Thời Khiêm ngăn cản trở về: “Tôi không thích nhất là nhìn nữ nhân rơi nước mắt, các người nếu muốn giống như anh ta, tôi gọi mấy người nữa tới.”

Nam nhân này rốt cuộc là ai, tại sao lại có thể điều động được bảo an của nơi này?

Buổi dạ tiệc hôm nay đã được công tử nhà Thị trưởng thành phố bao cả hai tầng, đây cũng là quán rượu xa hoa bậc nhất Lan thành.

Tiếng hét của Phương thiếu theo khoảng cách mà từ từ biến mất.

Tinh người bạc bẽo, hưởng chi đây vốn chính là vì lợi ích mà tụ tập ở chung với nhau.

Ở đây có đến chín mươi phần trăm người không biết thân phận của Mặc Thời Khiêm, không rõ lai lịch của hắn, nhưng vẫn không ai dám tùy tiện đứng ra.

Mặc Thời Khiêm lần nữa nâng mắt, ánh mắt đen nhánh, u ám quét qua những người khác, lại lần nữa nhàn nhạt mở miệng: “Các người mới vừa rồi, ai nói muốn nhìn cô ấy cười quần áo?”

Bị ánh mắt của hắn quét qua người, không nhịn được muốn lui về phía sau.

Người đàn ông này có một loại hắc ám làm người ta sợ hãi vào tận xương tủy. Khí thế cuồng vọng, âm trầm, lạnh lùng lại băng giá chết chóc này thấm thấu vào mỗi địa phương xung quanh.

Tầm mắt hắn dừng lại, nhìn thẳng vào người phụ nữ bắt đầu giễu cợt Trì Hoan: “Nếu là do cô mở đầu, vậy thì cứ từ cô bắt đầu, quý xuống thì không cần, cúi người 90 độ, nói xin lỗi, nếu cô ấy nói không sao thì người có thể đi.”

Cô gái kia có chút run rẩy, nhưng cũng cật động người: “Chuyện này... Cái này...” Cô ta lấy dũng khí: “Cái này mắc mớ gì đến chúng ta? Chúng ta cũng là nghe Phương thiếu nói, ai biết là thật hay giả, chúng ta lại không nói gì, chẳng qua là đề nghị làm sang tỏ cho cô ấy mà thôi... Chúng ta lại không buộc cô ấy phải cởi quần áo...”

”Đúng vậy, chúng ta chẳng qua là đề nghị, ai bắt buộc.”

Dư luận chen ép, so với trực tiếp bức bách còn có áp lực nặng hơn.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu liếc nhìn nữ nhân trong ngực, lại nâng cổ tay lên liếc nhìn thời gian, sau đó mới liếc mắt nhìn sang: “Hoặc là, cúi người nói xin lỗi, hoặc là, tôi cởi y phục của cô ấy cho các người nhìn —— “

Dùng mấy giây, lại thổi ra một câu lạnh lùng đậm sự chết chóc đánh vỡ biểu cảm khác nhau trên mặt của tất cả mọi người: ”Đã nhìn rồi, vậy nhưng nếu như không vết bớt như các người nói, tôi liền móc cặp mắt kia ra.”

“Anh... Anh dám, chúng ta nhiều người như vậy, anh dám đem mắt của chúng ta đều móc ra sao? Từ đâu chạy tới như thổ phi lưu manh, bây giờ là thời đại pháp trị, anh dám làm như vậy thử xem”

Nam nhân khỏe môi cong lên lạnh lùng, hần cười nhẹ: ”Loại chuyện móc mắt người này, tôi làm sao sẽ tự mình động thủ, đương nhiên là mắt của ai thì chính mình tự móc ra... Tôi chỉ am hiểu đề cho tự các người hành động.”

Bạch Tụng rốt cuộc không nhìn được.

Người khác không biết Mặc Thời Khiêm nhưng cô còn không rõ sao.

Đầu năm nay, giết người là phạm pháp, nhưng hần lại rất am hiểu dùng một trăm loại phương thức bức cho người ta chết. Huống chi hần ở Stanford học qua hệ luật pháp —— Thịnh Đường trước đây thật lâu cũng đã nói, luật pháp là vũ khí rất tốt, hoặc là dùng nó tới giương cao chính nghĩa, hoặc là, dùng nó để phạm tội.

“Tri tiểu thư...”

Bạch Tụng trực tiếp nhắm ngay Tri Hoan, nếu Mặc Thời Khiêm mà nổi nóng lên, lửa giận không ai có thể đỡ nổi. Mặc dù đã là chuyện của rất nhiều năm trước rồi, nhưng Mặc Thời Khiêm từ đầu đến cuối là xuất thân từ hắc đạo, trong xương trong máu đều thấm máu tanh tàn bạo, anh đã nói phải móc mắt thì không ai có thể tránh khỏi, thật sự sẽ động thủ.

“Chuyện mới vừa rồi... Là chúng tôi không đúng, hiểu lầm cô, cô có thể hay không...”

Bạch Tụng cân nhắc trong chốc lát mới nói: “Đề cho Thời Khiêm không cần làm quá lớn chuyện này?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 145: Chẳng Qua Chỉ Là Người Phụ Nữ Của Anh Bị Khi Dể, Anh Muốn Giáo Huấn Trở Lại

Mặt Tri Hoan tựa vào ngực của người đàn ông, tay cũng vô ý thức ôm lấy hông của hần. Nghe vậy, môi từ trong ngực của nam nhân ngẩng đầu lên, nhưng mà còn chưa mở miệng lên tiếng, đầu liền bị lằn nữa nhấn trở về.

Mặc Thời Khiêm ánh mắt lãnh đạm từ trên người của Bạch Tụng quét qua, ngữ điệu không có chút cảm xúc nào: “Đứng xếp hàng tới cúi đầu xin lỗi, chuyện tối hôm nay cho qua, coi như là chuyện nhỏ, tự các người quyết định đi.”

Nữ nhân lúc đầu mở miệng không nhìn được hỏi: “Nếu như chúng tôi không... Anh chẳng lẽ... Còn không cho chúng tôi đi hay sao?”

Hần ngón tay khớp xương rõ ràng, vuốt nhẹ đầu của cô gái, giống như là an ủi sủng vật, ôn nhu lại lạnh nhạt: “Cảm thấy trả giá nổi, có thể đi, sẽ không có ai ngăn cản.”

Trong phòng khách tiếng xì xào bàn tán là nhiều nhất, chính là muốn biết, người đàn ông này đến tột cùng là thần thánh phương nào.

Không ai chịu tiên phong đứng ra hướng Tri Hoan cúi người nói xin lỗi, nhưng cũng không ai dám rời đi trước.

Quý Vũ nhìn bóng dáng người đàn ông từ lúc bắt đầu xuất hiện, cả người đều sợ giật mình, ngơ ngác nhìn anh xuất hiện, lại ngơ ngác nhìn anh ngay tại trước mặt mọi người, cứ như vậy ôm Tri Hoan vào trong ngực.

Đầu óc của Quý Ưc nhất thời trống rỗng một mảnh hỗn loạn.

Đột nhiên liền nhớ tới lời Trì Hoan nói ở trong phòng rửa tay, “đương đương đắc ý” nói với cô ta, cô và anh là... Quan hệ bạn giưòng.

Cô ta hít sâu một hơi, một bước đi ra khỏi đám người, giọng nói tỉnh tể phảng phất còn rất run rẩy, không biết là bởi vì tâm tình sợ hãi hay là kích động: “Mặc tiên sinh...”

Nam nhân nghe được âm thanh, hướng cô ta nhìn sang, ánh mắt bình tĩnh không gợn sóng, không biến hóa chút nào.

Quý Vũ nhìn hẩn, vẻ mặt rất cố chấp: “Nếu như Phương thiếu nói... Đều là anh ta ngụy tạo, tôi nguyện ý hướng Trì tiểu thư nói xin lỗi, nhưng là... Cô ấy cắt vảy của tôi, chuyện này phải làm sao đây?”

Mặc Thời Khiêm nhàn nhật liếc nhìn cô ta một cái, thân nhiên nói: “Cô ấy không cắt vảy của cô hay đã cắt vảy của cô thì đã sao? Có quan hệ gì với tôi? Tôi chả nhẽ phải nhìn rồi ra tay chính nghĩa sao?..”

Chẳng qua chỉ là người phụ nữ của hẩn bị khi dễ, hẩn muốn giáo huấn bọn họ một chút, chỉ như vậy mà thôi.

Về phần những thứ khác, không có quan hệ gì với hẩn.

Quý Vũ mở to hai mắt, không tưởng tượng nổi thốt lên: “Ý này của anh là chỉ cô ấy có thể khi dễ người khác, nhưng người khác không thể nói cô ấy một câu chỉ trích phải không?”

Mặc Thời Khiêm đáp: “Dĩ nhiên.”

“Dĩ nhiên”. Hai chữ này, hẩn nhận hơi hột, nhưng lại là chuyện đương nhiên.

Trì Hoan ngẩn người, cô ngẩng mặt lên, nhìn chiếc cằm có độ cong kiên nghị hoàn mỹ của người đàn ông, bên tai đột nhiên hồi tưởng lại lời nói trước kia mà Thịnh Đường đã nói với cô.

[nếu như cô có thể trối chú ấy, không... có thể lĩnh hội cái gì mới chính là cái thế giới này thực tế cùng tàn khốc.]

Tay cô nắm lấy âu phục của hẩn, lực đạo trên ngón tay siết chặt hơn mấy phần, mím môi nói: “Em mới không có cắt vảy của cô ta, là cô ta một mực quấy rầy em, em nhìn thấy áo lót của cô ta bị lộ ra có lòng tốt giúp kéo lên, cô ta còn cắn ngược lại em.”

Trì Hoan cảm thấy cô cũng không cần để ý nhiều những người qua đường kia thấy cảm thấy thế nào về mình, khi dễ người liền khi dễ người, nhưng là một nữ nhân đi xé vảy một nữ nhân khác, quả hẹp hòi, cái này cô không nhận.

Mặc Thời Khiêm rũ mắt, nhìn trong mắt cô có mấy phần ủy khuất cùng oán trách, môi mỏng cong lên nhàn nhật, nhéo một cái trên mặt của cô, trầm thấp mỉm cười, có chút lãnh đạm, lại có chút cưng chiều không nói ra được: “Anh biết.”

Tác phong làm việc của cô, hẩn so với bất luận kẻ nào trên cái thế giới này đều biết rõ hơn.

Cô từ trước đến giờ đều quang minh chính đại, Quý Vũ thật làm cô phát bực, cô đoán chừng liền cho một bạt tai tại chỗ.

Cũng từ trước đến giờ dám làm dám nhận.

Quý Vũ bị Trì Hoan “Vô liêm sỉ” làm cho tức chết.

Cô ta không hiểu, tại sao Thời Khiêm lại bị Trì Hoan “lừa xoay vòng vòng” nói cái gì thì anh tin cái đó!

“Mặc tiên sinh không nên bởi vì kỹ thuật diễn xuất của cô ấy tốt nên cái gì cũng đều tin tưởng có được hay không?”

Quý Vũ ủy khuất, vành mắt đều đỏ: “Cô ấy vốn chính là diễn viên... Vảy của tôi trước khi bị cắt rách cũng chỉ có cô ấy chạm qua, không phải thì còn có thể là ai, chẳng lẽ là chính tôi sao? Phía sau chỗ đó, coi như là tôi muốn hãm hại cô ấy thì tôi cũng cắt không tới a.”

“Vảy của cô không phải là do cô ấy cắt.”

Giọng nói mát lạnh thấm vào ruột gan đột nhiên nhàn nhật vang lên, cùng tiếng gày cao gót, nữ nhân xinh đẹp không biết theo phương hướng nào đẩy ra đám người đi tới, cùng với trước đó quần dài màu đỏ so sánh, đã đổi thành chiếc quần màu trắng thanh khiết, một đôi mắt trong trẻo chuyên chú thẳng tắp, mắt không chớp nhìn chằm chằm Mặc Thời Khiêm, mà lời nói nhưng là nói với Quý Vũ: “Là người bạn tốt bên cạnh cô theo ra từ trong phòng rửa tay sau đó dùng dao nhỏ len lén cắt.”

Thanh âm của Sở Tích thật ra thì rất ấm áp, mềm nhẹ, nhưng bây giờ lại không có nhiệt độ.

Quý Vũ ngây ngẩn, theo bản năng liền muốn phản bác.

Nhưng Bạch Tụng đã lên tiếng trước, nhìn nữ nhân cách đó không xa: “Cô đang nói tôi?”

Sở Tích nghe được thanh âm này, nghiêng đầu nhìn Bạch Tụng, bình thần mở lời: “Tôi nói là một người khác, không phải nói cô.”

Nhìn thẳng mắt nhau, so với mới vừa rồi Sở Tích từ trên thang lầu đi xuống, lúc này nhìn càng thêm biết rõ, biết cô ấy nhiều năm, nhưng đây là lần đầu tiên Bạch Tụng ở khoảng cách gần thấy người phụ nữ này, dễ dàng để cho những phụ nữ như Bạch Tụng dâng lên tự ti.

Đồ trang sức trang nhã, son môi tự nhiên, da thịt rất trắng, sạch sẽ, ngũ quan nhìn kỹ không tinh xảo bằng Trì Hoan, nhưng giữa lông mày cũng không có sự cao ngạo lãnh đạm, chẳng qua là lộ ra bình tĩnh lạnh nhạt.

Nếu như khí chất của cô ta vẫn có thanh nhạt, chút ít sắc bén, cô ấy lại là tính tế mà mềm mại.

Thời Khiêm nói, cô ấy là xiềng xích trong lòng Thịnh Đường.

Nhưng là gông xiềng này, rất xinh đẹp.

Quý Vũ không có phí công nghĩ nhiều như vậy, cô ta quay đầu nhìn về phía người bạn kia của mình, kinh ngạc mà không thể tin: “Lộ lộ?”

“Không phải... Không phải là mình, Tiểu Vũ, cậu làm sao có thể hoài nghi mình? Hơn nữa tự nhiên mình cắt váy của cậu làm gì?”

Quý Vũ nhìn cô ta, rất hồ nghi, ngược lại lại hỏi Sở Tích: “Sở tiểu thư, cô có chứng cứ gì chứng minh là bạn của tôi làm?”

“Tôi thấy được.”

Chẳng qua là cách xa, cô (ST) cũng chỉ là trong lúc vô tình liếc đến, một cái xẹt qua, cũng không có làm dừng lại, những chuyện giữa nhà giàu với nhau, cô chưa bao giờ muốn nhúng tay, bây giờ cũng không có tư cách nhiều đi nhúng tay nữa.

Lộ Lộ chợt bị gọi tên, cô gái chợt dạ máy giãy, nhưng vẫn là trấn định hỏi ngược lại: “Nói miệng không bằng chứng, ai biết cô nói có phải thật hay không?”

Trì Hoan cười lạnh: “Bây giờ biết nói miệng không bằng chứng rồi hả? Cô chắc chắn không có bằng chứng? Camera cô không để ý sao?”

Cô lúc đầu cho là váy Quý Vũ tại phòng vệ sinh liên hư rồi, dù sao camera theo dõi không thể nào lắp phòng vệ sinh nữ. Cô cũng chưa có nói ra, nhưng Sở Tích lại thấy sau khi Quý Vũ đi ra ngoài, cô ấy nếu thấy được, liền khẳng định không ở bên trong phòng vệ sinh.

Lộ lộ mặt biến sắc.

Người đàn ông này có thể động đến bảo an của quán rượu, liền nhất định có thể mở camera kiểm tra...

Mặc Thời Khiêm chỉ rừ mắt nhìn nữ nhân trong ngực, giọng điệu nhàn nhạt lạnh lạnh: “Bạch Vân bảo cô cắt váy Quý Vũ, sau đó giả họa cho Trì Hoan?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 146: Trục Tiếp Cúi Đầu, Đem Đôi Môi Mỏng Bao Trùm Lên Bờ Môi Cô

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stukí^^

Những lời này của hắn, không có ý hỏi thăm, chẳng qua là đơn giản trình bày.

Ngược lại làm cho mọi người theo đó phán đoán tâm tình của Mặc Thời Khiêm.

Lộ Lộ môi run rẩy, không dám nói lời nào.

Ngược lại Quý Vũ bị đá kích rất lớn: “Lộ lộ, thật sự là cậu sao?”

Mặc Thời Khiêm đôi mắt sâu lạnh, lại hạ mắt liếc nhìn đồng hồ trên cổ tay, giọng nói trầm thấp từ tính, rất lạnh nhạt: “Tôi cho các người thêm năm phút.”

Trì Hoan ngẩng đầu nhìn hắn: “Thật ra thì em không cần lời xin lỗi của bọn họ!”. Cô nín đôi môi đỏ mọng, nhìn hắn, lặp lại một lần nữa lời nói lúc trước: “Em muốn về nhà.”

Ngón tay của người đàn ông chạm nhẹ một cái trên gương mặt của cô, mỉm cười nhẹ: “Không muốn sao? Vậy cũng được! Trở về thôi!”

Đại khái là không nghĩ tới Mặc Thời Khiêm đột nhiên liền dễ dàng như vậy đồng ý, mọi người đang vui vẻ trở mắt nhìn nhau, thậm chí có người còn hoài nghi hai người kia có phải hay không kẻ hát người xướng để dọa người.

Sở Tích trước tầm mắt của mọi người, đi về phía trước, ngẩng đầu lên nhìn người đàn ông cao ngất, giọng nói trong trẻo lạnh lùng có chút chất vấn mờ mịt: “Sở gia sụp đổ, là anh làm sao?”

Những tiếng xôn xao lại lần nữa nổi lên, mặc dù âm thanh không cao, nhưng là cũng đủ ồn ào xáo động.

Mặc Thời Khiêm liếc Sở Tích một cái, lại thu ánh mắt, trong thanh âm lạnh lùng, lãnh đạm mang chút chế giễu: ” Cô có thể tỉnh trên người của tôi.”

Gương mặt trắng nõn xinh đẹp ngày càng mờ mịt, nói chính xác, là hoang mang.

Tri Hoan lúc này mới hậu tri hậu giác kịp phản ứng, Mặc Thời Khiêm cùng Sở Tích có quen biết.

Dường như lúc cô ấy từ lúc bắt đầu xuất hiện vẫn luôn nhìn chăm chăm vào Mặc Thời Khiêm, thật giống như lí do cô ấy xuất hiện ở nơi này, chính là vì hắn.

“Tri tiểu thư! ” Không biết là ai giành trước, Yên Nhi đi nhanh đến trước mặt Tri Hoan, khom người 90 độ: “Thật xin lỗi, chuyện mới vừa rồi là chúng tôi hiểu lầm cô, hy vọng cô có thể không so đo.”

Tri Hoan nhất thời không phản ứng kịp, người trước mặt cong thắt lưng, từ đầu đến cuối không có đứng thẳng lên.

Một lúc lâu cô mới nói: ” Cứ như vậy đi!”

Người kia liền lập tức như thả lỏng một hơi, vội đi ra ngoài.

Người trước mặt vừa đi, người phía sau lập tức tiến lên.

“Tri tiểu thư, thật xin lỗi.”

Tri Hoan “...”

Cô suy đoán đại khái là do câu nói kia của Sở Tích, cũng khó trách bọn họ lập tức liền luống cuống.

Có thể phá hủy Sở gia —— vài người có thể không sợ hãi sao?

Mấy người lúc trước bắt đầu tiếp lời châm chọc cũng nhất thời ảo não chạy tới.

Tri Hoan nhìn bọn họ, thật ra thì không nói gì.

Chân chính mở miệng ở ngay trước mặt mọi người buộc cô còi quần áo cũng không có bao nhiêu người, rất nhanh “Xếp hàng ” xong rồi, nhưng là ở trong đáy lòng nghị luận cùng cười nhạo cũng không ít. Bọn họ lo lắng không dứt, cũng không biết nam nhân này có tìm họ tính sổ hay không.

Tri Hoan hơi lườm bọn họ, lại vui đầu vào trong ngực của người đàn ông, buồn rầu nói: “Coi như hết, không sai biệt lắm”

Mặc Thời Khiêm thần nhiên nói: “Không có nghị luận qua, cũng không cười qua, có thể thừa dịp còn sớm rồi đi.”

Tri Hoan “...”

“Coi như hết.”

“Không đủ.”

“...”

Sau đó lại một người như một làn khói tự giác chạy tới cúi người: “Tri tiểu thư, thật xin lỗi.”

Đến cuối cùng, Tri Hoan đã lười đáp lại rồi, bọn họ đại khái cũng cảm thấy như vậy tiết kiệm thời gian, có thể đi nhanh một chút, nhanh chóng tiến hành.

Ngoại trừ Quý Vũ gắt gao cản môi đứng ở nơi đó, Bạch Tụng cùng Lộ Lộ thần sắc khác nhau đứng ở nơi đó, còn có Sở Tích an tĩnh không nói một lời, cô ấy vừa không có nói gì, cũng không hề rời đi.

Tri Hoan có chút mất hứng, bởi vì Sở Tích vẫn nhìn chăm chăm vào Mặc Thời Khiêm, mắt không hề nháy một cái.

Mặc dù cô ấy nhìn qua là đang thần thờ, cùng với một chút chờ đợi.

Cô ngẩng đầu lên, lại phát hiện nam nhân đang cúi đầu nhìn mình chăm chăm, bất ngờ không kịp đề phòng chống lại tầm mắt của hắn, trái tim đột nhiên nhảy lên, bị hắn nhìn đến gò má cũng nóng lên.

Rất nhanh, nên nói xin lỗi đều đã nói xong rồi. Mới vừa rồi lúc chuyện xảy ra, ở phía xa bàn luận mình hoặc đối với Bát Quái không có hứng thú cũng đều đi, chỉ còn lại ba người cạnh Quý Vũ.

Lộ Lộ lập tức tới trước, cũng là tiêu chuẩn 90 độ cúi người: "Trì tiểu thư, thật xin lỗi."

Trì Hoan cảm thấy cô ta cùng các người khác không giống nhau, bởi vì người khác nhiều nhất chỉ bỏ đá xuống giếng, nữ nhân này đầu tiên là phản bội bằng hữu, lại hãm hại cô.

Cuối cùng chỉ còn lại Bạch Tụng và Quý Vũ.

Bạch Tụng mở miệng, thờ dãi: "Trì tiểu thư, thật xin lỗi."

Rốt cuộc cũng là Bạch đại tiểu thư, hơn nữa mới vừa rồi... Bạch Tụng chẳng qua là cau mày nhìn, cùng Trì Hoan không quen, cũng không hiểu cô là hạng người gì, lại bởi vì cùng Quý Vũ là bằng hữu, đáy lòng vẫn là nghiêng về Quý Vũ mấy phần.

Nhưng Bạch Tụng cũng không tham dự vào, bỏ đá xuống giếng.

Trì Hoan nhàn nhạt nói: "Cô không cần nói áy náy với tôi, cô mới vừa rồi không nói gì, tôi biết."

Giọng nói của cô hơi dừng lại một chút, ngược lại nhìn về phía Quý Vũ: "Ngược lại Quý tiểu thư, cô trước bêu xấu tôi cắt quần áo của cô sau lại là người đầu tiên truyền bá tin nhảm, cái này cúi người 90 độ nói xin lỗi, tôi còn thực sự không chịu nổi."

Quý Vũ cắn môi, nữ nhân có lúc chính là như vậy, dù là nghe được tất cả chỉ là bịa đặt của Phương thiếu, dù là có nhân chứng chứng minh Trì Hoan căn bản không có động tới quần của cô ta, thậm chí có lòng tốt kéo lại giây khóa kéo cho cô ta.

Có thể là vì đã không thích Trì Hoan, nó đã ăn sâu bén rễ trong lòng cô ta, nên cô ta không cho rằng Trì Hoan là người tốt lành gì.

Trong mắt Quý Vũ đọng đầy nước mắt, thần sắc rất là khuất nhục, khom người 90 độ: "Thật xin lỗi, Trì tiểu thư."

Trì Hoan dĩ nhiên nhìn ra được sự áy náy không có bao nhiêu thật lòng, nhưng cô cũng không thêm đề ý, híp mắt một cái, từng chữ từng chữ lãnh đạm nói: "Được, câu xin lỗi này tôi nhận, nhưng tôi hy vọng về sau cô không trở lại quấy rầy tôi nữa, lại càng không muốn quấy rầy bạn trai tôi —— Anh ấy là của tôi, lần này, cô đã thấy rõ chưa?"

Mặc Thời Khiêm rũ mắt nhìn mặt cô, nhìn đôi môi đỏ mọng khê hở khế khép lại nói ra những lời này, trong lòng đột nhiên giật giật, trên môi liền không tự chủ cong nụ cười.

Thậm chí có loại muốn xúc động muốn trực tiếp hôn lên, chẳng qua là ngại trường hợp đành kiềm chế.

Nước mắt trong mắt Quý Vũ vẫn tràn ra, cô ta ngẩng đầu lên nhìn phản ứng của Mặc Thời Khiêm, nhưng hắn căn bản không chú ý tới cô ta, một đôi mắt cứ nhìn Trì Hoan, đáy mắt mơ hồ có thể thấy sự âm áp, thậm chí có ánh mắt đều cười.

Quý Vũ sau cùng vẫn ôm một tia hy vọng, chưa từ bỏ ý định, khóc sụt sùi hỏi: "Anh thật... Thích cô ấy sao?"

Chừng mấy giây không có vang lên tiếng đáp lại của nam nhân, Quý Vũ đáy lòng lại dâng lên hy vọng, nhưng Trì Hoan lại giận... Nam nhân này coi như không chịu nói thích cô, chẳng lẽ loại trường hợp này cũng không thể cho cô mặt mũi sao?

Cô ngẩng đầu trừng hắn, lại vừa vận dụng phải ánh mắt xuất thần nhìn chăm chú mình của nam nhân.

Mặc Thời Khiêm căn bản cứ nhìn đôi môi đỏ mọng mê người của cô, bị cô trừng một cái như vậy, lại bị kêu như vậy, trực tiếp cúi đầu, đem đôi môi mông bao trùm lên bờ môi cô.

Trì Hoan không nghĩ tới hắn lại đột nhiên hôn mình, ánh mắt mở to, nhịp tim rối loạn.

Ngón tay nam nhân thon dài có lực nâng cằm của cô.

Ý thức được bọn họ đang làm gì, còn có người đang nhìn bọn họ, gương mặt của cô vẫn là không thể kiềm chế một mảnh đỏ ửng.

Quý Vũ không chớp mắt, trở mắt nhìn bọn họ hôn môi ngọt ngào ngay trước mắt...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Con Mẹ Nó Chú Cút Xuống Đây Cho Tôi

Tri Hoan lúc đầu cho là hấn cố ý hôn để cho Quý Vũ nhìn, cũng không có đẩy hấn ra, không nghĩ tới hấn hôn thật lâu cũng không có ý muốn thả lỏng...

Bởi vì hôn lâu làm hô hấp không yên, càng bởi vì có người nhìn... Gương mặt của cô không thể tránh khỏi càng ngày càng đỏ.

Cùng người đàn ông này hôn mỗi mặc dù không là chuyện mới mẻ gì, cô cũng sớm đã thành thói quen, nhưng vậy cũng là khi riêng tư, cũng không bao giờ ở trước mặt người khác.

Thời gian càng dài, cô hô hấp nghẹn lại, mặt đỏ bừng.

Đến cuối cùng, cô không thể không đưa tay đẩy bộ ngực của hấn.

Mặc Thời Khiêm cuối cùng vẫn buông cô ra, nhìn khuôn mặt của cô, quyến rũ mị hoặc, trong đôi mắt đều mang theo hơi nước long lanh, đôi mắt mờ mịt nhìn hấn, hơi thở hấn hỗn loạn, nhưng trên mặt không có gì thay đổi, chẳng qua là yết hầu lặn lặn.

Ngẩng đầu, mới phát hiện các cô gái kia vẫn còn ở đây, nhường mày một cái, lãnh đạm hỏi: “Còn ở đây?”

Tri Hoan “...”

Chẳng lẽ hấn cho là, bọn họ đi rồi sao?

Bạch Tụng kéo Quý Vũ rời đi, trước khi đi ánh mắt vô cùng phức tạp nhìn Sở Tích một cái.

Lộ Lộ vốn là làm chuyện trái lương tâm, có thể đi dĩ nhiên so với ai khác đều nhanh hơn.

Toàn bộ hội trường đều không còn ai.

Mặc Thời Khiêm lúc này mới vuốt nhẹ mặt của Tri Hoan, sau đó mới dặt tay cô, thân nhiên nói: “Về nhà.”

“...” Tri Hoan cơ hồ là bị hấn lôi đi.

Sở Tích thấy bọn họ đi liền ngăn ra, nhắc chân đuổi theo, cuống quýt hét lên: “Mặc Thời Khiêm...”

Bước chân của nam nhân cũng không nhanh, nhưng hấn chân dài, cô ấy đi theo vẫn là có mấy phần cố hết sức.

Tri Hoan dĩ nhiên biết Sở Tích đi sau lưng mình, nguyên muốn nhắc nhở hấn, nhưng giấu lại một giây sau liền buông tha ——

Mặc dù giữa bọn họ thật giống như có thù oán, nhưng Sở Tích từ khi bắt đầu liền trừng trừng nhìn hấn, nếu hấn không muốn quan tâm, cô cảm thấy cô cũng không cần phải quan tâm.

Dù sao Sở Tích vẫn còn là một ngôi sao xinh đẹp, còn một thân khí chất tiểu thư khuê các, lúc đầu tán thưởng giờ biến thành có cảm giác nguy cơ, mặc dù cô ấy mới vừa giúp cô.

Nhưng là...

Cô nhíu mày hỏi nam nhân đang dặt tay của mình: “Anh vì sao lại ở chỗ này? Thịnh Đường đi nơi nào? Anh không phải là để cho anh ta trông chừng em sao? Anh ta ở đâu?”

Mặc Thời Khiêm dặt cô vào thang máy, thân nhiên đáp: “Không biết cậu ta đi nơi nào.”

Tri Hoan lẩm bẩm: “Không có chút nào đáng tin.”

Nam nhân đưa tay nhấn nút thang máy, Sở Tích bước nhanh chạy tới, khi cửa thang máy muốn khép lại thì chen vào.

Tri Hoan nhìn bộ dáng thờ hờn hển của cô ấy, nhíu mày: “Sở tiểu thư, cô tìm chúng tôi có chuyện gì sao?”

Tính sổ?

Có thể nhìn qua là biết, cũng không quá giống là muốn tính sổ.

Sở Tích nhìn cô một cái, lại lần nữa nhìn về phía Mặc Thời Khiêm, khuôn mặt xinh đẹp mờ mịt, lại thấp thỏm, thậm chí có mấy phần cẩn thận từng li từng tí không hợp với hình tượng của cô ấy: “Thịnh Đường... Là ai?”

Mặc Thời Khiêm thân nhiên trả lời: “Nếu không muốn đáp ứng lời cầu hôn của con trai thị trưởng thành phố, tại sao lại muốn tới?”

Sở Tích ngần ra, cau đôi lông mày: “Tôi không biết anh ta muốn cầu hôn với tôi.” Tĩnh lặng một hai giây, cô ấy lại nói tiếp: “Bởi vì có người nói với tôi anh ở nơi này, tôi mới tới...”

Sở Tích vẫn là khuôn mặt dò hỏi mông lung: “Tôi mới vừa rồi thật giống như... Thấy anh ấy.”

Nam nhân phát ra một âm thanh lãnh lẽo, tựa như cười mà không phải cười: “Cô cũng không phải là mù, thấy cậu ta thì có bao nhiêu kỳ quái?”

Đình một tiếng, cửa thang máy mở.

Mặc Thời Khiêm không nhìn nữ nhân hoảng hốt, thần sắc mờ mịt trước mắt, nắm tay Trì Hoan đi thẳng ra ngoài.

Tại bãi đỗ xe, hần dừng bước, chân mày nhíu lại, sau đó dắt Trì Hoan tới cạnh chiếc Pagani, mở cửa xe: “Lên xe.”

“Tại sao phải đi xe Thịnh Đường, anh không có lái xe tới sao?”

Nam nhân nhàn nhạt mở miệng: “Hiển nhiên là cậu ta đem xe của anh đi rồi.”

“...” Trì Hoan “...Nha.”

Cô không hỏi nhiều, khom người lên xe.

Mặc Thời Khiêm lên ghế lái, thuận thực quay xe, chậm rãi chạy đi.

Trì Hoan vốn là tựa vào ghế kế bên ghế người lái, hơi hơi nghiêng đầu nhìn gò má của nam nhân đến xuất thần, thời điểm thu tầm mắt lại, dư quang của khóe mắt trong lúc vô tình liếc thấy thân ảnh màu trắng lao ra.

Vội vội vàng vàng, phảng phất tùy thời đều có thể ngã xuống.

Cô nghi hoặc hỏi: “Sở đại mỹ nhân có phải hay không muốn tìm Thịnh Đường?”

Nam nhân ánh mắt cũng không liếc ra ngoài, chuyên tâm lái xe, thanh âm nhàn nhạt: “Không biết, cùng với cô ấy không quen.”

Trì Hoan “...”

Bởi vì phía trước có chiếc xe ngăn cản ở trước mặt, cho nên Pagani tốc độ bắt đầu chậm lại, chờ thời điểm bắt đầu tăng tốc, Sở Tích đã đuổi theo, cô ấy thờ đốc, đứng cách xe 5 mét, chặn đường.

Trì Hoan cho là Mặc Thời Khiêm sẽ dừng xe.

Nhưng hần chẳng những không có giảm tốc độ, không có dừng lại, ngược lại lần nữa tăng cao tốc độ xe, đợi cô phản ứng lại, xe đã phóng thẳng tới trước mặt thân ảnh kia ——

Cô bị dọa sợ đến đầu óc nổ tung, thét chói tai: “Mặc Thời Khiêm...”

Tốc độ xe không ngừng, nữ nhân trước mặt lại không có ý muốn dời đi một bước.

“Phanh!!- __ ” một tiếng, một tiếng vang thật lớn!.

Trì Hoan bị hù dọa đến bối rối, ôm đầu rúc lại chỗ ngồi, sắc mặt tái nhợt.

Thật ra thì cũng không phải tai nạn lớn, chẳng qua chỉ là trong nháy mắt Pagani muốn va vào Sở Tích, một chiếc Guts màu đen không biết từ nơi nào đột nhiên lao tới, đem chiếc Pagani màu bạc văng xa hơn hai thước.

Xe bị buộc dừng.

Dĩ nhiên, hai chiếc xe hơi nổi tiếng bị va chạm lõm toàn bộ đầu xe.

Yên tĩnh lại, Trì Hoan mới chậm rãi ngẩng đầu lên, nhưng thần sắc vẫn là sợ hãi ngơ ngác, suy nghĩ chậm chạp.

Lòng bàn tay ấm áp của nam nhân chạm vào trên trán của cô, giọng nói trầm thấp: “Trì Hoan?”

Cô nhìn hần, chưa tỉnh hồn, ngơ ngác hỏi: “Anh làm gì vậy?”

Mới vừa rồi cô thật sự nghĩ là hần muốn đâm vào Sở Tích, bọn họ muốn xảy ra tai nạn xe cộ.

Huyết dịch của cả người trong nháy mắt đông lạnh.

Mặc Thời Khiêm nhủ mày lại, cời dây an toàn của cô ra, sau đó đưa cô ôm vào trên người của mình, giọng ôn trầm thấp nhẹ nhàng: “Bị giật mình?”

Tay cô nắm lấy âu phục của hắn, nghĩ lại cảnh lúc nãy, sợ hãi mà oán trách: ” Anh làm gì vậy, dọa chết người.”

Nam nhân cúi đầu hôn một cái vào mi tâm của cô, trượt xuống gò má, hạ giọng: “Sorry, quên là em cũng biết sợ.”

Tri Hoan nghe được câu này, trong lòng có vài phần rầu rĩ.

Hắn có thể vì cô làm rất nhiều chuyện, cũng sẽ bảo vệ cô, thay cô ngăn cản ác ý cùng tàn khốc đến từ cái thế giới này, nhưng hắn cũng thường xuyên không bắn khoăn cảm thụ của cô.

Quên mất, cô biết vậy thật ra thì không hẳn gọi là quên, bởi vì hắn vốn là nam nhân cực kỳ chu đáo, chỉ là không đủ để ý, nên sơ sót.

Cô cũng không thể bởi vì sơ sót này, mà trách móc hắn.

Cô mím môi, liếc nhìn người trước mặt: ” Anh đâm cô ấy làm gì?”

Nếu không có chiếc xe khác đột nhiên lao vào, cô hoài nghi Sở Tích nếu không bị hắn đâm chết, cũng phải bị trọng thương.

Còn không đợi Mặc Thời Khiêm trả lời, cánh cửa bên ghế lái xe đột nhiên bị người ta kéo ra, thân hình thon dài của Thịnh Đường đứng ở ngoài xe, trên khuôn mặt tuấn mỹ là sự hung ác lạnh lùng mà cô chưa từng thấy qua.”Con mẹ nó chú lẩn ra đây cho tôi.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 148: Chú Không Thấy Lão Tử Bị Kẹo Da Trâu Dính Chặt Rồi Hả?

Edit: Cẩm Quỳnh

Beta: Stuki^^

So với tâm tình phật phùng tức giận của Thịnh Đường, Mặc Thời Khiêm lại rất lãnh đạm, hắn sờ đầu cô gái trong ngực:”Bên ngoài lạnh, em ở trong xe chờ anh đi?”

“Xe hư rồi.”

”Ừ, vậy em gọi điện thoại cho An Kha, để cho cô ấy lái xe tới đón chúng ta.”

Tri Hoan nhìn hắn một cái, lại liếc mắt nhìn người đàn ông đang đứng ngoài xe, mím môi ồ một tiếng, sau đó mới từ trong ngực nam nhân lẩn nửa trở về chỗ ngồi.

Mặc Thời Khiêm lúc này mới đưa chân ra, giẫm trên mặt đất, xuống xe.

Hai người chiều cao không sai biệt lắm, bình thường cơ bản không nhìn ra chênh lệch bao nhiêu.

Giống co như vậy, không khí giương cung bạt kiếm, hai người đàn ông xuất sắc cứ như sắp lao vào hủy diệt đối phương khiến người ta sợ đến mức kinh hồn táng đảm.

Mặc Thời Khiêm liếc anh một cái, lại liếc mắt nhìn chiếc xe bị đụng lõm, cười một tiếng: “Thế nào, cậu muốn đánh với tôi?”

Trên gương mặt tuấn mỹ của Thịnh Đường hiện ra khinh thường, chân dài lui về sau một bước, cười lạnh lạnh: “Lão tử nhìn chú đã rảnh rồi như vậy? Muốn đánh lộn? Tôi...”

Âm thanh hơi ngừng, còn chưa kịp động thủ.

Bởi vì anh đã bị một nữ nhân lao tới ôm một cái, thậm chí bởi vì dung lực quá lớn, thân hình cao lớn của anh lui về phía sau hai bước. Trong lúc nhất thời không khí bỗng yên tĩnh lạ thường.

Mùa đông về đêm, gió rất lớn.

Sở Tích so với nữ nhân bình thường cũng coi là cao, nhưng trước mặt Thịnh Đường, cô nhón chân lên mới có thể vòng tay qua cổ anh, thân hình nhỏ nhỏ

giống như là vật trang trí treo ở trên người anh.

Gương mặt đẹp trai của Thịnh Đường không biểu tình, mắt vẫn nhìn người đàn ông cách anh không tới nửa thước.

Tri Hoan cầm điện thoại di động gọi cho An Kha, xuyên qua cửa sổ xe bằng thủy tinh, trong lúc vô tình thấy hình ảnh kia thì chợt giật mình.

Thịnh Đường cúi đầu, liếc nhìn người con gái đang ôm mình, sau đó tầm mắt liền dời đến chỗ khác, giờ tay lên chạm vào eo của cô gái, không chút do dự liền muốn kéo cô ra khỏi người mình.

Cô gái cảm thấy được anh muốn kéo mình ra càng dùng sức ôm cổ của anh, nhón chân lên, ngẩng đầu hôn anh.

Thịnh Đường ước chừng là không có phòng bị, đã bị cô hôn lên.

Giữa lòng mày của anh chỉ có sự lạnh lùng, lực đạo ở bàn tay tăng thêm, siết lấy eo của cô gái. Ngang hông Sở Tích đau nhức, cô ngửa đầu nhìn anh, kêu thành tiếng, có chút ủy khuất: “Thật là đau...”

Đôi mắt Thịnh Đường hơi híp, rừ mắt liếc Sở Tích một cái, âm thanh xưa nay vẫn ung dung, nay lại rất lạnh: “Tay, lấy ra cho tôi.”

Sở Tích nhìn thần sắc lạnh nhạt của anh, khuôn mặt trắng nõn có chút kinh ngạc luống cuống, nhưng tay vẫn không nói lỏng ra, ngón tay thậm chí siết càng chặt hơn, lắp bắp khàn khàn: “Không... Không muốn.”

Người đàn ông sắc mặt lạnh như hàn băng, tay tiếp tục dùng sức ở hông của cô, cổ hết sức phải đem cô từ trên người mình tách ra.

Hắn là cực kỳ đau.

Cơ thể cô không thả lỏng: “Anh đừng như vậy dùng sức bóp em, thật là đau.”

“...”

Một trận gió lại quét qua.

Sở Tích vốn mặc váy lại khoác một cái áo khoác không quá dày, bả vai co lại, càng thêm thân mật tựa sát vào trong ngực của người đàn ông, mặt áp lên bộ ngực của anh.

Thịnh Đường “...”

Anh ngược mắt nhìn Mặc Thời Khiêm: “Cút cho lão tử!”

Người sau nhàn nhạt mắt liếc nữ nhân dính trong ngực anh, thân nhiên nói: “Cậu không phải là muốn đánh lộn sao? Tôi đang chờ!”

Thịnh Đường cười nhạt: “Chú không thấy lão tử bị kẹo da trâu dính chặt rồi hả?”

Mặc Thời Khiêm “...”

Hắn thuận miệng thân nhiên nói: “Xe là cậu đâm hỏng, đợi sửa xong, đều ghi hóa đơn cho cậu.”

An Kha xuất hiện rất nhanh, chiếc xe lái tới không phải là chiếc Ferrari màu trắng kia, mà là chiếc xe sang trọng khác, Tri Hoan trước kia cũng thấy qua ở tầng đề xe trong biệt thự của Mặc Thời Khiêm.

Cô bị người đàn ông kéo lên xe, An Kha lái xe, hai người bọn họ đều ngồi ở phía sau.

Tri Hoan suy nghĩ một chút mới nhớ, nghiêng đầu hỏi người đàn ông bên cạnh: “Anh không phải nói rằng... muốn cho em gặp nhà đầu tư hay sao?”

“Em đã thấy qua rồi đấy.”

Đâu?

Một lúc lâu sau cô mới kịp phản ứng: “Anh để cho em gặp... Là anh?”

“Ừm.”

“Anh không là muốn cho em tới gặp anh... nên anh để cho Thịnh Đường tới... Chứ?”

Khó trách cô từ đầu đến cuối cũng không gặp được nhà đầu tư kia.

Lại còn bị một đám người không liên quan đến bắt nạt.

Mặc Thời Khiêm lại ừ một tiếng, nghiêng đầu nhìn vừa vặn thấy cô có chút ủy khuất cùng mất mát.

Hắn đưa tay tới, nâng cằm của cô, để cho mặt của cô quay về hướng của mình, thấp giọng ôn hòa: “Xin lỗi, khi đó anh đang gọi điện thoại, cho nên mới xuất hiện chậm.”

Cô cúi đầu, gương mặt có chút bức bối: ” Em không sao.”

Nếu không có hắn, gặp phải những chuyện này cô cũng không thể bình thường hơn được, hơn nữa khi đó căn bản sẽ không có người ra mặt vì cô, chớ nói chi là... Bất người ta xếp hàng cúi người nói xin lỗi với cô.

....

Bãi đỗ xe trước quán rượu.

Thủ hạ của Thịnh Đường rất nhanh phóng xe tới.

“Ha, Thất ca, cái xe này làm thế nào lại va thành như vậy được, tình trạng lên nào sao?”

Thịnh Đường lạnh liếc tên đàn em một cái: “Cái gì mà tình trạng lên nào, xe này cậu không nhận ra?”

Đàn em mới vừa rồi không có chú ý, lúc này mới nhìn sang, chờ thấy rõ rồi, nhất thời trầm mặc: “... Em lúc này không có nói gì!”

“Gọi điện thoại thông báo người tới kéo đi.”

” Được, Thất ca.”

Đàn em vừa cúi người gật đầu nhìn Thịnh Đường bước tới xe, một bên nghi hoặc nhìn đại mỹ nhân đi theo sau lưng Thất ca...

Thịnh Đường mở cửa xe, muốn bước lên.

Nhưng vạt áo khoác ngoài bị người kéo lại.

Anh xoay người, lạnh lùng liếc nhìn người con gái bên cạnh, nheo mắt lại, giọng mỉa mai lạnh lùng: “Cô chuẩn bị theo tôi tới khi nào đây?”

Con người đen trắng rõ ràng nhìn anh: “Tại sao anh không để ý tới em?”

“Phí lời, đừng ép tôi cho người ra tay với cô.”

Cô dường như lại càng úy khuất nhưng mắt vẫn không nháy mắt một cái nhìn anh:” Tại sao anh lại đổi tên rồi hả?”

Thịnh Đường nhìn cô, đột nhiên cười cười: “Cô còn có mấy cái tại sao nữa?”

“Tại sao anh không đến tìm em?”

Người đàn ông cong môi nói: “Tại sao tôi phải đi tìm cô?”

“Em nghĩ anh... Nghĩ anh...”

Cô còn chưa kịp nói xong, đôi môi mỏng lạnh lẽo đã phun ra hai chữ không có nhiệt độ:” Đã chết?”

Dĩ nhiên cô nghe được sự lạnh nhạt cùng châm biếm trong lời nói của anh, thần sắc trên mặt lộ ra luống cuống, mím môi: “Bọn họ đều... Nói cho em biết như vậy...”

Thịnh Đường một tay đút vào túi quần, hai mắt nheo lại cười như có như không nhìn cô: “Cho nên cô liền kết hôn?”

“Em...”

Cô chỉ kịp nói một câu, bàn tay của người đàn ông đã nắm lấy cằm của cô, không để ý đến sự đau đớn của cô mà siết chặt, giọng nói hấp dẫn gọi cảm rót vào tai lại thật lạnh đến thấu xương: “Tôi có nói với cô nếu cô dám gả cho người đàn ông khác thì không cần tới tìm tôi nữa chưa?”

“Nhưng em với anh ta không có... Chưa từng có...”

Anh giễu cợt, ngữ điệu phong lưu không kiềm chế: ” Không có làm sao?”

Rõ ràng là giọng châm biếm, nhưng cô vẫn lập tức gật đầu, khuôn mặt trắng nõn lộ ra khản trương quần bách: “Thật không có...”

“Ai biết được?!” Thịnh Đường hơi gắt dứt lời cô, bàn tay buông cầm cô ra, nhẹ nhàng vỗ một cái lên khuôn mặt xinh đẹp: ” Ha, tôi thật không biết hôm nay nếu người đàn ông long trọng cầu hôn cô biết cô như vậy, còn đã ly dị... Thì còn muốn cô hay không?”

Chương 149: Gả Cho Anh, Chúng Ta Kết Hôn

Editor: Cẩm Quý

Beta: Stuki^^

Sở Tích bị anh nói như vậy, gương mặt khổ sở, buồn rầu nói: "Em không muốn gả cho anh ta."

Thịnh Đường: "..."

Trên môi anh kéo ra nụ cười lạnh nhạt: "Tôi không muốn nữ nhân đã ly hôn! Hiểu chưa?"

Cô ngơ ngác nhìn anh, cúi đầu nói: "Anh... Chê em... Đã ly dị à?"

Thịnh Đường đem áo khoác ngoài của mình trong tay của cô gỡ ra, đáp lạnh nhạt: "Cô đi tìm một người không ngại cô đã ly dị đi."

Nói xong cũng khom người lên xe, thuận tay đóng cửa xe lại.

Trong nháy mắt lúc cửa xe đóng lại, cô đưa tay ngăn cản, bởi vì quán tính quá lớn nên trực tiếp kẹp lên ngón tay của cô, rất may Sở Tích không tính là được nuông chiều từ bé, thậm chí có chịu đau cũng chỉ là đau một chút, kêu nhẹ một tiếng.

Thịnh Đường không nghĩ tới cô còn có thể làm như vậy, quét mắt nhìn ngón tay của cô, lại lần nữa liếc mặt của cô, đã thấy cô đau đến mặt mày nhú lại, nhưng vẫn giữ nguyên vẻ mặt lạnh lùng.

Da thịt của Sở Tích đặc biệt trắng cho nên bị thương một chút vẫn sẽ hiện rất rõ ràng.

Cô thấy anh không nói lời nào, yên lặng liếc nhìn ngón tay của mình, sau đó đưa đến trước mặt của anh: "Bị... Bị thương."

Vết bầm màu tím đậm nhìn rất rõ ràng.

Thịnh Đường liếc mắt một cái, lạnh lùng nói: "Đây là do cô tự làm tự chịu."

"Anh đưa em đi bệnh viện đi..."

"Không đi."

Cô rữ giọng thương lượng: "Thuận tiện cho em đi một đoạn đường ngắn là được."

Người đàn ông vẫn lãnh đạm thờ ơ nói: "Không thuận tiện chút nào."

Về mặt cô mờ mịt: "Anh... Ghét em à?"

"Cô không nhìn ra sao?"

Cô ủy khuất nhưng vẫn rất cố chấp: "Nhưng anh đã nói là anh sẽ mãi mãi thích em mà."

Giọng nói cô như nước suối ngày thu vậy, mang theo lạnh lẽo thấm da thịt nhưng lại mềm mại vô cùng.

"Tôi cũng đã nói tôi không muốn người phụ nữ đã được người khác dùng qua."

Mặt cô trắng nhợt, đầu càng cúi thấp hơn, tay chân cũng từ từ thu về, người lui về phía sau hai bước, nhường lại đường.

Thịnh Đường ngược mắt liếc nhìn cô một cái.

Bộ dáng này của cô, mặc dù không tính là mất đi vẻ quý phái sang trọng, nhưng so sánh với dáng vẻ kiêu ngạo trước kia, toàn thân cao thấp tỉ mỉ so sánh với Trì Hoan, đã không nhìn ra vết tích của một thiên kim tiểu thư như lúc trước, lại giống như là viên ngọc bị phủ một lớp ánh sáng ảm đạm.

Bộ dạng cúi thấp đầu giống như là "Quả đông lạnh."

Mấy giây sau anh thu hồi lại tầm mắt, gờ tay kéo cửa xe lên, mặt không cảm xúc nổ máy rời đi.

... ..

Xe dừng tại bãi đỗ xe của biệt thự.

Mặc Thời Khiêm xuống xe trước, vòng qua đầu xe đưa tay mở cửa xe, cúi đầu nhìn cô gái đang ngồi: “Xuống xe thôi.”

Ánh sáng tự nhiên bên trong bãi đỗ xe không bằng ánh đèn sáng ngồi bên trong phòng, chiếu lên trên người của hắn nửa sáng nửa tối, trong thoáng chốc có loại thần bí đến cực điểm.

Trì Hoan nhìn hắn, đưa tay ra.

Người đàn ông hơi hơi nhướn mày.

”Em không muốn tự đi đâu... mang giày cao gót rất mỏi.”

Cô chính là mở mắt nói bừa, cô đi giày cao gót cũng đã sớm quen, huống chi hôm nay không có đi một đoạn đường nào.

Mặc Thời Khiêm coi là cô đang làm nũng, hoặc chính là tính tình hay làm nũng của cô.

Hắn bắt giác hiện ra mấy phần tươi cười, cúi đầu ôm cô ra.

Trì Hoan vòng tay qua cổ của hắn, nhìn gương mặt đẹp trai: “Anh mới vừa làm ra chuyện như thế, người khác đều biết chúng ta ở cùng một chỗ.”

Hắn thân nhiên nói: ”Ừ, để anh xem còn ai không sợ chết còn dám tặng hoa hồng cho em.”

“Mặc Thời Khiêm.”

“Hửm?”

“Anh chỉ là muốn mượn cớ, để cho Thịnh Đường đưa em tới đây, trước kia anh thật đã chuẩn bị tìm em đóng phim?”

Nam nhân nở nụ cười nhạt: “Cho em đi chỉ là vì để cho Thịnh Đường đi, nhưng trước là anh đã chuẩn bị cho em đóng phim, anh cũng đã đầu tư cho em rồi.”

Cô mím môi: “Vậy tại sao cho tới bây giờ anh cũng không nói với em?”

“Vì còn chuẩn bị, hơn nữa tay em còn chưa có đường thương tốt.”

Cô nháy mắt mấy cái: “Anh đang chuẩn bị để em diễn cái gì à?”

“Khương Tung.”

“Ông ta a, ông ta tìm anh hay anh tìm ông ta?”

Khương Tung cô cũng có biết đến, so ra có kém hơn vị đạo diễn đầu là Chương Diên kia, nhưng cũng là một vị đạo diễn trẻ tuổi có phong cách quay phim tốt, khá có danh tiếng, cũng đứng riêng một góc trời, chẳng qua là anh ta về cơ bản không có năng lực ở mảng kinh doanh, mặc dù có tài hoa, thậm chí ở nước ngoài nhận được mấy giải thưởng lớn nhưng vẫn không có biện pháp bảo đảm doanh thu phòng vé.

Nếu như bây giờ cô vẫn còn là minh tinh đang nổi tiếng nhất, còn là thiên kim Thị trường thành phố thì cô rất tình nguyện cùng Khương đạo diễn hợp tác —— bởi vì bản thân cô cần phim điện ảnh chất lượng, mà hơn nữa khi đó cô cũng không quá để ý lượng bán vé, thích liền diễn thôi.

Mặc Thời Khiêm đơn giản giải thích mấy câu: “Anh ta tìm Đường thị đầu tư phim mới, bởi vì loại hình cùng đề tài bị cự tuyệt, trấn trở tìm tới anh.”

Hắn thân nhiên nói tiếp: “Anh đoán em sẽ nguyện ý hợp tác với anh ta.”

Thật ra thì không phải là hắn cho rằng cô nguyện ý mà là do cô từng xem qua một bộ phim điện ảnh của Khương Tung, trong lúc vô tình thuận miệng nói ra một câu.

Trì Hoan hơi hơi quyết môi: “Em nguyện ý a, nhưng là em bây giờ đang thiếu tiền, hơn nữa bây giờ hình tượng của em không tốt sẽ liên lụy đến lượng bán vé của bộ phim đó.”

Nhưng Chương Diên lại bất đồng, lấy địa vị của ông ta, hơn nữa cộng thêm Bùi Dịch, một cái minh tinh bị xuống dốc như cô còn chưa đủ ảnh hưởng tới bọn họ.

“Em thiếu tiền sao?”

“Em đương nhiên thiếu tiền.”

“Em thiếu tiền chỗ nào, anh không có đủ tiền sao?”

Tri Hoan nhìn khuôn mặt hấn gần trong gang tấc, gương mặt tuần tú, thần sắc lãnh đạm vô cùng, giống như là nói một câu sẽ tìm ra vấn đề bất thường

Trái tim kịch liệt nhảy xuống, nhưng là sắc mặt vẫn như thường, chẳng qua cô là lâu bầu nói: “Tiền của anh vẫn là của anh, em cũng không phải là vợ của anh.”

Nói xong cô liền hồi hận, lời nói này giống như là đang ám chỉ cái gì đó.

Quả nhiên, bước chân của nam nhân dừng lại.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn cô: “Nếu kết hôn mới có thể cho em cảm giác an toàn, chúng ta liền có thể kết hôn?”

“Cái... cái gì?”

“Gả cho anh, chúng ta kết hôn!..”

Giọng nói của hấn thật thấp, trầm trầm, thậm chí không có bất kỳ khác biệt gì so với bình thường, Tri Hoan lại hoàn toàn ngây dại, thật lâu mới xác nhận... Hấn hiện tại rất nghiêm túc nói với cô chuyện kết hôn.

Mặc dù nam nhân như Mặc Thời Khiêm, hai chữ kết hôn từ trong miệng hấn nói ra chính là rất nghiêm túc.

“Không... Không muốn.”

Cơ hồ là cô không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt, làm cho Mặc Thời Khiêm lập tức cau mày, âm thanh trầm hơn thêm vài phần: “Em không muốn gả cho anh?”

Đây là... Vấn đề có nguyện ý hay không sao? Hôn nữa giữa bọn họ... Chẳng lẽ đã tiến triển đến độ có nguyện ý gả hay không rồi?

Hướng chi... Tại sao cô nhất định phải nguyện ý gả cho hấn?

Cô yên lặng mấy giây, để cho Mặc Thời Khiêm phát tiết sự không vui. Hôn nữa hai ngày này cô luôn lãnh đạm, coi như là ở trên giường, cô cũng là một bộ mặc hấn định đoạt, nhưng không thêm đề ý lời nói và thái độ của hấn.

Hấn rất là không thích thái độ lười biếng không chút để ý gì của cô khi nói chuyện với hấn, nhìn như nghe lời nhưng thật ra thì rất không thân mật.

Giọng người đàn ông cao lên, gương mặt tuần mỹ cũng có chút âm trầm: “Tri Hoan, thời điểm ở chung với anh, trong lòng không phải vẫn còn nghĩ tới người đàn ông khác chứ? Mặc Tây Cổ hay là người đàn ông đã tặng hoa hồng kia?”

Ánh đèn của phòng khách rất sáng, cô có thể thấy rõ ràng biểu tình trên mặt của hấn.

Mới vừa rồi tại buổi dạ tiệc trong quán rượu, đừng nói đám người kia sợ hấn, ngay cả cô đều cảm thấy hấn thâm trầm đáng sợ. Nhưng bây giờ, dù lòng này nhần lại, trong mắt hấn đã tràn đầy tức giận nhưng cô một chút cũng không cảm thấy sợ hãi.

Ngược lại cô lại nhẹ nhàng nở nụ cười: “Nếu như có thì sao đây?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Mong Muốn So Với Bắt Đầu Nhiều Hơn?

Trong biệt thự không phải là một chút âm thanh cũng không có.

Người giúp việc không nhiều, nhưng đi lại, luôn có nhân khí, có nhân khí liền có động tĩnh.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu, nhìn khuôn mặt của người phụ nữ trong ngực, lớn bằng bàn tay, ngũ quan tinh xảo, trong lúc vui vẻ dường như tràn đầy hơi thở kiều mị, nhưng nhìn kỹ lại giống cô gái nhỏ ngây thơ thanh thuần.

Nếu như có đây?

Bốn chữ này rõ ràng xuất hiện ở trong đầu của hấn, để cho hấn bỗng nhớ tới, trước đây, hấn không có suy nghĩ qua vấn đề này.

Cô cùng Mặc Tây Cỏ mặc dù cắt đứt rất dứt khoát, nhưng cũng không ai biết, cô có hoàn toàn quên hay không.

Về phần những người khác ——

Mãn Nguyệt ngược lại sẽ yêu Đường Việt Trạch, ai có thể bảo đảm, Trì Hoan cũng sẽ không yêu người khác?

Nếu như cũng có một ngày cô nói với hắn, cô yêu người khác...

Người đàn ông cắn chặt răng, môi mòng cũng mãn thành một đường thẳng.

Một lát sau, Mặc Thời Khiêm mới ôm lấy Trì Hoan, tiếp tục đi, chẳng qua là gương mặt đẹp trai hơi lạnh, hơn nữa hiếm thấy có vẻ mặt thối.

Trì Hoan vòng quanh cổ của hắn, nhìn hắn một bộ âm trầm, ngược lại có chút khản trương, “Anh... Anh muốn ôm tôi đi đâu?”

Cô có chút sợ, hắn không phải là lại muốn đem cô đè lên trên giường giày vò đi...

Trì Hoan có vài phần sợ hãi Mặc Thời Khiêm trên giường, giống như là hoàn toàn thoát khỏi khống chế, thậm chí giống như là biến thành người khác.

Nhớ tới tới hôm qua, thật giống như nhớ cảm giác thân thể mà tỉnh lại, cô không nhận được liền trong ngực hắn rút lại, mở to hai mắt, thấp giọng ho khan một cái, “Tôi... Tôi đã nói với anh, anh... Anh đừng luôn cho là mình trẻ tuổi thể lực tốt... Liền có thể tùy tiện dày vò, chờ anh bốn năm mươi tuổi, không chỉ có thận hư... Còn dễ dàng rụng tóc, biến thành Địa Trung Hải, xấu xí chết.”

Cô vừa nói, vừa liếc nhìn màu tóc đen đậm của hắn.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu liếc Trì Hoan một cái, hơi hột nói, “Tôi cũng nghe nói nữ nhân ba bốn mươi là lúc đói khát nhất, em còn kém một đoạn nha, làm sao đầu đều là đầy những thứ này?”

Đầu cô đều là những thứ này?

Trì Hoan nổi nóng, có bản lĩnh đừng dè dặt làm.

Hắn ôm lấy cô quẹo vào thư phòng, thư phòng của hắn, ừ, cô cũng không nghĩ mục đích là phòng ngủ.

Mặc Thời Khiêm trực tiếp ôm lấy Trì Hoan ngồi xuống ghế trước bàn đọc sách, thuận thế để cho Trì Hoan ngồi ở trên đùi của mình, đưa tay vịn ra đèn bàn, cúi đầu xích lại gần cô, hơi thở ấm nóng, rơi vào trên da thịt của cô.

Ngón tay người đàn ông khẽ nâng cằm cô lên, khiến cho mặt cô càng gần sát hắn, “Gả cho tôi, Trì Hoan.”

Hắn thấp giọng nói, phảng phất bao phủ mấy phần ý đầu độc, tức giận đã biến mất không thấy gì nữa, khôi phục về tình tảo thường có, mỗi một câu nói đều mạch lạc rõ ràng, “Chỉ cần em gả cho tôi, em so với lúc trước còn nhiều tiền tiêu không hết, sẽ không còn có người giống hôm nay vu oan em, cũng không ai dám cười em, em nghĩ chụp điện ảnh liền chụp điện ảnh, giống như trước đây, không cần để ý đến phòng bán vé có bán được hay không, tiền kiếm được hay không được cũng không sao, em diễn vui vẻ là được.”

Trì Hoan tiến vào vòng giải trí mặc dù có nguyên nhân là vì kinh tế độc lập, nhưng cô thân là thiên kim Thị trường, thật ra cho tới bây giờ cũng không thiếu tiền tiêu, đối với tiền tài cũng không có ham muốn mãnh liệt gì.

Tất nhiên là có chút chủ nghĩa lý tưởng, cô chỉ đơn giản muốn làm diễn viên, nên đối với việc diễn này cũng rất tự do phóng khoáng.

Động tâm sao?

Đề tay lên ngực tự hỏi, Trì Hoan rất động tâm.

Thậm chí nhìn người đàn ông khẽ mở khẽ đóng môi mòng, gọi cảm cực kỳ, nhìn chăm chú hồi lâu, cô miệng đắng lưỡi khô, thiếu chút nữa trực tiếp chủ động hôn hắn.

Cũng gần như không muốn nhớ, lần dạ tiệc trước, cô còn quyết định muốn giữ một khoảng cách với hắn—— trong lòng khoảng cách. Mặc Thời Khiêm cánh môi dán lên cằm của Trì Hoan, lúc nói chuyện không khỏi hơi chấn động, truyền đến thần kinh của cô, “Chuyện em lo lắng cũng sẽ không phát sinh nữa, em muốn cái gì tôi đều cho, gả cho tôi, được không?”

Trái tim của Trì Hoan hoảng loạn.

Mặc Tây Cỏ lúc đáp ứng cưới cô, nhịp tim cũng rất nhanh, thế nhưng càng giống như là một sự cố gắng nhiều năm rốt cuộc có được kết cục như mình mong muốn, là hưng phấn tung tăng.

Nhưng bây giờ, đầu óc của Trì Hoan có hỗn loạn, cũng có tung tăng, cũng có chút khản trương không nói ra được.

“Anh...” cô một lúc lâu mới tìm được giọng nói của chính mình, “Anh đang cầu hôn sao?”

Người đàn ông mắt sâu đen nhánh chớp một cái nhìn chăm chăm vào cô, “Ừm”

Ánh mắt của Tri Hoan chuyển động, “Lương Mãn Nguyệt trước là vị hôn thê của anh, có phải các người đã chính thức đính hôn rồi hay không hả?”

Mặc Thời Khiêm hơi cau mày, không vui, nhưng vẫn là trả lời, nhàn nhạt nhấn mạnh, “Đã hủy bỏ.”

“Tại sao sớm như vậy? Hồi đó anh cùng với cô ấy tuổi tác đều rất nhỏ đi.”

Hắn trả lời không chút dao động nào, “Bởi vì tôi phải đi Mỹ, mẹ của Mãn Nguyệt lo lắng tôi bị thế giới phồn hoa bên ngoài mê muội, cho nên quyết định trước thời hạn.”

“Anh... yêu cầu cưới qua cưới cô ấy sao?”

Hắn nhăn lông mày, trả lời, “Không có chính thức yêu cầu qua.”

Hắn còn biết chính thức?

Chẳng lẽ hắn cảm thấy bây giờ rất chính thức sao?

“Tôi không muốn.”

Mặc Thời Khiêm bóp bên cằm của cô, giọng nói sâu hơn trầm thấp xuống, “Em tình nguyện xin gả cho Mặc Tây Cố, cũng không nguyện ý gả cho anh? Cũng là đàn ông, anh có điểm nào không bằng hắn, hử?”

Tri Hoan nhìn ánh mắt của hắn, trực tiếp trả lời vấn đề, “Tôi đối với anh không biết gì cả, dựa vào cái gì gả cho anh?”

Hắn hơi ngẩn ra, lực trên tay hơi thả lỏng, chẳng qua là vẫn sâu đậm nhìn cô.

Mặt cô càng ngày càng gần hắn, mắt không hề nháy một cái, “Anh nghĩ cưới tôi, căn bản không phải muốn kết hôn với tôi, chỉ là muốn chiếm tôi... Anh không muốn để cho tôi cùng Lương Mãn Nguyệt như nhau, bị những người đàn ông khác cướp đi, cho nên mới muốn cùng tôi kết hôn, đúng hay không?”

Mặc Thời Khiêm mắt sắc hơi hơi tối sầm lại, thản nhiên nói, “Khác nhau ở chỗ nào sao, tôi cưới em có gì là không tốt, tất cả của tôi đều sẽ là của em”

“Anh nói tôi không có cảm giác an toàn, là như vậy không sai, cho nên tôi vừa muốn lần nữa trở lại những ngày rạng rỡ, bởi vì chính mình từ dưới chân đi lên sẽ nắm rõ trong tay, vĩnh viễn so với người khác sẽ càng thực tế —— liệu anh có thể cho tôi cảm giác an toàn cùng thực tế hay không đây?”

“Vị như?”

“Anh ở bên cạnh tôi ba năm, anh hiểu được tất cả của tôi, tôi ở trước mặt anh không chỗ có thể ẩn giấu, có thể là như vậy. Anh ở bên cạnh tôi ba năm, tôi ngay cả anh là một băng sơn Kakuzu đều không thấy được... Anh chưa từng nghĩ để cho tôi hiểu anh, anh cũng chưa từng nghĩ để cho tôi chân chính đi vào cuộc sống của anh, Mặc Tây Cố hắn mặc dù không yêu tôi, với tôi mà nói, anh so với hắn càng khó nắm chặt hơn. Bởi vì tôi nếu như gả cho hắn, ít nhất tôi biết kết quả cuộc hôn nhân của mình là gì, còn với anh thì sao?”

Đôi mắt Mặc Thời Khiêm sâu thẳm lặng lẽ nhìn Tri Hoan.

Trong thư phòng an tĩnh một thời gian thật lâu.

Vừa nãy nhịp tim của Tri Hoan rất nhanh chóng, cuối cùng thậm chí có chút mất mát không nói ra được.

Tri Hoan rũ thấp đôi mắt xuống, muốn đứng dậy.

“Tri Hoan,” hắn giọng trầm thấp chậm rãi vang lên, “Em bây giờ mong muốn, so với lúc ban đầu nhiều hơn rồi?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Tôi... Có Thể... Đã Yêu Anh Rồi

Bây giờ mong muốn, so với lúc mới đầu nhiều hơn?

Đại não của Tri Hoan hơi chấn động một chút.

Đại khái xác thực chính là như vậy, rõ ràng ngay từ đầu hẳn chỉ là một bảo vệ, cô cũng cảm thấy không liên quan. Nhưng bây giờ càng ngày càng không thỏa mãn, ngay cả cô cũng không biết, là mình mất đi quá nhiều, hay là mong muốn thay đổi nhiều hơn.

Tri Hoan nhìn gương mặt đẹp trai của hẳn, dưới ánh đèn nửa sáng nửa tối, thâm trầm mà bình tĩnh nhìn cô.

Tâm Tri Hoan khẽ nhúc nhích, ngón tay đột nhiên co rút, sau đó siết chặt, nhìn mắt hẳn thâm trầm đen nhánh, hơi cứng đờ giọng, nói, “Tôi... có thể... đã yêu anh rồi.”

Nói ra những lời này, cô cảm giác mình giống như tháo xuống mặt nạ nhiều năm, chỉ còn lại nhu nhược nguyên thủy nhất, chờ đợi hẳn phán quyết.

Yên lặng ngắn ngủi, nhưng Tri Hoan cảm thấy như trải qua một thế kỷ.

Mà ngắn ngủi mấy giây yên lặng, để cho lòng cô vô tình trầm xuống.

Cô cúi đầu xuống.

Một giây kế tiếp, người đàn ông khẽ nâng cằm cô lên, thật thấp hỏi, “Tại sao?”

Lúc ngước mắt lên, trong mắt cô óng ánh nước, mờ mịt lặp lại hẳn, “Tại sao?”

Vấn đề như vậy, vì sao lại có tại sao?

Hắn giọng nói càng thấp, cũng lộ ra ôn nhu, “Tri Hoan, đây chỉ là một loại ảo giác, không phải yêu, bởi vì hôm nay tôi khi dễ em.”

Nước mắt Tri Hoan nháy mắt liên tục ra ngoài.

Cô thậm chí không biết cổ chấp của mình từ đâu tới, “Chính là... tôi yêu anh.” Hắn không chấp nhận thì thôi, dựa vào cái gì nói cô bị ảo giác.

Mặc Thôi Khiêm cúi đầu dán trán mình lên trán của Tri Hoan, thật thấp, gần như dự hoặc nói, “Đây chỉ là một loại bản năng ở chung một chỗ khiến cho em có ảo giác yêu tôi, em yêu không phải con người của tôi, chẳng qua là một khắc rung động mà thôi?”

Tri Hoan đỏ mặt, nhẹn nước nỏ, lặp lại lần nữa, “Tôi thực sự yêu Anh.”

“Tri Hoan.”

“Anh không phải muốn kết hôn với tôi sao, tại sao anh không muốn tôi yêu anh?”

Mặc Thôi Khiêm dùng ngón tay lau nước mắt của cô, chậm chạp tỉ mỉ mà ôn nhu, để cho cô khổ sở chính là hẳn quá tĩnh lặng, giọng điệu nói chuyện cũng vậy, “Người khác có thể cho em cái gì, tôi đều có thể cho, chỉ là tôi không cách nào cho em tình yêu. Cho nên thứ em yêu chỉ cần tài sản của tôi là được.”

Tri Hoan không muốn tiếp tục khóc, nhưng nhắm mắt lại, nước mắt liên rơi càng lợi hại.

“Giống như hiện tại có ở đây không?”

Tri Hoan không cách nào kiềm chế tâm tình của mình, cô là một diễn viên nổi danh, muốn khóc là có thể khóc được muốn ngưng liền ngưng, nhưng ở trước mặt hẳn, không phải lần đầu tiên không khống chế được.

Đây chính xác là một mặt trái tổn thương.

Mặc Thôi Khiêm nhíu mày, nhìn nước mắt Tri Hoan, cúi đầu hôn từng cái, thấp giọng thở dài, “Ngoan, đừng khóc, chúng ta tạm thời không đề cập tới chuyện kết hôn, có được hay không?”

“Không được,” đã thế này, cô không thể coi như không phát hiện, càng không có cách coi như chưa từng xảy ra, “Anh nói không sai, yêu sẽ mang đến rất nhiều mặt trái, cho nên tôi bây giờ rất khó chịu, thật sự tôi không thích Quý Vũ, cho nên biết anh ăn một tháng cơm trưa của cô ta mà ghen tỵ nổi nóng, cho nên Bạch lão nói tôi biết anh có thể giúp tôi lại nhìn tôi bị công kích, cảm thấy anh lãnh khốc lại vô tình. Nếu như tôi không yêu anh, tôi sẽ cảm thấy anh rất tốt, cũng không luôn cau kính.”

Hắn nói yêu là mặt trái, cô không cách nào phản bác.

Cô có thể đẹp đẽ, kiêu ngạo, tiêu sái.

Nhưng bây giờ thì sao, mềm yếu, dễ giận, không nói phải trái, còn thiện độ.

Mặt trái sao, đều là mặt trái.

“Nhưng tôi yêu anh, dù ghét cũng không bỏ được.”

Mặc Thời Khiêm thấp mắt nhìn Trì Hoan, hồi lâu không nói tiếng nào, chỉ là đôi mắt chăm chú nhìn cô, ấn đường có chút đau nhức, không phải không rung động chút nào.

Trì Hoan nhìn hấn, nhưng hấn không nói lời nào.

Cuối cùng, cô nhìn lại những giọt nước mắt, cô mới cắn môi, cúi đầu nói, “Tôi trở về tháo trang sức, đi tắm.”

Cô bây giờ không biết xấu xí bao nhiêu.

Trì Hoan từ trên người hấn xuống, hấn cũng nói lỏng tay, thấp giọng nói, ”Ừ, tốt.”

Cô đang thương tâm, thất hồn lạc phách, giày cao gót dưới chân không vững, trực tiếp ngã sang bên cạnh, cũng may Mặc Thời Khiêm tay mắt lanh lẹ, nhanh chóng ôm hông cô.

Trì Hoan đỡ cánh tay hấn đứng thẳng người, muốn lui về sau hai bước xoay người, kết quả một giây kế tiếp liền bị người đàn ông ôm ngang, thấp giọng kêu, “Tôi ôm em trở về.” Trì Hoan vốn muốn cự tuyệt, lại mím môi không lên tiếng.

Trì Hoan không biết nói ra những lời này thì bọn họ sẽ thế nào, nhưng cô không muốn chiến tranh lạnh.

Mặc Thời Khiêm không nói một lời ôm Trì Hoan trở về phòng ngủ, đặt cô lên trên giường, cúi người giúp cô cởi giày, sau đó nói, “Tôi đi chuẩn bị nước, em lấy quần áo.”

”Được.”

Trì Hoan bực bội tùy tiện cầm quần ngủ đi vào vừa lúc Mặc Thời Khiêm xả nước xong đi ra.

Hấn gờ tay sờ đầu cô, ngữ điệu nhàn nhạt nói nhỏ, “Tôi qua thư phòng xử lý ít chuyện, em tắm xong ngủ sớm một chút.”

Trì Hoan ngẩng đầu nhìn hấn, nhưng không nhìn ra nửa điểm bất thường, vì vậy cũng chỉ nói “Được”.

Cô đến gần phòng tắm, cài cửa lại, rất nhanh nghe được động tĩnh của Mặc Thời Khiêm.

Đứng trong chốc lát, Trì Hoan mới cởi quần áo trên người xuống, người trần truồng bước vào bồn tắm, nằm trong nước ấm áp, chỉ là không có lòng dạ nào hưởng thụ, dựa vào bồn tắm thất thần.

(Đây chỉ là một loại bản năng ở chung một chỗ khiến cho em có ảo giác yêu tôi, em yêu không phải con người của tôi, chẳng qua là một khắc rung động mà thôi!)

Nhớ tới những lời này, trong lòng cô chưa xót, nhưng lại có chút mê mang.

Thật sao?

Hấn nói không sai, hấn hôm nay xuất hiện, đúng là để cho cô cảm thấy hư vinh, cũng để cho cô cảm thấy rung động, nhưng là...

Trì Hoan không nghĩ một khắc kia là ảo giác.

Một khắc kia chính là... Khẳng định.

Trì Hoan chưa từng nghĩ nói ra, duy trì hiện tại cũng không phải không thể, có lẽ thời gian lâu một chút, tình cảm bọn họ sẽ sâu hơn, bởi vì bọn họ cũng chưa ở cùng nhau bao lâu.

Hấn hôm nay nói kết hôn... Có lẽ không biết cô rung động.

Dù sao bản thân kết hôn cũng là một sự kiện trọng đại.

Trì Hoan không có tâm tình tắm, ngâm không bao lâu liền lau khô thân thể đi ra.

Rồi cũng không muốn làm chuyện khác, tìm người nói chuyện phiếm lại càng không, màn hình điện thoại sáng lên hiển thị tin nhắn chào hỏi của Bùi Dịch ở WeChat, cô cũng chỉ nhìn, không trả lời.

Cứ như vậy nằm trên giường ngẩn người, một mực chờ đến mười giờ, bình thường thời gian này, hấn nếu không ngủ, cũng trở về phòng tắm.

Đến khi mơ hồ nghe được âm thanh động cơ, Trì Hoan bỗng từ trên giường ngồi dậy.

Mặc Thời Khiêm muốn đi ra ngoài?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 152: Anh Muốn Chia Tay Sao?

Không chút suy nghĩ, Tri Hoan chân không xuống giường, đẩy cửa sân thượng, đi ra ngoài.

Cúi đầu liền thấy hắt đang lái xe ra cửa biệt thự, đèn xe vừa vấp rơi vào hoa văn màu đen trên cửa.

Tri Hoan vốn đã ngừng khóc, bây giờ nước mắt lại không kiềm được tuôn ra, tầm mắt mờ hồ, ánh sáng cũng không thấy rõ.

Cô đứng trên ban công, gió lạnh chốc lát thổi tới, đến khi gương mặt có chút tái nhợt, mới xoay người trở lại phòng ngủ.

... ..

Mặc Thời Khiêm vừa lái xe vừa gọi điện thoại.

Đầu kia điện thoại thật lâu mới kết nối, Thịnh Đường giọng nói ác liệt, “Giờ này cậu không ở trên giường với người phụ nữ của mình gọi cho ông đây làm gì, cậu là gay sao?”

Mặc Thời Khiêm, “...”

Hắn không muốn hỏi, nhưng lại buột miệng, “Cô gái kia làm gì cậu, sao nóng nảy vậy?”

Thịnh Đường ở Lâm Giang – kiến trúc sa hoa nhất Lan Thành, ngoài cửa sổ chính là thành thị phồn hoa, đèn đuốc sáng trưng, tràn đầy náo nhiệt, hôm nay lại ngoại lệ yên tĩnh.

Chỉ có con mèo béo tròn co rúc dưới chân hắn, xinh đẹp lười biếng.

Mắt hắn híp lại, cười lạnh, “Cô ấy tại sao xuất hiện ở chỗ đó?”

Mặc Thời Khiêm không nhanh không chậm nói, “Lần trước cậu giúp Bạch Tụng, lần này tôi đáp trả.”

” Bởi vì lần trước Tri Hoan bắt được cậu cùng Quý Vũ, lạnh nhạt cậu, nên con mẹ nó cậu tính toán tôi, cậu là một người đàn ông sao lại nhỏ mọn vậy?”

Sở dĩ mang Tri Hoan đi công ty, bởi vì Quý Vũ ở công ty bị Bạch Vân khi dễ, Bạch Tụng bắt bớ thay bạn, không thể trực tiếp nói với Mặc Thời Khiêm, vì vậy liền xin Thịnh Đường.

Bạch Tụng lúc đó cũng không rõ chuyện của Mặc Thời Khiêm cùng Tri Hoan, một là hy vọng Thịnh Đường ra mặt chèn ép Bạch Vân, hai là hy vọng hắn nói vài lời giúp Quý Vũ.

Thịnh Đường không hay xen vào chuyện của người khác, chỉ qua loa tỏ ý mình biết rồi.

Chẳng qua vừa lúc Tri Hoan tìm tới cửa, hắn liền mang cô đi công ty một chuyến, cũng không nghĩ Tri Hoan sẽ phát hiện, phát hiện sớm thật ra đối với mọi người đều có lợi, nếu một năm sau Quý Vũ mới bị phát hiện, thì không phải giải quyết đơn giản như vậy.

Nhưng hắn cũng chưa nói giúp ai, vừa vận thuận tay mà thôi.

Mặc Thời Khiêm ngữ điệu trào phúng trả lời, “Cậu óc rất lớn sao, trơ mắt nhìn người phụ nữ của tôi bị khi dễ?”

Thịnh Đường, “... Chính cậu ở đó, còn cần tôi giúp người phụ nữ của cậu?”

Mặc Thời Khiêm nhéo nhéo lông mày, kiềm chế phiền não trong lòng lại, nói, “Cậu ở chỗ nào, vẫn là 1999?”

“Ở nhà.”

Sau hai mươi phút.

Thịnh Đường ngậm thuốc lá, quay đầu nhìn người đàn ông thân hình cao ngất toàn thân áo đen xuất hiện, híp mắt một cái, ngón tay búng tàn thuốc lá, chân mày dựng, “Kỳ lạ nha, từ khi cậu có phụ nữ buổi tối đều kêu thế nào cũng không được, thế nào, cậu quá mạnh, người ta không chịu nổi, đem cậu đuổi ra phòng ngủ?”

Mặc Thời Khiêm liếc hắn một cái, “Cậu rất có kinh nghiệm? Thường xuyên bị phụ nữ đuổi?”

Thịnh Đường, “...”

Hắn hút thuốc, một cách gọi cảm, như cười như không nói, “Cậu đặc biệt tới tìm tôi, là thảo luận chuyện của tôi cùng bạn gái cũ mấy trăm năm trước?”

Mặc Thời Khiêm không trả lời lập tức, rất thuận thực lấy ra một điếu thuốc, mụn lửa đốt, hít một hơi dài mới chậm rãi phun ra, phòng khách chỉ có một chiếc đèn dưới đất phát ra tia sáng màu cam hơi tối.

Hai người đều yên tĩnh, chỉ có con mèo thỉnh thoảng kêu một tiếng.

Mặc Thời Khiêm nhấc mí mắt lên, giọng trầm thấp trong không gian yên tĩnh mờ ảo phá lệ rõ ràng, “Lúc cậu cùng Sở Tích qua lại, tôi ở Mỹ, cho tới bây giờ cũng chưa từng hỏi qua, cậu rốt cuộc tại sao lại yêu cô ấy đến chết đi sống lại như thế.”

Thịnh Đường thiếu chút nữa sặc khói.

Mặc Thời Khiêm liếc hắn một cái, thanh lạnh nói, “Đó cũng không phải chuyện mấy trăm năm trước, hôm nay ôm cũng ôm, hôn cũng hôn, vẫn không thể nói?”

Thịnh Đường ngón tay mang theo điếu thuốc đang đốt, “Con mắt nào của cậu thấy tôi muốn sống muốn chết?”

“Hai mắt tôi đều thấy.”

Thịnh Đường, “...”

Có túp đàn ông nào mà Trì Hoan chưa từng thấy, tại sao lại yêu người đàn ông này?

Dùng sức hít một hơi thuốc lá, Thịnh Đường mới hơi hột nói, “Chính là thấy sắc này lòng tham, làm gì có nhiều tại sao như vậy, đó là mối tình đầu ai cũng đều có chút ngu ngốc, cậu cho rằng ai cũng giống cậu, bấy nhiêu tuổi mới yêu đương?”

Mặc Thời Khiêm nhìn điếu thuốc tàn dần, một lúc lâu không lên tiếng.

Thấy sắc này lòng tham sao?

Sở Tích đúng là có thể khiến cho đàn ông nổi ham muốn.

Trì Hoan dĩ nhiên cũng có.

Thịnh Đường hép mắt nhìn hắn một hồi, phát hiện hắn nhìn ánh đèn ngoài kia đến xuất thần, lúc này mới phát hiện người đàn ông này cũng không phải tới “Quan tâm” hắn.

Phun một vòng khói, mới cười xuy nói, “Cậu và Trì Hoan vẫn còn cãi nhau?” hắn sờ cằm một cái, nói, “Anh hùng cứu mỹ nhân nên là lấy thân báo đáp, các người như này là sao?”

Mặc Thời Khiêm nhàn nhạt nói, “Không có.”

Không có cãi nhau, mặc dù cô ấy khóc đến lợi hại.

Trì Hoan thật ra không hay khóc, ít nhất hắn bảo vệ bên cô mấy năm, hiếm khi thấy cô khóc.

Sau khi ở cùng hắn, lại thường thấy.

Đây chính là phụ nữ khi yêu sao?

Hắn nghiêng đầu, đem tầm mắt từ cửa sổ thủy tinh nhìn sang Thịnh Đường, giọng nói có chút khàn khàn, “Cô ấy nói yêu tôi.”

Thịnh Đường, “... WTF? Thật á?”

Mặc Thời Khiêm môi mông phun ra hai chữ, “Ừ?”

“Cô ấy yêu cậu, cậu còn có toan tính khác?”

Toan tính khác?

Toan tính gì.

Kết hôn? Cô không chịu gả.

Chẳng lẽ chia tay?

Dường như cô cũng không cần.

Duy trì hiện tại sao, cô giống như rất đau khổ.

... ..

Lúc Mặc Thời Khiêm trở về, đã qua 0 giờ.

Hắn cho là Tri Hoan đã ngủ, tránh làm ồn đến cô, hắn cầm áo ngủ ở bên cạnh tắm qua lần nữa, mới trở lại phòng ngủ, vén chăn lên nằm lại giường.

Người phụ nữ mềm mại nằm nghiêng giữa giường, tóc đen trên gối toả hương thơm quanh quần.

Mặc Thời Khiêm nhớ tới cô khóc đến mắt cũng đỏ hoe, tới gần, ngón tay nhẹ nhàng vén tóc của cô, hai mắt cô đều đã nhắm lại, nhưng ở dưới ánh trắng yếu ớt, mơ hồ có thể thấy nước mắt còn sót lại trên hàng mi.

Ngón tay sờ lên gò má mềm mại của cô, lẳng lặng nhìn một hồi, mới ép mình lại nằm xuống.

Nhưng theo động tác hắn nằm xuống, thân thể người phụ nữ tự động dựa vào trong ngực hắn, vùi đầu ở bộ ngực của hắn.

Mặc Thời Khiêm cúi xuống hôn lên đỉnh đầu cô, thấp giọng nói, “Tại sao còn chưa ngủ?”

Tri Hoan từ trong ngực Mặc Thời Khiêm ngẩng mặt lên, trong bóng tối không thấy rõ thần sắc của cô, âm thanh buồn buồn kêu, “Anh muốn chia tay với em sao?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 153: Để Toàn Thể Giới Xin Lỗi Tri Hoan

Mặc Thời Khiêm như thường ngày ôm Tri Hoan vào trong ngực, “Không có,” hắn trầm giọng lãnh đạm nói, “Mỗi lần nói chia tay đều là em, tôi có nói không cần em bao giờ?”

Hai lần nói chia tay, đều là cô.

Hắn chưa từng đề cập tới, còn nói muốn kết hôn, giống như muốn cùng cô sống hết đời.

An tĩnh trong bóng đêm, chỉ có thể mơ hồ thấy rõ đường nét đối phương.

Ngón tay Tri Hoan siết áo choàng tắm Mặc Thời Khiêm, leo lên người của hắn, cúi đầu chủ động hôn —trong chuyện này, cho dù là hôn môi cũng là Mặc Thời Khiêm chủ động, dĩ nhiên hắn cũng là bá vương.

Người đàn ông môi rất mỏng, mang theo nhiệt độ mát mẻ.

Tri Hoan nhẹ nhàng ngậm môi hắn đưa lưỡi qua, học theo hắn từng làm.

Thân mật trong chốc lát, Mặc Thời Khiêm phản công ôm lấy hông cô, tay đặt trên lưng cô, lại không tiến thêm bước nữa chẳng qua là im lặng.

Tri Hoan hôn từ môi của hắn, gò má, cằm, trán.

Hắn từ trước đều không chịu nổi khiêu khích, thậm chí là không cần khiêu khích, cô chủ động trong chốc lát hắn đều không đáp lại, Tri Hoan rất nhanh ừ ừ, ủy khuất nói, “Anh mỗi ngày đều muốn làm mà không phải sao?”

Thanh âm Mặc Thời Khiêm trong bóng tối ngoại lệ rõ ràng, “Là ai hôm nay mới nói với anh làm nhiều để hư thật?”

Thực sự là rất nhiều.

Tối hôm qua đã làm nhiều lần, nếu là bình thường hắn chịu nghỉ ngơi cô còn thờ phào nhẹ nhõm.

Nhưng tình huống hôm nay lại khác... Cô muốn biết hắn nghĩ thế nào, cũng không biết hắn có muốn tiếp tục mối quan hệ này không, cho nên cô muốn thứ có thể làm cô an tâm, cho dù là làm chuyện yêu.

Nhưng hắn hiển nhiên không muốn.

Tri Hoan yên lặng, không nói lời nào từ trên người hắn đi xuống.

Cô xoay người hướng ra cửa sổ, tránh mặt hắn.

Một lát sau, Mặc Thời Khiêm vẫn ôm cô từ phía sau như bình thường.

... ..

Có tâm sự, tự nhiên sẽ mất ngủ.

Tri Hoan trần trọc thẳng đến 2h sáng mới ngủ, thời gian gần đây cô cũng không có công việc gì, nên thường ngủ đến tự tỉnh.

Mười giờ sáng, cô mới chậm rãi tỉnh lại.

Nằm ở trên giường, nhìn trần nhà, mất một lúc lâu mới nhớ tới chuyện phát sinh tối qua.

Mặt mày ủ dột thức dậy, rửa mặt, tùy tiện thay một bộ quần áo xuống lầu.

“Dì Lý, có cháo ạ.”

“Có, Tri tiểu thư, tôi múc cho cô một chén.”

”Ừ, một ít là được.”

Cô xuống phòng ăn, mới lấy điện thoại ra kiểm tra một lượt.

Có cuộc gọi nhờ của Diêu tỷ, cô nghĩ ăn điểm tâm xong sẽ gọi lại, vì vậy mở WeChat ra, có 1 tin nhắn thoại.

Di Lý đã đem cháo bung đến, cô mở tin nhắn rồi đặt điện thoại xuống cầm muống múc cháo uống.

Điện thoại vang lên giọng nói thận trọng, “Hoan Hoan... Cậu chắc không tìm... một lão kim chủ chứ?”

Cô cầm điện thoại lên, trả lời bằng giọng điệu lười biếng, “Có một người mẹ cao quý còn không nhận, lại tìm lão kim chủ, cậu nghĩ não mình bị ngâm nước sao?”

Ninh Du Nhiên lập tức trả lời, Tri Hoan còn chưa gác điện thoại, đã nghe thấy một giọng nói kinh ngạc, “Chuyện càn quét mặt báo.. Là Mặc Thời Khiêm làm?”

Tri Hoan không giải thích được, “Cái gì?”

Ninh Du Nhiên rất kích động, “Tất cả bài báo đều bị càn quét báo, cậu không biết gì sao?”

Ninh Du Nhiên kích động, Tri Hoan lại hoàn toàn đắm chìm trong tâm trạng “thất tình”, đối với bất kỳ cái gì đều không hứng thú, chỉ thần nhiên nói, “Mình không biết càn quét cái gì hết.”

Có thể là thái độ của Tri Hoan không nóng không lạnh làm cho Ninh Du Nhiên cuồng cuồng, dứt khoát gọi lại, “Người đàn ông mua đứt tất cả trang báo giải trí xã hội với tiêu đề là xin lỗi cậu, cậu nói với mình cậu không biết?”

Tri Hoan ngây người, đang múc cháo cũng dừng lại, “Xin lỗi mình?”

“Cậu vẫn không biết thật à? Thời gian gần đây bọn ngu xuẩn kia chẳng phải bảo truyền thông đăng tin tức xấu về cậu sao? Nói cậu là con gái tham quan, nên rút khỏi giới giải trí, còn viết rất nhiều tin không có thật, bắt đầu từ 0h tối qua, trang bìa của các trang web tin tức lớn, Micro Blog, cùng báo giải trí hôm nay, tựa đề đều giống nhau... Nhìn liền biết có người uy quyền đứng sau chỉ đạo.”

Tri Hoan mất lúc lâu mới phản ứng được, mờ mịt nói, “... Mình thật sự không biết.”

Ninh Du Nhiên yên lặng mấy giây, “Hoan Hoan, người đàn ông của cậu rốt cuộc có lai lịch gì?”

Cô thật sự không biết...

“Hắn còn mua được cả trang bìa Đường Ảnh... Đó là Đường gia, có tiền cũng chưa chắc đã mua được trang bìa của họ, huống chi là nói xin lỗi, ba ba mình nói nếu không có người tạo áp lực, dùng bao nhiêu tiền cũng không được.”

Tập đoàn Đường Thị có sản nghiệp phân bố cực kỳ rộng rãi, nhưng làm tốt nhất là truyền thông điện ảnh và truyền hình, Truyền thông Đường Ảnh là công ty truyền thông lớn nhất Lan Thành, không ai sánh bằng.

Tri Hoan không còn tâm trạng uống cháo nữa, trở lại thư phòng mở máy tính xem tin tức mới nhất.

Không thể nghi ngờ, hoành tráng cỡ này, cướp toàn bộ các trang bìa báo, cơ hồ chấn động toàn bộ giới giải trí.

[Dư luận xin lỗi người bị hại: Trì Hoan, chúng tôi có lỗi với...]

Bản này nổi danh vì do nhà bình luận văn chương ở các tạp chí lớn có hậu đãi vững chắc viết mà in lại.

Bao gồm cả chuyện xảy ra ở dạ tiệc tối hôm qua, cũng dùng phương thức ẩn danh để báo chí đưa tin.

Báo lớn báo nhỏ dù phương thức khác nhau nhưng đều có chung nội dung trang bìa: xin lỗi Trì Hoan.

Trì Hoan xem rất lâu, mới thấy một bình luận trên Micro Blog ——

“Nếu đây là đang tẩy trắng cho Trì Hoan, thì tôi chỉ có thể nói, đây là phương thức tẩy trắng bá đạo nhất trong lịch sử, chịu phục.”

Cô ngồi trên ghế trước bàn đọc sách, lòng bàn tay nóng bỏng, mắt không nháy một cái, từng dây thần kinh đều đang chấn động.

Mặc Thời Khiêm

[đây chỉ là một loại bản năng có hư vinh sẽ rung động, vừa vặn ở chung một chỗ làm cho em có ảo giác yêu tôi, em yêu không phải con người của tôi, chẳng qua là một khúc rung động thôi.]

Nếu như nói tối hôm qua là hư vinh làm cô rung động, bởi vì hấn để cho những người khi dễ cô nói xin lỗi với cô.

Nhưng bây giờ còn dùng cách kiêu ngạo như vậy, hấn giống như để cho toàn thể giới xin lỗi cô ——

Hấn không sợ cô càng hư vinh, càng rung động, càng nhiều ảo giác, sẽ càng yêu hấn sao?

Cô không biết hấn làm sao làm được, cô càng không biết, rõ ràng hấn từ chối lời tỏ tình của cô, tối qua còn không muốn đụng cô, tại sao còn làm những thứ này?

Còn nói...

Trì Hoan cắn môi, hoàn toàn mờ mịt, hấn để toàn thể giới nhận lỗi với cô, là thay hấn nói?

Trì Hoan cầm điện thoại lên muốn gọi cho hấn, nhưng điện thoại không thông, cô liền đứng lên, cầm chìa khóa xe, trực tiếp xuống lầu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 154: Người Đàn Ông Nói Yêu Cô Chưa Chắc Có Thể Vì Cô Làm Nhiều Thứ Như Vậy!

Mặc dù mới đi công ty Mặc Thời Khiêm một lần nhưng Trì Hoan vẫn nhớ nhưng dù sao vẫn không quen, cuối cùng để An Kha đưa cô tới.

Sau hai mươi phút, xe dừng ở trước công ty.

An Kha nhìn cô mờ đại an toàn, hỏi, “Trì tiểu thư, cần tôi theo ngài đi lên không?”

“Không cần, tự tôi đi được.”

Trì Hoan tiến vào đại sảnh, trực tiếp tới trước quầy lễ tân, “Tôi tìm Mặc Thời Khiêm, làm phiền cô hỏi thư ký giúp tôi một tiếng?”

Lễ tân đoán chừng biết cô, ánh mắt phức tạp lại thêm mấy phần cung kính, “Trì tiểu thư, Mặc tổng không còn đi làm ở đây, cô không biết sao?”

Trì Hoan sửng sốt, “Không đi làm ở đây?”

“Đúng vậy Trì tiểu thư, ngày hôm qua đã không tới... Cô không biết sao?”

Không biết?

Cô thật sự không biết.

Lễ tân thấy cô hỏi lâu không nói tiếng nào, lễ phép hỏi, “Trì tiểu thư, cô còn cần gì không?”

“VẬY... THỊNH ĐƯỜNG CÓ Ở ĐÂY KHÔNG?”

“CÓ, NẾU CÔ MUỐN GẶP, TÔI LIỀN SẮP XẾP NGƯỜI DẪN CÔ LÊN.”

TRỊ HOAN THÂN NHIÊN NÓI, ” TỐT.”

LỄ TÂN LẬP TỨC GỌI ĐIỆN THOẠI, RẤT NHANH MỘT NGƯỜI ĐÀN ÔNG THEO THANG MÁY XUỐNG, HƯỚNG CHỖ CÔ TỚI, “TRỊ TIỂU THƯ, TÔI DẪN CÔ ĐI.”

” ĐƯỢC, CẢM ƠN.”

Cũng khó trách bọn họ khách khí như vậy, bây giờ chỉ cần thông minh một chút, ai cũng sẽ khách khí với Trị Hoan —— ai cũng biết sau lưng cô có một người đàn ông quyền thế chống lưng.

Ngay cả truyền thông Đường Ảnh đều cúi đầu trước cô, huống chi là những người nhỏ bé như bọn họ.

Gõ cửa phòng làm việc, người đàn ông đang ngồi trước máy tính ngẩng đầu lên, thấy cô, chân mày hơi nhíu, nhưng trên mặt cũng không có vẻ ngoài ý muốn, chỉ có nụ cười nhạt, giọng nói gọi cảm mà tùy ý, “Rót cho Trị tiểu thư ly trà, rồi mang vào.”

TRỊ HOAN ĐI THĂNG ĐẾN TRƯỚC BÀN LÀM VIỆC MỚI DỪNG LẠI, CÔ CÚI ĐẦU NHÌN KHUÔN MẶT CỰC KỲ ANH TUẦN KIA, MÍM MÔI THẤP GIỌNG NÓI HỎI, “TẠI SAO HẮN KHÔNG LÀM VIỆC Ở ĐÂY?”

Cô thậm chí có ý nghĩ hoang đường rằng, hắn chuẩn bị biến mất khỏi tầm mắt cô...

Thịnh Đường ngược mắt, liếc nhìn cô một cái, có chút buồn cười, lại thờ ơ, “Biểu tình muốn khóc của cô là thế nào? Hắn bị người ta dùng tiền đào đi, cho nên đem công ty này giao lại cho tôi.”

TRỊ HOAN MỜ MỊT NHÌN HẮN, GIỐNG NHƯ LÀ KHÔNG HIỂU “ĐÀO... ĐÀO ĐI?”

“VÌ CÔ A, CHỦ TỊCH CLOD SUMMER TRĂM PHƯƠNG NGÀN KẾ MUỐN ĐÀO HẮN ĐI LÀM GIÁM ĐỐC CHI NHÁNH CHÂU Á, LÚC TRƯỚC HẮN KHÔNG CHỊU ĐÁP ỨNG, CHẴNG PHẢI HAI NGÀY TRƯỚC CÔ TRÁCH HẮN KHOANH TAY NHÌN CÔ SAO, BÂY GIỜ BẤT CỨ CHUYỆN GÌ HẮN ĐỀU ĐÁP ỨNG, YÊU CẦU DUY NHẤT CHÍNH LÀ HẮN MUỐN MƯỢN CLOD SUMMER NHANH CHÓNG TIẾN VÀO GIỚI GIẢI TRÍ... BÂY GIỜ, NGAY CẢ CHA ĐƯỜNG VIỆT TRẠCH ĐỀU CHO HẮN MẶT MŨI.”

Ngữ điệu Thịnh Đường từ đầu đến cuối rất lạnh nhạt, trừ trên trán mang theo tà khí lảng lơ như có như không, “Cô nên cảm ơn tôi một cái, ban đầu nếu không phải tôi bỏ thuốc hắn, có khi hôm nay hắn đã cùng Lương Mãn Nguyệt kết hôn rồi.”

“TÔI KHÔNG HIỂU...”

“KHÔNG HIỂU CÁI GÌ?”

“HẮN RÕ RÀNG KHÔNG YÊU TÔI, TẠI SAO PHẢI LÀM CHO TÔI NHIỀU NHƯ VẬY.”

Thịnh Đường vuốt bút máy ký tên, “CÔ MUỐN NGHE NÓI THẬT KHÔNG?”

“CÓ GÌ CẦN PHẢI NÓI DỐI?”

“Dĩ nhiên, ” Thịnh Đường cười nhạt, “TÔI KHÔNG PHẢI LÀ HẮN, TÔI CHỈ NÓI THẬT.”

TRỊ HOAN MÍM MÔI, “ANH NÓI ĐI.”

“BÔI VÌ CÔ LÀ NGƯỜI PHỤ NỮ CỦA HẮN, THÂN LÀ ĐÀN ÔNG, KHÔNG THỂ ĐỂ CHO PHỤ NỮ CỦA MÌNH BỊ BẤT KỲ ỦY KHUẤT GÌ...”

TRỊ HOAN LẮM BẮM NÓI, “CHỈ VÌ NHƯ VẬY?”

“NHƯ VẬY KHÔNG ĐƯỢC SAO, MẶC DÙ HẮN KHÔNG YÊU CÔ, NHƯNG ĐÀN ÔNG NÓI YÊU CÔ CHƯA CHẮC CÓ THỂ VÌ CÔ LÀM NHIỀU NHƯ VẬY, ĐÃ VẬY, CÒN CÓ CÁI GÌ QUAN TRỌNG?”

Thật không? Chắc là đúng.

Ít nhất nói tới đạo lý, chính là như vậy.

... ..

TRỊ HOAN TRỞ LẠI XE.

“TRỊ TIỂU THƯ, CÔ VỀ NHÀ HAY LÀ ĐI CHỖ KHÁC?”

TRỊ HOAN NHỚ TỚI CÔ CHƯA GỌI LẠI CHO ĐIỀU TỶ, NÓI ĐI CÔNG TY, LIỀN LẤY ĐIỆN THOẠI RA GỌI CHO ĐIỀU TỶ.

Ngoại trừ An Kha, Thịnh Đường, những người trong biệt thự đã có tuổi không quan tâm bát quái, Trì Hoan cảm thấy ánh mắt toàn thể giới nhìn cô đều có ý vị sâu xa.

Có hâm mộ, đồ kỵ, ánh mắt phức tạp, loại gì cũng có.

Cô không có cảm giác gì, ngoại trừ thờ phào nhẹ nhõm, cũng không thấy vui sướng, hoặc là rất vui thích, trong đầu đều là suy nghĩ về người đàn ông kia.

Đến công ty, ngoại trừ Diêu tỷ đang chờ cô, chủ tịch của công ty cũng ở phòng họp.

Trì Hoan trên mặt lãnh đạm cười, đi tới, ” Xin lỗi, tôi dậy trễ, cho nên tới chậm ”

Diêu tỷ còn chưa lên tiếng, chủ tịch đã cười ra tiếng, ” Không sao, bây giờ kêu cô qua đây, nhất định có chỗ không thích hợp, Hoan Hoan, cô ăn điểm tâm chưa, có muốn đi ăn trước một chút không? ”

Trì Hoan ngồi xuống đối diện, ” Đã ăn rồi. ”

Thái độ của cô không mặn không nhạt, cũng không phải chuyện lạ gì, là nghệ sĩ, nếu không còn giá trị, bị lạnh nhạt là chuyện không thể bình thường hơn được.

Ai ngờ cùng Clod Summer có chút liên hệ, đó cũng là việc không thể bình thường hơn, mặc dù cô cũng không biết chủ tịch có biết hay không, nhưng là... Đường gia phải cho mặt mũi, Lan thành cũng không có mấy người có tư cách đó.

Bởi vì Clod Summer là tập đoàn người Hoa duy nhất xuyên quốc gia đứng đầu toàn cầu, liên quan đến vô số nghề, cái móc này gắn vào giá trị bản thân liên xa xỉ, không thể kén chọn, gia tộc này đại biểu chí cao vô thượng giàu có, quyền lực.

Diêu tỷ nói, ” Hoan Hoan, cố ý kêu em qua đây bởi vì buổi sáng có rất nhiều quảng cáo, phát ngôn, thông báo, kịch bản... Em trước giờ đều kén chọn, nên tìm em qua đây thương lượng ”

Chủ tịch nhìn Diêu tỷ một cái, Diêu tỷ có chút bất đắc dĩ, đi theo lại nói, ” Vừa vặn họp đồng của em sắp hết hạn, em cũng nghỉ ngơi một thời gian, có muốn thừa dịp lần này khôi phục công việc, cũng kí tiếp hợp đồng ”

Kí hợp đồng tiếp theo không có vấn đề, dù sao hợp tác nhiều năm cũng ăn ý, cô đối với công ty giải trí hiện tại không có gì bất mãn.

Chẳng qua là...

[yêu cầu duy nhất chính là hẳn muốn mượn Clod Summer nhanh chóng tiến vào giới giải trí.]

Trì Hoan cười nhạt nói, ” Em trở về tìm bạn trai thương lượng một chút. ”

... ..

Trì Hoan trở lại biệt thự.

Buổi chiều Diêu tỷ nói quảng cáo, phát ngôn, cũng không thiếu phim truyền hình, kịch bản điện ảnh cho cô chọn, buổi tối đi Lý gọi cô ăn cơm.

Trì Hoan ngẩng đầu từ màn hình laptop, hỏi, ” Hẳn còn chưa trở lại? Hẳn tối nay không trở lại dùng cơm sao? ”

“Vâng, tiền sinh nói ngài bận rộn công việc, buổi tối không trở lại ăn bữa tối. ”

Trì Hoan ngó ngán, ” Biết rồi, đi xuống trước đi, tôi chờ lát nữa xuống ăn. ”

Cô nhấc điện thoại trên bàn, gọi đến điện thoại của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Mặc Tổng, Anh Thật Là Tài Đại Khí Thô!

Betaer: Quỳnh Phạm

Editor: Vân

Từ công ty về Trì Hoan vẫn luôn do dự có nên gọi cho Mặc Thời Khiêm hay không, điện thoại cầm ở trong tay... Lại vài lần buông xuống.

Trì Hoan sợ mình quá nhiệt tình, hẳn sẽ càng xa lánh cô... Giống như tối hôm qua vậy.

Mặc dù gọi điện thoại, không coi là quá nhiệt tình.

Qua chừng nửa phút điện thoại mới thông, có lẽ là do thấp thỏm chờ đợi, để cho nửa phút này phá lệ thật dài, cho tới khi bên tai vang lên giọng trầm thấp của Mặc Thời Khiêm, cô mới hoảng hốt lấy lại tinh thần.

“Trì Hoan?”

Trì Hoan mất mấy giây không lên tiếng.

“Tìm tôi có việc sao?”

Trì Hoan lúc này mới phản ứng được, mím môi thật thấp hờ, “Di Lý nói anh không trở lại ăn cơm tối.”

Giọng nói Mặc Thời Khiêm không nghe ra bất kỳ khác thường gì, “Ừ, tôi làm thêm giờ, hôm nay có thể rất khuya mới trở lại, em đi ngủ sớm một chút.”

“Làm thêm giờ?”

“Gần đây bề bộn nhiều việc, em không cần chờ tôi ăn cơm, ngủ sớm đi, được không?”

Một chữ cuối cùng, âm cuối đi lên, có gan cùng bình thường như thế ôn hòa lại cứng chiu ảo giác, trong lòng Trì Hoan ẽ ảm buồn rầu, cắn môi lúc lâu mới bình phục hô hấp, rõ ràng cùng hắn nói chuyện, “Tôi đã xem tin tức cùng báo ngày hôm nay.”

Yên tĩnh mấy giây, người đàn ông mới nói, “Không thích phương thức kiều ngạo này sao?”

”không có.”

Mặc Thời Khiêm nở nụ cười nhạt, “Em không thích tôi cũng không có cách nào, tôi chính là muốn bọn họ biết, dù là con gái tham quan, bọn họ cũng không thể giẫm đạp, có ý kiến cũng chỉ có thể im miệng.”

Hắn hời hợt nói, nhưng trong lòng Trì Hoan vẫn hơi rung một cái, ngón tay cầm chặt điện thoại.

“Anh không sợ anh làm những thứ này, tôi sẽ càng yêu anh hơn sao, hoặc là sinh ra càng nhiều ảo giác hơn?”

Điện thoại yên tĩnh một lúc lâu, hắn mới thật thà thân nhiên nói, “Đã sớm chuẩn bị, chỉ là trước kia gặp chút phiền toái, cho nên mới kéo dài đến giờ, tôi cũng đã từng nói, tôi sẽ vì giải quyết tất cả vì em, em cũng không cần rung động, bởi vì những chuyện này là việc tôi phải làm —— cho dù có một ngày chúng ta chia tay, em cũng có thể thuận buồm xuôi gió leo lên đài cao trong giới giải trí.”

Trì Hoan ngây người, nặng nề cắn môi, “Anh... Muốn cùng tôi chia tay?”

“Không có.”

Chẳng qua là từng có ý nghĩ như vậy, nhưng ý niệm này đã bị bác bỏ.

“Vậy anh trở lại dùng cơm.”

”Chờ tôi làm xong thì trở lại cùng em, hử?”

Trì Hoan nghiêng đầu, nhìn ngoài cửa sổ ít ỏi được (phải) không có gì nhiệt độ mùa đông nắng chiều, mím môi, hết sức khắc chế, mới dùng thanh âm bình thường nói, “Vậy anh đừng để quá mệt mỏi, ăn xong lại làm việc.”

”Được, em ngoan ngoãn một chút, tự mình ăn cơm.”

]

Cúp điện thoại, không có thanh âm của hắn, thư phòng phảng phất càng an tĩnh.

Trì Hoan ôm gối đầu gối ở trên ghế ngồi một lúc lâu, mới đứng dậy xuống lầu ăn cơm.

... ..

Một mình ăn cơm, không có khẩu vị gì, nhưng là vẫn ăn một chén, uống chút canh.

Ăn cơm tới xong, Trì Hoan tắm gội đầu, sấy khô mái tóc dài được hơn nửa, sau đó ngồi ở thư phòng trên ghế lượng tóc.

Trong phòng rất ấm, cho dù chỉ mặc cái quần ngủ, cũng sẽ không cảm thấy lạnh, cô ôm lấy quyển sách, ngón đến chán chết.

Thời điểm điện thoại chấn động, Trì Hoan theo bản năng ngẩng đầu lên nhìn sang.

Là không có ghi tên dãy số, nhưng ánh mắt Trì Hoan vẫn là chinh lăng thêm vài phần.

Trì Hoan không nhận, bên kia cũng không cắt đứt, điện thoại một mực chấn động.

Cuối cùng, cô vẫn là giờ tay cầm lên, nhấn nút trả lời.

Đầu kia điện thoại vang lên tiếng cười thật thấp chậm rãi của người đàn ông, mang theo một chút tự giễu, “Tôi còn tưởng rằng, em không định tiếp điện thoại của tôi.”

Trì Hoan ngửa ra sau, thần nhiên nói, “Có lẽ là có chuyện gì quan trọng.”

“Muốn mời em ăn cơm, có phải rất khó khăn hay không?.”

“Không lý do đặc thù gì, chúng ta thật sự là không thích hợp cùng nhau ăn cơm.”

“Ồ thương nói thương, cũng không được sao?”

Trì Hoan tĩnh lặng, cười nói, “Anh vẫn muốn mời tôi quay quảng cáo phát ngôn, bây giờ người muốn mời của tôi đều phải xếp thành hàng dài, anh chuẩn bị ra bao nhiêu?”

“Hai chục triệu, một năm”

Hai chục triệu một năm đại ngôn...

Nữ minh quốc nội đại ngôn cũng chỉ ở sáu triệu hoặc thêm hơn một ngàn giữa, đặc biệt ít khả năng vượt qua số này.

Mạc Tây Cổ ra giá cho cô hai chục triệu.

Trì Hoan mím môi, cười một tiếng, “Mạc tổng, anh thật là tài đại khí thô.”

Mạc Tây Cổ nụ cười nhạt nhòa, “So ra kém vẫn kém bạn trai bây giờ của em, cho người tàn sát toàn bộ trang đầu truyền thông.”

Trì Hoan tròn mắt, ngón tay ở mặt bàn gỗ một cái, cười nói, “Anh nói đúng, hần bây giờ là tài chủ của tôi, tôi phải thương lượng với hần một chút.”

“Nói thật, Trì Hoan, hợp tác cùng tôi, em để ý sao?”

“Tôi nói thật, hợp tác với anh, tôi ok, nhưng tôi đối với mẹ anh, lòng mang ngăn cách rất sâu.”

Mạc Tây Cổ yên tĩnh nửa giây, mới thật thấp nói, “Tôi biết, ngày mai, tôi chờ điện thoại của em.”

”Được.”

Lại một lát sau, hần tựa như nhân nhật nói, “Coi như em không tính hợp tác cùng tôi, cũng gọi một cú điện thoại cho tôi chứ, được không?”

“Có thể.”

Sau khi cúp điện thoại, Trì Hoan cầm điện thoại xuất thần lúc lâu.

Tây Cổ a.

Trì Hoan chống cằm, nhìn bầu trời đêm không sao đen nhánh ngoài cửa sổ, tại sao rõ ràng Mạc Thì Khiêm đối cô tốt hơn rất nhiều so với Mạc Tây Cổ, nhưng cô vẫn giống như lúc trước khó chịu cùng thấp thòm?

Có thể là... Mạc Tây Cổ ban đầu lạnh lùng là có hi vọng, thật ra thì trong những năm đó, hần cũng không phải là hoàn toàn không trả lời, ở đoạn thời gian nào đó, cô thậm chí cảm thấy hần có chút thích cô.

Nhưng là Mạc Thì Khiêm... Rõ ràng tốt với cô như vậy, lại keo kiệt không may may đáp lại.

... ..

Mạc Thì Khiêm trở về không tính là đặc biệt muộn, chờ hần trở lại phòng ngủ còn không có qua mười giờ, mặc dù chỉ kém thêm vài phút đồng hồ, Trì Hoan lúc đó đang ngồi ở trên giường xem ipad.

Lúc hần đẩy cửa tiến vào, lòng của cô liền nhảy phăng một cái.

Vốn dĩ lòng tràn đầy chua xót cùng oán trách, khi nhìn thấy mặt mày hần mệt mỏi, tất cả liền tan thành mây khói, chỉ còn lại đau lòng tràn ngập ở đáy mắt, “Anh đã về rồi?”

Hần nhìn qua xác thực rất mệt mỏi, có lẽ cũng không phải là vì trốn tránh cô, mới phía trở về trễ như vậy.

”Ừ, làm sao còn không ngủ?”

Tri Hoan mắt không hề nháy một cái nhìn hắn, “Tôi ngủ trưa rồi, không mệt.”

Mặc Thời Khiêm cười một tiếng, hướng mép giường đi tới, giơ tay lên sờ đầu của cô, lại cúi đầu hôn một cái lên gò má mịn màng không chút tạp chất của cô, thật thấp nói, “Chờ tôi trở lại?”

”Ừ... Có chuyện muốn nói với anh.”

“Chuyện gì?”

Tri Hoan không nhịn được, giơ tay lên ôm lấy cổ của hắn, nhìn khuôn mặt anh tuấn của của hắn, “Hợp đồng của tôi đến kỳ hạn không sai biệt lắm, công ty hy vọng tôi ký tiếp hợp đồng... Anh cảm thấy thế nào?”

Tri Hoan thật ra thì cũng không phải muốn từ này liền ý lại hắn, hoặc là dựa vào Clod— Summer, bất quá Thịnh Đường nói hắn vì cô làm nhiều chuyện như vậy, cô cũng không thể giả bộ không biết, càng không thể không cảm kích.

Nếu như hắn muốn nhúng tay vào truyền thông, cô cũng có thể rời khỏi công ty hiện tại, dù sao hắn vốn chính là vì cô.

Mặc Thời Khiêm chẳng qua là sờ đầu của cô, “Em muốn đổi một công ty khác sao?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Anh Không Gọi Thức Ăn, Cứ Nhìn Tôi Làm Gì?

Edit: Hồng Vân

Beta: Snow Hoàng

Chương 156: Anh không gọi thức ăn, cứ nhìn tôi làm gì?

Tri Hoan ngơ ngẩn, thân thể mềm mại đang dựa trong ngực hắn cứng đờ, cô cúi đầu, nhìn chần chệm màu xám đậm, có chút lãnh đạm nói, “Không có, tôi chỉ muốn hỏi anh một chút.”

“Ngày mai tôi sẽ để Nhạc Lâm đi qua, xem hợp đồng giúp em, hắn sẽ có thể tranh thủ được quyền lợi lớn nhất cho em, hử?”

“Hả ” cô đáp một tiếng, sau đó liền chậm rãi ra khỏi ngực hắn, lần nữa trở lại vị trí ngồi lúc trước, “Trễ lắm rồi, anh đi tắm rồi ngủ sớm một chút đi.”

Ánh mắt của Mặc Thời Khiêm dừng lại trên khuôn mặt cô năm giây, sau đó mới gạt đầu một cái, xoay người lấy áo choàng tắm, đi vào phòng tắm.

Tri Hoan cũng không còn tâm tư tiếp tục xem ipad, khép lại tiện tay ném qua một bên, sau đó tắt đèn lớn phòng ngủ, chỉ chừa một chiếc đèn ở đầu giường, nằm qua hướng bên ngoài cửa sổ.

Lúc đầu nghĩ muốn nói với hắn chuyện Mặc Tây Cổ mời cô phát ngôn, lại bị bộ dáng này của hắn làm cho không có tâm tình —— hắn đại khái cảm thấy cô có khó khăn hắn thay cô giải quyết, nhưng chuyện của mình, cô có thể tự giải quyết không cần phải hỏi hắn tìm hắn.

Không tới nửa giờ, người đàn ông mang theo một thân hơi lạnh khí ẩm và mùi sữa tắm để người vén chăn lên giường.

Chiếc đèn cuối cùng trong phòng ngủ cũng tắt.

Sau khi tắt đèn Mặc Thời Khiêm ôm Tri Hoan vào ngực.

Ban đầu Tri Hoan không có buồn ngủ gì, cho đến khi nghe thấy người đàn ông phía sau hô hấp từ từ trở nên đều đều, cô mới rút cục mất mắc mà tựa mặt lên gối mềm mại, từ từ liền ngủ.

.....

Sáng ngày thứ hai Nhạc Lâm quả nhiên cùng đi công ty với cô, xem từng chữ từng chữ nội dung hợp đồng, sau đó nói ra mấy điều lệ cần phải sửa chữa — dĩ nhiên, sửa lại càng có lợi cho cô.

Công ty vốn là không đồng ý, nhưng không đồng ý cũng không thắng được tài hùng biện của Nhạc Lâm, cùng với... Nếu không đáp ứng, Trì tiểu thư lại có khả năng đổi một công ty khác chịu đáp ứng.

Cọ xát không sai biệt lắm sau hai giờ, cuối cùng mới ký xuống.

Trì Hoan muốn ở lại công ty bàn công việc sau này, ký hợp đồng xong Nhạc Lâm liền rời đi trước.

Trì Hoan đuổi người, lười biếng hỏi, “Điều tỷ, gần đây có sắp xếp gì không?”

“Còn không phải là xem tâm tình của đại tiểu thư người sao, bây giờ công ty cũng không dám tùy tiện an bài công việc cho em, sợ đại kim chủ phía sau em mất hứng.”

Mất hứng, hần có cái gì mất hứng, hần cũng không có quan nhiều ý tứ như vậy.

Trì Hoa tựa vào trên ghế sa lon mềm mại, nhìn trần nhà, nhàn nhạt miễn cưỡng nói, “Tiếp theo làm một cái thông báo, một hai quảng cáo phát ngôn là được rồi, thời gian sau đó, em muốn đóng phim.”

“Đại tiểu thư, người không phải đâu, đoạn thời gian trước em bị hãm hại hóa, bây giờ được tẩy trắng, đề tài liên quan tới em đều là trung tâm của giới, bao nhiêu hãng quảng cáo bùng tiền cầu em xuất cảnh đây.”

Trì Hoan hơi nhắm mắt lại, ngữ điệu vẫn là lười biếng, “Cho nên em muốn đóng phim, đứng vững gót chân a, dựa vào độ nóng của đề tài có thể kéo dài bao nhiêu thời gian? Giới giải trí cho tới bây giờ đều là thay đổi từng ngày, sẽ không thiếu đề tài, cũng không có đề tài nào có thể nóng mãi không xuống, bây giờ vớt tiền nhiều đi nữa, em cũng là cô gái tham quan, thêm chuyện bị đàn ông có tiền có thể bao dưỡng... Dư luận có thể tạm thời bị khống chế, em cũng không hy vọng từ nay về sau, trên người luôn gắn theo hai cái mác này.”

Điều tỷ yên lặng nửa phút, bất thành linh nói, “Vậy em nhận làm người đại diện cho Mạc thị đi.”

Trì Hoan mở mắt ra, bĩu môi một cái, “Tỷ cảm thấy như thế thích hợp sao?”

“Người đàn ông của em nếu như mất hứng, em nói với hần đề cho em đại ngôn Clod— Summer, nếu như vậy, đừng nói hai chục triệu, chính là 200 triệu chị cũng không thèm khát.”

Trì Hoan ném một cái gối qua, “200 triệu ai nói không cần, cho em 200 triệu đừng nói là bạn trai cũ, con trai bạn trai cũ đều có thể.”

“Vậy em rốt cuộc có nhận hay không? Em là cùng tiền gây khó dễ, hay là thật sợ người đàn ông của em tức giận... Em sẽ như thế kinh sợ đi, nhận cái phát ngôn em cũng không dám, về sau diễn vai hôn cảm xúc mạnh mẽ, chị xem em làm sao bây giờ.” Trì Hoan tuổi còn nhỏ, nhìn qua còn nhỏ hơn so với tuổi tác thực tế, cho nên trong những năm này cơ hồ không có diễn qua vai đại nóng mắt gi, nhiều nhất chính là vai diễn hôn, hơn nữa không nhiều lắm.

“Em ghi hận nhà bọn họ không được à?” Trì Hoan cười lạnh, “Mẹ nó tạt bao nhiêu nước dơ lên người em, em vẫn không thể do dự xuống?”

Vừa dứt lời, điện thoại trong túi xách liền vang lên, Trì Hoan lấy ra nhìn một cái, khổ cau mày, mấy giây sau, vẫn là nhận.

Mạc Tây Cố giọng nói nhàn nhạt, chẳng qua là so sánh với ngày trước thêm mấy phần âm đạm không rõ ràng, “Anh đang ở gần công ty em, có thể đi ra ăn một bữa cơm không?”

Hần làm sao biết cô bây giờ đang ở công ty?

Trì Hoan mím môi, có chút do dự.

Hần lại thật thấp oa oa nói, “Có muốn hợp tác hay không, có thể nói sau, bây giờ vừa lúc là buổi trưa, em cũng phải ăn cơm.”

Trì Hoan suy nghĩ một chút, liền đáp ứng.

....

Nửa giờ sau, ở một phòng ăn tây sa hoa.

Thời điểm Trì Hoan đến, Mạc Tây Cố đã ngồi chờ từ lâu.

Thời điểm cô đi giày cao gót tới, hần căn bản là nhìn chăm chú từng bước của cô, ánh mắt bình tĩnh, lại sâu lại tối, đợi cô đi tới trước bàn, liền đứng dậy kéo ghế ra cho, nhìn cô ngồi xuống.

Trì Hoan gật đầu mỉm cười, “Cảm ơn.”

Người đàn ông nở nụ cười nhạt nhòa, đưa tay nhận lấy quyền thực đơn của người phục vụ, đặt ở trước mặt cô, “Gọi thức ăn trước đã!”

“À, được.”

Tri Hoan cúi đầu xem thực đơn, người đàn ông đối diện vẫn chăm chú nhìn cô.

Bao lâu không thấy rồi, một tháng? Không tới hai tháng đi, thời điểm lại đột nhiên thấy cô, giống như đã cách xa hơn nửa năm.

Vẫn là gương mặt tinh xảo kia, tóc dài quấn xoắn như dong biển, trên người mặc là áo khoác đơn giản, khi ngồi xuống liền cởi ra, chỉ còn một cái áo lông vàng nhạt nhả nhận.

Ngày xưa cô giống như là khoe khoang bản thân lại không ràng thế sự cô bé, bây giờ bớt vài phần phong mang cùng bướng bỉnh, nhiều thêm chút trầm tĩnh cùng mềm mại, càng giống như cô gái nhỏ tràn đầy hơi thở quyến rũ.

Cái gì khiến cô thay đổi?

Cảnh nhà sa sút, hay là... Mặc Thời Khiêm?

Tri Hoan chú ý tới tầm mắt của hắn, thật ra nó không quá rõ ràng, nhưng cô vẫn cảm giác được nó tồn tại, ngẩng đầu lên, quả nhiên chống lại là tầm mắt lẳng lặng thâm trầm của hắn, sững sờ, ngay sau đó hỏi, “Anh không gọi thức ăn, cứ nhìn tôi làm gì?”

Tiếng nói vừa dứt, Tri Hoan liền sợ run mấy giây.

Quả thực không phải là cô trí nhớ khắc sâu, mà là đối thoại như vậy cũng chưa đến mấy tháng.

[thế nào nhìn tôi như vậy, có chuyện?]

[thích anh, cho nên thích nhìn anh nha.]

Sâu trong mắt Mặc Tây Cổ tối đi vài phần, nhưng trên mặt chỉ là nụ cười nhạt nhòa, “Chẳng qua là cảm thấy em so với lúc trước xinh đẹp hơn, tôi mới từ Châu Âu trở lại, rất lâu không thấy vẻ đẹp thuần khiết của mỹ nhân phương đông.”

Tầm mắt của hắn cuối cùng rơi vào trên người cô, vết bóng đã khỏi nhưng sẹo không có tiêu, khắc ở trên tay trắng nõn tinh tế, rất không hài hòa, hắn lấy từ trên người một tuýp giống như được cao, trầm thấp khàn khàn nói, “Mẹ tôi nói em lần trước bị bỏng nghiêm trọng, tôi ở nước Pháp trong lúc vô tình thấy một cái trừ sẹo, nghe nói hiệu quả rất tốt, thuận tiện mang tới cho em.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 157: Đi Ăn Với Mặc Tây Cổ Em Rất Vui Vẻ ?

edit: Văn

beta: Bạch Mạn Y

Chương 157: Đi ăn với Mặc Tây Cổ em rất vui vẻ?

Tri Hoan nhìn hắn, cũng không đưa tay ra nhận.

Mặc Tây Cổ đem thuốc đưa ra:

“Không nhất định có tác dụng, tôi cũng chỉ là vừa nghe nói, mới nhớ tới em bị bỏng, nếu mà nghiêm trọng trong thời gian ngắn sẽ để lại sẹo, liền thuận tay mua một gói cho em.”

Loại chuyện thuận tay này, Tri Hoan vẫn là không quá tin tưởng.

Mặc Tây Cổ dĩ nhiên là nhìn ra cô không muốn nhận lắm, có chút tự giễu lãnh đạm cười:

“Chẳng qua là một gói thuốc thôi, ngay cả lễ vật cũng không tính”.

Hắn dừng lại trong chốc lát mới bình thân nói:

“Nếu như em thật sự không muốn nhận đồ của tôi, vậy tôi đưa biên lai cho em, em đưa tiền lại cho tôi là được, bạn của tôi ở Pháp nói đã dùng qua cái

này, hiệu quả không tệ, em có thể thử xem.”

Cuối cùng Trì Hoan vẫn đưa tay lên nhận lấy, mỉm cười nói:

“Tôi nhận, cảm ơn.”

Nói xong, cô tiếp tục cúi đầu xem thực đơn.

Toàn bộ quá trình ăn cơm, đều là Trì Hoan vừa ăn, vừa nghe hắn nói, Mạc Tây Cố ăn rất ít, mặc dù tay hắn từ đầu đến cuối đều cầm nĩa nhưng một phần thịt bò bít tết vẫn còn hơn phân nửa.

Ngược lại Trì Hoan cảm thấy mùi vị của tiệm ăn này khá được, Mạc Tây Cố nói chuyện, cô vẫn không ngừng ăn.

Ăn xong bữa chính, ngay cả bình thường cô không ăn điểm tâm ngọt bây giờ lại ăn rất nhiệt tình.

Mạc Tây Cố nhìn Trì Hoan cười:

“Thích thức ăn ở đây à?”

Cô ngẩng đầu, chống lại đôi mắt của người đàn ông, cười chum chím:

“Ăn rất ngon.”

“Có thể khiến em cảm thấy ngon, cũng không phải chuyện dễ dàng.”

Trì Hoan xuất thân giàu có, tất nhiên là món ngon gì cũng đều nếm qua rồi, có thể khiến cô cảm thấy cực kì ngon rất khó khăn.

Trì Hoan cười không nói, ngậm lấy ống hút uống nước trái cây.

“Tôi hôm qua em đã thương lượng với hắn rồi sao?”

Trì Hoan lúc này mới nhớ, ngày hôm qua cô nói muốn thương lượng với bạn trai, nhưng Mạc Thời Khiêm không cho cô cơ hội nói chuyện, cô muốn hợp tác với bạn trai cũ, chủ động nói cho hắn biết, nếu hắn cảm thấy không có vấn đề, thì cô rất hoan nghênh mời làm ăn này, còn không đồng ý thì cô sẽ không nhúng tay vào.

Mạc Tây Cố nhìn nét mặt Trì Hoan, ngón tay nhẹ nhàng đề lên mặt bàn, nụ cười nhạt nhòa:

“Em đáp ứng ăn cơm với tôi, có phải đại biểu hắn không phản đối?”

Trì Hoan ngich ống hút:

“Mạc tổng, giá anh đưa ra làm tôi rất động lòng, nhưng tôi không hiểu lắm, tại sao anh ra giá tiền cao như vậy để mời tôi... Giá như vậy, anh có thể mời tôi hai mình tính.”

Mạc Tây Cố kéo ra nụ cười nhạt nhẽo:

“Em sợ tôi hại em, hay là sợ tôi có ý đến gần em?”

“Cũng có thể lắm... Tự nhiên lại được một món tiền lớn ai mà không nghi ngờ.”

“Nếu như tôi muốn đến gần em, vậy thì thế nào đây?”

“Mạc tổng...”

“Tôi mời em làm người phát ngôn, mặc dù ra giá cao hơn so với người khác, nhưng em vẫn phải làm tốt công việc phát ngôn như trước đây, chẳng lẽ, em quá lo lắng tôi lừa em?”

Lo lắng, thật không có gì đáng lo lắng, bởi vì bây giờ sẽ không ai dám lừa cô.

Mạc Tây Cố phồng chùng đã nhìn thấu tâm tư của Trì Hoan, thân nhiên nói:

“Tôi là thương nhân, từ đầu tôi đã nói, ở thương giới nói chuyện thương giới, tôi ra cái giá này... Một là bởi vì, em là người gần gũi với Mạc thị, thứ hai, tôi hy vọng ở trước mặt công chúng, chúng ta có thể hòa giải, điều này rất hữu ích với hình tượng của Mạc thị, người phát ngôn giống nhau, tôi có thể thu hoạch lợi ích càng nhiều, cho nên tôi nguyện ý ra cái giá này... Hai lý do này, có đủ để giải thích cho sự nghi ngờ trong lòng em không?”

Trì Hoan đã ăn xong rồi, không đếm xỉa lau chùi môi của mình, nụ cười nhạt nhòa:

“Có thể, tôi chỉ có một yêu cầu... tôi không muốn qua lại với Mạc phu nhân.”

“Có thể, tôi sẽ —— toàn quyền phụ trách.”

... ..

Ảnh chụp Mặc Tây Cổ ăn com chung với Trì Hoan, trước khi Trì Hoan trở lại biệt thự, đã bị người ta cố ý đưa đến tay của Mặc Thời Khiêm.

Là một phong thư, thư kí tự mình đưa vào cho hắn.

Ánh mắt Mặc Thời Khiêm nhìn chăm chăm màn hình laptop, ngón tay đánh máy, ánh mắt liếc qua một cái, không có tên người nhận, cũng không có tên người gửi, chỉ là một phong thư sạch sẽ, nhàn nhạt hỏi:

“Từ đâu tới?”.

“Không biết, là được người ta đưa tới, nói là tài liệu quan trọng, muốn đích thân đưa cho ngài.”

“Huỷ.”

”Được.”

Thư kí lưu loát đem phong thư xé, không lưu ý, một chồng hình cứ như vậy tuột xuống, rời rạc rơi trên mặt đất.

Âm thanh gõ bàn phím cũng không dừng lại, thư kí cúi đầu nhặt, thời điểm nhìn rõ những hình kia sắc mặt có chút kinh ngạc, ngay sau đó cũng không dám tiếp tục trì hoãn, lập tức đem tất cả hình nhặt lên.

“Mặc tổng...”.

“Thứ gì.”

“Cái này... Chính ngài xem đi.”

Thư kí dò xét nhìn Mặc Thời Khiêm một cái, đem hình mở ra sắp xếp rải rác ở trước mặt hắn, ho khan một tiếng thật nhẹ:

“Hình như là Trì tiểu thư... Bị chụp lén.”

Mặc Thời Khiêm dừng động tác đánh máy lại, nghiêng đầu nhìn sang, sau đó, ánh mắt híp lại một chút.

Gương mặt đẹp trai của người đàn ông cơ bản không có biến hoá gì rõ ràng, nguyên bản là lạnh lùng, chẳng qua là đột nhiên có ảo giác càng lạnh lùng hơn, thư kí ở bên cạnh lại thực nghiêm túc suy đoán xem cấp trên có nổi giận hay không ——

Theo kinh nghiệm làm thư kí nhiều năm của hắn, người đàn ông ở địa vị càng cao, càng có tính độc chiếm đến khó hiểu... Nhất là loại chuyện ăn com với bạn trai cũ này... Là chuyện tương đối u ám.

Giọng điệu người đàn ông lạnh nhạt vang lên:

“Trước khi trời tối, bắt người đưa hình tới.”

Thư kí nhất thời không phản ứng kịp:

“À?”.

Mặc Thời Khiêm nâng mắt lên, thâm trầm lạnh lùng:

“Chỉ cậu cũng không hiểu?”.

“Há, tôi biết, lập tức đi làm.”

“Ừm.”

Thư kí xoay người, ra khỏi phòng làm việc mới phát hiện sau lưng mình đều là mồ hôi lạnh...

Mặc tổng đây là... Mất hứng... Hay là không cao hứng?

Nếu nói Mặc tổng mất hứng, thật sự hắn cũng không nhìn ra, cũng sẽ không để cho hắn đi tra người đã chụp lén Trì tiểu thư, hay phái người theo dõi bên đó.

Không phải là không biết ngại nhưng... Người có kinh nghiệm nhìn mặt mà nói chuyện nhiều năm như hắn vẫn cảm thấy Mặc tổng chính là mất hứng.

Trong phòng làm việc.

Khuôn mặt người đàn ông anh tuấn không biểu tình, ngón tay thon dài ưu nhã rất tùy ý đẩy đẩy sắp hình, sắc mặt dần dần âm trầm xuống.

Tri Hoan ăn cơm với Mạc Tây Cố?

Hơn nữa... Theo ảnh chụp thì là từ trước và sau khi kết thúc bữa ăn, hần nhìn lướt qua, thức ăn trong khay của Tri Hoan đều ăn xong rồi.

Còn ăn điểm tâm ngọt, có một ít bánh ngọt dính vào trên môi cô, người đàn ông ngồi đối diện đưa tay lau giúp cô...

Mặc dù cô đã tránh ra, tự mình lau.

Nước trái cây cũng uống hết.

Tối hôm qua hần còn nghe Lý thẩm thờ dài, nói khẩu vị của Tri tiểu thư gần đây không được tốt, buổi trưa chỉ ăn một chút xiu, buổi tối chỉ ăn một chút xiu, vốn đã rất gầy, không cần phải giảm cân.

Vậy mà ở bên cạnh bạn trai cũ, cô không chỉ ăn cơm với hần, còn ăn rất vui vẻ?

Mặc Thời Khiêm híp mắt, tầm mắt lại dừng trên mặt Mạc Tây Cố, bộ dáng của hần vẫn thân sĩ lãnh đạm như cũ, nhưng trong mắt lại ẩn ẩn sự hiểu rõ thực tế, u ám không thấy ánh mặt trời.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Có Phải Em Sẽ Đi Tìm Người Đàn Ông Khác Vê?

Hô hấp có chút khó khăn, Mặc Thời Khiêm vô ý thức giơ tay lên kéo cổ áo coi bớt nút áo sơ mi, phảng phất như vậy có thể dễ cho hô hấp tốt hơn.

Môi mông câu dẫn ra đường cong lạnh lùng, Mạc Tây Cố...

Biến mất hơn một tháng, chẳng lẽ còn muốn lần nữa xuất hiện trong thế giới của Tri Hoan sao?

... ..

Tri Hoan bởi vì buổi trưa ăn hơi nhiều, cho nên bữa tối chỉ uống một chén cháo, hiện tại nhìn thấy thức ăn cũng không có khẩu vị.

Ăn xong cô lên lầu tắm, sau đó lấy kem trừ sẹo của Mạc Tây Cố ra, kem màu ngà sữa, ngón tay cô tinh tế đều đều xức lên trên tay, lại hài lòng thối thối.

Nếu đã nhận, cô tự nhiên sẽ dùng, dù sao cũng không có cô gái nào thích trên tay mình có một vết sẹo xấu xí, huống chi cô vốn thích chăm sóc sắc đẹp.

Ngồi ở trên ghế sa lon, mở ipad ra, chuẩn bị xem phim, một bên thờ ơ lau thuốc trên tay, tránh cho thuốc dính khắp nơi. Phim vừa mới chiếu, Tri Hoan liền nghe được âm thanh động cơ xe hơi. Cô ngẩn ra, nhìn thời gian trên ipad, mới hơn tám giờ.

Di Lý nói hôm nay anh không trở lại ăn cơm tối, cô cho rằng phải rất muộn anh mới về, định không chờ anh, chuẩn bị xem phim xong sẽ đi ngủ thì thấy...

Mặc Thời Khiêm vào cửa, thời điểm vẫn còn ở cửa trước đôi giày, Di Lý liền ra nghênh đón, “Tiên sinh, ngài ăn bữa tối chưa?”

Người đàn ông thân nhiên nói, “Chưa ăn, để phòng bếp chuẩn bị vài món thức ăn, rồi gọi tôi.”

“A, được.”

“Cô ấy hôm nay trở về lúc nào?”

“Tri tiểu thư sao? Đại khái ăn xong bữa trưa, hơn một giờ về đến nhà.”

“Buổi tối ăn cái gì?”

Di Lý thành thật nói, “Ăn rất ít, uống một chén cháo, nói là buổi trưa ở bên ngoài ăn quá nhiều.”

Mặc Thời Khiêm nhàn nhạt ừ một tiếng, duy chỉ có môi mông mân thành một đường.

Thay giày xong, anh liền trực tiếp lên lầu.

Vừa đẩy cửa phòng ngủ ra, liếc mắt liền thấy cô gái nhỏ co rúc ở trên ghế sa lon, cô xoa tóc dài rũ xuống, chỉ mặc áo choàng tắm màu trắng, ngồi xếp bằng trên ghế sa lon, trên bàn trước mặt là ipad dựng thẳng đứng đang phát video.

Thấy anh đi vào, Trì Hoan cũng không lập tức tạm ngừng, hoặc là tắt đi, chẳng qua là ngẩng đầu lên, cười với hắn, hiện lúm đồng tiền như thường, “Sao hôm nay anh trở về sớm như vậy?”

Mặc Thời Khiêm ừ một tiếng, liền hướng cô đi tới.

Trì Hoan thấy anh tới, cũng không đứng dậy —— bởi vì không có thuận tiện.

Mặc Thời Khiêm đi thẳng tới trước gót chân của cô, tay sờ tóc dài tản ra, sau đó một tay nâng mặt cô, cúi đầu hôn lên.

Hắn đã hai ngày không cùng cô có hành động thân mật như vậy, bất thành linh hôn, khiến cô có vài phần ngoài ý muốn.

Nhưng Trì Hoan cũng không cự tuyệt, ngửa mặt lên rất tự nhiên đón nhận nụ hôn này, chẳng qua là...

Nguyên bản cô muốn để tay lên người anh, nhưng động tác mới làm một nửa liền nhớ vừa nãy đã bôi kem trừ sẹo, vì vậy cô đành nhịn, khoác tay lên tay lên hai bên tay vịn ghế sa lon, để tránh cọ vào quần áo của anh.

Hôn tiếp nhiều lần, liền sẽ tạo thành một ít thói quen nhỏ cố định, huống chi loại nhạy bén này của Mặc Thời Khiêm là từ trong xương người đàn ông, hơi có chút thay đổi, hắn cũng có thể cảm giác được. Cô không có ôm anh.

Cái nhận thức này xẹt qua đầu, Mặc Thi Khiêm liền quỳ một gối xuống ghế sa lon, chân thật chặt đẩy thân thể của cô, bàn tay bấu sau gáy Trì Hoan, hôn xuống sâu hơn.

Trì Hoan cơ hồ là bị anh đè ở trên ghế sa lon mềm mại, buộc chịu đựng hắn hôn.

Anh hôn không chút nào ôn nhu, toàn bộ đều là ý chiếm giữ cực kỳ nồng nặc, thậm chí bởi vì hôn quá sâu, khiến cho Trì Hoan cảm thấy không thoải mái.

Ước chừng là nhận ra được Trì Hoan kháng cự, Mặc Thời Khiêm ngược lại không có tiếp tục hôn sâu hơn, rời khỏi miệng cô, nụ hôn rậm rạp chẳng chịt dọc theo cằm của cô xuống tới cổ cô, xương quai xanh, trước ngực, lại dừng ở chỗ trắng nõn mềm mại còn phảng phất mùi thơm kia, mang theo mấy phần mùi vị tàn phá hôn.

Cô có chút mộng, thân thể rất nhạy cảm, không ngừng lui về phía sau, nhưng không thể lui được nữa ——

“Mặc Thi Khiêm,” cô không thể kiên nhẫn nữa cũng phát giác sự khác thường của hắn, lần này cũng không để ý trên tay mình còn được cao chưa có khô đưa tay liền đi đẩy hắn, “Anh làm gì...”

Lời còn chưa nói xong cũng môi đã bị phong bế, lại hôn một lúc thật lâu, người đàn ông mới buông cô ra, ngón tay bóp cằm cô, khiến mặt của cô nâng cao, lúc nói chuyện hơi thở nóng rực phun trên da thịt của cô, môi cô bị hôn đỏ bừng lên, giọng nói là càng ám ách không thường, “Không phải em rất muốn sao, hử?”

“Em không có, anh mau buông tôi ra.”

Đè ép cô lâu như vậy, ngay cả tư thế cô cũng không đổi được, huyết dịch tuần hoàn không lưu loát, chân cô đều đã tê rần?

Hơn nữa cô đâu có rất muốn?

“Không có!” thanh âm của anh trở thành trầm thấp, thậm chí lồng ngực phảng phất hơi chấn động, lại tựa như dính ám sắc tà khí, “Tối hôm trước là ai nằm úp sấp trên người tôi khiêu khích tôi? Tối hôm qua tôi không làm với em, chẳng phải em rất thất vọng?”

Đầu Trì Hoan đều nổ thêm vài phần!

Không chỉ có giọng nói anh lúc này tràn đầy khinh bạc càng bởi vì tâm sự của cô bị anh chọc trúng... Hơn nữa anh còn dùng giọng nói và phương thức như này..

Cô tới qua cô đứng là khiêu khích anh.

Cô tới hôm qua cũng đích xác là... Bởi vì anh không có đụng cô, thậm chí ngay cả thông lệ hôn cũng không có, mà có cảm giác mất mát.

Nhưng chuyện này cũng không phải là bởi vì cô muốn... Chẳng qua là trong quan hệ găng co, thân mật chính là phương thức phá băng tốt nhất, huống chi mỗi đêm anh đều quấn cô làm... nếu không cũng hôn vành tai và xoa đầu cô, bây giờ đột nhiên không có, lại ở ngay trước mắt, cô tự nhiên sẽ có suy nghĩ chênh lệch.

Lại bị anh nói như vậy, giống như cô chẳng qua là tự mình gây trò cười vậy.

Ánh mắt cô đều đỏ, tức giận hoặc là ủy khuất, thuận tay cầm gối ôm lên liền hướng trên mặt anh đập, “Tôi ngày hôm trước là tôi ngày hôm trước, tôi ngày hôm qua là tôi ngày hôm qua, tôi hôm nay em chính là không muốn, anh đi cho em đứng lên.”

Cô giận đến mức đã không có lý trí, đứng dậy dùng sức đẩy hấn ra, ipad vẫn còn đang chiếu phim, đi luôn đến thư phòng, chân mang dép những cũng không phải một đôi.

Cô không nghĩ cãi nhau, hoặc đánh nhau với anh vì vẫn là có mấy phần sợ hãi, mặc dù hấn rất ít nổi giận, nhưng cô vẫn nhạy bén cảm thấy, nếu anh thực sự nổi giận, làm ra chuyện gì anh cũng đều chẳng thèm ngó ngang tới.

Quá tức giận, cô cần tỉnh táo hơn.

Nhưng còn chưa đi được một thước liền bị cánh tay dài của anh kéo trở về trong ngực, trực tiếp ôm ngang.

Ipac của cô cũng bộp một tiếng, rơi xuống đất.

Phòng ngủ mặc dù rộng rãi, nhưng hấn chân dài đi mấy bước liền đem cô ném lên giường, sau đó đè lên cô, hai tay chống ở bên hông của cô, liền với chân dài đồng thời, đưa cô cả người nằm dưới thân.

Ánh mắt đen nhánh sâu thẳm chớp một cái nhìn chăm chăm vào cô, nhỏ giọng kêu tên của cô, “Trì Hoan, ” thanh âm của hấn giống như là truyền từ chỗ sâu nhất của cô họng, “Nếu như em nói em yêu anh, mà anh không thể cho em, có phải em sẽ đi tìm người đàn ông khác về?”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 159: Dù Giá Rẻ Cũng Không Thể Cho Những Người Đàn Ông Khác!

Edit: Hoa Cát Cánh

Beta: Snow Hoàng

Chữ cuối cùng, anh kéo dài cực kỳ dài, cũng lộ ra độ nguy hiểm vô cùng.

Đàn ông khác?

Trì Hoan ngẩn ra, phản ứng với thái độ khác thường của anh là bởi vì... Cô và Mặc Tây Cổ cùng nhau ăn cơm?

Anh ép giọng nói xuống thấp hơn, trong con mắt màu đen cũng càng thêm đậm đặc, “Trì Hoan, nếu như đây chính là cách em nói yêu tôi, thì như thế tình yêu của em cũng thật là đủ rẻ tiền!”

Rẻ tiền?

Suy nghĩ Trì Hoan bị chậm lại một lúc, thấy trước mắt vẫn là khuôn mặt tuấn mĩ của anh, nhưng lại đặc biệt căng thẳng, trong lòng cô đã thật tức giận, nhưng cô lại tỏ ra bình tĩnh đến khác thường, “Tình yêu của tôi giá rẻ? Không phải anh là người không cần đến nó, giờ đây anh còn quan tâm nó giá rẻ hay quý trọng làm gì?”

Mặc Thì Khiêm cúi đầu nhìn lấy mặt cô, trong lòng đột nhiên tức giận chẳng những không có giảm đi, ngược lại còn tăng lên nhiều hơn.

Ngón tay bóp cằm cô, nheo mắt lại, giọng nói khàn khàn nói từng chữ, “Dù giá rẻ, tôi cũng không cho phép em cho những người đàn ông khác, Trì Hoan, em một ngày còn là người phụ nữ của tôi, thì ngày đó em không được gặp mặt và có mập mờ với bất cứ người đàn ông nào!!!”

Anh tức giận rất lớn, ngược lại cô không tức giận như vậy, “Tiếp xúc thân mật? Tôi có thể hiểu là anh đang ghen khi tôi và Mặc Tây Cổ đi ăn cơm chung với nhau không?”

Anh mặt lạnh, “Ăn chung cơm? Tại sao em không ở nhà ăn cơm, phải chăng em muốn ôn lại chuyện cũ với hấn? Em nghĩ rằng hấn cùng Tô Nhã Băng chia tay, trong lòng liền có em?”

“Hấn tìm tôi làm đại diện, tôi theo hấn ăn chung bữa cơm thì thế nào? Trong công ty khắp nơi, đều có nữ nhân ngưỡng mộ anh, chẳng lẽ anh đều không cùng làm việc chung với các cô đó nữa rồi hả? Coi như Mặc Tây Cổ thật muốn đuổi theo tôi, chẳng lẽ tôi lại không thể cùng hấn làm ăn à? Anh lúc trước cũng không phải nói như vậy à?”

Mặc Thì Khiêm mặt không biến đổi, lạnh lùng giễu cợt, “Hấn ta tìm em nói chuyện?”

Anh nhìn Trì Hoan bằng vẻ mặt khinh thường, làm cho vẻ mặt cô cũng lạnh đi, “Nếu không anh nghĩ rằng tôi thiếu đàn ông?”

Nhưng mà một giây kế tiếp gương mặt cô bị ngón tay hắn bóp, hắn cười trầm trầm, “Lấy tình thế bây giờ của em, hắn tìm em, chắc bảo là sẽ tạo điều kiện cho em? Em muốn chọn hắn?”

Trì Hoan cùng Mạc Tây Cố đoạn thời điểm, Mạc gia làm quá khó coi, lấy tính tình của cô, ít ỏi khả năng lại quay về lối lại tình cảm với hắn, cho nên hẳn cho tới bây giờ cũng không có suy nghĩ qua cái vấn đề này.

Nhưng là Mạc Tây Cố...

Tóm lại, cô là người con gái đã từng thích và theo đuổi hắn ta.

Nếu như không có Tô Nhã Băng – mối tình đầu xuất hiện, bọn họ bây giờ đã kết hôn rồi.

Hơn nữa... Người đàn ông kia bây giờ nhìn cô...

Chướng mắt.

Trì Hoan vẫn là giận anh, cho nên thái độ cũng không ôn hoà nữa, “Hắn ra giá cao, đưa tiền nhiều đó!”

Ra giá cao?

Mạc Thi Khiêm gương mặt tuấn tú tựa như cười mà không phải cười, “Cao bao nhiêu, có thể cho em xoá bỏ hiềm khích lúc trước?”

“Hai chục triệu.”

Hai chục triệu đối với người có tiền mà nói đó không phải là con số lớn, nhưng hắn làm bảo vệ cho Trì Hoan ba năm, đối với giá trị của nó thừa hiểu là bao nhiêu, cái giá tiền này đã vượt xa mạng sống của anh khi hắn làm bảo vệ và thậm chí là gấp đôi.

Mạc Tây Cố nếu như là nghĩ lần nữa đến gần cô, vậy thì thật là xuống một nước cờ hay.

Ngón tay anh bóp cằm cô lực đạo tăng thêm vài phần, nheo mắt lại thật thấp nhàn nhạt phun ra một câu nói, “Không nhận, cự tuyệt hắn.”

“Tại sao?” Trì Hoan nhìn lại anh lạnh lùng mà mặt không cảm giác, nàng cười một tiếng, “Anh để ý em theo hắn hợp tác, anh ghen?”

Ghen?

Thần sắc Mạc Thi Khiêm rõ ràng cho thấy đã tỉnh táo lại, giọng nói nhàn nhạt trình bày, duy chỉ có lộ ra vẫn có chút căng thẳng cùng khàn khàn, “Lấy thân thể của em trong giới này, nếu như là từ thương nhân xem xét lợi ích thì không người sẽ cho ra hai chục triệu xin làm người phát ngôn, Mạc Tây Cố ra hai chục triệu, vì không phải là cho em làm việc, hắn chỉ là muốn đến gần em—— Trì Hoan, tôi không cho phép!”

Anh không cho phép bất cứ người đàn ông nào có mưu đồ bất chính đối với cô.

Huống chi, vẫn là cô đã từng thích người đàn ông này.

Còn không đợi cô mở miệng nói, anh lại thật thấp cười nói, “Em với hắn cùng nhau ăn cơm, còn ăn rất vui vẻ? Em có phải hay không quên mất, nếu như không phải là hắn bên ngoài... Tô Nhã Băng, em cần bản sẽ không bị tôi mạnh mẽ ăn sạch.”

Anh vừa nói xong, liền cúi người thân hôn lên, ngón tay thon dài cũng linh hoạt cời ra hàng áo choàng tắm hồng của mạng, thân thể cô mềm mại trắng nõn còn mang theo mùi thơm dịu.

Động tác của anh, có vài phần mất khống chế, thô bạo.

Trì Hoan cắn môi, hô hấp càng dồn dập, nhưng không phải là bởi vì động tác trên tay của anh, mà là của anh mà nói.

Nói chính xác hơn, là trong lời nói của anh có sự khinh thị cô.

Ngón tay cô nặng nề siết thành quả đấm, sau đó lỏng ra, siết cái mềm, hơn nữa bên gương mặt cô cũng sâu đậm vui sâu vào trong đệm chăn, tóc dài rải rác, cơ hồ muốn không thấy rõ mặt cô.

Mạc Thi Khiêm hôn một lúc lâu, mới nhận ra được cô dưới người anh có chút dị thường.

Cô yên tĩnh lạ thường, thân thể không mềm mại mà căng thẳng cứng nhắc, cũng bất động, không cự tuyệt khi anh xâm chiếm, đồng thời cũng không có một chút đáp lại anh.

Anh là ưa thích cùng cô triền miên, anh đối với cô là thấy thích nhất.

Anh từ nhỏ đã không thích cùng người khác quá thân cận, vô luận là tay chân hay là nói chuyện, đều có thói quen giữ một khoảng cách.

Những người cùng người hần quen biết đều biết, mặt anh lạnh lùng chẳng qua là bình thường đã lạnh lùng, lạnh lùng trong xương ra mới là thật cực đoan nhất.

Cho dù là thân thể cái này nông cạn nhất một tầng, Trì Hoan vẫn là phá vỡ người khác chưa từng đánh vỡ khoảng cách, hướng chi triển miên đến mức tận cùng thời điểm, giác quan cảm thụ sẽ lan tràn đến thế giới tinh thần.

Cùng Trì Hoan thân mật, anh rất thích, thậm chí là trầm luân.

Anh ngừng lại, ánh mắt u ám phức tạp nhìn cô co rúc ở dưới thân anh, thấp giọng hô tên của cô, giọng nói phảng phất đến từ cổ họng nơi cực sâu, “Trì Hoan!”

Cô vẫn nhắm mắt lại, nửa bên mặt vùi sâu vào đệm giường, nửa bên mặt bị tóc dài ngăn trở, âm thanh rất lạnh nhạt, “Anh không phải là muốn làm sao, anh làm thì làm nhanh lên, tôi còn muốn đi xem phim!”

Mặc Thì Khiêm dừng động tác lại mà không tiếp tục động tác trên người cô nữa.

Hơi thở anh càng nhích lại gần, Trì Hoan nghe được âm thanh anh trầm thấp bá đạo lại gần tai của cô, “Trì Hoan!!”

So với lúc cô cáu kỉnh khi nói chuyện với mình, anh càng không thích bộ dạng này của cô.

Như ước nguyện của anh cô đã mở mắt ra.

Hình dáng xinh đẹp đôi mắt, trắng đen rõ ràng, sự tức giận khó chịu trước đó đều đã biến mất, không như anh tưởng tượng là có nước mắt và ủy khuất, không né tránh nhìn thẳng vào mặt anh.

Ánh mắt anh trầm xuống, chân mày bắt đầu nhíu lại.

Môi ửng đỏ khẽ mở, nhàn nhạt hỏi, “Rốt cuộc anh có làm hay không?”

Anh cổ họng có chút chặt, khàn khàn căng thẳng lặp lại, “Không cho phép cùng Mặc Tây Cố tiếp tục làm phát ngôn?”

Cô gạt đầu một cái, rất dễ dàng liền đáp ứng. Được a, nếu như không có sự cho phép của anh, em không nhận là được.”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 160: Đại Diện Phát Ngôn.

Ánh mắt Mặc Thì Khiêm híp càng sâu, hai tròng mắt khóa chặt cười lạnh im nhạt nhẽo của cô, qua nửa ngày vẫn không lên tiếng.

Trì Hoan đại khái là thấy anh không nói chuyện, tay chống đẩy trên ngực anh, không dùng bao nhiêu khí lực, nhưng vẫn là đẩy anh từ trên người mình ra.

Đi chân trần dẫm trên thảm phòng ngủ, cúi đầu sửa sang lại áo tắm của mình, buộc tốt đai lưng bị người đàn ông kéo lại lần nữa, sau đó đi qua cúi người nhặt ipad rơi trên mặt đất lên.

Tùy ý kiểm tra một chút, sau đó mang dép lê trong phòng, ôm ipad liền ra cửa.

Mặc Thì Khiêm nhìn bóng dáng tinh tế kiêu nhỏ của cô, còn chưa có phản ứng lại, đã đứng dậy, vài bước đuổi theo cô, ôm lấy cô từ phía sau.

Lưng Trì Hoan dán trong ngực người đàn ông, dày rộng ấm áp, vòng eo bị cánh tay bóng dáng nắm trọn.

Áo giác ấm áp này, làm cho chớp mũi cô chút xót.

Tay ôm ipad của cô nắm thật chặt, hạ đôi mắt, "Còn có việc sao?"

Người đàn ông ôm cô, cảm dừng ở trên vai của cô, tiếng nói căng thẳng khàn khàn thấp giọng nói, "Em mất hứng?"

Cô mất hứng rõ ràng như thế.

Trì Hoan thân nhiên đáp, "Không có."

Người đàn ông hiền nhiên không hề trả lời của cô ở trong lòng, tiếng nói âm ách lợi hại, "Tôi đây xuống đại diện phát ngôn cho Mạc Tây Cố của em, em mất hứng?"

"Không có, không phải là một đại diện phát ngôn thôi sao, anh cho tôi vô số đại diện phát ngôn, tôi không thiếu cái này."

Đại diện phát ngôn đây cho Mạc Tây Cố với cô mà nói thật đúng là không tính là chuyện lớn gì, hơn nữa cũng không phải không hợp tác phát ngôn cho anh liền không thể, huống chi cô vốn còn có khúc mắc, chẳng qua cũng là xem ở trên mặt thể diện mà thôi.

Mạc Thời Khiêm gõ trên thân thể cô, ngón tay đẩy mái tóc cô ra, hạ thấp mắt nhìn cô, "Về mặt của em đều là mất hứng."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Đại Diện Phát Ngôn. 2

Cô xoay mặt qua thân nhiên nói, "Người còn sống ai không có chút mất hứng chứ, tôi xem phim thì tốt rồi, anh đi tắm rửa nhanh đi."

Đợi một hồi lâu, người đàn ông đều không có buông tay.

"Mạc Thời Khiêm, anh còn muốn làm gì?"

Môi mỏng của người đàn ông in trên gương mặt của cô, hô hấp nóng rực, tiếng nói đặc biệt trầm thấp, "Tôi còn chưa ăn cơm chiều, mẹ Lý nói em cũng chỉ ăn một chút, theo tôi đi ăn chút cơm."

Cô lẳng lặng thân nhiên, "Chính anh đi ăn đi, buổi tối tôi ăn cháo, hơn nữa tôi muốn bảo trì dáng người, không thể ăn nhiều quá."

Mạc Thời Khiêm nhìn chăm chăm mặt của cô, một ngụm khí ở trong lòng kia vẫn còn tỏa ra, nhưng anh không phát tác nữa, "Được, " anh cúi đầu thân nhiên nói, "Vậy em trước hôn tôi một chút."

Trì Hoan nâng mắt, nhìn người đàn ông trước mắt, "Cái gì?"

Hôn anh?

Từ trước đến nay anh muốn hôn liền tự mình hôn, cô nguyện ý chính là hôn môi, không muốn chính là cưỡng hôn.

"Hôn tôi."

"Vừa rồi anh hôn chưa đủ sao?"

"Em đang tức giận, nhìn qua không muốn để ý tôi, tôi sẽ ăn không ngon."

Trì Hoan, "..."

Cô không muốn để ý đến anh, vươn một bàn tay ra liền muốn đi đẩy cánh tay của anh.

Nhưng cánh tay người đàn ông giống thiết, cô hoàn toàn không nhúc nhích được nửa phần.

Hơi thở người đàn ông càng gần đè ép xuống dưới, dán bên tai của cô, "Em không hôn, tôi sẽ không đi ăn cơm."

"Thích ăn hay không thì tùy."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Không Muốn Hôn Anh.

"Cũng không cho phép em xem phim."

Rất cục Trì Hoan đã có vài phần buồn bực, vốn đã tức giận anh, liền càng giận hơn.

"Anh buông ra."

Anh tính tể nhỏ vụn hôn lỗ tai cùng hai má của cô, chính là không thả.

Trì Hoan bị anh biến thành ngựa, nhưng lại gãy không ra.

Vừa vặn lúc này tiếng gõ cửa vang lên.

Mẹ Lý gõ cửa hai tiếng, ở bên ngoài nói, "Tiên sinh, bữa tối của ngài làm tốt, hiện tại xuống dưới ăn hay là giữ ấm trước?"

"Lát nữa tôi xuống dưới."

Mỗi mòng người đàn ông vốn liền dán lỗ tai của cô, khi nói chuyện hơi thở đều phun xuống dưới, cô thậm chí ần ần có thể nghe được dây thanh chấn động trong cổ họng người đàn ông.

"Được tiên sinh."

Tiếng bước chân mẹ Lý tựa hồ đã đi xa.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu khăn khăn nói, "Nhanh lên, đồ ăn của tôi sẽ lạnh."

Trì Hoan, "..."

Cô thật sự là không lay chuyển được khí lực của anh, phụng phịu không tình nguyện hôn xuống ở trên mặt anh.

"Hôn."

"Anh còn biết xấu hổ hay không?"

Người đàn ông vươn tay sờ sờ mặt mình, thản nhiên nói, "Không phải gương mặt nhìn rất đẹp ư, tôi nhớ rõ rất nhiều phụ nữ đều thích, em không thích sao, vì sao không muốn?"

Trì Hoan, "..."

"Không muốn hôn anh, nhìn chán ghét."

Chương 161.2: Không muốn hôn anh.

Editor: May

Cô ôm ipad, mặt đẹp hé ra vẫn là thản nhiên điều chỉnh.

Rất có một loại tư thế thích ăn hay không đều được, cùng lắm thì cô không xem phim.

Giằng co khoảng một phút đồng hồ.

Cuối cùng vẫn là Mặc Thời Khiêm cúi đầu nâng mặt cô, lại rơi xuống một nụ hôn sâu, cúi đầu thản nhiên nói, "Tôi đi ăn cơm."

Sau đó mới buông cô ra, nhắc chân đi về phía cửa, kéo cửa phòng ngủ ra.

Bóng dáng cao to cao ngất, lạnh lùng lại giống như lộ ra cô đơn nhàn nhạt.

Chờ anh đi xuống lầu, Trì Hoan vẫn là đi phòng sách.

Tuy rằng video trong ipad vẫn còn phát, nhưng cô đã không có tâm tình xem phim, gửi tin nhắn QQ cho Mặc Tây Cố, đơn giản nói với anh cô không thể lại làm người đại diện phát ngôn cho Mặc thị nữa.

Mặc Tây Cố gần như là trả lời ngay, di động của cô còn chưa buông xuống anh trở về, 【 Vì sao? 】

Cô nghĩ nghĩ, trả lời chi tiết, 【 Lúc trước tôi không thương lượng với anh ấy, nghĩ đến anh ấy không thêm đề ý, cho nên đáp ứng, hiện tại anh ấy không đồng ý. 】

Qua khoảng năm phút đồng hồ, Mạc Tây Cổ trả lời tin nhắn của cô, 【 Là không đồng ý, cũng là em sợ anh ta mất hứng? 】

Tri Hoan nhìn chăm chăm những lời này một phút đồng hồ.

Không đồng ý hay là mất hứng, có khác nhau sao, anh mất hứng, tự nhiên sẽ không đồng ý.

Còn muốn nghĩ, vẫn là có khác nhau .

Sợ anh không đồng ý, là vì cô dựa vào quyền lợi của anh, bởi vì hiện tại phong cảnh của cô là anh cho, cô không có sức mạnh đúng lý hợp tình ngỗ nghịch anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 163: Bận Rộn.

Sợ anh mất hứng, chính là phụ nữ đơn thuần không muốn tiếp xúc với bạn tri cũ, chộc cho bạn trai phát hiện ghen tuông mất hứng.

Như vậy, cô là thuộc loại nào đây?

Cô không biết.

Cô suy nghĩ thật lâu, mới trả lời tin QQ của Mạc Tây Cổ một câu, 【 Đối với kết quả chúng ta hợp tác mà nói, đều giống nhau. 】

... ..

Đêm đó sau khi cãi nhau -- cũng không thể nói là cãi nhau, dù sao song phương đều không có tranh phong tương đối ồn ào.

Nhưng Mạc Thời Khiêm cảm thấy Tri Hoan đối với anh rất lạnh nhạt.

Thật ra cũng không thể nói là lạnh nhạt, chẳng qua là so sánh với lúc bọn họ có vẻ dính nhau, thái độ của cô có vẻ không mặn không nhạt.

Đại diện phát ngôn cho Mạc Tây Cổ cô nghe lời đầy rớt, nhưng là vẫn đang không nóng không lạnh với anh.

Cô trở nên bận rộn nhiều việc, buổi tối thậm chí có khi trở về còn muộn hơn anh, nhưng cô ra cửa An Kha cơ bản đều đi theo cô, cô cũng thật là làm việc -- vừa khôi phục công việc, bận rộn cũng là bình thường không thôi.

Có lúc trời tối trở về đều sắp mười một giờ, Tri Hoan mệt không thôi, chụp quảng cáo chụp không sai biệt lắm cả một ngày, cơ bản đều là mang giày cao gót đứng, buổi tối còn chạy một thông báo, cơm cũng chưa ăn.

Vừa về đến biệt thự liền trực tiếp nằm xuống, hoàn toàn không muốn động.

Vừa nằm xuống Mạc Thời Khiêm liền đi xuống từ trên lầu.

Cô nửa trợn tròn mắt, ôm gối ôm, thì thảo nói, "Tôi ngủ sơ pha đi, tôi không muốn tắm rửa, phòng khách cũng rất ấm ."

Cô còn nhớ rõ lúc ở biệt thự Tây Sơn, anh bởi vì cô không tắm rửa ghét bỏ cô.

Mày kiểm người đàn ông liền nhú lại một chút.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 164: Bận Rộn. 2

Tri Hoan thật sự quá mệt mỏi cũng quá mệt nhọc, mơ mơ màng màng cảm giác được thân ảnh của người đàn ông, cũng lười mở mắt lần nữa.

Mặc Thời Khiêm vươn tay nheo nheo hai má của cô, bị cô gái không kiên nhẫn đẩy ra.

Anh không nói nữa, cúi người ôm cô từ trên sofa lên, chân dài chạy lên lầu.

Cúi đầu nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn buồn ngủ của cô gái trong lòng, mi tâm của anh càng nhúu chặt, thấp giọng nói, "Một thành như vậy, ngày mai ở nhà nghỉ ngơi."

Đầu cô cọ cọ ở trên vai anh, "Không... Không cần, muốn đi làm."

"Không phải không cho em đi làm, làm việc cũng cần nghỉ ngơi."

Cô vẫn luôn không mở mắt, nhưng là vẫn chưa ngủ sâu, giọng nói đều có vài phần mơ hồ, "Tôi muốn cố gắng làm việc, càng cố gắng hơn trước kia."

Ánh mắt Mặc Thời Khiêm không tiếng động u ám xuống, ngay cả mặt tuấn mỹ cũng có chút âm trầm.

Hai tay ôm cô, không còn tay mở cửa, vì thế anh trực tiếp một cước đá văng cửa phòng ngủ, ôm cô đi vào, đặt cô ở trên giường hai người rất lớn.

Tri Hoan nghiêng người, ôm chặt người hơi thở quen thuộc, ngủ càng sâu.

Mặc Thời Khiêm nhúu nhúu mày, xoay người đi vào phòng tắm, mở vòi nước ra xả nước vào trong bồn tắm, sau đó mới lộn trở lại phòng ngủ, kéo thân thể cô gái đến bên cạnh mình, cúi đầu nâng tay cởi quần áo của cô.

Vừa cởi bỏ hai cái nút, tay đã bị tay cô gái bắt được.

"Tôi rất mệt..."

Người đàn ông đẩy tay cô ra, thân nhiên nói, "Tắm xong ngủ tiếp."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 165: Im Lặng.

"Không muốn động, không tắm."

Mặc Thời Khiêm tiếp tục cởi nút của cô, "Em ngủ, tôi giúp em tắm."

"... À, vậy được rồi."

Cô nói xong, tay trở xuống trên giường, lại ngủ tiếp.

Mặc Thời Khiêm trực tiếp ở trên giường liền cởi hết cho cô, sau đó ôm thân thể trần truồng đi phòng tắm, bỏ vào trong bồn tắm lớn nước ấm.

Nước ấm áp có hiệu quả tiêu tán mệt mỏi, cô ghé vào bên cạnh bồn tắm lớn, híp mắt lười biếng thờ dài, "Thật thoải mái."

Mặc Thời Khiêm nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô bị khí nóng nhiễm đỏ bừng, trong trắng lộ hồng, sạch sẽ mà kiều mỹ, lại lười nhác giống như mèo con, trong lòng có chút mềm nhũn nói không nên lời, môi mỏng không tự giác câu ra hình cung nhạt.

Sau khi tắm xong, người đàn ông lau khô thân thể cho cô, lại mặc áo tắm lên.

Tri Hoan đã muốn tỉnh lại, nhưng dù sao cũng mệt mỏi, huống chi có người đàn ông hầu hạ cô nên cô cũng liền mừng rỡ hưởng thụ.

Khi được anh ôm ra phòng tắm cánh tay ôm lên cổ anh, gửi thân thể chính mình, vừa lòng nói, "Ừ, thơm thơm."

Mặc Thời Khiêm liếc mắt nhìn thần sắc hơi có chút đắc ý của cô một, cúi đầu vùi đầu ở trong cổ của cô ngủ ngủ, cúi đầu cười trầm thấp, "Ừ, là rất thơm."

Trì Hoan bị chớp mũi anh cọ ngứa .

Vừa dính giường, cô liền đi đến vị trí ngủ của mình, rất nhanh lại ngủ thiếp đi.

Không có tiếng vang và động tĩnh của cô gái, trong phòng ngủ có vẻ đặc biệt im lặng.

Im lặng như là sợi bông vô hình, bế tắc ở trong lòng anh.

Có thể là thói quen có âm thanh của Trì Hoan, cô vừa yên tĩnh, anh liền không quen nói không nên lời, dù cho chỉ là vì cô quá mệt mỏi, mệt nhọc.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Im Lặng 2

Mặc Thời Khiêm cúi người, vươn ngón tay nhẹ nhàng cạo khuôn mặt của cô.

Cô gái đã muốn ngủ thiếp đi chỉ cảm thấy ngứa , ưm một tiếng giật giật đầu ở trên gối đầu, sau đó chui vào trong lòng anh.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn mặt tựa vào trên ngực anh, sợi bông kia tựa hồ tiêu thất hơn phân nửa, hô hấp của anh thông thuận rất nhiều, cúi đầu hôn môi đỏ mọng nhạt màu của cô, lúc này mới vươn tay tắt đèn, ngủ.

... ..

Ngày hôm sau Trì Hoan tỉnh lại liền phát hiện cô dậy muộn, hơn nửa công việc sắp xếp tràn đầy cũng không còn.

Vốn lúc mở to mắt chỉ cảm thấy cả người thư sướng, mấy ngày nay công việc của cô khôi phục vừa mới tiến vào trạng thái, sự tình thật là rất nhiều, đương nhiên, cũng không loại trừ nguyên nhân vì người đàn ông kia cho nên cô liều mạng làm việc...

Nếu lúc phụ nữ yêu đương đúng lúc rất rảnh rỗi... Đó là một chuyện rất nguy hiểm, sẽ suy nghĩ miên man, sẽ hoài nghi các loại, nếu nghiêm trọng còn có thể thực hạm hực, thần thần cần nhân.

Tuy rằng, cô cũng không được tính là yêu đương, nhiều nhất chỉ có thể xem như yêu mến đơn phương.

Cô vừa vội vàng thu thập, vừa gọi điện thoại cho chị Diêu, "Đồng hồ báo thức của em không vang, dậy muộn, chị Diêu, hôm nay hành trình là cái gì, chị gửi địa chỉ cho em, em trực tiếp đi qua..."

Chị Diêu ở bên kia nhàn nhã bình tĩnh, "Hôm nay em nghỉ ngơi đi."

Trì Hoan đang một tay chuẩn bị không khỏi động tác dừng lại, "Nghỉ ngơi?"

"Đại boss nhà em hủy bỏ công việc hôm nay của em, nói mấy ngày gần đây em mệt muốn chết rồi, cần nghỉ ngơi."

"Anh ấy nói hủy bỏ chị liền hủy bỏ công việc của em?"

"Đương nhiên, anh ta lập tức chính là thủ trưởng của thủ trưởng của chị, chị nào dám ngỗ nghịch."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 167: Bố Trí Thỏa Đáng.

Trì Hoan giật mình, "Có ý tứ gì?"

"Chị nói em... sao cái gì cũng không biết, sắp tới Clod-Summer đang chuẩn bị thu mua công ty chúng ta, người đàn ông của em không nói với em sao?"

Nói?

Anh cái gì cũng chưa nói qua.

Trước kia cô liên loáng thoáng biết, giờ khắc này mới đột nhiên cực kỳ rõ ràng nhận thức được, Mặc Thời Khiêm người đàn ông này, anh cái gì cũng không nói, nhưng anh cái gì cũng làm tốt.

Tất cả chuyện cô hy vọng anh đều làm cho cô, dù là cô ám chỉ hay là cô dấu ở dưới đáy lòng, anh giống như đều không cảm giác được, cũng không lộ ra nửa phần thanh sắc, cô chỉ có thể mất mát sinh hồn đổi.

Chờ cô tức giận xong, lại đột nhiên biết được, anh đều bố trí thỏa đáng tất cả.

Cô cắn môi, theo phòng tắm trở lại phòng ngủ, có chút ngẩn ngơ.

Chị Diệu lẩn lộn xã hội nhiều năm, sớm thành tinh, sâu sắc nhận thấy được phản ứng dị thường của Trì Hoan, "Chuyện lớn như vậy em cũng không biết, cho em nghỉ ngơi cũng là anh ta trực tiếp gọi điện thoại cho chị, Hoan Hoan, các người là tình cảm xảy ra vấn đề, hay là trao đổi xảy ra vấn đề?"

Trì Hoan đi đến trước cửa sổ kéo bức màn ra, để cho vào ánh mặt trời nhàn nhạt trong mùa đông chiếu tiến vào.

Không hề nghỉ ngơi, sau khi người đàn ông kia rời giường đã tắt đồng hồ báo thức của cô, lại kéo bức màn lại, lưu lại cô một mình ngủ trên giường, tối hôm qua hình như cô là mơ mơ màng màng nghe được anh nói bảo cô hôm nay nghỉ ngơi.

Cô bấu môi, oán giận nói, "Anh ấy là một hủ nút, cái gì cũng không nói với em, sao em biết được."

"Đàn ông chỉ làm không nói tốt hơn đám người chỉ nói không làm không biết bao nhiêu, cái gì cũng làm thay em, liên bởi vì mấy ngày nay đem bận quá, trong khoảng thời gian này hành trình biểu diễn của em là anh ta tự mình an bài cho em, em còn không hài lòng với người ta, em có bao nhiêu mặt mũi."

Trì Hoan, "..."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 168: Bố Trí Thỏa Đáng 2

Chị Diệu ở đầu kia nghiêm túc nói, "Hoan Hoan, chị nói cho em biết, Mặc Thời Khiêm cho dù là lúc làm vệ sĩ cũng không thiếu phụ nữ thích, huống chi hiện tại anh ta là tổng tài khu châu Á của Clod-Summer, trên phố có tin đồn nói anh ta là con trai riêng của chủ tịch tập đoàn Clod-Summer, nếu không không có khả năng vừa đến liền nhảy dù vị trí tổng tài, không cần chị nói với em, em cũng có thể biết bao nhiêu phụ nữ như hồ rình mồi với anh ta, tiện nghi này là em nhặt không tốn sức, bảo bối, nghe lời của chị, nắm chặt, ha?"

Trì Hoan lui trở về từ trước cửa sổ ngồi lên giường, rầu rĩ nói, "Nhưng anh ấy không thích em."

Cũng không thể nói là không thích.

Có lẽ anh có chút thích cô, chính là chưa tới mức yêu.

Chị Diệu, "..."

"Không thích em vì sao làm nhiều chuyện thay em như vậy, tiền nhiều hay nhân hoang? Hay là nói..." Chị Diệu thử dò hỏi, "Anh ta còn có những người phụ nữ khác?"

Trì Hoan gần như là không chút nghĩ ngợi phủ nhận, "Không có."

Mặc Thời Khiêm không có người phụ nữ khác, anh cũng sẽ không có, cô không khỏi chắc chắn.

Chị Diệu không hiểu, "Vậy vì sao em cảm thấy anh ta không thích em?"

Trì Hoan ngồi xếp bằng ở mép giường, một tay cầm di động, một bàn tay vén tóc của mình, thản nhiên nói, "Anh ấy vốn sẽ không phải vì thích em mà ở cùng em, anh ấy là vì phụ trách mới ở cùng em, bởi vì anh ấy không cần thận ngủ với em."

"Bắt đầu không thích, không có nghĩa là sẽ không thích a, em là ngay từ đầu liền thích anh ta, hay là bị anh ta ngù liền thích anh ta?"

Trì Hoan, "..."

Cô dùng ngón tay chải vuốt tóc dài của mình, im lặng nói, "Chị không hiểu anh ấy, anh ấy là một quái vật, lớn như vậy cũng chưa từng thích người phụ nữ nào, nếu không phải vì hôn thê bị người theo đuổi đi rồi, hiện tại anh ấy đã muốn kết hôn với người ta, anh ấy rất tốt với em chỉ là vì em là người phụ nữ của anh ấy."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 169: Khó Chịu

"Chưa từng thích phụ nữ?"

"Ừ."

"Các người có sinh hoạt với nhau không?"

Trì Hoan, "... Chị Diêu."

"Sinh hoạt với nhau phong phú không?"

"..."

"Em giả vờ ngây thơ với chị làm gì, chị chỉ là loại trừ một chút khả năng anh ta thích đàn ông, nếu thật sự là gay, chị vẫn là không muốn em làm đồng thê, hiện tại anh ta đang trắng niên, lẽ ra nên nhu cầu thực trần đây."

Trì Hoan ngẩng đầu nhìn trần nhà, "Anh ấy không phải gay."

"À, vậy xem ra là rất xuất sắc trần đây, chị nói em càng ngày càng mặt như má đào, hòa ra là được tươi nhuận."

Trì Hoan, "..."

Chị Diêu nói, "Đối tốt với em, lại cũng đủ chuyên nhất, người có tiền đẹp trai công việc tốt, không thích em liền không thích em thôi, nếu em không cần, cho chị đi, chị muốn, ai cũng đừng đến giành với chị."

Cô gục đầu xuống, cúi đầu nói, "Em rất khó chịu, " Trì Hoan một tay ôm mặt mình, thì thảo nói, "Chị Diêu, anh ấy không thích em, em không có biện pháp không khó chịu."

Chị Diêu thở dài, thật lâu không lên tiếng.

Nay cô đã không phải tuổi vì tình yêu mà thích hao tổn tinh thần, nhưng ai chưa từng có tuổi trẻ, ai chưa từng yêu, không có lúc hai mươi tuổi.

Em yêu anh, mà anh không yêu em.

Này đủ để cấu thành khổ sở cho một người phụ nữ, dù là kiên cường hay là yếu đuối, kiêu ngạo, hay là hèn mọn.

"Không muốn rời khỏi anh ta?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 170: Khó Chịu 2

Trì Hoan cong đầu gối, cằm gác ở phía trên, "Nghĩ tới, nhưng luyến tiếc."

"Kia cũng đúng, rất đúng."

"..."

"Phụ nữ chính là lòng tham như vậy, lúc bắt đầu thích, nghĩ cùng một chỗ là tốt rồi, thực cùng một chỗ, lại so đo đối phương có thích chính mình hay không, chờ anh ta thật sự thích, lại tính toán anh ta thích bao nhiêu, tham lam vô chừng mực, em xem, trước kia lúc em theo đuổi Mặc Tây Cố, cũng không nói gì anh ta không thích em, khiến em khổ sở,"

Trì Hoan, "... Em chính là phụ nữ, cũng không thể không làm phụ nữ."

"Em nghĩ rõ ràng, hiện tại ít nhất người ta là của em, đừng đến lúc đó em không đoạt được trái tim, còn làm đến không còn người."

Trì Hoan không hờn giận, "Chị Diệu, chị nguyên rủa em sao."

"Mấy ngày nay em làm việc giống như con quay, chị cũng không tin em trở về còn có khí lực lăn giường với người đàn ông của em, em không thiếu vắng về người ta đi."

"..."

Trì Hoan nửa nghiêm mặt, "Em đi ăn bữa sáng, gấp sau."

Nói xong liền cắt đứt trò chuyện, ném điện thoại đi động đi rửa mặt.

... ..

Nghỉ ngơi liền nghỉ ngơi, sau khi ăn xong bữa sáng, cô liền gọi điện thoại cho Du Nhiên, hẹn cô ấy ra ngoài chơi.

Du Nhiên vui vẻ đáp ứng.

Vẫn là An Kha lái xe, cô ngồi ở ghế sau, lúc ở trên đường, cô vẫn là không nhận được gọi điện thoại cho em.

Lần này, tiếng nói trầm thấp của người đàn ông vang lên trước, "Dậy rồi?"

"Ừ."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Trọng Sắc Khinh Bạ

"Giữa trưa lại đây bồi tôi ăn cơm, bảo An Kha đưa em tới đây."

Trì Hoan nhấc mí mắt lên, trừng mắt nhìn, "A? Có việc sao?"

Anh thân nhiên nói, "Đã lâu không cùng nhau ăn cơm, hôm nay không phải em nghỉ ngơi sao?"

"Nhưng là... tôi hẹn Du Nhiên cùng nhau đi dạo phố."

"Ừ, cùng nhau đi dạo phố với cô ấy, sau đó lại đây ăn cơm với anh, ăn xong em có thể tiếp tục đi dạo với cô ta."

Trì Hoan, "..."

Vậy cô phải ném Du Nhiên ăn cơm trưa một mình sao? ? Trong phòng làm việc, ngón tay người đàn ông tuấn mỹ lạnh lùng thường thức bút máy ký tên, tiếng nói vẫn là thân nhiên nói, "Không phải em yêu tôi sao, người đàn ông em yêu muốn ăn bữa cơm với em, cũng phải xếp hạng phía sau khuê mật của em?"

Lời này anh nói bình thân, nhưng Trì Hoan nắm di động, hai má đều đỏ.

Anh thật sự là... Vô liêm sỉ.

Cô mạnh mẽ trấn định bình thân nói, "À, anh đã muốn ăn với em như vậy, vậy buổi tối em và Du Nhiên cùng nhau ăn là được."

"Đêm nay tôi không tăng ca, sẽ trở về ăn, em cũng trở về."

Trì Hoan, "..."

Cô hơi hơi hơi khoe môi lên, nhưng vẫn là hơi miễn cưỡng khó khăn nói, "Vậy đi đi."

"Ừ, gặp sau."

Tiếng nói của cô hơi mềm mại, "Tạm biệt."

... ..

Vừa gặp mặt với Ninh Du Nhiên, Trì Hoan liền ho khan hai tiếng, nói, "Trưa này tớ muốn ăn cơm trưa với bạn trai tớ, cậu có thể hẹn ăn cơm."

Ninh Du Nhiên, "... Oa, không phải cậu trọng sắc khinh bạn như vậy chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 172: Trọng Sắc Khinh Bạn 2

Bình thường cùng nhau đi dạo phố, đương nhiên chính là cùng nhau ăn cơm, nào có như vậy.

Trì Hoan thân nhiên, "Hiển nhiên, tớ chính là vậy a."

Ninh Du Nhiên bĩu môi, "Không phải các người đều ở cùng một chỗ, vì sao còn muốn cố ý cùng nhau ăn cơm, tình yêu cuồng nhiệt cũng không cần đánh người như vậy chứ?"

"Bởi vì gần đây tụi tớ bận nhiều việc, mấy ngày không cùng nhau ăn, hôm nay tớ nghỉ ngơi, cho nên anh ấy gọi tớ đi qua bồi anh ấy."

Ninh Du Nhiên, "..."

Cô nhìn khuôn mặt cười tủm tỉm vui rạo rức của Trì Hoan, nói thầm nói, "Tớ cũng phải đi tìm bạn trai."

Trì Hoan miết cô, "Nam thần của cậu đâu?"

Ninh Du Nhiên nâng má thờ dãi, "Anh ấy chỉ có thể làm nam thần, không thể làm bạn trai, tớ và anh ấy không phải cùng một thế giới."

Trì Hoan hơi nghiêng đầu, đột nhiên hỏi, "Vậy nếu anh ấy nguyện ý làm bạn trai cậu, cậu muốn không?"

"Hờ?" Cô ngẩn ra, sau đó gần như không có do dự gật đầu, "Đương nhiên muốn nha, bánh nướng từ trên trời rơi xuống vì sao không cần?"

Trì Hoan, "..."

"Vậy nếu... Anh ta không thích cậu thì sao?"

Ninh Du Nhiên vẫn gật đầu, "Muốn."

Trì Hoan ngừng bước chân, nhìn mặt của cô ấy, "Vì sao?"

"Tớ và anh ấy chưa từng tiếp xúc, tớ không phải là đại mỹ nhân kinh thế hãi tục gì, cũng không có tính cách độc lập riêng biệt, anh ấy không thích tớ thực bình thường a."

Ninh Du Nhiên buông tay, cười hi hi nói, "Nếu anh ấy chịu ở với tớ, vậy tớ liền cố gắng để anh ấy thích tớ thôi, giấc mộng luôn phải có, chẳng may thực hiện được thì sao."

Trì Hoan tiếp nhận nước trái cây Du Nhiên đưa cho cô, yên lặng suy nghĩ, là khả năng Mặc Thời Khiêm yêu cô khá lớn, hay là khả năng Đường Việt Trạch yêu Du Nhiên khá lớn?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Yêu

Một vô tình, một hoa tâm.

Trì Hoan liếc cô, "Cậu thật đúng là rất dám nghĩ."

Ninh Du Nhiên uống một ngụm nước trái cây, không có ưu sầu cười hì hì, "Nghĩ mà thôi, lại không có tổn thất."

Trì Hoan dùng ống hút khuấy khuấy thịt quả lắng đọng lại ở phía dưới nhất, chậm rãi, kéo dài ngữ điệu nói, "Có người nói với tớ, tình yêu chính là một loại cảm xúc mặt trái."

Ninh Du Nhiên nói không trải qua đầu óc liền thốt ra, "Vậy anh ta khẳng định là gia đình tan nát, hoàn cảnh trưởng thành không khỏe mạnh..."

Nói đến một nửa, cô bỗng ý thức được cái gì, lập tức im bặt, cô thật cẩn thận nhìn Trì Hoan, áy náy nói, "Thực xin lỗi nha Hoan Hoan."

Trì Hoan uống nước xoài, nhìn cô ấy cúi thấp đầu mặt bánh bao kéo căng, nhẹ xuy, "Cậu không cần trông gà hoá cuốc, tớ nào có tâm thủy tinh như vậy, gia đình của tớ vỡ nát là sự thật, hoàn cảnh trưởng thành cũng xác thực không quá khỏe mạnh, này không có gì không thể nói."

Ninh Du Nhiên yên lặng hút nước trái cây, sau đó hơi nịnh nọt cười nói, "Cũng không phải mỗi người đều như vậy, không phải cậu rất tốt sao, xinh đẹp lại độc lập, giỏi hơn rất nhiều người, bỏ rơi tớ mấy con phố."

"Vừa rồi cậu muốn nói gì, nói xong." Trì Hoan sờ sờ cằm, "Lại nói tiếp, chị Diệu cũng từng nói cách nhìn tình yêu của tớ thực vụn vụn."

"Người nói với cậu tình yêu là cảm xúc mặt trái, có thể là tận mắt thấy hoặc là tự mình trải qua qua tình cảm không tốt, cho nên mới sẽ cảm thấy như vậy"

Ninh Du Nhiên nhún nhún vai, "Nếu giống như tớ, ngày ở nhà xem mẹ ngược cầu hằng ngày, một bó tuổi rồi mà vẫn còn ngọt ngọt mật mật, ngay cả đứa con gái như tớ đều muốn gạt sang một bên, anh ta sẽ không cảm thấy như vậy... Tớ rất muốn tìm người đàn ông thương tớ giống như ba thương mẹ tớ."

Mất nước của Trì Hoan nhìn nước xoài trong tay, nói với Du Nhiên, "Anh ấy nói anh ấy không nghĩ muốn tình yêu."

Ninh Du Nhiên cắn ống hút, "Thật không, nhưng tớ cảm thấy, yêu là dục vọng không chết của nhân loại."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 174: Yêu 2

Giữa trưa, An Kha đưa Trì Hoan đi nhà hàng Mặc Thời Khiêm đã đặt sẵn.

Là nhà hàng tây rất có phong cách.

Trì Hoan đi vào mới phát hiện... Giống như bị đặt bao hết.

Chẳng lẽ Mặc Thời Khiêm... Còn có thể loại lãng mạn này?

Ở dưới dẫn dắt của phục vụ, Trì Hoan rất xa đã nhìn thấy người đàn ông ngồi dựa vào cửa sổ thủy tinh, anh mặc áo somi màu trắng và tây trang đơn

giản nhất, ngồi yên tĩnh, cố tình nghiêng đầu quan sát ngoài cửa sổ.

Theo góc độ của cô, chỉ có thể nhìn thấy hình dáng sườn mặt của anh, góc cạnh rõ ràng, mũi cao thẳng, thanh tú mà anh tuấn.

Nhịp tim đập nhanh của cô chưa từng ngừng lại.

Trì Hoan đi qua, ngồi xuống ở đối diện anh.

Thấy người đàn ông nhìn tới đây, cô hơi cúi đầu, dùng giọng nói thực bình thường hỏi, "Nơi này cách công ty của anh gần không?"

Tiếng nói anh trầm thấp, ý tứ hàm xúc là lạnh nhạt nhất quán, "Lái xe hai mươi phút."

"À."

Con người đen thâm trầm của Mặc Thời Khiêm nhìn cô, thuận miệng hỏi, "Đi dạo nửa ngày, mua đồ chưa?"

"Mua, ở trên xe."

Anh nhìn mặt tinh xảo kiều mỹ của cô, bờ môi mỏng câu nhiễm vài phần cười yếu ớt, không biết từ nơi nào cảm một hộp gấm ra, đặt ở mặt bàn, sau đó dùng ngón tay chuyển đến trước mặt của cô, tiếng nói trầm thấp, "Tặng cho em."

Trì Hoan ngẩn ra, đây là... quà tặng?

Cô vươn tay cầm lấy, liếc mắt nhìn khuôn mặt tuấn tú của người đàn ông một, mở đóng gói, mở hộp gấm ra.

Là một hộp gấm hình chữ nhật, cô đoán là lắc tay hoặc là dây chuyền.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 175: Phụ Nữ Thích

Là một chiếc lắc tay màu vàng nhạt, thiết kế có chút phiền phức, xem ra là nặng công, tinh xảo mà xa hoa, rất đẹp.

Trì Hoan không tự giác kéo khoe môi, đưa tay trái và lắc tay cho anh, tay kia thì chống cằm, đôi mắt nháy không nháy nhìn người đàn ông trước mắt, "Sao lại đột nhiên mua quà cho em?"

Ngón tay thon dài mà khớp xương rõ ràng của người đàn ông không nhanh không chậm đeo lắc tay tinh tế lên tay trắng nõn của cô, mắt nước thần nhiên cười, "Em thích là được."

Trì Hoan nghiêng đầu, "Anh còn... Đặt bao hết?"

Anh nhìn mặt của cô, "Ừ, nghe nói phụ nữ thích."

Nghe nói?

Trì Hoan mở to mắt trắng đen rõ ràng nhìn anh, "Anh muốn làm em vui vẻ sao?"

Mặc Thời Khiêm chống lại mắt cười khê của cô, cũng không phủ nhận, anh thần nhiên cười, thấp giọng nói, "Mấy ngày gần đây em đều không quá cao hứng."

Mấy ngày gần đây cô không quá cao hứng...

Được rồi, cô thừa nhận, gần đây cô thật là có chút hồ hững với anh, lại cộng thêm vốn bận rộn, cho nên có vẻ lạnh nhạt hơn vài phần.

Cô mím môi, khẩu thị tâm phi nói, "Em chỉ là bận rộn mà thôi."

Người đàn ông cúi đầu tiếng nói không nhanh không chậm nói, "Cho nên tôi thay em an bài công việc lần nữa, em sẽ không bề bộn nhiều việc."

Trì Hoan bĩu môi, "Nào có như anh vậy."

Anh thấp mắt nhìn chăm chú vào cô, "Em không cần sắp xếp cho chính mình nhiều công việc như vậy, tôi cũng không thích em bận rộn như vậy."

"Chị Diệu nói anh trù tính thu mua công ty của em?"

"Ừ, đang tiến hành."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 176: Phụ Nữ Thích

"Vì sao anh lại không nói với em?"

Môi mông Mặc Thời Khiêm câu ra nụ cười nhạt, "Những thứ này đều là chuyện công, em cảm thấy hứng thú?"

"Em có nha, chỉ là anh cảm thấy em không có mà thôi."

Yên tĩnh một lát, anh cúi đầu nói, "Em muốn biết, có thể hỏi tôi."

Trì Hoan nhìn mặt tuấn mỹ của anh, miệng vẫn là tràn ra tươi cười, "Được."

... ..

Ăn xong cơm trưa, Trì Hoan tính về trung tâm thương mại hội họp với Du Nhiên, Mặc Thời Khiêm tự nhiên phải về công ty, nhưng xe đều đỗ ở bãi đỗ xe, cho nên bọn họ tự nhiên cùng nhau đi qua.

Trì Hoan đi ở bên người anh, cửa sảnh nhà hàng Tây là thủy tinh xoay tròn, khi đi ra ngoài, người đàn ông tự nhiên vươn tay mở cửa thay cô, để cho cô đi ở phía trước.

Sau khi rời khỏi đây, cô liền chủ động khoác lên cánh tay anh.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu, nhìn Trì Hoan bên cạnh làm bộ dáng cô gái nhỏ lệ thuộc, môi mông kéo một, "Ngoan, về nhà trước cơm tối."

Cô ngước mặt, biau môi nói, "Em đi dạo phố mà thôi, tùy thời có thể về nhà, anh đừng nói với em lâm thời tăng ca thì tốt rồi."

Anh nắm tay cô vẫn đi đến bên cạnh xe An Kha đỗ, nâng tay sờ sờ mặt của cô, cúi đầu nói, "Buổi tối gặp."

Trì Hoan nhìn cảm hoàn mỹ của anh, kiễng mũi chân, hôn một ở cằm của anh, dịu dàng nói, "Bái bai."

Người đàn ông thay cô kéo cửa ghế sau ra, Trì Hoan đang muốn xoay người lên xe, lại nghe phía sau vang lên một giọng nữ mềm nhẹ, "Mặc tổng."

Cô sững sốt, theo bản năng quay đầu.

Nhìn thấy một người phụ nữ mặc trang chức nghiệp mặt hàm chứa mỉm cười nhìn bọn họ, bên cạnh đi theo một người ngoại quốc cao lớn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 177: Giành Được Niềm Vui Của Giai Nhân

Người phụ nữ nhìn thấy cô, ánh mắt xẹt qua trên cổ tay cô, giọng nói mỉm cười, "Trì tiểu thư."

Trì Hoan quay đầu nhìn người đàn ông bên người của mình, ánh mắt mang theo ý tứ hàm xúc hỏi rất nhỏ.

Tay Mặc Thời Khiêm rất tự nhiên dùng ở trên lưng của cô, thản nhiên nói, "Đây là quản lý công ty chúng ta."

"À, " Trì Hoan lộ ra mỉm cười khách sáo, "Chào cô."

"Trì tiểu thư thật sự là nhìn qua hấp dẫn hơn trong màn ảnh nhiều, khó trách Mặc tổng vì giành được niềm vui của giai nhân, nguyện ý tổn nhiều tâm tư như vậy."

Trì Hoan hí híp mắt, vẫn là khách sáo cười, "Cám ơn."

"Mặc tổng, ngài muốn tiễn Trì tiểu thư sao?"

Người đàn ông làn điệu thực nhạt, "Tôi trực tiếp về công ty."

Tổng quản lý tươi cười rất được thể, "Vậy có thể cho đi nhờ xe không, xe của tôi hỏng rồi, vừa rồi đều phải đón xe tới."

"Ừ."

Trì Hoan không nói cái gì, thu hồi tầm mắt, xoay người lên xe, nói với người đàn ông, "Vậy em đi đây."

Mặc Thời Khiêm lui về sau hai bước, "Có việc gọi điện thoại cho tôi."

Cô cong cong mặt mày, "Được."

Tay thon dài của người đàn ông thay cô đóng cửa xe lại.

Ferrari màu trắng chuyển xe, rời đi.

Trì Hoan ngồi ở ghế sau, nâng mắt nhìn thân ảnh cao lớn chiếu ra trong kính chiếu hậu, vừa rồi nhìn đến Tổng quản lý bên cạnh người đàn ông kia, đuôi lông mày vẽ tình xảo hời hời như sóng lên, thần sắc đầy mắt khó có thể hình dung, chưa nói tới ái mộ, nhưng là ánh mắt không hoàn toàn là nhìn cấp trên.

Cô mím chặt môi đỏ mọng, tầm mắt dừng ở trên lắc tay xinh đẹp nơi cổ tay.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 178: Giành Được Niềm Vui Của Giai Nhân 2

Bãi đỗ xe trước nhà hàng.

Mặc Thời Khiêm đi về nơi đỗ xe của anh.

Tổng quản lý nói lời từ biệt với người đàn ông ngoại quốc đi cùng cô ta, sau đó đi lên theo.

Cô ta mở cửa xe, ngồi ở trên ghế sau.

Xe phát động, chuyển xe, dần dần lái vào dòng xe cộ.

Tổng quản lý mỉm cười hỏi, "Mặc tổng, hôm nay nhà hàng và quà tặng, Trì tiểu thư cô thích không?"

Người đàn ông tuổi trẻ tuổi trẻ thực đậm nhạt, "Cô ấy thích lắc tay, không thích đặt bao hết nhà hàng."

"Vậy khẩu vị nhà hàng này, cô ấy coi như có thích không?"

"Tạm được."

Cô ăn không ít, hẳn là coi như phù hợp khẩu vị của cô, đương nhiên, không loại trừ hôm nay cô đi dạo phố mệt mỏi, cho nên ăn có vẻ nhiều.

Tổng quản lý nâng tay vén tóc rơi ở trên trán đến sau tai, cười nói, "Phụ nữ phải đồ, Trì tiểu thư mới đầu hai mươi, tâm tính cô gái nhỏ, thỉnh thoảng tặng chút quà tặng, đến chút lãng mạn, cô ấy sẽ không sinh khí."

Mặc Thời Khiêm không nói dư thừa gì, chỉ thản nhiên nói, "Cám ơn."

Tổng quản lý cười cười, "Có thể phân ưu giải nạn vì thù trường, là vinh hạnh của tôi."

Người đàn ông nhẹ nhàng băng quơ, "Việc riêng của tôi, không thuộc loại phạm vi công việc của cô."

Tổng quản lý cười khẽ, "Trì tiểu thư giận đối với ngài, tự nhiên sẽ ảnh hưởng tâm tình làm việc của ngài, đồ tốt cô ấy mới có lợi, chủ tịch phải tôi tới đây, chính là để tôi hiệp trợ ngài bằng tốc độ nhanh nhất tiếp nhận và thích ứng công ty, những chuyện này đều là tôi nên làm."

Mặc Thời Khiêm kéo môi một, giữa môi răng tràn ra cười nhạt thấp lãnh, tiếng nói trầm thấp mà lãnh khốc, "Tôi biết ông ta muốn làm gì, Tổng tiểu thư là hậu nhân của danh môn, tôi cũng rõ ràng ông ta điều cô tới bên người tôi là muốn làm gì, chỉ là, cô cũng có thể chuyển cáo với ông ta, chức tổng giám đốc này tôi đáp ứng làm, sẽ làm, nhưng cũng sẽ không kèm theo dư thừa gì."

"Tôi hiểu được, Mặc tổng yên tâm, loại hôn nhân hình thức này tôi thấy nhiều, chưa thấy qua mấy cuộc là hạnh phúc, nếu có thể, tôi cũng không muốn, tôi chỉ hy vọng... Mặc tổng đừng bởi vì tôi là người chủ tịch phải xuống, liền mang theo địch ý với tôi."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 179: Nấu Ăn

Buổi chiều lúc Trì Hoan đi dạo phố vẫn muốn chọn cho Mặc Thời Khiêm một món quà... Cũng không nhất định phải là quà tặng, chính là mua cái gì đó đưa cho anh, tốt nhất là thực dụng, bởi vì cô cảm thấy anh chính là người chủ nghĩa thực dụng.

Nhưng chọn đến chọn đi cũng không có thích hợp.

Ninh Du Nhiên ở một bên nói, "Bằng không cậu trở về tự tay làm bữa cơm đi."

Trì Hoan bĩu môi, "Nhưng tớ không biết nấu cơm."

"Chính là không biết làm mới giặt mình vui vẻ thôi, nếu cậu vốn biết, vậy không tính là quà tặng rồi."

Trì Hoan ngẫm lại cũng hiểu được có đạo lý, lại thật sự là không tìm được đồ thích hợp tặng cho Mặc Thời Khiêm, lúc đi dạo đến ba giờ chiều, cô liền đi trở về... Chuẩn bị tìm hiểu làm cơm như thế nào.

Cô chưa bao giờ dính qua nước mùa xuân, nếu lần đầu đã muốn độc lập hoàn thành hiển nhiên không có khả năng, vì thế cô bảo đầu bếp chỉ đạo toàn bộ hành trì, toàn bộ hành trình cô tự mình động thủ. Vẫn từ ba giờ rưỡi, bận việc đến sáu rưỡi tối muộn, rốt cục xem như miễn miễn cường cường hoàn thành một chút bữa tối.

Đương nhiên...

Làm tay mới, lúc cắt thức ăn không cẩn thận cắt xuống ngón tay.

Lúc xào rau, bị giọt nước sôi văng đến vài lần, nơi bóng nghiêm trọng nổi lên bọt khí.

Chỉ là cũng đều không nghiêm trọng, để cho mẹ Lý lấy thuốc mỡ bôi lên là được.

Một bàn đồ ăn bùng lên bàn.

Trì Hoan đứng ở bên cạnh bàn ăn, nhìn rau xanh hơi thâm, quay đầu hỏi mẹ Lý một bên, "Có phải nhìn... Rất khó nuốt xuống không?"

"Không có không có, Trì tiểu thư ngài lần đầu tiên xuống bếp, có thành quả như vậy đã muốn tương đối khá."

Nghe được an ủi, Trì Hoan hơi yên tâm một chút.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 180: Nấu Ăn 2

Lần đầu tiên, cảm giác thực kỳ diệu.

Cô lấy di động ra, nhìn thời gian trên màn hình, hơn sáu rưỡi, sao anh còn chưa có trở về.

Đang muốn gọi điện thoại qua, nhưng mà di động vừa mở khóa, ba chữ Mặc đầu gõ sáng lên ở ngay trên màn hình.

Cô ngẩn ra, ý cười trên mặt dần dần tiêu tán.

Luôn cảm thấy anh gọi điện thoại trở về vào thời điểm này, ngoại trừ nói cho cô biết anh không trở về, giống như không còn nguyên nhân nào khác.

Ngón tay vừa trượt, cô tiếp điện thoại, cô mím môi nói, "Com đã làm xong rồi, chừng nào thì anh về nhà?"

Yên tĩnh một lát, người đàn ông ở đầu kia nói, "Sorry, bây giờ tôi không thể trở về, em ăn trước đi, hửm?"

"Chính anh nói hôm nay sẽ không tặng ca."

Mặc Thời Khiêm trầm thấp thản nhiên nói, "Hạng mục bàn tốt tạm thời xảy ra chút vấn đề nhỏ, tôi muốn đi qua giải quyết... Em không cần chờ tôi, xử lý xong tôi sẽ trở lại."

Tri Hoan nhắm mắt lại, cắn môi.

Có lẽ nghe cô không hé răng, người đàn ông cau mày lại gọi tên cô lần nữa, "Tri Hoan."

"Vậy anh còn trở về ăn bữa tối không?"

Vài giây sau, người đàn ông khàn khàn trả lời, "Không trở lại."

"À, tôi đã biết," Cô im lặng nói, "Vậy tôi ăn trước, anh làm việc đi, gặp sau."

Nói xong, không đợi anh trả lời, liền trực tiếp cắt đứt trò chuyện.

Cô ném điện thoại tới một bên, kéo ghế ăn ngồi xuống, cũng không ngẩng đầu lên thản nhiên nói, "Mẹ Lý, anh ấy không trở lại, chính cháu ăn, người giúp cháu bới một chén com."

"Ồi chao, không trở lại sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Mất Hứng

"Ừ, tạm thời có việc, cháu đói bụng, người bới com giúp cháu đi."

Mẹ Lý nhìn nhìn sùnn mặt không ra hi giận của cô, cũng không dám nhiều lời, "Được, tôi đi ngay."

Tri Hoan trước mức một bát canh, cúi đầu chậm rãi uống.

Ừ, hương vị thực nhạt nhẽo...

Uống xong canh, gấp khối thịt... Miễn cưỡng xem như chín, nuốt xuống.

Lại ăn miếng rau xanh, có hơi cháy sém

Tất cả đều chín, mặc dù có hơi cháy sém.

Không quá khó ăn là được.

Tri Hoan nhất nhất nếm thưởng, liền hạ đũa thán nhiên nói, "Quá khó ăn, mẹ Lý, người bảo phòng bếp làm tô mỳ cho cháu đi."

"A?"

"Cháu đói bụng, muốn ăn mỳ."

"À, à được, lập tức đi."

Tri Hoan đứng dậy, mặt không chút thay đổi đều độ hết tất cả thức ăn cô cảm thấy khó ăn.

Đợi mười phút, chậm rãi trật tự ăn một tô mỳ, sau đó lên lầu.

... ..

Mặc Thời Khiêm sắp mười giờ mới trở về .

Tri Hoan ngồi ở sô pha đơn trong phòng ngủ xem kịch bản, cô do dự vài ngày, đến tối cùng là nhận bộ lớn của Chương Duyên, hay là nhận bộ cô càng muốn diễn....của Khương Tung này.

Tối mùa đông, buổi tối đến cuồng phong lạnh thấu xương.

Khi Mặc Thời Khiêm cởi áo khoác đưa cho mẹ Lý, mẹ Lý không nhận xuống, lặng lẽ nói câu, "Mặc Tiên sinh... một buổi tối Tri tiểu thư đều mất hứng, ngài nhớ rõ nói chút lời hay."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 182: Mất Hứng 2

Mặc Thời Khiêm hé mắt, "Tôi không trở về, cô ấy rất mất hứng?"

"Ngài đâu chỉ là không trở về..." Mẹ Lý thán thở, "Hôm nay lúc Tri tiểu thư trở về vốn tốt lắm, còn nói ngài tặng quà cho cô ấy, cho nên cô ấy cũng muốn cho ngài một kinh hi, cô ý tự mình xuống bếp làm cơm chiều, ngón tay vừa bị vết cắt, lại bị phỏng ... Kết quả ngài không trở về, cô ấy tức giận đến đều độ hết đồ ăn cô ấy tần tần khổ khổ làm hơn ba tiếng."

Mặt mày thâm trầm đậm mực của Mặc Thời Khiêm hơi hơi chấn động, "Cô ấy xuống bếp?"

Lúc trước anh làm vệ sĩ của Tri Hoan, có thể nói đều rõ ràng Tri Hoan có thể "Lười" hơn bất kỳ kẻ nào, cô ngậm thìa vàng sinh ra, lớn như vậy ngay cả khăn lau đều có thể chưa từng chạm qua.

Xuống bếp?

Dùng lời nói trước kia của cô ấy, hủy làn da, tổn thương tay.

Sau khi cô mua nhà ra ngoài, cơ bản đều là mời nấu cơm làm theo giờ, hoặc là gọi mua ngoài, phòng bếp của cô có bộ đáng như thế nào cô đều có thể không biết.

"Đúng vậy, bởi vì là lần đầu tiên, cho nên làm hơn ba tiếng, tất cả đều độ hết..."

Mặc Thời Khiêm theo bản năng nhìn lâu hai, hạ mi, thu hồi cảm xúc, chỉ thán nhiên nói, "Tôi đã biết, bà tiếp tục làm việc."

"A."

Tri Hoan ngồi xếp bằng ở trong sô pha đơn rất to, tính chất mềm mại, trong phòng là chính tốt ấm áp, nghe tiếng cuồng phong bên ngoài, có loại thích ý và cảm giác an toàn nói không nên lời.

Động tác người đàn ông đẩy cửa vào, đánh vỡ yên tĩnh này.

Chân dài đi bước chân trầm ổn không nói một lời đi về phía cô.

Cô gái trong sô pha ngẩng đầu, thần sắc cô tự nhiên bình thường, cũng không có "Sinh khí" như mẹ Lý nói, tiếng nói thanh tịnh, "Nếu em không nhận phim của Khương Tùng, anh còn có thể đầu tư không?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Trách Nhiệm

Người đàn ông nhú lông mày thật chặt, bỗng nhiên cắt đứt cô, "Trì Hoan."

"Có phải anh còn muốn cố ý đến hỏi người khác, phụ nữ nên dễ như thế nào hay không?"

Cô đột nhiên bị người đàn ông cúi người trực tiếp ôm vào trong lòng, thật mạnh, cô thậm chí bị cánh tay anh siết phát đau.

Cầm Mặc Thời Khiêm vui đầu ở chỗ hõm vai mềm mại của cô gái, tiếng nói trầm khàn, "Không có."

Lúc này anh mới đột nhiên phát giác, so sánh với Trì Hoan khóc, cấu kính, cố ý vì công việc vắng về anh, anh lại càng không muốn nhìn Trì Hoan "Hiếu ý người" như vậy.

Từ rất sớm trước kia anh chỉ biết cô gái này có hai mặt.

Một là cô gái vĩnh viễn tựa như mười bảy tuổi, xinh đẹp, minh diễm, tùy hứng.

Một như là đã sắp hai mươi bảy tuổi, thành thực, bình tĩnh, thậm chí lỗi đời.

Anh ôm cô, thực dùng sức, "Những chuyện em nói này, đều không có."

Anh chưa từng có cảm thấy trầm trọng, mệt mỏi, cùng phiền não, anh cũng chưa từng có cảm thấy vất vả.

Ngón tay Trì Hoan khẽ vuốt mặt anh, lẳng lặng cười, "Có đôi khi em sẽ nghĩ, nếu anh chính là Mặc Thời Khiêm, hoặc là chính là vệ sĩ Mặc Thời Khiêm... Nếu anh không có tiền, anh không thể giúp em dàn xếp truyền thông, anh không phải tổng tài Clod-Summer, anh không thích em, em có thể còn mặt dày mày dạn đợi ở bên cạnh anh không... Ừm."

Cô còn chưa nói xong một câu, đã bị người đàn ông trực tiếp cúi đầu hung hăng hôn lên.

Nụ hôn dài gần một chút đồng hồ, sau khi kết thúc, ngón tay anh bóp hàm dưới vẫn còn thở dốc của cô, môi mỏng dán rất gần, giọng nói phát ra từ trong cổ họng đã muốn có cảm giác âm trầm, "Em nói nhiều như vậy, chẳng lẽ là muốn chia tay với tôi?"

Chia tay?

Trì Hoan mờ mịt nhìn anh, "Anh không biết là... thật ra anh có thể tìm một người phụ nữ càng thích hợp hơn em sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Tin Nhắn

Anh híp mắt cười lạnh, "Ví dụ như?"

Cô lắc đầu, tựa hồ là không biết, nhưng cô lại trả lời, "Ví dụ tài nữ như Âu Thẩm vậy, trí tuệ đại khí, ví dụ như quản lý gì... hôm nay kia, biết tính giỏi giang, nếu anh cùng một chỗ với những cô gái như vậy... sẽ thoải mái rất nhiều."

Mặc Thời Khiêm nhú mày, mặt không chút thay đổi nói, "Tôi không cần bọn họ."

"Tôi có thể chỉ là vì tiền mới ở cùng anh."

"Tôi có tiền."

Trì Hoan nhìn anh, không nói gì chống đỡ.

Nửa ngày sau, cô nói, "Anh đi tắm rửa trước đi."

Tay anh lại giữ mặt cô hôn một hồi lâu, mới buông cô ra, tiện tay đặt điện thoại di động ở trên bàn tròn nhỏ phía trước, đứng dậy đi lấy áo tắm chuẩn bị tắm rửa.

Cô nhìn cửa phòng tắm bị đóng lại, ngồi trở lại trong sô pha, phát ngốc.

Loáng thoáng có tiếng nước chảy vang lên.

Cô đang chuẩn bị lấy di động của mình tán gẫu nhắn tin với chị Diệu, thảo luận một chút chuyện cô nên nhận phim của người nào.

Còn chưa có đưng tới, di động Mặc Thời Khiêm đặt xuống lúc trước chấn động, màn hình sáng lên.

【 Mặc tổng, có thể phiền toái người xem một chút, lác tay của tôi có phải rơi ở trong xe ngày hay không. 】

Cô lại nhìn ghi chú, Tổng Xu.

Thực hiển nhiên, là một tên của phụ nữ.

Cô đã nghĩ đến Tổng quản lí -- gặp được vào hôm nay kia.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 185: Tin Nhắn 2

Lắc tay...

Có lẽ vừa vặn hôm nay Mặc Thời Khiêm tặng cô lắc tay, cho nên cô đối với hai chữ này có chút miễn cảm.

Cô cúi đầu nhìn chằm chằm tin nhắn kia, thẳng đến màn hình di động tối xuống, biến thành tối đen.

Lúc Mặc Thời Khiêm tắm rửa xong khoác áo choàng tắm đi, trong sô pha đã không có thân ảnh cô gái, anh cau mày đi qua, nhìn mất kịch bản in ra và ipad cô còn đặt trên bàn.

Ý nghĩa cô hẳn là không phải đi phòng sách.

Anh nhíu mày, đang cân nhắc nên đi ra ngoài tìm cô hay không, di động liền chấn động, màn hình sáng lên, còn là một tin nhắn đến.

【 Mặc tổng, ngài đừng để cho Trì tiểu thư nhìn thấy lác tay kia, cô ấy có thể sẽ nghĩ nhiều. 】

Mặt mày người đàn ông nhăn lợi hại hơn, anh mở khóa điện thoại, xem xét hai tin nhắn chưa đọc, môi mỏng lập tức mím thành một đường thẳng tắp, ném di động, nhanh chóng xoay người, chân dài đi nhanh bước về phía ngoài cửa.

Hiện tại cơ bản đã muốn là trời mùa đông, bên trong ấm áp, bên ngoài chính là gió lạnh lạnh đến thấu xương.

Mặc Thời Khiêm mới ra cửa liền liếc mắt một thấy được cô gái chỗ ngã rẽ bãi đỗ xe.

Anh đầu tiên là không hiểu thờ dài nhẹ nhõm một hơi, lập tức nhíu mày thật chặt.

Cô chỉ mặc một kiện áo choàng tắm màu trắng, cổ và xương quai xanh lộ ra bên ngoài, hai chân dài nhỏ trắng nõn cũng bại lộ ở trong gió lạnh, dưới chân dẫm một đôi dép lê mềm mại, chậm rãi tiêu sái.

Cường phong thổi tóc dài giống như tảo biển của cô thực loạn, sợi tóc phân tán ở trên mặt lớn cỡ bàn tay.

Anh bước đi qua, mặt anh tuấn căng chặt không nói một lời trực tiếp ôm ngang từ chỗ ngồi, không nhìn xuống được cổ tức giận kia, trong tiếng trầm thấp răn dạy thậm chí có chút hương vị sắc giọng, "Muộn như vậy em chạy loạn cái gì? Bên ngoài lạnh như thế, em không biết mặc quần áo rồi đi ra?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 186: Trả Lại Cho Cô Ta Đi

Người đàn ông chân dài, lại đi mau, Trì Hoan rất nhanh bị ôm trở về bên trong ấm áp, gió lạnh và nhiệt độ thấp đều bị ngăn cách ở ngoài cửa.

Cô nâng tay, ngón tay nhẹ nhàng đẩy sợi tóc bị gió thổi đến trên mặt chính mình ra, lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn.

Cô không nói chuyện, Mặc Thời Khiêm ôm cô trở về phòng ngủ, trực tiếp đặt ở trên giường.

Anh cúi người, cánh tay dừng ở hai bên thân thể cô, hạ mắt khóa mặt của cô, tiếng nói có chút khàn khàn, "Em đi tới trong xe tìm lắc tay?"

Anh đoán cô là thấy được tin nhắn của Tống Xu.

Trì Hoan ngẩng đầu, không tiếng động nhìn anh, trên mặt nhìn không ra vui giận.

Mây nhàn lại của Mặc Thời Khiêm cũng không có giãn ra, mắt đen thâm trầm nhìn ánh mắt của cô, trầm thấp mà rõ ràng giải thích, "Buổi tối hạng mục phải bàn kia là cô ta phụ trách, cho nên cô ta theo tôi cùng đi gặp khách hàng, có thể không cần thận lắc tay liền rơi xuống."

"Hóa ra là buổi tối à, " Cô kéo môi đỏ mọng, kéo độ cong nhẹ nhàng, có chút mông, có chút trào phúng, thần nhiên cười, "Tôi còn tưởng rằng là giữa trưa lúc cô ta đi nhờ xe anh, cố ý rơi ở trong xe anh."

Cảm xúc người đàn ông có dấu hiệu không vui, "Trì Hoan."

Mặt mày của cô có chút lãnh đạm, lại có lười nhác cầu thả nồng đậm, giống như là thiếu hứng thú, đưa tay từ túi áo choàng tấm rộng thùng thình ra, thần nhiên nói, "Ngày, tìm được cho anh rồi, anh trả lại cho cô ta đi."

Cô vron tay, nhưng anh cũng không có đi tiếp, một đôi mắt thâm trầm vẫn đang gắt gao nhìn chăm chăm cô.

Trì Hoan liền tiện tay ném lắc tay trong tay lên giường, sau đó liền đẩy anh ra đứng dậy.

Nhưng cánh tay anh sao cô có thể đẩy ra.

Cô nhắm mắt, "Tránh ra, tôi muốn đi tán gẫu chuyện bộ phim với chị Diêu."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 187: Trả Lại Cho Cô Ta Đi 2

Anh vẫn là không nhúc nhích, như là tường đồng vách sắt không nhúc nhích chút nào.

Trì Hoan nhẫn nại tính tình, lặp lại lần nữa, "Tôi nói là anh tránh ra."

Mặc Thời Khiêm nhìn khuôn mặt tinh xảo bình thản của cô, đôi mắt hơi hơi nheo lại, bất động.

Tiếng nói cô gái bỗng nhiên liền cất cao, bén nhọn, "Mặc Thời Khiêm, tôi nói anh tránh ra, có phải anh nghe không hiểu tiếng người không?"

"Trì Hoan, " Giọng nói của anh là dán bên tai của cô vang lên, "Không nói cô ta rốt cuộc có phải là cố ý để rơi lắc tay vào trong tay tôi không, coi như là phải, em cũng hiểu được này là lỗi của tôi sao?"

Tri Hoan cảm thấy cảm xúc của cô đạt tới một loại cực hạn.

Nhưng có khi đạt đến mức tận cùng, liền biến thành bình tĩnh.

Ánh mắt của cô gắt gao nhìn chăm chăm người đàn ông gần trong gang tấc, "Là ai dạy anh hẹn tôi đi ra ngoài ăn cơm?"

Anh hơi hơi nhăn mày lại.

Đáp án không cần nói cũng biết.

"Là ai dạy anh bao hết sảnh nhà hàng Tây?"

Cô cần môi nhìn người đàn ông vẫn tĩnh mịch trầm mặc như cũ, "Quả anh tặng tôi, là ai chọn cho anh?"

Môi mỏng của người đàn ông giật giật, "Là Tống Xu, ai dạy tôi, em cũng muốn sinh khí? Tôi không biết làm thế nào để em vui vẻ, tự nhiên cần người dạy."

Tri Hoan cúi đầu, tầm mắt dừng ở trên lắc tay màu vàng nhạt kia, lạnh lùng cười, "Dạy anh? Dạy anh chọc tôi tức giận? Mặc Thời Khiêm, anh chỉ để tôi ăn cơm với anh, không có những thứ này, hiện tại tôi sẽ rất vui vẻ."

Anh vẫn không nhìn lắc tay kia, bởi vì tầm mắt vẫn dừng ở trên mặt của cô.

Lúc này theo tầm mắt của cô, mới nhìn sang bên tay.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 188: Giải Thích

Đôi mắt nhú lại, mặt tuấn mỹ lập tức âm trầm xuống.

Anh chỉ cho là Tri Hoan bởi vì lắc tay của người phụ nữ khác rơi ở trong xe anh mà sinh khí, không nghĩ tới còn có một tầng nguyên nhân này.

Vươn tay nhặt lắc tay tinh tế kia lên, sau đó Tri Hoan ở trên giường cũng bị anh ôm lên, đi đến sofa đơn kia, vẫn như cũ là tư thế lúc trước, khóa cô ở trên người của mình, ngồi rất thân mật.

Tri Hoan không muốn để cho anh ôm, "Anh làm gì?"

"Giao phó với em"

Mặc Thời Khiêm ném lắc tay, một tay giữ thắt lưng của cô không cho cô rời khỏi trong lòng của mình, tay kia thì cầm lấy điện thoại trên bàn, trực tiếp gọi điện thoại cho Tống Xu.

Sau đó mở loa ngoài lên.

Tri Hoan là khinh thường loại chứng minh này, nhưng cô không thể giãy ra từ trong lòng Mặc Thời Khiêm.

Bên kia rất nhanh liền tiếp nghe, giọng Tống Xu là mềm mại đặc biệt của riêng phụ nữ, cái loại mềm mại làm cho người ta thoải mái, "Mặc tổng."

Giọng người đàn ông là sấm cốt lạnh lùng, "Tống Xu, có phải cô nghĩ đến cô là ông ta có ý phái xuống dưới, tôi liền không dám để cô cút không?"

Đầu kia yên tĩnh, sau đó là giọng nói bất đắc dĩ của Tống Xu, "Lắc tay kia... Tri tiểu thư thấy được?"

Mặc Thời Khiêm hí hí mắt, mặt không chút thay đổi, "Ngày mai cô liền cút cho tôi."

Tống Xu càng bất đắc dĩ, "Ngài bảo tôi cút, tôi tự nhiên chỉ có thể cút... Nhưng trước đó, tôi có thể giải thích một chút hay không?"

Người đàn ông không nói chuyện.

"Ngài bảo tôi chọn cho Tri tiểu thư một món quà cô ấy thích, tôi xem thật lâu, lắc tay kia là lắc tay kiểu mới nhất Clod-Summer tung ra hôm nay, vừa mới

đưa ra thị trường, rất nhiều nơi không có hàng... Tôi nhờ rất nhiều người bạn mới lấy được, ... của tôi là một người theo đuổi cho là tôi muốn, cho nên cũng mua một tặng cho tôi... Hôm nay trước khi nhìn thấy Trì tiểu thư, tôi đã lấy xuống đặt ở trong túi xách, sau lại quên, cho nên mới rút ra, tôi biết cô ấy thấy có thể sẽ nghĩ nhiều, cho nên mới gửi tin nhắn cho ngài."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 189: Giải Thích 2

Giải thích này đầu vào đây, không kiêu ngạo không siểm nịnh, chính là có vẻ thực bất đắc dĩ.

Trong phòng ngủ có im lặng ngán ngùi, gió ngoài cửa sổ thổi thật sự ồn ào náo động.

Trì Hoan lẳng lặng ngồi ở trong lòng người đàn ông, không nói chuyện.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn mắt cô gái trong lòng, không nói chuyện, ngón tay cắt đứt điện thoại.

Anh buông điện thoại di động, mắt sâu nhìn chằm chằm mặt của cô, "Giải thích của cô ta, em tin không?"

"Tôi?"

Người đàn ông lãnh đạm nói, "Ừ, em tin tôi liền giữ cô ta, nếu em không tin, tôi để cô ta rời đi."

Đôi mắt Trì Hoan hơi mở to một chút, ngẩng đầu nhìn anh.

Nhưng thần sắc người đàn ông thực bình thản, hiển nhiên anh nói như vậy, liền sẽ làm như vậy.

"Cô ta là cấp dưới của anh, lời nói của cô ta là thật hay giả, không phải anh hẳn là rõ ràng hơn tôi sao?"

Ngón tay Mặc Thời Khiêm nâng cằm của cô lên, tiếng nói thanh lương, "Tôi không cần biết cô ta nói là thật hay giả, tôi chỉ để ý cô ta có phải sẽ trở thành vương miện trong lòng em không."

Đầu óc Trì Hoan chuyển vòng vo, mới hiểu được anh nói là có ý tứ gì.

Nếu cô để ý, anh sẽ để cho người phụ nữ kia rời đi, cho dù sự thật giống như lời cô ta chỉ là trùng hợp và hiểu lầm.

Nếu cô không ngại, cho dù người phụ nữ kia đang đùa giỡn thủ đoạn chơi tâm cơ... Anh cũng không sao cả.

Đúng vậy, chỉ cần cô không phản ứng, quan hệ liền không thể bị châm ngòi, người phụ nữ khác làm nhiều hơn nữa, lại có thủ đoạn hơn nữa, đều là làm việc không công, bởi vì Mặc Thời Khiêm là tường đồng vách sắt, hoàn toàn không thể công phá.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 190: Ăn Vào Vô Vị, Bỏ Thì Lại Tiếc

Chỉ cần không có quá nhiều đến công việc và cuộc sống của anh, anh không để ý người phụ nữ khác chơi đùa cái gì.

Tổng Xu cho ra giải thích không thể nghi ngờ là có thể hoàn toàn tốt đẹp trôi qua.

Cho dù là chính cô, cũng không thể xác định đến tận cùng là độ lượng của bản thân cô hẹp hòi, hay là người ta thật sự bụng dạ khó lường.

Huống chi vấn đề giữa bọn họ trong, cho tới bây giờ cũng không phải là người phụ nữ khác.

Vừa nghĩ qua, Trì Hoan đột nhiên liên ý thức được so đo những chuyện này không có ý nghĩa gì.

Mặc Thời Khiêm sao có thể bị những người phụ nữ khác câu đi, ai cũng không câu được anh, cô thậm chí có chút hy vọng hoang đường, xuất hiện một người phụ nữ có thể quấy tâm anh.

Chứng minh anh là người không phải thật sự ý chí sắt đá.

Chứng minh anh không thương cô, chẳng qua là cô không phải người anh yêu.

Ước chừng là thấy cô nửa ngày không nói lời nào, lực đạo nắm cầm cô của người đàn ông càng nặng, "Nói chuyện, hửm?"

Trì Hoan kéo môi cười cười, tiếng nói giống như thờ dài, lại thấp đủ có chút mờ mịt, "Mặc Thời Khiêm.. bây giờ tôi cảm thấy người đàn ông như anh thật là... ăn vào vô vị, bỏ thì lại tiếc."

Môi mỏng của Mặc Thời Khiêm nhất thời mím thành một đường thẳng tắp, sắc mặt thật không dễ coi.

Anh vẫn đều biết anh cũng không có thật tốt.

Ngoại trừ có tiền, có gương mặt phụ nữ thích, tựa hồ vốn không còn gì, ngay cả lúc trước Phong Hành cũng hay nói giỡn, phụ nữ ở cùng với anh, sẽ buồn chết.

Bởi vì anh là một hủ nút, cái lại không thú vị nhất.

Lúc trước anh cười nhạt, bởi vì cũng không thêm đề ý, giờ phút này lại đột nhiên nghĩ tới, sau đó trong lòng cứng lại.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 191: Ăn Vào Vô Vị, Bỏ Thì Lại Tiếc 2

Anh vì Trì Hoan an bài hết thảy, chiều có cuộc sống hằng ngày của cô, chiều có công việc của cô, chiều có ra ngoài của cô, thậm chí vì cô tiếp nhận vị trí tổng giám đốc khu châu Á Clod-Summer, trừ tính thu mua công ty của cô, thay cô trải đường ở thế giới cô muốn phấn đấu.

Cũng không hoàn toàn là vì muốn chiều có cô, anh chưa từng có cô tưởng tượng cùng nghĩ đến cảm giác vĩ ngạn, có trách nhiệm như vậy.

Lúc Mãn Nguyệt sáu mươi bảy tuổi, thậm chí một năm đại học vừa khai giảng kia, cô cũng rất thích anh, cô cũng ngượng ngùng mà thổ lộ trắng ra với anh, rất thương anh.

Nhưng sau khi cô gặp được Đường Việt Trạch, mới ra một kết luận mới -- không có biện pháp cảm nhận được tình yêu trên người anh.

Anh cũng không có cách nào cho Trì Hoan, cái cảm giác gọi là tình yêu, cô sớm hay muộn cũng sẽ gặp được một người đàn ông bình thường giống như Đường Việt Trạch, hướng chỉ cô tuổi trẻ xinh đẹp, tỷ lệ gặp được còn nhiều hơn Mãn Nguyệt rất nhiều.

Cho nên anh hy vọng cô ý lại anh, ý lại đến không rời khỏi anh.

Tựa như hiện tại, theo như lời chính cô, nếu anh không có tiền, nếu anh không thể giúp cô dàn xếp truyền thông, nếu hiện tại anh không phải tổng tài Clod-Summer, cô sẽ không ở lại bên người anh.

Anh vốn là không thêm đề ý đến những chuyện này, bởi vì anh hướng đến là chỉ chú trọng kết quả, không thêm đề ý quá trình.

Anh vốn cũng không đề ý cô bởi vì sao mà ở lại bên người anh, người hay là tiền, cô ở đây là được.

Ăn vào vô vị, bỏ lại thấy tiếc...

Cô cũng hiểu được anh thực không thú vị sao.

Mất sắc của người đàn ông u ám như mực đặc.

Anh đột nhiên buông lỏng cánh tay giam cầm cô ra, buông cô từ trong lòng mình ra.

Trì Hoan còn chưa phản ứng lại, người đàn ông đã để cô vào trong sofa, tự mình đứng dậy, hơi hơi cúi đầu nhặt đi động lên, trầm thấp đậm mạc nói,

"Nghĩ xong nói cho tôi biết, tôi đi phòng sách đây."

Nói xong, người đàn ông mở chân dài, trực tiếp rời khỏi phòng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 192: Tâm Phiền Ý Loạn.

Trì Hoan ngây ngẩn cả người.

Trong lúc nhất thời không phản ứng kịp, anh đây là ý tứ gì.

Lại qua khoảng một phút đồng hồ, cô mới không ý thức được... Anh tức giận?

Người tức giận không phải là cô ư, sao đột nhiên biến thành anh ?

Trì Hoan nhớ lại một hồi lâu... Chẳng lẽ vừa rồi cô nói anh ăn vào vô vị, bỏ lại thấy tiếc, cho nên anh tức giận?

Trong lúc nhất thời cô không biết làm thế nào, qua nửa ngày mới hiểu được, chính mình vì sao sẽ không biết làm thế nào.

Bởi vì Mặc Thời Khiêm chưa từng tức giận với cô.

Mặc dù ngẫu nhiên tức giận, cũng là trực tiếp răn dạy cô, giống như vừa rồi cô chỉ mặc áo choàng tắm liền ra cửa, giữa bọn họ làm âm ỉ, đại bộ phận đến từ cô đơn phương.

Anh rất lạnh lùng, lạnh lùng đến tất cả chuyện tình ở chỗ anh gần như đều có thể giải quyết việc chung.

Đây là lần đầu tiên.

Còn là vì... Một câu đánh giá không đến nơi đến chốn?

Cô thậm chí không thể xác định, anh có thật là bởi vì một câu này mà đột nhiên tức giận không.

... Anh không tâm thủy tinh như vậy đi?

Cô ngồi ở trong sofa, thực mờ mịt, lại có chút không cách nào hình dung tâm tình phức tạp, như là trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

... ..

Cuồng phong ngoài cửa sổ vẫn đều chưa từng ngừng qua.

Mặc Thời Khiêm vẫn không có trở về.

Lúc hơn mười giờ, Trì Hoan cuối cùng bị anh quấy nhiễu tâm phiền ý loạn, xem không vào kịch bản, đến không sai biệt lắm hơi buồn ngủ, đơn giản đi phòng tắm rửa mặt, bôi loạn mỹ phẩm dưỡng da thường dùng, liền lên giường chuẩn bị ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193: Tâm Phiền Ý Loạn 2

Nhưng thiếu một người, cô lăn qua lộn lại, làm sao đều không ngủ được.

Mãi cho đến mười một giờ rưỡi, Mặc Thời Khiêm vẫn chưa có trở về.

Trì Hoan không biết chính mình vì sao muốn đi tìm anh, nhưng cô vẫn là không nhịn xuống, xóc chân lên mang dép lê vào liền ra cửa.

Có thể anh sinh khí, cô thật giống như nên là đi dễ?

Tựa như Mặc Thời Khiêm dỗ cô.

Anh cũng không có làm sai cái gì, lại không thương cô, nhưng anh vẫn là làm như vậy.

Mặc Thời Khiêm xác thực ở phòng sách, anh không có làm việc, laptop vẫn đóng lại, di động cũng đặt ở một bên,

Anh bật đèn bàn trên bàn sách lên, đang xem sách.

Lặng lặng, sâu thẳm, tuần mỷ, làm người ta động lòng.

Trì Hoan ở cửa đứng trong chốc lát, vẫn là đi vào rồi.

Nghe được động tĩnh, Mặc Thời Khiêm vẫn là ngẩng đầu lên, "Nghĩ xong rồi?"

Trì Hoan mím môi, vài giây sau mới phản ứng lại anh nói là chuyện Tống Xu kia, đang chuẩn bị mờ miệng, ánh mắt trong lúc vô ý liếc qua sách trong tay người đàn ông.

Cô hơi ngần ra.

Anh xem quyển tiểu thuyết này không có gì rất kỳ quái, có lẽ chính là tiêu khiển, nhưng ở thời điểm này, khiến cho Trì Hoan cảm giác thực vi diệu.

Mặt cô vẫn là điều chỉnh, tựa hồ có chút không tình nguyện, "Sao anh còn không quay về ngủ?"

Đôi mắt sâu thẳm của Mặc Thời Khiêm nhìn chăm chăm cô, "Em muốn tôi trở về ngủ?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194: Sách

Trì Hoan bĩu môi, "Chẳng lẽ tôi không muốn cho anh trở về ngủ, anh liền không quay về?"

Không phải da mặt của anh luôn luôn rất dày ư.

Hướng chỉ đó là phòng ngủ của anh, giường của anh.

Mặc Thời Khiêm nghe cô trả lời, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn dưới tóc dài của cô, cúi đầu một lần nữa, tầm mắt lại trở xuống đến trên sách.

Trì Hoan, "..."

"Mặc Thời Khiêm."

Anh thân nhiên nói, "Em ngủ trước đi."

Trì Hoan đứng không hề động, lại nhìn sách anh đang xem trong tay, kéo môi đỏ mọng, "Sau khi Katy kết hôn với bác sĩ, bởi vì bất mãn và không thú vị, bên ngoài có người tình, cô muốn người tình mang cô đi, nhưng bị cự tuyệt, bác sĩ vì trả thù vợ bên ngoài, mang cô đi nơi dịch tả đang làm loạn, kết quả chính mình nhiễm dịch tả đã chết, đoạn thời gian kia, Katy biết đến chồng của cô là một người đàn ông cao thượng lại trí tuệ, tuy rằng cô kính nể anh, nhưng vẫn là không có biện pháp yêu anh, mãi cho đến bác sĩ chết, cô cũng không thương anh."

Mặc Thời Khiêm ngẩng đầu, mặt không chút thay đổi nhìn cô, "..."

Kịch xuyên qua đáng xấu hổ, nhưng Trì Hoan có loại khoái cảm trò đùa dai.

Cô ngược mặt, nhưng hai mắt thực vô tội, "Tôi học biểu diễn, có chút khóa là sẽ giảng phim ảnh, vừa vận giảng quá chuyện này, tôi phải đi xem tiểu thuyết gốc, à, sau đó Katy còn gặp lại người tình kia, hơn nữa còn lên giường."

Tuy rằng anh xem là bản toàn là tiếng Anh, cô xem là bản phiên dịch.

Nhưng mấy từ tiếng anh《 cái khăn che mặt 》 và hình mẫu trên bìa sách, cô vẫn là nhận thức .

Mặc Thời Khiêm không nhanh không chậm khép sách lại, trên mặt tuấn mỹ nhìn không ra vui giận.

Anh nhìn chăm chăm cô, "Em tới đây."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 195: Sách 2

Editor: May

Trì Hoan, "..."

Cô chỉ nói kịch bản ra một chút, anh không đến mức sẽ phát giận đi.

Cô đứng ở tại chỗ, bất động.

"Lại đây."

Trì Hoan bữu môi, ngược lại nghe lời đi qua.

Người đàn ông một tay kéo cô đến trong lòng của mình, ngồi ở trên đùi anh.

Ngón tay anh捏捏 cằm của cô, thân nhiên nói, "Không phải em cảm thấy tôi ăn vào vô vị? Tôi nghĩ em ước gì tôi không quay về."

Trì Hoan, "..."

Anh còn thật là sinh khí vì những lời này a.

Cô nâng tay cầm bản tiểu thuyết kia lên, tùy tay lật lật, "Anh kaf vừa vặn xem bản tiểu thuyết này tiêu khiển , hay là anh cảm thấy bác sĩ bị vợ ngoại tình chết kia rất giống anh?"

Trì Hoan lại bữu môi, không hờn giận nói, "Có phải anh còn cảm thấy nữ nhân vật chính xinh đẹp lại nông cạn kia rất giống tôi không?"

Cô nhớ rõ bác sĩ kia là một người sắt, quái gở, thông minh, cao thượng, lại không thú vị.

"Có sao."

"Đương nhiên không có, dán vàng lên mặt mình, còn nhân tiện làm thấp đi tôi, tôi nào có nông cạn, tục tằn, ngu xuẩn như vậy, " Cô thực không cao hứng nói, "Lại nói, người ta là yêu đến trong xương không chiếm được hồi báo, anh là quái vật không tình cảm, nhiều phụ nữ yêu anh, anh cũng không yếu."

Mặc Thời Khiêm hơi hơi nheo mắt lại, "Ừ, tôi chỉ là tiêu khiển mà thôi."

"Đã khuya, trở về ngủ."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196: Đáp Án.

Editor: May

Ngón tay người đàn ông ma sát cảm tình xảo của cô, như là thưởng thức món đồ chơi tốt, "Tiểu thuyết tôi chỉ xem một chút mà thôi, em nhảy ra cắt đứt tôi, còn nói hết nội dung truyện."

Tri Hoan nhìn anh, vẻ mặt vô tội, "... Đã nói hết."

Anh thân nhiên nói, "Em không nên bồi thường cho tôi sao?"

Cô nhìn anh, trừng mắt nhìn.

Cô hơi hơi bĩu môi, "Hôm nay anh đáp ứng em trở về ăn cơm chiều, anh cũng không trở về, hại em làm một bữa cơm, còn đều đổ hết."

Vốn áp chế đi, nhưng hiện tại lại nói tiếp, vẫn là không nhận được bực mình.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn khuôn mặt râu rĩ của cô, cúi đầu tiến qua, nói giọng khàn khàn, "Là lỗi của anh, vậy anh bồi thường em, hửm?"

Dứt lời, cúi đầu hôn lên.

Sau khi một nụ hôn kết thúc, Tri Hoan nhìn khuôn mặt tuần tú gần trong gang tấc của anh, "Em đã nói anh da mặt dày."

Nói thì nói như vậy, nhưng hai má của cô vẫn là bị này hôn nhiễm ửng hồng, "Được rồi, trở về ngủ."

Môi mỏng người đàn ông mặc dù tách ra, nhưng vẫn đang cố ý vô tình cọ hai gò má của cô, thực vô cùng thân thiết, bàn tay to nắm bắt ngón tay nhu nhược không xương của cô, "Em còn chưa cho anh đáp án."

Tổng Xu sao?

Yên tĩnh, Tri Hoan mới rất là nhạt nhẽo mở miệng, "Quý Vũ chính là một thực tập sinh râu ria, cô ta đi công ty anh vì theo đuổi anh, đuổi liền đuổi, nhưng vị Tổng quản lý này là quản lý, trong tay còn đang phụ trách hạng mục, nghĩ đến hẳn là người hết sức quan trọng, người ta tốt bụng dạy anh giúp bạn gái vui vẻ, kết quả bởi vì em lòng dạ hẹp hòi bị đuổi, truyền ra thanh danh em sẽ bị phá hỏng "

Cô nghiêng liếc người đàn ông ôm chính mình một cái, không nóng không lạnh nói, "Người công ty các người cũng sẽ nói anh chẳng phân biệt được công và tư."

Mặc Thời Khiêm thân nhiên nói, "Cô ta là từ tổng bộ điều xuống dưới, anh bảo cô ta đi, cô ta cũng chỉ sẽ trở lại chức vị ban đầu."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 197: Đáp Án. 2

Editor: May

"Điều xuống dưới?"

Người đàn ông râu hạ mí mắt, "Ừ, anh vừa tiếp nhận, phía trên điều người xuống dưới hỗ trợ anh."

"Vậy anh cũng nói đuổi liền đuổi?"

Quy tắc trò chơi giới giải trí và quy tắc kinh doanh là có chỗ chênh lệch, nhưng Tri Hoan vẫn là ần ần rõ ràng, anh muốn thật sự liền đuổi quản lý đi như vậy, loại việc làm này là thực kiêu ngạo thực không coi ai ra gì, nhất là anh vừa mới vừa chỉ tiếp nhận một đoạn thời gian.

Mặc Thời Khiêm sờ sờ đầu của cô, "Anh có chừng mực, không sao."

Tri Hoan nhớ tới, chị Diêu nói với cô ... Anh là con trai riêng của chủ tịch Clod-Summer.

Nhưng loại chuyện rất tư mật thậm chí là kiêng kỵ này, anh không chủ động nói cho cô biết, cô tự nhiên cũng sẽ không đi nhắc tới.

"Không cần, coi như cô nói sự thật là được."

"Hử?"

"Lần trước lúc anh xử lý chuyện Quý Vũ không phải công và tư thực rõ ràng, còn một đồng đạo lý lớn sao? Vậy hiện tại Tổng quản lý lại không có làm sai cái gì, anh đuổi người ta làm gì."

"Anh là muốn cô ta dạy anh dỗ em vui vẻ, kết quả biến thành em lại tức giận, này còn chưa đủ?"

Tiếng nói người đàn ông trầm thấp bình thản, là ngữ khí trần thuật nhất quán của anh, nhưng nhịp tim Trì Hoan vẫn là không thể tránh khỏi rối loạn mấy nhịp.

Cô ngước mặt, càng đến gần anh một chút, nháy mắt nói, "Hiện tại anh là thật công và tư chẳng phân biệt được ."

Mặc Thời Khiêm nhẹ nhàng băng quơ, "Anh muốn phân tài trí."

"Anh rất muốn dỗ em vui vẻ?"

Trì Hoan vốn ngồi ở trên người anh, thực thân cận, lúc này dựa vào rất gần, hương thơm ngát thuộc về phụ nữ tỏa ra bay vào khứu giác của anh, anh tự duy trì độ xuống, đột nhiên nâng đầu kết hơi lẩn một vòng, thực gọi cảm.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 198: Người Chọn

Editor: May

"Ừ."

Trong lòng cô hơi mềm mại vài phần, nhưng khuôn mặt vẫn là có vẻ có chút tức giận, "Anh không có thành ý, mua quà còn để cho người phụ nữ khác chọn."

Mặc Thời Khiêm hơi nhíu mày, hạ mắt nhìn cô, "Anh chọn, em sẽ không thích."

"Ai nói?"

"Lúc trước người theo đuổi em tặng em quà tặng, cũng có trang sức lác tay, dây chuyền linh tinh, không phải em thực ghét bỏ, nói thẳng nam chính là không hề có tâm mỹ, "Người đàn ông tỉnh tỉnh, cúi đầu thân nhiên nói, "Em ghét bỏ, anh lại cảm thấy rất dễ coi, anh cũng không hiểu lắm tâm mỹ của em."

Hiển nhiên, anh chính là nam thẩm mỹ cô ghét bỏ kia.

Trì Hoan nhìn anh, "..."

Giải thích này cô tiếp nhận, dù sao cô đã ít nhiều hiểu phương thức suy nghĩ của anh.

Tâm tình cô tốt một chút, còn có chút ngọt ngào vi diệu, nhưng vẫn là nhìn không được lắm bấm nói, "Loại quà tặng này, đều là trước xem người tặng quà, sau đó mới nhìn quà của bản thân."

Mặc Thời Khiêm nhướng mày, "Thẩm mỹ và sở thích của phụ nữ các người, còn có thể chủ quan dời đi?"

"Đúng nha."

Anh trầm nghĩ chọn cái cô thích, cho nên mới cố ý hỏi Tống Xu, bởi vì Tống Xu cũng là thiên kim tiểu thư đại gia tộc, lại là phụ nữ, càng dễ dàng lựa chọn cái cô thích.

Nhưng cô cảm thấy là ai chọn sẽ quan trọng hơn.

Kỳ diệu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 199: Người Chọn

Editor: May

Trong lòng mắt anh chứa đầy ý cười thản nhiên, nhìn bộ dáng cô toàn tâm toàn ý phòng má, thực mềm mại, cúi đầu liền hôn lên, nói giọng khàn khàn, "Được, lần sau anh tự mình chọn."

Hôn hôn, tay anh liền hạnh kiểm xấu.

Tri Hoan cũng không ngăn cản tay anh vươn vào trong áo ngủ của mình, tay vòng cổ anh, mềm mại nói, "Lần sau không nên hỏi này phụ nữ khác làm sao khiến em vui, trực tiếp hỏi em thì tốt rồi."

Người đàn ông của cô, chính cô đến đây.

Cô cảm thấy... Ừ, anh có lẽ còn cứu được.

Mặc Thời Khiêm nhìn chăm chăm khuôn mặt ửng hồng của cô, khàn khàn ừ một tiếng.

Ánh mắt anh rất đen, vừa đen lại cực nóng, Tri Hoan nhìn đến đáy lòng có chút hốt hoảng, như là đang bồn chồn, cô chu miệng oán giận, "Vì nấu cơm cho anh, tay em đều bị phỏng, kết quả anh lại không ăn một miếng."

Vừa nói, cô còn vừa giơ ngón tay mình ra.

Vết cắt đã dán băng dính, chỗ bị phỏng đã bôi thuốc mỡ.

Mặc Thời Khiêm nhìn cô, lại nhìn ngón tay cô, mày nhon nhíu lại, nắm ngón tay của cô lên, đặt ở bên môi hôn hôn, cúi đầu khàn khàn hỏi, "Vậy em muốn bồi thường như thế nào?"

Tri Hoan chỉ cảm thấy ngón tay bị anh hôn như nhũn ra, mím môi nói, "Vậy ngày mai anh trở về sớm một chút, làm cho em một bàn đồ ăn, tự tay làm."

Từ khi qua đến bên này, liền chưa từng thấy anh xuống bếp.

"Được."

"Có rảnh không?"

"Có."

Cô liếc mắt nhìn anh một cái, lại nói, "Ai biết anh có thể làm thời lại có chuyện hay không, dù sao anh đáp ứng em, nếu lại thất hẹn anh liền bồi thường gấp đôi."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 200: Nơi Đây Cũng Rất Tốt

Anh nở nụ cười, "Được."

Tri Hoan nghĩ nghĩ, híp mắt nói, "Còn có, anh đừng nói với Tổng quản lý kia anh phải về vội tới nấu cơm cho em... Ừ, anh đừng nói với cô ta chuyện giữa chúng ta, nếu cô ta muốn hỏi anh nói em bận rộn nhiều việc, còn đang giận dữ với anh, không muốn quan tâm anh... phụ nữ khác cũng giống vậy."

Mặc Thời Khiêm nhướn đuôi lông mày, tiếng nói mỉm cười, cúi đầu nặng nề nói, "Được, nghe lời em."

Anh rất ít nhắc tới việc riêng của anh với người khác, lần này cũng chỉ là vì chuyện quà tặng, cho nên mới nhắc tới với Tống Xu.

Tri Hoan vừa lòng, ôm cổ anh, ngáp một cái, "Được rồi, trở về ngủ."

"Nơi này cũng rất tốt."

Cô có chút mệt, trong lúc nhất thời không phản ứng kịp, "Cái gì rất tốt?"

Cánh tay người đàn ông vòng vòng eo của cô, cúi đầu dán lỗ tai của cô, sau khi hôn trong chốc lát liền trực tiếp ngậm lấy, "Đổi địa phương."

Tri Hoan, "..."

Tay cô để trên ngực anh, "Hiện tại đã khuya, em rất mệt."

"Anh nghĩ muốn," Anh nói đơn giản mà trắng ra, giống như thỉnh cầu lại giống như mệnh lệnh, mang theo hương vị mê hoặc, tiếng nói trầm thấp, lại khàn khàn, "Cho anh, em đã muốn nghỉ ngơi một đoạn thời gian rất dài, hửm?"

Nào phải một đoạn thời gian rất dài gì, chỉ vài buổi tối.

Chỉ là ngược lại xác thực chưa từng có thời gian gián đoạn dài như vậy... Khụ khụ.

Cô mím môi, "Ai bảo anh không sớm trở về ngủ một chút, anh không đọc sách, hiện tại đã làm xong ngủ rồi."

Liền bởi vì nói anh một câu ăn vào không có vị, còn dỗi lên

Mặc Thời Khiêm, "..."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 201: Nơi Đây Cũng Rất Tốt 2

Lúc ấy cô đối với anh tràn đầy đều là ghét bỏ, có thể để cho anh làm?

Cho dù làm, trong lòng nói không chừng cũng là càng chán ghét anh.

Nhớ tới đây, trong lòng anh lại hạ xuống một tầng lo lắng, có chút không khác chế được phiền não, tuy rằng cô chủ động tìm đến anh, cũng tựa hồ vẫn còn thương anh, nhưng đây vẫn không thể hoàn toàn khiến cho tâm tối tăm này thoải mái.

Mang theo cảm xúc bí ẩn này, nụ hôn và động tác của người đàn ông khó tránh khỏi có chút vội vàng và thô bạo, tất cả đều phát tiết ở trên xâm chiến đối phương.

Tuy rằng bình thường tác phong của anh cũng không ôn nhu, nhưng Tri Hoan vẫn là có chút không chịu nổi, "Mặc Thời Khiêm... anh nhẹ một chút."

Anh cúi đầu hôn cô, mơ hồ, nhưng cũng không có nửa dấu hiệu chậm lại.

Cô lại nói, "Về phòng ngủ đi..."

Anh quần quít lấy cô hôn, khàn giọng cười, "Lần trước em ở phòng sách, không phải thực thích sao, hửm?"

Tri Hoan, "..."

Cô cắn môi, hai mắt nhìn anh, giọng điệu giống như mang theo làm nũng, "Nhưng bàn học vừa lạnh lại vừa cứng... Hiện tại rất lạnh, em không thích."

Có lẽ là cô một đoạn thời gian rất dài không có làm nũng với anh như vậy, trong lòng Mặc Thời Khiêm như nhũn ra lợi hại, nhưng vốn còn đang mong chờ chứa đựng dục vọng lập tức mạnh mẽ đến cực điểm, cứng rắn sinh đau.

Khi Tri Hoan nhìn thấy ánh mắt cực đen cực nồng đậm của anh, nhìn chăm chăm cô, như là dã thú.

Hơn nữa là đã thú vận sức chờ phát động.

Anh bóp hàm dưới của cô càng hôn sâu, ở sau khi đường khí đều sắp bị anh cướp lấy sạch sẽ, mông lung mơ hồ xuôi tai đến anh cúi đầu ở bên tai cô khàn khàn nói, "Vậy em ngồi ở trên người anh, sẽ không lạnh cũng không cứng rắn."

Thật là có một đoạn thời gian ngắn không có thân mật, thế cho nên Trì Hoan cảm thấy xa lạ mà kích thích, huống chi còn là địa điểm, tư thế như vậy...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 202: Mỹ Vị Hay Vô Vị

Editor: May

Mặc Thời Khiêm đói lâu, một lần hiển nhiên dứt anh không ăn no,

Trì Hoan bị anh ôm trở về phòng ngủ, nhìn dáng vẻ của anh chỉ biết anh còn muốn lại đến, sau khi ngã ra sau, kết quả chống lại ánh mắt ám trầm lợi hại của anh, trong lúc nhất thời thậm chí nói lắp lên, "Ừ... Nghỉ ngơi trong chốc lát..."

Nói còn chưa nói xong, đã bị anh giữ mất cả chân mảnh khảnh, một lần nữa kéo trở về, ở trước khi cô còn chưa có phản ứng lại, liền dán thân lên.

Anh giữ chặt lấy cổ bàn tay của cô, sợi tóc hỗn độn, khuôn mặt đỏ hồng, kiều mỵ giống như có thể nhỏ ra nước, nhỏ vụn than nhẹ dứt quãng tràn ra môi đỏ mọng, như là hương thụ, hoặc như là bị tra tấn đau đớn, ngón tay dùng sức chui vào dưới thân bị đau.

Người đàn ông cúi đầu hôn khuôn mặt nhỏ thắm mồ hôi của cô, càng dùng sức đụng phải một chút lại một chút, tiếng nói căng chặt, bình tĩnh, khàn khàn, lại bởi vì môi mỏng dán da thịt của cô mà mơ hồ, "Thoải mái không?"

"Ừ... ừm"

Thật ra cô không quá có thể nhận ra anh đang nói cái gì.

"Rốt cuộc anh là có vị hay vô vị, hửm?"

Anh đụng rất tàn nhẫn, đầu óc Trì Hoan có chút trống rỗng, càng thêm không biết anh đang nói cái gì, cũng trả lời không được vấn đề của anh.

Mặc Thời Khiêm nhẫn nại tính tình, lại khàn khàn hỏi lần nữa, "Anh hỏi em, ném thử anh, đến tột cùng là mỹ vị hay là vô vị."

Có thể là anh hỏi hai lần, cô đại khái chấp vả được vấn đề của anh.

Hơi hơi mở mắt, tầm mắt có chút mơ hồ nhìn khuôn mặt tuấn tú phía trên, đôi mắt anh vẫn giống như biển thâm trầm, chính là không bình tĩnh giống như lúc trước, ngược lại là gọn sóng mãnh liệt lợi hại.

Lúc nhìn chăm chăm của cô, thậm chí như là trực tiếp, chưa từng nháy mắt

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 203: Mỹ Vị Hay Vô Vị 2

Trì Hoan nhìn ánh mắt này, cảm thấy chính mình coi như cũng bị sùng nịch đắm chìm, trái tim nhảy thịch thịch, như là muốn trực tiếp nhảy ra khỏi lồng ngực.

Anh cúi đầu, môi mỏng dán lên cánh môi của cô, nhưng không có hôn cô, chỉ là dán.

Cảm giác khoái cảm một tầng càng thêm mãnh liệt tràn đầy hơn một tầng, gần như muốn bao phủ cô.

Cô nâng tay đeo lắc tay lên, có chút gian nan ôm lên cổ người đàn ông, khuôn mặt đỏ hồng nóng lên cũng chủ động dán lên khuôn mặt phủ mờ hơi mỏng của người đàn ông, giọng nói kiều mỵ mà khàn khàn, thì thào nói, "Có vị, nhưng còn có thể mỵ vị hơn."

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn chăm chú vào cô, đáy mắt đen như mực càng thêm nồng đậm.

Đôi lâu, hơn nữa kích thích trên cảm xúc, Trì Hoan bị anh ép buộc hoàn toàn từ trong ra ngoài, coi như toàn bộ buổi tối đều là cao trào liên tiếp thay nhau nổi lên.

... ..

Sáng sớm ngày hôm sau.

Mặc Thời Khiêm gần như là thói quen dưỡng thành từ nhỏ, cũng không tham ngủ, sáu bảy giờ sáng liền tự động mở mắt.

Ấm áp mềm mại tựa vào bên cạnh người anh, hô hấp nhật mà đều đều, toàn bộ ôm ấp đều là phong phú, giống nhau ngay cả tâm đều là phong phú.

Từ trước cũng không biết là hư không, nhưng hiện tại đặc biệt phong phú.

Thân thể cô gái dưới chân là xích lô, lộ ra vai tuyết trắng, tóc dài rơi loạn, ngủ thật sự sâu, dung nhan ngủ điềm tĩnh, Mặc Thời Khiêm cúi đầu, hôn hôn ở trên mặt anh, sau đó mới xóc chân lên xuống giường.

Chờ anh rửa mặt xong đổi quần áo đi ra, phụ nữ trên giường đã muốn tỉnh.

Đang ôm chần, ngồi ở trên giường đánh ngáp, vẻ mặt buồn ngủ, bộ dáng không ngủ đủ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 204: Nhận Phim

Ngón tay Mặc Thời Khiêm vừa cài nút áo somi, vừa mở chân dài đi qua, cúi đầu nặng nề lên tiếng, "Đánh thức em?"

Trì Hoan ngẩng đầu nhìn anh.

Người đàn ông đã muốn rửa mặt xong, mặc áo somi màu đen, phía dưới là quần tây cùng màu, cao ngất, sạch sẽ, thanh tú, lạnh lùng, tuấn mỵ.

Áo mũ chỉnh tề, đã muốn tìm không thấy dấu vết làm dữ trên người cô tối hôm qua.

Cô trừng mắt nhìn, "Hôm nay em không nghỉ ngơi, muốn đi làm việc."

Ngày hôm qua chị Diệu đã gửi lịch trình hôm nay cho cô, tuy rằng không đến mức bận rộn hôn thiên ám địa, nhưng không có khả năng ngủ thẳng mặt trời lên cao.

Anh hơi hơi nhíu mày, "Bảo người đại diện của em hủy bỏ công việc buổi sáng hôm nay, em ngủ tiếp một lát."

Trì Hoan lại ngáp một, nâng cằm sai khiến, tiếng nói là một mõi lười nhác, "Anh đi phòng giữ quần áo, giúp em lấy quần áo tới đây."

Mây nhàn lại của Mặc Thời Khiêm lại không có giãn ra, nhưng vẫn là xoay người đi lấy quần áo cho cô.

Chờ anh cầm quần áo trở về, cô gái nhắm mắt lại giống như không ngã ngồi bình thường ở trên giường, như là tùy thời sẽ ngã xuống.

Anh mới vừa đi đến bên giường, buông quần áo, nghe được động tĩnh cô gái liền nhích lại gần, đầu dựa vào hông của anh, ngược mặt nhìn anh, "Muốn ăn mỵ."

Người đàn ông sờ sờ đầu của cô, "Anh bảo phòng bếp nấu."

Cô phồng má, mềm nhũn nói, "Muốn ăn của anh nấu."

Tĩnh lặng, khỏe môi anh hơi hơi câu, trong cười nhẹ có chút sùng nịch bất đắc dĩ, "Được."

Chờ anh ra cửa xuống lầu, buồn ngủ của Trì Hoan cũng không sai biệt lắm tan ra, nhanh như chớp rời giường rửa mặt.

... ..

"Cái gì? Em muốn đẩy rớt phim của Chương Duyên nhận của Khương Tung kia?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 205: Nhận Phim 2

Trì Hoan cắn ống hút nước trái cây, thông dong bình tĩnh lại vô tội, "Em đã quyết định."

Chị Diêu hận không thể dùng ngón tay đâm ót của cô, nhưng cách xa cô lại lười đứng dậy, nên thôi, chỉ có thể chỉ tiếc rên rít không thành thép nói, "Em thật đúng là không thể được chiều, có chút ánh mắt trời liên sáng lạn, phim Khương Tung nếu bình thường em muốn nhận cũng hoàn toàn có thể, nhưng hoàn toàn không đáng vì ông ta buông tha Chương đại đạo diễn a."

Trì Hoan kéo kéo khỏe môi, "Em cảm thấy bộ này của Khương Tung càng có ý tứ a, hơn nữa ông ấy vốn hướng vào nữ nhân vật chính chính là em, thời điểm viết kịch bản chính là lấy em làm nguyên mẫu, nhưng bộ phim kia của Chương đại đạo diễn... Em xem tí mĩ, vốn chỉ là người đàn ông diễn chính, cho dù là nữ chủ cũng chỉ là làm nền, nhân vật đắp nặn tương đối đơn bạc, dùng để nhậm chức trở lại tầm nhìn công chúng lần nữa, xem như là một lựa chọn không tệ, nhưng đối với em hiện tại mà nói, không phải là lựa chọn tốt nhất."

Lúc Khương Tung viết kịch bản này, Trì Hoan còn đang lúc nổi tiếng, bọn họ hoàn toàn là có thể hợp tác, hơn nữa là cùng có lợi.

Chị Diêu không tiếp tục khuyên cô, bởi vì khuyên không được, bắt đầu từ khi cô xuất đạo, đối với phương hướng phát triển và tiếp diễn, hướng đến đều có ý nghĩ của chính mình.

Hơn nữa sự thật chứng minh, lựa chọn của cô rất nhiều lúc là đúng.

Hai tay cô ôm ngực, lạnh lạnh nói, "Hòa hảo với người đàn ông của em rồi?"

Trì Hoan nháy mắt mấy cái, "Có rõ ràng như vậy không?"

"Toàn thân cao thấp đều tản ra vị yêu đương chưa thôi, em nói đi?"

Trì Hoan không e dè, cười tủm tỉm, "Đúng rồi."

"..."

Chị Diêu nghiêng liếc cô, "Bộ của Khương Tung kia chị cũng xem đại khái, đó là một bộ huyền huyền thần kỳ, tuy rằng không tính là phim kinh dị, chị thấy cũng rất dọa người... Gan rách như em ngay cả phim kinh dị cũng không dám xem, em xác định em muốn đi quay? Khẳng định là các loại âm sâm sâm"

Trì Hoan, "..."

Chị Diêu nói không sai, bộ phim đó quay ra, khẳng định toàn bộ hành trình âm sâm sâm.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 206: Phim Kinh Dị.

Thấy cô bĩu môi, chị Diệu giết giây nói, "Chị nói với em, hai năm trước chị nghe người ta nói có một tổ quay phim kinh dị, không biết xúc phạm kiêng kị gì, còn là nháo quỷ, nữ nhân vật chính kia cuối cùng bị huyền hốt hoảng đến thần kinh hề hề ..."

"Chị toàn làm em sợ."

"Nếu em không tin, gọi người đàn ông của em đi thăm dò, giới này của chúng ta vốn cũng rất chú ý những chuyện này, nhất là quay phim kinh dị dính đến người chết, kiêng kị rất nhiều... Lá gan của em lại nhỏ, đến lúc đó khẳng định buổi tối mỗi ngày mơ ác mộng."

Mặt Trì Hoan không chút thay đổi nhìn cô ấy, "..."

Chị Diệu sờ sờ cái mũi, buông tay, "Nếu em thật muốn quay, chị cũng ngăn không được, về nhà xem mấy bộ phim kinh dị luyện luyện lá gan, miễn cho đến lúc đó dọa người ở tổ phim, dù sao theo chị được biết này bộ phim này lấy cảnh ở vùng dã ngoại hoang vu, nói không chừng còn là mô."

"..."

... ..

Buổi tối, Mặc Thời Khiêm đúng hẹn về nhà làm cơm chiều cho cô.

Lúc anh trở về, Trì Hoan đặt ipad ở trên bàn trà, ngồi ở trong sofa, ôm gối ôm, người cuộn thành một đoàn, đôi mắt lấy ngón tay che, chỉ chừa chút khe hở nhìn màn hình.

Người đàn ông đi qua, để bàn tay ở trên đầu của cô.

"A..."

Vừa đụng tới, cô liền lập tức phát ra một tiếng thét chói tai ngán ngùi, cả người đều run lên.

Ngẩng đầu, thấy mặt tuấn mỹ quen thuộc của người đàn ông, thản oán nói, "Sao anh đi đường không có âm thanh, dọa chết người."

Mặc Thời Khiêm cúi đầu liếc mắt nhìn màn hình của cô, "Chỉ với lá gan rách này của em, xem phim kinh dị làm gì?"

"Em muốn nhận phim của Khương Tung.. Chị Diệu bảo em trước tiên cảm thụ một chút."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 207: Phim Kinh Dị 2

Người đàn ông liếc nhìn cô một cái, thản nhiên nói, "Buổi tối anh rảnh, xem với em"

Đôi mắt cô sáng lên, "Thật sao?"

Anh sờ sờ đầu của cô, nhẹ nhàng băng quơ nói, "Ừ, miễn cho chính em tự dọa mình mắc lỗi."

Cô mặt mày cong cong, nâng tay đóng ipad lại, "Vậy bây giờ em không xem."

Mặc Thời Khiêm nhìn cô trong chốc lát, vẫn là lấy một cái hộp gấm từ trong túi áo khoác ngoài ra, tiếng nói khàn khàn nói, "Món quà ngày hôm qua em không thích, đổi cái khác."

Trì Hoan ngước mặt, đôi mắt chớp chớp, "Em cũng không phải không thích a."

Người đàn ông kéo kéo môi, "Không phải em nói, không phải anh chọn thì em không thích? Hơn nữa... Hôm nay em không đeo."

Bên trong thực ảm, trên người cô mặc là trang phục ở nhà, tóc buộc thành viên thuốc, tay áo vén lên hai tầng, lộ ra cổ tay nhỏ trắng muốt, không có mang trang sức gì.

Trì Hoan mím môi, vẫn là vươn tay nhận lấy, nhưng miệng nói, "Lắc tay phụ nữ lại không giống đồng hồ của đàn ông, mỗi ngày đều đeo, em cũng phải phối hợp với quần áo."

Cô thật là có chút chán ghét lắc tay giống nhau như đúc kia, tuy rằng không đến mức nói từ nay về sau không chạm vào, nhưng chỉ tính toán ngày nào

quần áo hợp với lác tay kia, ngày đó mới đeo.

Chờ nói hết lời, cô cũng đã mở hộp ra.

Lúc ánh mắt đầu tiên nhìn thấy cô liền cảm thấy có chút nhìn quen mắt, Logo và đóng gói hộp đều nhìn quen mắt, nhưng mà nhất thời nghĩ không ra từng thấy qua ở nơi nào.

Thăng đến một chiếc đồng hồ nữ sĩ xuất hiện ở trước mắt của cô, cô mới bỗng nghĩ tới.

Định đầu vang lên tiếng nói thân nhiên của người đàn ông, "Đồng hồ đàn ông có thể đeo mỗi ngày, phụ nữ cũng có thể, hửm?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 208: Dây Số Không Ghi Chú

Môi đỏ hồng của Trì Hoan không nhận được cong cong, lại hơi hơi nhăn nhó, "Nào có nhân hạ như vậy anh."

Kính hi sao, xác thực không tính là quá kính hi.

Rất đẹp sao, có lẽ không phải chiếc cô thích nhất.

Nhưng cô vẫn là rất thích, bởi vì anh mua là đồng hồ nữ loại lúc trước cô tặng cho anh, vừa vặn phối thành một đôi, đồng hồ tình nhân.

Kiểu dáng giống nhau như đúc, chính là một lớn một nhỏ, một chiếc màu trắng bạc, một chiếc màu vàng nhạt.

Trước kia cô không hề đeo đồng hồ, ngẫu nhiên mang lác tay và vòng tay, hơn nữa đều là xem tâm tình.

Nhưng đối với sáng ý đồng hồ tình nhân này, ừ, cô thực vừa lòng.

Mặc Thời Khiêm tự nhiên là bắt giữ được chút ý cười nơi khóe môi cô, nhìn cô lấy đồng hồ kia ra đeo lên cổ tay của mình, cúi người, mặt tuấn mỹ tiến đến trước mặt của cô.

Trì Hoan nâng mắt nhìn anh, nháy mắt mấy cái, biết rõ còn cố hỏi, "Làm gì?"

Anh nhìn cười giả hoạt giữa mặt mày cô, cúi đầu nặng nề nói, "Đã khuya, anh muốn đi làm com, nhanh lên."

Cô nhìn anh trong chốc lát, cuối cùng vẫn là hai tay giữ mặt tuấn mỹ của người đàn ông, bẹp một cái, hôn thật mạnh, "Cám ơn."

... ..

Mặc Thời Khiêm đứng dậy đi phòng bếp nấu com.

Trì Hoan đang chuẩn bị tìm kiếm phim xem buổi tối -- nếu có đàn ông bồi cô, ừ, cô hẳn là có thể khiêu chiến càng khủng bố hơn một chút.

Mới xem vài phút, di động liền vang.

Cô liếc mắt nhìn một cái, là dây số không có ghi chú, không nghĩ nhiều, vươn tay lấy tới tiếp nghe.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 209: Dây Số Không Ghi Chú 2

"Xin chào, vị ấy."

Yên tĩnh vài giây, vang lên cười nhẹ cực có từ tính của người đàn ông. "Lần trước lúc gặp em, chỉ nhớ rõ em nhìn hấp dẫn hơn trên màn ảnh nhiều, ngược lại quên, em quay diễn đều là dùng là âm thanh ban đầu, "

Dừng một chút, mới tiếp tục không vội không chậm nói, "Nghe nói nói lời kịch rất tốt, ở trong nữ minh tinh mới, là nổi trội nhất."

Giọng nói này tuy rằng Trì Hoan nghe được không nhiều lắm, nhưng gọi cảm làm cho lỗ tai người ta quá không thể quên.

Bùi Dịch đột nhiên gọi điện thoại cho cô?

Trì Hoan nhướn mày, mím môi cười nói, "Tiền bối, ngài khích lệ tôi như vậy, tôi sẽ cho là thật."

"Ăn ngay nói thật, chẳng lẽ em muốn xem là giả?"

Trì Hoan không nhịn xuống, bật cười, giống như chuông bạc, thực kiêu nhuyễn, lại thực thanh thúy.

Bùi Dịch nói xác thực đúng như vậy, cô có thể lấy giải thưởng, một nguyên nhân rất quan trọng là lời kịch bản của cô đủ vững chắc, giải thưởng chân chính có phân lượng, diễn viên dùng phổi âm cơ bản là lấy không được.

Sau khi cười xong, cô mới hỏi nói, "Tiền bối ngài tìm tôi, là có chuyện gì sao?"

Bùi Dịch không chút để ý cười, "Nghe nói em đây bộ phim đạo diễn Chương."

"Ngài vì chuyện này đặc biệt gọi điện thoại cho tôi sao?"

Đầu kia thân nhiên cười khẽ, "Không được sao?"

Trì Hoan hơi nhún mi tâm.

Cô ở trong giới mặc dù kiêu ngạo lại xinh đẹp, nhưng tự mình hiểu lấy vẫn phải có, tuy rằng cảm lấy được mấy giải thưởng, nhưng xa xa không tới bộ dáng để ảnh đế hạ mình.

Cô châm chọc vài giây, cười trả lời, "Có thể hợp tác với đạo diễn Chương và ảnh đế, tôi tự nhiên lấy làm vinh hạnh, nhưng mà tôi thật sự thích kịch bản kia của đạo diễn Khương, hơn nữa đạo diễn Khương nói lúc ông ấy viết kịch bản chính là lấy tôi làm nguyên mẫu, cho nên... Hy vọng lần sau còn có thể có cơ hội hợp tác với ảnh đế."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 210: Phóng Thích Ái Muội

Yên tĩnh vài giây, ngữ điệu Bùi Dịch không thay đổi cười nhẹ nói, "Chẳng lẽ là... lần trước tôi tặng hoa hồng cho em, bạn trai em tức giận?"

Trì Hoan hạ mắt nhìn đồng hồ trên cổ tay, "Anh ấy là rất tức giận."

Bùi Dịch giống như rất hứng thú, "À?"

"Chỉ là tức giận thì tức giận, một bó hoa hồng còn không đủ để khiến tôi buông tha một bộ phim, mặc dù anh ấy có chút bá đạo, nhưng nhận bộ phim nào, tôi vẫn là có thể tự mình lựa chọn."

Trong lời nói kia, nghiêm nhiên là không chút nào che dấu ngọt ngào.

Hoặc là nói, là cố ý để cho anh ta cảm nhận được ngọt ngào.

Bùi Dịch ở đầu kia điện thoại hí hí mắt, không nói thêm gì, chỉ cười trầm thấp nói, "Lát nữa tôi đi xem một chút, bộ phim khiến cho em buông tha cho hợp tác với đạo diễn Chương, rốt cuộc có bao nhiêu phần khích."

Trì Hoan giật mình, bên trong lời này ẩn ẩn ý tứ chộp lấy, cô ít nhiều hiểu được, nhưng không vạch trần, chỉ giống như nói giỡn nói một câu, "Được, nếu tiền bối thích, nói không chừng tôi thật sự có cơ hội hợp tác với tiền bối."

Lại linh rai rác tán nói nói mấy câu, điện thoại liền cắt đứt .

Tuy rằng Bùi Dịch là ảnh đế cpo rất kính nể, nhưng không có nghĩa là cô rất muốn xâm nhập kết giao.

Hơn nữa đối phương... Có ý vô tình phóng thích ái muội.

... ..

Đầu kia di động, là một phòng bao nhà hàng.

Ngón tay Bùi Dịch thường thức điện thoại di động, hai cánh môi mỏng manh ôm lấy cười như có như không, thành thực gọi cảm rất nhiều, mang theo vài phần nguy hiểm giống như cây thuốc phiện.

Người đàn ông đối diện vừa uống một ly rượu có chân dài, lớn tiếng cười, "Ha ha ha ha, lại nếm mùi thất bại? Em sớm nói với anh, người phụ nữ này ở Lan Thành có tiếng khó theo đuổi, xuất đạo nhiều năm như vậy, chỉ có cô ta theo đuổi đàn ông, không có đàn ông thành công theo đuổi cô ta tới tay."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 211: Phóng Thích Ái Muội 2

Người đàn ông từ chối cho ý kiến, thần nhiên cười, "Rất có ý tứ ."

"Anh, anh sẽ không thật sự có hứng thú chứ, người đàn ông của cô ta giống như có liên quan với Clod-Summer, nghe nói còn là con trai ruột lưu lạc bên ngoài của chủ tịch, anh vẫn là đừng trêu chọc, em từng nghe nói qua người đàn ông kia... cùng Phong Hành, hai người đều là nhân vật ngoạn độc."

Bùi Dịch nâng ly rượu lên, cúi đầu cười thật dài, "Nếu người đàn ông của cô ta thật là đứa con của chủ tịch Clod-Summer, vậy cô ta sẽ rất đáng thương... Loại hào môn cao nhất trong hào môn này, cho dù cô ta là con gái của thị trường cũng là thiếu một chút, đừng nói còn là con gái tham quan xuống ngựa, nhiều nhất chỉ lên nuôi dưỡng làm tình nhân."

Đối phương khinh thường, "Làm tình nhân có bao nhiêu ngạc nhiên, mấy nữ ngôi sao chưa từng làm qua tình nhân."

"Có quyết đoán đẩy đạo diễn Chương và tôi, đi nhận phim của Khương Tung... Sao sẽ nguyện ý làm tình nhân, chú giúp tôi đi Khương Tung bên kia hỏi một chút, nếu tôi có hứng thú với phim ông ta."

"Anh, không phải chứ, anh đã muốn đáp ứng đạo diễn Chương."

Bùi Dịch thần nhiên liếc ông ta, "Khách mời, biểu diễn hữu nghị, được không?"

Buổi tối.

Bởi vì trù nghệ người đàn ông rất tốt, Trì Hoan trực tiếp ăn quá no, không thể không đi vào vườn hoa dạo hai vòng.

Cô làm nũng lòi kéo người đàn ông bồi cô, Mặc Thời Khiêm thấp liếc mắt cô một cái, đáp ứng rồi.

Tuy rằng trời lạnh, ánh sáng ở sau chạng vạng cũng rất tối, gió cũng thổi thật sự hiu quạnh, nhưng Trì Hoan vẫn là rất có tâm tình.

Cô đi ở phía trước, đi ngược lại, hai tay kéo bàn tay to người đàn ông thường thức, tò mò hỏi, "Vì sao trù nghệ của anh tốt như vậy?"

"Làm nhiều, tự nhiên là tốt rồi."

"Anh thường xuyên nấu cơm sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 212: Gia Cảnh

"Lúc ở nước Mĩ, cơ bản mỗi ngày đều làm."

Bởi vì ở bên ngoài một mình, ở nước ngoài ngay cả đồ ăn bên ngoài bán đúng ý đều rất ít, vì thế liền tự mình động thủ.

"Anh..." Trì Hoan chần chờ vài giây, ngẩng đầu nhìn khuôn mặt tuấn tú của người đàn ông lần lượt thay đổi sáng tối, vẫn là hỏi ra, "Anh nói anh còn có một đứa em gái... Vậy trong nhà anh còn có người nào khác không?"

Thật ra cô có vài phần không yên nói không nên lời.

Nhưng thần sắc người đàn ông thực bình thản, không có do dự muốn trả lời gì, "Ba anh, mẹ anh, vài năm trước ông nội đã qua đời."

Trì Hoan dừng bước chân, theo bản năng phản ứng, "A?"

Ba mẹ... anh khoẻ mạnh?

"Mẹ anh là trung y, ba anh là quân nhân xuất ngũ, bởi vì chân có bệnh cũ, ở địa phương dạy võ thuật cho những bạn nhỏ, em gái anh 17 tuổi, học cấp ba, không có qua lại gần với những thân thích khác, " Anh nhìn mặt có chút đại ra của cô, vươn tay nhéo nhéo, thân nhiên cười, "Em còn muốn biết cái gì?"

Anh thật đúng là không giống như là... đứa con do quân nhân xuất ngũ và trung y dạy dỗ.

Cũng không thể nói như vậy, cô cảm thấy Mặc Thời Khiêm là mẫu thuẫn khó có thể nói nên lời, như là gia giáo vô cùng tốt, cho nên lòng trách nhiệm tham cường, nhưng anh lại giống như lăng tử... Không phải cái loại lăng tử cả lơ phất phơ ngả ngón, là lăng tử cô độc mà không có nơi thuộc về.

Bởi vì mấy năm anh làm vệ sĩ cho cô, anh rất ít rất ít về nhà.

Hoàn toàn không giống người có nhà.

Nói trắng ra... Cô vẫn không cảm thấy anh là đứa nhỏ xuất thân từ gia đình rất kiện toàn.

"Phong Hành là con chiến hữu của ba anh, quen biết rất sớm, ngoại trừ vài năm anh đi nước Mĩ kia, anh ta cơ bản đều cùng chỗ với anh."

Trì Hoan nhìn anh, thực tri độn trở về một câu, "À..."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 213: Gia Cảnh 2

Tò mò quá, luôn cảm thấy có chỗ nào đó không thích hợp.

Không đúng, là rất nhiều chỗ không thích hợp.

"Trước kia anh và Lương Mãn Nguyệt hủy bỏ hôn ước, ba mẹ anh không có ý kiến gì sao?"

Anh thân nhiên, "Cô ta đồng ý, anh đồng ý, bọn họ có ý kiến gì."

"À... Vậy bọn họ... sẽ không thích em sao?"

Anh tựa hồ nhin không được cười, khóe môi nhưong lên một chút, nâng tay xoa xoa tóc cô, "Anh thích là được, sống qua ngày với anh mà."

Trái tim cô lại nhảy dựng, nâng cằm lên, mím môi, như là thực kiều ngạo hỏi, "Anh thích em sao?"

"Ừ, thích."

Thật ra Trì Hoan hiểu được, thích này, ý tứ cũng không ngang nhau với yêu, nhưng trong lòng cô vẫn là tự nhiên dâng lên nhảy nhót.

Cô dựa qua một chút, kiễng mũi chân tiến mặt đến trước mặt anh, ánh mắt xinh đẹp trắng đen rõ ràng, như sao mạng theo chớp động, "Vậy anh thích em điểm gì?"

Mặc Thời Khiêm thấp mắt nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn của cô, gió đêm thổi phát qua, ngẫu nhiên sẽ rơi xuống mấy sợi tóc tinh tế.

Thích cô điểm gì?

Anh không biết.

Thật ra anh chưa bao giờ nghĩ tới mấy vấn đề này, thậm chí chưa từng nghĩ qua có thích hay không.

Chỉ là khi vấn đề đến trước mặt anh, nhìn ánh mắt của cô, mặt của cô, nụ cười của cô, liền cảm thấy, hẳn là xem như thích.

Năm đó Phong Hành nói, ánh mắt đầu tiên nhìn thấy liền cảm giác, người phụ nữ này là của mình, mình nhất định phải lấy tới tay.

Tri Hoan nay đã là người phụ nữ của anh, mà điều này làm cho anh thỏa mãn, cùng với sung sướng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Xem Phim

Người đàn ông cúi đầu cười nặng nề, "Em có biết xấu hổ không, hửm?"

Cô bĩu môi, "Không biết là ai làm mặt dày cứ ép em khen mình, còn muốn một lần nói mười ưu điểm."

Anh nhìn cô chu môi, cúi đầu liền thuận thế hôn xuống.

Cuối cùng, mới sờ sờ khuôn mặt của cô, thần nhiên cười nhẹ, "Có thể là nhìn em chu miệng, đã muốn hôn?"

Tri Hoan, "..."

Không biết là nội dung anh nói, hay là tiếng nói trầm thấp khêu gợi, hay là hơi thở phun lên trên da thịt cô, hai má của cô lại không thể tránh khỏi nóng lên.

Cô mở to hai mắt, "Em không chu miệng anh cũng hôn không ít."

"Ừ, đó chính là nhìn liền muốn hôn."

Cô hạ chân kiễng lên xuống, có chút đắc ý nói, "Này còn không sai biệt lắm."

Mặc Thời Khiêm nhìn mặt mày hơn hờ của cô, trong lòng khẽ nhúc nhích, cúi đầu giữ cái ót của cô, cúi đầu lại hôn lên lần nữa.

Thật là nhìn đã muốn hôn.

Vừa hôn chấm dứt, Tri Hoan nâng tay nhìn đồng hồ trên cổ tay cô, "Không còn sớm, trở về xem phim."

"Được."

... ..

Bởi vì trước đó Mặc Thời Khiêm không có xây rạp chiếu phim gia đình, cho nên bọn họ tạm thời chỉ có thể ôm laptop xem ở trên giường --

Tri Hoan bĩu môi, "Em không cần rạp chiếu phim ở nhà xem phim kinh dị, toàn bộ phòng đều là âm trầm trầm, dọa người, ở trên giường xem tốt nhất, có cảm giác an toàn."

"Ừ, em thích là tốt rồi."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 215: Xem Phim 2

Nhưng rạp chiếu phim gia đình vẫn là muốn xây một cái.

Mặc Thời Khiêm vốn cũng chỉ là bồi cô, anh đối với phim kinh dị, thậm chí là xem phim đều không ham thích.

Nhưng Nhạc Lâm nói, biện pháp tốt với một người phụ nữ phi thường đơn giản, thứ nhất, tiền, mua thứ cô thích, thứ hai, tốn, bồi cô làm chuyện cô thích.

"Loại nguyên tắc tiêu chuẩn đơn giản thô bạo này, càng thích hợp cho loại người đàn ông cao lãnh lại không thú vị như anh." -- Toàn bộ lời nói của Nhạc Lâm.

Đương nhiên, trước khi lên giường, bọn họ tắm rửa một chút.

Khi Trì Hoan ôm laptop từ phòng sách về phòng sách, người đàn ông hơi ngồi dựa vào đầu giường, có vẻ thực tùy ý, nhưng lại lười biếng gọi cảm, giống nhau yên lặng cũng có thể phát ra nội tiết tố đặc biệt, tóc ngắn màu đen dưới mặt càn tuấn mỹ hơn nữa.

Trì Hoan leo lên giường, sau đó tự động chui vào trong lòng anh.

Mặc Thời Khiêm dung túng cô, chỉ thuận miệng hỏi một câu, "Xem cái gì?"

"Em hỏi Du Nhiên, Du Nhiên nói với em... một bộ tên nguyên rửa oán."

Trì Hoan không thích xem phim kinh dị, nhất là lúc trước vội vàng làm việc, cô không hề có hiểu biết về những thứ này.

Mặc Thời Khiêm lại là thờ ơ với những thứ này, cũng không biết.

"Được."

《 Nguyên rửa oán 》.

Sau khi phim phát sóng mười phút, Mặc Thời Khiêm cảm thấy, nhìn cô gái trong lòng anh đột nhiên cả kinh, còn có thể đặc sắc hơn bản thân bộ phim đang xem nhiều.

Lại là một tiếng hét chói tai.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu, nâng tay vỗ vỗ đầu trong lòng, "Anh tắt giúp em?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 216: Điện Thoại Của Tổng Xu

"Không cần."

"Nếu sợ hãi, sao lại miễn cưỡng chính mình."

"Hơi luyện luyện một chút... sẽ tốt thôi."

Người đàn ông nhướng mày, "Được, tiếp tục."

Anh không hiểu lắm, người chết phụ nữ và đứa bé vận vẹo mặc danh kỳ diệu này, tình tiết bộ phim đơn giản đến lặp lại... Đến tột cùng có cái gì đáng sợ.

Nếu nói Trì Hoan nhát gan, cô đã sống một mình nhiều năm.

Nói cô lá gan lớn... Tiếng hét chói tai liên tiếp.

Lại qua vài phút, người đàn ông thần nhiên miễn cưỡng nói, "Hiện tại không có cảnh khủng bố."

Cô chỉ xem như vậy, cũng kêu luyên gan?

Cũng không nhìn được mấy cảnh.

Tri Hoan mới ngẩng đầu từ trong lòng người đàn ông, di động bên cạnh laptop đột nhiên liên tục chấn động, ánh sáng màn hình u lam đột nhiên sáng lên.

Cô lại bị dọa nhảy một chút.

Vang lên là di động của Mặc Thời Khiêm, anh đã muốn vươn tay cầm lấy.

Tri Hoan ngay ở trong lòng anh, tự nhiên cũng thấy rõ ràng, là điện thoại của ai.

Tổng Xu.

Quản lý gọi điện thoại cho tổng giám đốc, chuyện thực bình thường, nhưng khi Tri Hoan nhìn thấy hai chữ này, trong lòng vẫn là có chút khác thường.

Đương nhiên, cô không có biểu hiện ra ngoài.

Chỉ nâng tay ấn tạm dừng, tiện cho anh tiếp điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 217: Điện Thoại Của Tổng Xu.2

Mặc Thời Khiêm cúi đầu liếc nhìn cô một cái, ngón tay ấn tiếp nghe, tiếng nói trầm thấp bình thản, "Chuyện gì."

"Mặc... Mặc tổng." Tri Hoan bị người đàn ông ấn vào trong ngực, tuy rằng không thể rành mạch nghe được từng chữ, nhưng nội dung đại khái cô đều có thể nghe được.

Đầu kia điện thoại cũng không phải Tổng Xu, mà là giọng nói của một người đàn ông còn trẻ tuổi, tốc độ nói chuyện rất nhanh, mang theo run run, "Ngài cứu cứu Tổng quản lý đi... Cô ấy sắp xảy ra chuyện... Không đúng, có thể đã muốn xảy ra chuyện."

So sánh với đầu kia điện thoại nói năng lộn xộn, hơn nữa đứt quãng, như là tín hiệu không tốt lắm, may mà Mặc Thời Khiêm cũng không nhíu lại, thanh tuyến vẫn đậm mạc bình tĩnh như cũ, "Cô ta làm sao vậy?"

"Chúng tôi ở trên du thuyền... Hạng mục hợp tác mới hôm nay đối phương mời Tổng quản lý tới tham gia bữa tiệc du thuyền, chúng tôi liền tới đây, Tổng quản lý giống như trong lúc vô ý nghe được bí mật gì đó... Người bị chế trụ, hiện tại cô ấy bị mang đi... Lúc trước cô ấy đi toilet nên túi xách ở trong tay tôi, tôi mới nghĩ gọi điện thoại cho ngài, tôi không biết tìm ai..."

May mà Mặc Thời Khiêm đã muốn nhíu lại, anh nâng một tay rãnh khác lên khép laptop lại, sau đó xốc chân lên xuống giường, trong giọng nói vẫn chỉ có bình tĩnh, "Đối phương là ai."

"Tôi không biết, Mặc tổng... Tôi chỉ biết là trong đó có một người tên anh Ngự..."

Đôi mắt người đàn ông nhíu lại, "Tiêu Ngự?"

"Đúng đúng đúng, chính là tên này."

"Đã biết."

Đứt lời, anh liền cắt đứt điện thoại.

Cúi đầu, nhìn cô gái cong chân ngồi ở trên giường ngược mặt nhìn chính mình, anh trầm giọng hơi khàn nói, "Tri Hoan, anh muốn ra ngoài xem, em ngủ trước đi."

"Tiêu Ngự... Nếu em nhớ không lầm, anh ta là người hắc đạo?"

"Ừ."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 218: Ghen.

Mặt cô như lòng trắng trứng, nhìn anh, "Sẽ có nguy hiểm sao?"

Anh hơi hơi câu môi, thần nhiên cười, "Dễ dàng có nguy hiểm như vậy, không biết anh đã chết qua bao nhiêu lần."

"Vây... Mang em cùng đi đi."

Tri Hoan vừa nói, vừa cũng rất nhanh xốc chân lên xuống giường.

Anh nhú mảy, "Không được."

Cô ngồi ở trên giường, "Vì sao?"

"Loại địa phương đó rất loạn, không thích hợp với con gái, em ở nhà ngủ là tốt rồi."

Tri Hoan nhìn anh, nhướn mày cười nói, "Vừa rồi anh nói không có nguy hiểm, hơn nữa... Ở trong mắt anh, em là đóa hoa nhỏ nhà ẩm chưa thấy nhiều mặt của xã hội sao?"

Người đàn ông vẫn là hai chữ không được nói chen vào kia, "Không được."

"Em muốn đi."

"Tri Hoan, "Mày anh nhấn lại gắt gao, nhưng vẫn là khắc chế tính nết, tận lực nhẫn nại tính tình nói, "Thân phận Tống Xu đặc thù, Tiêu Ngự có thể vốn chính là đến vì anh, cho nên anh phải đi."

Anh xoay người ngược sáng, ngón tay giữ cằm của cô, "Bình thường em ghen như thế nào đều có thể, loại thời điểm này đừng nháo, hửm?"

Ghen?

Cô thật đúng là không phải ghen.

Tri Hoan ngược mặt, mỉm cười, giọng nói kiểu nhuyển trật tự rõ ràng, "Em vừa xem nguyên rủa oán, anh liền ném em như vậy, em ở một mình sợ hãi, hơn nữa... Tiêu Ngự là dạng người gì, em từng nghe nói qua... Anh không sợ anh ta, em sợ."

Mặc Thời Khiêm thấp mắt nhìn chăm chú vào mặt của cô.

Ánh mắt của cô đối diện với anh, không có một phần tránh né và lảng tránh, "Hơn nữa, anh hiểu hết tất cả của em, em cũng muốn nhìn cuộc sống của anh một chút, đến tận cùng là bộ dáng gì."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 219: Ghen.2

Mười giây yên tĩnh, thêm vài giây, hoặc là thiếu đi vài giây.

"Được, em lập tức thay quần áo, anh gọi điện thoại cho Phong Hành."

"Rất nhanh."

Tuy nói phụ nữ trang điểm thay quần áo thực tốn thời gian, nhưng lúc Trì Hoan làm việc cũng hận không thể nặn một phút đồng hồ thành hai phút, sớm luyện thành kỹ xảo thay quần áo trang điểm rất nhanh.

Mặc Thời Khiêm đứng ở phía trước cửa sổ gọi điện thoại.

Giọng nói anh sạch sẽ mà lạnh lùng, tốc độ nói chuyện rất nhanh nhưng đầu vào đây, "Thay tôi chuẩn bị du thuyền, một thủ hạ là quản lý của tôi bị Tiêu Ngự chế trụ trên du thuyền."

"Tiêu Ngự? Không có việc gì chọc tên điên kia làm gì?"

"Tạm thời không rõ ràng lắm."

"Cậu nói quản lý là... người phụ nữ họ Tống mà lão già kia muốn để cậu cưới?"

Mặc Thời Khiêm cúi mặt xuống, dấu vết lạnh lùng quá nặng, "Ừ."

Phong Hành ở đầu kia cười khẽ một chút, mang theo giễu cợt khinh thường, "Đã biết, trước khi cậu đến bến tàu tôi sẽ chuẩn bị tốt cho cậu, muốn tôi đi với cậu không?"

Mặc Thời Khiêm thản nhiên nói, "Nếu cậu nguyện ý đi thay tôi, cũng được."

Phong Hành, "Cút."

Cúp điện thoại, tùy tiện mặc bộ quần áo, chờ anh cầm chìa khóa xe đi ra phòng ngủ, Trì Hoan đã muốn thu thập xong đi ra từ phòng cất quần áo.

Cô hiển nhiên thực vội vàng, thờ phỉ phò, "Em chuẩn bị xong rồi."

Người đàn ông nhướng mày, "Hóa ra em có thể nhanh như vậy, vì sao bình thường có thể ép buộc một tiếng?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 220: Ân Oán.

Anh gọi điện thoại thêm thời gian thay quần áo, đại khái không có vượt qua mười phút.

Tuy rằng nhìn ra được trên mặt cô không trang điểm, nhưng quần áo ăn mặc thực thoải đáng, tóc dài cũng tiện tay chải vuốt tốt lắm.

Trì Hoan nhếch môi đồ mọng lên, đắc ý, "Bình thường muốn xinh đẹp, hôm nay đuổi thời gian, đương nhiên không giống." Cô đi qua đi kéo cánh tay người đàn ông, "Có phải anh cho rằng em sẽ chậm trễ thời gian của anh, phá hư chuyện của anh không? Nhỏ mọn."

Anh thật là nghĩ như vậy.

Bởi vì lúc làm vệ sĩ cho cô, anh chỉ biết cô lè mề.

... ..

Trì Hoan ở trên xe vẫn là bôi chút son môi, hơi trang điểm một chút.

Một tay Mặc Thời Khiêm vịn tay lái, sườn mặt tuấn mỹ nhất phái lạnh lùng thông dong, nhưng đồng hồ đo tốc độ xe biểu hiện anh đã muốn vượt tốc độ.

Cô ngồi ở trên ghế lái phụ, nhìn thoáng qua, cũng không ngăn cản, chỉ nghiêng đầu hỏi, "Vì sao anh nói Tiêu Ngự là tới vì anh, các người có cừu oán?"

Thần sắc anh đậm mạc, nếu nhìn kỹ giữa mặt mày còn có một tầng bạc lãnh giọng mỉa mai, "Ừ, từng có ân oán."

Ân oán?

Với Tiêu Ngự sao?

Người đàn ông kia chính là đại nhân vật tiếng tăm lừng lẫy của hắc đạo Lan Thành, mấy năm nay cũng còn có nhà họ Bạch có thể miễn cưỡng áp chế hắn ta một bậc, hiện tại thậm chí có thể đã muốn không áp chế được.

Anh không nhiều lời, Trì Hoan liền không hỏi bao nhiêu.

Lại qua một phút đồng hồ, bên trong xe vang lên tiếng nói thần nhiên lẳng lẳng của người đàn ông, "Trì Hoan, em muốn hiểu cuộc sống của anh đến tốt cùng là bộ dáng gì?"

"Đương nhiên."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 221: Ân Oán.2

"Anh từng làm côn đồ, đã thay nhà họ Bạch làm rất nhiều chuyện, bao gồm phạm tội, "Yên tĩnh lại yên tĩnh, anh ép giọng nói tới thấp thấp, ở không gian phong bế có vẻ thực chặt chẽ, "Anh biết em vẫn xem anh là chính nhân quân tử, nhưng anh chưa bao giờ là phải."

Qua khoảng một phút đồng hồ, Trì Hoan mới hơi hơi há mồm, "À."

Cô giống như thực ngoài ý muốn, nhưng lại giống như một chút cũng không ngoài ý muốn.

Đột nhiên nghe như thế, như là trăm mối cảm xúc ngổn ngang, lại coi như thật ra cũng không có cảm giác.

Mặc Thời Khiêm đợi trong chốc lát mới đợi được một chữ à như vậy, nhìn cô gái ngồi ở trên ghế kế bên tài xế, cô đang nhìn phía trước, trên mặt không có thần sắc khác thường, phát hiện anh nhìn qua, mới quay đầu cũng nhìn anh.

Trì Hoan, "Nhìn em làm gì, lái xe nhìn phía trước."

Người đàn ông lại nhìn cô một cái sâu đậm, sau đó mới nhìn về phía trước một lần nữa.

Trì Hoan nhìn sùnn mặt anh tuần hoàn mỹ của anh, ánh mắt chớp chớp, "Có phải anh sợ em ghét bỏ anh không?"

Hình dáng đường cong hơi hơi căng chặt, nhưng vẫn là rất thông dong, thần nhiên nói, "Không phải em yêu anh sao."

Cô mím môi cười, cúi người dựa vào, cười hi hi nói, "Kia cũng không nhất định, tựa như anh nói, em vẫn cho là anh là một chính nhân quân tử, nhìn tương đối khuôn phép, lúc trước mới có thể bảo anh làm người đàn ông của tôi."

Ánh mắt Mặc Thời Khiêm vẫn nhìn thẳng phía trước như cũ, mặt tuần không đổi sắc, nâng một bàn tay lên đi sờ mặt của cô, nhẹ nhàng băng quơ nói, "Em trong trong ngoài ngoài đã bị anh ngủ vô số lần, toàn thế giới đều biết em là người phụ nữ của anh, cho dù em ghét bỏ anh, có năng lực làm gì."

Trì Hoan, "..."

Bàn tay người đàn ông đặt ở mi tâm của cô, "Ngồi trở lại đi, quấy rầy anh lái xe."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 222: Lên Du Thuyền.

Hiện tại là buổi tối, Trì Hoan tự nhiên sẽ không nháo người đàn ông lái xe, ngoan ngoãn ngồi trở về.

... ..

Chờ xe chạy đến bến tàu, thủ hạ Phong Hành đã muốn chuẩn bị tốt du thuyền.

"Anh Ngủ, anh Bảy bảo chúng tôi đi cùng ngài."

Mặc Thời Khiêm nắm Trì Hoan, đi qua từ bên người bọn họ, "Ừ, tra được đường biển của du thuyền chưa?"

"Đã điều tra xong, bọn họ xuất phát còn chưa có bao lâu, nếu chúng ta gia tốc hẳn là có thể vượt qua, hơn nữa du thuyền lái ra khoảng cách nhất định, sẽ giảm tốc."

"Ừ."

Trì Hoan mặc một áo khoác ngoài giữ ấm nhất cho cô, bởi vì nhiệt độ trên biển thấp, nhất là buổi tối, gió thổi càng lớn hơn.

Qua khoảng một tiếng, đứng ở trong vòng bảo hộ có thể thấy rõ ràng du thuyền đèn đuốc sáng trưng, tốc độ đã muốn rất chậm.

Du thuyền trực tiếp chắn ở phía trước, sau khi trải qua can thiệp, người trên du thuyền để cho bọn họ lên thuyền --

Mặt mũi tổng giám đốc Clod-Summer, ai dám không cho.

Đi vào bên trong du thuyền, gió biển thấu xương bên ngoài đều bị ngăn cách bên ngoài, bên trong ấm áp sáng ngời.

Trì Hoan đi theo bên cạnh người đàn ông, tay được anh nắm ở trong tay, im lặng tiêu sái, không nhìn tất cả ánh mắt --

Người đàn ông thần bí - tổng giám đốc của hàng không Clod-Summer, cùng nữ ngôi sao chiếm lấy đầu đề các báo lớn, một cao ngất tuấn mỹ, một xinh đẹp nhỏ nhắn, kiên sống vai đi cùng một chỗ, hài hòa khiến người đổ kị.

Tổng Xu cũng không có bị chế trụ.

Cô chính là bị mấy lão đại Trì Hoan không biết tên của Lan Thành đặt ở trên bàn rượu, đánh bài, uống rượu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 223: Lên Du Thuyền.2

Sau đó không ngừng thua, bị buộc uống rượu.

Cầm đầu là một người đàn ông trẻ tuổi ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, hẳn có gương mặt đủ làm phụ nữ ái mộ, nhưng không giống thanh tuyến lưu loát của Mặc Thời Khiêm, lọt vào trong tầm mắt đó là âm tà nồng đậm, thực tuấn mỹ, đáng tiếc về mặt suất cũng không phải là người lương thiện, kiệt ngạo mà tính thần sa sút.

Đuôi mày có vết sẹo rõ ràng, khiến cho khí chất vốn là không ôn hòa của hắn càng có vẻ hung hiểm hơn.

Giữa môi hắn ngậm điều thuốc, nuốt mây phun khói, ngồi ở cách đó không xa, như là chuyện không liên quan mình.

Tiêu Ngự, nghe nói tuấn mỹ của anh có thể so với nam minh tinh trong giới, đáng tiếc trên mặt có sẹo, trắng nõn có tí vết.

Thẳng đến khi bọn họ đến gần, anh mới không nhanh không chậm nâng mặt lên, tầm mắt đảo quanh trên người bọn họ, cuối cùng dừng ở trên người Trì Hoan, xuy xuy cười, "Một đoạn thời gian không gặp, anh lại có thể đến phụ nữ cũng có, ngạc nhiên."

Nâng tay lên lấy điều thuốc trên môi xuống, hắn lại hí mắt nhìn Trì Hoan, "Tôi rất tò mò, anh ta ở bên cô, cô thật sự ngủ được sao?"

Trì Hoan ở trong du thuyền ấm áp có chút nóng, gỡ khăn quàng vô trên cổ xuống, thuận tay đưa cho vệ sĩ phía sau.

Cô quay đầu lại, ngũ quan xinh xắn nâng lên tươi cười xinh đẹp, ngọt thanh thuần, lại vô tội giáo hoạt, "Tò mò cái gì? Tuổi này của Tiêu thiếu là rất ngây thơ không có *** hay là bệnh liệt dương chưa từng hưởng qua phụ nữ?"

Mấy người đang chơi bài đều không hên mà cùng dừng lại động tác, nhìn về phía Trì Hoan.

Ngược lại Tiêu Ngự, tựa hồ cũng không giận, điều thuốc ở giữa những ngón tay vẫn đang cháy, trên môi hàm chứa tươi cười, hơi hơi buông tay, "Tôi vẫn nghĩ đến anh ta chỉ dùng các ca sĩ làm lá chắn, bằng không hai tên đàn ông phát dục bình thường cả ngày dính chung một chỗ, linh kiện phá hư thì sao

dùng đến phụ nữ được, thiếu chút nữa đều tin tưởng tình yêu của đàn ông với đàn ông, thật sự còn muốn trung trinh hơn tình yêu của đàn ông và phụ nữ."

Hai người này, không hề nghi ngờ chỉ là Phong Hành.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 224: Động Chân.

Trì Hoan, "..."

Mặc Thời Khiêm chỉ liếc mắt một cái, gọn sóng không sợ hãi nói, "Nếu anh muốn tìm một người đàn ông dễ yêu, hoặc là được yêu, không có người sẽ chê cười anh, chỉ là, tôi không có hứng thú."

Môi mọng Tiêu Ngự mỉm cười, gật gật đầu, "Xem ra là hiểu lầm tình anh em của các người, "

Tư thái hần vẫn luôn thực tùy ý, đừng nói giương cung bạt kiếm, ngay cả Trì Hoan nói hần bệnh liệt dương hần cũng không phát giận, tuy rằng khí tràng tà nịnh hơi tiêu tán, nhưng giống như một bộ dáng ôn chuyện miệng tán gẫu, "Chỉ là, không biết Mặc tổng đại giá quang lâm là vì cái gì? Hần sẽ không phải là tới khoe khoang với tôi anh tìm được một người phụ nữ xinh đẹp đi?"

Tiêu Ngự sờ sờ cằm, thân mình hơi nghiêng ra sau, ánh mắt trực tiếp có tính xâm lược giống như laser đảo từ đầu tới chân đảo trên người Trì Hoan, cuối cùng, ngữ khí thật đáng tiếc đánh giá, "Mặt là xinh đẹp, đáng tiếc cũng quá thấp một chút... Chiều cao kém nhiều như vậy, 69 không phải sẽ thực vất vả ư? Hơn nữa gầy teo ba ba như vậy, vừa thấy liền biết không có lực, chắc chắn."

Trì Hoan rất ít bị ai nói mấy câu liên chọc giận.

Nhưng tên đàn ông chết tiệt này...

"Rầm" một tiếng, không đợi Trì Hoan làm ra phản ứng, cái bàn vốn chặn ở đó bị người đàn ông một cước trực tiếp đá về phía Tiêu Ngự, nếu không phải hai vệ sĩ phía sau hần ta nhanh chóng làm ra phản ứng vươn tay đỡ lấy cái bàn, toàn bộ cái bàn sẽ trực tiếp nện ở trên người Tiêu Ngự .

Nhưng dù vậy, bài, ly rượu, thậm chí chai rượu trên bàn vẫn là có chút rơi xuống trên người tên đàn ông.

Ly thủy tinh vỡ nát.

Động chân, không hề nghi ngờ là Mặc Thời Khiêm.

Mặt tuấn mỹ của anh không chút thay đổi, nhưng âm trầm đến mức tận cùng, lãnh liệt mở miệng, "Con mẹ nó mày nói thêm một chữ thử xem."

Trì Hoan ngẩn ra, ngẩng đầu nhìn người đàn ông bên cạnh mình.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 225: Động Chân.2

Anh phát giận .

Còn mắng thô tục.

Hiếm thấy.

Trì Hoan đột nhiên cảm thấy phần nộ và xấu hổ nóng hừng hực của cô đều không thấy.

Tiêu Ngự nhìn nơi bị rượu dội ướt nhẹp trên người mình, nhú nhú mảy, tuy rằng trong ánh mắt anh không có nhiệt độ, nhưng trên mặt vẫn đang lộ vẻ cười, "Không phải là phê bình người phụ nữ của anh một chút thôi ư, phát lớn tính tình như vậy làm gì, bảo bối như vậy, không cho nói tôi không nói là được, đá bàn làm gì."

Mặc Thời Khiêm lười quan tâm hân, lạnh lùng phân phó với vệ sĩ phía sau, "Mang Tổng tiểu thư đi."

Vệ sĩ phía sau liền tiến lên đi đỡ người phụ nữ đã không biết là say hay là thanh tỉnh kia.

Nhưng tay còn chưa có đụng tới, đã bị thủ hạ Tiêu Ngự ngăn cản.

Song phương giằng co .

Tiêu Ngự hút điều thuốc, trong sương khói mờ hồ, cười nhẹ mở miệng, "Tôi thu được tin tức, nói Tổng tiểu thư là vị hôn thê điều động nội bộ của Mặc tổng anh, tôi còn không tin, buổi tối không làm yêu, rỗng rỗng tới cứu người như vậy... Tri tiểu thư, ai cũng nói cô cao ngạo tùy hứng, thật sự là oan uổng lắm, nữ minh tinh thiện lương am hiểu ý như cô, đốt đèn lồng đều tìm không thấy."

Điều động nội bộ ... Vị hôn thê?

Tri Hoan ngăn ra, tuy rằng Tiêu Ngự nhìn qua không nghiêm túc, nhưng hân vẫn một nhân vật, mặc dù cả lo phát phơ cũng sẽ không làm cho người ta cảm thấy hân là đang nói bậy, hơn nữa dù giữ điệu trêu chọc hơn nữa, cũng không ngăn được đùa cợt tràn ngập ra .

Những lời này, cô theo bản năng không tin, nhưng lại vẫn là theo bản năng ngừng đầu sang bên, nhìn về phía người đàn ông bên người.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 226: Khi Dễ Phụ Nữ.

Anh không nói chuyện, cũng không cúi đầu nhìn cô, chỉ vẫn luôn nắm tay cô nắm thật chặt.

Cô mím môi, nhìn sắc mặt Tống Xu vì còn mà ửng hồng, phải thực vất vả mới không ngã xuống .

Cô hạ đôi mắt, lẳng lặng đứng ở bên cạnh người đàn ông.

Đôi mắt Mặc Thời Khiêm híu lại, trên mặt ngoại trừ nhiệt độ càng có vẻ lạnh hơn, cũng không có biến hóa gì, "Cảm miệng của anh lại, đừng nói chuyện với người phụ nữ của tôi nữa."

"..."

Tiêu Ngự vô vị kéo kéo môi, "Xem ra Mặc luôn không muốn để cho người ta biết anh từng có giao thiệp với tôi, quên đi, chúng ta chơi của chúng ta , Mặc tổng xin cứ tự nhiên."

"Tiêu thiếu, " Tri Hoan mở miệng , trên mặt xinh đẹp là biểu tình muốn cười nhưng không cười, "Vị Tống tiểu thư là quản lí của Clod-Summer, đáp ứng lời mời đến chơi, đang êm đẹp gọi điện thoại cầu cứu..."

Cô nhìn mấy người đàn ông một bên, giữa mặt mày đã có đùa cợt nóng đậm, là khinh bỉ thực rõ ràng, "Gặp qua đàn ông bức phụ nữ uống rượu, ngược lại thật sự chưa từng nhìn thấy qua, một bàn đàn ông bức một người phụ nữ uống rượu , xem ra thật là tôi rất lạc hậu , cũng không biết nay lại còn có thể khi dễ phụ nữ như vậy."

Mặc dù là lần đầu tiên tiếp xúc, Tri Hoan cũng cảm giác được Tiêu Ngự người đàn ông này thực khó đối phó.

Từ đầu tới cuối, hân đều là một bộ dáng không đứng đắn, giống như mang mặt nạ ở trên mặt, lấy cũng không lấy xuống được.

Loại mặt nạ này bản chất không khác gì lạnh lùng của Mặc Thời Khiêm, hay không chút để ý của Phong Hành, bởi vì càng là vững như Thái Sơn, càng là gọn sóng không sợ hãi, khó có thể cân nhắc.

Tiêu Ngự dập tắt điều thuốc đã hút xong vào trong gạt tàn, sau đó lại lấy điều mới ra, tách một tiếng châm, chậm rì rì hút một ngụm, mới nhắc chân đạp người đàn ông cách hân gần nhất, thản nhiên cười, "Không có ghét thấy Mặc tổng không cho phép tôi nói chuyện với người phụ nữ của anh ta sao, các người không biết trả lời đi?"

Chương 227: Khi Dế Phụ Nữ.2

Mọi người, "..."

Tri Hoan, "..."

"Chuyện này chúng tôi rất oan uổng, Tri tiểu thư, " Một người đàn ông tham dự đánh bài lúc trước mở miệng, cũng là vẻ mặt cười, bộ dáng thực không đứng đắn, "Là vị Tổng tiểu thư này lỡ tay làm mất kim cương anh Ngự vừa chụp được chuẩn bị tặng cho người trong lòng vào trong biển, những người kiếm sống như chúng tôi, có thể sánh bằng Clod-Summer phú khả địch quốc sao, mấy trăm hơn một ngàn vạn cũng không xem ở trong mắt, kim cương mấy ngàn vạn sao sẽ không đau lòng một chút, nhưng hiện tại nói như thế nào đều là xã hội văn minh, cũng không thể động thủ với phụ nữ, huống chi anh Ngự hướng đến thương hương tiếc ngọc... Không phải đánh bài uống rượu thôi sao, nếu Tổng tiểu thư thắng, anh Ngự cũng nguyện chịu thua, sao có thể nói là chúng tôi khi dễ phụ nữ chứ."

Mặc Thời Khiêm gọi khoe môi lên, lạnh lùng đưa cợt, "Để cho một người phụ nữ không cẩn thận làm rơi nhẫn của anh vào trong biển, anh là tay tàn hay là nảo tàn?"

"..."

Tiểu Ngự nâng tay gỡ điều thuốc xuống, nghĩ nghĩ, rất là vô tội buông tay, lười biếng cười, "Tôi thấy cô ta xinh đẹp, muốn tán tỉnh cô ta, cho nên tặng nhẫn tìm niềm vui cho giai nhân, Tổng tiểu thư thế nào cũng phải mắng tôi lưu manh, còn đánh mất nhẫn của tôi... Không thích có thể không nhận nha, tôi lại không ép buộc, ném làm gì, tôi còn có thể tặng cho người khác, mấy ngàn vạn tôi phải kiếm rất lâu đấy."

Người đàn ông này quả thực không mặt mũi không thể diện lợi hại.

Nói chuyện trắng ra lại rõ ràng, Tri Hoan đều có thể tưởng tượng Tổng Xu bị hắn cuốn lấy lợi hại, dưới con tức giận mới ném nhẫn hắn tặng.

Kết quả càng thêm không thoát thân được.

Mặc Thời Khiêm nhận thức hắn không phải một hai năm, người đàn ông này có đức hạnh gì anh biết rõ, hoàn toàn lười phải nói nhảm với hắn, "Người tôi mang đi, nhẫn tôi thay cô ta đeo."

Tiểu Ngự gật đầu, cười ở sau sườn khóe, "Hiểu hiểu, người đàn ông đeo nhẫn thay phụ nữ của mình là đương nhiên, huống chi còn là vị hôn thê, nhẫn ba trăm ngàn, bởi vì tinh thần tôi bị tổn thương, cho nên tặng gấp đôi, sáu trăm ngàn, chỉ là xem ở phân thượng giao tình nhiều năm giữa hai ta, tôi chiết khấu cho anh, năm trăm ngàn là được, làm chuyện khoản, nhìn thấy tiền thì người chính là của anh."

Chương 228: Châm Ngòi Ly Gián.

Tiệc du thuyền đêm nay, thật sự là chứng kiến một hồi phản kích xảo trá tuyệt luân.

Trong toàn bộ đại sảnh, có lặng ngắt như tờ ngán ngùi.

Đôi môi Tiểu Ngự ngậm điều thuốc tà ý càng đậm, "Mặc tổng luyện tiệc năm trăm ngàn? Không đến mức đi, tôi lại nghe nói Clod-Summer tốn một triệu chụp được trang đầu truyền thông Đường Ảnh, chuyên môn giải thích cho Tri tiểu thư, tiểu tình nhân đều tốn khoản lớn như vậy... Bà xã tương lai cũng không nên nặng bên này nhẹ bên kia a."

Tri Hoan mỉm môi càng chặt, hô hấp vẫn là có hỗn loạn ngán ngùi.

Cô nhắm mắt, mới áp chế phiền não nhắc lên.

Tiêu Ngự người đàn ông này, trắng trợn can rở, không chút che dấu mục đích của chính mình.

Xảo trá trần trụi, châm ngòi ly gián trần trụi.

Hắn đã là lần thứ hai nói Tống Xu là vị hôn thê của Mặc Thời Khiêm, ngay cả cô cũng cảm thấy không phải tin đồn vô căn cứ... Huống chi là người khác --

Có thể đến trên du thuyền này đều là không phú thì quý, người trên hắc đạo, hoặc là người trên bạch đạo, nếu trước khi du thuyền cập bờ không đập nát những lời này, đến sáng ngày mai sẽ truyền khắp lỗ tai mọi người.

Mà nếu Mặc Thời Khiêm mở miệng giải thích, ở trong mắt người khác cũng là giấu đầu hở đuôi, cho nên anh khinh thường giải thích.

Bàn tay trong ống tay áo của Trì Hoan siết chặt thành quyền sau khi hít sâu một hơi chậm rãi buông lỏng ra, cô quay đầu đi, trên mặt nâng nụ cười, trực tiếp hỏi ra, tiếng nói kiêu lười, "Tiêu thiếu lặp đi lặp lại nhiều lần nói Tống tiểu thư là vị hôn thê của anh, anh nói anh chỉ có một người phụ nữ là em, là gạt em? Cô ta rốt cuộc là quản lý - thủ hạ của anh, hay là phụ nữ của anh?"

Mặc Thời Khiêm cúi đầu, nhìn mặt tinh xảo trắng nõn của cô gái nhỏ, nắm tay cô trực tiếp kéo cô vào trong lòng, một tay vuốt đầu của cô, tiếng nói thanh thanh thản nhiên, "Em nguyện ý gả, anh sẽ cưới em bất cứ lúc nào."

Đuôi lông mày Tiêu Ngự hơi hơi nhướng lên, ý cười trên môi càng sâu.

Hắn vốn chắc chắn tính tình Mặc Thời Khiêm sẽ không giải thích việc riêng của mình trước mặt mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 229: Châm Ngòi Ly Gián.2

Hắn vốn cũng nghĩ đến Trì Hoan mặc dù hoài nghi, cũng sẽ không chất vấn trước mặt mọi người, bởi vì có chút đầu óc đều sẽ không khiến người đàn ông của mình sượng mặt ở trước mặt mọi người.

Ngược lại xem nhẹ chuyện tình, làm nũng có thể tạo được hiệu quả không giống như vậy .

Có điểm ý tứ.

Chỉ là hắn cũng không giận, chính là cười nói, "Làm thủ hạ Mặc tổng thật là có phúc khí."

Trì Hoan xoay người từ trong lòng người đàn ông, lấy di động từ trong túi áo khoác ra nhìn nhìn, "Tiêu thiếu không phải ép buộc sao, không nói năm trăm ngàn, cho dù là năm trăm vạn, trên biển này đã muốn không có tín hiệu, năm vạn cũng không lấy ra được, ai không có việc gì mang theo bên người mấy trăm ngàn vạn tiền mặt?"

Tiêu Ngự vừa hút thuốc vừa cười, "Trì tiểu thư, Mặc tổng nhà cô bảo tôi đừng nói chuyện với cô, vì sao cô luôn nói chuyện với tôi? Chẳng lẽ là thích tôi?"

Trì Hoan, "..."

Cô gặp qua phụ nữ miệng tiện, thật sự là chưa thấy qua đàn ông miệng tiện như vậy.

Kéo môi đỏ mọng lên, cô thản nhiên nói, "Bởi vì anh ấy vốn không thích nói chuyện, nhìn thấy người đáng ghét phòng chừng lại càng không muốn nói, cho nên tôi nói thay anh ấy, không có tín hiệu không có cách nào chuyển khoản, hơn nữa số tiền lớn năm trăm ngàn như vậy chuyển khoản ngân hàng là có hạn chế, mặt khác, phí tổn thất tinh thần sẽ ba trăm ngàn, Tiêu thiếu, giá trị con người của anh cao như vậy, lăn lộn hắc đạo làm gì, đánh đánh giết giết, mặt mũi này của anh ném vào vòng giải trí đều là nhất đẳng nhất, đi bán thịt nhất định ngày vào đầu vàng, đàn ông phụ nữ đều sẽ thích ."

Tiêu Ngự phì phì tro thuốc lá, trên môi toàn là ý cười, "Nghề này không tệ, đáng tiếc tôi rất đất, chờ có người mua nổi tôi, phòng chừng tôi đã bị chết đói, rất cảm ơn, "

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

Chương 230: Tính Số.

Hắn phun ra một vòng khói, bộ dáng bất đắc dĩ, "Không chuyển tiền được lại không có tiền mặt, vậy làm sao bây giờ, lời tôi đã muốn buông xuống, hoặc là lập tức trả thù lao, hoặc là ở trên chiếu bạc thắng trở về tiền thiếu tôi, cô cũng nói tôi là kẻ lộn lạo hắc đạo, những chuyện này đều không sao cả, nếu nói chuyện không giữ lời, về sau không phải ai cũng đến khi dễ tôi một chút ư? Rất đáng thương."

Tri Hoan, "..."

Mặc Thời Khiêm vươn tay khoát lên vòng eo của cô, ôm người cô vào trong lòng của mình, môi mông kéo lên, "Lượn quanh một vòng như vậy, không phải là muốn để tôi đánh với anh, không nói thắng anh dây dưa nhiều như vậy làm gì?"

Ngón tay Tiêu Ngự mang theo điều thuốc, lười biếng cười, "Anh đây không phải khi dễ người sao, Đường thiếu loại cao thủ thường trú ở Las Vegas đều bại bởi anh ... Tôi nào dám đánh với anh, ném nhả của tôi còn muốn thắng tiền của tôi, tôi rất có thù với anh sao?"

Mặc Thời Khiêm nhìn hắn, thần nhiên nói, "Tiêu Ngự, tôi thật sự là chưa thấy qua đàn ông nào nói nhiều hơn anh, người phụ nữ của tôi còn không nói nhiều bằng anh."

"..."

Tiêu Ngự lặng im vài giây, rốt cục thu hồi đức hạnh biếng nhác của hắn, "Niên đại này không cho phép tôi đánh đánh giết giết, nói nhiều một chút cũng muốn bị khinh bỉ, "

Hắn dập tắt thuốc lá còn dư lại một nửa, khi nâng mắt lần nữa, mặt mày liền lạnh thấu xương âm lãnh vài phân, "Mặc Thời Khiêm, anh và họ Phong kia tẩy trắng có phải tẩy rất bá đạo rồi không, lũng đoạn toàn bộ chỗ ăn chơi Lan Thành, tất cả hệ thống vệ sĩ còn chưa đủ, lão tử mở khách sạn các người cũng giành đất với lão tử, chặn đường tài lộ của người, dễ dàng phá hỏng chính mình trên đường chết."

Nếu nói vết sẹo nơi đuôi mày của hắn, vừa rồi nhìn qua là ngọc trắng có tí vết, như vậy hiện tại dĩ nhiên là sắc bén khiến người cảm thấy đáng sợ.

Tri Hoan yên lặng xê dịch về phía bên cạnh người đàn ông.

So sánh với khí tràng đột biến của Tiêu Ngự, Mặc Thời Khiêm càng có vẻ gọn sóng không sợ hãi, "Có phải tin tức của anh rất lạc hậu rồi không, anh muốn tính số, tìm Phong Hành, hiện tại tất cả những chuyện anh nói đều ở trong tay của anh ta, giữ thủ hạ của tôi có ích lợi gì."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 231: Tính Số.2

Đôi mắt Tiêu Ngự híp hẹp dài, nâng môi cười lạnh, "Không phải các người tốt đến chẳng phân biệt được anh tôi, anh ta có cái gì mà anh không thể quyết định?"

Mặc Thời Khiêm lúc có lúc không vuốt tóc cô gái, thần sắc đậm nhạt, "Thủ hạ của tôi ném nhả của anh, ba trăm ngàn tôi có thể ứng ra thay cô ta, muốn nhiều hơn, không có, về phần đất..."

Anh kéo kéo môi mông, kéo ra độ cong lãnh liệt, "Tiêu Ngự, thật vất vả có cơ hội để tôi mặt đối mặt bàn với tôi, anh thật sự không chuẩn bị nói với tôi một chút chuyện mới xảy ra? Cô ta không phải phụ nữ của tôi, chức tổng giám đốc này, tôi cũng không phải không làm liền không thể."

Tri Hoan sững sốt, ngẩng đầu nhìn người đàn ông ôm cô.

Cái gì gọi là -- chức tổng giám đốc này cũng không phải không làm liền không thể?

Tổng Xu... có liên quan gì với chuyện này?

Tiêu Ngự nghiêm mặt nhìn nhau vài giây với Mặc Thời Khiêm, không khí đều giống nhau yên lặng.

Thắng đến hắn lại a một tiếng thấp bật cười, đánh vỡ căng co tĩnh mịch này, cả người lại khôi phục không đúng đắn lúc trước, nửa híp mắt, xuy xuy

cười, "Vậy không có ý nghĩa , các người đoạt đất của tôi không cho tôi mở khách sạn, vậy tôi đành phải chơi với phụ nữ, bằng không..."

Người đàn ông nâng nâng cằm, chỉ về phía Trì Hoan, ý cười tà bĩ, "Gọi người phụ nữ của anh tiếp nhận vị hôn thê của anh tiếp tục theo chân bọn họ đánh cuộc, trước khi thuyền cập bờ thắng sáu trăm ngàn, chuyện này liền xóa bỏ, nếu thua... để cô ta theo tôi một buổi tối."

Mặc Thời Khiêm cúi đầu thần nhiên nói, "Để cho một đám dân cờ bạc đánh cuộc với một người phụ nữ, loại chuyện không biết xấu hổ này đàn ông bình thường thật sự không làm được."

Tiêu Ngự câu môi cười, "Anh hỏi người ở đây một chút, ai cảm thấy tôi là đàn ông bình thường."

Mặc Thời Khiêm, "..."

Anh cúi đầu nhìn cô gái trong lòng, "Trì Hoan, em biết đánh bài không?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 232: Đối Cách Chơi.

Trì Hoan nháy mắt mở to hai mắt nhìn.

Người đàn ông inhies mầy, "Biết hay là không biết?"

"Em chỉ biết một chút..."

Cô trưởng thành trong cảnh ngư long hỗn tạp, đánh bài cô khẳng định sẽ biết, nhưng hưng trí không cao, chưa bao giờ là cao thủ, càng đừng nói so với một đám khách quen của chiếu bạc.

Mặc Thời Khiêm nâng mắt một lần nữa, nhìn Tiêu Ngự bởi vì anh hỏi Trì Hoan mà hưng trí dạt dào, trên môi nhiễm lên vài phần ý cười, "Anh muốn đất Phong Hành cướp đi từ trong tay anh, chúng ta đổi lại cách chơi."

"À?"

"Để cho người phụ nữ của tôi dạy người phụ nữ của Phong Hành, chơi với bọn họ, nếu đêm nay thắng ba trăm ngàn, anh thả Tống Xu, nếu thua, đất thuộc về anh."

Đuôi lông mày Tiêu Ngự nhướng lên rất cao, "Phong Hành có phụ nữ khi nào?"

Mặc Thời Khiêm câu ra tươi cười bạc lãnh, "Anh ngay cả anh ta có phụ nữ cũng không biết, cho nên đất mới bị anh ta cướp đi."

Tiêu Ngự cười nghiêng ngả, "Anh tùy tiện kéo một người phụ nữ tới nói là của anh ta, tôi đi đâu giải oan?"

Mặc Thời Khiêm nghiêng đầu, ánh mắt nhìn về phía một phương hướng, "Sở Tích."

Sở Tích ở đây sao?

Sao cô ấy sẽ ở loại địa phương này?

Trì Hoan tìm theo tầm mắt anh, trong đám người thật đúng là tiêu sái đi ra một thân ảnh xinh đẹp cao gầy .

Cô nhìn không được hỏi, "Sao cô ở nơi này?"

Sở Tích nhìn Mặc Thời Khiêm, nghe được giọng nói mới nhìn Trì Hoan, nhủ mi tâm, vẫn là trả lời , tiếng nói là lạnh lạnh đạm tĩnh, "Làm việc, du thuyền tìm nghệ sĩ đàn dương cầm lâm thời, tiền lương rất cao."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 233: Đổi Cách Chơi.2

Tri Hoan, "À..."

Làm... việc.

Cô ấy vẫn chìm ngập ở sau đám người, Tri Hoan không biết Mặc Thời Khiêm làm sao phát hiện ra cô ấy.

Biết Tiêu Ngự khẳng định sẽ hỏi, cho nên Tri Hoan hỏi ra trước, "Cô... cùng một chỗ với Phong Hành?"

Sở Tích nghĩ nghĩ, mày xinh đẹp nhũn lại, một lát sau mới trịnh trọng nói, "Trước kia cùng một chỗ, về sau cũng sẽ cùng một chỗ."

Đó chính là hiện tại cũng không có cùng một chỗ.

Tri Hoan, "..."

Tiêu Ngự, "... Đừng tưởng rằng bộ dạng xinh đẹp tôi liền tin tưởng cô là người phụ nữ của Phong Hành."

Sở Tích không hồn giật nhìn về phía hắn, "Tôi rất nhanh sẽ phải."

Tiêu Ngự, "..."

Tri Hoan nhìn người đàn ông miệng vừa tiện lại độc này, bị hắn chặn một buổi tối, rốt cục thấy hắn cũng bị người chặn, có loại vui sướng nói không nên lời.

Mặc Thời Khiêm hít một hơi thản nhiên nói, "Bởi vì cô ấy, Phong Hành mới vẫn không có phụ nữ, phân lượng này có đủ hay không?"

Tiêu Ngự cúi đầu miễn cưỡng cười, "Tôi mới khích lệ tình anh em các người một chút, anh cứ như vậy ở sau lưng đâm anh ta một dao nhỏ?"

Trên môi Tiêu Ngự câu ra nụ cười có chút suy sút không kèm chế được, ánh mắt không nhanh không chậm xẹt qua từ trên người bọn họ, vuốt cằm cúi đầu cười, "Anh luôn thông dong như vậy, nhìn thực rất chán ghét."

Mặc Thời Khiêm người này không làm chuyện không nắm chắc, điểm hiểu biết ấy hắn vẫn phải có, mặc dù hai người phụ nữ này nhìn qua phần thắng không lớn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 234: Ăn Không Vô.

Tri Hoan một thiên kim thị trường sa sút, những năm trước đây tinh lực của cô ta đều đặt ở trên chuyện Mặc Tây Cổ và diễn xuất này, không có khả năng tinh thông đánh bài.

Về phần một cái khác...

Dựa theo ấn tượng đập vào mắt sắp xếp: Trắng, xinh đẹp, khí chất đến từ dòng dõi thư hương, lãnh đạm.

Nếu nói Tri Hoan là hoa phú quý nhân gian, kiều mỹ giáo hoạt, vậy người phụ nữ kia thậm chí là không có có khí khói lửa, đòi mất lạnh nhạt không có gì.

Nhưng cô ta hiển nhiên... lại càng không giống là người biết đánh bài hơn Tri Hoan.

Lấy kinh nghiệm của hắn với phụ nữ, Sở Tích là bộ dáng tiểu thư khuê các tinh thông cầm kỳ thư họa bằng cấp cao điển hình.

Mặc Thời Khiêm cười gọn sóng không sợ hãi, "Nếu anh sợ thua, giao Tống Xu cho tôi, ba trăm ngàn ở trước khi thuyền cập bờ sẽ tới trên tài khoản của anh, sẽ không để anh lỗ vốn."

"Được, nhưng tôi còn có một điều kiện."

Mặc Thời Khiêm nhướn mày, đăm đăm nhìn hắn.

"Các cô thua, đất thuộc về tôi, người cũng thuộc về tôi, " Tiêu Ngự cười càn tà khí, tiếng nói gọi cảm lại vô lại, "Miếng đất nát kia tôi nghĩ muốn, cũng không phải không có liên không thể, bao nhiêu chuyện, ngược lại là hai anh em các người chiếm hai đóa hoa xinh đẹp nhất của Lan Thành, thực mẹ nó sốt ruột."

Các cô này, chỉ Trì Hoan và Sở Tích.

Hai đại mỹ nhân nổi danh của Lan Thành, tuy rằng hắn cũng không có húng trí rất cao này, nhưng nếu đến bên miệng, ném thử cũng không tệ.

Trì Hoan cắn môi, ngẩng đầu nhìn người đàn ông ôm mình, trong ánh mắt có chút tức giận và ủy khuất.

Mặc Thời Khiêm hoàn toàn không nhìn cô, thân nhiên từ từ hỏi đáp, "Nếu người của anh thắng, Tống Xu và Sở Tích đều cho anh, Trì Hoan anh ăn không vô, anh muốn nhúng chàm cô ấy, tôi sẽ cắt đứt chân thứ ba của anh."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 235: Ăn Không Vô.2

Trì Hoan, "..."

Tiêu Ngự, "..."

Sở Tích...

Phong Hành thật sự sẽ phát giận với hắn đi, lần trước hắn lái xe đụng cô, đã bị Phong Hành đụng móp xe.

Tiêu Ngự liếc mắt da thịt trắng nõn của Sở Tích, lại nhìn Mặc Thời Khiêm.

Người đàn ông trẻ tuổi bên người hắn hạ giọng nói, "Anh Ngự, nam Trì Hoan bắc Sở Tích, hái một đóa thì một đóa, miễn cho đều bị hai anh em hắn chiếm toàn bộ."

Sốt ruột.

"Này, " Vết sẹo đuôi lông mày người đàn ông trở nên tà khí quý mị, thân hình hắn nghiêng ra sau, ánh mắt nhìn chăm chăm người đàn ông cao ngất lạnh lùng kia, ngữ điệu nghiền ngẫm, "Đến đây đi, chơi đến hừng đông."

Tiếng nói bình tĩnh lạnh lùng thân nhiên vang lên, "Tôi không đánh."

Tiêu Ngự đang tách bật lửa, đang châm thuốc, thỉnh thoảng nghe một câu như thế, ngẩng đầu liền nhìn thấy bóng dáng Sở Tích xoay người muốn đi.

"..."

Mặc Thời Khiêm trầm thấp đăm đăm nói, "Cô thắng đêm nay, tôi nói cho cô biết mật mã cửa nhà trọ anh ta."

Sở Tích nhất thời ngừng bước chân, xoay người, thẳng tắp nhìn về phía hắn, "Thật sự?"

"Đương nhiên."

Cô nhú mày lại, "Nhưng tôi không biết."

"Trì Hoan dạy cô."

Mi tâm của cô chưa giãn ra, ngược lại rất do dự.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 236: Chỉ Số Thông Minh Cao.

Xem ra, cô thực động tâm

Vài giây sau, cô gật đầu, "Được."

Tiêu Ngự vẫn là châm thuốc, nhưng hần kẹp ở ngón giữa không có hút, "Người phụ nữ này cô có chương ngại trí thông minh không? Hôm nay anh ta nói cho cô biết mật mã, ngày mai Phong Hành có thể thay đổi."

Sở Tích gất gao nhứ chặt mày lên, lại nhìn về phía Mặc Thời Khiêm, "Anh ta không thể đổi mật mã."

Tiêu Ngự nhứ mi tâm, tức giận nói, "Không đổi mật mã, anh ta có thể đổi chỗ ở."

Hắn thật sự là không thích nói chuyện với người chỉ số thông minh thấp, ngu xuẩn như vậy xinh đẹp hơn nữa cũng vô dụng.

Mặc Thời Khiêm bình tĩnh, thuận miệng nói, "Vậy để anh ta ở với cô."

Tiêu Ngự, "..."

Trì Hoan, "..."

Thật sự là một ý nghĩ bán đứng anh em mới.

Hai bên đều có vệ sĩ và thủ hạ, rất nhanh nâng bàn lên lần nữa, tìm một bộ bài mới.

Mặc Thời Khiêm vuốt tóc cô gái, cúi đầu nhìn cô, thân nhiên nói, "Em coi như là chơi với bạn bè, không cần có áp lực, dạy Sở Tích biết là được."

Trì Hoan thực hoài nghi, "... Cô ấy thật sự được không?"

Mặc Thời Khiêm thân nhiên, "... Không biết, nghe nói chỉ số thông minh cao."

Nghe nói? ?

Được rồi

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 237: Chỉ Số Thông Minh Cao.2

Trì Hoan ngẩng lại, giống như thật là không có chuyện của cô.

Cô nhỏ giọng nói, "Nếu Sở Tích xảy ra chuyện, Phong Hành thật sự sẽ không trở mặt với anh sao?"

Mặc Thời Khiêm, "Hắn là sẽ."

Anh nghĩ nghĩ, ngừng đầu đàm thanh nói với người phụ nữ gọn sóng không sợ hãi yên tĩnh ngồi ở chiếu bạc bên cạnh, "Cô kết hôn một lần, anh ta đã muốn thực ghét bỏ cô, nếu cô thua trận này nữa bị người đàn ông khác nhúng chàm ... Không bằng trực tiếp theo Tiêu thiếu quên đi, dù sao anh ta cũng còn rất thương phụ nữ."

Sở Tích ngừng đầu, nhìn về phía Tiêu Ngự, biểu tình thực ghét bỏ nói, "Tôi không cần."

Mọi người, "..."

Tiêu Ngự, "..."

Hắn cũng không phải chưa từng bị phụ nữ cự tuyệt qua, nhưng bị ghét bỏ như vậy, thật đúng là mẹ nó là lần đầu tiên.

Mặc Thời Khiêm nói Sở Tích không biết, chính cô cũng nói không biết, mấy ván lúc trước tự nhiên là Trì Hoan lên.

Tiêu Ngự và Mặc Thời Khiêm đều ngồi ở nơi cách chiếu bạc không xa không gần, vừa có thể thấy rõ ràng chiến cuộc, cũng không thể gia nhập chiến cuộc.

"Rốt cuộc là ba trăm ngàn, hay là năm trăm ngàn?"

Tiêu Ngự, "Năm trăm ngàn."

Mặc Thời Khiêm là không nhanh không chậm lạnh lùng, "Bị người lừa gạt ngay trước du thuyền, tổn thương tự tôn, ba trăm ngàn."

Tiêu Ngự, "..."

Trì Hoan ngồi xuống, "Vậy chính là ba trăm ngàn."

...

Sở Tích ngồi ở bên cạnh Trì Hoan, đôi nhìn chăm chăm bài trong tay cô, mắt cũng không nháy.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 238: Dây Dưa Lẳng Nhàng.

Ván thứ nhất, Trì Hoan thua không hề trì hoãn.

Sau khi ván thứ hai bắt đầu, Sở Tích ở một bên thần nhiên nói, "Mỗi khi cô đánh một lá bài ra, nói cho tôi biết vì sao."

Trì Hoan nghiêng đầu, nhú mày nói, "Vậy không phải bài của tôi đều sẽ bị bọn họ biết?"

Sở Tích nói, "Bọn họ không biết, chẳng lẽ cô có thể thắng?"

Trì Hoan cũng không còn lời gì chống đỡ, "... À, được rồi."

Sau ba ván, Sở Tích thay Trì Hoan lên.

Sở Tích tự mình lên trước hai đợt, Trì Hoan ngẫu nhiên vẫn muốn đẩy cô ấy một ít quy tắc có vẻ đặc thù, thậm chí là kỹ xảo --

Dù sao lúc trước đều không thắng được, hai cô thua rất bình thản.

Tiêu Ngự hí húp mắt xem Sở Tích chơi mười lăm phút đồng hồ, liền cơ bản có thể xác định, người phụ nữ này là trụ cột thật sự.

Bởi vì không quen, cho nên mỗi lần Sở Tích ra bài đều rất chậm.

Mấy người khác đều là tay già đời, sao chịu được chậm chạp như vậy, không ngừng thúc giục, cuối cùng bị mài đến đều nổi tính tình lên, "Ta khát, cô mẹ nó có thể nhanh lên hay không?"

Trì Hoan nâng mắt, không kiên nhẫn nói, "Đàn ông mà dây dưa lẳng nhàng, các người có phiền hay không? Tôi chơi mệt chực với một đám phụ nữ cũng không nói nhiều bằng các người."

Dây dưa lẳng nhàng?

Hắn mẹ kiếp ai dây dưa lẳng nhàng?

Lại một lát sau.

Nhà dưới chờ Sở Tích ra bài đợi ước chừng ba phút thật sự không nhịn được, "Cầu cô nhanh lên được không?"

Trì Hoan không nói chuyện, bởi vì cô nhắm mắt lại đang ngủ gà ngủ gật ...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 239: Dây Dưa Lẳng Nhẳng.2

Sở Tích qua vài giây mới thản nhiên lẳng lẳng nói, "Đội lát nữa đi."

Một tên khác hung tợn nói, "Mẹ nó, lần sau lão tử không bao giờ chơi bài với phụ nữ nữa."

Người phụ nữ này quả thực là con lười trên thân, chậm đến làm cho người ta ngay cả thắng cũng không có lạc thú, ồn ào cô ta một câu, Trì Hoan sẽ sặc bọng họ hai câu.

Lại không thể gọi nhíp cãi nhau với phụ nữ.

Huống chi cô lại nhanh mồm nhanh miệng, còn là người phụ nữ của Mặc Thời Khiêm

Muốn điên.

Đại khái ba tiếng sau, tình huống dần dần chuyển tốt.

Sở Tích dần dần đuổi kịp tốc độ của bọn họ, không còn là bộ dáng mỗi lá bài đều phải suy nghĩ.

Hơn nữa bắt đầu thắng ngẫu nhiên

Lúc trước tuy rằng luôn luôn đang thua, nhưng vì thật sự quá chậm ... thua cũng không nhiều.

Tiếp qua một tiếng, cô ra bài liền rất nhanh.

Trì Hoan ngủ một giấc sau khi tỉnh lại, khuôn mặt mê mẫn hỏi Sở Tích bên người, "Tình huống gì rồi."

Sở Tích giống như Trì Hoan, làm việc và nghỉ ngơi rất tốt, này đã là thời gian cô đi ngủ, nhện không được ngáp một cái nho nhỏ, nhúu mày lại nói, "Nếu bọn họ có thể nhanh lên, có lẽ có thể thắng ba trăm ngàn."

Trì Hoan vừa nghe, thông minh lập tức thanh tỉnh lại, cúi đầu nhìn đồng hồ trên cổ tay, ngồi ngay ngắn, nhìn về phía người đàn ông đang cân nhắc ra bài, "Sao anh chậm như vậy, nhanh ra đi."

Người đàn ông kia không quan tâm cô.

Qua mười giây, Trì Hoan lại lên tiếng, "Đều một phút đồng hồ rồi, sao anh cứ dây dưa lẳng nhẳng như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 240: Thúc Giục.

Người đàn ông muốn ra bài bị cô thúc giục không kiên nhẫn, "Cô mẹ nó nói bừa, nào đến một phút đồng hồ?"

"Kim giây đều đi một vòng rồi, không phải một phút đồng hồ vậy là mấy phút?"

Người phụ nữ này thật sự là...

Người đàn ông kia bị nhiều phiền lòng, rút một tấm ở trong hai do dự ném ra.

Kế tiếp bởi vì bị Trì Hoan thúc giục thanh, ở trong thời gian nhà trên lo lắng liền nghĩ muốn ra bài xong, ném ra ngoài theo.

Trì Hoan liếc người kế tiếp một cái, lạnh lạnh nói, "Nhìn xem phản ứng nhà trên anh rất nhanh nhẹn, nhanh lên."

Đánh bài vốn chính là một kỹ thuật sống, chính là cần suy nghĩ.

Có một người phụ nữ vẫn quát tiếng huyên náo, thực ảnh hưởng ý nghĩ.

Người đàn ông muốn ra bài quyết định không để ý tới Trì Hoan.

Trì Hoan cúi đầu nhìn chăm chăm đồng hồ, "Hai mươi giây."

"Năm phút."

"..."

"Hai phút."

"Anh có được không vậy, nếu không được bảo anh Ngự các người đổi một người nhanh hơn đi?"

Tổng cộng mới qua chưa đến nửa phút!

Người đàn ông miễn cưỡng bình tĩnh ra bài.

Sở Tích tùy tay ném theo.

Trì Hoan chống lại ánh mắt nhà dưới của cô, mỉm cười, "Lại là anh, nếu anh vẫn chậm chậm như vậy, đừng nói đàn ông không muốn chơi với anh, phụ nữ cũng sẽ không nguyện ý chơi với anh."

Người đàn ông đã bên bờ vực nóng nảy, "Cô mẹ nó im lặng một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 241: Thúc Giục.2

Người phụ nữ này cố ý, làm cho người ta không có cách nào suy nghĩ.

Nhất là Sở Tích vốn cũng đã bắt đầu làm cho bọn họ có cảm giác áp bách.

Người phụ nữ này là quái vật từ đâu chạy tới?

Trì Hoan tươi cười ngọt ngào, nhưng trong ánh mắt không hề có độ ấm, "Anh tin hay không, lại mắng thô tục với tôi nữa, về sau mỗi ngày đi ở trên đường đều sẽ bị đánh?"

"..."

Người đàn ông kia không nói, cúi đầu sửa sang lại bài, ra bài.

Dưới tình huống cảm xúc táo bạo, trình độ không hề nghi ngờ sẽ giảm xuống.

Kế tiếp là ngồi ở đối diện Sở Tích.

Trì Hoan chống má theo dõi anh ta, cười tủm tỉm, "Vị đại ca này, hiện tại là tháng mười hai, sao đầu anh đều là mồ hôi vậy?"

"Loại tình huống này của anh thực mới có thể là thận hư ôi chao."

"Thận của anh cũng hư đến ảnh hưởng đầu óc sao?"

"..."

Tay nắm bài của người đàn ông gân xanh thẳng bạo, muốn phát giận lại không thể phát tác.

Mẹ nó, ai tới che miệng người phụ nữ này lại!

Kế tiếp ngồi ở bên tay trái Sở Tích, anh là tỉnh táo nhất trong ba người đàn ông.

Anh ta suy nghĩ vài phút, mặc kệ người phụ nữ ồn ào như thế nào.

Nhưng vừa đến phiên anh ta, Trì Hoan liền đứng dậy .

Cô lại có thể đi rồi?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 242: Không Văn Hóa, Không Tố Chất.

Người đàn ông hoài nghi, ánh mắt đi theo thân ảnh Trì Hoan, kết quả đụng tới ánh mắt lạnh lạnh khinh bỉ của Sở Tích, "Anh còn có tâm tư nhìn phụ nữ? Nhanh lên."

"..."

Im lặng luân một vòng, không có tiếng người phụ nữ kia líu ríu thúc giục, ba người đàn ông cảm thấy không khí đều mới mẻ .

Sau đó Trì Hoan bưng một ly trà trở lại.

Miệng vẫn không ngừng, hẳn là khát nước.

Đến khi cô trở về lại luân một vòng, đều xem như im lặng, cô thấp đầu thổi trà.

Ba người không hện mà cùng cầu nguyện trời cao: Để cho người phụ nữ này yên tĩnh một lát đi, thật sự sắp bị cô phiền chết rồi.

Hơn nữa đều là nói nhao nhao ồn ào, chỉ có Sở Tích không chịu ảnh hưởng chút nào, mặc kệ là bọn họ thúc giục cô, hay là Trì Hoan thúc giục bọn họ, cô quả thực giống như một kẻ điếc. Lại đến người đàn ông bên tay trái Sở Tích ra bài.

Trì Hoan đã muốn im lặng hai đợt, bọn họ kinh hi nghĩ đến cô thật sự ồn ào một mối.

Sau đó --

"A..."

Người đàn ông đang suy tư ra bài đột nhiên cả người đến nhảy dựng lên, "Cô mẹ nó..."

Không đợi anh ta rống xong, Sở Tích liền nhíu mày lại thân nhiên lạnh lạnh cắt đứt anh ta, "Vì sao các người luôn thích nói thô tục với phụ nữ? Cho dù không văn hóa , chẳng lẽ không thể có chút tố chất sao?"

Bọn họ không văn hóa?

Bọn họ không tố chất?

Người đàn ông tung hoành sông bạc hắc đạo ủy khuất kêu với Sở Tích, "Cô ta dội nước nóng lên người tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 243: Không Văn Hóa, Không Tố Chất.2

Hai người phụ nữ này... Quả thực chính là khi dễ người! !

Tri Hoan chính là không nhanh không chậm thu hồi cái ly, ngược mặt rất "Áy náy" thực vô tội nói, "Thực xin lỗi nha, tôi vốn muốn nhìn nhìn lên bài của anh một chút, không nghĩ tới không cầm chắc cái ly, dội lên người anh."

Vốn muốn nhìn lên bài của anh...

Khi dễ người, thực đặc biệt sao có khi dễ người như vậy.

Sở Tích nhân nhát liếc quần ướt nhẹp của người đàn ông, "Cô ấy mới vừa uống một ngụm, có thể nóng bao nhiêu, có cần kêu lớn tiếng như vậy sao, còn chơi nữa hay không? Không chơi nhường chỗ, tiếp tục nhanh rút khỏi bài một chút, chậm trễ thời gian."

Một búng máu chặn ở cổ họng.

Hôm nay thật sự sắp bị hai người phụ nữ kẻ xướng người hoạ này làm nôn chết tại đây.

Tiếng nói kiều mỵ của Tri Hoan lười biếng cười, "Quần này của anh ướt như là... Nhìn thật sự là khiến người ngược người, không bằng đi lên boong thuyền thổi thổi đi, gió biển rất lớn, thổi lập sẽ khô."

Cô khẽ mỉm cười, ngược lại cười tủm tỉm nhìn về phía Tiêu Ngự, "Tiêu thiếu, anh muốn đòi một thù hạ lên không?"

Tiêu Ngự nuốt mây phun khói, ánh mắt đều là âm ngoan, lại cười thấp mê khàn khàn, "Vậy chỉ có thể tôi tự mình lên."

Hơn nữa buổi tối đủ anh thấy rõ ràng vì sao Mặc Thời Khiêm kêu hai người phụ nữ này lên.

Tri Hoan xuất đạo sớm, cho nên cô vào đời rất sớm, hành tẩu vòng giải trí, gặp qua người muôn hình muôn vẻ, phân rõ đủ hạng người, hơn nữa hiểu biết bọn họ, am hiểu tận dụng mọi thứ.

Nếu Tri Hoan này gọi là thông minh, như vậy Sở Tích chính là chỉ số thông minh cao thực thuần túy, trí nhớ và tính nhẩm đều là hạng một, hơn nữa lực chú ý cực kỳ tập trung, rất khó bị quấy rầy.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 244: Tất Cả Đều Vui Vẻ.

Tri Hoan kéo khóa môi lên, ý cười nồng đậm, tốc độ nói chuyện phóng thật chậm, nhưng phun từ đặc biệt rõ ràng, "Khó mà làm được, cho dù anh không ngại tự hạ giá trị con người chơi với một người phụ nữ mới học, Mặc tổng nhà chúng tôi cũng không thể nhìn anh khi dễ phụ nữ của anh em anh ấy như vậy."

Không cần Tri Hoan nói, Tiêu Ngự cũng rõ ràng Mặc Thời Khiêm không có khả năng để cho anh nhúng tay vào.

Tiêu Ngự nhìn hai má tỉnh xảo mình diễm kia, "Nếu cô có thể không làm mấy chuyện xấu, để cho bọn họ im lặng đánh bài, vậy không thể tốt hơn."

Tri Hoan ngáp dài, đặc biệt vô tội, "Nhưng tôi rất mệt nhọc nha, muốn ngủ các người lại ồn ào tôi không thể ngủ, không phiền não cũng không được, vừa phiền não tôi đã muốn làm mấy chuyện xấu."

Tiêu Ngự bùng ly rượu, liếc nhìn người đàn ông lẳng lẳng hút thuốc, "Người phụ nữ của anh nói cô ta mệt nhọc, anh không đi ôm cô ấy ngủ ở chỗ này hút thuốc, anh làm đàn ông như thế nào vậy?"

Dư quang của Mặc Thời Khiêm đều lười liếc anh ta, nhẹ nhàng băng quơ nói, "Cô ấy hiếm khi có hưng trí nháo, để cho cô ấy nháo tận hứng đi, ngược lại anh, có tin đợi đến hưng đồng, anh phải thua tiền không?"

Tiêu Ngự nheo ánh mắt lại quét nhìn trên bàn.

Mặc Thời Khiêm có thể nhìn ra được, anh tự nhiên cũng có thể nhìn ra, hướng chi sông bạc lớn nhỏ ở Lan Thành cơ bản đều ở dưới tay anh, điểm nhân lực ấy anh không thiếu.

Người khác đổ bài dựa vào vận khí và kinh nghiệm kỹ thuật, người phụ nữ tên Sở Tích kia, toàn dựa vào trí nhớ và tính nhẩm.

Hơn nữa Mặc Thời Khiêm đứng ở chỗ này nhìn chăm chăm, mấy tên cao thủ kia đến ngay cả cơ hội cũng không có...

Tri Hoan ngáp mấy cái liền, đầu tựa lưng vào ghế ngồi, chậm rì rì cười với anh, "Tiêu gia, không bằng trước tan cuộc quên đi, mấy tên thủ hạ này của anh chỉ số thông minh rất không qua ải, cộng lại ba tên cũng không sánh bằng một người của tôi... Nhấn mắt rồi thì mất thôi, trở về ngủ một giấc thật ngon, buổi sáng ngày mai thức dậy lại là một hảo hán có thể kiếm tiền ... Chúng tôi cũng có thể trở về ngủ tiếp mấy tiếng, tất cả đều vui vẻ nha."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 245: Tất Cả Đều Vui Vẻ.2

Tiêu Ngự bụng lỵ rượu uống rượu, thật là có chút do dự.

Đánh bài không phải đau lòng về chút tiền rách này, chính là xem mấy tên không có tiền đồ thua tiền của anh, nhằm chán, không bằng trở về ngủ.

Nhưng mà không đợi anh lên tiếng, giọng nữ trong trẻo nhưng lạnh lùng đã muốn vang lên, "Không được, " Ánh mắt Sở Tích vẫn là nhìn chăm chăm bài, thân nhiên nói, "Chưa có đánh tới hừng đông, phải đến hừng đông."

A?

Mặc Thời Khiêm ngẩng đầu liếc liếc mắt một cái, không hé răng.

Tri Hoan quay đầu, mở to hai mắt, "Cô sẽ không phải là đánh bạc nghiện chứ?"

Mặc kệ chỉ số thông minh của cô ấy rất cao, nhiễm lên nghiện đánh bài cuối cùng cũng không phải là chuyện tốt gì, hơn nữa hoàn cảnh sông bạc chân thật phức tạp hơn bây giờ nhiều, bởi vì có Mặc Thời Khiêm ở một bên nhìn chăm chăm, bọn họ mới không dám chơi xấu, gian lận.

Sở Tích nghiêng đầu, mỉm cười với Tri Hoan, ngữ điệu có chút vui vẻ, "Tôi thuê nhà trọ tiền thuê rất đắt, cho nên tôi mới đến làm người chơi đàn dương lam thêm, nếu tôi có thể ở trước hừng đông thắng mấy chục vạn, tôi có thể trả luôn một năm tiền thuê ."

Tri Hoan, "..."

Tiêu Ngự, "..."

Người phụ nữ này đường nào chạy như thế nào vậy?

Anh đã nói nếu chỉ số thông minh cao, bằng cấp nói vậy cũng không thấp, sao sẽ lưu lạc đến làm thêm ở loại địa phương ngư long hỗn tạp này, tiền thuê mấy chục vạn một năm... Đặc biệt sao cô ta thuê nhà trọ hay là muốn cao ộc vậy?

Cuối cùng, Sở Tích nhìn về phía Mặc Thời Khiêm, như muốn xác nhận hỏi, "Nếu tôi thắng tiền vượt qua ba trăm ngàn, nhiều hơn hẳn là của tôi đi?"

Mặc Thời Khiêm, "... Ừ."

Cô vừa lòng gật gật đầu, tiếp tục tập trung vào ván bài.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 246: Trở Về.

Tri Hoan khó hiểu hỏi, "Mấy chục vạn? Cô thuê nhà trọ như thế nào?"

Ngược lại không phải cô xen vào việc của người khác, cô và Sở Tích tiếp xúc không sâu, nhưng mơ hồ cảm thấy tuy rằng chỉ số thông minh của cô ấy cao, nhưng... cũng không khôn khéo, bị lừa cũng không phải không có khả năng.

Vấn đề này, tiếng nói trầm thấp của người đàn ông thân nhiên trả lời, "Cô ấy muốn thuê nhà trọ đối diện Phong Hành."

Tri Hoan, "... À."

Tri Hoan không rõ ràng cụ thể lắm, nhưng Tiêu Ngự là biết được, Phong Hành sống một mình, nhà trọ của anh ta là kiến trúc tốt nhất phồn hoa nhất ở Lan Thành, tuyệt đối tắc đất tắc vàng, qua cửa sổ sắt đất xuyên thấu có thể quan sát cả tòa thành phố đèn đuốc phồn hoa.

Tri Hoan nghĩ nghĩ, đồng tình nói với Tiêu Ngự, "Xem ra đêm nay anh không những không giành lại được đất, ngủ không được với phụ nữ của Phong Hành, còn phải hiến cho một năm tiền thuê cho người theo đuổi anh ta..."

Cuối cùng, cô mặt mày cong lên, từ đáy lòng nói, "Tiêu gia, anh thật sự là khảng khái."

Tiêu Ngự, "..."

... ..

Du thuyền ở lúc nửa đêm về sáng cũng đã trở về địa điểm xuất phát.

Ước chừng ở lúc hơn bảy giờ sáng, liền trở lại bến tàu.

Trắng đêm không ngủ, trên mặt lớn cỡ bàn tay của Tri Hoan đều là buồn ngủ, gió buổi sáng vẫn đang rất lớn, khi từ boong thuyền trở lại trên đất bằng, cả người cô đều tựa như sắp bị thổi đi rồi.

Chẳng qua Mặc Thời Khiêm vẫn luôn nắm tay cô, tay người đàn ông ấm áp dày rộng, rất cảm giác an toàn.

Xa xa liền thấy Phong Hành dựa ở trên thân xe Pagani màu bạc, ở trời lạnh như vậy, trên người anh ta chỉ mặc một áo khoác màu đen nhìn qua thực đơn bạc, thon dài mà ngọc thụ lâm phong, trên người cũng không có âm u và bí khí nồng đậm rõ ràng như Tiêu Ngự vậy, nhưng lại có vẻ lười biếng và không chút để ý.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 247: Trở Về.2

Mặc Thời Khiêm là nhìn thấy anh ta đầu tiên.

Sau đó là Sở Tích.

Tiêu Ngự là ở phía sau nhìn thấy Sở Tích đột nhiên cước bộ nhanh hơn, tóc dài màu đen tung bay khoa trương ở trong gió biển, mới theo phương hướng chạy của cô thấy được Phong Hành phía cuối.

Sở Tích chạy tới ôm lấy thắt lưng người đàn ông, người đàn ông ngậm thuốc lần này phá lệ không có ngăn cô, cúi đầu lãnh nghệ liếc cô một cái, "Sao cô lại ở chỗ này?"

Cô không trả lời, ánh mắt như ngôi sao mạng theo lấp lánh, vui vẻ nói, "Mặc Thời Khiêm nói, về sau anh sẽ ở cùng em."

Phong Hành, "..."

Trò gì vậy?

Anh gỡ thuốc ngậm trên môi xuống, híp mắt nhìn người đàn ông đi tới trước mặt, tựa tiểu phi tiểu, "Sáng sớm lão tử gọi xe cứu thương tới cho cậu, cậu ở sau lưng tôi làm gì?"

Mặc Thời Khiêm liếc anh ta một cái, lại thân nhiên nhìn Sở Tích, không hề có lòng áy náy, gọn sóng không sợ hãi trần thuật, "Tiêu Ngự ghi hận cậu giành đất của anh ta, bắt thủ hạ của tôi, cô ấy thay cậu thắng ván bài trở về, tôi thay cậu đáp ứng cô thu lưu cô ấy cùng nhau ở."

Phong Hành mặt không chút thay đổi, "..."

Ngón tay Sở Tích chui vào áo khoác của anh, ngược mặt, tiếng nói thanh nhuyển, thật cẩn thận nói, "Lát nữa anh về nhà sao? Em cùng trở về với anh."

Phong Hành lần này ra tay, trực tiếp ngăn cô từ trên người của mình, lạnh lùng cười nhạt, "Nếu là anh ta đáp ứng cô, vậy cô liền ở cùng anh ta, tôi không đáp ứng."

Gió biển thổi tóc dài của cô lên, có vài sợi tóc thổi phất đến trên mặt của cô, trắng nõn xinh đẹp tuyệt trần, đầm đìa đáng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 248: Trúng Độc Cồn.

Sở Tích lại lập tức vươn tay túm góc áo anh, "Em vừa mới thắng bảy mươi vạn... Em có thể trả anh tiền thuê."

Phong Hành, "..."

Tiêu Ngự nửa híp mắt nhìn một màn này, không ra tiếng.

Thủ hạ phía sau anh nhìn không được, "Ta kháo, có phải người phụ nữ này có hai mặt hay không, biến sắc mặt giống như thay đổi một người."

Phong Hành không quan tâm Sở Tích, anh trực tiếp nhìn về phía Mặc Thời Khiêm, liếc nhìn Trì Hoan trong lòng anh ta, môi trên mím ra nụ cười nhạt, che giấu vài phần âm trầm.

Nhưng mặt tuấn mỹ nhìn qua vẫn là tựa tiểu phi tiểu, "Anh cố ý bảo tôi kêu xe cứu thương cho quản lý - thủ hạ của anh, bác sĩ và y tá đều ở phía sau ... Không phải là trúng độc cồn thôi, biến thành phí nhiều công sức như vậy, tôi còn tưởng rằng là Trì Hoan chứ."

Nói xong, còn thực ý vị thâm trường liếc mắt nhìn Trì Hoan một cái.

Mặc Thời Khiêm, "..."

Trì Hoan vốn là rất mệt nhọc, tựa vào trong lòng người đàn ông tùy thời đều giống như sắp ngủ đi, nghe câu như thế, giống như liên tỉnh táo một chút, đứng thẳng thân thể.

Tổng Xu ở khi bọn họ đến liền say lợi hại, sau đó lại choáng váng đầu, nôn mửa, thực không thoải mái, trên du thuyền có học y nói cô ta có thể trúng độc cồn.

Sau hừng đông Sở Tích đánh thắng bảy mươi vạn chấm dứt toàn bộ ván bài, tuy rằng du thuyền còn chưa có cập bờ, nhưng đã muốn có tín hiệu, Mặc Thời Khiêm liền gọi điện thoại cho Phong Hành, bảo anh ta mang bác sĩ và y tá đến bến tàu.

Tổng Xu là vệ sĩ đang trông chừng, lúc này bác sĩ và y tá đã đi qua.

Trì Hoan nhìn Phong Hành đã muốn thu hồi tầm mắt, lại nghĩ tới đề tài Tiêu Ngự nhắc tới hai lần, cúi mặt mày xuống

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 249: Trúng Độc Cồn 2

Chính là gió thổi tóc dài uốn lượn của cô lên, che giấu nửa bên mặt của cô.

Cô nâng tay vén tóc, sau đó mới ngẩng đầu nói với người đàn ông, "Anh muốn trốn việc nghỉ ngơi không? Hay là theo em cùng nhau trở về? Em muốn trở về ngủ một giấc, buổi chiều lại đuổi lịch trình."

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn cô gái trong lòng, khuôn mặt nhỏ xinh đẹp ngoại trừ buồn ngủ, cũng không có cảm xúc gì khác.

Mi tâm của anh vô ý thức nhú lại, mới cúi đầu nặng nề nói, "Anh trực tiếp đi công ty, An Kha đã qua tới đón em ... Nếu em mệt, hôm nay đều ở nhà nghỉ ngơi, hửm?"

"Không cần, ngủ mấy tiếng liền không sai biệt lắm."

Khi nói những lời này, cô thần sắc tự nhiên, nhưng ánh mắt cũng không có nhìn anh, ánh mắt người đàn ông hơi u ám, không nói thêm cái gì, "Được."

Tri Hoan đã thấy được xe của An Kha, vì thế lui ra từ trong lòng người đàn ông, nét mặt biểu lộ vài phần ý cười, "Em đi trở về, buổi tối gặp."

Mặc Thời Khiêm hạ mắt nhìn chăm chăm cô, "Ừ, về nhà điện thoại cho anh."

"Được."

Tri Hoan dẫn đầu xoay người qua, đi về một phương hướng khác.

Mặc Thời Khiêm vẫn nhìn theo thân ảnh của cô.

Gió biển buổi sáng lớn đến giống như là muốn thổi người đi, vạt áo khoác và tóc dài bị thổi bay kia, làm cho cô gái mảnh khảnh nhỏ xinh thoát nhìn, giống nhau yếu ớt biến mất theo gió.

Vẫn đợi cho cô lên xe, xe Ferrari màu trắng rời đi, anh mới thu hồi tầm mắt, híp mắt mặt không chút thay đổi nhìn về phía Phong Hành.

Phong Hành nhướn đuôi lông mày, "Cậu nhìn tôi làm cái gì?"

Mặc Thời Khiêm thần nhiên nhìn anh ta, lại thần nhiên nhìn Sở Tích, cuối cùng bình tĩnh nói, "Nếu anh ta không cho cô đi vào ở, tôi tìm vài vệ sĩ cho cô."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 250: Lên Xe.

Dứt lời, anh liền trực tiếp mở chân dài, đi nhanh rời đi.

Phong Hành, "..."

Anh cúi đầu, mặt tuấn mỹ đậm mạc nhìn cô gái vui đùa trong ngực anh, môi mỏng kéo lên, lạnh lùng trào phúng, "Sở Tích, xuất ngoại một chuyến, có phải cô ngay cả tâm cảm thấy thẹn cơ bản nhất cũng không có đúng không? Phụ nữ theo đuổi tôi nhiều như vậy, gấp gấp đến mức như cô thật đúng là chỉ có một."

Cô cắn môi, các đốt ngón tay cầm lấy áo khoác của anh có chút trở nên trắng bệch.

Đầu cúi xuống, nhưng cũng không có buông tay.

Phong Hành không kiên nhẫn, "Buông tay."

Cô nhỏ giọng hỏi, "Trở về sao?" Cuối cùng, lại tăng thêm một câu, "Em còn chưa có ăn bữa sáng đâu, em cũng muốn trở về ngủ."

Người đàn ông như là lười quan tâm cô, xoay người liền mở cửa xe, chuẩn bị lên xe.

Vạt áo trong tay Sở Tích động tác theo người đàn ông bị kéo đi, cô đứng ở bên cạnh xe, có chút chân tay luống cuống nhìn người đàn ông trên ghế lái, trên mặt trắng nõn tất cả đều là ủy khuất.

Phía sau vang lên tiếng cười trầm thấp của người đàn ông, "Sở đại tiểu thư, ở trong thế giới đàn ông càng chủ động càng giá rẻ, nếu cô đối bụng, không bằng tôi mời cô ăn bữa sáng?"

Phong Hành hạ cửa sổ xe thủy tinh xuống, một đôi mắt đào hoa lạnh lùng híp lại, "Lớn lên xấu như vậy, học ai đến gần phụ nữ? Cũng không sợ người ta mơ thấy ác mộng."

Tiêu Ngự, "..."

Thủ hạ Tiêu Ngự, "..."

Giảng đạo lý, cho dù trên mặt lão đại nhà hắn có chút vết sẹo, có chút tỳ vết nhỏ nhỏ vậy, kia cũng vẫn là thực vậy gọi phụ nữ thích được không?

Phong Hành nâng thủy tinh lên lại, liếc mắt người phụ nữ đứng ở ngoài xe, "Đứng ngốc làm gì, cô còn có lên xe hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 251: Lên Xe.2

Sở Tích nâng đầu, thấy người đàn ông đang nhìn chính mình, nhãn tình sáng lên, "Được."

Dứt lời liền lập tức vòng qua đầu xe, kéo cửa xe ghế lái phụ ra, xoay người lên xe.

Pagani chuyển xe rồi đi.

Bờ biển, chỉ có Tiêu Ngự lạnh lùng mà hiu quạnh đứng ở trong gió, nửa híp mắt, khuôn mặt tuấn tú sâu thẳm, khó có thể phỏng đoán cảm xúc của anh.

Hai người bên cạnh ở phía sau hai mặt nhìn nhau, "Lão đại, anh sẽ không thật coi trọng Sở Tích chứ?"

"Người phụ nữ kia xinh đẹp thì xinh đẹp, nhưng cô ta giống như khăng khăng một mực với Phong Hành, hơn nữa có chút thiếu tâm nhãn."

Tiêu Ngự chậm rãi liếc bọn họ một cái, "Tôi chỉ là đang nghĩ, vì sao hai kẻ độc thân vạn năm kia đều có phụ nữ, tôi vẫn cô đơn."

"..."

... ..

Sau khi Trì Hoan trở lại biệt thự, tùy tiện ăn chút gì đó liền ngủ.

Vẫn ngủ thẳng đến giữa trưa, để cho mẹ Lý kêu dậy, một mình ăn bữa trưa đơn giản, liền đi ra cửa đến công ty, buổi chiều có một quảng cáo muốn chụp.

Chờ khi chấm dứt kết thúc công việc, đã là sáu giờ chạng vạng, sắc trời gần như đã đen xuống.

Trì Hoan đi ra từ trong cao ốc, An Kha lập tức xa xa liền thấy cô, đã đi xuống xe, chờ cô đến gần mới vươn tay thay cô mở cửa xe.

Trên xe.

An Kha theo thường lệ hỏi người phụ nữ đã muốn thực một môi ở ghế sau, "Trì tiểu thư, là trực tiếp về nhà sao?"

Trì Hoan hơi hơi mở mắt ra, "Ừ..."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 252: Nói Chuyện.

Một âm tiết còn chưa có chấm dứt, di động trong túi xách liền chấn động, cô vươn tay đi lấy, nửa tròn tròn mắt nhìn màn hình di động, là một dãy số không ghi chú.

Cô nhíu mi tâm vài giây, vẫn là tiếp nghe, tiếng nói là một môi khàn khàn, "Xin chào, là ai vậy?"

Làm diễn viên và ngôi sao, liền giống như có hai gương mặt, trên đài vĩnh viễn cười tươi như hoa, cảm xúc đúng chỗ, một khi rời khỏi màn ảnh, một môi và trống rỗng cũng sẽ theo kết thúc mà phóng đại lớn.

Bên tai vang lên là giọng nữ mềm mại dễ nghe, "Tri tiểu thư, không biết hiện tại cô có thời gian hay không."

Giọng nói này Tri Hoan nhận thức, giới giang mà nhu hòa, là Tống Xu.

Thân hình Tri Hoan dựa vào phía sau, nghiêng đầu nhìn cao ốc đèn đuốc sáng trưng, môi đỏ mọng nhấc lên tươi cười thần nhiên, "Tôi vừa kết thúc công việc, Tống tiểu thư không hỏi như vậy, tôi đều sắp cho là có người nhìn chăm chăm tôi."

Tống Xu ở đầu kia nở nụ cười một chút, "Hôm nay mẹ tôi có ý bay tới đây, ép tôi ở bệnh viện không cho tôi xuất viện, vốn là muốn tìm cô... Tri tiểu thư, có thể phiền toái cô tới đây một chuyến không?"

Tri Hoan vẫn là cười thực đậm, "Cô tìm tôi có việc?"

"Chuyện liên quan đến Mặc tổng, " Yên tĩnh một lát, cô ta lại có chút bất đắc dĩ bổ sung nói, "Tri tiểu thư, hy vọng cô tin tưởng tôi không có ác ý với cô, chỉ là có vài chuyện nói ra, đối với cô tốt, đối với tôi cũng tốt."

Tri Hoan hí hóp mắt, môi loãn loãn, tựa hồ đang thờ dãi, "Được rồi, cô nói cho tôi biết địa chỉ."

"Tôi gửi tin nhắn cho cô."

"Ừ."

Cúp điện thoại chưa đến một phút đồng hồ, một tin nhắn liền tiến vào.

Cô cúi đầu nhìn thoáng qua, "An Kha, đi bệnh viện."

... ..

Nửa tiếng sau.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 253: Nói Chuyện.2

Tri Hoan một thân áo khoác, đẩy cửa phòng bệnh ra.

Phòng bệnh cao cấp, ngoại trừ mang theo hương vị nước tiêu độc, cũng không có quá nhiều hơi thở phòng bệnh nồng đậm.

Tống Xu ngồi ở trên giường bệnh, xem bộ dáng như là đang chờ cô.

Bên giường bệnh có một cái ghế, "Mời ngồi."

Tri Hoan mỉm cười, rất hào phóng ngồi xuống, đặt túi xách trong tay lên đầu gối, nâng mí mắt lên thần nhiên hỏi, "Thân thể khá hơn chút nào chưa?"

Tống Xu cười cười, "Không có gì trở ngại, nếu không phải do mẹ tôi, tôi đã có thể xuất viện."

Tối hôm qua cả đêm không ngủ, buổi sáng ngủ bổ sung mấy tiếng, lại bận rộn một buổi chiều, Tri Hoan mệt được lợi hại, tinh thần cũng không tốt lắm, cho nên không có quá hưng trí nói quang co, mở miệng nói thẳng, "Vậy nói thẳng đi, tìm tôi đến, muốn nói cái gì với tôi."

"Lúc lần đầu tiên Tri tiểu thư gặp tôi, tựa hồ liền có điều nghi ngờ với sự xuất hiện của tôi."

Gợn sóng giữa phụ nữ với phụ nữ, có đôi khi đàn ông có thể không hề phát hiện, nhưng đương sự song phương luôn rành mạch.

Tri Hoan kéo kéo môi, cười có chút hưng trí thiếu thiếu, "Chưa nói tới nghi ngờ, chẳng qua, tuổi cô không lớn hơn tôi bao nhiêu, nhưng ngồi vị trí quản lý Clod-Summer, nếu sau tốt nghiệp đi lên từng bậc từng bậc, vị trí hiện tại này, cô hiển nhiên ngồi quá sớm... Mặt khác, hai lần tôi gặp cô, quần áo, giày, túi xách, trang sức của cô, thậm chí bao gồm đồ trang điểm, nước hoa đang dùng, công lại đều vượt xa tiêu chuẩn thu vào của quản lý cấp cao Clod-Summer, tôi đoán hậu trường của cô không nhỏ, của cải rất đầy."

Tổng Xu nhíu mày, gật đầu, giống như có chút bật cười nói, "Thì ra là thế, tâm tư Trì tiểu thư ngược lại cẩn thận hơn tôi nghĩ rất nhiều."

"Trừ phi tôi mù, chuyện rõ ràng như vậy, muốn nhìn không ra được cũng khó."

"Cho nên cô hẳn là đã sớm hoài nghi tôi."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 254: Con Dâu.

Trì Hoan tựa tiểu phi tiểu, "Hoài nghi cô dụng tâm kín đáo? Vậy thật là có một chút, bao gồm chuyện đã xảy ra vào tối hôm qua."

Tổng Xu nhìn cô, rất hứng thú nói, "Vậy sao cô không để cho Mặc tổng đuổi tôi, bây giờ cô hẳn là có lực ảnh hưởng này."

Bàn chân dài nhỏ của Trì Hoan có hơn phân nửa bao vây ở trong giày, ngồi bất chéo, thân mình nghiêng ra sau, mở miệng lần nữa, giọng nói liền có vẻ có chút nũng nịu lười biếng. "Anh ấy là người, bình thường cực kỳ không thú vị, đánh ba gậy đều đánh không ra phản ứng gì, tuy rằng nói có câu tát cho, nhưng ngoại trừ ở trên giường có thể nói ra vài câu dễ nghe, liền giống như là nói yêu đương với một đầu gỗ, có các người cho tôi cơ hội, để cho tôi làm ồn ào cũng rất tốt, dù sao đàn ông và phụ nữ ở cùng một chỗ, cần trao đổi và tác động lẫn nhau."

"Vậy cô đoán tôi là ai?"

"Không biết, trừ phi anh ấy có hứng thú với tôi, vậy tôi có thể sẽ có hứng thú với cô."

"Trì tiểu thư là người thông minh, cũng tốt, nói chuyện với người thông minh muốn thoải mái hơn rất nhiều," Trên mặt Tổng Xu lộ vẻ một tầng cười, thực đậm, là nụ cười tiêu chuẩn đã được nhận qua huấn luyện của thiên kim danh môn, vừa không quá phẫn nhiệt tình, cũng không có vẻ lãnh đạm, "Tôi là người chủ tịch Clod-Summer đặc biệt phái đến bên người Mặc tổng, chủ tịch hy vọng tôi có thể chia rẽ các người, khiến cho Mặc tổng yêu tôi, ông ta nhìn trúng gia thế và năng lực của tôi, hy vọng tôi có thể gả cho Mặc tổng, làm con dâu ông ta."

Thần sắc Trì Hoan gần như không có dao động gì, giống nhau có cười, nhưng nhạt đến gần như không có, chỉ hỏi lại một câu, "Con dâu?"

"Mặc tổng không có nói cho cô biết sao?"

Trì Hoan nâng mắt, "Không có."

"Đó cũng là bình thường, tựa như Trì tiểu thư cô không chịu nhận thức phu nhân Larry, cũng không nói đó là mẹ cô."

Trì Hoan từ chối cho ý kiến, vẫn cười nhạt, "Đúng, cho nên bà ấy nói muốn để cho tôi gả cho người đàn ông nào, tôi đều cho là thú lắm."

Tổng Xu gật đầu, "Tôi hiểu được, Mặc tổng không tính nhận thức chủ tịch, anh ấy cũng không coi tôi là một chuyện."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 255: Con Dâu.2

"Vậy cô tìm tôi đến, là muốn làm gì?"

"Bình tĩnh mà xem xét, sau khi tiếp xúc cách làm người của Mặc tổng, nếu thật sự để cho anh ấy làm chồng, tôi hoàn toàn có thể tiếp nhận, có lẽ anh ấy không tính là tình nhân ôn nhu sẵn sóc, nhưng tuyệt đối là một chọn lựa làm chồng rất tốt, "

Trên mặt Tổng Xu hiện ra một mệt mỏi và tang thương không thuộc loại tuổi này của cô ta, tuy rằng trên mặt vẫn đang mang theo ý cười, giọng nói cũng thực bình tĩnh, "Đám cưới hào môn, tôi nhìn từ nhỏ đến lớn, giai ngẫu bề dẫu rất ít, đại bộ phận đều là vợ chồng bất hoà, hoặc là mỗi người tự chơi, nghe nói phu nhân tổng giám đốc hiện tại của Clod-Summer, năm đó thâm mến tổng giám đốc -- chính là chị dâu của anh trai Mặc tổng, vượt mọi chồng gai thậm

chí chen rót cô gái tổng giám đốc vốn thích, thành công đạt được tru ái của chủ tịch như nguyên gả cho tổng giám đốc, sau khi kết hôn chưa đến hai năm liền hối hận, còn xây mất một đứa nhỏ, nhưng muốn ly hôn đều ly hôn không được, bởi vì liên hệ quan hệ lợi ích rất phức tạp... Hôn nhân như vậy, tôi hơn phân nửa trốn không thoát, nhưng là muốn tôi đi tranh chém giết, thật đúng là rất không có ý nghĩa, hơn nữa một khi tôi thật sự làm chuyện gì phá hư các người, Mặc tổng là người đầu tiên không tha cho tôi, cố hết sức không được cảm ơn, không bằng tôi đi tìm người thích tôi hoặc là rất tốt với tôi."

Tri Hoan lắng nghe cô ta nói, vẫn đợi cho cô ta nói hết, "Cô nói cho tôi biết những chuyện này, là muốn tôi làm gì?"

"Thăng thần mà nói, Tri tiểu thư, "Ánh mắt Tống Xu nhìn cô, giọng nói nhu hòa lại rõ ràng, "Lấy hiểu biết của tôi với chủ tịch, cô muốn gả cho Mặc tổng... tôi gần như nhìn không tới khả năng."

"Thật không."

"Nói với cô những lời này, là vì vị trí hiện tại của tôi cũng thực xấu hổ, tôi cái gì cũng không làm, cho chủ tịch tôi không có cách nào báo cáo kết quả công tác, tôi làm cái gì... Mặc tổng Tri tiểu thư hai vị đều không phải là người dễ gạt, "

Tống Xu dừng vài giây, mới tiếp tục nói, "Mục đích của tôi, tôi nói rõ, nếu hai vị có tính kết hôn, bạch đầu giai lão, như vậy, hoặc là Mặc tổng rời khỏi Clod-Summer, hoặc là, Tri tiểu thư đi tìm phu nhân Larry, nếu để cho cả xã hội thượng lưu phương Tây đều biết, cô là con gái của bà ấy, tuy rằng chủ tịch có thể vẫn là sẽ không hài lòng, nhưng ít ra thân phận này, muốn lên được mặt bàn hơn thân phận hôm nay của cô... Nói như vậy, tôi sớm hết hy vọng, tìm được đường ra, dù sao tôi lớn hơn Tri tiểu thư vài tuổi, dây dưa nữa sẽ già rồi."

Tri Hoan hạ mắt, tầm mắt dừng ở đồng hồ màu vàng trên cổ tay.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 256: Không Vui.

"Nhưng là, nếu Tri tiểu thư không có nắm chắc với tình yêu của các người, hoặc là thậm chí xem Mặc tổng trở thành ván cược, hoặc là người yêu tạm thời, kia không bằng sớm nhường... vị trí này ra, thừa dịp cô còn trẻ xinh đẹp, tiền đồ vừa lúc, đi ra đường khác, dù sao hiện tại tình cảm của các người cũng không quá sâu đậm, tách ra sẽ không quá thống khổ."

Cuối cùng, Tống Xu thần nhiên nói, "Chênh lệch dòng dõi với dòng dõi, hơn nữa ở hào môn... Tri tiểu thư hẳn là rõ ràng hơn bất kỳ kẻ nào, tựa như năm đó Mặc Tây Cô yêu Tô Nhã Băng, nhưng đến nay bọn họ vẫn là giống như người lạ."

... ..

Lúc Mặc Thời Khiêm gọi điện thoại cho Tri Hoan, Tri Hoan ở nhà hàng bên ngoài gọi một bàn đồ ăn, cùng nhau ăn với An Kha.

Người đàn ông nhú mày lại, giọng nói cũng là trầm thấp rõ ràng, "Em và An Kha cùng ở bên ngoài ăn cơm?"

Hôm nay cô chỉ có một quảng cáo muốn chụp, trước khi trời tối hẳn là đã xong, buổi chiều cô cố ý nâng cao hiệu suất, liền vì buổi tối trở về cùng nhau ăn bữa tối với cô.

Kết quả anh đã trở lại, cô lại ăn ở bên ngoài.

"Đúng vậy, buổi chiều em mệt muốn chết rồi, rất đói bụng, cho nên ăn cơm ở gần đó, An Kha cũng chưa ăn, em gọi cô ấy cũng ăn."

Yên tĩnh một hồi lâu, giọng nói người đàn ông mới lại vang lên lần nữa, "Khi nào thì trở về?"

Tiếng nói của cô rất nhẹ lười biếng, mang theo một mùi không lộ rõ, "Ăn xong sẽ trở lại, thật mệt."

Mặc Thời Khiêm không nói thêm gì, "Ừ, được."

Cúp điện thoại, tiện tay thả điện thoại đi động trở về trong túi xách, cầm đĩa lên tiếp tục ăn cơm.

An Kha ở đối diện ánh mắt phức tạp nhìn cô, chần chờ một lát vẫn là mở miệng, "Tri tiểu thư... Tống quản lý kia, nói chuyện gì khiến cô không vui sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 257: Không Vui.2

Thật ra cảm xúc của cô không quá rõ ràng, bởi vì cả ngày Trì Hoan đều có vẻ thực buồn ngủ.

"Không có."

"Người nhìn qua râu rĩ không vui."

Trì Hoan kéo môi lên, "Có rõ ràng như vậy không?"

An Kha ngay thẳng trả lời, "Có."

Cô cười cười, không nói nữa, cúi đầu chậm rãi trật tự ăn cái gì đó.

An Kha vốn là không quá quan tâm người, cũng không nói gì thêm.

... ..

Tổng Xu nói là chuyện không vui ư?

Cô ta chỉ là trần thuật một sự thật vẫn luôn tồn tại, sự thật này vẫn luôn ở đó, cũng vẫn đều tàn khốc.

Chẳng qua nay cô thành nơi bị tàn khốc nhất kia.

Trên xe về biệt thự, Trì Hoan nghiêng nhìn bóng dáng mơ hồ thuộc về mình trên thủy tinh, môi đỏ mọng kéo vài phần độ cong.

Này thật đúng là --

Phong thủy luân chuyển.

... ..

Khi Trì Hoan vào cửa đổi giày ở cửa trước, An Kha ở trên xe nhận được điện thoại của Mặc Thời Khiêm.

Tiếng nói người đàn ông trước sau như một, trầm thấp đậm đặc, "Hôm nay cô ấy phát sinh chuyện gì?"

An Kha dừng một chút, vẫn là trả lời chi tiết, "Hôm nay Trì tiểu thư đi bệnh viện thăm Tổng tiểu thư, hàn huyên ước chừng nửa tiếng."

Tổng Xu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 258: Ngủ.

Anh nhủ mày lại, không nói thêm gì nữa, trực tiếp cúp điện thoại, đẩy cửa phòng sách ra xuống lầu.

Trì Hoan đang tiếp nhận trà nóng mẹ Lý bung cho cô uống, thấy người đàn ông xuống dưới, thần sắc không có gì khác thường nở nụ cười, "Hôm nay anh trở về sớm như vậy."

Người đàn ông nhủ mày nói, "Anh chỉ là có vẻ bận rộn vào thời gian vừa tiếp nhận kia, cho nên tăng ca."

"À, là như vậy sao."

Hồi tưởng lại, giống như thật là như vậy.

Cô ngáp một cái, "Buổi sáng chỉ ngủ ba bốn tiếng, mệt muốn chết."

Mẹ Lý đã muốn lui về phòng bếp .

Mặc Thời Khiêm đi đến bên người cô gái, tiếng nói trầm thấp ôn hòa, "Mệt chết đi?"

Tri Hoan thuận thế liền tựa vào trên người anh, nhắm mắt lại thì thào nói, "Không nghỉ ngơi tốt, không có tinh thần."

Người đàn ông ừ một tiếng, liền trực tiếp ôm cô từ chỗ ngồi lên, cúi đầu hôn hôn hai má của cô, "Trở về ngủ."

Anh ôm cô lên lầu, mặt cô đàn tựa vào trên bờ vai của anh, im lặng như là đã muốn ngủ rồi.

Trở lại phòng ngủ, cô tùy tay cầm cái váy ngủ, đi phòng tắm tắm vòi sen đơn giản, đi ra liền trực tiếp leo lên giường, ôm chăn liền buồn ngủ ngủ.

Cuối cùng, cô lại giống như nghĩ tới cái gì đó, mở to mắt nói với người đàn ông thay cô tắt đèn, tiếng nói mang theo ử rử khàn khàn, "Tối hôm qua anh cũng không ngủ, ban ngày lại còn làm việc, anh cũng tắm rửa ngủ sớm một chút đi."

Dưới đèn đầu giường, Mặc Thời Khiêm nhìn khuôn mặt trắng nõn của cô, ánh mắt chuyển thâm, ừ một tiếng, "Anh tắm xong liền ngủ."

Người đàn ông đi phòng tắm, bên trong rất nhanh liền vang lên tiếng nước vòi hoa sen, ào ào, như là mưa cuối mùa thu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 259: Ngủ.2

Mặt Tri Hoan dán gối đầu.

Sạch sẽ, mềm mại, ấm áp.

Sau khi ngủ trong chốc lát, đôi mắt của cô lại mở ra.

Không biết qua bao lâu, Mặc Thời Khiêm đi ra từ trong phòng tắm, động tác xốc chắn lên nhẹ như là không có, trên người mang theo ôn lạnh ẩm ướt, cùng với mùi hương sữa tắm.

Anh nhẹ nhàng lại gần qua, ngực dán lưng cô.

Trong bóng đêm, tựa hồ nhẹ nhàng thở dài một tiếng.

Giọng nói trầm thấp đủ cho như là ảo giác, hoặc như là một giọt mực đặc, nhỏ vào trong ly nước, sau đó dần dần , một tầng một tầng nhiễm lan ra.

Lông mi tinh tế dày đậm của Tri Hoan, đột nhiên rung rung một chút.

Cô vốn là thật muốn nghỉ ngơi, bởi vì cô xác thực mệt mỏi, không có tâm tư suy nghĩ chuyện này.

Nhưng nằm ở trên giường, đầu óc lại là một mảnh rõ ràng, không hề buồn ngủ.

Tay người đàn ông vòng eo nhỏ của cô, kéo cô vào càng sâu trong lồng ngực của anh, môi mỏng dừng ở trên gương mặt mềm mại xinh đẹp của cô, tiếng nói trầm thấp như là tràn ra từ chỗ sâu trong cổ họng, "Hoan Hoan."

Thần kinh Tri Hoan hưng hăng bị kéo một chút.

Sau đó, có vài giây, cô đều nghĩ đến tiếng gọi trầm thấp này chính là ảo giác của cô.

Mặc Thời Khiêm ôm cô, hôn, "Anh biết em không ngủ."

Anh xoay nửa thân thể của cô sang, trong bóng đêm lưu luyến hôn mặt của cô, cúi đầu nói, "Có phải Tống Xu nói gì đó khiến em tức giận hay không, nói cho anh biết."

Cô nhắm mắt lại, tùy ý anh hôn, "Không có."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 260: Theo Đuổi.

"Vậy sao em không để ý tới anh, hửm?"

Anh vẫn hôn tình tế nhỏ vun lên khuôn mặt cô, không có hôn sâu, tay thậm chí cũng không có hạnh kiểm xấu, tiếng nói thấp đủ để thậm chí không giống như là khuôn mặt thông dong vĩnh viễn lạnh lùng vào ban ngày của anh, ngược lại mang theo một hai phần tính trẻ con ủy khuất như vậy.

Khiến người từ trong lòng một chút mềm đến đáy lòng.

"Mặc Thời Khiêm?"

"Em nói."

Cô ở trong bóng đêm nâng tay vuốt ve khuôn mặt của anh, "Đối với anh mà nói, cái gì là trọng yếu nhất?"

"Hử?"

"Mỗi người còn sống, đều sẽ có theo đuổi ... Giống ba em, cả đời ông ta theo đuổi quyền lợi và phụ nữ, giống em, em muốn làm đại minh tinh, lúc tuổi trẻ có thể kiếm rất nhiều tiền, lớn tuổi, có một ngày có thể làm ảnh hậu, giống như Du Nhiên, cô ấy muốn có tiền dư, giờ rồi, nhàn hạ, gả cho một người đàn ông cô ấy thích, trải qua ngày ngọt ngào mật mật... Tiền tài, quyền lợi, phụ nữ, tình yêu, tình thân... Hoặc là mục tiêu đời người khác, em thấy anh không qua lui tới với người thân của mình, không có chấp niệm gì với tình yêu, cũng không có quy hoạch đời người gì, bức anh hướng về phía trước, anh hẳn là cũng có thứ gì rất muốn chứ?"

Còn trẻ lưu lạc, xuất ngoại đào tạo sâu, lăn lộn xã hội, nay công thành danh toại.

Cô tỉ mỉ suy nghĩ lại nghĩ.

Nay Mặc Thời Khiêm cái gì cũng chiếm được, hoặc là nói chỉ cần anh muốn, anh hẳn là cái gì cũng có thể có được, nhưng là cô lại cảm thấy... thật ra anh không tồn tại cái gọi là chấp niệm với những thứ này.

Người đàn ông không hề hôn mặt của cô nữa, chỉ dùng ngón tay hơi có chút thô lệ vuốt ve, thân nhiên nói, "Em nghĩ anh thật tốt quá, Trì Hoan, anh cũng không khác gì với những người đàn ông khác trên đời này, theo đuổi cũng không sai biệt lắm, quyền thế tiền tài phụ nữ, đều là thứ tốt."

Cô có chút mờ mịt, "Phải không."

Môi của anh in ở trên má cô, cúi đầu nặng nề cười, "Em sợ anh bởi vì quyền thế tiền đồ mà bỏ qua em sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 261: Cô Không Thích Anh?

"Về phần hy sinh, " Anh cúi đầu cười, "Anh ở trong lòng của em, là một loại không hề có nhân tính đạo đức, hửm? Không có tư tâm, không có dục vọng, cao thượng vĩ ngạn?"

Trì Hoan nghĩ nghĩ, thành thật nói, "Không sai biệt lắm."

"Em yêu là anh như vậy?"

"Em không biết..." Dừng một chút, cô lại sửa miệng lại, "Giống như không quá thích."

Cô không biết hai chữ vốn khiến cho đáy lòng người đàn ông trào ra một cổ tâm tư đen tối, nhưng ba chữ không quá thích, trực tiếp làm cho cảm xúc anh down xuống, khiến ngữ khí cũng cùng nhau thay đổi, "Không thích?"

Cô không thích anh?

Tri Hoan mím môi, giọng buồn bực nói, "Phần lớn thời gian anh giống như một ông chồng người máy định chế, các mặt đều là hoàn mỹ, sự tình cũng xử lý tìm không ra gai nhỏ, nhưng là... giữa người và người máy là khác nhau, có đôi khi em cảm thấy chính mình đang đơn độc tự tiêu khiển tự vui."

Sở dĩ nói phần lớn thời gian, là vì ngẫu nhiên có đôi khi anh nháo tính tình, làm cho cô cảm thấy bất khả tư nghị, nhưng lại chân thật.

Trong bóng đêm, Mặc Thời Khiêm híp mắt, không nói một lời.

Thật lâu sau, anh mới thản nhiên nói, "Còn có gì, hừm?"

Tri Hoan nghiêng mặt qua, vùi nửa bên mặt vào trong gối đầu, nhắm mắt lại, dùng tiếng nói hơi hơi buộc chặt thấp giọng nói, "Anh cẩn thận nghĩ rõ ràng đi... Bình tĩnh mà xem xét, anh có rất nhiều lựa chọn tốt hơn em, tuy rằng ngay từ đầu là anh chiếm đoạt em, nhưng những gì anh làm cho em đã đủ để xóa bỏ... Hơn nữa hiện tại em cũng không trách anh."

Lại qua một hồi lâu, cô mới tiếp tục thản nhiên cười, "Trên đời này mặc dù là nam nữ yêu nhau, cũng không có ai có thể cam đoan lâu dài, huống chi là chúng ta... Có lẽ về sau anh sẽ cảm thấy không đáng, sẽ hối hận..."

Chờ lời của cô hạ xuống, trong phòng ngủ lại khôi phục im lặng.

Yên tĩnh năm giây, mới vang lên giọng nói của người đàn ông, "Nói xong?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 262: Cô Không Thích Anh? 2

Tri Hoan ngẩn ra, "... Ừm "

Người đàn ông xoay người liền bao trùm lên thân thể của cô, cúi đầu hôn sâu xuống, đi theo chỉ có ba chữ giải thích đơn giản, "Vây làm thôi."

Tri Hoan nhất thời liền tức giận, cô nói nhiều như vậy, phản ứng anh cho cô chính là làm?

"Em không muốn, em muốn đi ngủ."

Anh hôn dọc theo xương hàm dưới của cô, nói giọng khàn khàn, "Anh thấy em mất ngủ, ngủ không được."

Cô gạt mặt anh qua một bên né tránh nụ hôn của anh, "Không muốn, em mệt chết đi, em không muốn làm."

Trong chần, cứng rắn nóng rực của người đàn ông thẳng tắp đè ép cô, hơi thở ấm áp cũng đều dâng lên toàn bộ ở trên da thịt của cô, tiếng nói khàn khàn ảm ách, "Nhưng nó cứng rắn, rất khó chịu."

Tri Hoan chỉ cảm thấy thính giác, khứu giác, thậm chí là vị giác của mình, tất cả đều bị người đàn ông bao vây lấy, bốn phương tám hướng đều là hơi thở của anh, mê hoặc tất cả thần kinh của cô.

Cô cắn môi thật mạnh, "Không muốn... Mặc Thời Khiêm, tối hôm qua em cả đêm đều không ngủ, hôm nay lại mệt mỏi cả một buổi chiều, em muốn nghỉ ngơi."

Người đàn ông không lên tiếng, trực tiếp lấy hành động đáp lại cô --

Cường ngạnh mà mãnh liệt tách chân của cô ra, tiến nhập cô.

Đột ngột xâm nhập này làm cho thân thể cô căng thẳng, ngay cả con ngươi cũng đều phóng đại vài lần.

Cô buồn bực nghiêng răng nghiêng lợi, lại không thể làm gì anh.

"Mặc Thời Khiêm..."

Người đàn ông cúi đầu hôn lỗ tai của cô, cúi đầu cười, "Bình thường em mệt, anh liền thông cảm cho em, xem ra quá thông cảm cho em, em liền trực tiếp xem nhẹ dự vọng của anh với em, anh nhẫn nại khó chịu, em cũng không thấy quá vui vẻ, cần gì chứ, hửm?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 263: Kết Hôn.

Giác quan ở trong bóng đêm tựa hồ sẽ tăng lớn hơn, hơn nữa tiếng nói gọi cảm người đàn ông giống như mang theo thở dốc có thức tình hiệu quả nhất.

Động tác không chút nào khắc chế làm cho Trì Hoan thét chói tai ra tiếng, lại chỉ có thể gắt gao nắm áo ngủ của anh, nếu không cô cảm thấy chính mình tùy thời sẽ chết chìm ở trong đó.

Tình dục chìm nổi, không thể tự chế.

Khi triển miến đến chỗ sâu, cô thậm chí phân không rõ kia đến tột cùng là vui vẻ hay là đau đớn.

Cuối cùng, làm giác quan kích thích cực hạn dần dần tan đi, cô mới buông áo ngủ của anh ở trong tay cô ra, trong mơ hồ lại nghe thấy, tiếng nói trầm thấp khàn khàn của người đàn ông dán lỗ tai của cô nói, "Hoan Hoan, chúng ta kết hôn đi."

... . .

Kết hôn.

Buổi sáng ngày hôm sau, còn chưa có mở mắt ra, trong đầu đột nhiên vang lên những lời này, cô liền lập tức ngồi dậy.

Cô thức dậy không tỉnh là quá muộn, nhưng người đàn ông đã đi làm.

Tóc dài giống như tảo biển của Trì Hoan hỗn độn rơi tung trên đầu vai, cô nghiêng đầu, híp mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Ngoài cửa sổ là ánh nắng ấm áp mùa đông, tuy rằng nhiệt lượng không đủ, nhưng nhìn ánh nắng kia, vẫn không khỏi khiến cho tâm tình người ta tốt hơn.

Tối hôm qua, đã là lần thứ hai anh nói với cô chuyện kết hôn.

Tuy rằng thái độ chưa nói tới trăm đình chặt sắt, nhưng trong mơ hồ liền lộ ra một cổ hương vị cường thế.

Mỗi lần cô có điều nghi ngờ mờ mịt, anh sẽ lập tức lập tức để cho cô nhìn thấy kiên quyết của anh.

Cô nâng cánh tay giống như bạch ngọc lên, lấy ngón tay chậm rãi chải vuốt sợi tóc dài của mình.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 264: Kết Hôn. 2

Rửa mặt thay quần áo, xuống lầu ăn cơm.

Mẹ Lý luôn hòa ái lại nhiệt tình, "Trì tiểu thư, đây là bánh bao nhỏ tiên sinh cố ý phân phó tôi mua cho người, mùi vị không tệ... Còn một chén cháo ấm nhỏ, bổ thân thể."

Cô kéo môi cười, "Được, cảm ơn mẹ Lý."

Bánh bao nhỏ làm tốt lắm, hương vị cháo cũng không tệ, phối hợp ăn chung với nhau, Trì Hoan ăn thực thỏa mãn --

Cả ngày hôm qua đều không có khẩu vị gì, như là đói bụng một ngày.

Đang chuẩn bị gọi điện thoại cho An Kha, bảo cô ấy tới đây đưa cô đi công ty, vừa lấy di động ra còn chưa gọi đi, biểu hiện điện báo sáng lên trước một bước.

Lại là dãy số không có ghi chú.

Tri Hoan nhủ mảy, nhưng vẫn là tiếp nghe, "Xin chào, ai vậy."

Đối phương là giọng nói của một người đàn ông trẻ tuổi, "Tri tiểu thư chào cô, tôi là trợ lý của Mặc tổng."

Trợ lý của Mặc Thời Khiêm?

"À, tìm tôi có việc sao?"

"Là như vậy, Mặc tổng đi họp, trước khi ngài ấy họp đã phân phó tôi mua hai tấm vé máy bay... Chỗ tôi không có thông tin chứng minh của cô, cho nên muốn hỏi cô một chút, có tiện cung cấp một chút hay không."

"Vé máy bay? Đi nơi nào?"

Cô nhớ tới hôm qua anh có nói chuyện muốn kết hôn... Anh ấy là chuẩn bị mang cô đi Las Vegas đăng kí, hay là đi Maldives hưởng tuần trăng mật?

"Mặc tổng muốn tôi đặt là vé máy bay đi thành phố Lê."

Thành phố Lê?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 265: Hẹn Hò.

Ừm, Tri Hoan nghĩ nghĩ, giống như có chút quen tai, từng nghe qua ở nơi nào, nhưng trong một chốc nghĩ không ra là đã nghe qua ở khi nào, chỉ mơ hồ biết là hình như là một thành phố cổ có chút danh tiếng.

Kiến trúc cổ và cư dân ban đầu đều bảo tồn rất khá, nhưng cách thành phố lớn hơi xa một chút, làm cho không ít người muốn đi về thực vật hoặc là du lịch phải chùn bước.

Cô nhủ mảy, "Anh ấy chuẩn bị mang tôi đi chơi?"

Muốn mang cô đi du lịch, không đi châu Âu không đi nghỉ phép thắng địa, đi... thành phố cổ, thực nhìn không ra được anh còn có tình thú này.

Trợ lý ở đầu kia thấp giọng ho khan, "Thành phố Lê hình như là... quê nhà của Mặc tổng."

Tri Hoan liền giật mình một chút.

... ..

Buổi sáng Tri Hoan gặp mặt với Khương Tung, hàn huyên về chuyện phim ảnh, thẳng đến giữa trưa cùng nhau ăn xong cơm trưa mới tan cuộc.

Sau khi ăn xong trực tiếp ngồi xe đi đuổi tiết mục thăm hỏi muốn quay vào buổi chiều.

Đang chuẩn bị nghỉ trưa ở trên xe trong chốc lát, điện thoại Mặc Thời Khiêm liền gọi tới đây.

Cô nhìn chăm chăm ba chữ Mặc đầu gối trên màn hình di động, khóe môi không tự giác giờ giờ lên, "Mỗi lần anh gọi điện thoại đều vừa lúc thời gian, có phải anh phái người nhìn chăm chăm em không?"

Đầu kia điện thoại vang lên tiếng cười nhạo trảm thấp của người đàn ông, "Bảng giờ giấc công việc của em đều ở trong tay anh, ngay cả chuyện này cũng không nắm bắt được, anh còn có thể làm gì?"

"Tuy rằng ngữ điệu lời bình thản, nhưng tránh không được lộ ra cỗ hương vị tự phụ, Tri Hoan nhìn không được bật cười, cuối cùng mới mím môi nói,

"Anh gọi điện thoại cho em có việc sao?"

Người đàn ông thân nhiên nói, "Buổi tối anh đến tìm em ăn cơm, người khác hẹn em phải cự tuyệt, có hẹn cũng đẩy xuống."

"Nhưng buổi tối em còn có lịch trình nha."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 266: Hẹn Hò. 2

"Anh biết, cho nên anh qua tìm em."

"... À."

"Có vấn đề sao?"

"Không có, nhưng nói rõ trước, em đại khái chỉ có thời gian bốn mươi phút ăn cơm."

"Ừ, anh biết."

"Vậy không thành vấn đề."

Anh lại ừ một tiếng, "Còn có việc sao?"

Đi làm nói chuyện, nói xong liền cúp, không hề có lạc thú nói chuyện phiếm.

Trì Hoan bĩu môi, nhưng lặng im vài giây, vẫn là biết rõ còn cô hỏi nói, "Trợ lý anh hỏi em đây số chứng minh, nói muốn mua vé máy bay... Anh chuẩn bị mang em đi đâu sao?" ?

Chị Diêu an vị ở bên người Trì Hoan, buổi sáng lúc chờ đạo diễn Khương hai người nói chuyện phiếm, Trì Hoan nói ra chuyện này với chị ấy, lúc này nghe cô biết rõ còn cô hỏi, ở một bên nhìn không được trợn trắng liếc cô một cái.

Tiếng nói người đàn ông trầm thấp, "Mang em trở về thăm ba mẹ anh."

Tuy rằng đoán được, nhưng nghe anh chính miệng nói ra, nhịp tim của cô vẫn là rối loạn, "Anh cũng chưa hỏi qua ý kiến của em đâu, " Cô hơi hơi mím môi, "Lại nói, nói anh muốn kết hôn, em lại chưa có đáp ứng muốn kết hôn với anh."

Trong xe, chị Diêu nhìn bảng đánh dấu đã kiểm tra.

Mi tâm chị Diêu thẳng nhảy, lại kết hôn?

Trong đường điện thoại có im lặng ngắn ngủi, lập tức vang lên cười nhẹ mang theo nghiền ngẫm của người đàn ông, "Lần này gặp ba mẹ, liền đồng nghĩa với muốn kết hôn sao?"

Trì Hoan, "..."

Có ý tứ gì, tối hôm qua nói muốn kết hôn không phải là chính anh sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 267: Mua Quà.

Cho dù cô cũng không vội kết hôn, nhưng đức hạnh này của anh giống như hoàn toàn quên mất chỉ là ở trên giường tùy tiện nói một chút mà thôi...

"Anh..."

"Em không đáp ứng gả cho anh, đi theo gặp ba mẹ anh có chỗ mâu thuẫn sao?" Người đàn ông cười trầm thấp, ngữ khí kia như là đang trêu đùa cô, nhưng thực nhạt nhẽo, "Chờ quay bộ phim của Khương Tung, em ít nhất phải một năm rưỡi nữa mới nhàn rỗi, trước lúc đó, theo anh trở về một chuyến, hửm?" ?

Có đôi khi nghe người đàn ông này nói nói, cô cảm thấy chính mình sắp biến thành bị điều khiển...

Đột nhiên hiểu được Du Nhiên tự xưng là bị dung nhan không chế là cảm giác gì ... Chính là rất đẹp rất thực làm cho người ta mê muội.

Cô sờ sờ mặt mình, dùng một loại giọng nói thực miễn cưỡng nói, "Vậy đi thôi, chờ quay phim, em thật sẽ bề bộn nhiều việc."

Người đàn ông cười cười, lại hàn huyên đơn giản vài câu, mới cắt đứt điện thoại.

Chị Diêu thực khinh thường làm bộ làm tịch của cô, liếc mắt nhìn cô một cái, chắc chắn nói, "Rõ ràng hưng phấn hận không thể nhảy dựng lên, còn giả vờ về mặt không tình nguyện, cái đuôi sói nhỏ."

Tri Hoan làm mặt quỷ với cô ấy, nhìn chị Diêu nở nụ cười, vỗ một chương lên đầu vai cô, "Cả ngày ở trước mặt lão nương tú ân ái."

... ..

Ba là quân nhân xuất ngũ, hiện tại dạy võ thuật cho người bạn nhỏ.

Mẹ là trung y.

Em gái là học sinh trung học.

Mua quà gì thích hợp đây.

Còn có chính là... Tri Hoan vẫn thực rối rắm, nếu chủ tịch Clod-Summer là ba ruột của anh, như vậy ba mẹ hiện tại của anh, rốt cuộc là ba mẹ nuôi, vẫn là mẹ ruột thêm cha dưỡng cộng thêm em gái cùng mẹ khác cha...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 268: Mua Quà. 2

Lúc ăn cơm, Tri Hoan vẫn luôn cân nhắc, là trực tiếp hỏi người đàn ông đối diện cô... Hay là vụng trộm hỏi Phong Hành.

Mặc Thời Khiêm thấy cô cả buổi ăn trưa đều không sai biệt lắm đang ngăn người, mày càng nhăn càng chặt, "Ăn cơm không tập trung ăn cơm, em suy nghĩ loạn thất bát tao cái gì?"

"À, " Tri Hoan nghe được giọng nói của anh mới hồi thần lại, lập tức cúi đầu bới cơm, mơ hồ nói, "Không có."

Anh nhíu mày kiểm, ngữ khí chậm lại nói, "Tình tình ba mẹ anh tốt lắm, em không cần khẩn trương."

Tri Hoan nghĩ rằng... Cô không có ý tứ oán thăm ba mẹ anh, nhưng mà tình tình rất tốt, vì sao hàng năm anh không trở về nhà.

Cô tiếp nhận canh người đàn ông múc cho cô, uống non nửa bát, mới chậm chạp hỏi, "Bọn họ có thể thích Lương Mãn Nguyệt ... Không thích em không?"

Lương Mãn Nguyệt nhìn qua giản dị nhu thuận, cảm giác người già càng thích cô gái như vậy.

Loại giống như cô... Nhìn qua xa hoa đậm đặc... con là con gái của tham quan.

Mặc Thời Khiêm liếc nhìn cô một cái, thần nhiên nói, "Mang em đi gặp bọn họ, là xuất phát từ tôn trọng, về phần có thích em hay không... Thích liền lui tới nhiều, không thích liền lui tới ít, em chỉ cần xuất ra tư thái vẫn bối tôn kính bọn họ là được, không cần cố ý lấy lòng bọn họ."

Tri Hoan, "..."

Thích liền lui tới nhiều, không thích liền lui tới ít...

Cô trừng mắt nhìn, "Anh như vậy, thực dễ dàng bị nói bất hiểu."

Người đàn ông nhướn mày, giọng không sợ hãi nói, "Bạn họ lại không sống với em, có thích hay không rất quan trọng à?"

Tri Hoan, "..."

Mặc dù nghe lời này... Nhưng trong lòng cô cảm thấy vẫn rất...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 269: Trang Điểm.

Dù sao cô khẳng định sẽ không đối xử không tốt với ba mẹ anh.

"Vậy anh trở về luôn phải mang theo lễ vật đi, chừng nào thì anh có thời gian, anh với em cùng đi mua."

Mặc Thời Khiêm nhìn chăm chú vào mặt nhỏ xinh đẹp của cô, môi mòng nhấc lên vài phần độ cong, "Ừ, được."

... ..

Vé máy bay là chín giờ sáng ba ngày sau cất cánh, khoảng nửa tiếng là tới thành phố Lê.

Hành lý đều là Mặc Thời Khiêm sửa sang lại, cô chỉ cần thu thập tốt chính mình là được, tuy rằng không biết ba mẹ anh, nhưng Tri Hoan vẫn là tận lực ăn mặc theo hướng thiếu nữ đài hoàng.

Người đàn ông chuẩn bị tốt, dựa ở cửa phòng cất quần áo, hít mắt nhìn cô gái đang chọn khăn quàng cổ, thân nhiên cười, "Tri Hoan."

"Sao á?"

"Em có thể trang điểm, ba mẹ anh không có lạc hậu như em nghĩ vậy đâu."

Tri Hoan nhìn anh, "... Nhưng là em trang điểm rồi nha."

Bởi vì là gặp trường bối, cô trang điểm nhu thuận thanh thuần.

Mặc Thời Khiêm, "..."

Cô nháy mắt mấy cái, "Anh cảm thấy không khác lắm bộ dáng bình thường không trang điểm của em à?"

Lúc lên ống kính càn trang điểm hơi đậm, nhưng bình thường vừa về nhà, cô liền lập tức tẩy trang thay quần áo mang giày đế bằng

"Ừ."

Cô đắc ý nói, "Em quả nhiên là đại mỹ nhân mặt mộc cũng vô địch."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 270: Trang Điểm. 2

Mặc Thời Khiêm, "..."

Nhìn cô gái nhỏ một bộ dáng tự đắc không thôi, giữa mặt mày nổi lên một tầng cười ảm áp mỏng manh, cũng không thúc giục, lẳng lặng đứng ở cửa nhìn cô đông chọn tây lựa.

Tri Hoan cầm hai chiếc khăn quàng cổ, hỏi anh, "Là màu đen đẹp hơn, hay là màu đỏ đẹp hơn?"

"Đều đẹp mắt."

Cô bêu môi, "Qua loa."

Người đàn ông thân nhiên cười, "Lời nói thật cũng là qua loa?"

Anh thật là cảm thấy đều đẹp mắt, lúc lần đầu tiên gặp cô, ấn tượng chính là cô gái nhỏ xinh đẹp, tuy rằng sắc đẹp này không đủ để hấp dẫn anh, nhưng không đến mức ảnh hưởng phán đoán khách quan của anh.

Huống chi anh nhìn người phụ nữ của mình, là nhìn thế nào cũng vừa lòng, nhìn thế nào cũng đẹp mắt.

Người khác khen cô xinh đẹp, cô hơn phân nửa cười nhạt, nhiều nhất đáp lại một nụ cười nhàn nhạt, Mặc Thời Khiêm khen cô một câu, cô mặt mày cong như trăng non, "Vậy anh cảm thấy cái nào đẹp mắt hơn?"

Anh nghĩ nghĩ, cảm hơi hơi nâng lên, cúi đầu nặng nề trả lời, "Đỏ."

Màu đỏ càng thích hợp với cô, làm nổi bật da thịt như tuyết, xinh đẹp động lòng người.

Tri Hoan thả khăn quàng cổ màu đen trở về, quán quanh màu đỏ lên cổ của mình, sau khi mang tốt, lại đối diện gương sửa sang lại một phen, sau đó mới đi về phía anh, tươi cười ánh sáng ngọc, "Đi thôi."

... ..

Thành phố Lê là một thành phố lịch sử lâu đời.

Phong cảnh như họa, Tri Hoan từ khi đi ra khỏi sân bay, liền cảm thấy không khí đều đặc biệt tươi mát, chính là sân bay cách trung tâm thành phố rất xa, giao thông cũng không phải đặc biệt tiện lợi.

Mặc Thời Khiêm mặc một kiện áo khoác gió màu đen, thân cao như ngọc, lạnh lùng cao ngất, một tay nâng va ly bánh xe lăn 28 tấc, tay kia thì dắt cô gái.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 271: Con Ghẻ.

Tri Hoan nghiêng đầu ngược mặt hỏi người đàn ông dắt mình, tò mò hỏi, "Anh lớn lên ở chỗ này sao?"

Anh cúi đầu liếc nhìn cô một cái, môi trên kéo nụ cười nhạt, "Bảy tuổi về sau, mười sáu tuổi đi bên ngoài học."

Vừa làm công đồ vừa đi học đi...

Chỉ là, cô trông mắt nhìn, "Bảy tuổi? Chuyển nhà đến bên này sao?"

Nói chung, mọi người sẽ lựa chọn chuyển nhà đến địa phương càng phồn hoa, thành phố Lê đẹp thì đẹp, nhưng không có không gian gì để người phát triển, càng thích hợp... Đường lão hoặc là ẩn cư linh tinh.

Ngữ điệu người đàn ông vẫn luôn thực đậm, đậm đến giống như là đang nói đến chuyện của ai khác, "Lúc anh sáu tuổi, mẹ anh nhận thức ba anh, sau khi ba anh xuất ngũ, liền mang theo anh cùng nhau về quê của ông ấy."

Lúc sáu tuổi mẹ nhận thức ba...

Ừ, vậy chính là cha dượng.

Cô ngẩng đầu nhìn sườn mặt đường cong đậm mạc của anh, ngón tay cầm ngược tay người đàn ông, tiếng nói mềm mại nói, "Mồ côi ba mẹ đều là thực vất vả, mẹ anh có thể gặp được ba anh coi như là may mắn rồi."

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn cô một cái, môi mòng kéo độ cong nhiễm lên vài phần đùa cợt không lộ rõ, "Đúng, bởi vì tồn tại đứa con ghê này như anh, bà từ đại học năm nhất liền bị ba mẹ bạn trai ghét bỏ, buộc bọn họ chia tay."

A?

Không đứng chỗ nào.

Tri Hoan chậm chạp, cúi đầu sửa sang lại suy nghĩ...

Lúc anh sáu tuổi mẹ anh nhận thức cha dượng, nhưng là đại học năm nhất mẹ anh có bạn trai ... vậy mẹ anh và ba ruột của anh nhận thức nhau khi nào?

Cũng không thể sinh anh trước khi học đại học chứ...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 272: Con Ghê.

Vậy cũng không đúng.

Cô ngẩng đầu, ngây thơ mà cẩn thận nhìn anh, "Mẹ anh... sinh anh lúc mấy tuổi?"

Mặc Thời Khiêm thân nhiên nói, "Mẹ ruột anh sinh anh lúc hai mươi một tuổi, ở lúc anh bốn tuổi đã qua đời, sau khi bà qua đời, bởi vì trong nhà không có trường bồi gì, anh liền được dì anh nuôi đến lớn, lúc ấy bà vừa vận tốt nghiệp đại học, "

"Bây giờ mẹ anh... Là em gái mẹ ruột của anh sao?"

"Ừ."

"Mẹ ruột anh là... Vì sao mà mất?"

Môi mòng người đàn ông kéo một cái, rất mỏng lạnh, "Thân thể không tốt, lúc mang thai anh bác sĩ bảo bà ấy phá thai, bà không chịu, trong lúc mang thai trong nhà đã xảy ra các loại biến cố, bà lại làm lụng vất vả quá độ, lúc sinh anh đã khó sinh, bệnh căn rơi xuống, sau khi sinh anh, vừa muốn nuôi dưỡng anh mà bận rộn, trong tháng cũng không nghỉ ngơi tốt... Thân thể càng ngày càng kém, cho nên trẻ tuổi liền đã qua đời."

Có lẽ là mùa đông vốn đã rất lạnh.

Tri Hoan theo trong trần thuật thân nhiên của anh tự dưng cảm giác được một cỗ lạnh thấm bức người, cùng với... trào phúng.

Nhưng là... Anh đang trào phúng ai.

Mẹ ruột... của anh sao?

Cô gần như muốn thốt ra một câu, vậy ba anh thì sao.

Toàn bộ quá trình anh đều không nói tới một chữ về người đàn ông khiến mẹ anh mang thai.

Ngược lại liền lập tức nhớ tới câu kia của Tống Xu --【 Mặc tổng không tính nhận thức chủ tịch. 】

Cô gần như không chút nghi ngờ, anh mang hận ý... với cha ruột của anh.

Thậm chí hận ý này, càng nhẹ nhàng băng quơ, càng là... thiêu đốt tận xương.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 273: Đón Người.

Đi ra sân bay, một trận gió lạnh thổi đến, Trì Hoan nhìn không được nhích lại gần bên người anh, nhìn ngoài sân bay có chút hoang vắng, "Chúng ta đón xe đi nhà anh sao?"

Người đàn ông thả lỏng tay nâng hành lý, nâng tay nhìn đồng hồ trên cổ tay, "Ba anh tới đây đón chúng ta..."

Một câu của anh còn chưa nói xong, xa xa liền vang lên tiếng kêu của cô gái, "Anh, anh, bên này... anh."

Trì Hoan theo âm thanh tìm qua, thấy một cô gái mặc áo lông màu trắng đứng ở bên một chiếc xe vẫy tay với bọn họ, đại khái khoảng mười sáu mười bảy tuổi, cắt tóc ngắn ngang tai, hé ra khuôn mặt trái xoan trắng nõn, quần bò màu bút chì xám tro, trên chân là ủng ngắn, giữa mặt mày còn có khí học sinh non nớt đã rút.

Phía sau cô gái, đứng một người đàn ông cao lớn, nhìn ra... Tới gần một mét chín.

Trì Hoan được người đàn ông bình tĩnh nắm đi qua.

Mới vừa đi tới gần liền nhìn thấy cô gái giống như nhớ tới cái gì, xoay người oán giận với người đàn ông phía sau, "Ba, ba đừng hút thuốc ... Bạn gái của anh không thích ngửi mùi thuốc lá, ấn tượng rất không tốt."

Người đàn ông cúi đầu liếc mắt nhìn cô một cái, tiếp tục hút, "Chuyện gì, ở nhà mẹ con không cho phép ta hút, ra cửa còn không cho ta hút... Cũng không phải vợ của ta, ta mặc cô ta có thích hay không, ta chạy xa như vậy tới đón máy bay cô ta còn dám có ấn tượng không tốt với ta?"

Trì Hoan, "..."

Cô đột nhiên hiểu được, câu --【bọn họ lại không sống với em, có thích hay không rất quan trọng?】kia của Mặc Thời Khiêm là từ đâu mà đến.

Cô gái dẫm chân, "Ba mau tắt, bằng không con cáo trạng với mẹ, con đáp ứng bạn học muốn chữ ký rồi."

Trì Hoan, "..."

Chữ ký... Hỏi cô sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 274: Đón Người. 2

Người đàn ông tiếp tục liếc cô, thực khinh thường nói, "Con dám cáo trạng với mẹ con, ta liền nói cho chị ấy biết tuần trước con bởi vì đánh nhau bị gọi phụ huynh, còn đánh nằm sấp một trăm tám mươi người mập."

Cô gái vênh miệng, "Ba, người thật đáng ghét, con biết đánh nhau còn không phải người dạy sao, mẹ cũng sẽ giáo huấn ba."

"Cho nên, ta câm miệng, con cũng câm miệng."

Cô gái không tình nguyện xoay người, Mặc Thời Khiêm và Trì Hoan chạy tới trước mặt, cô lập tức giơ lên vẻ mặt tươi cười, "Anh, " cuối cùng nhìn về phía Trì Hoan, tươi cười trở nên ngưng ngưng vài phần, "Chị dâu."

Trì Hoan đã muốn thu tay về từ trong tay người đàn ông, đầu tiên là lộ ra một chút tươi cười với người đàn ông khôi ngô khoảng một mét chín kia, ngọt ngào nhu thuận, "Chú, chào chú, cháu là Trì Hoan."

Người đàn ông gật gù đầu với cô, hé ra mặt thực cứng lẳng, như là từ nhỏ chính là một bộ dáng nghiêm túc, "Biết, trong quảng cáo thường xuyên nhìn thấy cô."

Trì Hoan, "..."

Cô ngược lại nhìn về phía cô gái, đang muốn há miệng lại đột nhiên nhớ tới Mặc Thời Khiêm không nói cho cô biết tên của em gái anh...

Mặc Thời Khiêm vuốt cằm kêu một tiếng ba, thực bình thường tự nhiên, sau đó giây phút không làm ở lúc Trì Hoan đang trù trù lên tiếng, "Mộc Khê, em gái của anh, nhũ danh Tây Tây."

Trì Hoan giật mình, không xác định hỏi lại một câu, "Mộc Khê sao?"

Tiếng phổ thông của Mặc Thời Khiêm tiêu chuẩn đến có thể làm phát thanh, nhưng Mộc và Mặc lại xác thực có vài phần tương tự, Trì Hoan trong lúc hoảng hốt nghĩ đến chính mình nghe lầm.

Tình nịch ngẩn người.

Mộc Khê thoáng xấu hổ nhìn anh trai của mình, khuôn mặt còn có chút mập mạp trẻ con chưa rút, vừa phồng lên biến thành mặt bánh bao, chớp mắt. Tiếng nói trầm thấp của người đàn ông lạnh nhạt sửa đúng, "Mộc Khê, Mộc trong đầm chìm, Khê trong nước suối."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 275: Áo Lông.

Trì Hoan xấu hổ.

Cho nên vì sao anh lại không đề cập nói với cô trước...

Bình thường nếu nhận là con nuôi, họ cũng sẽ sửa theo, liên quan đến nhập hộ đến trường linh tinh.

Anh là cùng họ với mẹ sao?

Người đàn ông khôi ngô cao lớn ngược lại không có bộ dáng xấu hổ gì, đi đến phía sau mở cốp xe ra, giọng nói là tục tằng lớn tiếng đặc biệt của người đàn ông phương bắc, "Bỏ hành lý vào, con với bạn gái con ngồi ở phía sau, hôm nay mẹ cô sáng sớm đã đi chợ mua đồ ăn, lúc ta và Tây Tây đi ra chị ấy đã bắt đầu nấu canh, nhanh trở về ăn cơm."

Mộc Chương lái xe, Mộc Khê ngồi ghế phụ, Mặc Thời Khiêm và Trì Hoan ngồi ghế sau.

Hai người đàn ông đều không phải loại hình nói nhiều...

Chỉ có Mộc Khê vừa cài đai an toàn liền bắt đầu bất mãn nói thầm, "Ba còn nói chị dâu cũng sẽ mặc áo lông, anh và chị dâu đều mặc áo khoác, ba, chính ba cũng không mặc áo lông, cả nhà chỉ một mình con mặc áo lông, rất phồng to."

Người đàn ông không kiên nhẫn nói, "Chị dâu con là Đại Minh tinh, đương nhiên phải mặc xinh đẹp một chút, một học sinh như con chú ý những thứ này làm gì, lại nói, trong phạm vi mười dặm này ai chẳng biết con hư hỏng, du côn lưu manh đều sợ con, ai dám thích con."

"Nào có, bọn họ gây chuyện trước nên con mới đánh, con mới không đánh bạn trai của mình."

Mặc Thời Khiêm nhú mày, thản nhiên cười, "Em lại đánh nhau?"

Mộc Khê quay đầu, "Không có lại, chính là gần đây lớp tụi em mới tới một học sinh chuyển trường, rất chán ghét, đi học không muốn nghe liền ngủ luôn, luôn mò mẫm nói nhao nhao, cô giáo toán của tụi em mang thai mấy tháng, thiếu chút nữa bị cậu ta chọc tức đến sanh non, học ủy hời cậu ta muốn bài tập... Cậu ta không nộp còn đẩy người, vừa vịn đẩy lên người em, em liền phát hỏa."

Cô phồng mặt lên, "Anh, mẹ không biết, anh trăm ngàn lần đừng nói với chị ấy, hắc hắc, chị dâu, chị cũng đừng nói, mẹ em không thích em đánh nhau nhất."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

Chương 276: Áo Long. 2

Tri Hoan cười tủm tỉm, "Được, chỉ là, em nhỏ tuổi như vậy, thân thủ đã rất tốt nha?"

"Ba dạy... Người có chút công phu ở thành phố Lê, cơ bản đều là ba em dạy, anh trai và anh Phong Lâm cũng vậy, chỉ là mẹ em cảm thấy con gái hẳn là nhà nhận thực nữ một chút, quá đã sẽ giống như bé trai, tìm không được bạn trai."

Tri Hoan hơi kinh ngạc, "Em xinh đẹp như vậy, sao sẽ giống bé trai."

Mộc Khê bộ dạng thực thanh tú, là cái loại diện mạo thực Giang Nam này, cho dù là cắt tóc ngắn cũng sẽ không có khí bé trai, tóc ngắn mềm, làn da tốt lắm, không phải cái loại thiên trắng của Sở Tích, thực khỏe mạnh, hơn nữa học sinh trung học không có trang điểm, khuôn mặt thực trắng nõn.

Nhìn không ra được là nữ hán tử có thể đánh ngã một trăm tám mươi nam sinh.

Có lẽ là bởi vì ở thành phố Lê này là loại thành phố cổ xa xưa, khí chất càng tinh thuần, vừa tùy tiện, lại lộ ra hờn dỗi của cô gái nhỏ.

Trên người Lương Mãn Nguyệt cũng có loại khí thanh thuần thuần phác này, cô thậm chí hoài nghi Đường Việt Trạch kia thích chính là loại hương vị này, chẳng qua dù sao Lương Mãn Nguyệt ở thành phố Lan học đại học bốn năm, đã không còn cảm giác thuần túy như lúc ban đầu.

Hơn nữa so với Lương Mãn Nguyệt, Mộc Khê liền có vẻ đặc biệt tinh thần phấn chấn bông bột, vui vẻ, tươi cười không rời mặt.

Nghe Tri Hoan khích lệ, Mộc Khê lập tức tự đắc nói, "Em cũng là nói như vậy với mẹ em, chỉ với chuyện em lớn lên xinh đẹp như vậy, sao có thể không tìm thấy bạn trai."

Mộc Chương ở ghế điều khiển không chống đỡ nổi, phốc một tiếng liền bật cười, "Con thật sự là không xấu hổ."

... ..

Nhà họ Mộc tọa lạc là kiến trúc cổ xưa đặc biệt của thành phố Lê, trên cửa còn dán cái loại câu đối xuân này.

Xe lái vào trong sân, Mộc Chương đi đổ xe, bảo bọn họ đi vào trước, hành lý để ông cầm, Mộc Khê dẫn đầu chạy vào trong nhà báo tin với mẹ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 277: Rất Có Khí Chất.

Tri Hoan nhỏ giọng hỏi, "Ba anh với em gái anh mọi người đặc biệt tốt, có phải mẹ anh có vẻ nghiêm túc không?"

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn khuôn mặt nhỏ không yên của cô, môi kéo câu ra vài phần ý cười, "Không có."

... ..

Lần đầu tiên gặp mẹ Mặc Thời Khiêm, Tri Hoan là khiếp sợ.

Rất trẻ tuổi..

Rất có khí chất...

Cô mím môi, hỏi người đàn ông nắm tay mình, ngữ khí rất là không thể tin, "Đây là... Mẹ anh?"

Mặc Thời Khiêm cúi đầu liếc nhìn cô một cái, đuôi lông mày nhướng lên, trực tiếp ôn hòa mở miệng, "Mẹ."

Tri Hoan quay đầu một lần nữa, cười nói với người phụ nữ ở bên trong mặc sườn xám mặt mang tươi cười nhu hòa đi về phía bọn họ, "Dì, người thoát nhìn thật sự là... Rất không hiện tuổi."

Ở vòng giải trí, cô gặp qua mỹ nhân muôn hình muôn vẻ, gặp qua mỹ nhân tuổi xế chiều, cũng gặp qua cái gọi là bình thường.

Nhưng trước mắt này, Tri Hoan thật sự cảm thấy đều muốn bảo dưỡng thỏa đáng hơn những phụ nữ được công nhận bảo dưỡng tốt nhất trong giới.

Bà hẳn là ít nhất đã bốn mươi hơn tuổi , nhưng nhìn qua bộ dáng chính là đầu ba mươi, hơn nữa khí chất rất tốt, mặc sườn xám tinh xảo màu xanh lục, đáng người vô cùng tốt, tràn ngập hàm xúc uyển chuyển vị phụ nữ.

Ở trong ấn tượng của Trì Hoan, chỉ có sinh ra ở dòng dõi thư hương đặc biệt tốt, mới tản bỏ ra khí chất như vậy.

Mộc phu nhân giống như nhìn không được bật cười, "Nào có khoa trương như vậy, " Giọng nói lại ngô ngông mềm giọng, "Thời Khiêm, Hoan Hoan, bốn ba một đường, một mỗi đi, đúng lúc, đồ ăn đều lên bàn , chỉ chờ các con đến, mau lên bàn."

Ánh mắt bà nhìn Trì Hoan mang giày ủng, nói với Mộc Khê, "Tây Tây, mẹ mua dép lê mới, đặt ở trên giá giày, con đi lấy lại đây cho chị dâu con mang."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 278: Rất Có Khí Chất. 2

Trì Hoan có chút thụ sủng nhược kinh, lập tức đáp lại tươi cười ngọt ngào, "Cám ơn đi."

Mộc phu nhân cười, "Cám ơn cái gì, có cần cái gì, hoặc là không thích ứng , liền trực tiếp nói với ta, nếu ngưng ngừng với ta, liền trực tiếp nói với Mặc Khiêm."

Món ăn thực phong phú.

Chay mặn phối hợp, có món ăn đặc sắc của thành phố Lê, nhưng Trì Hoan nhìn ra, phần lớn vẫn là chiều theo khẩu vị của cô và Mặc Thời Khiêm , có mấy món ăn đều là cô thích ăn .

Đi vào trong mới biết được, bên ngoài tuy rằng là kiến trúc cổ, nhưng trang hoàng bên trong và gia cụ đều thực hiện đại, hơn nữa khắp nơi đều thu thập tinh xảo thoả đáng, đặc biệt xuất sắc nói không nên lời, nhưng chính là làm cho người ta cảm thấy rất thương thức.

Mộc Chương cũng đỡ xe xong, mang hành lý vào đặt ở phòng khách, rửa tay trở lại sảnh ăn ăn cơm.

Bàn tròn nhỏ, vừa ngồi xuống ăn cơm.

Mộc phu nhân cầm đũa lên, nói với Mặc Thời Khiêm, "Thời Khiêm, canh kia là canh sữa bò câu, mẹ bỏ thêm thuốc Đông y , đặc biệt tốt cho thân thể phụ nữ, con múc thêm cho Hoan Hoan."

Trên môi Mặc Thời Khiêm nâng lên vài phần tươi cười, thực ôn hòa, "Vâng."

Anh nói xong, liền vươn tay đi múc canh.

Trước kia Trì Hoan ít khi nhìn thấy anh tươi cười ôn hòa như thế, tuy rằng thực đậm, nhưng xem tới được độ ấm.

Trên môi đỏ hồng của cô kéo ra tươi cười, tuy rằng là khách khí, nhưng là cảm xúc chân thật, "Cám ơn đi."

Bên kia, Mặc Thời Khiêm múc canh xong, Mộc Chương cũng lập tức cầm chén múc một chén, đặt ở trong tay vợ mình, "Em cũng uống nhiều một chút."

Mộc phu nhân liếc mắt nhìn ông một cái, không nói cái gì, nhưng ý cười trong mắt, là cái loại ân ý của vợ chồng già, bà bưng lên đến bên môi nhẹ nhàng thổi, vừa chậm rãi uống.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 279: Chỗ Ở.

Mộc Khê nhìn anh trai của mình, lại nhìn cha ruột của mình.

Ngược cầu.

Trước kia là bị cha ruột và mẹ ruột ngược, hiện tại lại nhiều thêm một đôi.

Bầu môi, tự mình cảm chén míc.

Hừ, cô cũng là phụ nữ.

... ..

Thời gian dùng cơm cơ bản là im lặng, ngoại trừ Mộc Khê ngẫu nhiên mở miệng nói nói mấy câu, cũng chỉ có Mộc phu nhân lúc ăn đến một nửa, ôn nhu hỏi, "Thời Khiêm, mẹ thu thập hai gian phòng khách cho con, con và Hoan Hoan là ở trong đó đi?"

Mặc Thời Khiêm nâng mắt nhìn bà một lát, ngữ khí thực bình thản, "Cô ấy quen ở khách sạn, buổi chiều tụi con tìm khách sạn gần đây ở."

Trì Hoan, "..."

Vì sao có thể tính ở trên đầu cô, cô cũng chưa từng nói như vậy.

"À..." Mộc phu nhân rõ ràng có chút thất vọng, "Vậy được rồi, vậy ta tìm xem, xem chỗ nào điều kiện có vẻ tốt."

Trì Hoan liếc mắt nhìn người đàn ông một cái, tiếng nói kiêu ngạo mở miệng, "Cháu không sao đâu, nếu đi đã thu thập tốt lắm, chúng cháu ở nơi này đi."

"Thật sao?" Đuôi lông mày Mộc phu nhân lộ ra vẻ vui mừng, ngược lại lại nhìn về phía Mặc Thời Khiêm, "Giường chần đệm của phòng dành cho khách mẹ đều mua mới, giặt xong phơi nắng tốt lắm, có thể còn muốn sạch sẽ hơn khách sạn một chút, không bằng các con vẫn là ở đây đi, càng tiện cũng thoải mái."

Mặc Thời Khiêm nghiêng mắt nhìn Trì Hoan, ngữ khí không thay đổi nói, "Được."

... ..

Buổi chiều sau khi cơm nước xong, Trì Hoan ở phòng dành cho khách đã thu dọn của nhà họ Mộc ngủ trưa một tiếng, ánh mặt trời trong xanh ảm áp, đệm chần sạch sẽ mà mềm mại, bốn phía đều thực im lặng, mang theo im lặng ngăn cách đặc biệt của thành phố cổ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 280: Chỗ Ở. 2

Sau khi thức dậy rửa mặt đơn giản, đi phòng dành cho khách của Mặc Thời Khiêm đối diện với cô trước, bên trong không có người, hơn nữa đệm giường cũng không có nếp nhăn, anh đại khái không có ngủ trưa.

Muốn đi phòng khách tìm ly nước uống, phát hiện Mộc phu nhân ngồi ở trong sofa đọc sách, nghe được động tĩnh cô đi đường, ngẩng đầu vẫy tay với cô, "Hoan Hoan, ta pha cho con ly hồng trà, ở trong ly giữ ấm, hiện tại hẳn là không sai biệt lắm vẫn còn ấm áp, con muốn uống một chút hay không?"

Trì Hoan tự nhiên cười nói được, đi qua ngồi xuống, mở ly giữ ấm bên người ra, ngửi hương trà xông vào mũi, vừa hỏi, "Dì, Thời Khiêm và Tây Tây bọn họ đi ra ngoài sao?"

"Thời Khiêm đã rất lâu không trở lại, Tây Tây lôi kéo nó đi ra ngoài dạo."

Mặt nước trong ly giữ ấm còn hơi nước màu trắng nóng đậm, ấm áp và mùi thơm ngát, có thể còn bỏ thêm được liệu khác, có vị thuốc Đông y nhàn nhạt, ngửi lên thực thoải mái.

Tiếng nói ôn nhu và mang theo ý cười của Mộc phu nhân vang lên, "Hoan Hoan, con và Thời Khiêm cùng một chỗ, thằng bé có làm gì không tốt không?"

Trì Hoan ngẩn ra, lập tức mím môi cười, "Anh ấy tốt lắm, cháu còn lo lắng cháu không tốt đâu."

Khi Mộc phu nhân nói chuyện tình tế đánh giá cô, nhưng ánh mắt sẽ không làm cho người ta cảm thấy không thoải mái, vẫn đang thực ôn nhu, trong giọng nói mang theo chút thờ dãi, "Tình tình nó là rất buồn chán, Mãn Nguyệt chính là ngại nó quá buồn chán cũng không biểu đạt... Ta vẫn lo lắng con

gái ở thời gian dài với nó, liền sẽ không chịu nổi buồn chán của nó, nó cái gì cũng tốt, chỉ là luôn thích tự mình gánh vác..."

Con người bà thực ôn nhu, nhưng trong ôn nhu cũng có một loại cao ngất, tựa như lúc ngồi, cho dù chỉ tùy ý nói chuyện phiếm, tư thế ngồi của bà cũng là cực kỳ tiêu chuẩn, có loại phu nhân tao nhã, đồng thời cũng có vẻ người tinh thần đặc biệt tốt.

Tri Hoan cảm thấy bà hẳn là không có ôn nhu như thoát nhìn vậy, hoặc là càng chuẩn xác mà nói, là sau ôn nhu này, có kiên cường, độc lập, thậm chí quyết tuyệt cường đại đang chống đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 281: Thích Hợp.

Một sinh viên vừa tốt nghiệp độc lập mang theo đứa nhỏ... Hơn nữa kia còn không phải con ruột của mình, nói dễ dàng, nhưng thật muốn làm được, rất khó rất khó.

Nhất là làm vì đứa nhỏ này, bị cha mẹ bạn trai ghét bỏ, bị vứt bỏ, sống lưu lạc, liếc mắt, bản năng con người, hoặc nhiều hoặc ít sẽ có câu oán hận.

Tri Hoan chậm rãi uống trà, trên mặt lộ vẻ tươi cười, ngượng ngừng nói, "Trước khi cháu đến... Còn tưởng rằng chú đi sẽ không thích cháu..."

Mộc phu nhân nhìn cô, "Vì sao chứ?"

"Bởi vì chuyện ba cháu... Hơn nữa bản thân cháu lại là ngôi sao, hơn nữa lúc trước Thòi Khiêm và Lương tiểu thư đã muốn đính hôn."

Rất nhiều người, nhất là trường bối, đều sẽ mang thành kiến với con gái tham quan và nữ minh tinh giới giải trí.

Mộc phu nhân cười nói, "Sẽ không, Thòi Khiêm khó có được thích một cô gái, sao chúng ta sẽ không thích, hơn nữa ta cảm thấy cháu thực thích hợp với nó, còn thích hợp hơn Mãn Nguyệt."

Tri Hoan giật mình, "Cháu, thích hợp với anh ấy?"

Nói Mặc Thòi Khiêm thích hợp với cô cô cảm thấy nói qua được, nhưng Mặc Thòi Khiêm... Mặc dù hiện tại cô chiếm lấy anh, thật ra trong đáy lòng cô vẫn là cảm thấy giống như Tống Xu hoặc là phụ nữ lớn như Âu Thẩm thích hợp với anh hơn.

"Lúc các con vừa ở cùng một chỗ, ta gọi điện thoại cho Phong Lâm hỏi qua một chút về chuyện của con, thằng bé cũng là cảm thấy như vậy, "

Mộc phu nhân đặt sách ở một bên, trên mặt và trong ánh mắt đều là cười nhạt nhu hòa, trong giọng nói có một tầng xa xưa mỏng manh, "Các con có một nửa quá khứ tương tự, một nửa tình cảm trùng hợp, nhưng tính cách hoàn toàn bất đồng, có quá khứ giống nhau, càng có thể cảm động lây cảm thụ của đối phương, tính cách bất đồng, vừa vận gốc bù... Nếu thằng bé tìm một cô gái hướng nội rất văn tĩnh, ta sẽ lo lắng ngày trôi qua rất không khí trầm lắng."

Tri Hoan chậm rãi nói, "Anh ấy nói với cháu... Tình yêu chính là một loại cảm xúc... Hơn nữa phần lớn thời gian đều là mặt trái..." Cô gần như là cân nhắc từng câu từng chữ hỏi, "Cháu muốn biết, có phải cha mẹ ruột của anh ấy... tạo ảnh hưởng gì với anh ấy không?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 282: Thích Hợp. 2

Lấy hoàn cảnh gia đình hòa hợp như nhà họ Mộc vậy, cô rất khó lý giải, Mặc Thòi Khiêm vì sao sẽ hình thành tính tình lạnh lùng lạnh bạc tận xương như vậy.

Anh ấy ở nhà họ Mộc hiển nhiên ôn nhu hơn bình thường rất nhiều, tuy rằng không nói một lời, nhưng mặt mày là ấm áp, nhưng dù vậy, cũng vẫn là có một tầng xa cách nhìn không tới, như là không thể dung nhập.

Mộc phu nhân khẽ mỉm cười thần sắc giắt mình sừng sốt, một lát sau mới chậm rãi nói, "Thời Khiêm nó... từng nói như vậy sao?"

Tri Hoan gật đầu, thấp giọng nói, "Anh ấy hình như là suy nghĩ như vậy."

"Nó có thể là... Đau lòng cho mẹ của mình, " Thờ dài, Mộc phu nhân nâng tách trà phủ sương trắng nhàn nhạt lên, tiếng nói càng sâu thẳm, "Mẹ Thời Khiêm là chị gái của ta, nó từng nói với cháu chuyện này chưa?"

Tri Hoan yên lặng gật đầu, "Cháu biết."

"Đời này chị gái của ta... Thật là quá câu chấp với tình yêu, mới có thể hồng nhan bạc mệnh, " Tiếng nói nhu hòa xa xăm thờ dài, "Nhà chúng ta vốn là thế gia trung y nhiều thế hệ của thành phố Cẩm, bắt đầu, chính là trung y từ ông nội của ông nội ta, nhưng sau đó con nối dòng càng ngày càng đơn bạc, ông nội của ta chỉ có một đứa con trai là ba ta, ba ta chỉ có hai đứa con gái, ta từ nhỏ mưa dầm thấm đất, đại học cũng là học trung y, chị gái cảm thấy học y thực buồn tẻ, lúc mười sáu tuổi cơ duyên xảo hợp giành quán quân ở trong một cuộc so tài người mẫu, từ đó về sau bước đi lên con đường này."

Mẹ Mộc Thời Khiêm... Là người mẫu sao.

"Chị gái của ta là một người rất câu chấp, nhận thức chuẩn liền vắt hết toàn lực, tính tình đưng phải tường nam cũng không quay đầu lại, điều kiện bản thân chị ấy rất tốt, dù là khuôn mặt, dáng người hay là khí chất, lại cố gắng, rất nhanh sát ra một đường máu ở giới người mẫu, lúc chị ấy mười chín tuổi, cũng đã là người mẫu xếp thứ nhất trong nước thậm chí châu Á, sau đó chị ấy đi Pari... Ở đó nhận thức ba Thời Khiêm."

"Sau một năm đại khái là lúc chị gái phong cảnh vô nhị nhất, giá trị con người tăng vọt, lại gặp người đàn ông yêu nhất cuộc đời này, một năm kia chị ấy ngẫu nhiên trở về một lần, ta đều có thể từ trên mặt chị ấy nhìn thấy đường làm quan rộng mở và ngọt ngào... Chỉ là tiệc vui chóng tàn, một năm sau không biết đã xảy ra chuyện gì, chị ấy đột nhiên bị phong sát, sau đó mang thai về nước."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 283: Chuyện Xưa.

"Mấy năm làm người mẫu kia chị ấy vì bảo trì dáng người, không ít lần ép buộc thân thể của chính mình, thể chất không tốt lắm, ba và bác sĩ cũng không đề nghị chị ấy sinh đứa nhỏ này, nhưng dù thế nào chị ấy cũng không chịu phá bỏ... Ba hỏi chị ấy ba đứa nhỏ là ai, chị ấy cũng không chịu nói, chỉ nói chia tay, đứa nhỏ này là của chính chị ấy... Ba tức giận mấy tháng, nhưng vẫn không có biện pháp với chị ấy, đoạn thời gian kia, sự nghiệp chị ấy rơi xuống đáy cốc, tình cảm gặp khó khăn, cả người đều thực hậm hực, vốn thân thể đã không tốt lắm, sau lại..."

Mộc phu nhân nhắm mắt, nhìn xuống cảm xúc dâng lên này, lại lần nữa ép giọng nói trở về bình thản, "Ba đau lòng cho chị ấy... Tự mình đi Pari một chuyến, muốn thăm dò người đàn ông kia là ai, lúc trở về... xảy ra tai nạn xe, đã qua đời."

"Chị của ta chịu đã kích lớn, cả người đều sắp hồng mắt ... Khi đó chị ấy muốn phá bỏ đứa nhỏ, nhưng lúc ấy đã muốn bảy tháng, nhiều tháng như vậy muốn phá bỏ đứa nhỏ rất nguy hiểm, ta và bác sĩ khuyên thật lâu, chị ấy mới buông tha ý niệm trong đầu này, nhưng là sau khi ba ta qua đời mấy tháng... Hiệu thuốc trong nhà không tiếp tục mở được nữa, bị thân thích mạnh mẽ mua đi, chị ấy có thai vẫn làm lưng vắt vã, tâm tình cũng hậm hực, lúc sinh lại bị khó sinh... Tuy rằng trong nhà có chút tiền gọi ngân hàng, nhưng là, nuôi đứa nhỏ cần tiền, ta học đại học cũng muốn tiền, chị ấy gần như không nghỉ ngơi liền đi ra ngoài làm việc."

"Một bên là làm việc cường độ cao một bên muốn nuôi đứa nhỏ, đoạn thời gian kia chị ấy đừng nói dưỡng thân mình, còn là tiêu hao quá độ, con người của chị ta lại quật cường, nói đứa nhỏ không có ba, vậy chị ấy nhất định phải cho nó thứ tốt nhất."

"Thời Khiêm thăng bé trưởng thành sớm, lúc tuổi còn rất nhỏ liền hiểu chuyện rồi... Đàn ông theo đuổi chị gái ta rất nhiều, nhưng muốn kết giao lâu dài để kết hôn rất ít, tuy rằng chị ấy không hề đề cập tới người đàn ông kia, nhưng ta nhìn ra được chị ấy vẫn là không thể quên được... Huống chi nếu không thể tiếp nhận đứa nhỏ của chị ấy, chị ấy tuyệt đối sẽ không cân nhắc tiến thêm một bước tiếp xúc."

"Lúc Thời Khiêm ba bốn tuổi giống như bắt đầu biết... Mẹ kiếm tiền nuôi gia đình thực vất vả, nó thậm chí còn biết, rất nhiều người đàn ông thích mẹ nó bởi vì tồn tại của nó mà ghét bỏ chị ấy, trước đây nó đặc biệt ngoan, đặc biệt âm thầm... Sau lại, chị gái của ta bởi vì bận rộn thời gian dài, hơn nữa hậm hực mà thành bệnh, đã qua đời vào lúc nó bốn tuổi."

Tri Hoan cúi thấp mặt, mím môi nhẹ giọng nói, "Có phải anh ấy rất thương tâm không?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Chương 284: Chuyện Xưa.

"Thương tâm? Khi đó nó không sai biệt lắm mấy tháng đều không mở miệng nói chuyện."

Bốn tuổi?

Tri Hoan đã không nhớ nổi, lúc cô bốn tuổi đang làm gì, trí nhớ rất mơ hồ, đại khái là một đứa nhỏ không suy nghĩ gì.

Cô cũng không thể nào tưởng tượng, cảm thụ đứa nhỏ bốn tuổi đối với chuyện mẹ mất, là khái niệm và thừa nhận gì.

"Ba ta đã qua đời, những thân thích trong nhà cũng không muốn tiếp Thôi Khiêm, ta cũng lo lắng để cho bọn họ nuôi... Liên vẫn để nó sống với ta, sau lại vì vậy thường xuyên cãi nhau với bạn trai lúc đó của ta, có lần bị Thôi Khiêm nghe được... sau đó nó còn thật sự nói với ta... bảo ta đưa nó đi tới chỗ của ba mình..."

"Khi đó ta cũng xác thực khó xử, vất vả... Liên mang theo nó đi Pari một chuyến, trần trọc tìm được ba nó, người đàn ông kia gặp cũng không gặp chúng ta... Chỉ bảo quản gia cho chúng ta một khoản tiền."

"Sau đó ta trở về nước, chia tay với bạn trai ta, không khác chị ta lúc trước lắm, vừa làm việc vừa nuôi đứa nhỏ, Thôi Khiêm giống như đặc biệt lo lắng ta sẽ già không ra, ngẫu nhiên có trường hợp nam đồng nghiệp, hoặc là bạn bè khác phái, nó đều đặc biệt đặc biệt ngoan, thậm chí còn có thể chủ động lấy lòng bọn họ... Ở trường học cũng liều mạng biểu hiện tốt nhất, cái gì đều phải giành thứ nhất, thẳng đến ta gặp được người chồng bây giờ của ta..."

Cô cười cười, nói, "Lúc ta vừa ở cùng một chỗ với chồng của ta, thằng bé còn thực trịnh trọng nói với chồng ta... Chờ nó trưởng thành, nhất định sẽ thực hiếu thuận với ông."

Tri Hoan kéo kéo môi, cũng lộ ra vài phần tươi cười.

"Chỉ tiếc... tuy rằng chồng ta tiếp nhận Thôi Khiêm, nhưng mẹ chồng ta vẫn hy vọng chúng ta có thể sớm sinh một đứa nhỏ của chính mình, nhưng là khi đó chúng ta vừa trở về thành phố Lê, bởi vì trên đùi ông ấy bị thương, cái gì đều phải bắt đầu một lần nữa, điều kiện không phải đặc biệt tốt... ta vẫn nghĩ chờ ổn định dư dả xuống, lại muốn đứa nhỏ, lâu dần, người già liên tục nhiều có câu oán hận, con người mẹ chồng ta tuy rằng không xấu, nhưng tâm đầu hủ nói năng chua ngoa, Thôi Khiêm thông minh lại mẫn cảm... Huống chi thường thường còn có quê nhà nói đùa nó, nói chút loạn thất bát tao, nó chậm rãi liền cảm thấy là vì nó, chúng ta mới vẫn không có cách nào khác có đứa nhỏ của chính mình."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 285: Nấu CƠM.

"Sau lại thật vất vả sinh Tây Tây... bà nội Tây Tây lại ngóng trông chúng ta sinh con trai nữa..."

Nói xong lời cuối cùng, Mộc phu nhân chỉ còn lại bất đắc dĩ và thở dài.

"Lúc chị gái ta còn trên đời, thằng bé là nhu thuận ấm lòng, sau lại càng lớn càng hiểu chuyện, nhưng cũng càng ngày càng trầm mặc ít lời, cũng sẽ không đặc biệt thân thiết với ai."

Mãi cho đến chạng vạng, Tây Tây và Mặc Thôi Khiêm mới trở về.

Lúc đó Mộc Chương ở trong sân rửa xe, Mộc phu nhân ở phòng bếp chuẩn bị bữa tối, Tri Hoan vừa bồi bà nói chuyện phiếm vừa trợ thủ.

Mặc Thôi Khiêm đưa Tây Tây về phòng sách đọc sách, sau đó đi phòng bếp, mang Tri Hoan đi ra ngoài.

Mộc phu nhân giận cười nói, "Ta bảo Hoan Hoan theo giúp ta tán gẫu một lát mà con cũng muốn kéo con bé ra ngoài, cũng không sợ ta thấy lòng chua xót."

Mặc Thôi Khiêm nhấc khoe môi lên, thấp mắt liếc cô gái nhỏ một cái, thần nhiên cười, "Nói chuyện phiếm có thể, bảo cô ấy làm trợ thủ cho người, ngoại trừ thêm phiền, cũng không có hiệu quả gì."

Trì Hoan nổi giận, hạ giọng nhỏ giọng nói, "Em nói anh người này sao lại chán ghét như vậy, biến đổi biện pháp bôi đen ở trước mặt dì, em cũng không phải thiếu năng trí tuệ, rửa nồi rửa đồ ăn em vẫn là biết... Lại nói, em cũng từng làm cơm cho anh mà, là chính anh làm thời thất hện không ăn được."

"Ừ, nếu em biết lần sau ở nhà tai họa một mình anh là được rồi."

Cô bủi môi, "Anh chê em cái gì cũng không biết, vậy chính anh trợ thủ cho dì đi, vừa hầm canh vừa làm một bàn đồ ăn, khẳng định sẽ nhàm chán... Em ở chỗ này bôi đi ấy trò chuyện."

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn khuôn mặt lớn cỡ bàn tay của cô, mắt ngọc mảy ngài, môi hồng răng trắng, khoe môi kéo một cái, nâng tay sờ sờ tóc cô, giống như thuận miệng nói, "Vậy em đi ra ngoài xem tí vi hoặc là nói chuyện phiếm đi, cơm chiều anh đến làm."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 286: Nấu Cơm. 2

"Không có việc gì Thời Khiêm, có Hoan Hoan theo nói chuyện phiếm với ta rất tốt, con đi ra ngoài xem tí vi, hoặc là đi xem bài tập của Tây Tây thế nào đi."

Bên trong có khí ấm, người đàn ông vào cửa liền cởi áo khoác, bên trong chỉ có mặc một áo len màu lục, nổi bật vẻ lãnh tình của anh lên, thêm vài phần nho nhã và ở nhà, anh không nhanh không chậm kéo ống tay áo, thản nhiên nói, "Mẹ, các người ở bên ngoài chờ là được."

Một phu nhân cuối cùng vẫn là bị Trì Hoan khuyên can mãi kéo đi ra ngoài.

... ..

Buổi tối.

Trì Hoan nhìn thấy người đàn ông theo giúp Tây Tây phụ đạo bài tập, đi từ trong phòng cô ấy, trừng mắt nhìn, liền đi về phía anh, ôm cánh tay anh, ngược mặt làm nũng nói, "Mẹ anh mỗi con phố ở đây đều treo sáng đèn lồng màu đỏ vào buổi tối, còn có chợ đêm, bán thịt nướng, anh theo em đi ra ngoài dạo một chút đi."

Người đàn ông cười trầm thấp, "Hiện tại là mùa đông, buổi tối bên ngoài sẽ lạnh, sáng ngày mai mang em đi, hửm?"

"Sẽ không quá lạnh nha, mùa đông nơi này còn chưa có lạnh bằng mùa đông của thành phố Lan đầu, em muốn đi ra ngoài xem, " Cô lắc cánh tay anh, tiếng nói mềm nhu nhu, mắt to ra vẻ đáng thương nhìn anh, "Đi thôi đi thôi."

Mặc Thời Khiêm, "..."

Cô gái vui đùa ở trong ngực anh, đầu không ngừng cọ, "Em đều chưa có chơi đùa ở thành phố Cổ, thật vất vả đến một lần, đương nhiên phải nhìn thành phố cổ buổi tối là bộ dáng gì nữa, vì sao anh không chịu mang em đi, anh sợ lạnh phải không?"

Mặc Thời Khiêm, "..."

Kết quả cuối cùng đương nhiên vẫn là đi, anh làm sao có thể cứng rắn với Trì Hoan dây dưa không nhẽo, "Mặc áo lông, mang khăn quàng cổ."

Cô ngẩng đầu, bủi môi, "Áo lông thực phình."

"Buổi tối lạnh, nếu em cảm thấy phì, trong phòng ấm, em không mặc cũng không có vấn đề gì."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 287: Lương Mãn Nguyệt Trở Lại.

Tri Hoan vùng vẩy giẫy chết, "Thật ra áo lông của em đều rất mỏng."

Người đàn ông thân nhiên lạnh lạnh liếc cô, "Vậy em đi chỗ Tây Tây lấy một cái, con bé cao hơn em, em mặc, mẹ anh từ nhỏ đã ân cần dạy bảo con bé, con gái lúc trẻ tuổi cảm thấy mặc ít tiêu sái một chút, cũng không biết lạnh, nhưng thực tế thật không tốt cho thân thể, cho nên mỗi kiện áo lông của nó đều rất dày."

Tri Hoan, "... Em vẫn là mặc của chính em, tốn nhiều tiền mua như vậy, tuy rằng nhìn qua hơi mỏng, hẳn là cũng giữ ấm."

Cuối cùng cô thay đổi áo lông, mang khăn quàng cổ, Mặc Thời Khiêm ở trong lúc cô thay quần áo hỏi Tây Tây muốn mũ đàn len.

Tri Hoan ngược mặt nhìn người đàn ông cúi đầu đội mũ cho mình, hình dáng thanh tú mà lưu loát, thực tuần mỹ, nhưng không hiện chút âm nhu, cô nháy mắt, "Em đã lâu không có cảm thấy ấm như vậy." Người đàn ông cúi đầu liếc nhìn cô một cái, môi trên kéo ra vài phần ý cười, "Ấm sao?"

"Thực ấm."

Anh câu môi mỉm cười nhạt, "Vậy trở về cũng mặc như vậy, mùa đông thành phố Lan lạnh hơn nơi này, anh sẽ mua vài món áo lông cho em."

Tri Hoan, "..."

Vẫn là không có một chút tình thú.

... ..

Tri Hoan kéo cánh tay người đàn ông, ngọt ngào mật mật chuẩn bị đi dạo chợ đêm, kết quả vừa vượt qua cửa ra cửa, chợt nghe thấy tiếng cãi nhau, chuẩn xác mà nói, là giọng nói một người phụ nữ.

"Anh đi đi, chúng ta thật sự không thích hợp... Anh mệt, tôi cũng mệt mỏi, nhà anh chóng mặt tôi, hiện tại ba mẹ tôi cũng.. Có lẽ ngay từ đầu chúng ta cùng một chỗ chính là sai lầm."

Đây là... Lương Mãn Nguyệt?

Tri Hoan bĩu môi, nhìn trắng sáng treo cao, sao cô ta cũng đã trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 288: Lương Mãn Nguyệt Trở Lại. 2

Thật là Lương Mãn Nguyệt, nhưng cô ta vừa vặn đưa lưng về phía bọn họ, trên đường đá còn ngừng một chiếc xe giá trị xa xỉ, thân hình người đàn ông cao to một thân quý khí đứng ở đối diện cô.

Đường Việt Trạch vừa nhấc đầu liền nhìn thấy một đôi bích nhân tay trong tay xuất hiện.

Anh nheo mắt lại, cười nhạt thật mạnh, "Cô theo tôi không thích hợp, người nào thích hợp với em, Mặc Thời Khiêm sao?"

Lương Mãn Nguyệt cắn môi, "Đứng, hiện tại nhớ tới đến... Anh ấy càng thích hợp với tôi."

Môi trên của Đường Việt Trạch kéo ra độ cong cực kỳ lãnh trào, giọng nói lại lạnh đến mức tận cùng, "Vậy cô hỏi anh ta một chút, bây giờ còn muốn cô hay không?"

Lúc này Lương Mãn Nguyệt mới chú ý tới tầm mắt người đàn ông trước người, cô sững sờ, theo bản năng xoay người, quả nhiên nhìn thấy người đàn ông anh tuấn cao ngất đang đứng sau lưng cô ta, ánh mắt đậm tình không hề gọn sóng, chính là trong tay dắt một cô gái nhỏ xinh đẹp.

Cô ta lập tức như bị người đánh một gậy, ánh mắt có rối loạn ngắn ngủi...

Anh đây là... Mang Tri Hoan về nhà gặp cha mẹ ?

Nhanh như vậy, bọn họ mới cùng một chỗ bao lâu.

Sắc mặt Lương Mãn Nguyệt tái nhợt xuống, bị một màn này, cũng vì Đường Việt Trạch làm cô ta khó chịu, cắn môi, giống như cười khổ tự giễu nói, "Tôi biết, tôi đã muốn bỏ lỡ."

Nói xong, liền nhấc chân muốn vào cửa.

Nhưng khi đi qua bên người người đàn ông bị Đường Việt Trạch tay mát lạnh lệ chế trụ cánh tay rảnh, khuôn mặt xưa nay anh tuấn lúc này lộ ra một loại tà khí mang theo ác ý, "Là bỏ lỡ, hay là hối hận ? Hay là nói hiện tại anh ta từ vệ sĩ biến thành tổng tài Clod-Summer, cho nên cô không cam lòng?"

Trong lời này, rõ ràng có một cổ hương vị nhục nhã.

Nhất là ngay trước mặt Mặc Thời Khiêm.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 289: Chỉ Điểm.

Nhất là, Trì Hoan cũng ở nơi này.

Đôi mắt người đàn ông híp thành hình dạng hẹp dài, ý tứ châm chọc trong lời nói hàm xúc càng sâu, "Tôi làm ít hơn anh ta, đơn giản chính là không giống như anh ta mỗi tháng đúng hạn chuyển phí sinh hoạt cho ba mẹ cô... Đây là lỗi của tôi? Rốt cuộc là tôi không chịu cho, hay là cô thế nào cũng không chịu muốn?"

Lương Mãn Nguyệt tức giận đến môi đều đang run rẩy, không nhìn xuống, giờ tay liền tát một bạt tai qua, nhìn dấu bàn tay dần dần hiện ra, trong ánh mắt của cô cũng thấm ra nước mắt.

Cô ta lui về sau hai bước, dùng sức hất tay anh ra ra, chạy vào trong cửa.

Trong gió lạnh, chỉ còn lại Đường Việt Trạch có vẻ mặt hung ác nham hiểm, cùng người yêu ngọt ngào tay trong tay.

Trên mặt tuấn mỹ của Mặc Thời Khiêm không có dao động gì, giống như lựa chọn tạm dừng bước chân, chính là chỉ do lễ phép không quấy rầy người ta "Nói chuyện", đương nhiên, cũng bởi vì bọn họ -- chặn đường .

Trì Hoan nhìn xe dừng ở giữa đường, lại ghét bỏ nhìn bản thân Đường Việt Trạch, ghét bỏ mở miệng, "Đường đại thiếu, tôi nói anh mặc kệ thế nào, cũng đều là người trải qua vạn bụi hoa, sao EQ thấp như vậy chứ?"

Đường Việt Trạch nheo mắt lại, mặt không chút thay đổi nhìn cô.

"Vốn cô ta ở cùng anh, liền hận nhất người khác đâm cột sống cô ta nói cô ta là vì tiền, người khác nói còn thì thôi, anh còn kéo tiền lên cô ta... Không bỏ rơi anh thì bỏ rơi ai chứ?"

Trên môi người đàn ông nhếch ra cười lạnh, "Kia cũng đúng, nếu phụ nữ đều da mặt dày giống như cô thì tốt rồi, cho dù đâm lên cột sống, cô cũng thực đúng lý hợp tình."

Trì Hoan kéo khăn quàng cổ che kín trên mũi xuống, bất mãn nói, "Tôi tốt bụng chỉ điểm cho anh, anh chèn ép tôi làm gì?"

Đường Việt Trạch lạnh lùng trầm tĩnh liếc mắt nhìn người đàn ông một cái, "Cô ở cùng anh ta, nói rõ cô là bởi vì tiền thiếu?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 290: Chỉ Điểm. 2

Kia không hề nghi ngờ là rất nhiều .

Nữ ngôi sao tổ hợp với người đàn ông có tiền, nghĩ về hướng tình yêu, không nghĩ hướng lên giao dịch tiền sắc là một số lẻ.

Chỉ là những chuyện này, Trì Hoan thấy được thì làm như không có nghe đến, nghe được thì làm như không thấy được.

Càng đừng nói, cho dù là vì tiền -- giành đàn ông của người ta? Ăn cơm nhà người ta? Liên quan cái rắm với các người.

Trì Hoan buông tay, "Rất nhiều, có rất nhiều người nha, tôi lại không quản được, bạn trai tôi suất như vậy có tiền đối với tôi tốt như vậy, các cô ghen tị là bình thường , đến lượt tôi tôi cũng ghen tị, để cho bọn họ nói hai câu phát tiết một ít thôi."

Đường Việt Trạch, "..."

"Ánh mắt này của anh là nhìn tôi với cặp mắt khác xưa sao? Vậy anh sớm hết hy vọng đi, loại hoa hoa công tử như anh, diễn thâm tình một trăm năm cũng không phải đồ ăn của tôi, anh thích Lương tiểu thư cô gái thanh thuần thuần phác như vậy, phải chịu được bầm dập và kiêu cách của cô ta, tựa như tôi thích bạn trai tôi, tôi phải chịu được cao lãnh cùng không thú vị của anh ấy... Người ta có ba mẹ thích ham món lợi nhỏ tiện nghi như vậy đã cảm thấy trên mặt thực không có ánh sáng, anh còn nói cho cô ta tiền trước mặt bạn trai trước, không phải anh đang đánh mặt cô ta sao?"

Mặc Thời Khiêm mím chặt môi mỏng, cúi đầu nhìn cô gái nhỏ bên người.

Đường Việt Trạch nhìn mặt mày cô sinh động rúc vào bên cạnh người đàn ông cao lớn cao ngất, tựa tiểu phi tiểu, "Liên bởi vì khuê mật của cô thích tôi, trước kia cô gặp tôi một lần liền châm chọc tôi một lần, sao hôm nay tốt như vậy, còn đặc biệt chỉ điểm cho tôi?"

"EQ này của anh... những phụ nữ trước kia của anh thật sự chỉ thích mặt của anh với tiền của anh đi? Nếu anh đồ không tốt cô ta không theo đuổi cô ta về được, ngày nào đó cô ta thật sự chạy tới biểu diễn hối hận và tình thâm với bạn trai tôi thì làm sao bây giờ? Ngẫm lại đã rất phiền... lại nói nếu như anh bị quăng, ngày nào đó tâm huyết dâng trào đi tai họa khuê mật của tôi thì làm sao bây giờ, vậy tôi cũng sốt ruột... Cho nên các người vẫn là cùng một chỗ thật dài thật lâu đi, tôi chúc các người bạch đầu giai lão."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 291: Ngọt Ngào.

Mặc Thời Khiêm nắm Trì Hoan đi qua bên người anh ta, người đàn ông chiều cao không chênh lệch bao nhiêu toàn bộ hành trình đều không có đối thoại gì, hoặc là ánh mắt trao đổi.

Thân ảnh ở dưới đèn đường kéo đến thật dài liền càng lúc càng xa.

Đường Việt Trạch đứng thẳng tắp, một tay cắm vào túi quần, đầu cúi thấp mặt vẫn có chút không biểu tình, mơ hồ nghe thấy người đàn ông đi xa phía sau dùng tiếng nói cực kỳ trầm thấp không hồn giận hờn, "Trì Hoan, phim kinh dị nhằm chán như vậy anh cũng xem với em, em còn muốn anh thú vị như thế nào?"

"Sao anh lại gọi em là Trì Hoan, mẹ anh đều gọi tôi là Hoan Hoan, về sau anh cũng chỉ có thể gọi như vậy..."

Nghe lên đều là oán giận, nhưng không cần phỏng đoán có thể ném được ngọt ngào dính ngấy sắp tràn ra.

Ngọt ngào...

Đoạn tình cảm này là anh chủ động nhất, dụng tâm nhất, trả giá nhiều nhất , rõ ràng là anh gặp được cô gái từng thích nhất, nhưng thời gian càng dài, anh lại càng khó khăn nhớ đến, ngọt ngào vốn nên là một loại tư vị như thế nào.

... ..

Thành phố cổ ban đêm, trong không khí mang theo một chút ý lạnh, du khách lui tới, làm cho trong lạnh lẽo thanh mát có thêm khí người náo nhiệt.

Đèn lồng màu đỏ là một loại tồn tại thực đặc biệt.

Ở trong phim của Trương Nghệ Mưu , trang trí đèn lồng càng là đỏ chói mắt, càng là có vẻ âm trầm và hoang vắng.

Mà ở trong tiếng cười nói người đến người đi, đèn lồng ven đường sắp xếp chỉnh tề nổi bật một mảnh ấm áp và vui mừng.

Người đàn ông thấp mắt nhìn chăm chú vào một nửa khuôn mặt bị khăn vấy ngăn trở của cô, độ cong khỏe môi giờ lên, cúi đầu cười, "Sao anh cảm thấy, hôm nay em đặc biệt chủ động và thích làm nũng?"

Đầu của cô tựa lên cánh tay anh, "Tiểu Thanh mai của anh đã trở lại, em đương nhiên phải nhìn chặt một chút."

Mặc Thời Khiêm đương nhiên biết đây là cô thuận miệng kéo lấy có, chuyện Mãn Nguyệt trở về anh không biết trước, cô tự nhiên càng thêm không biết.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 292: Ngọt Ngào. 2

Anh cúi đầu khàn khàn nói, "Vậy chúng ta trở về kết hôn, em liền không cần lo lắng ai đoạt anh đi rồi, hửm?"

"Vì sao anh giống như sốt ruột kết hôn với em? Bình thường tuổi này giống như anh, người đàn ông công thành danh toại, cũng sẽ không muốn sớm bị hôn nhân gông xiềng trói chặt như vậy đâu."

Người đàn ông thân nhiên cười, "Có thể anh chính là muốn ném thử, tư vị bị gông xiềng trói chặt."

Anh nói tùy ý, giống như chỉ là thuận miệng tiếp lời của cô, nhưng trong lòng Trì Hoan lại giật mình sửng sốt vài giây, ngón tay nằm ở lòng bàn tay anh cũng dần dần cuộn lại lên theo.

Muốn bị trói trụ... Cô có thể lý giải vì, hướng tới sao?

Lãng tử trời nổi, hướng tới ràng buộc và ổn định.

Dù sao loại đàn ông giống như thần không thể nào phỏng đoán và cân nhắc, bình tĩnh lại đậm mạc vô dục vô cầu.

"Anh vừa không hoa hồng, lại không có nhẫn, em liền đáp ứng anh như vậy, có vẻ em rất không có giá trị, " Cô nhìn phố dài bị đèn lồng màu đỏ lớn bao phủ đến cuối, biểu tình nhìn qua có chút khó xử rất là kiều ngạo, "Như vậy đi, nếu anh có thể bồi em đi đến cuối con phố này, em đáp ứng trói chặt anh."

Mặc Thời Khiêm cúi đầu, nhìn ánh mắt mang theo lóng lánh như sao của cô, môi mông bao trùm cười nhạt, "Nhưng con phố này, là một con phố dài nhất toàn bộ phố cổ."

Trì Hoan, "..."

Cho anh bậc thang anh còn ngại bậc thang quá cao?

Không hề có thành ý.

Trì Hoan bĩu môi, "Vậy tiếp tục đi dạo..."

Nói còn chưa nói xong cô liền dừng lại, bởi vì người đàn ông cao lớn cao ngất đã muốn ngồi xuống ở trước người cô.

"Đi thôi."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 293: Hiểu Nhiều Hơn.

Trì Hoan nhìn nhìn không tới cuối phố cổ, lại nhìn người đàn ông ngồi xổm trước người cô, môi đỏ mọng giờ lên ý cười thân nhiên, mặc dù bị khăn quàng cổ màu đỏ bao trùm, cũng vẫn có thể cảm giác được.

Cô cúi người, nằm úp sấp lên.

Mặc Thời Khiêm cồng cô lên, chân dài mở bước chân, chậm rãi tiêu sái.

Hai tay Trì Hoan ôm lên cổ anh, "Anh từng cồng Lương Mãn Nguyệt chưa?"

Trong tiếng nói của anh hình như có ý cười, "Không có."

"Về sau không cho phép cồng cô ta, ngoại trừ em phụ nữ bên ngoài đều không được."

"Được."

"Ôm cũng không được... lần trước anh còn bế Quý Vũ."

"Được."

"Mặc Thời Khiêm."

"Hử?"

Giọng nói của cô hơi hơi thấp xuống, mang theo cẩn thận không dễ phát hiện, "Hôm nay... em hỏi mẹ anh chuyện trước kia của anh."

Người đàn ông thản nhiên, cảm thụ không được cảm xúc dao động gì, "Chuyện gì?"

"Chính là... Mẹ anh, cùng chuyện trước đây của anh."

"Em cảm thấy hứng thú với những chuyện này?"

"Ừm... Em muốn hiểu anh nhiều một chút."

Anh cười nhạt, "Hiểu được gì chưa?"

"Nếu em tán gẫu với anh chuyện của mẹ anh, anh sẽ sinh khí sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 294: Hiểu Nhiều Hơn. 2

"Chuyện mẹ của anh, có gì đáng giá để tức giận?"

Tiếng nói mềm nhẹ của cô gái cách nơi rất gần vang lên bên tai anh, "Không có... Nhưng mỗi người đều có không muốn nhắc tới quá khứ, nếu anh không muốn nhắc tới, em sẽ không hỏi."

Mặc Thời Khiêm đạm thanh nói, "Kia không là có gì là không thể nhắc tới quá khứ, chỉ là quá khứ bình thường."

"Anh đối với chuyện của mẹ anh... Vẫn còn nhớ rõ rất rõ ràng sao?"

"Quá nhỏ, phần lớn đều đã quên."

"Vậy có phải anh cảm thấy... cả đời bà bị hủy bởi vì tình yêu không?"

Người đàn ông cồng cô, cước bộ cũng không mau, chính là từng bước một đều thực vững vàng.

Thật lâu sau, một tầng bạc lạnh bao trùm lên tiếng nói trầm thấp lạnh nhạt của anh, "Khi bà còn sống, vốn có thể nhiều loại hoa tựa như cảm, người đàn ông kia là từ bỏ bà, thực xin lỗi bà, nhưng bà chưa bao giờ là không có lựa chọn, từng bước sai, sau đó mỗi một bước đều đi nhầm, cái gọi là hồng nhan bạc mệnh, kia vốn không phải mệnh của bà, là chính bà đi lên đường chết."

"Luu không được người đàn ông kia, lại muốn lưu lại đứa nhỏ của người đàn ông kia, gián tiếp làm cho ông ngoại tử vong, rõ ràng thân thể không tốt, không chịu được vừa nuôi đứa nhỏ vừa kiếm tiền nuôi gia đình, cũng không chịu thỏa hiệp từng bước, cho dù có người đàn ông thích bà nguyện ý nhận đứa nhỏ của bà xuất hiện, bà cũng không chịu nhận, một người gánh vác, gánh đến không thể gánh, rồi đi nhân thế, ném trọng trách này cho em gái của"

mình, phá hỏng cuộc đời mình, lại chậm trễ cuộc đời em gái."

Anh thần nhiên lạnh lạnh khinh trào , "Nếu thâm tình không thể tự bảo vệ mình, thì đó chính là ngu xuẩn, huống chi còn làm phiền hà người bên cạnh."

Tri Hoan cúi đầu hỏi, "Anh trách bà ấy?"

Yên tĩnh, người đàn ông mới thần nhiên cười, "Ông ngoại và di nhỏ hấn là trách bà ấy, nhưng lúc bà ấy còn trên đời, dốc hết tất cả muốn cho anh tốt nhất, bà làm mẹ chưa từng có lỗi lầm, ngoại trừ mất quá sớm... đối xử với anh như vậy thì có tư cách gì trách bà."

Tri Hoan thì thảo nói, "Anh không trách bà ấy..." Cô nghĩ đến anh là trách, thậm chí là hận .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 295: Yêu.

"Ừ, lúc bà ấy còn trên đời xinh đẹp ôn nhu, anh yêu bà ấy."

Tri Hoan ghé vào trên vai người đàn ông, cả người chấn động thật mạnh, ngay cả con người cũng đột nhiên mở rộng vài phần, có vài giây, cô thậm chí hoài nghi chính mình sinh ra ảo giác.

Yêu.

Cô đột nhiên hiểu được, cổ bạc lạnh đùa cợt kia, là đang trào phúng cái gì .

Là chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, nhưng lại không thể trách mẹ của chính mình, cho nên chỉ có thể giận chó đánh mèo với tình yêu của bản thân.

Cho dù thật ra anh biết, tình yêu là vô tội .

Nhưng trong lòng luôn luôn oán hận khó tiêu.

Lại hoặc là, khi tuổi nhỏ không hiểu chuyện, lưu lại đều là cảm thụ trực quan và kết luận, mặc dù là lý luận mâu thuẫn, nhưng lý luận mâu thuẫn này đã cắm rễ ở trái tim anh.

Khuôn mặt nhỏ mềm của cô gái dán lên khuôn mặt người đàn ông.

"Mẹ anh cố ý sinh hạ anh, có lẽ cũng không phải vì người đàn ông kia... Có lẽ cũng chỉ là vì anh mà thôi."

Anh không nói gì.

"Mặc Thời Khiêm."

"Hửm?"

Thành phố cổ ban đêm, im lặng lại náo nhiệt, duy chỉ giọng nói của cô là thấp thuyển lại rõ ràng, "Em cũng sẽ khiến anh yêu em."

Người đàn ông cao ngất quá mức tuần mỹ, lại công bạn gái của mình, ở trong du khách lui tới, tỷ lệ quay đầu rất cao.

Trong lòng Tri Hoan cũng không có không yên hoặc là khẩn trương gì, chỉ cảm thấy thời gian bị kéo đặc biệt dài lâu.

Một phút đồng hồ, hai phút, hoặc là ba phút.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 296: Yêu 2

Thật ra chỉ có ước chừng hai mươi giây.

"Được."

Môi đỏ mọng của cô gái kéo ra độ cong tươi cười, cúi đầu liền hôn lên gương mặt anh.

Liền không tiếng động tiêu sái trong chốc lát như vậy, Trì Hoan vẫn là chần chờ hỏi, "Vì sao anh đáp ứng... Làm tổng tài Clod-Summer?"

Mặc Thời Khiêm cười nhạo, "Vì sao lại không, ông ta lấy ra điều kiện làm cho anh động lòng, tiền và quyền luôn chê nhiều."

Trì Hoan nhìn mũi cao thẳng của anh, tự nhiên hiểu được ý tứ của anh.

Đó là cha ruột trên sinh vật học của anh, chúng ta lòng dạ biết rõ, nhưng vậy thì thế nào.

Yêu hận đều là một loại biểu đạt tình thân, anh đã không có, cho nên cũng không tiết hận, chỉ có lạnh lùng.

Lạnh lùng chính là người xa lạ.

"Vậy vì sao anh không đón ba mẹ và em gái anh đi Thành phố Lan, cùng nhau sống với anh? Hoặc là mua nhà cho bọn họ, để bọn họ dọn qua ở."

Người đàn ông thân nhiên đáp, "Mấy năm trước anh liền đề cập qua, mẹ anh nói bà ở chỗ này kinh doanh tiệm thuốc rất tốt, hơn nữa chân ba anh không tốt lắm, mùa đông nơi này ngắn, mùa hè sẽ không quá nóng, thực thoải mái, về phần Tây Tây, con bé muốn thi đại học thành phố Lan, đến lúc đó anh sẽ mua một căn hộ nhỏ ở gần trường học cho con bé."

"Làm em gái anh thật tốt."

"Chẳng lẽ làm người phụ nữ của anh không tốt?"

Trì Hoan hôn hôn lỗ tai anh, "Em phát hiện con người anh, có đôi khi rất keo kiệt rất ngây thơ."

Yên tĩnh một lát, anh mới thân nhiên nói, "Em còn không phải vội vàng thích sao?"

"Anh xem anh, đây là keo kiệt và ngây thơ."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 297: Khách Không Mời Mà Tới.

Mặc Thời Khiêm, "..."

"Anh có mệt hay không, hình như đi thật lâu rồi."

"Ừ, mệt."

"Vậy anh thả em xuống dưới đi."

Thật sự đi một đoạn thật dài rồi, đã muốn hoàn toàn nhìn không thấy đèn trước nhà họ Mặc.

"Đi một nửa thả em xuống dưới, vậy không phải anh công vô ích một đoạn dài như vậy sao?"

Trì Hoan, "..."

Anh nói đây là một con phố dài nhất toàn bộ thành phố cổ, Trì Hoan không biết có phải thật hay không, nhưng thật là rất dài rất dài, cuối là khúc cua là cái ao.

... ..

Lúc hai người trở lại nhà họ Mộc, có một đôi khách không mời mà đến sớm đang chờ .

Thấy bọn họ tay trong tay tiêu sái tiến vào, người phụ nữ trung niên trong đó vụt một cái liền đứng lên.

Trì Hoan hí hóp mắt, liếc mắt một cái liền nhìn ra đối phương lai giả bất thiện, cô cong cong môi, cười với Mộc phu nhân, "Dì, trong nhà có khách tới sao?"

Người phụ nữ nghiêng mắt liếc nhìn Trì Hoan một cái, "Đây liền là nữ minh tinh Thời Khiêm nhà các người bao sao, cũng chính là con gái tham quan tên Trì Hoan kia đi."

Mặc Thời Khiêm nhú mày lại, vốn chính là sắc mặt ôn đạm vô thanh vô tức liền nghiêm túc lên, đang muốn mở miệng, cô gái bên cạnh đã muốn dẫn đầu lên tiếng , trong tiếng nói kiều nhuệ ý cười quần quanh, "Cháu là nữ minh tinh, là tên Trì Hoan, cũng thật là con gái tham qua, chỉ là nhìn tuổi của người cũng không nhỏ , là ở nơi nào gặp qua đàn ông sẽ mang phụ nữ bao dưỡng về nhà gặp ba mẹ?"

Người phụ nữ kia quen khắc nghiệt, lại sớm có chuẩn bị thể tới rào rạt, ngược lại không nghĩ tới lại đụng phải cây đinh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 298: Khách Không Mời Mà Tới. 2

Bà ta biến sắc, lập tức nói, "Con hát chính là con hát, nửa điểm giáo dưỡng cũng không có, nếu con gái của ta dám nói chuyện với trường bối như vậy, ta đã sớm tát qua một cái."

Dư quang khóe mắt Trì Hoan nhìn thấy sắc mặt lạnh lùng của Mộc phu nhân, cùng mày nhú lại.

Mộc Chương sẽ không uyển chuyển hàm xúc như vậy, chỉ thiếu mắt tròn trắng, vẻ mặt đều là ghét bỏ.

Cô gọi môi đỏ mọng lên, vươn tay kéo người đàn ông đội mũ cho cô, tóc dài xinh đẹp như tảo biển tán loạn trên đầu vai, cô nâng tay tùy ý vén vén, trên mặt trắng nõn tinh xảo nói cười nhân nhật, "Cháu mất mẹ rất sớm, thật là ít có người dạy, chỉ là hiện tại xem ra, có mẹ chưa chắc tốt hơn có mẹ."

"Cô..."

"Lại nói, tuy rằng giới giải trí ngư long hỗn tạp, nhưng diễn viên cần cần cù và thật thà trong sạch chỉ thích diễn xuất lại được người tôn kính cũng không thiếu, người ta lại không có làm sai cái gì, người làm gì cần một gây không tha đều kéo xuống nước?"

Người phụ nữ bị Trì Hoan ngăn chặn, một hồi lâu sau đều không tìm được lời kịch, mở to đôi mắt hung hăng trừng Trì Hoan.

Mặc Thời Khiêm không nóng không lạnh mở miệng, "Dì Lương có việc?"

Nghe Mặc Thời Khiêm mở miệng, mẹ Lương lập tức dõng dõng đi lực chú ý, "Ta là đến thay Mãn Nguyệt nhà chúng ta nói chuyện."

Người đàn ông gọn sóng không sợ hãi, "Nếu là tìm cháu, nói với cháu là được, cháu không thích có người ở trước mặt cháu nói bạn gái cháu không tốt ."

"Cháu..."

"Có việc gì cứ nói, thời gian không còn sớm, ba mẹ cháu còn muốn nghỉ ngơi."

Mẹ Lương hiển nhiên là tức giận, vẫn là người đàn ông phía sau bà ta kéo bà ta một phen mới không phát tác, "Ta nghe người ta nói, hiện tại cháu là cái gì... tổng tài gì đó, cháu có một cha ruột có tiền, là tập đoàn xuyên quốc gia... Bây giờ cháu ở công ty ông ta làm tổng tài, rất có tiền... Không đúng, thời điểm cháu và Mãn Nguyệt cùng một chỗ cũng rất có tiền, có phải hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 299: Không Có Khả Năng.

Thần sắc của anh thực nhạt nhẽo , "Đúng thì như thế nào."

"Thời Khiêm, ta là nhìn cháu lớn lên , Mãn Nguyệt nhà chúng ta cũng là cùng nhau lớn lên với cháu... hiện tại cháu vừa có tiền lại không cần con bé, còn quay lưng tìm một nữ minh tinh... Cháu làm người có phải rất không tốt rồi không?"

Trên mặt Mặc Thời Khiêm không thần sắc thực đáng sợ gì, nhưng hai mắt lạnh lùng chính là có vẻ cực có cảm giác áp bách, anh thần nhiên trần thuật, "Nếu cháu nhớ không lầm, lúc cháu và Mãn Nguyệt chia tay, cô ta đồng ý , khi cháu gọi điện thoại cho các người nói hủy bỏ hôn ước, các người cũng vui mừng hơn hờ, lúc trước song phương đều vừa lòng quyết định, sao đến hôm nay, biến thành cháu bởi vì có tiền mà không cần cô ta?"

"Kia... Kia còn không phải cháu không thành thật, cho tới bây giờ cháu chưa từng nói với Mãn Nguyệt nhà chúng tôi hoặc là những người làm trưởng bối như chúng tôi, cháu ở bên ngoài rút cuộc kiếm bao nhiêu tiền, có bao nhiêu gửi ngân hàng, lúc cháu cùng một chỗ với Mãn Nguyệt nhà chúng tôi, hoàn toàn không thật lòng."

"Nếu cái này gọi là không thật lòng, vậy cô ta chia tay với cháu là lựa chọn thật sự chính xác."

Mẹ Lương lập tức ngẩng đầu lên, đặc ý nói, "Cháu thừa nhận cháu thực xin lỗi Mãn Nguyệt chúng tôi?"

Mặc Thời Khiêm mất tính nhẫn nại, "Tìm tôi có chuyện gì, nói thẳng."

"Thời Khiêm, không phải ta nói, ta ăn qua muối còn nhiều hơn cháu ăn cơm, loại nữ minh tinh bộ dạng xinh đẹp này ở cùng với cháu cũng chỉ là tham tiền của cháu, Mãn Nguyệt chúng tôi đối với cháu mới là thật tâm ... Trước cháu thực xin lỗi nó không quan hệ, về sau bồi thường cho nó thật tốt là được, ta làm mẹ nhìn ra được, trong lòng nó vẫn còn cháu."

"Trong lòng cô ta có ai, là chuyện của cô ta, cháu không quan tâm, vì sao người phụ nữ của tôi ở cùng tôi, là chuyện của tôi, cũng không nhọc các người quan tâm, nếu không còn chuyện gì, hai vị mời về."

Mẹ Lương vừa tức lại sốt ruột, nói thẳng, "Sao cháu không nghe hiểu tiếng người... ý tứ của ta là cho các người hòa hảo..."

"Không có khả năng, "

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 300: Không Có Khả Năng. 2

Bốn chữ này, ngữ khí không tính quá nặng, thậm chí không tính trầm đĩnh chặt sắt, chỉ là tuy rằng nhẹ nhàng băng quơ, nhưng không chút do dự.

Anh nheo mắt lại, độ cong trên môi thực đậm đặc, "Cô ta chia tay với tôi ở với Đường Việt Trạch, là một lựa chọn thực chính xác, tôi đối với cô ta thật là ngay cả cảm giác yêu thích cũng không có, các người xúi giục cô ta quay đầu tìm tôi, không bằng ít đi nhà họ Đường nháo, cũng bảo cô ta ít nháo với Đường Việt Trạch, hào môn thế gia không thể chịu được nhất chính là mất mặt."

Cuối cùng anh lãnh đạm nói, "Ở nơi này của tôi lãng phí tinh lực, cái gì đều không chiếm được."

"Cậu... Mãn Nguyệt nhà chúng tôi ở cùng với cậu nhiều năm như vậy, thanh xuân của con bé đều lãng phí trên người cậu, bây giờ cậu tài sản vô số, cậu không nên bồi thường cho con bé sao?"

Mặc Thời Khiêm kéo môi một cái, "Bồi thường?"

Mẹ Lương rất thẳng lưng, "Cậu và nữ minh tinh này cùng một chỗ, nhất định tốn trên người cô ta không ít tiền đi, Mãn Nguyệt chúng tôi ở bên cậu vài năm, cũng không thể ít hơn cô ta."

Người đàn ông khinh thường xùy một tiếng, thần nhiên nói, "Tiền của tôi, tôi thích cho ai xài liền cho người đó xài, cho nhà các người là tôi thích, nếu tôi không thích, tôi xuất ra rồi cũng có thể thu hồi được."

Vừa nghe không những không có được tiền, mà anh còn muốn thu hồi lại, mẹ Lương liền sốt ruột, người đàn bà chanh chua dân gian điển hình phát bực liền muốn động thủ.

Mặc Thời Khiêm nhú mắt lại, kéo Trì Hoan đến phía sau mình, cao ngất đứng lặng ở tại chỗ.

"Mẹ, người làm gì?" Cửa vang lên giọng nói dồn dập phẫn nộ, Lương Mãn Nguyệt vài bước vọt tiến vào chốn ở phía trước, "Người tới nhà Thòi Khiêm nháo cái gì?"

"Ta nháo? Ta còn không phải là vì tiền đồ của con đòi lại một công đạo sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 301: Bất Đắc Dĩ.

Lương Mãn Nguyệt lôi kéo mẹ Lương đã muốn kéo bà ta đi ra ngoài, nhưng dùng lực như thế nào đều không được, vung tay, đỏ hồng mắt cả giận nói, "Rốt cuộc mẹ muốn để con mất mặt tới trình độ nào? Ở nhà họ Đường nháo xong lại tới nơi này nháo, chính là vì có người mẹ như người, con ở trước mặt Đường Việt Trạch mới cảm thấy thấp một cái đầu!"

"Bốp" một tiếng, mẹ Lương quăng một cái tát qua, "Mày vô liêm sỉ, ta là mẹ mày, sao mày nói chuyện với ta như vậy!"

Mặt Lương Mãn Nguyệt bị tát lệch sang một bên, cô ta vỗ về mặt mình, qua nửa ngày mới lạnh lùng nói, "Nếu người muốn tiếp tục nháo như vậy, căn nhà này, con sẽ không trở về nữa."

Dứt lời liền xông ra ngoài.

Mộc Khê đứng ở cửa, trong tay còn cầm một quả táo cắn đến một nửa, giọng nói mơ hồ yếu ớt hô một câu, "Chị Mãn Nguyệt..."

Cuối cùng cha mẹ Lương vẫn là nổi giận dùng đòn roi đi.

Mộc phu nhân nhíu mi tâm, bất đắc dĩ.

Mây rậm của Mộc Chương nhú thành một đoàn, "Người đàn bà chanh chua, thực đặc biệt sao sốt ruột, vẫn là Tây Tây thông minh, bằng không không biết nháo tới khi nào."

Mộc Khê cắn quả táo đi vào, mơ hồ không rõ nói, "Bạn trai chị Mãn Nguyệt không phải rất tốt sao, hôm nay con còn ở cửa thấy được, lái chiếc xe giống như rất đắt, vài trăm vạn đi, người vừa cao lại suât, không hề kém hơn anh trai, anh trai đã có bạn gái, vì sao dì Lương còn muốn để cho bọn họ hòa hảo?"

Lúc Lương Mãn Nguyệt ở bên Mặc Thòi Khiêm, Mộc Khê là coi cô ấy là chị dâu, hưởng chi từ nhỏ liền nhận thức, quan hệ không tệ, nhưng sau khi bọn họ chia tay, hai người đều có đối tượng mới, tuy rằng cô cảm thấy có điểm đáng tiếc, nhưng là nhìn thoáng ra.

Mộc phu nhân nhíu mi tâm cười nhạt, "Phu nhân nhà họ Đường là một nhân vật lợi hại, không buộc con chia tay, hào phóng nói muốn kết hôn ít nhất đợi thêm mười năm... Mười năm dài như vậy, người đàn ông có thể chờ, mấy người phụ nữ chờ được, huống chi đường đại thiếu phong lưu tuấn mỹ, có tiền có mạo, tụ tập phụ nữ dân lên người cậu ta... Hơn nữa không kết hôn nhà họ Lương cũng không thể quang minh chính đại đòi tiền, như vậy vừa so sánh, đương nhiên là Thòi Khiêm nhà chúng ta tốt."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 302: Bất Đắc Dĩ. 2

Cha mẹ Lương vốn là là thực vừa lòng với Mặc Thòi Khiêm, nhưng vừa so với Đường Việt Trạch, gia thế kém nhiều lắm, nhưng là chỉ thiếu gia thế, hiện tại anh lại toát ra một người cha ruột ngư ngư bức hờ hết, lại liên tưởng đến anh "tốt" ngày xưa, tự nhiên liền hối hận.

... ..

Tri Hoan và Mặc Thòi Khiêm ở thành phố Lê tổng cộng đợi ba ngày, buổi tối ngày thứ ba bay trở về thành phố Lan.

Bởi vì Trì Hoan khát nước, mà trên xe vừa vặn không có nước, cho nên sau khi xuống xe, cô đi ở phía trước, dẫn đầu vào nhà, lúc còn ở huyện quan đôi giày liền hồ với bên trong, "Mẹ Lý, rót cho cháu ly nước."

"A, Trì tiểu thư..."

Là giọng nói của mẹ Lý, nhưng điều bất đồng với âm ôn nhu hòa ái bình thường, mang theo một chút co quắp và xấu hổ, Trì Hoan sững sốt, cũng cảm giác được bầu không khí bất thường nào đó, ngẩng đầu lên.

Mẹ Lý đứng cách cô một mét, xấu hổ nhìn cô, lại ngược lại nhìn phương hướng sô pha, "Trì tiểu thư... Vị lão tiên sinh kia nửa tiếng trước đến, nói chờ các người trở về."

Mặc Thời Khiêm phía sau cũng đã muốn đi theo vào nhà, anh thân hình cao to, liếc mắt một cái liền thấy được người đàn ông yên tĩnh ngồi ở trong sô pha, một thân tây trang, khí thế trầm ổn, không nói một lời, hai tay chống quai trượng, không giận tự uy.

Mẹ Lý không yên ra tiếng, "Tiên sinh..."

Thần sắc tuấn mỹ của Mặc Thời Khiêm là gọn sóng không sợ hãi, "Đi pha nước trà."

Mẹ Lý sững sốt, "Tôi đã bung trà lên cho khách."

Người đàn ông ngồi xuống đôi giày, thản nhiên nói, "Không phải Hoan Hoan mới vừa bảo đi bung trà cho cô ấy sao, cô ấy khát."

Trì Hoan, "..."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 303: Chủ Tịch Clod-Summer.

Từ buổi tối ở thành phố cổ cô bảo anh gọi cô Hoan Hoan, anh với ai đều sẽ gọi như vậy...

Vốn chị Diêu thản nhiên đều là gọi cô như vậy, xưng hô cũng không có gì, chỉ là bị người đàn ông tốc đến công thức hoá lại lạnh lùng gọi ra, liền có vẻ cực kỳ thân mật.

Mặc Thời Khiêm thông dong lãnh đạm đến gần, mẹ Lý bất an cũng bị trấn an không ít, "Vâng."

Trì Hoan chỉ liếc mắt nhìn một cái, liền mơ hồ đoán ra người đàn ông trong sô pha là ai...

Người đàn ông khoảng năm mươi tuổi, một thân tây trang dán người tinh tế, hai tay xếp đặt ở trên tay cầm quai trượng, người sống đến trình độ nhất định, những thứ khí tràng, còn có độ công nhận hơn quần áo tây trang.

Sau sô pha đứng đứng lạng hai vệ sĩ, cùng với một người đàn ông trẻ tuổi khoảng ba mươi tuổi đại khái là trợ lý.

Trì Hoan có chút vô thố, rất nhanh đổi xong giày, cô nhìn sắc mặt người đàn ông, mặt mày không nóng không lạnh ngăn không được tăng lạnh lùng kia.

Đổi giày xong, anh đứng lên, đi về phía sô pha.

Trì Hoan theo sau lưng anh.

Lên tiếng đầu tiên là trợ lý đứng ở phía sau, anh ta đẩy mắt kính, "Tiểu Mặc tổng, ngài đã trở lại."

Đến tận đây, ông lão trong sô pha mới chậm rãi nhấc mí mắt lên, ánh mắt rơi trên người bọn họ.

Mặc Thời Khiêm hơi hơi cúi đầu, vuốt cằm, giữa mặt mày là thanh tuyến nho nhã lễ độ, nhưng là đạm mạc xa cách, "Chủ tịch."

Sắc mặt lão nhân không thay đổi, ánh mắt nhìn chăm chú ở trên mặt anh một lát, lập tức lại híp mắt nhìn về phía Trì Hoan.

Trì Hoan rũ mắt, rõ ràng mà khách khí lên tiếng, "Laurence tiên sinh, chào ngài."

Mọi người đều biết, sau lưng Clod-Summer là gia tộc Laurence người hoa có thể lúc nhất ở hải ngoại khởi đầu cũng kéo dài xuống dưới, bọn họ có thể

có tên tiếng Trung của mình, nhưng cũng không cho người biết rộng rãi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 304: Chủ Tịch Clod-Summer. 2

Laurence chậm rãi lên tiếng, giọng nói không cao, nhưng đặc biệt trầm thấp hùng hậu, "Ta nghe Tống Xu nói, con không thích loại phụ nữ như cô ta."

Mặc Thời Khiêm nâng mắt đối diện với ông, đôi mắt tối đen thâm trầm đậm mực, tiếng nói cũng bình tĩnh, "Chủ tịch cố ý từ Pari bay đến, là vì thảo luận tôi thích loại phụ nữ gì sao?"

"Tống Xu nhỏ hơn con hai tuổi, tuy rằng gia thế không phải nổi trội nhất, nhưng ở trong đồng lứa, năng lực của cô ta chính là hơn chị dâu của con một chút... Tính cách hẳn là tốt hơn nữ minh tinh con tìm này, hay là nói, con ngại cô ta không đủ xinh đẹp?"

Tri Hoan mím môi.

Không hề đề cập tới cô, cũng không nói thẳng cô nửa điểm không tốt, nhưng loại không đề cập tới này biểu đạt ra chính là coi thường nhìn đến cô.

Người đàn ông đậm thanh nói, "Tôi đã muốn có vị hôn thê, ở phương diện này, không nhọc chủ tịch lo lắng."

Laurence nở nụ cười, lại bật cười, "Con muốn kết hôn với cô ta?"

Mặc Thời Khiêm gọn sóng không sợ hãi trả lời, "Phải."

"Cô ta ngoại trừ trẻ tuổi, xinh đẹp, còn có chỗ nào đủ tư cách trở thành vợ của con? Một đứa con gái của tham quan, một con hát."

"Làm vợ tôi không cần tư cách, chỉ cần tôi thích, "

Người đàn ông kéo môi, quần quanh vài phần giọng mỉa mai, chính là thực nhạt, nhạt đến gần như không có, "Người đàn ông cả đời mưu quyền vợ vệt của cái, không vì tùy tâm sở dục, muốn phụ nữ mặc kệ là con gái tổng thống, hay là ăn xin ven đường, muốn thì sẽ có thể có được, con gái tham quan lại như thế nào? Con gái tham quan đều phải không chịu nổi, kia thì có ý tứ gì?"

Đôi mắt Laurence lại lần nữa híp lại một chút, như là sẽ phải nhìn với cặp mắt khác xưa với người đàn ông trẻ tuổi tuần mỷ trước mắt, cũng không giận, "Con thích cô ta?"

"Tất nhiên."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 305: Xứng Đôi Sao?

Laurence ngược lại nhìn về phía Tri Hoan, "Tri tiểu thư, cô ở ngoài màn ảnh nhìn qua muốn xinh đẹp hơn."

"Cảm ơn."

"Người đàn ông bên cạnh cô này, bắt đầu ghi chép từ hồ sơ của nó, chỉ cần có nơi nó tồn tại, nó chính là tồn tại ưu tú nhất, học nghiệp vĩnh viễn là thứ nhất và toàn A, mười bảy tuổi thi đậu ngành luật đại học Stanford, theo đó lấy được học vị MBA, bởi vì từng ước định với cha cô, ở bên cạnh cô làm vệ sĩ ba năm, trong lúc này, nó và Phong Hành cùng nhau làm việc cho nhà họ Bạch, rất nhanh liền thành nhân vật số một số hai hắc đạo thành phố Lan, sau khi làm đến vị trí này bắt đầu tẩy trắng, rất nhiều ngành sản xuất của thành phố Lan đều bị bọn họ lũng đoạn kinh doanh..."

Một phen lời nói của ông ta vẫn luôn là tốc độ nói chuyện không nhanh, nhưng từng chữ đều hùng hậu rõ ràng, không nhanh không chậm, "Khi lần lộn hắc đạo lãnh khốc tàn nhẫn, khi tẩy trắng quyết đoán, ánh mắt độc đáo tinh chuẩn, việc buôn bán cũng là số một số hai, lấy lý lịch và kinh nghiệm của nó,

cũng đủ đảm nhiệm tổng tài khu châu Á Clod-Summer, nhưng ta không tính để cho nó ở vị trí này lâu, chờ nó rèn luyện một đoạn thời gian, ta sẽ điều nó về tổng bộ, làm trợ thủ đắc lực của anh nó."

Dứt lời, Laurence cười cười với Trì Hoan vẫn luôn im lặng, "Cô thật sự là xinh đẹp, nhưng phụ nữ xinh đẹp trên đời này là thứ dễ dàng dùng tiền mua nhất, cô là một ngôi sao hạng hai -- nếu không phải nhờ nó, ba cô có thể đã sớm phán tử hình, có thể cho tới hôm nay cô cũng không lật người được, không biết đã rơi vào trong tay người đàn ông có tiền nào trở thành đồ chơi rồi, càng đừng nói, cô còn có một người cha nói ra sẽ làm cho người ta không có thể diện dưới ánh sáng như vậy, để tay lên ngực tự hỏi, cô cảm thấy chính mình xứng đôi với nó sao?"

Trong lời nói, cho dù tất cả nội dung bén nhọn khắc nghiệt, Laurence tiên sinh cũng là lấy một loại ngữ điệu bình thản trần thuật ra .

Đúng vậy, là trần thuật.

Mặc kệ nghe không tốt bao nhiêu, nhưng gần như mỗi một câu đều là sự thật.

Ông ta thậm chí nói ở ngay trước mặt Mặc Thời Khiêm, không e dè.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 306: Xứng Đôi Sao? 2

Trì Hoan vươn tay cầm cánh tay người đàn ông bên cạnh, tự mình đi về phía trước từng bước.

Chặn trước mặt Mặc Thời Khiêm.

Cô nhắm mắt, bắt đầu từ khi cô mười bốn tuổi đối mặt với một số trận biến cố làm cho cô gần như hỏng mắt kia, nhất là hành tẩu giới giải trí nhiều năm, đối mặt người muôn hình muôn vẻ, cô gaabfbgw hình thành cơ chế bản năng phòng ngự tiếp cận nào đó.

Ngoại trừ ở trước mặt Mặc Thời Khiêm phóng túng chính mình nháo chút không được tự nhiên và tính tình của cô gái nhỏ, cô ở trước mặt người khác phần lớn thật ra đều rất ít sinh ra cảm xúc gợn sóng quá lớn.

Lúc này sắc mặt cô cũng rất bình tĩnh, trên mặt thậm chí treo lên tươi cười thân thiện, tuy rằng đầu ngón tay hơi không thể ngừng run run, nhưng ngoại trừ Mặc Thời Khiêm thực hiểu biết cô, người khác gần như nhìn không ra được.

"Laurence tiên sinh, vốn ngài là trưởng bối, lại là đại nhân vật danh chấn tứ phương, một ngôi sao hạng hai như tôi, nói như thế nào đều hẳn là phải tôn trọng một chút, nhưng luận chuyện, nếu chỗ nào của tôi làm cho ngài cảm thấy không thoải mái, vậy đó cũng không phải là ý của tôi."

Mặt lớn cỡ bàn tay của Trì Hoan vốn thuộc loại hình diện mạo ngọt ngào, nhưng khi trầm tĩnh, liền lộ ra kiêu ngạo nhiều năm lắng đọng lại không kiêu ngạo không siểm nịnh, "Ba tôi là không được tốt lắm, đời này thương thiên hại lý, không biết thực xin lỗi với bao nhiêu người, nói ra, thật là làm sao cũng không có phong cảnh như chủ tịch Clod-Summer, nhưng muốn nói về làm cha, ít nhất từ nhỏ đến lớn, ông ấy cung cấp cho tôi đủ ăn mặc ở, thực hiện rất tốt nghĩa vụ cơ bản nhất của người cha, người khác có tư cách khinh thường ông ấy, nhưng ngài... không có."

Trong phòng khách ánh sáng sáng ngời, lại yên tĩnh vài giây.

Trợ lý đứng ở bên sofa mang mắt kính, đuôi lông mày bất động thanh sắc nhướng cao .

Bắt đầu từ khi anh làm trợ lý... cho tới bây giờ chưa thấy qua có người dám giáp mặt nói chuyện với chủ tịch như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 307: Cảm Giác Được Người Bảo Vệ.

Anh là nên nói cô bé này tính thân can đảm, hay là... Ngu xuẩn? ? Mặc Thời Khiêm cúi đầu, hai mắt thâm trầm như mực nhìn khuôn mặt dưới tóc dài của

cô gái.

Người khác có lẽ không hiểu, nhưng anh biết rõ, cô nói những lời này, đơn giản là đang thay anh lên án và bắt bình mà thôi.

Anh chưa bao giờ cảm thấy những chuyện này cần lên án và bắt bình, không có người gọi là cha ruột này, mấy năm nay anh cũng không có chỗ nào trôi qua không tốt.

Anh không cần, cũng không đáng.

Nhưng đại khái con người luôn tham luyện cảm giác được người bảo vệ.

Tri Hoan chống lại Laurence tuy rằng không có biểu hiện rõ ràng ra ngoài, nhưng dĩ nhiên ánh mắt không tốt, câu môi thần nhiên nở nụ cười, "Về phần tôi xứng với anh ấy hay không -- vừa rồi những lời ngài nói cũng không sai, nhưng ngài cũng nói, anh ấy vĩ đại như vậy, gặp qua vô số phụ nữ, cũng không phải chưa từng gặp qua quen mặt lắm vậy, bị nữ giới sao bụng dạ khó lường như tôi lừa gạt dụ dỗ... người đàn ông trưởng thành hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, cũng đủ đủ phán đoán chính mình nghĩ muốn cái gì, anh ấy muốn tôi, tự nhiên là bởi vì trên người tôi có thứ anh ấy muốn, mà thứ này... Là ngài và phụ nữ ngài muốn giao cho anh ấy, không cho được."

Cô kéo môi, "Ngài không nhìn trúng tôi, nhưng anh ấy thích a -- cái gọi là thích chính là, ngàn vàng khó mua."

... ..

Tri Hoan tắm rửa xong, khoác lên dùng khăn mặt chà lau tóc dài nửa khô đi ra từ trong phòng tắm, trên người mặc áo choàng tắm màu trắng.

Cô vừa ra tới, người đàn ông cao lớn lạnh lùng vừa vặn trở lại phòng ngủ từ ban công --

Đương nhiên, vốn anh có thể chính là nghe được động tĩnh cô đi ra mới vào.

Nghênh diện mà đến, Tri Hoan vốn chuẩn bị đi sơ pha ngồi sấy tóc, thấy người đàn ông đi đến trước mặt, liền ngược mặt cười nói, "Anh cũng đi tắm rửa đi, đi ngủ sớm một chút nghỉ ngơi sớm một chút, ngày mai còn muốn đi... ưm."

Một câu của cô còn chưa có nói xong, liền bị người đàn ông cúi đầu che môi lại.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 308: Cảm Giác Được Người Bảo Vệ. 2

Anh là trực tiếp đi vào, sau đó trực tiếp đi đến trước mặt của cô, lại trực tiếp hôn cô, toàn bộ quá trình hành văn liền mạch lưu loát, không có một giây tạm dừng.

Khuôn mặt được ngón tay người đàn ông nâng lên, khăn mặt phủ tóc của Tri Hoan rơi xuống.

Cô mở to hai mắt, nhìn khuôn mặt tuấn tú gần trong gang tấc trước mắt, khoang miệng bị anh chiếm giữa hơi thở cũng đều là hương vị của anh, như là tràn ngập hết tất cả giác quan của cô, làm cho cô vô lực chống đỡ.

Anh hôn sâu, hôn nặng, thậm chí có loại vội vàng thô bạo.

Không chút nào khắc chế, cũng không có bình tĩnh nhất quán của anh.

Ngay cả cánh tay giữ vòng eo cô cũng đều siết cực chặt, như là muốn chặt đứt thất lưng của cô, hoặc là gắt cô vào trong lòng chính mình.

Hôn rất lâu, cả người Tri Hoan đều mềm xuống một chút, chỉ có ngón tay dùng sức siết vật liệu may mặc áo sơ mi của anh.

Hôn môi tự nhiên cũng rất dễ dàng lau lửa súng, Tri Hoan rất nhanh nhận thấy được người đàn ông muốn mang cô lên giường, tay cô để trên ngực anh, sáng giọng, "Dừng, tóc em còn chưa khô đâu."

Người đàn ông liền nâng tay sờ sờ tóc cô, thật là ướt sũng, nhưng lại tản ra hương thơm, rất dễ chịu.

Tay giữ trên thất lưng cô dời đi, rơi xuống ngực của cô, nhấc cả người cô lên.

Tri Hoan khẽ hô một tiếng ngăn ngừa, theo bản năng vươn tay vòng ở cổ anh.

Mặc Thời Khiêm ôm cô đi phía trước hai bước, để cô ở trên vách tường sau người, cúi đầu dọc theo cổ của cô một đường hôn đi, hạ xuống từng vết hôn ngân.

Thân thể anh căng chặt, bên trong là khắc chế cảm xúc táo bạo.

Tư thế như vậy, tương đương cô bị anh nâng cao.

Tri Hoan ôm cổ anh, cúi đầu đi hôn mặt anh, giống như gà con mổ thóc, ôn nhu hôn từng chút .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 309: Không Dễ Dàng Buông Tha.

Nhưng ôn nhu này ngược lại giống như kích thích anh, như có như không phập phồng thờ đốc dán da thịt của cô, sau đó thực không ôn nhu xâm nhập thân thể của anh.

Nhưng sau khi tiến vào, anh cũng không có kịch liệt động mạnh, thậm chí dừng lại, ngược lại nâng mắt nhìn cô.

Khuôn mặt nho nhỏ của cô gái toàn là màu đỏ , kiêu diễm ướt át, dưới tóc rơi tán loạn, nổi bật phong tình.

Ước chừng là thấy anh không hề động, Tri Hoan cúi đầu nhìn anh, ánh mắt mê mang mà hơi nhẩn nại, "Làm sao vậy?"

Đôi mắt thâm trầm như biển của anh chớp mắt một cái nhìn chăm chăm vào cô, tiếng nói khàn khàn đến mức tận cùng, "Hoan Hoan."

"Hử?"

Hai má người đàn ông dán lên mềm mại của cô, tiếng nói đậm mà khàn khàn, "Anh sẽ không cứ bỏ qua như vậy, cho nên, nếu phát sinh chuyện gì, em đều nói với anh trước."

Cô cười, "Mỗi ngày em kêu An Kha đi theo em, em có chuyện gì là anh không biết ?"

Anh cúi đầu nặng nề nói, "Có chút chẳng may, ai cũng không phòng được."

"Không phải anh đều đã phóng khoáng nói, nói nếu nhất định phải bức anh cưới người phụ nữ khác, anh có thể tùy thời không làm chức tổng giám đốc này, cũng không có khả năng về tổng bộ đi giúp Clod-Summer làm việc sao?"

Trên trán anh đều là vì nhẩn nại tình dục mà chảy ra mồ hôi dày đặc tinh tế, đôi mắt cũng u ám đáng sợ, nhưng lần điều vẫn là thực đậm, "Tổng Xu nói việc buôn bán của ông ta hùng tài vĩ lược, nhưng khuyết điểm chính là dùng người không khách quan, nhánh cuối gia tộc Laurence đều bị nhét vào Clod-Summer, cho nên ông ta càng cần người có năng lực cứng rắn lại có huyết thống với ông ta... Anh đối với ông ta mà nói, là tồn tại hết sức quan trọng, sẽ không dễ dàng buông tha cho."

Tri Hoan cái hiểu cái không gật gù đầu, "Em đã biết, nếu ông ta làm gì em, em đều nói cho anh biết."

"Ừ, " Anh cúi đầu lại che lại môi đỏ mọng của cô lần nữa, nói giọng khàn khàn, "Ngoan."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 310: Không Dễ Dàng Buông Tha. 2

Khi triển miên đến ở chỗ sâu, Tri Hoan đột nhiên nhớ tới cái g đôi, cô neho nắtt có chút sương mù lại, thấp giọng hỏi nói, "Mặc Thời Khiêm"

"Nói."

"Em nói với chủ tịch các người... Ngân vàng khó mua, có phải da mặt quá dày rồi không?"

Khi cô nói câu nói kia, sẽ không quá lo lắng, chẳng qua không có biện pháp, phải cố chống đỡ.

"Ngân vàng?" Anh cúi đầu cười, giọng nói như là phát ra từ chỗ sâu trong cổ họng, môi mỏng đáng lên cánh môi đỏ hồng của cô, hơi thở nóng rực phun ở trên da thịt của cô, khàn khàn nói nhỏ, "Ngân vàng tính là cái gì?"

... ..

Theo như lời Mặc Thời Khiêm, gia tộc Laurence sẽ không dễ dàng buông tha.

Thái độ Mặc Thời Khiêm rõ ràng mà cường ngạnh, anh nguyện ý nhận vị trí tổng tài này, không có nghĩa là anh không thể không có, xuống tay từ nơi anh rất khó, ngay cả chính Trì Hoan cũng biết được, nếu hạ thủ, khẳng định là tìm cô.

Cho nên ngày hôm sau Trì Hoan ở công ty, khi lại nhìn thấy Laurence lần nữa, cô gần như không có ngoài ý muốn.

Mặc Thời Khiêm đã muốn thu mua kinh tế công ty của cô, mà Laurence là chủ tịch Clod-Summer, ông có thể xuất hiện ở trong này, cũng bình thường không thôi.

Phòng họp.

Laurence nhìn trà đại hồng bào hương thơm nồng đậm trước mặt, khoát tay, "Đều đi ra ngoài, ta nói với Trì tiểu thư hai câu."

Quản lý gần như là kinh sợ ướt một thân quần áo với tôn phật siêu cấp lớn này, "Được được, chủ tịch ngài có cái gì phân phó tùy thời bảo tôi."

Cửa phòng họp bị khép lại, toàn bộ không gian đều gần như im lặng xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 311: Phong Sát.

Phía sau Laurence vẫn đang đi theo hai vệ sĩ và trợ lý tối hôm qua kia hai.

Trì Hoan một mình một người, ngồi ở đối diện.

Cô trang điểm tinh xảo, trên mặt học Mặc Thời Khiêm, bài ra một tầng cười cực nhạt, lưng nâng thẳng tắp, mặt mày cúi xuống, làm cho người ta thấy không rõ thần sắc nơi đáy mắt cô.

"Chủ tịch còn có lời gì tối hôm qua chưa nói xong, mời nói."

Laurence định cư lâu dài ở Paris, nhưng vẫn là nói được một hơi lưu loát tiếng Trung, giọng nói kia thực cứng cáp, ý vị thâm trường, "Cô ở trước mặt tôi, tựa hồ ngay cả làm bộ dáng, cũng không rất đáng, ngay cả lễ phép văn bồi đối mặt trưởng bối, cô đều chỉ miễn cưỡng qua đạt tiêu chuẩn."

Trì Hoan nhướng mày, lập tức nở nụ cười, "Nếu tôi biểu hiện ngọt ngào lấy lòng, ngài có thể nhận tôi, vậy dù là bộ dáng gì đi nữa tôi cũng bày ra... Hiển nhiên, ngài chướng mắt là gia thế của tôi, mà tôi bất lực, nếu ngài cảm thấy tôi trào cao Mặc Thời Khiêm, dù tôi làm tốt bộ dáng, tôi thấy ngài cũng chỉ sẽ cảm thấy tôi nịnh nọt lên không được mặt bàn, cần gì cố hết sức lại không được cảm ơn."

"Nhưng ngược lại rất nhanh mồm nhanh miệng," Laurence thần nhiên bình luận, ánh sáng trong mắt ông ta thực lợi hại, nhưng ánh mắt lại làm cho người ta có một loại ảo giác bình thản, "Hết thấy của cô đều là Thời Khiêm cho, mà nó tặng cho cô, đều là Clod-Summer cho."

Trì Hoan nâng mắt lên, cười nói, "Cho nên nếu tôi không rời khỏi anh ấy, ngài muốn phong sát tôi sao?"

Trong cười kia có kéo châm chọc nhỏ vụn, cũng không sâu.

Nhưng điểm châm chọc ấy, làm cho Laurence không khỏi cảm thấy không thoải mái.

Ông ta híp mắt, "Phong sát cô, chỉ là chuyện một câu nói."

Tri Hoan trực tiếp bật cười.

Đồng thời, chàm chọc giữa mặt mày cô càng sâu, thậm chí rõ ràng lên.

Lúc Tri Hoan không nói một lời không cười sẽ có vẻ đặc biệt trầm tĩnh, một khi cười rộ lên, nhất là khi cười đến thân thể run rẩy, khuôn mặt trắng nõn tinh xảo liền có vẻ đặc biệt kiều mỹ.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 312: Phong Sát. 2

Mà kiều mỹ này, khiến cho ý tứ chàm chọc hàm chứa càng nồng đậm.

Cô nghiêng đầu, cười hỏi, "Tôi nghe nói, lúc trước mẹ Mặc Thời Khiêm là người mẫu hải ngoại cực kỳ nổi tiếng, nếu không phải yêu ngài, bà ấy có thể sẽ tiếp tục tiến quân đến người mẫu siêu cấp hạng một... Nhưng đột nhiên bị phong sát, danh khí của tôi còn chưa có bay tới nước ngoài đi, phong sát tôi đương nhiên càng là chuyện dễ dàng, cũng không biết, lúc trước phong sát bà ấy... Là người vị trí này của ngài, hay là bản thân ngài?"

Laurence nhìn cô gái đối diện bàn hội nghị.

Cô còn thực trẻ tuổi, cùng khuôn mặt trẻ tuổi đột nhiên hiện lên ở trong đầu ông ta, thậm chí mang theo vài phần kiết ngạo không có sai biệt, nhưng chỉ là không có phần lãnh diễm và quật cường kia, càng còn nhiều tùy ý bình tĩnh.

Đôi mắt không tránh không né nhìn ông.

Ông thậm chí sinh ra vài phần lui bước và xúc động tránh né.

Đương nhiên, ông không có lui bước, cũng không có tránh né, "Tôi sẽ không phong sát cô, " Laurence nói như thế, ông ta híp mắt tựa hồ có tươi cười thân nhiên, "Ở trên đời này cô gần như là vô thân vô cố, cho dù hiện tại cô đều không kiếm được một phần tiền, Thời Khiêm cũng sẽ nuôi cô, cô không sợ, tôi cũng rõ ràng, nhưng là..."

Lợi hại trong ánh mắt ông ta lại lộ ra lần nữa, tươi cười trên môi cũng là càng phai nhạt, "Không biết thời gian bao lâu Tri tiểu thư mới thăm người ba từ nhỏ đã cung cấp cô ăn cung cấp cô mặc cung cấp cô ở một lần."

Lần này Tri Hoan cũng không có bình tĩnh giống như băng, rốt cục thay đổi sắc mặt.

... ..

Từ sau khi Tri An vào tù, số lần Tri Hoan thăm tù tuy rằng không đuổi kịp trình độ thường xuyên như nữ đại hiệp, nhưng cô vẫn là mỗi một tháng đều đi, mỗi lần đi đều đã mang chút đồ, hoặc là mang chút "Lễ vật" cho cảnh ngục, ít nhất cam đoan ông ở bên trong sẽ không chịu tội.

Laurence đi rồi, Tri Hoan ngay cả lịch trình buổi sáng cũng không để ý tới, sau khi nói với chị Diêu một tiếng, liền gọi điện thoại báo An Kha đưa cô đi ngục giam.

Thăm tù phải làm thủ tục.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 313: Ngày Thăm Tù.

Thủ tục mỗi lần đều thông thuận không bị ngăn trở lúc trước đột nhiên liền xảy ra vấn đề .

Nữ cảnh ngục nói, "Thật có lỗi Tri tiểu thư, hôm nay không phải ngày thăm tù, ngài có khả năng chỉ có thể ngày khác lại đến."

"Ngày thăm tù? Tôi đã tới nhiều lần như vậy, sao cho tới bây giờ đều không nghe nói qua?"

Bình thường thăm tù chỉ cần là không ở cuối tuần, liền đều có thể nhìn thấy người, hôm nay cũng không phải cuối tuần.

Đôi phương mặt không đổi sắc trả lời, "Đây là vẫn đều có, lúc trước có thể có vẻ lơ lửng, gần đây lại thực thi lần nữa."

Tri Hoan giận dữ cười ngược, ngón tay nắm túi xách, trực tiếp ném ở trên bàn.

Túi xách thực cứng, vốn còn có sức nặng, vừa ném mạnh như vậy, nữ cảnh ngục giật nảy mình.

Tri Hoan híp mắt, hé mặt lạnh trước nay chưa từng có ra, nhìn chăm chăm cảnh ngục nói từng chữ, "Nếu ba tôi xảy ra chuyện gì..."

"Tri tiểu thư, " An Kha trầm mặc phía sau đột nhiên giữ cô lại, thấp giọng nói, "Trước gọi điện thoại nói một tiếng với Mặc tổng đi, lại bảo Nhạc luật sư lại đây can thiệp."

Tay Tri Hoan dừng ở trên mặt bàn, ở sau khi trầm mặc vài giây, vẫn là mím môi bình tĩnh xuống.

Cô không nói chuyện, An Kha nhanh chóng lấy di động ra gọi điện thoại.

Một phút đồng hồ sau, An Kha cắt đứt điện thoại, thấp giọng nói, "Tri tiểu thư, Mặc Tiên sinh bảo cô tạm chờ vài phút, ngài ấy sẽ giải quyết."

Tri Hoan vẫn không nói chuyện, cũng không ngồi xuống, liền đứng như vậy.

Nữ cảnh ngục tự nhiên là nhận thức cô, cũng biết thân phận của cô, bị một đôi mắt tối đen lạnh lùng khí thế bức người của Tri Hoan nhìn chăm chăm, có chút không kiềm được ngược ngừng và xấu hổ.

Qua mười phút.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiệu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 314: Ngày Thăm Tù 2

Một người đàn ông mặc đồng phục cảnh ngục không biết đi ra từ nơi nào, xem ra hẳn là không phải nữ cảnh ngục lần trước, bời cười với Tri Hoan, "Thật có lỗi Tri tiểu thư, Tiểu Trương là mới tới, còn không quá hiểu lắm quy củ, cô ký một chữ, chúng tôi mang cô đi gặp ba cô."

Tri Hoan cuối cùng vẫn là thuận lợi gặp được Tri An.

Hơn năm mươi tuổi chưa đến sáu mươi tuổi, sau khi vào tù, đầu bạc của ông tựa hồ càng ngày càng nhiều thêm, người cũng càng ngày càng thương lão, nhưng tinh thần ngược lại cũng không có vẻ đặc biệt kém cỏi.

Nhưng hôm nay, con người có vẻ thực mệt mỏi, ngay cả bối cũng giống như còng hơn nhiều.

Hơn nữa bắt mắt, là trên trán có khối xanh tím rõ ràng.

Tri Hoan vốn là ngồi, vụt một tiếng liền đứng lên từ trên ghế, "Ba, " mãi cho đến khi Tri An đến gần, cô mới ngữ khí có chút vội vàng hỏi nói, "Ba làm sao vậy?"

Tri An khoát tay, biểu tình trên mặt nhìn qua bình thường, "Không có việc gì, tối hôm qua té ngã, đầu đụng đến trên tường."

Loại chuyện này cũng không phải không có khả năng, nhưng loại thời điểm này Tri Hoan sao sẽ tin tưởng.

Thần sắc cô đông lạnh, mím môi hỏi, "Có phải phát sinh chuyện gì hay không? Có phải trong tù có người khi dễ ba hay không?"

Tri An ngồi xuống, ngẩng đầu nhìn cô, ánh mắt ngược lại có chút vui mừng.

Mấy năm nay tình cảm cha con bọn họ kém tới cực điểm, trước khi vào tù Tri Hoan gần như là không thể nào quan tâm ông.

"Không có, con nghĩ bậy gì vậy, tôi một bó tuổi, té ngã là chuyện thực bình thường."

Tri Hoan vẫn là không tin, "Vậy ba cởi áo ra, con xem xem "

Tri An nhú mầy, lấy một loại ngữ khí rắn dầy có chút không kiên nhẫn nói, "Con nhóc như con sao lại thế này, ta nói không có việc gì sẽ là không có việc gì."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 315: Vết Thương

"Nếu không có việc gì, cởi để cho con xem một chút thì thế nào?"

Tri An ngồi ở chỗ kia, nhìn ra được ánh mắt cô thực kiên quyết.

Song phương giằng co gần một phút đồng hồ.

Cuối cùng Tri Hoan nói, "Ba không cho con xem, con cũng chỉ có thể cam chịu vì người cho rằng con không thể nhìn đến."

Tuy rằng quan hệ cứng nhắc lâu dài, nhưng Tri An rất hiểu biết tính cách đứa con gái này của ông, thờ dài, vừa cởi nút vừa thản nhiên nói, "Trong ngục giam vốn loạn, phát sinh chút việc nhỏ rất bình thường, không có gì."

Áo tù nhân cởi ra, giống như Tri Hoan sờ liệu, trái rộng không ít vết thương.

Cô hít sâu một hơi, mở tầm mắt, nhìn xuống mặt đất gần nửa phút, mới nhìn về phía Tri An một lần nữa, ông đã muốn mặc áo lại lần nữa.

"Vì sao không nói cho con biết?"

Nếu không phải cô ép hỏi lần nữa, ông hoàn toàn không có khả năng nói.

Ngữ điệu Tri An như là thực không thêm để ý, "Trong ngục giam thường phát sinh loại chuyện này, cũng không phải một mình ta, thời gian dài trôi qua tự nhiên liền tốt rồi, con không cần quá lo lắng."

Nếu không phải câu nói cuối cùng kia của Laurence, nếu không phải ngay từ đầu cảnh ngục ngăn cản cô thăm tù, cách nói này cô có thể tiếp nhận.

Tri Hoan cắn môi, cuối cùng vẫn là không có nói nhiều, chỉ nói, "Ngày mai con mang thuốc tới đây, chính ba nghỉ ngơi cho tốt, có chuyện gì báo cảnh ngục liên hệ với con."

Tri An gật gật đầu, lại giống như bình thường dặn một câu, "Con và Thời Khiêm ở cùng một chỗ thật tốt, thu tính tình của con lại."

Cô nhắm mắt, "Con đã biết."

Lúc rời đi, Tri Hoan nói rõ ràng từng chút với hai cảnh ngục một nam một nữ kia, "Tôi mặc kệ vết thương trên người ông ấy là bởi vì các người, hay là vì những phạm nhân khác, tôi chỉ biết là, pháp luật phán ông ấy ngồi tù mười năm, nhưng an toàn bản thân ông ấy cũng đồng dạng có pháp luật bảo hộ... Ông ấy xảy ra chuyện gì, đều là những nhân viên chính phủ như các người không làm tròn trách nhiệm gây ra, tôi tuyệt đối sẽ không bỏ qua."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 316: Vết Thương 2

Cuối cùng, cô mới giẫm giày cao gót rời đi.

... ..

Buổi chiều Trì Hoan có lịch trình, cô bảo An Kha trực tiếp đưa cô đi hiện trường công việc.

Trên xe, An Kha thấp giọng an ủi nói, "Trì tiểu thư, cô đừng quá lo lắng, Mặc tiên sinh sẽ điều tra rõ tất cả."

Trì Hoan cúi đầu, tay đỡ trán, "Ừ."

Ngục giam cách trung tâm thành phố rất xa, cô nhìn hoang vắng ngoài cửa sổ xe, mờ mịt trong lòng cũng dần dần lan tràn ra.

Cô và Mặc Thời Khiêm... Thật sự có thể vẫn đi xuống sao?

Mấy năm nay cô xem qua tình yêu của thiếu gia hào môn và cô bé lọ lem... Có mấy đối kéo dài đến cuối cùng?

Mặc Thời Khiêm... Vì sao không thể chính là Mặc Thời Khiêm...

Cho dù anh chỉ là một vệ sĩ cũng tốt.

Di động trong túi xách chấn động, cô vẫn không để ý tới, không biết là nghe được hay là không nghe được.

Giăng co một phút đồng hồ, mới yên tĩnh xuống.

Nhưng yên tĩnh chỉ hơn mười giây, lại bắt đầu chấn động.

An Kha ở phía trước nói, "Trì tiểu thư, có thể là điện thoại của Mặc Tiên sinh, cô muốn tiếp nghe hay không? Bằng không ngài ấy sẽ sốt ruột."

Trì Hoan như hồi thần à một tiếng, mới lấy di động từ trong túi xách ra lần nữa.

Giọng nói người đàn ông gần như vang lên ở một giây kia, trầm thấp lợi hại, "Sao không tiếp điện thoại?"

Cô thuận miệng kéo một lý do, "Mới vừa ngủ, không có nghe đến."

An Kha phía trước từ trong kính chiếu hậu nhìn cô một cái.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 317: Ghê Tởm Người

"Ba em thế nào?"

Trì Hoan nhắm mắt lại, há miệng, giọng nói khàn khàn, "Ông ấy ở bên trong... Bị người đánh."

Mặc Thời Khiêm ở đầu kia trầm thấp nói, "Anh bảo An Kha đưa em tới đây, em theo anh cùng nhau ăn cơm trưa xong lại trở về làm việc, chuyện này anh sẽ cho em một lời công đạo, hừm?"

Qua một hồi lâu cô mới nói, "Được."

... ..

Khi dừng xe cô mới phát hiện, đây không phải chỗ gần công ty Mặc Thời Khiêm, là nhà cóc đối diện 1999.

An Kha vẫn hộ tống cô đến cửa phòng bao, "Mặc Tiên sinh ở bên trong, cô ăn xong tôi tới đón cô."

"Ừ, được, cô cũng đi ăn cơm đi."

Cô vịn nắm cửa, đẩy cửa ra.

Phòng bao không lớn, nhưng cũng không nhỏ, một cái bàn hình tròn, đã muốn ngồi ba người.

Mặc Thời Khiêm, Phong Hành, còn có một người, là Tiêu Ngự.

Ánh mắt thâm trầm của Mặc Thời Khiêm thẳng tắp nhìn cô, thấp giọng nói, "Hoan Hoan, lại đây."

Trì Hoan có chút quen Mặc Thời Khiêm gọi cô là Hoan Hoan .

Nhưng là, Phong Hành nghe hai như thế, đuôi lông mày nhướng lên cao cao, mặt lộ vẻ không ổn, nhưng không hé răng.

Tiêu Ngự chịu không nổi , "Tôi nói cậu mẹ nó... Đóng cửa lại gọi tâm can đều sẽ không có người quản, có thể đừng ghê tởm người ở trường hợp công chúng không?"

Cũng không thể trách bọn họ, thật sự là nhận thức mấy năm nay chưa từng thấy Mặc Thời Khiêm vô cùng thân thiết gọi ai như vậy.

Nhất là anh tức đến ác liệt lạnh lùng, càng chênh lệch ra cảm giác buồn nôn hề hề.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 318: Ghê Tởm Người 2

Hơn nửa lúc trước Mặc Thời Khiêm cũng vẫn đều là, Trì Hoan, Trì Hoan... Đột nhiên liền biến thành Hoan Hoan .

Mặc Thời Khiêm lạnh lùng liếc mắt nhìn anh ta, không quan tâm

Trì Hoan đi qua, ngồi xuống ở bên cạnh người đàn ông.

Mặc Thời Khiêm nhìn chằm chằm mặt có chút nhọt nhọt của cô, đặt menu ở trước mặt của cô, tiếng nói trầm thấp ôn nhu, "Nhìn xem em muốn ăn cái gì."

Cô ngẩng đầu liếc anh một cái, miễn cưỡng nở nụ cười, "Được."

Cô cúi đầu xem menu, có chút không yên lòng.

Phong Hành thu hồi tầm mắt từ trên người cô, thường thức tách trà, liếc Tiêu Ngự, thân nhiên nói, "Nhà họ Tiêu, trong ngục giam thành phố Lan có hơn phân nửa đều là thù hạ của anh..."

Tiêu Ngự không vui ý , híp mắt cười nhạt, "... Anh mẹ nó có ý tứ gì? Anh đang nói thủ hạ lão từ đều là vi phạm pháp lệnh?"

Phong Hành vẫn thân nhiên như cũ, "Đúng vậy, hơn nửa đều bị bắt vào."

Tiêu Ngự, "..."

Anh nghiêng người ra sau, tựa tiểu phi tiểu, "Tôi còn tưởng rằng các người mời tôi ăn cơm, là cầu cạnh tôi, hóa ra là tôi hiểu sai ý rồi?"

Mặc Thời Khiêm nhìn thoáng qua, đạm thanh nói, "Không có, " Giọng nói anh lạnh lùng thân nhiên, "Trong ngục của Trì An có một là thủ hạ trực hệ của anh, hai người là thủ hạ của thủ hạ anh, miếng đất lần trước anh muốn kia tôi bán cho anh, tôi muốn bọn họ làm vệ sĩ"

Tiêu Ngự nở nụ cười, "Đất bán cho tôi... đó chính là tôi phải ra tiền, anh lấy cái gì muốn tôi? Anh thật đúng là rất biết buôn bán, khó trách người ta cứ muốn đoạt anh."

"..."

Phong Hành buông tay, "Đất bán cho anh, anh có thể mở khách sạn , tự nhiên có thể kiếm tiền ... Kia không phải tiền sao."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 319: Làm Ăn

Tiêu Ngự nhìn Phong Hành, "Anh thật đúng là mẹ nó mặt lớn đến có thể xây quảng trường rồi."

Mặc Thời Khiêm thân nhiên nói, "Chẳng lẽ, mấy thủ hạ dõm vô dụng kia của anh, còn giá trị hơn một mảnh đất?"

Tiêu Ngự khui rượu, không chút để ý rót ra, hương rượu tựa hồ nhiễm lên vết sẹo của anh ta vài phần tà khí, "Thủ hạ của tôi không đáng giá, chẳng lẽ cha ruột của người phụ nữ anh không giá trị?"

Anh ta nâng mắt nhìn về phía Trì Hoan, "Thấy rõ rồi chứ? Người đàn ông của cô nuông chiều cô, tôi cũng không phải nuông chiều không có lý do, nếu cô không gọi món, tôi tôi gọi."

Trì Hoan ngẩng đầu, khép menu trong tay lại, vươn tay đưa cho anh.

Tiêu Ngự vươn tay đi tiếp, kết quả còn chưa có đụng tới, đã bị Mặc Thời Khiêm trước một bước đoạt đi rồi, mặt anh không chút thay đổi thả lại đến trước mặt Trì Hoan, "Không cần để ý đến anh ta." Tiêu Ngự cũng không giận, "Mặc Thời Khiêm, rốt cuộc anh hiểu quy củ có việc cầu người hay không?"

"Anh không nhận được chút ưu việt nào, vậy gọi là cầu cạnh anh."

"..."

"Anh nghĩ còn rất tốt."

"Sửa đúng sai lầm của anh."

Tiêu Ngự thu hồi tay bùng ly rượu lên lần nữa, đưa rượu đến môi mỏng của mình, cũng lười tiếp tục đối thoại không ý nghĩa này, neho mắt lại, lười biếng nói, "Đặt cho tôi, tôi sai mấy tên thủ hạ dõm kia thay anh trông chừng nhạc phụ đại nhân này của anh, "

Phong Hành ôn hoà liếc anh ta, "Anh lẫn lộn hắc đạo sao, anh mẹ nó nên đi làm ăn."

"Tôi đây không phải đang làm ăn sao?"

Trong phòng bao im lặng xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 320: Làm Ăn 2

Phong Hành chính là người trung gian, bởi vì hiện tại đất kia là ở thủ hạ của Thời Khiêm, cục sinh ý này không có quan hệ trực tiếp gì với anh.

Mặc Thời Khiêm không nhìn Tiêu Ngự, ngược lại cúi đầu nhìn Trì Hoan, "Muốn ăn cái gì chưa?"

Trì Hoan vẫn đang nghe đối thoại của bọn họ, nào có tâm tư xem thực đơn, người đàn ông đột nhiên hỏi cô, cô mới hậu tri hậu giác phản ứng lại, "À, được rồi, " cô tùy tiện chỉ mấy thứ đồ ăn, "Liên ăn những thứ này là được."

Mặc Thời Khiêm nhìn vài món thức ăn cô chỉ, không giống như món cô thích ăn, còn có một thứ thậm chí là cô không chạm vào.

Anh nhúu mày lại.

Tiêu Ngự nhạo báng anh, "Cha ruột người ta ở trong ngục giam chịu tội, ai có tâm tư ở chỗ này ăn cơm với anh, xem anh làm đàn ông như thế nào."

Phong Hành, "..."

Mặc Thời Khiêm lười quan tâm anh ta, tự mình cúi đầu lật thực đơn, gọi ba bốn món Trì Hoan bình thường thích ăn, sau đó mới ném thực đơn cho Phong Hành -- bởi vì trước khi Trì Hoan chưa tới anh nói trước không gọi món, cho nên phục vụ sinh chỉ chưa một quyển thực đơn.

Phong Hành gọi xong, mới đến phiên Tiêu Ngự.

Tiêu Ngự quyết định nhìn ở phân thượng có thể lấy được đất, có thể giảm bớt một số tiền lớn, lười so đo với bọn họ, khoai trá xem thực đơn.

Phong Hành liếc nhìn anh ta, nhẹ nhàng băng quơ ra tiếng, "Chia đôi."

Tiêu Ngự lười nhìn bọn họ, lười biếng nói, "Mặc tổng, hôm nay hẳn là anh đi ăn cơm đi."

Giọng nói Mặc Thời Khiêm lạnh lùng lưu loát, "Chia đôi."

Tiêu Ngự ngẩng đầu nhìn Phong Hành, "Muốn tính bảy mươi vạn lần trước người phụ nữ của anh thắng tôi luôn không?" ? Phong Hành cười lạnh, "Cha người phụ nữ của cậu ta, bảo tôi ra tiền, có phải anh cũng choáng váng không?"

Tiêu Ngự tiếp tục xem thực đơn, "Tình anh em của các người thật mỏng."

Phong Hành, "..."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 321: Cò Kè Mặc Cả.

"Chia đôi, không thể hơn." Động tác trên tay Tiêu Ngự dừng một chút, ngẩng đầu một lần nữa, nheo mắt hẹp dài lại tựa tiểu phi tiểu nhìn Trì Hoan, "Tôi nói người phụ nữ này, vì giúp người đàn ông mình giảm tiền, ngay cả cha ruột đều không để ý?"

Trì Hoan kéo môi cười, "Tuy rằng tôi không biết một mảnh đất tốt cuộc giá trị bao nhiêu tiền, nhưng tôi biết chút tiền ấy cầm trực tiếp mướn ba người kia, tuyệt đối dư dả, tìm anh, chỉ là vì anh là thủ lĩnh của bọn họ, cũng đủ lực uy hiếp... Nếu anh không đáp ứng, tôi thấy lấy tiền này đi mướn tất cả người trong ngục giam ba tôi cũng đủ."

Mặc Thời Khiêm cúi đầu, nhìn khuôn mặt tinh xảo lại bình tĩnh của cô gái, ánh mắt phức tạp.

Tiêu Ngự, "..."

Anh lại không có lời nào chống đỡ.

Vì sao anh gặp được phụ nữ bộ dạng hơi xinh một chút, không phải nông cạn chính là ngốc nghếch, hai tên này tìm không phải chỉ số thông minh thắng chức cũng là thực khôn khéo?

Trì Hoan thấy anh ta chính là không lên tiếng nhìn chằm chằm chính mình, lôi kéo tay người đàn ông bên cạnh muốn đi, "Chúng ta đi tìm người khác."

Tiêu Ngự bị cô chọc tức đến bật cười, "Cô mẹ nó mua đồ ăn ở chợ sao?"

Còn đến chiều này với anh, lúc anh năm tuổi hay dùng chiều này được không.

Trì Hoan nhìn xuống anh ta từ trên cao, "Đáp ứng liền một chữ, không đáp ứng liền hai chữ, đại lão gia anh đây đưa lễ mề cái gì? Ai rảnh ở đây cò kè mặc cả với anh."

Tiêu Ngự, "..."

Thấy anh vẫn là không nhả ra, Trì Hoan ngược lại nói với Mặc Thời Khiêm, "Anh đứng lên, chúng ta đi..."

"Được," Một chữ mất sạch sẽ lưu loát cắt đứt thúc giục của Trì Hoan, Tiêu Ngự liếc nhìn Mặc Thời Khiêm, "Anh tìm phụ nữ thật đúng là tốt."

Mặc Thời Khiêm nắm Trì Hoan ngồi xuống một lần nữa, thân nhiên nói, "Quá khen."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 322: Cò Kè Mặc Cả. 2

Tiêu Ngự tức giận, "Hiện tại có thể ăn cơm?"

Mặc Thời Khiêm không nóng không lạnh, "Anh thu chỗ tốt, nếu không làm việc tốt, sẽ không phải tiền liền có thể giải quyết."

Tiêu Ngự rất hứng thú, "Chẳng may có người tìm tôi, ra giá rất cao."

"Nếu anh cảm thấy cái giá đó đáng giá đời này tôi gây sự với anh, anh liền nhận."

... ..

Sau khi ăn xong, Mặc Thời Khiêm về công ty, An Kha đưa Trì Hoan đi nơi cô làm việc

Người đàn ông thay cô kéo cửa xe Ferrari màu trắng ra.

Trì Hoan ngược mặt, nhìn mặt tuấn mỹ của người đàn ông, mím môi.

Mặc Thời Khiêm vuốt mặt của cô, "Cảnh ngục bên kia anh cũng sẽ xử lý tốt, em đừng quá lo lắng, hửm?"

Ở trong ngục giam gặp chuyện không may, đơn giản chính là, bạn tù, cảnh ngục.

Trì Hoan có chút co quắp hỏi, "Có phải anh cho Tiêu Ngự rất nhiều tiền không?"

Tuy rằng cô và Mặc Thời Khiêm ở cùng một chỗ, ngoại trừ ăn và vệ sĩ, anh sẽ sai người dựa theo số đo của cô chế định một số quần áo, những phương diện khác cô gần như không có ý nghĩa chân chính xài tiền của anh.

Tuy rằng cô gọi ngân hàng không nhiều lắm, nhưng ít nhiều vẫn là có một chút.

Người đàn ông đứng lặng ở trước mặt của cô, một tay cầm vào túi quần, tay kia thì kéo cô vào trong lòng của mình, cúi đầu nói, "Những chuyện này vốn chính là vấn đề anh nên giải quyết, hơn nữa, vấn đề có thể sử dụng tiền giải quyết, đều không là vấn đề."

Huống chi, chuyện này vốn chính là bởi vì anh mà ra.

Trì Hoan gật gật đầu, có vẻ thần sắc rất cực miễn cưỡng có chút ý cười, "Vậy em đi làm việc đây."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 323: Không Quá Sớm Không Quá Muộn.

"Ừ, có việc tìm anh."

Mặc Thời Khiêm nhìn cô xoay người lên xe, sau đó mới thuận tay đóng cửa xe, sau đó lui lại mấy bước.

Phía sau cách đó không xa, Tiêu Ngự chống má, cười nhạo hỏi, "Anh ta liền thích người phụ nữ kia như vậy?"

Phong Hành liếc nhìn Tiêu Ngự bên cạnh một cái, "Anh đi giành thử xem, sẽ biết."

Tiêu Ngự vẻ mặt ghét bỏ, "Không ngục lại không chân, cướp được lại có ích lợi gì."

"Anh cũng không nhìn xem chính mình xấu bao nhiêu."

"..."

... ..

Buổi chiều Trì Hoan có công việc, sau khi tiến vào trạng thái, người khác nhìn không ra cảm xúc dị thường gì, huống chi cường độ công việc vừa lớn, cũng không có nhân rồi và tinh lực gì để suy nghĩ công việc.

Thời điểm chạng vạng cô nhận được điện thoại của Mặc Thời Khiêm

"Chụp xong rồi sao?"

Tri Hoan nắm đi động, bởi vì vừa rồi thể lực tiêu hao có chút thở gấp, "Vẫn chưa, xảy ra chút vấn đề nhỏ, hẳn là còn phải hai tiếng nữa."

"Chưa ăn cơm?"

Cô nở nụ cười, tiếng nói không tự giác dịu dàng xuống, "Chưa đâu, chụp xong sớm một chút tan cuộc về nhà, chờ chụp xong rồi lại đi ăn, giữa trưa ăn không ít, hiện tại em cũng không đói."

Kể từ khi bắt đầu hành trình của cô được người đàn ông sắp xếp qua, tuy rằng cô không phải là người quá rảnh rỗi, nhưng cơ bản mỗi ngày đều có lịch trình, nhưng bình thường bắt đầu làm việc sẽ không quá sớm, kết thúc công việc cũng sẽ không quá muộn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 324: Không Quá Sớm Không Quá Muộn 2

Trước cửa sổ văn phòng sát đất, người đàn ông nâng cổ tay lên nhìn đồng hồ, "Vậy sau khi em kết thúc trực tiếp về nhà, anh bảo phòng bếp chuẩn bị món em thích ăn."

Tri Hoan cũng không ý kiến gì với chuyện này, ăn ở nơi nào đều không sai biệt lắm, "Được, sau khi kết thúc em sẽ trở về nhà, bây giờ anh đi về sao?"

"Vẫn chưa, hôm nay tăng ca."

Tri Hoan nghĩ rằng nếu anh không tăng ca hẳn là đã tới đây tìm cô cùng nhau ăn cơm, môi đỏ mọng kéo độ cong tươi cười, "Vậy em đi làm việc, buổi tối gặp." Tiếng nói trầm thấp nặng nề của người đàn ông đơn giản đến giống như ôn nhu, "Ừ, gặp sau."

Sau khi cắt đứt điện thoại, Tri Hoan cảm thấy cô cũng chưa nói tới tâm tình đặc biệt xuống thấp hay là tăng vọt không ít, thế cho nên trực tiếp nâng cao hiệu suất công việc.

Lúc hơn tám giờ sắp chín giờ liền đã xong, tổ tiết mục người ta nói muốn cùng đi ăn lẩu, cô nghĩ nghĩ vẫn là cự tuyệt, vừa gọi điện thoại cho An Kha, vừa đi về phía bãi đỗ xe.

Lúc từ trong thang máy đi ra, mới vừa đi hai bước, đã bị một người đàn ông rất cao mặc tây trang màu đen chặn lại.

Cô ngừng ra, lui về sau hai bước, theo bản năng khấn trương cùng cảnh giác lên, ngón tay gắt gao nắm túi xách của mình.

"Tri tiểu thư, phu nhân nhà chúng ta muốn gặp cô."

Tuy rằng người ở bãi đỗ xe không nhiều lắm, nhưng rải rác tiến tiến vào vào vẫn là có, Tri Hoan nhìn quan sát, hơn nữa thái độ người đàn ông trước mặt coi như là khách khí, cô cau mày, phát ra cười lạnh, "Phu nhân? Phu nhân nhà các người là ai?"

Chẳng lẽ là vợ bây giờ của Laurence?

Con của chồng mình và phụ nữ khác mà bà ta cũng quan, tâm có phải quá lớn rồi không?

Vệ sĩ đáp, "Là Larry phu nhân."

Thần sắc Tri Hoan nổi lên gợn sóng, khe biến vài phần, cuối cùng nhạt nhẽo xuống lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 325: Gặp Larry Phu Nhân.

Cô giẫm giày cao gót liền đi về phía An Kha dừng xe, chỉ thản nhiên ném hai chữ, "Không gặp."

Nhưng cô đi còn chưa được mấy thước, trong xe ngừng lại đột nhiên quạt gió một cái mở cửa ra , từ bên trong ra ngoài một phụ nhân trung niên khoảng bốn mươi tuổi, mặc trang phục chức nghiệp giá trị xa xỉ, tóc cũng vẫn đang búi cẩn thận tỉ mỉ.

Vinh viễn lộ ra lạnh lùng cao cao tại thượng.

Bước chân Tri Hoan vẫn là chậm lại, cuối cùng đứng các khoảng một mét.

An Kha từ xa xa đại khái là thấy được một màn này, đã muốn bước nhanh đi về phía bọn họ.

Bốn mắt nhìn nhau, một đôi mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng lại phức tạp, một đôi mắt khác lạnh nhạt bình tĩnh.

"Hoan Hoan."

Tri Hoan nâng cổ tay lên, làm động tác nhìn thời gian, sau đó mới nâng mắt, môi đỏ kéo ra cười nhạt, "Larry phu nhân tìm tôi có việc sao, tôi vẫn là vội vàng về nhà ăn bữa tối."

Larry phu nhân nhìn mặt trang điểm tinh xảo của cô, "Nếu con chưa ăn cơm, ta mời con ăn."

"Không được, bạn trai tôi ở nhà chờ tôi."

Larry phu nhân nhú mày, "Hoan Hoan..."

"Nếu bà có việc tìm tôi cứ việc nói thẳng, tôi nghe là được, nhưng nếu không có gì hay ... vậy tôi liền đi."

Trên người cô khoác áo khoác màu đỏ, tóc dài uốn bị gom đến một bên, như là thực quyến rũ, nhưng lại xen lẫn thanh thuần, giẫm giày cao gót mười centimet, đứng xinh đẹp.

So với khi còn trẻ, trong ánh mắt của cô thiếu lạnh lùng và lệ khí, trở nên lạnh nhạt mà bình thản, nhưng lại càng xa cách , như là từng theo thời gian mà oán hận này dần tiêu tán.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 326: Gặp Larry Phu Nhân 2

Nay đứng mặt đối mặt, như là người xa lạ.

Ánh mắt Larry phu nhân nhìn cô , "Hoan Hoan, con có thể rời khỏi Mặc Thời Khiêm không?"

Tĩnh mịch đến vài giây.

Sau đó, Tri Hoan đột nhiên bật cười, đương nhiên, tươi cười này chỉ ở mặt ngoài, không đạt đến đáy mắt.

Hai tay cô ôm ngực, thanh tuyến kiều lười cười, "Tôi còn tưởng rằng, Larry phu nhân là nghe nói tôi bị nhà bạn trai ghét bỏ , cho nên đột phát tình yêu muốn nhận tôi..."

"Cho dù ta chịu nhận con, Laurence cũng sẽ không nhận con, " Larry phu nhân thản nhiên nói, "Không nói con ở trong mắt ông ta chính là một ngôi sao nhỏ, con người như ông ta, gia tộc giống như bọn họ, là không có khả năng kết thân gia với một tham quan có tiếng xấu."

Tri Hoan vén vén tóc của mình, lười biếng cười, "Bà đến tìm tôi, chính là đặc biệt nhắc nhở tôi à... Thật đáng tiếc , mấy câu nói đó của bà, có thể không đáng giá tiền vé máy bay của bà."

Thái độ của cô vẫn khinh mạn như cũ, lần này Larry phu nhân cũng không sinh khí nữa, "Hoan Hoan, từ nhỏ đến lớn, bên người con không phải quan nhị đại, chính là phú nhị đại, loại chuyện này con thấy được ít sao, con gặp qua có mấy đôi cuối cùng trôi qua hạnh phúc ? Lúc trước Mặc Tây Cổ và Tô Nhã Băng là tách ra như thế nào, cuối cùng bọn họ là kết cục ra sao... Con không phải thấy rõ ràng nhất sao?"

Dừng vài giây, bà ta mới thở dài bàn tiếp tục nói, "Con quá nhỏ tuổi, có một số việc nghĩ đến rất dễ dàng... Ta biết con oán hận ta, ta nói cái gì con đều nghe không vào, nhưng con phải rõ ràng... Mặc Thời Khiêm đó là con trai ruột của ông ta, là đứa con trai ruột ông ta coi trọng muốn bồi dưỡng, con và gia tộc Laurence sứt mẻ như vậy tiếp, cuối cùng bị thương sẽ chỉ là con, sẽ không phải ông ta, con hiểu không?"

"Hiểu được thì thế nào?"

Khuôn mặt Tri Hoan trang điểm thật sự tình xảo, lại thêm ngũ quan lại như vẽ, xinh đẹp lại bình tĩnh, "Hiểu được những chuyện này, tôi nên nhận mệnh chia tay với anh ấy? Anh ấy là người đàn ông tôi yêu, về sau tôi cũng có thể rồi cuộc tìm không thấy người đàn ông nào tốt với tôi hơn anh ấy, liền bởi vì người cha chủ tịch đột nhiên toát ra đến muốn chiếm tiện nghi của anh ấy, tôi liền ngoan ngoãn biến mất? Tôi là làm anh ấy thất vọng, hay là khiến chính tôi thất vọng?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 327: Tôn Trọng Tình Yêu.

Larry phu nhân nhìn cô, thật lâu không nói chuyện.

Tri Hoan thu hồi tầm mắt, mặt không chút thay đổi đi qua từ bên người bà ta.

Phía sau lại vang lên một câu, "Vậy ba con thì sao? Con không sợ ông ấy gặp chuyện không may sao?"

Con người Tri Hoan co rụt lại, mím môi đỏ hồng, không nói chuyện, tiếp tục đi về phía trước, "An Kha, chúng ta đi."

Phía trước, một chiếc Gus màu đen lái vào trong tầm mắt của cô, trực tiếp dừng ở phía trước cô cách đó không xa, người đàn ông lạnh lùng cao ngất đẩy mở cửa xe, đi xuống từ trên xe.

Mắt thâm trầm như mực trực tiếp nhìn về phía cô.

Tri Hoan nhìn người đàn ông đi về phía mình, bước chân dừng lại, chờ anh đi tới.

Ánh mắt không khỏi chua xót, nhìn anh, trong lòng có ủy khuất không biết tên, nhưng càng còn nhiều mờ mịt.

Thật ra bọn họ đều không có nói sai, cô từng gặp qua rất nhiều loại ví dụ này, có lẽ không tính là không có, nhưng nhiều hơn vẫn là chia ly, mặc dù là cuối cùng gãy dựa cùng một chỗ, sau khi kết hôn cũng sẽ có đủ loại không như ý.

Huống chi là tách ra.

Thời gian là thuốc hay, cũng là độc dược, gần như hòa tan tất cả, chỉ để lại một phần cực kỳ nhỏ, trở thành điều khắc.

Huống chi trên đời này, không biết bao nhiêu người, là thật không có một người liền không thể.

Sao cô có thể không rõ, cô đều hiểu được.

Nhưng cô cũng hiểu được -- cho dù cuối cùng bại bởi sự thật, cũng không thể không chiến mà bại.

Này coi như là, tôn trọng tối thiểu với tình yêu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 328: Tôn Trọng Tình Yêu. 2

Mặc Thời Khiêm chạy tới trước mặt của cô, anh ngừng đầu, nheo mắt lại nhìn Larry phu nhân đối diện cách anh không xa, cánh tay ôm người phụ nữ vào lòng, "Bà ta nói với em cái gì, hửm?"

Tri Hoan nâng tay ôm thắt lưng anh, vùi đầu ở trong ngực anh, "Sao anh lại tới đây?"

Người đàn ông thấp giọng nói, "Tặng ca trẻ, thuận tiện tới đây nhìn em."

Cô ở trong ngực anh lắm lắm nói, "Làm sao sẽ thuận tiện, không thuận tiện chút nào."

Nơi anh đi làm, cách nơi cô làm việc, hoàn toàn là hai phương hướng bất đồng.

Mặc Thời Khiêm vuốt đầu của cô, cười trầm thấp, "Ừ, tan tầm liền tới đây."

Cô vươn tay ôm cổ anh, tiếng nói dịu dàng làm nũng, "Hôm nay lúc em quay tiếp mục làm trò chơi, mang giày cao gót chạy tới chạy lui, chân đau quá, anh ôm em đi."

Anh cúi đầu, xem trên môi kéo ra cười yếu ớt, không trả lời, trực tiếp ôm cô lên, sau đó xoay người đi về phía xe.

An Kha thấy Mặc Thời Khiêm đến đây, tự nhiên tự mình lái xe trở về.

Larry phu nhân cũng đã muốn về tới trên xe của mình, bà ta từ trong kính chiếu hậu nhìn bóng dáng rời đi kia, ánh mắt hiện lên vẻ phức tạp.

Tri Hoan được người đàn ông ôm vào trong ngực, đầu cô gối lên bờ vai của anh, "Sao anh càng ngày càng tốt với em, còn cố ý tới đón em."

Mặc Thời Khiêm đặt cô lên ghế lái phụ, môi mỏng câu ra cười nhạt, không nói gì thêm.

Này cũng không có gì, hoặc là nói không cần lý do gì, chẳng qua là sau khi anh tan tầm trong lúc nhìn thời gian, lại gọi điện thoại cho An Kha biết được cô còn chưa có kết thúc công việc, vì thế liền trực tiếp lái xe tới đây.

Trong phòng đột nhiên nhiều hơn một người cùng ở, ban đầu có thể không có cảm giác gì quá lớn, nhưng một lúc sau, nếu ngày nào đó cô đột nhiên mất, sẽ có vẻ đặc biệt lạnh lẽo.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiệu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 329: Nhắc Nhớ Cô?

Người đàn ông trở lại trên ghế lái, phát động động cơ, chuyển xe rời đi, "Ồ bên ngoài ăn hay là về nhà ăn?"

Tri Hoan gần như là không suy nghĩ, "Về nhà đi."

"Ừ, vậy em gọi điện thoại cho mẹ Lý, xem muốn ăn cái gì, bảo phòng bếp làm."

Theo hành trình người này lái xe về nhà không sai biệt lắm khoảng năm mươi phút, cũng đủ chuẩn bị bữa tối.

"Được."

Tri Hoan lấy di động từ trong túi xách ra, trực tiếp gọi điện thoại vào điện thoại bàn của biệt thự.

Chờ cô cúp điện thoại, chợt nghe người đàn ông trên ghế lái trầm thấp nặng nề mở miệng nói, "Bà ta nói gì với em?"

Cô mím môi nhìn sullen mặt hoàn mỹ của anh, "Chủ tịch kia của các người... Có thể xuống tay với công ty bà ta hay không?"

"Sẽ không." Mặc Thời Khiêm đầu vào đấy nói, "Ngành sản xuất Clod-Summer bao trùm không có cùng xuất hiện và giao thoa rất lớn với ngành sản xuất của công ty bà ta, cho dù có, trừ phi ném nhân lực và tài lực mới vào, cơ bản rất khó hình thành ưu thế nghiền áp."

Tri Hoan gật gật đầu, lại thản nhiên cười, "Vậy bà ta đặc biệt tới tìm em... Là vì cái gì?"

Đặc biệt vượt đại dương đến... Nhắc nhớ cô?

A.

Mặc Thời Khiêm nghiêng đầu nhìn cô gái trên ghế lái phụ.

Cô đang cúi đầu, ngón tay trượt màn hình, có lẽ đang tìm thứ gì xem, có lẽ chính là nương theo động tác này ngăn người.

Giọng nói người đàn ông rất thấp, che đầy thanh sắc, giống như chỉ là thuận miệng hỏi, "Bà ta bảo em rời khỏi anh sao?"

Tri Hoan cười khẽ, "Bằng không thì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 330: Làm Cho Phụ Nữ Nghĩ Nhiều.

Mặc Thời Khiêm liếc nhìn cô một cái, vẫn là xoay người trở lại bên giường, nhấc di động trên giường lên, cầm lấy nhìn thoáng qua.

Tên sáng lên trên màn hình là: Tống Xu.

Anh nheo mắt lại, mặt không chút thay đổi nhấn cắt đứt, sau đó đi đến bên cạnh Tri Hoan lần nữa, để điện thoại xuống.

"Điện thoại của ai sao anh không tiếp..." Câu nói của cô còn chưa dứt lời, di động lại chấn động lên lần nữa, cô cúi đầu nhìn lại, liếc mắt một cái thấy rõ ràng biểu hiện tên ghi chú.

Tri Hoan nhìn người đàn ông cúi đầu nhìn mình, mím môi nói, "Vì sao anh không tiếp điện thoại của cô ta, có lẽ cô ta có việc gấp."

Người đàn ông thân nhiên nói, "Em sẽ không nghĩ nhiều sao?"

Tống Xu là "Con dâu" lão già kia nhìn trúng, anh rõ ràng tuy rằng cô không nói, thậm chí cũng rất ít biểu đạt ra ở trước mặt anh, nhưng cô hướng đến thấy rõ sự thật xã hội này.

Bởi vì thanh tĩnh, cho nên sẽ càng thêm bất an.

Tri Hoan liền nở nụ cười một chút, "So sánh với ở trước mặt em, tiếp hay không tiếp ở sau lưng em, càng dễ dàng làm cho phụ nữ nghĩ nhiều."

Anh kéo kéo môi, "Thật không."

Dứt lời liền kéo cô gái trong sofa, tự mình ngồi dậy, sau đó vòng thắt lưng của cô, kéo người cô ngồi lên trên người của mình.

Cuối cùng, mới dùng đầu ngón tay ấn tiếp nghe, hơn nữa thuận tay mở loa ngoài ra.

Ngữ điệu Mặc Thời Khiêm cực đậm lại giải quyết việc chung hỏi một câu, "Chuyện gì?"

Tống Xu trầm mặc ở đầu kia vài giây, mới mềm nhẹ lên tiếng, "Mặc tổng, chủ tịch đã muốn tỉnh."

Tri Hoan ngẩn ra, tỉnh lại?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 331: Làm Phụ Nữ Nghĩ Nhiều. 2

Ông ta làm sao vậy?

Người đàn ông đậm mạc tới cực điểm, "Còn có việc?"

Tống Xu có chút bất đắc dĩ, thấp mềm nói, "Mặc tổng, có một số việc có lẽ không nên nói từ tôi, nhưng nếu vừa rồi tôi đã biết... tôi vẫn là chuyên cáo một tiếng."

Tri Hoan ngẩng đầu nhìn mặt người đàn ông, anh đang cúi mặt mày, biểu tình là lạnh lùng cực đoan.

"Bởi vì tôi là học muội của phu nhân tổng giám đốc, lúc đại học liền nhận thức với cô ta... Vừa rồi cô ta gọi điện thoại cho tôi, nói đơn giản tình hình bên dưới -- từ lâu thủ hạ và bạn bè đi theo chủ tịch hơn hai mươi năm, còn hiểu biết được tình huống những trường bối nơi đó, mấy năm nay chủ tịch vẫn cũng không biết mẹ người đã qua đời, ông ta vẫn cho là bà ấy muốn mang theo ngài gả cho người khác..."

Bởi vì là điện thoại, Mặc Thời Khiêm không nói lời nào, Tống Xu càng nhìn không tới vẻ mặt của anh, tự nhiên không thể phỏng đoán thái độ hiện tại của anh.

Dừng trong chốc lát, cô mới tiếp tục chậm chước nói, "Chuyện năm đó... Thực phức tạp, thời gian lại cách quá xa, nhưng có đôi khi đang ở hào môn, người bị một gia tộc hưng suy vinh nhục, rất nhiều thời điểm... đều không thể làm gì."

Tri Hoan nhìn người đàn ông ôm chính mình, chủ động dán mặt mình lên gương mặt anh, lấy điện thoại từ trong tay anh ra, lên tiếng hỏi, "Laurence tiên sinh làm sao vậy?"

Tống Xu sững sốt, "Tri tiểu thư, " nhưng cô ta vẫn là rất nhanh phản ứng lại, ngữ điệu cũng không có biến hóa gì, "Laurence tiên sinh và Mặc tổng cãi nhau... Khó thở công tâm nằm viện, chỉ là hiện tại đã muốn tỉnh, bác sĩ nói không có gì trở ngại."

Cãi nhau?

Là cãi nhau vì chuyện của ba sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 332: Ngồi Thêm Một Lát.

Tri Hoan vốn định nói câu không có gì đáng ngại là tốt rồi, nhưng ngấm lại ba của cô ở trong ngục giam bị người đánh, liền sửa lời nói, "Được, tôi hỏi một chút ngày mai anh ấy có đi bệnh viện thăm hay không."

Tống Xu than nhẹ một tiếng, "Mấy năm nay thân thể chủ tịch giống như vẫn đều không tốt lắm... Một hai năm nay chuyện tập đoàn cơ bản đều giao cho tổng giám đốc và tổng giám đốc phu nhân, bác sĩ nói thân thể chủ tịch cần tĩnh dưỡng... Cho nên ngày mai ông ấy hẳn sẽ về Paris."

Yên tĩnh một lát, Tri Hoan nói, "Tôi sẽ nói với anh ấy."

Tống Xu tự nhiên cũng đoán được cuộc điện thoại này là không nói chuyện được nữa, nhưng cô ta cũng không có vạch trần, chỉ cười nhạt nói, "Nếu không có việc gì, Tri tiểu thư, tôi cúp trước."

"Tạm biệt."

Cúp điện thoại, Tri Hoan thả di động lại trên bàn nhỏ, vươn tay ôm cổ người đàn ông, mềm giọng hỏi, "Anh cãi nhau với ông ấy à?"

Mặc Thời Khiêm cúi đầu, hôn má và cánh môi của cô, giọng điện vẫn là thân nhiên, nhưng khàn khàn có chút mơ hồ, "Không tính là vậy, anh chỉ là nói cho ông ấy biết, không có tư cách nhúng tay vào việc riêng của anh."

Anh chỉ trào phúng hỏi lại một câu, thân là người đàn ông, chẳng lẽ đời này nên để cho người phụ nữ của mình vất vả lâu ngày thành bệnh, tuổi còn trẻ liền bởi vì lao lực quá độ cùng tiêu hao mà chết sớm?

Sau đó bên kia yên tĩnh rất lâu mới thảng lảng hỏi một câu, ai đã chết.

Anh trực tiếp cười lạnh cắt đứt điện thoại.

Sau đó Tống Xu gọi điện thoại cho anh, nói chủ tịch nằm viện.

Tri Hoan đương nhiên cũng nhìn ra tâm tình anh không tốt, liền cũng không nói thêm gì nữa, khuôn mặt mềm mại có ý vô tình cọ anh, cúi đầu dịu dàng nói, "Không phải anh còn muốn xem văn kiện sao, bằng không anh đi phòng sách, em đi tắm rửa, được không?"

Người đàn ông cúi đầu nhìn cô, ngón tay thon dài hữu lực xen kẽ qua giữa tóc dài của cô, tay kia thì ôm thắt lưng của cô, khóa người cô ở trong lòng của mình, thấp giọng nói, "Đợi chút nữa đi, em ngồi với anh một lát."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 333: Chương 248.2

Tri Hoan nhảy mất mấy cái, vui đầu ở trong lòng anh.

Anh không nói lời nào, cô cũng vốn không có lên tiếng đánh vỡ im lặng này, vuron tay nâng bàn tay to của anh lên, đặt ở trong lòng bàn tay thương thức.

Một lát sau, cô cúi đầu hỏi, "Tổng Xu nói ông ấy... Không biết chuyện mẹ anh mất, anh tin tưởng không?"

Mặc Thời Khiêm cầm ngược tay cô, giọng nói không có tăng lạnh lùng và áp lực lệ khí mơ hồ, chỉ còn lại có đậm mạc đùa cợt, "Cho dù không biết, kia cũng chỉ là ông ta không muốn biết."

Một người còn sống hay là đã chết, có bao nhiêu khó biết?

Huống chi bà ấy còn từng là người phụ nữ của ông ta.

Không biết?

Kia còn buồn cười hơn biết.

Tri Hoan được anh ôm ngồi ở trên người, anh chưa nói tới đi phòng sách, cô cũng liền không nói muốn đi tắm rửa, liền như vậy ngồi vô cùng thân thiết.

Cô bồi anh trò chuyện... Đương nhiên, chưa nói tới nói chuyện phiếm, chỉ là một mình cô nói vài chuyện thú vị, hoặc là chuyện vụn vặt không thú vị, trời nam đất bắc tây kéo đông kéo.

Anh lắng lắng nghe, ngẫu nhiên đáp lại hai câu, ngẫu nhiên cúi đầu hôn nhẹ cô, ngẫu nhiên kéo môi cười cười.

Ước chừng cứ như vậy qua bốn mươi phút, anh mới để cho cô đi tắm rửa, chính anh đứng dậy trở về phòng sách.

Tri Hoan tắm rửa xong đi ra, lại cầm ipad nghiên cứu kịch bản một chút, lại tra xét không ít tư liệu về bối cảnh bộ phim kia, nghiền ngẫm nhân vật, mãi cho đến khoảng mười một giờ, bị người đàn ông trở về từ phòng sách kéo lên giường.

"Anh thật sự là rất đang ghét... Em còn có một chút tư liệu chưa xem xong đâu."

Mặc Thời Khiêm đặt cô ở trên giường, sau đó trực tiếp nghiêng người bao trùm lên, cúi đầu hôn môi, cằm của cô, kéo xuống

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 334: Cô Độc.

Tri Hoan bất đắc dĩ, tuy rằng tâm tình anh tốt hơn một chút, nhưng vẫn đang thực áp lực, nói không nên lời cảm giác này từ nơi nào, nhưng chính là có thể cảm giác đến thực rõ ràng.

Tâm tình người đàn ông không tốt luôn cần phát tiết, làm yêu chính là một loại hữu hiệu nhất trong đó, loại thời điểm này cô vốn cũng không muốn cự tuyệt... Tuy rằng tới hôm qua bọn họ liền...

Nhưng là...

Cô không thể không nhắc nhở anh, "Nếu em nhớ không lầm, tối hôm qua bao cao su cuối cùng trong nhà anh... Dùng xong rồi, anh mua mới chưa?"

Mặc Thời Khiêm, "..."

Anh nhủ mày, không hôn gặt thực rõ ràng.

Tri Hoan nhẹ nhàng ho khan, "Nếu anh không mua... Vậy chỉ có thể nhẫn nhịn."

Người đàn ông tiếp tục hôn cô, mơ hồ nói, "Có liên sinh ra đi."

Tri Hoan vươn tay đẩy anh, "Không được, em mới không muốn mang thai trước khi kết hôn, " Cô chu miệng lên, "Hôn nữa bộ phim của em sắp quay rồi, nếu thật sự mang thai, đối với đứa nhỏ không tốt, đối với em cũng không tốt."

Thấy cô kiên trì, Mặc Thời Khiêm không tiếp tục nữa, hướng chỉ hiện tại xác thực không phải thời cơ mang thai, anh cúi đầu hôn lên lỗ tai của cô, tiếng nói khàn khàn cùng với hơi thở ấm áp, có vẻ phá lệ mê hoặc, "Không làm, vậy em dùng phương pháp khác giúp anh, hửm?"

Tri Hoan, "..."

... ..

Trong lòng ôm lấy cô gái ôn nhu phức hương, Mặc Thời Khiêm an ổn ngủ say đến hừng đông, thẳng đến giờ sinh học tự động tỉnh lại.

Lúc trước không cảm thấy cô độc.

Nhưng nay lại bộc phát cảm thấy lúc trước là cô độc .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 335: Chương 249.2

Đương nhiên, đến nay anh cũng không biết, có thể vừa cảm giác cô đơn lúc bình minh, hoàn toàn không gọi là cô độc.

Cô độc là trần trọc, hàng đêm khó ngủ.

Là hận đến nhớ nhưng nồng đậm

Là từng lúm đồng tiền hoặc cung kính hoặc xinh đẹp, lại cố tình không muốn thấy được

Anh theo thói quen tính cầm lấy di động nhìn thời gian phía trên, lại phát hiện trên màn hình biểu hiện vài cuộc gọi nhờ

Cơ bản đều đến từ một người.

Tiêu Ngự.

Sắc mặt Mặc Thời Khiêm liền trầm xuống ở trong ánh sáng mặt trời còn mờ tối.

Chuyện khiến cho Tiêu Ngự sớm như vậy liền gọi cho anh vài cuộc điện thoại...

Cũng không phải là chuyện nhỏ.

Trước kia lúc anh ngủ một mình, di động là sẽ chỉnh thành chấn động, nhưng Tri Hoan sẽ bị đánh thức, cô cũng thực không thích, anh cũng liền nhân nhượng thói quen của cô chỉnh thành hình thức tĩnh âm.

Chính cô, càng không cần phải nói.

Anh động tác rất nhẹ xốc chăn lên xuống giường, tùy tiện phủ thêm áo choàng tắm, cầm điện thoại lên liền đẩy cửa phòng ngủ ra đi ra ngoài, lập tức đi đến phòng sách, sau khi trở tay đóng cửa lại mới gọi điện thoại lại.

Đầu trò chuyện bên kia gần như là tiếp ngay.

Nhưng yên tĩnh vài giây, Tiêu Ngự cũng không có mở miệng nói chuyện.

Chương 336: Trì An Đã Chết.

Mặc Thời Khiêm dùng sức kéo bức màn phòng sách ra, giọng nói lãnh trầm, "Xảy ra chuyện gì."

"Chuyện này là tôi làm không tốt, " Giọng nói Tiêu Ngự hoàn toàn không có bí khí và cả lo phát phờ nhất quán giống như bình thường, âm trầm mà nghiêm túc đến giống như là bị mây đen thật dày bao trùm trời không màu xám đậm, "Trì An đã chết."

... ..

Trì Hoan là bị người đàn ông nháo tình.

Bình thường cơ bản đều là cô tỉnh lại anh đã đi làm, giấc ngủ của cô thật ra không quá sâu, cô thậm chí không biết anh là làm như thế nào rời giường ở tình huống không ảnh hưởng cô chút nào.

Cô ngủ đang sâu, mơ mơ màng màng bị gọi tỉnh, còn mang theo một chút tức giận rời giường, "Làm sao vậy..."

Khi mở mắt ra còn có chút không thích ứng, giọng nói cũng còn ngây thơ chưa tỉnh, Mặc Thời Khiêm nhìn bộ dáng của cô, lần đầu tiên trong đời thể nghiệm đến cái gì gọi là -- nói không nên lời.

Anh gần như là cưỡng chế giúp đỡ cô đứng dậy, mặt tuần mỹ lộ ra ừ đột lạnh lùng, "Hoan Hoan, rời giường, mặc quần áo, rửa mặt, chúng ta cần đi ra ngoài."

Trì Hoan nhìn mặt anh, giật mình, ở lúc bọn họ ở chung, cô đã rất ít cảm nhận được khí tràng sắc bén mà âm trầm trên người của anh.

Hình dáng anh góc cạnh rõ ràng thiên lạnh lẽo cứng rắn, lời nói cử chỉ cũng khó nói là ôn nhu, nhưng thời gian dài trôi qua, cô có thể cảm giác được ôn nhu của anh là cảm giác gì. "Xảy ra chuyện gì sao?"

Đôi mắt thâm trầm tối đen của Mặc Thời Khiêm nhìn chăm chú vào cô, phát âm trầm thấp đến mức tận cùng, "Nghe lời, rời giường."

Lòng của cô tự dưng trầm xuống.

Nhưng vẫn là nghe theo ý tứ của anh, mặc quần áo đi phòng tắm rửa mặt.

Chương 337: Chương 250.2

Chờ khi cô rửa mặt đánh răng xong, vội vàng chải vuốt mái tóc lại trở về phòng ngủ lần nữa, người đàn ông đã muốn cầm quần áo của cô từ phòng giữ quần áo tới đây, đặt chỉnh tề ở trên giường.

Chờ cô thay quần áo xong, anh lại cầm chiếc khăn quàng cổ màu đen tiện tay quần lên cổ của cô, cũng không cho cô thời gian cẩn thận sửa sang lại, liền nắm tay cô ra cửa, xuống lầu.

Mẹ Lý kinh ngạc nhìn hai người xuống dưới sớm hơn trước kia như vậy, "Mặc Tiên sinh, Trì tiểu thư... Bữa sáng còn cần chờ..."

Một câu còn chưa nói xong, đã bị người đàn ông cắt đứt, "Không cần chuẩn bị, hôm nay không ăn."

Trì Hoan gần như là bị anh lôi kéo đi, người đàn ông chân dài bước chân lại mau, cô gần như không theo kịp bước chân của anh.

Bình thường đều là cô nhàn hạ không ăn bữa sáng, bị anh răn dạy...

Có lẽ hiện tại vốn chính là mùa đông, tay Trì Hoan lạnh lợi hại, cô gần như máy móc đuổi kịp bước chân của anh.

Khi người đàn ông kéo cửa ghế lái phụ ra, cô ngẩng đầu nhìn mặt đẹp kiên nghị của anh, một câu thật ra còn chưa xác định thậm chí thành hình ở trong đầu cô bị ngờ ngác nói ra, "Có phải ... ba em đã xảy ra chuyện không?"

Mắt sâu của Mặc Thời Khiêm chăm chú nhìn mặt của cô vài giây, hầu kết lẩn lẩn, không lên tiếng, đẩy cô lên xe.

Tri Hoan ngồi trên vị trí ghế lái phụ, sau đó nghe được âm thanh anh đóng cửa.

Anh trở lại trên xe, thuần thục mà nhanh chóng phát động động cơ.

Tốc độ xe không ngừng tăng lên.

Cô có chút hoảng hốt, lại ngốc trệ nói không nên lời, một câu ở trong đầu tới tới lui lui lặp lại vài lần, mới rốt cục hỏi ra được, "Ông ấy làm sao vậy?"

"Hoan Hoan, " Giọng nói Mặc Thời Khiêm rất thấp, giữa môi răng tràn ra tên cô, ánh mắt nhìn phía trước sâu thẳm hắc ám như vực sâu, cầm gắt gao căng chặt, tay nắm tay lái lại ả ả hiển lộ ra gân xanh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 338: Khí Thế Bức Người.

Chỉ có giọng nói trầm thấp đến khàn khàn, "Ba em vào hai giờ rạng sáng hôm nay, đã qua đời."

... ..

Sáng sớm mùa đông luôn rất lạnh, tựa hồ còn muốn lạnh hơn buổi tối.

Lúc Tri Hoan ở nhà xác bệnh viện chờ đợi nhận xác người thân, tư tưởng xuất thần.

Cô mặc áo khoác màu lam, choàng khăn quàng cổ màu đen, tóc dài rối tung xõa đến thắt lưng, gương mặt xinh đẹp lạnh lùng không chút thay đổi, người đàn ông cao lớn đứng bên người, khí tràng hiển hách âm trầm.

Anh thủy chung nhìn chăm chú vào mặt của cô, ánh mắt thâm trầm đen tối, đường cong cầm căng chặt.

Một bên là người trong ngục giam phái tới, xoa xoa tay nói, "Phát sinh chuyện như vậy... Chúng tôi cũng thực rất có lỗi, thật đáng tiếc, Trì tiểu thư..."

"Thật có lỗi?" Trì Hoan quay đầu, mặt tỉnh xảo cười lạnh, "Nếu thật có lỗi có tác dụng, sao còn cần pháp luật làm gì, cần ngục giam làm gì, cần những cảnh ngục như các người?"

Một đoạn lời nói, mỗi một câu nói, liền bộc phát khí thế bức người.

Nói xong lời cuối cùng, sắc mặt cảnh ngục kia đã sắp không nhìn được.

Mặt cô lạnh lẽo, giọng nói lạnh lùng, ánh mắt rét lạnh, càng nhiều hơn là lệ khí nồng đậm và châm chọc.

Cho dù người cô không cao, mang giày cũng không cao, nhưng đứng ở nơi đó chính là cao cao bức người.

Phía sau lại đứng một người đàn ông càng không dễ chọc, cảnh ngục lòng có căm giận, nhưng lại khó mà nói cái gì, ngượng ngùng cúi đầu.

May mà nhân viên bệnh viện đã tới đây, "Trì tiểu thư, bên này."

Tri Hoan hít sâu một hơi, đi theo ra.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 339: Chương 251.2

Sau khi đi vài bước, cô đột nhiên dừng bước chân lại, quay đầu về phía người đàn ông vẫn không nói một lời nhưng lại một tắc cũng không rời kia, há miệng, cuối cùng vẫn là dòi tầm mắt, mím môi nói, "Em... đi một mình thôi, đây là lần cuối cùng em gặp mặt ông ấy."

Môi mỏng của Mặc Thời Khiêm lập tức mím thành một đường thẳng tắp, tầm mắt sâu đậm dính chặt nhìn chằm chằm cô.

Nhưng đôi mắt Trì Hoan vẫn luôn không nhìn anh, nghiêng người thu hồi tầm mắt, đuổi kịp bác sĩ.

Anh nhìn chằm chằm bóng dáng của cô, mở chân dài liền theo sai.

Cánh tay bị người phía sau bắt lấy, "Thôi, " Phong Hành thân nhiên nói, "Cậu theo sau chỉ có thể làm sâu đậm cảm giác chịu tội của cô ấy."

Mặc Thời Khiêm nhìn bóng dáng cô gái, thẳng đến hoàn toàn biến mất ở trong tầm mắt, mặt tuấn mỹ bỗng lãnh trầm hung ác nham hiểm, giống như tùy thời có thể nhỏ ra nước ngưng tụ thành băng, "Đã điều tra xong?"

"Ừ, Tiểu Ngự làm người phụ trách, đã muốn điều tra xong, "

Phong Hành liếc mắt nhìn cảnh sát giám ngục đứng ở một bên, "Hai giờ rạng sáng hôm nay, một lão già bởi vì trộm đồ bắt bỏ tù ở cùng Trì An lấy đâm vào trái tim Trì An... Người nọ là hành vi phạm tội nhẹ ở bên trong, đại khái ngồi mấy tháng có thể đi ra ngoài, hơn nữa bình thường nhìn qua thành thật lại yếu ớt, thù hạ Tiểu Ngự vốn là nghe được động tĩnh, nhưng ông ta nói đứng lên đi WC... Bọn họ liền không nghĩ nhiều, kết quả lúc ông ta về trên giường, đột nhiên liền nhào qua đâm Trì An vài dao... Trên đường đưa đến bệnh viện không qua khỏi.

Đôi mắt Mặc Thời Khiêm nhú lại, tầm mắt rơi trên người phụ trách ngục giam phái tới, môi mỏng là ý tứ hàm xúc châm chọc cười lạnh sâu đậm, "dao?"

Mùa đông lạnh như thế, nhưng cái trán và lưng của cảnh ngục kia đều chảy ra tầng tầng mồ hôi lạnh dưới ánh mắt nhìn gần của người đàn ông, "Về chuyện con dao... Chúng tôi nhất định sẽ điều tra rõ ràng, cho người nhà bị hại một công đạo."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 340: Nén Bi Thương.

Trong ngục giam không hề nghi ngờ là tuyệt không cho phép xuất hiện đồ vật dao này.

Nó không nên xuất hiện.

Nếu không có loại dụng cụ dao có thể trực tiếp gây ra vết thương trí mạng này, dù là đánh, siết, bóp thậm chí là đụng tường, có ba người nhìn, cơ bản là không quá có thể khiến cho Trì An bị người sát hại ở trong ngục giam.

Có dao có thể giết người xuất hiện, hoặc là "Công lao" của cảnh ngục, hoặc là khuyết điểm của cảnh ngục.

Nhưng dù là loại nào, ngục giam đều tồn tại sai lầm.

Ánh mắt lạnh lùng của Mặc Thời Khiêm xẹt qua, trong giọng nói lại hàn ý lạnh thấu xương, "Công đạo là các người xác thực phải cho, người bắt được đến đây, vậy tôi làm chuyện này là bất kể bại hoại trong ngục cảnh các người ra, nếu không bắt người ra được, tôi liền đưa các người cùng đến tòa án -- tập thể dùng tuổi già của các người làm công đạo."

Phong Hành dựa ở trên khung cửa, lặng im đứng.

Chuyện này muốn tra ra không có việc gì khó, tìm được hung thủ và người phụ trách cũng không phải việc khó.

Trọng điểm là trong lòng Trì Hoan nghĩ như thế nào.

Cha ruột đã chết, vừa không phải là chết ngoài ý muốn, lại càng không phải là chết già chết bệnh tự nhiên, là gián tiếp bởi vì chính mình mà chết, nói thông tục một chút, hơi có chút nhân tính một chút, trong lòng sẽ luôn có vướng mắc.

... ..

Tri Hoan đi theo bác sĩ, nhìn anh xốc vãi trắng trên thi thể ra, lộ ra khuôn mặt nhợt nhạt, đã muốn không có biểu tình.

Một đường ức chế cảm xúc rốt cục mở ra ở nháy mắt, ánh mắt mở to chột nhăm, nước mắt liền rớt xuống dưới, không tiếng động lại mãnh liệt.

"Khoảng một giờ rưỡi sáng hôm nay ba cô, nhiều chỗ đã bị đao đâm, có một chỗ tới gần trái tim, bởi vì mất máu quá nhiều, ở trên đường đưa tới bệnh viện liền ngừng hô hấp, xin nén bi thương."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 341: Chương 252.2

Tri Hoan không có khóc quá lâu, chờ khi lộn lại từ đường cũ đến chỗ Thôi Khiêm chờ, đã muốn ngừng rơi nước mắt, nhưng trên mặt còn có nước mắt khô cạn, đôi mắt từng đỏ lên cũng vẫn chưa có khôi phục trắng đen rõ ràng lúc trước của cô.

Người đàn ông xa xa nhìn thấy cô, lập tức mở chân dài bước đi qua.

Cô dừng lại bước chân, ngẩng đầu liếc nhìn mặt anh một cái, tay dùng sức sờ sờ mặt mình, điều chỉnh hô hấp, sau đó dùng tiếng nói khàn khàn mệt mỏi nói, "Anh đi công ty đi làm đi... Em lưu lại xử lý chuyện hoá táng cùng hạ táng của ba em."

Mắt đen thâm trầm như mực đặc của người đàn ông gió thổi không lọt nhìn chằm chằm mặt của cô, anh gần như là nói tiếp theo âm cuối dứt lời của cô, "Anh thay em an bài xử lý."

Tri Hoan không chút suy nghĩ lắc đầu, "Tự em làm đi... Suy nghĩ một chút, tuy rằng em vẫn cảm thấy ông ấy không phải một người cha tốt xứng chức, nhưng tốt xấu gì cũng nuôi dưỡng em mười mấy năm, ngược lại là em, chuyện gì cũng chưa làm thay ông..."

Cô cúi đầu, nhìn ngón tay xoắn lại của mình, thần nhiên nói, "Về sau cũng không có cơ hội, đây là một chuyện cuối cùng, cho nên để tự em làm đi."

Mặc Thôi Khiêm rũ mắt nhìn cô trong chốc lát, một chữ "Được," theo cổ họng anh tràn ra, nhưng sau đó liền khàn khàn trầm thấp nói, "Anh giúp em."

Tri Hoan mím môi, không nói được, cũng không nói không được, cúi đầu đi qua từ bên người anh.

Hoả táng, lễ tang đơn giản, chọn xong vị trí mộ, hạ táng.

Việc này thực rườm rà, nhưng có nhân sĩ chuyên nghiệp toàn quyền phụ trách toàn bộ quá trình cơ bản đều thực thuận lợi.

Mặc Thôi Khiêm như cô mong muốn không có những tay, chỉ giống như trước khi bọn họ ở chung một chỗ... Giống một vệ sĩ bình thường một tác cùng không rời đi theo cô, quá trình Tri An hạ táng đều là tự qua tay cô xử lý.

Anh ngoại trừ ngẫu nhiên tiếp vài cuộc điện thoại đi xa mấy mét, những thời gian khác đều ở bên người cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 342: Thật Xin Lỗi.

Toàn bộ quá trình cô đều rất lạnh lùng yên tĩnh, thậm chí đầu vào đây, cũng không có quá nhiều tỏ vẻ ra cực kỳ bi ai.

Ngoại trừ quá mức trầm mặc ít lời, trên mặt gần như không có xuất hiện ý cười.

Ngày hạ táng, trời đổ mưa nhỏ, gần như nhìn không tới mưa, nhưng hàn ý se lạnh.

Tri Hoan mặc áo khoác và giày ủng màu đen, trên cổ cũng vây quanh khăn quàng cổ màu đen, lẳng lặng nhìn đi ánh trắng đen trên bia mộ, nói không nên

lời là một loại cảm giác gì.

Bị thương? Tự trách? Oán hận?

Giống như cái gì cũng không có, lại giống như toàn bộ xen lẫn với nhau biến thành trống rỗng, càng nhiều càng nhiều hơn là vô lực, cùng mờ mịt.

Dù màu đen bung ra che ở trên đỉnh đầu của cô, người đàn ông cúi đầu tiếng nói đã vang lên ở đỉnh đầu của cô, "Hoan Hoan, em đứng đã lâu, chúng ta trở về, hửm?"

Tiếng nói xưa nay kiểu nhuyễn của Trì Hoan lúc này lảng lảng như là chỉ còn lại cảm xúc thờ dài, "Em vốn nghĩ, ông ấy năm mươi mốt tuổi vào tù, ngồi tù mười năm, đi ra cũng chỉ sáu mươi mốt tuổi, nếu mệnh dài sống đến bảy tám mươi tuổi, cũng còn có mười mấy năm, đến lúc đó em hẳn là đã có rất nhiều tiền, ít nhất có thể khiến cho ông ấy an độ lúc tuổi già..."

Cô hơi hơi rũ mắt, mí mắt hạ xuống, tràn đầy xuống thấp và bất đắc dĩ.

Người đàn ông theo phía sau một tay ôm lấy cô vào trong lòng, cánh tay càng thu càng chặt, tiếng nói thấp đến mức tận cùng, như là phát ra từ nơi sâu nhất trong cổ họng, "Thực xin lỗi."

Cả đời anh rất ít khi sợ hãi, nhưng bắt đầu từ lúc nhận được điện thoại của Tiêu Ngự, chỉ sợ cô sẽ trách anh.

Mấy ngày nay, anh nhìn bộ dáng cô luôn im lặng không nói một lời, đáy lòng kích động liên mở rộng vô hạn chế.

Có khi thậm chí cảm thấy cô không muốn quan tâm anh, sau đó sẽ theo liền tìm một lý do nói chuyện với cô, cô cũng sẽ nhìn anh, cũng sẽ nói chuyện với anh, cũng không có ý tứ trách cứ anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 343: Chương 253.2

Nhưng bất an vẫn không ngừng tích lũy, anh tình nguyện cô bệnh tâm thần khóc, phát giận, nháo, phát tiết ra.

Cô lặng im không nói, anh không biết trong lòng cô suy nghĩ cái gì.

Trì Hoan ngẩng đầu từ trong lòng anh, nhìn khuôn mặt tuần mỹ lạnh lùng mà buộc chặt của người đàn ông dưới ô che màu đen, vươn tay nhẹ nhàng vuốt ve hình dáng của anh, "Mặc Thời Khiêm..."

Anh cúi đầu nhìn cô, gắt gao nhìn chăm chăm cô, đồng tử co rút.

Anh ôm cô như vậy, cô có thể cảm giác được rõ ràng thân thể căng cứng của anh.

"Em nghĩ..."

Một câu của cô còn chưa nói xong, người đàn ông trước mặt đột nhiên thu dù, tùy tay ném tới một bên, sau đó ôm ngang cô lên, vừa đi ra ngoài vườn mộ, "Trời rất lạnh, lần sau lại đến nhìn ba em, về trên xe đi, anh mang em về nhà ăn chút gì đó, mấy ngày nay em cũng chưa ăn gì."

Trì Hoan bị anh ôm, cánh tay khoát lên bờ vai của anh, nhìn sườn mặt thanh tú tuần mỹ của anh, trong lòng bủn rủn, lại khổ sở.

Anh lại cúi đầu hôn hôn mặt của cô, khàn giọng thật thấp nói, "Anh tự tay làm đồ ăn cho em, hửm? Ăn xong em liền tắm một chút, rồi ngủ một giấc thật ngon." Cô trầm mặc, sau đó cầm gối lên trên bờ vai của anh, nhìn mộ bia dần dần đi xa suy nghĩ xuất thần.

"Sao anh lại ném dù ở nơi đó, em có thể che mà."

Người đàn ông cúi đầu, mặt dán vào cô, tiếng nói rất thấp, "Không quan hệ, chỉ mấy phút đi đường, nếu lạnh, em trở về liền ngâm tắm, ngâm xong vừa vặn có thể ăn bữa tối."

Trì Hoan nhìn anh, thật lâu sau mới nói một câu, "Vậy được rồi."

Đồng tử nhanh chóng co rút của người đàn ông hòa hoãn lại, thân hình cũng không căng cứng quá lợi hại nữa.

Anh ôm cô lên xe, phát động động cơ, mở mấy sườn trong xe lên.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 344: Nghỉ Ngơi.

Tri Hoan nhìn ngoài cửa sổ xe, bầu trời trầm thấp mà âm trầm, nhưng bên trong xe ấm áp mà im lặng, mưa phùn gió lạnh đều bị cách trở ở ngoài xe.

... ..

Khi trở lại biệt thự, đã muốn là chạng vạng, mùa đông vốn là ngày ngày, trời tối rất sớm, nhất là gặp phải ngày mưa dầm, bộc phát có vẻ âm u hôn trầm.

Trong biệt thự đèn đuốc sáng trưng, mở máy sưởi lên, càng thoải mái hơn bên trong xe.

Đôi giày đi vào, mẹ Lý liền mất sắc bung ly trà nóng tới đây, "Tri tiểu thư, trời lạnh, cô uống ly trà nóng sẽ thoải mái một chút, đã pha được chốc lát, hiện tại hẳn là không nóng lắm."

Tri Hoan nhận lấy, trên môi kéo ra vài phần ý cười, "Cảm ơn mẹ Lý."

Cô uống mấy ngụm, "Vậy em đi lên tắm rửa trước."

Mặc Thời Khiêm thấp mắt nhìn chăm chú vào mặt của cô, "Được, tắm xong xuống dưới ăn cơm."

Cô gật gật đầu, nắm cái ly chậm rãi lên lầu.

Người đàn ông đứng ở dưới ngọn đèn sáng ngời, thân hình cao ngất, khuôn mặt tuấn tú dưới tóc ngắn gần như không có biểu tình gì, chỉ có đôi mắt gắt gao đi theo bóng dáng kia.

Thẳng đến cô hoàn toàn biến mất ở trong tầm nhìn, mới thu hồi tầm mắt, nghiêng người đi đến phòng bếp, thản nhiên nói, "Bảo đầu bếp sắp xếp nguyên liệu cho tốt, cơm chiều hôm nay tôi đến làm."

Tri Hoan ở bồn tắm lớn xả một bồn tắm lớn nước ấm, rút đi quần áo trên người ngâm chính mình ở trong nước.

Khi nước ấm khói trắng ấm áp bốc lên bao vây đầu dây thần kinh toàn thân, cô mới cảm giác được thân thể của chính mình bởi vì đợi ở bên ngoài quá lâu, độ ẩm rất thấp.

Cổ hàn ý xâm nhập vào cô ở trong nước ấm ấm áp này tiêu tán không ít.

Tri Hoan ôm đầu gối của mình ngồi ở trong nước, buồn ngủ nhắm mắt lại, muốn nghỉ ngơi ở trong nước ấm áp này một chốc.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 345: Chương 254.2

Sau khi Mặc Thời Khiêm làm tốt bữa tối, lên lầu đi gọi cô gái thật lâu chưa xuống dưới ăn cơm, đẩy cửa phòng ngủ ra, liền nhìn thấy cô gái cong đầu gối ngồi dựa vào lưng ghế sofa.

Trên người cô mặc áo lông thuần trắng, tóc dài ướt sũng rồi tung nửa khô, cô vừa không xem sách, cũng không có xem ipad hoặc là laptop, tầm mắt nhìn về phía mưa dầm liên miên ngoài cửa sổ, xuất thần.

Anh lập tức đi qua, cúi người, trực tiếp một tay ôm lấy người của cô, mặt dán lên khuôn mặt mềm mại của cô, nói giọng khàn khàn, "Ăn cơm."

Tri Hoan hồi thần, liếc anh một cái, gật gật đầu, "Được."

Mặc Thời Khiêm đứng thẳng thân hình, bàn tay hướng về phía cô.

Cô nhìn bàn tay to khớp xương rõ ràng đưa đến trước mắt chính mình, vẫn là đặt tay của mình lên trên, bị kéo lên, sau đó liền đứng dậy.

Mặc Thời Khiêm làm một bàn đồ ăn, hai người ăn dư dả.

Một bữa cơm ăn thực yên tĩnh, Trì Hoan ăn thật sự chậm, nhìn qua thậm chí còn có loại nghiêm túc thực kỳ dị, như là đang nghiêm túc nhấm nháp.

Bạn muốn đọc full liên hệ : tttukidmh@gmail.com

Người đàn ông nhân nhượng tốc độ của cô, cũng ăn đến rất chậm, nhưng anh chậm chạp không yên lòng.

Ước chừng chính là, lực chú ý của cô ở trên đồ ăn, mà lực chú ý của anh đều trên người cô.

Toàn bộ quá trình đều là im lặng mà bình thản .

Sau khi ăn xong, Trì Hoan ngồi ở trên sô pha, trong tay cầm trà mẹ Lý pha cho cô, vách ly có chút nắng, nhưng ấm áp toàn bộ bàn tay và ngón tay.

Cô cúi đầu, nhìn khói thật mỏng bay trên mặt nước trà.

Mưa bên ngoài tựa hồ càng rơi càng lớn , ngồi ở trong phòng cũng có thể nghe được âm thanh nhỏ tí tách.

Mặc Thời Khiêm ở sau lưng cô cách đó không xa nhìn cô trong chốc lát, vẫn là đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 346: Tâm Sự.

Anh đi đến bên bàn trà, nhặt điều khiển lên, cúi đầu nhìn cô gái cúi đầu xuất thần kia, "Hoan Hoan, chúng ta xem ti vi một lát, ha?"

Thật ra ở thời đại internet hôm nay, người trung niên lão niên thích ti vi, mà thế hệ tuổi trẻ, muốn xem cái gì đều trực tiếp tìm ở trên mạng.

Nhưng ti vi có loại ưu điểm laptop không thể bằng được, chính là náo nhiệt.

Cho dù là quảng cáo làm ra vẻ, cũng có loại cảm giác náo nhiệt khí người.

Mà Trì Hoan vừa an tĩnh lại, toàn bộ biệt thự đều giống như im lặng xuống dưới.

"Đừng mở, " Cô nắm cái ly ngẩng đầu, nhìn anh, chậm rãi nói, "Em muốn tâm sự với anh."

Bạn muốn đọc full liên hệ : tttukidmh@gmail.com

Tay cầm điều khiển của người đàn ông dừng lại , ngón tay dần dần trở nên cứng ngắt, sau đó cứng ngắt này lan tràn đến toàn thân.

Có vài giây tĩnh mịch.

Mặc Thời Khiêm hơi hơi cúi người, lần nữa thả điều khiển trở về, sau đó ngồi xuống trên ghế sô pha đơn bên cạnh.

Không giống trên người cô mặc trang phục ở nhà tùy ý, trên thân người đàn ông vẫn là mặc áo lông cừu ở trong áo khoác bên ngoài, màu xám đậm, cổ V cạn, có vài phần quý công tử nho nhã, nhưng càng nhiều hơn là bình tĩnh và tối tăm.

"Được, " Thanh tuyến của anh sạch sẽ, như là suối nước cuối mùa thu, lạnh mà rõ ràng, đôi mắt giống như vực sâu thân nhiên lẳng lẳng nhìn chăm chăm cô, thông thả mà đầu vào đây nói, "Em muốn nói cái gì anh đều nghe, em yêu cầu anh chuyện gì, anh cũng nhất định làm được, ba em chết, thật sự là bởi vì anh, ngọn nguồn là do anh, cũng là bởi vì anh bảo hộ bất lực, anh biết em khổ sở lại tự trách, tâm tình rất thấp, nếu em trách anh oán anh, em có thể phát tiết ra, không để ý tới anh cũng không có vấn đề gì..."

Đầu bếp sớm tan tằm về nhà, duy nhất mẹ Lý theo chân bọn họ đang ở biệt thự lúc này cũng không biết bận việc ở nơi nào, trong phòng khách thực im lặng, liền nổi bật tiếng nói có vẻ trầm thấp, bình tĩnh của người đàn ông, "Ngoại trừ chuyện chia tay, vậy anh đều có thể."

Rõ ràng là cô nói trò chuyện một chút, kết quả cô còn chưa nói gì, anh đã nói nhiều như vậy trước.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 347: Chương 255.2

Tri Hoan nhìn mặt anh, kéo môi mà cười, "Em nói cái gì anh cũng nghe, em muốn cầu cái gì anh đều làm được... Nhưng mà em còn chưa mở miệng, anh đã phá hỏng trước không cho phép em nói chia tay, nào có người như anh vậy."

Diễn hình muốn nén xuống trước khi bốc lên, rõ ràng bá đạo nhưng không lộ ra ở mặt ngoài, nhưng rõ ràng là chôn cường thế ở trong xương.

Mắt sắc thu liễm của Mặc Thời Khiêm nhắc lên gọn sóng từng chút, tiếng nói khàn khàn trở nên căng chặt, "Em muốn chia tay?"

Tri Hoan nhìn anh, có chút cảm xúc nào đó nghẹn ở trong cổ họng, không nuốt xuống được, cũng không phun được.

"Em không có trách anh, cũng không có oán anh... Chuyện này không phải lỗi của anh, " Cô nhìn nước trà đã muốn không còn khí nóng gì, nhẹ nhàng cười, "Lựa chọn là em tự mình làm, kết quả đương nhiên cũng là tự em gánh vác, dù thế nào cũng không trách đến trên người anh được."

Nên trách ai?

Bạn muốn đọc full liên hệ : tttukidmh@gmail.com

Thật ra cô không biết nên trách ai, Laurence sao?

Cô đặt ly nước lên trên bàn trà, ngón tay xen kẽ giao nhau, "Em... Mấy ngày nay mệt chết đi, trong lòng thực loạn, trong đầu cũng thực loạn... Em không biết làm sao đối mặt với bản thân em, cho nên cũng không biết... Nên đối mặt với anh như thế nào..."

"Cho nên?"

Đôi mắt người đàn ông gât gao nhìn chăm chăm cô, cô vẫn là muốn chia tay sao?

Nếu cô không thể không chia tay...

Những lời này trần trọc trong đầu anh, mang ra gọn sóng cùng một chút kích động không ức chế được .

Nhưng lại lập tức bình tĩnh xuống, ý niệm trong đầu lãnh khốc rõ ràng.

Dù như thế nào, anh cũng sẽ không chia tay.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 348: Dọn Ra Ngoài.

Ánh mắt Tri Hoan nhìn anh, mấy lần há miệng, đều không có phát ra âm thanh, cuối cùng nhẹ nhàng nói, "Em muốn yên lặng một chút..."

Chia tay?

Cô nghĩ tới, mấy ngày nay xử lý hậu sự cho ba, cô thường thường, ngẫu nhiên cũng sẽ có ý niệm này trong đầu.

Nhưng nghĩ tới nghĩ lui, mỗi lần nghĩ đến, đều không hạ được quyết tâm.

Nếu ngay cả anh cũng luyến tiếc, cô sao lại có thể bỏ được.

Cô càng yêu hơn anh, càng cần cùng ý lại anh.

Nhưng cô cũng không có cách nào làm như chưa từng có chuyện gì phát sinh, tiếp tục thoải mái cùng anh sinh hoạt cùng nhau.

Ba cô đã chết -- bởi vì tình yêu của cô.

Lúc còn sống không cảm thấy rất thân... Chờ sau khi ông qua đời mới phát hiện, kia thật là người thân cuối cùng của cô.

Bạn muốn đọc full liên hệ : ttukidmh@gmail.com

Mất ngủ của người đàn ông khóa mặt của cô, tiếng nói đè nén chậm rãi hỏi, "Yên lặng một chút, là có ý tứ gì?"

Tốc độ nói của cô cũng rất chậm, như là cân nhắc từng câu từng chữ, "Em nghĩ... rời khỏi nơi này, về nhà trọ của em ở."

Gần như không đợi âm lời nói của cô lưu lại, anh liền không chút nghĩ ngợi phun ra hai chữ, "Không được."

Dọn khỏi biệt thự của anh, kia có gì khác với chia tay sao?

Trì Hoan nhìn anh, mím môi nhẹ nhàng nói, "Em đã quyết định."

Mặc Thời Khiêm neho mắt lại, trong lòng tràn đầy tầng tầng cảm xúc hắc ám, nhưng đều khắc chế cùng thu liễm ở dưới khuôn mặt anh tuấn, anh thản nhiên nói, "Có phải gần đây em không muốn nhìn thấy anh không? Có thể, em ở nơi này, anh dọn ra ngoài một đoạn thời gian."

"Này có cái gì khác nhau sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 349: Chương 256.2

"Có, nơi này có mẹ Lý cùng đầu bếp, bọn họ sẽ chiều có tốt cuộc sống hàng ngày của em."

Đương nhiên, quan trọng hơn là, chỉ cần cô còn ở chỗ của anh, chẳng khác nào cô không có rời khỏi anh.

"Anh có biết trước khi em ở cùng anh... Cũng vẫn đều là ở một mình một người, không có bọn họ chiều có cuộc sống hàng ngày của em, em cũng trôi qua rất khá."

"Cuộc sống trước khi em ở cùng anh là bộ dáng gì đi nữa anh cũng mặc kệ, nhưng nếu em ở cùng anh rồi, anh vẫn phải có nghĩa vụ cùng quyền lực chiều có em"

Người đàn ông trần thuật thực bình thản, nhưng nói càng bình thản, càng là không được nói chen vào.

Không khí có chút giăng co.

Sau khi im lặng vài giây, Trì Hoan vẫn là lắc đầu, "Em không phải không muốn gặp anh... Em chỉ là muốn ở một mình, cả ngày anh ở trước mắt em, có một số việc em không có cách nào suy nghĩ cho tốt."

"Suy nghĩ? Em muốn suy nghĩ cái gì?"

Trì Hoan nở nụ cười, thực đậm, "Mỗi người ít ít nhiều nhiều đều có chuyện tình suy nghĩ đi?"

Bạn muốn đọc full liên hệ : ttukidmh@gmail.com "Không được, " Thái độ anh lưu loát, vẫn là hai chữ đơn giản kia, giữa mặt mày âm u , "Em đã muốn đáp ứng gả cho anh, anh không cho phép em tách ra ở với anh."

"Cho dù là vợ chồng đã kết hôn đều có thể ở riêng, huống chi chúng ta còn chưa có kết hôn?"

Mặc Thời Khiêm nhìn cô, mày kiếm càng nhíu càng chặt, ba cô vừa qua đời, anh không muốn ở thời điểm này bức bách cô chuyện gì, nhưng lệ khí trong lòng vẫn là không ức chế được quay cuồng lên, đến giọng nói cũng bị nhuộm đậm âm trầm buộc chặt, "Trì Hoan, có phải em cảm thấy trực tiếp nói chia tay với anh anh sẽ không đồng ý, hoặc là lo lắng anh dây dưa em, cho nên em áp dụng loại kế hoãn binh này? Trước tách ra ở, sau đó làm một chút bất hòa với anh, cuối cùng mới chia tay?"

Mấy ngày nay, anh đã rất ít gọi cô là Tri Hoan .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 350: Cô Đi Rồi?

"Anh nói cho em biết, lúc trước muốn ở chung một chỗ là em, nói yêu anh còn nói muốn khiến anh yêu em cũng là em, " Khi nói xong lời cuối cùng, giọng nói của anh như vụn băng hỗn loạn, "Cho nên, chuyện chia tay này, em nghĩ cũng đừng nghĩ."

Dứt lời, anh liền trực tiếp đứng lên từ trên sofa, mặt tuấn mỹ theo lạnh lùng ban đầu biến thành tối tăm, như là nước trong mây đen tùy thời muốn nhỏ ra, chân dài trực tiếp chạy lên lầu.

Bóng dáng cao ngất mà cô lãnh.

Thật lâu sau, Tri Hoan bụng ly trà đã muốn có chút lạnh kia lên, cúi đầu chậm rãi uống.

Bạn muốn đọc full liên hệ : ttukidmh@gmail.com Khi thả ly trà xuống lần nữa, cảm lấy điều khiển từ xa bị người đàn ông thả xuống lúc trước, mở ti vi siêu lớn cơ bản chỉ làm bài trí lên, sau đó ôm gối ôm, liền ngồi ở trong sofa như vậy xem ti vi.

Xem xong quảng cáo liền xem nghệ thuật tổng hợp, xem xong nghệ thuật tổng hợp lại phát một đoạn quảng cáo dài, sau đó mới phát bộ phim truyền hình hot nhất gần đây.

Mấy ngày nay Tri Hoan thật là không có nghỉ ngơi tốt, ở trước ti vi ồn ào tranh cãi âm ỉ lại khí ẩm đầy đủ, nghiêng nghiêng, liền nghiêng vào trong sofa, chậm rãi ngủ đi.

Mặc Thời Khiêm ở trong phòng sách đợi thật lâu, mãi cho đến mười một giờ tối cũng không có nghe được động tĩnh cô gái trở về.

Đương nhiên, cô càng thêm không có tới đi tìm anh.

Trong lòng phiền muộn, liếc nhìn thời gian trên góc phải màn hình laptop, đường cong cằm càng buộc chặt, nâng tay khép laptop lại, đứng dậy liền ra cửa phòng sách.

Trong phòng ngủ thực im lặng, đệm giường là chính tề , trong phòng tắm cũng không có bật đèn.

Cô không về phòng ngủ.

Cửa phòng sách mở một chút, cũng không có ánh sáng.

Cô không đi lên... Hoặc là, cô đi rồi?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 351: Chương 257.2

Ý niệm này vừa lướt qua trong đầu, anh liền lập tức đi xuống lầu.

Ti vi trong phòng khách phát phim bộ nhằm chán, Mặc Thời Khiêm đến gần , mới phát hiện cô gái nằm ở trong sofa, khuôn mặt dựa vào gối ôm, đã ngủ rồi.

Môi mông của người đàn ông gât gao mím lại, vẫn là đi qua lấy điều khiển lên tắt ti vi, sau đó cực kỳ nhẹ nhàng ôm cô gái ngủ say lên.

Trì Hoan ngủ cạn, gần như là ở khi thân thể rời đi sô pha liền tỉnh lại, mở mắt ra, mông lung nhìn người đàn ông ôm mình, theo bản năng kêu tên của anh, "Mặc Thời Khiêm..."

Anh cúi đầu liếc nhìn cô một cái, thản nhiên nói, "Một nhọc trở về phòng ngủ ngủ, ngủ ở trên sô pha làm gì?"

"Xem xem ti vi liền ngủ mất."

Mặc Thời Khiêm ôm cô trở về phòng ngủ, đặt ở trên giường, lại thay cô xốc chăn lên, mặt mày đã muốn khôi phục thanh tuyến thực lạnh nhạt, "Ngủ đi, anh đi cách vách ngủ."

Trì Hoan ngẩn ra, ngẩng đầu nhìn anh.

"Hôm nay muộn rồi, thời tiết cũng không tốt, ngày mai anh dọn ra ngoài ở."

"Không cần, " Trì Hoan gần như là phản xạ có điều kiện nói, "Đây là biệt thự của anh."

Yên tĩnh, người đàn ông đứng lặng ở bên giường, cúi đầu nhìn cô, "Hoặc là chúng ta đều không dọn, hoặc là anh dọn."

Cô cúi đầu, đỡ cái trán nói, "Anh đừng ép em được không?"

Bạn muốn đọc full liên hệ : tttukidmh@gmail.com

Mặc Thời Khiêm nhìn khuôn mặt cúi xuống của cô, thản nhiên nói, "Em cũng đừng ép anh."

Trì Hoan không nói nữa, người đàn ông đứng ở bên giường trong chốc lát, ở trong phòng tắm cầm đồ dùng rửa mặt đơn giản, lại cầm kiện áo ngủ đi ra, "Em cần nghỉ ngơi, đi ngủ sớm một chút."

Nói xong, anh mới cầm đồ trong tay rời đi, thuận tay đóng cửa lại.

... ..

Mặc Thời Khiêm bảo mẹ Lý thu dọn chỗ nằm một lần, bởi vì lúc trước chưa từng ngủ, cho nên đều trải chăn đệm mới.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 352: : Tin Nhắn.

Rất mới, mới đến không có chút hương vị quen thuộc.

Nằm lâu sẽ khí ẩm sung túc, nhưng vẫn là rất lạnh lẽo.

Lạnh lẽo này làm cho trong lòng người ta hiện lên nôn nóng.

Muốn hút thuốc, lại phát hiện chỗ này không có thuốc, vì thế cuối cùng lại xốc chăn lên, đi phòng sách cầm thuốc và cái bật lửa -- anh vốn cũng rất ít hút thuốc, một đoạn thời gian gần đây thậm chí hoàn toàn không hút.

Nhưng đến phòng sách, anh ngồi trên ghế làm việc xoay tròn, lấy thuốc và bật lửa từ trong ngăn kéo ra, tách một tiếng châm, ngậm thuốc giữa môi răng, anh liền không đứng dậy trở về ngủ, một lần nữa mở laptop ra.

Thật ra cũng không có chuyện gì, chính là không có ý ngủ, cho nên tìm vài thứ có thể giết thời gian để xem.

Đình một tiếng, di động tiện tay đặt ở bên cạnh laptop, một tin nhắn xuất hiện trên màn hình di động.

Là Phong Hành gửi tới, nội dung tin nhắn là về kết quả điều tra cảnh ngục.

Mấy ngày nay anh và Trì Hoan xử lý hậu sự của Trì An, chuyện trong ngục giam đều là Phong Hành và Tiêu Ngự điều tra.

Anh liếc mắt một cái, nhướn mày, lập tức trả lời tin nhắn. Bạn muốn đọc full liên hệ : tttukidmh@gmail.com

Cách chưa đến nửa phút, Phong Hành lại gửi một tin tới, 【 Giờ này, cậu lại có thể còn chưa ngủ? 】

Anh vốn làm việc và nghỉ ngơi rất tốt, huống chi Tri Hoan cũng là một người thích ngủ đẹp da, hai người sống với nhau tự nhiên đều ngủ sớm... ngoại trừ vài đêm tương đối kích thích.

Mặc Thời Khiêm vốn không muốn quan tâm, nhưng nhìn màn hình laptop một lát, lại cảm thấy di động trở về một chữ, 【 Ừ. 】

【 Cha ruột vừa mới mất, cô ấy khẳng định không có tâm tình lăn ra giường với cậu... Cãi nhau ? 】

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 353: Chương 258.2

Dùng là câu hỏi, nhưng lấy hiểu biết của Mặc Thời Khiêm đối với Phong Hành, có thể không hề áp lực tưởng tượng về mặt ngâm thuốc vui sướng khi người gặp họa lúc này của anh ta.

Vốn lấy tính cách của anh, là không có thói quen thậm chí không thích nói với người khác chuyện riêng của mình, nhưng hơn nửa đêm không ngủ được, trong lòng lại ứ đọng -- Tuy rằng Tri Hoan không có thái độ kịch liệt hoặc là kiên quyết nói muốn dọn đi, nhưng anh nhìn ra được được ý niệm trong đầu cô chưa tiêu tan.

Hơn nữa đối phương lại là anh em mười mấy năm, cũng không cần che giấu, cầm di động soạn tin nhắn, xóa xóa giảm giảm cả buổi, cuối cùng gửi ra một câu đơn giản nhất, 【 Cô ấy muốn dọn đi. 】

Di động còn chưa để xuống, điện thoại của Phong Hành liền gọi tới đây .

Mặc Thời Khiêm tự nhiên thuận tay liền điềm tiếp nghe.

Đối với Phong Hành mà nói, anh đây là tiếp ngay lập tức, lúc này kinh ngạc hỏi, "Cậu thật đúng là để cho cô ấy dọn đi rồi?"

Mặc Thời Khiêm gửi tin nhắn, hoặc là không ở cùng với Tri Hoan, hoặc là Tri Hoan ngủ rồi.

Bạn muốn đọc full liên hệ : tttukidmh@gmail.com

Nhưng anh tiếp máy ngay, khẳng định không ngốc cùng Tri Hoan -- bình thường ngẫu nhiên có việc gấp tìm anh, đến nửa đêm khẳng định tìm không thấy người, di động chính tình âm số chết gọi cũng không có người tiếp.

Có thứ hỏi anh, anh nhẹ nhàng băng quơ trở về câu, cô gái của anh ngủ cạn, cho nên buổi tối đừng gọi điện thoại cho anh.

Anh có phụ nữ rất giỏi?

Mặc Thời Khiêm ngả người ra sau, thản nhiên nói, "Không có."

Phong Hành hiểu rõ, có chút nghiền ngẫm cười nhạo, "Mất ngủ?"

Anh không hé răng, hút một hơi thuốc dài, sau đó chậm rãi phun ra, cuối cùng dùng bàn tay không cầm điện thoại tới cầm thuốc, lại vẩy tro thuốc ra.

"Mất ngủ vì một cô gái, cậu yêu cô ta?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 354: Cả Đêm Không Ngủ.

Bàn tay vẩy tro thuốc của Mặc Thời Khiêm dừng vài giây, nhấc mí mắt lên, qua vài giây mới phun ra hai chữ không có gọn sóng, "Thật không."

... ..

Tri Hoan ngủ thật sự muộn, cũng rất không yên ổn.

Trời vừa tờ mờ sáng cô liền đã tỉnh.

Lúc tỉnh lại hoàn toàn không có nghĩ ngợi thoải mái, chỉ cảm thấy chính mình mơ ác mộng cả đêm, càng mệt mỏi. Bạn muốn đọc full liên hệ :
ttukidmh@gmail.com

Nắng sớm trên bầu trời xanh, có chút mờ tối, lại lộ ra áp lực.

Cô ở trên giường ngồi gần nửa giờ, mới chậm rãi rời giường, rửa mặt, tùy tiện thay đổi thân quần áo, miệng khô lưỡi khô, vì thế xuống lầu muốn tìm ly nước uống.

Mới vừa đi đến cầu thang chưa đi đến một nửa, liền nhìn thấy người đàn ông đứng ở trước cửa sổ sát đất phòng khách.

Anh mặc áo lông cừu màu xám đậm, quần dài màu đen, một tay sáp nhập túi quần, thon dài lặng im.

Cô ngẩn ra, hiện tại mới hơn sáu giờ, anh dậy sớm như vậy?

Đi xuống thêm vài bước, cô mới phát hiện trên người anh mặc vẫn là quần áo ngày hôm qua.

Đây là... Cả đêm không ngủ?

Tri Hoan tâm tình phức tạp, Mặc Thời Khiêm bên kia đã muốn nghe được động tĩnh cô xuống lầu, xoay người đi về phía cô.

Cô đi xuống, vừa vận mặt đối mặt ở bậc thang cấp cuối cùng.

Một đầu mắt sâu của người đàn ông gần như khóa mặt của cô, tiếng nói ôn hòa khàn khàn, "Sao sớm như vậy liền dậy rồi?"

Thật ra cô là đột nhiên bừng tỉnh từ trong ác mộng, nhưng nhìn mặt tự nhiên không thôi vậy của anh, thuận miệng kéo một lý do, "Có thể tối hôm qua ngủ lâu ở trên sofa."

"Ừ, " Anh không có mệt mỏi theo đuổi, chỉ hỏi, "Muốn ăn cái gì, anh đi nấu cho em."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 355: Chương 259.2

Tri Hoan nhìn anh, vẫn là không nhìn xuống hỏi ra, "Tối hôm qua anh ngủ không ngon à?"

Ngữ điệu của anh thực đậm, nhưng ánh mắt thùy chung nhìn chăm chăm cô, "Mấy ngày gần đây dồn chút công việc không xử lý, bận rộn liền không cẩn thận ngủ ở phòng sách."

Có lẽ là ánh mắt người đàn ông quá sâu, Tri Hoan nghiêng đầu tránh tầm mắt anh, sau đó đi qua từ bên cạnh anh, "Đều có thể, mì, cháo hoặc là bánh mì nướng đều được."

Mặc Thời Khiêm nhìn bóng dáng của cô, dây cung trong lòng bị cảm xúc không biết tên hung hăng gây xuống, gần như là không chịu khống chế đi theo, nâng tay liền ôm thắt lưng của cô từ phía sau, dùng sức ôm vào trong lòng mình.

Tri Hoan muốn đi lấy nước, bị động tác bất thành linh dọa sợ.

Không đợi cô mở miệng, tiếng nói khàn khàn đến mức tận cùng của người đàn ông vang lên ngay bên tai cô, "Hoan Hoan, em nói cho anh biết, em không muốn rời khỏi anh, được không?"

Anh ôm cô như vậy, lại dựa vào cực kỳ gần, khí nóng giữa hô hấp đều dừng ở trong cổ của cô.

Cực nóng mà rõ ràng.

Ngón tay Trì Hoan dần dần cuộn chặt, cuối cùng vẫn là xoay người ở trong ngực anh. Bạn muốn đọc full liên hệ : ttukidmh@gmail.com

Tay cô để trên ngực anh, nhưng không đẩy ra, ngẩng đầu chống lại ánh mắt của anh, "Em yêu anh... Ngắm lại nếu chia tay với anh, hoặc là về sau anh đối tốt với những người phụ nữ khác, em sẽ rất khó chịu."

Tiếng nói cô gái rất nhẹ, nhưng tràn ngập cảm xúc mệt mỏi, cô lại cúi đầu, "Nhưng tình yêu ở trong mắt em là không hơn được mệnh của ba em... Nếu sớm biết rằng kiên trì của em phải lấy tánh mạng làm giá lớn, em chịu không nổi cũng sẽ không cần, hiện tại ông ấy đã chết... Tuy rằng cho dù em tách ra với anh cũng chỉ là làm việc mất công, nhưng là... trong lòng em sẽ thoải mái hơn bây giờ."

Trì Hoan lui người về sau từng bước, rời khỏi ôm ấp của anh, "Thực xin lỗi, làm như vậy thực ích kỷ... Đối với anh hiện tại cũng thật sự cũng bị ép tới thở không nổi, mấy ngày nay em luôn mơ thấy ba em chất vấn em, trách em... Anh cho em thời gian, để cho em yên lặng một chút, hòa hoãn một chút, được không?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 356: Thái Độ Lơi Lỏng.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu, không tiếng động nhìn cô.

Anh tự nhiên cũng biết, cô dậy sớm như vậy, chính là vì cô ngủ không ngon.

Người đàn ông không nói chuyện.

Trì Hoan biết, thái độ của anh đã lơi lỏng.

Cô nâng mắt nhìn anh một lần nữa, "Anh có thể gọi điện thoại cho em... Em có thời gian cũng sẽ gửi tin nhắn cho anh, nếu rảnh cũng có thể cùng nhau ăn cơm... Em dọn đi ra ngoài là được rồi, tạm thời không ở chung giống như những người yêu khác vậy... Được không?"

Sắc mặt Mặc Thời Khiêm rất lạnh tuấn, môi mòng kéo kéo, "Anh có thể đi tìm em?"

Trì Hoan chậm chạp gật gật đầu.

Người đàn ông nhìn cô một hồi lâu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, lại qua một hồi lâu, tầm mắt anh trở xuống đến trên mặt cô lần nữa, trầm thấp nặng nề hỏi, "Thời gian bao lâu?"

Trì Hoan sững sốt, không có trả lời.

"Muốn thời gian bao lâu, em mới có thể một lần nữa dọn về ở với anh?"

Cô nghĩ nghĩ, nhẹ giọng nói, "Thuận theo tự nhiên đi." Bạn muốn đọc full liên hệ : ttukidmh@gmail.com

Ý tứ thuận theo tự nhiên, không phải là... Cô muốn trở về khi nào thì trở về, không muốn trở về liền không trở về?

Mặc Thời Khiêm nheo mắt lại, thu lại u ám nơi đáy mắt, thản nhiên nói, "Trước ăn bữa sáng đã, lát nữa anh thu thập hành lý cho em, để cho mẹ Lý đi dọn dẹp nhà trọ trước, sẽ đón em qua."

Trì Hoan, "... Em tự đến là được."

Anh cúi đầu nhìn cô, "Tự em thu thập hành lý, cũng tự em dọn dẹp nhà trọ?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\).Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 357: Chương 260.2

"Em.. Có thể thu thập hành lý."

Nhà trọ... trước kia lúc cô ở một mình, đều là tìm người hoặc công ty quét dọn, xác thực không biết quét tước.

Nhưng thu thập hành lý... Cô khẳng định là có thể .

Người đàn ông không cho nói chen vào, "Để anh."

Nói xong, không đợi Trì Hoan nói cái gì nữa, anh liền xoay người đi về phía phòng bếp.

Cô đứng ở t4 trong phòng khách một hồi lâu, mới lại chậm chạp đi rót cho mình ly nước.

Mặc Thời Khiêm nấu hai tô mì, rắc hành lá xinh đẹp và trứng chần nước sôi xinh đẹp, lại rót sữa đậu nành mẹ Lý thường nấu cho cô...

Sắc mặt anh không tốt lắm, có chút lạnh, còn có chút... Thối.

Anh rất ít lộ ra cảm xúc không hồn giận rõ ràng như vậy ở trước mặt cô, hơn nữa giăng co..... không chỉ thời gian toàn bộ bữa sáng.

Rất giống như giận cô, nhưng lại vẫn cẩn thận như cũ.

Bạn muốn đọc full liên hệ : ttukidmh@gmail.com

Người đàn ông ăn tự nhiên là nhanh hơn phụ nữ, sau khi Mặc Thời Khiêm ăn xong bảo An Kha đưa Mẹ Lý đi căn hộ trước của Trì Hoan, bảo bà quét dọn vệ sinh tốt, đều chuẩn bị tốt đệm giường mọi thứ.

Chính anh đi lên lầu, lấy va ly siêu lớn 28 tác ra, thu thập đồ cho cô.

Trì Hoan vội vàng lên lầu, liền nhìn thấy người đàn ông thân hình tao nhã ngồi xồm bên va ly, đang sắp xếp lại giúp cô...

Bra và...

Quần nhỏ ở trong tay khớp xương rõ ràng của người đàn ông, có loại cảm giác ái muội nói không nên lời.

Cô đứng ở nơi đó, hai gò má nóng lên, nhưng nhìn sắc mặt người đàn ông, anh giống như chỉ là cảm món đồ bình thường không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 358: Thu Dọn Hành Lý.

Trì Hoan đứng trong chốc lát, vẫn là đi qua, "Để em tự làm đi... Em mang một ít thứ cần dùng là được rồi, chẳng may anh bỏ sót cái gì, em còn phải tự mình kiểm tra..."

Người đàn ông động tác đầu vào đây, theo cô xuất hiện, đến cô nói xong đoạn lời nói này, động tác không có tạm dừng chút nào, chỉ ôn hòa thản nhiên nói, "Một ngày hai mươi tư tiếng em cần dùng đến thế những thứ nào, anh còn rõ ràng hơn em, em có thể thu thập sót, anh sẽ không."

Trì Hoan, "..."

Cuối cùng cô vẫn là không nói gì.

Mặc Thời Khiêm thủy chung không có nghiêng đầu nhìn cô, ước chừng là nhận thấy được cô đứng nửa ngày không đi, mới lại thản nhiên ra tiếng, "Mẹ Lý thu dọn nhà trọ cũng không nhanh như vậy, em đi sơ pha dưới lầu ngồi trong chốc lát, chờ anh thu dọn xong đưa em đi qua."

Cô muốn nói không cần, nhưng nghĩ cũng biết cô nói không cần không có tác dụng gì.

Bạn muốn đọc full liên hệ : ttukidmh@gmail.com

Trì Hoan mím môi, "Mặc Thời Khiêm, anh đừng đối tốt với em như vậy..."

Anh đối tốt với cô đã sắp không có cách nào hình dung ... Hơn nữa phạm là chuyện của cô, anh đều là tự mình làm.

Người đàn ông rút cục từ trong tiết tấu dọn đầu vào đáy của anh nhìn về phía cô, thản nhiên cười, "Không phải em là thích anh đối tốt với em ư, nếu ngày nào đó anh đối với em không tốt, em còn có thể thích anh cái gì?"

Tri Hoan ngẩn ra, nhìn người đàn ông đã xoay trở về chỉ để lại sườn mặt cho cô, luôn cảm thấy bên trong lòng này, có loại bạc lạnh tự giễu.

Cô vẫn là tự mình xuống lầu.

Qua ước chừng một giờ, Mặc Thời Khiêm xách theo va ly màu bạc đi xuống từ trên lầu.

Tri Hoan sớm đã thu thập tốt túi xách của cô, đặt ở trên sofa, nghe được động tĩnh, liền đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 359: Chương 261.2

Trên tay không xách va ly hành lý của người đàn ông phủ một cái khăn quàng cổ màu trắng, khi đi đến trước người cô thuận tay quẩn lên cổ cô, vây quanh đơn giản một chút, cuối cùng, nắm tay cô đi ra ngoài.

Anh không lên tiếng, cô cũng không nói chuyện, giữa hai người là trầm mặc không nói gì.

Chờ Mặc Thời Khiêm đưa cô đến Danh Đế số mười, mẹ Lý đã muốn quét tước sạch sẽ nhà trọ, đệm chăn thay trải tốt lắm, ngay cả máy sưởi đều bật tốt trước tiên.

Chờ khi Tri Hoan và Mặc Thời Khiêm đến, toàn bộ nhà trọ sạch sẽ mà ấm áp.

Hiện tại sắc trời cũng đã muốn rất sáng, kéo bức màn ra, ánh sáng sáng ngời.

Thực thoải mái.

Va ly hành lý dựa vào tường đứng thẳng, mẹ Lý pha cho bọn họ mỗi người một ly trà.

Tri Hoan mỉm cười với bà, "Mẹ Lý, cảm ơn dì giúp cháu quét tước phòng ở, nếu còn có cái gì cháu tự mình làm là được, dì đi về trước đi."

Mẹ Lý cười nói không quan hệ, sau đó lại nhìn Mặc Thời Khiêm.

Người đàn ông thản nhiên nói, "Dì đi về trước đi."

"Ôi chào, Tri tiểu thư, cô có cần gì trực tiếp gọi điện thoại bàn trong nhà cho tôi thì được rồi." Bạn muốn đọc full liên hệ : tttukidmh@gmail.com

Tri Hoan vẫn mỉm cười như cũ, "Được."

Mẹ Lý đi rồi.

Trong nhà trọ chỉ còn lại có hai người.

Tri Hoan nhìn anh, "Anh đi làm đi, hai ngày nay em vì chuyện của ba em xác thực rất mệt mỏi, hôm nay ở nhà nghỉ ngơi."

Người đàn ông nhìn chăm chăm cô, "Anh bảo đầu bếp tới đây nấu cơm cho em."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 360: Rời Đi.

"Không cần, em sẽ tự kê đồ ăn bên ngoài."

"Đồ ăn bán bên ngoài không khỏe mạnh."

"Trong khoảng thời gian này... để em một mình im lặng trôi qua được không?"

Môi mông của Mặc Thời Khiêm mím thành một đường thẳng tắp, mặt tuấn mỹ tối tăm đen tối, cuối cùng anh không tranh chấp với cô ở trên vấn đề này, thân nhiên nói, "Chuyện ba em đã không sai biệt lắm, nhưng anh tạm thời chỉ có thể xử lý người đâm ba em và ngục cảnh bị mua chuộc..."

Một phen lời nói của anh còn chưa nói xong, cô gái liền thân nhiên cắt đứt anh, "Em biết, anh đi làm đi."

Cô ôm gối ôm, mặt mày cúi xuống.

Người đàn ông đứng lên từ trên sofa, lại cúi đầu nhìn cô một hồi lâu, mới xoay người rời đi.

Có một vấn đề, cô chưa từng hỏi, anh cũng không đề cập qua.

Nhưng từ ngày Tri An chết, Phong Hành đã từng nói với anh -- Bạn muốn đọc full liên hệ : ttukidmh@gmail.com

"Người đâm và cảnh ngục đều chỉ cần tốn chút thời gian sẽ điều tra ra, đều xử lý tốt lắm, nhưng nói trắng ra là bọn họ cũng chỉ là một công cụ... Tri Hoan để ý người cha tiện nghi kia của cậu." ?

"Nhưng bây giờ cậu cần bản đầu không lại ông ta... Hơn nữa, cậu chuẩn bị rời đi Clod-Summer sao?" Phong Hành hỏi như vậy, nhưng anh ta hoàn toàn không cần anh trả lời, thân nhiên bày sự thật ra ở trước mặt anh, "Cậu không rời đi, vướng mắc trong lòng Tri Hoan sẽ càng sâu, nhưng nếu cậu từ bỏ vị trí tổng giám đốc này, sẽ không có biện pháp ở trong thời gian ngắn linh tinh bảo hộ cô ấy ở trong vòng giải trí... Huống chi dù cậu muốn đi, vậy người cha tiện nghi kia của cậu sẽ từng giây từng phút lấy Tri Hoan khai đao."

Phong Hành biết, anh đương nhiên cũng rõ ràng.

Anh nhắm mắt, môi mông xẹt qua cười lạnh.

Anh không rời đi, lòng cô mang khúc mắc.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 361: Chương 262.2

Anh rời đi... Chỉ có thể mang đến cho cô tai họa lớn hơn nữa.

Muốn thay Tri Hoan báo thù chân chính... gia tộc Laurence mấy trăm năm, thế lực trải rộng khắp ở toàn bộ thương giới phương Tây, anh hoàn toàn không có biện pháp làm gì chủ tịch Clod-Summer.

Trừ phi... Đoạt vị, giành lấy.

Mặc Thời Khiêm xuống lầu, trở lại trong chiếc Gus lần nữa, sau khi anh ngồi ở ghế điều khiển thật lâu, thẳng đến bầu trời phía trên thành phố Lan, mở ra tuyết bay.

Anh lấy di động ra, gọi một cuộc điện thoại ra ngoài.

Điện thoại rất nhanh được tiếp thông, đầu kia là giọng nữ ôn nhu, "Thời Khiêm à."

Tầm mắt Mặc Thời Khiêm theo trên tay lái rơi xuống bông tuyết trên nắp động cơ, lặng im vài giây, mới thân nhiên ra tiếng, "Mẹ."

Một phụ nhân ở trong điện thoại dịu dàng cười, "Lúc này gọi điện thoại cho mẹ, là có chuyện sao?"

Hiện tại khoảng mười giờ sáng, nếu bình thường anh hẳn là ở văn phòng làm việc.

Người đàn ông tuổi trẻ mà tuấn mỹ, đôi mắt thực bình tĩnh, nhưng lại đặc biệt sâu thẳm, như là nhìn đường hầm không có điểm cuối, biến mất ở sương mù u ám phía cuối. Anh gần như chưa bao giờ nói với ba mẹ ở thành phố Lê chuyện mấy năm nay của anh, chỉ cách một đoạn thời gian sẽ gọi điện thoại báo bình an, nói chút vụn vặt lại rêu rĩa .

Sau đó đứng hạn chuyển tiền, tuy rằng tiền anh cho bọn họ, bọn họ cơ bản không động vào.

Bạn muốn đọc full liên hệ : ttukidmh@gmail.com

Bọn họ cũng không hỏi, chỉ dặn dò bảo anh chú ý an toàn, chú ý thân thể.

Mở miệng muốn nhắc đến chuyện của Trì An, nhưng nói đến bên miệng, vẫn là thu hồi về trong cổ họng.

Thanh tuyến anh âm ách, "Mẹ, con muốn hỏi người một vấn đề."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 362: Cãi Nhau?

Giọng nói đầu kia rất nhẹ nhàng, "Được, con nói."

Mặc Thời Khiêm an tĩnh, lại ngẩng đầu, nhìn chỗ tầng trệt nhà trọ Trì Hoan, cô tựa hồ là kéo bức màn ra.

Có lẽ là đứng ở phía trước cửa sổ ngắm tuyết.

Anh nặng nề nói, "Phụ nữ nói muốn yên lặng một chút, là có ý tứ gì?"

Một phu nhân giạt mình sững sốt một lát, hỏi, "Con và Hoan Hoan cãi nhau?"

Cãi nhau?

Tựa hồ là không tính, bởi vì bọn họ từ đầu đến cuối đều không có cãi nhau gì.

Thậm chí cũng chỉ có anh, bởi vì cô nói muốn dọn đi mà động vài phần tính tình.

"Vâng, " Ngữ điệu của anh có vẻ thực đậm, nhưng mơ hồ có thể nhận thấy được cảm xúc khắc chế, tiếng nói trầm thấp, "Cô ấy dọn ra khỏi biệt thự của con, nói muốn một mình yên lặng một chút."

"Các con xảy ra chuyện gì? Huyền nào nghiêm trọng như vậy." Bạn muốn đọc full liên hệ : ttukidmh@gmail.com

Môi mông của Mặc Thời Khiêm mím càng chặt.

Rất nghiêm trọng, cô quả nhiên không phải muốn "Yên lặng một chút" đơn giản như vậy.

Giọng nói của anh lại càng khàn khàn một chút, "Vâng, cô ấy đã dọn về nhà trọ của cô ấy."

Một phu nhân thở dài, "Thời Khiêm? Các người là có hiểu lầm gì, hay là con thật sự làm chuyện thực có lỗi gì với con bé?"

Lần trước bọn họ trở về, đứa con trai này của bà tính tình từ nhỏ nội liễm thâm trầm, không dễ lộ tình cảm ra ngoài, nhưng Trì Hoan không giống, ánh mắt con bé nhìn Thời Khiêm chính là không chút nào che dấu tình yêu và ngọt ngào.

Lúc này đi còn chưa bao lâu, tình cảm không có khả năng thay đổi bất thường .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 363: Chương 263.2

Huống chi, lấy tính tình của Thời Khiêm, có thể đồng ý con bé dọn đi... Hoặc là tình cảm phai nhạt, hoặc chính là trong lòng có áy náy.

Mặc Thời Khiêm trầm mặc trong chốc lát, thản nhiên nói, "Xem như con thực có lỗi với cô ấy."

"Aizz..." Anh không muốn nói cụ thể, Mặc phu nhân cũng không truy vấn, trực tiếp trả lời vấn đề lúc ban đầu của anh, "Liên với kinh nghiệm của mẹ mà nói... Con gái ở trong tình yêu muốn yên lặng một chút, mặt ngoài có suy nghĩ chia tay, nhưng lại luyến tiếc, cho nên không hạ được quyết định, nhưng tiếp tục ở cùng nhau, trong lòng có vướng mắc... Cho nên liền muốn một mình bình tĩnh một chút, sau đó lập lại cân nhắc, rốt cuộc nên tiếp tục hay không."

Ngon tay khớp xương rõ ràng của người đàn ông nắm di động, ngón tay buộc chặt một chút, các đốt ngón tay cũng mơ hồ trở nên trắng bệch.

Thật lâu sau cũng không nói gì. Bạn muốn đọc full liên hệ : tttukidmh@gmail.com

Mặc phu nhân tự nhiên cảm giác được anh lặng im, nhu hòa ra tiếng, "Thời Khiêm, nếu con bé không trực tiếp nhắc chia tay, kia khẳng định là luyến tiếc, con ở trong khoảng thời gian này biểu hiện thật tốt... tỷ lệ hợp lại vẫn là rất lớn."

Biểu hiện thật tốt...

Anh đè nén giọng nói đến thấp nhất, khàn khàn ý tứ hàm xúc bộc phát nồng đậm, "Như thế nào mới tính... Là biểu hiện thật tốt?"

Từ sau khi anh ở cùng Trì Hoan, liền gần như chưa từng giữ lại cái gì, cô cần, anh có thể cho, anh đều cho cô.

Từ trình độ nào đó mà nói, con đường người đàn ông khác sau khi ở cùng bạn gái cãi nhau hoặc là chia tay rồi vẫn hỏi, đều cơ bản không có đường sống cho anh phát huy.

Hơn nữa anh chưa từng yêu đương, ngoại trừ cô cô thứ có tình thực chất hoặc là chiều cố, những chuyện khác anh đều không biết.

Này cũng là nguyên nhân vì sao anh gọi cuộc điện thoại này.

Người anh quen và không chế, đều là người tính tình kém, tâm tư của phụ nữ phức tạp không có đạo lý, không ở trong hàng ngũ này.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 364: Học Yêu Đương.

Anh cũng không có bạn bè khác phái.

Phong Hành cũng chỉ nói qua yêu đương một lần, kết quả còn thất bại không thôi.

"Ai nha, " Trong lúc Mặc phu nhân trầm ngâm, di động đột nhiên đã bị đoạt đi rồi, giọng trầm bổng của Mặc Khê ở đầu kia, "Anh, mẹ em là tuổi gì, chị dâu bao nhiêu tuổi, các cô đều cách vài thế hệ, anh hỏi mẹ không bằng hỏi em... Tâm tư của cô gái trẻ tuổi, em hiểu hơn mẹ nhiều."

Mặc Thời Khiêm cầm di động, thản nhiên nói, "Em nói."

"Thứ nhất, chị ấy nói yên lặng một chút, anh nhất định không thể thật sự không gặp người để chị ấy yên tĩnh... Bởi vì trong lòng chị ấy có ý niệm chia tay trong đầu, sẽ bắt đầu thích ứng cảm giác chia tay trước, tuy rằng có thể sẽ luyến tiếc, nhưng chịu đựng chịu đựng một chút... Cũng liền bỏ được."

"Thứ hai, chị ấy nói muốn yên tĩnh, anh cũng không cần ở bên tai chị ấy ồn ào... À, tuy rằng anh cũng không phải người như thế, dù sao không thể để cho chị ấy cảm thấy anh thực phiền, phiền thì chị ấy liền có thể ném cho anh một câu chia tay, luyến tiếc cũng một đao buông tha." Bạn muốn đọc full liên hệ : tttukidmh@gmail.com

"Thứ ba chính là trọng điểm, xoát cảm giác tồn tại, hơn nữa cảm giác tồn tại này nhất định là độ hảo cảm... Để cho chị ấy cảm nhận được tồn tại, quan tâm và tình yêu của anh, không ngừng, có tính nhẫn nại, để cho chị ấy tin tưởng chị ấy và anh là có tương lai, hơn nữa tương lai là thực tốt đẹp."

Chờ cô nói xong, rất lâu cũng không nghe được hồi đáp, Mặc Khê mới ra tiếng hỏi, "Anh, anh đã biết chưa?"

Mặc Thời Khiêm kéo kéo môi mồm, mới thản nhiên nói, "Nghe được."

Mộc Khê nói thầm nói, "Anh, anh là nên học học cho tốt, nói yêu đương luôn là không thuận."

"Ừ, em nói với mẹ, chú ý thân thể, có chuyện gì gọi điện thoại cho anh, anh đi làm việc."

"Được, anh, gặp sau."

Cúp điện thoại, Mặc Thời Khiêm tiện tay ném điện thoại di động ở trên ghế bên cạnh tài xế, lại ngẩng đầu nhìn bức màn chưa có kéo lên kia.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 365: Chương 264.2

Một lát sau, xe phát động động cơ, chậm rãi rời đi từ nhà trọ dưới lầu.

Trì Hoan đứng ở trước cửa sổ sát đất.

Trên người mặc một áo lông tính chất mềm mại, tóc dài buộc thành viên thuốc tùy ý, lẳng lặng nhìn tuyết ngoài cửa sổ càng rơi xuống càng lớn.

Xe Gus dưới lầu ngừng mười năm phút đồng hồ đã lái đi rồi.

Cô thu hồi tầm mắt, xoay người đi về phía sô pha.

Bạn muốn đọc full liên hệ : ttukidmh@gmail.com

... ..

Cả ngày Trì Hoan đều ở nhà, không có ra cửa, cô muốn chị Diêu đẩy lịch trình còn lại số lượng không nhiều lắm sắp tới xuống, cô tập trung tinh lực chuẩn bị đóng phim.

Chị Diêu tự nhiên biết chuyện ba cô qua đời, không nói thêm gì đáp ứng.

Có lẽ là chỉ còn lại có một mình, cũng không cần tìm cách và cân nhắc đường lối về sau, áp lực kiếm tiền cũng sẽ không quá lớn, hoặc là nói, cũng không có động lực thúc giục.

Giữa trưa gọi đồ ăn bên ngoài, buổi chiều ở trên sô pha ngủ một giờ, sau khi đứng lên tiếp tục đọc sách.

Ngoài phòng là gió và tuyết, trong nhà trọ âm áp, im lặng, lạnh lùng.

Ước chừng khoảng sáu giờ chạng vạng, cô đang chuẩn bị lấy di động tùy tiện gọi com, tiếng chuông cửa liên vang vang.

Không cần động não cũng có thể đoán được, là ai đến đây.

Có đôi khi cô cảm thấy, Mặc Thời Khiêm đối với cô thực chấp nhất.

Nhưng cô nghĩ tới nghĩ lui cũng nghĩ không rõ, chấp nhất này của anh đến tận cùng ngọn nguồn là ở đâu.

Yêu sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 366: Hai Đóa Hoa Hồng.

Hay là tính cách anh chấp nhất?

Tri Hoan đứng dậy, đi mở cửa.

Quả nhiên, người đàn ông cao lớn đứng ở cửa, xách theo... ừ, rất nhiều thứ, liếc mắt một cái liền có thể nhìn đến chính là, rất nhiều đồ ăn.

Tri Hoan, "..."

Cô nhìn thứ anh xách trên tay, "Hôm nay anh rảnh à, hay là chuẩn bị nếu em không cho đầu bếp của anh vội nấu cơm cho em, anh liền mỗi ngày đều tới đây?"

Người đàn ông thân nhiên nói, "Anh rảnh sẽ tới."

Tri Hoan nghiêng thân, để cho anh tiến vào, lại cúi người lấy dép lê từ trong tủ giày ra, sau đó vươn tay đi tiếp đồ trong tay anh.

Anh liếc mắt nhìn tay cô một cái, đều đặt tất cả gói to ở trên thảm huyền quan, thuận miệng nói, "Quá nặng."

Thân hình cao lớn của người đàn ông vừa cúi xuống, Tri Hoan có thể nhìn thấy trên áo của anh rơi xuống một tầng bông tuyết, "Anh cởi áo, treo ở nơi này, em đi rót nước cho anh."

Tri Hoan vừa xoay người, người đàn ông liền ở phía sau gọi cô lại, "Hoan Hoan."

Cô quay đầu lại, "Hử?"

Sau đó cô liền nhìn thấy người đàn ông anh tuần đạm mạc, mặc áo khoác màu đen rất khí thế, từ trong một đồng rau dưa lật tìm, rút ra, ừ...

Một đóa, không phải, hai đóa... Hoa hồng, rút ra đưa cho cô.

Về mặt của anh có chút mắt tự nhiên, nhưng là mặt mạnh mẽ lãnh đạm, "Anh nhớ rõ nhà em có lọ hoa, cắm hai đóa hoa vừa đủ."

Tri Hoan nhìn một lát, vươn tay nhận lấy, nhìn không được nở nụ cười, "Anh đây là... Mua đồ ăn được tặng?"

Mặc Thời Khiêm, "..."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 367: Hai Đóa Hoa Hồng 2

Editor: May

Khuôn mặt tuần tú của người đàn ông tối đen, không quan tâm cô, cúi đầu xách đồ ăn lên, vẫn mặt lãnh đạm như cũ.

"Chẳng lẽ là anh mua... Nhưng mua hai đóa... Là mua một tặng một sao?"

Tri Hoan từng nhận không ít hoa hồng.

Một đóa, chín đóa, chín mươi chín đóa, chín trăm chín mươi chín đóa.

Duy chỉ chưa từng nhận hai đóa.

Thật sự rất giống mua đồ ăn được tặng hoặc là mua một tặng một nha...

Mặc Thời Khiêm xách theo đồ ăn, đen mặt vào phòng bếp.

Bán hoa kia thật sự là không có điểm tiêu chuẩn tặng hoa, sớm biết vậy anh nên mua một bó lớn -- chỉ vì trong tay xách theo đồ ăn, anh nghĩ không có cách nào ôm một bó hoa lớn, anh mới buông tha ý niệm này trong đầu.

Tri Hoan vẫn là mang hoa cắm vào trong bình hoa, lại vẩy chút nước.

Ngoài cửa sổ rơi tuyết xuống, trong nhà trọ sạch sẽ rất có nhân khí.

Hai đóa hoa hồng này bày ở trong phòng khách, tiền điểm sáng lạn sinh cơ bùng bùng, làm cho trước mắt người ta sáng ngời, không khỏi tăng thêm tâm tình tốt.

Sự vật tốt đẹp luôn làm cho người ta tâm sinh vui sướng.

Đùa nghịch hoa xong, Trì Hoan mới xoay người pha ly trà, đầu tiên là đưa vào cho người đàn ông trong phòng bếp, "Chờ nguội một chút rồi anh hãy uống, muốn em giúp anh làm gì không?"

Người đàn ông nhìn cô, yên tĩnh vài giây, nói, "Lại đây hôn anh."

Trì Hoan, "..."

Ước chừng là cảm thấy cô không quá vui, anh lại thần nhiên nói, "Hôn một chút cũng được."

Cô xoay người bước đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 368: Múc Com

Editor: May

Người đàn ông nhìn bóng dáng của cô, thần sắc tối tăm vài phần.

Trì Hoan trở lại phòng khách, cầm lấy sách tiện tay để xuống, tiếp tục xem.

Xem xem, vẫn là xem không vào được, đơn giản ném tới một bên, lại lấy điều khiển mở ti vi lên.

Âm thanh vụn vặt trong phòng bệnh truyền đến một ít tiếng vang, lại qua không biết thời gian bao lâu, dần dần có mùi bay ra.

Buổi trưa Trì Hoan vốn chỉ tùy tiện ăn chút gì đó, ngửi được hương vị này, cũng bất tri bất giác có chút cảm giác bụng đói kêu vang.

Nhưng mà cô ngồi ở trên sofa, nghe động tĩnh người đàn ông ở bên trong bận việc, ngược lại có chút cảm giác ngượng ngùng...

Buổi sáng anh giúp cô nấu mì, buổi sáng thu thập hành lý cho cô, giúp cô chuyển nhà tự mình đưa cô tới đây, sau đó đi công ty đi làm, tan việc còn muốn tới đây làm bữa tối cho cô...

Tuy rằng những chuyện này cũng không phải là cô yêu cầu, hơn nữa mặc dù anh không muốn để cho cô tự mình động thủ, phần lớn anh đều có thể sai khiến người hầu, lái xe, đầu bếp hoàn thành, là người chính anh lựa chọn làm việc...

Nhưng là, ừ... thoát nhìn giống như người đứng xem, nhưng cô không lười được...

Cô xem tiết mục nghệ thuật tổng hợp làm ẩm ỉ trong TV, phát gốc nghĩ... Nếu anh không phải là con của Laurence thì thật tốt, vừa kiếm tiền lại ở nhà...

Xem chừng thời gian không chênh lệch bao nhiêu, cô vẫn là đứng dậy đi đến phòng bếp.

Vừa đi tới cửa, người đàn ông nghe được tiếng bước chân của cô, nhìn cũng chưa liếc nhìn cô một cái, thần nhiên nói, "Lấy hai cái bát đi ra múc com, bát đã lâu chưa dùng, dùng nước ấm tráng qua."

"À, được."

Cô cầm hai cái bát, hai đôi đũa, đi dài lưu ly vụn vùi nước rửa, sau đó múc com.

Mở nồi com điện ra, phía sau lại vang lên giọng nói trầm thấp củ người đàn ông, "Coi chừng nóng."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 369: Múc Com (2)

Editor: May

Tri Hoan, "..."

Cô cũng không phải thiếu năng trí tuệ.

Tính tình trầm mặc ít lời gần hai mươi năm của Mặc Thời Khiêm, là không có khả năng đột nhiên trở nên nói nhiều lên, mấy ngày nay Tri Hoan cũng cơ bản là anh nói chuyện cô đáp lại, ít chủ động mở miệng.

Cho nên toàn bộ bữa tối, phong phú, sắc hương vị đầy đủ, lại rất an tĩnh.

Cũng may bầu không khí cũng không có quá xấu hổ, thoải mái tự tại, nồi canh bốc lên khói trắng lượn lờ, nhuộm đắm ra một loại cảm giác ấm áp an tĩnh tốt đẹp.

Sau khi ăn xong, Tri Hoan tự giác nói, "Anh đi về trước đi, nếu quá muộn trên đường tuyết đọng sẽ càng sâu, lái xe không an toàn, lát nữa em tự thu dọn tự mình rửa là có thể."

Mặc Thời Khiêm chỉ nhìn cô một cái, cũng không để ý đến lời của cô.

Phòng bếp được anh thu dọn xong, như là chưa từng dùng quá.

Tri Hoan vốn tưởng rằng anh chuẩn bị đợi đến khuya, thậm chí là... Ở tại chỗ này qua đêm, lấy cơ trời mưa đường trơn lái xe rất nguy hiểm linh tinh.

Nhưng là sau khi ăn xong uống nửa ly trà, nghỉ ngơi một lát, anh liền đứng lên, "Ngày mai anh sẽ tới đây."

Cô gật gật đầu, "À, trên đường cẩn thận."

Mặc Thời Khiêm cầm lấy áo khoác treo trên giá áo mặc lên người, khi mặc đến một nửa đột nhiên dừng lại, nghiêng nhìn về phía cô, nhíu mày nói, "Hôm nay em không có gửi tin nhắn cho anh."

Tri Hoan sửng sốt, trong lúc nhất thời không phản ứng kịp, "Hả?"

Mất sâu thẳm của người đàn ông nhìn chăm chăm cô, nhấn nại tính tình nhắc nhở, "Sáng hôm nay em nói, sẽ gửi tin nhắn cho anh."

Lúc này Tri Hoan mới nhớ tới lời nói buổi sáng cô từng nói qua

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 370: Gửi Tin Nhắn

Editor: May

【 Anh có thể gọi điện thoại cho em.. Em có thời gian cũng sẽ gửi tin nhắn cho anh, nếu rảnh cũng có thể cùng nhau ăn cơm.. Em dọn đi ra ngoài là được rồi, tạm thời giống như những người yêu không ở chung khác vậy... Được không? 】

Cô mím môi, "Nhưng cả ngày em đều ở nhà, không có việc gì tìm anh nha."

Người đàn ông không hề giận, "Em nói là có thời gian gửi tin nhắn, mà cả ngày hôm nay em đều có thời gian, nhưng một tin cũng không có gửi."

Tri Hoan, "..."

Lúc buổi trưa anh thật là gọi một cuộc điện thoại cho cô, hỏi cô có ăn cơm trưa hay chưa, đang làm gì linh tinh, không cần hàn huyên vài phút...

"Được rồi, vậy anh đi về trước, chờ sau khi anh không sai biệt lắm về nhà, em sẽ gửi tin nhắn cho anh."

Trước khi ngủ gửi tin nhắn nói ngủ ngon liền không sai biệt lắm.

Anh ấy đối với mình thật đúng là không có định vị rõ ràng, lấy phong cách cao quý lãnh điểm tích chữ như vàng của anh gửi tin nhắn... Nếu không phải có việc, mà là vì nói chuyện phiếm tán gẫu...

Ha ha.

Một phút đồng hồ anh phải xóa viết sáu mươi lần mới tán gẫu tiếp.

.....

Mặc Thời Khiêm nghe cô nói như vậy, sắc mặt xem như rất cục hòa hoãn, ừ một tiếng, cúi đầu thân nhiên nói, "Vây anh đi trở về."

"Tạm biệt."

Người đàn ông mặc áo khoác, đi mở cửa.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 371: Gửi Tin Nhắn 2

Editor: May

Nhưng tay còn chưa có đụng tới cửa, thân hình cao lớn đột nhiên chuyển phương hướng, chân dài đi nhanh trở về.

Tri Hoan sững sốt, còn chưa có phản ứng kịp anh muốn làm gì, khuôn mặt đã bị một tay đỡ lấy, người đàn ông tinh chuẩn đề ép xuống dưới.

Một nụ hôn thật dài.

Chờ anh rất cục thỏa như mong nguyện chấm dứt, Tri Hoan đã sắp bởi vì hô hấp bị đoạt lấy mà không đứng thẳng nổi, nếu không phải ngón tay găt gao nắm áo anh, có thể đã muốn mềm nhũn xuống.

Mặc Thời Khiêm sờ sờ tóc của cô, nhìn mặt thân nhiên đỏ hồng của cô, nói nhỏ, "Gặp sau."

Tri Hoan gật đầu.

Lần này anh đi ra ngoài cửa, không có quay đầu, nhưng lúc thuận tay đóng cửa cô gái đột nhiên lên tiếng, "Chờ một chút."

Tay anh dừng ở trên cửa, nâng mắt nhìn cô, "Hử?"

Tri Hoan nhìn con người đen thâm trầm của anh, nhẹ nhàng ho một tiếng, "Anh thuận tiện giúp em xách rác đi nha, ngay tại cửa."

Mặc Thời Khiêm, "..."

Môi mông của anh mím lại, không tiếng động nhìn cô.

Tri Hoan cười ngượng ngùng, có chút vô tội nói, "Dù sao anh cũng phải đi xuống, trời rất lạnh, em không muốn ra cửa."

Lại nói tiếp, trước kia lúc anh là vệ sĩ của cô, thường xuyên sai sử anh đổ rác rưởi.

Mặc Thời Khiêm tự nhiên vẫn là xách túi rác từ trong thùng rác ra, xách đi xuống.

Trước khi cửa bị đóng lại, cô vẫn là nói một câu, "Trên đường có tuyết đọng, lái xe chậm một chút."

Động tác đóng cửa của người đàn ông ngừng một chút, nhìn cô gái nhỏ bộ dáng xinh đẹp đứng ở trong phòng, nhưng mặc thực trắng trong thuần khiết, vừa rồi vốn rằng cô muốn giữ anh qua đêm, thì ra chỉ là muốn anh đổ rác rưởi, chênh lệch tiêu tán không ít

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 372: Trên Đời Này Chỉ Có Anh Và Em

Editor: May

Ánh mắt nhìn chăm chăm cô, tiếng nói trầm thấp nặng nề tràn ra từ cổ họng, "Ngày mai gặp."

Cửa bị đóng lại, trong nhà trở nên im lặng, có lẽ là nhân khí hơi tiêu tán, không lạnh lẽo như ban ngày nữa.

Trì Hoan đi đến trước cửa sổ sát đất.

Tuyết rơi một ngày, bên ngoài đã muốn là một màu trắng bạc, toàn bộ thành phố đều bị tuyết trắng bao trùm.

Cô cúi đầu nhìn dưới lầu, thân ảnh người đàn ông mặc một thân màu đen ở trong tuyết trắng phá lệ bắt mắt.

Anh kéo mở cửa xe lên xe, lúc này đây anh không có ở bên trong xe dừng lại quá lâu, chiếc Gus màu đen rất nhanh liền rời đi.

Lúc này Trì Hoan mới kéo bức màn, chuẩn bị đi phòng sách tiếp tục nghiên cứu suy đoán nhân vật phim lần này cô cần diễn.

Ngồi ở trong ghế dựa chờ khi laptop khởi động máy, cô nhớ tới hai đóa hoa hồng ướt át xinh đẹp trong phòng khách... Thật ra cô biết đây khẳng định không phải mua đồ ăn được tặng, bởi vì giống rất quý báu, vừa thấy liền biết là cố ý mua ở cửa hàng bán hoa.

Laptop bật lên rất nhanh, Trì Hoan nhìn màn hình, vẫn là ấn mở khung tìm kiếm.

Ngón tay nhập vào một hàng chữ, hai đóa hoa hồng đại biểu ý tứ gì.

Enter, lập tức bắn ra vô số lời.

Thứ nhất chính là --

Trên đời này chỉ có anh và em.

.....

Mặc Thời Khiêm lái xe trở lại biệt thự, sau khi xe tắt lửa anh vội bỏ đai an toàn trên người, đột nhiên nhớ tới cái gì đó, tay chuẩn bị đi đẩy cửa xe dừng lại, lấy di động từ trên người ra, xem xét tin nhắn.

Tin nhắn ngược lại xác thực có một cái, tin nhắn rác.

Nhiều mây lại, đẩy mở cửa xe xuống xe.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 373: Trên Đời Này Chỉ Có Anh Và Em 2

Trở lại trong biệt thự, cởi áo khoác, đổi giày, thân nhiên phân phó mẹ Lý pha chén trà nóng bùng lên.

Lập tức lên lầu, vào phòng sách.

Mở laptop ra, lại nhặt di động khi tiến vào thuận tay để xuống nhìn thoáng qua.

Ừ, không có tin nhắn.

Ước chừng qua mười phút, lại liếc mắt nhìn một cái, lần này cái gì cũng không có.

Số mười Danh Đế.

Di động bên cạnh laptop của Trì Hoan đột nhiên ding một tiếng, vang lên âm có tin nhắn.

Cô vươn tay cầm lấy nhìn thoáng qua.

Chỉ có bốn chữ đơn giản, 【 Anh về nhà rồi. 】

Nghĩ nghĩ, cô mở khóa trở về một tin, ngón tay nhập vào, 【 Về nhà an toàn là tốt rồi, nghỉ ngơi sớm một chút đi. 】

Mặc Thời Khiêm nhìn chăm chăm tin nhắn gần như qua loa ở trên màn hình, mày mặt nhăn cằn cặn, nhìn chăm chăm những lời này nửa ngày, ngón tay nhấn màn hình soạn câu.

Xóa xóa giảm giảm, xóa ghi lại vẫn là cảm thấy không hài lòng.

Cuối cùng hỏi một câu, 【 Đang làm gì? 】

Tri Hoan nhìn đi động cả buổi yên tĩnh không nhúc nhích, vốn -- nghĩ rằng anh không chuẩn bị tiếp tục gửi tin nữa, anh cũng không phải là một người đàn ông thích dùng tin nhắn nói chuyện phiếm, cho nên bình thường cho dù là có việc, cô cũng đều là trực tiếp gọi điện thoại cho anh.

Nhưng anh gửi tới đây, cô tự nhiên cũng sẽ đáp, 【 Đang xem nghiên cứu kịch bản, nhân vật lần này em cần diễn... Có vẻ tổ chức thần kinh, trải qua và thế giới nội tâm đều có vẻ phức tạp, em trước khi quay phải nghiền ngẫm nghiền ngẫm nhiều một chút. 】

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 374: Hoan Hoan, Cẩn Thận!

Có thể là câu lần này có vẻ dài, rốt cục Mặc Thời Khiêm cảm thấy cô cũng không phải quá qua loa, có chút vừa lòng, trở về một câu kết thúc, 【 Ừ, xem xong nghĩ ngơi sớm một chút. 】

【 Được. 】

Tri Hoan nhìn chữ gửi đi thành công trên màn hình đi động, trên môi đột nhiên kéo ra vài phần ý cười.

Có thể là không ở cùng một chỗ, ngược lại đột nhiên có loại cảm giác đang nói yêu đương.

.....

Ngày hôm sau Tri Hoan quyết định đi trung tâm thương mại mua vài thứ, tuy rằng giống như cũng không thiếu cái gì, có thể là thiên tính mua sắm trong xương phụ nữ, qua một đoạn thời gian muốn đi mua chút đồ mới.

Tuy rằng nhà trọ của cô ở đoạn u tĩnh, nhưng cách khu phố trung tâm cũng không phải quá xa, hơn nữa trung tâm thương mại mới mở gần đó giống như đã muốn khai trương một đoạn thời gian, lái xe chỉ cần mười phút, cho nên cô cũng không gọi điện thoại cho An Kha, mà là tự mình lái xe đi qua.

Tuyệt tối hôm qua đã ngừng, tuy rằng tuyết đọng chưa tan rã, nhưng trên đường đã muốn được rửa sạch sạch sẽ.

Xe của cô dừng ở bãi đỗ xe ngầm, đang chuẩn bị kéo mở cửa xe, liền nhìn thấy một chiếc xe giá trị xa xỉ vừa lái vào đi xuống một người phụ nữ ung dung đẹp đẽ quý giá, ước chừng là nhìn thấy cô muốn đi, lập tức lên tiếng, "Hoan Hoan."

Tri Hoan nhìn bà ta, thật sự là không rõ bà ta lặp đi lặp lại nhiều lần xuất hiện ở trước mặt cô, rốt cuộc là muốn làm gì.

Cô chỉ nhìn thoáng qua, không tính để ý tới, xoay người liền chuẩn bị lên xe.

Phía sau đột nhiên vang lên tiếng bước chân dồn dập, cô còn chưa quay đầu, chợt nghe được tiếng Larry phu nhân đột nhiên kinh hãi hét lên, "Hoan Hoan, cẩn thận!"

Tri Hoan sững sờ, còn chưa có phản ứng lại, người phụ nữ mặc áo khoác lông chồn quý báu đã muốn nhào và trên thân thể của cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 375: Hoan Hoan, Cẩn Thận! 2

Âm thanh gió dao nhập vào huyết nhục vô cùng rõ ràng.

"Phu nhân!"

.....

Tri Hoan ngồi ở ghế dài bên ngoài phòng cấp cứu bệnh viện, dưới tóc dài rũ xuống, vẻ mặt lộ ra ngây dại nói không nên lời.

Cô không biết đã ngồi bao lâu, muốn lấy di động từ trong túi xách ra, nhưng trên tay đều là máu.

Vì thế cô lại hậu tri hậu giác rút khăn tay ra, dùng sức, tỉ mỉ lau lau.

Ném giấy, cô mới lấy di động ra.

Muốn gọi điện thoại cho Mặc Thời Khiêm, này gần như là bản năng không hề nghi ngờ, bởi vì hiện tại anh là người cô thân cận nhất, phản ứng đầu tiên khi gặp chuyện không may chính là tìm anh.

Nhưng mở ra danh bạ, nhìn ba chữ Mặc đầu gối, ngón tay cô chậm chạp không có điểm xuống.

Đầu óc của cô là hỗn loạn, mê mang, thậm chí là trống rỗng.

Tên côn đồ cầm dao kia giống như là hướng tới cô... Muốn giết cô hoặc là muốn đâm cô bị thương.

Nhưng vừa vặn Larry phu nhân tìm đến cô... Thay cô đỡ.

Cô cúi đầu, tóc dài che mặt, sắc mặt bao trùm một tầng nhợt nhạt.

Đầu ngón tay run rẩy, lạnh lẽo.

Có ai lại muốn thương tổn cô, hoặc là giết cô... Hình như là một chuyện đã rõ ràng không thôi, là một chuyện hoàn toàn không cần suy nghĩ.

Thật giống như vì sao ba cô sẽ chết ở trong ngục giam, ai cũng không có nói rõ, nhưng trong lòng tất cả mọi người biết rõ ràng.

Cô nắm di động, thẳng đến màn hình bởi vì cô chậm chạp không nhúc nhích mà tắt đi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiệu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 376: Đừng Quá Tự Trách

Tri Hoan lại lần nữa thả di động vào lại trong túi xách, ngẩng đầu nhìn đèn phòng cấp cứu.

Một dao kia đâm ở sau lưng, nếu không phải tài xế cũng là kiêm chức vệ sĩ của Larry phu nhân, kẻ bắt cóc đâm dao kia thậm chí còn muốn đâm thêm một dao...

Bước chân vội vàng mà hỗn độn vang lên, lập tức liền vang lên giọng nói vô cùng lo lắng của cô gái trẻ tuổi, "Chú Kiều, mẹ cháu thế nào... Bà ấy bị thương như thế nào? Phát sinh chuyện gì?"

Tri Hoan nhìn về phía phương hướng âm thanh.

Một người đàn ông khoảng năm mươi tuổi cùng một cô gái tuổi tác không sai biệt lắm sóng vai xuất hiện.

Chú Kiều chính là tài xế của Larry phu nhân, là ông ta cứu bọn họ sau đó đưa Larry phu nhân đến bệnh viện.

"Lưng bị đâm một dao, nhưng hẳn là không tổn thương đến bộ phận quan trọng, đang cấp cứu, phải chờ."

"Sao mẹ cháu sẽ bị dao đâm bị thương, chẳng lẽ thành phố Lan có kẻ thù của bà?"

Thần sắc chú Kiều thoáng có chút xấu hổ, ông nhìn về phía Tri Hoan cúi đầu ngồi, "Phu nhân là... Vì cứu vị tiểu thư này."

Hai người nhìn về phía cô.

Tri Hoan đứng lên, trên người cô mặc áo khoác màu nude, vốn mang khăn quàng cổ dùng để che mặt là màu trắng gạo, bởi vì lấy dính quá nhiều máu nên bị lấy xuống.

Cô cũng không trang điểm gì, khuôn mặt bình thường xinh đẹp mà trắng trong thuần khiết ở dưới bàn tóc dài như tảo biển có vẻ đặc biệt nhợt nhạt, thậm chí có vài phần đồ dẫn.

Nhưng ánh mắt cô nhìn về phía bọn họ thực bình thản, "Thật có lỗi, " thanh tuyến khàn khàn, không cách nào hình dung cảm xúc, hoặc là nói, thật ra không có cảm xúc gì, "Bà ấy bởi vì thay tôi cầm một dao, cho nên mới bị thương."

Hai người nhìn cô, nhìn thoáng qua nhau.

Người đàn ông rất cao, nhưng có chút hơi béo, sắc mặt ngược lại rất hòa ái, mặc tây trang, bộ dáng nhìn qua tính tình tốt lắm, ông vươn tay vỗ vỗ bả vai Trì Hoan, thờ dài, dùng ngữ điệu an ủi nói, "Cháu đừng quá tự trách..."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 377: Đừng Quá Tự Trách. 2

Cô gái kia đại khái cũng nhận thức cô, "Đúng vậy, cô đừng quá khó chịu, " cô ấy nói xong, liền trực tiếp giang hai cánh tay ôm lấy Trì Hoan, "Mẹ cô không có việc gì, chú Kiều nói không đâm trúng bộ phận quan trọng... Không có việc gì."

Trì Hoan ở trong ấm áp của cô ấy nháy mắt liền toàn thân cứng ngắc.

Cô không thích tiếp xúc tay chân với người khác, nhất là người không quen, huống chi còn là...

Nhìn vài giây, cô vẫn là nhú mày lui về sau hai bước.

Động tác này là tránh né rõ ràng, sắc mặt cô gái có chút xấu hổ, "Thực xin lỗi..."

Trì Hoan hít sâu một hơi, nhú mày thản nhiên nói, "Thật có lỗi, tôi không quá quen."

Cô gái thờ dài nhẹ nhõm một hơi, "Không phải cô chán ghét tôi là được, " cô ấy nặn ra tươi cười, cuối cùng lại nói, "Chỉ là... Là có người muốn giết cô sao? Vì sao? Cô biết là ai không?"

Trì Hoan vẫn luôn nhú mày, lãnh đạm không quá che giấu, không có trả lời.

Hai người trước mắt... Cô chưa nói tới cảm hận, hoặc là rất chán ghét, thậm chí đây là lần đầu ti bọn họ gặp mặt, cô không muốn biểu hiện ra địch ý gì... Hoặc là nói từ lâu cô đã không còn địch ý gì.

Nhưng muốn nói thích, hoặc là hòa thuận thân thiết, kia đại khái cũng không cần.

Cô gái kia nhìn qua giống như cũng không ngại Trì Hoan lãnh đạm, nhưng nhìn ra được Trì Hoan không quá "Thích" cô, vì thế cẩn thận hỏi, "Trên quần áo của cô có máu... Cô muốn gọi điện thoại cho bạn trai cô, để anh ta tới đây đón cô, thuận tiện đưa quần áo cho cô hay không?"

Trì Hoan ngẩng đầu nhìn cô gái đứng ở trước mặt cô.

Tuổi không quá chênh lệch với cô, hoặc là muốn nhỏ hơn một hai tuổi, nhìn qua đơn thuần mà không rành thế sự.

Trì Hoan thu hồi tầm mắt, lui về sau hai bước, ngồi xuống ở ghế dài phía sau, thản nhiên nói, "Chờ bác sĩ xuất hiện đã."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 378: Người Xa Lạ. 1

Lại đợi khoảng hai mươi phút, cửa phòng cấp cứu mở ra.

Cha con Larry vội vàng nghênh đón, "Mẹ tôi thế nào?"

"Không có trở ngại, may mắn dao đâm cũng không sâu, ở bệnh viện một đoạn thời gian chờ miệng vết thương khô phục, hẳn là liền không sai biệt lắm."

Larry phu nhân bị chuyển vào phòng bệnh cao cấp.

Tri Hoan vẫn là đi theo cha con Larry vào phòng bệnh, không vì cái gì khác, cứu cô, cô tự nhiên là phải nói lời cảm tạ ngoài mặt.

Larry phu nhân đã muốn tỉnh, bởi vì mất máu quá nhiều, sắc mặt vẫn là có vẻ có chút tái nhợt, không có quần áo sang quý nhất quán chú ý của bà, tựa vào trên lót gối đầu, đã không có cỗ lạnh lùng cao cao tại thượng kia.

Tri Hoan đứng ở đuôi giường, máu trên quần áo làm cho cô thoát nhìn có chút chật vật, nhưng cô đứng thẳng tắp, thần sắc thực đậm tĩnh, "Cảm ơn bà đã cứu tôi, thực rất có lỗi, liên lụy bà bị thương."

Larry phu nhân nhìn cô, đáy mắt đột nhiên dâng lên chút cảm xúc mơ hồ, phức tạp mà hoảng hốt.

Cô là khách khí, cũng là xa cách, mặc dù mang theo vài phần cảm kích, nhưng đây cũng như là cảm kích người xa lạ.

Ở trên thân thể của cô, rốt cuộc tìm không thấy bộ dáng cô gái nhỏ mềm mại ngọt ngào cùng ánh mắt tin cậy không hề giữ lại nữa.

Mấy năm nay bà rất ít thấy cô, bởi vì rất nhiều nguyên nhân, đương nhiên, cũng có không dám, giờ khắc này đột nhiên phát hiện, tình cảm Tri Hoan đối với bà, từ luyến tiếc, đến hận, đến lạnh lùng, mãi cho tới bây giờ, khách khí xa cách giống như người lạ.

Tri Hoan không có đi chú ý ánh mắt của bà, chỉ cúi mặt mà thần nhiên nói, "Chồng và con gái bà đã tới bồi bà, tôi sẽ không quấy rầy... Vẫn là cực kỳ cảm tạ bà đã cứu tôi."

Dứt lời, cô liền xoay người đi về phía cửa.

Khi tay kéo cửa ra, Larry phu nhân lên tiếng gọi cô lại, "Hoan Hoan."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 379: Người Xa Lạ 2

Cô quay đầu, "Còn có việc sao?"

"Cho dù con bị thương cũng vẫn kiên trì muốn ở cùng cậu ta sao?"

Tri Hoan không nói chuyện, cảm xúc cũng không có dao động gì.

Larry phu nhân hơi không thể cắt đứt thờ dài, thần nhiên nói, "Vậy trong khoảng thời gian này con bảo cậu ta tới đón con đi, cũng đừng ra cửa một mình... Hoặc là, cần ta phái người đưa con trở về không?"

"Không cần, cảm ơn."

Tri Hoan xoay người, nắm cửa kéo cửa ra rồi đi ra ngoài.

Cô không có suy nghĩ gì khác, tính toán đi nộp phí nằm viện, liền đón xe về nhà... Tuy rằng nhà bọn họ khẳng định sẽ không thiếu chút tiền thuốc men ấy.

Đi còn chưa đến có mấy mét, bước chân của cô liền dừng lại.

Ngẩng đầu, người đàn ông cao lớn mặc áo khoác màu đen đứng ở trước mặt của cô, anh nhíu mày nhìn máu dính trên người cô, mắt thâm thúy như mực, trầm giọng hỏi, "Vì sao không gọi điện thoại cho anh?"

Tri Hoan né tránh tầm mắt của anh, "Quên, "

Cô đi qua từ bên người anh, thần nhiên nói, "Em muốn đi nộp phí bệnh viện và phí nằm viện, anh đi cùng em không?"

Cô đi còn chưa đến nửa mét, đã bị người đàn ông chế trụ cánh tay rãnh, giọng nói âm trầm vài phần, "Tri Hoan."

Khí lực trên tay anh quá nặng, Tri Hoan đau đến nhíu mày, "Anh làm gì?"

Nhìn anh bộc phát sắc mặt âm trầm, cô ước chừng cũng biết anh đang tức giận cái gì, mím môi nói, "Trước nộp tiền đã, em muốn đi ăn cái gì đó, giữa trưa còn chưa ăn gì, rất đói bụng."

Giằng co khoảng mười giây, Mặc Thời Khiêm thả lỏng tay, tay không hề giữ cánh tay của cô nữa, ngược lại nắm tay cô lên, vẫn là đè ép cảm xúc xuống, thuận theo ý tứ của cô, nhưng tiếng nói trầm thấp buộc chặt, "Được, đi nộp tiền trước, sau đó lại đi ăn cái gì đó."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 380: Không Nói Một Lời

Lúc nộp tiền làm thủ tục, anh không nhìn cô đưa thẻ qua, lấy thẻ từ trong ví tiền của mình ra quẹt.

Trì Hoan cũng không nói gì, thu thẻ của mình về.

Sau khi thủ tục xong xuôi, An Kha nhận được điện thoại Mặc Thời Khiêm phân phó cầm quần áo Trì Hoan đến.

Người đàn ông cởi áo khoác trên người cô xuống, lại cúi đầu mặc chỉnh tề áo sạch sẽ và khăn quàng cổ cho cô, lại gấp tốt đồ bị thay ra cất vào trong gói to, đưa cho An Kha.

An Kha tự nhiên đã biết chuyện đã xảy ra buổi sáng, không nhìn xuống, hỏi, "Trì tiểu thư, vì sao cô không gọi điện thoại bảo tôi đưa cô đi?"

Trì Hoan mím môi, lấy tóc dài của mình trong khăn quàng cổ ra, lại dùng ngón tay tùy tiện chải chải, thản nhiên nói, "Tôi chỉ là tính đi trung tâm thương mại gần đó mua vài thứ liền trở lại, liền không gọi điện thoại cho cô."

Ngay lúc đó cô thật là từng cân nhắc bảo An Kha đến đón cô, nhưng nghĩ lại nghĩ vẫn là buông tha cho.

An Kha nhìn Mặc Thời Khiêm.

Người đàn ông thản nhiên nói, "Cô đi về trước, lát nữa tôi gọi điện thoại cho cô."

An Kha gật đầu, "Được, Mặc Tiên sinh."

.....

Sau khi rời khỏi bệnh viện, Mặc Thời Khiêm tìm một nhà hàng, mang Trì Hoan đi ăn cơm.

Hiện tại đã muộn một giờ chiều, qua giờ cơm rồi, người trong nhà hàng không nhiều lắm, chỉ có lính rải rác tán hai ba bàn.

Gọi cơm, sau đó chờ đồ ăn lên.

Đưa thực đơn cho phục vụ sinh, Trì Hoan lại uống ngụm thức uống nóng người đàn ông gọi thay cô, khi buông cái ly, cô mới ngẩng đầu nhìn về phía người đàn ông ngồi ở đối diện cô vẫn luôn không nói một lời

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 381: Không Nói Một Lời 2

Bất ngờ không kịp phòng chống lại đôi mắt đen thâm trầm cực đoan của người đàn ông, anh đang nhìn chăm chú vào cô, như là đã nhìn chăm chú thật lâu.

Trì Hoan né tránh tầm mắt của anh, một lần nữa bùng ly thức uống nóng kia lên, nắm ở trong tay, cúi mặt mày, nhẹ giọng hỏi, "Sao anh lại tới đây?"

Người đàn ông vẫn đang là gương mặt lạnh lùng bình tĩnh, "Bảo an tiểu khu của em gọi điện thoại cho bảo vệ cửa của anh, trong bệnh viện có người nhìn thấy em, cũng gọi điện thoại cho anh, " Anh dừng nửa giây, nheo mắt lại, "Chỉ có em, không nghĩ tới gọi điện thoại cho anh."

Anh vốn không tin cô nói quên.

Người ở sau khi gặp chuyện không may theo bản năng phản xạ có điều kiện đều sẽ tìm kiếm người mình ý lại nhất, huống chi là thiếu chút nữa bị người đâm dao bị thương.

Đừng nói cô chưa từng nghĩ qua, sau khi cô suy nghĩ, mới quyết định không gọi.

Tri Hoan nâng mắt một lần nữa, nhìn chăm chăm vào anh, "Anh có từng hỏi qua ông ta hay chưa, nếu em không rời khỏi anh, có phải ông ta muốn sau khi giết ba em, lựa chọn trực tiếp giết em không?"

Đồng tử người đàn ông nhìn chăm chăm vào cô bỗng nhiên co rút nhanh, ngay cả hô hấp đều trầm vài độ.

Tri Hoan cười khẽ, "Anh đừng nhìn em như vậy, em không phải trách anh thiếu chút nữa hại em bị đâm... Anh đã muốn an bài An Kha đưa đón em bảo hộ em, hôm nay cũng là chính em không gọi điện thoại cho cô ấy..."

Xác thực, nếu cô để cho An Kha đi theo cô, hôm nay có thể liền sẽ không có ai bị thương.

Cô buống thức uống nóng, thần nhiên cười nói, "Cuối cùng em có quyền lợi biết, duy trì đoạn quan hệ này, rốt cuộc em phải thừa nhận bao nhiêu phiền lưu, hoặc là có thể muốn trả cái giá lớn như thế nào... những thứ rõ ràng này, em mới có thể biết, có còn muốn quan hệ lưng đeo nguy hiểm hay không, hoặc là ngày nào đó em thật sự chết đi, kia cũng là tự em chọn, trước khi chết cũng sẽ không hối hận."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 382: Như Một Giấc Mơ 1

"Tri Hoan, " Một phen lời nói của cô nhẹ nhàng băng quơ, nhưng tiếng nói người đàn ông gần như là âm trầm kêu ra tên cô, mắt sâu của anh nhìn chăm chăm mặt của cô, qua một hồi lâu mới lạnh giọng, khàn khàn nói từng chữ một, "Chuyện đã xảy ra hôm nay, là một lần cuối cùng."

Qua nửa ngày, cô mới nhìn ly thức uống nóng dần dần không có bốc khí nóng kia, "Được rồi."

Bởi vì ít người, đồ ăn rất nhanh liền bùng lên.

Tri Hoan không nói cái gì nữa, nâng đũa lên im lặng ăn cơm.

.....

Sau khi ăn xong.

Mặc Thời Khiêm không gọi điện thoại báo An Kha tới đây đón Tri Hoan, cô liền nghĩ đến anh là chuẩn bị tự mình đưa cô trở về.

Sau khi xe lái ra một khoảng cách, cô mới nhận thấy được, đây không phải phương hướng về số mười Danh Đế.

Cô ngẩn ra, nghiêng đầu hỏi, "Đây là muốn đi đâu?"

Người đàn ông chuyên tâm lái xe, thần nhiên nói, "Đi thu thập người muốn tập kích em."

Yên tĩnh nửa ngày, Tri Hoan mới à một tiếng, cũng không có tỏ vẻ phản đối.

Cô quay đầu nhìn về phía ngoài xe, nhớ tới một khắc bà ấy đột nhiên nhào về phía cô ở bãi đỗ xe ngầm kia.

Lúc ấy đầu óc cô trống rỗng, vừa không cảm thấy khiếp sợ, cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng cũng không có cảm động đau triệt nội tâm.

Chỉ cảm thấy như là một giấc mơ.

Thực hoang đường.

Lại nói tiếp cũng ích kỷ, đối với thứ tình thương của mẹ này, thời điểm vừa mất đi, là tuyệt vọng bị vứt bỏ, hơn mười tuổi thời kỳ phản nghịch, từng có đặc biệt hận.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 383: Như Một Giấc Mơ 2

Sau lại ở vòng giải trí thấy tất cả thực tế, cô lại thần nhiên nghĩ, có lẽ là có nỗi khổ gì đó, lại hoặc là, đó chính là lựa chọn của bà ta -- có ai quy định, phụ nữ nhất định hy sinh hạnh phúc của mình vì đứa nhỏ.

Sau đó liền càng lúc càng mờ nhạt, cũng không có yêu và hận gì nữa.

Không có chờ mong, nhưng cũng không muốn thua thiệt hoặc là liên lụy cái gì.

Cô tình nguyện một dao vừa rồi kia là đâm vào trên người chính cô, vậy chính là chuyện giữa cô và Mặc Thời Khiêm.

1999.

Trực tiếp từ bãi đỗ xe ngầm ngồi thang máy tự nhân đi đến tầng cao nhất.

Mặc Thời Khiêm vẫn luôn một đường nắm cô.

Một phòng bao không gian rất lớn, trang hoàng thực xa hoa.

Sô pha là màu đỏ rượu rất khuynh hướng cảm xúc.

Phong Hành mặc áo khoác vàng nhạt, hai chân thon dài xếp ngồi, môi mỏng ngậm một điếu thuốc lá cháy đến một nửa, khói thuốc xanh trắng từ từ tản ra.

Anh ta nửa híp mắt, không chút để ý liếc mắt một đoàn trên đất, nâng cằm chỉ chỉ, thần nhiên nói, "Bất được, chỉ là hấn ta liều chết liều sống muốn chạy trốn, cho nên nặng nhẹ không nắm chắc tốt, có thể đã đánh cho tàn phế."

Màu thâm trái cũng không đậm, cho nên máu vừa dính lên liền có vẻ đặc biệt huyết tính, Trì Hoan chợt vừa nhìn thấy liền hoảng sợ, người trực tiếp nhích lại gần thân thể người đàn ông.

Mặc Thời Khiêm cúi đầu, thuận thế liền ôm cô vào trong lòng.

Anh nhìn Phong Hành, lại nhìn gã đàn ông trên mặt đất có thể là bởi vì quá ồn mà bị băng dính che miệng lại co rúc thành một đoàn, tầm mắt cuối cùng rơi xuống ở trên người cô gái đùa nghịch laptop.

"Sao cậu mang cô ta theo?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 384: Theo Dõi 1

Sở Tích ngồi ở trên sô pha đơn, nghe anh hỏi chính mình, đặt laptop để trên người lên trên bàn trà, sau đó xoay màn hình lại để đối diện bọn họ, giống như tranh công nói, "Đây là theo dõi, là tôi lấy đến."

Lời này chợt vừa nghe không có gì, vài giây sau, anh nheo lại lạnh giọng hỏi, "Có ý tứ gì?"

Ngón tay Phong Hành gỡ điếu thuốc xuống, trên môi còn câu vài phần tươi cười ý tứ hàm xúc không rõ, "Bắt đầu từ lúc đi lấy theo dõi, phòng theo dõi người ta nói bị người ra giá cao mua đi, đã muốn không còn."

Anh hơi hơi buông tay, ý cười có vài phần lãnh tà, "Vốn bắt người đến rồi, theo dõi có hay không cũng không sao cả, chỉ là nếu có người ra giá cao mua, có lẽ có chút giá trị."

Bắt người gì đó, loại chuyện lấy theo dõi này, khẳng định sẽ không phải do anh ta tự mình ra tay.

Cuối tuần Sở Tích không đi làm, cứ muốn đi theo anh, mỗi tuần đều là như thế này, một lúc sau anh liền lười mặc kệ cô, muốn theo liền cho cô theo cùng, lúc thủ hạ đến hội báo nói theo dõi đã muốn không còn, anh ở trên xe, cô liền đẩy mở cửa xe xuống xe.

Qua khoảng mười phút, cô liền lấy theo dõi ra.

Mặc Thời Khiêm nắm Trì Hoan đi qua, ngồi xuống ở ghế sô pha dài, sau đó lấy laptop đến trước mặt, mở theo dõi phát hình lên.

Phong Hành ở một bên "Giải giải", "Tôi hơi căng hỏi một chút, tên nhóc kia giống như bắt đầu từ... Lễ tang chấm dứt liền thử đi theo Trì Hoan, chỉ là đoạn thời gian kia cậu cơ bản một tác cũng không rời, ngày hôm qua cả ngày Trì Hoan đều ở trong nhà trọ, không tìm được cơ hội xuống tay... Buổi sáng cầm điểm rút cục đụng tới cô chuẩn bị ra cửa, xuống tay ngay tại bãi đỗ xe."

Thật ra theo dõi không có nội dung gì đặc biệt.

Người đàn ông đâm dao vào là ở bên trong một chiếc xe rách, sau khi Trì Hoan xuống dưới hất ta đã đi xuống xe, trốn đến phía sau một cây cột, sau đó chính là Larry phu nhân vừa vận đến...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 385: Theo Dõi 2

Editor: May

Người đàn ông giờ lên tiến lên, Larry phu nhân nhào tới.

Quá trình hành hung rất đơn giản, tên côn đồ kia thân thủ bình thường, đối phó Trì Hoan loại phụ nữ độc thân này còn được, gấp tài xế bên người Larry phu nhân, vài cái đã bị chế phục đánh chạy.

Mặc Thời Khiêm híp mắt, ánh mắt chuyển ám, nhưng mặt tuấn mỹ lại mặt lợi hại không chút thay đổi.

Phong Hành liếc Trì Hoan, không lên tiếng.

Sở Tích cũng là tính tình nói ít, chỉ nhìn bọn họ.

Trì Hoan xem theo dõi xong, ngẩng đầu nhìn người đàn ông nắm tay của mình, đối với thống nhất trầm mặc này có chút không hiểu, vẫn là ra tiếng hỏi, "Theo dõi này... Có vấn đề gì sao?"

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn mặt trắng nõn của cô, lặng im vài giây, thản nhiên nói, "Không có."

Phong Hành tự nhiên sẽ không nói nhiều, rút điều thuốc, vẽ mặt khó lường.

Sở Tích đột nhiên lên tiếng hỏi, "Người cứu cô kia... Là mẹ cô sao?"

Trì Hoan nhú mày, nhưng vẫn là trả lời, "Ừ."

"Bà ta thường xuyên tới tìm cô?"

Trì Hoan, "... Không có."

Số lần tới đếm trên một bàn tay, thật sự là không tính là thường xuyên.

"À, " Sở Tích cầm lấy nước trái cây uống đến một nửa lúc này của cô, tự cố mục đích bản thân nói, "Vậy thì thật là trùng hợp."

Phong Hành, "..."

Mặc Thời Khiêm nâng mắt, ánh mắt lạnh lẽo liếc cô ta.

Sở Tích nhìn bọn họ, thực không hiểu, "Vốn chính là thực trùng hợp nha, mấy ngày nay cô ấy không bước chân ra khỏi nhà, vừa vận ra cửa mẹ cô ấy liền đã tìm tới cửa, hơn nữa lại vừa vận không sớm một chút, không muộn một chút, đỡ một dao này... Đúng dịp này trước sau khác biệt không hề vượt qua mười giây, nếu không bị thương chính là bản thân Trì Hoan."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 386: Lạnh Cả Người 1

Editor: May

Trong phòng bao lâm vào tình tịch ngấn ngủ.

Sắc mặt Trì Hoan trắng bệch, ngón tay nhanh chóng lạnh xuống.

Chuyện này thật sự quá mức đúng dịp, thật ra chỉ cần hơi sâu sắc một chút mọi người sẽ đều nhận thấy được, nhưng người bình thường cũng sẽ không nói nó ra -- bởi vì phỏng đoán loại này đã muốn đập lên nhân tính âm u và ngoan độc.

Laurence muốn giết cô hoặc là tổn thương cô, kêu diệt trừ cái đing trong mắt, Trì Hoan nhiều nhất chỉ có thể cảm thấy nguy hiểm nghĩ mà sợ, hoặc là áy náy liên lụy người khác.

Nhưng nếu là...

Sở Tích hút nước trái cây, cũng nhìn ra sắc mặt cô không thích hợp, vì thế bổ sung nói, "Chỉ là mặc kệ là ai, hẳn là không có ý tứ muốn giết cô, bởi vì người này không quá chuyên nghiệp, thân thủ cũng không được tốt lắm, nếu là gia tộc Laurence thật sự muốn giết cô... Sẽ mời sát thủ hắc đạo chuyên nghiệp, nhưng mà tôi cảm thấy ông ta cũng không phải làm như vậy, bởi vì mất nhiều hơn được, nếu thật sự giết cô... Không chỉ có sẽ không nhiều thêm một đứa con trai, liền có thể nhiều thêm một kẻ thù hoặc là nhiều thêm một đối thủ cho con lớn nhất của ông ta, tốt xấu gì cũng là đại nhân vật tung hoành thương trường, phân tích lợi hại đơn giản như vậy, ông ta hẳn là biết."

Giọng nói Sở Tích thiên nhiên, nhưng không có đầy nhịp điệu pháp phòng gì, thực bình thản.

Trì Hoan và cô tiếp xúc không sâu, đại khái có thể cảm giác được Sở Tích không quá tinh thông đạo lý đối nhân xử thế, nhưng logic rõ ràng, mặc dù người khác nghĩ như vậy, cũng có thể sẽ không nói ra.

Nhưng cô ấy sẽ không, cô ấy chỉ biết tùy việc mà xét.

Lời của cô ấy càng có thể tin, Trì Hoan càng cảm thấy toàn thân lạnh cả người, có khi người không hiểu lời đời càng có trực giác tiếp cận dã thú, huống chi cô ấy còn có chỉ số thông minh rất cao.

Cô ngẩng đầu nhìn người đàn ông bên cạnh mình, kéo môi, nhẹ giọng hỏi, "Anh cũng là nghĩ như vậy sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 387: Lạnh Cả Người 2

Editor: May

Mặc Thời Khiêm là người như thế, anh có thể lựa chọn trầm mặc không nói, nhưng chưa bao giờ sẽ vì đỡ người mà nói dối.

Anh nín môi mỉm cười, ngón tay ma sát tay mềm mại của cô, thần nhiên nói, "Loại chuyện trùng hợp này, em nguyên ý tin tưởng liền tin tưởng, bởi vì vốn liền tồn tại."

Người đàn ông nâng tay vuốt một cái tay khác của cô, tiếng nói đề thấp cúi đầu dỗ cô, "Loại chuyện này, về sau sẽ không phát sinh nữa."

Trì Hoan cúi đầu, nhìn bàn tay to ấm áp của người đàn ông, "Anh ta nói như thế nào?"

Anh ta này, là chỉ gã đàn ông bị người sai sử trên mặt đất.

Phong Hành thần nhiên lên tiếng trả lời, "Anh ta nói là một người đàn ông các phương diện đều thực bình thường không có độ công nhận gì cho anh ta tiền bảo anh ta đi đâm cô một dao, chỉ là tôi ở trong đoạn theo dõi phát hiện anh ta từng chạm mặt qua với một quản lý Clod-Summer đến thành phố Lan nghi phép... Quản lý kia tôi cũng đã tra qua, nói không biết anh ta, anh ta cũng nói chuyện này không quan hệ với quản lý kia."

Ngụ ý chính là, hoặc là bọn họ thông đồng nói dối, hoặc là liền có người cố ý tạo thành biểu hiện giả dối.

Có chút ý tứ bọn họ không có nói rõ, nhưng không có nghĩa là Trì Hoan không hiểu.

Cô chỉ cảm thấy đau đầu muốn nứt, nhắm mắt lại thì thảo nói, "Chúng ta trở về đi."

Người đàn ông tự nhiên nhìn ra không thoải mái của cô, "Ừ."

Phong Hành vẫn là hỏi một câu, "Trên đất xử lý như thế nào?"

Mặc Thời Khiêm lạnh lùng nhìn thoáng qua, thần nhiên nói, "Cậu đi nói một tiếng với Nhạc Chung, cùng xử lý với tên trong tù lần trước."

Ý tứ này của anh chính là... Giết chết.

Phạm nhân giết Trì An kia, bị ma quỷ ám ảnh yêu một nữ hám làm giàu, chính mình lại cung nuôi không nổi, kết quả liền trộm, ông ta hạ sát thủ với Trì An, cũng là người phụ nữ kia lén lút với người khác bên ngoài lừa gạt ông ta.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 388: Lực Chấn Nhiếp

Editor: May

Giết người ở trong ngục giam tự nhiên là tử hình, nhưng Mặc Thời Khiêm còn cố ý sai người ta chụp ảnh người phụ nữ kia cầu kết với người đàn ông khác để ông ta xem... À, không đúng, là vài người, cùng với những tên đàn ông khác nhau.

Tên ăn trộm kia sau khi xem xong tinh thần hồng mắt, thiếu chút nữa đụng tường đụng chết chính mình.

Về phần người phụ nữ kia... Vốn liền qua tay nhiều người với những gã đàn ông có tiền khác nhau, trước kia là sống cuộc sống như một gái điếm, hiện tại là treo biển hành nghề chức nghiệp một gái điếm rồi... Chỉ là còn muốn rẻ hơn chào giá thấp nhất.

Cả đời không chịu nổi, cực kỳ buông thả.

Chỉ là những chuyện này Trì Hoan cũng không biết.

Trước mặt dù sao Trì An cũng đã chết, nhưng lần này thật ra cũng không tính hạ sát thủ, nhưng Phong Hành nhủ mảy, không có làm đánh giá, chỉ nói chữ được.

Liên tục như vậy vài lần, chỉ cần nghe thấy kết cục này, phòng chừng nhiều tiền hơn nữa cũng sẽ không lại có người dám làm gì Trì Hoan.

Anh muốn, vốn chính là lực chấn nhiếp này.

Trì Hoan là bị người đàn ông nắm rồi đi phòng bao, cô giống như một con rối gỗ theo sau lưng anh, khuôn mặt xinh đẹp không có biểu tình gì, hai mắt cũng là thẳng tắp, cả người có vẻ có vài phần ngốc trệ nói không nên lời.

Thang máy là tư nhân, trong không gian phong bế cũng chỉ có bọn họ.

Mặc Thời Khiêm vừa ấn lên phím số một, tay còn chưa thu hồi, trong lòng đột nhiên ám áp, anh ngăn ra, cúi đầu liền nhìn thấy cô gái ôm thắt lưng anh, vùi đầu ở trong ngực anh.

Tóc dài rũ đến thắt lưng, thấy không rõ biểu tình của cô.

Thu hồi tay trực tiếp ôm ngược lấy cô, cúi đầu, cằm để ở đỉnh đầu của cô, tay kia thì chậm rãi vuốt ve tóc cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 389: Lực Chấn Nhiếp 2

Editor: May

Thật ra Trì Hoan không giống với anh, anh đối với Laurence là không hề có tình cảm, cũng chưa từng có qua, bởi vì bắt đầu từ khi anh sinh ra đến hai mươi lăm năm sau, cho tới bây giờ anh đều chưa từng gặp qua người gọi là cha này.

Nếu nói thất vọng, từ lúc hơn hai mươi năm trước anh và dì nhỏ cùng đi Pari tìm ông ta, ông ta cự tuyệt không gặp, liền chặt đứt tất cả tình cảm có hoặc là có thể có.

Nhưng cô không giống, mẹ cô là ở lúc cô mười bốn tuổi ly hôn với ba cô, hơn nữa buông tha quyền nuôi nấng cô, gả cho một người đàn ông khác, đi

qua châu Âu, hơn nữa từ đó không gặp lại nữa.

Tri Hoan đứng không nhúc nhích, Mặc Thời Khiêm cũng không nói chuyện, trực tiếp ôm ngang cô đi ra ngoài.

Cô ôm cổ anh, vui đầu ở trên bờ vai của anh.

Chân dài của người đàn ông đi về phía chiếc xe Gus, đột nhiên, một giọt lạnh lẽo lọt vào trong cổ áo sơ mi của anh.

Giọt thứ hai theo sát sau đó, giọt thứ ba rơi xuống như mưa.

Bãi đỗ xe lúc này im lặng không có âm thanh gì.

Cũng không có tiếng khóc của phụ nữ.

Mặc Thời Khiêm dừng bước chân lại, cúi đầu hôn hai má của cô, "Hoan Hoan, " Tiếng nói của anh trầm thấp, mang theo thương tiếc cùng đau lòng ngay cả chính anh cũng không phát hiện được, "Sở Tích nói không nhất định là đúng, bởi vì nguyên nhân nào đó, từ nhỏ cô ta đã bị nhà họ Sở cho rằng là sao chổi, đến ngay cả mẹ ruột của cô ta cũng đều trách cô ta hại chết anh mình, cho nên cô ta không hiểu tình thân là cái gì... Trên đời này trùng hợp như thế nào đều có khả năng phát sinh, hửm?"

"Anh thật sự nghĩ như vậy sao?"

Trên mặt của cô đều là nước mắt, dán ở trên cổ của anh, một mảnh lạnh lẽo, khàn giọng hỏi.

Người đàn ông lặng im vài giây, mới cúi đầu thân nhiên nói, "Anh nghĩ như thế nào không quan trọng, quan trọng là em nguyện ý tin tưởng cái gì."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 390: Sợ Hãi

Editor: May

Tri Hoan lắc lắc đầu, không khóc, nhưng giọng mũi rất nặng, "Bà ta đã sớm không cần em, nhưng anh sẽ không gạt em."

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn đôi mắt hồng hồng của cô, trong lòng mềm nhũn, lại cúi đầu hôn hai má của cô, hơi thở đều dâng lên ở da thịt của cô, trầm thấp khàn khàn nói, "Đúng, anh sẽ không lừa em, cũng sẽ không không cần em."

Cô ôm anh, chôn mặt mình càng sâu.

Người đàn ông ôm cô đặt lên ghế lái phụ, sau khi tự mình lên xe lại cúi người đeo đai an toàn cho cô, vừa thấp giọng nói, "Anh đưa em trở về, sau đó gọi Du Nhiên đi cùng em?"

Tri Hoan nhìn anh, lắc đầu.

Mặc Thời Khiêm cho rằng cô là sợ hãi, cũng không nói sau này ngoại trừ An Kha bảo hộ bên người cô, còn có thể tăng số người vệ sĩ đi theo cô, "Vậy anh đưa em về biệt thự của em, trong biệt thự có rất nhiều vệ sĩ, không có người sẽ thương tổn em."

Cô vẫn là lắc đầu.

Người đàn ông tựa hồ có chút bất đắc dĩ, "Vậy em là muốn đi nơi nào?"

"Bây giờ anh về công ty sao?"

Mặc Thời Khiêm hơi nhướng mày, "Em muốn đi cùng anh?"

Cô gật gật đầu, khuôn mặt trắng nõn, chỉ có hốc mắt là hồng, "Bây giờ em chỉ muốn ở cùng một chỗ với anh, "

Tri Hoan vươn tay ôm lấy anh, gất gao ôm, giống như vậy có thể xua tan hàn ý từ trong lòng cô lan tràn đến toàn thân, khuôn mặt của mình dán khuôn mặt anh, thì thào nói nhỏ, "Mặc Thời Khiêm, em thực sợ hãi, em sợ về sau chúng ta sẽ tách ra."

Cô chưa từng có cảm giác mình cô độc mà yếu đuối như vậy.

Cô cũng chưa từng có sợ hãi, sẽ mất đi anh như vậy.

Mặc Thời Khiêm trực tiếp cúi đầu, đáp lại một nụ hôn sâu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 391: Sợ Hãi (2)

Tri Hoan đi theo anh đi công ty, nhưng vì không quá rầy anh làm việc, cũng không muốn nhân viên dưới tay anh ra vào vào thấy cô sẽ xấu hổ, cô cầm ipad đợi ở phòng nghỉ của anh.

Bởi vì trong khoảng thời gian này anh rút rất nhiều thời gian bồi cô, cho nên buổi tối Mặc Thời Khiêm muốn tăng ca.

Tri Hoan lấy phần mềm đi động tìm một vòng, cuối cùng lôi kéo anh ăn bữa tối ở một nhà hàng Tây gần đó, "Mặc kệ bận rộn bao nhiêu, cơm luôn phải ăn, chúng ta nhanh ăn xong, trở về lại tiếp tục."

Mặc Thời Khiêm đầu chịu nổi làm nũng mang thâm oán của cô, tự nhiên vẫn là nhân nhượng cô.

Cơm nước xong Tri Hoan lại bồi anh trở về, vẫn làm việc đến chín giờ.

Sau khi chấm dứt công việc, anh đóng laptop, nâng mắt nhìn cô gái đọc sách ở trên sofa, đột nhiên cúi đầu lên tiếng, "Theo anh về biệt thự sao?"

"Xong việc rồi?"

Cô cũng khép sách lại, "Vậy đưa em trở về đi."

Ở văn phòng anh đợi nửa ngày, cảm xúc của cô tựa hồ khôi phục không ít.

Hai người đi thang máy xuống lầu, lấy xe.

Bốn mươi phút sau, chiếc Gus dừng xe ở dưới lầu số mười Danh Đé.

Mặc Thời Khiêm vẫn đưa cô vào cửa.

Tri Hoan không để cho anh đi vào, ngược mặt nhuyển thanh nói, "Anh trở về sớm một chút đi, giữa trưa ngày mai em bảo An Kha đưa em đi đến gần công ty anh cùng nhau ăn cơm với anh... Chờ khi quay bộ phim của em, em sẽ có rất ít thời gian ở cùng anh."

Người đàn ông đi tới trước một bước, một tay đỡ lấy mặt của cô, thấp giọng nói, "Anh ở lại ngủ với em?"

"Không cần."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 392: Lần Đầu Tiên Yêu Đương (1)

Anh cúi đầu, môi mòng dán lên môi đỏ mọng của cô, khăn khăn mê hoặc nói, "Chúng ta đã hơn một tuần lễ chưa làm qua, em không nhớ anh chút nào sao, hửm?"

Tri Hoan, "..."

Anh thật sự là...

Cửa còn chưa đóng, vì sao muốn nói những lời này ở cửa...

"Em cũng không phải anh, cả ngày nghĩ việc này, lái xe cẩn thận, về nhà gửi tin nhắn cho em."

Tay cô nhẹ nhàng đẩy anh, muốn đẩy anh đi ra ngoài, nhưng người đàn ông lại không phải cô có thể đẩy động, hơn nữa cô vốn cũng không dùng quá

nhieu lực.

Mặc Thời Khiêm đứng bất động, cúi đầu nhủ mày nhìn cô, biểu tình vại phần tối tăm.

Tri Hoan cảm thấy anh có điểm giống như đứa nhỏ bất mãn không ăn được kẹo, môi nhạt màu khế mím, vẫn là kiểng mũi chân, hai tay giữ mặt anh, hôn lên môi anh, "Ngoan nào, ngày mai gặp."

Nụ hôn này làm cho anh hơi sung sướng vại phần, mắt đen sâu thẳm giống như cổ tình nhìn chăm chú vào cô, đáy mắt tràn ngập tươi cười ấm áp mà chuyên nhất, "Gặp sau."

Dứt lời, anh mới lui đi ra ngoài.

Đợi cho người đàn ông vào thang máy, Tri Hoan mới đóng cửa lại.

Đi vào bên trong hai bước, lại lộn trở lại đi khóa trái.

Thật ra bây giờ cô cũng không phải không muốn ở cùng anh, chính là phát hiện hai ngày này tách ra ở... Giống như có loại cảm giác nói yêu đương.

Lúc trước dù bọn họ ở cùng nhau, hay là ở cùng một chỗ, cũng không nước chảy thành sông giống như yêu đương bình thường.

Này dù sao xem như là lần đầu tiên "yêu đương" của cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 393: Lần Đầu Tiên Yêu Đương 2

Editor: May

Mặc Thời Khiêm rời đi từ nhà trọ của Tri Hoan, thần sắc hoàn toàn bất đồng với lúc vừa rời ở trước mặt cô gái, lạnh lùng đến hung ác nham hiểm.

Lên xe, trực tiếp chạy đến bệnh viện.

Đẩy cửa phòng bệnh ra, người phụ nữ ngồi ở trên giường cùng cô gái trẻ tuổi ngồi ở bên giường đồng thời nhìn về phía anh.

Người đàn ông mặc một kiện áo khoác màu đen, gương mặt giống như xuất ra từ đại sư điêu khắc, ngũ quan lập thể hoàn mỹ, hình dáng lưu loát lạnh cứng rắn, tuấn mỹ làm động lòng người, từ khi anh mở cửa ra bước vào, khí tràng liền tràn ngập cả gian phòng bệnh.

Larry phu nhân nhìn người đàn ông đậm mặc đi vào, mặt mày lạnh lùng mà tinh thần sa sút, đột nhiên phát hiện, không có Tri Hoan ở bên người anh, anh liền giống như thay đổi thành một người khác.

Tiếng cười khanh khách trong vất phát ra từ trong môi cô gái, "Anh là bạn trai của chị Tri Hoan đi, chị ấy bảo anh tới thăm mẹ..."

"Larry phu nhân, "Người đàn ông thuận tay đóng cửa phòng bệnh lại, thần hình khí tràng mà cao ngất, tiếng nói trầm thấp đậm đặc bao trùm một tầng châm chọc mỏng manh, không nóng không lạnh cắt đứt lời nói cô gái, "Niệm tình bà là mẹ đẻ của cô ấy, tôi có ý đến nói cho bà một tiếng."

Ánh mắt Larry phu nhân khẽ biến, nhưng thần sắc như cũ, "Mặc Tiên sinh, cậu đây là ý tứ gì?"

Đôi mắt Mặc Thời Khiêm thâm trầm như vực sâu, trong lạnh lùng xen lẫn trào phúng sắc bén nhàn nhạt, ngữ điệu vẫn đang là thực đậm, "Tôi mặc kệ bà và ông ta đạt thành hiệp nghị gì, hay là vọng tưởng... gã kẻ nữ này của bà tiến vào gia tộc Laurence."

Người đàn ông hơi ngừng lại, môi mông gợn lên, tiếng nói mát lạnh đậm đặc, lại bao trùm đùa cợt cao cao tại thượng, "Nếu tôi trở lại gia tộc Laurence có công lao của nhà Larry các người, vậy ngày đầu tiên tôi trở về, liền là bắt đầu ác mộng của các người, cho dù tôi không cưới được Tri Hoan, cũng không tới phiên kẻ nữ của bà... Larry phu nhân, so với cô hết sức không lấy lòng được làm mấy chuyện mất nhiều hơn được này, không bằng thiệt tình đồ đồ con gái ruột của bà."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 394: Nhà Bên Và Vô Hại

Editor: May

Larry phu nhân còn chưa có mở miệng nói chuyện, cô gái bên giường bệnh đã muốn vụt một tiếng đứng lên, "Mặc Tiên sinh, anh nói những lời này là có ý tứ gì?"

Ánh mắt Mặc Thời Khiêm liếc qua trên thân thể cô ta, nhưng lạnh lùng không có tạm dừng một giây, trên môi nhấc lên độ cong giọng mỉa mai, "Đừng tưởng rằng bà là mẹ đẻ Trì Hoan, tôi sẽ không làm gì nhà các người, đối với cô ấy mà nói -- tôi quan trọng hơn nhiều."

Sắc mặt Larry phu nhân, rốt cục vẫn là hơi hơi thay đổi.

Nhưng chưa cho bà ta cơ hội nói chuyện, người đàn ông đã muốn xoay người, kéo cửa ra đi ra ngoài rồi.

Cô gái bên giường bệnh lập tức đứng dậy đuổi theo.

Larry phu nhân nhíu mày, "Beth."

Bước chân Mặc Thời Khiêm cũng không mau, nhưng anh chân dài, chờ khi cô ta đuổi theo ra ngoài anh đã muốn đi ra một đoạn rất dài.

Beth chạy chậm đuổi theo, chặn đường đi của người đàn ông.

Cô ta thở hổn hển, một đôi mắt thật to cắn tức người đàn ông cao hơn chính mình rất nhiều, "Anh có ý tứ gì? Cái gì gọi là muốn gả tôi tiến vào gia tộc Laurence? Cái gì gọi là như thế nào cũng không đến phiên tôi? Anh thật sự là buồn cười, anh làm như phụ nữ toàn thể giới đều thích anh sao? Tôi từng nói qua, tôi muốn gả cho anh lúc nào sao?"

Gương mặt tuấn mỹ của Mặc Thời Khiêm gọn sóng không sợ hãi, thần sắc không có chút dao động.

Anh rũ mắt nhìn cô gái trước mắt.

Tuổi của cô ta và Trì Hoan hẳn là không sai biệt lắm, có thể nhỏ hơn hai tuổi, ngũ quan cũng không có tinh xảo xinh đẹp bằng Trì Hoan, nhưng so sánh với Trì Hoan xinh đẹp khí thế bức người, cô ta có vẻ càng nhà bên và vô hại.

Trì Hoan nhìn qua kiều căng tùy hứng giống như một cô gái bị chiều hư, nhưng chỉ là nhìn qua mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 395: Nhà Bên Và Vô Hại (2)

Editor: May

Trước mắt này, càng như là chân chính bị sùng ra.

Môi mỏng của người đàn ông hơi kéo, thần nhiên nói, "Không phải là tốt nhất."

Anh nói xong, liền nghiêng đi từ thân thể của cô.

Beth lại ngăn anh lại lần nữa, ngược mắt, mắt to trừng anh, "Anh liền đến lung tung oan uổng tôi và mẹ tôi như vậy, oan uổng hoàn liền rồi đi như vậy sao?"

"Tránh ra."

"Không tránh, anh trước giải thích cho tôi biết, sau đó lại giải thích với mẹ tôi."

Đáy mắt và sắc mặt người đàn ông đều là thờ ơ hờ hững, trực tiếp nhấc chân đi về phía trước.

Beth không dự đoán được anh sẽ là phản ứng này, phản xạ có điều kiện lui về sau.

Nhưng lui hai bước liền ý thức được mục đích của anh, vì thế lập tức đứng không hề động, "Nếu anh không chịu xin lỗi, ngày mai tôi muốn đi tìm chị Trì Hoan cáo trạng..."

Mỗi câu của cô ta còn chưa nói xong, đã bị người đàn ông nhắc bả vai trực tiếp ném tới một bên, thiếu chút nữa đụng cô ta vào trên tường.

Chờ cô ta hồi thần, người đàn ông đã muốn đi xa, hơn nữa đã vào thang máy.

Beth đứng ở hành lang bệnh viện, xoa bả vai của mình, nhìn bóng dáng rời đi của người đàn ông, bộ dáng cô gái nhỏ ngây thơ nhất phái trên mặt biển mất, lộ ra tươi cười hưng trí dạt dào.

Thật sự là người đàn ông giống như đầu gối.

Người đàn ông loại này là loại hình khó phá được nhất, nhưng chỉ cần phá được thành công, anh liền đều khẳng khẳng một mực hơn ai khác.

.....

Buổi sáng Trì Hoan còn đang đánh răng, tiếng chuông cửa liền vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 396: Biểu Hiện Rõ Ràng1

Editor: May

Cô ngẩn ra, thầm nghĩ chẳng lẽ là Mặc Thời Khiêm đưa bữa sáng đến cho cô sớm như vậy...

Súc nước phun bọt kem đánh răng ra, tùy tiện lau lau miệng cô liền vội vàng đi mở cửa.

Cửa vừa mở ra, nhưng đứng ở ngoài cửa cũng không phải người đàn ông cao lớn lạnh lùng, mà là cô gái mặc áo lông giống như bánh bao, trong tay xách theo hộp giữ ấm, trên mặt lộ vẻ mỉm cười ngọt ngào, "Chị Trì Hoan, chị rời giường chưa, em không có đánh thức chị chứ?"

Ý cười trên mặt Trì Hoan lập tức tiêu tán xuống, cô hít một hơi thật sâu, thản nhiên nói, "Cô tìm tôi có việc?"

"Em đưa bữa sáng cho chị nha... Mẹ nói chị thích ăn bánh bao nhỏ, em ở trên mạng tìm tiệm danh tiếng tốt nhất, sáng sớm đã đi xếp hàng mua, chị nếm thử xem có thích hay không."

Cô ta nói xong, còn quơ quơ hộp giữ ấm trong tay.

Trì Hoan nở nụ cười, "Cố ý đưa bữa sáng cho tôi?"

Beth tự nhiên là nhìn ra ý cười lạnh lẽo của cô, lắp bắp nói, "Chị không thích ăn sao?"

"Thích, " Cô vờn tay, thản nhiên cười, "Đưa tôi đi, tôi rửa mặt xong liền ăn, cô có thể đi trở về."

Beth, "..."

Cô ta bi thương nhìn Trì Hoan, "Chị Trì Hoan... có phải chị rất không thích em không?"

Trì Hoan mỉm cười, "Ừ, nếu cô cảm thấy tôi không thích cô, vậy tôi hẳn là biểu hiện thật sự rõ ràng, cô nên thức thòi một chút, đừng lại đến quấy rầy tôi nữa."

Beth nhìn cô, gắt gao cắn môi, "Chị không thích em không sao, nhưng em không thể khiến chị hiểu lầm mẹ... Ngày hôm qua bạn trai chị đi bệnh viện, em vốn đang tưởng chị nhớ thương mẹ nhưng là bản thân ngược ngùng, cho nên bảo anh ta đến... Kết quả anh ta đổ ập xuống liền chỉ trích mẹ một trận...tuy rằng mẹ không nói, nhưng em biết trong lòng bà rất khó chịu."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 397: Biểu Hiện Rõ Ràng 2

Editor: May

Tri Hoan thân nhiên nhìn cô ta, "À? Anh ấy chỉ trích cái gì?"

Beth gỡ balo mình đeo trên lưng xuống, ngược lại ôm vào trong ngực, "Em biết chị hận mẹ mấy năm nay đôi không có đi thăm chị, nhưng thật ra bà ấy vẫn đều chú ý chị... Chính là không có để cho chị có biết, ngày hôm qua chị ở phòng bệnh, rất lạnh lùng rất đã thương người."

Tri Hoan nhìn balo của cô ta, kéo kéo môi, "Xem ra cô là có chuẩn bị mà đến, vậy cô vào đi, chờ tôi rửa mặt xong, lại xem một chút cô muốn cho tôi xem cái gì."

Dứt lời, cô liền xoay người đi vào trong phòng.

Beth nhìn bóng dáng của cô, trên môi lộ ra vài phần tươi cười, ôm túi xách theo hộp giữ ấm đi theo vào

Tri Hoan trở về toilet tiếp tục rửa mặt, rửa mặt, bảo vệ làn da, buộc tóc dài thành viên thuốc đơn giản, lại đi phòng giữ quần áo chọn một thân quần áo dễ thay, thu thập không sai biệt lắm, mới trở về phòng khách một lần nữa.

Tượng trưng rót một ly trà đặt ở trên bàn trà.

Beth nhìn Tri Hoan thu thập xong thay đổi kiện áo lông bên trong đi ra, trên mặt lại lộ ra cười ngọt ngào, vươn tay vặn mở hộp giữ ấm ra, "Chị ơi, chị ăn bánh bao trước đi."

Tri Hoan liếc nhìn cô ta một cái, nhặt đưa lên không nhanh không chậm gấp một cái, vừa ăn vừa thân nhiên nói, "Cô gọi tôi là chị Tri Hoan còn miễn cưỡng nói qua, chị gái thì vẫn là thôi đi, tôi không có thói quen nhận loạn em gái."

"Nhưng mẹ của em chính là mẹ của chị, chị lớn hơn em một tuổi rưỡi, em hẳn là gọi chị là chị nha."

Tri Hoan hơi nhắc mí mắt, môi đỏ mọng câu ra vài phần thân nhiên trào phúng, "Tôi đã không có mẹ rất nhiều năm."

Beth nhìn bộ dáng cô chậm rãi cắn bánh bao nhỏ ăn, đều có một cổ ưu nhã bẩm sinh của thiên kim tiểu thư.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiểu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 398: Châm Ngồi Ly Gián 1

Editor: May

Cô oán trách nói, "Chị Tri Hoan, mẹ vì chị bị thương nằm viện... Chị không đi bệnh viện thăm bà ấy bởi bà ấy thì thôi, chị còn cho bạn trai chị đến hiếu hăm bà ấy, chị làm như vậy rất đã thương người."

Tri Hoan ăn bánh bao nhỏ, khuôn mặt tinh xảo trắng nõn chỉ có thờ ơ.

Chờ ăn xong một cái rồi, cô mới rút một tờ giấy từ trên bàn trà ra, chà lau môi dính đầy mỡ của mình, cuối cùng, mới nhìn về phía về mặt bất bình của Beth, "Lúc tôi mười bảy tuổi từng bị bắt cóc một lần, trang đầu tờ báo cả nước đều đang diễn viên Tri Hoan bị bắt cóc... Từ đầu đến cuối, bà ta không có về nước ở thời điểm sự tình phát sinh, cũng không có gọi một cú điện thoại hay gửi một tin nhắn vào sau khi tôi được cứu trở về."

Cô kéo khóe môi lên, độ cong lười nhác, ánh mắt lãnh diễm lạnh bạc, tựa tiểu phi tiểu nói, "Coi như bà ta thật sự vượt qua thiên thời địa lợi nhân hoà, thay tôi cầm một dao này... Tôi muốn cảm động rơi nước mắt ôm chầm gọi mẹ, không phải mới tính là tổn thương lòng của bà ta sao?"

Beth nghe cô nói xong, sững sốt một hồi lâu không nói chuyện

Tri Hoan cúi đầu, dùng đũa kẹp bánh bao nhỏ thứ hai lên, lại chậm rãi ăn.

"Cho dù chị không chịu nhận thức bà ấy... Kia cũng không thể để cho bạn trai chị nói với chúng tôi như vậy..." Beth vĩnh miệng, tức đỏ đỏ nói, "Anh ta còn nói mẹ là muốn gả em cho anh ta... Mới muốn châm ngòi ly gián chia rẽ các người, em lại không thích anh ta, vì sao muốn gả cho anh ta."

Khi nghe được nửa câu sau, động tác Tri Hoan ăn bánh bao nhỏ dừng lại.

Cô nâng mắt lên, nhìn khuôn mặt có chút mượt mà trước mắt, cô gái mặc dù xinh đẹp nhưng không có tính công kích với người, chỉ có vẻ thiên chân mà vô hại, vài giây sau mới cúi đầu tiếp tục ăn bánh bao nhỏ.

Chờ lại ăn xong một cái, mới chậm rãi thân nhiên mở miệng, "Bởi vì theo người khác, mấy năm nay bà ta chẳng quan tâm tôi, vừa vặn bà ta vừa xuất

hiện, tôi liền gặp được người muốn đâm tôi một dao... Những người đứng xem tự nhiên là cảm thấy quá mức trùng hợp, sẽ hoài nghi thực bình thường."

Beth vụt một tiếng đứng lên từ trên sô pha, trừng mắt to nhìn chằm chằm Trì Hoan, cất cao giọng nói cực kỳ kích động nói, "Chị hơi quá đáng, cho dù mấy năm trước mẹ thực xin lỗi chị, nhưng bà ấy phần đầu quên mình cần cho chị một dao, chị chính là nghĩ như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 399: Châm Ngòi Ly Gián (2)

Vẫn đợi cô ta cảm xúc kịch liệt rống xong, Trì Hoan mới ngẩng đầu, thần nhiên lẳng lẳng nhìn cô ta, "Tôi chỉ là nói, bạn trai tôi thân là những người đứng xem, cảm thấy trùng hợp này quá mức trùng hợp, cho nên có điều hoài nghi, là chuyện thực bình thường -- anh ấy hoài nghi, nhưng cũng không có áp đặt hoài nghi này cho tôi, đồng dạng, tôi tin tưởng, cũng không bắt buộc anh ấy nhất định phải rất tin không nghi ngờ."

Beth trừng mắt, biểu tình rất là không thể tưởng tượng nổi.

Tuy rằng biểu tình lộ ra ngoài quá mức như vậy có phần khoa trương, nhưng loại phản ứng này của cô ta với Trì Hoan, cũng thật là có vài phần không thể tưởng tượng nổi.

Beth không biết người phụ nữ Trì Hoan này là rất khẳng khái một mực tín nhiệm Mặc Thời Khiêm, hay là đầu óc cô ta xác thực chính là thanh tỉnh bình tĩnh như vậy, tiết tấu tư duy rất khó bị người dẫn dắt, càng khó tẩy não hoặc là giáo huấn ý niệm trong đầu nào với cô ta.

Khó giải quyết.

Trì Hoan lại không nhanh không chậm ăn xong một cái bánh bao nhỏ, sau đó đứng dậy rót một ly sữa cho chính mình.

Chờ cô bung một ly sữa thủy tinh trở lại trên sô pha một lần nữa, Beth đã muốn mở balo của cô ra, lấy một thứ gì đó từ bên trong ra, mắt to tròn tròn nhìn cô, "Em biết em chiếm tình thương của mẹ vốn thuộc về chị, cho nên chị sẽ không thích em, nhưng những thứ này là ở thật lâu phía trước đã muốn nói cho chị biết, nhưng mấy năm nay vẫn không có cơ hội đến thành phố Lan..."

Cô ta trước lấy ra một khung ảnh.

Trì Hoan liếc mắt một cái, là ảnh chụp nghệ thuật lúc cô mười hai tuổi.

"Khung ảnh này là đặt ở đầu giường của mẹ, một tấm là ảnh gia đình của chúng tôi, một tấm khác chính là ảnh chụp của chị."

Beth lại lấy ra một xấp báo chí cũ, rất nhiều đều là cắt từ trên báo giải trí của quốc nội xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 400: Thuận Lợi Ở Cùng Một Chỗ 1

Editor: May

"Bắt đầu từ khi chị xuất đạo bà ấy liền vẫn chú ý tất cả tin tức liên quan với chị, tất cả nội dung liên quan đến chị bà ấy đều cắt xuống toàn bộ thu thập lại, thường thường lấy ra lật xem"

"Còn có những thứ này, đều là ảnh chụp của chị."

"Tất cả phim truyền hình và điện ảnh chị tham diễn, bà ấy đều đã xem qua tất cả..."

Trì Hoan bung ly sữa, xuyên thấu qua khí nóng của sữa, lẳng lẳng nhìn.

Beth cho cô xem những thứ này, mới ngẩng đầu nhìn cô, tiếp tục nói, "Chị hẳn là cũng biết, mẹ là một người không biết nói chuyện, bà ấy không hiểu biểu đạt... bà ấy thật là không muốn chị ở cùng với Mặc Thời Khiêm, nhưng bà ấy cũng là vì tốt cho chị a..."

Cô ta dừng một chút, lại về mặt khó xử nói, "Em biết nói như vậy... chị sẽ không thích, nhưng loại gia tộc Laurence hào môn này, là không có khả năng

cho phép Mặc Thời Khiêm cưới chị, chị muốn ở lại bên người anh ta, trừ phi... Làm tình nhân không thể gặp người."

Beth cắn cắn môi, thật cẩn thận nói, "Chú Trì đã muốn bị người giết... Người chết kế tiếp có thể chính là chị, loại tình huống này, nếu là con gái chị, chẳng lẽ chị sẽ không ngăn cản sao?"

Những lời 【 Chú Trì đã muốn bị giết... 】 này, vẫn là bỗng nhiên đặt ở trong lòng của cô.

Sữa đã muốn không quá nóng, Trì Hoan bưng lên, chậm rãi uống, không nói gì.

Beth quan sát biểu tình của cô trong chốc lát, mới cẩn thận hỏi, "Chị Trì Hoan, chị rất yêu bạn trai của chị sao?"

Trì Hoan nâng mắt liếc nhìn cô ta một cái, lười biếng trả lời, "Ừ."

Cô ta lại chậm rãi nói, "Kia... chị có nghĩ tới hay không, nếu chị tới nhà chúng tôi, tuy rằng nhà chúng tôi kém hơn gia tộc Laurence một chút, nhưng Mặc Thời Khiêm anh ta dù sao không phải người thừa kế thứ nhất, không cần môn đương hộ đối thực nghiêm khắc, chỉ cần có thể lên mặt bàn... Mà nếu Mặc Thời Khiêm anh ta lại kiên trì, có lẽ các người có thể thuận lợi ở cùng một chỗ."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 401: Thuận Lợi Ở Cùng Một Chỗ 2

Editor: May

Động tác Trì Hoan chậm rãi uống sữa dừng lại, môi đỏ mọng nhấc lên, bật cười, "Cô là nói, lấy thân phận con gái nhà Larry các người, gả vào gia tộc Laurence?"

Trên mặt cô đang cười, nhưng trong ánh mắt thật là không có ý cười gì.

Hình tượng Trì Hoan ở trước mặt truyền thông là ngọt ngào, nhưng lại bởi vì xuất thân thiên kim đại tiểu thư, lại mang theo kiêu căng tùy hứng, mười bảy tuổi có chút danh tiếng cũng là bởi vì sắm vai một công chúa kiêu căng xinh đẹp si tình ở trong một bộ phim cổ trang, cho nên được phong làm nữ vương hệ ngọt ngào.

Nên vốn tưởng rằng cô cũng chính là đại tiểu thư tùy hứng.

Beth không giấu lại, ở nơi này của cô lại lần lượt đụng phải đinh lạnh.

Cô ta vẫn là vẻ mặt cười vô hại như cũ, "Như vậy không tốt sao? Chị vừa có thể kết hôn với bạn trai chị, lại có ba mẹ cùng em gái, nhất tiễn song điều, không phải tất cả đều vui vẻ sao?"

Trì Hoan mỉm cười, "Ừ, không tốt."

Cô là nguyện ý gả cho Mặc Thời Khiêm, không có nghĩa là cô nguyện ý gả tiến vào gia tộc Laurence.

Đừng nói Laurence chương mắt cô, nếu cái chết của ba cô thật là ông ta sai khiến, cô tuyệt đối sẽ không có bất kỳ dính líu gì với ông ta.

Bây giờ cô ở cùng với Mặc Thời Khiêm, ngoại trừ cái chết của ba không thể trách anh, cũng bởi vì anh chưa từng nhận thức người gọi là cha kia...

Về phần Larry phu nhân...

Nếu Trì An không còn, cô cũng không có khả năng đi gọi người đàn ông khác là ba.

"Bánh bao của tôi nhận, những thứ khác của nhà các người, tôi vô phúc tiêu thụ."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 402: Đuổi Đi

Beth gần như là bị Trì Hoan trực tiếp đuổi đi.

So với Sở Tích, Trì Hoan cảm thấy cô không thuộc loại phạm trù EQ thấp bụng dạ thẳng thắn, dù sao hành tẩu vòng giải trí, dù có bối cảnh như thế nào cũng cần kinh doanh nhân mạch, nhưng cô cảm thấy có vài thời điểm càng thẳng càng có tác dụng --

"Buổi trưa tôi muốn cùng nhau ăn cơm với bạn trai tôi, cô đi về trước đi."

"Các người thật ngọt ngào a, ngày hôm qua em nháo với anh ấy vài câu, nói chuyện rất không dễ nghe, chị Trì Hoan, bằng không em cùng nhau đi với các người đi, em muốn nói lời xin lỗi với anh ấy."

"À, so với thời gian hai người chúng tôi dùng cơm bị người thứ ba quấy rầy, tôi nghĩ giải thích đối với anh ấy mà nói là có thể có hay không đều được."

"..."

"Được rồi, ngưng ngưng em không nghĩ tới chuyện này... Chỉ là hiện tại mới chưa đến tám giờ, bây giờ chị liền đi ra ngoài sao?"

"Ừ, tôi muốn theo khuê mật của tôi đi dạo phố."

"Đi dạo phố sao, em cùng nhau đi với các người nhé, em đến thành phố Lan vài ngày rồi còn chưa có đi dạo phố đâu, mẹ đã muốn không có đáng ngại, bệnh viện có y tá, ba em cũng sẽ ở cùng bà ấy."

Trì Hoan nhìn bộ dáng vui mừng của cô ta, thần nhiên nói, "Nhưng là, tôi cũng không muốn cùng nhau đi dạo phố với cô."

Beth bị thương nhìn cô, "Chị Trì Hoan, vì sao chị chán ghét em như vậy?"

Trì Hoan câu môi, "Trên địa cầu này hơn sáu mươi triệu dân cư, sắp xếp người tôi chán ghét ngay cả số đuôi cũng chưa đến, chẳng lẽ tôi đều phải theo chân bọn họ cùng nhau đi dạo phố sao?"

Cô thật là không thích Beth.

Có thể như lời chính cô ta nói, bởi vì cô ta chiếm tình thương của mẹ vốn nên là thuộc loại về cô.

Có thể là câu nói bạn trai cô nói nhà Larry muốn cho cô ta gả cho Mặc Thời Khiêm.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 403: Đuổi Đi 2

Editor: May

Cũng có thể là cô ở vòng giải trí đánh quá nhiều giao tế với phụ nữ, đã sớm luyện được bén nhạy liền gần như là bản năng.

Huống chi, cô cũng không có dự vọng muốn thân cận với một người gọi là em gái kế không hề có huyết thống này.

.....

Trì Hoan cũng không có hẹn Du Nhiên cùng nhau đi dạo phố, gần đây xảy ra quá nhiều chuyện, cô nào dám tái lỗi kéo Du Nhiên đi ra ngoài, cô chỉ tính toán mua những thứ ngày hôm qua tính đi trung tâm thương mại mua, đương nhiên --

Toàn bộ hành trình An Kha đều đi cùng.

Giữa trưa, An Kha đưa cô đi nhà hàng Mặc Thời Khiêm đặt.

Chờ khi cô đến, người đàn ông đã muốn ngồi ở chỗ kia, nhìn bộ dáng, có thể đã muốn đợi một đoạn thời gian rất lâu.

Không biết là nghe được động tĩnh hay là cảm ứng, cô còn chưa đi qua, anh liền nhìn tới đây.

Khi bốn mắt nhìn nhau, Trì Hoan nhìn thấy đáy mắt đen như mực của người đàn ông tựa hồ toát ra ý cười, sau đó anh liền đứng dậy.

Khi cô đi qua, anh vừa vặn thay cô kéo ghế dựa ra, lại cởi áo khoác và khăn quàng cổ của cô xuống đều đặt ở một bên, trong tiếng nói trầm thấp giống như bao trùm cười sùng nịch, "Lạnh không, gọi chút thức uống nóng em thích."

Tri Hoan ngẩng đầu nhìn cằm đẹp của người đàn ông, không tự giác lắc đầu, cong cong môi, "Không lạnh."

Đều tự ngồi xuống, phục vụ lấy thực đơn tới đây.

Tri Hoan gọi đồ ăn xong mới nắm thức uống nóng vừa uống vừa làm ấm tay.

Thanh tuyến tiếng nói lạnh nhạt trầm thấp của người đàn ông vang lên, "Em gái kể thối nát kia của em tìm em làm gì?"

"Sao anh biết."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 404: Không Làm Con Gái Người Khác

Anh thân nhiên cười, "Anh đương nhiên biết."

Tri Hoan hơi hơi vênh môi, "Cô ta nói anh cảm thấy nhà bọn họ muốn gả Beth cho anh... Là có ý tứ gì?"

Tuy rằng phụ nữ thích Mặc Thời Khiêm rất nhiều, nhưng cô mới không tin anh sẽ dán vàng lung tung ở trên mặt của mình... À, kia còn không chưa coi là vàng.

Mặc Thời Khiêm buồn cười nhìn biểu tình có chút bất mãn kia của cô, "Ghen?"

"Nào có nhiều dấm chua ăn như vậy."

"Ngoại trừ cáo trạng với em, còn nói gì không?"

Tri Hoan mím môi, bĩu môi nói, "Hình như không còn gì khác, à, cô ta còn nói muốn em lấy thân phận con gái nhà bọn họ gả cho anh, sẽ không bị ghét bỏ."

Mặc Thời Khiêm như rồng mây, "Cô ta nói như vậy?"

"Ừ đúng, " Cô nhìn người đàn ông chuyển mắt sâu, mím môi nói, "Em cự tuyệt, em mới sẽ không cần."

Người đàn ông nhìn chăm chú vào cô, thấp giọng kêu, "Hoan Hoan."

"Làm sao vậy?"

Anh cười nhạt, "Nếu bọn họ tìm em, em trước nói cho anh biết, lại trả lời, hửm?"

"Vì sao bọn họ còn có thể tìm em?"

Mặc Thời Khiêm thương thức tay cầm tách trà, đáy mắt sâu thăm di động một tầng cười thân nhiên, "Có lẽ, sẽ."

Tri Hoan nhìn mặt tuấn mỹ của anh, không quá hiểu, chỉ mím môi nói, "Mặc Thời Khiêm."

"Hử?"

"Em là thích anh, nhưng cho dù là vì anh, em cũng không có khả năng vì tiến vào nhà Laurence mà làm con gái nhà người khác."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 405: Không Làm Con Gái Người Khác 2

Người đàn ông cười, cánh tay dài vuốt qua vuốt đầu của cô, cười trầm thấp, "Đương nhiên, ai cho em trèo cao."

Sắc mặt cô hơi đẹp mắt một chút.

Một lát sau, cô lại nói, "Còn có... em không có biện pháp làm gì người hại chết ba em, nhưng em tuyệt đối sẽ không đi làm con dâu ông ta, cho dù ông ta chịu, em cũng không muốn."

Người đàn ông vẫn trả lời thật sự mau, "Ừ, anh biết."

Trì Hoan hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Một lát sau, người đàn ông cúi đầu thân nhiên lên tiếng, "Em rất muốn báo thù cho ba em sao?"

Cô liền cắn môi một chút, đầu cũng cúi thấp.

Cô lớn lên ở hào môn, từ nhỏ liền thuộc loại giai tầng quyền thế, cho nên cô rất rõ ràng hơn rất nhiều người, ở trước quyền lực và tiền tài, cái gọi là sinh mệnh và tôn nghiêm, có bao nhiêu đơn bạc.

Thời điểm Trì An còn sống, cũng từng dùng quyền lực tiền tài giẫm lên người khác.

Đương nhiên, mặc dù có lẽ là oan oan tương báo, nhưng chỉ cần cô có thể, cô đều muốn báo thù, đây là chuyện cô thân con gái phải làm.

Nhưng cô không thể, cô quá rõ ràng, ở trước mặt gia tộc Laurence, cô có bao nhiêu nhỏ bé yếu ớt.

Có khi cô nghĩ, sự thật lạnh lẽo đã muốn xông vào cốt tủy của cô.

Cô không có cách nào báo thù, cô cũng luyến tiếc rời đi Mặc Thời Khiêm.

Qua một hồi lâu, Trì Hoan ngẩng đầu nhìn người đàn ông trước mặt, "Ở trong lòng em, anh tách ra với ông ta, là hai thân thể không có quan hệ gì."

Tuy rằng nói như vậy nghĩ như vậy, có phần lừa mình dối người.

Nhưng cô chỉ có thể nghĩ như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 406: Không Ra Khỏi Nhà

Mặc Thời Khiêm nhìn chằm chằm khuôn mặt trắng nõn của cô, môi mím từ từ phun ra một câu, "Nếu ba em thật là ông ta cho người giết, "anh thấp giọng nói, "Anh sớm hay muộn cũng sẽ rời đi Clod-Summer."

Thật ra anh biết, cô không nói chia tay với anh, mà là lựa chọn tiếp tục ở lại bên người anh, thừa nhận bao nhiêu tự trách và dằn vặt.

Nói là không có quan hệ gì với anh, nhưng do anh mà phát sinh, sao có khả năng không quan hệ.

Huống chi, Trì An sẽ chết, vốn là vì anh bảo vệ không tốt.

Trì Hoan nhìn anh, há miệng, nhưng cuối cùng vẫn không nói gì, một lần nữa bùng thức uống nóng còn chưa nguội trong tay lên, ngậm ống hút chậm rãi uống, môi đỏ mọng thoa son màu hồng nhạt mím môi hơi hơi cười.

Người đàn ông nhìn độ cong của môi cô, đáy mắt cũng âm áp vài phần, "Buổi chiều tiếp tục đi dạo phố hay là về nhà?"

Trì Hoan nâng mắt, "Muốn mưa đều mưa xong rồi, buổi chiều em tính ở nhà."

Mặc Thời Khiêm hơi hơi nhướn mày, cúi đầu nặng nề hỏi, "Em đã muốn ở vài ngày, không cùng bạn bè đi ra ngoài chơi sao?"

Ngược lại không phải anh rất hi vọng cô và một đám người đi ra ngoài chơi, chẳng qua cuộc sống trước kia của Trì Hoan là như vậy, hơn nữa cô vẫn buồn ở nhà như vậy, không phù hợp tính tình của cô, cũng không có người nói chuyện phiếm, thực dễ dàng hậm hực.

Trì Hoan lắc đầu, mặt giãn ra cười nói với anh, "Vẫn là thôi đi, em ở nhà xem phim đọc sách rất tốt, hơn nữa gần đây em đang học làm bánh ngọt, vừa còn mua cái lò nướng đây, ngày nào đó nếu anh tới nhà của em, em nướng cho anh ăn."

Mấy ngày hôm trước là ba mất tâm tình không tốt, cho nên vẫn không ra khỏi nhà, mấy ngày nay là nghĩ mà sợ...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 407: Không Ra Khỏi Nhà 2

Mặc dù có An Kha đi theo cô, anh còn giống như phái vệ sĩ khác ẩn hình đi theo cô, nhưng vì để ngửa vạn nhất, cô vẫn là không cần kéo theo người khác...

Đôi mắt Mặc Thời Khiêm nhìn chăm chăm thật sâu vào lúm đồng tiền của cô, hầu kết lẫn lộn cao thấp, trong cổ họng tràn ra một chữ, "Được."

.....

Sau khi ăn xong, người đàn ông theo thường lệ đưa cô lên xe, tự mình kéo cửa ghế xe ra cho cô.

Cô ngửa đầu, "Em trở về đây."

Mặc Thời Khiêm thấp mắt nhìn chăm chú vào cô, tiếng nói cúi đầu thực gọi cảm, "Buổi tối anh đi tìm em."

Cô mặt mày hơi hơi cong lên, "Được," dứt lời, kiễng mũi chân, hôn xuống ở trên cằm anh, "Tạm biệt."

Cô xoay người lên xe, anh đóng cửa xe lại.

Ferrari màu trắng rất nhanh lái vào dòng xe cộ.

Mặc Thời Khiêm cũng trở lại trên xe của mình, phát động động cơ, lái về phương hướng công ty.

Xe vừa lên đường cái, di động trong áo khoác liền chấn vang.

Anh đeo tai nghe điện thoại, khuôn mặt tuấn mỹ không chút thay đổi.

Yên tĩnh vài giây, bên tai vang lên giọng nữ nhu hòa lưu loát, "Chuyện ngày hôm qua tôi thương lượng với anh, anh cân nhắc thế nào rồi?"

Mặt tuấn tú của người đàn ông thực đậm mạc, anh thân nhiên cười nhạt, "Các người liên hợp lại diễn vở tuồng, cũng không phải không thể nào nói nổi."

Bên kia nhẹ nhàng cười, "Rốt cuộc là ai liên hợp diễn trò với ai, tôi nghĩ... anh cũng không sợ chính mình không phán đoán ra được?"

Đôi mắt Mặc Thời Khiêm híp lại, không hé răng.

"Tính cách đàn ông một nhà các người thật đúng là mặt nước tương tự, được rồi, tôi không trông cậy vào anh sẽ chủ động điện thoại cho tôi... Sau ngày mai tôi sẽ gọi cho anh, đến lúc đó anh lại trả lời."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 408: Dính Dính Ngấy Ngấy

Anh một tay vịn tay lái, hai tròng mắt sâu thẳm xuyên thấu qua thủy tinh chắn gió nhìn phía trước, tai nghe điện thoại chưa lấy xuống, mơ hồ nghe thấy bên kia có giọng nói vừa lạnh lại trầm của người đàn ông chất vấn, "Cô lên lút gọi điện thoại cho ai..."

Không nói một câu, di động đã bị cắt đứt.

Mặc Thời Khiêm lấy tai nghe điện thoại xuống, ném tới một bên.

Qua chưa đến nửa phút, di động lại chấn vang, anh cúi đầu liếc nhìn một cái, vẫn là dãy số vừa rồi kia.

Nghĩ cũng không cần nghĩ liền có thể đoán được là ai gọi tới, anh kéo kéo môi, tùy thời liền để di động ở trên ghế lái phụ, tùy ý nó không ngừng chấn động.

.....

Chạng vạng, Mặc Thời Khiêm vẫn sau khi tan việc lái xe đến số mười Danh Đề, nấu cơm cho Trì Hoan.

Đương nhiên, lần này anh không có lại tự mình đi mua đồ ăn, nguyên liệu nấu ăn đều là An Kha trực tiếp bảo mẹ Lý chuẩn bị tốt trước mang từ trong biệt thự, đưa đến phòng bếp nhà trọ của Trì Hoan.

Tuy rằng mẹ Lý tỏ vẻ có thể để phòng bếp làm tốt toàn bộ đựng trong hộp giữ ấm mang qua, hoặc là để cho phòng bếp đi qua làm..

Nhưng người ta vui trôi qua vợ chồng son ngọt ngào hằng ngày thôi...

Lần này Trì Hoan không có ở phòng khách xem ti vi của mình, giống như một con bướm nhỏ bay tới bay lui ở phòng bếp... Ngẫu nhiên giúp anh nhặt rau, rửa chén, bưng lên bàn.

Dù sao chính là làm chút việc trợ thủ... Tuy rằng phần lớn anh đều không hề để cô chạm vào.

Sau khi cơm nước xong thu dọn nhà phòng bếp ngồi ở trong sofa phòng khách, dính dính ngáy ngáy, tự nhiên liền không thể tránh khỏi hôn hôn rồi.

Hôn hôn, người đàn ông ngại tư thế không đủ tiện, đơn giản một phen ôm thất lưng cô gái đầy ôm lấy cả người cô đến đặt ở trên đùi của mình, môi mỏng ấm áp theo môi đỏ mọng của cô trần trọc đến cằm, bên má, tai sau.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 409: Dính Dính Ngáy Ngáy. 2

Sau đó lại dọc theo tai sau kéo dài xuống trong cổ.

Trì Hoan mặc bộ áo lông, phải cời xuống từ đầu đến đuôi..

Cởi áo lông ra còn chưa kịp ném, lại đột nhiên một tiếng --

"Đình động..."

Chuông cửa vang lên.

Trì Hoan đang bị người đàn ông đặt ở trong sofa, nghe âm thanh này giống như là đột nhiên bị dọa sợ mở mắt.

Mặc Thời Khiêm chỉ dừng một giây, tiếng nói trầm thấp đã muốn bị tình dục nhiễm khăn khăn, "Đừng động, tiếp tục."

Dứt lời giữ cầm dưới của cô tiếp tục triển hôn.

Trì Hoan, "..."

"Có người đang ấn chuông cửa..."

"Nghe được."

"Vậy anh còn không đứng lên, đi mở cửa."

"Ừ, không đi, mặc kệ."

"Mặc Thời Khiêm..."

Chuông cửa hiển nhiên không chỉ vang một tiếng, đinh đong đinh đong ầm ầm không ngừng.

Nào có bởi vì chuyện này ngay cả có người gõ cửa cũng không quản...

"Không được, không được, anh mau đứng lên..."

Mặc Thời Khiêm mới mặc kệ, anh đã muốn thật nhiều ngày chưa chạm qua cô, thật vất vả chờ cô đồng ý, còn quản người qua đường giáp ắt bính gõ cửa cái gì.

Tri Hoan không có biện pháp gì với anh, đây là không đầy được, cần môi bắt đắc dĩ nói, "Đội người ta đi rồi lại tiếp tục được không?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 410: Gọi Cảm

Editor: May

Cô nói như vậy, anh ngược lại dừng lại, hít thở nói giọng khàn khàn, "Đêm nay anh qua đêm ở đây."

"..."

Thấy cô không trả lời, anh vươn tay liền đi cởi quần của cô...

"Được được được, cho anh ở chỗ này qua đêm, anh đừng náo loạn."

Cần nhắc lại một chút, tuy rằng hiện tại dục niệm đang vượng, nhưng Mặc Thời Khiêm vẫn là tạm thời ngừng lại.

Tri Hoan ngồi xuống, luống cuống tay chân lấy áo mặc vào, lấy ngón tay chải vuốt tóc, "Anh đi mở cửa... Em quay vào sửa sang lại một chút."

Dứt lời liền đứng dậy chạy về phía phòng ngủ.

Chờ cô gái đóng cửa lại, Mặc Thời Khiêm mới nhú mày không nhanh không chậm đứng dậy, mặt không chút thay đổi tiêu sái đi qua mở cửa.

Cửa vừa mở ra, chờ thấy rõ ràng người đứng ở cửa.

Sắc mặt vốn không hề dễ nhìn của anh nhất thời càng âm trầm.

Beth đối diện về mặt cười, "Chị Tri Hoan..."

Một câu còn chưa nói xong, thỉnh thoảng mới nhìn rõ mở cửa là người đàn ông, tươi cười của cô ta cứng đờ, giọng nói cũng im bật theo, tầm mắt dừng ở trên người anh.

Cô ta lớn lên ở nước Mỹ, từ nhỏ quen người đàn ông phương Tây cao lớn, cho nên hướng tới là không hề có thể để ý đàn ông trong nước.

Mặc Thời Khiêm đứng lặng ở trước mặt cô ta, rất cao, nhưng không gầy, hơn nữa cao ngất có khí thế, mặc một cái quần dài màu đen, trên thân là mặc áo len màu lục.

Quần áo đơn giản, không coi là lộn xộn, nhưng chính là có loại mất tinh thần nói không nên lời, nhất là dưới tóc ngắn màu đen, khuôn mặt tuấn mỹ có loại ám sắc gọi cảm nói không nên lời.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 411: Gọi Cảm 2

Nhưng ánh mắt lạnh lẽo, ngoại trừ lạnh lùng thì không còn gì nữa, nhìn cô ta giống như là nhìn thứ khiến người chán ghét.

Môi mông của người đàn ông khẽ kéo, "Có việc?"

"Chị Tri Hoan không ở nhà sao?"

Anh đứng ở nơi đó, không có ý tứ để cho cô ta vào cửa, chỉ thản nhiên nói, "Có việc thì nói, không có việc gì thì đi đi."

Beth bất mãn nói, "Tôi tìm chị Tri Hoan, cũng không phải tìm anh, anh dựa vào cái gì bảo tôi đi?"

Mặc Thời Khiêm nhìn xuống từ trên cao, thanh tuyến đậm mạc ngữ điệu như là đang nói chuyện bình thường không thôi gì đó, "Bởi vì cô quá rầy chúng

tôi làm yêu."

Beth, "..."

Trong phòng tắm

Trì Hoan một lần nữa chải vuốt tóc dài tán loạn buộc trở về đầu viên thuốc ở nhà của cô, lại mở vòi nước ra dùng nước lạnh rửa mặt, phục hồi ửng hồng rõ ràng trên mặt kia xuống.

Lúc đối diện gương sửa sang lại quần áo phát hiện, trên cổ bị cắn ra dấu hôn...

Chỉ có thể trở về thay đổi kiện áo lông cao nửa cổ.

May mắn cô cơ trí, bằng không liền xấu hổ lớn.

Sau khi đều sửa sang xong, cô mới đi ra ngoài, đã thấy người đàn ông còn đứng ở cửa, không có để cho người bên ngoài tiến vào.

Trì Hoan vừa đi qua vừa hỏi, "Ai vậy?"

Vừa đi tới cửa, cô mới phát hiện đứng là Beth.

Sắc mặt cô liền lãnh đạm xuống, đẩy cánh tay người đàn ông ra, chính mình đứng ở trước mặt của cô ta, không nặn không nhặt nói, "Có việc?"

Hai người kia, thật đúng là thân đồng bộ...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 412: Làm Cho Người Đổ Kỵ

Editor: May

Beth nhìn cô.

Ngũ quan Trì Hoan ngày thường đặc biệt tinh xảo, rất đẹp, nhưng xinh đẹp này cũng là dễ dàng làm cho đàn ông động tâm nhưng làm cho phụ nữ không vui, bởi vì quá xinh đẹp quá xuất sắc, thuộc loại tính mỹ cực có công kích.

Khác với buổi sáng nhạt nhẽo, lúc này khuôn mặt cô có vẻ đặc biệt trong trắng lộ hồng, như là được tưới nhuận, lộ ra kiều mỵ của cô gái nhỏ điển hình.

Đứng chung một chỗ với Mặc Thời Khiêm, ngoại trừ chiều cao chênh lệch đến có chút lớn, vô luận là ngoại hình xuất sắc một là lạnh lùng cứng rắn một là kiều mỵ khí chất bù đắp, đều có loại xứng đôi nói không nên lời.

Mà xứng đôi như vậy lại làm cho người đổ kỵ.

【 Bởi vì cô quá rầy chúng tôi làm yêu. 】

Tóc và quần áo Trì Hoan đều thực chỉnh tề, vừa thấy liền biết là có ý sửa sang qua.

Làm đến thực kịch liệt sao, cần cố ý đi toilet thu thập, áo lông cũng không phải cái buổi sáng mặc kia, tăng thêm cổ áo che lấp cổ.

Lại liếc mắt nhìn mặt anh tuấn của Mặc Thời Khiêm một cái, thân hình nhìn qua liền cao ngất hữu lực, cô không khỏi xuất thần nghĩ, làm với loại người đàn ông này... Hẳn là chuyện thực hưởng thụ đi.

Vô số suy nghĩ mãnh liệt xẹt qua từ trong đầu, trên thực tế còn chưa đến vài giây.

Beth ỳm khuất nhìn cô, "Em là cố ý tới tìm chị nói một chuyện."

Trì Hoan thân nhiên nhìn cô, "Chuyện gì?"

"Chúng ta chỉ có thể đứng ở cửa nói sao?"

"Vào đi, "

Dứt lời, Trì Hoan nắm tay người đàn ông đi ở phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 413: Làm Cho Người Đố Kỵ 2

Editor: May

Mặc Thời Khiêm cúi đầu nhìn tay của mình được cô gái chủ động nắm, đuôi lông mày hơi nhướn, không lên tiếng, đi theo cô đi vào trong.

Đến phòng khách cô mới buông tay, "Uống cà phê, nước trái cây, trà, hay là đồ uống?"

Beth rất nhanh nói tiếp, "Các người uống cái gì em liền uống cái đó."

Trì Hoan cũng không nói nhiều, đi phòng bếp pha ba ly trà.

Cuối cùng, cô mới ngồi xuống ở bên cạnh người đàn ông, hai chân xếp chồng, hơi hơi nhếch lên, khuôn mặt nhỏ xinh đẹp thản nhiên lẳng lặng, "Có chuyện gì mà buổi sáng chưa nói xong, buổi tối lại cố ý tới tìm tôi nói?"

Toàn bộ hành trình Mặc Thời Khiêm không hé răng, sau khi ngồi xuống tựa hồ có người gửi tin nhắn cho anh, anh nhìn nội dung trên màn hình, môi hơi gọi lên, chỉ là độ cong quá nhỏ bé, nhạt đến không bị người phát giác.

Beth như là không thêm đề ý lãnh đạm của Trì Hoan chút nào, ôm túi xách của mình mở to mắt to hưng phấn mà nói, "Chị Trì Hoan, không phải buổi sáng em nói, nếu chị biến thành người một nhà với tụi em, thành con gái nhà tụi em, có thể danh chính ngôn thuận kết hôn với Mặc tổng sao?"

Trì Hoan nhàu mày nhìn mặt mày hớn hở của Beth, trong lòng không hề gọn sóng, một mảnh lạnh lùng.

Không phải buổi sáng cô đã muốn cự tuyệt, nghe không hiểu tiếng người?

"Vừa rồi lúc ăn cơm chiều, ba em nói công ty nhà chúng ta và Clod-Summer có một hạng mục lớn muốn hợp tác, Laurence tiên sinh qua vài ngày nữa sẽ bay tới thành phố Lan nói chuyện hợp tác... Lúc mẹ em và ông ấy gọi điện thoại làm bộ như trong lúc vô ý nhắc tới chuyện này, nếu con gái của bà và con ông ta vừa yêu nhau, hai nhà có thể cân nhắc đám hỏi hay không, vừa có thể kéo dài hợp tác lâu dài, cũng có thể thành toàn cho các người..."

Hai mắt Beth nhìn của cô sáng trông suốt, vẻ mặt vui vẻ, "Chị Trì Hoan, chị có biết Laurence tiên sinh nói cái gì không? Ông ta nói ngày đó để chúng ta mang chị cùng nhau đi qua, đến lúc đó sẽ bàn lại."

Chờ cô ta nói xong, Trì Hoan cũng không có cắt đứt.

Tuy rằng cô không biết người một nhà bọn họ đánh chủ ý gì, nhưng không có nghĩa là cô sẽ tin tưởng loại "bánh nóng" vô duyên vô cớ này.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 414: Chúng Tôi Đi

Editor: May

Thấy Trì Hoan không có "Tỏ vẻ" gì, Beth thất vọng nhìn cô, "Chị Trì Hoan, vì sao chị chính là không thích người nhà tụi em như vậy? Chẳng lẽ chị không muốn danh chính ngôn thuận gả cho Mặc tổng sao?"

Trì Hoan thản nhiên nhìn cô ta cười, "À, tôi chỉ là không rõ, sao nhà các người hứng thú với chuyện của tôi và bạn trai tôi như vậy?"

Beth cười ngượng ngùng, "Nhà tụi em đương nhiên cũng là muốn... dính quan hệ với Clod-Summer thôi, nhưng đại công tử của gia tộc Laurence đã muốn kết hôn, Mặc tổng khẳng định cũng sẽ không cưới em... Nếu chị có thể làm cầu và người trung gian này, kia không phải đối với tất cả mọi người đều tốt ư?"

Cô ta chớp mắt, vịn tay nói, "Nhà tụi em có thể làm quan hệ thông gia với gia tộc Laurence, chị và Mặc tổng người có tình sẽ thành thân thuộc, mẹ em

có thể phục hồi quan hệ với chị, Laurence tiên sinh cũng không cần vì vấn đề này đấu chết đấu sống với Mặc tổng, tất cả đều vui vẻ a."

Tri Hoan qua nửa ngày cũng không nói chuyện.

Thậm chí có một lúc, cô lại có thể cảm thấy, này thật là một phương pháp cân bằng ích lợi khắp nơi --

Nếu ba cô không chết.

Cô còn chưa kịp cho ra hồi đáp, người đàn ông bên cạnh đột nhiên mở miệng nói, tiếng nói trầm thấp nặng nề có chút không chút để ý, "Bàn tốt thời gian rồi?"

Tri Hoan ngẩn ra, nghiêng người nhìn về phía anh.

Anh đây là... Có ý tứ gì?

Beth rất nhanh hơi nhường đuôi lông mày trả lời, "Năm ngày sau, nhà chúng tôi chuẩn bị tiệc tối cho Laurence tiên sinh, nếu các người nguyện ý, có thể cùng nhau tham gia."

Mặc Thời Khiêm thần nhiên nói, "Chúng tôi đi."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 415: Chúng Tôi Đi 2

Con người Tri Hoan mở to vài phần, tay tùy ý dừng ở trên đầu gối cũng liền nắm thành quyền một chút, nhưng cô mím môi đỏ mọng, không rên một tiếng.

Beth kinh hãi nói, "Thật sao?"

"Ừ."

"Vậy thì thật tốt quá, em vốn còn muốn nếu chị Tri Hoan không đồng ý, em còn phải nhiều lần thuyết khách vài lần đấy."

So sánh với vui vẻ cùng kinh hãi đủ loại của cô ta, khuôn mặt tuấn mỹ của Mặc Thời Khiêm chỉ có gọn sóng không sợ hãi, "Nếu không còn chuyện gì, cô có thể đi trở về."

Beth suy sụp cúi khuôn mặt, chu miệng với cô, "Mặc tổng, anh làm người đừng không có tình người như vậy chứ, tuy rằng là mọi người đều chiếm tiện nghi, nhưng như thế nào đều tính như là giúp anh một đại ân, anh ngay cả trả cũng không để cho tôi uống xong?"

Người đàn ông đậm thanh nói, "Cô nhìn không ra chị Tri Hoan của cô không muốn đáp ứng chút nào ư, cho nên tôi muốn khuyên cô ấy?"

Beth nhìn anh, lại nhìn Tri Hoan, thế này mới đứng dậy, giống như thỏa hiệp nói, "Vậy được rồi, anh khuyên như chị ấy thật tốt. em trở về phục mệnh với ba mẹ em."

Mặc Thời Khiêm không quan tâm cô ta.

Tri Hoan mím môi không nói chuyện.

Beth ước chừng là cảm thấy không thú vị, đứng dậy rồi đi, "Chị Tri Hoan em đi đây, tạm biệt nha."

Tri Hoan chỉ đơn giản đến gần như qua loa ừ một tiếng.

Cửa vừa mở ra rồi đóng lại, trong nhà trọ liền chỉ còn lại có hai người.

Mặc Thời Khiêm vươn cánh tay, kéo bà vai cô gái qua.

Tri Hoan mím môi, không lên tiếng, cũng không nhìn anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 416: Tức Giận?

Sau đó người đàn ông liền ôm cô đến trên người của mình lần nữa, ngón tay nâng hàm dưới của cô gái, thấp mắt nhìn chăm chú vào khuôn mặt hơi hơi phồng lên như là mặt bánh bao của cô.

Anh lại nhéo nhéo, cười khàn khàn, "Tức giận?"

Tri Hoan quay đầu, trừng mắt nhìn anh, "Anh còn chưa nói vì sao anh muốn đáp ứng cô ta?"

Người đàn ông cúi đầu, dán môi mỏng lên cằm của cô, cố ý vô tình tác tác nghiền đè nặng, giữa hơi thở mang theo hô hấp phun ở trên da thịt của cô, rối loạn đầu dây thần kinh của cô.

Anh trầm thấp nặng nề nói ở bên tai cô, "Em chỉ cần tin tưởng anh, đi theo anh, anh đều có an bài, hửm?"

Tri Hoan nhìn mặt khêu gợi có vẻ bộc phát thâm thúy của anh, mỗi một dây thần kinh bị hô hấp của anh chạm đến đều giống như không chịu được không chế mềm yếu xuống, làm cho cô vô chừng mực luân hãm, không thể tự kiềm chế.

Cô mím môi hỏi, "Chúng ta phải đi tham gia tiệc tối của bọn họ sao?"

"Ừ."

Cô bấu môi, không hề tình nguyện, nhưng không tỏ vẻ phản đối.

Tuy rằng không biết đến tột cùng anh muốn làm gì, nhưng cô tạm thời tin tưởng anh có an bài khác đi.

Mặc Thời Khiêm một tay giữ khuôn mặt của cô, cúi đầu lại hôn môi cô lần nữa, tiếp tục chuyện bị cắt đứt lúc trước.

Hôn trong chốc lát, cô gái vươn tay để ở trước ngực anh, hơi hơi tránh mặt qua một bên, gián đoạn nụ hôn này.

Nhưng mà giây tiếp theo mặt của cô đã bị người đàn ông lại cưỡng chế xoay qua lần nữa, anh cúi đầu nhìn chăm chăm cô, mày rậm nhấn lại, trên mặt toàn là ám sắc không hề giận, "Như thế nào?"

Tri Hoan trừng mắt nhìn, "Sao em cảm thấy anh đặc biệt trần trụi, như là thẳng đến chiến trường."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 417: Tức Giận? 2

Editor: May

Lúc trước là vì không khí đứng chỗ không tự chủ được liền lau súng phát hỏa, thực tự nhiên thực nước chảy thành sông.

Hiện tại sao...

Mạnh mẽ bị gián đoạn, sau đó mạnh mẽ tiếp tục...

Mặc Thời Khiêm thấp mắt nhìn cô, thân nhiên nói, "Muốn anh nói cho em biết, cái gì gọi là thẳng đến chiến trường hay không?"

Tri Hoan, "... A, không cần."

Trước khi hỏi cô không biết, nhưng anh nói như vậy cô đương nhiên đã biết...

Không phải là không có hôn môi không có đạo đầu, không làm nóng trực tiếp cởi quần đi...

Tay người đàn ông lại trực tiếp đưa đến trên khóa kéo bên eo váy dê nhưng dưới áo lông của cô, nắm đầu khóa kéo xuống, muốn cởi quần cô ra.

Tri Hoan sợ tới mức vội vàng đi gỡ tay anh, khuôn mặt vài phần buồn bực hồng nhợt, "Mặc Thời Khiêm!"

Anh cúi đầu hôn má của cô, khàn giọng âm trầm cười, "Đạo đầu trước đều đã làm không sai biệt lắm, nếu không phải em gái hư hỏng kia của em quấy rầy..."

Nói đến đây, Trì Hoan đột nhiên nhớ tới vừa rồi ánh mắt Beth nhìn bọn họ mang theo quý dị nói không nên lời.

Cô vừa gỡ tay anh không cho anh tiếp tục, vừa hỏi, "Lúc anh mở cửa nói cái gì với Beth?"

"Ừ, anh nói cô ta quấy rầy chúng ta làm yêu."

Đầu Trì Hoan nỏ tung ngấn ngủi, đỏ mặt găm nhẹ nói, "Mặc Thời Khiêm, anh có cảm thấy lòng xấu hổ hay không?"

Anh không chút để ý tiếng nói có chút lười biếng, "Miễn cho lần sau em còn muốn vì một ít người râu ria bảo anh đình chỉ giữa đường, còn chuyên môn chạy đến phòng tắm đi rửa mặt chải đầu, mất hứng."

"..."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 418: Tới Chỗ Tình Nông 1

Editor: May

Sao trước kia cô lại cảm thấy người đàn ông này thực thanh tâm quả dục?

Thật ra anh chính là ở trước khi chiếm đoạt cô không có hưởng qua tư vị phụ nữ, cho nên mới tự cho là thanh cao khinh thường đi...

Ở trên giường lời nói hạ lưu gì đều nói ra, à... Anh có thể không biết là chính mình hạ lưu, bởi vì lời nói ra từ trong miệng anh đều nghiêm trang đương nhiên, như là đang tham thảo chuyện tình thực bình thường gì..

Đương nhiên, muốn lại nói tiếp, cũng thật là không có gì không tầm thường.

Chỉ là phần lớn mọi người không có cách nào tu luyện đến da mặt dày vĩnh viễn có thể gọn sóng không sợ hãi này của anh.

Mặc Thời Khiêm muốn đi cời váy của Trì Hoan, thế nhưng cô gắt gao nắm tay anh.

Đôi mắt người đàn ông nhú lại, tiếng nói khàn khàn trầm thấp dụ dỗ ở bên tai cô, "Hoan Hoan, buông tay, hửm?"

Trì Hoan ngược mặt, nhìn mặt tuần tú lại nhiễm khêu gợi của anh, ánh mắt chuyên chú nóng rực, lại mang theo vội vàng rất khó nhìn thấy nào đó trên người anh, đột nhiên sinh ra một cổ cảm giác thành tựu bí ẩn mà khó có thể lời thành lời, ánh mắt hơi hơi sưng mù lên.

Nhìn không được, chủ động hôn lên môi mọng của anh.

Gần như chưa đến vài giây, người đàn ông liền buông tha khóa kéo của cô, ngược lại không chút do dự ép cô vào trong sofa êm dầy.

Rốt cục lại vẫn đang là tới chỗ tình nông.

Bởi vì nhà trọ là cô sống một mình, cho nên lúc trước anh chọn chính là sofa cực mềm, bình thường một mình cô ngủ sẽ hăm sâu vào trong đó, càng đừng nói thừa nhận sức nặng hai người.

Thân thể và cảm quan tựa hồ song song chìm đến thế giới kia.

Trì Hoan nửa híp mắt, tay không biết dùng sức cầm lấy cái gì, giọng nói dần dần thoát phá thì thảo nói nhỏ, "Mặc Thời Khiêm... về trên giường đi."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 419: Tới Chỗ Tình Nông 2

Editor: May

Người đàn ông ngẩng đầu một lần nữa, giữ cảm cô hôn triền miên thật sâu, tiếng nói mất tiếng mà mơ hồ như là muốn thẳng đánh đả lòng, "Chỗ này không tốt sao, lần đầu tiên của em liền ở chỗ này."

Hỏi nhỏ vụn trần trọc tới tai sau của cô, tiếng nói nghe giống như khăn khăn ôn tồn bao trùm ý cười tà tứ nói không nên lời, một chữ một chữ trầm thấp thì thầm, "Anh vẫn đều muốn ở chỗ này lại hưng hăng làm em một lần nữa."

.....

Đối với người đàn ông huyết khí phương cương lại thể lực biến thái như Mặc Thời Khiêm này mà nói, cảm dục non nửa tháng không thể nghi ngờ là một đầu sói đói rất cực bất giữ được con mồi, Tri Hoan bị anh ép buộc đến đêm khuya.

Đêm dài, không có ánh trăng, cô đã muốn được tắm sạch, thay váy ngủ thoải mái.

Người đàn ông ngủ ở bên thân thể của cô, ôm lấy cô tiến vào giấc ngủ.

Thật ra Tri Hoan buồn ngủ rất nồng, bởi vì vốn đã mệt, huống chi lại mệt mỏi đến mức tận cùng.

Chỉ là sau khi tắt đèn cả phòng hắc ám đánh úp lại, cô bỗng nhiên nhận không được ngủ tới.

Nếu lúc trước không phải âm kém dương sai, nếu lúc trước anh ngủ là một cô gái khác.

Có phải anh cũng sẽ đối với một người phụ nữ khác giống như đối với cô, không sai chút nào không?

Ý niệm này vòng vo chuyển ở trong đầu cô, cô vẫn là mơ mơ màng màng rất nhanh ngủ đi.

Có vài vấn đề, suy nghĩ sâu xa hơn nữa cũng nghĩ không ra kết quả, bởi vì nếu vĩnh viễn sẽ không phát sinh, rồi rắc rối hơn nữa cũng chỉ là lo sợ không đầu.

Huống chi, hiện tại cô, cũng hoàn toàn không muốn nhìn thấy loại phát sinh nếu này.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 420: Không Bao Giờ Muốn Ngủ Với Anh Nữa! 1

Editor: May

Nhưng --

Nếu đã xảy ra thì sao?

.....

Mặc Thời Khiêm muốn rời giường đi làm, tự nhiên liền tỉnh dậy rất sớm.

Khi mở mắt ra, khuôn mặt trắng nõn ngây thơ tựa vào ngực anh ánh vào mi mắt, lông mi dài mà tinh mịn, giống một loạt cây quạt nhỏ dày rậm, tóc dài đậm màu phớt tán ở trên gối đầu, lười biếng xinh đẹp.

Cô ngủ thật sự sâu, không hề phòng bị.

Người đàn ông khởi động khuỷu tay nhìn trong chốc lát, đáy mắt đột nhiên xẹt qua một chút xúc động ác liệt, vươn tay nắm cái mũi của cô, sau đó cúi người hôn cô, đoạt đi hô hấp của cô.

Không có cách nào hô hấp, Tri Hoan tự nhiên bị nháo tỉnh.

Tối hôm qua ngủ muộn, cho nên buổi sáng cô vẫn là ngủ say, khi vừa tỉnh có chút ngây thơ, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Đội đáy mắt mông lung rút đi, chống lại con ngươi đen mang theo ý cười của người đàn ông, nghe giọng nói trầm thấp của anh chậm rì rì nói, "Anh đi làm, giữa trưa bảo An Kha đưa em tới ăn cơm với anh."

Anh chính là cố ý đánh thức cô?

Tức giận rời giường của Tri Hoan lên dâng lên một chút, như mèo dựng lông. "Sao anh lại chán ghét như vậy? Muốn em ăn cơm với anh gửi tin nhắn cho em là được rồi, buổi tối không cho người ngủ, buổi sáng cũng nói nhao nhao ồn ào, phiền muốn chết, lần sau không bao giờ muốn cùng ngủ với anh nữa."

Mặc Thời Khiêm vốn là cảm thấy bộ dáng cô ngẫu nhiên dựng lông thực đáng yêu, chờ khi nghe được một câu cuối cùng, ánh mắt lập tức nguy hiểm híp lại, "Em nói cái gì, nói lại lần nữa xem?"

Còn hung cô?

Tri Hoan tức giận đến khuôn mặt đỏ bừng, tức giận nói, "Không bao giờ muốn ngủ với anh nữa!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 421: Không Bao Giờ Muốn Ngủ Với Anh Nữa 2

Editor: May

Người đàn ông thấp mắt nhìn chăm chăm cô, trên môi mòng tăng thêm vài phần cười nhàn nhạt lại nguy hiểm, tiếng nói sáng sớm ép tới đặc biệt thấp, "Sau này em còn có ngủ với anh không?"

Này rõ ràng đã muốn là ngủ khí uy hiếp.

"Không cùng... ưm "

Cô còn chưa nói xong, đã bị người đàn ông hung hăng hôn trụ.

Tiếp đó, Mặc Thời Khiêm lần thân mà lên, thân thể mạnh mẽ mà trầm trọng bao trùm lên cô, thuận thế cầm lấy hai tay cô giờ lên muốn đẩy anh lại, đặt ở trên gối đầu.

Cuối cùng, mới nhìn xuống cô gái dưới thân từ trên cao, chứa đựng độ cong nhàn nhạt, "Cùng hay là không cùng?"

Sao trước kia cô lại chưa từng phát hiện qua, trong xương người đàn ông này còn có một mặt ác liệt như vậy chứ.

Ý tứ này của anh hiển nhiên là, không cùng liền không cần ngủ.

Ép buộc hơn nửa đêm còn chưa đủ, anh còn thật không sợ hư thận?

Thật ra Tri Hoan rất muốn không sợ chết nói một câu cô sẽ không cùng, có gan thì cùng cô làm một buổi sáng đừng đi làm.

Có thể tưởng tượng anh có tinh lực kia... Cô cũng không chịu nổi.

Lại đến cô thật sự không cần xuống giường đi đường.

Cô bấu môi, lẩm bẩm nói, "Anh thật phiền, nhanh đi làm đi, em mệt muốn chết."

Hiển nhiên người đàn ông cũng không hài lòng, thản nhiên nói, "Trả lời xong có thể ngủ."

"Nếu em không trả lời, anh sẽ không cho em ngủ sao?"

Mặc Thời Khiêm nghe vậy liền cười cười, vươn một bàn tay ra vuốt ve lên hai má của cô, mắt tối đen nhìn chăm chăm ánh mắt của cô, cúi đầu nói, "Đáp án anh muốn lấy được, liền nhất định phải có được, em hiểu, hửm?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 422: Ngoan, Tiếp Tục Ngủ 1

Editor: May

Tri Hoan nhìn ánh mắt anh, có vài giây thất thần.

Cuối cùng, cô giãy dụa muốn rút tay mình ra, cuối cùng vẫn là cắn môi nói, "Nếu anh không để cho em ngủ, em thật sự không ngủ với anh nữa."

Độ cong trên môi người đàn ông mới xem như hơi chút vừa lòng.

Anh cúi đầu hôn hôn cánh môi của cô, "Ngoan, tiếp tục ngủ."

Nói xong câu đó, mới đứng lên từ trên thân thể của cô, thuận tay dịch tốt chăn một lần nữa.

Lúc người đàn ông xuống giường, tay bị người trên giường kéo lại.

Anh xoay người, cúi đầu nhìn cô.

Hôm nay là trời nắng, ánh mặt trời vào ngày đông luôn thực ấm áp.

Bức màn không có kéo, ánh nắng màu vàng giống như phủ lên một tầng viền vàng cho người đàn ông cao lớn, tuấn mỹ như thần hề.

"Kéo bức màn lên, còn có, em muốn ăn bánh bao nhỏ, anh đi dưới lầu mua cho em, hâm nóng, em dậy sẽ ăn."

Mặc Thời Khiêm nhìn bộ dáng xinh đẹp của cô, môi mông gọi lên, nhiễm lên hương vị sủng nịch, "Đã biết."

Nhìn không được lại duỗi tay nheo nheo khuôn mặt mềm mại của cô, lúc này mới kéo bức màn lên, mặc quần áo lên liền chuẩn bị trực tiếp ra cửa.

Tri Hoan đột nhiên nhớ tới cái gì đó, khẽ ho một tiếng gọi anh lại, "Mặc Thời Khiêm."

"Hửm?"

"Trong phòng tắm có... đồ dùng rửa mặt của anh, anh không cần về công ty mới rửa mặt."

Đuôi lông mày Mặc Thời Khiêm hơi nhướng lên một chút, tựa tiểu phi tiểu nhìn cô, "Em mua khi nào?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 423: Ngoan, Tiếp Tục Ngủ 2

Editor: May

Cô chỉ là lúc đi dạo trung tâm thương mại, nghĩ để ngựa vạ nhất, cho nên mới thuận tiện mua một bộ rửa mặt...

Hiện tại biến thành giống như thật ra cô ước gì anh ngủ ở nơi này, ngay cả đồ dùng rửa mặt đều chuẩn bị tốt lắm.

Tri Hoan phụng phịu, "Lúc mua cho bản thân em thuận tiện cũng mua cho anh một bộ, anh còn không đi lấy, quấy rầy em bỏ sung giấc ngủ, chán ghét muốn chết."

Dứt lời liền kéo chăn che qua đầu, không hề để ý đến anh.

Mặc Thời Khiêm lộn trở lại phòng tắm, đóng cửa rửa mặt.

Chờ trở ra mới phát hiện cô không chỉ có mua đồ dùng rửa mặt bàn chải đánh răng khăn mặt, ngay cả dao cạo râu, mấy thứ nước cạo râu này cũng đều mua xong, đều là hoàn toàn mùi đồ mới, chính tề đặt ở một góc.

Mặc Thời Khiêm nâng mắt nhìn bồn rửa mặt nhỏ gương sạch sẽ.

Anh kéo môi một cái, đáy mắt sâu thẳm như giếng cổ chậm rãi chứa đầy ý cười nồng đậm.

.....

Sau khi Tri Hoan ngủ đủ liền thức dậy, ăn bánh bao nóng và sữa người đàn ông mua cho cô, mới đột nhiên nhớ đến...

Vì sao cô phải ngủ với anh?

Bọn họ vốn không ngủ cùng nhau, tối hôm qua mới là ngoại lệ...

Nói một câu như vậy, quả thực chính là chui đầu vô lưới.

.....

Vốn Mặc Thời Khiêm có ý tứ để cô dọn về biệt thự, tuy rằng là chính cô phạm ngu xuẩn để cho anh cơ hội có thừa, nhưng lời nói đã muốn phóng ra ngoài, huống chi cô đối với chuyện dọn về cũng không có nhiều bài xích.

Hơn nữa anh bởi vì quan tâm cô, chạy qua lại thực phiền toái.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 424: Tiệc Tối

Editor: May

Trì Hoan vốn là muốn đáp ứng, nhưng ngẫm lại lại sửa miệng lại, "Chờ tham gia tiệc đêm đó xong, em mới dọn trở về đi."

Mặc Thời Khiêm nhìn cô trong chốc lát, chỉ nói một chữ được.

.....

Tiệc tối là năm ngày sau, ngày đó rơi mưa thực lớn.

Mặc Thời Khiêm đi nhà trọ đón cô, sau đó hai người cùng nhau lái xe đi nhà Larry dự tiệc tối ở biệt thự --

Nói là tiệc tối, thật ra cũng chỉ là nhà Larry vì chuyện tình hợp tác mở tiệc chiêu đãi Laurence.

Biệt thự ở vùng ngoại thành.

Xe Gus màu đen dừng ở bãi đỗ xe của biệt thự, người đàn ông xuống xe trước, chống một cây dù màu đen lớn thay cô gái kéo cửa ghế xe sau ra, lúc Trì Hoan giẫm giày cao gót xuống dưới, mới trong lúc vô ý thấy rõ chiếc xe đi theo phía sau xe của bọn họ là Lamborghini.

Quả nhiên, cửa xe ghế điều khiển bị đẩy ra, người đàn ông tuấn mỹ ôn nhuận chống một cây dù màu lam, cũng xuống xe.

Mặc Tây Cố cúi đầu nhìn cô gái mặc áo khoác màu nude, được người đàn ông cao lớn lạnh lùng cẩn thận bảo hộ ở dưới dù, khi nhìn rõ bộ dáng của anh thì sững sốt, giật mình ngây ngốc vài giây.

Anh ta nhắc môi lên, cười nhạt lên tiếng, "Trì Hoan."

Tiếng mưa rơi vốn liên tích tí tách tí tách, dừng ở trên dù bung cũng có một loại âm thanh khác.

Mặc Thời Khiêm nghe giọng nói này, mới nghiêng người nhìn người đàn ông đứng ở bên xe chiều cao không chênh lệch với anh bao nhiêu.

Thời gian trôi qua không lâu, nhưng Mặc Tây Cố tựa hồ là thay đổi không ít.

Trong xương anh ta càng thêm lạnh lùng lạnh thấu xương, nhưng trên mặt lại bộc phát lạnh nhạt có vẻ ôn hòa, càng ngày càng giống quý công tử căng lãnh nhẹ nhàng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 425: Tiệc Tối 2

Editor: May

Mặc Thời Khiêm híp mắt, hơi hơi gật đầu, cũng thân nhiên ra tiếng, "Mặc thiếu."

Mặc Tây Cổ đáp lại một nụ cười nhạt, "Mặc tổng."

Tri Hoan cũng lộ ra một mỉm cười lễ tiết với anh ta.

Tuy rằng cô không biết vì sao đơn độc mở tiệc tối chiêu đãi Laurence, Mặc Tây Cổ lại xuất hiện, nhưng cô cũng không hỏi nhiều vào lúc này.

Mặc Thời Khiêm một tay bung dù, tay kia thì ôm thắt lưng Tri Hoan, hai người đi ở phía trước.

Mặc Tây Cổ thân sĩ đi theo phía sau bọn họ.

Anh ta một tay che dù, tay kia thì cầm ở túi quần tây, giày da màu đen giẫm đường đá cuội, lẳng lặng nhìn bóng dáng bọn họ.

Xem như mất đi sao?

Anh chưa từng cảm thấy chính mình yêu Tri Hoan, cũng tựa hồ chưa bao giờ từng có cảm giác rất sâu khắc với cô.

Chỉ là từ sau khi cô biến mất ở trong cuộc sống của anh, anh liền hư không lợi hại.

Anh cũng chỉ cảm thấy không quen, người ở trước mặt anh nói nhao nhao ồn ào bốn năm đột nhiên không thấy, là ai đều sẽ không quen.

Anh chưa bao giờ có ý suy nghĩ đến cô, cũng càng thêm không có cô ý đi quên.

Vốn tưởng rằng sẽ theo thời gian mà phai nhạt, nhưng bộ dáng của cô lại theo thời gian trôi qua càng phát ra rõ ràng.

Ngay cả những giọng nói và dáng điệu chưa từng lưu ý qua, đều ở trong lúc anh không lưu ý, sôi nổi ở trước mắt anh.

Bữa tiệc này là Mặc phu nhân bảo anh tới đây gặp mặt với chủ tịch Clod-Summer, về sau nếu có cơ hội hợp tác sẽ dễ nói chuyện, anh vốn là không muốn đến, cơ hội Mặc thị và Clod-Summer hợp tác cũng không nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 426: Không Phải Con Vẫn Nhớ Thương Cô Ta Sao? 1

Editor: May

Sau đó Mặc phu nhân còn có ý vô tình nói ra một câu, Tri Hoan sẽ đi.

Ước chừng là thấy anh ngần ra, vì thế lại cười nhạt bổ sung một câu, "Laurence vì chia rẽ Tri Hoan và Mặc Thời Khiêm, sai người giết Tri An ở trong ngục giam... không phải con vẫn nhớ thương cô ta sao, nếu cô ta lại chịu ủy khuất gì, con còn có cơ hội cứu mỹ nhân."

Lúc ấy anh không nói chuyện.

Nhưng hôm nay vẫn là ma xui quỷ khiến lái xe tới đây.

Anh thấy rõ tất cả, khi Mặc Thời Khiêm kéo mở cửa xe để cho cô xuống xe, cô ngẩng đầu tự nhiên mà nở nụ cười với người đàn ông kia, lại tự nhiên mà giờ tay đặt tay vào lòng bàn tay anh ta.

Trong ánh mắt là tin cậy toàn tâm toàn ý mà phụ nữ luôn rơi vào trong tình yêu mới có.

Mà tin cậy này làm cho anh ghen tị.

Dù là lúc theo đuổi anh, hay là một tháng ngắn ngủn bọn họ định ra ngày kết hôn, ánh mắt cô nhìn anh từng có các loại cảm xúc, nhưng duy chỉ chưa từng có tin cậy như vậy.

Ba Mặc Thời Khiêm sai người giết ba cô, cho dù là như vậy, cô cũng vẫn muốn ở cùng với anh ta?

Liền yêu như vậy sao?

Nếu đêm đó anh nhìn xuống, ở khi cô điện thoại cho anh liền đi ra cửa tìm cô --

Hiện tại cô đã muốn là vợ của anh.

Trên mặt anh lạnh nhạt, nhưng đáy lòng là trống rỗng khuếch trương và ghen tị, giống như một cái móng vuốt không ngừng gãi trái tim anh, sau đó miệng vết thương lại bị rút vào chua xót.

Còn chưa bước vào phòng ỏ, Beth liền từ bên trong đi ra đón, cô ta vẫn là giống như treo nụ cười ở trên mặt, "Chị Trì Hoan, các người đến đây đi, mau vào mau vào, bị mưa xối sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 427: Không Phải Con Vẫn Nhớ Thương Cô Ta Sao? 2

Editor: May

Mặc Thời Khiêm thu hồi dù, tiện tay đưa cho người giúp việc bên cạnh, hoàn toàn không tiếp lời.

Vẫn là Trì Hoan thân nhiên trở về một câu, "Không có."

Phía sau, Mặc Tây Cổ cũng từ từ đi đến.

Beth cũng là mỉm cười ngọt ngào, "Di, Mặc thiếu, anh cũng đến, các người là đúng dịp gặp gỡ hay là hẹn cùng đi vậy?"

Một hàng ba người đều là một bộ dáng thân nhiên, sau khi Mặc Tây Cổ thu hồi dù đến đưa cho người giúp việc, cười nhạt trả lời Beth, "Đúng dịp gặp."

"À à, kia thật đúng là trùng hợp, các người mau vào đi, bên ngoài lạnh lẽo."

Mặc Thời Khiêm nắm Trì Hoan vào cửa.

Beth ước chừng cũng là nhìn ra hai người bọn họ đều lạnh lùng thân nhiên với cô, vì thế đi theo ở phía sau Mặc Tây Cổ đáp lời, "Mặc thiếu, hóa ra anh suất như vậy a, tôi chỉ biết là anh là bạn trai trước của chị Trì Hoan, hóa ra anh cũng suất như vậy, thực hâm mộ chị Trì Hoan, hai người bạn trai đều suất như vậy..."

Một câu nói còn chưa dứt lời, ánh mắt liền đọng lên tầm mắt ác lạnh bắn tới của người đàn ông.

Cô ta cả kinh, lập tức che kín miệng mình, áy náy nói với Trì Hoan, "Thực xin lỗi chị Trì Hoan, em nói lỡ lời."

Trì Hoan nhìn bộ dáng đáng thương sờ sờ của cô ta, không biết cô ta là thật thiếu dây thần kinh hay là giả vờ, cô lại nhìn Mặc Tây Cổ trầm mặc không nói, vẫn là hỏi ra, "Lại nói tiếp, trước khi tôi đến sao các người không nói cho tôi biết, Mặc thiếu cũng sẽ tới đây?"

Không phải nói một mình mở tiệc chiêu đãi Laurence sao?

Cho dù còn có những người khác, cũng có thể là những người khác của gia tộc Laurence, Mặc Tây Cổ với bọn họ là cực kỳ xa.

Beth vội vàng trả lời, "À à, là như vậy, Mặc phu nhân và mẹ ở trên làm ăn qua lại rất nhiều, quan hệ cá nhân cũng rất tốt, cộc hợp tác này Mặc thị cũng khả năng sẽ tham dự, vốn là mời Mặc phu nhân, nhưng Mặc phu nhân có thể hy vọng Mặc thiếu cùng chủ tịch Clod-Summer bồi dưỡng chút giao tình, cho nên mới đề anh ấy tới đây."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 428: Chuyện Quá Khứ

Editor: May

Cuối cùng, cô ta lại thật cẩn thận hỏi, "Chị Trì Hoan, chị không ngại Mặc thiếu ở đây chứ?"

Tri Hoan kéo ra vài phần tươi cười nhạt, "Chúng tôi đã muốn là chuyện quá khứ, hơn nữa lúc trước còn suýt hợp tác làm đại diện phát ngôn, không có gì phải để ý."

Beth cười nói, "Vậy là tốt rồi."

Ngoại trừ Beth, đứng dậy tiếp đón bọn họ là Larry tiên sinh.

Nếu nói Laurence là một thân không giận tự uy tuyệt đối cường thế, khí tràng góc cạnh rơi đến thâm thấu uy nghiêm của người bề trên, không cần thần sắc nghiêm nghị gì, thậm chí là hòa ái không nói một lời, đều có thể khiến cho người cảm giác áp bách mãnh liệt.

Như vậy Larry tiên sinh chính là tộc hoi mập nụ cười chân thành, bạn tưởng tượng không ra bộ dáng ông ta phát giận.

Nhưng Tri Hoan ở vòng giải trí giao thiệp không ít người làm ăn nhà đầu tư, loại thương nhân nhìn quen thuộc này, nhưng đều là là cười mặt phật tiểu lí tàng đao.

Ông ta chính là ép khô máu của bạn, cũng vẫn là vẻ mặt tươi cười này.

Chỉ là bọn họ ở trong cuộc sống cũng xác thực có thể là tính tình tốt, dù sao lần đầu tiên khi cô gặp người đàn ông này, liền cảm thấy Larry phu nhân trong trẻo nhưng lạnh lùng lại không nói cười tùy tiện, loại tính tình tốt này thật sự thích hợp làm người đàn ông của bà ta nhất.

"Lần trước phu nhân tôi bị thương còn chưa có khỏi hẳn, gần đây vẫn nằm trên giường tĩnh dưỡng, đợi lát nữa khi sắp ăn cơm tôi lại đi dẫn bà ấy xuống dưới."

Tri Hoan nghe vậy, vẫn là mím môi, cúi mặt mày xuống.

Mặc Tây Cổ quét mắt nhìn phòng khách, lên tiếng thân nhiên hỏi, "Laurence tiên sinh còn chưa tới sao?"

Larry tiên sinh làm thủ thế mời, mời bọn họ ngồi xuống, sau đó mới xin lỗi nói, "Tôi vừa mới nhận được điện thoại, Laurence tiên sinh bên kia bởi vì nguyên nhân máy bay chậm trễ hành trình, vừa mới lên máy bay chưa bao lâu, có thể phải đợi khi ngày mai hứng đông mới có thể đến thành phố Lan."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 429: Chuyện Quá Khứ 2

Tri Hoan nghe vậy liền nhú mày, sau đó nghiêng người nhìn người đàn ông bên cạnh mình.

Anh đang tiếp nhận trà người hầu bưng tới, mặt tuấn mỹ cũng không có dao động gì, cũng không có biểu tình ngoài ý muốn nào.

Cô đầu tiên là hoang mang, nhưng lập tức phản ứng kịp.

Mặc kệ nói như thế nào, Laurence là chủ tịch Clod-Summer, mà anh là tổng tài khu châu Á, hành trình Laurence có biến, anh khẳng định là biết được.

Lúc này cũng không nói cái gì, cũng tiếp nhận trà người hầu đưa qua, thổi hai cái, để lại ở trên bàn trà phía trước.

Larry tiên sinh cùng Mặc Thời Khiêm và Mặc Tây Cổ trò chuyện câu được câu không, tuy rằng cũng không quá quen, nhưng đều là người hành tẩu thương trường, khách sáo nói chuyện phiếm tự nhiên đều sẽ biết, cũng coi là trò chuyện vui vẻ.

"Hoan Hoan, " Larry tiên sinh đột nhiên nhìn về phía Tri Hoan, mặt mang mỉm cười, trong giọng nói có vài phần khẩn cầu, "Mẹ cháu vừa thay thuốc, cháu có thể đi lên gọi bà ấy xuống dưới ăn cơm hay không?"

Tri Hoan vốn nắm ly trà, đang chậm rãi uống trà, nghe vậy ngẩng đầu nhìn về phía ông ta, một hồi lâu sau cũng không nói gì.

Qua ước chừng vài giây, cô vẫn là buông ly đứng dậy, thân nhiên nói, "Được rồi, chỉ là tôi không biết phòng ngủ hai vị là gian nào."

Larry tiên sinh vội vàng cười trả lời, "Gian thứ ba bên tay trái lầu hai, chính là phòng ngủ chính."

Tri Hoan cúi đầu liếc mắt nhìn người đàn ông một cái, mím môi nói, "Vậy tôi đi lên một lát."

Mặc Thời Khiêm nhéo nhéo tay rũ xuống của cô, không nói thêm cái gì, "Ừ."

.....

Tri Hoan lên lầu hai.

Queo đến gian phòng thứ ba bên trái, dừng lại, giơ tay gõ cửa.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 430: Hy Vọng Tương Lai Của Con Là Hạnh Phúc 1

Bên trong vang lên giọng nói lạnh lùng của người phụ nữ, "Vào đi."

Cô đẩy cửa ra, nhưng không có đi vào, chính là đứng ở cửa.

Larry phu nhân ước chừng là vừa thay đổi thân quần áo, tuy rằng là phụ nữ hơn bốn mươi hơn tuổi, nhưng dáng người vẫn đang bảo trì rất khá, đường cong rõ ràng, vẫn xứng với từ gọi cảm --

Tuy rằng bà ta mặc cơ bản đều là kiểu đơn giản của nữ cường nhân.

Tựa hồ là cảm ứng được cái gì đó, Larry phu nhân đang trang điểm quay đầu, nhìn đến Tri Hoan đứng ở cửa.

"Chồng bà bảo tôi mời bà dùng cơm tối, phu nhân, trang điểm xong nếu không còn chuyện gì, mời bà xuống lầu."

Nói xong câu đó, cô liền xoay người chuẩn bị rời đi.

"Hoan Hoan." Tri Hoan ngừng bước chân, quay đầu nhìn bà ta, "Phu nhân còn có việc sao?"

Larry phu nhân nhìn cô, thờ dãi, hỏi, "Ồ trong lòng con, có phải ta là một người mẹ đặc biệt không xứng chức hay không?"

Tri Hoan mỉm cười, "Vấn đề này, tôi từng nghĩ, bà đến hỏi Larry tiểu thư, đáp án có được có thể càng thêm đúng trọng tâm."

Mặc dù biết đáp án của cô sẽ trực tiếp chói tai, nhưng những lời này vẫn là làm cho sắc mặt Larry phu nhân đổi đổi.

Ý tứ trong lời nói này, là bà ta hoàn toàn chưa từng đảm nhiệm qua nhân vật mẹ này, càng chưa nói tới cái gì gọi là xứng chức.

"Hoan Hoan," Larry phu nhân lặng im vài giây, "Mặc kệ con có tin hay không, con là con gái của tôi, có lẽ ta là một người mẹ ích kỷ và không có trách nhiệm, nhưng ta vẫn là hy vọng tương lai của con là hạnh phúc."

Ánh sáng trong phòng ngủ thực sáng ngời.

Tri Hoan nhìn cô trong chốc lát, kéo kéo môi, phun ra hai chữ không có ý nghĩa thực tế, "Cám ơn."

Nói xong, cô đã đi xuống lầu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 431: Hy Vọng Tương Lai Của Con Là Hạnh Phúc 2

Editor: May

Larry tiên sinh và Beth đã muốn tiếp đón Mạc Tây Cố đi phòng ăn nhập tọa rồi.

Mặc Thời Khiêm thân nhiên nói câu chờ Tri Hoan xuống dưới, Larry tiên sinh cười trên gheo câu người trẻ tuổi nói yêu đương chính là dính ngấy, vốn không có cường cầu, để cho anh một mình ngồi ở phòng khách chờ.

Người đàn ông một tay nhắc ly trà, nhìn mặt nước trà dâng lên hơi nước màu trắng.

Tựa hồ đang xuất thần, lại giống như suy nghĩ việc gì.

Thăng đến trên cầu thang vang lên tiếng bước chân, anh ngẩng đầu nhìn qua, quả nhiên nhìn thấy thân ảnh cô gái nhỏ thấp đầu chậm rãi đi xuống, anh liền đứng dậy đi qua.

Thăng đến trước mặt có người ngăn trở đường đi, Trì Hoan mới kinh ngạc dừng bước, ngẩng đầu, thấy mặt tuấn mỹ của người đàn ông.

Người đàn ông cao lớn một tay sáp nhập vào túi quần, một tay vuốt đầu của cô, "Đi ăn cơm."

"Laurence là thật máy bay chậm trễ, hay là ông ta hoàn toàn không tính đến?"

Cô không quá tin tưởng đường đường chủ tịch Clod-Summer sẽ xuất hiện máy bay chậm trễ... Còn là tình huống mười mấy tiếng, làm ra sai lầm như vậy thủ hạ trợ lý của ông ta phỏng chừng không cần lẫn lộn.

Hơn nữa cho dù chậm trễ, lấy tài lực của gia tộc Laurence, hoàn toàn có thể dùng máy bay tư nhân bay đến.

Mặc Thời Khiêm thân nhiên nói, "Ông ta sẽ không đến."

Tuy rằng là đáp án bên trong dự kiến, nhưng..

"Em không rõ."

Người đàn ông chính là giống như thuận miệng không chút để ý giải thích, "Cho dù Clod-Summer muốn nói chuyện hợp tác với bọn họ, cũng sẽ không phải là chủ tịch tự mình xuất hiện, huống chi hiện tại tập đoàn đã muốn cơ bản giao cho con của ông ta quản, lần này ông ta hẳn là phái những người khác tới đây, làm thời chậm trễ."

"À... vậy chúng ta tới làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 432: Anh Sẽ Giải Quyết

Editor: May

Ban đầu cô cũng không biết anh mang cô tới đây là muốn làm gì.

Hiện tại Laurence không tới, cô liền càng không biết.

Anh sùng nịch thấp giọng nói, "Em ăn cơm là tốt rồi, những chuyện khác anh sẽ giải quyết."

"Vậy được rồi."

Chờ bọn họ nói xong chuẩn bị đi nhà ăn, Larry giẫm bước đi xuống dưới.

Bà ta nhìn động tác qua lại của bọn họ, ánh mắt phức tạp.

.....

Bữa tối thực phong phú, toàn bộ quá trình nhìn qua cũng thực hòa hợp.

Ngoại trừ Mặc Thời Khiêm tích chữ như vàng, người khác tìm anh nói chuyện anh mới không mặn không nhạt hỏi một câu.

Beth thân thiện nhất, Larry tiên sinh thực hay nói.

Mặc Tây Cố là điển hình quý công tử điển xuất giao tiếp, tuy rằng chưa nói tới nhiệt tình, nhưng là không lạnh nhạt, ít nhất sẽ không xuất hiện tẻ ngắt.

Larry phu nhân nói không nhiều lắm, nhưng thường thường cũng sẽ tán gẫu vài câu với Mặc Tây Cố, Larry tiên sinh, Beth, thậm chí là Mặc Thời Khiêm, nói đều là chuyện trên thương trường.

Trì Hoan vốn không phải tính tình lạnh lùng, bình thường lúc cô và Mặc Thời Khiêm hai người cùng nhau ăn cơm, người đàn ông còn nói cô giống một tiểu Ma Tước lú rú --

Đương nhiên, nếu cô thật sự không rên một tiếng im lặng xuống, anh lại cảm thấy kia cũng sẽ không đúng.

Lúc này ngồi ở trên bàn cơm, cô liền im lặng gần như chỉ có tiếng vang ăn rất nhỏ.

.....

Sau khi ăn xong, vừa uống trà vừa ngồi ở trên sofa nói chuyện phiếm.

Trời cơ bản đã muốn tối xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 433: Anh Sẽ Giải Quyết 2

Trì Hoan nắm ly trà, có chút lo lắng nhìn mưa ngoài cửa sổ chẳng những không có dấu hiệu ngừng lại ngược lại rơi càng lúc càng lớn, hai ba ngày gần đây đều là ngày mưa.

Mưa nhỏ cũng ít, vẫn là tiếng mưa rơi tí tách tí tách, thậm chí là tiếng sấm mưa to hỗn loạn.

Hiện tại, tiếng sấm dần dần thật to to nhỏ nhỏ nổi lên bốn phía.

Larry tiên sinh dần dần mở miệng, "Thật sự rất có lỗi, vốn mời mấy vị tới đây chủ yếu vẫn là vì Laurence tiên sinh, nhưng lần này không chạm mặt được, ngược lại gặp phải thời tiết xấu này, hôm nay mưa lại lớn, lái xe cũng không an toàn, nếu mấy vị không chê, không bằng đêm nay liền ở chỗ này đi? Vừa vận buổi sáng ngày mai Laurence tiên sinh sẽ đến, các người cũng không cần lại đi một chuyến."

Mặc Tây Cổ nhìn màn mưa tối như mực ngoài cửa sổ, thản nhiên lên tiếng, "Tiện sao?"

"Tiện tự nhiên là tiện, biệt thự này chúng tôi mua cũng chỉ là ngẫu nhiên tới đây ở, không khác gì ở khách sạn lắm, tuy rằng không phải là tiện nhất, nhưng nhu cầu chấp nhận ngủ một đêm vẫn là không thiếu."

Mặc Tây Cổ bưng trà, thanh thanh thản nhiên nói, "Tôi tùy ý, nếu tiện ở một đêm cũng không sao."

Larry tiên sinh lập tức nhìn về phía Mặc Thời Khiêm và Trì Hoan, "Chúng tôi cũng chuẩn bị phòng khách dành cho hai người, đều là mới, lúc trước phòng này cũng chưa từng ở qua, hai vị muốn cũng lưu lại ở một đêm, chờ giữa trưa ngày mai cùng nhau ăn cơm trưa với Laurence tiên sinh, hoặc là thời tiết tốt mới trở về hay không."

Trì Hoan nhú mày, mở miệng đã muốn cự tuyệt.

Cô vốn không thích ngủ ở địa phương xa lạ, hướng chỉ còn là ở nơi này.

Không đợi cô lên tiếng, Larry phu nhân cũng lên tiếng khuyên nhủ theo, "Hoan Hoan, bên ngoài rơi mưa lớn như vậy, sấm sét cũng không biết khi nào mới ngừng lại, con và Mặc tổng lái xe trở về rất nguy hiểm, hơn nữa ta xem dự báo thời tiết nói, có thể sẽ có mưa tuyết..."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 434: Ở Lại 1

Editor: May

Trì Hoan không lên tiếng, cô nghiêng đầu nhìn Mặc Thời Khiêm ngồi ở bên cạnh chính mình, dùng ánh mắt hỏi.

Người đàn ông nắm tay nhu nhược không có xương của cô, không chút để ý thờơ thối.

Thấy cô nhìn qua, Mặc Thời Khiêm cười nhạt với cô, lấy giọng điệu thương lượng nói, "Vận buổi sáng ngày mai chúng tôi sẽ trở về, hừm?"

Biểu tình của cô không quá tình nguyện.

Nhưng anh nói như vậy, cuối cùng cô cũng vẫn là không có lên tiếng tỏ vẻ phản đối.

Larry tiên sinh tựa hồ thực vui vẻ với chuyện bọn họ chịu lưu lại qua đêm, ngừng đầu nói với Beth, "Beth, con trước dẫn bọn họ nhìn xem phòng, xem còn có cái gì thiếu hoặc là không hài lòng hay không, để cho người hầu thay đổi."

Beth cười đến ngọt ngào, "Được."

Lập tức liền đứng dậy, ở phía trước dẫn đường cho bọn họ.

Phòng Mạc Tây Cổ ở lầu hai, nói cách khác ở một tầng với phòng ngủ chính của Larry phu nhân, chẳng qua là gian phòng tận cùng bên trong bên phải kia.

Phòng Trì Hoan và Mạc Thời Khiêm ở lầu ba, rất lớn.

Beth thay bọn họ đẩy cửa ra, cười tủm tỉm nói, "Ngoại trừ phòng ngủ của ba mẹ em, gian phòng này là phòng lớn nhất trong toàn bộ biệt thự, giường cũng là hai người, các người vào xem còn có cái gì thiếu không."

Trì Hoan đi vào trước.

Mạc Thời Khiêm đứng ở cửa, tuy rằng anh không mập, nhưng một người đàn ông khổ người mét tám đứng ở bên trong cơ bản liền chặn đường.

Hiển nhiên là không có ý tứ chuẩn bị để cho cô đi vào.

Anh cúi đầu liếc mắt nhìn Beth một cái, thân nhiên nói, "Nếu cần gì lát nữa đi xuống dưới lấy, không nhọc Larry tiểu thư lo lắng, cô đi xem Mạc thiếu có cần gì không đi."

Dứt lời xoay người vào cửa, hơn nữa thuận tay đóng cửa lại.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mạc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 435: Ở Lại 2

Editor: May

Trực tiếp đã nhốt Beth ở ngoài cửa.

Trên hành lang yên tĩnh.

Beth nhìn cửa gắt gao đóng lại ở trước mặt cô ta, tươi cười ngọt ngào trên mặt liền không còn sót lại chút gì, vặn vẹo đến âm lãnh.

Cô vẫn cái gì cũng chưa làm, người đàn ông này liền không cho nửa điểm hòa nhadx.

A, cô ngược lại muốn nhìn, qua đêm nay, bọn họ sẽ tiếp tục ngọt ngào như thế nào.

.....

Trong phòng, Mạc Thời Khiêm nhìn cô gái kéo bức màn ra đứng ở trước cửa sổ sát đất nhìn ngoài cửa sổ, đi qua ôm lấy cô từ phía sau.

Anh cúi đầu, dùng cằm cọ khuôn mặt mềm mại của cô, ở bên tai cô trầm thấp nói, "Không thích nơi này như vậy, vừa rồi sao không nói muốn đi?"

Trì Hoan vươn tay muốn đi gỡ cánh tay người đàn ông ôm ở trên lưng mình ra.

Nhưng ở trên chuyện khí lực này, cho tới bây giờ cô cũng không phải là đối thủ của anh.

Gỡ nửa ngày anh cũng không chút sút mẻ.

Cô tức giận nói, "Buông ra, anh siết đau em."

Đau ngược lại không đau, nhưng cô thật là có chút buồn bực.

Mặc Thời Khiêm không nói chuyện, đương nhiên, anh cũng không buông tay.

Tri Hoan gỡ nửa ngày cũng không gỡ được, đành phải thôi, quay đầu nhìn mặt tuấn mỹ của người đàn ông, "Vốn tiệc tối em cũng không muốn đến, cùng nhau ăn cơm thì thôi, vì sao còn ở chỗ này qua đêm?"

Đôi mắt cô mở rất lớn, nhìn qua liền tức đỏ đỏ.

Cô không lên tiếng phản đối, là bản khoán anh làm việc có cân nhắc cùng mục đích của anh, cho nên không phá đài của anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 436: Xem Phim 1

Editor: May

Nhưng anh lại chưa từng nói với cô.

Người đàn ông nâng cằm lên, chỉ chỉ ngoài cửa sổ, thản nhiên hỏi, "Thấy được không?"

Tri Hoan mặc danh kỳ diệu, "Cái gì?"

Trong biệt thự có rất nhiều đèn sáng, ở trong màn mưa tối như mực, có vẻ đặc biệt mờ mịt lung.

Trong trời đông giá rét ở đây, cũng có loại hiu quạnh cô lãnh nói không nên lời.

Anh nhẹ nhàng băng quơ nói, "Mưa rất lớn, vừa sét đánh lại tia chớp, hơn nữa buổi tối nhiệt độ thấp, mặt đường có thể sẽ kết băng, lái xe thực dễ dàng gặp chuyện không may."

Tri Hoan, "..."

Cô bấu môi, "Còn không bằng khắp em ở nhà xem phim kinh dị."

Người đàn ông nhướn mày, "Em còn xem?"

Anh nghĩ đến sau lần đó, cô hẳn là có tự mình hiểu lấy.

Nghiêng mắt liếc nhìn cô một cái, "Em đừng hy vọng anh lại cùng nhau xem với em."

So sánh với phim kinh dị, nhìn cô càng thêm khủng bố hơn là xem phim kinh dị.

Tri Hoan bắt nắn với thần sắc thập phần ung dung này của anh, lập tức trừng mắt, "Anh đây là thái độ gì? Em nói không muốn tham gia tiệc tối thôi nát này, anh nói muốn tới, em đã cùng đến với anh rồi, hiện tại anh nói ở nơi rách nát này, em cũng không nói cái gì, em bảo anh cùng em xem bộ phim kinh dị, anh còn dám không vui lòng như vậy?"

Mặc Thời Khiêm, "..."

"Anh buông tay cho em, không cho phép anh ôm."

Anh đương nhiên sẽ không thả, thậm chí cúi đầu đi hôn má của cô, "Được rồi được rồi, anh xem với em, hử?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 437: Xem Phim 2

Editor: May

Nhìn một cái, đây là thái độ miễn cưỡng gì?

Phụ nữ càng tức giận, "Ai muốn anh bồi, hừ, em thấy anh là càng ngày càng chán ghét."

Ngón tay Mặc Thời Khiêm giữ cằm của cô, xoay mặt cô sang,捏o mặt lại nhìn bộ dáng kiêu ngạo vui đùa tiểu tính tình này của cô, trong lòng không kiềm được bật cười, "Không cùng em cũng sinh khí, cùng em cũng sinh khí, em còn muốn anh hầu hạ như thế nào?"

Cô xoay mặt sang một bên, không quan tâm anh.

Người đàn ông hôn không đến mặt của cô, đơn giản hôn cổ của cô.

Tri Hoan bị anh làm cho nhột đến không thôi, nhưng lại không giãy ra ôm ấp của anh được, vẫn là bị hôn đến phá công, nhẹn không được nói, "Được rồi anh đừng náo loạn, thật nhột."

"Nhột?" Ý cười của người đàn ông liền càng sâu từng chút, như là tràn ra từ trong cổ họng, giọng nói lại khàn khàn thâu, "Chỗ nào nhột... Phía dưới sao?"

Cô xấu hổ thành giận, "Mặc Thời Khiêm, anh thật sự là càng ngày càng hạ lưu."

Anh nhìn khuôn mặt bạc hồng của cô, thản nhiên cười nhẹ, "Nếu anh không hạ lưu, ai sẽ khiến em nhột?"

Tri Hoan, "..."

"Cốc cốc."

Đang vành tai và tóc mai chạm vào nhau, đột nhiên vang lên tiếng đập cửa.

Tri Hoan nhìn thấy mây kiếm của anh lập tức không còn giận nhịu lại, một bộ dáng chuyện tốt tối tăm bị quấy rầy.

Cô trừng mắt nhìn, "Phòng chừng lại là Beth."

Mặc Thời Khiêm buông lỏng tay ra, nhịu mặt không chút thay đổi nói, "Anh đi mở cửa."

Ở nhà của mình có thể không để ý tới người gõ cửa, nhưng ở nhà người khác không để ý tới, liền có vẻ thực không có lễ phép.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 438: Beth Bảo Anh Đến Sao? 1

Editor: May

Hướng chỉ cho tới bây giờ, Beth còn chưa có làm chuyện gì đắc tội với người.

Tri Hoan vươn tay kéo anh lại, "Để em đi."

"Không phải em không thích cô ta sao?"

Cô gái liếc anh một cái, nhẹ nhàng hừ một tiếng, không đáp lời, chỉ nói, "Không phải anh thận trọng hơn em, kiểm tra phòng này và phòng tắm có thiếu cái gì hay không sao."

Dứt lời liền đi đến trước cửa.

Khi một người phụ nữ không thích một người phụ nữ khác, so với để chính mình giao tiếp với cô ta, càng chán ghét để cho người đàn ông của mình tiếp xúc với cô.

Tri Hoan mở cửa ra, đang chuẩn bị mở miệng.

Lại ở khi âm thanh muốn ra khỏi cổ họng, phát hiện người đứng ở cửa không phải Beth.

Là Mặc Tây Cố.

Cửa mở, anh thấp mắt nhìn cô, ánh mắt có vài giây đối diện.

Vẫn là Trì Hoan phản ứng lại trước, dò tìm mắt, "Anh tìm chúng tôi có việc?"

Mạc Tây Cố một tay cầm vào túi quần, nhìn chăm chú vào khuôn mặt kiều mỵ mang ửng hồng của cô, một hồi lâu sau mới từ từ đậm thanh nói, "Không có chuyện gì, chính là nghĩ đến hỏi các người một chút, muốn đi xuống hay không, Beth nói, bốn chúng ta vừa vặn có thể gom thành một bàn chơi bài.. Bây giờ còn sớm, giống như cũng không có chuyện gì khác có thể làm."

Vừa ăn xong cơm chiều chưa bao lâu, cũng chỉ hơn bảy giờ chưa tới tám giờ.

"Beth bảo anh đến sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 439: Beth Bảo Anh Đến Sao? 2

Editor: May

"Ừ, "Mạc Tây Cố hơi hơi nhún vai, thân nhiên nói, "Cô ta nói các người giống như không thích cô ta."

Trì Hoan, "..."

"Vậy được rồi, chúng tôi đi xuống."

Tuy rằng là cô không quá thích người ta, nhưng là nhà người khác, sớm như vậy liền ở trong phòng chung quy là không tốt.

Huống chi, chỉ hai người cô và Mặc Thời Khiêm, nếu không có chuyện gì làm, phòng chừng không cần thận liên lau súng cướp cò lăn lên giường..

Cô không bài xích lẫn trên giường với anh, nhưng cô không muốn lăn ở chỗ này.

Chơi bài cũng tốt, giết thời gian.

Trì Hoan đi vào phòng tắm gọi người đàn ông kiểm tra đại khái rồi.

Mặc Thời Khiêm cũng không ý kiến, nắm cô theo sau lưng Mạc Tây Cố, đi xuống.

.....

Tuy rằng tuổi bốn bọn họ có vẻ chênh lệch, nhưng đều là trẻ tuổi.

Sau khi Larry tiến sinh ở bên cạnh nhìn trong chốc lát, đi theo Larry phu nhân cùng lên lầu.

Thật ra đánh bài này cũng rất nhàm chán.

Lúc trước Tiêu Ngự đã nói, Đường Việt Trạch thường trú ở Las Vegas đánh bài đều không phải là đối thủ của Mặc Thời Khiêm, cho nên không chơi với anh, Trì Hoan mơ hồ biết anh chơi bài rất lợi hại.

Kết quả toàn bộ quá trình đánh bài chính là --

Mặc Thời Khiêm thắng tiền Beth, đưa cho cô.

Mặc Thời Khiêm thắng tiền Mạc Tây Cố, đưa cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Ở Trên: Mặc Thiếu Nhẹ Nhàng Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.